

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

8 januari 2026

WETSONTWERP

houdende harmonisatie
van de wet houdende de voorafgaande titel
van het Wetboek van Strafvordering,
het Wetboek van Strafvordering en
de wet van 20 juli 1990
betreffende de voorlopige hechtenis
met het Strafwetboek van 29 februari 2024

Inhoud	Blz.
Samenvatting.....	3
Memorie van toelichting	4
Voorontwerp van wet	55
Impactanalyse	99
Advies van de Raad van State	112
Wetsontwerp.....	142
Coördinatie van de artikelen	210

DE URGENTIEVERKLARING WORDT DOOR DE REGERING GEVRAAGD
OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 51 VAN HET REGLEMENT.

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

8 janvier 2026

PROJET DE LOI

relatif à la mise en concordance
de la loi contenant le titre préliminaire
du Code de procédure pénale,
le Code d’instruction criminelle et
la loi du 20 juillet 1990
relative à la détention préventive
avec le Code pénal du 29 février 2024

Sommaire	Pages
Résumé	3
Exposé des motifs	4
Avant-projet de loi.....	55
Analyse d’impact	105
Avis du Conseil d’État.....	112
Projet de loi.....	142
Coordination des articles.....	412

LE GOUVERNEMENT DEMANDE L'URGENCE CONFORMÉMENT À
L'ARTICLE 51 DU RÈGLEMENT.

<i>De regering heeft dit wetsontwerp op 8 januari 2026 ingediend.</i>	<i>Le gouvernement a déposé ce projet de loi le 8 janvier 2026.</i>
<i>De “goedkeuring tot drukken” werd op 8 januari 2026 door de Kamer ontvangen.</i>	<i>Le “bon à tirer” a été reçu à la Chambre le 8 janvier 2026.</i>

N-VA	: Nieuw-Vlaamse Alliantie
VB	: Vlaams Belang
MR	: Mouvement Réformateur
PS	: Parti Socialiste
PVDA-PTB	: Partij van de Arbeid van België – Parti du Travail de Belgique
Les Engagés	: Les Engagés
Vooruit	: Vooruit
cd&v	: Christen-Democratisch en Vlaams
Ecolo-Groen	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
Open Vld	: Open Vlaamse liberalen en democraten
DéFI	: Démocrate Fédéraliste Indépendant
ONAFH/INDÉP	: Onafhankelijk-Indépendant

<i>Afkorting bij de nummering van de publicaties:</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications:</i>	
DOC 56 0000/000	Parlementair document van de 56 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer	DOC 56 0000/000	Document de la 56 ^e législature, suivi du numéro de base et numéro de suivi
QRVA	Schriftelijke Vragen en Antwoorden	QRVA	Questions et Réponses écrites
CRIV	Voorlopige versie van het Integraal Verslag	CRIV	Version provisoire du Compte Rendu Intégral
CRABV	Beknopt Verslag	CRABV	Compte Rendu Analytique
CRIV	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaalde beknopt verslag van de toezpraken (met de bijlagen)	CRIV	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)
PLEN	Plenum	PLEN	Séance plénière
COM	Commissievergadering	COM	Réunion de commission
MOT	Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)	MOT	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

SAMENVATTING

Het nieuwe Strafwetboek treedt in werking op 8 april 2026. Deze hervorming vereist een aanpassing van de bestaande wetgeving. Dit wetsontwerp houdt de wetgevingstechnische aanpassingen in teneinde de strafprocedure af te stemmen op de beginselen van het nieuwe Strafwetboek. Deze wijzigingen hebben betrekking op de aanpassing van de wettelijke verwijzingen naar de nieuwe bepalingen van het Strafwetboek, maar ook op de afstemming van de straffen op de nieuwe straffenschaal, de modernisering van de gebruikte terminologie en aanpassingen aan nieuwe basisregels.

RÉSUMÉ

Le nouveau Code pénal entre en vigueur le 8 avril 2026. Cette réforme nécessite une adaptation de la législation existante. Ce projet de loi constitue des adaptations législatives techniques afin d'aligner la procédure pénale sur les principes du nouveau Code pénal. Ces modifications portent sur l'adaptation des références légales aux nouvelles dispositions du Code pénal, mais également sur l'alignement des peines sur la nouvelle échelle des peines, la modernisation de la terminologie utilisée et les adaptations aux nouvelles règles de base.

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Dit wetsontwerp beoogt de voornaamste teksten van het strafprocesrecht af te stemmen op het nieuwe Strafwetboek van 29 februari 2024.

ALGEMENE TOELICHTING

Het nieuwe Strafwetboek van 29 februari 2024 zal op 8 april 2026 in werking treden en markeert een ingrijpende herziening van het Belgische strafrecht. Deze hervorming vereist de aanpassing van de wet houdende de Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering, het Wetboek van Strafvordering en de wet betreffende de voorlopige hechtenis, niet alleen wat betreft de verwijzing naar de nieuwe bepalingen, maar ook door diepgaandere aanpassingen van bepaalde regels ten gronde.

Dit wetsontwerp beoogt de wetgevingstechnische aanpassingen door te voeren die nodig zijn om het huidige Wetboek van Strafvordering en de wet betreffende de voorlopige hechtenis af te stemmen op de nieuwe principes die door het Strafwetboek worden ingevoerd. De harmonisatie van deze wetgeving op het vlak van de strafprocedure moet vervolgens ook verder worden gezet voor de wetgeving die betrekking heeft op andere domeinen dan Justitie zoals ook de gewestelijke- en gemeenschapswetgeving. Zonder wetgevend ingrijpen moet in al deze gevallen worden teruggevallen op het conversiemechanisme uit artikel 78 van het Strafwetboek.

De voorgestelde wijzigingen zijn voornamelijk van wetgevingstechnische aard en hebben niet alleen betrekking op de aanpassing van de wettelijke verwijzingen naar de nieuwe bepalingen van het Strafwetboek, maar ook op de afstemming van de straffen op de nieuwe straffenschaal en de modernisering van de gebruikte terminologie. Zo verdwijnt de driedelige indeling van misdaden, wanbedrijven en overtredingen ten gunste van de geharmoniseerde term "misdrijf". Deze technische veranderingen zijn essentieel om een consistente toepassing van het nieuwe strafrecht kader te waarborgen. Dit ontwerp maakt deel uit van een eerste fase van herziening op wetgevend vlak; de overige aanpassingen zullen volgen vóór de inwerkingtreding van het Strafwetboek om een volledige en coherente overgang te garanderen.

Verscheidene wijzigingsbepalingen zijn al geïntroduceerd in de wetten van 29 februari 2024, die Boek I (artikelen 5 tot 15) en Boek II (artikelen 11 tot 70) van

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le présent projet de loi vise à aligner les principaux textes du droit de la procédure pénale sur le nouveau Code pénal du 29 février 2024.

EXPOSÉ GÉNÉRAL

Le nouveau Code pénal du 29 février 2024 entrera en vigueur le 8 avril 2026, marquant une refonte significative du droit pénal belge. Cette réforme nécessite l'adaptation de la loi contenant le Titre préliminaire du Code de procédure pénale, du Code d'instruction criminelle et de la loi relative à la détention préventive, non seulement pour la référence aux nouvelles dispositions, mais aussi afin d'opérer des ajustements plus profonds de certaines règles de fond.

Ce projet de loi vise à mettre en œuvre les adaptations techniques légistiques requises pour aligner l'actuel Code d'instruction criminelle et la loi relative à la détention préventive sur les nouveaux principes introduits par le Code pénal. L'harmonisation de cette législation sur le plan de la procédure pénale devra se poursuivre par la suite pour inclure les législations relatives à des domaines autres que la Justice ainsi que la législation régionalisée et communautarisée. À défaut d'intervention du législateur, il y aura lieu dans ces cas de se retourner vers le mécanisme de conversion de l'article 78 du Code pénal.

Les modifications proposées sont principalement d'ordre légistique, visant non seulement à adopter les références légales aux nouvelles dispositions du Code pénal, mais également à adapter les peines à la nouvelle échelle des peines et à moderniser la terminologie utilisée. Par exemple, la division tripartite entre crimes, délits et contraventions disparaît au profit du terme unifié d'infractions". Ces changements techniques sont essentiels pour assurer une application cohérente du nouveau cadre pénal. Ce projet s'inscrit dans le cadre d'une première phase de révision législative; le reste des adaptations suivra avant l'entrée en vigueur du Code pénal afin d'assurer une transition complète et cohérente.

Plusieurs dispositions modificatives ont déjà été introduites dans les lois du 29 février 2024, instaurant le Livre Ier (articles 5 à 15) et le Livre II (articles 11 à 70)

het nieuwe Strafwetboek invoeren. Sommige van deze wetten zijn sindsdien evenwel gewijzigd, waardoor bepaalde bepalingen achterhaald zijn (bijvoorbeeld de Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering, gewijzigd door de wetten van 9 april 2024 en 15 mei 2024). Bovendien zijn de wijzigingen die door de wetten van 29 februari 2024 zijn aangebracht niet exhaustief, en moeten er andere aanpassingen worden doorgevoerd in dezelfde teksten.

In het belang van coherentie en eenvoud wordt voorgesteld deze wijzigings- en opheffingsbepalingen van de Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering, het Wetboek van Strafvordering en de wet betreffende de voorlopige hechteniswet in de wetten van 29 februari 2024, die de boeken I en II van het Strafwetboek invoeren, op te heffen en deze bepalingen samen te voegen in dit wetsontwerp.

Nadat het algemene kader van deze wetgevende hervorming is vastgesteld, is het noodzakelijk om dieper in te gaan op verschillende fundamentele principes van het nieuwe Strafwetboek die specifieke wijzigingen vereisen. Deze principes hebben onder meer betrekking op de aard van de straffen, de toepassing van Boek I van het Strafwetboek, evenals de modaliteiten van herhaling, poging en verboden. Het huidige wetsontwerp beoogt daarom deze nieuwe concepten te integreren en juridische samenhang te waarborgen in de volledige geldende wetgeving. De voorgestelde aanpassingen zijn uitgevoerd op basis van de aanbevelingen van de experts van de hervorming van het Strafwetboek.

De volgende principes staan centraal in de voorziene aanpassingen:

- Nieuwe straffenschaal;
- Nieuwe straffen;
- Nieuwe concepten;
- De strafbare poging;
- Het moreel bestanddeel;
- Ontzettingen en verboden;
- Herhaling;
- Kruisverwijzingen;
- Opgeheven bepalingen.

du nouveau Code pénal. Toutefois, certaines de ces lois ont été modifiées depuis, rendant obsolètes certaines de ces dispositions (par exemple, le Titre préliminaire du Code de procédure pénale, modifié par les lois du 9 avril 2024 et du 15 mai 2024). De plus, les modifications apportées par les lois du 29 février 2024 ne sont pas exhaustives, et d'autres ajustements doivent être réalisés dans ces mêmes textes.

Dans un souci de cohérence et de simplicité, il est dès lors proposé d'abroger les dispositions modificatives et abrogatoires du Titre préliminaire du Code de procédure pénale, du Code d'instruction criminelle et de la loi relative à la détention préventive contenues dans les lois du 29 février 2024 introduisant les livres Ier et II du Code pénal et de regrouper ces dispositions dans ce projet de loi.

Après avoir établi le cadre général de cette réforme législative, il est nécessaire de se pencher plus en détail sur plusieurs principes fondamentaux du nouveau Code pénal qui appellent des modifications spécifiques. Ces principes concernent notamment la nature des peines, l'application du Livre Ier du Code pénal, ainsi que la récidive, la tentative, et les interdictions. Le présent projet de loi vise donc à intégrer ces nouveaux concepts et à assurer une cohérence juridique dans l'ensemble de la législation en vigueur. Les adaptations proposées ont été réalisées sur la base de recommandations faites par les experts de la réforme du Code pénal.

Les principes suivants sont au cœur des adaptations envisagées:

- Nouvelle échelle de peine;
- Nouvelles peines;
- Nouvelles notions;
- La tentative punissable;
- L'élément moral;
- Les déchéances et interdictions;
- La récidive;
- Les références croisées;
- Dispositions abrogées.

1. Nieuwe straffenschaal

Het nieuwe Strafwetboek voert nieuwe strafscales in met niveaus (1 tot 8).

De artikelen 36 en 38 bepalen de straffen die voor elk niveau zijn voorzien, respectievelijk voor natuurlijke personen en rechtspersonen.

Het is belangrijk eraan te herinneren dat de straf van behandeling onder vrijheidsbeneming nog niet in 2026 in werking zal treden.

1.1. De gevangenisstraf

Artikel 78 van het nieuwe Strafwetboek voorziet in een conversiesysteem, voor het geval de straffen niet door de wetgever zijn aangepast aan de nieuwe straffenschaal. Dit conversiesysteem wordt hier toegepast. Het voorziet het volgende:

1) indien het maximum van de hoofdstraf bestaat uit levenslange opsluiting of levenslange hechtenis, moet dit worden gelezen als een straf van niveau 8;

2) indien het maximum van de hoofdstraf bestaat uit meer dan twintig jaar opsluiting of hechtenis tot ten hoogste dertig jaar opsluiting of hechtenis, moet dit worden gelezen als een straf van niveau 7;

3) indien het maximum van de hoofdstraf bestaat uit meer dan vijftien jaar opsluiting of hechtenis tot ten hoogste twintig jaar opsluiting of hechtenis, moet dit worden gelezen als een straf van niveau 5;

4) indien het maximum van de hoofdstraf bestaat uit meer dan tien jaar opsluiting of hechtenis tot ten hoogste vijftien jaar opsluiting of hechtenis, moet dit worden gelezen als een straf van niveau 4;

5) indien het maximum van de hoofdstraf bestaat uit vijf jaar opsluiting of hechtenis tot ten hoogste tien jaar opsluiting of hechtenis, moet dit worden gelezen als een straf van niveau 3;

6) indien het maximum van de hoofdstraf bestaat uit meer dan drie jaar gevangenisstraf tot ten hoogste vijf jaar gevangenisstraf, moet dit worden gelezen als een straf van niveau 3;

7) indien het maximum van de hoofdstraf bestaat uit een jaar gevangenisstraf tot ten hoogste drie jaar gevangenisstraf, moet dit worden gelezen als een straf van niveau 2;

1. Nouvelle échelle des peines

Le nouveau Code pénal introduit une nouvelle échelle de peines en niveaux (1 à 8).

Les articles 36 et 38 déterminent les peines prévues pour chaque niveau respectivement pour les personnes physiques et les personnes morales.

Il convient de rappeler que la peine de traitement sous privation de liberté n'entrera pas encore en vigueur en 2026.

1.1. La peine d'emprisonnement

L'article 78 du nouveau Code pénal prévoit un système de conversion, dans l'éventualité où les peines n'auraient pas été adaptées par le Législateur à la nouvelle échelle de peine. Ce système de conversion est appliqué ici. Il prévoit ce qui suit:

1) si le maximum de la peine principale consiste en une réclusion ou détention à perpétuité, elle doit être lue comme une peine de niveau 8;

2) si le maximum de la peine principale consiste en une réclusion ou détention de plus de vingt ans à trente ans au plus, elle doit être lue comme une peine de niveau 7;

3) si le maximum de la peine principale consiste en une réclusion ou détention de plus de quinze ans à vingt ans au plus, elle doit être lue comme une peine de niveau 5;

4) si le maximum de la peine principale consiste en une réclusion ou détention de plus de dix ans à quinze ans au plus, elle doit être lue comme une peine de niveau 4;

5) si le maximum de la peine principale consiste en une réclusion ou détention de cinq ans à dix ans au plus, elle doit être lue comme une peine de niveau 3;

6) si le maximum de la peine principale consiste en un emprisonnement de plus de trois ans à cinq ans au plus, elle doit être lue comme une peine de niveau 3;

7) si le maximum de la peine principale consiste en un emprisonnement d'un an à trois ans au plus, elle doit être lue comme une peine de niveau 2;

8) indien het maximum van de hoofdstraf bestaat uit acht dagen gevangenisstraf tot ten hoogste twaalf maanden gevangenisstraf, moet dit worden gelezen als een straf van niveau 1;

9) indien het maximum van de hoofdstraf bestaat uit een geldboete van meer dan 25 euro, moet dit worden gelezen als een straf van niveau 1.

Wanneer het misdrijf strafbaar is met gevangenisstraf van 5 tot 10 jaar als gevolg van een verzwarende omstandigheid (en het basismisdrijf dus met een lichtere straf wordt bestraft), wordt de verzwarende omstandigheid geherformuleerd als een verzwarende factor (zie artikel 28 nieuw Strafwetboek) om zo dicht mogelijk bij de huidige tekst te blijven. In feite wordt volgens het huidige Strafwetboek van 1867 het effect van deze verzwarende omstandigheid immers volledig geannuleerd door de systematische correctionalisering. Door de elementen te behouden waaraan de wetgever bijzondere waarde heeft gehecht in de vorm van een verzwarende factor, wordt geprobeerd een link te leggen met de doelstellingen van de wetgever bij de opstelling van de wet.

Artikel 78 voorziet ook dat als de maximumstraf voor de hoofdstraf een gevangenisstraf van zeven dagen of minder is of een geldboete van maximaal 25 euro, de incriminatie als opgeheven moet worden beschouwd. In het kader van de harmonisatie met het nieuwe Strafwetboek zal het de bevoegde dienst en het beleidsniveau toekomen te beoordelen of de strafbaarstelling gedecriminaliseerd kan worden of als er een straf van niveau 1 moet worden voorzien (of een administratieve sanctie moet worden voorzien).

1.2. Bedrag van de geldboeten

In het nieuwe systeem van strafclassificatie is de geldboete voor natuurlijke personen een hoofdstraf van niveau 1 (art. 36).

Voor rechtspersonen is de geldboete een hoofdstraf in alle strafniveaus. Het nieuwe Strafwetboek laat het conversiesysteem voor rechtspersonen vallen (zie art. 38 voor de straffenschaal voor rechtspersonen).

De geldboete is ook een bijkomende straf die de rechter altijd facultatief kan opleggen indien een hoofdstraf van niveau 2 tot 8 wordt opgelegd (art. 52). Deze straf kan naast een hoofdstraf worden opgelegd (inclusief wanneer de hoofdstraf een geldboete is). De bijkomende geldstraf is ook onderverdeeld in niveaus (op basis van de straf *in concreto*).

8) si le maximum de la peine principale consiste en un emprisonnement de huit jours à douze mois au plus, elle doit être lue comme une peine de niveau 1;

9) si le maximum de la peine principale consiste en une amende supérieure à 25 euros, elle doit être lue comme une peine de niveau 1.

Lorsque l'infraction est passible d'un emprisonnement de 5 à 10 ans à la suite d'une circonstance aggravante (et que l'infraction de base est donc punie d'une peine moins lourde), la circonstance aggravante est reformulée en facteur aggravant (voir art. 28 Code pénal nouveau) afin de rester au plus près du texte actuel. En effet, en vertu du Code pénal actuel de 1867, l'effet de cette circonstance aggravante est complètement annulé par la correctionnalisation systématique. En retenant les éléments auxquels le législateur a voulu accorder une importance particulière sous forme de facteur aggravant, un lien avec les objectifs du législateur au moment de la rédaction de la loi est recherché.

L'article 78 prévoit également que si le maximum de la peine principale consiste en un emprisonnement de sept jours au plus ou une amende de 25 euros au plus, l'incrimination doit être considérée comme abrogée. Dans le cadre de l'harmonisation avec le nouveau Code pénal, il appartiendra au service compétent et au niveau politique d'évaluer si l'incrimination peut être dépenalisée ou s'il convient de prévoir une peine de niveau 1 (ou de prévoir une sanction administrative).

1.2. Montant des amendes

Dans le nouveau système de classification des peines, l'amende est, pour les personnes physiques, une peine principale de niveau 1 (art. 36).

Pour les personnes morales, la peine d'amende constitue une peine principale dans tous les niveaux de peine. Le nouveau Code pénal abandonne le système de conversion pour les personnes morales (voir art. 38 pour l'échelle des peines des personnes morales).

L'amende constitue également une peine accessoire que le juge peut toujours prononcer de façon facultative lorsqu'une peine principale de niveau 2 à 8 est prononcée (art. 52). Cette peine peut être prononcée en plus d'une peine principale (y compris, lorsque la peine principale est une amende). La peine accessoire d'amende est également subdivisée en niveaux (sur la base de la peine *in concreto*).

Het bedrag van de geldboeten in het nieuwe Strafwetboek is vastgesteld door de opdecimen op nul te zetten.

In het geval dat de straffen niet zijn aangepast aan de nieuwe straffenschaal, bepaalt artikel 78 van het nieuwe Strafwetboek het volgende met betrekking tot het bedrag van de geldboeten: "In afwijking van artikel 36, achtste lid, 1°, en artikel 38, negende lid, 1°, bestaat het minimale en maximale bedrag van de geldboete uit het bedrag dat in de bijzondere strafwet respectievelijk is bepaald, vermenigvuldigd met 8, behoudens indien de feiten dateren van voor de inwerkingtreding van dit Wetboek. In dat laatste geval wordt het bedrag van de geldboete verhoogd overeenkomstig de op het moment van de feiten van toepassing zijnde opdecimen, zoals bepaald in artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdécimes op de strafrechtelijke geldboeten."

Bij de omzetting van geldboeten wordt een geldboete als hoofdstraf omgezet naar niveau 1.

De geldboeten voorzien in de strafwetgeving zijn geëvalueerd in het licht van het systeem dat is ingevoerd door de artikelen 36, 38 en 52 van het nieuwe Strafwetboek, die de opdecimen integreren.

Wanneer men het bedrag van de geldboete, voorzien in de herziene strafwetgeving met 8 vermenigvuldigt en het resultaat meer dan een derde boven de strafvorken ligt die zijn voorzien in artikel 36, achtste lid, van het nieuwe Strafwetboek, is ervoor gekozen de bedoeling van de oorspronkelijke wetgever te behouden en hiertoe een uitzondering op het maximum van de vork voorzien door het nieuwe Strafwetboek, in te stellen. Bijgevolg heeft de rechtbank altijd voldoende manoeuvreerruimte om de geldboete te verlagen, aangezien, de minimale geldboete voor alle misdrijven is vastgesteld op 200 euro.

Wanneer het resultaat van het vermenigvuldigen van het bedrag van de geldboete als hoofdstraf voorzien door de herziene strafwetgeving met 8 lager ligt dan een derde boven de vork voorzien door het nieuwe Strafwetboek, is deze specifieke bepaling niet nodig, omdat dit overbodig wordt door de algemene toepassing van Boek I van het nieuwe Strafwetboek.

Dezelfde aanpak wordt gehanteerd als de geldboete niet de hoofdstraf is. In dit geval wordt het strafniveau bepaald op basis van de gevangenisstraf (zie hierboven). Echter, om coherentie te waarborgen met de hoogte van de geldboeten voorzien in de huidige bijzondere wetgevingen, wanneer men het bedrag van de geldboete, voorzien in de herziene strafwetgeving, met 8 vermenigvuldigt en het resultaat meer dan een derde

Le montant des amendes dans le nouveau Code pénal a été fixé en remettant le compteur des décimes additionnels à zéro.

Dans l'éventualité où les peines n'ont pas été adaptées à la nouvelle échelle de peine, l'article 78 du nouveau Code pénal dispose ce qui suit en ce qui concerne le montant des amendes: "Par dérogation à l'article 36, alinéa 8, 1°, et à l'article 38, alinéa 9, 1°, le montant minimal et maximal de l'amende est le montant fixé respectivement dans la loi pénale particulière multiplié par 8, sauf si les faits sont antérieurs à la date d'entrée en vigueur du présent Code. Dans ce dernier cas, le montant de l'amende est majoré conformément aux décimes additionnels applicables au moment des faits tels que fixés à l'article 1er de la loi du 5 mars 1952 relative aux décimes additionnels sur les amendes pénales."

Dans le cadre de la conversion des peines d'amende, une peine d'amende à titre de peine principale est convertie vers le niveau 1.

Les amendes prévues dans la législation pénale ont donc été examinées à la lumière du système mis en place à travers les articles 36, 38 et 52 du nouveau Code pénal, lesquels intègrent les décimes additionnels.

Lorsqu'en multipliant par 8 le montant de l'amende prévue par la législation pénale révisée, le résultat se situe à plus d'un tiers au-dessus des fourchettes prévues par l'article 36, alinéa 8, du nouveau Code pénal, il a été choisi de préserver l'intention du législateur initial et, à cette fin, de prévoir une dérogation au maximum de la fourchette prévue par le nouveau code pénal. Ce faisant, le tribunal dispose toujours d'une marge de manœuvre suffisante pour atténuer l'amende puisque, l'amende minimale pour toutes les infractions est fixée à 200 euros.

Lorsqu'en multipliant par 8 le montant de l'amende prévue par la législation pénale révisée, le résultat se situe en deçà du tiers au-dessus de la fourchette prévue par le nouveau code pénal, cette disposition spécifique n'est pas nécessaire, car elle est rendue superflue par l'application générale du Livre Ier du nouveau code pénal.

La même approche est adoptée lorsque l'amende n'est pas la peine principale. Dans ce cas, le niveau de la peine est déterminé en fonction de la peine d'emprisonnement (voir *supra*). Néanmoins, pour assurer une cohérence avec le montant des amendes prévues dans les législations particulières actuelles, lorsqu'en multipliant par 8 le montant de l'amende prévue par la législation pénale révisée, le résultat se situe à plus d'un

boven de vorken ligt die zijn voorzien in artikel 52, § 1, van het nieuwe Strafwetboek, is er ook voor gekozen de bedoeling van de oorspronkelijke wetgever te behouden en hiertoe een uitzondering te voorzien op de bedragen van de bijkomende straffen voorzien door het nieuwe Strafwetboek. Er wordt onderlijnd dat dit maximumbedrag van toepassing is ongeacht de opgelegde straf, inclusief na toelating van verzachtende omstandigheden."

2. Nieuwe straffen

Het nieuwe Strafwetboek voert nieuwe straffen in, zoals de geldstraf vastgesteld op basis van het verwachte of uit het misdrijf behaalde voordeel of de veroordeling bij schuldigverklaring. Het is daarom noodzakelijk om de wetboeken en bijzondere wetten aan te passen, zodat deze nieuwe straffen in overweging kunnen worden genomen.

De terminologie van de autonome probatiestraf wordt aangepast. Deze wordt de probatiestraf. Deze wijziging moet in de bijzondere wetgevingen ook in rekening worden genomen.

3. Nieuwe terminologie

3.1. Afschaffing van de begrippen van misdaad, wanbedrijf en overtreding

Het nieuwe Strafwetboek maakt een einde aan de driedelige indeling van overtreding/wanbedrijf/misdaad.

Vanaf nu wordt er alleen nog gesproken van "misdrijf" (met, om symbolische redenen, uitzondering van misdaden van internationaal humanitair recht en de misdaad van ecocide; het gebruik van de term "misdaad" heeft daar echter geen enkel juridisch gevolg).

Daarom worden de verwijzingen naar deze begrippen vervangen overeenkomstig artikel 78, § 7, van het nieuwe Strafwetboek.

De term "wanbedrijf" wordt vervangen door "misdrijf waarvoor een straf van niveau 1, 2 of 3 is voorzien". Wanneer de term "wanbedrijf" daarentegen in het algemeen in de betekenis van "misdrijf" wordt gebruikt, kan deze worden vervangen door "misdrijf". Over het algemeen is deze term terug te vinden in bepaalde Franse versies van strafbepalingen. In de Nederlandse versies wordt de term "misdrijf" al gebruikt. De term "misdaad" wordt vervangen door "misdrijf waarvoor een straf van niveau 4, 5, 6, 7 of 8 is voorzien".

Het nieuwe Strafwetboek schrapt de categorie van overtredingen evenals de politiestraffen. Overtredingen worden dus gedepenaliseerd of gedecriminaliseerd. In

tiers au-dessus des fourchettes prévues par l'article 52, § 1er du nouveau Code pénal, il a été aussi choisi de préserver l'intention du législateur initial et de déroger aux montants des peines accessoires prévues par le nouveau Code pénal. Il est souligné que ce montant maximum s'applique quel que soit la peine prononcée, y compris après admission de circonstances atténuantes.

2. Nouvelles peines

Le nouveau Code pénal introduit de nouvelles peines telles que la peine pécuniaire fixée en fonction du profit escompté ou obtenu de l'infraction ou la condamnation par déclaration de culpabilité. Il convient dès lors d'adapter les codes et lois particulières afin que ces nouvelles peines puissent être prises en considération.

La terminologie de la peine de probation autonome est adaptée. Celle-ci devient la peine de probation. Il convient également de prendre en compte cette modification dans les législations particulières.

3. Nouvelles notions

3.1. Suppression des notions de contravention, délit et crime

Le nouveau Code pénal met fin à la division tripartite entre contravention/délit/crime.

Désormais, on ne parle plus que d'"infraction" (à l'exception, pour des raisons symboliques, des crimes de droit international humanitaire et du crime d'écocide; l'utilisation du terme "crime" n'a cependant aucune conséquence juridique).

Dès lors, les références à ces notions sont remplacées conformément à l'article 78, § 7, du Code pénal nouveau.

Le terme "délit" est remplacé par "infraction pour laquelle une peine de niveau 1, 2 ou 3 est prévue". Par contre, lorsque le terme "délit" est utilisé de façon générale dans le sens de "infraction", celui-ci peut être remplacé par "infraction". De façon générale, cette occurrence se retrouve dans certaines versions françaises de dispositions pénales, le terme "misdrijf" étant déjà utilisé dans les versions néerlandaises. Le terme "crime" est remplacé par "infraction pour laquelle une peine de niveau 4, 5, 6, 7 ou 8 est prévue".

Le nouveau Code pénal supprime la catégorie des contraventions ainsi que les peines de police. Les contraventions sont donc dépenalisées ou décriminalisées.

sommige gevallen heeft de wetgever ervoor gekozen de straf naar niveau 1 te verhogen.

3.2. Andere aangepaste begrippen en termen

Andere begrippen en termen moeten worden aangepast in het licht van het nieuwe Strafwetboek. Bijvoorbeeld, de termen "politiestrafen", "correctioneel" en "crimineel" verdwijnen, behalve wanneer ze verwijzen naar een gerecht. De begrippen "mededader" en "medeplichtige" worden vervangen door het begrip "deelnemer". De bijzondere verbeurdverklaring wordt eenvoudigweg verbeurdverklaring. Een misdaad of wanbedrijf op heterdaad wordt een misdrijf op heterdaad. De probatieopschorting verdwijnt. Alleen de opschorting blijft bestaan. De termen "maatschappelijke enquête" en "beknopt voorlichtingsverslag" worden vervangen door "voorlichtingsrapport".

4. De strafbare poging

Het nieuwe Strafwetboek past de regels met betrekking tot de poging aan. Het huidige Strafwetboek stelt systematisch de poging tot misdaad strafbaar en stelt de poging tot wanbedrijf alleen strafbaar wanneer een bepaling dit uitdrukkelijk voorziet (artikelen 52 en 53 van het huidige Strafwetboek). In overeenstemming met artikel 9, § 1, derde lid, van het nieuwe Strafwetboek, is de poging om een opzettelijk misdrijf te plegen nu altijd strafbaar. De bepalingen die de poging tot het begaan van een specifiek misdrijf strafbaar stellen, kunnen dus worden afgeschaft als het om een opzettelijk misdrijf gaat. Indien de poging niet strafbaar is volgens de geldende wetgeving en het om een opzettelijk misdrijf gaat, dient de toepasbaarheid van de poging uitgesloten te worden wanneer hier gegronde redenen voor zijn en dit de keuze is van de bijzondere wetgever. Zo zal, wanneer de desbetreffende bepaling een wanbedrijf betreft en de poging niet uitdrukkelijk wordt voorzien, de strafbaarheid van de poging moeten worden uitgesloten.

5. Het moreel bestanddeel

Het moreel bestanddeel moet ook aangepast worden waar nodig. Hoewel voor bijzondere strafwetten het uitgangspunt is dat het in staat zijn bewust en uit vrije wil te handelen volstaat, geldt dit niet voor sommige bijzondere strafwetten die algemeen opzet vereisen. Overeenkomstig de systematiek van het nieuwe Strafwetboek moet dergelijk algemeen opzet worden vermeld in de misdrijfsomschrijving door de toevoeging van het woord "opzettelijk". Dit verandert de strekking van de strafbaarstelling niet, maar codificeert de bestaande rechtspraak. Deze toevoeging en explicitering is daarnaast ook noodzakelijk aangezien enkel de poging tot opzettelijke misdrijven strafbaar is (art. 9, § 1, derde lid, nieuw Strafwetboek). Voor reglementaire inbreuken of

Dans certains cas, le législateur a choisi de rehausser la peine vers le niveau 1.

3.2. Autres notions et termes adaptés

D'autres notions et termes doivent être adaptés à la lumière du nouveau Code pénal. Par exemple, les termes de "peines de police", "correctionnel" et "criminel" disparaissent, sauf lorsqu'ils se réfèrent à une juridiction. Les notions de "coauteur" et de "complice" sont remplacées par la notion de "participant". La confiscation spéciale devient confiscation tout court. Un flagrant délit ou un flagrant crime devient une infraction en état de flagrance. La suspension probatoire disparaît. Seule la suspension subsiste. Les notions de "enquête sociale" et de "rapport d'information succinct" sont remplacés par les mots "rapport d'information".

4. La tentative punissable

Le nouveau Code pénal adapte les règles relatives à la tentative. Le Code pénal actuel incrimine systématiquement la tentative de crime et n'incrimine la tentative de délit que lorsqu'une disposition le prévoit expressément (articles 52 et 53 du Code pénal actuel). Conformément à l'article 9, § 1er, troisième alinéa, du nouveau Code pénal, la tentative de commettre une infraction intentionnelle est désormais toujours punissable. Les dispositions qui incriminent la tentative de commettre une infraction spécifique peuvent donc être abolies s'il s'agit d'une infraction intentionnelle. Si la tentative n'est pas punissable en vertu de la législation en vigueur et qu'il s'agit d'une infraction intentionnelle, il convient d'exclure l'application de la tentative lorsqu'il existe des raisons fondées pour cela et si c'est le choix du législateur spécial. Ainsi lorsque la disposition visée concerne un délit et que la tentative n'est pas expressément prévue, il conviendra d'exclure l'incrimination de la tentative.

5. L'élément moral

L'élément moral doit également être adaptée là où c'est nécessaire. Bien que le principe de base des lois pénales spéciales soit que la capacité d'agir consciemment et librement soit suffisante, cela ne s'applique pas à certaines lois pénales spéciales qui requièrent le dol général. Conformément à l'économie du nouveau Code criminel, cette intention générale doit être mentionnée dans la description de l'infraction par l'ajout du mot "délibérément". Cela ne change pas la portée de l'incrimination, mais codifie la jurisprudence existante. Cet ajout et cette explication sont également nécessaires puisque seule la tentative de commettre des infractions intentionnelles est punissable (art. 9, § 1er, troisième alinéa, Code pénal nouveau). Pour les infractions réglementaires ou

misdrifven waarvoor een bijzonder opzet vereist is, is geen aanpassing nodig. In geval de wetgever zich daarentegen wil conformeren aan het nieuwe Strafwetboek, wordt het morele bestanddeel voor niet-opzettelijke misdrifven “ernstig gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid” in plaats van “door onvoorzichtigheid” of “door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid”.

6. Ontzettingen en verboden

Indien een bepaling een ontzetting uit bepaalde burgerlijke en politieke rechten mogelijk maakt, kan deze worden opgeheven. In toepassing van artikel 47 van het nieuwe Strafwetboek is er immers geen bijzondere bepaling meer nodig om deze bijkomende straf op te kunnen leggen.

Indien de strafbepaling een vorm van beroepsverbod voorziet, is het gepast om op te nemen: “De bepalingen van artikel 48, derde en vierde lid Strafwetboek zijn hierop van toepassing”. Op die manier wordt meer uniformiteit verkregen in de beroepsverboden wat betreft de aanvang, berekening van de duur en de bevoegdheid van de strafuitvoeringsrechtbank. Mutatis mutandis geldt hetzelfde voor andere straffen zoals bijvoorbeeld de sluiting van de inrichting (waarbij moet worden verwezen naar 59 nieuw Strafwetboek), het verbod om een activiteit die deel uitmaakt van het voorwerp uit te oefenen (waarbij moet worden verwezen naar artikel 57 nieuw Strafwetboek) en het verblijfs-, plaats- of contactverbod (waarbij moet worden verwezen naar artikel 50 nieuw Strafwetboek). Wanneer de bijzondere wet het niet naleven van een verbod bestraft, wordt best verwezen naar artikel 686 van het nieuwe Strafwetboek om zo de nodige coherentie te krijgen.

7. Herhaling

De regels met betrekking tot herhaling die afwijken van Boek I van het Strafwetboek kunnen worden gehandhaafd in bijzondere wetten. Bij gebreke daaraan zijn de algemene bepalingen van Boek I van toepassing.

8. Kruisverwijzingen

De hervorming van het nieuwe Strafwetboek gaat gepaard met een nieuwe nummering. Bijvoorbeeld, het beroepsgeheim bevindt zich niet meer in artikel 458 van het Strafwetboek, maar in artikel 352 van het nieuwe Strafwetboek. Verwijzingen naar hernummerde bepalingen in de federale wetgeving met betrekking tot Justitie zijn aangepast in het huidige ontwerp.

Tenzij er een uitzonderlijke reden is om hiervan af te wijken, worden alle bepalingen die de bepalingen

les infractions pour lesquels un dol spécial est requis, aucune adaptation n'est nécessaire. En revanche, si le législateur veut se conformer au nouveau Code pénal, l'élément moral pour les infractions non intentionnelles devient “par défaut grave de prévoyance ou de précaution” en lieu et place de “par imprudence” ou par défaut de prévoyance ou de précaution”.

6. Les déchéances et interdictions

Si une disposition permet de priver certains droits civils et politiques, elle peut être abrogée. En effet, par application de l'article 47 du nouveau Code pénal, aucune disposition particulière n'est requise pour pouvoir imposer cette peine complémentaire.

Si la disposition pénale prévoit une forme d'interdiction professionnelle, il convient d'y inclure: “Les dispositions de l'article 48, troisième et quatrième alinéa du Code pénal s'appliquent à cette interdiction”. De cette façon, une plus grande uniformité est obtenue dans les interdictions professionnelles en ce qui concerne l'entrée en vigueur, le calcul de la durée et la compétence du tribunal de l'application des peines. Il en est de même, *mutatis mutandis*, pour d'autres sanctions telles que, par exemple, la fermeture de l'établissement (il convient de se référer à l'article 59 du nouveau Code pénal), l'interdiction d'exercer une activité relevant de l'objet (il convient de se référer à l'article 57 du nouveau Code pénal) et l'interdiction de résidence, de lieu ou de contact (il convient de se référer à l'article 50 du nouveau Code pénal). Lorsque la loi particulière sanctionne le non-respect d'une interdiction, il est préférable de se référer à l'article 686 du nouveau Code pénal afin d'obtenir la cohérence nécessaire.

7. La récidive

Les règles relatives à la récidive qui dérogent au livre Ier du Code pénal peuvent être maintenues dans les lois particulières. À défaut, les dispositions générales du livre Ier s'appliquent.

8. Références croisées

La réforme du nouveau Code pénal s'accompagne d'une numérotation nouvelle. Par exemple, le secret professionnel n'est plus à l'article 458 du Code pénal, mais à l'article 352 du nouveau code pénal. Les références à des dispositions renumérotées dans la législation fédérale relative à la Justice sont adaptées dans le présent projet.

À moins qu'il n'y ait une raison exceptionnelle de s'en écarter, toutes les dispositions qui rendent applicables à

van Boek I van het huidige Strafwetboek (al dan niet inclusief hoofdstuk VII en artikel 85) van toepassing maken op deze bijzondere strafwet, opgeheven. Deze zijn overbodig geworden door artikel 77 van het nieuwe Strafwetboek dat alle bepalingen van het Wetboek van toepassing maakt op de bijzondere straffen. De *ratio legis* van de uitzonderlijke afwijkingen van de regels inzake deelneming of verzachtende omstandigheden bij wanbedrijven onder toepassing van het Strafwetboek 1867 bestaat *de facto* niet meer, zodat geen enkele uitzondering meer moeten worden gemaakt.

8. Opheffen bepalingen

De herziening van de federale strafwetgeving met betrekking tot Justitie heeft bepalingen aan het licht gebracht die overbodig zijn geworden omdat ze zijn geïntegreerd in het nieuwe Strafwetboek, verouderde bepalingen die hun relevantie of toegevoegde waarde hebben verloren door de algemene toepassing van boek I van het nieuwe Strafwetboek, evenals bepalingen die in onbruik zijn geraakt zijn waarvoor besloten is deze op te heffen samen met de twee eerste categorieën, in plaats van onterecht de inhoud ervan aan te passen.

Om deze wijzigingen duidelijker, toegankelijker en completer te maken, wordt voorgesteld om de wijzigings- en opheffingsbepalingen in de wetten van 29 februari 2024, die boek I en II van het Strafwetboek invoeren, op te heffen en deze rechtstreeks in dit wetsontwerp op te nemen.

CENTRAAL STRAFREGISTER

De regels die het Centraal Strafregister regelen, inclusief die met betrekking tot de geregistreerde gegevens, de inhoud van de uittreksels uit het strafregister (Titel VII, hoofdstuk I, Sv.) en de uitwissing van veroordelingen en herstel in eer en rechten (Titel VII, hoofdstuk IV, Sv.), worden eveneens aangepast zodat de nieuwe principes en straffen worden opgenomen door de dienst Centraal Strafregister en de software die binnen deze dienst wordt gebruikt. Deze wijziging zal ook aanpassingen van de gebruikte software vereisen, die de specifieke regels van uitwissing en niet-vermelding voor elk type uittreksel toepast.

Een eerste vaststelling dringt zich op: gezien de afschaffing van de categorie van overtredingen, de nieuwe strafschaal en de invoering van nieuwe straffen, is het niet mogelijk om de bepalingen betreffende het strafregister volledig aan te passen volgens een "rechtsonveranderlijke" benadering.

cette loi pénale spéciale les dispositions du livre premier du Code pénal actuel (y compris ou non le chapitre VII et l'article 85) sont abrogées. Celles-ci sont devenues superflues vu l'article 77 du nouveau Code pénal, selon lequel toutes les dispositions du Code s'appliquent aux lois pénales spéciales. La *ratio legis* des dérogations exceptionnelles aux règles de participation ou aux circonstances atténuantes en cas de délits en vertu du Code pénal de 1867 n'existe plus, de sorte qu'aucune exception ne doit être faite.

8. Dispositions abrogées

La révision de la législation fédérale pénale en matière de Justice a mis en lumière des dispositions devenues superflues car intégrées dans le nouveau code pénal, des dispositions obsolètes car dépourvues de pertinence ou de plus-value par l'application générale du livre Ier du nouveau Code pénal ainsi que des dispositions tombées en désuétude qu'il a été choisi d'abroger avec les deux premières catégories plutôt qu'en adapter inutilement le contenu.

Afin de rendre ces modifications plus claires, accessibles et complètes, il est proposé d'abroger les dispositions modificatives et abrogatoires présentes dans les lois du 29 février 2024 introduisant le livre Ier et II du Code pénal et de les intégrer directement dans ce projet de loi.

LE CASIER JUDICIAIRE CENTRAL

Les règles régissant le Casier judiciaire central, y compris celles portant sur les données enregistrées, le contenu des extraits de casier judiciaire (Titre VII, chapitre I, CJC) ainsi qu'à l'effacement des condamnations et de la réhabilitation (Titre VII, chapitre IV, CJC) sont aussi adaptées afin que les nouveaux principes et les nouvelles peines soient pris en compte par le service Casier judiciaire central ainsi que le logiciel utilisé au sein de service. Cette modification entraînera aussi des adaptations du logiciel utilisé, qui applique des règles spécifiques d'effacement et de non-mention à chaque type d'extrait.

Un premier constat s'impose: compte tenu de la suppression de la catégorie des contraventions, de la nouvelle échelle des peines et de l'introduction de nouvelles peines, il n'est pas possible d'adapter entièrement les dispositions relatives au casier judiciaire selon une approche "à droit constant".

Elke dag worden duizenden uittreksels uit het strafregister (grotendeels) automatisch gegenereerd voor de gerechtelijke overheden, voor tal van overheidsdiensten en – via de gemeenten – voor duizenden burgers. De soepele werking van die afgiften hangt af van de configuratie en betrouwbaarheid van de onderliggende applicaties. Bijgevolg kan elke wijziging van het Wetboek van strafvordering, hoe klein ook, grote technische gevolgen hebben.

Om de overgang naar het nieuwe Strafwetboek te waarborgen en tegelijkertijd de continuïteit van de afgifte van de uittreksels en de toepassing van de uitwissing van veroordelingen te waarborgen, wordt de voorkeur gegeven aan een minimalistische aanpak van de wijziging van het Wetboek van Strafvordering. Die wijzigingen zijn gebaseerd op vijf assen:

(1) Informatie geregistreerd in het strafregister

De lijst met gegevens die worden geregistreerd in het Centraal Strafrechtregister is aangepast aan de wijzigingen van het nieuwe Strafwetboek. Die wijziging omvat met name de schrapping van verwijzingen naar de probatieopschorting en de veroordeling bij eenvoudige schuldigverklaring, in overeenstemming met de principes die in deze algemene bespreking worden uiteengezet.

(2) Inhoud van de uittreksels bestemd voor overheidsadministraties en particulieren

Het strafregister omvat verschillende modellen van uittreksels die bestemd zijn voor de rechterlijke orde en de politiediensten, de gemachtigde overheidsadministraties en de particulieren. De inhoud van die uittreksels wordt bepaald door regels voor (niet-)vermelding die tragsgewijs werken. Afhankelijk van de hoedanigheid van de ontvanger en de finaliteit van het gevraagde uittreksel varieert de informatie die wordt vermeld om te voldoen aan specifieke of algemene informatiebehoeften.

Om aan te sluiten bij de wijzigingen die het nieuwe Strafwetboek heeft ingevoerd, past het ontwerp de bepalingen van de artikelen 594, 595, 596 en 596bis van het Wetboek van Strafvordering aan.

Er is ook in een specifieke aanpassing voorzien voor de straf onder elektronisch toezicht, die een alternatief vormt voor de uitvoering van een gevangenisstraf en moet worden beoordeeld volgens een soortgelijk principe als dat van de vrijheidsstraffen. Er is dan ook voorzien in een soortgelijk systeem als dat voor de gevangenisstraffen, met name het principe van de niet vermelding van elektronische toezichten van minder dan 6 maanden na een termijn van drie jaar. Het ontwerp bevat ook een

Chaque jour, des milliers d'extraits de casier judiciaire sont générés de manière (largement) automatisée pour les autorités judiciaires, de nombreuses administrations et – via les communes – pour des milliers de citoyens. Le bon fonctionnement de ces délivrances dépend de la configuration et de la fiabilité des applications sous-jacentes. Dès lors, toute modification, même mineure, du Code d'instruction criminelle peut entraîner des conséquences techniques majeures.

Pour garantir la transition vers le nouveau Code pénal tout en assurant la continuité des délivrances des extraits ainsi que l'application de l'effacement des condamnations, une approche minimaliste de modification du Code d'instruction criminelle est privilégiée. Ces modifications jouent repose sur cinq axes:

(1) Informations enregistrées dans le casier judiciaire

La liste des informations enregistrées dans le casier judiciaire central est adaptée afin d'intégrer les changements intervenus dans le nouveau Code pénal. Cette modification inclut notamment la suppression des références à la suspension probatoire et à condamnation par simple déclaration de culpabilité, conformément aux principes développés dans ce commentaire général.

(2) Contenu des extraits destinés aux administrations publiques et aux particuliers

Le casier judiciaire comprend plusieurs modèles d'extraits destinés à être délivrés à l'ordre judiciaire et aux services de police, aux administrations publiques autorisées et aux particuliers. Le contenu de ces extraits est déterminé par des règles de mention/non-mention qui fonctionnent en cascade. En fonction de la qualité du destinataire et de la finalité de l'extrait demandé, les informations mentionnées varient afin de répondre aux besoins d'information spécifiques ou génériques.

Afin de refléter les changements introduits par le nouveau Code pénal, le projet ajuste les dispositions des articles 594, 595, 596 et 596bis du Code d'instruction criminelle.

Une adaptation spécifique est également prévue pour la peine de surveillance électronique, qui constitue une alternative à l'exécution de l'emprisonnement et doit être évaluée selon un principe similaire à celui des peines privatives de liberté. Un système similaire à celui pour la peine d'emprisonnement est dès lors prévu, c'est-à-dire une non-mention de principe des surveillances électroniques de moins de 6 mois après un délai de trois ans. Le projet contient également une nouvelle règle de

nieuwe regel voor niet-vermelding voor de straf onder elektronisch toezicht voorzien in artikelen 594, derde lid en 595, derde lid alsook in artikel 596 door middel van een rechtstreekse verwijzing naar het derde lid van artikel 595 van het Wetboek van Strafvordering.

(3) Systeem voor de uitwissing van veroordelingen

Het systeem voor de uitwissing wordt aangepast om rekening te houden met de nieuwe strafschaal. Thans worden veroordelingen tot politiestrafen in principe uit het strafregister gewist na een termijn van drie jaar vanaf de definitieve rechterlijke beslissing waarbij zij zijn uitgesproken, en de personen die zijn veroordeeld tot straffen die niet van rechtswege kunnen worden uitgewist, kunnen hun herstel in eer en rechten aanvragen en krijgen. De afschaffing van de driedelige indeling van de categorieën van straffen betekent dat die regels moeten worden herzien.

Met het oog op vereenvoudiging en om ongerechtvaardigde discriminatie te voorkomen, breidt dit wetsontwerp het toepassingsgebied van de uitwissing uit tot alle straffen van niveau 1 van het nieuwe Strafwetboek, onder voorbehoud van specifieke voorwaarden voor bepaalde straffen.

Dit wetsontwerp breidt de uitwissing ook uit tot alle beslissingen tot opschorting van de uitspraak van de veroordeling, op voorwaarde dat er geen herroeping heeft plaatsgevonden, alsook tot alle straffen voor veroordeling bij schuldigverklaring. Zodra het nieuwe Strafwetboek in werking treedt, zal het immers moeilijk zijn om een onderscheid te maken tussen de veroordeling bij schuldigverklaring van niveau 1 en die van niveau 2 door enkel het beschikkend gedeelte van de beslissing tot veroordeling te lezen.

Als gevolg daarvan zal een breder scala aan straffen onder bepaalde voorwaarden automatisch worden uitgewist.

(4) Herstel in eer en rechten

De regels voor het herstel in eer en rechten worden aangepast om rekening te houden met de principes van het nieuwe Strafwetboek. Het beginsel dat iedereen die veroordeeld is tot een straf die niet van rechtswege kan worden uitgewist, onder bepaalde voorwaarden herstel in eer en rechten kan genieten, blijft ongewijzigd.

(5) Overgangsregeling

Er wordt in een overgangsregeling voorzien. De wijzigingen die zijn aangebracht in de artikelen van Titel VII, Hoofdstukken I en IV, van het Wetboek van strafvordering

non-mention pour la peine de surveillance électronique prévue aux articles 594, alinéa 3 et 595, alinéa 3 ainsi qu'à l'article 596 par le biais d'un renvoi direct à l'alinéa 3 de l'article 595 du Code d'instruction criminelle.

(3) Régime de l'effacement des condamnations

Le régime de l'effacement est adapté afin de tenir compte de la nouvelle échelle de peines. Actuellement, les condamnations à des peines de police sont en principe effacées du casier judiciaire après un délai de trois ans à compter de la décision judiciaire définitive qui les prononce, et les personnes qui ont été condamnées à des peines qui ne peuvent être effacées de plein droit peuvent solliciter et obtenir leur réhabilitation. La suppression de la division tripartite des catégories des peines impose une refonte de ces règles.

Dans un souci de simplification et afin d'éviter des discriminations non justifiées, ce projet de loi étend le champ d'application de l'effacement à toutes les peines qui relèvent du niveau 1 du nouveau Code pénal, sous réserve de conditions spécifiques pour certaines peines.

Cet avant-projet de loi étend également l'effacement à toutes les décisions de suspension du prononcé de la condamnation, pour autant qu'aucune révocation ne soit intervenue, ainsi qu'à toutes les peines de condamnation par déclaration de culpabilité. En effet, après l'entrée en vigueur du nouveau Code pénal, il sera difficile, à la seule lecture du dispositif de la décision de condamnation, de distinguer la peine de condamnation par déclaration de culpabilité de niveau 1 de celle de niveau 2.

Par conséquent, un plus large éventail de peines pourront, à certaines conditions, faire l'objet de l'effacement automatique.

(4) Réhabilitation

Les règles de réhabilitation sont adaptées afin de prendre en considération les principes posés par le nouveau Code pénal. Le principe en vertu duquel tout condamné à des peines non susceptibles d'être effacées de plein droit peut, sous certaines conditions, bénéficier de la réhabilitation demeure.

(5) Régime transitoire

Un régime transitoire est également prévu. Les modifications apportées aux articles du Titre VII, Chapitres I et IV, du Code d'instruction criminelle seront applicables

zijn van toepassing op veroordelingen die worden uitgesproken na de inwerkingtreding van het wetsontwerp.

De wet van 15 mei 2024 houdende bepalingen inzake digitalisering van justitie en diverse bepalingen had al bepalingen ingevoerd met betrekking tot de uitwissing en het herstel in eer en rechten van de beslissingen tot opschorting van de uitspraak en de veroordelingen bij eenvoudige schuldigverklaring. De strafbaarstelling is het criterium dat wordt gebruikt om te bepalen of een veroordeling bij eenvoudige schuldigverklaring automatisch wordt uitgewist of dat de veroordeelde een herstel in eer en rechten kan aanvragen. De bedoeling van de bij die wet aangebrachte wijziging was een antwoord te bieden op arrest nr. 1/2011 van het Grondwettelijk Hof van 13 januari 2011 waarin het Hof had vastgesteld dat “de eenvoudige schuldigverklaringen, wanneer zij betrekking hebben op feiten gepleegd jegens minderjarigen, immers weergegeven [worden] zonder enige beperking in de tijd, zonder dat de betrokkene enige mogelijkheid heeft om de uitwissing ervan of zijn herstel in eer en rechten aan te vragen, zelfs na het verstrijken van een vrij lange termijn.” (B.15.2).

Die op de strafbaarstelling gebaseerde aanpak is in de praktijk moeilijk toepasbaar gebleken, omdat het strafregister de strafcategorie (politie straf, correctionele straf, criminele straf) niet kan bepalen. De handmatige verwerking van die dossiers is ook geen optie, gezien de beperkte middelen waarover de dienst beschikt, en zou in strijd zijn met de huidige praktijk waarbij de registratie van veroordelingen (via Mach/VAJA) en de afgifte van uittreksels zoveel mogelijk worden geautomatiseerd.

Om dit probleem op te lossen, stelt het ontwerp van wet voor om de nieuwe regels, namelijk de principiële uitwissing na 3 jaar, ook toe te passen op de veroordelingen bij eenvoudige schuldigverklaring en de beslissingen tot opschorting van de uitspraak van de veroordelingen uitgesproken voor de inwerkingtreding van het nieuw Strafwetboek, behoudens herroeping, uit te wissen na verloop van de duur van de proefperiode (dewelke kan variëren van 1 jaar tot 5 jaar). Die aanpak waarborgt, naast de technische haalbaarheid, ook een soepele overgang naar het voorgestelde systeem en houdt, wat de uitwissing van de opschortingen betreft, rekening met het principe dat een uitgewiste veroordeling niet meer uitvoerbaar is.

aux condamnations prononcées après l'entrée en vigueur de la loi en projet.

La loi du 15 mai 2024 sur la digitalisation de la justice et dispositions diverses avait déjà introduit des dispositions relatives à l'effacement et à la réhabilitation des décisions ordonnant la suspension du prononcé et des condamnations par simple déclaration de culpabilité. Le critère utilisé pour déterminer si une condamnation par simple déclaration de culpabilité est effacée automatiquement ou si la personne condamnée peut demander une réhabilitation est l'incrimination. L'objectif de la modification apportée par cette loi était d'apporter une réponse à l'arrêt de la Cour constitutionnelle n° 1/2011 du 13 janvier 2011 qui avait constaté que “les simples déclarations de culpabilité, lorsqu'elles concernent des faits commis sur des mineurs, apparaissent sans aucune limitation de temps, sans qu'aucune possibilité existe pour la personne concernée de demander leur effacement ou de postuler sa réhabilitation, même après l'écoulement d'un délai assez important.” (B.15.2).

Cette approche basée sur l'incrimination s'est révélée difficilement applicable en pratique car le casier judiciaire ne peut déterminer la catégorie de peine (peine de police, peine correctionnelle, peine criminelle). Le traitement manuel de ces dossiers n'est pas non plus une option compte tenu des ressources limitées dont dispose le service et cela irait à l'encontre de la pratique actuelle selon laquelle l'enregistrement des condamnations (via Mach/VAJA) et la délivrance d'extraits sont autant que possible automatisés.

Pour pallier à cette problématique, le projet de loi propose d'également appliquer les nouvelles règles, à savoir l'effacement de principe après 3 ans, aux condamnations par simple déclaration de culpabilité et aux décisions de suspension du prononcé de la condamnation prononcées avant l'entrée en vigueur du nouveau Code pénal, sous réserve de révocation, à l'issue de la période probatoire (qui peut varier de 1 à 5 ans). Cette approche garantit également, en plus de la faisabilité technique, une transition fluide vers le système proposé et tient compte du principe, en ce qui concerne l'effacement des suspensions, qu'une condamnation effacée n'est plus exécutoire.

TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN**TITEL 1***Algemene bepaling***Artikel 1**

Overeenkomstig artikel 83 van de Grondwet bepaalt artikel 1 dat het wetsontwerp de aangelegenheden regelt bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

TITEL 2*Algemene bepaling***HOOFDSTUK 1****Wijzigingen van de Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering****Art. 3**

Deze bepaling heeft ten eerste tot doel de verwijzingen aan te passen aan de nieuwe bepalingen van het nieuwe Strafwetboek. Artikel 5ter van de VTSV voorziet dat belanghebbende derden (die aanspraak maken op zaken die in aanmerking komen voor verbeurdverklaring) door het openbaar ministerie op de zitting ten gronde worden gewezen, zodat zij daar hun rechten kunnen laten gelden. In werkelijkheid voert deze bepaling de artikelen 53, § 9, 54, § 5 en 502, vijfde lid, in fine, van het nieuwe Strafwetboek uit, die bepalen dat “iedere derde die beweert recht te hebben op de verbeurdverklaarde zaak, kan dit recht laten gelden binnen een termijn en volgens de nadere regels bepaald door de Koning”. Aangezien deze bepalingen zonder verdere onderscheidingen betrekking hebben op alle verbeurdverklaarbare zaken die in deze artikelen worden genoemd, verwijst het ontworpen artikel 5ter voortaan op algemene wijze naar de artikelen 53, 54, 501 en 502, die de verbeurdverklaringen regelen.

Naar aanleiding van het advies van de Raad van State nr. 77.989 van 23 september 2025 bij het voorontwerp van wet tot verzwaring van de straffen inzake drughandel, wapenhandel, criminele organisatie en witwassen, en tot harmonisatie van de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, psychotrope stoffen, ontsmettingsstoffen en antiseptica en van de stoffen die kunnen gebruikt worden voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen en psychotrope stoffen, en de wet van 8 juni 2006 houdende regeling

COMMENTAIRE DES ARTICLES**TITRE 1ER***Disposition générale***Article 1er**

Conformément à l'article 83 de la Constitution, l'article premier précise que le projet de loi règle des matières visées à l'article 74 de la Constitution.

TITRE 2*Disposition générale***CHAPITRE 1ER****Modifications du Titre préliminaire du Code de procédure pénale****Art. 3**

Cette disposition vise premièrement à adapter les références aux nouvelles dispositions du nouveau Code pénal. L'article 5ter du TPCPP prévoit que les tiers intéressés (prétendant droit sur les choses entrant en ligne de compte pour la confiscation) sont avisés par le ministère public de l'audience au fond afin qu'ils puissent y faire valoir leurs droits. En réalité, cette disposition met en œuvre les articles 53, § 9, 54, § 5 et 502, alinéa 5, *in fine*, du nouveau Code pénal qui prévoient que “tout tiers prétendant droit sur la chose confisquée peut faire valoir ce droit dans un délai et suivant les modalités déterminées par le Roi”. Comme ces dispositions visent, sans plus de distinction, l'ensemble des choses confisquables visées dans ces articles, l'article 5ter en projet renvoie dorénavant de façon globale aux articles 53, 54, 501 et 502, qui prévoient les confiscations.

Suite à l'avis du Conseil d'État n° 77.989 du 23 septembre 2025 sur l'avant-projet de loi visant à aggraver les peines en matière de trafic de drogue, de trafic d'armes, d'organisation criminelle et de blanchiment et visant à mettre en concordance la loi du 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, psychotropes, désinfectantes ou antiseptiques et des substances pouvant servir à la fabrication illicite de substances stupéfiantes et psychotropes et la loi du 8 juin 2006 réglant des activités économiques et individuelles avec des armes avec le

van economische en individuele activiteiten met wapens, met het Strafwetboek van 29 februari 2024, wordt ook verwezen naar artikel 4, § 6 van de Drugswet.

In dit advies van de Raad van State wordt gewezen op arrest nr. 65/2014 van 3 april 2014, waarin het Grondwettelijk Hof naar aanleiding van een prejudiciële vraag oordeelde dat het huidige artikel 4, § 6, van de wet van 24 februari 1921 strijdig is met het gelijkheidsbeginsel. Het Grondwettelijk Hof concludeerde dat “[a]rtikel 4, § 6, van de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, psychotrope stoffen, ontsmettingsstoffen en antiseptica en van de stoffen die kunnen gebruikt worden voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen en psychotrope stoffen (...) de artikelen 10 en 11 van de Grondwet [schendt], in zoverre het toelaat dat zaken die toebehoren aan derden te goeder trouw die niet bij het misdrijf zijn betrokken, worden verbeurdverklaard, het niet voorziet in de teruggave van de verbeurdverklaarde zaken aan die personen, en het niet voorziet in de oproeping van die personen teneinde zich over de eventuele verbeurdverklaring te kunnen uitspreken”.

Om tegemoet te komen aan de opmerking van de Raad van State werden het betrokken artikel in de Drugswet aangevuld met de formule van het nieuwe Strafwetboek (zie artikel 53, § 9), die voorziet dat iedere derde die beweert recht te hebben op de verbeurdverklaarde zaak, dit recht kan laten gelden binnen een termijn en volgens de nadere regels bepaald door de Koning. Daarom moet in artikel 5ter van de voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering dan ook verwezen worden naar dit artikel.

Ten tweede introduceert dit ontwerp een nieuw lid in artikel 5ter, waarin de bepaling wordt hernomen die reeds was opgenomen in artikel 5 van de wet tot invoering van Boek I van het Strafwetboek, welke zal worden opgeheven in het kader van het ontwerp tot wijziging van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek I van het Strafwetboek en de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek II van het Strafwetboek. De opmerkingen met betrekking tot deze wijziging kunnen dus rechtstreeks in het huidige wetsontwerp worden geïntegreerd.

De Raad van State¹ vroeg zich in het advies 60.893/3 van 27 maart 2017 “over een voorontwerp van ‘Strafwetboek – Boek I’ af of het wel helemaal duidelijk is wat moet worden verstaan onder de inrichting “van de veroordeelde” in het kader van de straf van de sluiting van de inrichting (ontworpen artikel 57). Dit in het bijzonder in het geval van rechtspersoonlijkheid of

Code pénal du 29 février 2024, il est également fait référence à l'article 4, § 6 de la loi sur les drogues.

Cet avis du Conseil d'État renvoi à l'arrêt n° 65/2014 du 3 avril 2014, dans lequel la Cour constitutionnelle a jugé, à la suite d'une question préjudicielle, que l'actuel article 4, § 6, de la loi du 24 février 1921 est contraire au principe d'égalité. La Cour constitutionnelle a conclu que “[l']article 4, § 6, de la loi du 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, psychotropes, désinfectantes ou antiseptiques et des substances pouvant servir à la fabrication illicite de substances stupéfiantes et psychotropes viole les articles 10 et 11 de la Constitution en ce qu'il permet que soient confisquées des choses appartenant à des tiers de bonne foi qui ne sont pas impliqués dans l'infraction, en ce qu'il ne prévoit pas la restitution à ces personnes des choses confisquées et ne prévoit pas la convocation de ces personnes afin qu'elles puissent s'exprimer sur la confiscation éventuelle”.

Afin de répondre à la remarque du Conseil d'État, l'article concerné de la loi sur les drogues a été complété par la formule du nouveau Code pénal (voir article 53, § 9), qui prévoit que tout tiers prétendant droit sur la chose confisquée peut faire valoir ce droit dans un délai et suivant les modalités déterminées par le Roi. C'est la raison pour laquelle il convient de faire référence à cet article à l'article 5ter du titre préliminaire du Code de procédure pénale.

Deuxièmement, ce projet introduit un nouvel alinéa à l'article 5ter, reprenant la disposition déjà prévue par l'article 5 de la loi instaurant le livre Ier du Code pénal, laquelle sera abrogée dans le cadre du projet modifiant la loi du 29 février 2024 introduisant le livre Ier du Code pénal et la loi du 29 février 2024 introduisant le livre II du Code pénal. Les commentaires relatifs à cette modification peuvent donc être intégrés directement dans le présent projet de loi.

Le Conseil d'État¹ se demandait dans l'avis 60.893/3 du 27 mars 2017 sur un avant-projet de “Code Pénal – Livre Premier” si l'on aperçoit précisément ce qu'il faut entendre par l'établissement “du condamné” dans le cadre de la peine de fermeture de l'établissement (article 57 en projet). Ce en particulier dans le cas de la personnalité juridique ou de la copropriété. Le Conseil

¹ Advies 60.893/3 van de Raad van State van 27 maart 2017, nr. 201.

¹ Avis 60.89/3 du Conseil d'État du 27 mars 2017, n° 201.

mede-eigendom. Impliciet uit de Raad van State daarmee zijn bezorgdheid over de bescherming van de rechten van derden.

De straf van de sluiting heeft in beginsel een hybride karakter omwille van het beveiligingsaspect dat er ook van uit gaat. Het hoeft echter geen betoog dat deze straf “derden” kan raken, zowel binnen de inrichting, in het bijzonder werknemers, als erbuiten zoals mede-eigenaars van het pand. Die derden worden getroffen omdat de sluiting een werking “in rem” heeft. Ze slaat op de inrichting “*trouvé en délit*” (in overtreding bevonden). In Frankrijk wordt dan ook opgemerkt dat deze straf flirt met de grenzen van het persoonlijk karakter.

Het probleem van die derden (o.a. mede-eigenaars waaraan de Raad van State refereert) wordt in Frankrijk opgelost doordat men in diverse wetten (hierbij rijst dan de vraag naar de wenselijkheid van de verspreiding) voorziet in de plicht om belanghebbende derden te informeren dat zij hun rechten in rechte kunnen laten gelden. In Frankrijk sanctioneert men de omissie van die “oproepingsplicht” overigens met de onmogelijkheid voor de rechter om de sluiting uit te spreken.

De Franse regeling(en) kunnen dienen als inspiratiebron, met dien verstande dat de plicht wordt vervat in één artikel. Een dergelijk artikel bestaat, nl. artikel 5ter van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering. Dit artikel legt het openbaar ministerie de plicht op om elke belanghebbende derde die volgens de door de rechtspleging verschaftte aanwijzingen zijn rechtmatig bezit kan doen gelden bij de voordeelsontneming, op te roepen ter zitting. Het is dan ook voor de hand liggend om aan dit artikel een tweede lid toe te voegen zodat die plicht ook zou kunnen gelden in hoofde van het openbaar ministerie als de wet de sluiting voorschrijft; gekoppeld aan de sanctie dat de sluiting niet kan worden opgelegd bij miskennen van die plicht. De praktische bedenking die daarbij ongetwijfeld zal rijzen dat men dan sleutelt aan het strafprocesrecht, dus buiten Boek 1, lijkt van ondergeschikt belang. Men kan deze regel perfect verwerken in een nieuw artikel 5ter, tweede lid van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering dat dan later bij de hervorming van het procesrecht zijn juiste plaats krijgt.

Voor het overige verwijst het artikel naar het Strafwetboek in artikel 5ter, dat het eerste lid van artikel 5ter wordt door de invoeging van een tweede lid in dit artikel.

d'État exprime ici implicitement sa préoccupation quant à la protection des droits des tiers.

La peine de la fermeture a en principe un caractère hybride en raison de l'aspect protectionnel qui en émane également. Il va sans dire toutefois que cette peine peut toucher des “tiers”, tant dans l'établissement, en particulier des employés, qu'à l'extérieur, comme des copropriétaires du bâtiment. Ces tiers sont touchés parce que la fermeture a un effet “in rem”. Elle touche l'établissement “trouvé en délit”. Il est dès lors fait observer en France que cette peine flirte avec les limites du caractère individuel.

Le problème de ces tiers (notamment les copropriétaires auxquels fait référence le Conseil d'État) est résolu en France par le fait qu'il est prévu dans diverses lois (ici se pose alors la question de l'opportunité de la diffusion) l'obligation d'informer les tiers intéressés pour qu'ils puissent faire valoir leurs droits en justice. En France, l'omission de cette “obligation de citation” est d'ailleurs sanctionnée par l'impossibilité pour le juge de prononcer la fermeture.

La ou les dispositions françaises peuvent servir d'inspiration, étant entendu que l'obligation est contenue en un seul article. Il existe un tel article, à savoir l'article 5ter du titre préliminaire du Code de procédure pénale. Cet article impose au ministère public de citer à l'audience tout tiers intéressé pouvant faire valoir, suivant les indications fournies par la procédure, sa possession légitime à propos de la chose confisquée. L'ajout d'un deuxième alinéa à cet article s'impose par conséquent, de manière à ce que cette obligation puisse également s'appliquer dans le chef du ministère public lorsque la loi prescrit la fermeture; en cas de méconnaissance de cette obligation, la fermeture ne peut être ordonnée. La considération pratique que cela va indubitablement susciter, à savoir que l'on touche alors au droit de la procédure pénale, donc en dehors du cadre du Livre 1er, semble de second ordre. Il est parfaitement possible d'intégrer cette disposition dans un nouvel article 5ter, alinéa 2, du Titre préliminaire du Code de procédure pénale qui trouvera sa juste place ultérieurement dans le cadre de la réforme du droit procédural.

Pour le reste, l'article renvoie au Code pénal dans l'article 5ter, qui devient l'alinéa 1er de l'article 5ter du fait de l'insertion d'un second alinéa dans cet article.

Art. 4

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 4 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 4

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 4 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 12

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 5 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 12

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 5 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 13

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 6 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 13

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 6 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 15

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 7 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 15

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 7 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 16

De lijst met misdrijven is aangepast. Verzwarende factoren zijn niet opgenomen; alleen strafbare feiten en verzwaarde misdrijven zijn opgenomen. Het nieuwe strafbare feit van het vervaardigen en verspreiden van handleidingen voor kinderpornografie (artikel 177) is aan de lijst toegevoegd om te zorgen voor consistentie met de productie en verspreiding van afbeeldingen van seksueel misbruik van minderjarigen. De nieuwe misdrijven verkoop van een kind en verzwaarde verkoop van een kind (artikelen 273 en 274) zijn ook toegevoegd om te zorgen voor consistentie met het misdrijf van mensenhandel in het bijzonder.

Art. 16

La liste des infractions est adaptée. Les facteurs aggravants n'ont pas été repris; seules les incriminations et incriminations aggravées y figurent. La nouvelle infraction de production et diffusion manuels pédopornographiques (article 177) est ajoutée à la liste pour la cohérence avec la production et la diffusion d'images d'abus sexuels sur mineur. Les nouvelles infractions de vente d'enfant et de vente aggravée d'enfant (articles 273 et 274) sont ajoutées aussi, pour la cohérence avec l'infraction de traite des êtres humains notamment.

Art. 17

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 8 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 17

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 8 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 18

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 9 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 18

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 9 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 25

In punt 2 wordt de onverjaarbaarheid op seksuele misdrijven tegen minderjarigen gehandhaafd. De Franse tekst is echter geherformuleerd in het licht van de afwijzende beslissing nr. 76/2022 van het Grondwettelijk Hof (overwegingen B.15.2 en B17).

Wat het misdrijf van mensenhandel met het oog op seksuele uitbuiting betreft, is het niet langer nodig om expliciet naar de poging ervan te verwijzen om te voldoen aan de Europese richtlijn van 2011 (het was opgenomen in een afzonderlijk lid), aangezien een poging nu automatisch strafbaar wordt gesteld zonder dat dit expliciet hoeft te worden vermeld.

In het algemeen kan worden benadrukt dat artikel 21*bis* van de Voorlopige titel van toepassing blijft op voltooide strafbare feiten en pogingen om dergelijke strafbare feiten te plegen.

Een verwijzing naar artikel 172 (vervaardigen of verspreiden van beelden van seksueel misbruik van minderjarigen in vereniging) wordt toegevoegd om alle verzwarende bestanddelen te omvatten. Daarentegen worden pedopornografische handleidingen die geen beelden van seksueel misbruik van minderjarigen bevatten, niet opgenomen wegens het ontbreken van een direct minderjarig slachtoffer."

Voor punt 3 is er geen verandering ten gronde.

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 10 van de Raad van State in zijn advies in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

HOOFDSTUK 2

Wijzigingen van het Wetboek van Strafvordering

Art. 28

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 64.5 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 30

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 64.2 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 25

Le point 2 continue de réserver l'imprescriptibilité aux infractions sexuelles commises sur des mineurs. Le texte français est cependant reformulé au regard de l'arrêt de rejet de la Cour constitutionnelle n° 76/2022 (considérants B.15.2 et B17).

Pour l'infraction de traite à des fins exploitation sexuelle, vu que la tentative est désormais incriminée d'office sans devoir le prévoir explicitement, il n'y a plus lieu de la viser explicitement pour satisfaire à la directive européenne de 2011 (elle était prévue dans un alinéa séparé).

De manière générale, il peut être souligné que l'article 21*bis* du Titre préliminaire continue de s'appliquer aux infractions consommées et aux tentatives de commettre ces infractions.

Un renvoi à l'article 172 (production ou la diffusion d'images d'abus sexuel de mineurs en association) est ajouté pour viser tous les éléments aggravants. Par contre, les manuels pédopornographiques qui ne comporteraient pas d'images d'abus sexuels sur mineurs, ne sont pas repris en l'absence de victime mineure directe.

Pour le point 3, il n'y a pas de changement sur le fond.

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 10 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025

CHAPITRE 2

Modifications du Code d'instruction criminelle

Art. 28

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 64.5 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 30

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 64.2 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 32

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 64.5 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 33

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 64.5 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 36, 62, 73, 178 en 207

In de artikelen *28quinquies*, § 1, *47bis*, § 6, 8), 57, § 1, 464/1, § 5, tweede lid en *524bis*, § 3, wordt de verwijzing naar artikel 458 van het Strafwetboek van 1867 vervangen door artikel 669 van het Strafwetboek van 2024.

Deze artikelen hebben betrekking op de strafbaarstelling van bepaalde geheimhoudingsverplichtingen. Deze feiten worden voortaan strafbaar gesteld als schending van het geheim van het onderzoek door het artikel 669 van Boek 2 van het Strafwetboek.

Artikel *28quinquies*, § 1, 57, § 1, 464/1, § 5, tweede lid en *524bis*, § 3, worden, om deze redenen, in tegenstelling tot art. 138, 2°, letter a) van de wet van 29 februari 2024 (boek 2) niet opgeheven.

Art. 37 en 77

In de artikelen *28sexies*, § 3, tweede lid en *61quater*, § 3, tweede lid wordt de tweede zin opgeheven. Dit gelet op artikel 683 van het Strafwetboek en de strafbaarstelling van de niet-naleving van de voorwaarden bij de opheffing van een opsporings- of onderzoekshandeling.

Art. 38

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 64.5 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 40

De woorden “criminele straf” worden vervangen door een straf van niveau 3 of hoger alhoewel dit normaal gezien wordt omgezet in een straf van niveau 4 of hoger.

Art. 32

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 64.5 du Conseil d’État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 33

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 64.5 du Conseil d’État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 36, 62, 73, 178 et 207

Aux articles *28quinquies*, § 1er, *47bis*, § 6, 8), 57, § 1, 464/1, § 5, alinéa 2 et *524bis*, § 3 la référence à l’article 458 du Code pénal de 1867 est remplacée par l’article 669 du Code pénal de 2024.

Ces articles concernent l’incrimination de certaines obligations de confidentialité. Ces faits sont désormais pénalement punissables au titre d’une violation du secret de l’instruction par l’article 669 du Livre 2 du Code pénal.

Article *28quinquies*, § 1, 57, § 1er, 464/1, § 5, alinéa 2 et *524bis*, § 3, sont pour ces raisons, à la différence de l’art. 138, 2°, lettre a) de la loi du 29 février 2024 (Livre 2), pas abrogés.

Art. 37 et 77

Dans les articles *28sexies*, § 3, deuxième alinéa et *61quater*, § 3, alinéa 2, la deuxième phrase est supprimée. Ceci compte tenu de l’article 683 du Code pénal et de l’incrimination du non-respect des conditions lors de la levée d’un acte d’information ou d’instruction.

Art. 38

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 64.5 du Conseil d’État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 40

Les mots “peine criminelle” sont remplacés par une peine de niveau 3 ou supérieur bien que cela soit normalement converti en une peine de niveau 4 ou supérieur.

Bij het bepalen van de nieuwe straffen heeft het Sw. 2024 rekening gehouden met de afschaffing van de systematische correctionnalisering van correctionaliseerbare misdaden en heeft het daarom de maxima van de straffen van artikel 25 Sw. 1867 weerhouden na correctionnalisering.

In die zin bepaalt artikel 78, § 1, Sw. 2024 betreffende het omzettingsmechanisme dat indien het maximum van de hoofdstraf bestaat uit vijf jaar opsluiting of hechtenis tot ten hoogste tien jaar opsluiting of hechtenis, dit moet worden gelezen als een straf van niveau 3.

Er kan bij wijze van voorbeeld gewezen worden op twee strafbaarstellingen in boek 2 Sw. 2024.

Voor de onmenselijke behandeling zonder verzwarende omstandigheid of bestanddeel (art. 417/3, lid 1, Sw. 1867) is een bestraffing van 5 tot 10 jaar opsluiting voorzien die in art. 120 Sw. 2024 een straf van niveau 3 is.

Voor diefstal met geweld zonder andere verzwarende omstandigheid of bestanddeel (art. 468 Sw. 1867) is een bestraffing van 5 tot 10 jaar opsluiting voorzien die in art. 467 CP 2024 een straf van niveau 3 is geworden.

Er moet derhalve worden voorzien in een “een straf van niveau 3 of van een hoger niveau” in art. 32 Sv. als de misdrijven dienen opgenomen te worden die momenteel met een criminele straf worden bestraft (ook al omvat dit soms bepaalde wanbedrijven die momenteel met een gevangenisstraf van maximaal 5 jaar worden bestraft).

Deze bijkomende verantwoording geeft een gevolg aan de opmerking 11 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 41

De strafbaarstelling uit artikel 34, laatste lid werd opgeheven vermits deze is hernomen als het misdrijf “ontvluchten van de plaats van het onderzoek” in het artikel 653 Sw.

Art. 43

De formulering van de bepaling is aangepast aan opmerking 64.5 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

De verwijzing naar artikel 503 nieuw Strafwetboek wordt niet geschrapt in artikel 35ter, aangezien de verzwarende factor door het wetsontwerp tot verzwarende van de straffen inzake drugshandel, wapenhandel, criminele

Dans la détermination des nouvelles peines, le CP 2024 a pris en compte la suppression de la correctionnalisation systématique des crimes correctionnalisables et donc a retenu les maxima de peines prévues par l'article 25 CP 1867 après correctionnalisation.

En ce sens, l'article 78, § 1er, CP 2024 relatif au mécanisme de conversion prévoit que si le maximum de la peine principale consiste en une réclusion ou une détention de cinq ans à dix ans au plus, elle doit être lue comme une peine de niveau 3.

À titre d'exemple, on peut citer deux incriminations prévues au livre 2 CP 2024.

Pour traitement inhumain sans circonstance ou élément aggravant (art. 417/3, alinéa 1er, CP 1867) une peine de 5 à 10 ans de réclusions est prévue, ce qui correspond à une peine de niveau 3 à l'art. 120 CP 2024.

Pour le vol avec violence sans autre circonstance ou élément aggravant (art. 468 CP 1867) une peine de 5 à 10 ans de réclusions est prévue, ce qui correspond à une peine de niveau 3 à l'art. 467 CP 2024.

Donc, on doit bien prévoir “une peine de niveau 3 ou d'un niveau supérieur” à l'art. 32 C.I.cr. si l'on veut inclure les infractions punies actuellement d'une peine criminelle (même si parfois, cela va inclure certains délits actuellement punissables d'une peine d'emprisonnement maximum de 5 ans).

Cette justification supplémentaire donne suite à la remarque 11 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 41

L'incrimination au titre de l'article 34, dernier alinéa est abrogée puisqu'elle a été reprise sous l'infraction “Fuite du lieu de l'instruction” dans l'article 653 CP.

Art. 43

La formulation de la disposition a été adaptée au remarque 64.5 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

La référence à l'article 503 nouveau Code pénal n'est pas biffé dans l'article 35ter vu que le facteur aggravant a été modifié dans une infraction aggravée dans le projet de loi visant à aggraver les peines en matière de trafic

organisatie en witwassen, en tot harmonisatie van de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, psychotrope stoffen, ontsmettingsstoffen en antiseptica en van de stoffen die kunnen gebruikt worden voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen en psychotrope stoffen, en de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens, met het Strafwetboek van 29 februari 2024 gewijzigd wordt in een verzwaard misdrijf (Parl. St., Kamer, 56 1163/001).

Er werden drie nieuwe bepalingen ingevoegd ingevolge de opmerking 3 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025. In deze bepalingen is de verwijzing naar “bijzondere” bij de verbeurdverklaring drie maal opgeheven om dit aan te passen aan de terminologie van het Sw. 2024.

Art. 45

De wijziging in artikel 39*bis*, § 2, derde lid is een gevolg van het advies van de Raad van State nr. 78.061 bij het voorontwerp van wet houdende diverse technische en dringende bepalingen. Deze bepaling moet aangepast worden om tegemoet te komen aan arrest van 4 oktober 2024 van het Hof van Justitie (arrest Landeck).

Art. 46, 54, 55, 56, 57, 93, 94, 99, 109, 180 en 181

In de artikelen 39*ter*, §§ 1 en 3, 46*bis*, § 4, tweede lid, 46*bis*/1, § 2, laatste lid, 46*ter*, § 2, laatste lid, 46*quater*, § 4, laatste lid, 88*bis*, 88*quater*, §§ 3 en 4, 90*quater*, § 4, derde en vierde lid, 111*quater*, 464/12, § 3, tweede en derde lid, (in zoverre dit betrekking heeft op artikel 464/12, § 3, tweede lid) en 464/13, § 2, tweede lid worden bepalingen gewijzigd die betrekking hebben op de strafbaarstelling van het niet meewerken aan een strafrechtelijk onderzoek. Deze feiten worden voortaan strafbaar gesteld als miskennen van de plicht tot medewerking aan het onderzoek door het artikel 655 en 656 van Boek 2 van het Strafwetboek.

De formulering van de bepaling van artikel 46 van het wetsontwerp is aangepast aan de opmerking 64.5 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 47

Artikel 47 van het wetsontwerp wijzigt artikel 39*quinquies* Sv. op grond waarvan de procureur des Konings de bewaring van bepaalde verkeers- en locatiegegevens

de drogue, de trafic d'armes, d'organisation criminelle et de blanchiment et visant à mettre en concordance la loi du 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, psychotropes, désinfectantes ou antiseptiques et des substances pouvant servir à la fabrication illicite de substances stupéfiantes et psychotropes et la loi du 8 juin 2006 réglant des activités économiques et individuelles avec des armes avec le Code pénal du 29 février 2024 (Doc. parl., Chambre, 56 1163/001).

Trois nouvelles dispositions ont été insérées suite à la remarque 3 formulée par le Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025. Dans ces dispositions, la référence à “spéciale” pour la confiscation a été abrogée trois fois afin de l'adapter à la terminologie du CP 2024.

Art. 45

La modification apportée à l'article 39*bis*, § 2, troisième alinéa, découle de l'avis n° 78.061 rendu par le Conseil d'État sur l'avant-projet de loi portant diverses dispositions techniques et urgentes. Cette disposition doit être modifiée afin de se conformer à l'arrêt rendu le 4 octobre 2024 par la Cour de justice (arrêt Landeck).

Art. 46, 54, 55, 56, 57, 93, 99, 109, 180 et 181

Aux articles 39*ter*, §§ 1 et 3, 46*bis*, § 4, alinéa 2, 46*bis*/1, § 2, dernier alinéa, 46*ter*, § 2, dernier alinéa, 46*quater*, § 4, dernier alinéa, 88*bis*, 88*quater*, §§ 3 et 4, 90*quater*, § 4, alinéa 3 et 4, 111*quater*, 464/12, § 3, alinéa 2 et 3, (dans la mesure où cela concerne l'article 464/12, § 3, alinéa 2) et 464/13, § 2, alinéa 2, des dispositions relatives à l'incrimination du défaut de coopération à une enquête pénale sont modifiées. Ces faits sont désormais pénalement punissables au titre de la méconnaissance de l'obligation d'apporter son concours à l'enquête prévue par l'article 655 et 656 du Livre 2 du Code pénal.

La formulation de la disposition de l'article 46 du projet de loi a été adaptée à la remarque 64.5 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 47

L'article 47 du projet de loi modifie l'article 39*quinquies* du C.I.cr., en vertu duquel le procureur du Roi peut ordonner la conservation de certaines données de

kan bevelen tijdens het onderzoek van misdrijven die een correctionele hoofdgevangenisstraf van een jaar of een zwaardere straf tot gevolg kunnen hebben. Door de ontworpen wijziging van artikel 39*quinquies* Sv. in overeenstemming met de conversietabel zal de bewaring van deze gegevens mogelijk zijn wanneer er ernstige aanwijzingen zijn dat de misdrijven een straf van niveau 2 of zwaarder tot gevolg kunnen hebben.

In het advies nr. 78.195/16 van 18 november 2025 meent de Raad van State dat voor de bewaring van bepaalde verkeers- en locatiegegevens op bevel van de procureur des Konings niet eenzelfde afbakening kan worden gehanteerd als degene die voorzien is voor artikel 39*bis* Sv.: “Daarmee wordt immers geen onderscheid gecreëerd tussen “algemene criminaliteit” en “zware criminaliteit”, zodat niet is voldaan aan het vereiste dat de wet voldoende duidelijk en nauwkeurig omschrijft in welke gevallen de beperking van het recht op bescherming van het privéleven en van het recht op bescherming van persoonsgegevens als gevolg van de bewaring toelaatbaar is. Opdat daaraan zou zijn voldaan, zal de wet ofwel een hogere minimale strafdrempel moeten vastleggen, ofwel de misdrijven inzake zware criminaliteit die aanleiding kunnen geven tot de bedoelde bewaring van gegevens preciezer moeten afbakenen”.

Dezelfde opmerking wordt door de Raad van State gemaakt bij artikel 93, dat in overeenstemming met de conversietabel, dezelfde wijziging doorvoert in artikel 88*bis* van het Wetboek van strafvordering. De hierbij gemaakte opmerkingen gelden dus *mutatis mutandis* bij artikel 93.

Het advies van de Raad van State wordt bij beide artikelen niet gevolgd. Eerst en vooral: huidig wetsontwerp heeft absoluut niet tot doel het toepassingsgebied van beide artikelen te wijzigen, integendeel: het is een louter terminologische aanpassing die niets aan het huidige regime verandert. Doel van het wetsontwerp is dus een loutere harmonisatie van deze artikelen met het nieuwe Strafwetboek, waarbij de status quo behouden wordt.

Om haar opmerking te staven verwijst de Raad van State naar arrest 97/2024 van 26 september 2024 van het Grondwettelijk Hof betreffende de wet van 20 juli 2022 betreffende het verzamelen en het bewaren van de identificatiegegevens en van metagegevens in de sector van de elektronische communicatie en de verstrekking ervan aan de autoriteiten. In dat arrest heeft het Grondwettelijk Hof artikel 39*quinquies* Sv. beoordeeld in het licht van de rechtspraak van het Hof van Justitie. Het Hof heeft daarbij geoordeeld dat “de verzoekende partij niet heeft aangetoond in welk opzicht de wetgever de nationale beoordelingsmarge te buiten zou zijn gegaan door, in artikel 39*quinquies*, § 1, eerste lid,

trafic et de localisation lors de la recherche d'infractions qui peuvent donner lieu à un emprisonnement correctionnel principal d'un an ou à une peine plus lourde. La modification en projet de l'article 39*quinquies* du C.I.cr., en conformité avec le tableau de conversion, permettra la conservation de ces données s'il existe des indices sérieux que les infractions peuvent donner lieu à une peine de niveau 2 ou à une peine plus lourde.

Dans son avis n° 78.195/16 du 18 novembre 2025, le Conseil d'État estime que la conservation de certaines données de trafic et de localisation sur ordre du procureur du Roi ne peut être soumise au même délimitation que celles prévues à l'article 39*bis* du C.I.cr.: “En effet, aucune distinction n'est ainsi créée entre la “criminalité générale” et la “criminalité grave”, de sorte que l'exigence que la loi définisse de manière suffisamment claire et précise les cas dans lesquels peut être admise une limitation du droit à la protection de la vie privée et à la protection des données à caractère personnel consécutivement à la conservation n'est pas respectée. Pour se conformer à cette exigence, la loi devra soit fixer un seuil de peine minimal plus élevé, soit délimiter plus précisément les infractions relatives à la criminalité grave pouvant donner lieu à la conservation des données visée”.

La même remarque est formulée par le Conseil d'État à propos de l'article 93 qui, conformément au tableau de conversion, apporte la même modification à l'article 88*bis* du Code d'instruction criminelle. Les remarques formulées ici s'appliquent donc *mutatis mutandis* à l'article 93.

L'avis du Conseil d'État n'est suivi pour aucun des deux articles. Tout d'abord, le projet de loi actuel n'a absolument pas pour objectif de modifier le champ d'application des deux articles, bien au contraire: il s'agit d'une simple adaptation terminologique qui ne change rien au régime actuel. L'objectif du projet de loi est donc uniquement d'harmoniser ces articles avec le nouveau Code pénal, tout en conservant le statu quo.

Pour soutenir son observation, le Conseil d'État renvoie à l'arrêt 97/2024 du 26 septembre 2024 de la Cour constitutionnelle concernant la loi du 20 juillet 2022 relative à la collecte et à la conservation des données d'identification et des métadonnées dans le secteur des communications électroniques et à la fourniture de ces données aux autorités. Dans cet arrêt, la Cour constitutionnelle a examiné l'article 39*quinquies* du Code d'instruction criminelle à la lumière de la jurisprudence de la Cour de justice. La Cour a estimé que “la partie requérante n'a pas démontré en quoi le législateur aurait excédé la marge d'appréciation nationale en définissant, à l'article 39*quinquies*, § 1er, alinéa 1er, du Code

van het Wetboek van strafvordering, het begrip “zware criminaliteit” te omschrijven onder verwijzing naar de misdrijven die “een correctionele hoofdgevangenisstraf van een jaar of een zwaardere straf tot gevolg kunnen hebben”. Evenmin blijkt in welk opzicht die definitie de in B.99.2 aangehaalde referentienormen zou schenden.” Het Hof volgde dezelfde redenering voor artikel 88*bis*. M.a.w., beide artikelen zijn al voorgelegd aan het Grondwettelijk Hof, en het Hof heeft beide artikelen niet vernietigd.

De Raad van State verwijst ook naar de wijziging aangebracht aan artikel 39*bis* Sv. door het wetsontwerp houdende diverse technische en dringende bepalingen, om tegemoet te komen aan het arrest Landeck van 4 oktober 2024 van het Hof van Justitie van de Europese Unie. Daar waar dit ontwerp eerst voorzag dat de zoeking in een informaticasysteem, als bedoeld in artikel 39*bis*, mogelijk zou zijn bij het opsporen van de misdaden en wanbedrijven, heeft de regering er na het advies van de Raad van State bij dat ontwerp voor gekozen om het toepassingsgebied van artikel 39*bis* te beperken tot de misdrijven die bestraft worden met een straf van niveau 2 (zie artikel 45 van huidig wetsontwerp). De Raad van State oordeelde daarover dat “*kan worden aangenomen dat deze werkwijze een meer nauwkeurige omschrijving waarborgt van de gevallen waarin een zoeking mogelijk is*”. Het is dan ook vreemd dat de Raad van State nu van mening is dat door een gelijkaardige afbakening van het toepassingsgebied van de artikelen 39*quinqüies* en 88*bis* (dat zoals hoger al aangegeven niets aan de huidige situatie verandert) niet is voldaan aan het vereiste “dat de wet voldoende duidelijk en nauwkeurig omschrijft in welke gevallen de beperking van het recht op bescherming van het privéleven en van het recht op bescherming van persoonsgegevens als gevolg van de bewaring toelaatbaar is”.

Het is niet omdat de regering in artikel 39*bis* een drempel invoert die dezelfde is als deze gehanteerd in de artikelen 39*quinqüies* en 88*bis*, dat de daar voorziene drempels ook verhoogd moeten worden. Inhoudelijk gezien is de maatregel van artikel 39*quinqüies* ook minder verregaand dan de zoeking in een informaticasysteem van artikel 39*bis*, aangezien artikel 39*quinqüies* uitsluitend voorziet in een snelle bewaring van gegevens en nog niet in de toegang tot die gegevens. Artikel 88*bis* voorziet wél in toegang tot die gegevens, maar is dan weer een bevoegdheid van de onafhankelijke en onpartijdige onderzoeksrechter. De regering kan er overigens perfect voor kiezen om het criterium van de “zware criminaliteit” dat gehanteerd werd bij de artikelen 39*quinqüies* en 88*bis* ook te gebruiken voor artikel 39*bis*.

Het vastleggen van een hogere minimale strafdrempel, zoals de Raad van State vraagt, zou erop neer komen

d’instruction criminelle, la notion de “criminalité grave” par référence aux infractions susceptibles de “donner lieu à un emprisonnement correctionnel principal d’un an ou à une peine plus lourde”. L’on n’aperçoit pas non plus en quoi cette définition violerait les normes de référence citées en B.99.2.” La Cour a suivi le même raisonnement pour l’article 88*bis*. En d’autres termes, les deux articles ont déjà été soumis à la Cour constitutionnelle, qui ne les a pas annulés.

Le Conseil d’État renvoie également à la modification apportée à l’article 39*bis* du Code d’instruction criminelle par le projet de loi portant diverses dispositions techniques et urgentes, afin de se conformer à l’arrêt Landeck du 4 octobre 2024 de la Cour de justice de l’Union européenne. Alors que ce projet prévoyait initialement que la recherche dans un système informatique, telle que visée à l’article 39*bis*, serait possible pour la recherche des crimes et des délits, le gouvernement a choisi, après avis du Conseil d’État, de limiter le champ d’application de l’article 39*bis* aux infractions punies d’une peine de niveau 2 (voir l’article 45 du projet de loi actuel). Le Conseil d’État a estimé à ce sujet qu’*“il peut être admis que ce procédé garantit une définition plus précise des cas dans lesquels une recherche est possible”*. Il est donc surprenant que le Conseil d’État estime maintenant qu’une délimitation similaire du champ d’application des articles 39*quinqüies* et 88*bis* (qui, comme indiqué plus haut, ne change rien à la situation actuelle) ne répond pas à l’exigence selon laquelle “(...) la loi définisse de manière suffisamment claire et précise les cas dans lesquels peut être admise une limitation du droit à la protection de la vie privée et à la protection des données à caractère personnel consécutivement à la conservation (...)”.

Ce n’est pas parce que le gouvernement introduit à l’article 39*bis* un seuil identique à celui utilisé aux articles 39*quinqüies* et 88*bis* que les seuils prévus dans ces derniers doivent également être augmentés. Sur le fond, la mesure prévue à l’article 39*quinqüies* est également moins intrusive que la recherche dans un système informatique prévue à l’article 39*bis*, étant donné que l’article 39*quinqüies* prévoit uniquement une conservation rapide des données et non encore l’accès à ces données. L’article 88*bis* prévoit certes l’accès à ces données, mais il s’agit là d’une compétence du juge d’instruction indépendant et impartial. Le gouvernement peut d’ailleurs parfaitement choisir d’utiliser le critère de la “criminalité grave” qui a été utilisé dans les articles 39*quinqüies* et 88*bis* également pour l’article 39*bis*.

La fixation d’un seuil minimal plus élevé, comme le demande le Conseil d’État, reviendrait à limiter les

dat de maatregelen van artikel 39^{quinquies} en 88bis slechts mogelijk zouden zijn voor misdrijven bestraft met een straf van niveau 3 of een zwaardere straf. Dit zou tot gevolg hebben dat een hele reeks van misdrijven buiten het toepassingsgebied van deze onderzoeksmaatregelen zouden vallen. Vooral voor de zogenaamde “cyber-enabled” strafbare feiten zou dit een moeilijk te verteren stap zijn. Voor bepaalde misdrijven is het immers zo goed als noodzakelijk een beroep te kunnen doen op metadata om elektronisch bewijs te kunnen krijgen. Als voorbeeld kan gewezen worden op de externe en interne hacking, de informaticasabotage, de belaging of nog de schending van het geheim van privécommunicatie.

Tot slot kan er nog gewezen worden op de Verordening (EU) 2023/1543 van het Europees Parlement en de Raad van 12 juli 2023 betreffende het Europees verstrekkingbevel en het Europees bewaringsbevel voor elektronisch bewijsmateriaal in strafzaken en de tenuitvoerlegging van vrijheidsstraffen als gevolg van een strafprocedure (de verordening “E-Evidence”), die voorziet in artikel 5 dat Europese verstrekkingbevelen tot verkrijging van verkeersgegevens mogen worden uitgevaardigd voor strafbare feiten waarop in de uitvaardigende staat een vrijheidsstraf staat met een maximum van ten minste drie jaar. Een maximumstraf van drie jaar staat volgens de conversietabel van het nieuwe Strafwetboek gelijk aan een straf van niveau 2.

Om al deze redenen acht de regering het niet aangewezen om in te gaan op het advies van de Raad van State.

Art. 48

De woorden “criminele straf” worden vervangen door een straf van niveau 2 of hoger alhoewel dit normaal gezien wordt omgezet in een straf van niveau 4 of hoger. Dit gelet op het huidige toepassingsgebied met betrekking tot de wet inzake voorlopige hechtenis. De bepaling is in feite vervangen door de artikelen 1, 2 en 3 van de wet op de voorlopige hechtenis, die de arrestatie en het bevel tot medebrenging toestaat (uitsluitend door de onderzoeksrechter en niet langer door de procureur des Konings, zoals artikel 40 nog steeds ten onrechte bepaalt) voor misdaden en wanbedrijven.

Art. 57

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 64.5 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

mesures prévues aux articles 39^{quinquies} et 88bis aux infractions punies d'une peine de niveau 3 ou d'une peine plus lourde. Cela aurait pour conséquence qu'une série d'infractions ne relèveraient plus du champ d'application de ces mesures d'enquête. Cela serait particulièrement difficile à accepter pour les infractions dites “cyber-enabled”. En effet, pour certaines infractions, il est pratiquement indispensable de pouvoir recourir aux métadonnées pour obtenir des preuves électroniques. On peut citer à titre d'exemple le hacking externe et interne, le sabotage informatique, le harcèlement ou encore la violation du secret des communications privées.

Enfin, il convient de mentionner le Règlement (UE) 2023/1543 du Parlement européen et du Conseil du 12 juillet 2023 relatif aux injonctions européennes de production et aux injonctions européennes de conservation concernant les preuves électroniques dans le cadre des procédures pénales et aux fins de l'exécution de peines privatives de liberté prononcées à l'issue d'une procédure pénale (le règlement “E-Evidence”), qui prévoit à l'article 5 que les injonctions européennes de production de données peuvent être émises pour obtenir des données relatives au trafic dans le cadre d'infractions punies dans l'État d'émission d'une peine privative de liberté d'une durée maximale d'au moins trois ans. Selon le tableau de conversion du nouveau Code pénal, une peine maximale de trois ans équivaut à une peine de niveau 2.

Pour toutes ces raisons, le gouvernement estime qu'il n'est pas opportun de suivre l'avis du Conseil d'État.

Art. 48

Les mots “peine criminelle” sont remplacés par une peine de niveau 2 ou supérieur bien que cela soit normalement converti en une peine de niveau 4 ou supérieur. Ceci compte tenu du champ d'application actuel eu égard à la loi relative à la détention préventive. La disposition a en fait été remplacée par les articles 1, 2 et 3 de la loi relative à la détention préventive qui permet l'arrestation et le mandat d'amener (exclusivement par le juge d'instruction et non plus par le procureur du Roi comme le prévoit toujours erronément l'article 40) pour les crimes et délits.

Art. 57

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 64.5 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 60

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 64.3 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 73

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 64.5 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 74

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 64.3 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 78

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 64.3 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 79

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 64.5 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 81

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 64.3 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 84, 170, 171, 172, 173 en 176

In de artikelen 77, 448, 449, 450, 453 en 463 Sv. worden bepalingen opgeheven die het niet-naleven van bepaalde vormvereisten sanctioneren. De op te heffen bepalingen leggen aan de griffier of ambtenaar een geldboete van 50 euro (te vermeerderen met de opdecimen) op; voor de rechter wordt verwezen naar de procedure van verhaal op de rechter. Een straf-sanctie is in dergelijk geval niet noodzakelijk. Er kan tuchtrechtelijk worden ingegrepen in deze gevallen, op een meer efficiënte wijze dan langs de strafrechtelijke weg. Tegen de rechter blijft daarenboven ook nog altijd de mogelijkheid van een procedure van verhaal op de

Art. 60

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 64.3 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 73

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 64.5 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 74

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 64.3 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 78

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 64.3 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 79

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 64.5 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 81

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 64.3 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 84, 170, 171, 172, 173 et 176

Dans les articles 77, 448, 449, 450, 453 et 463 C.I.cr., des dispositions sanctionnant le non-respect de certaines exigences de forme sont abrogées. Les dispositions à abroger imposent au greffier ou au fonctionnaire une amende de 50 euros (à multiplier par les décimes additionnels); pour le juge, il est fait référence à la procédure de prise à partie. Dans un tel cas, une sanction pénale n'est pas nécessaire. Dans ces cas, la prise de mesures disciplinaires peut être plus efficace que par la voie pénale. Par ailleurs, il reste toujours la possibilité d'une procédure de prise à partie en vertu des articles 1140 et suivants du Code judiciaire contre le juge. Le droit pénal

rechter op grond van artikel 1140 e.v. Ger. W. aangezien het strafrecht de *ultimum remedium* moet zijn, wordt dan ook de opheffing van de strafbaarstellingen voorgesteld.

De formulering van de bepaling van artikel 84 is aangepast aan de opmerking 64.2 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 88

Dit artikel wordt opgeheven gelet op de nieuwe strafbaarstellingen voorzien in het Strafwetboek.

Art. 93

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 3 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Voor wat betreft de opmerkingen 17.1/17.2 van de Raad van State in advies 78.195/16 kan verwezen worden naar de uitleg onder artikel 47 van huidig wetsontwerp.

Art. 98

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerkingen 21, 22.2 en 64.5 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

De verwijzing naar artikel 503 nieuw Strafwetboek wordt niet geschrapt in artikel 90ter, 27° aangezien de verzwarende factor door het wetsontwerp tot verzwarende factor wordt door de straffen inzake drugshandel, wapenhandel, criminele organisatie en witwassen, en tot harmonisatie van de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, psychotrope stoffen, ontsmettingsstoffen en antiseptica en van de stoffen die kunnen gebruikt worden voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen en psychotrope stoffen, en de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens, *met het Strafwetboek van 29 februari 2024* gewijzigd wordt in een verzaamd misdrijf (Parl. St., Kamer, 56 1163/001).

Art. 99

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerkingen 27 en 28 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

devant être l'*ultimum remedium*, il est donc proposé d'abroger ces incriminations.

La formulation de la disposition de l'article 84 a été adaptée à la remarque 64.2 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 88

Cet article est abrogé compte tenu des nouvelles incriminations prévues dans le Code pénal.

Art. 93

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 3 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

En ce qui concerne les remarques 17.1/17.2 du Conseil d'État dans l'avis 78.195/16, il convient de se référer à l'explication figurant à l'article 47 du présent projet de loi.

Art. 98

La formulation de la disposition a été adaptée aux remarques 21, 22.2 et 64.5 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

La référence à l'article 503 nouveau Code pénal n'est pas biffé dans l'article 90ter, 27° vu que le facteur aggravant a été modifié dans une infraction aggravée dans le projet de loi visant à aggraver les peines en matière de trafic de drogue, de trafic d'armes, d'organisation criminelle et de blanchiment et visant à mettre en concordance la loi du 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, psychotropes, désinfectantes ou antiseptiques et des substances pouvant servir à la fabrication illicite de substances stupéfiantes et psychotropes et la loi du 8 juin 2006 réglant des activités économiques et individuelles avec des armes avec le Code pénal du 29 février 2024 (Doc.parl., Chambre, 56 1163/001).

Art. 99

La formulation de la disposition a été adaptée aux remarques 27 et 28 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 100

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 64.5 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 101

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 64.5 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 104

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 29 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 105

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 30 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 106

De formulering van de bepaling is niet aangepast aan de opmerking 31 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025, vermits artikel 458 Sw. 1867 is ingevoegd in art. 104, § 4, derde lid, Sv. ingevolge art. 19, 1°, van de wet van 22 juli 2018 tot wijziging van het Wetboek van strafvordering betreffende toezeggingen in het kader van de strafvordering, de strafuitvoering of de hechtenis wegens het afleggen van een verklaring in het kader van de strijd tegen de georganiseerde criminaliteit en het terrorisme.

Art. 108

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 63 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 109

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerkingen 63 en 64.5 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 100

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 64.5 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 101

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 64.5 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 104

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 29 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 105

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 30 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 106

La formulation de la disposition n'a pas été adaptée à la remarque 31 du Conseil d'État dans son avis dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025, étant donné que l'article 458 CP 1867 a été inséré dans l'article 104, § 4, troisième alinéa, C.I.cr., conformément à l'article 19, 1°, de la loi du 22 juillet 2018 modifiant le Code d'instruction criminelle en ce qui concerne les promesses relatives à l'action publique, à l'exécution de la peine ou à la détention consenties à la suite d'une déclaration dans le cadre de la lutte contre la criminalité organisée et le terrorisme.

Art. 108

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 63 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 109

La formulation de la disposition a été adaptée aux remarques 63 et 64.5 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 110

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 63 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 111

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 63 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 113

In art. 112*undecies* wordt de bepaling opgeheven die de onthulling van de identiteit van een politieambtenaar strafbaar stelt. Dit wordt voortaan hernomen onder het artikel 670 van Boek 2 van het Strafwetboek.

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 64.2 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 115

Er werd een nieuwe bepaling ingevoegd ingevolge de opmerking 3 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025. In deze bepaling is de verwijzing naar “criminele straf” aangepast aan de terminologie van het Sw. 2024.

Art. 116

Er werd een nieuwe bepaling ingevoegd ingevolge de opmerking 3 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025. In deze bepaling is de verwijzing naar “correctionele straf” aangepast aan de terminologie van het Sw. 2024.

Art. 117

Artikel 119, tweede lid, wordt opgeheven om het in overeenstemming te brengen met het nieuwe Strafwetboek. Het artikel 119, tweede lid Sv. is in zijn huidige bewoordingen moeilijk toepasbaar op de strafniveaus vandaar dat het aangewezen is deze bepaling op te heffen.

Art. 110

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 63 du Conseil d’État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 111

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 63 du Conseil d’État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 113

Dans l’art. 112*undecies* la disposition qui rend punissable la divulgation de l’identité d’un fonctionnaire de police est abrogée. Elle est désormais reprise à l’article 670 du Livre 2 du Code pénal.

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 63 du Conseil d’État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 115

Une nouvelle disposition a été insérée suite à la remarque 3 formulée par le Conseil d’État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025. Dans cette disposition, la référence à la “peine criminelle” a été adaptée à la terminologie du CP 2024.

Art. 116

Une nouvelle disposition a été insérée suite à la remarque 3 formulée par le Conseil d’État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025. Dans cette disposition, la référence à la “peine correctionnelle” a été adaptée à la terminologie du CP 2024.

Art. 117

L’article 119, deuxième alinéa, est abrogé afin de le mettre en conformité avec le nouveau Code pénal. L’article 119, alinéa 2 du Code d’instruction criminelle est, dans sa formulation actuelle, difficilement applicable aux niveaux de peine, de sorte qu’il est recommandé d’abroger cette disposition.

Art. 118

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 64.3 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 119

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 63 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 120

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 64.2 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 121

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerkingen 32, 33 en 64.5 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 123

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 64.2 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 124

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerkingen 34 en 64.5 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 130 en 141

In het Wetboek van Strafvordering dienen artikel 163, vierde en vijfde lid, en artikel 195, negende lid, alsook de zin “Wanneer hij veroordeelt tot een geldboete houdt hij voor de vaststelling van het bedrag ervan rekening met de door de beklaagde aangevoerde elementen over zijn sociale toestand.” in artikel 195, vijfde lid, te worden opgeheven. De regel dat de rechter rekening moet houden met de sociale toestand van de beklaagde en een boete beneden het wettelijk minimum kan opleggen indien de beklaagde zijn preciaire financiële toestand bewijst is voortaan opgenomen in artikel 52, § 2, tweede lid, Strafwetboek.

Art. 118

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 64.3 du Conseil d’État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 119

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 63 du Conseil d’État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 120

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 64.2 du Conseil d’État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 121

La formulation de la disposition a été adaptée aux remarques 32, 33 et 64.5 du Conseil d’État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 123

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 64.2 du Conseil d’État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 124

La formulation de la disposition a été adaptée aux remarques 34 et 64.5 du Conseil d’État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 130 et 141

Dans le Code d’instruction criminelle, les articles 163, alinéas 4 et 5, 195, alinéa 9, doivent être abrogés ainsi que la phrase “Lorsqu’il condamne à une peine d’amende, il tient compte pour la détermination de son montant, des éléments invoqués par le prévenu eu égard à sa situation sociale” à l’article 195, alinéa 5, supprimée. La règle suivant laquelle le juge doit tenir compte de la situation sociale du prévenu et la faculté dont il dispose de prononcer une amende en dessous du minimum légal si le prévenu apporte la preuve de sa situation financière précaire sont dorénavant reprises à l’article 52, § 2, alinéa 2, du Code pénal.

De formulering van de bepaling van art. 163 Sv. is aangepast aan de opmerking 64.2 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 131

Er werd een nieuwe bepaling ingevoegd ingevolge de opmerking 3 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025. In deze bepaling is de verwijzing naar “bijzondere” bij de verbeurdverklaring opgeheven om dit aan te passen aan de terminologie van het Sw. 2024.

Art. 132

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerkingen 35 en 36 (de opmerking betreffende het initiële artikel 129) van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 134

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerkingen 63 en 64.5 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 135

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 37 (de opmerking betreffende het initiële artikel 132) van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 136

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerkingen 64.5 en 65 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 141

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 65 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025. De bepaling in 5° die voorzag in de wijziging van een kruisverwijzing binnen het artikel 195 Sv. wordt al doorgevoerd in artikel 9 van het wetsontwerp “houdende diverse technische en dringende bepalingen” en is bijgevolg geschrapt.

La formulation de la disposition de l’art. 163 C.I.cr. a été adaptée à la remarque 64.2 du Conseil d’État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 131

Une nouvelle disposition a été insérée suite à la remarque 3 formulée par le Conseil d’État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025. Dans cette disposition, la référence à “spéciale” a été abrogée afin de l’adapter à la terminologie du CP 2024.

Art. 132

La formulation de la disposition a été adaptée aux remarques 35 et 36 (les remarques relatives à l’article initialement 129) du Conseil d’État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 134

La formulation de la disposition a été adaptée aux remarques 63 et 64.5 du Conseil d’État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 135

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 37 (la remarque relative à l’article initialement 132) du Conseil d’État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 136

La formulation de la disposition a été adaptée aux remarques 64.5 et 65 du Conseil d’État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 141

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 65 du Conseil d’État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025. La disposition du point 5° qui prévoyait la modification d’une référence croisée dans l’article 195 C.I.cr. est déjà prise en compte dans l’article 9 du projet de loi “portant diverses dispositions techniques et urgentes” et est donc supprimée.

Art. 142

Er werd een nieuwe bepaling ingevoegd ingevolge de opmerking 3 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025. In deze bepaling is de verwijzing naar “bijzondere” bij de verbeurdverklaring opgeheven om dit aan te passen aan de terminologie van het Sw. 2024.

Art. 143

Er werd een nieuwe bepaling ingevoegd ingevolge de opmerking 3 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025. In deze bepaling is de verwijzing naar “bijzondere” bij de verbeurdverklaring opgeheven om dit aan te passen aan de terminologie van het Sw. 2024.

Art. 144

Er werd een nieuwe bepaling ingevoegd ingevolge de opmerking 3 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025. In deze bepaling wordt in de Franse tekst van artikel 210 Sv. het woord “*délit*” vervangen door het woord “*infraction*”.

Art. 146

Artikel 213 Sv. wordt opgeheven aangezien de categorie overtredingen wordt afgeschaft.

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 64.2 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 147

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 39 (de opmerking betreffende het initiele artikel 141) van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 148

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 64.5 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 142

Une nouvelle disposition a été insérée suite à la remarque 3 formulée par le Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025. Dans cette disposition, la référence à “spéciale” a été abrogée afin de l'adapter à la terminologie du CP 2024.

Art. 143

Une nouvelle disposition a été insérée suite à la remarque 3 formulée par le Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025. Dans cette disposition, la référence à “spéciale” a été abrogée pour la confiscation afin de l'adapter à la terminologie du CP 2024.

Art. 144

Une nouvelle disposition a été insérée suite à la remarque 3 formulée par le Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025. Dans cette disposition, le mot “*délit*” est remplacé par le mot “*infraction*” dans le texte français de l'article 210 C.I.cr.

Art. 146

L'article 213 C.I.cr. est abrogé vu que la catégorie des contraventions est supprimée.

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 64.2 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 147

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 39 (la remarque relative à l'article initialement 141) du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 148

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 64.5 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 149

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 64.3 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Er werd een nieuwe bepaling ingevoegd ingevolge de opmerking 3 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025 waardoor de woorden “eenvoudige schuldigverklaring” in art. 216, § 1, tweede lid, Sv., worden vervangen door de woorden “veroordeling bij schuldigverklaring” om het op die manier aan te passen aan de terminologie van het Sw. 2024.

Ingevolge de opmerking 40 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025 is verwijzing naar artikel 102 Sw. 2024 toegevoegd zodat het misdrijf van doodslag gepleegd op een persoon in een maatschappelijke functie (art. 102 Sw. 2024, art. 393*bis* Sw. 1867) uitgesloten is van de procedure van de voorafgaande erkenning van schuld.

Art. 150

Artikel 216/7, 2°, wordt opgeheven om het in overeenstemming te brengen met het nieuwe Strafwetboek.

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerkingen 63 en 64.3 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Er werd een nieuwe bepaling ingevoegd ingevolge de opmerking 3 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025 waardoor de verwijzing naar de “autonome probatiestraf” wordt vervangen door “probatiestraf” in de zin van art. 44 Sw. 2024 en het dus aan te passen aan de terminologie van het Sw. 2024.

Er werd een nieuwe bepaling ingevoegd ingevolge de opmerking 3 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025 waardoor de woorden “eenvoudige schuldigverklaring” worden vervangen door de woorden “veroordeling bij schuldigverklaring” om het op die manier aan te passen aan de terminologie van het Sw. 2024.

Er werd een nieuwe bepaling ingevoegd ingevolge de opmerking 3 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025. In deze bepaling is de verwijzing naar “bijzondere” bij de verbeurdverklaring opgeheven om dit aan te passen aan de terminologie van het Sw. 2024.

Art. 149

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 64.5 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Une nouvelle disposition a été insérée suite à la remarque 3 formulée par le Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025 remplaçant à l'article 216, § 1er, alinéa 2, C.I.cr. les mots “simple déclaration de culpabilité” par les mots “condamnation par déclaration de culpabilité” afin de l'adapter à la terminologie du CP 2024.

Suite à la remarque 40 formulée par le Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025, une référence à l'article 102 CP 2024 a été ajoutée afin que l'infraction de meurtre commis sur une personne exerçant une fonction sociétale (art. 102 CP 2024, art. 393*bis* CP 1867) est exclue de la procédure de reconnaissance préalable de culpabilité.

Art. 150

L'article 216/7, 2°, est abrogé afin de le mettre en conformité avec le nouveau Code pénal.

La formulation de la disposition a été adaptée aux remarques 63 et 64.3 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Une nouvelle disposition a été insérée suite à la remarque 3 formulée par le Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025 remplaçant la référence à la “peine de probation autonome” par “peine de probation” au sens de l'art. 44 CP 2024 et l'adaptant ainsi à la terminologie du CP 2024.

Une nouvelle disposition a été insérée suite à la remarque 3 formulée par le Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025 remplaçant les mots “simple déclaration de culpabilité” par les mots “condamnation par déclaration de culpabilité” afin de l'adapter à la terminologie du CP 2024.

Une nouvelle disposition a été insérée suite à la remarque 3 formulée par le Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025. Dans cette disposition, la référence à “spéciale” a été abrogée pour la confiscation afin de l'adapter à la terminologie du CP 2024.

Art. 152

In art. 216*bis*, § 1, vijfde lid, Sv., wordt voorzien in het eerste zinsdeel dat Indien het misdrijf wordt gestraft met een straf van niveau 1, de in het eerste lid bedoelde geldsom niet meer bedragen dan het maximum van de geldboete die door de wet voor die straf is bepaald, verhoogd met de opdecimen.

Dit is een zeer belangrijke en zelfs essentiële wijziging van dit wetsartikel. Het bedrag van de minnelijke schikking wordt verondersteld de hoofdstraf (en andere bijkomende straffen behalve de verbeurdverklaring) te vervangen. Dit kan dus zeer voordelig zijn voor de verdachte, die er met de betaling van een geldsom en zonder strafblad vanaf komt. In het huidige systeem is, zodra gevangenisstraf alleen of een gevangenisstraf als hoofdstraf is voorzien, de limiet voor het bedrag van de geldboete van artikel 216*bis*, § 1, vijfde lid, niet van toepassing, aangezien de wet niet in een geldboete voorziet. Het is enkel in gevallen waar de wet bepaalt dat de straf van de geldboete een geldboete is of kan zijn (dit is het geval wanneer de wet als hoofdstraf hetzij enkel een geldboete hetzij een gevangenisstraf of een geldboete voorziet) dat de limiet van toepassing is.

Aangezien het nieuwe Wetboek over het algemeen de geldboete voorziet als bijkomende straf, zou de interpretatie die aan de bepaling kan worden gegeven als deze ongewijzigd blijft, zijn dat het bedrag van de minnelijke schikking wordt beperkt tot het bedrag van de bijkomende straf van een boete, wat niet in overeenstemming zou zijn met het doel van de instelling, aangezien de betaling van de geldsom geacht wordt de hoofdstraf te vervangen, en in het bijzonder voor de niveaus 3 tot 6, een gevangenisstraf. Om die reden mag de maximumgrens voor het bedrag van de geldboete alleen van toepassing zijn op strafbare feiten van niveau 1 waarbij de geldboete de hoofdstraf is. In elk geval mag niet uit het oog worden verloren dat het openbaar ministerie vrij is om voor de strafbare feiten van de niveaus 1 tot en met 6 al dan niet een minnelijke schikking voor te stellen en dat hij het bedrag vrij kan bepalen (hoog of laag), afhankelijk van de omstandigheden van het geval, en dat de verdachte de minnelijke schikking altijd kan weigeren als hij het bedrag te hoog vindt.

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 42 (opmerking betreffende de initiële artikelen 146 en 148) van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 43 (opmerking betreffende de initiële artikelen 146 en 148) van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 152

À l'article 216*bis*, § 1er, alinéa 5, C.I.cr., il est prévu, au premier membre de phrase, que si l'infraction est punie d'une peine de niveau 1, la somme visée à l'alinéa 1er ne peut être supérieure au maximum de l'amende prévue pour cette peine par la loi, majorée des décimes additionnels.

Il s'agit d'une modification fort importante et même essentielle de cet article de loi. Le montant de la transaction pénale est supposé remplacer la peine principale (et accessoirement les peines accessoires sauf la confiscation). Cela peut donc être très avantageux pour le suspect qui s'en sortira moyennant le paiement d'une somme d'argent et sans casier judiciaire. Dans le système actuel dès qu'un emprisonnement seul ou une peine de réclusion est prévue à titre de peine principale, la limite du montant de l'amende prévue à l'article 216*bis*, § 1er, alinéa 5, ne s'applique pas puisque la loi ne prévoit pas d'amende. Ce n'est que dans les cas où la loi prévoit que la peine d'amende est ou peut être une amende (c'est le cas lorsque la loi prévoit, à titre de peine principale, soit une amende seule soit un emprisonnement ou une amende) que la limite s'applique.

Comme le nouveau Code prévoit de façon générale l'amende comme peine accessoire, l'interprétation qu'on pourrait donner à la disposition si elle demeure inchangée serait que le montant de la transaction pénale sera limité au montant de la peine accessoire d'amende ce qui ne serait pas conforme à l'objectif de l'institution puisque le paiement de la somme d'argent est censé remplacer la peine principale, et notamment pour les niveaux 3 à 6, une peine d'emprisonnement. Pour cette raison, la limite maximum du montant de l'amende ne peut s'appliquer qu'aux infractions de niveau 1 où l'amende est prévue à titre de peine principale. En tout état de cause, il ne faut pas perdre de vue que, dans l'hypothèse des infractions punissables de niveau 1 à 6, le ministère public est libre de proposer une transaction pénale ou non et qu'il peut en fixer le montant librement (haut ou bas) en fonction des circonstances de la cause et que le suspect peut toujours refuser la transaction pénale s'il estime que le montant est trop élevé.

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 42 (la remarque relative aux articles initialement 146 et 148) du Conseil d'État dans son avis dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 43 (la remarque relative aux articles initialement 146 et 148) du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Er werd een nieuwe bepaling ingevoegd ingevolge de opmerking 3 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025. In deze bepaling wordt in de Franse tekst van artikel 216*bis*, § 2, Sv. het woord “*délit*” vervangen door het woord “*infraction*”.

Art. 153

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 64.5 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 154

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 42 (opmerking betreffende de initiële artikelen 146 en 148) van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 64.5 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 155

Artikel 150 van de Grondwet bepaalt: “De jury wordt ingesteld voor alle criminele zaken, alsmede voor politieke misdrijven en drukpersmisdrijven, behoudens voor drukpersmisdrijven die door racisme of xenofobie ingegeven zijn”.

In tegenstelling tot de begrippen “politieke misdrijven” en “drukpersmisdrijven” werd door de Grondwetgever geen invulling gegeven aan het begrip “criminele zaken”, waardoor het aan de wetgever toekomt te bepalen welke zaken als criminele zaken moeten worden beschouwd.² Tot op heden wordt dit begrip gekoppeld aan het onderscheid tussen overtredingen, wanbedrijven en misdaden, waarbij de misdaden (in het Frans “*crimes*”) de criminele zaken uitmaken die aan het hof van assisen worden voorgelegd. Op dit principe bestaat een zeer grote uitzondering, met name de correctionalisering op basis van artikel 2 van de wet van 4 oktober 1867 op de verzachtende omstandigheden waardoor een misdaad, door het aannemen van strafverminderende verschoningsgrond of verzachtende omstandigheden, juridisch gezien verandert in een wanbedrijf, dat tot de bevoegdheid van de correctionele rechtbank behoort.

² J. VELAERS, *De Grondwet. Een artikelsgewijze commentaar*, III, Brugge, die Keure, 2019, 134. Zie ook Adv.RvS 57.792/1/V, 23 september 2015 over een voorontwerp van wet houdende wijzigingen van het strafrecht en houdende diverse bepalingen inzake justitie.

Une nouvelle disposition a été insérée suite à la remarque 3 formulée par le Conseil d’État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025. Dans cette disposition, le mot “*délit*” est remplacé par le mot “*infraction*” dans le texte français de l’article 216*bis*, § 2, C.I.cr.

Art. 153

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 64.5 du Conseil d’État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 154

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 42 (la remarque relative aux articles initialement 146 et 148) du Conseil d’État dans son avis dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 64.5 du Conseil d’État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 155

L’article 150 de la Constitution stipule: “Le jury est établi en toutes matières criminelles et pour les délits politiques et de presse, à l’exception des délits de presse inspirés par le racisme ou la xénophobie”.

Contrairement aux notions de “délits politiques” et de “délits de presse”, la Constitution n’a pas défini la notion de “matières criminelles”, laissant au législateur le soin de déterminer quelles matières doivent être considérées comme des matières pénales². Jusqu’à présent, cette notion était liée à la distinction entre infractions, contraventions, délits et crimes, les crimes étant les affaires criminelles soumises à la cour d’assises. À ce principe, il existe une très grande exception, à savoir la correctionnalisation sur la base de l’article 2 de la loi du 4 octobre 1867 sur les circonstances atténuantes, par laquelle un crime, par l’adoption de circonstances atténuantes ou exténuantes, devient légalement un délit, ce qui relève de la compétence du tribunal correctionnel. En pratique, cette correctionnalisation est effectuée de manière quasi systématique dans tous les cas où la loi le permet, par exemple en retenant systématiquement comme circons-

² J. VELAERS, *De Grondwet. Een artikelsgewijze commentaar*, III, Bruges, La Charte, 2019, 134. Voir aussi l’avis du Conseil d’État 57.792/1/V, 23 septembre 2015 sur un avant-projet de loi modifiant le droit pénal et la procédure pénale et portant des dispositions diverses en matière de justice.

Deze correctionalisering wordt in de praktijk quasi systematisch doorgevoerd in alle gevallen waarin de wet dit toelaat, door bijvoorbeeld systematisch als verzachtende omstandigheid aan te nemen dat de betrokkene nog niet eerder tot een criminele straf werd veroordeeld (en dus nog niet eerder voor het hof van assisen is verschenen), of indien dat wel het geval is, dat dit nog maar één keer is gebeurd. Daardoor stemt het vandaag bestaande onderscheid tussen deze drie categorieën misdrijven in de tekst van de wet helemaal niet meer overeen met hoe de wet in de praktijk wordt toegepast. Nog belangrijker is dat door de techniek van de correctionalisering de straf die de wet stelt op een misdrijf voor het overgrote deel van de misdaden in het huidige Strafwetboek niet overeenstemt met de straf die in werkelijkheid voor dergelijke feiten wordt opgelegd, wat de kenbaarheid van de strafwet niet ten goede komt. Daarbij moet ook worden vastgesteld dat de wetgever hierin steeds verder is gegaan, zowel wat betreft de lijst van misdrijven die correctionaliseerbaar werd gemaakt als wat betreft de hoogte van de straffen die na correctionalisering kunnen worden opgelegd.

Deze omschrijving van “criminele zaken” vindt thans zijn neerslag in artikel 216*novies* Sv. dat bepaalt: “Het hof van assisen neemt kennis van misdaden, met uitzondering van de gevallen waarin toepassing gemaakt wordt van artikel 2 van de wet van 4 oktober 1867 op de verzachtende omstandigheden”.

In het nieuwe Strafwetboek wordt de dieldeling overtreding-wanbedrijf-misdaad verlaten en zal er voortaan enkel nog sprake zijn van misdrijven. Dit bevordert de eenvoud en coherentie van het strafrecht. Dit impliceert evenwel dat door de wetgever een nieuwe invulling moet worden gegeven aan het begrip “criminele zaken”.

Om deze invulling vorm te geven, wordt aansluiting gezocht bij het Rapport van de Commissie tot Hervorming van het Assisenhof uit 2005, die reeds voorstelde de bevoegdheid van het hof van assisen te omschrijven op basis van een positieve, limitatieve lijst van misdrijven. Dit is niet alleen een duidelijke manier van handelen, maar bevordert ook de naleving van artikel 13 van de Grondwet, dat het recht voor de rechtsonderhorige impliceert om op basis van objectieve criteria uit te kunnen maken welke rechter bevoegd is om kennis te nemen van de geschillen waarin hij betrokken is.³ Dan rest nog de vraag welke misdrijven op deze lijst moeten worden geplaatst.

³ Cfr. GwH 21 december 2017, nr. 148/2017, ro. B.9.

tance atténuante que la personne concernée n'a pas été condamnée précédemment à une peine criminelle (et n'a donc pas encore comparu devant la cour d'assises), ou si c'est le cas, que cela ne s'est produit qu'une seule fois. Par conséquent, la distinction qui existe aujourd'hui entre ces trois catégories d'infractions dans le texte de la loi ne correspond pas du tout à la façon dont la loi est appliquée dans la pratique. Plus important encore, du fait de la technique de correctionnalisation, la peine prévue par la loi pour un crime ne correspond pas, pour la grande majorité des crimes du code pénal actuel, à la peine réellement imposée pour de tels actes, ce qui ne contribue pas à rendre le code pénal plus familier. Il convient également de noter que le législateur est allé de plus en plus loin à cet égard, tant en ce qui concerne la liste des infractions rendues correctionnalisables qu'en ce qui concerne le niveau de la peine qui peut être imposée après correctionnalisation.

Cette description des “matières criminelles” est maintenant reflétée dans l'article 216*novies* C.I.cr. qui stipule: “La cour d'assises connaît des crimes, à l'exception des cas où il est fait application de l'article 2 de la loi du 4 octobre 1867 sur les circonstances atténuantes”.

Dans le nouveau Code pénal, la triple division contravention-délit-crime est abandonnée et désormais il n'est fait référence qu'aux infractions. Cela favorise la simplicité et la cohérence du droit pénal. Cela implique cependant que le législateur doit donner une nouvelle interprétation à la notion de “matières criminelles”.

Pour donner corps à cette interprétation, un rapprochement est recherché avec le rapport de la Commission de réforme de la cour d'assises de 2005, qui proposait déjà de définir la compétence de la cour d'assises sur la base d'une liste positive et limitative d'infractions. Il s'agit non seulement d'une manière claire de procéder, mais aussi de promouvoir le respect de l'article 13 de la Constitution, qui implique le droit du justiciable de pouvoir déterminer, sur la base de critères objectifs, quelle juridiction est compétente pour connaître des litiges dans lesquels il est impliqué.³ Reste à savoir quelles infractions doivent être incluses dans cette liste.

³ Cfr. Cour const., 21 décembre 2017, n° 148/2017, para. B.9.

Zowel de Raad van State als het Grondwettelijk Hof⁴ benadrukten hieromtrent in het verleden dat de wetgever in deze over een ruime appreciatiemarge beschikt, maar dat deze niet onbegrensd is. Minstens de zwaarste misdrijven moeten voor het hof van assisen worden gebracht. Beide rechtscollages leggen hierbij uitdrukkelijk de link met de strafmaat, waardoor moet worden aangenomen dat minstens de misdrijven waarop de zwaarste straffen die het strafrecht kent zijn gesteld, tot de bevoegdheid van het hof van assisen moeten behoren. Dit stemt overeen met de misdrijven waarop in het ontwerp van Strafwetboek een straf van niveau 8 is gesteld. Zij worden daarom in het ontworpen nieuwe artikel 216^{novies} Sv. vermeld onder 1°.

Daarnaast kan de wetgever het ook nuttig achten andere misdrijven toe te vertrouwen aan het hof van assisen. Hierbij kan, aldus het Grondwettelijk Hof, ook rekening worden gehouden met de aard van de gepleegde feiten, de ernst en de gevolgen van het misdrijf voor het slachtoffer en de maatschappij. In dit licht worden nog vier andere misdrijven toegevoegd aan de bevoegdheid van het hof van assisen die als gemeenschappelijke kenmerken hebben dat ze bestraft worden met een straf van niveau 7, geleid hebben tot een dodelijk slachtoffer en die getuigen van een bijzondere ernst. Deze bijzondere ernst blijkt met name uit:

voor wat de doodslag betreft: de ingesteldheid van de dader, die moet hebben gehandeld met het oogmerk om te doden;

voor wat de foltering met de dood tot gevolg betreft: de gruwel van de feiten; de foltering maakt de meest ingrijpende inbreuk uit op de fysieke en psychische integriteit van het slachtoffer;

voor wat betreft de aantasting van de seksuele integriteit en de verkrachting met de dood tot gevolg betreft: deze misdrijven maken de meest ingrijpende inbreuk uit op de seksuele integriteit van het slachtoffer;

voor wat betreft de gijzeling met de dood tot gevolg: dit maakt de meest ingrijpende inbreuk uit op de persoonlijke vrijheid van het slachtoffer, waarbij het slachtoffer wordt gereduceerd tot pasmunt voor een bepaalde eis.

Deze omschrijving impliceert dat steeds enkel de voltooide misdrijven worden gevisieerd. Dit stemt overeen met de huidige situatie, waarbij ook de pogingen tot

⁴ Adv.RvS 57.792/1/V, 23 september 2015 over een voorontwerp van wet houdende wijzigingen van het strafrecht en houdende diverse bepalingen inzake justitie; Advies. RvS 71.935/1 van 3 april 2023 over een voorontwerp dat geleid heeft tot de wet van 29 februari 2024 “tot invoering van boek I van het Strafwetboek”, *Parl.St.* Kamer, 2022-23, nr. 3374/1, opmerking 7, 383-385.; Cfr. GwH 21 december 2017, nr. 148/2017.

Tant le Conseil d'État que la Cour constitutionnelle⁴ ont souligné par le passé que le législateur dispose d'une large marge d'appréciation à cet égard, mais que celle-ci n'est pas illimitée. Au moins les crimes les plus graves doivent être portés devant la cour d'assises. Les deux juridictions font explicitement le lien avec le niveau de la peine, ce qui signifie que l'on doit supposer qu'au moins les crimes les plus lourdement punis par le droit pénal doivent relever de la compétence de la cour d'assises. Cela correspond aux infractions punies d'une peine de niveau 8 dans le projet de code pénal. Elles sont donc mentionnées dans le projet du nouvel article 216^{novies} C.I.cr., sous le 1°.

Par ailleurs, le législateur peut également juger utile de confier d'autres infractions à la cour d'assises. Selon la Cour constitutionnelle, la nature des infractions commises, la gravité et les conséquences de l'infraction pour la victime et la société peuvent également être prises en compte. Dans cette optique, quatre autres infractions sont ajoutées à la compétence de la cour d'assises, qui ont pour caractéristiques communes d'être punies d'une peine de niveau 7, d'avoir entraîné la mort d'une victime et de démontrer une gravité particulière. Cette gravité particulière est démontrée notamment par:

en ce qui concerne le meurtre: l'attitude de l'auteur, qui doit avoir agi avec l'intention de tuer;

en ce qui concerne la torture entraînant la mort: l'horreur de l'acte; la torture est l'atteinte la plus grave à l'intégrité physique et psychique de la victime;

en ce qui concerne l'atteinte à l'intégrité sexuelle et le viol ayant entraîné la mort: ces crimes constituent la violation la plus grave de l'intégrité sexuelle de la victime;

en ce qui concerne la prise d'otages ayant entraîné la mort: il s'agit de l'atteinte la plus grave à la liberté individuelle de la victime, dans laquelle celle-ci est réduite une monnaie d'échange pour une demande spécifique.

Cette définition implique que seules les infractions consommées sont visées. Cela correspond à la situation actuelle, dans laquelle les tentatives de crimes

⁴ Avis CdE 57.792/1/V, 23 septembre 2015 sur un avant-projet de loi modifiant le droit pénal et la procédure pénale et portant des dispositions diverses en matière de justice; Avis CdE, n°. 71.935/1 du 3 avril 2023 sur un avant-projet qui a débouché sur la loi du 29 février 2024 “introduisant le livre Ier du Code pénal”, *Doc.Parl.*, Chambre, 2022-23, n° 3374/1, remarque 7, 383-385.; Cfr. Cour constitutionnelle, 21 décembre 2017, n° 148/2017.

misdrijven waar een levenslange opsluiting of hechtenis op is gesteld correctionaliseerbaar zijn. Enkel indien ook de poging wordt bestraft met een straf van niveau 8, zal deze ook voor het hof van assisen worden gebracht.

Art. 156

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 64.3 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 158

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 64.5 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 160

In art. 317, tweede en laatste lid, wordt de bepaling gewijzigd die het geen gevolg geven aan een dagvaarding als getuige voor het hof van assisen strafbaar stelt. Dit wordt voortaan hernomen onder het artikel 654 van Boek 2 van het Strafwetboek.

Art. 162

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 64.5 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 163

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 64.5 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 164

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerkingen 64.5 en 65 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 165

Er werd een nieuwe bepaling ingevoegd ingevolge de opmerking 3 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025. In deze bepaling is

passibles d'une peine de réclusion ou de détention à vie ou d'une incarcération sont également soumises à la correctionnalisation. Ce n'est que si la tentative est également punie d'une peine de niveau 8, qu'elle sera également portée devant la cour d'assises.

Art. 156

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 64.3 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 158

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 64.5 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 160

Dans l'art. 317, alinéa 2 et dernier alinéa, la disposition qui rend punissable le non-respect d'une citation à comparaître en tant que témoin devant le tribunal d'assises est modifiée. Elle est désormais reprise à l'article 654 du Livre 2 du Code pénal.

Art. 162

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 64.5 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 163

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 64.5 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 164

La formulation de la disposition a été adaptée aux remarques 64.5 et 65 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 165

Une nouvelle disposition a été insérée suite à la remarque 3 formulée par le Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025. Dans cette disposition,

de verwijzing naar “bijzondere” bij de verbeurdverklaring opgeheven om dit aan te passen aan de terminologie van het Sw. 2024.

Art. 166

Ingevolge de opmerking 3 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025 wordt het woord mededaders geschrapt vermits dit begrip niet langer wordt gehanteerd in het Sw. 2024.

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 64.3 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 167

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 45 (opmerking betreffende de initiële artikelen 160 en 162) van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 168

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 64.5 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 169

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerkingen 45 (opmerking betreffende de initiële artikelen 160 en 162) en 64.3 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 170

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 64.4 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 172

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 64.2 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

la référence à “spéciale” a été abrogée pour la confiscation afin de l'adapter à la terminologie du CP 2024.

Art. 166

Suite à la remarque 3 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025, le mot “coauteurs” est supprimé, car ce terme n'est plus utilisé dans le CP 2024.

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 64.3 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 167

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 45 (la remarque relative aux articles initialement 160 et 162) du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 168

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 64.5 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 169

La formulation de la disposition a été adaptée aux remarques 45 (la remarque relative aux articles initialement 160 et 162) et 64.3 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 170

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 64.4 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 172

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 64.2 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 175

Er werd een nieuwe bepaling ingevoegd ingevolge de opmerking 3 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025. In deze bepaling wordt in de Franse tekst van artikel 462 Sv. het woord “*délit*” vervangen door het woord “*infraction*”.

Art. 176

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 64.4 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 177

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 64.5 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 178

Er werd een nieuwe bepaling ingevoegd ingevolge de opmerking 3 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025. In deze bepaling is de verwijzing naar “bijzondere” bij de verbeurdverklaring opgeheven om dit aan te passen aan de terminologie van het Sw. 2024.

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 64.5 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 179

Er werd een nieuwe bepaling ingevoegd ingevolge de opmerking 3 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025. In deze bepaling is de verwijzing naar “bijzondere” bij de verbeurdverklaring twee maal opgeheven om dit aan te passen aan de terminologie van het Sw. 2024.

Art. 180

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 46 (opmerking betreffende het initiële artikel 171) van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 175

Une nouvelle disposition a été insérée suite à la remarque 3 formulée par le Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025. Dans cette disposition, le mot “*délit*” est remplacé par le mot “*infraction*” dans le texte français de l'article 462 C.I.cr.

Art. 176

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 64.4 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 177

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 64.5 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 178

Une nouvelle disposition a été insérée suite à la remarque 3 formulée par le Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025. Dans cette disposition, la référence à “*spéciale*” a été abrogée pour la confiscation afin de l'adapter à la terminologie du CP 2024.

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 64.5 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 179

Une nouvelle disposition a été insérée suite à la remarque 3 formulée par le Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025. Dans cette disposition, la référence à “*spéciale*” et “*spéciales*” a été abrogée pour la confiscation afin de l'adapter à la terminologie du CP 2024.

Art. 180

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 46 (la remarque relative à l'article initialement 171) du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 181

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 64.5 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 183

Er werd een nieuwe bepaling ingevoegd ingevolge de opmerking 3 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025. In deze bepaling is de verwijzing naar “bijzondere” bij de verbeurdverklaring tweemaal opgeheven om dit aan te passen aan de terminologie van het Sw. 2024.

Art. 184

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 47 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 185

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 48 (opmerking betreffende het initiële artikel 175) van de Raad van State in zijn advies in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 189

Er werd een nieuwe bepaling ingevoegd ingevolge de opmerking 49 (opmerking betreffende het initiële artikel 179) van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025. De verwijzing naar artikel 507, eerste lid, Sw. 1867 wordt, net zoals al was voorzien voor artikel 464/34, § 2, derde lid, Sv., ook in artikel 464/34, § 3, eerste lid Sv., vervangen door een verwijzing naar artikel 665, eerste lid, 1°, Sw. 2024.

Art. 190

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 64.3 van de Raad van State in zijn advies in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 191

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 64.3 van de Raad van State in zijn advies in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 181

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 64.5 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 183

Une nouvelle disposition a été insérée suite à la remarque 3 formulée par le Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025. Dans cette disposition, la référence à “spéciale” et “spéciales” a été abrogée pour la confiscation afin de l'adapter à la terminologie du CP 2024.

Art. 184

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 47 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 185

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 48 (la remarque relative à l'article initialement 175) du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 189

Une nouvelle disposition a été ajoutée à la suite à la remarque 49 (la remarque relative à l'article initialement 179) du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025. La référence à l'article 507, premier alinéa, CP 1867 est remplacée, comme cela était déjà prévu pour l'article 464/34, § 2, troisième alinéa, C.I.cr., par une référence à l'article 665, premier alinéa, 1°, CP 2024 dans l'article 464/34, § 3, premier alinéa, C.I.cr.

Art. 190

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 64.3 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 191

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 64.3 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 192

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 64.3 van de Raad van State in zijn advies in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 193

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 64.3 van de Raad van State in zijn advies in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 194

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 64.3 van de Raad van State in zijn advies in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 195

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 64.3 van de Raad van State in zijn advies in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 196

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerkingen 63 en 64.3 van de Raad van State in zijn advies in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 197

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 64.3 van de Raad van State in zijn advies in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 198

Ingevolge de opmerking 3 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025 wordt het woord mededaders geschrapt vermits dit begrip niet langer wordt gehanteerd in het Sw. 2024. De formulering van de bepaling is ook aangepast aan de opmerking 50 van de Raad van State.

Art. 192

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 64.3 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 193

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 64.3 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 194

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 64.3 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 195

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 64.3 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 196

La formulation de la disposition a été adaptée aux remarques 63 et 64.3 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 197

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 64.3 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 198

Suite à la remarque 3 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025, le mot "coauteurs" est supprimé, car ce terme n'est plus utilisé dans le CP 2024. La formulation de la disposition a aussi été adaptée à la remarque 50 du Conseil d'État.

Art. 200

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 64.5 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 201

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 51 (opmerking betreffende het initiële artikel 191) van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 202

Er werd een nieuwe bepaling ingevoegd ingevolge de opmerking 3 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025. In deze bepaling wordt in de Franse tekst van artikel 509 Sv. het woord “*délit*” vervangen door het woord “*infraction*”.

Art. 204

Er werd een bepaling gewijzigd en een nieuwe bepaling ingevoegd ingevolge de opmerking 52 (opmerking betreffende het initiële artikel 193) van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

De verwijzingen naar de begrippen “hoofdgevangenisstraf” en “opsluiting” worden op die manier aangepast in artikel 520*quinquies*, § 3, leden twee en drie Sv. maar ook in artikel 520*quinquies*, § 3, eerste lid, Sv. en artikel 520*quinquies*, § 4, eerste lid, 4°, Sv.

Art. 211

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerkingen 53 (opmerking betreffende het initiële artikel 200) en 64.5 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 213

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 64.5 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 200

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 64.5 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 201

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 51 (la remarque relative à l'article initialement 191) du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 202

Une nouvelle disposition a été insérée suite à la remarque 3 formulée par le Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025. Dans cette disposition, le mot “*délit*” est remplacé par le mot “*infraction*” dans le texte français de l'article 509 C.I.cr.

Art. 204

Une disposition a été modifiée et une nouvelle disposition a été insérée à la suite de l'observation 52 (la remarque relative à l'article initialement 193) formulée par le Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Les références aux notions de “peine d'emprisonnement à titre principal” et de “réclusion” sont ainsi adaptées à l'article 520*quinquies*, § 3, alinéas 2 et 3, C.I.cr. mais aussi à l'article 520*quinquies*, § 3, alinéa 1er, C.I.cr. et à l'article 520*quinquies*, § 4, alinéa 1er, 4°, C.I.cr.

Art. 211

La formulation de la disposition a été adaptée aux remarques 53 (la remarque relative à l'article initialement 200) et 64.5 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 213

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 64.5 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 214

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 64.5 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 215

In de opmerking 54 (opmerking betreffende het initiële artikel 204) van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025 staat verkeerdelijk dat de hernummering van de titels tot gevolg zou hebben dat de artn. 570-588 Sv. in een titel *VIquater* zouden komen samen met art. 567 Sv., terwijl deze na de hernummering van de titels in de titel *VIsexies* staan. Om dit te verduidelijken werd de formulering van het artikel aangepast waarbij werd gepreciseerd welke artikels begrepen zijn in de hernummerde titels: de titel *VIter*, bevat de artikelen 565 tot 566, *VIquater*, bevat het artikel 567, *VIquinquies*, bevat het artikel 568 en *VIsexies*, bevat de artikelen 569 tot 588.

Art. 217

Deze bepaling brengt meerdere wijzigingen aan in artikel 590 van het Wetboek van Strafvordering. Ten eerste schrapt de bepaling de verwijzingen naar de verschillende strafcategorieën (wegens een overtreding, correctioneel en crimineel) en verduidelijkt die dat de maatregelen voortaan in het strafregister worden ingeschreven, naast de straffen.

In punt 2° en 3° worden de verwijzingen naar de probatieopschorting opgeheven, aangezien die niet meer is opgenomen in het nieuwe Strafwetboek. De verwijzingen naar de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie worden eveneens geschrapt aangezien die wet is opgeheven. In punt 4° worden de verwijzingen naar de bepalingen met betrekking tot de terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbank van het Strafwetboek van 1967 opgeheven. Beslissingen die zijn genomen onder het stelsel van het Strafwetboek van 1967, evenals beslissingen die zijn genomen in het kader van de overgangsregeling van het nieuwe Strafwetboek in overeenstemming met artikel 37 van dat nieuwe Wetboek, zullen echter blijven worden vermeld in het Centraal Strafregister.

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 64.5 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 214

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 64.5 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 215

Dans la remarque 54 (la remarque relative à l'article initialement 204) de son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025, le Conseil d'État indique à tort que la renumérotation des titres aurait pour conséquence que les articles 570 à 588 C.I.cr. seraient regroupés dans un titre *VIquater* avec l'article 567 C.I.cr., alors qu'ils figureront dans le titre *VIsexies* après la renumérotation des titres. Afin de clarifier ce point, la formulation de l'article a été modifiée afin de préciser quels articles sont compris dans les titres renumérotés: le titre *VIter*, comprend les articles 565 à 566, *VIquater*, comprend l'article 567, *VIquinquies*, comprend l'article 568, et *VIsexies*, comprend les articles 569 à 588.

Art. 217

Cette disposition apporte plusieurs modifications à l'article 590 du Code d'instruction criminelle. Tout d'abord, elle supprime les références aux différentes catégories de peines (contraventionnelle, correctionnelle et criminelle) et précise que les mesures sont désormais inscrites dans le casier judiciaire, en complément des peines.

Aux points 2° et le 3°, les références à la suspension probatoire sont abrogées, car celle-ci n'est pas reprises dans le nouveau Code pénal. Les références à la loi du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation sont également supprimées puisque cette loi est abrogée. Au point 4°, les références aux dispositions portant sur la mise à disposition du tribunal de l'application des peines du Code pénal de 1967 sont abrogées. Toutefois, les décisions prises sous le régime du Code pénal de 1967, ainsi que celles prises dans le cadre du régime transitoire du nouveau Code pénal conformément à l'article 37 de ce nouveau Code continueront à être mentionnées dans le casier judiciaire central.

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 64.5 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 218

Naast de wijzigingen met betrekking tot de verwijzingen, waarvoor kan worden verwezen naar de algemene toelichting, worden in deze bepaling de regels voor (niet-)vermelding, waarop dat uittreksel is gebaseerd, aangepast aan het nieuwe Strafwetboek en wordt het stelsel dat van toepassing is op de straf onder elektronisch toezicht aangepast.

Ten eerste handhaaft het ontwerp het huidige stelsel van niet-vermelding ten aanzien van de gevangenisstraf, namelijk dat gevangenisstraffen van minder dan zes maanden niet worden vermeld. Aangezien niveau 2 enkel in een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar voorziet, betekent deze bepaling dat alleen de gevangenisstraf van zes maanden na een termijn van drie jaar niet meer wordt vermeld.

Vervolgens brengt het ontwerp de veroordeling tot een straf onder elektronisch toezicht in lijn met dat van een gevangenisstraf, maar met bepaalde versoepelingen. Die straf wordt voortaan opgenomen in het uittreksel van type 2 en is onderworpen aan de regels voor niet-vermelding, behalve wanneer de wetgever de inschrijving ervan onder bepaalde voorwaarden uitdrukkelijk heeft bepaald (bijvoorbeeld jury van het hof van assisen, bijzondere reglementering, minderjarigen of havenactiviteiten). Straffen onder elektronisch toezicht van minder dan zes maanden volgen dus hetzelfde stelsel als gevangenisstraffen en zullen na een termijn van drie jaar niet langer worden vermeld.

Bovendien zijn in dit ontwerp de nieuwe straffen opgenomen in dat stelsel van (niet-)vermelding. Aangezien de dienstverleningsstraf ten gunste van de gemeenschap die van toepassing is op rechtspersonen, vergelijkbaar is met een werkstraf voor natuurlijke personen, geldt daarvoor hetzelfde stelsel als voor de werkstraf. Die wordt dan ook niet vermeld in het uittreksel van type 2.

Ten slotte vallen ook straffen van sluiting van de inrichting en geldstraffen die worden vastgesteld op basis van het verwachte of uit het misdrijf behaalde voordeel, onder dat stelsel van niet-vermelding na een periode van drie jaar, met dien verstande dat wanneer ze worden opgelegd als bijkomende straf, ze hetzelfde stelsel volgen als de hoofdstraf.

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerkingen 55 (opmerking betreffende de initiële artikelen 207 en 208) en 64.5 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 218

À côté des modifications concernant les références, pour lesquelles il peut être renvoyé à l'exposé général, cette disposition adapte les règles de mention/non-mention sur laquelle est basée cet extrait au nouveau Code pénal et ajuste le régime applicable à la peine de surveillance électronique.

Tout d'abord, le projet maintient régime actuel de non-mention à l'égard de la peine d'emprisonnement, à savoir la non-mention des peines d'emprisonnement inférieures à six mois. Etant donné que le niveau 2 prévoit uniquement une peine d'emprisonnement de six mois à trois, cette disposition implique que seule la peine d'emprisonnement de six mois cessera d'être mentionnée après un délai de trois ans.

Ensuite, le projet aligne le traitement de la condamnation à une peine de surveillance électronique sur celui d'une condamnation à une peine d'emprisonnement, tout en y intégrant certains assouplissements. Cette peine sera désormais inscrite dans l'extrait de type 2 et sera soumise aux règles de non-mention, sauf lorsque le législateur a explicitement prévu son inscription sous certaines conditions (par exemple, jury de la cour d'assises, réglementation spéciale, mineurs ou activités portuaires). La peine de surveillance électronique inférieure à six mois suivra ainsi le même régime que l'emprisonnement et cessera d'être mentionnée après un délai de trois ans.

Par ailleurs, ce projet intègre les nouvelles peines dans ce régime de mention/non-mention. La peine de prestation en faveur de la communauté applicable aux personnes morales étant assimilable à une peine de travail applicable aux personnes physiques, celle-ci est soumise même régime que la peine de travail. Elle n'est donc pas mentionnée dans l'extrait de type 2.

Enfin, les peines de fermeture d'établissement et les peines pécuniaires fixées en fonction du profit escompté ou obtenu de l'infraction sont également soumises à ce régime de non-mention après une période de trois ans, étant entendu que lorsque celles-ci sont prononcées en tant que peine accessoire, elles suivent alors le même régime que celui de la peine principale.

La formulation de la disposition a été adaptée aux remarques 55 (la remarque relative aux articles initialement 207 et 208) et 64.5 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 219

Artikel 595 van het Wetboek van Strafvordering bepaalt de inhoud van het uittreksel dat toegankelijk is voor particulieren (uittreksel van type 3) en werkt trapsgewijs met de andere typen uittreksels. Naast de zuiver technische wijzigingen voorziet het ontwerp in dezelfde wijzigingen van artikel 595 als die waarin is voorzien voor artikel 594.

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 55 (opmerking betreffende de initiële artikelen 207 en 208) van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 220

Deze bepaling brengt verschillende technische wijzigingen aan in artikel 596 van het Wetboek van strafvordering om de wijzigingen in verband met de inwerkingtreding van het nieuwe Strafwetboek erin op te nemen. Deze bepaling past ook de tekst aan om rekening te houden met de invoering van een nieuw stelsel van niet-vermelding dat van toepassing is op de straf onder elektronisch toezicht.

Ook de terminologie is bijgewerkt. Er werd melding gemaakt van “de gemeentelijke administratie” wat de contactverboden met minderjarigen betreffen. Deze informatie verschijnt sinds 2018 automatisch op het uittreksel 596-2 en de gemeentelijke administratie heeft ter zake dus geen rol meer te vervullen.

Art. 221

Deze bepaling brengt ten eerste een technische correctie aan in de Franse versie van artikel 596*bis* naar aanleiding van een wijziging bij de wet van 16 mei 2024 tot wijziging van het Belgisch Scheepvaartwetboek en diverse wetten betreffende de scheepvaartregelgeving.

Deze bepaling is ook aangepast om rekening te houden met de wijzigingen die zijn aangebracht in de artikelen 590 en 594 van het Wetboek van Strafvordering. Voor het overige kan worden verwezen naar de algemene toelichting.

Art. 224

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 64.5 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 219

L'article 595 du Code d'instruction criminelle détermine contenu de l'extrait accessible aux particuliers (extrait de type 3) et fonctionne en cascade par rapport aux autres types d'extraits. Outre les modifications purement techniques, le projet prévoit les mêmes modifications à l'article 595, que celles qui sont prévues à l'article 594.

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 55 (la remarque relative aux articles initialement 207 et 208) du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 220

Cette disposition apporte plusieurs modifications techniques à l'article 596 du Code d'instruction criminelle afin d'intégrer les évolutions liées à l'entrée en vigueur du nouveau Code pénal. Elle adapte également le texte pour tenir compte de l'instauration d'un nouveau régime de non-mention applicable à la peine de surveillance électronique.

La terminologie est également mise à jour. L'administration communale est mentionnée concernant les interdictions de contact avec les mineurs. Cette information apparaît automatiquement sur l'extrait 596-2 depuis 2018 et l'administration communale n'a donc plus de rôle à jouer à cet égard.

Art. 221

Cette disposition apporte premièrement une correction technique dans la version française de l'article 596*bis*, à la suite d'une modification apportée par la loi du 16 mai 2024 modifiant le Code belge de la Navigation et des différentes lois relatives à la réglementation de la navigation.

Cette disposition est également adaptée afin de prendre en considération les modifications apportées aux articles 590 et 594 du Code d'instruction criminelle. Pour le surplus, il peut être renvoyé à l'exposé général.

Art. 224

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 64.5 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 225

Thans worden, tenzij anders is bepaald in specifieke wetten, alleen de politiestrafen automatisch uitgewist na een termijn van drie jaar, tenzij een vervallenverklaring van meer dan drie jaar is uitgesproken in het vonnis en met uitzondering van het verval van het recht tot sturen wegens lichamelijke ongeschiktheid. Er bestaat echter geen gelijkstelling van de politiestrafen en de straffen van niveau 1 zoals bepaald in het nieuwe Strafwetboek.

Met het oog op vereenvoudiging en om ongerechtvaardigde discriminatie te voorkomen, stellen wij voor om het toepassingsgebied van de uitwissing uit te breiden tot alle (hoofd)straffen die in het nieuwe Strafwetboek onder niveau 1 vallen. Het betreft:

de geldboete van ten hoogste 20.000 euro;

de werkstraf van ten hoogste honderdtwintig uur;

de probatiestraf van ten hoogste twaalf maanden;

de verbeurdverklaring (met inbegrip van de verruimde verbeurdverklaring);

de geldstraf vastgesteld op basis van het verwachte of uit het misdrijf behaalde voordeel;

de dienstverleningsstraf ten gunste van de gemeenschap, geraamd op een bedrag van ten hoogste 20.000 euro;

de veroordeling bij schuldigverklaring, behoudens bij een andersluidende, bijzonder gemotiveerde beslissing van de rechter;

de als hoofdstraf uitgesproken bijkomende straf, behoudens wanneer de rechter in zijn beslissing uitdrukkelijk een kortere uitwissingstermijn bepaalt dewelke evenwel niet korter mag zijn dan de duur van de uitgesproken straf.

In plaats van rechtstreeks te verwijzen naar de strafniveaus, werd besloten om de effectief uitgesproken straffen te gebruiken, omdat het Centraal Strafregister geen informatie bevat over de strafniveaus.

Gelet op de wet van 15 mei 2024 houdende bepalingen inzake digitalisering van justitie en diverse bepalingen, die artikel 619 van het Wetboek van Strafvordering wijzigt, wordt aanbevolen om het beginsel van de uitwissing van een veroordeling bij schuldigverklaring na drie jaar

Art. 225

Actuellement, sauf disposition contraire prévue dans les lois particulières, seules les peines de police sont effacées automatiquement après un délai de trois ans, sauf si une déchéance de plus de trois ans a été prononcée dans le jugement et à l'exception des déchéances du droit de conduire pour inaptitude physique. Or, il n'existe pas d'équivalence entre les peines de police et les peines de niveau 1 telles que prévues par le nouveau Code pénal.

Dans un souci de simplification et afin d'éviter des discriminations non justifiées, nous proposons d'étendre le champ d'application de l'effacement à toutes les peines (principales) qui relèvent du niveau 1 du nouveau Code pénal. Cela concerne:

la peine d'amende d'un montant maximal de 20.000 euros;

la peine de travail d'une durée maximale de cent-vingt heures;

la peine de probation d'une durée maximale de douze mois;

la peine de confiscation (qui comprend la peine de confiscation élargie);

la peine pécuniaire fixée en fonction du profit escompté ou obtenu de l'infraction;

la peine de prestation en faveur de la communauté dont l'évaluation ne passe pas de 20.000 euros;

la condamnation par déclaration de culpabilité, sauf décision contraire du juge, spécialement motivée;

la peine accessoire prononcée à titre de peine principale, sauf si le juge fixe expressément dans sa décision un délai d'effacement plus court, qui ne peut toutefois être inférieur à la durée de la peine.

Plutôt que de référencer directement les niveaux de peine, il a été choisi de se fonder sur les peines effectivement prononcées, car le Casier judiciaire central ne dispose pas de l'information relative aux niveaux de peine.

Compte tenu de la loi de la loi du 15 mai 2024 sur la digitalisation de la justice et dispositions diverses, qui modifie l'article 619 du Code d'instruction criminelle, il est recommandé de maintenir le principe de l'effacement de la condamnation par déclaration de culpabilité après

te behouden, zonder onderscheid naar de straf waarin de strafbaarstelling voorziet. Aangezien die straf kan worden uitgesproken voor zowel misdrijven strafbaar met een straf van niveau 1 als misdrijven strafbaar met een straf van niveau 2, voorziet het ontwerp in de mogelijkheid voor de rechter om zich in de beslissing houdende veroordeling uitdrukkelijk te verzetten tegen de automatische uitwissing van de straf na een termijn van drie jaar. In dat geval is herstel in eer en rechten nog steeds mogelijk, omdat een veroordeling bij schuldigverklaring voortaan een straf is in het kader van het nieuwe Strafwetboek. Dit mechanisme behoudt de individuele beoordeling van veroordelingen door de rechter en het openbaar ministerie, rekening houdend met alle elementen van het dossier.

In het kader van dit ontwerp is de uitwissing ook van toepassing op de beslissing tot opschorting van de uitspraak, want er wordt geen veroordeling uitgesproken en dus ook geen straf. Er wordt gespecificeerd dat die uitwissing alleen kan plaatsvinden als er geen herroeping plaatsvindt.

Bij de invoering van nieuwe straffen moeten ook nieuwe regels worden vastgesteld voor de uitwissing ervan. Het nieuwe Strafwetboek biedt rechters de mogelijkheid om rechtspersonen twee hoofdstraffen van niveau 1 op te leggen. In dat geval wordt elke straf afzonderlijk uitgewist volgens de regels die erop van toepassing zijn. In het geval van natuurlijke personen kan de rechter een bijkomende straf opleggen als hoofdstraf. Het strafregister registreert automatisch de hoofdstraffen en maakt voor eenzelfde straf geen onderscheid tussen hoofd- en bijkomende straffen. Opdat de bijkomende straffen toch kunnen worden geregistreerd, bepaalt het ontwerp dat de rechter een afwijkende termijn kan bepalen waarna een veroordeling tot een bijkomende straf als hoofdstraf (i.e. in geval van aanneming van verzachtende omstandigheden in niveau 1) kan worden uitgewist. Deze termijn mag echter niet korter zijn dan de duur van de opgelegde straf gelet op het principe van niet-uitvoerbaarheid van uitgewiste veroordelingen. Indien de rechter geen termijn bepaalt, worden de als hoofdstraf uitgesproken bijkomende straffen zoals de andere hoofdstraffen na 3 jaar automatisch uitgewist.

Ten slotte registreert het Centraal Strafregister niet alleen de in België uitgesproken veroordelingen, maar ook de buitenlandse veroordelingen van Belgen, voor zover de uitwisseling van deze gegevens bij verdrag is geregeld (artikel 590, 16°, van het Wetboek van Strafvordering). Deze bepaling strekt ertoe te verduidelijken dat die beslissingen worden uitgewist zodra het strafregister een kennisgeving van een maatregel tot amnestie, uitwissing

3 ans devrait être maintenu, sans distinction selon la peine prévue dans l'incrimination. Considérant que cette peine peut être prononcée tant pour les infractions punissables d'une peine de niveau 1 que celles punissables d'une peine de niveau 2, le projet prévoit la possibilité pour le juge, dans la décision de condamnation, de s'opposer explicitement à l'effacement automatique de la peine après un délai de trois ans. Dans ce cas, la réhabilitation reste possible, la condamnation par déclaration de culpabilité constituant désormais une peine dans le cadre du nouveau Code pénal. Ce mécanisme préserve ainsi l'évaluation individuelle des condamnations par le juge et le ministère public, en tenant compte de l'ensemble des éléments du dossier.

Dans le cadre de ce projet l'effacement s'applique aussi à la décision ordonnant la suspension du prononcé, comme aucune condamnation et, partant, aucune peine n'est prononcée. Il est précisé que cet effacement ne pourra avoir lieu qu'en absence de révocation.

L'introduction de nouvelles peines impose également de définir de nouvelles règles d'effacement pour celles-ci. Le nouveau Code pénal prévoit la possibilité pour le juge de prononcer deux peines principales de niveau 1 à l'égard de personnes morales. Dans ce cas, chaque peine sera effacée séparément en fonction des règles qui leur sont applicables. Concernant personnes physiques, le juge a la possibilité de prononcer une peine accessoire à titre de peine principale. Le casier judiciaire enregistre automatiquement les peines principales et ne distingue pas pour une même peine, si elle est prononcée à titre principal ou accessoire. Afin que les peines accessoires puissent néanmoins être enregistrées, le projet prévoit que le juge indique un autre délai à partir duquel la condamnation à une peine accessoire en tant que peine principale (c'est-à-dire en cas d'acceptation de circonstances atténuantes de niveau 1) peut être effacée. Ce délai ne peut toutefois être inférieur à la durée de la peine infligée, compte tenu du principe d'inexécutabilité des condamnations effacées. Si le juge ne fixe pas de délai, les peines accessoires prononcées à titre de peine principale sont automatiquement effacées après trois ans, comme les autres peines principales.

Enfin, le Casier judiciaire central enregistre non seulement les condamnations prononcées en Belgique mais également les condamnations étrangères à l'encontre de Belges, dans la mesure où l'échange de ces informations est réglementé par traité (article 590, 16° du Code d'instruction criminelle). Cette disposition vise à préciser que ces décisions sont effacées dès que le Casier judiciaire reçoit la notification d'une mesure

van de veroordeling of herstel in eer en rechten genomen door de buitenlandse overheid van veroordeling ontvangt.

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerkingen 56 en 57 (opmerkingen betreffende het initiële artikel 214) van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 226

Deze bepaling beoogt de opheffing van artikel 621, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering, dat voorziet in het herstel in eer en rechten van personen die zijn veroordeeld bij eenvoudige schuldigverklaring of die de opschorting van de uitspraak van de veroordeling genieten. Die opheffing is noodzakelijk geworden door het ontwerp van wet, dat de uitwissing van de veroordeling bij schuldigverklaring (die de veroordeling bij eenvoudige schuldigverklaring vervangt) invoert. Wanneer de rechter de uitwissing uitsluit, kan de betrokkene toch herstel in eer en rechten genieten indien de vereiste voorwaarden zijn vervuld, aangezien de veroordeling bij schuldigverklaring voortaan een straf is.

Wat de opschorting van de uitspraak betreft, voorziet het ontwerp alleen in de uitwissing van die beslissing. In geval van herroeping van de opschorting van de uitspraak, wordt de nieuwe straf in het strafregister opgenomen en gelden de regels die op die straf van toepassing zijn.

Art. 228

Deze bepaling heft de verwijzingen naar de veroordeling bij eenvoudige schuldigverklaring en de opschorting van de uitspraak op. Voor het overige wordt verwezen naar de bespreking van artikel 215 (tot wijziging van artikel 621 Sv.).

Art. 229

Deze bepaling brengt meerdere wijzigingen aan in artikel 626 van het Wetboek van Strafvordering. Ten eerste wordt die bepaling in overeenstemming gebracht met de principes van en verwijzingen naar het nieuwe Strafwetboek. Zie de algemene bespreking voor dit punt.

Deze bepaling heft de verwijzingen naar de veroordeling bij eenvoudige schuldigverklaring en de opschorting van de uitspraak op. Voor het overige wordt verwezen naar de bespreking van artikel 215 (tot wijziging van artikel 621 Sv.).

d'amnistie, d'effacement de la condamnation ou de réhabilitation provenant de l'État de la condamnation.

La formulation de la disposition a été adaptée aux remarques 56 et 57 (les remarques relatives à l'article initialement 214) du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 226

Cette disposition vise à abroger l'article 621, alinéa 2, du Code d'instruction criminelle, qui prévoit la réhabilitation de personnes condamnées par simple déclaration de culpabilité ou bénéficiant de la suspension du prononcé de la condamnation. Cette abrogation est rendue nécessaire par le projet de loi qui instaure l'effacement de la condamnation par déclaration de culpabilité (qui remplace la condamnation par simple déclaration de culpabilité). Lorsque le juge exclut l'effacement, la personne concernée pourra néanmoins bénéficier d'une réhabilitation si les conditions requises sont remplies, puisque la condamnation par déclaration de culpabilité constitue désormais une peine.

Concernant la suspension du prononcé, le projet prévoit exclusivement l'effacement de cette décision. En cas de révocation de la suspension du prononcé, la nouvelle peine sera inscrite au casier judiciaire et soumise aux règles applicables à cette peine.

Art. 228

Cette disposition abroge les références à la condamnation par simple déclaration de culpabilité et à la suspension du prononcé. Pour le surplus, il est renvoyé aux commentaires de l'article 215 (modifiant l'article 621 C.I.cr.).

Art. 229

Cette disposition apporte plusieurs modifications à l'article 626 du Code d'instruction criminelle. Tout d'abord, elle harmonise cette disposition avec les principes et références du nouveau Code pénal. Sur ce point, il peut être renvoyé vers le commentaire général.

Elle abroge les références à la condamnation par simple déclaration de culpabilité et à la suspension du prononcé. Pour le surplus, il est renvoyé aux commentaires de l'article 215 (modifiant l'article 621 C.I.cr.).

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 64.5 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 230

Deze bepaling brengt meerdere wijzigingen aan in artikel 627 van het Wetboek van Strafvordering. Ten eerste wordt die bepaling in overeenstemming gebracht met de principes van en verwijzingen naar het nieuwe Strafwetboek. Zie de algemene bespreking voor dit punt.

Deze bepaling heft de verwijzingen naar de veroordeling bij eenvoudige schuldigverklaring en de opschorting van de uitspraak op. Voor het overige wordt verwezen naar de bespreking van artikel 215 (tot wijziging van artikel 621 Sv.).

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 64.5 van de Raad van State in zijn advies 78.195/16 van 18 november 2025.

Art. 231

Deze bepaling past de verwijzingen naar het nieuwe Strafwetboek aan. Er moet worden opgemerkt dat, met het oog op de coherentie, de lijsten van misdrijven moeten worden geharmoniseerd. In die zin zijn de bepalingen met betrekking tot verzwarende factoren of bijkomende straffen niet in de lijst opgenomen. Dit betreft de artikelen 417/48, 417/55, 417/58 en 417/59 van het huidige Strafwetboek.

Daarnaast wordt voorgesteld om het toepassingsgebied van artikel 629, § 3, van het Wetboek van Strafvordering uit te breiden tot misdrijven inzake beelden van seksueel misbruik van minderjarigen, zoals ingevoegd in het nieuwe Strafwetboek. Het gaat om de artikelen 170 tot 174 van het nieuwe Strafwetboek.

HOOFDSTUK 3

Wijzigingen van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

De wijzigingen van de artikelen 16 en 26 vereisen een toelichting, ook al zijn ze een eenvoudige toepassing van het omzettingsmechanisme van artikel 78, lid 1, van Boek I van het Strafwetboek, omdat ze de indruk zouden kunnen geven dat ze leiden tot een uitbreiding van het aantal gevallen van vrijheidsberoving. Dit is echter niet het geval. Het is belangrijk om dit te preciseren vooral in de huidige context van overbevolking van gevangenen.

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 64.5 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 230

Cette disposition apporte plusieurs modifications à l'article 627 du Code d'instruction criminelle. Tout d'abord, elle harmonise cette disposition avec les principes et références du nouveau Code pénal. Sur ce point, il peut être renvoyé vers le commentaire général.

Elle abroge les références à la condamnation par simple déclaration de culpabilité et à la suspension du prononcé. Pour le surplus, il est renvoyé aux commentaires de l'article 215 (modifiant l'article 621 C.I.cr.).

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 64.5 du Conseil d'État dans son avis 78.195/16 du 18 novembre 2025.

Art. 231

Cette disposition adapte les références au nouveau Code pénal. Il peut être souligné que dans un souci de cohérence, il convient d'harmoniser les listes d'infractions. En ce sens, les dispositions relatives aux facteurs aggravants ou aux peines accessoires ne sont pas reprises dans la liste. Cela concerne les articles 417/48, 417/55, 417/58 et 417/59 du Code pénal actuel.

Par ailleurs, il est proposé d'étendre le champ d'application de l'article 629, § 3, du Code d'instruction criminelle infractions relatives aux images d'abus sexuels de mineurs, telles qu'elles sont insérées dans le nouveau Code pénal. Cela concerne les articles 170 à 174 du nouveau Code pénal.

CHAPITRE 3

Modifications de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

Les modifications apportées aux articles 16 et 26 requièrent un commentaire bien qu'elles constituent une simple application du mécanisme de conversion prévu à l'article 78, § 1er, du Livre 1er du code pénal, car elles pourraient donner l'impression d'avoir pour conséquence un élargissement des cas de privation de liberté. Or, ce n'est pas le cas. Il est important de le préciser surtout dans le contexte actuel de surpopulation carcérale.

Ook moet worden opgemerkt dat alle technische correcties aanbevolen door de Raad van State in zijn advies nr. 78.195/16 van 18 november 2025 zijn geïntegreerd.

Art. 237

De wijzigingen aan artikel 16 zijn een toepassing van het omzettingsmechanisme voorzien in artikel 78, § 1, 7° van het Strafwetboek, krachtens hetwelk een maximale hoofdstraf van één tot drie jaar gevangenisstraf moet worden gelezen als een straf van niveau 2.

Volgens artikel 36, lid 7, van Boek I van het Strafwetboek omvat de straf van niveau 2 een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar.

Men kan zich afvragen of het bevel tot aanhouding dan in meer gevallen kan worden uitgevaardigd dan nu het geval is, aangezien de huidige drempel één jaar is.

Dit is niet het geval. De wijziging heeft tot gevolg dat de status quo wordt gehandhaafd door het gecombineerde effect van de artikelen 78, § 1, 8° (volgens welke alle huidige gevangenisstraffen van minder dan een jaar worden omgezet in straffen van niveau 1) en 36, lid 9 (volgens welke straffen van niveau 1 niet langer vrijheidsbeneming omvatten). Uit deze twee bepalingen volgt dat zodra het Strafwetboek in werking treedt, er geen strafbaar feit zal zijn waarop een vrijheidsstraf van 6 maanden tot een jaar staat.

Art. 240

De wijzigingen aan artikel 26, § 2, zijn een toepassing van het omzettingsmechanisme voorzien in artikel 78, § 1, 8° van het Strafwetboek, krachtens hetwelk een maximale hoofdstraf van acht dagen tot twaalf maanden gevangenisstraf moet worden gelezen als een straf van niveau 1.

Volgens artikel 36, lid 7, van Boek I van het Strafwetboek omvat de straf van niveau 2 een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar.

Men kan zich afvragen of de vrijlating dan in minder gevallen kan worden uitgevaardigd dan nu het geval is, aangezien de huidige drempel één jaar is.

Dit is niet het geval. De wijziging heeft tot gevolg dat de status quo wordt gehandhaafd door het gecombineerde effect van de artikelen 78, § 1, 8° (volgens welke alle huidige gevangenisstraffen van minder dan een jaar worden omgezet in straffen van niveau 1) en

Il convient également de préciser que l'ensemble des corrections techniques recommandées par le Conseil d'État dans son avis n° 78.195/16 du 18 novembre 2025 ont été intégrées.

Art. 237

Les modifications apportées à l'article 16 sont une application du mécanisme de conversion prévu à l'article 78, § 1er, 7°, du Code pénal en vertu duquel une peine principale maximale d'un an à trois ans d'emprisonnement doit être lue comme une peine de niveau 2.

En vertu de l'article 36, alinéa 7, du Livre Ier du code pénal, la peine de niveau 2 recouvre l'emprisonnement de six mois à trois ans.

L'on se peut demander si le mandat d'arrêt peut alors être délivré dans plus de cas qu'aujourd'hui puisque le seuil actuel est d'un an.

Ce n'est pas le cas. La modification a pour effet de conserver un statu quo par l'effet combiné des articles 78, § 1er, 8° (en vertu duquel toutes les peines actuelles d'emprisonnement de moins d'un an sont converties en peine de niveau 1) et 36, alinéa 9 (en vertu duquel les peines de niveau 1 n'inclut plus de privation de liberté). Il résulte de ces deux dispositions qu'une fois le code pénal entré en vigueur, il n'y aura pas d'infraction punies de 6 mois à un an passible d'une peine de privation de liberté.

Art. 240

Les modifications apportées à l'article 26, § 2, sont une application du mécanisme de conversion prévu à l'article 78, § 1er, 8°, du Code pénal en vertu duquel une peine principale maximale d'emprisonnement de huit jours à douze mois doit être lue comme une peine de niveau 1.

En vertu de l'article 36, alinéa 7, du Livre Ier du code pénal, la peine de niveau 2 recouvre l'emprisonnement de six mois à trois ans.

L'on se peut demander si la libération va alors être accordée dans moins de cas qu'aujourd'hui puisque le seuil actuel est d'un an.

Ce n'est pas le cas. La modification a pour effet de conserver un statu quo par l'effet combiné des articles 78, § 1er, 8° (en vertu duquel toutes les peines actuelles d'emprisonnement de moins d'un an sont converties en peine de niveau 1) et 36, alinéa 9 (en vertu duquel les

36, lid 9 (volgens welke straffen van niveau 1 niet langer vrijheidsbeneming omvatten). Uit deze twee bepalingen volgt dat zodra het Strafwetboek in werking treedt, er geen strafbaar feit zal zijn waarop een vrijheidsstraf van 6 maanden tot een jaar staat.

HOOFDSTUK 4

Overgangsbepaling

Art. 243

Wat de inwerkingtreding van de voorgestelde bepalingen betreft, moet rekening worden gehouden met de technische gevolgen die een wijziging van de bepalingen van het Wetboek van Strafvordering zou kunnen hebben. Deze bepalingen zullen dan ook enkel van toepassing zijn op veroordelingen die zijn uitgesproken na de inwerkingtreding van het nieuwe Strafwetboek. De vorige bepalingen blijven van toepassing op veroordelingen die zijn uitgesproken vóór de inwerkingtreding van het nieuwe Strafwetboek.

Het is echter de bedoeling dat de nieuwe bepalingen van toepassing zijn op de beslissingen tot opschorting van de uitspraak van de veroordeling en op veroordelingen bij eenvoudige schuldigverklaring (voortaan: veroordeling bij schuldigverklaring), zelfs als die vóór de inwerkingtreding van het nieuwe Strafwetboek zijn uitgesproken. De veroordelingen bij eenvoudige schuldigverklaring en de beslissingen tot opschorting van de uitspraak die zijn uitgesproken vóór de inwerkingtreding van het nieuwe Strafwetboek zullen worden uitgewist na een termijn van drie jaar vanaf de definitieve rechterlijke uitspraak die ze uitspreekt respectievelijk, en gelet op het principe van de niet-uitvoerbaarheid van uitgewiste veroordelingen, na verloop van de duur van de opschorting (die minimum 1 jaar en maximum 5 jaar bedraagt). Als gevolg hiervan zullen deze types veroordelingen die jaren geleden zijn uitgesproken, worden uitgewist zodra het nieuwe Strafwetboek van kracht wordt.

TITEL 3

Inwerkingtreding

Art. 244

Deze wet treedt in werking op 8 april 2026.

Op de opmerking van de Raad van State in haar advies nr. 78.195/16 van 18 november 2025 kan het volgende worden geantwoord. De opheffing van de wijzigings- en opheffingsbepalingen van artikelen van de

peines ne niveau 1 n'inclut plus de privation de liberté). Il résulte de ces deux dispositions qu'une fois le Code pénal entré en vigueur, il n'y aura pas d'infraction punies de 6 mois à un an passible d'une peine de privation de liberté.

CHAPITRE 4

Disposition transitoire

Art. 243

Concernant l'entrée en vigueur des dispositions proposées, il convient de tenir compte des conséquences techniques qu'une modification des dispositions du Code d'instruction criminelle pourrait avoir. Dès lors, ces dispositions ne seront applicables qu'aux condamnations prononcées après l'entrée en vigueur du nouveau Code pénal. Les dispositions antérieures continueront de s'appliquer aux condamnations prononcées avant l'entrée en vigueur de du nouveau Code pénal.

Il est néanmoins prévu que ce sont les nouvelles dispositions qui s'appliqueront aux décisions ordonnant la suspension du prononcé de la condamnation et aux condamnations par simple déclaration de culpabilité (désormais: condamnation par déclaration de culpabilité), même si celles-ci ont été prononcées avant l'entrée en vigueur du nouveau Code pénal. Les condamnations par simple déclaration de culpabilité et les décisions de suspension du prononcé prononcées avant l'entrée en vigueur du nouveau Code pénal feront l'objet d'un effacement après un délai de trois ans à compter de la décision judiciaire définitive qui les prononce respectivement, et compte tenu du principe d'inexécutabilité des condamnations effacées, après l'écoulement de la durée du sursis (qui est d'au moins 1 an et d'au plus 5 ans). Ainsi, les condamnations de ce type prononcées il y a plusieurs années feront l'objet d'un effacement après l'entrée en vigueur du nouveau Code pénal.

TITRE 3

Entrée en vigueur

Art. 244

Cette présente loi entre en vigueur le 8 avril 2026.

La remarque formulée par le Conseil d'État dans son avis n° 78.195/16 du 18 novembre 2025, peut être répondu comme suit. L'abrogation des dispositions modificatives et abrogatoires des articles du Titre préliminaire

Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering en het Wetboek van Strafvordering, die voorzien waren in de wetten van 29 februari 2024 tot invoering van boek I en boek II van het Strafwetboek, is hernomen in de artikelen 105 en 106 van het wetsontwerp 'tot wijziging van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek I van het Strafwetboek en de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek II van het Strafwetboek. Deze bepalingen zijn aangepast aan het advies van de Raad van State nr. 77.988/16 van 7 oktober 2025; hun inwerkingtreding is voorzien op 7 april 2026.

De minister van Justitie,

Annelies Verlinden

du Code de procédure pénale et du Code d'Instruction criminelle, prévues par les lois du 29 février 2024 portant introduction du livre Ier et du livre II du Code pénal, est reprise aux articles 105 et 106 du projet de loi "modifiant la loi du 29 février 2024 introduisant le livre Ier du Code pénal et la loi du 29 février 2024 introduisant le livre II du Code pénal". Ces dispositions ont été adaptées à l'avis n° 77.988/16 du Conseil d'État du 7 octobre 2025; leur entrée en vigueur est fixée au 7 avril 2026.

La ministre de la Justice,

Annelies Verlinden

Voorontwerp van wet

onderworpen aan het advies van de Raad van State

Voorontwerp van wet houdende harmonisatie van de wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering, het Wetboek van Strafvordering en de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis met het Strafwetboek van 29 februari 2024

TITEL 1 – Algemene bepaling

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

TITEL 2 – Wijzigingsbepalingen

Hoofdstuk 1 - Wijzigingen van de wet van 17 april 1878 houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

Art. 2. Artikel 2 van de voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering wordt opgeheven.

Art. 3. In artikel 5ter van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 19 december 2002 en gewijzigd bij de wet van 10 augustus 2005, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “de vermogensvoordelen bedoeld in de artikelen 42, 3°, 43bis en 43quater, van het Strafwetboek of die rechten kan doen gelden op de zaken bedoeld in artikel 42, 1, of op de zaken bedoeld in artikel 505 van het Strafwetboek,” vervangen door de woorden “de zaken bedoeld in de artikelen 53, 54 en 502, vijfde lid, van het Strafwetboek”;

2° een tweede lid wordt ingevoegd, luidende: “Elke belanghebbende derde die volgens de door de rechtspleging verschaftte aanwijzingen krachtens zijn rechtmatig bezit rechten kan doen gelden op de inrichting die in aanmerking komt voor sluiting op grond van artikel 59 van het Strafwetboek, wordt op de hoogte gebracht van de rechtsdag voor het gerecht dat zal vonnissen over de grond van de zaak. Bij gebreke van dergelijke kennisgeving kan de rechter de sluiting van de inrichting niet uitspreken.”

Art. 4. In het opschrift van hoofdstuk II van dezelfde wet worden de woorden “misdaden of wanbedrijven” vervangen door de woorden “misdrijven”.

Art. 5. In artikel 6 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 9 april 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de woorden “misdaad of wanbedrijf” vervangen door het woord “misdrijf”;

2° in paragraaf 2, tweede lid, worden de woorden “artikel 117, tweede lid” vervangen door de woorden “artikel 564, 1°”;

Avant-projet de loi

soumis à l'avis du Conseil d'État

Avant-projet de loi relatif à la mise en concordance de la loi contenant le titre préliminaire du Code de procédure pénale, le Code d'instruction criminelle et la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive avec le Code pénal du 29 février 2024

TITRE 1er – Disposition générale

Article 1er. La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

TITRE 2 – Dispositions modificatives

Chapitre 1 – Modifications de la loi du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du Code de procédure pénale

Art. 2. L'article 2 du titre préliminaire du Code de procédure pénale est abrogé.

Art. 3. Dans l'article 5ter de la même loi, inséré par la loi du 19 décembre 2002 et modifié par la loi du 10 août 2005, les modifications suivantes sont apportées :

1° les mots “les avantages patrimoniaux visés aux articles 42, 3°, 43bis et 43quater, du Code pénal ou qui peut faire valoir des droits sur les choses visées à l'article 42, 1, ou sur les choses visées à l'article 505 du Code pénal,” sont remplacés par les mots “les choses visées aux articles 53, 54 et 502, alinéa 5, du Code pénal”;

2° il est inséré un alinéa 2 rédigé comme suit : “Tout tiers intéressé qui peut, suivant les indications fournies par la procédure et en vertu de sa possession légitime, faire valoir des droits sur l'établissement entrant en ligne de compte pour une fermeture sur la base de l'article 59 du Code pénal est informé de la fixation de l'audience devant la juridiction qui statuera sur le fond de l'affaire. À défaut d'une telle notification, le juge ne peut prononcer la fermeture de l'établissement.”

Art. 4. Dans l'intitulé du chapitre II de la même loi, les mots “crimes ou des délits commis” sont remplacés par les mots “infractions commises”.

Art. 5. Dans l'article 6 de la même loi, inséré par la loi du 9 avril 2024, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans le paragraphe 1er, les mots “un fait qualifié crime ou délit” sont remplacés par les mots “un fait qualifié infraction”;

2° dans le paragraphe 2, alinéa 2, les mots “article 117, alinéa 2” sont remplacés par les mots “article 564, 1°”;

3° in paragraaf 3, eerste en tweede lid, worden de woorden “artikelen 347*bis*, 393 tot 397 en 475” telkens vervangen door de woorden “artikelen 96 tot 102 en 226 tot 228”.

Art. 6. In artikel 8 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 9 april 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de bepaling onder 1° wordt vervangen als volgt:

“1° aan een misdrijf bepaald in boek II, titel 1, van het Strafwetboek”;

2° de bepaling onder 2° wordt vervangen als volgt:

“2° aan een misdrijf bedoeld in boek II, titel 4, hoofdstuk 1 van het Strafwetboek”.

Art. 7. In artikel 9, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 9 april 2024, worden de woorden “artikelen 250, 504*bis* en 504*ter*” vervangen door de woorden “artikelen 487 en 638, § 3, 1°”.

Art. 8. In artikel 12, § 1, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 9 april 2024, worden de woorden “een misdaad tegen een persoon” vervangen door de woorden “een misdrijf tegen een persoon strafbaar met een straf van niveau 4 of van een hoger niveau”.

Art. 9. In artikel 13, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 9 april 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “een ernstige schending van het internationaal humanitair recht, als bedoeld in boek II, titel *Ibis*” vervangen door de woorden “een misdrijf bedoeld in boek II, titel 1”;

2° in het derde lid, in de bepaling onder 2°, worden de woorden “titel *Ibis*” vervangen door de woorden “titel 1”.

Art. 10. In artikel 14, eerste lid en derde lid, 2°, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 9 april 2024, worden de woorden “artikelen 347*bis*, 393 tot 397 en 475” telkens vervangen door de woorden “artikelen 96 tot 102 en 226 tot 228”.

Art. 11. In artikel 14/1 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 9 april 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “titel *Iter*” vervangen door de woorden “titel 4, hoofdstuk 1”;

2° in het derde lid, in de bepaling onder 2°, worden de woorden “titel *Iter*” vervangen door de woorden “titel 4, hoofdstuk 1”.

Art. 12. In artikel 14/2, §1, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 9 april 2024, worden de woorden “het opzettelijk doden of opzettelijk toebrengen van lichamelijk letsel, aan verkrachting, aan aantasting van de seksuele integriteit of aan aangifte bij de vijand” vervangen door de woorden “een misdrijf van doden met het oogmerk om te doden, aan

3° dans le paragraphe 3, alinéas 1 et 2, les mots “articles 347*bis*, 393 à 397 et 475” sont à chaque fois remplacés par les mots “articles 96 à 102 et 226 à 228”.

Art. 6. Dans l'article 8 de la même loi, inséré par la loi du 9 avril 2024, les modifications suivantes sont apportées :

1° le 1° est remplacé par ce qui suit :

“1° d'une infraction définie dans le livre II, titre 1er, du Code pénal” ;

2° le 2° est remplacé par ce qui suit :

“2° d'une infraction visée au livre II, titre 4, chapitre 1er du Code pénal”.

Art. 7. Dans l'article 9 de la même loi, inséré par la loi du 9 avril 2024, les mots “articles 250, 504*bis* et 504*ter*” sont remplacés par les mots “articles 487 et 638, § 3, 1°”.

Art. 8. Dans l'article 12, § 1er, de la même loi, inséré par la loi du 9 avril 2024, les mots “un crime contre une personne” sont remplacés par les mots “une infraction contre une personne punissable d'une peine de niveau 4 ou d'un niveau supérieur”.

Art. 9. Dans l'article 13 de la même loi, inséré par la loi du 9 avril 2024, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans l'alinéa 1er, les mots “une violation grave du droit international humanitaire visée au livre II, titre *Ibis*” sont remplacés par les mots “une infraction visée au livre II, titre 1er” ;

2° dans l'alinéa 3, 2°, les mots “titre *Ibis*” sont remplacés par les mots “titre 1er”.

Art. 10. Dans l'article 14, alinéa 1er et alinéa 3, 2°, de la même loi, inséré par la loi du 9 avril 2024, les mots “articles 347*bis*, 393 à 397 et 475” sont à chaque fois remplacés par les mots “articles 96 à 102 et 226 à 228”

Art. 11. Dans l'article 14/1 de la même loi, inséré par la loi du 9 avril 2024, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans l'alinéa 1er, les mots “titre *Iter*” sont remplacés par les mots “titre 4, chapitre 1er”;

2° dans l'alinéa 3, 2°, les mots “titre *Iter*” sont remplacés par les mots “titre 4, chapitre 1er”.

Art. 12. Dans l'article 14/2, §1, de la même loi, inséré par la loi du 9 avril 2024, les mots “une infraction d'homicide ou de lésion corporelle volontaires, de viol, d'atteinte à l'intégrité sexuelle ou de dénonciation à l'ennemi” sont remplacés par les mots “une infraction d'homicide commis avec intention de donner la mort, de viol, d'atteinte à l'intégrité sexuelle, une

verkrachting, aan aantasting van de seksuele integriteit, aan een misdrijf tegen de fysieke of psychische integriteit of een aangifte aan de vijand”.

Art. 13. In artikel 14/3 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 9 april 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de bepaling onder 1° wordt vervangen als volgt:

“1° een van de misdrijven bedoeld in titel 4, hoofdstukken 2 en 3 of in titel 8, hoofdstukken 1 en 2, van Boek II van het Strafwetboek”;

2° in de bepaling onder 2° worden de woorden “een misdaad of een wanbedrijf tegen de openbare trouw bedoeld in boek II, titel III, hoofdstukken I, II en III, van het Strafwetboek, of een wanbedrijf als bedoeld in de artikelen 497 en 497bis, indien de misdaad of het wanbedrijf tot voorwerp” vervangen door de woorden “een van de misdrijven bedoeld in Boek II, titel 5, hoofdstuk 1, van het Strafwetboek of een misdrijf bedoeld in artikel 481 van hetzelfde Wetboek, indien het misdrijf tot voorwerp”.

Art. 14. In artikel 14/4 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 9 april 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, in de bepaling onder 1°, worden de woorden “titel I^{ter}” vervangen door de woorden “titel 4, hoofdstuk 1”;

2° in het eerste lid, in de bepaling onder 2°, worden de woorden “titel I^{ter}” vervangen door de woorden “titel 4, hoofdstuk 1”;

3° in het derde lid, in de bepaling onder 2°, worden de woorden “titel I^{ter}” vervangen door de woorden “titel 4, hoofdstuk 1”.

Art. 15. In artikel 14/5, §1, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 9 april 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de bepaling onder 1° wordt vervangen als volgt:

“1° aan een misdrijf als bedoeld in artikel 638, §§ 1 en 2”;

2° de bepaling onder 2° wordt vervangen als volgt:

“2° aan een misdrijf als bedoeld in artikel 638, § 3, 1°, wanneer de persoon die een openbaar ambt uitoefent in een vreemde Staat of in een internationale publiekrechtelijke organisatie een Belg is of wanneer de internationale publiekrechtelijke organisatie waarvoor de persoon een openbaar ambt uitoefent, haar zetel heeft in België”.

Art. 16. In artikel 14/6, §1, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 9 april 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de bepaling onder 1° wordt vervangen als volgt:

infraction intentionnelle contre l'intégrité physique ou psychique ou de dénonciation à l'ennemi”.

Art. 13. Dans l'article 14/3 de la même loi, inséré par la loi du 9 avril 2024, les modifications suivantes sont apportées :

1° le 1° est remplacé par ce qui suit :

“1° une des infractions visées au titre 4, chapitres 2 et 3 ou au titre 8, chapitres 1er et 2, du Livre II du Code pénal”;

2° dans le 2°, les mots “un crime ou un délit contre la foi publique visé par le livre II, titre III, chapitres Ier, II et III, du Code pénal ou un délit visé aux articles 497 et 497bis, si le crime ou le délit a pour objet” sont remplacés par les mots “une des infractions visées au Livre II, titre 5, chapitre 1er, du Code pénal ou une infraction visée à l'article 481 du même Code, si l'infraction a pour objet”.

Art. 14. Dans l'article 14/4 de la même loi, inséré par la loi du 9 avril 2024, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans l'alinéa 1er, 1°, les mots “titre I^{ter}” sont remplacés par les mots “titre 4, chapitre 1er” ;

2° dans l'alinéa 1er, 2°, les mots “titre I^{ter}” sont remplacés par les mots “titre 4, chapitre 1er” ;

3° dans l'alinéa 3, 2°, les mots “titre I^{ter}” sont remplacés par les mots “titre 4, chapitre 1er”.

Art. 15. Dans l'article 14/5, §1er, de la même loi, inséré par la loi du 9 avril 2024, les modifications suivantes sont apportées :

1° le 1° est remplacé par ce qui suit :

“1° une infraction visée à l'article 638, §§ 1 et 2” ;

2° le 2° est remplacé par ce qui suit :

“2° une infraction visée à l'article 638, § 3, 1°, lorsque la personne exerçant une fonction publique dans un Etat étranger ou dans une organisation de droit international public est belge ou lorsque l'organisation de droit international public pour laquelle la personne exerce une fonction publique a son siège en Belgique”.

Art. 16. Dans l'article 14/6, §1er, de la même loi, inséré par la loi du 9 avril 2024, les modifications suivantes sont apportées :

1° le 1° est remplacé par ce qui suit :

“1° een van de misdrijven bedoeld in de artikelen 134 tot 149, 151, 206 tot 211, 265, 268, 293 en 294 van het Strafwetboek» ;

2° de bepaling onder 2° wordt vervangen als volgt:

“2° een van de misdrijven bedoeld in de artikelen 276 tot 284 van het Strafwetboek, in geval van uitgevoerde of overwogen wegneming van organen in ruil voor een profijt of een vergelijkbaar voordeel;”;

3° de bepaling onder 3° wordt vervangen als volgt:

“3° een van de misdrijven bedoeld in de artikelen 152 tot 165, 171, 172, 177, 258 tot 260, 273 en 274 van het Strafwetboek” ;

4° in de bepaling onder 4° worden de woorden “77bis tot 77quinquies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en in de artikelen” opgeheven.

Art. 17. In artikel 14/7 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 9 april 2024, worden de woorden “misdaad of een wanbedrijf tegen de openbare trouw, bedoeld in boek II, titel III, hoofdstukken I, II en III, van het Strafwetboek, of een wanbedrijf bedoeld in de artikelen 497 en 497bis, indien de misdaad of het wanbedrijf tot voorwerp heeft” vervangen door de woorden “een van de misdrijven bedoeld in Boek II, titel 5, hoofdstuk 1, van het Strafwetboek of een van de misdrijven bedoeld in artikel 481 van hetzelfde Wetboek, indien het misdrijf tot voorwerp heeft”.

Art. 18. In artikel 14/8 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 9 april 2024, worden de woorden “het opzettelijk doden of opzettelijk toebrengen van lichamelijk letsel, aan verkrachting, aan aantasting van de seksuele integriteit of aan aangifte bij de vijand, gepleegd tegen een onderdaan van een land dat bondgenoot van België is in de zin van artikel 117, tweede lid, van het Strafwetboek” vervangen door de woorden “een misdrijf van doden met het oogmerk om te doden, aan verkrachting, aan aantasting van de seksuele integriteit, aan een misdrijf tegen de fysieke of psychische integriteit of aan een aangifte aan de vijand tegen een onderdaan van een land dat bondgenoot is in de zin van artikel 564, 1°, van het Strafwetboek”.

Art. 19. In artikel 14/9 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 9 april 2024, wordt het woord “wanbedrijf” vervangen door het woord “misdrijf”.

Art. 20. In artikel 14/10, derde lid, 2°, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 9 april 2024, worden de woorden “titel Ibis” vervangen door de woorden “titel 1”.

Art. 21. In artikel 14/11 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 9 april 2024, worden de woorden “mededader is van of medeplichtig is aan een misdaad” vervangen door de woorden “dader of deelnemer aan een misdrijf strafbaar met een straf van niveau 4 of hoger”.

“1° une des infractions visées aux articles 134 à 149, 151, 206 à 211, 265, 268, 293 et 294 du Code pénal” ;

2° le 2° est remplacé par ce qui suit :

“2° une des infractions visées aux articles 276 à 284 du Code pénal, en cas de prélèvement d'organes pratiqué ou envisagé en échange d'un profit ou d'un avantage comparable ;”;

3° le 3° est remplacé par ce qui suit :

“3° une des infractions visées aux articles 152 à 165, 171, 172, 177, 258 à 260, 273 et 274 du Code pénal”;

4° dans le 4°, les mots “aux articles 77bis à 77quinquies de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et” sont abrogés.

Art. 17. Dans l'article 14/7 de la même loi, inséré par la loi du 9 avril 2024, les mots “un crime ou d'un délit contre la foi publique prévu par le livre II, titre III, chapitres Ier, II et III, du Code pénal ou d'un délit visé aux articles 497 et 497bis, si le crime ou le délit a pour objet” sont remplacés par les mots “une des infractions visées au Livre II, titre 5, chapitre 1er, du Code pénal ou une infraction visée à l'article 481 du même Code, si l'infraction a pour objet”.

Art. 18. Dans l'article 14/8 de la même loi, inséré par la loi du 9 avril 2024, les mots “d'homicide ou de lésion corporelle volontaires, de viol, d'atteinte à l'intégrité sexuelle ou de dénonciation à l'ennemi, contre un ressortissant d'un pays allié de la Belgique au sens de l'article 117, alinéa 2, du Code pénal” sont remplacés par les mots “d'homicide commis avec intention de donner la mort, un viol, une atteinte à l'intégrité sexuelle, une infraction intentionnelle contre l'intégrité physique ou psychique ou de dénonciation à l'ennemi contre un ressortissant d'un pays allié au sens de l'article 564, 1°, du Code pénal”.

Art. 19. Dans l'article 14/9 de la même loi, inséré par la loi du 9 avril 2024, les mots “le délit visé” sont remplacés par les mots “l'infraction visée”.

Art. 20. Dans l'article 14/10, alinéa 3, 2°, de la même loi, inséré par la loi du 9 avril 2024, les mots “titre Ibis” sont remplacés par les mots “titre 1”.

Art. 21. Dans l'article 14/11 de la même loi, inséré par la loi du 9 avril 2024, les mots “coauteur ou complice d'un crime commis” sont remplacés par les mots “auteur ou participant d'une infraction punissable d'une peine d'un niveau 4 ou d'un niveau supérieur commise”.

Art. 22. In artikel 14/12 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 9 april 2024, worden de woorden “indien zij strafbaar is” vervangen door de woorden “behalve indien zij niet strafbaar is”.

Art. 23. In artikel 14/14 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 9 april 2024, worden de woorden “misdaden en wanbedrijven” vervangen door het woord “misdrijven”.

Art. 24. In artikel 21 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 9 april 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “dertig jaren, twintig jaren, vijftien jaren, tien jaren of één jaar, naargelang dit misdrijf een misdaad vormt strafbaar met levenslange opsluiting of hechtenis, een misdaad strafbaar met meer dan twintig jaar tot dertig jaar opsluiting of hechtenis, een misdaad strafbaar met meer dan vijf jaar tot ten hoogste twintig jaar opsluiting of hechtenis, een wanbedrijf of een overtreding” vervangen door de woorden “dertig jaren, twintig jaren, vijftien jaren, tien jaren, naargelang dit misdrijf een misdrijf vormt strafbaar met een straf van niveau 8, een misdrijf strafbaar met een straf van niveau 7, een misdrijf strafbaar met een straf van niveau 4, 5 of 6, of een misdrijf strafbaar met een straf van niveau 1, 2 of 3”;

2° in het vierde lid worden in de Franse tekst de woorden “En cas de concours idéal” vervangen door de woorden “En cas de concours constitué d’un seul fait”.

Art. 25. In artikel 21*bis* van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 13 april 1995 en laatst gewijzigd bij de wet van 9 april 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het 1° wordt vervangen als volgt:

“1° in de gevallen bedoeld in de artikelen 82 tot 89 van het Strafwetboek”;

2° het 2° wordt vervangen als volgt:

“2° in de gevallen bedoeld in de artikelen 134 tot 149, 151 tot 165, 171, 172, 187, 206 tot 211, 258, § 1, eerste lid, 1°, van het Strafwetboek, ingeval het is gepleegd op een persoon van minder dan achttien jaar”;

3° het 3° wordt vervangen als volgt:

“3° in de gevallen bedoeld in de artikelen 97 en 98 van het Strafwetboek als de misdrijven door hun aard of context een land of een internationale organisatie ernstig kunnen schaden, of van aard zijn de bevolking ernstige vrees aan te jagen of om de overheid of een internationale organisatie op onrechtmatige wijze te dwingen tot het verrichten of het zich onthouden van een handeling, of om de politieke, de constitutionele, economische of sociale basisstructuren van een land of een internationale organisatie ernstig te ontwrichten of te vernietigen”.

Art. 22. Dans l'article 14/12 de la même loi, inséré par la loi du 9 avril 2024, les mots “si celle-ci est punissable” sont remplacés par les mots “sauf si celle-ci n'est pas punissable”.

Art. 23. Dans l'article 14/14 de la même loi, inséré par la loi du 9 avril 2024, les mots “crimes et délits commis” sont remplacés par les mots “infractions commises”.

Art. 24. Dans l'article 21 de la même loi, inséré par la loi du 9 avril 2024, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans l'alinéa 1er, les mots “trente ans, vingt ans, quinze ans, dix ans ou un an, compter du jour où l'infraction a été commise selon que cette infraction constitue un crime punissable de la réclusion ou de la détention à perpétuité, une crime punissable de la réclusion ou de la détention de plus de vingt ans à trente ans de réclusion, un crime punissable d'une peine de réclusion ou de détention de plus de cinq ans à vingt ans au plus, un délit ou une contravention” sont remplacés par les mots “trente ans, vingt ans, quinze ans ou dix ans selon que cette infraction constitue une infraction punissable d'une peine de niveau 8, une infraction punissable d'une peine de niveau 7, une infraction punissable d'une peine de niveau 4, 5 ou 6, ou une infraction punissable d'une peine de niveau 1, 2 ou 3” ;

2° dans l'alinéa 4, les mots “En cas de concours idéal” sont remplacés par les mots “En cas de concours constitué d'un seul fait”.

Art. 25. Dans l'article 21*bis* de la même loi, inséré par la loi du 13 avril 1995 et modifié en dernier lieu par la loi du 9 avril 2024, les modifications suivantes sont apportées :

1° le 1° est remplacé comme suit :

«1° dans les cas visés aux articles 82 à 89 du Code pénal” ;

2° le 2° est remplacé comme suit :

“2° dans les cas visés aux articles 134 à 149, 151 à 165, 171, 172, 187, 206 à 211, 258, § 1er, alinéa 1er, 1°, du Code pénal, si l'infraction a été commise sur une personne âgée de moins de dix-huit ans” ;

3° le 3° est remplacé comme suit :

“3° dans les cas visés aux articles 97 et 98 du Code pénal si leur nature ou leur contexte est susceptible de porter gravement atteinte à un pays ou à une organisation internationale, ou sont de nature à susciter une crainte sérieuse dans la population ou à contraindre illégalement le gouvernement ou une organisation internationale à accomplir ou à s'abstenir d'accomplir un acte quelconque, ou à perturber gravement ou à détruire les structures fondamentales politiques, constitutionnelles, économiques ou sociales d'un pays ou d'une organisation internationale.”.

Art. 26. In artikel 27 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 30 juni 2000 en laatst gewijzigd bij de wet van 9 april 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste en derde lid worden de woorden “veroordeeling bij eenvoudige schuldigverklaring” telkens vervangen door de woorden “veroordeling bij schuldigverklaring”;

2° in het derde lid worden de woorden “De bijzondere verbeurdverklaring wordt uitgesproken” vervangen door de woorden “De verbeurdverklaring voorzien door de wet wordt uitgesproken”.

Hoofdstuk 2 – Wijzigingen van het Wetboek van Strafvordering

Art. 27. In artikel 8 van het Wetboek van Strafvordering, worden de woorden “misdaden, de wanbedrijven en de overtredingen” vervangen door het woord “misdrijven”.

Art. 28. In artikel 16 van hetzelfde Wetboek, laatst gewijzigd bij de wet van 27 maart 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “wanbedrijven en overtredingen” vervangen door de woorden “misdrijven strafbaar met een straf van niveau 1, 2 of 3”;

2° in het tweede lid worden de woorden “wanbedrijven en van de overtredingen” vervangen door de woorden “misdrijven”;

3° in het vierde lid worden in de Franse tekst de woorden “en flagrant délit” vervangen door de woorden “en état de flagrance” ;

4° in het vierde lid worden de woorden “wanneer op het feit gevangenisstraf of een zwaardere straf gesteld is” vervangen door de woorden “dit misdrijf wordt gestraft met een straf van niveau 2 of 3”.

Art. 29. Artikel 20 van hetzelfde Wetboek, laatst gewijzigd bij de wet van 19 april 1999, wordt vervangen als volgt:

“Art. 20. De processen-verbaal van de boswachters en de bijzondere veldwachters worden toegezonden aan de procureur des Konings”.

Art. 30. Artikel 21 van hetzelfde Wetboek wordt opgeheven.

Art. 31. In artikel 21*bis*, § 2, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet 27 december 2012 en vervangen bij de wet 18 maart 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “misdaad of een wanbedrijf” worden vervangen door het woord “misdrijf”;

2° het woord “wanbedrijven” wordt telkens vervangen door het woord “misdrijven”;

Art. 26. Dans l'article 27 de la même loi, inséré par la loi du 30 juin 2000 et modifié en dernier lieu par la loi du 9 avril 2024, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans les alinéas 1er et 3, les mots “la condamnation par simple déclaration de culpabilité” sont à chaque fois remplacés par les mots “la condamnation par déclaration de culpabilité” ;

2° dans l'alinéa 3, les mots “La confiscation spéciale est prononcée” sont remplacés par les mots “La confiscation prévue par la loi est prononcée”.

Chapitre 2 – Modifications du Code d'instruction criminelle

Art. 27. Dans l'article 8 du Code d'instruction criminelle, les mots “crimes, les délits et les contraventions” sont remplacés par le mot “infractions”.

Art. 28. Dans l'article 16 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 19 avril 1999, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans l'alinéa 1er, les mots “délits et les contraventions de police” sont remplacés par les mots “infractions punissables d'une peine de niveau 1, 2 ou 3” ;

2° dans l'alinéa 2, les mots “délits et de contraventions” sont remplacés par les mots “infractions” ;

3° dans l'alinéa 4, les mots “en flagrant délit” sont remplacés par les mots “en état de flagrance” ;

4° dans l'alinéa 4, les mots “lorsque ce délit emportera la peine d'emprisonnement ou une peine plus grave” sont remplacés par les mots “cette infraction est punie d'une peine de niveau 2 ou 3”.

Art. 29. L'article 20 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 19 avril 1999, est remplacé par ce qui suit :

“Art. 20. Les procès-verbaux des gardes forestiers et des gardes champêtres particuliers seront remis au procureur du Roi”.

Art. 30. L'article 21 du même Code est abrogé.

Art. 31. Dans l'article 21*bis*, § 2, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 27 décembre 2012 et remplacé par la loi du 18 mars 2018, les modifications suivantes sont apportées :

1° les mots “un crime ou un délit” sont remplacés par les mots “une infraction” ;

2° le mot “délits” est à chaque fois remplacé par le mot “infractions” ;

3° de woorden “délits visés” worden in de Franse tekst vervangen door de woorden “infractions visées”.

Art. 32. In artikel 21*quater*, § 1, van hetzelfde Wetboek, laatst gewijzigd bij de wet van 28 maart 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “misdaad of een wanbedrijf” worden vervangen door het woord “misdrijf”;

2° het woord “wanbedrijven” wordt telkens vervangen door het woord “misdrijven”;

3° de woorden “délits visés” worden in de Franse tekst vervangen door de woorden “infractions visées”.

Art. 33. In artikel 24 van hetzelfde Wetboek, laatst gewijzigd bij de wet van 28 maart 2024, worden de woorden “misdaden of wanbedrijven” vervangen door het woord misdrijven”.

Art. 34. In artikel 27, van hetzelfde Wetboek worden in de Franse tekst het woord “délits” vervangen door het woord “infractions”.

Art. 35. In artikel 28*bis*, § 2, van hetzelfde Wetboek, laatst gewijzigd bij de wet van 6 januari 2003, worden de woorden “misdaden of wanbedrijven” vervangen door het woord “misdrijven”.

Art. 36. In artikel 28*quiquies*, § 1, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 12 maart 1998, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 669”.

Art. 37. In artikel 28*sexies*, § 3, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 12 maart 1998, wordt de tweede zin opgeheven.

Art. 38. In artikel 29, § 1, van hetzelfde Wetboek, laatst gewijzigd bij de wet van 27 maart 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “misdaad of van een wanbedrijf” worden vervangen door het woord “misdrijf”;

2° de woorden “die misdaad of dat wanbedrijf” worden vervangen door de woorden “dat misdrijf”.

Art. 39. In artikel 30 van hetzelfde Wetboek worden de woorden “de misdaad of van het wanbedrijf” vervangen door de woorden “het misdrijf”.

Art. 40. In artikel 32 van hetzelfde Wetboek, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “flagrant délit” worden in de Franse tekst vervangen door het woord “flagrance”;

2° de woorden “criminele straf” worden vervangen door de woorden “straf van niveau 3 of van een hoger niveau”.

3° les mots “délits visés” sont remplacés par les mots “infractions visées”.

Art. 32. Dans l'article 21*quater*, § 1er, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 28 mars 2024, les modifications suivantes sont apportées :

1° les mots “un crime ou un délit” sont remplacés par les mots “une infraction” ;

2° le mot «délits» est à chaque fois remplacé par le mot «infractions»;

3° les mots “délits visés” sont remplacés par les mots “infractions visées”.

Art. 33. Dans l'article 24 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 28 mars 2024, les mots “ de crimes ou de délits commis” sont remplacés par les mots “d’infractions commises”.

Art. 34. Dans l'article 27 du même Code, le mot “délits” est remplacé par le mot “infractions”.

Art. 35. Dans l'article 28*bis*, § 2, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 6 janvier 2003, les mots “ un crime ou un délit tel que visé” sont remplacés par les mots “ une infraction telle que visée”.

Art. 36. Dans l'article 28*quiquies*, § 1er, du même Code, inséré par la loi du 12 mars 1998, les mots “l'article 458” sont remplacés par les mots “l'article 669”.

Art. 37. Dans l'article 28*sexies*, § 3, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 12 mars 1998, la deuxième phrase est abrogée.

Art. 38. Dans l'article 29, § 1er du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 27 mars 2024, les modifications suivantes sont apportées :

1° les mots “un crime ou d'un délit” sont remplacés par les mots “une infraction” ;

2° les mots “ce crime ou ce délit aura été commis” sont remplacés par les mots “cette infraction aura été commise”.

Art. 39. Dans l'article 30 du même Code, les mots “du crime ou délit” sont remplacés par les mots “de l'infraction”.

Art. 40. Dans l'article 32 du même Code, les modifications suivantes sont apportées :

1° les mots “flagrant délit” sont remplacés par le mot “flagrance”;

2° le mot «criminelle» est remplacé par les mots “de niveau 3 ou d'un niveau supérieur”.

Art. 41. In artikel 34 van hetzelfde Wetboek worden het tweede en derde lid opgeheven.

Art. 42. In artikel 35, § 1, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 mei 2007, worden de woorden “de artikelen 42 en 43^{quater}” vervangen door de woorden “de artikelen 53, § 2, eerste lid en 54”.

Art. 43. In artikel 35ter, § 1, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 19 december 2002 en vervangen bij de wet van 5 februari 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “de artikelen 42, 3°, of 43^{quater}, § 2” vervangen door de woorden “de artikelen 53, § 2, eerste lid, 4°, of 54, § 2”;

2° in het tweede lid worden de woorden “het artikel 505” vervangen door de woorden “de artikelen 501, 502, en 503”.

Art. 44. In artikel 36 van hetzelfde Wetboek worden de woorden “een misdaad of wanbedrijf” vervangen door de woorden “een misdrijf”.

Art. 45. In artikel 39bis van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 28 november 2000 en laatstelijk gewijzigd bij wet van XX XX 2025, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, eerste en derde lid worden de woorden “de misdaden en de wanbedrijven” telkens vervangen door de woorden “de misdrijven”;

2° in paragraaf 6, zesde lid, worden de woorden “de artikelen 137, § 3, 6°, 140bis, 417/9, 417/10, 417/44, 417/51 of 417/52” vervangen door de woorden “de artikelen 136, 137, 171, 182, 183, 371, § 3, eerste lid, 6°, 376 of 377”;

3° in paragraaf 9, tweede lid, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Art. 46. In artikel 39ter van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 25 december 2016 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 6 december 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de eerste paragraaf worden de woorden “misdaden en wanbedrijven” vervangen door het woord “misdrijven”;

2° paragraaf 3 wordt vervangen als volgt:

“§ 3. Iedere persoon die uit hoofde van zijn bediening kennis krijgt van de maatregel of daaraan zijn medewerking verleent, is tot geheimhouding verplicht. Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig artikel 352 van het Strafwetboek.

De natuurlijke personen of rechtspersonen bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, zijn verplicht hun medewerking te verlenen.

Art. 41. Dans l'article 34 du même Code, les alinéas 2 et 3 sont abrogés.

Art. 42. Dans l'article 35, § 1er, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 10 mai 2007, les mots “aux articles 42 et 43^{quater}” sont remplacés par les mots “aux articles 53, § 2, alinéa 1er et 54”.

Art. 43. Dans l'article 35ter, § 1er, du même Code, inséré par la loi du 19 décembre 2002 et remplacé par la loi du 5 février 2016, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans l'alinéa 1er, les mots “des articles 42, 3° ou 43^{quater}, § 2” sont remplacés par les mots “des articles 53, § 2, alinéa 1er, 4°, ou 54, § 2” ;

2° dans l'alinéa 2, les mots “à l'article 505” sont remplacés par les mots “aux articles 501, 502, et 503”.

Art. 44. Dans l'article 36 du même Code, les mots “du crime ou du délit” sont remplacés par les mots “de l'infraction”.

Art. 45. Dans l'article 39bis du même Code, inséré par la loi du 28 novembre 2000 et modifié en dernier lieu par la loi du XX XX 2025, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans le paragraphe 2, alinéa 1er et 3, les mots “des crimes et des délits” sont à chaque fois remplacés par les mots “d'infractions” ;

2° dans le paragraphe 6, alinéa 6, les mots “aux articles 137, § 3, 6°, 140bis, 417/9, 417/10, 417/44, 417/51 of 417/52” sont remplacés par les mots “aux articles 136, 137, 171, 182, 183, 371, § 3, alinéa 1er, 6°, 376 ou 377”;

3° dans le paragraphe 9, alinéa 2, les mots “l'article 458” sont remplacés par les mots “l'article 352”.

Art. 46. Dans l'article 39ter du même Code, inséré par la loi du 25 décembre 2016 et modifié en dernier lieu par la loi du 6 décembre 2022, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans le paragraphe 1er, les mots “de crimes et délits” sont remplacés par les mots “d'infractions” ;

2° le paragraphe 3 est remplacé par ce qui suit :

“§ 3. Toute personne qui, du chef de sa fonction, a connaissance de la mesure ou y prête son concours, est tenue de garder le secret. Toute violation du secret est punie conformément à l'article 352 du Code pénal.

Les personnes physiques ou personnes morales visées au paragraphe 1er, alinéa 1er, sont tenues de prêter leur concours.

Iedere persoon die weigert mee te werken, of die de bewaarde gegevens doet verdwijnen, vernietigt of wijzigt, wordt gestraft overeenkomstig de artikelen 655 en 656 van het Strafwetboek.”.

Art. 47. In artikel 39*quinquies* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 20 juli 2022 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 6 december 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de eerste paragraaf worden de woorden “misdaden en wanbedrijven” vervangen door het woord “misdrijven”;

2° in de eerste paragraaf worden de woorden “correctionele hoofdgevangenisstraf van een jaar” vervangen door de woorden “een straf van niveau 2”;

3° in paragraaf 3 worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”;

4° in paragraaf 3 wordt het tweede lid vervangen als volgt :

“De natuurlijke personen of rechtspersonen bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, zijn verplicht hun medewerking te verlenen.

5° paragraaf 3 wordt aangevuld met een lid, luidende:

“Iedere persoon die weigert mee te werken, of die de bewaarde gegevens doet verdwijnen, vernietigt of wijzigt, wordt gestraft overeenkomstig de artikelen 655 en 656 van het Strafwetboek.”.

Art. 48. In artikel 40, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de Franse tekst worden de woorden “flagrant délit” vervangen door het woord “flagrance”;

2° de woorden “criminele straf” worden vervangen door de woorden “straf van niveau 2 of van een hoger niveau”.

Art. 49. In artikel 41, van hetzelfde Wetboek, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid van de Franse tekst worden de woorden « Le délit » vervangen door de woorden « L'infraction » ;

2° in het eerste lid van de Franse tekst worden de woorden « un flagrant délit » vervangen door de woorden « une infraction commise en flagrance » ;

3° in het tweede lid van de Franse tekst worden de woorden « flagrant délit » vervangen door de woorden « état de flagrance » ;

4° in het tweede lid wordt het woord « medeplachtige » vervangen door het woord « deelnemer » ;

Toute personne qui refuse de coopérer, ou qui fait disparaître, détruit ou modifie les données conservées, est punie conformément aux articles 655 et 656 du Code pénal.”.

Art. 47. Dans l'article 39*quinquies* du même Code, inséré par la loi du 20 juillet 2022 et modifié en dernier lieu par la loi du 6 décembre 2022, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans le paragraphe 1er, les mots “de crimes et délits” sont remplacés par les mots “d’infractions” ;

2° dans le paragraphe 1er, les mots “un emprisonnement correctionnel principal d’un an” sont remplacés par les mots “une peine de niveau 2” ;

3° dans le paragraphe 3, les mots “l’article 458” sont remplacés par les mots “l’article 352” ;

4° dans le paragraphe 3, l’alinéa 2 est remplacé comme suit:

“Les personnes physiques ou personnes morales visées au paragraphe 1er, alinéa 1er, sont tenues de prêter leur concours.

5° le paragraphe 3 est complété par un alinéa, rédigé comme suit :

“Toute personne qui refuse de coopérer, ou qui fait disparaître, détruit ou modifie les données conservées, est punie conformément aux articles 655 et 656 du Code pénal.”.

Art. 48. Dans l'article 40, alinéa 1er, du même Code, les modifications suivantes sont apportées :

1° les mots “flagrant délit” sont remplacés par les mots “flagrance” ;

2° le mot “criminelle” est remplacé par les mots “de niveau 2 ou d’un niveau supérieur”.

Art. 49. Dans l'article 41, du même Code, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans l’alinéa 1er, les mots “Le délit” sont remplacés par les mots “L’infraction” ;

2° dans l’alinéa 1er, les mots “un flagrant délit” sont remplacés par les mots “une infraction commise en flagrance” ;

3° dans l’alinéa 2, les mots “flagrant délit” sont remplacés par les mots “état de flagrance” ;

4° dans l’alinéa 2, le mot “complice” est remplacé par le mot “participant” ;

5° in het tweede lid van de Franse tekst worden de woorden “du délit” vervangen door de woorden “de l’infraction”.

Art. 50. In artikel 42, eerste lid, van hetzelfde Wetboek worden de woorden “de misdaad of het wanbedrijf” vervangen door de woorden “het misdrijf”.

Art. 51. In artikel 43, § 1, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 18 januari 2024, worden de woorden “de misdaad of het wanbedrijf” vervangen door de woorden “het misdrijf”.

Art. 52. In artikel 44*bis*, § 1, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 15 april 1958, worden de woorden “de misdaad of van het wanbedrijf” vervangen door de woorden “het misdrijf”.

Art. 53. In artikel 46 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 24 november 1997, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de Franse tekst worden de woorden “flagrant délit” vervangen door het woord “flagrance”;

2° de woorden “misdaad of een wanbedrijf” worden vervangen door het woord “misdrijf”;

3° de woorden “artikelen 398 tot 405” worden vervangen door de woorden “artikelen 194 tot 198”.

Art. 54. In artikel 46*bis* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 10 juni 1998 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 6 december 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de eerste paragraaf, eerste lid, worden de woorden “misdaden en wanbedrijven” vervangen door het woord “misdrijven”;

2° in de eerste paragraaf, vijfde lid, worden de woorden “strafbare feiten die geen correctionele hoofdgevangenisstraf van een jaar” vervangen door de woorden “misdrijven die niet worden bestraft met een straf van niveau 2”;

3° in paragraaf 2, eerste lid, worden de woorden “zijn verplicht hun medewerking te verlenen en” ingevoegd tussen de woorden “mee te delen,” en het woord “verstrekken”;

4° in paragraaf 4 worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”;

5° paragraaf 4, tweede lid, worden de woorden “met geldboete van honderd euro tot dertigduizend euro” vervangen door de woorden “overeenkomstig de artikelen 655 en 656 van het Strafwetboek”.

Art. 55. In artikel 46*bis*/1 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 17 mei 2017 en gewijzigd bij de wet van 6 december 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

5° dans l’alinéa 2, les mots “du délit” sont remplacés par les mots “de l’infraction”.

Art. 50. Dans l’article 42, alinéa 1er, du même Code, les mots “le crime ou le délit aura été commis” sont remplacés par les mots “l’infraction aura été commise”.

Art. 51. Dans l’article 43, § 1er, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 18 janvier 2024, les mots “du crime ou du délit” sont remplacés par les mots “de l’infraction”.

Art. 52. Dans l’article 44*bis*, § 1er, du même Code, inséré par la loi du 15 avril 1958, les mots “En cas de flagrant crime ou délit” sont remplacés par les mots “En cas d’une infraction en flagrance”.

Art. 53. Dans l’article 46 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 24 novembre 1997, les modifications suivantes sont apportées :

1° les mots “flagrant délit” sont remplacés par le mot “flagrance” ;

2° les mots “un crime ou d’un délit, même non flagrant” sont remplacés par les mots “une infraction, même non flagrante” ;

3° les mots “articles 398 à 405” sont remplacés par les mots “articles 194 à 198”.

Art. 54. Dans l’article 46*bis* du même Code, inséré par la loi du 10 juin 1998 et modifié en dernier lieu par la loi du 6 décembre 2022, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “crimes et les délits” sont remplacés par le mot “infractions” ;

2° dans le paragraphe 1er, alinéa 5, les mots “ qui ne sont pas de nature à entraîner un emprisonnement correctionnel principal d’un an” sont remplacés par les mots “ qui ne sont pas punissables d’une peine de niveau 2” ;

3° dans le paragraphe 2, alinéa 1er, les mots “ sont tenues de prêter leur concours et” sont insérés entre les mots “ paragraphe 1er» et le mot «communiquer”;

4° dans le paragraphe 4, les mots “l’article 458” sont remplacés par les mots “l’article 352” ;

5° dans le paragraphe 4, l’alinéa 2 les mots “d’une amende de cent euros à trente mille euros” sont remplacés par les mots “conformément aux articles 655 et 656 du Code pénal”.

Art. 55. Dans l’article 46*bis*/1 du même Code, inséré par la loi du 17 mai 2017 et modifié par la loi du 6 décembre 2022, les modifications suivantes sont apportées :

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “in boek II, Titel I^{ter}” vervangen door de woorden “in boek II, titel 4, hoofdstuk 1”;

2° in paragraaf 2, eerste en tweede lid, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”;

3° paragraaf 2, eerste lid, wordt aangevuld met de volgende zin: “Zij zijn verplicht hun medewerking te verlenen.”

4° in paragraaf 2, laatste lid, worden de woorden “ met geldboete van honderd euro tot dertigduizend euro” vervangen door de woorden “overeenkomstig de artikelen 655 en 656 van het Strafwetboek”.

Art. 56. In artikel 46ter van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 6 januari 2003 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 6 december 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de eerste paragraaf, eerste lid, worden de woorden “misdaden en wanbedrijven” vervangen door de woorden “misdrijven”;

2° in de eerste paragraaf, eerste lid, worden de woorden “strafbare feiten een correctionele hoofdgevangenisstraf van een jaar” vervangen door de woorden “misdrijven een straf van niveau 2”;

3° in paragraaf 2, derde lid, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”;

4° in paragraaf 2, laatste lid, worden de woorden “ met geldboete van honderd euro tot dertigduizend euro” vervangen door de woorden “overeenkomstig de artikelen 655 en 656 van het Strafwetboek”.

Art. 57. In artikel 46^{quater} van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 5 mei 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de eerste paragraaf worden de woorden “misdaden en de wanbedrijven” vervangen door het woord “misdrijven”;

2° in de eerste paragraaf worden de woorden “correctie-nale hoofdgevangenisstraf van een jaar” vervangen door de woorden “straf van niveau 2”;

3° in de derde paragraaf, tweede lid, worden de woorden “misdaden of wanbedrijven” vervangen door het woord “misdrijven”;

4° in de vierde paragraaf, tweede lid, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”;

5° in paragraaf 4, derde lid, worden de woorden “met geld-boete van honderd euro tot dertigduizend euro” vervangen door de woorden “overeenkomstig de artikelen 655 en 656 van het Strafwetboek”.

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots «au livre II, titre I^{er}ter» sont remplacés par les mots «au livre II, titre 4, chapitre 1er»;

2° dans le paragraphe 2, alinéa 1er et 2, les mots «à l'article 458» sont remplacés par les mots «à l'article 352»;

3° dans le paragraphe 2, l'alinéa 1er est complété par la phrase suivante : «Elles sont tenues de prêter leur concours.».

4° dans le paragraphe 2, dernier alinéa, les mots “ d'une amende de cent euros à trente mille euros” sont remplacés par les mots “conformément les articles 655 et 656 du Code pénal.”.

Art. 56. Dans l'article 46ter du même Code, inséré par la loi du 6 janvier 2003 et modifié en dernier lieu par la loi du 6 décembre 2022, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “crimes et délits” sont remplacés par le mot “infractions” ;

2° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “un empi-sonnement correctionnel principal d'un an” sont remplacés par les mots “à une peine de niveau 2”.

3° dans le paragraphe 2, alinéa 3, les mots “l'article 458” sont remplacés par les mots “l'article 352” ;

4° dans le paragraphe 2, dernier alinéa, les mots “d'une amende de cent euros à trente mille euros” sont remplacés par les mots “conformément aux articles 655 et 656 du Code pénal.”.

Art. 57. Dans l'article 46^{quater}, du même Code, inséré par la loi du 5 mai 2019, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans le paragraphe 1er, les mots “crimes et délits” sont remplacés par le mot “infractions” ;

2° dans le paragraphe 1er, les mots “d'emprisonnement correctionnel principal d'un an” sont remplacés par les mots “de niveau 2” ;

3° dans le paragraphe 3, alinéa 2, les mots “crimes ou délits visés” sont remplacés par les mots “infractions visées” ;

4° dans le paragraphe 4, alinéa 2, les mots “l'article 458” sont remplacés par les mots “l'article 352” ;

5° dans le paragraphe 4, alinéa 3, les mots “d'une amende de cent euros à trente mille euros” sont remplacés par les mots “conformément aux articles 655 et 656 du Code pénal.”.

Art. 58. In artikel 46*quinquies*, § 1, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet 27 december 2005 en gewijzigd bij de wet 25 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “in artikel 324*bis*” vervangen door de woorden “in artikel 406”;

2° in het tweede lid, tweede streepje, worden de woorden “in de zin van de artikelen 479, 480 en 481 van het Strafwetboek”, opgeheven.

Art. 59. In artikel 46*sexies*, § 1, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 25 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “misdaden en wanbedrijven” worden vervangen door het woord “misdrijven”;

2° de woorden “correctionele hoofdgevangenisstraf van een jaar” worden vervangen door de woorden “straf van niveau 2”.

Art. 60. In artikel 46*septies*, § 1, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 16 mei 2024, worden de woorden “misdaden en wanbedrijven” vervangen door het woord “misdrijven”.

Art. 61. In artikel 47 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 juni 1998, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “misdaad of een wanbedrijf” worden vervangen door het woord “misdrijf”;

2° de woorden “misdaad of wanbedrijf” worden vervangen door het woord “misdrijf”.

Art. 62. In artikel 47*bis*, § 6, 8), van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij wet van 21 november 2016, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 669”.

Art. 63. In artikel 47*sexies*, § 2, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 6 januari 2003, worden de woorden “strafbare feiten een correctionele hoofdgevangenisstraf van een jaar” vervangen door de woorden “misdrijven een straf van niveau 2”.

Art. 64. In artikel 47*octies*, § 1, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 6 januari 2003, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “artikel 324*bis*” worden vervangen door de woorden “artikel 406”;

2° de woorden “misdaden of wanbedrijven” worden vervangen door het woord “misdrijven”.

Art. 65. In artikel 47*novies*/1, § 1, eerste lid en § 4, 3°, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 22 juli 2018, worden de woorden “artikel 324*bis* van het Strafwetboek,

Art. 58. Dans l'article 46*quinquies*, § 1er, du même Code, inséré par la loi du 27 décembre 2005 et modifié par la loi du 25 décembre 2016, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans l'alinéa 1er, les mots «à l'article 324*bis*» sont remplacés par les mots «à l'article 406»;

2° dans l'alinéa 2, deuxième tiret, les mots «au sens des articles 479, 480 et 481 du Code pénal», sont abrogés.

Art. 59. Dans l'article 46*sexies*, § 1er, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 25 décembre 2016, les modifications suivantes sont apportées :

1° les mots “crimes et délits” sont remplacés par le mot “infractions” ;

2° les mots “un emprisonnement correctionnel principal d'un an” sont remplacés par les mots “à une peine de niveau 2”.

Art. 60. Dans l'article 46*septies*, § 1er, du même Code, inséré par la loi du 16 mai 2024, les mots “crimes et délits visés” sont remplacés par les mots “infractions visées”.

Art. 61. Dans l'article 47 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 10 juin 1998, les modifications suivantes sont apportées :

1° les mots “un crime ou un délit” sont remplacés par les mots “une infraction” ;

2° les mots “un crime ou d'un délit” sont remplacés par les mots “une infraction”.

Art. 62. Dans l'article 47*bis*, § 6, 8), du même Code, inséré par la loi du 21 novembre 2016, les mots “l'article 458” sont remplacés par les mots “l'article 669”.

Art. 63. Dans l'article 47*sexies*, § 2, du même Code, inséré par la loi du 6 janvier 2003, les mots “un emprisonnement correctionnel principal d'un an” sont remplacés par les mots “une peine de niveau 2”.

Art. 64. Dans l'article 47*octies*, §1er, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 6 janvier 2003, les modifications suivantes sont apportées :

1° les mots “l'article 324*bis*” sont remplacés par les mots “l'article 406” ;

2° les mots “crimes ou des délits visés” sont remplacés par les mots “infractions visées”.

Art. 65. Dans l'article 47*novies*/1, § 1er, alinéa 1er, et § 4, 3°, du même Code, inséré par la loi du 22 juillet 2018, les mots “l'article 324*bis* du Code pénal, ou une des infractions visées

of een van de strafbare feiten bedoeld in boek 2, titel I^{ter}” telkens vervangen door de woorden “artikel 406 van het Strafwetboek, of een van de strafbare feiten bedoeld in boek II, titel 4, hoofdstuk 1”.

Art. 66. In artikel 47^{novies}/2, § 4, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 22 juli 2018, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Art. 67. In artikel 47^{duodecies}, § 3, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 27 december 2005, worden de woorden “artikelen 137 tot 141” telkens vervangen door de woorden “artikelen 371 tot 386”.

Art. 68. In artikel 48 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 7 december 1998, worden de woorden “misdaden of wanbedrijven” vervangen door het woord “misdrijven”.

Art. 69. In artikel 49 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 24 november 1997, worden in de Franse tekst de woorden “flagrant délit” vervangen door het woord “flagrance”.

Art. 70. In artikel 54 van hetzelfde Wetboek, worden de woorden “misdaden of wanbedrijven” vervangen door het woord “misdrijven”.

Art. 71. In artikel 56, § 1, vijfde lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 12 maart 1998 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 juni 2004, worden de woorden “misdaad of een wanbedrijf” vervangen door het woord “misdrijf”.

Art. 72. In artikel 56bis van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 6 januari 2003 en laatstelijk gewijzigd bij wet van 22 juli 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid, worden de woorden “in de zin van de artikelen 479, 480 en 481 van het Strafwetboek” opgeheven en de woorden “artikel 324bis” vervangen door de woorden “artikel 406”;

2° in het derde lid, worden de woorden “artikel 324bis” telkens vervangen door de woorden “artikel 406” en de woorden “boek 2, titel I^{ter}” vervangen door de woorden “boek II, titel 4, hoofdstuk 1”;

4° in het vierde lid worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Art. 73. In artikel 57, § 1, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 12 maart 1998 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 28 november 2000, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 669”.

Art. 74. In artikel 59 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 12 maart 1998, worden in de Franse tekst de woorden “flagrant délit” vervangen door het woord “flagrance”.

au livre 2, titre I^{er}ter” sont chaque fois remplacés par les mots “l’article 406 du Code pénal, ou une des infractions visées au livre II, titre 4, chapitre 1er”.

Art. 66. Dans l’article 47^{novies}/2, § 4, du même Code, inséré par la loi du 22 juillet 2018, les mots “à l’article 458” sont remplacés par les mots “à l’article 352”.

Art. 67. Dans l’article 47^{duodecies}, § 3, du même Code, inséré par la loi du 27 décembre 2005, les mots “articles 137 à 141” sont chaque fois remplacés par les mots “articles 371 à 386”.

Art. 68. Dans l’article 48 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 7 décembre 1998, les mots “de crimes ou délits commis” sont remplacés par les mots “d’infractions commises”.

Art. 69. Dans l’article 49 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 24 novembre 1997, les mots “flagrant délit” sont remplacés par le mot “flagrance”.

Art. 70. Dans l’article 54 du même Code, les mots “de crimes ou délits autres que ceux” sont remplacés par les mots “d’infractions autres que celles”.

Art. 71. Dans l’article 56, § 1er, alinéa 5, du même Code, inséré par la loi du 12 mars 1998 et modifié en dernier lieu par la loi du 21 juin 2004, les mots “un crime ou un délit” sont remplacés par les mots “une infraction”.

Art. 72. Dans l’article 56bis du même Code, inséré par la loi du 6 janvier 2003 et modifié en dernier lieu par la loi du 22 juillet 2018, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans l’alinéa 2, les mots “au sens des articles 479, 480 et 481 du Code pénal” sont abrogés et les mots “l’article 324bis” sont remplacés par les mots “l’article 406” ;

2° dans l’alinéa 3, les mots “l’article 324bis” sont remplacés à chaque fois par les mots “l’article 406” et les mots “livre 2, titre I^{er}ter” sont remplacés par les mots “livre II, titre 4, chapitre 1er” ;

3° dans l’alinéa 4, les mots “ l’article 458” sont remplacés par les mots “l’article 352”.

Art. 73. Dans l’article 57, § 1er, du même Code, inséré par la loi du 12 mars 1998 et modifié en dernier lieu par la loi du 28 novembre 2000, les mots “ l’article 458” sont remplacés par les mots “ l’article 669”.

Art. 74. Dans l’article 59 du même Code, inséré par la loi du 12 mars 1998, les mots “flagrant délit” sont remplacés par le mot “flagrance”.

Art. 75. In artikel 60, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, worden in de Franse tekst de woorden “le flagrant délit aura déjà été constaté” vervangen door de woorden “l’infraction flagrante aura déjà été constatée”.

Art. 76. In artikel 61, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 12 maart 1998, worden in de Franse tekst de woorden “flagrant délit” vervangen door het woord “flagrance”.

Art. 77. In artikel 61*quater*, § 3, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 12 maart 1998, wordt de tweede zin opgeheven.

Art. 78. In artikel 62, § 1, derde lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 21 november 2016, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Art. 79. In artikel 62*bis* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 27 maart 1969 en vervangen bij de wet van 27 december 2005, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “de misdaad of het wanbedrijf” vervangen door de woorden “het misdrijf”;

2° in het vierde lid worden de woorden “artikelen 137 tot 141” vervangen door de woorden “artikelen 371 tot 386”.

Art. 80. In artikel 62*quater*, § 1, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 21 december 2009, worden de woorden “de misdaad” vervangen door de woorden “het misdrijf”.

Art. 81. In artikel 63, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 27 maart 1969, worden de woorden “misdaad of een wanbedrijf” vervangen door het woord “misdrijf”.

Art. 82. In artikel 69 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 4 mei 1999, worden de woorden “de misdaad of het wanbedrijf” vervangen door de woorden “het misdrijf”.

Art. 83. In artikel 71 van hetzelfde Wetboek worden de woorden “de misdaad of het wanbedrijf” vervangen door de woorden “het misdrijf”.

Art. 84. Artikel 77 van hetzelfde Wetboek wordt opgeheven.

Art. 85. In artikel 78, van hetzelfde Wetboek, worden de woorden “, op straffe van wat in het vorige artikel bepaald is”, opgeheven.

Art. 86. In artikel 80 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 december 2009, worden de woorden “een geldboete van ten hoogste duizend euro” vervangen door de woorden “de bij de wet bepaalde straf”.

Art. 87. In artikel 81 van hetzelfde Wetboek, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

Art. 75. Dans l’article 60, alinéa 1er, du même Code, les mots “le flagrant délit aura déjà été constaté” sont remplacés par les mots “l’infraction flagrante aura déjà été constatée”.

Art. 76. Dans l’article 61, alinéa 1er, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 12 mars 1998, les mots “flagrant délit” sont remplacés par le mot “flagrance”.

Art. 77. Dans l’article 61*quater*, § 3, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 12 mars 1998, la deuxième phrase est abrogée.

Art. 78. Dans l’article 62, § 1er, alinéa 3, du même Code, inséré par la loi du 21 novembre 2016, les mots “ l’article 458” sont remplacés par les mots “ l’article 352”.

Art. 79. Dans l’article 62*bis* du même Code, inséré par la loi du 27 mars 1969 et remplacé par la loi du 27 décembre 2005, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans l’alinéa 1er, les mots “du crime ou délit” sont remplacés par les mots “d’une infraction” ;

2° dans l’alinéa 4, les mots “articles 137 à 141” sont remplacés par les mots “articles 371 à 386”.

Art. 80. Dans l’article 62*quater*, § 1er, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 21 décembre 2009, les mots “le crime reproché” sont remplacés par les mots “l’infraction reprochée”.

Art. 81. Dans l’article 63, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 27 mars 1969, les mots “un crime ou délit” sont remplacés par les mots “une infraction”.

Art. 82. Dans l’article 69 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 4 mai 1999, les mots “du crime ou délit” sont remplacés par les mots “de l’infraction”.

Art. 83. Dans l’article 71 du même Code, les mots “du crime ou délit” sont remplacés par les mots “de l’infraction”.

Art. 84. L’article 77 du même Code est abrogé.

Art. 85. Dans l’article 78 du même Code, les mots «, sous les peines portées en l’article précédent”, sont abrogés.

Art. 86. Dans l’article 80 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 21 décembre 2009, les mots «une amende qui n’excèdera pas mille euros» sont remplacés par les mots «la peine prévue par la loi».

Art. 87. Dans l’article 81 du même Code, les modifications suivantes sont apportées :

1° de woorden “tot geldboete” worden vervangen door de woorden “tot een straf”;

2° de woorden “van de geldboete” worden vervangen door de woorden “van deze straf”.

Art. 88. Artikel 86 van hetzelfde Wetboek wordt opgeheven.

Art. 89. In artikel 86*bis*, § 2, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 8 april 2002 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 5 augustus 2003, worden de woorden “artikel 324*bis*” vervangen door de woorden “artikel 406”.

Art. 90. In artikel 86*ter*, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 8 april 2002, worden de woorden “hoofdstuk V van titel III of in hoofdstuk V van titel VIII” vervangen door de woorden “afdeling 3 van hoofdstuk 6 van titel 3 of onderafdeling 2 van afdeling 1 van hoofdstuk 5 van titel 8”.

Art. 91. In artikel 86*quater* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 8 april 2002, worden de woorden “hoofdstuk V van titel III of in hoofdstuk V van titel VIII” vervangen door de woorden “afdeling 3 van hoofdstuk 6 van titel 3 of onderafdeling 2 van afdeling 1 van hoofdstuk 5 van titel 8”.

Art. 92. In artikel 86*quinqüies* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 8 april 2002 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 5 augustus 2003, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “artikel 324*bis*” vervangen door de woorden “artikel 406”;

2° in het tweede lid worden de woorden “misdaad of van een wanbedrijf” vervangen door het woord “misdrijf”.

Art. 93. In artikel 88*bis*, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 6 december 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de eerste paragraaf, eerste lid, worden de woorden “correctionele hoofdgevangenisstraf van één jaar” vervangen door de woorden “straf van niveau 2”;

2° in de eerste paragraaf, zesde lid, van de Franse tekst worden de woorden “flagrant délit” vervangen door de woorden “flagrance”;

3° in de eerste paragraaf, zevende lid, worden de woorden “artikel 137, 347*bis*, 434 of 470 van het Strafwetboek bedoelde strafbare feit betreft” vervangen door de woorden “artikel 219, 226 tot 229, 371 of 464 van het Strafwetboek bedoelde misdrijf betreft”;

4° in de eerste paragraaf, zevende lid, worden de woorden “artikel 137, § 3, 6°” vervangen door de woorden “artikel 371, § 3, 6°”;

5° in de eerste paragraaf, zevende lid, van de Franse tekst worden de woorden “flagrant délit” vervangen door de woorden “flagrance”;

1° les mots “à l’amende” sont remplacés par les mots “à une peine” ;

2° les mots “de l’amende” sont remplacés par les mots “de cette peine”.

Art. 88. L'article 86 du même Code est abrogé.

Art. 89. Dans l'article 86*bis*, § 2, du même Code, inséré par la loi du 8 avril 2002 et modifié en dernier lieu par la loi du 5 août 2003, les mots “l'article 324*bis*” sont remplacés par les mots “l'article 406”.

Art. 90. Dans l'article 86*ter*, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 8 avril 2002, les mots “au chapitre V du titre III ou au chapitre V du titre VIII” sont remplacés par les mots “à la section 3 du chapitre 6 du titre 3 ou à la sous-section 2 de la section 1re du chapitre 5 du titre 8”.

Art. 91. Dans l'article 86*quater* du même Code, inséré par la loi du 8 avril 2002, les mots “chapitre V du titre III ou au chapitre V du titre VIII” sont remplacés par les mots “à la section 3 du chapitre 6 du titre 3 ou à la sous-section 2 de la section 1re du chapitre 5 du titre 8”.

Art. 92. Dans l'article 86*quinqüies* du même Code, inséré par la loi du 8 avril 2002 et modifié en dernier lieu par la loi du 5 août 2003, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans l'alinéa 1er, les mots “ l'article 324*bis*” sont remplacés par les mots “ l'article 406” ;

2° dans l'alinéa 2, les mots “un crime ou d'un délit” sont remplacés par les mots “une infraction”.

Art. 93. Dans l'article 88*bis* du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 6 décembre 2022, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “un emprisonnement correctionnel principal d'un an” sont remplacés par les mots “une peine de niveau 2” ;

2° dans le paragraphe 1er, alinéa 6, les mots “flagrant délit” sont remplacés par les mots “flagrance” ;

3° dans le paragraphe 1er, alinéa 7, les mots “à l'article 137, 347*bis*, 434 ou 470” sont remplacés par les mots “à l'article 219, 226 à 229, 371 ou 464” ;

4° dans le paragraphe 1er, alinéa 7, les mots “à l'article 137, § 3, 6°” sont remplacés par les mots “à l'article 371, § 3, 6°” ;

5° dans le paragraphe 1er, alinéa 7, les mots “ flagrant délit” sont remplacés par les mots “flagrance” ;

6° in de eerste paragraaf, achtste lid, worden de woorden “artikel 137” vervangen door de woorden “artikel 371”;

7° in de eerste paragraaf, achtste lid, worden de woorden “artikel 137, § 3, 6°” vervangen door de woorden “artikel 371, § 3, 6°”;

8° in de eerste paragraaf, negende lid, worden de woorden “ strafbaar feit bedoeld in artikel 145, § 3 en § 3bis” vervangen door de woorden “misdrif bedoeld in artikel 237 van het Strafwetboek of in artikel 145, § 3”;

9° in paragraaf 2, eerste streepje, worden de woorden “boek II, titel I^{ter}” vervangen door de woorden “boek II, titel 4, hoofdstuk 1”;

10° in paragraaf 2, tweede streepje, worden de woorden “artikel 324bis” vervangen door de woorden “artikel 406”;

11° in paragraaf 3, tweede lid, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”;

12° in paragraaf 4, tweede lid, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”;

13° in paragraaf 4, derde lid, worden de woorden “met geldboete van honderd euro tot dertigduizend euro” vervangen door de woorden “overeenkomstig de artikelen 655 en 656 van het Strafwetboek”.

Art. 94. In artikel 88^{quater} van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 28 november 2000 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 6 december 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 3, eerste lid, worden de woorden “met geldboete van honderd euro tot dertigduizend euro” vervangen door de woorden “overeenkomstig de artikelen 655 en 656 van het Strafwetboek”;

2° paragraaf 3, tweede lid, wordt opgeheven;

3° in paragraaf 4 worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Art. 95. In artikel 88^{sexies}, § 1, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 6 januari 2003, worden in de Franse tekst de woorden “flagrant délit” vervangen door de woorden “flagrance”.

Art. 96. In artikel 89 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 25 april 2014, worden in de Franse tekst de woorden “flagrant délit” vervangen door de woorden “flagrance”.

Art. 97. In artikel 90bis, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 20 juli 1990 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 12 maart 1998, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

6° dans le paragraphe 1er, alinéa 8, les mots “l'article 137” sont remplacés par les mots “l'article 371” ;

7° dans le paragraphe 1er, alinéa 8, les mots “l'article 137, § 3, 6°” sont remplacés par les mots “l'article 371, § 3, 6°” ;

8° dans le paragraphe 1er, alinéa 9, les mots “l'article 145, § 3 et § 3bis” sont remplacés par les mots “ l'article 237 du Code pénal ou à l'article 145, § 3”;

9° dans le paragraphe 2, premier tiret, les mots “livre II, titre I^{ter}” sont remplacés par les mots “livre II, titre 4, chapitre 1er”;

10° dans le paragraphe 2, deuxième tiret, les mots “ l'article 324bis” sont remplacés par les mots “l'article 406” ;

11° dans le paragraphe 3, alinéa 2, les mots “l'article 458” sont remplacés par les mots “l'article 352” ;

12° dans le paragraphe 4, alinéa 2, les mots “l'article 458” sont remplacés par les mots “l'article 352” ;

13° dans le paragraphe 4, alinéa 3, les mots “ d'une amende de cent euros à trente mille euros” sont remplacés par les mots “ conformément aux articles 655 et 656 du Code pénal”.

Art. 94. Dans l'article 88^{quater} du même Code, inséré par la loi du 28 novembre 2000 et modifié en dernier lieu par la loi du 6 décembre 2022, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans le paragraphe 3, alinéa 1er, les mots “d'une amende de cent euros à trente mille euros” sont remplacés par les mots “ conformément aux articles 655 et 656 du Code pénal” ;

2° le paragraphe 3, alinéa 2, est abrogé ;

3° dans le paragraphe 4, les mots “l'article 458” sont remplacés par les mots “l'article 352”.

Art. 95. Dans l'article 88^{sexies}, § 1er, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 6 janvier 2003, les mots “flagrant délit” sont remplacés par les mots “flagrance”.

Art. 96. Dans l'article 89 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 25 avril 2014, les mots “flagrant délit” sont remplacés par le mot “flagrance”.

Art. 97. Dans l'article 90bis, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 20 juillet 1990 et modifié en dernier lieu par la loi du 12 mars 1998, les modifications suivantes sont apportées :

1° in de Franse tekst worden de woorden “flagrant délit” vervangen door de woorden “flagrance”;

2° de woorden “de misdaad of het wanbedrijf” worden vervangen door de woorden “het misdrijf”.

Art. 98. In artikel 90ter van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 30 juni 1994 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 31 juli 2023, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2 wordt vervangen als volgt:

“§ 2. De strafbare feiten die de maatregel bedoeld in paragraaf 1 kunnen wettigen zijn degene die bedoeld worden in:

1° de artikelen 82 tot 88 van het Strafwetboek en artikel 41 van de wet van 29 maart 2004 betreffende de samenwerking met het Internationaal Strafgerechtshof en de internationale straftribunalen;

2° artikel 96 van hetzelfde Wetboek;

3° de artikelen 97 en 98 van hetzelfde Wetboek;

4° de artikelen 134 tot 149 van hetzelfde Wetboek;

5° artikel 151 van hetzelfde Wetboek;

6° de artikelen 152 tot 165, 171 en 172, 177, 265, 268 van hetzelfde Wetboek;

7° artikel 219 van hetzelfde Wetboek;

8° de artikelen 223 tot 225 van hetzelfde Wetboek;

9° de artikelen 226 tot 229 van hetzelfde Wetboek;

10° de artikelen 231, 232 en 234 van hetzelfde Wetboek, voor zover een klacht is ingediend;

11° artikel 233 van hetzelfde Wetboek;

12° artikel 340 van hetzelfde Wetboek;

13° de artikelen 342 tot 346 van hetzelfde Wetboek;

14° artikel 258 tot 261 van hetzelfde Wetboek;

15° boek II, titel 4, hoofdstuk 1, van hetzelfde Wetboek;

16° de artikelen 276 tot 284 van hetzelfde Wetboek;

17° de artikelen 389 tot 391, 393, 396 tot 400 en 402 van hetzelfde Wetboek;

18° de artikelen 406 tot 409 van hetzelfde Wetboek;

19° boek II, titel 4, hoofdstuk 5, en titel 6, hoofdstuk 1, afdeling 1, onderafdeling 4, van hetzelfde Wetboek;

1° les mots “flagrant délit” sont remplacés par le mot “flagrance” ;

2° les mots “du crime ou du délit” sont remplacés par les mots “de l’infraction”.

Art. 98. Dans l’article 90ter du même Code, inséré par la loi du 30 juin 1994 et modifié en dernier lieu par la loi du 31 juillet 2023, les modifications suivantes sont apportées :

1° le paragraphe 2 est remplacé par ce qui suit :

“§ 2. Les infractions pouvant justifier la mesure visée au paragraphe 1er sont celles qui sont visées :

1° aux articles 82 à 88 du Code pénal et à l’article 41 de la loi du 29 mars 2004 concernant la coopération avec la Cour pénale internationale et les tribunaux pénaux internationaux ;

2° à l’article 96 du même Code ;

3° aux articles 97 et 98 du même Code ;

4° aux articles 134 à 149 du même Code ;

5° à l’article 151 du même Code ;

6° aux articles 152 à 165, 171 et 172, 177, 265, 268 du même Code ;

7° à l’article 219 du même Code ;

8° aux articles 223 à 225 du même Code ;

9° à l’article 226 à 229 du même Code ;

10° aux articles 231, 232 et 234 du même Code, pour autant qu’une plainte ait été déposée ;

112° à l’article 233 du même Code ;

12° à l’article 340 du même Code ;

13° aux articles 342 à 346 du même Code ;

14° aux articles 258 à 261 du même Code ;

15° au livre II, titre 4, chapitre 1er, du même Code ;

16° aux articles 276 à 284 du même Code ;

17° aux articles 389 à 391, 393, 396 à 400 et 402 du même Code ;

18° aux articles 406 à 409 du même Code ;

19° au livre II, titre 4, chapitre 5 et titre 6, chapitre 1er, section 1re, sous-section 4, du même Code ;

20° de artikelen 427 en 428 van hetzelfde Wetboek;

21° de artikelen 439 en 445 van hetzelfde Wetboek;

22° artikel 451 van hetzelfde Wetboek;

23° de artikelen 467 tot 469 van hetzelfde Wetboek;

24° artikel 487 van hetzelfde Wetboek;

25° artikel 488 van hetzelfde Wetboek;

26° artikel 501 van hetzelfde Wetboek wanneer de betrokken zaken werden weggenomen, verduisterd of verkregen door een misdrijf bedoeld in dat artikel;

27° artikel 502, eerste lid, 1°, 2° en 3°, en 503 van hetzelfde Wetboek;

28° de artikelen 507 en 508 van hetzelfde Wetboek;

29° artikel 513 van hetzelfde Wetboek, indien de omstandigheden bedoeld in de artikelen 507 of 508 van hetzelfde Wetboek verenigd zijn;

30° de artikelen 524 tot 533 van hetzelfde Wetboek;

31° de artikelen 542 tot 545 en 551 tot 559 van hetzelfde Wetboek;

32° de artikelen 638 en 639 van hetzelfde Wetboek;

33° artikel 2*bis* van de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, psychotrope stoffen, ontsmettingsstoffen en antiseptica en van de stoffen die kunnen gebruikt worden voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen en psychotrope stoffen;

34° de wet van 28 mei 1956 betreffende ontplofbare en voor de deflagratie vatbare stoffen en mengsels en de daarmee geladen tuigen;

35° artikel 1 van het koninklijk besluit van 12 april 1974 betreffende sommige verrichtingen in verband met stoffen met hormonale, antihormonale, anabole, anti-infectieuze, anti-parasitaire, en anti-inflammatoire werking, welk artikel betrekking heeft op strafbare feiten waarop overeenkomstig de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van de giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, psychotrope stoffen, ontsmettingsstoffen en antiseptica en van de stoffen die kunnen gebruikt worden voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen en psychotrope stoffen straffen worden gesteld;

36° artikel 10, § 1, 2°, van de wet van 15 juli 1985 betreffende het gebruik bij dieren van stoffen met hormonale, antihormonale, bèta-adrenergische of productie-stimulerende werking;

20° aux articles 427 et 428 du même Code ;

21° aux articles 439 et 445 du même Code ;

22° à l'article 451 du même Code ;

23° aux articles 467 à 469 du même Code ;

24° à l'article 487 du même Code ;

25° à l'article 488 du même Code ;

26° à l'article 501 du même Code lorsque les choses concernées ont été enlevées, détournées ou obtenues à l'aide d'une infraction visée à cet article ;

27° à l'article 502, alinéa 1er, 1°, 2° et 3°, et 503 du même Code ;

28° aux articles 507 et 508 du même Code ;

29° à l'article 513 du même Code, si les circonstances visées aux articles 507 ou 508 du même Code sont réunies;

30° aux articles 524 à 533 du même Code ;

31° aux articles 542 à 545 et 551 à 559 du même Code ;

32° aux articles 638 et 639 du même Code

33° à l'article 2*bis* de la loi du 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, psychotropes, désinfectantes ou antiseptiques et des substances pouvant servir à la fabrication illicite de substances stupéfiantes et psychotropes ;

34° à la loi du 28 mai 1956 relative aux substances et mélanges explosibles ou susceptibles de déflagrer et aux engins qui en sont chargés ;

35° à l'article 1er de l'arrêté royal du 12 avril 1974 relatif à certaines opérations concernant les substances à action hormonale, antihormonale, anabolisante, bêta-adrénergique, anti-infectieuse, antiparasitaire et anti-inflammatoire, article précité visant des infractions punies conformément à la loi du 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, psychotropes, désinfectantes ou antiseptiques et des substances pouvant servir à la fabrication illicite de substances stupéfiantes et psychotropes;

36° à l'article 10, § 1er, 2°, de la loi du 15 juillet 1985 relative à l'utilisation de substances à effet hormonal, à effet antihormonal, à effet bêta-adrénergique ou à effet stimulateur de production chez les animaux ;

37° artikel 10 van de wet van 5 augustus 1991 betreffende de in-, uit- en doorvoer van wapens, munitie en speciaal voor militair gebruik dienstig materieel en daaraan verbonden technologie;

38° artikel 145, § 3, van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie;

39° de artikelen 8 tot 11, 14, 16, 19, 1°, 2°, 3°, 5° en 6°, 20, 22, 27 en 33 van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens, ook “wapenwet” genoemd;

40° de artikelen 21 tot 26 van het Samenwerkingsakkoord van 2 maart 2007 tussen de Federale Staat, het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de uitvoering van de overeenkomst tot verbod van de ontwikkeling, de productie, de aanleg van voorraden en het gebruik van chemische wapens en inzake de vernietiging van deze wapens, gedaan te Parijs op 13 januari 1993;

41° artikel 47 van het decreet van het Vlaams Parlement van 15 juni 2012 betreffende de in-, uit-, doorvoer en overbrenging van defensiegerelateerde producten, ander voor militair gebruik dienstig materiaal, ordehandhavingsmateriaal, civiele vuurwapens, onderdelen en munitie;

42° artikel 20 van het decreet van het Waals Gewest van 21 juni 2012 betreffende de invoer, uitvoer, doorvoer en overdracht van civiele wapens en van defensiegerelateerde producten;

43° artikel 42 van de ordonnantie van het Brussels Hoofdstedelijk gewest van 20 juni 2013 betreffende de in-, uit-, doorvoer en overbrenging van defensiegerelateerde producten, ander voor militair gebruik dienstig materiaal, ordehandhavingsmateriaal, civiele vuurwapens, onderdelen, toebehoren en munitie ervan;

2° in de paragraaf 3 wordt het woord “misdaad” vervangen door het woord “misdrijf”;

3° in paragraaf 4, worden de woorden “artikelen 322 of 323” vervangen door de woorden “artikelen 403 of 405” en worden de woorden “artikel 467, eerste lid,” vervangen door de woorden “artikel 466”;

4° in de eerste zin van paragraaf 5, worden de woorden “artikelen 137, 347bis, 434 of 470” vervangen door de woorden “artikelen 219, 220, 226 tot 229, 371, 464 of 468”;

5° in de tweede zin van paragraaf 5, worden de woorden “artikel 137 van het Strafwetboek bedoelde strafbare feit, met uitzondering van het in artikel 137, § 3, 6°” vervangen door de woorden “artikel 371 van het Strafwetboek bedoelde strafbare feit, met uitzondering van het artikel 371, § 3, eerste lid, 6°”.

Art. 99. In artikel 90*quater* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 30 juni 1994, vervangen bij de wet van 25 december 2016 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 31 juli 2023, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

37° à l'article 10 de la loi du 5 août 1991 relative à l'importation, à l'exportation et au transit d'armes, de munitions et de matériel devant servir spécialement à un usage militaire et de la technologie y afférente ;

38° à l'article 145, § 3, de la loi du 13 juin 2005 relative aux communications électroniques ;

39° aux articles 8 à 11, 14, 16, 19, 1°, 2°, 3°, 5° et 6°, 20, 22, 27 et 33 de la loi du 8 juin 2006 réglant des activités économiques et individuelles avec des armes, aussi appelée “Loi sur les armes”;

40° aux articles 21 à 26 de l'Accord de Coopération du 2 mars 2007 entre l'État fédéral, la Région flamande, la Région wallonne et la Région de Bruxelles-Capitale relatif à l'exécution de la Convention sur l'interdiction de la mise au point, de la fabrication, du stockage et de l'emploi des armes chimiques et sur leur destruction, faite à Paris le 13 janvier 1993 ;

41° à l'article 47 du décret du Parlement flamand du 15 juin 2012 concernant l'importation, l'exportation, le transit et le transfert de produits liés à la défense, d'autre matériel à usage militaire, de matériel de maintien de l'ordre, d'armes à feu civiles, de pièces et de munitions ;

42° à l'article 20 du décret de la Région wallonne du 21 juin 2012 relatif à l'importation, à l'exportation, au transit et au transfert d'armes civiles et de produits liés à la défense ;

43° à l'article 42 de l'ordonnance de la Région de Bruxelles-Capitale du 20 juin 2013 relative à l'importation, à l'exportation, au transit et au transfert de produits liés à la défense, d'autre matériel pouvant servir à un usage militaire, de matériel lié au maintien de l'ordre, d'armes à feu à usage civil, de leurs pièces, accessoires et munitions ;

2° dans le paragraphe 3 les mots “un crime visé” sont remplacés par les mots “une infraction visée” ;

3° dans le paragraphe 4, les mots “articles 322 ou 323” sont remplacés par les mots “articles 403 ou 405” et les mots “l'article 467, alinéa 1er,” sont remplacés par les mots “l'article 466”;

4° dans la première phrase du paragraphe 5, les mots “articles 137, 347bis, 434 ou 470” sont remplacés par les mots “articles 219, 220, 226 à 229, 371, 464 ou 468”;

5° dans la deuxième phrase du paragraphe 5, les mots “l'article 137 du Code pénal, à l'exception de l'infraction visée à l'article 137, § 3, 6°” sont remplacés par les mots “l'article 371 du Code pénal, à l'exception de l'infraction visée à l'article 371, § 3, alinéa 1er, 6°”.

Art. 99. Dans l'article 90*quater* du même Code, inséré par la loi du 30 juin 1994, remplacé par la loi du 25 décembre 2016 et modifié en dernier lieu par la loi du 31 juillet 2023, les modifications suivantes sont apportées :

1° in paragraaf 2, wordt tussen het eerste en het tweede lid een lid ingevoegd, luidende:

“De in het eerste lid genoemde personen zijn verplicht hun medewerking te verlenen. De nadere regels van deze medewerking worden bepaald door de Koning, op voorstel van de minister van Justitie en de minister bevoegd voor Telecommunicatie.”;

2° in paragraaf 2, worden in het tweede lid, dat het derde lid wordt, de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”;

3° in paragraaf 2, derde lid, dat het vierde lid wordt, worden de woorden “met geldboete van honderd euro tot dertigduizend euro” vervangen door de woorden “overeenkomstig de artikelen 655 en 656 van het Strafwetboek”;

4° paragraaf 4, tweede lid, wordt aangevuld met de volgende zin: “Zij zijn verplicht hun medewerking te verlenen.”.

5° in paragraaf 4 worden het derde en vierde lid opgeheven.

6° in paragraaf 4, vijfde lid, worden de woorden “artikel 458” vervangen door “artikel 352”.

Art. 100. In artikel 90*octies*, § 2, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 30 juni 1994, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Art. 101. In artikel 90*undecies*, § 1, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 22 maart 1999 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 7 maart 2024, worden de woorden “een maximumstraf van vijf jaar gevangenisstraf” vervangen door de woorden “een straf van niveau 3”.

Art. 102. In artikel 90*duodecies*, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 7 november 2011 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 7 maart 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de woorden “maximumstraf van vijf jaar gevangenisstraf” vervangen door de woorden “straf van niveau 3”;

2° in paragraaf 4 worden de woorden “artikelen 417/7 of 417/11” vervangen door de woorden “artikelen 134 of 138”.

Art. 103. In artikel 90*sedecies*, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 28 maart 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “feiten die strafbaar zijn met criminele of correctionele straffen” vervangen door het woord “misdrijven”;

2° in het tweede lid worden de woorden “criminele en correctionele” opgeheven.

1° au paragraphe 2, un alinéa rédigé comme suit est inséré entre les alinéas 1er et 2 :

«Les personnes indiquées à l'alinéa 1er sont tenues de prêter leur concours. Les modalités de ce concours sont déterminées par le Roi, sur proposition du ministre de la Justice et du ministre qui a les Télécommunications dans ses attributions.»;

2° au paragraphe 2, dans l'alinéa 2, qui devient l'alinéa 3, les mots “l'article 458” sont remplacés par les mots “l'article 352” ;

3° au paragraphe 2, alinéa 3, qui devient l'alinéa 4, les mots “d'une amende de cent euros à trente mille euros” sont remplacés par les mots “conformément aux articles 655 et 656 du Code pénal” ;

4° le paragraphe 4, alinéa 2, est complété avec la phrase suivante : «Elles sont tenues de prêter leur concours.».

5° dans le paragraphe 4 les alinéas 3 et 4 sont abrogés.

6° dans le paragraphe 4, alinéa 5, les mots “l'article 458” sont remplacés par les mots “l'article 352”.

Art. 100. Dans l'article 90*octies*, § 2, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 30 juin 1994, les mots “l'article 458” sont remplacés par les mots “l'article 352”.

Art. 101. Dans l'article 90*undecies*, § 1er, du même Code, inséré par la loi du 22 mars 1999 et modifié en dernier lieu par la loi du 7 mars 2024, les mots “maximale de cinq ans d'emprisonnement” sont remplacés par les mots “de niveau 3”.

Art. 102. Dans l'article 90*duodecies*, du même Code, inséré par la loi du 7 novembre 2011 et modifié en dernier lieu par la loi du 7 mars 2024, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans le paragraphe 1er, les mots “maximale de cinq ans d'emprisonnement” sont remplacés par les mots “de niveau 3” ;

2° dans le paragraphe 4, les mots “articles 417/7 ou 417/11” sont remplacés par les mots “articles 134 ou 138”.

Art. 103. Dans l'article 90*sedecies*, du même Code, inséré par la loi du 28 mars 2024, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans l'alinéa 1er, les mots “faits passibles de peines criminelles ou correctionnelles” sont remplacés par le mot “infractions” ;

2° dans l'alinéa 2 les mots “criminelles et correctionnelles” sont abrogés.

Art. 104. In artikel 91*bis*, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, hersteld bij de wet van 13 april 1995 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 maart 2022, worden de woorden “artikelen 347*bis*, 417/7 tot 417/22, 417/24 tot 417/47, 417/52 tot 417/54, 417/56, 433*quater*/1, 433*quater*/4, 398 tot 405*ter*, 409, 410, 422*bis*, 422*ter*, 423, 425, 426, 428, 433*quinquies* tot 433*octies* van het Strafwetboek, en de artikelen 77*bis* tot 77*quinquies* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen” vervangen door de woorden “artikelen 134 tot 149, 151 tot 174, 183 tot 185, 187, 194 tot 198, 200, 201, 206 tot 211, 223 tot 225, 226 tot 229, 258 tot 260, 265, 268, 299 tot 304, 328 tot 330, 333 tot 335, 336 en 337 van het Strafwetboek”.

Art. 105. In artikel 92, § 1, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, hersteld bij de wet van 28 november 2000, vervangen bij de wet van 30 november 2011 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 maart 2022, worden de woorden “artikelen 417/7 tot 417/19, 417/21, 417/22, 417/24 tot 417/36, 417/38, 417/56 en 409” vervangen door de woorden “artikelen 134 tot 146, 148, 149, 151 tot 163, 165 en 206 tot 211”.

Art. 106. In artikel 104 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 7 juli 2002 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 22 juli 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, eerste lid, worden de woorden “artikel 324*bis*” vervangen door de woorden “artikel 406”;

2° in paragraaf 4, derde lid, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Art. 107. In artikel 105, § 4, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 7 juli 2002 worden de woorden “gevangenisstraf van een jaar” vervangen door de woorden “straf van niveau 2”.

Art. 108. In artikel 108, § 3, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 7 juli 2002, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het 1° worden de woorden “wanbedrijf of misdaad” vervangen door het woord “misdrijf”;

2° in het 2° worden de woorden “gevangenisstraf van een jaar” vervangen door de woorden “een straf van niveau 2”.

Art. 109. In artikel 111*quater* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 5 mei 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, tweede lid, worden de woorden “artikel 324*bis*” vervangen door de woorden “artikel 406”;

2° in paragraaf 3, derde lid, worden de woorden “geldboete van honderd euro tot dertigduizend euro” vervangen door de woorden “overeenkomstig de artikelen 655 en 656 van het Strafwetboek”;

Art. 104. Dans l'article 91*bis*, alinéa 1er, du même Code, rétabli par la loi du 13 avril 1995 et modifié en dernier lieu par la loi du 21 mars 2022, les mots “articles 347*bis*, 417/7 à 417/22, 417/24 à 417/47, 417/52 à 417/54, 417/56, 433*quater*/1, 433*quater*/4, 398 à 405*ter*, 409, 410, 422*bis*, 422*ter*, 423, 425, 426, 428, 433*quinquies* à 433*octies* du Code pénal, et aux articles 77*bis* à 77*quinquies* de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers” sont remplacés par les mots “articles 134 à 149, 151 à 174, 183 à 185, 187, 194 à 198, 200, 201, 206 à 211, 223 à 225, 226 à 229, 258 à 260, 265, 268, 299 à 304, 328 à 330, 333 à 335, 336 et 337 du Code pénal”.

Art. 105. Dans l'article 92, § 1er, alinéa 1er, du même Code, rétabli par la loi du 28 novembre 2000, remplacé par la loi du 30 novembre 2011 et modifié en dernier lieu par la loi du 21 mars 2022, les mots “articles 417/7 à 417/19, 417/21, 417/22, 417/24 à 417/36, 417/38, 417/56 et 409” sont remplacés par les mots “articles 134 à 146, 148, 149, 151 à 163, 165 et 206 à 211”.

Art. 106. Dans l'article 104 du même Code, inséré par la loi du 7 juillet 2002 et modifié en dernier lieu par la loi du 22 juillet 2018, les modifications suivantes sont apportées :

1° au paragraphe 2, alinéa 1er, les mots “à l'article 324*bis*” sont remplacés par les mots “à l'article 406”;

2° au paragraphe 4, alinéa 3, les mots “l'article 458” sont remplacés par les mots “l'article 352”.

Art. 107. Dans l'article 105, § 4, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 7 juillet 2002, les mots “d'emprisonnement d'un an” sont remplacés par les mots “de niveau 2”.

Art. 108. Dans l'article 108, § 3, du même Code, inséré par la loi du 7 juillet 2002, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans le 1°, les mots “un délit ou un crime” sont remplacés par les mots “une infraction” ;

2° dans le 2°, les mots “ d'emprisonnement d'un an” sont remplacés par les mots “de niveau 2”.

Art. 109. Dans l'article 111*quater*, du même Code, inséré par la loi du 5 mai 2019, les modifications suivantes sont apportées :

1° au paragraphe 1er, alinéa 2, les mots “l'article 324*bis*” sont remplacés par les mots “l'article 406” ;

2° au paragraphe 3, alinéa 3, les mots “d'une amende de cent euros à trente mille euros” sont remplacés par les mots “conformément aux articles 655 et 656 du Code pénal” ;

3° in paragraaf 3, vierde lid, worden de woorden “artikel 458” worden de woorden “artikel 352”.

Art. 110. In artikel 111*quinqüies*, § 4, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 5 mei 2019, worden de woorden “gevangenisstraf van een jaar” vervangen door de woorden “een straf van niveau 2”.

Art. 111. In artikel 111*octies*, derde lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 5 mei 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het 1° worden de woorden “wanbedrijf of misdaad” vervangen door het woord “misdrijf”;

2° in het 2° worden de woorden “gevangenisstraf van een jaar” vervangen door de woorden “een straf van niveau 2”.

Art. 112. Artikel 112*quinqüies*, § 2, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 25 december 2016, wordt vervangen als volgt:

“§ 2. De misdrijven die de afschermingsmaatregel bedoeld in paragraaf 1 kunnen wettigen, zijn deze bedoeld in:

boek II, titel 4, hoofdstuk 1, van het Strafwetboek;

de artikelen 405, tweede lid, en 407 tot 409 van hetzelfde Wetboek indien er een redelijk vermoeden bestaat dat de vereniging of organisatie gebruik maakt van intimidatie, bedreiging of geweld;

in artikel 405, derde lid, van hetzelfde Wetboek, indien er een redelijk vermoeden bestaat dat de vereniging gebruik maakt van intimidatie, bedreiging of geweld om misdrijven bedoeld in artikel 90*ter*, § 2, te plegen.”.

Art. 113. Artikel 112*undecies* wordt opgeheven.

Art. 114. In artikel 112*duodecies*, § 2, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 4 februari 2020, worden de woorden “misdad of een wanbedrijf” vervangen door het woord “misdrijf”.

Art. 115. In artikel 119 van hetzelfde Wetboek worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt het woord “frank” vervangen door het woord “euro”;

2° het tweede lid wordt opgeheven;

3° in het derde lid worden in de Franse tekst de woorden “du délit” vervangen door de woorden “de l’infraction”;

4° in het derde lid wordt het woord “frank” vervangen door het woord “euro”

3° au paragraphe 3, alinéa 4, les mots “ l’article 458” sont remplacés par les mots “ l’article 352”.

Art. 110. Dans l’article 111*quinqüies*, § 4, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 5 mai 2019, les mots “d’emprisonnement d’un an” sont remplacés par les mots “de niveau 2”.

Art. 111. Dans l’article 111*octies*, alinéa 3, du même Code, inséré par la loi du 5 mai 2019, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans le 1°, les mots “un délit ou un crime” sont remplacés par les mots “une infraction” ;

2° dans le 2°, les mots “d’emprisonnement d’un an” sont remplacés par les mots “de niveau 2”.

Art. 112. L’article 112*quinqüies*, § 2, du même Code, inséré par la loi du 25 décembre 2016, est remplacé par ce qui suit :

“§ 2. Les infractions pouvant justifier la mesure de protection prévue au paragraphe 1er sont celles qui sont visées :

au livre II, titre 4, chapitre 1er, du Code pénal ;

aux articles 405, alinéa 2, et 407 à 409 du même Code, s’il existe une présomption raisonnable que l’association ou l’organisation utilise l’intimidation, la menace ou la violence;

à l’article 405, alinéa 3, du même Code, s’il existe une présomption raisonnable que l’association utilise l’intimidation, la menace ou la violence afin de commettre des infractions visées à l’article 90*ter*, § 2.”.

Art. 113. L’article 112*undecies* est abrogé.

Art. 114. Dans l’article 112*duodecies*, § 2, du même Code, inséré par la loi du 4 février 2020, les mots “un crime ou un délit” sont remplacés par les mots “une infraction”.

Art. 115. Dans l’article 119 du même Code, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans l’alinéa 1er le mot “francs” est remplacé par le mot “euros”;

2° l’alinéa 2 est abrogé;

3° dans l’alinéa 3, les mots “du délit” sont remplacés par les mots “de l’infraction”;

4° dans l’alinéa 3, le mot “francs” est remplacé par le mot “euros”.

Art. 116. In artikel 128, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 12 maart 1998, worden de woorden “noch een misdad, noch een wanbedrijf, noch een overtreding” vervangen door de woorden “geen misdrijf”.

Art. 117. In artikel 129, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 12 maart 1998, worden de woorden “overtreding of een van de in artikel 138 bedoelde wanbedrijven is” vervangen door de woorden “een misdrijf oplevert dat tot de bevoegdheid van de politierechtbank behoort”.

Art. 118. Artikel 137 wordt opgeheven.

Art. 119. In artikel 138 van hetzelfde Wetboek ingevoegd bij de wet van 21 februari 1959, vervangen bij de wet van 7 februari 2003 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 30 december 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de inleidende zin, worden de woorden “inzake wanbedrijven” en “bovendien” opgeheven;

2° het 6°*bis* wordt vervangen als volgt:

“6°*bis*. Van de misdrijven bedoeld in de artikelen 107, 107/1 en 218 van het Strafwetboek”;

3° in het 6°*ter* wordt het woord “wanbedrijven” vervangen door het woord “misdrijven”;

4° in het 11° worden in de Franse tekst de woorden “Du délit puni” vervangen door de woorden “de l’infraction punie”;

5° in het 15° worden de woorden “wanbedrijven” vervangen door de woorden “misdrijven”.

Art. 120. In artikel 139, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 9 april 2024, worden de woorden “misdaden of wanbedrijven” vervangen door het woord “misdrijven”.

Art. 121. Artikel 140 wordt opgeheven.

Art. 122. In artikel 145, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 25 april 2024, worden de woorden “overtreding of wegens wanbedrijf dat” vervangen door de woorden “de misdrijven die”.

Art. 123. In artikel 154 van hetzelfde Wetboek worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “overtredingen worden bewezen” vervangen door de woorden “misdrijven worden bewezen voor de politierechtbank”;

2° in het tweede lid worden de woorden “wanbedrijven of overtredingen” vervangen door het woord “misdrijven”.

Art. 124. In artikel 157 van hetzelfde Wetboek wordt het woord “geldboete” vervangen door de woorden “de bij de wet bepaalde straf”.

Art. 116. Dans l’article 128, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 12 mars 1998, les mots “ni crime, ni délit, ni contravention” sont remplacés par les mots “pas d’infraction”.

Art. 117. Dans l’article 129, alinéa 1er, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 12 mars 1998, les mots “n’est qu’une simple contravention de police ou l’un des délits prévus à l’article 138” sont remplacés par les mots “constitue une infraction relevant de la compétence du tribunal de police”.

Art. 118. L’article 137 est abrogé.

Art. 119. Dans l’article 138 du même Code, inséré par la loi du 21 février 1959, remplacé par la loi du 7 février 2003 et modifié en dernier lieu par la loi du 30 décembre 2009, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans la phrase liminaire, les mots “en outre” et “sur les délits” sont abrogés ;

2° le 6°*bis* est remplacé par ce qui suit :

“6°*bis*. Des infractions prévues aux articles 107, 107/1 et 218 du Code pénal” ;

3° dans le 6°*ter*, les mots “délits définis” sont remplacés par les mots “des infractions punies” ;

4° dans le 11°, les mots “Du délit puni” sont remplacés par les mots “de l’infraction punie” ;

5° dans le 15°, le mot “délits” est remplacé par le mot “infraction”.

Art. 120. Dans l’article 139, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 9 avril 2024, les mots “de crimes ou délits commis” sont remplacés par les mots “d’infractions commises”.

Art. 121. L’article 140 est abrogé.

Art. 122. Dans l’article 145, alinéa 1er, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 25 avril 2024, les mots “contravention ou délit” sont remplacés par les mots “les infractions”.

Art. 123. Dans l’article 154, du même Code, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans l’alinéa 1er, les mots “contraventions seront prouvées” sont remplacés par les mots “infractions seront prouvées devant le tribunal de police” ;

2° dans l’alinéa 2, les mots “délits ou les contraventions” sont remplacés par le mot “infractions”.

Art. 124. Dans l’article 157 du même Code, le mot “l’amende” est remplacé par les mots “la peine prévue par la loi”.

Art. 125. In artikel 158, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “tot geldboete” worden vervangen door de woorden “tot een straf”;

2° de woorden “van de geldboete” worden vervangen door de woorden “van deze straf”.

Art. 126. In artikel 159 van hetzelfde Wetboek, worden de woorden “noch een wanbedrijf, noch een overtreding” vervangen door de woorden “geen misdrijf”.

Art. 127. In artikel 160 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 11 juli 1994, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “waarop een correctionele straf of een zwaardere straf gesteld is” worden vervangen door de woorden “die niet tot de bevoegdheid behoren van de politierechtbank”;

2° de woorden “onverminderd de bevoegdheidsbepalingen van artikel 138”, worden opgeheven.

Art. 128. In artikel 163, worden het vierde en het vijfde lid opgeheven.

Art. 129. In artikel 179 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 26 juni 2000, worden de woorden “waarvan de straf hoger is dan gevangenisstraf van zeven dagen en geldboete van vijftientwintig euro” vervangen door de woorden “die niet behoren tot de bevoegdheid van het hof van assisen of de politierechtbank”.

Art. 130. In artikel 181 van hetzelfde Wetboek, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het woord “wanbedrijf” wordt vervangen door de woorden “een misdrijf dat tot de bevoegdheid van de correctionele rechtbank behoort”;

2° het woord “wanbedrijven” wordt vervangen door de woorden “misdrijven die tot de bevoegdheid van de correctionele rechtbank behoren”.

Art. 131. In artikel 182, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 28 oktober 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het woord « correctionnel » wordt in de Franse tekst ingevoegd tussen de woorden « Le tribunal » en de woorden « sera saisi »;

2° de woorden « en matière correctionnelle, » worden in de Franse tekst opgeheven ;

3° de woorden “door de burgerlijke partij en, in alle gevallen” worden opgeheven;

Art. 125. Dans l'article 158, alinéa 1er, du même Code, les modifications suivantes sont apportées :

1° les mots “à l'amende” sont remplacés par les mots “à une peine” ;

2° les mots “de l'amende” sont remplacés par les mots “de cette peine”.

Art. 126. Dans l'article 159, du même Code, les mots “ne présente ni délit ni contravention de police” sont remplacés par les mots “ne constitue pas une infraction”.

Art. 127. Dans l'article 160 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 11 juillet 1994, les modifications suivantes sont apportées :

1° les mots “emporte une peine correctionnelle ou plus grave” sont remplacés par les mots “ne relève pas de compétence du tribunal de police” ;

2° les mots “sans préjudice des compétences prévues à l'article 138”, sont abrogés.

Art. 128. Dans l'article 163, les alinéas 4 et 5, sont abrogés.

Art. 129. Dans l'article 179, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 26 juin 2000, les mots “tous les délits dont la peine excède sept jours d'emprisonnement et vingt-cinq francs d'amende” sont remplacés par les mots “qui ne relèvent pas de la compétence de la cour d'assises ou du tribunal de police”.

Art. 130. Dans l'article 181 du même Code, les modifications suivantes sont apportées :

1° les mots “un délit correctionnel” sont remplacés par les mots “une infraction relevant de la compétence du tribunal correctionnel” ;

2° les mots “pour les délits correctionnels commis” sont remplacés par les mots “pour les infractions relevant de la compétence du tribunal correctionnel commises”.

Art. 131. Dans l'article 182, alinéa 1er, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 28 octobre 2016, les modifications suivantes sont apportées :

1° le mot “correctionnel” est inséré entre les mots “Le tribunal” et les mots “sera saisi” ;

2° les mots “en matière correctionnelle,” sont abrogés ;

3° les mots “du délit par la partie civile, et, dans tous les cas” sont remplacés par les mots “de l'infraction” ;

4° tussen de eerste en de tweede zin, wordt een zin ingevoegd, luidende: “De correctionele rechtbank wordt ook gevat voor de misdrijven waarop een straf is gesteld van niveau 1, 2 of 3 door de dagvaarding rechtsreeks aan de verdachte en aan de voor het misdrijf burgerrechtelijk aansprakelijke personen door de burgerlijke partij.”.

Art. 132. In artikel 189, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 28 oktober 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “wanbedrijven” worden vervangen door de woorden “misdrijven die tot de bevoegdheid van de correctionele rechtbank behoren”;

2° de woorden “ten aanzien van de overtredingen”, worden opgeheven.

Art. 133. In artikel 190 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 maart 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “de artikelen 417/7 tot 417/36, 417/38, 417/44, 417/46, 417/47, 417/56, 433quater/1, 433quater/4 of op artikel 433quinquies” vervangen door de woorden “de artikelen 134 tot 163, 165, 171, 173, 174, 187, 265, 268 of op artikel 258”;

2° in het tweede lid van de Franse tekst worden de woorden “du délit” vervangen door de woorden “de l’infraction”.

Art. 134. In artikel 190sexies, § 1, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 18 januari 2024, worden de woorden “hoofdstraf van meer dan vijf jaar gevangenisstraf” vervangen door de woorden “een straf van niveau 4”.

Art. 135. In artikel 191 van hetzelfde Wetboek, worden de woorden “noch een wanbedrijf noch een overtreding” vervangen door de woorden “geen misdrijf”.

Art. 136. In artikel 192, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 juli 1967, worden de woorden “slechts een overtreding oplevert of een wanbedrijf” vervangen door de woorden “een misdrijf oplevert”.

Art. 137. In artikel 193 van hetzelfde Wetboek, worden de woorden “strafbaar is met een criminele straf,” vervangen door de woorden “tot de bevoegdheid behoort van het hof van assisen”.

Art. 138. In artikel 195 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 27 april 1987 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 19 december 2023, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het vijfde lid wordt de zin “Wanneer hij veroordeelt tot een geldboete houdt hij voor de vaststelling van het bedrag ervan rekening met de door de beklaagde aangevoerde elementen over zijn sociale toestand.”, opgeheven;

4° entre la première et la deuxième phrase, il est inséré une phrase rédigée comme suit : “Le tribunal correctionnel sera également saisi pour les infractions punissables d’une peine de niveau 1, 2 ou 3 par la citation donnée directement à l’inculpé et aux personnes civilement responsables de l’infraction par la partie civile.”.

Art. 132. Dans l’article 189, du même Code, modifiée en dernier lieu par la loi du 28 octobre 2016, les modifications sont apportées :

1° les mots “délits correctionnels” sont remplacés par les mots “infractions relevant de la compétence du tribunal correctionnel” ;

2° les mots «, concernant les contraventions de police», sont abrogés.

Art. 133. Dans l’article 190 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 21 mars 2022, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans l’alinéa 1er, les mots “les articles 417/7 à 417/36, 417/38, 417/44, 417/46, 417/47, 417/56, 433quater/1, 433quater/4 ou sur l’article 433quinquies” sont remplacés par les mots “les articles 134 à 163, 165, 171, 173, 174, 187, 265, 268 ou sur l’article 258” ;

2° dans l’alinéa 2, les mots “ du délit” sont remplacés par les mots “de l’infraction”.

Art. 134. Dans l’article 190sexies, § 1er, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 18 janvier 2024, les mots “d’un emprisonnement correctionnel principal de plus de cinq ans” sont remplacés par les mots “d’une peine de niveau 4”.

Art. 135. Dans l’article 191 du même Code, les mots “n’est réputé ni délit ni contravention de police” sont remplacés par les mots “ ne constitue pas une infraction”.

Art. 136. Dans l’article 192 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 10 juillet 1967, les mots “n’est qu’une contravention de police ou un délit” sont remplacés par les mots “est une infraction”.

Art. 137. Dans l’article 193, du même Code, les mots “ mériter une peine criminelle” sont remplacés par les mots “ relever de la compétence de la cour d’assises”.

Art. 138. Dans l’article 195 du même Code, remplacé par la loi du 27 avril 1987 et modifié en dernier lieu par la loi du 19 décembre 2023, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans l’alinéa 5, la phrase “Lorsqu’il condamne à une peine d’amende, il tient compte, pour la détermination de son montant, des éléments invoqués par le prévenu eu égard à sa situation sociale.”, est abrogée ;

2° in het zevende lid worden de woorden “in boek II, titels I, *lbis* en *lter*, in artikel 417/12, in artikel 394, indien gepleegd ten aanzien van één of meer politieambtenaren wegens hun hoedanigheid, in artikel 417/2, derde lid, 2°, of in artikel 428, § 5,” vervangen door de woorden “in boek II, titel I, titel 4, hoofdstuk 1 en titel 8, hoofdstukken 1 tot 3, in artikel 139, in artikel 97, indien gepleegd ten aanzien van één of meer politieambtenaren wegens hun hoedanigheid, in artikel 118, of in artikel 225”;

3° in het achtste lid wordt het woord “correctionele” opgeheven;

4° het negende lid wordt opgeheven;

5° in het tiende lid, dat het negende lid wordt, worden de woorden “tweede lid” vervangen door de woorden “vijfde lid”.

Art. 139. In artikel 212 hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 juli 1967, worden de woorden “door geen enkele wet wordt beschouwd als wanbedrijf of overtreding” vervangen door de woorden “geen misdrijf oplevert”.

Art. 140. Artikel 213 wordt opgeheven.

Art. 141. In artikel 214 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 juli 1967, worden de woorden “misdrijf strafbaar is met een criminele straf” vervangen door de woorden “het feit tot de bevoegdheid behoort van het hof van assisen”.

Art. 142. In artikel 215*bis* van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 5 februari 2016, worden in de Franse tekst de woorden “du délit” vervangen door de woorden “de l’infraction”.

Art. 143. In artikel 216, § 1, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 14 april 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “hoofdstaf van meer dan vijf jaar correctionele gevangenisstraf” vervangen door de woorden “straf van niveau 4 of van een zwaardere straf”;

2° in het tweede lid worden de woorden “artikel 65, tweede lid” vervangen door de woorden “artikel 62”;

3° in het derde lid, in de bepaling onder 2°, worden de woorden “in de artikelen 417/11 tot 417/22” vervangen door de woorden “in de artikelen 138 tot 149”;

4° in het derde lid, in de bepaling onder 3°, worden de woorden “in de artikelen 417/25 tot 417/41, 417/44 tot 417/47, 417/52 en 417/54” vervangen door de woorden “in de artikelen 152 tot 168, 171 tot 174, 177 tot 179, 183 en 185”;

5° in het derde lid, in de bepaling onder 4°, worden de woorden “in de artikelen 393 tot 397” worden vervangen door de woorden “in de artikelen 96 tot 98, 100 en 101”.

2° dans l’alinéa 7, les mots “dans le livre II, titres Ier, I^{er bis} et I^{er ter}, dans l’article 417/12, dans l’article 394, s’ils ont été commis à l’égard d’un ou plusieurs fonctionnaires de police en raison de leur qualité, dans l’article 417/2, alinéa 3, 2°, ou dans l’article 428, § 5,” sont remplacés par les mots “dans le livre II, titre Ier, titre 4, chapitre 1er et titre 8, chapitres 1er à 3, dans l’article 139, dans l’article 97, s’ils ont été commis à l’égard d’un ou plusieurs fonctionnaires de police en raison de leur qualité, dans l’article 118 ou dans l’article 225” ;

3° dans l’alinéa 8, le mot “ correctionnel” est abrogé ;

4° l’alinéa 9 est abrogé ;

5° dans l’alinéa 10, qui devient l’alinéa 9, les mots “deuxième alinéa” sont remplacés par les mots “cinquième alinéa”.

Art. 139. Dans l’article 212, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 10 juillet 1967, les mots “ n’est réputé délit ni contravention de police par aucune loi” sont remplacés par les mots “ ne constitue pas une infraction”.

Art. 140. L’article 213 est abrogé.

Art. 141. Dans l’article 214, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 10 juillet 1967, les mots “délit est de nature à mériter une peine criminelle” sont remplacés par les mots “fait est de nature à relever de la compétence de la cour d’assises”.

Art. 142. Dans l’article 215*bis*, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 5 février 2016, les mots “du délit” sont remplacés par les mots “de l’infraction”.

Art. 143. Dans l’article 216, § 1er, du même Code, inséré par la loi du 14 avril 2024, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans l’alinéa 1er, les mots “ d’un emprisonnement correctionnel principal de plus de cinq ans” sont remplacés par les mots “ d’une peine de niveau 4 ou d’une peine plus lourde” ;

2° dans l’alinéa 2, les mots “ l’article 65, alinéa 2,” sont remplacés par les mots “l’article 62” ;

3° dans l’alinéa 3, 2°, , les mots “aux articles 417/11 à 417/22” sont remplacés par les mots “aux articles 138 à 149” ;

4° dans l’alinéa 3, °, , les mots “aux articles 417/25 à 417/41, 417/44 à 417/47, 417/52 et 417/54” sont remplacés par les mots “aux articles 152 à 168, 171 à 174, 177 à 179, 183 et 185” ;

5° dans l’alinéa 3, 4°, , les mots “aux articles 393 à 397” sont remplacés par les mots “aux articles 96 à 98, 100 et 101”.

Art. 144. In artikel 216/7, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 14 april 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, wordt de bepaling onder 1° vervangen als volgt:

“1° een lagere straf toezeggen met toepassing van de verzachtende omstandigheden, inzake de door de persoon bedoeld in artikel 216/1 gepleegde of gepoogde misdrijven met geweld of bedreiging en de misdrijven vervat in hoofdstuk 1 van titel 4 van boek 2 van het Strafwetboek;”;

2° in de eerste paragraaf, eerste lid, wordt de bepaling onder 2° opgeheven;

3° in de eerste paragraaf, eerste lid, wordt de bepaling onder 3° hernummerd in 2°;

4° in de eerste paragraaf, eerste lid, wordt de bepaling onder 4° hernummerd in 3°;

5° in de eerste paragraaf, wordt in de bepaling onder 3°, die het 2° wordt, de woorden “ misdaden zonder geweld of bedreiging en wanbedrijven zonder geweld of bedreiging, met uitsluiting van de misdaden en wanbedrijven vervat in titel 1ter van boek 2 van het Strafwetboek” vervangen door de woorden “misdrijven zonder geweld of bedreiging, met uitsluiting van de misdrijven vervat in titel hoofdstuk 1 van titel 4 van boek 2 van het Strafwetboek”;

6° in paragraaf 2, eerste en tweede lid, worden de woorden “in voorkomend geval met vermelding van de in acht genomen verzachtende omstandigheden of reden van verschoning met toepassing van artikel 2, tweede lid, van de wet van 4 oktober 1867 op de verzachtende omstandigheden” telkens opgeheven;

7° in paragraaf 3, vijfde lid, worden de woorden “in voorkomend geval mits aanneming van verzachtende omstandigheden of van een reden van verschoning met toepassing van artikel 2, tweede lid, van de wet van 4 oktober 1867 op de verzachtende omstandigheden,” opgeheven;

8° in paragraaf 3, zesde lid, worden de woorden “de straf overeenkomstig het bepaalde in artikel 216/9 een criminele straf is behorende tot de bevoegdheid” vervangen door de woorden “het misdrijf tot de bevoegdheid behoort”.

Art. 145. In artikel 216/10, § 1, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 14 april 2024, worden de woorden “de straf overeenkomstig het bepaalde in artikel 216/9 een criminele straf is behorend tot de bevoegdheid” vervangen door de woorden “het misdrijf tot de bevoegdheid behoort”.

Art. 146. In artikel 216*bis*, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 15 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de § 1, eerste lid, worden de woorden “correctionele gevangenisstraf of een zwaardere straf” vervangen door de

Art. 144. Dans l'article 216/7, du même Code, inséré par la loi du 14 avril 2024, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, le 1° est remplacé par ce qui suit :

“1° promettre une peine d'un niveau inférieur avec application des circonstances atténuantes, concernant les infractions avec violences ou menaces et les infractions figurant au chapitre 1er du titre 4 du livre II du Code pénal qui ont été commises ou tentées par la personne visée à l'article 216/1 ;” ;

2° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, le 2° est abrogé ;

3° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, le 3° est renuméroté en 2° ;

4° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, le 4° est renuméroté en 3° ;

5° dans le paragraphe 1er, dans le 3°, qui devient le 2°, les mots “les crimes sans violences ou menaces et les délits sans violences ou menaces qui ont été commis ou tentés par la personne visée à l'article 216/1, à l'exclusion des crimes et délits repris au titre 1ter du livre 2 du Code pénal” sont remplacés par les mots “les infractions sans violences ou menaces qui ont été commises ou tentées par la personne visée à l'article 216/1, à l'exclusion des infractions figurant au chapitre 1er du titre 4 du livre II du Code pénal” ;

6° dans le paragraphe 2, alinéas 1er et 2, les mots “le cas échéant en mentionnant les circonstances atténuantes ou la cause d'excuse prises en considération par application de l'article 2, alinéa 2, de la loi du 4 octobre 1867 sur les circonstances atténuantes” sont à chaque fois abrogés ;

7° dans le paragraphe 3, alinéa 5, les mots “le cas échéant moyennant l'adoption de circonstances atténuantes ou d'une cause d'excuse par application de l'article 2, alinéa 2, de la loi du 4 octobre 1867 sur les circonstances atténuantes,” sont abrogés ;

8° dans le paragraphe 3, alinéa 6, les mots “la peine conformément au prescrit de l'article 216/9 est une peine criminelle relevant” sont remplacés par les mots “ l'infraction relève”.

Art. 145. Dans l'article 216/10, § 1er, du même Code, inséré par la loi du 14 avril 2024, les mots “la peine conformément au prescrit de l'article 216/9 est une peine criminelle relevant” sont remplacés par les mots “ l'infraction relève”.

Art. 146. Dans l'article 216*bis*, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 15 mai 2024, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans le § 1er, alinéa 1er, les mots “correctionnel principal de plus de deux ans ou d'une peine plus lourde” sont remplacés

woorden “gevangenisstraf of een zwaardere straf voor natuurlijke personen en een geldboete van meer dan 360.000 euro voor rechtspersonen”;

2° in de §1, vijfde lid, worden de woorden “De in het eerste lid bedoelde geldsom mag niet meer bedragen dan het maximum van de in de wet voorziene geldboete, verhoogd met de opdecimen” vervangen door de woorden “Indien het misdrijf wordt gestraft met een straf van niveau 1, mag de in het eerste lid bedoelde geldsom niet meer bedragen dan het maximum van de geldboete die door de wet voor die straf is bepaald”;

3° in § 2, elfde lid, worden de woorden “ artikel 460ter” vervangen door de woorden “artikel 668”;

4° in § 2, twaalfde lid, worden de woorden “ , mededaders of medeplichtigen” worden vervangen door de woorden “of deelnemers”;

5° in § 2, twaalfde lid, worden de woorden “artikel 50, derde lid” vervangen door de woorden “ artikel 68, tweede lid”.

Art. 147. In artikel 216bis/1, § 9, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet 31 juli 2023 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 15 mei 2024, worden de woorden “artikelen 49 en 96” vervangen door de woorden “artikelen 69 en 74, § 2”.

Art. 148. In artikel 216ter, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 10 februari 1994 en vervangen bij de wet van 18 maart 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de § 1, eerste lid, worden de woorden “correctionele gevangenisstraf of een zwaardere straf” vervangen door de woorden “gevangenisstraf of een zwaardere straf voor natuurlijke personen en een geldboete van meer dan 360.000 euro voor rechtspersonen”;

2° in paragraaf 6, zevende lid, worden de woorden “artikel 460ter” vervangen door de woorden “artikel 668”.

Art. 149. Artikel 216novies, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij wet van 21 december 2009, wordt vervangen als volgt:

“Art. 216novies. Het hof van assisen neemt kennis van de criminele zaken. De criminele zaken zijn de zaken met betrekking tot:

1° de misdrijven waarop een straf van niveau 8 is gesteld;

2° de doodslag, bedoeld in de artikelen 96 tot 100 van het Strafwetboek;

3° de foltering met de dood tot gevolg, bedoeld in artikel 118 van het Strafwetboek;

4° de aantasting van seksuele integriteit en verkrachting met de dood tot gevolg, bedoeld in artikel 139 van het Strafwetboek;

par les mots “emprisonnement principal de plus de deux ans ou d’une peine plus lourde pour des personnes physiques et une peine d’amende de plus de 360.000 euros pour des personnes morales” ;

2° dans le § 1er, alinéa 5, les mots “La somme visée à l’alinéa 1er ne peut être supérieure au maximum de l’amende prévue par la loi, majorée des décimes additionnels” sont remplacés par les mots “Si l’infraction est punie d’une peine de niveau 1, la somme visée à l’alinéa 1er ne peut être supérieure au maximum de l’amende prévue pour cette peine par la loi”;

3° dans le § 2, alinéa 11, les mots “ l’article 460ter” sont remplacés par les mots “ l’article 668” ;

4° dans le § 2, alinéa 12, les mots “coauteurs ou complices,” sont remplacés par les mots “ou participants” ;

5° dans le § 2, alinéa 12, les mots “l’article 50, alinéa 3” sont remplacés par les mots “l’article 68, alinéa 2”.

Art. 147. Dans l’article 216bis/1, § 9, du même Code, inséré par la loi du 31 juillet 2023 et modifié en dernier lieu par la loi du 15 mai 2024, les mots “articles 49 et 96” sont remplacés par les mots “articles 69 et 74, § 2”.

Art. 148. Dans l’article 216ter, du même Code, inséré par la loi du 10 février 1994 et remplacé par la loi du 18 mars 2018, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans le § 1er, alinéa 1er, les mots “correctionnel principal de plus de deux ans ou d’une peine plus lourde” sont remplacés par les mots “emprisonnement principal de plus de deux ans ou d’une peine plus lourde pour des personnes physiques et une peine d’amende de plus de 360.00 euros pour des personnes morales” ;

2° dans le paragraphe 6, alinéa 7, les mots “ l’article 460ter” sont remplacés par les mots “l’article 668”.

Art. 149. L’article 216novies, du même Code, inséré par la loi du 21 décembre 2009, est remplacé par ce qui suit :

«Art. 216novies. La cour d’assises connaît des affaires criminelles. Les affaires criminelles sont celles qui concernent :

1° les infractions punies d’une peine de niveau 8 ;

2° le meurtre, tel que visé aux articles 96 à 100 du Code pénal ;

3° la torture ayant entraîné la mort, telle que visée à l’article 118 du Code pénal ;

4° l’atteinte à l’intégrité sexuelle et le viol ayant entraîné la mort, tels que visés à l’article 139 du Code pénal ;

5° de gijzeling met de dood tot gevolg, bedoeld in artikel 228 van het Strafwetboek.”.

Art. 150. In artikel 231, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 21 december 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “, onder voorbehoud van de toepassing van artikel 2 van de wet van 4 oktober 1867 op de verzachtende omstandigheden” opgeheven ;

2° in het tweede lid worden de woorden “de misdaad” vervangen door de woorden “het misdrijf”;

Art. 151. In artikel 245, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 juli 1967, worden in de Franse tekst de woorden “le délit a été commis” vervangen door de woorden “l’infraction a été commise”.

Art. 152. In artikel 258/1, § 3, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 30 juli 2022, worden de woorden “gevangenisstraf van zes maanden tot twee jaar en met geldboete van tweehonderd euro tot tienduizend euro of met een van die straffen alleen” worden vervangen door de woorden “straf van niveau 2”.

Art. 153. In artikel 261 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 21 december 2009, worden de woorden “die andere bepaalde misdaad” vervangen door de woorden “dat ander bepaalde misdrijf”.

Art. 154. In artikel 317, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 21 december 2009, worden de woorden “artikel 80” vervangen door de woorden “artikel 654 van het Strafwetboek”.

Art. 155. In artikel 323 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 21 december 2009, worden de woorden “die bepaalde andere misdaad” vervangen door de woorden “dat ander bepaalde misdrijf”.

Art. 156. In artikel 324 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 21 december 2009, worden de woorden “de misdaad” vervangen door de woorden “het misdrijf”.

Art. 157. In artikel 328, vijfde lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 21 december 2009 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 5 februari 2016, worden de woorden “geldboete van ten hoogste duizend euro” vervangen door de woorden “een straf van niveau 1”.

Art. 158. In artikel 344, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 21 december 2009 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 maart 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het vijfde lid, worden de woorden “boek II, titels I, Ibis en Iter, in artikel 417/12, in artikel 394, indien gepleegd ten aanzien van één of meer politieambtenaren wegens hun hoedanigheid, in artikel 417/2, derde lid, 2°, of in artikel 428, § 5, van het Strafwetboek” vervangen door de woorden “in

5° la prise d’otage ayant entraîné la mort, telle que visée à l’article 228 du Code pénal.”.

Art. 150. Dans l’article 231, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 21 décembre 2009, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans l’alinéa 1er, les mots «, sous réserve de l’application de l’article 2 de la loi du 4 octobre 1867 sur les circonstances atténuantes” sont abrogés ;

2° dans l’alinéa 2, les mots “le crime a été mal qualifié” sont remplacés par les mots “l’infraction a été mal qualifiée”.

Art. 151. Dans l’article 245, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 10 juillet 1967, les mots “le délit a été commis” sont remplacés par les mots “l’infraction a été commise”.

Art. 152. Dans l’article 258/1, § 3, du même Code, inséré par la loi du 30 juillet 2022, les mots “un emprisonnement de six mois à deux ans et d’une amende de deux cents euros à dix mille euros ou d’une de ces peines seulement” sont remplacés par les mots “une peine de niveau 2”.

Art. 153. Dans l’article 261, du même Code, inséré par la loi du 21 décembre 2009, les mots “tel autre crime” sont remplacés par les mots “telle autre infraction”.

Art. 154. Dans l’article 317, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 21 décembre 2009, les mots “l’article 80” sont remplacés par les mots “l’article 654 du Code pénal”.

Art. 155. Dans l’article 323, du même Code, inséré par la loi du 21 décembre 2009, les mots “tel autre crime” sont remplacés par les mots “telle autre infraction”.

Art. 156. Dans l’article 324, du même Code, inséré par la loi du 21 décembre 2009, les mots “le crime” sont remplacés par les mots “l’infraction”.

Art. 157. Dans l’article 328, alinéa 5, du même Code, inséré par la loi du 21 décembre 2009 et modifié en dernier lieu par la loi du 5 février 2016, les mots “amende de mille euros au plus” sont remplacés par les mots “peine de niveau 1”.

Art. 158. Dans l’article 344, du même Code, remplacé par la loi du 21 décembre 2009 et modifié en dernier lieu par la loi du 21 mars 2022, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans l’alinéa 5, les mots “livre II, titres Ier, Ier bis et Ier ter, dans l’article 417/12, dans l’article 394, s’ils ont été commis à l’égard d’un ou plusieurs fonctionnaires de police en raison de leur qualité, dans l’article 417/2, alinéa 3, 2°, ou dans l’article 428, § 5, du Code pénal” sont remplacés par les mots “livre

boek II, titel I, titel 4, hoofdstuk 1 en titel 8, hoofdstukken 1 tot 3, in artikel 139, in artikel 97, indien gepleegd ten aanzien van één of meer politieambtenaren wegens hun hoedanigheid, in artikel 118, of in artikel 225 van het Strafwetboek”;

2° in het zesde lid, worden de woorden “correctionele gevangenisstraf van dertig jaar of meer, een opsluiting of hechtenis van dertig jaar of meer of tot een levenslange opsluiting of hechtenis” vervangen door de woorden “een gevangenisstraf van dertig jaar of levenslang”.

Art. 159. In artikel 362, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 21 december 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “andere misdaden” worden vervangen door de woorden “andere misdrijven”;

2° de woorden “aan het licht gekomen misdaden” worden vervangen door de woorden “aan het licht gekomen misdrijven”;

3° de woorden “les premiers” worden in de Franse tekst vervangen door de woorden “les premières”;

4° het woord “medeplichtigen” wordt vervangen door de woorden “mededaders of deelnemers”.

Art. 160. In artikel 410 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 december 2009, worden de woorden “de misdaad” vervangen door het woord “het misdrijf”.

Art. 161. In artikel 421 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 14 februari 2024, wordt het woord “misdaad” vervangen door het woord “misdrijf”.

Art. 162. In artikel 436 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 14 februari 2024, worden de woorden “de misdaad” vervangen door de woorden “het misdrijf”.

Art. 163. In artikel 448 van hetzelfde Wetboek, worden de woorden “; een en ander op straffe van geldboete van vijftig frank tegen de griffier die het stuk in ontvangst heeft genomen zonder dat die formaliteit vervuld is” opgeheven.

Art. 164. In artikel 449 van hetzelfde Wetboek, worden de woorden “; op straffe van dezelfde geldboete”, opgeheven.

Art. 165. Artikel 450, laatste lid, van hetzelfde Wetboek, wordt opgeheven.

Art. 166. In artikel 453 van hetzelfde Wetboek, worden de woorden “; en onder dezelfde straffen”, opgeheven.

Art. 167. In artikel 460 van hetzelfde Wetboek, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt het woord “medeplichtige” telkens vervangen door het woord “deelnemer”;

II, titre Ier, titre 4, chapitre 1er et titre 8, chapitres 1er à 3, dans l'article 139, dans l'article 97, s'ils ont été commis à l'égard d'un ou plusieurs fonctionnaires de police en raison de leur qualité, dans l'article 118 ou dans l'article 225 du Code pénal” ;

2° dans l'alinéa 6, les mots “ correctionnel de trente ans ou plus, une réclusion ou détention de trente ans ou plus ou à une réclusion ou détention” sont remplacés par les mots “de trente ans ou”.

Art. 159. Dans l'article 362, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 21 décembre 2009, les modifications suivantes sont apportées :

1° les mots “crimes que ceux” sont remplacés par les mots “infractions que celles” ;

2° les mots “crimes nouvellement manifestés” sont remplacés par les mots “infractions nouvellement manifestées” ;

3° les mots “les premiers” sont remplacés par les mots “les premières” ;

4° le mot “ complices” est remplacé par les mots “ coauteurs ou participants”.

Art. 160. Dans l'article 410 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 21 décembre 2009, les mots “du crime” sont remplacés par les mots “de l'infraction”.

Art. 161. Dans l'article 421 du même Code, inséré par la loi du 14 février 2024, le mot “crime” est remplacé par le mot “infraction”.

Art. 162. Dans l'article 436 du même Code, inséré par la loi du 14 février 2024, les mots “du crime” sont remplacés par les mots “de l'infraction”.

Art. 163. Dans l'article 448 du même Code, les mots «; le tout à peine de cinquante francs d'amende contre le greffier qui l'aura reçue sans que cette formalité ait été remplie” sont abrogés.

Art. 164. Dans l'article 449 du même Code, les mots «, sous peine d'une pareille amende”, sont abrogés.

Art. 165. L'article 450, dernier alinéa, du même Code, est abrogé.

Art. 166. Dans l'article 453 du même Code, les mots «, et sous les mêmes peines”, sont abrogés.

Art. 167. Dans l'article 460 du même Code, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans l'alinéa 1er, le mot “complice” est à chaque fois remplacé par le mot “participant” ;

2° in het eerste lid, worden de woorden “de misdaad” vervangen door de woorden “het misdrijf”;

3° in het eerste lid wordt het woord “criminellement” in de Franse tekst opgeheven ;

4° in het derde lid, worden de woorden “misdaad, een wanbedrijf of een overtreding” vervangen door het woord “misdrijf”.

Art. 168. In artikel 463, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, worden de woorden “, op straffe van geldboete van vijftig frank tegen de griffier”, opgeheven.

Art. 169. In artikel 464 van hetzelfde Wetboek, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt in de Franse tekst het woord “délits” vervangen door het woord “infractions”;

2° in het derde lid worden de woorden “de misdaad” vervangen door de woorden “het misdrijf”.

Art. 170. In artikel 464/1 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 11 februari 2014 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 28 november 2011, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 5, tweede lid, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 669”;

2° in paragraaf 5, achtste lid, worden de woorden “overeenkomstig artikel 460ter” vervangen door de woorden “overeenkomstig artikel 668”;

3° in paragraaf 6, derde lid, worden de woorden “wanbedrijf of misdaad” vervangen door het woord “misdrijf”.

Art. 171. In artikel 464/12 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 11 februari 2014 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 28 november 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de eerste paragraaf worden de woorden “correctionele hoofdgevangenisstraf staat van een jaar” vervangen door de woorden “straf van niveau 2”;

2° in de paragrafen 1/1 en 1/2 worden de woorden “hoofdgevangenisstraf staat van een jaar” vervangen door de woorden “straf van niveau 2”;

3° paragraaf 3, eerste lid, wordt vervangen als volgt:

“De in paragraaf 1 bedoelde aangezochte persoon of onderneming is verplicht onverwijld zijn of haar medewerking aan de uitvoering van de in de paragrafen 1, 1/1, 1/2 en 2 bedoelde maatregelen te verlenen.”;

4° in paragraaf 3, tweede lid, worden de woorden “ met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met geldboete

2° dans l’alinéa 1er, les mots “du crime” sont remplacés par les mots “de l’infraction” ;

3° dans l’alinéa 1er, le mot “criminellement” est abrogé ;

4° dans l’alinéa 3, les mots “de crimes, délits ou contraventions” sont remplacés par les mots “d’infractions”.

Art. 168. Dans l’article 463, alinéa 2, du même Code, les mots «, à peine d’une amende de cinquante francs contre le greffier», sont abrogés.

Art. 169. Dans l’article 464 du même Code, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans l’alinéa 1er, le mot “délits” est remplacé par le mot “infractions”;

2° dans l’alinéa 3, les mots “le crime” sont remplacés par les mots “l’infraction”.

Art. 170. Dans l’article 464/1, du même Code, inséré par la loi du 11 février 2014, et modifié en dernier lieu par la loi du 28 novembre 2011, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans le paragraphe 5, alinéa 2, les mots «article 458» sont remplacés par les mots “article 669”;

2° dans le paragraphe 5, alinéa 8, les mots «conformément l’article 460ter» sont remplacés par les mots «conformément à l’article 668» ;

3° dans le paragraphe 6, alinéa 3, les mots “un délit ou un crime” sont remplacés par les mots “une infraction”.

Art. 171. Dans l’article 464/12, du même Code, inséré par la loi du 11 février 2014 et modifié en dernier lieu par la loi du 28 novembre 2021, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans le paragraphe 1er, les mots “un emprisonnement correctionnel principal d’un an” sont remplacés par les mots “une peine de niveau 2” ;

2° dans les paragraphes 1er/1 et 1er/2, les mots “un emprisonnement principal d’un an” sont à chaque fois remplacés par les mots “une peine de niveau 2” ;

3° dans le paragraphe 3, l’alinéa 1er est remplacé par ce qui suit :

“La personne requise ou l’organisme requis visé au paragraphe 1er est tenu de prêter son concours sans délai à l’exécution des mesures visées aux paragraphes 1er, 1/1, 1/2 et 2.” ;

4° dans le paragraphe 3, alinéa 2, les mots “d’un emprisonnement de huit jours à un an et d’une amende de vingt-six

van zesentwintig euro tot tienduizend euro of met één van die straffen alleen” vervangen door de woorden “overeenkomstig de artikelen 655 en 656 van het Strafwetboek”;

5° in paragraaf 3, derde lid, worden de woorden “artikel 507” vervangen door de woorden “artikel 665”;

6° in paragraaf 4, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Art. 172. In artikel 464/13, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 11 februari 2014 en vervangen bij de wet van 25 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, tweede lid, worden de woorden “ met geldboete van zesentwintig euro tot tienduizend euro” vervangen door de woorden “overeenkomstig de artikelen 655 en 656 van het Strafwetboek”;

2° in paragraaf 3, tweede lid, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Art. 173. In artikel 464/14, § 2, 2° et § 3, 1°, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 11 februari 2014, worden de woorden “correctionele hoofdgevangenisstraf staat van een jaar” vervangen door de woorden “straf staat van niveau 2”.

Art. 174. In artikel 464/24 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 11 februari 2014 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 18 maart 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 3, eerste lid, worden de woorden “ gevangenisstraf van zes maanden tot een jaar en met geldboete van zesentwintig euro tot twintigduizend euro of met een van die straffen alleen” vervangen door de woorden “de straf voorzien in artikel 655 van het Strafwetboek”;

2° in paragraaf 3, derde lid, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Art. 175. In artikel 464/25 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 11 februari 2014 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 25 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, tweede lid, worden de woorden “ geldboete van zesentwintig euro tot tienduizend euro” vervangen door de woorden “straf voorzien in artikel 655 van het Strafwetboek”;

2° in paragraaf 3, tweede lid, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Art. 176. In artikel 464/27 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 11 februari 2014 en hersteld bij de wet van 18 maart 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “in de zin van de artikelen 479, 480 en 481 van het Strafwetboek,” opgeheven;

euros à dix mille euros ou d’une de ces peines seulement” sont remplacés par les mots «conformément aux articles 655 et 656 du Code pénal”

5° dans le paragraphe 3, alinéa 3, les mots “ l’article 507” sont remplacés par les mots “l’article 665” ;

6° dans le paragraphe 4 les mots “l’article 458” sont remplacés par les mots “l’article 352”.

Art. 172. Dans l’article 464/13, du même Code, inséré par la loi du 11 février 2014 et remplacé par la loi du 25 décembre 2016, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans le paragraphe 2, alinéa 2, les mots “ d’une amende de vingt-six euros à dix mille euros” sont remplacés par les mots “conformément aux articles 655 et 656 du Code pénal”;

2° dans le paragraphe 3, alinéa 2, les mots “l’article 458” sont remplacés par les mots “l’article 352”.

Art. 173. Dans l’article 464/14, § 2, 2° et § 3, 1°, du même Code, inséré par la loi du 11 février 2014, les mots “un emprisonnement correctionnel principal d’un an” sont remplacés par les mots “une peine de niveau 2”.

Art. 174. Dans l’article 464/24, du même Code, inséré par la loi du 11 février 2014 et modifié en dernier lieu par la loi du 18 mars 2018, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans le paragraphe 3, alinéa 1er, les mots “d’un emprisonnement de six mois à un an et d’une amende de vingt-six euros à vingt mille euros” sont remplacés par les mots “de la peine prévue à l’article 655 du Code pénal” ;

2° dans le paragraphe 3, alinéa 3, les mots “l’article 458” sont remplacés par les mots “l’article 352”.

Art. 175. Dans l’article 464/25, du même Code, inséré par la loi du 11 février 2014 et modifié en dernier lieu par la loi du 25 décembre 2016, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans le paragraphe 2, alinéa 2, les mots “ d’une amende de vingt-six euros à dix mille euros” sont remplacés par les mots “ de la peine prévue à l’article 655 du Code pénal” ;

2° dans le paragraphe 3, alinéa 2, les mots “l’article 458” sont remplacés par les mots “l’article 352”.

Art. 176. À l’article 464/27 du même Code, inséré par la loi du 11 février 2014 et rétabli par la loi du 18 mars 2018, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots «au sens des articles 479, 480 et 481 du Code pénal,» sont abrogés ;

2° in paragraaf 3, eerste lid, 1°, worden de woorden “in artikel 324*bis*” vervangen door de woorden “in artikel 406”;

3° in paragraaf 3, derde lid, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Art. 177. In artikel 464/31, § 2, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 11 februari 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de bepaling onder 1°, worden de woorden “artikel 507” vervangen door de woorden “artikel 665”;

2° in de bepaling onder 2°, worden de woorden “artikel 507, eerste lid” vervangen door de woorden “artikel 665, eerste lid, 1°”.

Art. 178. In artikel 464/33, § 2, tweede lid, 5°, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 11 februari 2014, worden de woorden “artikel 507, eerste lid” vervangen door de woorden “artikel 665, eerste lid, 1°”.

Art. 179. In artikel 464/34, § 2, derde lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 11 februari 2014, worden de woorden “artikel 507, eerste lid” vervangen door de woorden “artikel 665, eerste lid, 1°”.

Art. 180. In het opschrift van hoofdstuk III van boek II, titel IV, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 15 mei 2024, worden de woorden “misdaden en wanbedrijven” vervangen door het woord “misdrijven”.

Art. 181. In artikel 479 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 15 mei 2024, worden de woorden “misdaad of wanbedrijf” vervangen door het woord “misdrijf”.

Art. 182. In artikel 482, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 15 mei 2024, worden de woorden “misdaden of wanbedrijven” vervangen door het woord “misdrijven”.

Art. 183. In artikel 485, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 15 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden in de Franse tekst de woorden “flagrant délit” vervangen door het woord “flagrance”;

2° in het tweede lid worden in de Franse tekst de woorden “un flagrant délit” vervangen door de woorden “une infraction flagrante”.

Art. 184. In het opschrift van afdeling 3 van hoofdstuk III van boek II, titel IV, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 15 mei 2024, worden de woorden “misdaden en wanbedrijven” vervangen door het woord “misdrijven”.

Art. 185. In artikel 486, derde lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 15 mei 2024, worden de woorden “criminele en correctionele zaken” vervangen door het woord “strafzaken”.

2° dans le paragraphe 3, alinéa 1er, 1°, les mots «à l'article 324*bis*» sont remplacés par les mots «à l'article 406» ;

3° dans le paragraphe 3, alinéa 3, les mots “l'article 458” sont remplacés par les mots “l'article 352”.

Art. 177. À l'article 464/31, § 2, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 11 février 2014, les modifications suivantes sont apportées :

1° au 1°, les mots “l'article 507» sont remplacés par les mots “l'article 665»;

2° au 2°, les mots “l'article 507, alinéa 1er» sont remplacés par les mots “l'article 665, alinéa 1er, 1°».

Art. 178. Dans l'article 464/33, § 2, alinéa 2, 5°, du même Code, inséré par la loi du 11 février 2014, les mots “l'article 507, alinéa 1er» sont remplacés par les mots “l'article 665, alinéa 1er, 1°».

Art. 179. Dans l'article 464/34, § 2, alinéa 3, du même Code, inséré par la loi du 11 février 2014, les mots “l'article 507, alinéa 1er» sont remplacés par les mots “l'article 665, alinéa 1er, 1°».

Art. 180. Dans le chapitre III du livre II, titre IV, du même Code, inséré par la loi du 15 mai 2024, les mots «crimes et délits imputées» sont remplacés par les mots «infractions imputées».

Art. 181. Dans l'article 479 du même Code, inséré par la loi du 15 mai 2024, les mots “un crime ou d'un délit» sont remplacés par les mots «une infraction».

Art. 182. Dans l'article 482, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 15 mai 2024, les mots “du crime ou délit” sont remplacés par les mots “de l'infraction”.

Art. 183. Dans l'article 485, du même Code, inséré par la loi du 15 mai 2024, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans l'alinéa 1er, les mots “flagrant délit» sont remplacés par le mot “flagrance” ;

2° dans l'alinéa 2, les mots “un flagrant délit” sont remplacés par les mots “une infraction flagrante”.

Art. 184. Dans la section 3 du chapitre III du livre II, titre IV, du même Code, inséré par la loi du 15 mai 2024, les mots «crimes et délits» sont remplacés par le mot «infractions».

Art. 185. Dans l'article 486, alinéa 3, du même Code, inséré par la loi du 15 mai 2024, les mots “criminelle et correctionnelle” sont remplacés par le mot “pénale”.

Art. 186. In artikel 487 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 15 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid worden de woorden “misdaad of wanbedrijf” vervangen door het woord “misdrijf”;

2° in het tweede lid wordt in de Franse tekst het woord “dénoncé” vervangen door het woord “dénoncée”;

3° in het derde lid worden de woorden “misdaad of wanbedrijf” vervangen door het woord “misdrijf”.

Art. 187. In artikel 488, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 15 mei 2024, worden in de Franse tekst de woorden “flagrant délit” vervangen door het woord “flagrance”.

Art. 188. In artikel 489, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 15 mei 2024, wordt het woord “medeplichtigen” vervangen door het woord “deelnemers”.

Art. 189. In het opschrift van hoofdstuk IV van boek II, titel IV, van hetzelfde Wetboek, wordt in de Franse tekst het woord “délits” vervangen door het woord “infractions”.

Art. 190. In artikel 506 van hetzelfde Wetboek, wordt het woord “misdaad” vervangen door het woord “misdrijf”.

Art. 191. In artikel 507 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 juli 1967, worden de woorden “misdaad zijn geworden, of van alle andere op heterdaad vastgestelde misdaden” vervangen door de woorden “misdrijf zijn geworden, of van alle andere op heterdaad vastgestelde misdrijven”.

Art. 192. In artikel 520*bis* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 5 mei 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in eerste paragraaf, eerste lid, en paragraaf 2, eerste lid, worden de woorden “hoofdgevangenisstraffen, opsluitingen” vervangen door de woorden “vrijheidsbenemende hoofdstraffen”;

2° in paragraaf 3, eerste lid, worden de woorden “wanbedrijf of misdaad” vervangen door het woord “misdrijf”.

Art. 193. In artikel 520*quiquies* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 5 mei 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 3, eerste lid, worden de woorden “correctionele hoofdgevangenisstraf van een jaar” vervangen door de woorden “straf van niveau 2”;

2° in paragraaf 3, tweede lid, worden de woorden “in de zin van de artikelen 479, 480 en 481 van het Strafwetboek”, opgeheven;

Art. 186. Dans l'article 487 du même Code, inséré par la loi du 15 mai 2024, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans l'alinéa 2, les mots “Un crime ou un délit relative” sont remplacés par les mots “Une infraction relative” ;

2° dans l'alinéa 2, le mot “dénoncé” est remplacé par le mot “dénoncée” ;

3° dans l'alinéa 3, les mots “crime ou délit” sont remplacés par le mot “infraction”.

Art. 187. Dans l'article 488, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 15 mai 2024, les mots “flagrant délit” sont remplacés par le mot “flagrance”.

Art. 188. Dans l'article 489, du même Code, inséré par la loi du 15 mai 2024, le mot “complice” est remplacé par le mot “participant”.

Art. 189. Dans le chapitre IV du livre II, titre IV, du même Code, le mot «délits» est remplacé par le mot «infractions».

Art. 190. Dans l'article 506 du même Code, les mots “d'un crime commis” sont remplacés par les mots “d'une infraction commise”.

Art. 191. Dans l'article 507 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 10 juillet 1967, les mots “crimes, ou de tous autres crimes flagrants et commis” sont remplacés par les mots “infractions, ou de tous autres infractions flagrantes et commises”.

Art. 192. Dans l'article 520*bis* du même Code, inséré par la loi du 5 mai 2019, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, et le paragraphe 2, alinéa 1er, les mots “d'emprisonnement à titre principal, de réclusions” sont à chaque fois remplacés par les mots “privatives de liberté à titre principal” ;

2° dans le paragraphe 3, alinéa 1er, les mots “un délit ou un crime” sont remplacés par les mots “une infraction”.

Art. 193. Dans l'article 520*quiquies* du même Code, inséré par la loi du 5 mai 2019, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans le paragraphe 3, alinéa 1er, les mots “un emprisonnement correctionnel principal d'un an” sont remplacés par les mots “une peine de niveau 2” ;

2° dans le paragraphe 3, alinéa 2, les mots “au sens des articles 479, 480 et 481 du Code pénal”, sont abrogés ;

3° in paragraaf 3, tweede lid en derde lid, worden de woorden “hoofdgevangenisstraf, opsluiting” vervangen door de woorden “vrijheidsbenemende hoofdstraf”;

4° in paragraaf 3, tweede en derde lid worden de woorden “artikel 324*bis*” telkens vervangen door de woorden “artikel 406”;

5° in paragraaf 3, derde lid worden de woorden “dergelijke hoofdgevangenisstraf, opsluiting” vervangen door de woorden “dergelijke vrijheidsbenemende hoofdstraf”;

6° in paragraaf 3, vierde lid, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”;

7° in paragraaf 4, eerste lid, 3°, worden de woorden “zijn hoofdgevangenisstraf, opsluiting” vervangen door de woorden “zijn vrijheidsbenemende hoofdstraf”;

8° in paragraaf 4, vierde lid, 2°, worden de woorden “hoofdgevangenisstraf of opsluiting” vervangen door de woorden “vrijheidsbenemende hoofdstraf”.

Art. 194. In artikel 520*sexies*, § 3, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 5 mei 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, 3° en vierde lid, 1°, worden de woorden “zijn hoofdgevangenisstraf, opsluiting” vervangen door de woorden “zijn vrijheidsbenemende hoofdstraf”;

2° in het eerste lid, 4°, worden de woorden “hoofdgevangenisstraf, opsluiting” vervangen door de woorden “vrijheidsbenemende hoofdstraf”;

3° in het vierde lid, 2°, de woorden “hoofdgevangenisstraf, opsluiting” worden vervangen door de woorden “vrijheidsbenemende hoofdstraf”.

Art. 195. In artikel 520*septies*, tweede en zesde lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 5 mei 2019, worden de woorden “hoofdgevangenisstraf, opsluiting” telkens vervangen door de woorden “vrijheidsbenemende hoofdstraf”.

Art. 196. In artikel 524*bis*, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 19 december 2002 en gewijzigd bij de wetten van 18 maart 2018 en van 28 november 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “artikel 42, 3°, artikel 43*bis* en 43*quater*,” worden vervangen door de woorden “artikel 53, § 2, eerste lid, 4°, en tweede lid, en artikel 54,”;

2° in paragraaf 1, tweede lid, worden de woorden “artikel 43*quater*, § 1°” vervangen door de woorden “artikel 54, § 1°”;

3° in paragraaf 3 worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 669”.

3° dans le paragraphe 3, alinéas 2 et 3, les mots “d’emprisonnement à titre principal, une réclusion” sont remplacés par les mots “privative de liberté à titre principal” ;

4° dans le paragraphe 3, alinéas 2 et 3, les mots “l’article 324*bis*” sont à chaque fois remplacés par les mots “l’article 406”;

5° dans le paragraphe 3, alinéa 3, les mots “d’emprisonnement à titre principal, une telle réclusion” sont remplacés par les mots “privative de liberté à titre principal” ;

6° dans le paragraphe 3, alinéa 4, les mots “à l’article 458” sont remplacés par les mots “à l’article 352” ;

7° dans le paragraphe 4, alinéa 1er, 3° et alinéa 4, 1°, les mots “d’emprisonnement à titre principal, de sa réclusion” sont remplacés par les mots “privative de liberté à titre principal” ;

8° dans le paragraphe 4, alinéa 4, 2°, les mots “d’emprisonnement, une réclusion” sont remplacés par les mots “privative de liberté”.

Art. 194. Dans l’article 520*sexies*, § 3, du même Code, inséré par la loi du 5 mai 2019, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans l’alinéa 1er, 3°, et alinéa 4, 1°, les mots “d’emprisonnement à titre principal, de sa réclusion” sont remplacés par les mots “privative de liberté” ;

2° dans l’alinéa 1er, 4°, les mots “d’emprisonnement, une réclusion” sont remplacés par les mots “privative de liberté” ;

3° dans l’alinéa 4, 2° les mots “d’emprisonnement, une réclusion” sont remplacés par les mots “privative de liberté”.

Art. 195. Dans l’article 520*septies*, alinéas 2 et 6, du même Code, inséré par la loi du 5 mai 2019, les mots “d’emprisonnement à titre principal, de la réclusion” sont à chaque fois remplacés par les mots “privative de liberté”.

Art. 196. Dans l’article 524*bis*, du même Code, inséré par la loi du 19 décembre 2002 et modifié par les lois du 18 mars 2018 et du 28 novembre 2021, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “articles 42, 3°, 43*bis* et 43*quater*,” sont remplacés par les mots “articles 53, § 2, alinéa 1er, 4°, et alinéa 2, et à l’article 54,” ;

2° dans le paragraphe 1er, alinéa 2, les mots “l’article 43*quater*, § 1er” sont remplacés par les mots “l’article 54, § 1er” ;

3° dans le paragraphe 3 les mots “l’article 458” sont remplacés par les mots “l’article 669”.

Art. 197. In artikel 526 van hetzelfde Wetboek, worden de woorden “of van een zelfde overtreding” opgeheven.

Art. 198. In artikel 526*bis* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 21 juni 2001, worden in de Franse tekst de woorden “d’un même délit ou de délits connexes” vervangen door de woorden “d’une même infraction ou d’infractions connexes”.

Art. 199. In artikel 527 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 april 2003, worden de woorden “of van een zelfde overtreding” opgeheven.

Art. 200. In artikel 540 van hetzelfde Wetboek, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden in de Franse tekst de woorden “d’un même délit ou de délits connexes” vervangen door de woorden “d’une même infraction ou d’infractions connexes”;

2° in het tweede lid worden de woorden “overtreding of van samenhangende overtredingen” vervangen door de woorden “misdrijf of van samenhangende misdrijven”.

Art. 201. In artikel 555, § 3, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, hersteld bij de wet van 22 juni 2005, worden de woorden “Artikel 458” vervangen door de woorden “Artikel 352”.

Art. 202. In artikel 565, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 25 april 2024, worden de woorden “gevangenisstraf van zes maanden tot twee jaar en met een geldboete van tweehonderd euro tot tienduizend euro, of met een van die straffen alleen” vervangen door de woorden “straf van niveau 2”.

Art. 203. In artikel 567, § 3, vierde lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 25 april 2024, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Art. 204. In boek II van hetzelfde Wetboek worden de titels *Vlquinquies*, *Vlsexies*, *Vlter* en *Vlquater* hernoemd tot respectievelijk de titels *Vlter*, *Vlquater*, *Vlquinquies* en *Vlsexies*.

Art. 205. In artikel 569, § 5, vijfde lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 28 maart 2024, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Art. 206. In artikel 590, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 8 augustus 1997 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 16 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de bepaling onder 1° worden de woorden “criminele, correctionele of politiestrafen” vervangen door de woorden “een straf”.

2° de bepaling onder 2° wordt vervangen als volgt:

Art. 197. Dans l'article 526 du même Code, les mots “ du même délit ou de délits connexes, ou de la même contravention” sont remplacés par les mots “ de la même infraction ou d’infractions connexes”.

Art. 198. Dans l'article 526*bis* du même Code, inséré par la loi du 21 juin 2001, les mots “d’un même délit ou de délits connexes” sont remplacés par les mots “d’une même infraction ou d’infractions connexes”.

Art. 199. Dans l'article 527 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 10 avril 2003, les mots “ du même délit ou de délits connexes, ou de la même contravention” sont remplacés par les mots “ de la même infraction ou d’infractions connexes”.

Art. 200. Dans l'article 540 du même Code, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans l’alinéa 1er, les mots “du même délit ou de délits connexes” sont remplacés par les mots “ de la même infraction ou d’infractions connexes” ;

2° dans l’alinéa 2, les mots “ contravention ou de contraventions connexes” sont remplacés par les mots “ de la même infraction ou d’infractions connexes”.

Art. 201. Dans l'article 555, § 3, alinéa 2, du même Code, rétabli par la loi du 22 juin 2005, les mots “L'article 458 ” sont remplacés par les mots “L'article 352 ”.

Art. 202. Dans l'article 565, du même Code, inséré par la loi du 25 avril 2024, les mots “un emprisonnement de six mois à deux ans et d’une amende de deux cents euros à dix mille euros ou d’une de ces peines seulement» sont remplacés par les mots “une peine de niveau 2”.

Art. 203. Dans l'article 567, § 3, alinéa 4, du même Code, inséré par la loi du 25 avril 2024, les mots “l'article 458” sont remplacés par les mots “l'article 352”.

Art. 204. Dans le Livre II du même Code les titres *Vlquinquies*, *Vlsexies*, *Vlter* et *Vlquater* sont renumérotés et deviennent respectivement les titres *Vlter*, *Vlquater*, *Vlquinquies* en *Vlsexies*.

Art. 205. Dans l'article 569, § 5, alinéa 5, du même Code, inséré par la loi du 28 mars 2024, les mots “l'article 458” sont remplacés par les mots “l'article 352”.

Art. 206. Dans l'article 590, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 8 août 1997 et modifié en dernier lieu par la loi du 16 mai 2024, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans le 1°, les mots “criminelle, correctionnelle ou de police” sont abrogés;

2° le 2° est remplacé comme suit :

“2° beslissingen tot opschorting van de uitspraak van de veroordeling, alsook beslissingen die de herroeping van de opschorting vaststellen;”;

3° in de bepaling onder 3°, worden de woorden “, overeenkomstig artikel 14 van dezelfde wet” opgeheven;

4° in de bepaling onder 5°, worden de woorden “de artikelen 34*bis* tot en met 34*quater* van het Strafwetboek en” opgeheven;

5° in het eerste lid, wordt de bepaling onder 17° opgeheven.

Art. 207. In artikel 594, van hetzelfde Wetboek, hersteld bij de wet van 8 augustus 1997 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 18 maart 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, in de bepaling onder 3°, worden de woorden “en tot probatie- opschorting” opgeheven;

2° in het eerste lid, in de bepaling onder 4°, worden de woorden “overeenkomstig artikel 37*quiquies*” vervangen door de woorden “overeenkomstig artikel 45”;

3° in het eerste lid, de bepaling onder 5° wordt opgeheven;

4° in het eerste lid, in de bepaling onder 6°, worden de woorden “autonome probatiestraf overeenkomstig artikel 37*octies*” vervangen door de woorden “probatiestraf overeenkomstig artikel 44”;

5° in het eerste lid, wordt een bepaling onder 7° ingevoegd, luidende:

“7° de beslissingen die veroordelen tot een dienstverleningsstraf ten gunste van de gemeenschap overeenkomstig artikel 56 van het Strafwetboek”;

6° het tweede lid wordt vervangen als volgt:

“Zij hebben geen toegang meer tot gegevens betreffende veroordelingen tot gevangenisstraf van zes maanden, tot geldboete van ten hoogste 4 000 euro, tot veroordelingen bij schuldigverklaring, tot de sluiting van de inrichting, tot een geldstraf vastgesteld op basis van het verwachte of uit het misdrijf behaalde voordeel, en tot een geldboete, ongeacht het bedrag ervan, die is opgelegd krachtens het koninklijk besluit van 16 maart 1968 tot coördinatie van de wetten betreffende de politie over het wegverkeer, na een termijn van drie jaar te rekenen van de dag van de rechterlijke beslissing waarbij zij zijn uitgesproken, behalve indien deze veroordelingen een vervallenverklaring of een ontzetting inhoudt waarvan de gevolgen zich over meer dan drie jaar uitstrekken, uitgesproken in het vonnis of waarvan die overheden absoluut kennis moeten hebben om een wets- of verordeningsbepaling te kunnen toepassen.

Zij hebben ook geen toegang meer tot gegevens betreffende veroordelingen tot straffen onder elektronisch toezicht, met uitzondering voor het opmaken van de voorbereidende lijst van gezworenen overeenkomstig artikel 224, 13°, van

«2° les décisions ordonnant la suspension du prononcé de la condamnation ou les décisions constatant la révocation de la suspension;”;

3° dans le 3°, les mots “, prises par application de l'article 14 de la même loi” sont abrogés ;

4° dans le 5°, les mots “des articles 34*bis* à 34*quater* du Code pénal et” sont abrogés ;

5° dans l'alinéa 1er, le 17° est abrogé.

Art. 207. Dans l'article 594, du même Code, rétabli par la loi du 8 août 1997 et modifié en dernier lieu par la loi du 18 mars 2018, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, 3°, les mots “et la suspension probatoire” sont abrogés ;

2° dans l'alinéa 1er, 4°, les mots “conformément à l'article 37*quiquies*” sont remplacés par les mots “conformément à l'article 45”;

3° l'alinéa 1er, 5°, est abrogé;

4° dans l'alinéa 1er, 6°, les mots “peine de probation autonome conformément à l'article 37*octies*” sont remplacés par les mots “peine de probation conformément à l'article 44” ;

5° dans l'alinéa 1er, un 7° est inséré, rédigé comme suit :

“7° des décisions condamnant à une peine de prestation en faveur de la communauté conformément à l'article 56 du Code pénal” ;

6° l'alinéa 2 est remplacé par ce qui suit :

“Elles n'ont plus accès aux condamnations à des peines d'emprisonnement de six mois, à des peines d'amende ne dépassant pas 4 000 euros, aux condamnations par déclaration de culpabilité, à des peines de fermeture d'établissement, à des peines pécuniaires fixées en fonction du profit escompté ou obtenu de l'infraction et à des peines d'amende infligées en vertu des lois coordonnées par l'arrêté royal du 16 mars 1968 relatives à la police de la circulation routière quel que soit leur montant, après un délai de trois ans à compter de la date de la décision judiciaire définitive qui les prononce, sauf si ces condamnations comportent des déchéances ou des interdictions dont les effets dépassent une durée de trois ans, prononcées dans le jugement ou dont la connaissance leur est indispensable pour l'application d'une disposition légale ou réglementaire.

Elles n'ont plus accès également aux condamnations à des peines de surveillance électronique, excepté pour constituer la liste préparatoire des jurés conformément à l'article 224, 13°, du Code judiciaire, après un délai de trois ans pour les peines

het Gerechtelijk Wetboek, na een termijn van drie jaar voor straffen onder elektronisch toezicht van ten hoogste zes maanden te rekenen vanaf de datum van de definitieve rechterlijke beslissing waarbij zij zijn uitgesproken, behalve indien deze veroordelingen een vervallenverklaring of een ontzetting inhouden waarvan de gevolgen zich over meer dan drie jaar uitstrekken, uitgesproken in het vonnis of waarvan die overheden absoluut kennis moeten hebben om een wets- of verordeningbepaling te kunnen toepassen.

Wanneer de rechter een rechtspersoon veroordeelt tot twee hoofdstraffen overeenkomstig artikel 38, zevende lid, 4°, van het Strafwetboek, worden de bepalingen van de voorgaande leden afzonderlijk van toepassing op elke van de uitgesproken straffen.”

Art. 208. Artikel 595 van hetzelfde Wetboek hersteld bij de wet van 8 augustus 1997 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 19 december 2023, wordt vervangen als volgt:

1° in het eerste lid, onder bepaling 1°, worden de woorden “in artikel 594, 1° tot 6°” vervangen door de woorden “in artikel 594, 1° tot 7°”;

2° het tweede lid wordt vervangen als volgt:

“De in het vorige lid bedoelde persoon heeft geen toegang meer tot gegevens betreffende veroordelingen tot gevangenisstraf van zes maanden, tot geldboete van ten hoogste 4 000 euro, tot veroordelingen bij schuldigverklaring, tot veroordelingen tot verbeurdverklaringen, met inbegrip van de verruimde verbeurdverklaring, tot sluiting van de inrichting, tot geldstraf vastgesteld op basis van het verwachte of uit het misdrijf behaalde voordeel, en tot geldboete, ongeacht het bedrag ervan, die is opgelegd krachtens het koninklijk besluit van 16 maart 1968 tot coördinatie van de wetten betreffende de politie over het wegverkeer, na een termijn van drie jaar te rekenen van de dag van de rechterlijke beslissing waarbij zij zijn uitgesproken, behalve indien deze veroordelingen een vervallenverklaring of een ontzetting inhouden waarvan de gevolgen zich over meer dan drie jaar uitstrekken, uitgesproken in het vonnis.

De in de vorige leden bedoelde persoon heeft ook geen toegang meer tot gegevens betreffende veroordelingen tot straffen onder elektronisch toezicht, na een termijn van drie jaar voor straffen onder elektronisch toezicht van ten hoogste zes maanden te rekenen vanaf de datum van de definitieve rechterlijke beslissing waarbij zij zijn uitgesproken, behalve indien deze veroordelingen een vervallenverklaring of een ontzetting inhouden waarvan de gevolgen zich over meer dan drie jaar uitstrekken, uitgesproken in het vonnis.

Wanneer de rechter een rechtspersoon veroordeelt tot twee hoofdstraffen overeenkomstig artikel 38, zevende lid, 4°, van het Strafwetboek, worden de bepalingen van de voorgaande leden afzonderlijk van toepassing op elke van de uitgesproken straffen.”

Art. 209. In artikel 596, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen door de wet van 31 juli 2009 en laatstelijk gewijzigd

de surveillances électroniques ne dépassant pas six mois au plus à compter de la date de la décision judiciaire définitive qui les prononce, sauf si ces condamnations comportent des déchéances ou des interdictions dont les effets dépassent une durée de trois ans, prononcées dans le jugement ou dont la connaissance leur est indispensable pour l'application d'une disposition légale ou réglementaire.

Lorsque le juge condamne une personne morale à deux peines principales conformément à l'article 38, alinéa 7, 4° du Code pénal, les dispositions des alinéas précédents s'appliquent séparément à chacune des peines prononcées.”

Art. 208. Dans l'article 595 du même Code, rétabli par la loi du 8 août 1997 et modifié en dernier lieu par la loi du 19 décembre 2023, les modifications suivantes sont apportées

1° dans l'alinéa 1er, 1°, les mots “à l'article 594, 1° à 6°” sont remplacés par les mots “à l'article 594, 1° à 7°” ;

2° l'alinéa 2 est remplacé par ce qui suit :

“La personne mentionnée à l'alinéa précédent n'a plus accès aux condamnations à des peines d'emprisonnement de six mois, à des peines d'amende ne dépassant pas 4 000 euros, aux condamnations par déclaration de culpabilité, aux condamnations à des peines de confiscation, y compris la confiscation élargie, à des peines de fermeture d'établissement, à des peines pécuniaires fixées en fonction du profit escompté ou obtenu de l'infraction, et à des peines d'amende infligées en vertu des lois coordonnées par l'arrêté royal du 16 mars 1968 relatives à la police de la circulation routière quel que soit leur montant, après un délai de trois ans à compter de la date de la décision judiciaire définitive qui les prononce, sauf si ces condamnations comportent des déchéances ou des interdictions dont les effets dépassent une durée de trois ans, prononcées dans le jugement.

La personne mentionnée aux alinéas précédents n'a plus accès également aux condamnations à des peines de surveillance électronique, , après un délai de trois ans pour les peines de surveillances électroniques de six mois au plus à compter de la date de la décision judiciaire définitive qui les prononce, sauf si ces condamnations comportent des déchéances ou des interdictions dont les effets dépassent une durée de trois ans, prononcées dans le jugement.

Lorsque le juge condamne une personne morale à deux peines principales conformément à l'article 38, alinéa 7, 4° du Code pénal, les dispositions des alinéas précédents s'appliquent séparément à chacune des peines prononcées.”

Art. 209. Dans l'article 596, alinéa 2, du même Code, remplacé par la loi du 31 juillet 2009 et modifié en dernier lieu

bij de wet van 5 mei 2019, worden de woorden “in artikel 594, 4° tot 6°” vervangen door de woorden “in artikel 594, eerste lid, 4° tot 7°” en worden de woorden “en 17°” opgeheven en de woorden “De gemeentelijke administratie” vervangen door de woorden “Het uittreksel”.

Art. 210. In artikel 596*bis*, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 16 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de Franse tekst van de inleidende zin, worden de woorden “du Code belge de la Navigation,” ingevoegd tussen de woorden “et 17°,” en de woorden “l'extrait mentionne”;

2° in de bepaling onder 2°, worden de woorden “eerste lid, 1°, 3°, 17° en 20°” vervangen door de woorden “eerste lid, 3° en 20°”;

3° in de inleidende zin van de bepaling onder 3°, worden de woorden “in artikel 594, 4° tot 6°” vervangen door de woorden “in artikel 594, 4° tot 7°”;

4° in de bepaling onder 3°, ii, worden de woorden « boek II, titel VI, hoofdstuk I » vervangen door de woorden « in de artikelen 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409 en 410 »;

5° in de bepaling onder 3°, iii, worden de woorden “boek II, titel IX, hoofdstuk I, afdeling I” vervangen door de woorden “artikel 465 en 466”;

6° in de bepaling onder 3°, iv, worden de woorden “boek II, titel IX, hoofdstuk III, afdeling VIII*bis*” vervangen door de woorden “de artikelen 419 en 420”.

Art. 211. In artikel 601, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 8 augustus 1997, worden de woorden “Artikel 458 van het Strafwetboek” vervangen door de woorden “Artikel 352 van het Strafwetboek”.

Art. 212. In artikel 609 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 15 mei 2024, worden de woorden “criminele straf of een gevangenisstraf” vervangen door de woorden “vrijheidsbenemende straf”.

Art. 213. In artikel 618 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 12 januari 2024, worden de woorden “medeplichtig aan willekeurige vrijheidsberoving” vervangen door de woorden “deelnemer aan het misdrijf bedoeld in artikel 219 van het Strafwetboek”.

Art. 214. Artikel 619, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 15 mei 2024, wordt vervangen als volgt:

§ 1. Wordt uitgewist na een termijn van drie jaar te rekenen van de dag van de definitieve rechterlijke beslissing waarbij zij zijn uitgesproken :

1° de geldboete tot ten hoogste 20.000 euro;

2° de werkstraf tot ten hoogste honderdtwintig uur;

par la loi du 5 mai 2019, les mots “à l'article 594, 4° à 6°” sont remplacés par les mots “à l'article 594, alinéa 1er, 4° à 7°” et les mots “et 17°” sont abrogés et les mots “L'administration communale” sont remplacés par les mots “L'extrait”.

Art. 210. Dans l'article 596*bis*, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 16 mai 2024, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans la phrase liminaire, les mots « du Code belge de la Navigation, » sont insérés entre les mots “et 17°,” et les mots “l'extrait mentionne” ;

2° dans le 2°, remplacer les mots, “alinéa 1er, 1°, 3° 17° et 20°” par les mots “alinéa 1er, 3° et 20°” ;

3° dans la phrase liminaire du 3°, remplacer les mots “à l'article 594, 4° à 6°” par les mots “à l'article 594, 4° à 7°” ;

4° dans le 3°, ii, les mots “ au livre II, titre VI, chapitre Ier” sont remplacés par les mots “aux articles 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409 et 410” ;

5° dans le 3°, iii, les mots “ au livre II, titre IX, chapitre Ier, section Ier” sont remplacés par les mots “à l'article 465 et 466” ;

6° dans le 3°, iv, les mots “au livre II, titre IX, chapitre III, section VIII*bis*” sont remplacés par les mots “aux articles 419 et 420”.

Art. 211. Dans l'article 601, alinéa 1er, du même Code, remplacé par la loi du 8 août 1997, les mots “L'article 458 du Code pénal” sont remplacés par les mots “L'article 352 du Code pénal”.

Art. 212. Dans l'article 609 du même Code, inséré par la loi du 15 mai 2024, les mots “criminelle, ou à un emprisonnement” sont remplacés par les mots “privative de liberté”.

Art. 213. Dans l'article 618 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 12 janvier 2005, les mots “complice de détention arbitraire” sont remplacés par les mots “ participant de l'infraction visée à l'article 219 du Code pénal”.

Art. 214. L'article 619, modifié en dernier lieu par la loi du 15 mai 2024, est remplacé comme suit :

§ 1er. Est effacée après un délai de trois ans à compter de la décision judiciaire définitive qui la prononce, en tant que peine principale :

1° la peine d'amende de 20 000 euros au plus ;

2° la peine de travail de cent-vingt heures au plus ;

3° de probatiestraf tot ten hoogste twaalf maanden;

4° de verbeurdverklaring;

5° de geldstraf vastgesteld op basis van het verwachte of behaalde voordeel uit het misdrijf;

6° de dienstverleningsstraf ten gunste van de gemeenschap, geraamd op een bedrag tot ten hoogste 20.000 euro;

7° behoudens bij een andersluidende, bijzonder gemotiveerde beslissing van de rechter, de veroordeling bij schuldigverklaring.

Wanneer de rechter een rechtspersoon veroordeelt tot twee hoofdstraffen, overeenkomstig artikel 38, zevende lid, 4°, van het Strafwetboek, worden de straffen elk afzonderlijk overeenkomstig dit artikel uitgewist.

De bijkomende straf die als hoofdstraf wordt uitgesproken, wordt uitgewist wanneer de rechter dit uitdrukkelijk in zijn beslissing vermeldt. In dat geval vermeldt hij de termijn vanaf wanneer de veroordeling wordt uitgewist.

De beslissing tot opschorting van de uitspraak van de veroordeling wordt uitgewist na het verstrijken van de proeftijd voor zover de opschorting niet werd herroepen.

§ 2. De uitwissing verhindert evenwel niet de invordering van de door de definitieve rechterlijke beslissing opgelegde geldboete of de geldstraf vastgesteld op basis van het verwachte of uit het misdrijf behaalde voordeel.

§ 3. Dit artikel is niet van toepassing op veroordelingen die een vervallenverklaring of ontzetting inhouden uitgesproken volgens het vonnis waarvan de gevolgen zich over meer dan drie jaar uitstrekken, tenzij het gaat om een verval van het recht tot sturen wegens lichamelijke ongeschiktheid, uitgesproken op grond van de bepalingen van het koninklijk besluit van 16 maart 1968 tot coördinatie van de wetten betreffende de politie over het wegverkeer.

§ 4. Beslissingen in strafzaken genomen door buitenlandse rechtscolleges zoals bedoeld in artikel 590, 16°, worden uitgewist zodra het Centraal Strafregister door de bevoegde buitenlandse instanties in kennis wordt gesteld van de uitwissing van de veroordeling of het herstel in eer en rechten ten aanzien van de veroordeelde persoon.

Art. 215. Artikel 621, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd door bij de wet van 15 mei 2024, wordt opgeheven.

Art. 216. In artikel 623, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 7 april 1964 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 8 augustus 1997, worden de woorden "artikel 489ter" vervangen door de woorden "artikel 491".

Art. 217. Artikel 625, 1°, van hetzelfde Wetboek, vervangen door de wet van 7 april 1964 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 15 mei 2024, wordt vervangen als volgt:

3° la peine de probation de douze mois au plus ;

4° la peine de confiscation;

5° la peine pécuniaire fixée en fonction du profit escompté ou obtenu de l'infraction ;

6° la peine de prestation en faveur de la communauté évaluée à 20 000 euros au plus ;

7° sauf décision contraire du juge, spécialement motivée, la condamnation par déclaration de culpabilité.

Lorsque le juge condamne une personne morale à deux peines principales, conformément à l'article 38, alinéa 7, 4°, du Code pénal, les peines sont chacune effacées séparément conformément à cet article.

La peine accessoire prononcée à titre de peine principale est effacée lorsque le juge le mentionne expressément dans sa décision. Dans ce cas, il indique le délai à partir duquel la condamnation peut être effacée.

La décision ordonnant la suspension du prononcé est effacée à l'expiration du délai d'épreuve, dans la mesure où la suspension n'a pas été révoquée.

§ 2. L'effacement n'empêche toutefois pas le recouvrement de l'amende ou de la peine pécuniaire fixée en fonction du profit escompté ou obtenu de l'infraction prononcées par la décision judiciaire définitive.

§ 3. Cet article ne s'applique pas aux condamnations qui comportent une déchéance ou une interdiction prononcée lors du jugement dont les effets dépassent une durée de trois ans, sauf s'il s'agit d'une déchéance du droit de conduire prononcée pour incapacité physique du conducteur en vertu des dispositions de l'arrêté royal du 16 mars 1968 portant coordination des lois relatives à la police de la circulation routière.

§ 4. Les décisions rendues en matière pénale par des juridictions étrangères visées par l'article 590, 16°, sont effacées dès que le Casier judiciaire est informé par les autorités étrangères compétentes de l'effacement de la condamnation ou de la réhabilitation de la personne condamnée.

Art. 215. L'article 621, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 15 mai 2024, est abrogé.

Art. 216. Dans l'article 623, alinéa 1er, du même Code, remplacé par la loi du 7 avril 1964 et modifié en dernier lieu par la loi du 8 août 1997, les mots «l'article 489ter» sont remplacés par les mots «l'article 491».

Art. 217. L'article 625, 1°, du même Code, remplacé par la loi du 7 avril 1964 et modifié en dernier lieu par la loi du 15 mai 2024, est remplacé par ce qui suit :

“1° Van de dag van de definitieve voorwaardelijke veroordeling;”

Art. 218. In artikel 626 van hetzelfde Wetboek, vervangen door de wet van 7 april 1964 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 15 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “tot politiestraffen of correctionele straffen” opgeheven;

2° paragraaf 1, tweede lid wordt opgeheven;

3° in paragraaf 1, derde lid, worden de woorden “overeenkomstig de artikelen 54 tot 57bis van het Strafwetboek of indien hij ter beschikking van de strafuitvoeringsrechtbank is gesteld ingevolge de artikelen 34bis, 34ter of 34quater van het Strafwetboek” vervangen door de woorden “overeenkomstig artikel 60 van het Strafwetboek of indien hij ter beschikking van de strafuitvoeringsrechtbank is gesteld”;

4° in paragraaf 2, eerste lid, worden de woorden “tot criminele straffen of tot correctionele straffen” opgeheven;

5° paragraaf 2, tweede lid, wordt opgeheven.

6° in paragraaf 2, derde lid, worden de woorden “overeenkomstig de artikelen 54 tot 57bis van het Strafwetboek of indien hij ter beschikking van de strafuitvoeringsrechtbank is gesteld ingevolge de artikelen 34bis, 34ter of 34quater van het Strafwetboek” vervangen door de woorden “overeenkomstig artikel 60 van het Strafwetboek of indien hij ter beschikking van de strafuitvoeringsrechtbank is gesteld”;

7° in paragraaf 3, wordt de laatste zin opgeheven.

Art. 219. In artikel 627 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 15 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “bij eenvoudige schuldigverklaring, hij het voorwerp is geweest van een beslissing waarbij de opschorting van de uitspraak van een veroordeling wordt gelast of veroordeeld is tot een politiestraf, tot een correctionele geldboete of tot een correctionele hoofdgevangenisstraf van ten hoogste een maand wegens overtreding van:” worden vervangen door de woorden “tot een straf van niveau 1 wegens overtreding van”;

2° de woorden “242, 263, 283, 285, 294, 295, tweede lid, 361, 362, 419, 420, 421, 422 en 519” worden vervangen door de woorden “106, 107, 217, 218, 358, 359, 360, 361, 505, 512 en 640”;

3° de woorden “de artikelen 333 en 334 van hetzelfde Wetboek, die betrekking hebben op” worden vervangen door de woorden “artikel 685, dat betrekking heeft op”.

Art. 220. In artikel 629, § 3, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 25 december 2016 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 15 mei 2024, worden de woorden “het voorwerp is geweest van een beslissing waarbij de opschorting van de uitspraak van de veroordeling is gelast

“1° du jour de la condamnation conditionnelle définitive ;»

Art. 218. Dans l'article 626, du même Code, remplacé par la loi du 7 avril 1964 et modifié en dernier lieu par la loi du 15 mai 2024, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “ de police ou à des peines correctionnelles” sont abrogés ;

2° le paragraphe 1er, alinéa 2, est abrogé ;

3° dans le paragraphe 1er, alinéa 3, les mots “ conformément aux articles 54 à 57bis du Code pénal ou s'il a été mis à la disposition du tribunal de l'application des peines par application des articles 34bis, 34ter ou 34quater du Code pénal” sont remplacés par les mots “ conformément à l'article 60 du Code pénal ou s'il a été mis à la disposition du tribunal de l'application des peines” ;

4° dans le paragraphe 2, alinéa 1er, les mots “ criminelles ou à des peines correctionnelles” sont abrogés ;

5° le paragraphe 2, alinéa 2, est abrogé.

6° dans le paragraphe 2, alinéa 3, les mots “ conformément aux articles 54 à 57bis du Code pénal ou s'il a été mis à la disposition du tribunal de l'application des peines par application des articles 34bis, 34ter ou 34quater du Code pénal” sont remplacés par les mots “ conformément à l'article 60 du Code pénal ou s'il a été mis à la disposition du tribunal de l'application des peines” ;

7° dans le paragraphe 3, la dernière phrase est abrogée.

Art. 219. Dans l'article 627, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 15 mai 2024, les modifications suivantes sont apportées :

1° les mots “par simple déclaration de culpabilité, a bénéficié d'une décision ordonnant la suspension du prononcé de la condamnation ou a été condamné, soit à des peines de police, soit à des peines d'amende correctionnelle, soit à des peines d'emprisonnement correctionnel principal ne dépassant pas un mois pour infraction :» sont remplacés par les mots “ à une peine de niveau 1 pour infraction” ;

2° les mots “242, 263, 283, 285, 294, 295, alinéa 2, 361, 362, 419, 420, 421, 422 et 519” sont remplacés par les mots “106, 107, 217, 218, 358, 359, 360, 361, 505, 512 et 640”;

3° les mots “aux articles 333 et 334 en tant qu'ils se rapportent au” sont remplacés par les mots “à l'article 685 en tant qu'il se rapporte au”.

Art. 220. Dans l'article 629, § 3, alinéa 2, du même Code, remplacé par la loi du 25 décembre 2016 et modifié en dernier lieu par la loi du 15 mai 2024, les mots “ a fait l'objet d'une décision ordonnant la suspension du prononcé de la condamnation ou a été condamné pour des faits visés aux articles

of is veroordeeld voor feiten bedoeld in de artikelen 417/7 tot 417/24, 417/55 en 417/58 van het Strafwetboek of voor feiten bedoeld in de artikelen 417/25 tot 417/48, 417/52 tot 417/54, 417/59, 417/62 en 417/63 van hetzelfde Wetboek” vervangen door de woorden “een straf heeft ondergaan voor feiten bedoeld in de artikelen 134 tot 149 en 151 van het Strafwetboek of voor feiten bedoeld in de artikelen 152 tot 168, 170 tot 174, 174 tot 179, 183 tot 185 en 192 van hetzelfde Wetboek”.

Hoofdstuk 3 – Wijzigingen van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

Art. 221. In artikel 1 van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° In de Franse tekst van het eerste lid, in de inleidende zin, worden de woorden “de flagrant crime ou de flagrant délit” vervangen door de woorden “d’infraction flagrante”.

2° In de Franse tekst van het eerste lid, 3°, gewijzigd door de wet van 31 oktober 2017, worden de woorden “de flagrant crime ou en flagrant délit” vervangen door de woorden “d’infraction flagrante”.

Art. 222. In artikel 2, van dezelfde wet, in de inleidende zin, gewijzigd door de wet van 31 oktober 2017, worden de woorden “misdaad of op heterdaad ontdekt wanbedrijf” vervangen door het woord “misdrijf” en de woorden “misdaad of een wanbedrijf” door het woord “misdrijf”.

Art. 223. In artikel 3, eerste lid, van dezelfde wet, worden de woorden “misdaad of een wanbedrijf” vervangen door het woord “misdrijf”.

Art. 224. In artikel 4 van dezelfde wet, worden de woorden “geldboete bepaald bij dat artikel” vervangen door de woorden “straf bepaald in artikel 654 van de Strafwetboek”.

Art. 225. In artikel 15 van dezelfde wet, worden de woorden “, wordt altijd gestraft met geldboete van ten minste vijftig frank ten laste van de griffier en” opgeheven.

Art. 226. In artikel 16 van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd door de wet van 25 april 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° In paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “correctionele hoofdgevangenisstraf van een jaar” vervangen door de woorden “straf van niveau 2”;

2° In paragraaf 1, vierde lid, worden de woorden “vijftien jaar opsluiting of, bij misdrijven bedoeld in boek II, titel I^{ter}, van het Strafwetboek, vijf jaar gevangenisstraf” vervangen door de woorden “een straf van niveau 4 of, bij misdrijven bedoeld in boek II, titel 4, hoofdstuk 1, een straf van niveau 3”, worden de woorden “nieuwe misdaden of wanbedrijven” vervangen door de woorden “nieuwe misdrijven”, worden de woorden “artikel 322” vervangen door de woorden “artikel 403”, worden de woorden “artikel 324bis” vervangen door de woorden “artikel 406”, worden de woorden “artikelen

417/7 à 417/24, 417/55 et 417/58 du Code pénal, ou pour des faits visés aux articles 417/25 à 417/48, 417/52 à 417/54, 417/59, 417/62 et 417/63 du même Code” sont remplacés par les mots “a subi une peine pour des faits visés aux articles 134 à 149 et 151 du Code pénal ou pour des faits visés à l’article 152 à 168, 170 à 174, 177 à 179, 183 à 185 et 192 du même Code”.

Chapitre 3 – Modifications de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

Art. 221. Dans l’article 1er de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive, sont apportées les modifications suivantes :

1° A l’alinéa 1er, dans le chapeau, les mots “de flagrant crime ou de flagrant délit” sont remplacés par les mots “d’infraction flagrante” ;

2° A l’alinéa 1er, 3°, modifié par la loi du 31 octobre 2017, les mots “en flagrant crime ou en flagrant délit” sont remplacés par les mots “infraction flagrante”.

Art. 222. Dans l’article 2, de la même loi, dans le chapeau, modifié par la loi du 31 octobre 2017, les mots “de flagrant crime ou de flagrant délit” sont remplacés par les mots “d’infraction flagrante” et les mots “un crime ou à un délit” sont remplacés par les mots “une infraction”.

Art. 223. Dans l’article 3, alinéa 1er, de la même loi, les mots “un crime ou à un délit” sont remplacés par les mots “une infraction”.

Art. 224. Dans l’article 4 de la même loi, les mots “l’amende prévue à cet article” sont remplacés par les mots “la peine prévue à l’article 654 du Code pénal”.

Art. 225. Dans l’article 15 de la même loi, les mots “est toujours punie d’une amende de cinquante francs au moins contre le greffier et” sont abrogés.

Art. 226. Dans l’article 16 de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 25 avril 2024, sont apportées les modifications suivantes :

1° Au paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “un emprisonnement correctionnel principal d’un an” sont remplacés par les mots “une peine de niveau 2” ;

2° Au paragraphe 1er, alinéa 4, les mots “quinze ans de réclusion ou, en cas d’infractions visées au livre II, titre I^{er}ter, du Code pénal, cinq ans d’emprisonnement” sont remplacés par les termes “une peine de niveau 4 ou, en cas d’infractions visées au livre II, titre 4, chapitre 1er, une peine de niveau 3”, les mots “nouveaux crimes ou délits” sont remplacés par les mots “nouvelles infractions”, les mots “article 322” sont remplacés par les mots “article 403”, les mots “article 324bis” sont remplacés par les termes “article 406”, les mots “articles 433^{quinquies} à 433^{octies} du Code pénal, des infractions

433quinquies tot 433octies van het Strafwetboek, de strafbare feiten bedoeld in de artikelen 77bis tot 77quinquies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen” vervangen door de woorden “artikelen 258 tot 260 van het Strafwetboek”;

3° In paragraaf 5, worden de woorden “misdaad of een wanbedrijf” vervangen door het woord “misdrijf”.

Art. 227. In artikel 19, § 7, van dezelfde wet, worden de woorden “, wordt altijd gestraft met geldboete van ten minste vijftig frank ten laste van de griffier en” opgeheven.

Art. 228. In artikel 24, eerste lid, van dezelfde wet, gewijzigd door de wet van 23 januari 2023 en de wet van 31 mei 2005, worden de woorden “vijftien jaar (opsluiting)” vervangen door de woorden “een straf van niveau 4”.

Art. 229. In artikel 26 van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd door de wet van 5 februari 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° In paragraaf 1, worden de woorden “artikelen 418 en 419” vervangen door de woorden “artikelen 106, 107 en 107/1”;

2° In paragraaf 2, worden de woorden “gevangenisstraf van een jaar of meer tot gevolg kan hebben” vervangen door de woorden “alleen een straf van niveau 1 tot gevolg kan hebben”;

3° In paragraaf 5, derde lid, wordt het woord “wanbedrijf” vervangen door de woorden “een misdrijf waarop een straf van niveau 2 of 3 is gesteld”.

Art. 230. In artikel 33 van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd door de wet van 31 juli 2023, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° In paragraaf 1, eerste lid, wordt het woord “autonome” opgeheven en worden de woorden “eenvoudige schuldigverklaring” vervangen door de woorden “veroordeling bij schuldigverklaring”;

2° In paragraaf 1, tweede lid, worden de woorden “de artikelen van titel I^{ter} van boek II, de artikelen 417/5 tot 417/41, 417/43 tot 417/47, 417/50 tot 417/55, 433quater/1 tot 433quater/4” vervangen door de woorden “de artikelen van titel 4, hoofdstuk 1 van boek II, en de artikelen 132 tot 168, 170 tot 174, 181 tot 186, 265 tot 268”;

3° In paragraaf 2, eerste lid, worden de woorden “titel I^{ter} van boek II en in de artikelen 417/5 tot 417/41, 417/43 tot 417/47, 417/50 tot 417/55, 433quater/1 tot 433quater/4” vervangen door de woorden “titel 4, hoofdstuk 1, boek II, en in de artikelen 132 tot 168, 170 tot 174, 181 tot 186, 265 tot 268” en worden de woorden “nieuwe misdaden of wanbedrijven” vervangen door de woorden “nieuwe misdrijven”;

4° In paragraaf 2, tweede lid, worden de woorden “titel I^{ter} van boek II en in de artikelen 417/5 tot 417/41, 417/43 tot 417/47,

visées aux articles 77bis à 77quinquies de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers” sont remplacés par les mots “articles 258 à 260 du Code pénal” ;

3° Au paragraphe 5, les mots “un crime ou un délit” sont remplacés par les mots “une infraction”.

Art. 227. Dans l'article 19, § 7, de la même loi, les mots “est toujours punie d'une amende de cinquante francs au moins contre le greffier et” sont abrogés.

Art. 228. Dans l'article 24, alinéa 1er, de la même loi, modifié par la loi du 23 janvier 2023 et la loi du 31 mai 2005, les mots “quinze ans de (réclusion)” sont remplacés par les mots “une peine de niveau 4”.

Art. 229. Dans l'article 26 de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 5 février 2016, sont apportées les modifications suivantes :

1° Au paragraphe 1er, les mots “articles 418 et 419” sont remplacés par les mots “articles 106, 107 et 107/1”;

2° Au paragraphe 2, les mots “ne doit pas entraîner une peine d'emprisonnement égale ou supérieure à un an” sont remplacés par les mots “ne peut entraîner qu'une peine de niveau 1” ;

3° Au paragraphe 5, alinéa 3, les mots “un délit” sont remplacés par les mots “une infraction pour laquelle une peine de niveau 2 ou 3 est prévue”.

Art. 230. Dans l'article 33 de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 31 juillet 2023, sont apportées les modifications suivantes :

1° Au paragraphe 1er, alinéa 1er, le mot “autonome” est abrogé et les mots “simple déclaration de culpabilité” sont remplacés par les mots “condamnation par déclaration de culpabilité” ;

2° Au paragraphe 1er, alinéa 2, les mots “des articles du titre I^{er}ter du livre II, articles 417/5 à 417/41, 417/43 à 417/47, 417/50 à 417/55, 433quater/1 à 433quater/4” sont remplacés par les mots “des articles du titre 4, chapitre 1er, du livre II, et des articles 132 à 168, 170 à 174, 181 à 186, 265 à 268” ;

3° Au paragraphe 2, alinéa 1er, les mots “titre I^{er}ter du livre II et dans les articles 417/5 à 417/41, 417/43 à 417/47, 417/50 à 417/55, 433quater/1 à 433quater/4” sont remplacés par les mots “titre 4, chapitre 1er, du livre II et dans les articles 132 à 168, 170 à 174, 181 à 186, 265 à 268” et les mots “nouveaux crimes ou délits” sont remplacés par les mots “nouvelles infractions” ;

4° Au paragraphe 2, alinéa 2, les mots “titre I^{er}ter du livre II et dans les articles 417/5 à 417/41, 417/43 à 417/47, 417/50

417/50 tot 417/55, 433^{quater}/1 tot 433^{quater}/4” vervangen door de woorden “titel 4, hoofdstuk 1, boek II, en in de artikelen 132 tot 168, 170 tot 174, 181 tot 186, 265 tot 268”.

Art. 231. In artikel 38ter, eerste lid, van dezelfde wet, ingevoegd door de wet van 2 maart 2023, worden de woorden “misdaad of een wanbedrijf” vervangen door het woord “misdrijf”.

HOOFDSTUK 4 – Overgangsbepaling

Art. 232. De artikelen 206 tot 219 van hoofdstuk 2 van deze wet zijn van toepassing op veroordelingen uitgesproken na de inwerkingtreding van deze wet, voor zover zij in kracht van gewijsde zijn gegaan. De veroordelingen uitgesproken vóór de inwerkingtreding van deze wet blijven onderworpen aan de bepalingen die van kracht waren vóór de inwerkingtreding van de artikelen 206 tot 219 van Titel 2, hoofdstuk 2 van deze wet.

In afwijking van het vorige lid,

worden de beslissingen tot opschorting van de uitspraak van de veroordeling uitgesproken vóór de inwerkingtreding van deze wet uitgewist bij het verstrijken van de proeftijd, bij afwezigheid van een herroepingsbeslissing, en

worden de veroordelingen met eenvoudige schuldigverklaring uitgesproken vóór de inwerkingtreding van deze wet uitgewist na een termijn van drie jaar vanaf de in kracht van gewijsde gegane beslissing die deze uitspreekt.

HOOFDSTUK X – Inwerkingtreding

Art. 233. Deze wet treedt in werking op 8 april 2026.

à 417/55, 433^{quater}/1 à 433^{quater}/4” sont remplacés par les mots “titre 4, chapitre 1er, du livre II et dans les articles 132 à 168, 170 à 174, 181 à 186, 265 à 268”.

Art. 231. Dans l’article 38ter, alinéa 1er, de la même loi, inséré par la loi du 2 mars 2023, les mots “un crime ou d’un délit” sont remplacés par les mots “une infraction”.

CHAPITRE 4 – Disposition transitoire

Art. 232. Les articles 206 à 219 du chapitre 2 de la présente loi sont applicables aux condamnations prononcées après l’entrée en vigueur de la présente loi, pour autant qu’elles soient passées en force de chose jugée. Les condamnations prononcées avant l’entrée en vigueur de la présente loi demeurent régies par les dispositions antérieures à l’entrée en vigueur des articles 206 à 219 du Titre 2, chapitre 2 de la présente loi.

Par dérogation à l’alinéa précédent,

les décisions ordonnant la suspension du prononcé de la condamnation prononcées avant l’entrée en vigueur de la présente loi sont effacées à l’expiration du délai d’épreuve, en l’absence de décision de révocation, et

les condamnations par simple déclaration de culpabilité prononcées avant l’entrée en vigueur de la présente loi sont effacées après un délai de trois ans à compter de la décision passée en force de chose jugée qui les prononce.

CHAPITRE X – Entrée en vigueur

Art. 233. La présente loi entre en vigueur le 8 avril 2026.

Regelgevingsimpactanalyse

RiA-AiR

- :: Vul het formulier bij voorkeur online in ria-air.fed.be
- :: Contacteer de helpdesk indien nodig ria-air@premier.fed.be
- :: Raadpleeg de handleiding, de FAQ, enz. www.veroeenvoudiging.be

Beschrijvende fiche

Auteur .a.

Bevoegd regeringslid	Minister van Justitie
Contactpersoon beleidscel (naam, e-mail, tel.)	Christophe Reineson , christophe.reineson@verlinden.belgium.be , 0473 25 10 54
Overheidsdienst	FOD Justitie
Contactpersoon overheidsdienst (naam, e-mail, tel.)	Kris Decramer , kris.decramer@just.fgov.be , 02 542 79 21 en Anne-Marie Baldovin , anne-marie.baldovin@just.fgov.be , 02 542 67 30

Ontwerp .b.

Titel van het ontwerp van regelgeving	Voorontwerp van wet houdende harmonisatie van de wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering, het Wetboek van Strafvordering en de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis met het Strafwetboek van 29 februari 2024	
Korte beschrijving van het ontwerp van regelgeving met vermelding van de oorsprong (verdrag, richtlijn, samenwerkingsakkoord, actualiteit ...), de beoogde doelen van uitvoering.	Dit voorontwerp van wet omvat de vereiste wetswijzigingen teneinde de wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering, het Wetboek van Strafvordering en de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis af te stemmen op het Strafwetboek van 29 februari 2024.	
Impactanalyses reeds uitgevoerd	☐ Ja ☒ Nee	Indien ja, gelieve een kopie bij te voegen of de referentie van het document te vermelden: --

Raadpleging over het ontwerp van regelgeving .c.

Verplichte, facultatieve of informele raadplegingen:	Inspecteur van Financiën, akkoordbevinding minister van begroting, Raad van State

Bronnen gebruikt om de impactanalyse uit te voeren .d.

Statistieken, referentiedocumenten, organisaties en contactpersonen:	--

Datum van beëindiging van de impactanalyse .e.

Welke impact heeft het ontwerp van regelgeving op deze 21 thema's?

Een ontwerp van regelgeving zal meestal slechts impact hebben op enkele thema's.

Een niet-exhaustieve lijst van trefwoorden is gegeven om de inschatting van elk thema te vergemakkelijken.

Indien er een **positieve en/of negatieve impact** is, leg deze uit (gebruik indien nodig trefwoorden) en vermeld welke maatregelen worden genomen om de eventuele negatieve effecten te verlichten/te compenseren.

Voor de thema's **3, 10, 11** en **21** worden meer gedetailleerde vragen gesteld.

Raadpleeg de [handleiding](#) of contacteer de helpdesk ria-air@premier.fed.be indien u vragen hebt.

Kansarmoedebestrijding .1.

Menswaardig minimuminkomen, toegang tot kwaliteitsvolle diensten, schuldenoverlast, risico op armoede of sociale uitsluiting (ook bij minderjarigen), ongeletterdheid, digitale kloof.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

Leg uit.

☒ Geen impact

Gelijke Kansen en sociale cohesie .2.

Non-discriminatie, gelijke behandeling, toegang tot goederen en diensten, toegang tot informatie, tot onderwijs en tot opleiding, loonkloof, effectiviteit van burgerlijke, politieke en sociale rechten (in het bijzonder voor kwetsbare bevolkingsgroepen, kinderen, ouderen, personen met een handicap en minderheden).

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

Leg uit.

☒ Geen impact

Gelijkheid van vrouwen en mannen .3.

Toegang van vrouwen en mannen tot bestaansmiddelen: inkomen, werk, verantwoordelijkheden, gezondheid/zorg/welzijn, veiligheid, opleiding/kennis/vorming, mobiliteit, tijd, vrije tijd, etc.

Uitoefening door vrouwen en mannen van hun fundamentele rechten: burgerlijke, sociale en politieke rechten.

1. Op welke personen heeft het ontwerp (rechtstreeks of onrechtstreeks) een impact en wat is de naar geslacht uitgesplitste samenstelling van deze groep(en) van personen?

Indien geen enkele persoon betrokken is, leg uit waarom.

Elke persoon

Indien er personen betrokken zijn, beantwoord dan vraag 2.

2. Identificeer de eventuele verschillen in de respectieve situatie van vrouwen en mannen binnen de materie waarop het ontwerp van regelgeving betrekking heeft.

Indien er verschillen zijn, beantwoord dan vragen 3 en 4.

3. Beperken bepaalde van deze verschillen de toegang tot bestaansmiddelen of de uitoefening van fundamentele rechten van vrouwen of mannen (problematische verschillen)? [J/N] > Leg uit

--

4. Identificeer de positieve en negatieve impact van het ontwerp op de gelijkheid van vrouwen en mannen, rekening houdend met de voorgaande antwoorden?

--

Indien er een negatieve impact is, beantwoord dan vraag 5.

5. Welke maatregelen worden genomen om de negatieve impact te verlichten / te compenseren?

Gezondheid .4.

Toegang tot kwaliteitsvolle gezondheidszorg, efficiëntie van het zorgaanbod, levensverwachting in goede gezondheid, behandelingen van chronische ziekten (bloedvatenziekten, kankers, diabetes en chronische ademhalingsziekten), gezondheidsdeterminanten (sociaaleconomisch niveau, voeding, verontreiniging), levenskwaliteit.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

Leg uit.

☒ Geen impact
Werkgelegenheid .5.

Toegang tot de arbeidsmarkt, kwaliteitsvolle banen, werkloosheid, zwartwerk, arbeids- en ontslagomstandigheden, loopbaan, arbeidstijd, welzijn op het werk, arbeidsongevallen, beroepsziekten, evenwicht privé- en beroepsleven, gepaste verloning, mogelijkheid tot beroepsopleiding, collectieve arbeidsverhoudingen.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

Leg uit.

☒ Geen impact
Consumptie- en productiepatronen .6.

Prijsstabiliteit of -voorzienbaarheid, inlichting en bescherming van de consumenten, doeltreffend gebruik van hulpbronnen, evaluatie en integratie van (sociale- en milieu-) externaliteiten gedurende de hele levenscyclus van de producten en diensten, beheerpatronen van organisaties.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

Leg uit.

☒ Geen impact
Economische ontwikkeling .7.

Oprichting van bedrijven, productie van goederen en diensten, arbeidsproductiviteit en productiviteit van hulpbronnen/grondstoffen, competitiviteitsfactoren, toegang tot de markt en tot het beroep, markttransparantie, toegang tot overheidsopdrachten, internationale handels- en financiële relaties, balans import/export, ondergrondse economie, bevoorradingszekerheid van zowel energiebronnen als minerale en organische hulpbronnen.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

Leg uit.

☒ Geen impact
Investerings .8.

Investerings in fysiek (machines, voertuigen, infrastructuur), technologisch, intellectueel (software, onderzoek en ontwikkeling) en menselijk kapitaal, nettoinvesteringcijfer in procent van het bbp.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

Leg uit.

☒ Geen impact
Onderzoek en ontwikkeling .9.

Mogelijkheden betreffende onderzoek en ontwikkeling, innovatie door de invoering en de verspreiding van nieuwe productiemethodes, nieuwe ondernemingspraktijken of nieuwe producten en diensten, onderzoeks- en ontwikkelingsuitgaven.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

Leg uit.

☒ Geen impact

KMO .10.

Impact op de ontwikkeling van de kmo's.

1. Welke ondernemingen zijn rechtstreeks of onrechtstreeks betrokken?

Beschrijf de sector(en), het aantal ondernemingen, het % kmo's (< 50 werknemers), waaronder het % micro-ondernemingen (< 10 werknemers).

Indien geen enkele onderneming betrokken is, leg uit waarom.

[Alle bedrijven.](#)

↓ Indien er kmo's betrokken zijn, beantwoord dan vraag 2.

2. Identificeer de positieve en negatieve impact van het ontwerp op de kmo's.
N.B. De impact op de administratieve lasten moet bij thema 11 gedetailleerd worden.

↓ Indien er een negatieve impact is, beantwoord dan vragen 3 tot 5.

3. Is deze impact verhoudingsgewijs zwaarder voor de kmo's dan voor de grote ondernemingen? [J/N] > Leg uit

--

4. Staat deze impact in verhouding tot het beoogde doel? [J/N] > Leg uit

--

5. Welke maatregelen worden genomen om de negatieve impact te verlichten / te compenseren?

--

Administratieve lasten .11.

Verlaging van de formaliteiten en administratieve verplichtingen die direct of indirect verbonden zijn met de uitvoering, de naleving en/of de instandhouding van een recht, een verbod of een verplichting.

↓ Indien burgers (zie thema 3) en/of ondernemingen (zie thema 10) betrokken zijn, beantwoord dan volgende vragen.

1. Identificeer, per betrokken doelgroep, de nodige formaliteiten en verplichtingen voor de toepassing van de regelgeving.
Indien er geen enkele formaliteiten of verplichtingen zijn, leg uit waarom.

a. [Huidige regelgeving](#)

b. [Regelgeving in ontwerp](#)

↓ Indien er formaliteiten en/of verplichtingen zijn in de huidige* regelgeving, beantwoord dan vragen 2a tot 4a.

↓ Indien er formaliteiten en/of verplichtingen zijn in het ontwerp van regelgeving**, beantwoord dan vragen 2b tot 4b.

2. Welke documenten en informatie moet elke betrokken doelgroep verschaffen?

a.

b.

3. Hoe worden deze documenten en informatie, per betrokken doelgroep, ingezameld?

a.

b.

4. Welke is de periodiciteit van de formaliteiten en verplichtingen, per betrokken doelgroep?

a.

b.

5. Welke maatregelen worden genomen om de eventuele negatieve impact te verlichten / te compenseren?

--

Energie .12.

Energimix (koolstofarm, hernieuwbaar, fossiel), gebruik van biomassa (hout, biobrandstoffen), energie-efficiëntie, energieverbruik van de industrie, de dienstensector, de transportsector en de huishoudens, bevoorradingszekerheid, toegang tot energiediensten en -goederen.		
☐ Positieve impact	☐ Negatieve impact	☒ Leg uit. ☒ Geen impact

Mobiliteit .13.

Transportvolume (aantal afgelegde kilometers en aantal voertuigen), aanbod van gemeenschappelijk personenvervoer, aanbod van wegen, sporen en zee- en binnenvaart voor goederenvervoer, verdeling van de vervoerswijzen (modal shift), veiligheid, verkeersdichtheid.		
☐ Positieve impact	☐ Negatieve impact	☒ Leg uit. ☒ Geen impact

Voeding .14.

Toegang tot veilige voeding (kwaliteitscontrole), gezonde en voedzame voeding, verspilling, eerlijke handel.		
☐ Positieve impact	☐ Negatieve impact	☒ Leg uit. ☒ Geen impact

Klimaatverandering .15.

Uitstoot van broeikasgassen, aanpassingsvermogen aan de gevolgen van de klimaatverandering, veerkracht, energietoegang, hernieuwbare energiebronnen, rationeel energiegebruik, energie-efficiëntie, energieprestaties van gebouwen, winnen van koolstof.		
☐ Positieve impact	☐ Negatieve impact	☒ Leg uit. ☒ Geen impact

Natuurlijke hulpbronnen .16.

Efficiënt beheer van de hulpbronnen, recyclage, hergebruik, waterkwaliteit en -consumptie (oppervlakte- en grondwater, zeeën en oceanen), bodemkwaliteit en -gebruik (verontreiniging, organisch stofgehalte, erosie, drooglegging, overstromingen, verdichting, fragmentatie), ontbossing.		
☐ Positieve impact	☐ Negatieve impact	☒ Leg uit. ☒ Geen impact

Buiten- en binnenlucht .17.

Luchtqualiteit (met inbegrip van de binnenlucht), uitstoot van verontreinigende stoffen (chemische of biologische agentia: methaan, koolwaterstoffen, oplosmiddelen, SO _x , NO _x , NH ₃), fijn stof.		
☐ Positieve impact	☐ Negatieve impact	☒ Leg uit. ☒ Geen impact

Biodiversiteit .18.

Graad van biodiversiteit, stand van de ecosystemen (herstelling, behoud, valorisatie, beschermde zones), verandering en fragmentatie van de habitats, biotechnologieën, uitvindingsoctrooien in het domein van de biologie, gebruik van genetische hulpbronnen, diensten die de		

ecosystemen leveren (water- en luchtzuivering, enz.), gedomesticeerde of gecultiveerde soorten, invasieve uitheemse soorten, bedreigde soorten.		
☐ Positieve impact	☐ Negatieve impact	☒ Leg uit. ☒ Geen impact

Hinder .19.

Geluids-, geur- of visuele hinder, trillingen, ioniserende, niet-ioniserende en elektromagnetische stralingen, lichtoverlast.		
☐ Positieve impact	☐ Negatieve impact	☒ Leg uit. ☒ Geen impact

Overheid .20.

Democratische werking van de organen voor overleg en beraadslaging, dienstverlening aan gebruikers, klachten, beroep, protestbewegingen, wijze van uitvoering, overheidsinvesteringen.		
☐ Positieve impact	☐ Negatieve impact	☒ Leg uit. ☒ Geen impact

Beleidscoherentie ten gunste van ontwikkeling .21.

Inachtneming van de onbedoelde neveneffecten van de Belgische beleidsmaatregelen op de belangen van de ontwikkelingslanden.	
1. Identificeer de eventuele rechtstreekse of onrechtstreekse impact van het ontwerp op de ontwikkelingslanden op het vlak van: - o voedselveiligheid - o gezondheid en toegang tot geneesmiddelen - o waardig werk - o lokale en internationale handel - o inkomens en mobilisering van lokale middelen (taxatie) - o mobiliteit van personen - o leefmilieu en klimaatverandering (mechanismen voor schone ontwikkeling) - o vrede en veiligheid Indien er geen enkel ontwikkelingsland betrokken is, leg uit waarom.	
↓	Indien er een positieve en/of negatieve impact is, beantwoord dan vraag 2.
2. Verduidelijk de impact per regionale groepen of economische categorieën (eventueel landen oplijsten). Zie bijlage	
↓	Indien er een negatieve impact is, beantwoord dan vraag 3.
3. Welke maatregelen worden genomen om de negatieve impact te verlichten / te compenseren?	

Analyse d'impact de la réglementation

RiA-AiR

- :: Remplissez de préférence le formulaire en ligne ria-air.fed.be
- :: Contactez le Helpdesk si nécessaire ria-air@premier.fed.be
- :: Consultez le manuel, les FAQ, etc. www.simplification.be

Fiche signalétique

Auteur .a.

Membre du Gouvernement compétent	Ministre de la Justice
Contact cellule stratégique (nom, email, tél.)	Christophe Reineson, christophe.reineson@verlinden.belgium.be , 0473 25 10 54
Administration compétente	SPF Justice
Contact administration (nom, email, tél.)	Kris Decramer, kris.decramer@just.fgov.be , 02 542 79 21 en Anne-Marie Baldovin, anne-marie.baldovin@just.fgov.be , 02 542 67 30

Projet .b.

Titre du projet de réglementation	Avant-projet de loi relatif à la mise en concordance de la loi contenant le titre préliminaire du Code de procédure pénale, le Code d'instruction criminelle et la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive avec le Code pénal du 29 février 2024	
Description succincte du projet de réglementation en mentionnant l'origine réglementaire (traités, directive, accord de coopération, actualité, ...), les objectifs poursuivis et la mise en œuvre.	Cet avant-projet de loi comprend les modifications législatives nécessaires afin d'adapter la loi contenant le titre préliminaire du Code de procédure pénale, le Code d'instruction criminelle ainsi que la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive au Code pénal du 29 février 2024.	
Analyses d'impact déjà réalisées	☐ Oui ☒ Non	Si oui, veuillez joindre une copie ou indiquer la référence du document : --

Consultations sur le projet de réglementation .c.

Consultations obligatoires, facultatives ou informelles :	Inspecteur de Finances, accord du Ministre du Budget, Conseil d'état

Sources utilisées pour effectuer l'analyse d'impact .d.

Statistiques, documents de référence, organisations et personnes de référence :	--

Date de finalisation de l'analyse d'impact .e.

Quel est l'impact du projet de réglementation sur ces 21 thèmes ?

Un projet de réglementation aura généralement des impacts sur un nombre limité de thèmes.
 Une liste non-exhaustive de mots-clés est présentée pour faciliter l'appréciation de chaque thème.
 S'il y a des **impacts positifs et / ou négatifs**, **expliquez-les** (sur base des mots-clés si nécessaire) et **indiquez** les mesures prises pour alléger / compenser les éventuels impacts négatifs.
 Pour les thèmes **3, 10, 11 et 21**, des questions plus approfondies sont posées.
 Consultez le [manuel](#) ou contactez le helpdesk ria-air@premier.fed.be pour toute question.

Lutte contre la pauvreté .1.

Revenu minimum conforme à la dignité humaine, accès à des services de qualité, surendettement, risque de pauvreté ou d'exclusion sociale (y compris chez les mineurs), illettrisme, fracture numérique.

☐ Impact positif

☐ Impact négatif

 Expliquez.

☒ Pas d'impact

Égalité des chances et cohésion sociale .2.

Non-discrimination, égalité de traitement, accès aux biens et services, accès à l'information, à l'éducation et à la formation, écart de revenu, effectivité des droits civils, politiques et sociaux (en particulier pour les populations fragilisées, les enfants, les personnes âgées, les personnes handicapées et les minorités).

☐ Impact positif

☐ Impact négatif

 Expliquez.

☒ Pas d'impact

Égalité entre les femmes et les hommes .3.

Accès des femmes et des hommes aux ressources : revenus, travail, responsabilités, santé/soins/bien-être, sécurité, éducation/savoir/formation, mobilité, temps, loisirs, etc.

Exercice des droits fondamentaux par les femmes et les hommes : droits civils, sociaux et politiques.

1. Quelles personnes sont directement et indirectement concernées par le projet et quelle est la composition sexuée de ce(s) groupe(s) de personnes ?

Si aucune personne n'est concernée, expliquez pourquoi.

[Toute personne](#)

Si des personnes sont concernées, répondez à la question 2.

2. Identifiez les éventuelles différences entre la situation respective des femmes et des hommes dans la matière relative au projet de réglementation.

S'il existe des différences, répondez aux questions 3 et 4.

3. Certaines de ces différences limitent-elles l'accès aux ressources ou l'exercice des droits fondamentaux des femmes ou des hommes (différences problématiques) ? [O/N] > expliquez

--

4. Compte tenu des réponses aux questions précédentes, identifiez les impacts positifs et négatifs du projet sur l'égalité des femmes et les hommes ?

--

S'il y a des impacts négatifs, répondez à la question 5.

5. Quelles mesures sont prises pour alléger / compenser les impacts négatifs ?

--

Santé .4.

Accès aux soins de santé de qualité, efficacité de l'offre de soins, espérance de vie en bonne santé, traitements des maladies chroniques (maladies cardiovasculaires, cancers, diabète et maladies respiratoires chroniques), déterminants de la santé (niveau socio-économique, alimentation, pollution), qualité de la vie.

☐ Impact positif

☐ Impact négatif

 Expliquez.

☒ Pas d'impact
Emploi .5.

Accès au marché de l'emploi, emplois de qualité, chômage, travail au noir, conditions de travail et de licenciement, carrière, temps de travail, bien-être au travail, accidents de travail, maladies professionnelles, équilibre vie privée - vie professionnelle, rémunération convenable, possibilités de formation professionnelle, relations collectives de travail.

☐ Impact positif

☐ Impact négatif

 Expliquez.

☒ Pas d'impact
Modes de consommation et production .6.

Stabilité/prévisibilité des prix, information et protection du consommateur, utilisation efficace des ressources, évaluation et intégration des externalités (environnementales et sociales) tout au long du cycle de vie des produits et services, modes de gestion des organisations.

☐ Impact positif

☐ Impact négatif

 Expliquez.

☒ Pas d'impact
Développement économique .7.

Création d'entreprises, production de biens et de services, productivité du travail et des ressources/matières premières, facteurs de compétitivité, accès au marché et à la profession, transparence du marché, accès aux marchés publics, relations commerciales et financières internationales, balance des importations/exportations, économie souterraine, sécurité d'approvisionnement des ressources énergétiques, minérales et organiques.

☐ Impact positif

☐ Impact négatif

 Expliquez.

☒ Pas d'impact
Investissements .8.

Investissements en capital physique (machines, véhicules, infrastructures), technologique, intellectuel (logiciel, recherche et développement) et humain, niveau d'investissement net en pourcentage du PIB.

☐ Impact positif

☐ Impact négatif

 Expliquez.

☒ Pas d'impact
Recherche et développement .9.

Opportunités de recherche et développement, innovation par l'introduction et la diffusion de nouveaux modes de production, de nouvelles pratiques d'entreprises ou de nouveaux produits et services, dépenses de recherche et de développement.

☐ Impact positif

☐ Impact négatif

 Expliquez.

☒ Pas d'impact

PME .10.

Impact sur le développement des PME.

1. Quelles entreprises sont directement et indirectement concernées par le projet ?
 Détaillez le(s) secteur(s), le nombre d'entreprises, le % de PME (< 50 travailleurs) dont le % de micro-entreprise (< 10 travailleurs).
 Si aucune entreprise n'est concernée, expliquez pourquoi.

[Toute entreprise](#)

Si des PME sont concernées, répondez à la question 2.

2. Identifiez les impacts positifs et négatifs du projet sur les PME.
 N.B. les impacts sur les charges administratives doivent être détaillés au thème 11

S'il y a un impact négatif, répondez aux questions 3 à 5.

3. Ces impacts sont-ils proportionnellement plus lourds sur les PME que sur les grandes entreprises ? [O/N] > expliquez
 --
4. Ces impacts sont-ils proportionnels à l'objectif poursuivi ? [O/N] > expliquez
 --
5. Quelles mesures sont prises pour alléger / compenser les impacts négatifs ?
 --

Charges administratives .11.

Réduction des formalités et des obligations administratives liées directement ou indirectement à l'exécution, au respect et/ou au maintien d'un droit, d'une interdiction ou d'une obligation.

Si des citoyens (cf. thème 3) et/ou des entreprises (cf. thème 10) sont concernés, répondez aux questions suivantes.

1. Identifiez, par groupe concerné, les formalités et les obligations nécessaires à l'application de la réglementation.
 S'il n'y a aucune formalité ou obligation, expliquez pourquoi.

a. [réglementation actuelle*](#)b. [réglementation en projet**](#)

S'il y a des formalités et des obligations dans la réglementation actuelle*, répondez aux questions 2a à 4a.

S'il y a des formalités et des obligations dans la réglementation en projet**, répondez aux questions 2b à 4b.

2. Quels documents et informations chaque groupe concerné doit-il fournir ?
 a. b.
3. Comment s'effectue la récolte des informations et des documents, par groupe concerné ?
 a. b.
4. Quelles est la périodicité des formalités et des obligations, par groupe concerné ?
 a. b.
5. Quelles mesures sont prises pour alléger / compenser les éventuels impacts négatifs ?
 --

Énergie .12.

Mix énergétique (bas carbone, renouvelable, fossile), utilisation de la biomasse (bois, biocarburants), efficacité énergétique, consommation d'énergie de l'industrie, des services, des transports et des ménages, sécurité d'approvisionnement, accès aux biens et services énergétiques.		
☐ Impact positif	☐ Impact négatif	↓ Expliquez. ☒ Pas d'impact
--		

Mobilité .13.

Volume de transport (nombre de kilomètres parcourus et nombre de véhicules), offre de transports collectifs, offre routière, ferroviaire, maritime et fluviale pour les transports de marchandises, répartitions des modes de transport (modal shift), sécurité, densité du trafic.		
☐ Impact positif	☐ Impact négatif	↓ Expliquez. ☒ Pas d'impact
--		

Alimentation .14.

Accès à une alimentation sûre (contrôle de qualité), alimentation saine et à haute valeur nutritionnelle, gaspillages, commerce équitable.		
☐ Impact positif	☐ Impact négatif	↓ Expliquez. ☒ Pas d'impact
--		

Changements climatiques .15.

Émissions de gaz à effet de serre, capacité d'adaptation aux effets des changements climatiques, résilience, transition énergétique, sources d'énergies renouvelables, utilisation rationnelle de l'énergie, efficacité énergétique, performance énergétique des bâtiments, piégeage du carbone.		
☐ Impact positif	☐ Impact négatif	↓ Expliquez. ☒ Pas d'impact
--		

Ressources naturelles .16.

Gestion efficace des ressources, recyclage, réutilisation, qualité et consommation de l'eau (eaux de surface et souterraines, mers et océans), qualité et utilisation du sol (pollution, teneur en matières organiques, érosion, assèchement, inondations, densification, fragmentation), déforestation.		
☐ Impact positif	☐ Impact négatif	↓ Expliquez. ☒ Pas d'impact
--		

Air intérieur et extérieur .17.

Qualité de l'air (y compris l'air intérieur), émissions de polluants (agents chimiques ou biologiques : méthane, hydrocarbures, solvants, SOx, NOx, NH3), particules fines.		
☐ Impact positif	☐ Impact négatif	↓ Expliquez. ☒ Pas d'impact
--		

Biodiversité .18.

Niveaux de la diversité biologique, état des écosystèmes (restauration, conservation, valorisation, zones protégées), altération et fragmentation des habitats, biotechnologies, brevets d'invention sur la matière biologique, utilisation des ressources génétiques, services rendus par les écosystèmes (purification de l'eau et de l'air, ...), espèces domestiquées ou cultivées, espèces exotiques envahissantes, espèces menacées.		
☐ Impact positif	☐ Impact négatif	↓ Expliquez. ☒ Pas d'impact
--		

Nuisances .19.

Nuisances sonores, visuelles ou olfactives, vibrations, rayonnements ionisants, non ionisants et électromagnétiques, nuisances lumineuses.		
☐ Impact positif	☐ Impact négatif	↓ Expliquez. ☒ Pas d'impact
--		

Autorités publiques .20.

Fonctionnement démocratique des organes de concertation et consultation, services publics aux usagers, plaintes, recours, contestations, mesures d'exécution, investissements publics.		
☐ Impact positif	☐ Impact négatif	↓ Expliquez. ☒ Pas d'impact

Cohérence des politiques en faveur du développement .21.

Prise en considération des impacts involontaires des mesures politiques belges sur les intérêts des pays en développement.									
1. Identifiez les éventuels impacts directs et indirects du projet sur les pays en développement dans les domaines suivants : <table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td>○ sécurité alimentaire</td> <td>○ revenus et mobilisations de ressources domestiques (taxation)</td> </tr> <tr> <td>○ santé et accès aux médicaments</td> <td>○ mobilité des personnes</td> </tr> <tr> <td>○ travail décent</td> <td>○ environnement et changements climatiques (mécanismes de développement propre)</td> </tr> <tr> <td>○ commerce local et international</td> <td>○ paix et sécurité</td> </tr> </table> Expliquez si aucun pays en développement n'est concerné. -- ↓ S'il y a des impacts positifs et/ou négatifs, répondez à la question 2.		○ sécurité alimentaire	○ revenus et mobilisations de ressources domestiques (taxation)	○ santé et accès aux médicaments	○ mobilité des personnes	○ travail décent	○ environnement et changements climatiques (mécanismes de développement propre)	○ commerce local et international	○ paix et sécurité
○ sécurité alimentaire	○ revenus et mobilisations de ressources domestiques (taxation)								
○ santé et accès aux médicaments	○ mobilité des personnes								
○ travail décent	○ environnement et changements climatiques (mécanismes de développement propre)								
○ commerce local et international	○ paix et sécurité								
2. Précisez les impacts par groupement régional ou économique (lister éventuellement les pays). Cf. manuel -- ↓ S'il y a des impacts négatifs, répondez à la question 3.									
3. Quelles mesures sont prises pour les alléger / compenser les impacts négatifs ? --									

**ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE
NR. 78.195/16 VAN 18 NOVEMBER 2025**

Op 9 september 2025 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de minister van Justitie verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van wet 'houdende harmonisatie van de wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering, het Wetboek van Strafvordering en de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis met het Strafwetboek van 29 februari 2024'.

Het voorontwerp is door de zestiende kamer onderzocht op 23 oktober 2025. De kamer was samengesteld uit Wouter PAS, wnd. kamervoorzitter, Toon MOONEN en Annelies D'ESPALLIER, staatsraden, Jan VELAERS en Johan PUT, assessoren, en Ilse ANNÉ, griffier.

De verslagen zijn uitgebracht door Barbara SPEYBROUCK, eerste auditeur en Pieter VAN CLEYNENBREUGEL, adjunct-auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Wouter PAS, wnd. kamervoorzitter.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 18 november 2025.

*

STREKKING

1. Het om advies voorgelegde voorontwerp van wet beoogt de voornaamste teksten van het strafprocesrecht af te stemmen op het nieuwe Strafwetboek. Het betreft de aanpassing van de wet van 17 april 1878 'houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering' (hierna ook: Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering of VT Sv.), het Wetboek van Strafvordering (hierna ook: Sv.) en de wet van 20 juli 1990 'betreffende de voorlopige hechtenis'. De inwerkingtreding wordt vastgelegd op 8 april 2026, hetgeen overeenstemt met de datum van inwerkingtreding van het nieuwe Strafwetboek.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

ALGEMENE OPMERKINGEN

2. Artikel 105 van het voorontwerp van wet 'tot wijziging van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek I van het Strafwetboek en de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek II van het Strafwetboek' heft de artikelen 3 tot 35 van de wet van 29 februari 2024 'tot invoering van boek I van het Strafwetboek' op. Artikel 106 van hetzelfde voorontwerp heft de artikelen 3 tot 118 van de wet van 29 februari 2024 op.¹ De artikelen die aldus door het voornoemde voorontwerp worden opgeheven, bevatten wijzigings- en opheffingbepalingen

¹ Zie adv. RvS 77.988/16 van 7 oktober 2025 over een voorontwerp van wet 'tot wijziging van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek I van het Strafwetboek en de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek II van het Strafwetboek'.

**AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT
N° 78.195/16 DU 18 NOVEMBRE 2025**

Le 9 septembre 2025, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par la ministre de la Justice à communiquer un avis dans un délai de trente jours, sur un avant-projet de loi 'relative à la mise en concordance de la loi contenant le titre préliminaire du Code de procédure pénale, le Code d'instruction criminelle et la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive avec le Code pénal du 29 février 2024'.

L'avant-projet a été examiné par la seizième chambre le 23 octobre 2025. La chambre était composée de Wouter PAS, président de chambre f.f., Toon MOONEN et Annelies D'ESPALLIER, conseillers d'État, Jan VELAERS et Johan PUT, assesseurs, et Ilse ANNÉ, greffier.

Les rapports ont été présentés par Barbara SPEYBROUCK, premier auditeur et Pieter VAN CLEYNENBREUGEL, auditeur adjoint.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Wouter PAS, président de chambre f.f.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 18 novembre 2025.

*

PORTÉE

1. L'avant-projet de loi soumis pour avis a pour objet de mettre les principaux textes du droit de la procédure pénale en conformité avec le nouveau Code pénal. Il s'agit de l'adaptation de la loi du 17 avril 1878 'contenant le titre préliminaire du Code de procédure pénale' (ci-après également: Titre préliminaire du Code de procédure pénale ou TPCpp), du Code d'instruction criminelle (ci-après également: C.I.cr.) et de la loi du 20 juillet 1990 'relative à la détention préventive'. L'entrée en vigueur est fixée au 8 avril 2026, ce qui correspond à la date d'entrée en vigueur du nouveau Code pénal.

EXAMEN DU TEXTE

OBSERVATIONS GÉNÉRALES

2. L'article 105 de l'avant-projet de loi 'modifiant la loi du 29 février 2024 introduisant le livre Ier du Code pénal et la loi du 29 février 2024 introduisant le livre II du Code pénal' abroge les articles 3 à 35 de la loi du 29 février 2024 'introduisant le livre Ier du Code pénal'. L'article 106 du même avant-projet abroge les articles 3 à 118 de la loi du 29 février 2024¹. Les articles ainsi abrogés par l'avant-projet précité contiennent des dispositions modificatives et abrogatoires d'articles du Titre préliminaire du Code de procédure pénale et du Code

¹ Voir l'avis C.E. 77.988/16 du 7 octobre 2025 sur un avant-projet de loi 'modifiant la loi du 29 février 2024 introduisant le livre Ier du Code pénal et la loi du 29 février 2024 introduisant le livre II du Code pénal'.

van artikelen van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering en het Wetboek van Strafvordering. De inhoud van deze bepalingen wordt in het thans voorliggende voorontwerp hernomen. Het verdient aanbeveling de opheffing van de voornoemde artikelen 105 en 106 van het voorontwerp waarover de Raad van State advies 77.988/16 heeft uitgebracht, op te nemen in het onderhavige voorontwerp. Daarbij moet er wel over worden gewaakt dat deze opheffing, en dus hun verwijdering uit de wetten van 29 februari 2024, plaatsvindt op een datum vóór 8 april 2026.

3. Het voorontwerp heeft tot doel de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering, het Wetboek van Strafvordering zelf en de wet van 20 juli 1990 ‘betreffende de voorlopige hechtenis’ aan te passen aan de terminologie van het nieuwe Strafwetboek.

Er moet dan ook over worden gewaakt dat dit op een volledige en coherente wijze gebeurt. Het voorontwerp bevat evenwel niet alle noodzakelijke aanpassingen. Naast hetgeen artikelsgewijze wordt opgemerkt, kan op het volgende worden gewezen.

Artikel 93 van het voorontwerp wijzigt artikel 88*bis* Sv. Het voorontwerp wijzigt evenwel niet de zinsnede in artikel 88*bis*, § 2, tweede streepje, Sv. die luidt: “een hoofdgevangenisstraf van vijf jaar of een zwaardere straf tot gevolg kan hebben”. In artikel 93 van het voorontwerp moet ook deze verwijzing worden aangepast aan de nieuwe straffenschaal.

In de artikelen 113 en 114 Sv. wordt verwezen naar een “criminele straf” en een “correctionele straf”. Deze artikelen worden niet gewijzigd door het voorontwerp. Ook deze artikelen moeten worden aangepast aan de terminologie van het nieuwe Strafwetboek.

In de Franse tekst van artikel 210 Sv. wordt het woord “délit” niet vervangen door “infraction”. Hetzelfde kan opgemerkt worden met betrekking tot de artikelen 216*bis*, § 2, 462 en 509 Sv.

Artikel 188 van het voorontwerp wijzigt de begrippen “mededaders” of “coauteurs” niet in artikel 489 Sv., hoewel die begrippen niet langer gehanteerd worden in het nieuwe Strafwetboek.² Bovendien voert artikel 159, 4°, van het voorontwerp het woord “mededaders” en “coauteurs” bijkomend in artikel 362, eerste lid, Sv. in.

Het Wetboek van Strafvordering zal op verschillende plaatsen melding blijven maken van het begrip “bijzondere verbeurdverklaring”, terwijl dat begrip vervangen wordt door “verbeurdverklaring” in artikel 53 van het nieuwe Strafwetboek. Dat is meer bepaald het geval voor de artikelen 165, 196/1, vijfde lid, 197*bis*, § 3, eerste lid, 216/7, § 1, eerste lid, 4° (dat 3° zal worden door het voorontwerp), 361, tweede lid, 464/1, § 1, 464/4 en 464/18, § 2, tweede lid, Sv.

Artikel 51 van het nieuwe Strafwetboek vervangt het begrip “eenvoudige schuldigverklaring” door het begrip “veroordeling

² Zie de artikelen 16 tot 19 nieuw Strafwetboek.

d’instruction criminelle. Le contenu de ces dispositions est reproduit dans l’avant-projet actuellement à l’examen. Il est recommandé d’intégrer dans l’avant-projet à l’examen l’abrogation des articles 105 et 106 précités de l’avant-projet sur lequel le Conseil d’État a donné l’avis 77.988/16. Dans ce cadre, il faudra toutefois veiller à ce que cette abrogation et, partant, la suppression de ces articles des lois du 29 février 2024, ait lieu à une date antérieure au 8 avril 2026.

3. L’avant-projet a pour but d’adapter le Titre préliminaire du Code de procédure pénale, le Code d’instruction criminelle lui-même et la loi du 20 juillet 1990 ‘relative à la détention préventive’ à la terminologie du nouveau Code pénal.

On veillera dès lors à ce que cette adaptation se fasse de manière complète et cohérente. Toutefois, l’avant-projet ne contient pas toutes les adaptations nécessaires. Outre les observations formulées à propos des articles, on peut relever ce qui suit.

L’article 93 de l’avant-projet modifie l’article 88*bis* du C.I.cr. L’avant-projet ne modifie toutefois pas, dans l’article 88*bis*, § 2, deuxième tiret, du C.I.cr., le segment de phrase qui s’énonce comme suit: “de nature à entraîner un emprisonnement correctionnel principal de cinq ans ou une peine plus lourde”. À l’article 93 de l’avant-projet, cette référence doit également être adaptée à la nouvelle échelle des peines.

Les articles 113 et 114 du C.I.cr. font référence à une “peine criminelle” et à une “peine correctionnelle”. Ces articles ne sont pas modifiés par l’avant-projet. Ceux-ci devront également être adaptés à la terminologie du nouveau Code pénal.

Le texte français de l’article 210 du C.I.cr. ne remplace pas le mot “délit” par le mot “infraction”. La même observation peut être formulée en ce qui concerne les articles 216*bis*, § 2, 462 et 509 du C.I.cr.

L’article 188 de l’avant-projet ne modifie pas les notions de “coauteurs” ou “mededaders” figurant à l’article 489 du C.I.cr., bien que ces notions ne soient plus utilisées dans le nouveau Code pénal². En outre, l’article 159, 4°, de l’avant-projet introduit également les mots “coauteurs” et “mededaders” dans l’article 362, alinéa 1er, du C.I.cr.

Le Code d’instruction criminelle continuera de faire mention, à différents endroits, de la notion de “confiscation spéciale”, alors que cette notion est remplacée par celle de “confiscation” à l’article 53 du nouveau Code pénal. Tel est plus particulièrement le cas des articles 165, 196/1, alinéa 5, 197*bis*, § 3, alinéa 1er, 216/7, § 1er, alinéa 1er, 4° (que l’avant-projet renommerait en 3°), 361, alinéa 2, 464/1, § 1er, 464/4 et 464/18, § 2, alinéa 2, du C.I.cr.

L’article 51 du nouveau Code pénal remplace la notion de “simple déclaration de culpabilité” par la notion de

² Voir les articles 16 à 19 du nouveau Code pénal.

bij schuldigverklaring". Er moet dus worden vermeden dat de artikelen 216, § 1, tweede lid, en 216/7, § 1, eerste lid, 3° (dat 2° zal worden door het voorontwerp), Sv. na de door het voorontwerp beoogde wijzigingen nog steeds naar het begrip "eenvoudige schuldigverklaring" verwijzen.

Gelet op de doelstelling van de aan te nemen wet moet het voorontwerp aan een bijkomend onderzoek worden onderworpen en worden aangevuld, om te vermijden dat oude en nieuwe terminologie naast elkaar zal blijven bestaan na de inwerkingtreding van het nieuwe Strafwetboek.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

HOOFDSTUK 1. WIJZIGINGEN VAN DE WET VAN 17 APRIL 1878 HOUDENDE DE VOORAFGAANDE TITEL VAN HET WETBOEK VAN STRAFVORDERING

Artikel 4

4. In de Nederlandse tekst van artikel 4 van het voorontwerp moet worden geschreven "door het woord" (en niet: "door de woorden").

Artikel 12

5. In de Nederlandse tekst van artikel 14/2 VT Sv. wordt de verwijzing naar "het opzettelijk toebrengen van lichamelijke letsel" vervangen door "een misdrijf tegen de fysieke of psychische integriteit", terwijl dit in de Franse tekst wordt vervangen door "une infraction intentionnelle contre l'intégrité physique ou psychique".

Deze discordantie moet worden verholpen. Zoals de gemachtigde bevestigt, moet ook in de Nederlandse tekst verwezen worden naar "een opzettelijk misdrijf tegen de fysieke of psychische integriteit".

Artikel 13

6. Artikel 13, 2°, van het voorontwerp vervangt in artikel 14/3, 2°, VT Sv. de verwijzing naar "een misdaad of een wanbedrijf tegen de openbare trouw bedoeld in boek II, titel III, hoofdstukken I, II en III van het Strafwetboek" door de verwijzing naar "een van de misdrijven bedoeld in boek II, titel 5, hoofdstuk 1, van het Strafwetboek".

Artikel 17 van het voorontwerp bevat een gelijkaardige wijziging van artikel 14/7 VT Sv.

Door de verwijzing naar hoofdstuk 1 van titel 5 van boek II van het nieuwe Strafwetboek worden de artikelen van het nieuwe Strafwetboek die overeenkomen met de artikelen uit de hoofdstukken IIbis en IIter van titel III van boek II van het Strafwetboek voor het eerst opgenomen in het toepassingsgebied van de artikelen 14/3 en 14/7 VT Sv. Daaronder zijn

"condamnation par déclaration de culpabilité". Il faut donc éviter que les articles 216, § 1er, alinéa 2, et 216/7, § 1er, alinéa 1er, 3° (que l'avant-projet renumérottera en 2°), du C.I.cr. fassent encore toujours référence à la notion de "simple déclaration de culpabilité" après les modifications visées par l'avant-projet.

Compte tenu de l'objectif de la loi dont l'adoption est envisagée, l'avant-projet devra être soumis à un examen complémentaire et devra être complété, afin d'éviter que les terminologies ancienne et nouvelle continuent de coexister après l'entrée en vigueur du nouveau Code pénal.

OBSERVATIONS PARTICULIÈRES

CHAPITRE 1. MODIFICATIONS DE LA LOI DU 17 AVRIL 1878 CONTENANT LE TITRE PRÉLIMINAIRE DU CODE DE PROCÉDURE PÉNALE

Article 4

4. Dans le texte néerlandais de l'article 4 de l'avant-projet, on écrira "door het woord" (et non: "door de woorden").

Article 12

5. Dans le texte néerlandais de l'article 14/2 du TPCpp, la référence à "het opzettelijk toebrengen van lichamelijke letsel" est remplacée par "een misdrijf tegen de fysieke of psychische integriteit", alors que dans le texte français, les mots "une infraction[...] de lésion corporelle volontaire[...]" sont remplacés par les mots "une infraction intentionnelle contre l'intégrité physique ou psychique".

Il y a lieu d'éliminer cette discordance. Comme le confirme le délégué, le texte néerlandais doit également faire référence à "een opzettelijk misdrijf tegen de fysieke of psychische integriteit".

Article 13

6. L'article 13, 2°, de l'avant-projet remplace, à l'article 14/3, 2°, du TPCpp, la référence à "un crime ou un délit contre la foi publique visé par le livre II, titre III, chapitres Ier, II et III, du Code pénal" par une référence à "une des infractions visées au [l]ivre II, titre 5, chapitre 1er, du Code pénal".

L'article 17 de l'avant-projet contient une modification analogue de l'article 14/7 du TPCpp.

Dès lors qu'il est fait référence au chapitre 1er du titre 5 du livre II du nouveau Code pénal, les articles du nouveau Code pénal qui correspondent aux articles des chapitres IIbis et IIter du titre III du livre II du Code pénal sont intégrés pour la première fois dans le champ d'application des articles 14/3 et 14/7 du TPCpp. Parmi ces articles figurent les articles 434 à

de artikelen 434 tot 438 begrepen die betrekking hebben op de bescherming van nietcontante betaalinstrumenten.

Gelet hierop moet in het te wijzigen artikel 14/3, 2°, VT Sv. niet enkel verwezen worden naar de euro, de gangbare munten en de effecten en dergelijke, maar ook naar de nietcontante Belgische betaalinstrumenten ("instruments de paiement belges autres que les espèces"), zoals gedefinieerd in artikel 425, 5°, van het nieuwe Strafwetboek.

Een gelijkaardige verwijzing, voor niet-contante betaalinstrumenten van een vreemd land ("instruments de paiement étrangers autres que les espèces") moet worden toegevoegd aan artikel 14/7, § 1, eerste lid, VT Sv. (dat gewijzigd wordt door artikel 17 van het voorontwerp).

Artikel 15

7. In het ontworpen artikel 14/5, § 1, 1° en 2°, VT Sv. moet worden verduidelijkt dat verwezen wordt naar een misdrijf als bedoeld in artikel 638, §§ 1 en 2 respectievelijk § 3, 1°, "van het Strafwetboek".

Artikel 17

8. Zie de opmerking bij artikel 13 van het voorontwerp.

Artikel 18

9. In het ontworpen artikel 14/8 VT Sv. moet dezelfde discordantie als die opgemerkt bij artikel 12 van het voorontwerp worden verholpen.

Artikel 25

10. Artikel 25 van het voorontwerp vervangt artikel 21*bis*, 1° en 2°, VT Sv. Aangezien in de inleidende zin van artikel 21*bis* VT Sv. wordt verwezen naar "in de gevallen bedoeld" dienen deze woorden onder de punten 1° en 2° niet te worden herhaald en dus te worden weggelaten.

In het ontworpen artikel 21*bis*, 2°, VT Sv. moet in de Nederlandse tekst worden geschreven "ingeval het misdrijf is gepleegd op een persoon minder dan achttien jaar" en moet dus het woord "misdrijf" worden toegevoegd.

438 qui concernent la protection d'instruments de paiement autres que les espèces.

En conséquence, l'article 14/3, 2°, à modifier, du TPCpp ne doit pas faire uniquement référence à l'euro, aux monnaies ayant cours légal et aux effets et autres, mais également aux instruments de paiement belges autres que les espèces ("niet-contante Belgische betaalinstrumenten"), définis à l'article 425, 5°, du nouveau Code pénal.

On ajoutera une référence similaire, pour les instruments de paiement étrangers autres que les espèces ("niet-contante betaalinstrumenten van een vreemd land") à l'article 14/7, § 1er, alinéa 1er, du TPCpp (qui est modifié par l'article 17 de l'avant-projet).

Article 15

7. L'article 14/5, § 1er, 1° et 2°, en projet, du TPCpp doit préciser qu'il est fait référence à une infraction visée à l'article 638, §§ 1er et 2, respectivement § 3, 1°, "du Code pénal".

Article 17

8. Voir l'observation formulée à propos de l'article 13 de l'avant-projet.

Article 18

9. À l'article 14/8, en projet, du TPCpp, on remédiera à la même discordance que celle relevée à propos de l'article 12 de l'avant-projet.

Article 25

10. L'article 25 de l'avant-projet remplace l'article 21*bis*, 1° et 2°, du TPCpp. Dès lors que la phrase liminaire de l'article 21*bis* du TPCpp fait référence à "dans les cas visés", ces mots ne doivent pas être répétés aux 1° et 2° et doivent donc être omis.

Dans le texte néerlandais de l'article 21*bis*, 2°, en projet, du TPCpp, on écrira "ingeval het misdrijf is gepleegd op een persoon minder dan achttien jaar". On ajoutera donc le mot "misdrijf" entre le mot "het" et le mot "is".

HOOFDSTUK 2. WIJZIGINGEN VAN HET WETBOEK VAN STRAFVORDERING

Artikel 40

11. Artikel 40 van het voorontwerp wijzigt artikel 32 Sv. dat de afstapping ter plaatse regelt en vervangt het begrip “criminele straf” door een “straf van niveau 3 of van een hoger niveau”.

Zoals in de memorie van toelichting bij artikel 48 van het voorontwerp in herinnering wordt gebracht, wordt een criminele straf in principe in een straf van niveau 4 of hoger omgezet. In de ontworpen bepaling wordt hiervan afgeweken. Het verdient aanbeveling hiervoor in de memorie van toelichting een verantwoording op te nemen.

Artikel 43

12. Artikel 43, 2°, van het voorontwerp wijzigt artikel 35ter, tweede lid, Sv. waardoor de inbeslagname bij equivalent door de procureur des Konings mogelijk blijft voor zaken die het voorwerp zijn van de misdrijven heling (artikel 501 nieuw Sw.) en witwassen (artikel 502 nieuw Sw.).

De verwijzing naar artikel 503 nieuw Sw., dat de verzwarende factoren bepaalt die de rechter in overweging moet nemen bij de keuze van de straf of maatregel en de zwaarte ervan voor de misdrijven heling en witwassen, moet worden geschrapt.

Artikel 45

13.1. Artikel 45 van het voorontwerp wijzigt artikel 39bis Sv. Het voorontwerp van wet ‘houdende diverse technische en dringende bepalingen’ waarover de Raad van State op 7 oktober 2025 advies 78.061/2/V/16 heeft uitgebracht, bevat een artikel 5 dat eveneens artikel 39bis Sv. wijzigt. Artikel 45 van het voorliggende voorontwerp gaat uit van de tekst van artikel 39bis Sv. zoals die aldus gewijzigd wordt.

Over die wijziging heeft de afdeling Wetgeving het volgende opgemerkt:

“1. Artikel 5 van het voorontwerp wijzigt artikel 39bis van het Wetboek van Strafvordering dat de regels bevat voor de zoeking in een informaticasysteem.

2. Met de ontworpen wijzigingen beogen de stellers de Belgische wetgeving in overeenstemming te brengen met de lering uit het arrest van 4 oktober 2024 in de zaak C548/21 van het Hof van Justitie van de Europese Unie.³

³ Voetnoot 3 uit het geciteerde advies: HvJ (Grote kamer) 4 oktober 2024, C-548/21, CG t. Bezirkshauptmannschaft Landeck, ECLI:EU:C:2024:830.

CHAPITRE 2. MODIFICATIONS DU CODE D'INSTRUCTION CRIMINELLE

Article 40

11. L'article 40 de l'avant-projet modifie l'article 32 du C.I.cr. qui règle la descente sur les lieux et remplace la notion de “peine criminelle” par une “peine de niveau 3 ou d'un niveau supérieur”.

Comme le rappelle l'exposé des motifs consacré à l'article 48 de l'avant-projet, une peine criminelle est en principe convertie en une peine de niveau 4 ou d'un niveau supérieur. Il y est dérogé dans la disposition en projet. Il est recommandé de justifier cette dérogation dans l'exposé des motifs.

Article 43

12. L'article 43, 2°, de l'avant-projet modifie l'article 35ter, alinéa 2, du C.I.cr., permettant ainsi au procureur du Roi de continuer à procéder à la saisie par équivalent pour les affaires faisant l'objet des infractions de recel (article 501 du nouveau Code pénal) et de blanchiment (article 502 du nouveau Code pénal).

On supprimera la référence à l'article 503 du nouveau Code pénal, qui détermine les facteurs aggravants que le juge doit prendre en considération lors du choix de la peine ou de la mesure et de la sévérité de celle-ci pour les infractions de recel et de blanchiment.

Article 45

13.1. L'article 45 de l'avant-projet modifie l'article 39bis du C.I.cr. L'avant-projet de loi ‘portant diverses dispositions techniques et urgentes’, sur lequel le Conseil d'État a donné, le 7 octobre 2025, l'avis 78.061/2/V/16, contient un article 5 qui modifie également l'article 39bis du C.I.cr. L'article 45 de l'avant-projet à l'examen se fonde sur le texte de l'article 39bis du C.I.cr., tel qu'il est ainsi modifié.

À propos de cette modification, la section de législation a observé ce qui suit:

“1. L'article 5 de l'avant-projet modifie l'article 39bis du Code d'instruction criminelle, qui régit la recherche dans un système informatique.

2. Par les modifications en projet, les auteurs visent à mettre en conformité la législation belge avec les enseignements de l'arrêt de la Cour de justice de l'Union européenne du 4 octobre 2024 dans l'affaire C-548/21³.

³ Note de bas de page 3 de l'avis cité: C.J. (Grande chambre), 4 octobre 2024, C-548/21, CG contre Bezirkshauptmannschaft Landeck, ECLI:EU:C:2024:830.

Zoals in de memorie van toelichting wordt uiteengezet, wijst het Hof van Justitie er in dit arrest *Landeck* op dat de toegang tot persoonsgegevens die op een mobiele gegevensdrager of telefoon worden opgeslagen een ernstige of zelfs bijzonder ernstige inmenging vormen in de door de artikelen 7 en 8 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie gewaarborgde grondrechten (hierna: Handvest), zijnde het recht op eerbiediging van het privéleven en het recht op bescherming van persoonsgegevens.

Het Hof komt daarbij tot het besluit dat richtlijn 2016/680⁴, gelezen in het licht van de artikelen 7 en 8 alsmede artikel 52, lid 1, van het Handvest zich niet verzet tegen een regeling die de bevoegde autoriteiten de mogelijkheid biedt om zich toegang te verschaffen tot de op een mobiele telefoon opgeslagen gegevens, met het oog op de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten in het algemeen. Dat geldt niettemin op voorwaarde dat die regeling de aard of de categorieën van de betrokken strafbare feiten voldoende nauwkeurig omschrijft, de eerbiediging van het evenredigheidsbeginsel waarborgt en de gebruikmaking van die mogelijkheid onderwerpt aan een voorafgaande toetsing door een rechter of een onafhankelijk bestuursorgaan, behalve in naar behoren gemotiveerde spoedeisende gevallen.⁵

3. De ontworpen bepalingen maken de zoeking in een informaticasysteem, zowel in geval van toestemming, als op bevel van de procureur des Konings na machtiging door de onderzoeksrechter, als in geval van uiterst dringende noodzakelijkheid, mogelijk 'bij het opsporen van de misdaden en de wanbedrijven' (ontworpen artikel 39*bis*, § 2, van het Wetboek van Strafvordering). Aldus worden enkel de overtredingen uitgesloten.

Aangezien de categorie van de overtredingen zal verdwijnen bij de inwerkingtreding van het nieuwe Strafwetboek, zal deze mogelijkheid tot zoeking in een informaticasysteem vanaf dat ogenblik bestaan bij het opsporen van alle misdrijven.⁶

4. De vraag rijst of de ontworpen regeling aldus voldoet aan het vereiste dat de wet voldoende duidelijk en nauwkeurig omschrijft in welke gevallen de beperking van het recht op bescherming van het privéleven en van het recht op bescherming van persoonsgegevens als gevolg van de zoeking in een informaticasysteem toelaatbaar is.

Het Hof van Justitie oordeelde in dit verband het volgende:

⁴ Voetnoot 4 uit het geciteerde advies: Richtlijn (EU) 2016/680 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 'betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door bevoegde autoriteiten met het oog op de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen, en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Kaderbesluit 2008/977/JBZ van de Raad'.

⁵ Voetnoot 5 uit het geciteerde advies: Arrest-Landeck, punt 110.

⁶ Voetnoot 6 uit het geciteerde advies: Zie artikel 45 van het voorontwerp van wet 'houdende harmonisatie van de wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering, het Wetboek van Strafvordering en de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis met het Strafwetboek van 29 februari 2024', dat aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, voor advies werd voorgelegd onder rotnummer 78.195/16.

Ainsi qu'il est précisé dans l'exposé des motifs, la Cour de justice attire l'attention dans cet arrêt *Landeck* sur le fait que l'accès aux données personnelles stockées sur un support de données mobile ou un téléphone constitue une ingérence grave, voire particulièrement grave, dans les droits fondamentaux garantis aux articles 7 et 8 de la Charte des droits fondamentaux de l'Union européenne (ci-après: la 'Charte'), à savoir le droit au respect de la vie privée et le droit à la protection des données à caractère personnel.

Dans ce cadre, la Cour en conclut que la directive 2016/680⁴, lue à la lumière des articles 7 et 8 ainsi que de l'article 52, paragraphe 1, de la Charte ne s'oppose pas à une réglementation qui octroie aux autorités compétentes la possibilité d'accéder aux données contenues dans un téléphone portable, à des fins de prévention, de recherche, de détection et de poursuite d'infractions pénales en général. Ce qui précède ne vaut toutefois que si cette réglementation définit de manière suffisamment précise la nature ou les catégories des infractions concernées, garantit le respect du principe de proportionnalité et soumet l'exercice de cette possibilité, sauf cas d'urgence dûment justifié, à un contrôle préalable d'un juge ou d'une entité administrative indépendante⁵.

3. Les dispositions en projet permettent la recherche dans un système informatique '[d]ans le cadre de la détection des crimes et délits' (article 39*bis*, § 2, en projet, du Code d'instruction criminelle) tant en cas de consentement que sur ordre du procureur du Roi après autorisation du juge d'instruction ou en cas d'extrême urgence. Seules les contraventions sont donc exclues.

Dès lors que la catégorie des contraventions disparaîtra lors de l'entrée en vigueur du nouveau Code pénal, cette possibilité de recherche dans un système informatique existera dès ce moment-là pour toutes les infractions⁶.

4. La question se pose de savoir si le dispositif en projet satisfait ainsi à l'exigence que la loi définisse de manière suffisamment claire et précise les cas dans lesquels peut être admise une limitation du droit à la protection de la vie privée et à la protection des données à caractère personnel consécutivement à la recherche dans un système informatique.

La Cour de justice a jugé à cet égard ce qui suit:

⁴ Note de bas de page n° 4 de l'avis cité: Directive (UE) 2016/680 du Parlement européen et du Conseil du 27 avril 2016 'relative à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel par les autorités compétentes à des fins de prévention et de détection des infractions pénales, d'enquêtes et de poursuites en la matière ou d'exécution de sanctions pénales, et à la libre circulation de ces données, et abrogeant la décision-cadre 2008/977/JAI du Conseil'.

⁵ Note de bas de page 5 de l'avis cité: Arrêt Landeck, point 110.

⁶ Note de bas de page 6 de l'avis cité: Voir l'article 45 de l'avant-projet de loi 'relatif à la mise en concordance de la loi contenant le titre préliminaire du Code de procédure pénale, le Code d'instruction criminelle et la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive avec le Code pénal du 29 février 2024', qui a été soumis pour avis au Conseil d'État, section de législation, sous le numéro de rôle 78.195/16.

'Indien zou worden geoordeeld dat alleen de bestrijding van zware criminaliteit de toegang tot gegevens op een mobiele telefoon kan rechtvaardigen, zou dit echter de onderzoeksbevoegdheden van de bevoegde autoriteiten, in de zin van richtlijn 2016/680, beperken ten aanzien van strafbare feiten in het algemeen. Dit zou leiden tot een hoger risico van strafeloosheid van die strafbare feiten, gelet op het belang dat zulke gegevens kunnen hebben voor strafonderzoeken. Een dergelijke beperking zou derhalve in strijd zijn met de specifieke aard van de taken die deze autoriteiten uitvoeren voor de in artikel 1, lid 1, van die richtlijn genoemde doeleinden, zoals benadrukt in de overwegingen 10 en 11 ervan, en afbreuk doen aan de met die richtlijn nagestreefde doelstelling om een ruimte van vrijheid, veiligheid en recht tot stand te brengen binnen de Unie.'⁷

De ontworpen regeling inzake de zoeking in informaticasystemen hoeft dus niet beperkt te worden tot de gevallen van zware criminaliteit. Een uitbreiding tot alle misdrijven, zonder enig onderscheid, zoals het geval zal zijn na de inwerkingtreding van het nieuwe Strafwetboek, lijkt evenwel moeilijk verenigbaar met het vereiste dat bepaalde categorieën van strafbare feiten moeten worden omschreven.

De gemachtigde antwoordt in dit verband:

'Na de inwerkingtreding van het nieuwe Strafwetboek wordt de omschrijving '*bij het opsporen van de misdaden en de wanbedrijven*' vervangen door '*bij het opsporen van de misdrijven*', zodat er opnieuw een algemeen toepassingsgebied voorzien wordt. Dit lijkt inderdaad niet in overeenstemming te zijn met het arrest van 4 oktober 2024 van het Hof van Justitie. Niettemin moeten we opmerken dat in het ontworpen artikel 39*bis*, § 2 onderscheid gemaakt wordt tussen twee situaties: het eerste lid betreft de zoeking in een informaticasysteem met schriftelijke toestemming van de gebruiker (bevoegdheid PK of OGP), het derde lid zonder toestemming van de gebruiker (bevoegdheid OR).

Indien er schriftelijke toestemming is, lijkt het ons niet noodzakelijk om het toepassingsgebied te beperken. Het eerste lid hoeft dan niet gewijzigd te worden. Wat betreft het derde lid, zou kunnen voorgesteld worden om '*de misdrijven*' te vervangen door '*de misdrijven bestraft met een straf van niveau 2 of hoger*'. Zo wordt tegemoetgekomen aan de vereisten van het arrest. Deze wijziging dient echter te gebeuren in het voorontwerp van wet houdende harmonisatie van de wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering, het Wetboek van Strafvordering en de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis met het Strafwetboek van 29 februari 2024, en dus niet in het voorontwerp diverse bepalingen.'

5. De door de gemachtigde gesuggereerde aanpassing van de toekomstige versie van artikel 39*bis* van het Wetboek van

'Toutefois, considérer que seule la lutte contre la criminalité grave est susceptible de justifier l'accès à des données contenues dans un téléphone portable limiterait les pouvoirs d'enquête des autorités compétentes, au sens de la directive 2016/680, à l'égard des infractions pénales en général. Il en résulterait un accroissement du risque d'impunité pour de telles infractions, compte tenu de l'importance que peuvent avoir de telles données pour les enquêtes pénales. Ainsi, une telle limitation méconnaîtrait la nature spécifique des missions accomplies par ces autorités aux fins énoncées à l'article 1er, paragraphe 1, de cette directive, mise en exergue aux considérants 10 et 11 de celle-ci, et nuirait à l'objectif de réalisation d'un espace de liberté, de sécurité et de justice au sein de l'Union que poursuit ladite directive'⁷.

Le dispositif en projet en matière de recherche dans des systèmes informatiques ne doit donc pas être limité aux cas de criminalité grave. Une extension à toutes les infractions, sans distinction d'aucune sorte, comme ce sera le cas après l'entrée en vigueur du nouveau Code pénal, semble toutefois difficilement compatible avec l'exigence que certaines catégories d'infractions pénales soient définies.

Le délégué a répondu ce qui suit à ce sujet:

'Na de inwerkingtreding van het nieuwe Strafwetboek wordt de omschrijving '*bij het opsporen van de misdaden en de wanbedrijven*' vervangen door '*bij het opsporen van de misdrijven*', zodat er opnieuw een algemeen toepassingsgebied voorzien wordt. Dit lijkt inderdaad niet in overeenstemming te zijn met het arrest van 4 oktober 2024 van het Hof van Justitie. Niettemin moeten we opmerken dat in het ontworpen artikel 39*bis*, § 2 onderscheid gemaakt wordt tussen twee situaties: het eerste lid betreft de zoeking in een informaticasysteem met schriftelijke toestemming van de gebruiker (bevoegdheid PK of OGP), het derde lid zonder toestemming van de gebruiker (bevoegdheid OR).

Indien er schriftelijke toestemming is, lijkt het ons niet noodzakelijk om het toepassingsgebied te beperken. Het eerste lid hoeft dan niet gewijzigd te worden. Wat betreft het derde lid, zou kunnen voorgesteld worden om '*de misdrijven*' te vervangen door '*de misdrijven bestraft met een straf van niveau 2 of hoger*'. Zo wordt tegemoetgekomen aan de vereisten van het arrest. Deze wijziging dient echter te gebeuren in het voorontwerp van wet houdende harmonisatie van de wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering, het Wetboek van Strafvordering en de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis met het Strafwetboek van 29 februari 2024, en dus niet in het voorontwerp diverse bepalingen.'

5. L'adaptation de la future version de l'article 39*bis* du Code d'instruction criminelle suggérée par le délégué implique que

⁷ Voetnoot 7 uit het geciteerde advies: Arrest-Landeck, punt 97.

⁷ Note de bas de page 7 de l'avis cité: Arrêt Landeck, point 97.

Strafvordering houdt in dat de misdrijven die bestraft worden met een straf van niveau 1 worden uitgezonderd.⁸ Hoewel deze afbakening nog steeds zeer ruim is en slechts de lichtst bestrafte misdrijven uitsluit, kan worden aangenomen dat deze werkwijze een meer nauwkeurige omschrijving waarborgt van de gevallen waarin een zoeking mogelijk is. Deze noodzakelijke inperking dient niet in het thans voorliggende voorontwerp te worden aangebracht, maar in het voorontwerp dat aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, voor advies werd voorgelegd onder rolnummer 78.195/16.⁹

6. Wat betreft de door het Hof van Justitie benadrukte waarborg dat het evenredigheidsbeginsel wordt geëerbiedigd, schiet het voorontwerp tekort.

De memorie van toelichting vermeldt weliswaar dat '[i]n elk scenario [...] het criterium van proportionaliteit in acht [dient] te worden genomen: de behoefte aan de gegevens moet in verhouding staan tot de ernst van het misdrijf en de noodzaak om de gegevensdrager uit te lezen voor het oplossen van het misdrijf'.

De ontworpen bepaling maakt hiervan echter geen melding. Om in eenklank te zijn met de lering uit het arrest *Landeck*, moet de tekst van het voorontwerp worden aangevuld met een bepaling die uitdrukkelijk voorschrijft dat de toelating tot de zoeking slechts kan worden verleend indien de inbreuk op de persoonlijke levenssfeer *in concreto* evenredig is met het nagestreefde doel van waarheidsvinding.

7. In het ontworpen artikel 39*bis*, § 2, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering wordt bepaald dat de toestemming tot zoeking, wanneer het een minderjarige betreft, enkel kan worden gegeven na voorafgaand overleg met een advocaat.

Er wordt niet bepaald of deze toestemming door de minderjarige zelf moet worden gegeven of door zijn wettelijk vertegenwoordiger. Dit moet worden verduidelijkt. Indien de toestemming door de minderjarige zelf moet worden gegeven, verdient het aanbeveling een minimale leeftijdsgrens vast te stellen (zie bijvoorbeeld artikel 44*septies* van het Wetboek van Strafvordering)."

13.2. Gelet op hetgeen in het geciteerde advies werd opgemerkt, dient artikel 45, 1°, van het voorontwerp te worden

les infractions punies d'une peine de niveau 1 sont exclues⁸. Bien que cette délimitation reste très large et n'exclue que les infractions les plus légèrement sanctionnées, il peut être admis que ce procédé garantit une définition plus précise des cas dans lesquels une recherche est possible. Cette restriction nécessaire ne doit pas être apportée dans l'avant-projet actuellement à l'examen, mais dans l'avant-projet qui a été soumis pour avis au Conseil d'État, section de législation, sous le numéro de rôle 78.195/16⁹.

6. L'avant-projet laisse à désirer en ce qui concerne la garantie du respect du principe de proportionnalité mise en exergue par la Cour de justice.

L'exposé des motifs mentionne certes que '[d]ans chaque scénario, le critère de proportionnalité doit être respecté: la nécessité des données doit être proportionnée à la gravité de l'infraction et à la nécessité de lire le support de données pour résoudre l'affaire'.

La disposition en projet ne fait toutefois aucune mention de ce point. Afin d'être en phase avec les enseignements de l'arrêt *Landeck*, le texte de l'avant-projet doit être complété par une disposition prescrivant expressément que l'autorisation de recherche ne peut être accordée que si l'atteinte à la vie privée est concrètement proportionnée à l'objectif poursuivi de découverte de la vérité.

7. L'article 39*bis*, § 2, alinéa 2, en projet, du Code d'instruction criminelle dispose que, lorsqu'il s'agit d'un mineur, le consentement à la recherche ne peut être donné qu'après consultation préalable d'un avocat.

Il n'est pas précisé si ce consentement doit être donné par le mineur lui-même ou par son représentant légal. Il convient de préciser ce point. Si le consentement doit être donné par le mineur lui-même, il est recommandé de fixer une limite d'âge minimale (voir, par exemple, l'article 44*septies* du Code d'instruction criminelle)".

⁸ Voetnoot 8 uit het geciteerde advies: Krachtens artikel 36 van het nieuwe Strafwetboek bestaat de straf van niveau 1 uit een van de volgende straffen: 1° de geldboete van 200 euro tot ten hoogste 20.000 euro; 2° de werkstraf van twintig uur tot ten hoogste honderdtwintig uur; 3° de probatiestraf van zes maanden tot ten hoogste twaalf maanden; 4° de verbeurdverklaring, met inbegrip van de verruimde verbeurdverklaring; 5° de geldstraf vastgesteld op basis van het verwachte of uit het misdrijf behaalde voordeel; 6° de veroordeling bij schuldigverklaring. Een straf van niveau 2 of hoger houdt in dat het misdrijf minstens bestraft wordt met 1° de gevangenisstraf van zes maanden tot ten hoogste drie jaar; 2° de behandeling onder vrijheidsberoving van zes maanden tot ten hoogste twee jaar; 3° de straf onder elektronisch toezicht van een maand tot ten hoogste een jaar; 4° de werkstraf van meer dan honderdtwintig uur tot ten hoogste driehonderd uur; 5° de probatiestraf van meer dan twaalf maanden tot ten hoogste twee jaar; 6° de veroordeling bij schuldigverklaring.

⁹ Voetnoot 9 uit het geciteerde advies: Zie voetnoot 6.

⁸ Note de bas de page 8 de l'avis cité: Conformément à l'article 36 du nouveau Code pénal, la peine de niveau 1 est constituée d'une des peines suivantes: 1° l'amende de 200 euros à 20.000 euros au plus; 2° la peine de travail d'une durée de vingt heures à cent-vingt heures au plus; 3° la peine de probation d'une durée de six mois à douze mois au plus; 4° la peine de confiscation, en ce compris la peine de confiscation élargie; 5° la peine pécuniaire fixée en fonction du profit escompté ou obtenu de l'infraction; 6° la condamnation par déclaration de culpabilité. Une peine de niveau 2 ou d'un niveau supérieur implique que l'infraction est punie par au moins 1° l'emprisonnement de six mois à trois ans au plus; 2° le traitement sous privation de liberté de six mois à deux ans au plus; 3° la peine de surveillance électronique d'une durée d'un mois à un an au plus; 4° la peine de travail de plus de cent-vingt heures à trois cents heures au plus; 5° la peine de probation de plus de douze mois à deux ans au plus; 6° la condamnation par déclaration de culpabilité.

⁹ Note de bas de page 9 de l'avis cité: Voir la note de bas de page 6.

herschreven. De ontworpen wijziging van artikel 39*bis*, § 2, eerste lid, Sv. kan worden behouden, maar de wijziging van artikel 39*bis*, § 2, derde lid, Sv. moet zo worden aangepast dat de woorden “de misdaden en de wanbedrijven” worden vervangen door de woorden “de misdrijven bestraft met een straf van niveau 2 of hoger”.

Artikel 47

14. Artikel 47 van het voorontwerp wijzigt artikel 39*quinquies* Sv. op grond waarvan de procureur des Konings, zelfs buiten heterdaad, de bewaring van bepaalde verkeers- en locatiegegevens kan bevelen tijdens het onderzoek van misdrijven die een “correctionele hoofdgevangenisstraf van een jaar of een zwaardere straf tot gevolg kunnen hebben”.

15.1. In arrest 97/2024 van 26 september 2024 heeft het Grondwettelijk Hof artikel 39*quinquies* Sv. beoordeeld in het licht van de rechtspraak van het Hof van Justitie en geoordeeld als volgt:

“B.101.1. In het dictum van zijn voormelde arrest van 6 oktober 2020¹⁰ heeft het Hof van Justitie voor recht verklaard dat artikel 15, lid 1, van de richtlijn 2002/58/EG, gelezen in het licht van de artikelen 7, 8, 11 en 52, lid 1, van het Handvest, zich niet verzet tegen een maatregel ‘die het mogelijk [maakt] om ten behoeve van de bestrijding van zware criminaliteit en, *a fortiori*, de bescherming van de nationale veiligheid via een aan effectieve rechterlijke toetsing onderworpen beslissing van de bevoegde autoriteit aan aanbieders van elektronische-communicatiediensten een bevel op te leggen tot spoedbewaring van de in hun handen zijnde verkeers- en locatiegegevens gedurende een bepaalde periode’.

B.101.2. In zijn rechtspraak omschrijft het Hof van Justitie het begrip ‘zware criminaliteit’ niet. Zoals blijkt uit de conclusie van de advocaat-generaal die voorafgaan aan het voormelde in grote kamer gewezen arrest van het Hof van Justitie van 2 oktober 2018 in zake *Ministerio Fiscal* behoort dat begrip in beginsel tot de bevoegdheid van de lidstaten, ook al staat het aan het Hof van Justitie om de eerbiediging te verzekeren van alle vereisten die uit het recht van de Europese Unie voortvloeien, en met name toe te zien op een eenvormige toepassing van de bescherming waarin de bepalingen van het Handvest voorzien. De juridische kwalificatie van een strafbaar feit kan immers niet alleen van lidstaat tot lidstaat verschillen, naargelang van de in iedere lidstaat gevolgde tradities en gestelde prioriteiten, maar is ook tijdsgebonden en kan veranderen als gevolg van een strengere of juist minder strenge koers van het strafrechtbeleid teneinde rekening te houden met de ontwikkeling van de criminaliteit, alsook, in meer algemene zin, met de veranderingen van de maatschappij en van de bestaande behoeften, met name op het vlak van repressie, op nationaal niveau. Bovendien, wat de zwaarte van de straf betreft, zegt het feit dat een lidstaat op een bepaald strafbaar feit een korte gevangenisstraf of zelfs

13.2. Compte tenu de ce qui a été observé dans l’avis cité, l’article 45, 1°, de l’avant-projet sera réécrit. La modification en projet de l’article 39*bis*, § 2, alinéa 1er, du C.I.cr. peut être maintenue, mais la modification de l’article 39*bis*, § 2, alinéa 3, du C.I.cr. doit être adaptée en ce sens que les mots “des crimes et des délits” seront remplacés par les mots “d’infractions punies d’une peine de niveau 2 ou d’un niveau supérieur”.

Article 47

14. L’article 47 de l’avant-projet modifie l’article 39*quinquies* du C.I.cr., en vertu duquel le procureur du Roi, même hors le cas de flagrant délit, peut ordonner de conserver certaines données de trafic et de localisation lors de la recherche d’infractions qui “peuvent donner lieu à un emprisonnement correctionnel principal d’un an ou à une peine plus lourde”.

15.1. Dans son arrêt n° 97/2024 du 26 septembre 2024, la Cour constitutionnelle a apprécié l’article 39*quinquies* du C.I.cr. au regard de la jurisprudence de la Cour de justice et a jugé ce qui suit:

“B.101.1. Dans le dispositif de son arrêt du 6 octobre 2020¹⁰ précité, la Cour de justice a dit pour droit que l’article 15, paragraphe 1, de la directive 2002/58/CE, lu à la lumière des articles 7, 8, 11 et 52, paragraphe 1, de la Charte, ne s’oppose pas à une mesure ‘permettant, aux fins de la lutte contre la criminalité grave et, *a fortiori*, de la sauvegarde de la sécurité nationale, le recours à une injonction faite aux fournisseurs de services de communications électroniques, par le biais d’une décision de l’autorité compétente soumise à un contrôle juridictionnel effectif, de procéder, pour une durée déterminée, à la conservation rapide des données relatives au trafic et des données de localisation dont disposent ces fournisseurs de services’.

B.101.2. Dans sa jurisprudence, la Cour de justice ne définit pas la notion de ‘criminalité grave’. Comme il ressort des conclusions de l’avocat général précédant l’arrêt de la Cour de justice du 2 octobre 2018 rendu en grande chambre en cause de *Ministerio Fiscal*, précité, cette notion relève en principe de la compétence des États membres, même s’il appartient à la Cour de justice de veiller au respect de toutes les exigences résultant du droit de l’Union européenne, et notamment d’assurer une application cohérente de la protection offerte par les dispositions de la Charte. En effet, la qualification juridique d’une infraction est susceptible non seulement de varier d’un État membre à un autre, en fonction des traditions suivies et des priorités définies par chacun d’eux, mais également de fluctuer dans le temps, en fonction des orientations qui sont données à la politique pénale, vers plus ou moins de sévérité, pour tenir compte de l’évolution de la criminalité, ainsi que, plus généralement, des transformations de la société et des besoins existants, notamment en matière de répression pénale, sur le plan national. Par ailleurs, en ce qui concerne l’importance de la peine, le fait qu’un État membre prévoit une peine d’emprisonnement peu élevée voire une peine alternative à l’emprisonnement ne préjuge pas pour

¹⁰ HvJ (Grote kamer) 6 oktober 2020, C-511/18, C-512/18 en C-520/18, *La Quadrature du Net e.a.*, ECLI:EU:C:2020:791.

¹⁰ CJUE (Grande Chambre), 6 octobre 2020, C-511/18, C-512/18 et C-520/18, *La Quadrature du Net e.a.*, ECLI:EU:C:2020:791.

een alternatieve straf stelt, niets over de intrinsieke ernst van het type strafbaar feit (conclusie van advocaat-generaal Henrik Saugmandsgaard Øe, voorafgaand aan HvJ, grote kamer, 2 oktober 2018, C-207/16, voormeld, punten 93-100).

Het Hof van Justitie heeft in dat verband benadrukt dat de definitie die in het nationale recht wordt gegeven van 'ernstige strafbare feiten' op grond waarvan toegang kan worden verleend tot de door de aanbieders van elektronische-communicatiediensten bewaarde gegevens, op basis waarvan precieze conclusies kunnen worden getrokken over de persoonlijke levenssfeer van de betrokkenen, niet zo ruim mag zijn dat de toegang tot die gegevens de regel in plaats van de uitzondering wordt. Die definitie kan dus niet de overgrote meerderheid van de strafbare feiten omvatten, hetgeen het geval zou zijn indien de drempel waarboven de maximumgevangenisstraf van een strafbaar feit als ernstig strafbaar feit wordt aangemerkt, op een buitensporig laag niveau zou worden vastgesteld (HvJ, grote kamer, 30 april 2024, C-178/22, *Procura della Repubblica presso il Tribunale di Bolzano*, ECLI:EU:C:2024:371, punt 55).

[...]

B.102.1. Te dezen toont de verzoekende partij niet aan in welk opzicht de wetgever de nationale beoordelingsmarge te buiten zou zijn gegaan door, in artikel 39*quinq*ues, § 1, eerste lid, van het Wetboek van strafvordering, het begrip 'zware criminaliteit' te omschrijven onder verwijzing naar de misdrijven die 'een correctionele hoofdgevangenisstraf van een jaar of een zwaardere straf tot gevolg kunnen hebben'. Evenmin blijkt in welk opzicht die definitie die in B.99.2 aangehaalde referentienormen zou schenden. In dat verband heeft de afdeling wetgeving van de Raad van State in haar advies over het voorontwerp van wet dat aan de oorsprong van de wet van 20 juli 2022 ligt, net opgemerkt dat, 'wat het openbaar ministerie betreft, (...) de naleving van het criterium 'zware criminaliteit' tevens uit het ontworpen artikel 39*quinq*ues, van het Wetboek van Strafvordering [volgt]' (*Parl. St.*, Kamer, 2021-2022, DOC 55 2572/001, p. 310). Overigens moet de kwalificatie van een strafbaar feit als ernstig misdrijf concreet worden beoordeeld, onder toezicht van de strafrechter, in het licht van de aard van het gepleegde feit en van het geheel van feiten van de zaak.

De strafrechter moet de toegang tot de betrokken gegevens met name kunnen weigeren wanneer die wordt gevraagd in het kader van een strafvervolgung wegens een strafbaar feit dat kennelijk niet ernstig is (HvJ, grote kamer, 30 april 2024, C178/22, voormeld, punt 62)."

15.2. Hiermee rekening houdend geldt bijgevolg voor de (snelle) bewaring van verkeers- en locatiegegevens dat dit slechts toelaatbaar is voor de strijd tegen de zware criminaliteit.

Door de ontworpen wijziging van artikel 39*quinq*ues Sv. zal de bewaring van deze gegevens mogelijk zijn wanneer er ernstige aanwijzingen zijn dat de misdrijven een straf van niveau 2 of zwaarder tot gevolg kunnen hebben. De ontworpen bepaling hanteert bijgevolg dezelfde afbakening als degene die, gelet op hetgeen is vastgesteld in het *sub* 13.1

autant de la gravité intrinsèque du type d'infraction concerné (conclusions de l'avocat général Henrik Saugmandsgaard Øe précédant CJUE, grande chambre, 2 octobre 2018, C-207/16, précité, points 93-100).

À cet égard, la Cour de justice a souligné que la définition donnée, en droit national, aux 'infractions graves' susceptibles de permettre d'accéder aux données conservées par les fournisseurs de services de communications électroniques et de tirer des conclusions précises sur la vie privée des personnes concernées ne doit pas être large au point que l'accès à ces données devienne la règle plutôt que l'exception. Ainsi, elle ne saurait couvrir la grande majorité des infractions pénales, ce qui serait le cas si le seuil au-delà duquel la peine de réclusion maximale dont est punie une infraction justifie que celle-ci soit qualifiée d'infraction grave était fixé à un niveau excessivement bas (CJUE, grande chambre, 30 avril 2024, C-178/22, *Procura della Repubblica presso il Tribunale di Bolzano*, ECLI:EU:C:2024:371, point 55).

[...]

B.102.1. En l'espèce, la partie requérante ne démontre pas en quoi le législateur aurait excédé la marge d'appréciation nationale en définissant, à l'article 39*quinq*ues, § 1er, alinéa 1er, du Code d'instruction criminelle, la notion de 'criminalité grave' par référence aux infractions susceptibles de 'donner lieu à un emprisonnement correctionnel principal d'un an ou à une peine plus lourde'. L'on n'aperçoit pas non plus en quoi cette définition violerait les normes de référence citées en B.99.2. À cet égard, la section de législation du Conseil d'État a précisément observé, dans son avis sur l'avant-projet de loi qui est à l'origine de la loi du 20 juillet 2022, que 'concernant le ministère public par exemple, le respect du critère de 'criminalité grave', résulte également de l'article 39*quinq*ues en projet, du Code d'instruction criminelle' (*Doc. parl.*, Chambre, 2021-2022, DOC 55 2572/001, p. 310). Du reste, le rattachement d'une infraction pénale à la criminalité grave doit s'apprécier de façon concrète, sous le contrôle du juge pénal, au regard de la nature de l'infraction commise et de l'ensemble des faits de l'espèce.

Le juge pénal doit en particulier être en mesure de refuser l'accès aux données concernées lorsque cet accès est sollicité dans le cadre de poursuites pour une infraction qui n'est manifestement pas grave (CJUE, grande chambre, 30 avril 2024, C-178/22, précité, ECLI:EU:C:2024:371, point 62)".

15.2. Compte tenu de ce qui précède, la conservation (rapide) de données de trafic et de localisation n'est donc admissible que dans le cadre de la lutte contre la criminalité grave.

La modification en projet de l'article 39*quinq*ues du C.I.cr. permettra la conservation de ces données s'il existe des indices sérieux que les infractions peuvent donner lieu à une peine de niveau 2 ou à une peine plus lourde. La disposition en projet recourt ainsi à la même délimitation que celle qui vaudra, compte tenu de ce qui a été observé dans l'avis 78.061/2/V/16

geciteerde advies 78.061/2/V/16, zal gelden voor de zoeking in informaticasystemen, overeenkomstig artikel 39*bis* Sv. Zoals is opgemerkt in dat advies, is deze afbakening “nog steeds zeer ruim” en sluit ze “slechts de lichtst bestrafte misdrijven” uit. Bijgevolg kan voor de bewaring van bepaalde verkeers- en locatiegegevens op bevel van de procureur des Konings niet eenzelfde afbakening worden gehanteerd. Daarmee wordt immers geen onderscheid gecreëerd tussen ‘algemene criminaliteit’ en ‘zware criminaliteit’, zodat niet is voldaan aan het vereiste dat de wet voldoende duidelijk en nauwkeurig omschrijft in welke gevallen de beperking van het recht op bescherming van het privéleven en van het recht op bescherming van persoonsgegevens als gevolg van de bewaring toelaatbaar is. Opdat daaraan zou zijn voldaan, zal de wet ofwel een hogere minimale strafdrempel moeten vastleggen, ofwel de misdrijven inzake zware criminaliteit die aanleiding kunnen geven tot de bedoelde bewaring van gegevens preciezer moeten afbakenen.

Artikel 93

16. Artikel 93 van het voorontwerp wijzigt artikel 88*bis* Sv., op grond waarvan de onderzoeksrechter de toegang tot de zogenaamde locatie- en verkeersgegevens kan bevelen.

17.1. In arrest 97/2024 van 26 september 2024 heeft het Grondwettelijk Hof artikel 88*bis* Sv. beoordeeld in het licht van de rechtspraak van het Hof van Justitie en geoordeeld als volgt:

“B.107.1. Artikel 88*bis*, § 2, van het Wetboek van strafvordering heeft betrekking op de toegang, door de onderzoeksrechter, tot de gegevens die worden bewaard krachtens de artikelen 126/1 en 126/3 van de wet van 13 juni 2005, namelijk de verkeers- en locatiegegevens (zie *Parl. St.*, Kamer, 2021-2022, DOC 55 2572/001, p. 145).

B.107.2. Wat de doeleinden betreft, verleent artikel 88*bis*, § 2, van het Wetboek van strafvordering, zoals gewijzigd bij artikel 27 van de wet van 20 juli 2022, de onderzoeksrechter toegang tot de bewaarde gegevens wanneer er ernstige aanwijzingen zijn dat er een strafbaar feit werd gepleegd dat een correctionele hoofdgevangenisstraf van één jaar of een zwaardere straf tot gevolg kan hebben.

Zoals in B.102.1 is vermeld, toont de verzoekende partij niet aan in welk opzicht de wetgever zijn beoordelingsmarge te buiten zou zijn gegaan door, in artikel 88*bis*, § 2, van het Wetboek van strafvordering, het begrip ‘zware criminaliteit’ te omschrijven onder verwijzing naar strafbare feiten die ‘een correctionele hoofdgevangenisstraf van één jaar of een zwaardere straf tot gevolg kunnen hebben’. Die omschrijving druist niet in tegen de in B.105.2 aangehaalde referentienormen. Overigens moet de kwalificatie van een strafbaar feit als ernstig misdrijf concreet worden beoordeeld, onder toezicht van de strafrechter, in het licht van de aard van het gepleegde feit en van het geheel van feiten van de zaak.”

17.2. Hiermee rekening houdend geldt bijgevolg dat de toegang tot de in artikel 88*bis* Sv. bedoelde verkeers- en

cité au point 13.1, pour la recherche dans un système informatique, conformément à l’article 39*bis* du C.I.cr. Ainsi qu’il a été observé dans cet avis, cette délimitation “reste très large” et n’exclut “que les infractions les plus légèrement sanctionnées”. La même délimitation ne peut par conséquent pas être utilisée pour la conservation de certaines données de trafic et de localisation sur ordre du procureur du Roi. En effet, aucune distinction n’est ainsi créée entre la ‘criminalité générale’ et la ‘criminalité grave’, de sorte que l’exigence que la loi définisse de manière suffisamment claire et précise les cas dans lesquels peut être admise une limitation du droit à la protection de la vie privée et à la protection des données à caractère personnel consécutivement à la conservation n’est pas respectée. Pour se conformer à cette exigence, la loi devra soit fixer un seuil de peine minimal plus élevé, soit délimiter plus précisément les infractions relatives à la criminalité grave pouvant donner lieu à la conservation des données visées.

Article 93

16. L’article 93 de l’avant-projet modifie l’article 88*bis* du C.I.cr., en vertu duquel le juge d’instruction peut ordonner l’accès aux données dites de localisation et de trafic.

17.1. Dans son arrêt n° 97/2024 du 26 septembre 2024, la Cour constitutionnelle a apprécié l’article 88*bis* du C.I.cr. au regard de la jurisprudence de la Cour de justice et a jugé ce qui suit:

“B.107.1. L’article 88*bis*, § 2, du Code d’instruction criminelle porte sur l’accès du juge d’instruction aux données conservées en vertu des articles 126/1 et 126/3 de la loi du 13 juin 2005, soit aux données de trafic et de localisation (voy. *Doc. parl.*, Chambre, 2021-2022, DOC 55 2572/001, p. 145).

B.107.2. En ce qui concerne les finalités, l’article 88*bis*, § 2, du Code d’instruction criminelle, tel qu’il a été modifié par l’article 27 de la loi du 20 juillet 2022, autorise le juge d’instruction à accéder aux données conservées lorsqu’il existe des indices sérieux de la commission d’une infraction de nature à entraîner un emprisonnement correctionnel principal d’un an ou d’une peine plus lourde.

Comme il est dit en B.102.1, la partie requérante ne démontre pas en quoi le législateur aurait excédé sa marge d’appréciation en définissant, à l’article 88*bis*, § 2, du Code d’instruction criminelle, la notion de ‘criminalité grave’ par référence aux infractions susceptibles de ‘donner lieu à un emprisonnement correctionnel principal d’un an ou à une peine plus lourde’. Cette définition ne viole pas les normes de référence citées en B.105.2. Du reste, le rattachement d’une infraction pénale à la criminalité grave doit s’apprécier *in concreto*, sous le contrôle du juge pénal, au regard de la nature de l’infraction commise et de l’ensemble des faits de l’espèce”.

17.2. Compte tenu de ce qui précède, l’accès aux données de trafic et de localisation visées à l’article 88*bis* du C.I.cr.

locatiegegevens slechts toelaatbaar is voor de strijd tegen de zware criminaliteit.

Door de ontworpen wijziging van artikel 88*bis* Sv. zal de toegang tot deze gegevens mogelijk zijn wanneer er ernstige aanwijzingen zijn dat de strafbare feiten een straf van niveau 2 of zwaarder tot gevolg kunnen hebben. De ontworpen bepaling hanteert bijgevolg dezelfde afbakening als degene die, gelet op hetgeen is vastgesteld in het *sub* 13.1 geciteerde advies 78.061/2/V/16, zal gelden voor de zoeking in informaticasystemen, overeenkomstig artikel 39*bis* Sv. Zoals is opgemerkt in dat advies is deze afbakening “nog steeds zeer ruim” en sluit ze “slechts de lichtst bestrafte misdrijven” uit.

Bijgevolg kan voor de toegang tot bepaalde verkeers- en locatiegegevens op bevel van de onderzoeksrechter niet eenzelfde afbakening worden gehanteerd. Daarmee wordt immers geen onderscheid gecreëerd tussen ‘algemene criminaliteit’ en ‘zware criminaliteit’, zodat niet is voldaan aan het vereiste dat de wet voldoende duidelijk en nauwkeurig omschrijft in welke gevallen de beperking van het recht op bescherming van het privéleven en van het recht op bescherming van persoonsgegevens als gevolg van de toegang tot de gegevens toelaatbaar is. Opdat daaraan zou zijn voldaan, zal de wet ofwel een hogere minimale strafdrempel moeten vastleggen, ofwel de misdrijven inzake zware criminaliteit die aanleiding kunnen geven tot de bedoelde toegang van gegevens preciezer moeten afbakenen.

18. Artikel 93, 3°, van het voorontwerp vervangt de verwijzingen naar de artikelen 137, 347*bis*, 434 of 470 Sw. door de verwijzing naar de artikelen 219, 226 tot 229, 371 of 464 nieuw Sw. Bij deze strafbare feiten¹¹ kan de procureur des Konings de maatregel bevelen zolang de heterdaadsituatie duurt, zonder dat een bevestiging door de onderzoeksrechter nodig is.

Het is niet duidelijk waarom naast artikel 219 (vrijheidsberoving) ook niet naar artikel 220 nieuw Sw. (vrijheidsberoving gepleegd op een minderjarige of een persoon in een kwetsbare toestand) wordt verwezen, zoals wel het geval is in het ontworpen artikel 90*ter*, § 5, Sv. (artikel 98, 4°, van het voorontwerp). Het voorontwerp lijkt op dit punt te moeten worden aangevuld.

In zoverre wordt verwezen naar artikel 229 nieuw Sw. moet deze verwijzing worden geschrapt.¹²

19. In artikel 93, 4°, van het voorontwerp moet worden verwezen naar “artikel 371, § 3, eerste lid, 6°”. Hetzelfde geldt voor artikel 93, 7°, van het voorontwerp.

Artikel 98

20. Artikel 98 van het voorontwerp vervangt artikel 90*ter*, § 2, Sv. Deze bepaling legt de limitatieve lijst van strafbare feiten vast die de onderzoeksmaatregel “het met technische

¹¹ Met uitzondering van 137, § 3, 6°, Sw. (artikel 371, § 3, eerste lid, 6°, nieuw Sw.).

¹² Zie de opmerking bij artikel 98 van het voorontwerp (artikel 90*ter*, §§ 2, 9°, en 5 Sv.), *sub* 22.2.

n'est donc admissible que dans le cadre de la lutte contre la criminalité grave.

La modification en projet de l'article 88*bis* du C.I.cr. permettra l'accès à ces données s'il existe des indices sérieux que les infractions sont de nature à entraîner une peine de niveau 2 ou une peine plus lourde. La disposition en projet recourt ainsi à la même délimitation que celle qui vaudra, compte tenu de ce qui a été observé dans l'avis 78.061/2/V/16 cité au point 13.1, pour la recherche dans un système informatique, conformément à l'article 39*bis* du C.I.cr. Ainsi qu'il a été observé dans cet avis, cette délimitation “reste très large” et n'exclut “que les infractions les plus légèrement sanctionnées”.

La même délimitation ne peut par conséquent pas être utilisée pour l'accès à certaines données de trafic et de localisation sur ordre du juge d'instruction. En effet, aucune distinction n'est ainsi créée entre la ‘criminalité générale’ et la ‘criminalité grave’, de sorte que l'exigence que la loi définisse de manière suffisamment claire et précise les cas dans lesquels peut être admise une limitation du droit à la protection de la vie privée et à la protection des données à caractère personnel consécutivement à l'accès aux données n'est pas respectée. Pour se conformer à cette exigence, la loi devra soit fixer un seuil de peine minimal plus élevé, soit délimiter plus précisément les infractions relatives à la criminalité grave pouvant donner lieu à l'accès aux données visé.

18. L'article 93, 3°, de l'avant-projet remplace les références aux articles 137, 347*bis*, 434 ou 470 du C. pén. par la référence aux articles 219, 226 à 229, 371 ou 464 du nouveau C. pén. Le procureur du Roi peut ordonner la mesure pour ces infractions¹¹ tant que la situation de flagrant délit perdure, sans qu'une confirmation par le juge d'instruction ne soit nécessaire.

Il n'apparaît pas clairement pourquoi il n'est pas aussi fait référence, outre à l'article 219 (la privation de liberté), à l'article 220 du nouveau C. pén. (la privation de liberté commise à l'égard d'un mineur ou d'une personne en situation de vulnérabilité), comme le fait effectivement l'article 90*ter*, § 5, en projet, du C.I.cr. (article 98, 4°, de l'avant-projet). L'avant-projet semble devoir être complété sur ce point.

Il y a lieu de supprimer cette référence dans la mesure où elle vise l'article 229 du nouveau C. pén.¹²

19. L'article 93, 4°, de l'avant-projet doit viser “l'article 371, § 3, alinéa 1er, 6°”. Il en va de même pour l'article 93, 7°, de l'avant-projet.

Article 98

20. L'article 98 de l'avant-projet remplace l'article 90*ter*, § 2, du C.I.cr. Cette disposition fixe la liste limitative des infractions qui justifient la mesure d'instruction “intercepter,

¹¹ À l'exception de l'article 137, § 3, 6°, du C. pén. (article 371, § 3, alinéa 1er, 6°, du nouveau C. pén.).

¹² Voir l'observation formulée au sujet de l'article 98 de l'avant-projet (article 90*ter*, §§ 2, 9°, et 5, du C.I.cr.), au point 22.2.

hulpmiddelen onderscheppen, kennisnemen, doorzoeken en opnemen van niet voor publiek toegankelijke communicatie of gegevens van een informatiesysteem of een deel ervan" wettigen.

21. Het huidige artikel 90ter, § 2, 2°, Sv. verwijst onder meer naar de artikelen 136sexies en 136septies Sw. Die artikelen stemmen overeen met de artikelen 90 tot 92 nieuw Sw.

In het ontworpen artikel 90ter, § 2, 1°, Sv. wordt evenwel niet verwezen naar de artikelen 90 tot 92 nieuw Sw. Zoals de gemachtigde bevestigt, moet de verwijzing naar deze artikelen worden toegevoegd om een volledige overeenstemming te krijgen met de bepalingen van het huidige artikel 90ter Sv.

22.1. In het ontworpen artikel 90ter, § 2, Sv. wordt verwezen naar artikelen van het nieuwe Strafwetboek die verzwarende factoren voor bepaalde misdrijven bepalen. In punt 14° wordt bijvoorbeeld verwezen naar artikel 261 nieuw Sw. (verzwarende factoren van mensenhandel en mensensmokkel) en in punt 27° naar artikel 503 nieuw Sw. (verzwarende factoren van heling en witwassen). Ook wordt de strafverminderende verschoningsgrond voor gijzeling in artikel 229 nieuw Sw. opgenomen in punt 9°, alsook onder paragraaf 5.

Gevraagd waarom wordt verwezen naar deze artikelen, verklaart de gemachtigde:

"Wat betreft 90ter, § 2, 14° (verwijzing naar de artikelen 258 tot 261 nieuw Strafwetboek): dit stemt overeen met het huidige artikel 90ter, § 2, 22°, dat verwijst naar de artikelen 433quinquies tot 433octies van het huidige Strafwetboek, met inbegrip van de verzwarende omstandigheden dus. Het doel van het voorontwerp van wet is volledige overeenstemming te krijgen met het huidige Strafwetboek. Daarenboven willen we vermijden dat bepalingen waarin strafverzwarende factoren zijn opgenomen niet meer onder het toepassingsgebied zouden vallen van artikel 90ter Sv. terwijl dit thans wel het geval is. In het concrete geval van artikel 261 nieuw Sw. moet het duidelijk zijn dat artikel 90ter ook van toepassing is wanneer het misdrijf gepleegd is door een persoon die gezag heeft over het slachtoffer of door een persoon die misbruik heeft gemaakt van het gezag of de mogelijkheden die zijn functies hem verschaffen of door een persoon met een openbare functie in het kader van de uitoefening van deze functie.

In artikel 90ter, § 2, 9°, moet de verwijzing naar de strafverminderende verschoningsgrond van artikel 229 nieuw Strafwetboek behouden worden.

Voor artikel 90ter, § 2, 27° Sv., kan de verwijzing naar artikel 503 nieuw Strafwetboek o.i. worden weggelaten (stemt overeen met artikel 505ter dat actueel niet is opgenomen in artikel 90ter Sv.)."

22.2. Overeenkomstig artikel 90ter, § 1, tweede lid, Sv. kan de onderzoeksmaatregel "enkel worden bevolen in uitzonderlijke gevallen, wanneer het onderzoek zulks vereist, indien er ernstige aanwijzingen bestaan dat het een strafbaar

prendre connaissance, explorer et enregistrer, à l'aide de moyens techniques, des communications non accessibles au public ou des données d'un système informatique ou d'une partie de celui-ci".

21. L'actuel article 90ter, § 2, 2°, du C.I.cr. fait entre autres référence aux articles 136sexies et 136septies du C. pén. Ces articles correspondent aux articles 90 à 92 du nouveau C. pén.

L'article 90ter, § 2, 1°, en projet, du C.I.cr. ne vise cependant pas les articles 90 à 92 du nouveau C. pén. Ainsi que le confirme le délégué, il faut ajouter la référence à ces articles afin de se conformer intégralement aux dispositions de l'actuel article 90ter du C.I.cr.

22.1. L'article 90ter, § 2, en projet, du C.I.cr. renvoie à des articles du nouveau Code pénal qui définissent des facteurs aggravants pour certaines infractions. Le 14° vise par exemple l'article 261 du nouveau C. pén. (facteurs aggravants de la traite et du trafic des êtres humains) et le 27° vise l'article 503 du nouveau C. pén. (facteurs aggravants du recel et du blanchiment). Sont également visées au 9°, ainsi qu'au paragraphe 5, les causes d'excuses atténuantes pour la prise d'otages inscrites à l'article 229 du nouveau C. pén.

Invité à expliquer pourquoi il est fait référence à ces articles, le délégué déclare:

"Wat betreft 90ter, § 2, 14° (verwijzing naar de artikelen 258 tot 261 nieuw Strafwetboek): dit stemt overeen met het huidige artikel 90ter, § 2, 22°, dat verwijst naar de artikelen 433quinquies tot 433octies van het huidige Strafwetboek, met inbegrip van de verzwarende omstandigheden dus. Het doel van het voorontwerp van wet is volledige overeenstemming te krijgen met het huidige Strafwetboek. Daarenboven willen we vermijden dat bepalingen waarin strafverzwarende factoren zijn opgenomen niet meer onder het toepassingsgebied zouden vallen van artikel 90ter Sv. terwijl dit thans wel het geval is. In het concrete geval van artikel 261 nieuw Sw. moet het duidelijk zijn dat artikel 90ter ook van toepassing is wanneer het misdrijf gepleegd is door een persoon die gezag heeft over het slachtoffer of door een persoon die misbruik heeft gemaakt van het gezag of de mogelijkheden die zijn functies hem verschaffen of door een persoon met een openbare functie in het kader van de uitoefening van deze functie.

In artikel 90ter, § 2, 9°, moet de verwijzing naar de strafverminderende verschoningsgrond van artikel 229 nieuw Strafwetboek behouden worden.

Voor artikel 90ter, § 2, 27° Sv., kan de verwijzing naar artikel 503 nieuw Strafwetboek o.i. worden weggelaten (stemt overeen met artikel 505ter dat actueel niet is opgenomen in artikel 90ter Sv.)."

22.2. Conformément à l'article 90ter, § 1er, alinéa 2, du C.I.cr., la mesure d'instruction "ne peut être ordonnée que dans des cas exceptionnels, lorsque les nécessités de l'instruction l'exigent, s'il existe des indices sérieux que cela concerne

feit betreft bedoeld in paragraaf 2, en indien de overige middelen van onderzoek niet volstaan om de waarheid aan de dag te brengen”.

Uit het antwoord van de gemachtigde blijkt dat het behoud van een volledige concordantie tussen de bepalingen van het huidige Strafwetboek en het nieuwe Strafwetboek voorop staat. Er dient evenwel op het volgende te worden gewezen. Uit de artikelen 433*quinquies* tot 433*octies* Sw. waarnaar de gemachtigde verwijst, volgt dat in een zwaardere straf wordt voorzien dan de straf voor het misdrijf mensenhandel al naargelang er bepaalde objectieve of subjectieve omstandigheden voorhanden zijn. Dit stemt eerder overeen met het misdrijf verzwaarde mensenhandel en mensensmokkel in artikel 260 nieuw Sw.¹³.

Het nieuwe Strafwetboek maakt een onderscheid tussen verzwarende bestanddelen en verzwarende factoren. De verzwarende bestanddelen zijn door de wetgever omschreven bestanddelen die worden vereist boven op de constitutieve bestanddelen van het basismisdrijf en die ervoor zorgen dat het toepasselijke strafniveau stijgt. Zij maken in boek II van het nieuwe Strafwetboek het voorwerp uit van een ander artikel dan het basismisdrijf en worden aangeduid als verzwaarde misdrijven. De verzwarende factoren daarentegen zijn door de wetgever omschreven factoren die de rechter in overweging moet nemen bij de straffoetmeting, zonder dat hij daarbij een zwaardere straf mag opleggen dan bepaald voor het misdrijf.

Artikel 261 nieuw Sw. bevat verzwarende factoren. Bijgevolg zal ook zonder een verwijzing naar artikel 261 nieuw Sw. de onderzoeksmaatregel kunnen worden bevolen als het mensenhandel of mensensmokkel betreft, ongeacht het feit of dit misdrijf wordt gepleegd door een persoon die gezag heeft over het slachtoffer of door een persoon die misbruik heeft gemaakt van het gezag of de mogelijkheden die zijn functies hem verschaffen. Rekening houdend met het opzet van het nieuwe Strafwetboek wordt die verwijzing dan ook het best weggelaten.

Daarnaast valt, wat artikel 229 nieuw Sw. betreft, niet in te zien dat de onderzoeksmaatregel bedoeld in artikel 90*ter* Sv. kan worden bevolen als er ernstige aanwijzingen bestaan van deze strafverminderende verschoningsgrond. De verwijzing naar de betrokken bepalingen in artikel 90*ter*, § 2, Sv. moet dan ook worden weggelaten.

23. In artikel 90*ter*, § 2, 1°/1, Sv. wordt verwezen naar de strafbare feiten bedoeld in boek II, titel I, hoofdstukken II en III, van het Strafwetboek. In het ontworpen artikel 90*ter*, § 2, 17°, Sv. wordt enkel nog verwezen naar de artikelen 389 tot 391, 393, 396 tot 400 en 402 nieuw Sw.

Op de vraag waarom niet alle artikelen worden opgenomen uit het nieuwe Strafwetboek die overeenstemmen met de artikelen onder de hoofdstukken II en III van titel I van boek II van het Strafwetboek, antwoordt de gemachtigde:

“Bij verder nazicht van de bepalingen van Boek I, titel I, hoofdstukken II en III van het Strafwetboek, m.o.o. het behoud

¹³ Vermeld in het ontworpen artikel 90*ter*, § 2, 14°, Sv.

une infraction visée au paragraphe 2, et si les autres moyens d’investigation ne suffisent pas à la manifestation de la vérité”.

Il ressort de la réponse du délégué que le maintien d’une concordance totale entre les dispositions du Code pénal actuel et celles du nouveau Code pénal prime. Il convient toutefois d’attirer l’attention sur ce qui suit. Il résulte des articles 433*quinquies* à 433*octies* du C. pén., auxquels le délégué fait référence, qu’il est prévu une peine plus lourde que celle pour l’infraction de traite des êtres humains selon que certaines circonstances objectives ou subjectives sont avérées. Cela correspond plutôt à l’infraction de traite et trafic des êtres humains aggravés inscrite à l’article 260 du nouveau C. pén.¹³.

Le nouveau Code pénal établit une distinction entre les éléments aggravants et les facteurs aggravants. Les éléments aggravants sont des éléments définis par le législateur qui sont requis en plus des éléments constitutifs de l’infraction de base et qui entraînent une augmentation du niveau de la peine applicable. Dans le livre II du nouveau Code pénal, ils font l’objet d’un autre article que l’infraction de base et sont désignés comme des infractions aggravées. Par contre, les facteurs aggravants sont des facteurs définis par le législateur que le juge doit prendre en considération lors de la fixation de la peine, sans qu’il puisse ainsi imposer une peine d’un niveau plus élevé que celui prévu pour l’infraction.

L’article 261 du nouveau C. pén. contient des facteurs aggravants. Par conséquent, même sans référence à l’article 261 du nouveau C. pén., la mesure d’instruction pourra être ordonnée s’il s’agit de traite ou de trafic des êtres humains, indépendamment du fait que cette infraction soit commise par une personne qui a autorité sur la victime ou par une personne qui a abusé de l’autorité ou des facilités que lui confèrent ses fonctions. Eu égard à l’économie du nouveau Code pénal, mieux vaudrait donc omettre cette référence.

Par ailleurs, il ne se conçoit pas, en ce qui concerne l’article 229 du nouveau C. pén., que la mesure d’instruction visée à l’article 90*ter* du C.I.cr. puisse être ordonnée s’il existe des indices sérieux de ces causes d’excuses atténuantes. La référence aux dispositions concernées dans l’article 90*ter*, § 2, du C.I.cr. doit dès lors être omise.

23. L’article 90*ter*, § 2, 1°/1, du C.I.cr. fait référence aux infractions visées au livre II, titre Ier, chapitres II et III, du Code pénal. L’article 90*ter*, § 2, 17°, en projet, du C.I.cr. ne vise plus que les articles 389 à 391, 393, 396 à 400 et 402 du nouveau C. pén.

À la question de savoir pourquoi tous les articles du nouveau Code pénal correspondant aux articles des chapitres II et III du titre Ier du livre II du Code pénal ne sont pas repris, le délégué répond comme suit:

“Bij verder nazicht van de bepalingen van Boek I, titel I, hoofdstukken II en III van het Strafwetboek, m.o.o. het behoud

¹³ Mentionné à l’article 90*ter*, § 2, 14°, en projet, du C.I.cr.

van het status quo, moeten in artikel 90ter, § 2, 17° Sv. in ontwerp de volgende artikelen worden hernomen: de artikelen 389, 390, 391, 393, 398, 399, 400, 401, 402, 546, 562, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 613 en 624.

De artikelen 396 en 397 Sw. die in het artikel zoals voorgesteld aan de Raad van State zijn opgenomen lijken niet te moeten worden hernomen.”

Het voorontwerp moet in het licht hiervan, en rekening houdend met hetgeen *sub* 22.2 is opgemerkt, worden aangepast.

24. In het ontworpen artikel 90ter, § 2, 38°, Sv. wordt enkel nog verwezen naar artikel 145, § 3, van de wet van 13 juni 2005 ‘betreffende de elektronische communicatie’ en niet meer naar artikel 145, § 3bis, van die wet (zoals thans het geval is in artikel 90ter, § 2, 40°, Sv.). Het misdrijf bedoeld in artikel 145, § 3bis, van de wet van 13 juni 2005 wordt opgenomen in artikel 237 nieuw Sw. Bijgevolg moet ook naar dit artikel worden verwezen.¹⁴

25. In het ontworpen artikel 90ter, § 2, 35°, Sv. moet in de Nederlandse tekst verwezen worden naar het actuele opschrift van het koninklijk besluit van 12 april 1974, namelijk ‘betreffende sommige verrichtingen in verband met stoffen met hormonale, antihormonale, anabole, beta-adrenergische, anti-infectieuze, antiparasitaire en anti-inflammatoire werking’.

In het ontworpen artikel 90ter, § 2, 37°, Sv. moet verwezen worden naar het actuele opschrift van de wet van 5 augustus 1991, namelijk ‘betreffende de in-, uit- en doorvoer van en de bestrijding van illegale handel in wapens, munitie en speciaal voor militair gebruik of voor ordehandhaving dienstig materieel en daaraan verbonden technologie’.

In het ontworpen artikel 90ter, § 2, 41°, Sv. schrijve men “decreet van het Vlaams Gewest van 15 juni 2012” in de plaats van “decreet van het Vlaams Parlement van 15 juni 2012”.

26. Omwille van de leesbaarheid verdient het aanbeveling de opsomming van de artikelen onder het ontworpen artikel 90ter, § 2, Sv. in cijfermatige volgorde te doen, beginnend bij het laagste nummer.

Artikel 99

27. Artikel 99, 1°, van het voorontwerp neemt in artikel 90quater, § 2, nieuw tweede lid, en § 4, tweede lid, Sv. op dat de betrokken personen van wie de medewerking wordt gevorderd, verplicht zijn hun medewerking te verlenen en legt vast dat de nadere regels van deze medewerking door de Koning worden bepaald.

¹⁴ Artikel 237 nieuw Sw. wordt wel vermeld in het ontworpen artikel 88bis, § 1, negende lid, Sv. (artikel 93, 8°, van het voorontwerp).

van het status quo, moeten in artikel 90ter, § 2, 17° Sv. in ontwerp de volgende artikelen worden hernomen: de artikelen 389, 390, 391, 393, 398, 399, 400, 401, 402, 546, 562, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 613 en 624.

De artikelen 396 en 397 Sw. die in het artikel zoals voorgesteld aan de Raad van State zijn opgenomen lijken niet te moeten worden hernomen”.

L'avant-projet doit être adapté à la lumière de ce qui précède et compte tenu de l'observation formulée au point 22.2.

24. L'article 90ter, § 2, 38°, en projet, du C.I.cr. vise encore uniquement l'article 145, § 3, de la loi du 13 juin 2005 'relative aux communications électroniques' et plus l'article 145, § 3bis, de cette loi (comme le fait actuellement l'article 90ter, § 2, 40°, du C.I.cr.). L'infraction visée à l'article 145, § 3bis, de la loi du 13 juin 2005 est inscrite à l'article 237 du nouveau C. pén. Il convient par conséquent de viser aussi cet article¹⁴.

25. Dans le texte néerlandais de l'article 90ter, § 2, 35°, en projet, du C.I.cr., il y a lieu de faire référence à l'intitulé actuel de l'arrêté royal du 12 avril 1974, à savoir 'betreffende sommige verrichtingen in verband met stoffen met hormonale, antihormonale, anabole, beta-adrenergische, anti-infectieuze, antiparasitaire en anti-inflammatoire werking'.

L'article 90ter, § 2, 37°, en projet, du C.I.cr. doit viser l'intitulé actuel de la loi du 5 août 1991 à savoir 'relative à l'importation, à l'exportation, au transit et à la lutte contre le trafic d'armes, de munitions et de matériel devant servir spécialement à un usage militaire ou de maintien de l'ordre et de la technologie y afférente'.

À l'article 90ter, § 2, 41°, en projet, du C.I.cr., on écrira “décret de la Région flamande du 15 juin 2012” au lieu de “décret du Parlement flamand du 15 juin 2012”.

26. Dans un souci de lisibilité, il est recommandé, à l'article 90ter, § 2, en projet, du C.I.cr., d'énumérer les articles dans l'ordre croissant.

Article 99

27. L'article 99, 1°, de l'avant-projet mentionne à l'article 90quater, § 2, alinéa 2 nouveau, et § 4, alinéa 2, du C.I.cr. que les personnes concernées dont la coopération est requise sont tenues de prêter leur concours et dispose que les modalités de ce concours sont déterminées par le Roi.

¹⁴ L'article 237 du nouveau C. pén. est bien mentionné à l'article 88bis, § 1er, alinéa 9, en projet, du C.I.cr. (article 93, 8°, de l'avant-projet).

In het huidige artikel 90*quater*, § 2, derde lid, Sv. is eveneens een machtiging aan de Koning opgenomen om de nadere regels voor de medewerking te bepalen. De in het ontworpen artikel 90*quater*, § 2, nieuwe tweede lid, Sv. bepaalde machtiging aan de Koning voegt hier niets aan toe, en moet worden weggelaten.

28. Bij artikel 99, 5°, van het voorontwerp worden het derde en vierde lid van artikel 90*quater*, § 4, Sv. opgeheven. Deze bepalingen stellen de weigering mee te werken aan de vorderingen tot medewerking strafbaar.

Zoals uit de memorie van toelichting bij het voorontwerp blijkt, worden in het voorontwerp alle bepalingen gewijzigd die betrekking hebben op de strafbaarstelling van het niet meewerken aan een strafrechtelijk onderzoek. Gelet op de artikelen 655 en 656 van het nieuwe Strafwetboek moet de wet immers voortaan de medewerking aan de onderzoeksmaatregel uitdrukkelijk verplicht stellen, opdat sprake kan zijn van het in deze artikelen bedoelde misdrijf van miskenning van de plicht tot medewerking aan het onderzoek.

Wat betreft artikel 90*quater*, § 4, Sv. geeft artikel 99, 4°, van het voorontwerp hieraan gevolg. In tegenstelling tot wat het voorontwerp doet in de andere artikelen die de plicht tot medewerking betreffen, en in tegenstelling tot wat het geval is in het ontworpen artikel 90*quater*, § 2, Sv. heeft artikel 99, 5°, van het voorontwerp evenwel tot gevolg dat in artikel 90*quater*, § 4, Sv. de niet-medewerking niet meer uitdrukkelijk (zij het met verwijzing naar de artikelen 655 en 656 van het nieuwe Strafwetboek) strafbaar wordt gesteld.

Tenzij voor deze incoherentie een specifieke verantwoording bestaat¹⁵, moet ze worden weggewerkt.

Artikel 104

29. Artikel 104 van het voorontwerp wijzigt artikel 91*bis* Sv. Dit artikel regelt het verhoor van de minderjarige of de kwetsbare meerderjarige. De misdrijven waarvan zij slachtoffer of getuige zijn en waarvoor in de bijstand van een meerderjarige persoon naar keuze is voorzien, worden aangepast aan het nieuwe Strafwetboek.

Bepaalde artikelen van het nieuwe Strafwetboek waarnaar wordt verwezen, hebben geen betrekking op de misdrijven zelf. Zo wordt bijvoorbeeld verwezen naar artikel 169 (verbeurdverklaring van het instrument van het misdrijf), 170 (definitie van beelden van seksueel misbruik van minderjarigen), 229 (strafverminderende verschoningsgrond voor het misdrijf gijzeling), 302 tot 304 (rechtvaardigingsgrond, strafuitsluitende verschoningsgrond en verzwarende factoren voor het misdrijf hulpverzuim).

¹⁵ Indien de stellers zouden beogen de strafbaarheid in dit geval op te heffen, moet vastgesteld worden dat dit niet verenigbaar is met de bij artikel 99, 4°, van het voorontwerp opgelegde verplichting tot medewerking. De strafbaarstelling volgt dan immers rechtstreeks uit de artikelen 655 en 656 nieuw Sw.

L'article 90*quater*, § 2, alinéa 3, actuel, du C.I.cr. contient également une habilitation au Roi lui permettant de fixer les modalités du concours. L'habilitation au Roi inscrite à l'article 90*quater*, § 2, alinéa 2 nouveau, en projet, du C.I.cr. n'y ajoute rien et doit être omise.

28. L'article 99, 5°, de l'avant-projet abroge les alinéas 3 et 4 de l'article 90*quater*, § 4, du C.I.cr. Ces dispositions incriminent le refus de prêter son concours aux réquisitions de coopération.

Ainsi qu'il ressort de l'exposé des motifs de l'avant-projet, ce dernier modifie toutes les dispositions relatives à l'incrimination du défaut de coopération à une enquête pénale. En effet, eu égard aux articles 655 et 656 du nouveau Code pénal, la loi doit désormais rendre expressément obligatoire la collaboration à la mesure d'instruction afin qu'il puisse être question de l'infraction de méconnaissance de l'obligation de collaborer à l'instruction visée dans ces articles.

L'article 99, 4°, de l'avant-projet complète l'article 90*quater*, § 4, du C.I.cr. en ce sens. Contrairement à ce que prévoit l'avant-projet dans les autres articles relatifs à l'obligation de collaborer et contrairement à ce que prévoit l'article 90*quater*, § 2, en projet, du C.I.cr., l'article 99, 5°, de l'avant-projet emporte toutefois qu'à l'article 90*quater*, § 4, du C.I.cr., le refus de collaborer n'est plus expressément incriminé (fût-ce en faisant référence aux articles 655 et 656 du nouveau Code pénal).

À moins qu'il existe une justification spécifique pour cette incohérence¹⁵, on l'éliminera.

Article 104

29. L'article 104 de l'avant-projet modifie l'article 91*bis* du C.I.cr. Cet article règle l'audition du mineur ou du majeur vulnérable. Les infractions dont ils ont été victimes ou témoins et pour lesquelles il est prévu l'assistance d'une personne majeure au choix sont adaptées au nouveau Code pénal.

Certains articles du nouveau Code pénal auxquels il est fait référence ne concernent pas les infractions proprement dites. Sont ainsi visés, par exemple, les articles 169 (confiscation de l'instrument de l'infraction), 170 (définition d'images d'abus sexuels de mineurs), 229 (causes d'excuses atténuantes pour l'infraction de la prise d'otages), 302 à 304 (cause de justification, cause d'excuse d'exemption de peine et facteurs aggravants pour l'infraction de l'abstention d'aide).

¹⁵ Si l'intention des auteurs était d'abroger l'incrimination en l'espèce, force est de constater que cela n'est pas compatible avec l'obligation de prêter son concours imposée par l'article 99, 4°, de l'avant-projet. En effet, dans ce cas, l'incrimination découle directement des articles 655 et 656 du nouveau Code pénal.

De stellers van het voorontwerp dienen deze verwijzingen naar de bepalingen van het nieuwe Strafwetboek aan een nieuw onderzoek onderwerpen en na te gaan of deze verwijzingen zinvol zijn.¹⁶

Artikel 105

30. Artikel 105 van het voorontwerp wijzigt artikel 92 Sv. dat het verhoor van de minderjarige of de kwetsbare meerderjarige regelt. In artikel 92, § 1, eerste lid, Sv. worden de misdrijven opgesomd, waarvan zij slachtoffer of getuige zijn, waarvoor een audiovisuele opname van het verhoor wordt bevolen. Eén van die misdrijven is artikel 417/56 Sw. Het is onduidelijk waarom het overeenstemmende artikel 187 nieuw Sw. niet meer wordt opgenomen in de lijst, terwijl dit wel nog wordt opgenomen in het ontworpen artikel 91*bis* Sv. (artikel 104 van het voorontwerp).

Artikel 106

31. Artikel 106 van het voorontwerp wijzigt artikel 104 Sv. dat betrekking heeft op de getuigenbescherming.

Aangezien artikel 458 Sw. wordt vermeld in artikel 104, § 1, vierde lid (en niet: paragraaf 4, derde lid), Sv. moet de wijziging die nu in artikel 106, 2°, is geplaatst, worden opgenomen onder artikel 106, 1°, van het voorontwerp, waardoor de wijziging van artikel 104, § 2, eerste lid, in artikel 106, 2°, van het voorontwerp komt te staan.

Artikel 119

32. Ten gevolge van de wijzigingen die het voorontwerp doorvoert, luidt de inleidende zin van artikel 138 Sv. als volgt: “Onverminderd het recht van de procureur des Konings om een opsporingsonderzoek in te stellen of een gerechtelijk onderzoek te vorderen, neemt zij kennis:”. De “zij” in die zin verwijst naar de politierechtbank, die voorheen in het door het voorontwerp opgeheven artikel 137 Sv. voorkwam. Ter wille van de duidelijkheid moet “zij” worden vervangen door “de politierechtbank”.

33. In de Franse tekst van artikel 119, 5°, van het voorontwerp dient het woord “infraction” vervangen te worden door “infractions”.

Artikel 122

34. In het door artikel 122 van het voorontwerp te wijzigen artikel 145, eerste lid, Sv., moet in de Nederlandse tekst het woord “behoort” vervangen worden door “behoren”.

¹⁶ Vgl. met de opmerkingen *sub* 22.1.

Les auteurs de l'avant-projet soumettront ces références aux dispositions du nouveau Code pénal à un nouvel examen et vérifieront si elles se justifient¹⁶.

Article 105

30. L'article 105 de l'avant-projet modifie l'article 92 du C.I.cr. qui règle l'audition du mineur ou du majeur vulnérable. L'article 92, § 1er, alinéa 1er, du C.I.cr. énumère les infractions, dont ils sont victimes ou témoins, pour lesquelles un enregistrement audiovisuel de l'audition est ordonné. L'une de ces infractions est celle de l'article 417/56 du C. pén. On n'aperçoit pas clairement pourquoi l'article 187, correspondant, du nouveau C. pén. ne figure plus dans la liste, alors qu'il est toujours bel et bien mentionné à l'article 91*bis*, en projet, du C.I.cr. (article 104 de l'avant-projet).

Article 106

31. L'article 106 de l'avant-projet modifie l'article 104 du C.I.cr. qui concerne la protection des témoins.

Dès lors que l'article 458 du C.I.cr. est mentionné à l'article 104, § 1er, alinéa 4 (et non: paragraphe 4, alinéa 3) du C. pén., la modification apportée actuellement par l'article 106, 2°, doit l'être par l'article 106, 1°, de l'avant-projet, de sorte que la modification de l'article 104, § 2, alinéa 1er, sera opérée à l'article 106, 2°, de l'avant-projet.

Article 119

32. À la suite des modifications que l'avant-projet opère, la phrase introductive de l'article 138 du C.I.cr. s'énonce comme suit: “Il connaît, et sans préjudice du droit du procureur du Roi de procéder à une information ou de requérir instruction:”. Le “Il” dans cette phrase renvoie au tribunal de police, qui apparaissait auparavant à l'article 137 du C.I.cr., abrogé par l'avant-projet. Dans un souci de clarté, “Il” sera remplacé par “Le tribunal de police”.

33. Dans le texte français de l'article 119, 5°, de l'avant-projet, le mot “infraction” doit être remplacé par le mot “infractions”.

Article 122

34. Dans le texte néerlandais de l'article 145, alinéa 1er, du C.I.cr., qui sera modifié par l'article 122 de l'avant-projet, le mot “behoort” sera remplacé par “behoren”.

¹⁶ Comparer avec les observations formulées au point 22.1.

Artikel 129

35. Als gevolg van de ontworpen wijziging van artikel 179 Sv. is de correctionele rechtbank bevoegd voor alle misdrijven die niet behoren tot de bevoegdheid van het hof van assisen of de politierechtbank, onverminderd de bevoegdheid verleend aan andere rechtscolleges.

Een dergelijke formulering lijkt er minstens impliciet van uit te gaan dat het hof van assisen en de politierechtbank, in tegenstelling tot andere bevoegde rechtscolleges, nog steeds een meer algemene bevoegdheid hebben om kennis te nemen van bepaalde categorieën van misdrijven. Ook het hof van assisen (artikel 216*novies* Sv.) en de politierechtbank (artikel 139 Sv.) zijn evenwel, net als andere bevoegd gemaakte rechtscolleges, slechts bevoegd voor bepaalde door de wet afgebakende misdrijven, nu de begrippen misdaad en overtreding afgeschaft werden.

De ontworpen bepaling zou aldus tot verwarring kunnen leiden. Het verdient aanbeveling om de bepaling te herformuleren in die zin dat de correctionele rechtbank bevoegd is om kennis te nemen van de misdrijven die niet tot de bevoegdheid van het hof van assisen, de politierechtbank of een ander bevoegd rechtscollege behoren.

36. Ten gevolge van de ontworpen wijzigingen luidt de Franse versie van artikel 179 Sv. als volgt: “Sans préjudice de la compétence attribuée à d’autres juridictions, les tribunaux de première instance connaissent, sous le titre de tribunaux correctionnels, de qui ne relèvent pas de la compétence de la cour d’assises ou du tribunal de police”. De woorden “toutes les infractions”, hetgeen overeenstemt met “alle misdrijven” in de Nederlandse tekst, moeten worden toegevoegd aan de wijzigingsbepaling.

Artikel 132

37. In artikel 132 van het voorontwerp wordt de Nederlandse versie van artikel 189 Sv. gewijzigd, waardoor de tekst luidt: “Het bewijs van de misdrijven die tot de bevoegdheid van de correctionele rechtbank behoren, wordt geleverd als bij de artikelen 154 tot 156 bepaald is”. Ter wille van de duidelijkheid, wordt die zin het best taalkundig verbeterd, minstens al door het woord “als” te vervangen door het woord “zoals”.

Artikel 138

38. Artikel 138, 5°, van het voorontwerp vervangt in artikel 195 Sv. de woorden “tweede lid” door de woorden “vijfde lid”. Eenzelfde wijziging is reeds opgenomen in artikel 9 van het voorontwerp van wet ‘houdende diverse technische en dringende bepalingen’, waarover de Raad van State advies 78.061/2/V/16 heeft uitgebracht. Er moet over worden gewaakt dat de wijziging niet tweemaal wordt doorgevoerd.

Article 129

35. Sous l’effet de la modification en projet de l’article 179 du C.I.cr., le tribunal correctionnel est compétent pour tous les délits qui ne relèvent pas de la compétence de la cour d’assises ou du tribunal de police, sans préjudice de la compétence attribuée à d’autres juridictions.

Une telle formulation semble impliquer, au moins implicitement, que la cour d’assises et le tribunal de police, contrairement à d’autres juridictions compétentes, ont toujours une compétence plus générale pour connaître de certaines catégories d’infractions. Toutefois, à l’instar des autres juridictions compétentes, la cour d’assises (article 216*novies* du C.I.cr.) et le tribunal de police (article 139 du C.I.cr.) ne sont compétents que pour certaines infractions définies par la loi, les notions de crime et de contravention ayant été supprimées.

La disposition en projet pourrait donc être source de confusion. Il y a lieu de la reformuler de manière à ce que le tribunal correctionnel soit compétent pour connaître des infractions qui ne relèvent pas de la compétence de la cour d’assises, du tribunal de police ou d’une autre juridiction compétente.

36. Consécutivement aux modifications en projet, la version française de l’article 179 du C.I.cr. s’énonce comme suit: “Sans préjudice de la compétence attribuée à d’autres juridictions, les tribunaux de première instance connaissent, sous le titre de tribunaux correctionnels, de qui ne relèvent pas de la compétence de la cour d’assises ou du tribunal de police”. Les mots “toutes les infractions”, qui correspondent à “alle misdrijven” dans le texte néerlandais, doivent être ajoutés à la disposition modificative.

Article 132

37. L’article 132 de l’avant-projet modifie la version néerlandaise de l’article 189 du C.I.cr., si bien que le texte s’énonce comme suit: “Het bewijs van de misdrijven die tot de bevoegdheid van de correctionele rechtbank behoren, wordt geleverd als bij de artikelen 154 tot 156 bepaald is”. Dans un souci de clarté, il serait préférable de corriger cette phrase du point de vue linguistique, au moins en remplaçant le mot “als” par le mot “zoals”.

Article 138

38. L’article 138, 5°, de l’avant-projet remplace, à l’article 195 du C.I.cr., les mots “deuxième alinéa” par les mots “cinquième alinéa”. Une même modification figure déjà à l’article 9 de l’avant-projet de loi ‘portant diverses dispositions techniques et urgentes’, sur lequel le Conseil d’État a donné l’avis 78.061/2/V/16. On veillera à ce que la modification ne soit pas opérée deux fois.

Artikel 141

39. De bij artikel 141 van het voorontwerp ontworpen wijziging leidt ertoe dat de Nederlandse tekst van artikel 214 Sv. als volgt luidt: “Indien het vonnis wordt tenietgedaan, omdat het het feit behoort tot de bevoegdheid van het hof van assisen,”. De dubbele vermelding van het woord “het” moet worden vermeden.

Artikel 143

40. Artikel 143, 5°, van het voorontwerp wijzigt artikel 216, § 1, derde lid, 4°, Sv. Ten gevolge van de ontworpen wijziging is het misdrijf van doodslag gepleegd op een persoon in een maatschappelijke functie (artikel 102 nieuw Sw., huidig artikel 393*bis* Sw.) niet langer uitgesloten van de procedure van de voorafgaande erkenning van schuld, terwijl dat in de huidige versie van die bepaling wel het geval is.

De gemachtigde bevestigt dat de verwijzing naar artikel 102 nieuw Sw. moet worden toegevoegd.

Artikel 144

41. In het ontworpen artikel 216/7, § 1, eerste lid, 3° (dat hernummerd wordt naar 2°), Sv. blijft de verwijzing naar “autonome probatiestraf” vermeld, terwijl dat begrip vervangen is door “probatiestraf” in de zin van artikel 44 van het nieuw Strafwetboek. Deze aanpassing moet worden toegevoegd.

Artikelen 146 en 148

42. In de artikelen 146 en 148 van het voorontwerp ontbreken in de Nederlandse versie van de wijzigingsbepaling in 1° de woorden “van meer dan twee jaar”, terwijl in de Franse versie de woorden “de plus de deux ans” wel opgenomen werden. Deze discordantie moet worden verholpen.

43. Als gevolg van artikel 146, 2°, van het voorontwerp zal de Nederlandse tekst van het ontworpen artikel 216*bis*, § 1, vijfde lid, Sv. als volgt luiden: “Indien het misdrijf wordt gestraft met een straf van niveau 1, mag de in het eerste lid bedoelde geldsom niet meer bedragen dan het maximum van de geldboete die door de wet voor die straf is bepaald en dient in verhouding te staan tot de zwaarte van het misdrijf”. Tussen “dient” en “in” moet het woord “deze” of moeten de woorden “deze geldsom” worden ingevoegd.

Artikel 149

44. Artikel 149 van het voorontwerp bepaalt de bevoegdheid van het hof van assisen. Er wordt verwezen naar hetgeen

Article 141

39. La modification en projet à l'article 141 de l'avant-projet emporte que le texte néerlandais de l'article 214 du C.I.cr. s'énonce comme suit: “Indien het vonnis wordt tenietgedaan, omdat het het feit behoort tot de bevoegdheid van het hof van assisen,”. On évitera de mentionner deux fois le mot “het”.

Article 143

40. L'article 143, 5°, de l'avant-projet modifie l'article 216, § 1er, alinéa 3, 4°, du C.I.cr. À la suite de la modification en projet, l'infraction de meurtre commis sur une personne exerçant une fonction sociétale (article 102 du nouveau C. pén., actuel article 393*bis* du C. pén.) n'est plus exclue de la procédure de reconnaissance préalable de culpabilité, alors qu'elle est bel et bien exclue dans la version actuelle de cette disposition.

Le délégué confirme qu'il y a lieu d'ajouter la référence à l'article 102 du nouveau C. pén.

Article 144

41. L'article 216/7, § 1er, alinéa 1er, 3°, en projet (qui est renuméroté en 2°), du C.I.cr. continue de faire référence à “peine de probation autonome”, alors que cette notion a été remplacée par “peine de probation” au sens de l'article 44 du nouveau Code pénal. Il faut ajouter cette adaptation.

Articles 146 et 148

42. Dans les articles 146 et 148 de l'avant-projet, les mots “van meer dan twee jaar” font défaut dans la version néerlandaise de la disposition modificative au 1°, alors que les mots “de plus de deux ans” ont bien été intégrés dans la version française. Il y a lieu d'éliminer cette discordance.

43. Consécutivement à l'article 146, 2°, de l'avant-projet, le texte néerlandais de l'article 216*bis*, § 1er, alinéa 5, en projet, du C.I.cr. sera rédigé comme suit: “Indien het misdrijf wordt gestraft met een straf van niveau 1, mag de in het eerste lid bedoelde geldsom niet meer bedragen dan het maximum van de geldboete die door de wet voor die straf is bepaald en dient in verhouding te staan tot de zwaarte van het misdrijf”. Il faut insérer le mot “deze” ou les mots “deze geldsom” entre “dient” et “in”.

Article 149

44. L'article 149 de l'avant-projet définit la compétence de la cour d'assises. On se reportera aux observations formulées

de Raad van State, afdeling Wetgeving, hierover in het advies 71.935/1 van 3 april 2023 heeft opgemerkt.¹⁷

Artikelen 160 en 162

45. In de Nederlandse tekst van de te wijzigen artikelen 410 en 436 Sv. moeten ook de woorden “zodanige misdaad” worden vervangen, namelijk door de woorden “zodanig misdrijf”.

Artikel 171

46. Ten gevolge van de door artikel 171, 1° en 2°, van het voorontwerp ontworpen vervangingen, ontbreekt het woord “staat” in de Nederlandse versie van het aldus gewijzigde artikel 464/12, § 1 respectievelijk §§ 1/1 en 1/2, Sv. Dat woord kan het best na de woorden “of een zwaardere straf” bijkomend worden ingevoegd.

Artikel 174

47. In de Franse versie van het ontworpen artikel 464/24, § 3, eerste lid, Sv. worden de woorden “ou d’une de ces peines seulement” niet mee vervangen, terwijl dat in de Nederlandse versie met de woorden “of met een van die straffen alleen” wel het geval is. Deze discordantie moet worden verholpen.

Artikel 175

48. Omwille van de coherentie met de Franse tekst en met het door artikel 174 van het voorontwerp ontworpen artikel 464/24, § 3, eerste lid, Sv., moet in de Nederlandse tekst van het ontworpen artikel 464/25, § 2, tweede lid, Sv. verwezen worden naar ‘de’ straf waarin artikel 655 van het nieuwe Strafwetboek voorziet, en niet naar ‘een’ straf.

Artikel 179

49. Artikel 179 van het voorontwerp vervangt bij het ontworpen artikel 464/34, § 2, derde lid, Sv. de verwijzing naar artikel 507, eerste lid, Sw. door een verwijzing naar artikel 665, eerste lid, 1°, nieuw Sw. De verwijzing naar artikel 507, eerste lid, Sw. in paragraaf 3 van hetzelfde artikel 464/34 wordt echter niet vervangen, waardoor het artikel zowel naar het oude als naar het nieuwe Strafwetboek zal verwijzen. Dit moet worden verholpen.

¹⁷ Adv. RvS 71.935/1 van 3 april 2023 over een voorontwerp dat geleid heeft tot de wet van 29 februari 2024 ‘tot invoering van boek I van het Strafwetboek’, *Parl.St.* Kamer, 2022-23, nr. 3374/1, opmerking 7, 383-385.

à ce sujet par le Conseil d’état, section de législation, dans son avis 71.935/1 du 3 avril 2023¹⁷.

Articles 160 et 162

45. Dans le texte néerlandais des articles 410 et 436 du C.I.cr. à modifier, les mots “zodanige misdaad” doivent également être remplacés par les mots “zodanig misdrijf”.

Article 171

46. Consécutivement aux remplacements prévus à l’article 171, 1° et 2°, de l’avant-projet, le mot “staat” fait défaut dans la version néerlandaise de l’article 464/12, § 1er, respectivement §§ 1er/1 et 1er/2, ainsi modifié, du C.I.cr. Il serait préférable d’ajouter ce mot après les mots “of een zwaardere straf”.

Article 174

47. Dans la version française de l’article 464/24, § 3, alinéa 1er, en projet, du C.I.cr., les mots “ou d’une de ces peines seulement” ne sont pas inclus dans le groupe de mots à remplacer, alors que dans la version néerlandaise, les mots “of met een van die straffen alleen” le sont effectivement. Il y a lieu d’éliminer cette discordance.

Article 175

48. Dans un souci de cohérence avec le texte français et avec l’article 464/24, § 3, alinéa 1er, du C.I.cr., en projet dans l’article 174 de l’avant-projet, il convient de faire référence, dans le texte néerlandais de l’article 464/25, § 2, alinéa 2, en projet, du C.I.cr., à “de” straf (“la” peine) prévue à l’article 655 du nouveau Code pénal, et non à “een” straf (“une” peine).

Article 179

49. L’article 179 de l’avant-projet remplace, dans l’article 464/34, § 2, alinéa 3, en projet, du C.I.cr., la référence à l’article 507, alinéa 1er, du C. pén., par une référence à l’article 655, alinéa 1er, 1°, du nouveau C. pén. La référence à l’article 507, alinéa 1er, du C. pén., dans le paragraphe 3 du même article 464/34 n’est toutefois pas remplacée, de sorte que l’article fera référence à la fois à l’ancien et au nouveau Code pénal. Il y a lieu d’y remédier.

¹⁷ Avis C.E. 71.935/1 du 3 avril 2023 sur un avant-projet devenu la loi du 29 février 2024 ‘introduisant le livre 1er du Code pénal’, *Doc. parl.*, Chambre, 2022-2023, n° 3374/1, observation 7, pp. 383-385.

Artikel 188

50. In artikel 188 van het voorontwerp moet in de Franse tekst het woord “complice” vervangen worden door “complices” en “participant” door “participants”.

Artikel 191

51. In artikel 191 van het voorontwerp moeten in de Franse tekst van het ontworpen artikel 507 Sv. de woorden “tous autres infractions” verbeterd worden naar “toutes autres infractions”.

Artikel 193

52. In artikel 193 van het voorontwerp wordt de verwijzing naar de begrippen “hoofdgevangenisstraf” en “opsluiting” niet aangepast in artikel 520*quinquies*, § 3, eerste lid, Sv. terwijl dit wel gebeurt in het tweede en derde lid van diezelfde paragraaf. Eenzelfde vaststelling kan gedaan worden met betrekking tot § 4, eerste lid, 4°, van die bepaling. Dit moet worden verholpen.

Artikel 200

53. In artikel 200, 1°, van het voorontwerp moeten in de Nederlandse tekst de woorden “d’un même délit” worden vervangen door de woorden “du même délit”.

In de Franse tekst van artikel 200, 2°, van het voorontwerp moeten de te vervangen woorden worden aangepast, aangezien die tot gevolg heeft dat het ontworpen artikel 540, tweede lid, Sv. twee keer na elkaar de woorden “de la même” zal bevatten.

Artikel 204

54. Artikel 204 van het voorontwerp vernummert de titels *VIquinquies* (art. 565-566 Sv.), *VIsexies* (art. 567 Sv.), *VIter* (art. 568 Sv.) en *VIquater* (art. 569 Sv.) in titels *VIter* (art. 565-566 Sv.), *VIquater* (art. 567 en 570-588 Sv.), *VIquinquies* (art. 568 Sv.) en *VIsexies* (art. 569 Sv.).

Deze vernummering vermijdt weliswaar dat de artikelen 568 en 569 Sv. te vinden zijn in titels die geplaatst zijn voorafgaand aan de titels waarin zich de artikelen 565 tot 567 bevinden, zoals thans het geval is. Met deze kunstgreep is echter niet duidelijk wat het lot is van de artikelen 570 tot 588 Sv., die opgeheven zijn, en voorafgaand aan de artikelen 568 en 569 lijken te worden geplaatst.

Een coherente en logische nummering van zowel de artikelen als de titels is een minimale voorwaarde voor begrijpelijke en rechtszekere wetgeving. Het verdient daarom aanbeveling het geheel van de bepalingen in de titels *VIquinquies* (art. 565-566 Sv.), *VIsexies* (art. 567 Sv.), *VIter* (art. 568 Sv.)

Article 188

50. À l’article 188 de l’avant-projet, il y a lieu de remplacer, dans le texte français, le mot “complice” par “complices” et le mot “participant” par “participants”.

Article 191

51. À l’article 191 de l’avant-projet, il convient de corriger, dans le texte français de l’article 507, en projet, du C.I.cr., les mots “tous autres infractions” en “toutes autres infractions”.

Article 193

52. À l’article 193 de l’avant-projet, la référence aux notions d’“emprisonnement à titre principal” et de “réclusion” n’est pas adaptée dans l’article 520*quinquies*, § 3, alinéa 1er, du C.I.cr., alors qu’elle l’est effectivement dans les alinéas 2 et 3 de ce même paragraphe. Une constatation identique peut être faite en ce qui concerne le paragraphe 4, alinéa 1er, 4°, de cette disposition. Il y a lieu d’y remédier.

Article 200

53. À l’article 200, 1°, de l’avant-projet, il convient de remplacer dans le texte néerlandais les mots “d’un même délit” par les mots “du même délit”.

Dans le texte français de l’article 200, 2°, de l’avant-projet, les mots à remplacer doivent être adaptés, dès lors qu’il en résulte que l’article 540, alinéa 2, en projet, du C.I.cr. contiendra deux fois de suite les mots “de la même”.

Article 204

54. L’article 204 de l’avant-projet renumérote les titres *VIquinquies* (art. 565-566 du C.I.cr.), *VIsexies* (art. 567 du C.I.cr.), *VIter* (art. 568 du C.I.cr.) et *VIquater* (art. 569 du C.I.cr.) en titres *VIter* (art. 565-566 du C.I.cr.), *VIquater* (art. 567 et 570-588 du C.I.cr.), *VIquinquies* (art. 568 du C.I.cr.) et *VIsexies* (art. 569 du C.I.cr.).

Cette renumérotation permet en effet d’éviter que les articles 568 et 569 du C.I.cr. figurent dans des titres qui sont placés avant les titres dans lesquels se trouvent les articles 565 à 567, comme c’est le cas actuellement. Cet artifice ne permet toutefois pas de clarifier ce qu’il advient des articles 570 à 588 du C.I.cr., qui ont été abrogés et semblent placés avant les articles 568 et 569.

Une numérotation cohérente et logique tant des articles que des titres constitue une condition minimale pour une législation compréhensible et répondant aux exigences de la sécurité juridique. Dès lors, il est recommandé de remplacer l’ensemble des dispositions des titres *VIquinquies* (art. 565-566

en *Vlquater* (art. 569 Sv.) te vervangen door een geheel van logisch genummerde titels én artikelen.

Artikelen 207 en 208

55. In de Nederlandse tekst van de artikelen 207, 6°, en 208, 2°, van het voorontwerp wordt verwezen naar geldboeten opgelegd “krachtens het koninklijk besluit van 16 maart 1968 tot coördinatie van de wetten betreffende de politie over het wegverkeer”. De correcte vermelding is evenwel, zoals ook blijkt uit de Franse tekst, “krachtens de wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd op 16 maart 1968”.

Artikel 214

56.1. Artikel 214 van het voorontwerp heeft tot doel het juridisch kader voor de uitwissing van veroordelingen aan te passen aan en uit te breiden in het licht van het nieuwe regime inzake straffen. Daarbij wordt in het ontworpen artikel 619 Sv. het principe vooropgesteld dat alle hoofdstraffen van niveau 1 automatisch uitgewist zullen worden na een termijn van drie jaar.

Artikel 36 van het nieuwe Strafwetboek bepaalt dat voor straffen van niveau 1 de rechter, wanneer verzachtende omstandigheden worden aangenomen, één van de bijkomende straffen als hoofdstraf kan opleggen. Dergelijke straffen genieten volgens het ontworpen artikel 619 Sv. evenwel niet van de automatische uitwissing. Het voorontwerp geeft in dat geval de rechter de mogelijkheid om de termijn te bepalen waarbinnen de aldus opgelegde straf wordt uitgewist.

56.2. Deze bijzondere regeling in het ontworpen artikel 619, § 1, derde lid, Sv. is, aldus de gemachtigde, ingegeven door technische redenen:

“Binnen de configuratiesoftware van het Centraal Strafregister volgen de bijkomende straffen het regime dat van toepassing is op de hoofdstraf wat betreft de uitwissing, en wat betreft de niet-vermelding. Concreet zal de bijkomende straf pas worden uitgewist zodra de hoofdstraf werd uitgewist, hetzij op grond van artikel 619 Sv. (automatische uitwissing), hetzij - voor de niet van rechtswege uitwisbare veroordelingen - op grond van artikel 621 Sv. (eerherstel). Dit principe geldt per analogie voor het mechanisme van de niet-vermelding (art. 594 tot 596bis Sv).

In het kader van de nieuwe bestraffingsmogelijkheden in het SW en met het oog op het ter beschikking stellen aan de strafrechter van een breder scala aan straffen die een bestraffing op maat en/of in relatie met het begane misdrijf (spiegelstraffen) toelaten, kunnen bepaalde bijkomende straffen zoals gezegd als hoofdstraf worden opgelegd. De uitwissing van deze bijkomende straffen, die tevens als bijkomende straffen zijn gecatalogeerd binnen de applicaties van het strafregister, kan echter niet op die manier worden toegepast op basis van de hoger vernoemde regel volgens dewelke de bijkomende straf het regime volgt dat van toepassing is op de hoofdstraf aangezien de bijkomende straf in die hypothese zelf de hoofdstraf

du C.I.cr.), *Vlsexies* (art. 567 du C.I.cr.), *Vlter* (art. 568 du C.I.cr.) et *Vlquater* (art. 569 du C.I.cr.) par un ensemble de titres et d'articles numérotés de manière logique.

Articles 207 et 208

55. Le texte néerlandais des articles 207, 6°, et 208, 2°, de l'avant-projet fait référence à des peines d'amende infligées “krachtens het koninklijk besluit van 16 maart 1968 tot coördinatie van de wetten betreffende de politie over het wegverkeer”. La mention correcte est toutefois, comme il ressort également du texte français, “krachtens de wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd op 16 maart 1968”.

Article 214

56.1. L'article 214 de l'avant-projet vise à adapter et à étendre le cadre juridique relatif à l'effacement des condamnations à la lumière du nouveau régime en matière de peines. À cet égard, l'article 619, en projet, du C.I.cr. établit le principe selon lequel toutes les peines principales de niveau 1 seront effacées automatiquement après un délai de trois ans.

L'article 36 du nouveau Code pénal dispose que pour les peines de niveau 1, le juge a la possibilité, lorsque des circonstances atténuantes sont adoptées, de prononcer l'une des peines accessoires à titre de peine principale. Toutefois, selon l'article 619, en projet, du C.I.cr., ces peines ne bénéficient pas de l'effacement automatique. Dans ce cas, l'avant-projet donne la possibilité au juge d'indiquer le délai à partir duquel la peine ainsi prononcée est effacée.

56.2. Ce dispositif particulier contenu à l'article 619, § 1er, alinéa 3, en projet, du C.I.cr. est, selon le délégué, dicté par des raisons techniques:

“Binnen de configuratiesoftware van het Centraal Strafregister volgen de bijkomende straffen het regime dat van toepassing is op de hoofdstraf wat betreft de uitwissing, en wat betreft de niet-vermelding. Concreet zal de bijkomende straf pas worden uitgewist zodra de hoofdstraf werd uitgewist, hetzij op grond van artikel 619 Sv. (automatische uitwissing), hetzij - voor de niet van rechtswege uitwisbare veroordelingen - op grond van artikel 621 Sv. (eerherstel). Dit principe geldt per analogie voor het mechanisme van de niet-vermelding (art. 594 tot 596bis Sv).

In het kader van de nieuwe bestraffingsmogelijkheden in het SW en met het oog op het ter beschikking stellen aan de strafrechter van een breder scala aan straffen die een bestraffing op maat en/of in relatie met het begane misdrijf (spiegelstraffen) toelaten, kunnen bepaalde bijkomende straffen zoals gezegd als hoofdstraf worden opgelegd. De uitwissing van deze bijkomende straffen, die tevens als bijkomende straffen zijn gecatalogeerd binnen de applicaties van het strafregister, kan echter niet op die manier worden toegepast op basis van de hoger vernoemde regel volgens dewelke de bijkomende straf het regime volgt dat van toepassing is op de hoofdstraf aangezien de bijkomende straf in die hypothese zelf de hoofdstraf

is, doch de applicatie deze straf niet (h)erkent als hoofdstraf. Er stelt zich bijgevolg (...) inderdaad een (technisch) conflict met betrekking tot de automatische uitwissing van dergelijke straffen door onze onderliggende applicaties.”

Om te vermijden dat deze bijkomende straffen niet uitwisbaar zouden zijn, en

“[t]eneinde een zekere samenhang te behouden met betrekking tot het opleggen van een bijkomende straf als hoofdstraf die, gelet op het aannemen van verzachtende omstandigheden, minder zwaar is en tevens het aantal verzoeken tot eerherstel (wat voor de straffen van niveau 1 zeer aannemelijk is) enigszins beheersbaar te houden, wordt in het wetsontwerp een nieuwe regel voor de uitwissing voorgesteld die specifiek geldt voor de bijkomende straffen die als hoofdstraffen werden uitgesproken: de rechter kan voor deze straffen autonoom een uitwissingstermijn bepalen. Deze termijn kan overeenstemmen met of afwijken van de gebruikelijke uitwissingstermijn van drie jaar. Zo kan een kortere uitwissingstermijn van bijvoorbeeld 2 jaar door de rechter worden bepaald maar kan, bijvoorbeeld in het kader van een verval van het recht tot sturen gedurende 5 jaar opgelegd als hoofdstraf, ook een uitwissingstermijn worden uitgesproken die langer is dan 3 jaar en, bijvoorbeeld, overeenstemt met de duur van het rijverbod zelf (5 jaar).”

56.3. De gemachtigde werd in dit verband gevraagd te verduidelijken welke termijn de rechter kan opleggen voor de uitwissing van de als hoofdstraf opgelegde bijkomende straf. Hij antwoordt het volgende:

“Het is inderdaad mogelijk dat de rechter voor een bijkomende straf die in plaats van een hoofdstraf wordt opgelegd, kan beslissen dat de veroordeling automatisch wordt uitgewist na de gebruikelijke termijn van drie jaar. (...) Gelet op de diversiteit van de bijkomende straffen die de rechter binnen de 8 verschillende strafniveaus kan opleggen conform het SW en de specifieke kenmerken of finaliteit van deze straffen, lijkt het ons redelijk en in overeenstemming met de filosofie achter het SW om elke zaak afzonderlijk te laten evalueren door een rechter die een grondige kennis van alle elementen in het dossier heeft en eveneens de sociale gevolgen van de veroordeling kan inschatten én beïnvloeden. De mogelijkheid om voor de bijkomende straf een afwijkende uitwissingstermijn te bepalen is in die optiek een bijkomend instrument en werkt in twee richtingen waarbij de vermelding van de straf op het uittreksel uit het strafregister van de betrokkene hetzij soepeler, hetzij zwaarder wordt in verhouding tot de algemene termijn van uitwissing en niet-vermelding (3 jaar). Een zorgvuldige afweging van alle belangen is steeds noodzakelijk maar binnen het voorgestelde systeem ook volstrekt mogelijk. (...)”

De op dit moment voorgestelde formulering van art. 619, § 1, lid 3 Sv laat de mogelijkheid voor de rechter open om al dan niet in een uitwissingstermijn te voorzien voor de als hoofdstraf opgelegde bijkomende straffen. De rechterlijk bepaalde uitwissingstermijn, opgevat als ‘secundaire straf’, kan in die gevallen langer of korter zijn dan de gebruikelijke termijn van 3 jaar. Indien geen termijn wordt bepaald door de rechter kan de straf enkel via eerherstel worden uitgewist. (...)”

is, doch de applicatie deze straf niet (h)erkent als hoofdstraf. Er stelt zich bijgevolg (...) inderdaad een (technisch) conflict met betrekking tot de automatische uitwissing van dergelijke straffen door onze onderliggende applicaties”.

Afin d’éviter que ces peines accessoires ne puissent pas être effacées, et

“[t]eneinde een zekere samenhang te behouden met betrekking tot het opleggen van een bijkomende straf als hoofdstraf die, gelet op het aannemen van verzachtende omstandigheden, minder zwaar is en tevens het aantal verzoeken tot eerherstel (wat voor de straffen van niveau 1 zeer aannemelijk is) enigszins beheersbaar te houden, wordt in het wetsontwerp een nieuwe regel voor de uitwissing voorgesteld die specifiek geldt voor de bijkomende straffen die als hoofdstraffen werden uitgesproken: de rechter kan voor deze straffen autonoom een uitwissingstermijn bepalen. Deze termijn kan overeenstemmen met of afwijken van de gebruikelijke uitwissingstermijn van drie jaar. Zo kan een kortere uitwissingstermijn van bijvoorbeeld 2 jaar door de rechter worden bepaald maar kan, bijvoorbeeld in het kader van een verval van het recht tot sturen gedurende 5 jaar opgelegd als hoofdstraf, ook een uitwissingstermijn worden uitgesproken die langer is dan 3 jaar en, bijvoorbeeld, overeenstemt met de duur van het rijverbod zelf (5 jaar).”

56.3. À cet égard, le délégué a été invité à préciser quel délai le juge peut fixer pour l’effacement de la peine accessoire prononcée à titre de peine principale. Il répond ce qui suit:

“Het is inderdaad mogelijk dat de rechter voor een bijkomende straf die in plaats van een hoofdstraf wordt opgelegd, kan beslissen dat de veroordeling automatisch wordt uitgewist na de gebruikelijke termijn van drie jaar. (...) Gelet op de diversiteit van de bijkomende straffen die de rechter binnen de 8 verschillende strafniveaus kan opleggen conform het SW en de specifieke kenmerken of finaliteit van deze straffen, lijkt het ons redelijk en in overeenstemming met de filosofie achter het SW om elke zaak afzonderlijk te laten evalueren door een rechter die een grondige kennis van alle elementen in het dossier heeft en eveneens de sociale gevolgen van de veroordeling kan inschatten én beïnvloeden. De mogelijkheid om voor de bijkomende straf een afwijkende uitwissingstermijn te bepalen is in die optiek een bijkomend instrument en werkt in twee richtingen waarbij de vermelding van de straf op het uittreksel uit het strafregister van de betrokkene hetzij soepeler, hetzij zwaarder wordt in verhouding tot de algemene termijn van uitwissing en niet-vermelding (3 jaar). Een zorgvuldige afweging van alle belangen is steeds noodzakelijk maar binnen het voorgestelde systeem ook volstrekt mogelijk. (...)”

De op dit moment voorgestelde formulering van art. 619, § 1, lid 3 Sv laat de mogelijkheid voor de rechter open om al dan niet in een uitwissingstermijn te voorzien voor de als hoofdstraf opgelegde bijkomende straffen. De rechterlijk bepaalde uitwissingstermijn, opgevat als ‘secundaire straf’, kan in die gevallen langer of korter zijn dan de gebruikelijke termijn van 3 jaar. Indien geen termijn wordt bepaald door de rechter kan de straf enkel via eerherstel worden uitgewist. (...)”

Het is aan de rechter om de uitwissingstermijn vast te stellen voor de bijkomende straffen opgelegd als hoofdstraf. Wanneer via toepassing van art. 619 Sv geen uitwissing (van rechtswege of op grond van een rechterlijke beslissing) mogelijk is, kan principieel steeds eerherstel worden aangevraagd bij de procureur des Konings. Het lijkt ons in de context van het SW belangrijk om de rechterlijke instanties voldoende bewust te maken van de secundaire gevolgen van de veroordeling, met name op het vlak van de inhoud van het uittreksel van het strafregister en de daaraan verbonden kansen tot sociale re-integratie."

56.4. Door in de ontworpen regeling aan de rechter niet op te leggen dat een uitwissingstermijn verplicht moet worden bepaald, en evenmin te bepalen na welke minimale periode de uitwissing optreedt, bestaat het gevaar dat voor de bijkomende straffen die als hoofdstraf worden opgelegd, strengere uitwissingstermijnen gelden dan voor de hoofdstraffen van niveau 1 (waarvoor het voorontwerp immers in een automatische uitwissingstermijn voorziet).

56.5. De gemachtigde wijst in dit verband zelf op een alternatieve werkwijze, namelijk

"het wettelijk voorzien van een 'vaste' uitwissingstermijn voor de als hoofdstraf uitgesproken straffen van bijvoorbeeld 3 jaar zoals voor de andere (hoofd)straffen (en met uitzondering van de vervallenverklaringen die langer duren dan de wettelijk bepaalde uitwissingstermijn zoals bepaald in § 3 van het voorgestelde artikel 619). Hierbij lijkt het ons een goede optie om, in het licht van het voorgaande, de mogelijkheid te voorzien voor de rechter om een kortere uitwissingstermijn dan 3 jaar te voorzien, zonder dat de termijn van uitwissing korter mag zijn dan de duur van de uitgesproken straf (aangezien de uitwissing de veroordeling uitwist en principieel dus ook de uitvoering ervan onmogelijk maakt). Het niet voorzien van de mogelijkheid tot rechterlijke interventie op het vlak van de uitwissing zou dan weer het beste aansluiten bij de huidige situatie en het behoud van het status quo i.e. automatische uitwissing van lichte straffen na 3 jaar met, als enige uitzondering, de aanwezigheid van een vervallenverklaring van meer dan 3 jaar."

De gemachtigde stelt daarbij dat

"[e]en dergelijke regeling (...) technisch niet voor de hand liggend [is], maar (...) bij nader inzien alsnog mogelijk [blijkt] te zijn en (...) als voordeel [heeft] dat de uitwissingregeling voor de als hoofdstraf uitgesproken bijkomende straffen nooit 'strenger' zal kunnen zijn dan voor de andere hoofdstraffen aangezien de uitwissingstermijn 3 jaar (of maximaal 3 jaar in het geval men de rechterlijk vastgestelde uitwissingstermijn als uitzondering weerhoudt) bedraagt."

56.6. Een dergelijke aanpassing van de ontworpen tekst dringt zich inderdaad op. Daarzonder zou immers een niet verantwoord verschil in behandeling bestaan op het vlak van uitwissingsregels tussen hoofdstraffen van niveau 1 en bijkomende straffen, opgelegd als hoofdstraf bij aanwezigheid van verzachtende omstandigheden in het kader van een misdrijf waarop een straf van niveau 1 gesteld werd.

Het is aan de rechter om de uitwissingstermijn vast te stellen voor de bijkomende straffen opgelegd als hoofdstraf. Wanneer via toepassing van art. 619 Sv geen uitwissing (van rechtswege of op grond van een rechterlijke beslissing) mogelijk is, kan principieel steeds eerherstel worden aangevraagd bij de procureur des Konings. Het lijkt ons in de context van het SW belangrijk om de rechterlijke instanties voldoende bewust te maken van de secundaire gevolgen van de veroordeling, met name op het vlak van de inhoud van het uittreksel van het strafregister en de daaraan verbonden kansen tot sociale re-integratie".

56.4. En n'imposant pas au juge, dans le dispositif en projet, l'obligation de fixer un délai d'effacement et en ne déterminant pas non plus la période minimale après laquelle l'effacement intervient, le risque existe que les peines accessoires prononcées à titre de peine principale soient soumises à des délais d'effacement plus stricts que les peines principales de niveau 1 (pour lesquelles l'avant-projet prévoit en effet un délai d'effacement automatique).

56.5. À cet égard, le délégué fait lui-même référence à une méthode alternative, à savoir

"het wettelijk voorzien van een 'vaste' uitwissingstermijn voor de als hoofdstraf uitgesproken straffen van bijvoorbeeld 3 jaar zoals voor de andere (hoofd)straffen (en met uitzondering van de vervallenverklaringen die langer duren dan de wettelijk bepaalde uitwissingstermijn zoals bepaald in § 3 van het voorgestelde artikel 619). Hierbij lijkt het ons een goede optie om, in het licht van het voorgaande, de mogelijkheid te voorzien voor de rechter om een kortere uitwissingstermijn dan 3 jaar te voorzien, zonder dat de termijn van uitwissing korter mag zijn dan de duur van de uitgesproken straf (aangezien de uitwissing de veroordeling uitwist en principieel dus ook de uitvoering ervan onmogelijk maakt). Het niet voorzien van de mogelijkheid tot rechterlijke interventie op het vlak van de uitwissing zou dan weer het beste aansluiten bij de huidige situatie en het behoud van het status quo i.e. automatische uitwissing van lichte straffen na 3 jaar met, als enige uitzondering, de aanwezigheid van een vervallenverklaring van meer dan 3 jaar".

Le délégué indique à cet égard que

"[e]en dergelijke regeling (...) technisch niet voor de hand liggend [is], maar (...) bij nader inzien alsnog mogelijk [blijkt] te zijn en (...) als voordeel [heeft] dat de uitwissingregeling voor de als hoofdstraf uitgesproken bijkomende straffen nooit 'strenger' zal kunnen zijn dan voor de andere hoofdstraffen aangezien de uitwissingstermijn 3 jaar (of maximaal 3 jaar in het geval men de rechterlijk vastgestelde uitwissingstermijn als uitzondering weerhoudt) bedraagt."

56.6. Une telle adaptation du texte en projet s'impose effectivement. Sans quoi, il existerait en effet une différence de traitement injustifiée en ce qui concerne les règles d'effacement, entre les peines principales de niveau 1 et les peines accessoires prononcées à titre de peine principale en présence de circonstances atténuantes, dans le cadre d'une infraction pour laquelle une peine de niveau 1 était prévue.

57. Wat betreft zowel de Nederlandse als de Franse tekst van het ontworpen artikel 619, § 3, Sv. kan verwezen worden naar de opmerking *sub* 55 bij de artikelen 207 en 208.

HOOFDSTUK 3. WIJZIGINGEN VAN DE WET VAN 20 JULI 1990 BETREFFENDE DE VOORLOPIGE HECHTENIS

Artikel 221

58. Artikel 221 van het voorontwerp past de verwijzingen naar de woorden “misdaad” en “wanbedrijf” in de Nederlandse tekst van artikel 1 van de wet van 20 juli 1990 ‘betreffende de voorlopige hechtenis’ niet aan, terwijl die aanpassing wel in de Franse versie van die bepaling wordt doorgevoerd. Deze discordantie moet worden verholpen door ook de Nederlandse tekst aan het nieuwe Strafwetboek aan te passen.

59. In artikel 221, 2° van het voorontwerp stemmen de Franse tekst en de Nederlandse tekst, waarin enkel de wijziging van de Franse tekst is opgenomen, niet volledig overeen. Dit moet worden verholpen.

Artikel 229

60. De bij artikel 229, 2°, van het voorontwerp ontworpen wijziging heeft tot gevolg dat de Nederlandse tekst van het ontworpen artikel 26, § 2, van de wet van 20 juli 1990 als volgt zal luiden: “Indien de raadkamer de verdachte naar de correctionele rechtbank of naar de politierechtbank verwijst wegens een feit dat geen alleen een straf van niveau 1 tot gevolg kan hebben”. Het woord “geen” dient ook te worden vervangen.

HOOFDSTUK 4. OVERGANGSBEPALING

Artikel 232

61. Deze bepaling voorziet in een overgangsregeling die toelaat dat ook beslissingen tot opschorting en veroordelingen bij eenvoudige schuldigverklaring uitgesproken op basis van het oude Strafwetboek uitgewist zullen worden op basis van de voorwaarden die het voorontwerp vaststelt (uitwissing na verstrijken van de proeftijd zonder herroeping en uitwissing na drie jaar). De memorie van toelichting laat evenwel, in weerwil van de duidelijke tekst van de bepaling, uitschijnen dat ook opschortingen na een termijn van drie jaar zullen worden uitgewist.

De stellers van het voorontwerp dienen na te gaan wat ze beogen, en ervoor te zorgen dat de tekst van het voorontwerp en de memorie van toelichting overeenstemmen.

57. En ce qui concerne tant le texte néerlandais que le texte français de l'article 619, § 3, en projet, du C.I.cr., on se reportera à l'observation formulée au point 55 relative aux articles 207 et 208.

CHAPITRE 3. MODIFICATIONS DE LA LOI DU 20 JUILLET 1990 RELATIVE À LA DÉTENTION PRÉVENTIVE

Article 221

58. L'article 221 de l'avant-projet n'adapte pas les références aux mots “misdaad” et “wanbedrijf” dans le texte néerlandais de l'article 1er de la loi du 20 juillet 1990 ‘relative à la détention préventive’, alors que cette adaptation est bien appliquée dans la version française de cette disposition. Il y a lieu d'éliminer cette discordance en adaptant aussi le texte néerlandais au nouveau Code pénal.

59. À l'article 221, 2°, de l'avant-projet, le texte français et le texte néerlandais qui ne contient que la modification du texte français, ne concordent pas tout à fait. Il y a lieu d'y remédier.

Article 229

60. Il résulte de la modification en projet à l'article 229, 2°, de l'avant-projet que le texte néerlandais de l'article 26, § 2, en projet, de la loi du 20 juillet 1990 s'énoncera comme suit: “Indien de raadkamer de verdachte naar de correctionele rechtbank of naar de politierechtbank verwijst wegens een feit dat geen alleen een straf van niveau 1 tot gevolg kan hebben”. Le mot “geen” doit également être inclus dans le groupe de mots à remplacer.

CHAPITRE 4. DISPOSITION TRANSITOIRE

Article 232

61. Cette disposition prévoit un régime transitoire permettant d'effacer également des décisions ordonnant la suspension et des condamnations par simple déclaration de culpabilité prononcées en vertu de l'ancien Code pénal, sur la base des conditions fixées par l'avant-projet (effacement à l'expiration du délai d'épreuve sans révocation et effacement après trois ans). Toutefois, malgré le texte clair de la disposition, l'exposé des motifs laisse entendre que les suspensions seront elles aussi effacées après un délai de trois ans.

Les auteurs de l'avant-projet vérifieront leurs intentions et veilleront à ce que le texte de l'avant-projet et celui de l'exposé des motifs concordent.

HOOFDSTUK X. INWERKINGTREDING

Artikel 233

62. Vermits de inwerkingtredingsbepaling geen wijzigingsbepaling is, dient artikel 233 van het voorontwerp niet te worden opgenomen in een afzonderlijk hoofdstuk binnen titel 2 met de 'Wijzigingsbepalingen', maar in een afzonderlijke titel over de 'Inwerkingtreding'.

SLOTOPMERKINGEN

63. Bij het vervangen van woorden of een zinsnede in de huidige wettelijke bepalingen moet erop worden toegezien dat nauwkeurig de vereiste woorden worden vervangen, zodat er geen grammaticale onzorgvuldigheden ontstaan in de gewijzigde teksten.

Ter illustratie kan gewezen worden op de gevallen waarin in de te vervangen zinsnede een lidwoord niet wordt opgenomen, maar wel vermeld wordt in de zinsnede die in de plaats treedt. In de uiteindelijke tekst staat er aldus tweemaal "een". Dit is meer bepaald het geval in de Nederlandse tekst van de artikelen 108, 2°, 110, 111, 2°, 18 en 117¹⁸ van het voorontwerp. Ook kan gewezen worden op de Nederlandse tekst van artikel 109, 2°, van het voorontwerp, die de woorden "met geldboete van honderd euro tot dertigduizend euro" in artikel 111^{quater}, § 3, derde lid, Sv. moet vervangen.

In artikel 186, 1°, van het voorontwerp is in de Franse tekst ten onrechte sprake van de te vervangen woorden "un crime ou un délit relative" in de plaats van "un crime ou un délit relatif".

Ook moet er bij de vervanging van tekstgedeelten over worden gewaakt dat, na de vervanging, er een correct gebruik van de leestekens wordt gemaakt. Zo mag in het door artikel 131, 3°, van het voorontwerp gewijzigde artikel 182, eerste lid Sv., in de Franse tekst de komma (na de woorden "les cas") aan de te vervangen woorden worden toegevoegd. Daarnaast moet in de Nederlandse tekst van de bij artikel 229, 3°, van het voorontwerp bepaalde vervangende tekst een komma geplaatst worden na het woord "gesteld". In zowel de Nederlandse als de Franse tekst van het door artikel 144, 7°, van het voorontwerp gewijzigde artikel 216/7, § 3, vijfde lid, Sv. blijft ten gevolge van de ontworpen wijziging een onnodige komma staan tussen de woorden "zaak" en "naar de bevoegde rechtbank".

64.1. Voor het merendeel van de artikelen die door het voorontwerp worden gewijzigd, dient de wetshistoriek te worden nagegaan en, waar nodig, te worden aangevuld of gecorrigeerd.

Daarbij kan het volgende worden opgemerkt inzake de wetshistoriek.

¹⁸ De Nederlandse tekst van die bepalingen dient met andere woorden telkens de woorden "een gevangenisstraf van een jaar" te vervangen.

¹⁹ In de Nederlandse tekst van artikel 129, eerste lid, Sv. moeten de woorden "een overtreding of een van de in artikel 138 bedoelde wanbedrijven is" worden vervangen.

CHAPITRE X. ENTRÉE EN VIGUEUR

Article 233

62. La disposition d'entrée en vigueur n'étant pas une disposition modificative, il n'y a pas lieu d'insérer l'article 233 de l'avant-projet dans un chapitre distinct du titre 2 qui comporte les 'Dispositions modificatives', mais dans un titre distinct relatif à l'«Entrée en vigueur».

OBSERVATIONS FINALES

63. Lors du remplacement de mots ou d'un segment de phrase dans les dispositions légales actuelles, il convient de faire preuve de rigueur en remplaçant les mots nécessaires afin de ne pas commettre de négligences grammaticales dans les textes modifiés.

À titre d'illustration, on peut citer les cas dans lesquels un article n'est pas inclus dans le segment de phrase à remplacer, mais l'est bien dans le segment de phrase qui le remplace. Le texte final néerlandais contiendra alors deux fois "een". Tel est le cas plus précisément des articles 108, 2°, 110, 111, 2°¹⁸, et 117¹⁹ dans le texte néerlandais de l'avant-projet. On peut également citer le texte néerlandais de l'article 109, 2°, de l'avant-projet, qui doit remplacer les mots "met geldboete van honderd euro tot dertigduizend euro" dans l'article 111^{quater}, § 3, alinéa 3, du C.I.cr.

Le texte français de l'article 186, 1°, de l'avant-projet mentionne erronément les mots à remplacer "un crime ou un délit relative" au lieu des mots "un crime ou un délit relatif".

Lors du remplacement de parties de texte, il convient aussi de veiller à un emploi correct de la ponctuation après le remplacement. Ainsi, à l'article 182, alinéa 1er, du C.I.cr., modifié par l'article 131, 3°, de l'avant-projet, on ajoutera une virgule aux mots à remplacer dans le texte français (après les mots "les cas"). Par ailleurs, dans le texte néerlandais du texte de remplacement prévu par l'article 229, 3°, de l'avant-projet, il y a lieu de placer une virgule après le mot "gesteld". Tant dans le texte néerlandais que dans le texte français de l'article 216/7, § 3, alinéa 5, du C.I.cr., modifié par l'article 144, 7°, de l'avant-projet, il subsiste, à la suite de la modification en projet, une virgule inutile entre les mots "l'affaire" et "devant le tribunal compétent".

64.1. Il convient de vérifier l'historique de la majorité des articles qui sont modifiés par l'avant-projet et, si nécessaire, de le compléter ou de le corriger.

En outre, on peut formuler les observations suivantes à propos de l'historique.

¹⁸ Autrement dit, le texte néerlandais de ces dispositions doit chaque fois remplacer les mots "een gevangenisstraf van een jaar".

¹⁹ Dans le texte néerlandais de l'article 129, alinéa 1er, du C.I.cr., on remplacera les mots "een overtreding of een van de in artikel 138 bedoelde wanbedrijven is".

64.2. Bij een aantal op te heffen bepalingen (artikelen 30, 84, 113, 118, 121, 128, 140 en 165, van het voorontwerp) ontbreekt de wetshistoriek of wordt deze niet volledig weergegeven.

64.3. In meerdere bepalingen spreekt het voorontwerp van wetsartikelen “ingevoegd” door een andere wet, terwijl die wet die bepalingen “vervangen” heeft. Dat is onder meer het geval in de artikelen 5, 57, 60, 74, 78, 81, 116, 143, 144, 150, 157, 159, 162 en 180 tot 188 van het voorontwerp. Dit moet worden verbeterd.

64.4. Het voorontwerp voorziet in de opheffing van een aantal bedragen van (disciplinaire of strafrechtelijke) geldboeten, zonder daarbij in de wetshistoriek te verwijzen naar de wet van 26 juni 2000 ‘betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet’, die in een conversiemechanisme voor die bedragen voorzag. Het gaat daarbij meer bepaald om de artikelen 163, 168, 225 en 227 van het voorontwerp.

64.5. Daarnaast kan minstens op de volgende verbeteringen in verband met de wetshistoriek worden gewezen.

In de inleidende zin van artikel 28 van het voorontwerp moet in de Nederlandse tekst de datum van “27 maart 2024” vervangen worden door “19 april 1999”.

In de inleidende zin van artikel 32 van het voorontwerp moeten de woorden “laatst gewijzigd” worden vervangen door “ingevoegd”.

In artikel 33 van het voorontwerp moet de datum van “28 maart 2024” worden vervangen door “9 april 2024”.

In de inleidende zin van artikel 38 van het voorontwerp moet de datum “27 maart 2024” worden vervangen door “8 december 2022”.

In de inleidende zin van artikel 43 van het voorontwerp moet worden toegevoegd dat artikel 35ter, § 1, Sv. ook gewijzigd werd bij de wet van 18 maart 2018.

In de inleidende zin van artikel 46 van het voorontwerp moet de datum van “6 december 2022” worden vervangen door “21 april 2024”.

In de inleidende zin van artikel 57 van het voorontwerp moet worden toegevoegd dat artikel 46quater Sv. laatst gewijzigd werd bij de wet van 6 december 2022.

In artikel 73 van het voorontwerp moeten de woorden “en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 28 november 2000” worden geschrapt.

In de inleidende zin van artikel 79 van het voorontwerp moeten de woorden “laatstelijk gewijzigd bij de wet van 9 april 2024” worden toegevoegd.

64.2. Dans un certain nombre de dispositions à abroger (articles 30, 84, 113, 118, 121, 128, 140 et 165 de l’avant-projet), l’historique fait défaut ou n’est pas complet.

64.3. Dans plusieurs dispositions, l’avant-projet fait état d’articles de loi “insérés” par une autre loi, alors que cette loi a “remplacé” ces dispositions. Tel est le cas, entre autres, des articles 5, 57, 60, 74, 78, 81, 116, 143, 144, 150, 157, 159, 162, et 180 à 188 de l’avant-projet. Il convient de corriger cette imprécision.

64.4. L’avant-projet abroge un certain nombre de montants d’amendes (disciplinaires ou pénales) sans prévoir dans l’historique à cet égard une référence à la loi du 26 juin 2000 ‘relative à l’introduction de l’euro dans la législation concernant les matières visées à l’article 78 de la Constitution’, qui prévoyait un mécanisme de conversion pour ces montants. Il s’agit ici plus précisément des articles 163, 168, 225 et 227 de l’avant-projet.

64.5. Par ailleurs, on citera au moins les corrections suivantes à apporter dans l’historique.

Dans la phrase liminaire de l’article 28 de l’avant-projet, on remplacera, dans le texte néerlandais, la date du “27 maart 2024” par celle du “19 april 1999”.

Dans la phrase liminaire de l’article 32 de l’avant-projet, il y a lieu de remplacer les mots “modifié en dernier lieu” par “inséré”.

À l’article 33 de l’avant-projet, la date du “28 mars 2024” doit être remplacée par celle du “9 avril 2024”.

Dans la phrase liminaire de l’article 38 de l’avant-projet, on remplacera la date du “27 mars 2024” par le “8 décembre 2022”.

Dans la phrase liminaire de l’article 43 de l’avant-projet, il y a lieu d’ajouter que l’article 35ter, § 1er, du C.I.cr. a également été modifié par la loi du 18 mars 2018.

Dans la phrase liminaire de l’article 46 de l’avant-projet, il convient de remplacer la date du “6 décembre 2022” par celle du “21 avril 2024”.

Dans la phrase liminaire de l’article 57 de l’avant-projet, il y a lieu d’ajouter que l’article 46quater du C.I.cr. a été modifié en dernier lieu par la loi du 6 décembre 2022.

À l’article 73 de l’avant-projet, les mots “et modifié en dernier lieu par la loi du 28 novembre 2000” doivent être supprimés.

Dans la phrase liminaire de l’article 79 de l’avant-projet, on ajoutera les mots “modifié en dernier lieu par la loi du 9 avril 2024”.

In de inleidende zin van artikel 98 van het voorontwerp moet de datum van “31 juli 2023” worden vervangen door “28 maart 2024”.

In artikel 100 van het voorontwerp moeten de woorden “ingevoegd bij de wet van 30 juni 1994” worden vervangen door de woorden “vervangen bij de wet van 25 december 2016”.

In artikel 101 van het voorontwerp moeten de woorden “ingevoegd bij de wet van 22 maart 1999” worden vervangen door de woorden “vervangen bij de wet van 7 november 2011”.

In de inleidende zin van artikel 109 van het voorontwerp moeten de woorden “en gewijzigd bij de wet van 6 december 2022” worden toegevoegd.

In artikel 119 van het voorontwerp moeten de woorden “ingevoegd bij de wet van 21 februari 1959, vervangen bij de wet van 7 februari 2003 en” worden geschrapt.

In artikel 122 van het voorontwerp moeten de woorden “laatstelijk gewijzigd bij de wet van 25 april 2024” vervangen worden door “ingevoegd bij de wet van 11 juli 1994”.

In de inleidende zin van artikel 131 van het voorontwerp moeten de woorden “28 oktober 2016” vervangen worden door “17 maart 2013”, datum van de laatste wijziging van het beoogde eerste lid van artikel 182 Sv.

In de inleidende zin van artikel 133 van het voorontwerp dienen de woorden “21 maart 2022” vervangen te worden door “16 oktober 2022”.

Het door artikel 142 van het voorontwerp gewijzigde artikel 215*bis* Sv. werd door de aangehaalde wet van 5 februari 2016 slechts hernummerd, niet als zodanig gewijzigd.

In artikel 147 van het voorontwerp moeten de woorden “en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 15 mei 2024” worden geschrapt, aangezien die wijziging geen betrekking heeft op de betreffende paragraaf van artikel 216*bis*/1, Sv.

In artikel 148 van het voorontwerp dienen de woorden “ingevoegd bij de wet van 10 februari 1994 en” te worden geschrapt. Bovendien dienen de woorden “laatstelijk gewijzigd bij de wet van 15 mei 2024” (“modifié en dernier lieu par la loi du 15 mai 2024”) te worden toegevoegd.

In artikel 152 van het voorontwerp moeten in de Nederlandse tekst de woorden “laatstelijk gewijzigd” vervangen worden door “ingevoegd”, zoals in de Franse versie wel correct wordt aangegeven.

In artikel 156 van het voorontwerp moeten de woorden “ingevoegd” en “inséré” vervangen worden door respectievelijk “hersteld” en “rétabli”.

In artikel 157 van het voorontwerp moeten de woorden “en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 5 februari 2016” en “et modifié en dernier lieu par la loi du 5 février 2016” te worden geschrapt.

Dans la phrase liminaire de l'article 98 de l'avant-projet, il convient de remplacer la date du “31 juillet 2023” par celle du “28 mars 2024”.

À l'article 100 de l'avant-projet, il convient de remplacer les mots “inséré par la loi du 30 juin 1994” par les mots “remplacé par la loi du 25 décembre 2016”.

À l'article 101 de l'avant-projet, on remplacera les mots “inséré par la loi du 22 mars 1999” par les mots “remplacé par la loi du 7 novembre 2011”.

Dans la phrase liminaire de l'article 109 de l'avant-projet, il y a lieu d'ajouter les mots “et modifié par la loi du 6 décembre 2022”.

À l'article 119 de l'avant-projet, les mots “inséré par la loi du 21 février 1959, remplacé par la loi du 7 février 2003 et” doivent être supprimés.

À l'article 122 de l'avant-projet, on remplacera les mots “modifié en dernier lieu par la loi du 25 avril 2024” par les mots “inséré par la loi du 11 juillet 1994”.

Dans la phrase liminaire de l'article 131 de l'avant-projet, il y a lieu de remplacer les mots “28 octobre 2016” par “17 mars 2013”, date de la dernière modification de l'alinéa 1er visé de l'article 182 du C.I.cr.

Dans la phrase liminaire de l'article 133 de l'avant-projet, il convient de remplacer les mots “21 mars 2022” par “16 octobre 2022”.

L'article 215*bis* du C.I.cr., modifié par l'article 142 de l'avant-projet, a seulement été renuméroté par la loi citée du 5 février 2016, et non modifié en tant que tel.

À l'article 147 de l'avant-projet, on supprimera les mots “et modifié en dernier lieu par la loi du 15 mai 2024”, dès lors que cette modification ne porte pas sur le paragraphe concerné de l'article 216*bis*/1 du C.I.cr.

À l'article 148 de l'avant-projet, les mots “inséré par la loi du 10 février 1994 et” doivent être omis. En outre, les mots “modifié en dernier lieu par la loi du 15 mai 2024” (“laatstelijk gewijzigd bij de wet van 15 mei 2024”) doivent être ajoutés.

À l'article 152 de l'avant-projet du texte néerlandais, on remplacera les mots “laatstelijk gewijzigd” par “ingevoegd”, comme l'indique correctement la version française.

À l'article 156 de l'avant-projet, il y a lieu de remplacer les mots “inséré” et “ingevoegd” respectivement par les mots “rétabli” et “hersteld”.

À l'article 157 de l'avant-projet, il convient de supprimer les mots “et modifié en dernier lieu par la loi du 5 février 2016” et “en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 5 februari 2016”.

In de inleidende zin van artikel 158 van het voorontwerp moeten de woorden “21 maart 2022” vervangen worden door “19 december 2023”.

In artikel 161 van het voorontwerp dienen de woorden “ingevoegd” en “2024” te worden vervangen door “hersteld” en “2014”.

In artikel 169 van het voorontwerp dient de wetshistoriek met betrekking tot de wijziging van artikel 464 Sv. toegevoegd te worden.

In de inleidende zin van artikel 170 van het voorontwerp moet de datum “2011” vervangen worden door “2021”.

In de inleidende zin van artikel 172 van het voorontwerp moeten de woorden “vervangen” en “remplacé” vervangen worden door de woorden “gewijzigd” en “modifié”.

In artikel 190 van het voorontwerp moet de wetshistoriek van artikel 506 Sv. worden vermeld.

In artikel 200 van het voorontwerp moet de wijziging van artikel 540 Sv. bij de wet van 10 juli 1967 worden vermeld.

In de inleidende zin van de artikelen 202, 203 en 206 van het voorontwerp dienen de woorden “ingevoegd” en “inséré” vervangen te worden door “hersteld” en “rétabli”.

In de inleidende zin van artikel 207 van het voorontwerp moeten de woorden “18 maart 2018” worden vervangen door “19 december 2023”.

In artikel 212 van het voorontwerp moeten de woorden “ingevoegd bij de wet van 15 mei 2024” worden geschrapt.

In de Nederlandse tekst van artikel 213 van het voorontwerp moet de datum “2024” worden vervangen door “2005”.

In de inleidende zin van artikel 218 van het voorontwerp moet worden toegevoegd dat artikel 626 Sv. vervangen werd bij de wet van 15 mei 2024.

In de inleidende zin van artikel 219 van het voorontwerp moet worden toegevoegd dat artikel 627 Sv. hersteld werd bij de wet van 8 augustus 1997.

De inleidende zin van artikel 221 van het voorontwerp moet worden aangevuld met de wetshistoriek.

In artikel 228 van het voorontwerp moet de datum “2023” vervangen worden door “2003”.

Dans la phrase liminaire de l'article 158 de l'avant-projet, on remplacera les mots “21 mars 2022” par “19 décembre 2023”.

À l'article 161 de l'avant-projet, il y a lieu de remplacer les mots “inséré” et “2024” par “rétabli” et “2014”.

À l'article 169 de l'avant-projet, il faut ajouter l'historique relatif à la modification de l'article 464 du C.I.cr.

Dans la phrase liminaire de l'article 170 de l'avant-projet, on remplacera la date “2011” par “2021”.

Dans la phrase liminaire de l'article 172 de l'avant-projet, on remplacera les mots “remplacé” et “vervangen” par les mots “modifié” et “gewijzigd”.

L'article 190 de l'avant-projet doit mentionner l'historique de l'article 506 du C.I.cr.

L'article 200 de l'avant-projet doit mentionner la modification de l'article 540 du C.I.cr. par la loi du 10 juillet 1967.

Dans la phrase liminaire des articles 202, 203 et 206 de l'avant-projet, on remplacera les mots “inséré” et “ingevoegd” par “rétabli” et “hersteld”.

Dans la phrase liminaire de l'article 207 de l'avant-projet, il convient de remplacer les mots “18 mars 2018” par “19 décembre 2023”.

À l'article 212 de l'avant-projet, les mots “inséré par la loi du 15 mai 2024” doivent être omis.

Dans le texte néerlandais de l'article 213 de l'avant-projet, il faut remplacer la date “2024” par “2005”.

Dans la phrase liminaire de l'article 218 de l'avant-projet, il convient d'ajouter que l'article 626 du C.I.cr. a été remplacé par la loi du 15 mai 2024.

Dans la phrase liminaire de l'article 219 de l'avant-projet, on ajoutera que l'article 627 du C.I.cr. a été rétabli par la loi du 8 août 1997.

La phrase liminaire de l'article 221 de l'avant-projet doit être complétée par l'historique.

À l'article 228 de l'avant-projet, on remplacera la date “2023” par “2003”.

65. Bij het aanpassen van de verwijzingen naar de bepalingen van het nieuw Strafwetboek, worden de bepalingen waarnaar verwezen wordt, niet steeds in logisch oplopende volgorde (te beginnen bij de bepaling met het laagste artikelnummer en te eindigen bij deze met het hoogste) weergegeven. Dat is onder meer het geval in de artikelen 133, 138, 158, 226 van het voorontwerp. Dit wordt het best verholpen.

De griffier,

Ilse ANNÉ

De voorzitter,

Wouter PAS

65. Lors de l'adaptation des références aux dispositions du nouveau Code pénal, les dispositions auxquelles il est référé, ne sont pas toujours présentées dans un ordre croissant logique (en commençant par la disposition portant le numéro d'article le plus petit et en terminant par celle qui porte le numéro le plus grand). Tel est notamment le cas des articles 133, 138, 158, 226 de l'avant-projet. Mieux vaudrait y remédier.

Le greffier,

Ilse ANNÉ

Le président,

Wouter PAS

WETSONTWERP

FILIP,

KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,

ONZE GROET.

Op de voordracht van de minister van Justitie,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ:

De minister van Justitie is ermee belast in onze naam bij de Kamer van volksvertegenwoordigers het ontwerp van wet in te dienen waarvan de tekst hierna volgt:

TITEL 1*Algemene bepaling***Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

TITEL 2*Wijzigingsbepalingen***HOOFDSTUK 1**

**Wijzigingen van de wet van 17 april 1878
houdende de voorafgaande titel
van het Wetboek van Strafvordering**

Art. 2

Artikel 2 van de voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering wordt opgeheven.

Art. 3

In artikel 5ter van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 19 december 2002 en gewijzigd bij de wet van 10 augustus 2005, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het artikel, waarvan de huidige tekst het eerste lid zal vormen, wordt vervangen als volgt:

PROJET DE LOI

PHILIPPE,

ROI DES BELGES,

À tous, présents et à venir,

SALUT.

Sur la proposition de la ministre de la Justice,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS:

La ministre de la Justice est chargée de présenter en notre nom à la Chambre des représentants le projet de loi dont la teneur suit:

TITRE 1ER*Disposition générale***Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

TITRE 2*Dispositions modificatives***CHAPITRE 1ER**

**Modifications de la loi du 17 avril 1878
contenant le titre préliminaire
du Code de procédure pénale**

Art. 2

L'article 2 du titre préliminaire du Code de procédure pénale est abrogé.

Art. 3

Dans l'article 5ter de la même loi, inséré par la loi du 19 décembre 2002 et modifié par la loi du 10 août 2005, les modifications suivantes sont apportées:

1° l'article, dont le texte actuel constituera le premier alinéa, est remplacé comme suit:

“Elke belanghebbende derde die volgens de door de rechtspleging verschaftte aanwijzingen krachtens zijn rechtmatig bezit rechten kan doen gelden op de zaken bedoeld in de artikelen 53, 54, 501, 502 en 503, van het Strafwetboek, of in artikel 4, § 6 van de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, psychotrope stoffen, ontsmettingsstoffen en antiseptica en van de stoffen die kunnen gebruikt worden voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen en psychotrope stoffen, wordt op de hoogte gebracht van de rechtsdag voor het gerecht dat zal vonnissen over de grond van de zaak.”

2° een tweede lid wordt ingevoegd, luidende:

“Elke belanghebbende derde die volgens de door de rechtspleging verschaftte aanwijzingen krachtens zijn rechtmatig bezit rechten kan doen gelden op de inrichting die in aanmerking komt voor sluiting op grond van artikel 59 van het Strafwetboek, wordt op de hoogte gebracht van de rechtsdag voor het gerecht dat zal vonnissen over de grond van de zaak. Bij gebreke van dergelijke kennisgeving kan de rechter de sluiting van de inrichting niet uitspreken.”

Art. 4

In het opschrift van hoofdstuk II van dezelfde wet worden de woorden “misdaden of wanbedrijven” vervangen door het woord “misdrijven”.

Art. 5

In artikel 6 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 9 april 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de woorden “misdaad of wanbedrijf” vervangen door het woord “misdrijf”;

2° in paragraaf 2, tweede lid, worden de woorden “artikel 117, tweede lid” vervangen door de woorden “artikel 564, 1°”;

3° in paragraaf 3, eerste en tweede lid, worden de woorden “artikelen 347bis, 393 tot 397 en 475” telkens vervangen door de woorden “artikelen 96 tot 102 en 226 tot 228”.

“Tout tiers intéressé qui peut, suivant les indications fournies par la procédure et en vertu de sa possession légitime, faire valoir des droits sur les choses visées aux articles 53, 54, 501, 502 et 503, du Code pénal, ou à l'article 4, § 6 de la loi du 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, psychotropes, désinfectantes ou antiseptiques et des substances pouvant servir à la fabrication illicite de substances stupéfiantes et psychotropes, est informé de la fixation de l'audience devant la juridiction qui jugera sur le fond de l'affaire.”

2° il est inséré un alinéa 2 rédigé comme suit:

“Tout tiers intéressé qui peut, suivant les indications fournies par la procédure et en vertu de sa possession légitime, faire valoir des droits sur l'établissement entrant en ligne de compte pour une fermeture sur la base de l'article 59 du Code pénal est informé de la fixation de l'audience devant la juridiction qui statuera sur le fond de l'affaire. À défaut d'une telle notification, le juge ne peut prononcer la fermeture de l'établissement.”

Art. 4

Dans l'intitulé du chapitre II de la même loi, les mots “crimes ou des délits commis” sont remplacés par les mots “infractions commises”.

Art. 5

Dans l'article 6 de la même loi, remplacé par la loi du 9 avril 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, les mots “un fait qualifié crime ou délit” sont remplacés par les mots “un fait qualifié infraction”;

2° dans le paragraphe 2, alinéa 2, les mots “article 117, alinéa 2” sont remplacés par les mots “article 564, 1°”;

3° dans le paragraphe 3, alinéas 1 et 2, les mots “articles 347bis, 393 à 397 et 475” sont à chaque fois remplacés par les mots “articles 96 à 102 et 226 à 228”.

Art. 6

In artikel 8 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 9 april 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de bepaling onder 1° wordt vervangen als volgt:

“1° aan een misdrijf bepaald in boek II, titel 1, van het Strafwetboek”;

2° de bepaling onder 2° wordt vervangen als volgt:

“2° aan een misdrijf bedoeld in boek II, titel 4, hoofdstuk 1 van het Strafwetboek”.

Art. 7

In artikel 9, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 9 april 2024, worden de woorden “artikelen 250, 504*bis* en 504*ter*” vervangen door de woorden “artikelen 487 en 638, § 3, 1°”.

Art. 8

In artikel 12, § 1, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 9 april 2024, worden de woorden “een misdaad tegen een persoon” vervangen door de woorden “een misdrijf tegen een persoon strafbaar met een straf van niveau 4 of van een hoger niveau”.

Art. 9

In artikel 13, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 9 april 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “een ernstige schending van het internationaal humanitair recht, als bedoeld in boek II, titel *lbis*” vervangen door de woorden “een misdrijf bedoeld in boek II, titel 1”;

2° in het derde lid, in de bepaling onder 2°, worden de woorden “titel *lbis*” vervangen door de woorden “titel 1”.

Art. 10

In artikel 14, eerste lid en derde lid, 2°, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 9 april 2024, worden de woorden “artikelen 347*bis*, 393 tot 397 en 475” telkens vervangen door de woorden “artikelen 96 tot 102 en 226 tot 228”.

Art. 6

Dans l'article 8 de la même loi, inséré par la loi du 9 avril 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° le 1° est remplacé par ce qui suit:

“1° d'une infraction définie dans le livre II, titre 1er, du Code pénal”;

2° le 2° est remplacé par ce qui suit:

“2° d'une infraction visée au livre II, titre 4, chapitre 1er du Code pénal”.

Art. 7

Dans l'article 9 de la même loi, inséré par la loi du 9 avril 2024, les mots “articles 250, 504*bis* et 504*ter*” sont remplacés par les mots “articles 487 et 638, § 3, 1°”.

Art. 8

Dans l'article 12, § 1er, de la même loi, inséré par la loi du 9 avril 2024, les mots “un crime contre une personne” sont remplacés par les mots “une infraction contre une personne punissable d'une peine de niveau 4 ou d'un niveau supérieur”.

Art. 9

Dans l'article 13 de la même loi, inséré par la loi du 9 avril 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, les mots “une violation grave du droit international humanitaire visée au livre II, titre *lbis*” sont remplacés par les mots “une infraction visée au livre II, titre 1er”;

2° dans l'alinéa 3, 2°, les mots “titre *lbis*” sont remplacés par les mots “titre 1er”.

Art. 10

Dans l'article 14, alinéa 1er et alinéa 3, 2°, de la même loi, inséré par la loi du 9 avril 2024, les mots “articles 347*bis*, 393 à 397 et 475” sont à chaque fois remplacés par les mots “articles 96 à 102 et 226 à 228”.

Art. 11

In artikel 14/1 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 9 april 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “titel I^{ter}” vervangen door de woorden “titel 4, hoofdstuk 1”;

2° in het derde lid, in de bepaling onder 2°, worden de woorden “titel I^{ter}” vervangen door de woorden “titel 4, hoofdstuk 1”.

Art. 12

In artikel 14/2, § 1, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 9 april 2024, worden de woorden “het opzettelijk doden of opzettelijk toebrengen van lichamelijk letsel, aan verkrachting, aan aantasting van de seksuele integriteit of aan aangifte bij de vijand” vervangen door de woorden “een misdrijf van doden met het oogmerk om te doden, aan verkrachting, aan aantasting van de seksuele integriteit, aan een opzettelijk misdrijf tegen de fysieke of psychische integriteit of een aangifte aan de vijand”.

Art. 13

In artikel 14/3 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 9 april 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de bepaling onder 1° wordt vervangen als volgt:

“1° een van de misdrijven bedoeld in titel 4, hoofdstukken 2 en 3 of in titel 8, hoofdstukken 1 en 2, van Boek II van het Strafwetboek”;

2° in de bepaling onder 2° worden de woorden “een misdaad of een wanbedrijf tegen de openbare trouw bedoeld in boek II, titel III, hoofdstukken I, II en III, van het Strafwetboek, of een wanbedrijf als bedoeld in de artikelen 497 en 497bis, indien de misdaad of het wanbedrijf tot voorwerp” vervangen door de woorden “een van de misdrijven bedoeld in Boek II, titel 5, hoofdstuk 1, van het Strafwetboek of een misdrijf bedoeld in artikel 481 van hetzelfde Wetboek, indien het misdrijf tot voorwerp”.

3° de bepaling onder 2° wordt aangevuld met het zinsdeel “, hetzij niet-contante Belgische betaalinstrumenten zoals gedefinieerd door artikel 425, 5°, van het Strafwetboek”.

Art. 11

Dans l'article 14/1 de la même loi, inséré par la loi du 9 avril 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, les mots “titre I^{ter}” sont remplacés par les mots “titre 4, chapitre 1er”;

2° dans l'alinéa 3, 2°, les mots “titre I^{ter}” sont remplacés par les mots “titre 4, chapitre 1er”.

Art. 12

Dans l'article 14/2, § 1, de la même loi, inséré par la loi du 9 avril 2024, les mots “une infraction d'homicide ou de lésion corporelle volontaires, de viol, d'atteinte à l'intégrité sexuelle ou de dénonciation à l'ennemi” sont remplacés par les mots “une infraction d'homicide commis avec intention de donner la mort, de viol, d'atteinte à l'intégrité sexuelle, une infraction intentionnelle contre l'intégrité physique ou psychique ou de dénonciation à l'ennemi”.

Art. 13

Dans l'article 14/3 de la même loi, inséré par la loi du 9 avril 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° le 1° est remplacé par ce qui suit:

“1° une des infractions visées au titre 4, chapitres 2 et 3 ou au titre 8, chapitres 1er et 2, du Livre II du Code pénal”;

2° dans le 2°, les mots “un crime ou un délit contre la foi publique visé par le livre II, titre III, chapitres Ier, II et III, du Code pénal ou un délit visé aux articles 497 et 497bis, si le crime ou le délit a pour objet” sont remplacés par les mots “une des infractions visées au Livre II, titre 5, chapitre 1er, du Code pénal ou une infraction visée à l'article 481 du même Code, si l'infraction a pour objet”.

3° le 2° est complété avec la partie de phrase “, soit des instruments de paiement belges autres que les espèces tel que défini à l'article 425, 5°, du Code pénal”.

Art. 14

In artikel 14/4 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 9 april 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, in de bepaling onder 1°, worden de woorden “titel *lter*” vervangen door de woorden “titel 4, hoofdstuk 1”;

2° in het eerste lid, in de bepaling onder 2°, worden de woorden “titel *lter*” vervangen door de woorden “titel 4, hoofdstuk 1”;

3° in het derde lid, in de bepaling onder 2°, worden de woorden “titel *lter*” vervangen door de woorden “titel 4, hoofdstuk 1”.

Art. 15

In artikel 14/5, § 1, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 9 april 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de bepaling onder 1° wordt vervangen als volgt:

“1° aan een misdrijf als bedoeld in artikel 638, §§ 1 en 2 van het Strafwetboek”;

2° de bepaling onder 2° wordt vervangen als volgt:

“2° aan een misdrijf als bedoeld in artikel 638, § 3, 1° van het Strafwetboek, wanneer de persoon die een openbaar ambt uitoefent in een vreemde Staat of in een internationale publiekrechtelijke organisatie een Belg is of wanneer de internationale publiekrechtelijke organisatie waarvoor de persoon een openbaar ambt uitoefent, haar zetel heeft in België”.

Art. 16

In artikel 14/6, § 1, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 9 april 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de bepaling onder 1° wordt vervangen als volgt:

“1° een van de misdrijven bedoeld in de artikelen 134 tot 149, 151, 206 tot 211, 265, 268, 293 en 294 van het Strafwetboek”;

2° de bepaling onder 2° wordt vervangen als volgt:

Art. 14

Dans l'article 14/4 de la même loi, inséré par la loi du 9 avril 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, 1°, les mots “titre *lter*” sont remplacés par les mots “titre 4, chapitre 1er”;

2° dans l'alinéa 1er, 2°, les mots “titre *lter*” sont remplacés par les mots “titre 4, chapitre 1er”;

3° dans l'alinéa 3, 2°, les mots “titre *lter*” sont remplacés par les mots “titre 4, chapitre 1er”.

Art. 15

Dans l'article 14/5, § 1er, de la même loi, inséré par la loi du 9 avril 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° le 1° est remplacé par ce qui suit:

“1° une infraction visée à l'article 638, §§ 1 et 2 du Code pénal”;

2° le 2° est remplacé par ce qui suit:

“2° une infraction visée à l'article 638, § 3, 1° du Code pénal, lorsque la personne exerçant une fonction publique dans un État étranger ou dans une organisation de droit international public est belge ou lorsque l'organisation de droit international public pour laquelle la personne exerce une fonction publique a son siège en Belgique”.

Art. 16

Dans l'article 14/6, § 1er, de la même loi, inséré par la loi du 9 avril 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° le 1° est remplacé par ce qui suit:

“1° une des infractions visées aux articles 134 à 149, 151, 206 à 211, 265, 268, 293 et 294 du Code pénal”;

2° le 2° est remplacé par ce qui suit:

“2° een van de misdrijven bedoeld in de artikelen 276 tot 284 van het Strafwetboek, in geval van uitgevoerde of overwogen wegneming van organen in ruil voor een profijt of een vergelijkbaar voordeel;”;

3° de bepaling onder 3° wordt vervangen als volgt:

“3° een van de misdrijven bedoeld in de artikelen 152 tot 165, 171, 172, 177, 258 tot 260, 273 en 274 van het Strafwetboek”;

4° in de bepaling onder 4° worden de woorden “77bis tot 77quinquies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en in de artikelen” opgeheven.

Art. 17

In artikel 14/7, § 1, eerste lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 9 april 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “misdaad of een wanbedrijf tegen de openbare trouw, bedoeld in boek II, titel III, hoofdstukken I, II en III, van het Strafwetboek, of een wanbedrijf bedoeld in de artikelen 497 en 497bis, indien de misdaad of het wanbedrijf tot voorwerp heeft” vervangen door de woorden “een van de misdrijven bedoeld in Boek II, titel 5, hoofdstuk 1, van het Strafwetboek of een van de misdrijven bedoeld in artikel 481 van hetzelfde Wetboek, indien het misdrijf tot voorwerp heeft”;

2° het lid wordt aangevuld met het zinsdeel “, hetzij niet-contante betaalinstrumenten van een vreemd land, zoals gedefinieerd door artikel 425, 5°, van het Strafwetboek”.

Art. 18

In artikel 14/8 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 9 april 2024, worden de woorden “het opzettelijk doden of opzettelijk toebrengen van lichamelijk letsel, aan verkrachting, aan aantasting van de seksuele integriteit of aan aangifte bij de vijand, gepleegd tegen een onderdaan van een land dat bondgenoot van België is in de zin van artikel 117, tweede lid, van het Strafwetboek” vervangen door de woorden “een misdrijf van doden met het oogmerk om te doden, aan verkrachting, aan aantasting van de seksuele integriteit, aan een opzettelijk misdrijf tegen de fysieke of psychische integriteit of aan een aangifte aan de vijand tegen een onderdaan van een land dat bondgenoot is in de zin van artikel 564, 1°, van het Strafwetboek”.

“2° une des infractions visées aux articles 276 à 284 du Code pénal, en cas de prélèvement d’organes pratiqué ou envisagé en échange d’un profit ou d’un avantage comparable;”;

3° le 3° est remplacé par ce qui suit:

“3° une des infractions visées aux articles 152 à 165, 171, 172, 177, 258 à 260, 273 et 274 du Code pénal”;

4° dans le 4°, les mots “aux articles 77bis à 77quinquies de la loi du 15 décembre 1980 sur l’accès, le séjour, l’établissement et l’éloignement des étrangers et” sont abrogés.

Art. 17

Dans l’article 14/7, § 1er, alinéa 1er, de la même loi, inséré par la loi du 9 avril 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° mots “un crime ou d’un délit contre la foi publique prévu par le livre II, titre III, chapitres Ier, II et III, du Code pénal ou d’un délit visé aux articles 497 et 497bis, si le crime ou le délit a pour objet” sont remplacés par les mots “une des infractions visées au Livre II, titre 5, chapitre 1er, du Code pénal ou une infraction visée à l’article 481 du même Code, si l’infraction a pour objet”;

2° l’alinéa est complété par la partie de phrase “, soit des instruments de paiement étrangers autres que les espèces, tel que défini à l’article 425, 5°, du Code pénal”.

Art. 18

Dans l’article 14/8 de la même loi, inséré par la loi du 9 avril 2024, les mots “d’homicide ou de lésion corporelle volontaires, de viol, d’atteinte à l’intégrité sexuelle ou de dénonciation à l’ennemi, contre un ressortissant d’un pays allié de la Belgique au sens de l’article 117, alinéa 2, du Code pénal” sont remplacés par les mots “d’homicide commis avec intention de donner la mort, un viol, une atteinte à l’intégrité sexuelle, une infraction intentionnelle contre l’intégrité physique ou psychique ou de dénonciation à l’ennemi contre un ressortissant d’un pays allié au sens de l’article 564, 1°, du Code pénal”.

Art. 19

In artikel 14/9 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 9 april 2024, wordt het woord “wanbedrijf” vervangen door het woord “misdrijf”.

Art. 20

In artikel 14/10, derde lid, 2°, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 9 april 2024, worden de woorden “titel *lbis*” vervangen door de woorden “titel 1”.

Art. 21

In artikel 14/11 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 9 april 2024, worden de woorden “mededader is van of medeplichtig is aan een misdaad” vervangen door de woorden “dader of deelnemer aan een misdrijf strafbaar met een straf van niveau 4 of hoger”.

Art. 22

In artikel 14/12 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 9 april 2024, worden de woorden “indien zij strafbaar is” vervangen door de woorden “behalve indien zij niet strafbaar is”.

Art. 23

In artikel 14/14 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 9 april 2024, worden de woorden “misdaden en wanbedrijven” vervangen door het woord “misdrijven”.

Art. 24

In artikel 21 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 9 april 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “dertig jaren, twintig jaren, vijftien jaren, tien jaren of één jaar, naargelang dit misdrijf een misdaad vormt strafbaar met levenslange opsluiting of hechtenis, een misdaad strafbaar met meer dan twintig jaar tot dertig jaar opsluiting of hechtenis, een misdaad strafbaar met meer dan vijf jaar tot ten hoogste twintig jaar opsluiting of hechtenis, een wanbedrijf of een overtreding” vervangen door de woorden “dertig jaren, twintig jaren, vijftien jaren, tien jaren, naargelang dit misdrijf een misdrijf vormt strafbaar met een straf van niveau 8, een misdrijf strafbaar met een straf van niveau 7, een misdrijf strafbaar met een straf

Art. 19

Dans l'article 14/9 de la même loi, inséré par la loi du 9 avril 2024, les mots “le délit visé” sont remplacés par les mots “l'infraction visée”.

Art. 20

Dans l'article 14/10, alinéa 3, 2°, de la même loi, inséré par la loi du 9 avril 2024, les mots “titre *lbis*” sont remplacés par les mots “titre 1”.

Art. 21

Dans l'article 14/11 de la même loi, inséré par la loi du 9 avril 2024, les mots “coauteur ou complice d'un crime commis” sont remplacés par les mots “auteur ou participant d'une infraction punissable d'une peine d'un niveau 4 ou d'un niveau supérieur commise”.

Art. 22

Dans l'article 14/12 de la même loi, inséré par la loi du 9 avril 2024, les mots “si celle-ci est punissable” sont remplacés par les mots “sauf si celle-ci n'est pas punissable”.

Art. 23

Dans l'article 14/14 de la même loi, inséré par la loi du 9 avril 2024, les mots “crimes et délits commis” sont remplacés par les mots “infractions commises”.

Art. 24

Dans l'article 21 de la même loi, inséré par la loi du 9 avril 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, les mots “trente ans, vingt ans, quinze ans, dix ans ou un an, compter du jour où l'infraction a été commise selon que cette infraction constitue un crime punissable de la réclusion ou de la détention à perpétuité, un crime punissable de la réclusion ou de la détention de plus de vingt ans à trente ans de réclusion, un crime punissable d'une peine de réclusion ou de détention de plus de cinq ans à vingt ans au plus, un délit ou une contravention” sont remplacés par les mots “trente ans, vingt ans, quinze ans ou dix ans selon que cette infraction constitue une infraction punissable d'une peine de niveau 8, une infraction punissable d'une

van niveau 4, 5 of 6, of een misdrijf strafbaar met een straf van niveau 1, 2 of 3”;

2° in het vierde lid worden in de Franse tekst de woorden “*En cas de concours idéal*” vervangen door de woorden “*En cas de concours constitué d’un seul fait*”.

Art. 25

In artikel 21*bis* van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 13 april 1995 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 9 april 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het 1° wordt vervangen als volgt:

“1° in de artikelen 82 tot 89 van het Strafwetboek”;

2° het 2° wordt vervangen als volgt:

“2° in de artikelen 134 tot 149, 151 tot 165, 171, 172, 187, 206 tot 211, 258, § 1, eerste lid, 1°, van het Strafwetboek, ingeval het misdrijf is gepleegd op een persoon van minder dan achttien jaar”;

3° het 3° wordt vervangen als volgt:

“3° in de gevallen bedoeld in de artikelen 97 en 98 van het Strafwetboek als de misdrijven door hun aard of context een land of een internationale organisatie ernstig kunnen schaden, of van aard zijn de bevolking ernstige vrees aan te jagen of om de overheid of een internationale organisatie op onrechtmatige wijze te dwingen tot het verrichten of het zich onthouden van een handeling, of om de politieke, de constitutionele, economische of sociale basisstructuren van een land of een internationale organisatie ernstig te ontwrichten of te vernietigen.”.

Art. 26

In artikel 27 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 30 juni 2000 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 9 april 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste en derde lid worden de woorden “veroordeling bij eenvoudige schuldigverklaring” telkens vervangen door de woorden “veroordeling bij schuldigverklaring”;

peine de niveau 7, une infraction punissable d’une peine de niveau 4, 5 ou 6, ou une infraction punissable d’une peine de niveau 1, 2 ou 3”;

2° dans l’alinéa 4, les mots “*En cas de concours idéal*” sont remplacés par les mots “*En cas de concours constitué d’un seul fait*”.

Art. 25

Dans l’article 21*bis* de la même loi, inséré par la loi du 13 avril 1995 et modifié en dernier lieu par la loi du 9 avril 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° le 1° est remplacé comme suit:

“1° dans les cas visés aux articles 82 à 89 du Code pénal”;

2° le 2° est remplacé comme suit:

“2° dans les cas visés aux articles 134 à 149, 151 à 165, 171, 172, 187, 206 à 211, 258, § 1er, alinéa 1er, 1°, du Code pénal, si l’infraction a été commise sur une personne âgée de moins de dix-huit ans”;

3° le 3° est remplacé comme suit:

“3° dans les cas visés aux articles 97 et 98 du Code pénal si leur nature ou leur contexte est susceptible de porter gravement atteinte à un pays ou à une organisation internationale, ou sont de nature à susciter une crainte sérieuse dans la population ou à contraindre illégalement le gouvernement ou une organisation internationale à accomplir ou à s’abstenir d’accomplir un acte quelconque, ou à perturber gravement ou à détruire les structures fondamentales politiques, constitutionnelles, économiques ou sociales d’un pays ou d’une organisation internationale.”.

Art. 26

Dans l’article 27 de la même loi, inséré par la loi du 30 juin 2000 et modifié en dernier lieu par la loi du 9 avril 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans les alinéas 1er et 3, les mots “la condamnation par simple déclaration de culpabilité” sont à chaque fois remplacés par les mots “la condamnation par déclaration de culpabilité”;

2° in het derde lid worden de woorden “De bijzondere verbeurdverklaring wordt uitgesproken” vervangen door de woorden “De verbeurdverklaring voorzien door de wet wordt uitgesproken”.

HOOFDSTUK 2

Wijzigingen van het Wetboek van Strafvordering

Art. 27

. In artikel 8 van het Wetboek van Strafvordering, worden de woorden “misdaden, de wanbedrijven en de overtredingen” vervangen door het woord “misdrijven”.

Art. 28

In artikel 16 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 19 april 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “wanbedrijven en overtredingen” vervangen door de woorden “misdrijven strafbaar met een straf van niveau 1, 2 of 3”;

2° in het tweede lid worden de woorden “wanbedrijven en van de overtredingen” vervangen door de woorden “misdrijven”;

3° in het vierde lid worden in de Franse tekst de woorden “*en flagrant délit*” vervangen door de woorden “*en état de flagrance*”;

4° in het vierde lid worden de woorden “wanneer op het feit gevangenisstraf of een zwaardere straf gesteld is” vervangen door de woorden “dit misdrijf wordt gestraft met een straf van niveau 2 of 3”.

Art. 29

Artikel 20 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 19 april 1999, wordt vervangen als volgt:

“Art. 20. De processen-verbaal van de boswachters en de bijzondere veldwachters worden toegezonden aan de procureur des Konings”.

Art. 30

Artikel 21 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 7 december 1998, wordt opgeheven.

2° dans l’alinéa 3, les mots “La confiscation spéciale est prononcée” sont remplacés par les mots “La confiscation prévue par la loi est prononcée”.

CHAPITRE 2

Modifications du Code d’instruction criminelle

Art. 27

Dans l’article 8 du Code d’instruction criminelle, les mots “crimes, les délits et les contraventions” sont remplacés par le mot “infractions”.

Art. 28

Dans l’article 16 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 19 avril 1999, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l’alinéa 1er, les mots “délits et les contraventions de police” sont remplacés par les mots “infractions punissables d’une peine de niveau 1, 2 ou 3”;

2° dans l’alinéa 2, les mots “délits et de contraventions” sont remplacés par les mots “infractions”;

3° dans l’alinéa 4, les mots “en flagrant délit” sont remplacés par les mots “en état de flagrance”;

4° dans l’alinéa 4, les mots “lorsque ce délit emportera la peine d’emprisonnement ou une peine plus grave” sont remplacés par les mots “cette infraction est punie d’une peine de niveau 2 ou 3”.

Art. 29

L’article 20 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 19 avril 1999, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 20. Les procès-verbaux des gardes forestiers et des gardes champêtres particuliers seront remis au procureur du Roi”.

Art. 30

L’article 21 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 7 décembre 1998, est abrogé.

Art. 31

In artikel 21*bis*, § 2, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet 27 december 2012 en vervangen bij de wet 18 maart 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “misdaad of een wanbedrijf” worden vervangen door het woord “misdrijf”;

2° het woord “wanbedrijven” wordt telkens vervangen door het woord “misdrijven”;

3° de woorden “*délits visés*” worden in de Franse tekst vervangen door de woorden “*infractions visées*”.

Art. 32

In artikel 21*quater*, § 1, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 28 maart 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “misdaad of een wanbedrijf” worden vervangen door het woord “misdrijf”;

2° het woord “wanbedrijven” wordt telkens vervangen door het woord “misdrijven”;

3° de woorden “*délits visés*” worden in de Franse tekst vervangen door de woorden “*infractions visées*”.

Art. 33

In artikel 24 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 9 april 2024, worden de woorden “misdaden of wanbedrijven” vervangen door het woord “misdrijven”.

Art. 34

In artikel 27, van hetzelfde Wetboek worden in de Franse tekst het woord “*délits*” vervangen door het woord “*infractions*”.

Art. 35

In artikel 28*bis*, § 2, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 6 januari 2003, worden de woorden “misdaden of wanbedrijven” vervangen door het woord “misdrijven”.

Art. 31

Dans l'article 21*bis*, § 2, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 27 décembre 2012 et remplacé par la loi du 18 mars 2018, les modifications suivantes sont apportées:

1° les mots “un crime ou un délit” sont remplacés par les mots “une infraction”;

2° le mot “délits” est à chaque fois remplacé par le mot “infractions”;

3° les mots “délits visés” sont remplacés par les mots “infractions visées”.

Art. 32

Dans l'article 21*quater*, § 1er, du même Code, inséré par la loi du 28 mars 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° les mots “un crime ou un délit” sont remplacés par les mots “une infraction”;

2° le mot “délits” est à chaque fois remplacé par le mot “infractions”;

3° les mots “délits visés” sont remplacés par les mots “infractions visées”.

Art. 33

Dans l'article 24 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 9 avril 2024, les mots “de crimes ou de délits commis” sont remplacés par les mots “d'infractions commises”.

Art. 34

Dans l'article 27 du même Code, le mot “délits” est remplacé par le mot “infractions”.

Art. 35

Dans l'article 28*bis*, § 2, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 6 janvier 2003, les mots “un crime ou un délit tel que visé” sont remplacés par les mots “une infraction telle que visée”.

Art. 36

In artikel 28*quinquies*, § 1, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 12 maart 1998, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 669”.

Art. 37

In artikel 28*sexies*, § 3, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 12 maart 1998, wordt de tweede zin opgeheven.

Art. 38

In artikel 29, § 1, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 8 december 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “misdaad of van een wanbedrijf” worden vervangen door het woord “misdrijf”;

2° de woorden “die misdaad of dat wanbedrijf” worden vervangen door de woorden “dat misdrijf”.

Art. 39

In artikel 30 van hetzelfde Wetboek worden de woorden “de misdaad of van het wanbedrijf” vervangen door de woorden “het misdrijf”.

Art. 40

In artikel 32 van hetzelfde Wetboek, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “*flagrant délit*” worden in de Franse tekst vervangen door het woord “*flagrance*”;

2° de woorden “criminele straf” worden vervangen door de woorden “straf van niveau 3 of van een hoger niveau”.

Art. 41

In artikel 34 van hetzelfde Wetboek worden het tweede en derde lid opgeheven.

Art. 36

Dans l'article 28*quinquies*, § 1er, du même Code, inséré par la loi du 12 mars 1998, les mots “l'article 458” sont remplacés par les mots “l'article 669”.

Art. 37

Dans l'article 28*sexies*, § 3, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 12 mars 1998, la deuxième phrase est abrogée.

Art. 38

Dans l'article 29, § 1er du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 8 décembre 2022, les modifications suivantes sont apportées:

1° les mots “un crime ou d'un délit” sont remplacés par les mots “une infraction”;

2° les mots “ce crime ou ce délit aura été commis” sont remplacés par les mots “cette infraction aura été commise”.

Art. 39

Dans l'article 30 du même Code, les mots “du crime ou délit” sont remplacés par les mots “de l'infraction”.

Art. 40

Dans l'article 32 du même Code, les modifications suivantes sont apportées:

1° les mots “flagrant délit” sont remplacés par le mot “flagrance”;

2° le mot “criminelle” est remplacé par les mots “de niveau 3 ou d'un niveau supérieur”.

Art. 41

Dans l'article 34 du même Code, les alinéas 2 et 3 sont abrogés.

Art. 42

In artikel 35, § 1, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 mei 2007, worden de woorden “de artikelen 42 en 43*quater*” vervangen door de woorden “de artikelen 53, § 2, eerste lid en 54”.

Art. 43

In artikel 35*ter*, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 19 december 2002, vervangen bij de wet van 5 februari 2016 en gewijzigd bij de wet van 18 maart 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “de artikelen 42, 3°, of 43*quater*, § 2” vervangen door de woorden “de artikelen 53, § 2, eerste lid, 4°, of 54, § 2”;

2° in paragraaf 1, tweede lid, worden de woorden “het artikel 505” vervangen door de woorden “de artikelen 501, 502, en 503”;

3° in paragraaf 4, eerste lid, 1°, wordt het woord “bijzondere” opgeheven;

4° in paragraaf § 4, eerste lid, 2°, wordt het woord “bijzondere” opgeheven;

5° in paragraaf 4, tweede lid, wordt het woord “bijzondere” opgeheven.

Art. 44

In artikel 36 van hetzelfde Wetboek worden de woorden “een misdaad of wanbedrijf” vervangen door de woorden “een misdrijf”.

Art. 45

In artikel 39*bis* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 28 november 2000 en laatstelijk gewijzigd bij wet van XX XX 2026, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, eerste lid worden de woorden “de misdaden en de wanbedrijven” vervangen door de woorden “de misdrijven”;

2° in dezelfde paragraaf, derde lid, worden de woorden “bij het opsporen van de misdaden en de wanbedrijven” vervangen door de woorden “wanneer er ernstige aanwijzingen zijn dat de strafbare feiten een straf van niveau 2 of een zwaardere straf tot gevolg kunnen hebben”;

Art. 42

Dans l'article 35, § 1er, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 10 mai 2007, les mots “aux articles 42 et 43*quater*” sont remplacés par les mots “aux articles 53, § 2, alinéa 1er et 54”.

Art. 43

Dans l'article 35*ter*, du même Code, inséré par la loi du 19 décembre 2002, remplacé par la loi du 5 février 2016 et modifié en dernier lieu par la loi du 18 mars 2018, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, l'alinéa 1er, les mots “des articles 42, 3° ou 43*quater*, § 2” sont remplacés par les mots “des articles 53, § 2, alinéa 1er, 4°, ou 54, § 2”;

2° dans le paragraphe 1er, alinéa 2, les mots “à l'article 505” sont remplacés par les mots “aux articles 501, 502, et 503”.

3° dans le paragraphe 4, alinéa 1er, 1°, le mot “spéciale” est abrogé;

4° dans le paragraphe 4, alinéa 1er, 2°, le mot “spéciale” est abrogé;

5° dans le paragraphe 4, alinéa 2, le mot “spéciale” est abrogé.

Art. 44

Dans l'article 36 du même Code, les mots “du crime ou du délit” sont remplacés par les mots “de l'infraction”.

Art. 45

Dans l'article 39*bis* du même Code, inséré par la loi du 28 novembre 2000 et modifié en dernier lieu par la loi du XX XX 2026, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 2, alinéa 1er, les mots “des crimes et des délits” sont remplacés par les mots “d'infractions”;

2° dans le même paragraphe, alinéa 3, les mots “dans le cadre de la détection des crimes et des délits” sont remplacés par les mots “s'il existe des indices sérieux que les infractions sont de nature à entraîner une peine de niveau 2 ou une peine plus lourde”;

3° in paragraaf 6, zesde lid, worden de woorden “de artikelen 137, § 3, 6°, 140bis, 417/9, 417/10, 417/44, 417/51 of 417/52” vervangen door de woorden “de artikelen 136, 137, 171, 182, 183, 371, § 3, eerste lid, 6°, 376 of 377”;

4° in paragraaf 9, tweede lid, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Art. 46

In artikel 39ter van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 25 december 2016 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 april 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de paragraaf 1, worden de woorden “misdaden en wanbedrijven” vervangen door het woord “misdrijven”;

2° paragraaf 3 wordt vervangen als volgt:

“§ 3. Iedere persoon die uit hoofde van zijn bediening kennis krijgt van de maatregel of daaraan zijn medewerking verleent, is tot geheimhouding verplicht. Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig artikel 352 van het Strafwetboek.

De natuurlijke personen of rechtspersonen bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, zijn verplicht hun medewerking te verlenen.

Iedere persoon die weigert mee te werken, of die de bewaarde gegevens doet verdwijnen, vernietigt of wijzigt, wordt gestraft overeenkomstig de artikelen 655 en 656 van het Strafwetboek.”.

Art. 47

In artikel 39quinquies van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 20 juli 2022 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 6 december 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, worden de woorden “misdaden en wanbedrijven” vervangen door het woord “misdrijven”;

2° in paragraaf worden de woorden “correctionele hoofdgevangenisstraf van een jaar” vervangen door de woorden “een straf van niveau 2”;

3° in paragraaf 3 worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”;

3° dans le paragraphe 6, alinéa 6, les mots “aux articles 137, § 3, 6°, 140bis, 417/9, 417/10, 417/44, 417/51 of 417/52” sont remplacés par les mots “aux articles 136, 137, 171, 182, 183, 371, § 3, alinéa 1er, 6°, 376 ou 377”;

4° dans le paragraphe 9, alinéa 2, les mots “l’article 458” sont remplacés par les mots “l’article 352”.

Art. 46

Dans l’article 39ter du même Code, inséré par la loi du 25 décembre 2016 et modifié en dernier lieu par la loi du 21 avril 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, les mots “de crimes et délits” sont remplacés par les mots “d’infractions”;

2° le paragraphe 3 est remplacé par ce qui suit:

“§ 3. Toute personne qui, du chef de sa fonction, a connaissance de la mesure ou y prête son concours, est tenue de garder le secret. Toute violation du secret est punie conformément à l’article 352 du Code pénal.

Les personnes physiques ou personnes morales visées au paragraphe 1er, alinéa 1er, sont tenues de prêter leur concours.

Toute personne qui refuse de coopérer, ou qui fait disparaître, détruit ou modifie les données conservées, est punie conformément aux articles 655 et 656 du Code pénal.”.

Art. 47

Dans l’article 39quinquies du même Code, inséré par la loi du 20 juillet 2022 et modifié en dernier lieu par la loi du 6 décembre 2022, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, les mots “de crimes et délits” sont remplacés par les mots “d’infractions”;

2° dans le paragraphe 1er, les mots “un emprisonnement correctionnel principal d’un an” sont remplacés par les mots “une peine de niveau 2”;

3° dans le paragraphe 3, les mots “l’article 458” sont remplacés par les mots “l’article 352”;

4° in paragraaf 3 wordt het tweede lid vervangen als volgt:

“De natuurlijke personen of rechtspersonen bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, zijn verplicht hun medewerking te verlenen.”

5° paragraaf 3 wordt aangevuld met een lid, luidende:

“Iedere persoon die weigert mee te werken, of die de bewaarde gegevens doet verdwijnen, vernietigt of wijzigt, wordt gestraft overeenkomstig de artikelen 655 en 656 van het Strafwetboek.”.

Art. 48

In artikel 40, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de Franse tekst worden de woorden “*flagrant délit*” vervangen door het woord “*flagrance*”;

2° de woorden “criminele straf” worden vervangen door de woorden “straf van niveau 2 of van een hoger niveau”.

Art. 49

In artikel 41, van hetzelfde Wetboek, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid van de Franse tekst worden de woorden “*Le délit*” vervangen door de woorden “*L’infraction*”;

2° in het eerste lid van de Franse tekst worden de woorden “*un flagrant délit*” vervangen door de woorden “*une infraction commise en flagrance*”;

3° in het tweede lid van de Franse tekst worden de woorden “*flagrant délit*” vervangen door de woorden “*état de flagrance*”;

4° in het tweede lid wordt het woord “medeplichtige” vervangen door het woord “deelnemer”;

5° in het tweede lid van de Franse tekst worden de woorden “*du délit*” vervangen door de woorden “*de l’infraction*”.

4° dans le paragraphe 3, l’alinéa 2 est remplacé comme suit:

“Les personnes physiques ou personnes morales visées au paragraphe 1er, alinéa 1er, sont tenues de prêter leur concours.”

5° le paragraphe 3 est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

“Toute personne qui refuse de coopérer, ou qui fait disparaître, détruit ou modifie les données conservées, est punie conformément aux articles 655 et 656 du Code pénal.”.

Art. 48

Dans l’article 40, alinéa 1er, du même Code, les modifications suivantes sont apportées:

1° les mots “*flagrant délit*” sont remplacés par les mots “*flagrance*”;

2° le mot “*criminelle*” est remplacé par les mots “*de niveau 2 ou d’un niveau supérieur*”.

Art. 49

Dans l’article 41, du même Code, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l’alinéa 1er, les mots “*Le délit*” sont remplacés par les mots “*L’infraction*”;

2° dans l’alinéa 1er, les mots “*un flagrant délit*” sont remplacés par les mots “*une infraction commise en flagrance*”;

3° dans l’alinéa 2, les mots “*flagrant délit*” sont remplacés par les mots “*état de flagrance*”;

4° dans l’alinéa 2, le mot “*complice*” est remplacé par le mot “*participant*”;

5° dans l’alinéa 2, les mots “*du délit*” sont remplacés par les mots “*de l’infraction*”.

Art. 50

In artikel 42, eerste lid, van hetzelfde Wetboek worden de woorden “de misdaad of het wanbedrijf” vervangen door de woorden “het misdrijf”.

Art. 51

In artikel 43, § 1, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 18 januari 2024, worden de woorden “de misdaad of het wanbedrijf” vervangen door de woorden “het misdrijf”.

Art. 52

In artikel 44*bis*, § 1, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 15 april 1958, worden de woorden “de misdaad of van het wanbedrijf” vervangen door de woorden “het misdrijf”.

Art. 53

In artikel 46 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 24 november 1997, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de Franse tekst worden de woorden “*flagrant délit*” vervangen door het woord “*flagrance*”;

2° de woorden “misdaad of een wanbedrijf” worden vervangen door het woord “misdrijf”;

3° de woorden “artikelen 398 tot 405” worden vervangen door de woorden “artikelen 194 tot 198”.

Art. 54

In artikel 46*bis* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 10 juni 1998 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 6 december 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “misdaden en wanbedrijven” vervangen door het woord “misdrijven”;

2° in paragraaf 1, vijfde lid, worden de woorden “strafbare feiten die geen correctionele hoofdgevangenisstraf van een jaar” vervangen door de woorden “misdrijven die niet worden bestraft met een straf van niveau 2”;

Art. 50

Dans l'article 42, alinéa 1er, du même Code, les mots “le crime ou le délit aura été commis” sont remplacés par les mots “l'infraction aura été commise”.

Art. 51

Dans l'article 43, § 1er, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 18 janvier 2024, les mots “du crime ou du délit” sont remplacés par les mots “de l'infraction”.

Art. 52

Dans l'article 44*bis*, § 1er, du même Code, inséré par la loi du 15 avril 1958, les mots “En cas de flagrant crime ou délit” sont remplacés par les mots “En cas d'une infraction en flagrance”.

Art. 53

Dans l'article 46 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 24 novembre 1997, les modifications suivantes sont apportées:

1° les mots “flagrant délit” sont remplacés par le mot “flagrance”;

2° les mots “un crime ou d'un délit, même non flagrant” sont remplacés par les mots “une infraction, même non flagrante”;

3° les mots “articles 398 à 405” sont remplacés par les mots “articles 194 à 198”.

Art. 54

Dans l'article 46*bis* du même Code, inséré par la loi du 10 juin 1998 et modifié en dernier lieu par la loi du 6 décembre 2022, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “crimes et les délits” sont remplacés par le mot “infractions”;

2° dans le paragraphe 1er, alinéa 5, les mots “qui ne sont pas de nature à entraîner un emprisonnement correctionnel principal d'un an” sont remplacés par les mots “qui ne sont pas punissables d'une peine de niveau 2”;

3° in paragraaf 2, eerste lid, worden de woorden “zijn verplicht hun medewerking te verlenen en” ingevoegd tussen de woorden “mee te delen,” en het woord “verstrekken”;

4° in paragraaf 4, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”;

5° paragraaf 4, tweede lid, worden de woorden “met geldboete van honderd euro tot dertigduizend euro” vervangen door de woorden “overeenkomstig de artikelen 655 en 656 van het Strafwetboek”.

Art. 55

In artikel 46*bis*/1 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 17 mei 2017 en gewijzigd bij de wet van 6 december 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “in boek II, Titel I*ter*” vervangen door de woorden “in boek II, titel 4, hoofdstuk 1”;

2° in paragraaf 2, eerste en tweede lid, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”;

3° paragraaf 2, eerste lid, wordt aangevuld met de volgende zin: “Zij zijn verplicht hun medewerking te verlenen.”

4° in paragraaf 2, laatste lid, worden de woorden “met geldboete van honderd euro tot dertigduizend euro” vervangen door de woorden “overeenkomstig de artikelen 655 en 656 van het Strafwetboek”.

Art. 56

In artikel 46*ter* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 6 januari 2003 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 6 december 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “misdaden en wanbedrijven” vervangen door de woorden “misdrijven”;

2° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “strafbare feiten een correctionele hoofdgevangenisstraf van een jaar” vervangen door de woorden “misdrijven een straf van niveau 2”;

3° dans le paragraphe 2, alinéa 1er, les mots “sont tenues de prêter leur concours et” sont insérés entre les mots “paragraphe 1er” et le mot “communiquent”;

4° dans le paragraphe 4, les mots “l’article 458” sont remplacés par les mots “l’article 352”;

5° dans le paragraphe 4, l’alinéa 2, les mots “d’une amende de cent euros à trente mille euros” sont remplacés par les mots “conformément aux articles 655 et 656 du Code pénal”.

Art. 55

Dans l’article 46*bis*/1 du même Code, inséré par loi du 17 mai 2017 et modifié par la loi du 6 décembre 2022, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “au livre II, titre I*ter*” sont remplacés par les mots “au livre II, titre 4, chapitre 1er”;

2° dans le paragraphe 2, alinéa 1er et 2, les mots “à l’article 458” sont remplacés par les mots “à l’article 352”;

3° dans le paragraphe 2, l’alinéa 1er est complété par la phrase suivante: “Elles sont tenues de prêter leur concours.”

4° dans le paragraphe 2, dernier alinéa, les mots “d’une amende de cent euros à trente mille euros” sont remplacés par les mots “conformément les articles 655 et 656 du Code pénal”.

Art. 56

Dans l’article 46*ter* du même Code, inséré par la loi du 6 janvier 2003 et modifié en dernier lieu par la loi du 6 décembre 2022, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “crimes et délits” sont remplacés par le mot “infractions”;

2° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “un emprisonnement correctionnel principal d’un an” sont remplacés par les mots “à une peine de niveau 2”.

3° in paragraaf 2, derde lid, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”;

4° in paragraaf 2, laatste lid, worden de woorden “met geldboete van honderd euro tot dertigduizend euro” vervangen door de woorden “overeenkomstig de artikelen 655 en 656 van het Strafwetboek.”.

Art. 57

In artikel 46*quater* van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 5 mei 2019 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 6 december 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, worden de woorden “misdaden en de wanbedrijven” vervangen door het woord “misdrijven”;

2° in paragraaf 1, worden de woorden “correctionele hoofdgevangenisstraf van een jaar” vervangen door de woorden “straf van niveau 2”;

3° in de derde paragraaf, tweede lid, worden de woorden “misdaden of wanbedrijven” vervangen door het woord “misdrijven”;

4° in de vierde paragraaf, tweede lid, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”;

5° in paragraaf 4, derde lid, worden de woorden “met geldboete van honderd euro tot dertigduizend euro” vervangen door de woorden “overeenkomstig de artikelen 655 en 656 van het Strafwetboek.”.

Art. 58

In artikel 46*quinqüies*, § 1, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet 27 december 2005 en gewijzigd bij de wet 25 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “in artikel 324*bis*” vervangen door de woorden “in artikel 406”;

2° in het tweede lid, tweede streepje, worden de woorden “in de zin van de artikelen 479, 480 en 481 van het Strafwetboek”, opgeheven.

3° dans le paragraphe 2, alinéa 3, les mots “l’article 458” sont remplacés par les mots “l’article 352”;

4° dans le paragraphe 2, dernier alinéa, les mots “d’une amende de cent euros à trente mille euros” sont remplacés par les mots “conformément aux articles 655 et 656 du Code pénal.”.

Art. 57

Dans l’article 46*quater*, du même Code, remplacé par la loi du 5 mai 2019 et modifié en dernier lieu par la loi du 6 décembre 2022, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, les mots “crimes et délits” sont remplacés par le mot “infractions”;

2° dans le paragraphe 1er, les mots “d’emprisonnement correctionnel principal d’un an” sont remplacés par les mots “de niveau 2”;

3° dans le paragraphe 3, alinéa 2, les mots “crimes ou délits visés” sont remplacés par les mots “infractions visées”;

4° dans le paragraphe 4, alinéa 2, les mots “l’article 458” sont remplacés par les mots “l’article 352”;

5° dans le paragraphe 4, alinéa 3, les mots “d’une amende de cent euros à trente mille euros” sont remplacés par les mots “conformément aux articles 655 et 656 du Code pénal.”.

Art. 58

Dans l’article 46*quinqüies*, § 1er, du même Code, inséré par la loi du 27 décembre 2005 et modifié par la loi du 25 décembre 2016, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l’alinéa 1er, les mots “à l’article 324*bis*” sont remplacés par les mots “à l’article 406”;

2° dans l’alinéa 2, deuxième tiret, les mots “au sens des articles 479, 480 et 481 du Code pénal”, sont abrogés.

Art. 59

In artikel 46*sexies*, § 1, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 25 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “misdaden en wanbedrijven” worden vervangen door het woord “misdrijven”;

2° de woorden “correctionele hoofdgevangenisstraf van een jaar” worden vervangen door de woorden “straf van niveau 2”.

Art. 60

In artikel 46*septies*, § 1, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 16 mei 2024, worden de woorden “misdaden en wanbedrijven” vervangen door het woord “misdrijven”.

Art. 61

In artikel 47 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 juni 1998, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “misdaad of een wanbedrijf” worden vervangen door het woord “misdrijf”;

2° de woorden “misdaad of wanbedrijf” worden vervangen door het woord “misdrijf”.

Art. 62

In artikel 47*bis*, § 6, 8), van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij wet van 21 november 2016, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 669”.

Art. 63

In artikel 47*sexies*, § 2, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 6 januari 2003, worden de woorden “strafbare feiten een correctionele hoofdgevangenisstraf van een jaar” vervangen door de woorden “misdrijven een straf van niveau 2”.

Art. 64

In artikel 47*octies*, § 1, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 6 januari 2003, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

Art. 59

Dans l'article 46*sexies*, § 1er, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 25 décembre 2016, les modifications suivantes sont apportées:

1° les mots “crimes et délits” sont remplacés par le mot “infractions”;

2° les mots “un emprisonnement correctionnel principal d'un an” sont remplacés par les mots “à une peine de niveau 2”.

Art. 60

Dans l'article 46*septies*, § 1er, du même Code, remplacé par la loi du 16 mai 2024, les mots “crimes et délits visés” sont remplacés par les mots “infractions visées”.

Art. 61

Dans l'article 47 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 10 juin 1998, les modifications suivantes sont apportées:

1° les mots “un crime ou un délit” sont remplacés par les mots “une infraction”;

2° les mots “un crime ou d'un délit” sont remplacés par les mots “une infraction”.

Art. 62

Dans l'article 47*bis*, § 6, 8), du même Code, inséré par la loi du 21 novembre 2016, les mots “l'article 458” sont remplacés par les mots “l'article 669”.

Art. 63

Dans l'article 47*sexies*, § 2, du même Code, inséré par la loi du 6 janvier 2003, les mots “un emprisonnement correctionnel principal d'un an” sont remplacés par les mots “une peine de niveau 2”.

Art. 64

Dans l'article 47*octies*, § 1er, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 6 janvier 2003, les modifications suivantes sont apportées:

1° de woorden “artikel 324*bis*” worden vervangen door de woorden “artikel 406”;

2° de woorden “misdaden of wanbedrijven” worden vervangen door het woord “misdrijven”.

Art. 65

In artikel 47*novies*/1, § 1, eerste lid en § 4, 3°, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 22 juli 2018, worden de woorden “artikel 324*bis* van het Strafwetboek, of een van de strafbare feiten bedoeld in boek 2, titel I*ter*” telkens vervangen door de woorden “artikel 406 van het Strafwetboek, of een van de strafbare feiten bedoeld in boek II, titel 4, hoofdstuk 1”.

Art. 66

In artikel 47*novies*/2, § 4, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 22 juli 2018, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Art. 67

In artikel 47*duodecies*, § 3, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 27 december 2005, worden de woorden “artikelen 137 tot 141” telkens vervangen door de woorden “artikelen 371 tot 386”.

Art. 68

In artikel 48 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 7 december 1998, worden de woorden “misdaden of wanbedrijven” vervangen door het woord “misdrijven”.

Art. 69

In artikel 49 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 24 november 1997, worden in de Franse tekst de woorden “*flagrant délit*” vervangen door het woord “*flagrance*”.

Art. 70

In artikel 54 van hetzelfde Wetboek, worden de woorden “misdaden of wanbedrijven” vervangen door het woord “misdrijven”.

1° les mots “l’article 324*bis*” sont remplacés par les mots “l’article 406”;

2° les mots “crimes ou des délits visés” sont remplacés par les mots “infractions visées”.

Art. 65

Dans l’article 47*novies*/1, § 1er, alinéa 1er, et § 4, 3°, du même Code, inséré par la loi du 22 juillet 2018, les mots “l’article 324*bis* du Code pénal, ou une des infractions visées au livre 2, titre Ier*ter*” sont chaque fois remplacés par les mots “l’article 406 du Code pénal, ou une des infractions visées au livre II, titre 4, chapitre 1er”.

Art. 66

Dans l’article 47*novies*/2, § 4, du même Code, inséré par la loi du 22 juillet 2018, les mots “à l’article 458” sont remplacés par les mots “à l’article 352”.

Art. 67

Dans l’article 47*duodecies*, § 3, du même Code, inséré par la loi du 27 décembre 2005, les mots “articles 137 à 141” sont chaque fois remplacés par les mots “articles 371 à 386”.

Art. 68

Dans l’article 48 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 7 décembre 1998, les mots “de crimes ou délits commis” sont remplacés par les mots “d’infractions commises”.

Art. 69

Dans l’article 49 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 24 novembre 1997, les mots “flagrant délit” sont remplacés par le mot “flagrance”.

Art. 70

Dans l’article 54 du même Code, les mots “de crimes ou délits autres que ceux” sont remplacés par les mots “d’infractions autres que celles”.

Art. 71

In artikel 56, § 1, vijfde lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 12 maart 1998 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 juni 2004, worden de woorden “misdaad of een wanbedrijf” vervangen door het woord “misdrijf”.

Art. 72

In artikel 56*bis* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 6 januari 2003 en laatstelijk gewijzigd bij wet van 22 juli 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid, worden de woorden “in de zin van de artikelen 479, 480 en 481 van het Strafwetboek” opgeheven en de woorden “artikel 324*bis*” vervangen door de woorden “artikel 406”;

2° in het derde lid, worden de woorden “artikel 324*bis*” telkens vervangen door de woorden “artikel 406” en de woorden “boek 2, titel I*ter*” vervangen door de woorden “boek II, titel 4, hoofdstuk 1”;

4° in het vierde lid worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Art. 73

In artikel 57, § 1, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 12 maart 1998, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 669”.

Art. 74

In artikel 59 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 12 maart 1998, worden in de Franse tekst de woorden “*flagrant délit*” vervangen door het woord “*flagrance*”.

Art. 75

In artikel 60, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, worden in de Franse tekst de woorden “*le flagrant délit aura déjà été constaté*” vervangen door de woorden “*l’infraction flagrante aura déjà été constatée*”.

Art. 71

Dans l’article 56, § 1er, alinéa 5, du même Code, inséré par la loi du 12 mars 1998 et modifié en dernier lieu par la loi du 21 juin 2004, les mots “un crime ou un délit” sont remplacés par les mots “une infraction”.

Art. 72

Dans l’article 56*bis* du même Code, inséré par la loi du 6 janvier 2003 et modifié en dernier lieu par la loi du 22 juillet 2018, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l’alinéa 2, les mots “au sens des articles 479, 480 et 481 du Code pénal” sont abrogés et les mots “l’article 324*bis*” sont remplacés par les mots “l’article 406”;

2° dans l’alinéa 3, les mots “l’article 324*bis*” sont remplacés à chaque fois par les mots “l’article 406” et les mots “livre 2, titre I*ter*” sont remplacés par les mots “livre II, titre 4, chapitre 1er”;

3° dans l’alinéa 4, les mots “l’article 458” sont remplacés par les mots “l’article 352”.

Art. 73

Dans l’article 57, § 1er, du même Code, inséré par la loi du 12 mars 1998, les mots “l’article 458” sont remplacés par les mots “l’article 669”.

Art. 74

Dans l’article 59 du même Code, remplacé par la loi du 12 mars 1998, les mots “flagrant délit” sont remplacés par le mot “flagrance”.

Art. 75

Dans l’article 60, alinéa 1er, du même Code, les mots “le flagrant délit aura déjà été constaté” sont remplacés par les mots “l’infraction flagrante aura déjà été constatée”.

Art. 76

In artikel 61, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 12 maart 1998, worden in de Franse tekst de woorden “*flagrant délit*” vervangen door het woord “*flagrance*”.

Art. 77

In artikel 61*quater*, § 3, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 12 maart 1998, wordt de tweede zin opgeheven.

Art. 78

In artikel 62, § 1, derde lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 21 november 2016, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Art. 79

In artikel 62*bis* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 27 maart 1969, vervangen bij de wet van 27 december 2005 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 9 april 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “de misdaad of het wanbedrijf” vervangen door de woorden “het misdrijf”;

2° in het vierde lid worden de woorden “artikelen 137 tot 141” vervangen door de woorden “artikelen 371 tot 386”.

Art. 80

In artikel 62*quater*, § 1, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 21 december 2009, worden de woorden “de misdaad” vervangen door de woorden “het misdrijf”.

Art. 81

In artikel 63, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 27 maart 1969, worden de woorden “misdad of een wanbedrijf” vervangen door het woord “misdrijf”.

Art. 76

Dans l'article 61, alinéa 1er, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 12 mars 1998, les mots “*flagrant délit*” sont remplacés par le mot “*flagrance*”.

Art. 77

Dans l'article 61*quater*, § 3, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 12 mars 1998, la deuxième phrase est abrogée.

Art. 78

Dans l'article 62, § 1er, alinéa 3, du même Code, remplacé par la loi du 21 novembre 2016, les mots “l'article 458” sont remplacés par les mots “l'article 352”.

Art. 79

Dans l'article 62*bis* du même Code, inséré par la loi du 27 mars 1969, remplacé par la loi du 27 décembre 2005 et modifié en dernier lieu par la loi du 9 avril 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, les mots “du crime ou délit” sont remplacés par les mots “d'une infraction”;

2° dans l'alinéa 4, les mots “articles 137 à 141” sont remplacés par les mots “articles 371 à 386”.

Art. 80

Dans l'article 62*quater*, § 1er, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 21 décembre 2009, les mots “le crime reproché” sont remplacés par les mots “l'infraction reprochée”.

Art. 81

Dans l'article 63, alinéa 1er, du même Code, remplacé par la loi du 27 mars 1969, les mots “un crime ou délit” sont remplacés par les mots “une infraction”.

Art. 82

In artikel 69 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 4 mei 1999, worden de woorden “de misdaad of het wanbedrijf” vervangen door de woorden “het misdrijf”.

Art. 83

In artikel 71 van hetzelfde Wetboek worden de woorden “de misdaad of het wanbedrijf” vervangen door de woorden “het misdrijf”.

Art. 84

Artikel 77 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 8 april 2002, wordt opgeheven.

Art. 85

In artikel 78, van hetzelfde Wetboek, worden de woorden “, op straffe van wat in het vorige artikel bepaald is”, opgeheven.

Art. 86

In artikel 80 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 december 2009, worden de woorden “een geldboete van ten hoogste duizend euro” vervangen door de woorden “de bij de wet bepaalde straf”.

Art. 87

In artikel 81 van hetzelfde Wetboek, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “tot geldboete” worden vervangen door de woorden “tot een straf”;

2° de woorden “van de geldboete” worden vervangen door de woorden “van deze straf”.

Art. 88

Artikel 86 van hetzelfde Wetboek wordt opgeheven.

Art. 82

Dans l'article 69 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 4 mai 1999, les mots “du crime ou délit” sont remplacés par les mots “de l'infraction”.

Art. 83

Dans l'article 71 du même Code, les mots “du crime ou délit” sont remplacés par les mots “de l'infraction”.

Art. 84

L'article 77 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 8 avril 2002, est abrogé.

Art. 85

Dans l'article 78 du même Code, les mots “, sous les peines portées en l'article précédent”, sont abrogés.

Art. 86

Dans l'article 80 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 21 décembre 2009, les mots “une amende qui n'excédera pas mille euros” sont remplacés par les mots “la peine prévue par la loi”.

Art. 87

Dans l'article 81 du même Code, les modifications suivantes sont apportées:

1° les mots “à l'amende” sont remplacés par les mots “à une peine”;

2° les mots “de l'amende” sont remplacés par les mots “de cette peine”.

Art. 88

L'article 86 du même Code est abrogé.

Art. 89

In artikel 86*bis*, § 2, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 8 april 2002 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 5 augustus 2003, worden de woorden “artikel 324*bis*” vervangen door de woorden “artikel 406”.

Art. 90

In artikel 86*ter*, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 8 april 2002, worden de woorden “hoofdstuk V van titel III of in hoofdstuk V van titel VIII” vervangen door de woorden “afdeling 3 van hoofdstuk 6 van titel 3 of onderafdeling 2 van afdeling 1 van hoofdstuk 5 van titel 8”.

Art. 91

In artikel 86*quater* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 8 april 2002, worden de woorden “hoofdstuk V van titel III of in hoofdstuk V van titel VIII” vervangen door de woorden “afdeling 3 van hoofdstuk 6 van titel 3 of onderafdeling 2 van afdeling 1 van hoofdstuk 5 van titel 8”.

Art. 92

In artikel 86*quinqüies* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 8 april 2002 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 5 augustus 2003, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “artikel 324*bis*” vervangen door de woorden “artikel 406”;

2° in het tweede lid worden de woorden “misdaad of van een wanbedrijf” vervangen door het woord “misdrijf”.

Art. 93

In artikel 88*bis*, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 6 december 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “correctieele hoofdgevangenisstraf van één jaar” vervangen door de woorden “straf van niveau 2”;

2° in paragraaf 1, zesde lid, van de Franse tekst worden de woorden “*flagrant délit*” vervangen door de woorden “*flagrance*”;

Art. 89

Dans l'article 86*bis*, § 2, du même Code, inséré par la loi du 8 avril 2002 et modifié en dernier lieu par la loi du 5 août 2003, les mots “l'article 324*bis*” sont remplacés par les mots “l'article 406”.

Art. 90

Dans l'article 86*ter*, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 8 avril 2002, les mots “au chapitre V du titre III ou au chapitre V du titre VIII” sont remplacés par les mots “à la section 3 du chapitre 6 du titre 3 ou à la sous-section 2 de la section 1re du chapitre 5 du titre 8”.

Art. 91

Dans l'article 86*quater* du même Code, inséré par la loi du 8 avril 2002, les mots “chapitre V du titre III ou au chapitre V du titre VIII” sont remplacés par les mots “à la section 3 du chapitre 6 du titre 3 ou à la sous-section 2 de la section 1re du chapitre 5 du titre 8”.

Art. 92

Dans l'article 86*quinqüies* du même Code, inséré par la loi du 8 avril 2002 et modifié en dernier lieu par la loi du 5 août 2003, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, les mots “l'article 324*bis*” sont remplacés par les mots “l'article 406”;

2° dans l'alinéa 2, les mots “un crime ou d'un délit” sont remplacés par les mots “une infraction”.

Art. 93

Dans l'article 88*bis* du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 6 décembre 2022, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “un emprisonnement correctionnel principal d'un an” sont remplacés par les mots “une peine de niveau 2”;

2° dans le paragraphe 1er, alinéa 6, les mots “flagrant délit” sont remplacés par les mots “flagrance”;

3° in paragraaf 1, zevende lid, worden de woorden “artikel 137, 347*bis*, 434 of 470 van het Strafwetboek bedoelde strafbare feit betreft” vervangen door de woorden “artikel 219, 220, 226 tot 228, 371 of 464 van het Strafwetboek bedoelde misdrijf betreft”;

4° in paragraaf 1, zevende lid, worden de woorden “artikel 137, § 3, 6°” vervangen door de woorden “artikel 371, § 3, eerste lid, 6°”;

5° in paragraaf 1, zevende lid, van de Franse tekst worden de woorden “*flagrant délit*” vervangen door de woorden “*flagrance*”;

6° in paragraaf 1, achtste lid, worden de woorden “artikel 137” vervangen door de woorden “artikel 371”;

7° in paragraaf 1, achtste lid, worden de woorden “artikel 137, § 3, 6°” vervangen door de woorden “artikel 371, § 3, eerste lid, 6°”;

8° in paragraaf 1, negende lid, worden de woorden “strafbaar feit bedoeld in artikel 145, § 3 en § 3*bis*” vervangen door de woorden “misdrijf bedoeld in artikel 237 van het Strafwetboek of in artikel 145, § 3”;

9° in paragraaf 2, eerste streepje, worden de woorden “boek II, titel I*ter*” vervangen door de woorden “boek II, titel 4, hoofdstuk 1”;

10° in paragraaf 2, tweede streepje, worden de woorden “artikel 324*bis*” vervangen door de woorden “artikel 406”;

11° in paragraaf 2, tweede streepje, worden de woorden “hoofdgevangenisstraf van vijf jaar” vervangen door de woorden “straf van niveau 3”;

12° in paragraaf 3, tweede lid, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”;

13° in paragraaf 4, tweede lid, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”;

14° in paragraaf 4, derde lid, worden de woorden “met geldboete van honderd euro tot dertigduizend euro” vervangen door de woorden “overeenkomstig de artikelen 655 en 656 van het Strafwetboek”.

Art. 94

In artikel 88*quater* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 28 november 2000 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 6 december 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

3° dans le paragraphe 1er, alinéa 7, les mots “à l’article 137, 347*bis*, 434 ou 470” sont remplacés par les mots “à l’article 219, 220, 226 à 228, 371 ou 464”;

4° dans le paragraphe 1er, alinéa 7, les mots “à l’article 137, § 3, 6°” sont remplacés par les mots “à l’article 371, § 3, alinéa 1er, 6°”;

5° dans le paragraphe 1er, alinéa 7, les mots “*flagrant délit*” sont remplacés par les mots “*flagrance*”;

6° dans le paragraphe 1er, alinéa 8, les mots “l’article 137” sont remplacés par les mots “l’article 371”;

7° dans le paragraphe 1er, alinéa 8, les mots “l’article 137, § 3, 6°” sont remplacés par les mots “l’article 371, § 3, alinéa 1er, 6°”;

8° dans le paragraphe 1er, alinéa 9, les mots “l’article 145, § 3 et § 3*bis*” sont remplacés par les mots “l’article 237 du Code pénal ou à l’article 145, § 3”;

9° dans le paragraphe 2, premier tiret, les mots “livre II, titre I*ter*” sont remplacés par les mots “livre II, titre 4, chapitre 1er”;

10° dans le paragraphe 2, deuxième tiret, les mots “l’article 324*bis*” sont remplacés par les mots “l’article 406”;

11° dans le paragraphe 2, deuxième tiret, les mots “un emprisonnement correctionnel principal de cinq ans” sont remplacés par les mots “une peine de niveau 3”;

12° dans le paragraphe 3, alinéa 2, les mots “l’article 458” sont remplacés par les mots “l’article 352”;

13° dans le paragraphe 4, alinéa 2, les mots “l’article 458” sont remplacés par les mots “l’article 352”;

14° dans le paragraphe 4, alinéa 3, les mots “d’une amende de cent euros à trente mille euros” sont remplacés par les mots “conformément aux articles 655 et 656 du Code pénal”.

Art. 94

Dans l’article 88*quater* du même Code, inséré par la loi du 28 novembre 2000 et modifié en dernier lieu par la loi du 6 décembre 2022, les modifications suivantes sont apportées:

1° in paragraaf 3, eerste lid, worden de woorden “met geldboete van honderd euro tot dertigduizend euro” vervangen door de woorden “overeenkomstig de artikelen 655 en 656 van het Strafwetboek”;

2° paragraaf 3, tweede lid, wordt opgeheven;

3° in paragraaf 4 worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Art. 95

In artikel 88*sexies*, § 1, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 6 januari 2003, worden in de Franse tekst de woorden “*flagrant délit*” vervangen door de woorden “*flagrance*”.

Art. 96

In artikel 89 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 25 april 2014, worden in de Franse tekst de woorden “*flagrant délit*” vervangen door de woorden “*flagrance*”.

Art. 97

In artikel 90*bis*, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 20 juli 1990 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 12 maart 1998, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de Franse tekst worden de woorden “*flagrant délit*” vervangen door de woorden “*flagrance*”;

2° de woorden “de misdaad of het wanbedrijf” worden vervangen door de woorden “het misdrijf”.

Art. 98

In artikel 90*ter* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 30 juni 1994 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 28 maart 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2 wordt vervangen als volgt:

“§ 2. De strafbare feiten die de maatregel bedoeld in paragraaf 1 kunnen wettigen zijn degene die bedoeld worden in:

1° de artikelen 82 tot 88 en 90 tot 92 van het Strafwetboek en artikel 41 van de wet van 29 maart

1° dans le paragraphe 3, alinéa 1er, les mots “d’une amende de cent euros à trente mille euros” sont remplacés par les mots “conformément aux articles 655 et 656 du Code pénal”;

2° le paragraphe 3, alinéa 2, est abrogé;

3° dans le paragraphe 4, les mots “l’article 458” sont remplacés par les mots “l’article 352”.

Art. 95

Dans l’article 88*sexies*, § 1er, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 6 janvier 2003, les mots “flagrant délit” sont remplacés par les mots “flagrance”.

Art. 96

Dans l’article 89 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 25 avril 2014, les mots “flagrant délit” sont remplacés par le mot “flagrance”.

Art. 97

Dans l’article 90*bis*, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 20 juillet 1990 et modifié en dernier lieu par la loi du 12 mars 1998, les modifications suivantes sont apportées:

1° les mots “flagrant délit” sont remplacés par le mot “flagrance”;

2° les mots “du crime ou du délit” sont remplacés par les mots “de l’infraction”.

Art. 98

Dans l’article 90*ter* du même Code, inséré par la loi du 30 juin 1994 et modifié en dernier lieu par la loi du 28 mars 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° le paragraphe 2 est remplacé par ce qui suit:

“§ 2. Les infractions pouvant justifier la mesure visée au paragraphe 1er sont celles qui sont visées:

1° aux articles 82 à 88 et 90 à 92 du Code pénal et à l’article 41 de la loi du 29 mars 2004 concernant la

2004 betreffende de samenwerking met het Internationaal Strafgerechtshof en de internationale straftribunalen;

2° artikel 96 van hetzelfde Wetboek;

3° de artikelen 97 en 98 van hetzelfde Wetboek;

4° de artikelen 134 tot 149 van hetzelfde Wetboek;

5° artikel 151 van hetzelfde Wetboek;

6° de artikelen 152 tot 165, 171 en 172, 177, 265, 268 van hetzelfde Wetboek;

7° artikel 219 van hetzelfde Wetboek;

8° de artikelen 223 tot 225 van hetzelfde Wetboek;

9° de artikelen 226 tot 228 van hetzelfde Wetboek;

10° de artikelen 231, 232 en 234 van hetzelfde Wetboek, voor zover een klacht is ingediend;

11° artikel 233 van hetzelfde Wetboek;

12° artikel 258 tot 260 van hetzelfde Wetboek;

13° artikel 340 van hetzelfde Wetboek;

14° de artikelen 342 tot 346 van hetzelfde Wetboek;

15° boek II, titel 4, hoofdstuk 1, van hetzelfde Wetboek;

16° de artikelen 276 tot 284 van hetzelfde Wetboek;

17° de artikelen 389 tot 391, 393, 398 tot 402, 546, 562, 564 tot 571, 573 tot 583, 585 tot 611, 613 en 624 van hetzelfde Wetboek;

18° de artikelen 406 tot 409 van hetzelfde Wetboek;

19° boek II, titel 4, hoofdstuk 5, en titel 6, hoofdstuk 1, afdeling 1, onderafdeling 4, van hetzelfde Wetboek;

20° de artikelen 427 en 428 van hetzelfde Wetboek;

21° de artikelen 439 en 445 van hetzelfde Wetboek;

22° artikel 451 van hetzelfde Wetboek;

23° de artikelen 467 tot 469 van hetzelfde Wetboek;

24° artikel 487 van hetzelfde Wetboek;

25° artikel 488 van hetzelfde Wetboek;

coopération avec la Cour pénale internationale et les tribunaux pénaux internationaux;

2° à l'article 96 du même Code;

3° aux articles 97 et 98 du même Code;

4° aux articles 134 à 149 du même Code;

5° à l'article 151 du même Code;

6° aux articles 152 à 165, 171 et 172, 177, 265, 268 du même Code;

7° à l'article 219 du même Code;

8° aux articles 223 à 225 du même Code;

9° à l'article 226 à 228 du même Code;

10° aux articles 231, 232 et 234 du même Code, pour autant qu'une plainte ait été déposée;

11° à l'article 233 du même Code;

12° aux articles 258 à 260 du même Code;

13° à l'article 340 du même Code;

14° aux articles 342 à 346 du même Code;

15° au livre II, titre 4, chapitre 1er, du même Code;

16° aux articles 276 à 284 du même Code;

17° aux articles 389 à 391, 393, 398 à 402, 546, 562, 564 à 571, 573 à 583, 585 à 611, 613 et 624 du même Code;

18° aux articles 406 à 409 du même Code;

19° au livre II, titre 4, chapitre 5 et titre 6, chapitre 1er, section 1re, sous-section 4, du même Code;

20° aux articles 427 et 428 du même Code;

21° aux articles 439 et 445 du même Code;

22° à l'article 451 du même Code;

23° aux articles 467 à 469 du même Code;

24° à l'article 487 du même Code;

25° à l'article 488 du même Code;

26° artikel 501 van hetzelfde Wetboek wanneer de betrokken zaken werden weggenomen, verduisterd of verkregen door een misdrijf bedoeld in dat artikel;

27° artikel 502, eerste lid, 1°, 2° en 3°, en 503 van hetzelfde Wetboek;

28° de artikelen 507 en 508 van hetzelfde Wetboek;

29° artikel 513 van hetzelfde Wetboek, indien de omstandigheden bedoeld in de artikelen 507 of 508 van hetzelfde Wetboek verenigd zijn;

30° de artikelen 524 tot 533 van hetzelfde Wetboek;

31° de artikelen 542 tot 545 en 551 tot 559 van hetzelfde Wetboek;

32° de artikelen 638 en 639 van hetzelfde Wetboek;

33° artikel 2*bis* van de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, psychotrope stoffen, ontsmettingsstoffen en antiseptica en van de stoffen die kunnen gebruikt worden voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen en psychotrope stoffen;

34° de wet van 28 mei 1956 betreffende ontplofbare en voor de deflagratie vatbare stoffen en mengsels en de daarmee geladen tuigen;

35° artikel 1 van het koninklijk besluit van 12 april 1974 betreffende sommige verrichtingen in verband met stoffen met hormonale, antihormonale, anabole, beta-adrenergische, anti-infectieuze, anti-parasitaire, en anti-inflammatoire werking, welk artikel betrekking heeft op strafbare feiten waarop overeenkomstig de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van de gifstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, psychotrope stoffen, ontsmettingsstoffen en antiseptica en van de stoffen die kunnen gebruikt worden voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen en psychotrope stoffen straffen worden gesteld;

36° artikel 10, § 1, 2°, van de wet van 15 juli 1985 betreffende het gebruik bij dieren van stoffen met hormonale, anti-hormonale, bèta-adrenergische of productiestimulerende werking;

37° artikel 10 van de wet van 5 augustus 1991 betreffende de in-, uit- en doorvoer van en de bestrijding van illegale handel in wapens, munitie en speciaal voor militair gebruik of voor ordehandhaving dienstig materieel en daaraan verbonden technologie;

26° à l'article 501 du même Code lorsque les choses concernées ont été enlevées, détournées ou obtenues à l'aide d'une infraction visée à cet article;

27° à l'article 502, alinéa 1er, 1°, 2° et 3°, et 503 du même Code;

28° aux articles 507 et 508 du même Code;

29° à l'article 513 du même Code, si les circonstances visées aux articles 507 ou 508 du même Code sont réunies;

30° aux articles 524 à 533 du même Code;

31° aux articles 542 à 545 et 551 à 559 du même Code;

32° aux articles 638 et 639 du même Code;

33° à l'article 2*bis* de la loi du 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, psychotropes, désinfectantes ou antiseptiques et des substances pouvant servir à la fabrication illicite de substances stupéfiantes et psychotropes;

34° à la loi du 28 mai 1956 relative aux substances et mélanges explosibles ou susceptibles de déflager et aux engins qui en sont chargés;

35° à l'article 1er de l'arrêté royal du 12 avril 1974 relatif à certaines opérations concernant les substances à action hormonale, antihormonale, anabolisante, bêta-adrenergique, anti-infectieuse, antiparasitaire et anti-inflammatoire, article précité visant des infractions punies conformément à la loi du 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, psychotropes, désinfectantes ou antiseptiques et des substances pouvant servir à la fabrication illicite de substances stupéfiantes et psychotropes;

36° à l'article 10, § 1er, 2°, de la loi du 15 juillet 1985 relative à l'utilisation de substances à effet hormonal, à effet antihormonal, à effet bêta-adrenergique ou à effet stimulateur de production chez les animaux;

37° à l'article 10 de la loi du 5 août 1991 relative à l'importation, à l'exportation, au transit et à la lutte contre le trafic d'armes, de munitions et de matériel devant servir spécialement à un usage militaire ou de maintien de l'ordre et de la technologie y afférente;

38° artikel 237 van het Strafwetboek en artikel 145, § 3, van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie;

39° de artikelen 8 tot 11, 14, 16, 19, 1°, 2°, 3°, 5° en 6°, 20, 22, 27 en 33 van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens, ook “wapenwet” genoemd;

40° de artikelen 21 tot 26 van het Samenwerkingsakkoord van 2 maart 2007 tussen de Federale Staat, het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de uitvoering van de overeenkomst tot verbod van de ontwikkeling, de productie, de aanleg van voorraden en het gebruik van chemische wapens en inzake de vernietiging van deze wapens, gedaan te Parijs op 13 januari 1993;

41° artikel 47 van het decreet van het Vlaams Gewest van 15 juni 2012 betreffende de in-, uit-, doorvoer en overbrenging van defensiegerelateerde producten, ander voor militair gebruik dienstig materiaal, ordehandhavingsmateriaal, civiele vuurwapens, onderdelen en munitie;

42° artikel 20 van het decreet van het Waals Gewest van 21 juni 2012 betreffende de invoer, uitvoer, doorvoer en overdracht van civiele wapens en van defensiegerelateerde producten;

43° artikel 42 van de ordonnantie van het Brussels Hoofdstedelijk gewest van 20 juni 2013 betreffende de in-, uit-, doorvoer en overbrenging van defensiegerelateerde producten, ander voor militair gebruik dienstig materiaal, ordehandhavingsmateriaal, civiele vuurwapens, onderdelen, toebehoren en munitie ervan.”

2° in de paragraaf 3 wordt het woord “misdaad” vervangen door het woord “misdrijf”;

3° in paragraaf 4, worden de woorden “artikelen 322 of 323” vervangen door de woorden “artikelen 403 of 405” en worden de woorden “artikel 467, eerste lid,” vervangen door de woorden “artikel 466”;

4° in de eerste zin van paragraaf 5, worden de woorden “artikelen 137, 347bis, 434 of 470” vervangen door de woorden “artikelen 219, 220, 226 tot 228, 371, 464 of 468”;

5° in de tweede zin van paragraaf 5, worden de woorden “artikel 137 van het Strafwetboek bedoelde strafbare feit, met uitzondering van het in artikel 137, § 3, 6°” vervangen door de woorden “artikel 371 van het Strafwetboek bedoelde strafbare feit, met uitzondering van het artikel 371, § 3, eerste lid, 6°”.

38° à l'article 237 du Code pénal et à l'article 145, § 3, de la loi du 13 juin 2005 relative aux communications électroniques;

39° aux articles 8 à 11, 14, 16, 19, 1°, 2°, 3°, 5° et 6°, 20, 22, 27 et 33 de la loi du 8 juin 2006 réglant des activités économiques et individuelles avec des armes, aussi appelée “Loi sur les armes”;

40° aux articles 21 à 26 de l'Accord de Coopération du 2 mars 2007 entre l'État fédéral, la Région flamande, la Région wallonne et la Région de Bruxelles-Capitale relatif à l'exécution de la Convention sur l'interdiction de la mise au point, de la fabrication, du stockage et de l'emploi des armes chimiques et sur leur destruction, faite à Paris le 13 janvier 1993;

41° à l'article 47 du décret de la Région flamande du 15 juin 2012 concernant l'importation, l'exportation, le transit et le transfert de produits liés à la défense, d'autre matériel à usage militaire, de matériel de maintien de l'ordre, d'armes à feu civiles, de pièces et de munitions;

42° à l'article 20 du décret de la Région wallonne du 21 juin 2012 relatif à l'importation, à l'exportation, au transit et au transfert d'armes civiles et de produits liés à la défense;

43° à l'article 42 de l'ordonnance de la Région de Bruxelles-Capitale du 20 juin 2013 relative à l'importation, à l'exportation, au transit et au transfert de produits liés à la défense, d'autre matériel pouvant servir à un usage militaire, de matériel lié au maintien de l'ordre, d'armes à feu à usage civil, de leurs pièces, accessoires et munitions.”

2° dans le paragraphe 3 les mots “un crime visé” sont remplacés par les mots “une infraction visée”;

3° dans le paragraphe 4, les mots “articles 322 ou 323” sont remplacés par les mots “articles 403 ou 405” et les mots “l'article 467, alinéa 1er,” sont remplacés par les mots “l'article 466”;

4° dans la première phrase du paragraphe 5, les mots “articles 137, 347bis, 434 ou 470” sont remplacés par les mots “articles 219, 220, 226 à 228, 371, 464 ou 468”;

5° dans la deuxième phrase du paragraphe 5, les mots “l'article 137 du Code pénal, à l'exception de l'infraction visée à l'article 137, § 3, 6°” sont remplacés par les mots “l'article 371 du Code pénal, à l'exception de l'infraction visée à l'article 371, § 3, alinéa 1er, 6°”.

Art. 99

In artikel 90*quater* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 30 juni 1994, vervangen bij de wet van 25 december 2016 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 31 juli 2023, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, wordt tussen het eerste en het tweede lid een lid ingevoegd, luidende:

“De in het eerste lid genoemde personen zijn verplicht hun medewerking te verlenen.”;

2° in paragraaf 2, worden in het tweede lid, dat het derde lid wordt, de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”;

3° in paragraaf 2, derde lid, dat het vierde lid wordt, worden de woorden “met geldboete van honderd euro tot dertigduizend euro” vervangen door de woorden “overeenkomstig de artikelen 655 en 656 van het Strafwetboek”;

4° paragraaf 4, tweede lid, wordt aangevuld met de volgende zin: “Zij zijn verplicht hun medewerking te verlenen.”;

5° in paragraaf 4, derde lid, worden de woorden “met geldboete van honderd euro tot dertigduizend euro” vervangen door de woorden “overeenkomstig de artikelen 655 en 656 van het Strafwetboek”;

6° in paragraaf 4 wordt het vierde lid opgeheven.

7° in paragraaf 4, vijfde lid, worden de woorden “artikel 458” vervangen door “artikel 352”.

Art. 100

In artikel 90*octies*, § 2, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 25 december 2016, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Art. 101

In artikel 90*undecies*, § 1, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 7 november 2011 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 7 maart 2024, worden de woorden “een maximumstraf van vijf jaar gevangenisstraf” vervangen door de woorden “een straf van niveau 3”.

Art. 99

Dans l'article 90*quater* du même Code, inséré par la loi du 30 juin 1994, remplacé par la loi du 25 décembre 2016 et modifié en dernier lieu par la loi du 31 juillet 2023, les modifications suivantes sont apportées:

1° au paragraphe 2, un alinéa rédigé comme suit est inséré entre les alinéas 1er et 2:

“Les personnes indiquées à l'alinéa 1er sont tenues de prêter leur concours.”;

2° au paragraphe 2, dans l'alinéa 2, qui devient l'alinéa 3, les mots “l'article 458” sont remplacés par les mots “l'article 352”;

3° au paragraphe 2, alinéa 3, qui devient l'alinéa 4, les mots “d'une amende de cent euros à trente mille euros” sont remplacés par les mots “conformément aux articles 655 et 656 du Code pénal”;

4° le paragraphe 4, alinéa 2, est complété avec la phrase suivante: “Elles sont tenues de prêter leur concours.”;

5° au paragraphe 4, alinéa 3, les mots “d'une amende de cent euros à trente mille euros” sont remplacés par les mots “conformément aux articles 655 et 656 du Code pénal”;

6° dans le paragraphe 4 les alinéas 3 et 4 sont abrogés.

7° dans le paragraphe 4, alinéa 5, les mots “l'article 458” sont remplacés par les mots “l'article 352”.

Art. 100

Dans l'article 90*octies*, § 2, alinéa 2, du même Code, remplacé par la loi du 25 décembre 2016, les mots “l'article 458” sont remplacés par les mots “l'article 352”.

Art. 101

Dans l'article 90*undecies*, § 1er, du même Code, remplacé par la loi du 7 novembre 2011 et modifié en dernier lieu par la loi du 7 mars 2024, les mots “maximale de cinq ans d'emprisonnement” sont remplacés par les mots “de niveau 3”.

Art. 102

In artikel 90*duodecies*, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 7 november 2011 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 7 maart 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de woorden “maximumstraf van vijf jaar gevangenisstraf” vervangen door de woorden “straf van niveau 3”;

2° in paragraaf 4 worden de woorden “artikelen 417/7 of 417/11” vervangen door de woorden “artikelen 134 of 138”.

Art. 103

In artikel 90*sedecies*, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 28 maart 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “feiten die strafbaar zijn met criminele of correctionele straffen” vervangen door het woord “misdrijven”;

2° in het tweede lid worden de woorden “criminele en correctionele” opgeheven.

Art. 104

In artikel 91*bis*, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, hersteld bij de wet van 13 april 1995 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 maart 2022, worden de woorden “artikelen 347*bis*, 417/7 tot 417/22, 417/24 tot 417/47, 417/52 tot 417/54, 417/56, 433*quater*/1, 433*quater*/4, 398 tot 405*ter*, 409, 410, 422*bis*, 422*ter*, 423, 425, 426, 428, 433*quinqües* tot 433*octies* van het Strafwetboek, en de artikelen 77*bis* tot 77*quinqües* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen” vervangen door de woorden “artikelen 134 tot 149, 151 tot 168, 171 tot 174, 183 tot 185, 187, 194 tot 198, 200, 201, 206 tot 211, 223 tot 225, 226 tot 228, 258 tot 260, 265, 268, 299 tot 301, 328 tot 330, 333 tot 335, 336 en 337 van het Strafwetboek”.

Art. 105

In artikel 92, § 1, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, hersteld bij de wet van 28 november 2000, vervangen bij de wet van 30 november 2011 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 maart 2022, worden de woorden “artikelen 417/7 tot 417/19, 417/21, 417/22, 417/24 tot 417/36,

Art. 102

Dans l'article 90*duodecies*, du même Code, inséré par la loi du 7 novembre 2011 et modifié en dernier lieu par la loi du 7 mars 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, les mots “maximale de cinq ans d'emprisonnement” sont remplacés par les mots “de niveau 3”;

2° dans le paragraphe 4, les mots “articles 417/7 ou 417/11” sont remplacés par les mots “articles 134 ou 138”.

Art. 103

Dans l'article 90*sedecies*, du même Code, inséré par la loi du 28 mars 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, les mots “faits passibles de peines criminelles ou correctionnelles” sont remplacés par le mot “infractions”;

2° dans l'alinéa 2 les mots “criminelles et correctionnelles” sont abrogés.

Art. 104

Dans l'article 91*bis*, alinéa 1er, du même Code, rétabli par la loi du 13 avril 1995 et modifié en dernier lieu par la loi du 21 mars 2022, les mots “articles 347*bis*, 417/7 à 417/22, 417/24 à 417/47, 417/52 à 417/54, 417/56, 433*quater*/1, 433*quater*/4, 398 à 405*ter*, 409, 410, 422*bis*, 422*ter*, 423, 425, 426, 428, 433*quinqües* à 433*octies* du Code pénal, et aux articles 77*bis* à 77*quinqües* de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers” sont remplacés par les mots “articles 134 à 149, 151 à 168, 171 à 174, 183 à 185, 187, 194 à 198, 200, 201, 206 à 211, 223 à 225, 226 à 228, 258 à 260, 265, 268, 299 à 301, 328 à 330, 333 à 335, 336 et 337 du Code pénal”.

Art. 105

Dans l'article 92, § 1er, alinéa 1er, du même Code, rétabli par la loi du 28 novembre 2000, remplacé par la loi du 30 novembre 2011 et modifié en dernier lieu par la loi du 21 mars 2022, les mots “articles 417/7 à 417/19, 417/21, 417/22, 417/24 à 417/36, 417/38, 417/56 et 409”

417/38, 417/56 en 409” vervangen door de woorden “artikelen 134 tot 146, 148, 149, 151 tot 163, 165, 187, en 206 tot 211”.

Art. 106

In artikel 104 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 7 juli 2002 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 22 juli 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, eerste lid, worden de woorden “artikel 324*bis*” vervangen door de woorden “artikel 406”;

2° in paragraaf 4, derde lid, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Art. 107

In artikel 105, § 4, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 7 juli 2002 worden de woorden “gevangenisstraf van een jaar” vervangen door de woorden “straf van niveau 2”.

Art. 108

In artikel 108, § 3, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 7 juli 2002, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het 1° worden de woorden “wanbedrijf of misdaad” vervangen door het woord “misdrijf”;

2° in het 2° worden de woorden “een gevangenisstraf van een jaar” vervangen door de woorden “een straf van niveau 2”.

Art. 109

In artikel 111*quater* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 5 mei 2019 en gewijzigd bij de wet van 6 december 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, tweede lid, worden de woorden “artikel 324*bis*” vervangen door de woorden “artikel 406”;

2° in paragraaf 3, derde lid, worden de woorden “met geldboete van honderd euro tot dertigduizend euro” vervangen door de woorden “overeenkomstig de artikelen 655 en 656 van het Strafwetboek”;

sont remplacés par les mots “articles 134 à 146, 148, 149, 151 à 163, 165, 187 et 206 à 211”.

Art. 106

Dans l'article 104 du même Code, inséré par la loi du 7 juillet 2002 et modifié en dernier lieu par la loi du 22 juillet 2018, les modifications suivantes sont apportées:

1° au paragraphe 2, alinéa 1er, les mots “à l'article 324*bis*” sont remplacés par les mots “à l'article 406”;

2° au paragraphe 4, alinéa 3, les mots “l'article 458” sont remplacés par les mots “l'article 352”.

Art. 107

Dans l'article 105, § 4, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 7 juillet 2002, les mots “d'emprisonnement d'un an” sont remplacés par les mots “de niveau 2”.

Art. 108

Dans l'article 108, § 3, du même Code, inséré par la loi du 7 juillet 2002, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le 1°, les mots “un délit ou un crime” sont remplacés par les mots “une infraction”;

2° dans le 2°, les mots “d'emprisonnement d'un an” sont remplacés par les mots “de niveau 2”.

Art. 109

Dans l'article 111*quater*, du même Code, inséré par la loi du 5 mai 2019 et modifié par la loi du 6 décembre 2022, les modifications suivantes sont apportées:

1° au paragraphe 1er, alinéa 2, les mots “l'article 324*bis*” sont remplacés par les mots “l'article 406”;

2° au paragraphe 3, alinéa 3, les mots “d'une amende de cent euros à trente mille euros” sont remplacés par les mots “conformément aux articles 655 et 656 du Code pénal”;

3° in paragraaf 3, vierde lid, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Art. 110

In artikel 111*quinquies*, § 4, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 5 mei 2019, worden de woorden “een gevangenisstraf van een jaar” vervangen door de woorden “een straf van niveau 2”.

Art. 111

In artikel 111*octies*, derde lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 5 mei 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het 1° worden de woorden “wanbedrijf of misdaad” vervangen door het woord “misdrijf”;

2° in het 2° worden de woorden “een gevangenisstraf van een jaar” vervangen door de woorden “een straf van niveau 2”.

Art. 112

Artikel 112*quinquies*, § 2, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 25 december 2016, wordt vervangen als volgt:

“§ 2. De misdrijven die de afschermingsmaatregel bedoeld in paragraaf 1 kunnen wettigen, zijn deze bedoeld in:

— boek II, titel 4, hoofdstuk 1, van het Strafwetboek;

— de artikelen 405, tweede lid, en 407 tot 409 van hetzelfde Wetboek indien er een redelijk vermoeden bestaat dat de vereniging of organisatie gebruik maakt van intimidatie, bedreiging of geweld;

— in artikel 405, derde lid, van hetzelfde Wetboek, indien er een redelijk vermoeden bestaat dat de vereniging gebruik maakt van intimidatie, bedreiging of geweld om misdrijven bedoeld in artikel 90*ter*, § 2, te plegen.”

Art. 113

Artikel 112*undecies* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 25 december 2016, wordt opgeheven.

3° au paragraphe 3, alinéa 4, les mots “l’article 458” sont remplacés par les mots “l’article 352”.

Art. 110

Dans l’article 111*quinquies*, § 4, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 5 mai 2019, les mots “d’emprisonnement d’un an” sont remplacés par les mots “de niveau 2”.

Art. 111

Dans l’article 111*octies*, alinéa 3, du même Code, inséré par la loi du 5 mai 2019, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le 1°, les mots “un délit ou un crime” sont remplacés par les mots “une infraction”;

2° dans le 2°, les mots “d’emprisonnement d’un an” sont remplacés par les mots “de niveau 2”.

Art. 112

L’article 112*quinquies*, § 2, du même Code, inséré par la loi du 25 décembre 2016, est remplacé par ce qui suit:

“§ 2. Les infractions pouvant justifier la mesure de protection prévue au paragraphe 1er sont celles qui sont visées:

— au livre II, titre 4, chapitre 1er, du Code pénal;

— aux articles 405, alinéa 2, et 407 à 409 du même Code, s’il existe une présomption raisonnable que l’association ou l’organisation utilise l’intimidation, la menace ou la violence;

— à l’article 405, alinéa 3, du même Code, s’il existe une présomption raisonnable que l’association utilise l’intimidation, la menace ou la violence afin de commettre des infractions visées à l’article 90*ter*, § 2.”

Art. 113

L’article 112*undecies* du même Code, inséré par la loi du 25 décembre 2016, est abrogé.

Art. 114

In artikel 112*duodecies*, § 2, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 4 februari 2020, worden de woorden “misdaad of een wanbedrijf” vervangen door het woord “misdrijf”.

Art. 115

In artikel 113, van hetzelfde Wetboek, laatst gewijzigd bij de wet van 10 juli 1967, worden de woorden “criminele straf” vervangen door de woorden “straf van niveau 4 of een zwaardere straf”.

Art. 116

In artikel 114, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 juli 1967, worden de woorden “correctionele straf” vervangen door de woorden “straf van niveau 2 of 3”.

Art. 117

In artikel 119 van hetzelfde Wetboek worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt het woord “frank” vervangen door het woord “euro”;

2° het tweede lid wordt opgeheven;

3° in het derde lid worden in de Franse tekst de woorden “*du délit*” vervangen door de woorden “*de l’infraction*”;

4° in het derde lid wordt het woord “frank” vervangen door het woord “euro”.

Art. 118

In artikel 128, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 12 maart 1998, worden de woorden “noch een misdaad, noch een wanbedrijf, noch een overtreding” vervangen door de woorden “geen misdrijf”.

Art. 119

In artikel 129, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 12 maart 1998, worden de woorden “een overtreding of een van de in artikel 138 bedoelde wanbedrijven is” vervangen door de

Art. 114

Dans l’article 112*duodecies*, § 2, du même Code, inséré par la loi du 4 février 2020, les mots “un crime ou un délit” sont remplacés par les mots “une infraction”.

Art. 115

Dans l’article 113, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 10 juillet 1967, les mots “peine criminelle” sont remplacés par les mots “peine de niveau 4 ou une peine plus lourde”.

Art. 116

Dans l’article 114, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 10 juillet 1967, le mot “correctionnelle” est remplacé par les mots “de niveau 2 ou 3”.

Art. 117

Dans l’article 119 du même Code, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l’alinéa 1er le mot “francs” est remplacé par le mot “euros”;

2° l’alinéa 2 est abrogé;

3° dans l’alinéa 3, les mots “du délit” sont remplacés par les mots “de l’infraction”;

4° dans l’alinéa 3, le mot “francs” est remplacé par le mot “euros”.

Art. 118

Dans l’article 128, alinéa 1er, du même Code, remplacé par la loi du 12 mars 1998, les mots “ni crime, ni délit, ni contravention” sont remplacés par les mots “pas d’infraction”.

Art. 119

Dans l’article 129, alinéa 1er, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 12 mars 1998, les mots “n’est qu’une simple contravention de police ou l’un des délits prévus à l’article 138” sont remplacés par les mots

woorden “een misdrijf oplevert dat tot de bevoegdheid van de politierechtbank behoort”.

Art. 120

Artikel 137 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 juli 1967, wordt opgeheven.

Art. 121

In artikel 138 van hetzelfde Wetboek laatstelijk gewijzigd bij de wet van 30 december 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de inleidende zin, worden de woorden “inzake wanbedrijven” en “bovendien” opgeheven en wordt het woord “zij” vervangen door de woorden “de politierechtbank”;

2° het 6°*bis* wordt vervangen als volgt:

“6°*bis*. Van de misdrijven bedoeld in de artikelen 107, 107/1 en 218 van het Strafwetboek”;

3° in het 6°*ter* wordt het woord “wanbedrijven” vervangen door het woord “misdrijven”;

4° in het 11° worden in de Franse tekst de woorden “*Du délit puni*” vervangen door de woorden “*de l’infraction punie*”;

5° in het 15° worden de woorden “wanbedrijven” vervangen door de woorden “misdrijven”.

Art. 122

In artikel 139, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 9 april 2024, worden de woorden “misdaden of wanbedrijven” vervangen door het woord “misdrijven”.

Art. 123

Artikel 140 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij K.B. nr. 59 van 10 januari 1935 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 juli 1967, wordt opgeheven.

Art. 124

In artikel 145, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 11 juli 1994, worden de woorden

“constitue une infraction relevant de la compétence du tribunal de police”.

Art. 120

L’article 137 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 10 juillet 1967, est abrogé.

Art. 121

Dans l’article 138 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 30 décembre 2009, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans la phrase liminaire, les mots “en outre” et “sur les délits” sont abrogés et le mot “Il” est remplacé par les mots “Le tribunal de police”;

2° le 6°*bis* est remplacé par ce qui suit:

“6°*bis*. Des infractions prévues aux articles 107, 107/1 et 218 du Code pénal”;

3° dans le 6°*ter*, les mots “délits définis” sont remplacés par les mots “des infractions punies”;

4° dans le 11°, les mots “Du délit puni” sont remplacés par les mots “de l’infraction punie”;

5° dans le 15°, le mot “délits” est remplacé par le mot “infractions”.

Art. 122

Dans l’article 139, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 9 avril 2024, les mots “de crimes ou délits commis” sont remplacés par les mots “d’infractions commises”.

Art. 123

L’article 140 du même Code, remplacé par l’A.R. n° 59 du 10 janvier 1935 et modifié en dernier lieu par la loi du 10 juillet 1967, est abrogé.

Art. 124

Dans l’article 145, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 11 juillet 1994, les mots “contravention ou

“overtreding of wegens wanbedrijf dat” vervangen door de woorden “de misdrijven die” en wordt het woord “behoort” vervangen door het woord “behoren”.

Art. 125

In artikel 154 van hetzelfde Wetboek worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “overtredingen worden bewezen” vervangen door de woorden “misdrijven worden bewezen voor de politierechtbank”;

2° in het tweede lid worden de woorden “wanbedrijven of overtredingen” vervangen door het woord “misdrijven”.

Art. 126

In artikel 157 van hetzelfde Wetboek wordt het woord “geldboete” vervangen door de woorden “de bij de wet bepaalde straf”.

Art. 127

In artikel 158, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “tot geldboete” worden vervangen door de woorden “tot een straf”;

2° de woorden “van de geldboete” worden vervangen door de woorden “van deze straf”.

Art. 128

In artikel 159 van hetzelfde Wetboek, worden de woorden “noch een wanbedrijf, noch een overtreding” vervangen door de woorden “geen misdrijf”.

Art. 129

In artikel 160 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 11 juli 1994, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “waarop een correctionele straf of een zwaardere straf gesteld is” worden vervangen door de woorden “die niet tot de bevoegdheid behoren van de politierechtbank”;

délit” sont remplacés par les mots “les infractions” et le mot “behoort” du texte néerlandais est remplacé par le mot “behoren”.

Art. 125

Dans l'article 154, du même Code, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, les mots “contraventions seront prouvées” sont remplacés par les mots “infractions seront prouvées devant le tribunal de police”;

2° dans l'alinéa 2, les mots “délits ou les contraventions” sont remplacés par le mot “infractions”.

Art. 126

Dans l'article 157 du même Code, le mot “l'amende” est remplacé par les mots “la peine prévue par la loi”.

Art. 127

Dans l'article 158, alinéa 1er, du même Code, les modifications suivantes sont apportées:

1° les mots “à l'amende” sont remplacés par les mots “à une peine”;

2° les mots “de l'amende” sont remplacés par les mots “de cette peine”.

Art. 128

Dans l'article 159, du même Code, les mots “ne présente ni délit ni contravention de police” sont remplacés par les mots “ne constitue pas une infraction”.

Art. 129

Dans l'article 160 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 11 juillet 1994, les modifications suivantes sont apportées:

1° les mots “emporte une peine correctionnelle ou plus grave” sont remplacés par les mots “ne relève pas de compétence du tribunal de police”;

2° de woorden “onverminderd de bevoegdheidsbepalingen van artikel 138”, worden opgeheven.

Art. 130

In artikel 163, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 7 februari 2003, worden het vierde en het vijfde lid opgeheven.

Art. 131

In artikel 165, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 27 december 2006, wordt het woord “bijzondere” opgeheven.

Art. 132

In artikel 179 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 26 juni 2000, worden de woorden “waarvan de straf hoger is dan gevangenisstraf van zeven dagen en geldboete van vijftientig euro” vervangen door de woorden “die niet behoren tot de bevoegdheid van het hof van assisen of de politierechtbank of een ander bevoegd rechtscollege behoren”.

Art. 133

In artikel 181 van hetzelfde Wetboek, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het woord “wanbedrijf” wordt vervangen door de woorden “een misdrijf dat tot de bevoegdheid van de correctionele rechtbank behoort”;

2° het woord “wanbedrijven” wordt vervangen door de woorden “misdrijven die tot de bevoegdheid van de correctionele rechtbank behoren”.

Art. 134

In artikel 182, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 17 maart 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het woord “correctionnel” wordt in de Franse tekst ingevoegd tussen de woorden “*Le tribunal*” en de woorden “*sera saisi*”;

2° de woorden “*en matière correctionnelle*,” worden in de Franse tekst opgeheven;

2° les mots “sans préjudice des compétences prévues à l’article 138”, sont abrogés.

Art. 130

Dans l’article 163, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 7 février 2003, les alinéas 4 et 5, sont abrogés.

Art. 131

Dans le texte néerlandais de l’article 165, alinéa 2, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 27 décembre 2006, le mot “bijzondere” est abrogé.

Art. 132

Dans l’article 179, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 26 juin 2000, les mots “tous les délits dont la peine excède sept jours d’emprisonnement et vingt-cinq francs d’amende” sont remplacés par les mots “toutes les infractions qui ne relèvent pas de la compétence de la cour d’assises ou du tribunal de police ou une autre juridiction compétente”.

Art. 133

Dans l’article 181 du même Code, les modifications suivantes sont apportées:

1° les mots “un délit correctionnel” sont remplacés par les mots “une infraction relevant de la compétence du tribunal correctionnel”;

2° les mots “pour les délits correctionnels commis” sont remplacés par les mots “pour les infractions relevant de la compétence du tribunal correctionnel commises”.

Art. 134

Dans l’article 182, alinéa 1er, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 17 mars 2013, les modifications suivantes sont apportées:

1° le mot “correctionnel” est inséré entre les mots “Le tribunal” et les mots “sera saisi”;

2° les mots “en matière correctionnelle,” sont abrogés;

3° de woorden “door de burgerlijke partij en, in alle gevallen” worden opgeheven;

4° tussen de eerste en de tweede zin, wordt een zin ingevoegd, luidende: “De correctionele rechtbank wordt ook gevat voor de misdrijven waarop een straf is gesteld van niveau 1, 2 of 3 door de dagvaarding rechtsreeks aan de verdachte en aan de voor het misdrijf burgerrechtelijk aansprakelijke personen door de burgerlijke partij.”.

Art. 135

In artikel 189, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 28 oktober 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “wanbedrijven wordt geleverd op de wijze als bij” worden vervangen door de woorden “misdrijven die tot de bevoegdheid van de correctionele rechtbank behoren wordt geleverd op de wijze zoals bij”;

2° de woorden “ten aanzien van de overtredingen”, worden opgeheven.

Art. 136

In artikel 190 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 16 oktober 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “de artikelen 417/7 tot 417/36, 417/38, 417/44, 417/46, 417/47, 417/56, 433*quater*/1, 433*quater*/4 of op artikel 433*quinquies*” vervangen door de woorden “de artikelen 134 tot 163, 165, 171, 173, 174, 187, 258, 265 of op artikel 268”;

2° in het tweede lid van de Franse tekst worden de woorden “*du délit*” vervangen door de woorden “*de l’infraction*”.

Art. 137

In artikel 190*sexies*, § 1, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 18 januari 2024, worden de woorden “hoofdstraf van meer dan vijf jaar gevangenisstraf” vervangen door de woorden “een straf van niveau 4”.

3° les mots “du délit par la partie civile, et, dans tous les cas,” sont remplacés par les mots “de l’infraction”;

4° entre la première et la deuxième phrase, il est inséré une phrase rédigée comme suit: “Le tribunal correctionnel sera également saisi pour les infractions punissables d’une peine de niveau 1, 2 ou 3 par la citation donnée directement à l’inculpé et aux personnes civilement responsables de l’infraction par la partie civile.”.

Art. 135

Dans l’article 189, du même Code, modifiée en dernier lieu par la loi du 28 octobre 2016, les modifications sont apportées:

1° les mots “délits correctionnels” sont remplacés par les mots “infractions relevant de la compétence du tribunal correctionnel”;

2° les mots “, concernant les contraventions de police”, sont abrogés.

Art. 136

Dans l’article 190 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 16 octobre 2022, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l’alinéa 1er, les mots “les articles 417/7 à 417/36, 417/38, 417/44, 417/46, 417/47, 417/56, 433*quater*/1, 433*quater*/4 ou sur l’article 433*quinquies*” sont remplacés par les mots “les articles 134 à 163, 165, 171, 173, 174, 187, 258, 265 ou sur l’article 268”;

2° dans l’alinéa 2, les mots “du délit” sont remplacés par les mots “de l’infraction”.

Art. 137

Dans l’article 190*sexies*, § 1er, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 18 janvier 2024, les mots “d’un emprisonnement correctionnel principal de plus de cinq ans” sont remplacés par les mots “d’une peine de niveau 4”.

Art. 138

In artikel 191 van hetzelfde Wetboek, worden de woorden “noch een wanbedrijf noch een overtreding” vervangen door de woorden “geen misdrijf”.

Art. 139

In artikel 192, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 juli 1967, worden de woorden “slechts een overtreding oplevert of een wanbedrijf” vervangen door de woorden “een misdrijf oplevert”.

Art. 140

In artikel 193 van hetzelfde Wetboek, worden de woorden “strafbaar is met een criminele straf,” vervangen door de woorden “tot de bevoegdheid behoort van het hof van assisen”.

Art. 141

In artikel 195 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 27 april 1987 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 19 december 2023, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het vijfde lid wordt de zin “Wanneer hij veroordeelt tot een geldboete houdt hij voor de vaststelling van het bedrag ervan rekening met de door de beklaagde aangevoerde elementen over zijn sociale toestand.”, opgeheven;

2° in het zevende lid worden de woorden “in boek II, titels I, Ibis en Iter, in artikel 417/12, in artikel 394, indien gepleegd ten aanzien van één of meer politieambtenaren wegens hun hoedanigheid, in artikel 417/2, derde lid, 2°, of in artikel 428, § 5,” vervangen door de woorden “in boek II, titel I, titel 4, hoofdstuk 1 en titel 8, hoofdstukken 1 tot 3, in artikel 97, in artikel 139, indien gepleegd ten aanzien van één of meer politieambtenaren wegens hun hoedanigheid, in artikel 118, of in artikel 225”;

3° in het achtste lid wordt het woord “correctionele” opgeheven;

4° het negende lid wordt opgeheven;

Art. 138

Dans l'article 191 du même Code, les mots “n'est réputé ni délit ni contravention de police” sont remplacés par les mots “ne constitue pas une infraction”.

Art. 139

Dans l'article 192 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 10 juillet 1967, les mots “n'est qu'une contravention de police ou un délit” sont remplacés par les mots “est une infraction”.

Art. 140

Dans l'article 193, du même Code, les mots “mériter une peine criminelle” sont remplacés par les mots “relever de la compétence de la cour d'assises”.

Art. 141

Dans l'article 195 du même Code, remplacé par la loi du 27 avril 1987 et modifié en dernier lieu par la loi du 19 décembre 2023, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 5, la phrase “Lorsqu'il condamne à une peine d'amende, il tient compte, pour la détermination de son montant, des éléments invoqués par le prévenu eu égard à sa situation sociale.”, est abrogée;

2° dans l'alinéa 7, les mots “dans le livre II, titres Ier, I^{er}bis et I^{er}ter, dans l'article 417/12, dans l'article 394, s'ils ont été commis à l'égard d'un ou plusieurs fonctionnaires de police en raison de leur qualité, dans l'article 417/2, alinéa 3, 2°, ou dans l'article 428, § 5,” sont remplacés par les mots “dans le livre II, titre Ier, titre 4, chapitre 1er et titre 8, chapitres 1er à 3, dans l'article 97, dans l'article 139, s'ils ont été commis à l'égard d'un ou plusieurs fonctionnaires de police en raison de leur qualité, dans l'article 118 ou dans l'article 225”;

3° dans l'alinéa 8, le mot “correctionnel” est abrogé;

4° l'alinéa 9 est abrogé;

Art. 142

In artikel 196/1, vijfde lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 23 maart 2019, wordt het woord “bijzondere” opgeheven.

Art. 143

In artikel 197*bis*, § 3, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 11 februari 2014, wordt het woord “bijzondere” opgeheven.

Art. 144

In de Franse tekst van artikel 210, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 12 februari 2003, worden de woorden “*du délit*” vervangen door de woorden “*de l’infraction*”.

Art. 145

In artikel 212 hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 juli 1967, worden de woorden “door geen enkele wet wordt beschouwd als wanbedrijf of overtreding” vervangen door de woorden “geen misdrijf oplevert”.

Art. 146

Artikel 213 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 juli 1967, wordt opgeheven.

Art. 147

In artikel 214 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 juli 1967, worden de woorden “misdrijf strafbaar is met een criminele straf” vervangen door de woorden “feit tot de bevoegdheid behoort van het hof van assisen”.

Art. 148

In artikel 215*bis* van hetzelfde Wetboek, hernummerd bij de wet van 5 februari 2016, worden in de Franse tekst de woorden “*du délit*” vervangen door de woorden “*de l’infraction*”.

Art. 142

Dans l'article 196/1, alinéa 5, du même Code, inséré par la loi du 23 mars 2019, le mot “spéciale” est abrogé.

Art. 143

Dans l'article 197*bis*, § 3, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 11 février 2014, le mot “spéciale” est abrogé.

Art. 144

Dans l'article 210, alinéa 1er, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 12 février 2003, les mots “du délit” sont remplacés par les mots “de l’infraction”.

Art. 145

Dans l'article 212, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 10 juillet 1967, les mots “n'est réputé délit ni contravention de police par aucune loi” sont remplacés par les mots “ne constitue pas une infraction”.

Art. 146

L'article 213 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 10 juillet 1967, est abrogé.

Art. 147

Dans l'article 214, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 10 juillet 1967, les mots “délict est de nature à mériter une peine criminelle” sont remplacés par les mots “fait est de nature à relever de la compétence de la cour d'assises”.

Art. 148

Dans l'article 215*bis*, du même Code, renuméroté par la loi du 5 février 2016, les mots “du délict” sont remplacés par les mots “de l’infraction”.

Art. 149

In artikel 216, § 1, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 14 april 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “hoofdstraf van meer dan vijf jaar correctionele gevangenisstraf” vervangen door de woorden “straf van niveau 4 of van een zwaardere straf”;

2° in het tweede lid worden de woorden “eenvoudige schuldigverklaring” vervangen door de woorden “veroordeling bij schuldigverklaring”;

3° in het tweede lid worden de woorden “artikel 65, tweede lid” vervangen door de woorden “artikel 62”;

4° in het derde lid, in de bepaling onder 2°, worden de woorden “in de artikelen 417/11 tot 417/22” vervangen door de woorden “in de artikelen 138 tot 149”;

5° in het derde lid, in de bepaling onder 3°, worden de woorden “in de artikelen 417/25 tot 417/41, 417/44 tot 417/47, 417/52 en 417/54” vervangen door de woorden “in de artikelen 152 tot 168, 171 tot 174, 177 tot 179, 183 en 185”;

6° in het derde lid, in de bepaling onder 4°, worden de woorden “in de artikelen 393 tot 397” worden vervangen door de woorden “in de artikelen 96 tot 98, 100 tot 102”.

Art. 150

In artikel 216/7, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 14 april 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, wordt de bepaling onder 1° vervangen als volgt:

“1° een lagere straf toezeggen met toepassing van de verzachtende omstandigheden, inzake de door de persoon bedoeld in artikel 216/1 gepleegde of gepoogde misdrijven met geweld of bedreiging en de misdrijven vervat in hoofdstuk 1 van titel 4 van boek 2 van het Strafwetboek;”;

2° in paragraaf 1, eerste lid, wordt de bepaling onder 2° opgeheven;

3° in paragraaf 1, eerste lid, wordt de bepaling onder 3° hernoemd in 2°;

Art. 149

Dans l'article 216, § 1er, du même Code, remplacé par la loi du 14 avril 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, les mots “d'un emprisonnement correctionnel principal de plus de cinq ans” sont remplacés par les mots “d'une peine de niveau 4 ou d'une peine plus lourde”;

2° dans l'alinéa 2, les mots “simple déclaration de culpabilité” sont remplacés par les mots “condamnation par déclaration de culpabilité”;

3° dans l'alinéa 2, les mots “l'article 65, alinéa 2,” sont remplacés par les mots “l'article 62”;

4° dans l'alinéa 3, 2°, les mots “aux articles 417/11 à 417/22” sont remplacés par les mots “aux articles 138 à 149”;

5° dans l'alinéa 3, °, les mots “aux articles 417/25 à 417/41, 417/44 à 417/47, 417/52 et 417/54” sont remplacés par les mots “aux articles 152 à 168, 171 à 174, 177 à 179, 183 et 185”;

6° dans l'alinéa 3, 4°, les mots “aux articles 393 à 397” sont remplacés par les mots “aux articles 96 à 98, 100, à 102”.

Art. 150

Dans l'article 216/7, du même Code, remplacé par la loi du 14 avril 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, le 1° est remplacé par ce qui suit:

“1° promettre une peine d'un niveau inférieur avec application des circonstances atténuantes, concernant les infractions avec violences ou menaces et les infractions figurant au chapitre 1er du titre 4 du livre II du Code pénal qui ont été commises ou tentées par la personne visée à l'article 216/1;”;

2° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, le 2° est abrogé;

3° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, le 3° est renuméroté en 2°;

4° in paragraaf 1, eerste lid, wordt de bepaling onder 4° hernummerd in 3°;

5° in paragraaf 1, worden in de bepaling onder 3°, die het 2° wordt, de woorden “eenvoudige schuldigverklaring” vervangen door de woorden “veroordeling bij schuldigverklaring”;

6° in paragraaf 1, worden in de bepaling onder 3°, die het 2° wordt, de woorden “autonome probatiestraf” vervangen door het woord “probatie straf”;

7° in paragraaf 1, wordt in de bepaling onder 3°, die het 2° wordt, de woorden “misdaden zonder geweld of bedreiging en wanbedrijven zonder geweld of bedreiging, met uitsluiting van de misdaden en wanbedrijven vervat in titel 1ter van boek 2 van het Strafwetboek” vervangen door de woorden “misdrijven zonder geweld of bedreiging, met uitsluiting van de misdrijven vervat in hoofdstuk 1 van titel 4 van boek 2 van het Strafwetboek”;

8° in paragraaf 1, wordt in de bepaling onder 4°, die het 3° wordt, het woord “bijzondere” opgeheven;

9° in paragraaf 2, eerste en tweede lid, worden de woorden “in voorkomend geval met vermelding van de in acht genomen verzachtende omstandigheden of reden van verschoning met toepassing van artikel 2, tweede lid, van de wet van 4 oktober 1867 op de verzachtende omstandigheden” telkens opgeheven;

10° in paragraaf 3, vijfde lid, worden de woorden “, in voorkomend geval mits aanneming van verzachtende omstandigheden of van een reden van verschoning met toepassing van artikel 2, tweede lid, van de wet van 4 oktober 1867 op de verzachtende omstandigheden,” opgeheven;

11° in paragraaf 3, zesde lid, worden de woorden “de straf overeenkomstig het bepaalde in artikel 216/9 een criminele straf is behorende tot de bevoegdheid” vervangen door de woorden “het misdrijf tot de bevoegdheid behoort”.

Art. 151

In artikel 216/10, § 1, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 14 april 2024, worden de woorden “de straf overeenkomstig het bepaalde in artikel 216/9 een criminele straf is behorend tot de bevoegdheid” vervangen door de woorden “het misdrijf tot de bevoegdheid behoort”.

4° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, le 4° est renuméroté en 3°;

5° dans le paragraphe 1er, dans le 3°, qui devient le 2°, les mots “reconnaissance simple de culpabilité” sont remplacés par les mots “condamnation par déclaration de culpabilité”;

6° dans le paragraphe 1er dans le 3°, qui devient le 2°, les mots “peine de probation autonome” sont remplacés par les mots “peine de probation”;

7° dans le paragraphe 1er, dans le 3°, qui devient le 2°, les mots “les crimes sans violences ou menaces et les délits sans violences ou menaces qui ont été commis ou tentés par la personne visée à l’article 216/1, à l’exclusion des crimes et délits repris au titre 1er du livre 2 du Code pénal” sont remplacés par les mots “les infractions sans violences ou menaces qui ont été commises ou tentées par la personne visée à l’article 216/1, à l’exclusion des infractions figurant au chapitre 1er du titre 4 du livre II du Code pénal”;

8° dans le paragraphe 1er, dans le 4°, qui devient le 3°, le mot “spéciale” est abrogé;

9° dans le paragraphe 2, alinéas 1er et 2, les mots “le cas échéant en mentionnant les circonstances atténuantes ou la cause d’excuse prises en considération par application de l’article 2, alinéa 2, de la loi du 4 octobre 1867 sur les circonstances atténuantes” sont à chaque fois abrogés;

10° dans le paragraphe 3, alinéa 5, les mots “, le cas échéant moyennant l’adoption de circonstances atténuantes ou d’une cause d’excuse par application de l’article 2, alinéa 2, de la loi du 4 octobre 1867 sur les circonstances atténuantes,” sont abrogés;

11° dans le paragraphe 3, alinéa 6, les mots “la peine conformément au prescrit de l’article 216/9 est une peine criminelle relevant” sont remplacés par les mots “l’infraction relève”.

Art. 151

Dans l’article 216/10, § 1er, du même Code, inséré par la loi du 14 avril 2024, les mots “la peine conformément au prescrit de l’article 216/9 est une peine criminelle relevant” sont remplacés par les mots “l’infraction relève”.

Art. 152

In artikel 216*bis*, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 15 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “meer dan twee jaar correctionele gevangenisstraf of een zwaardere straf” vervangen door de woorden “meer dan twee jaar gevangenisstraf of een zwaardere straf voor natuurlijke personen en een geldboete van meer dan 360.000 euro voor rechtspersonen”;

2° in paragraaf 1, vijfde lid, worden de woorden “De in het eerste lid bedoelde geldsom mag niet meer bedragen dan het maximum van de in de wet voorziene geldboete, verhoogd met de opdecimen en dient” vervangen door de woorden “Indien het misdrijf wordt gestraft met een straf van niveau 1, mag de in het eerste lid bedoelde geldsom niet meer bedragen dan het maximum van de geldboete die door de wet voor die straf is bepaald en dient deze geldsom”;

3° in paragraaf 2, vierde lid, worden in de Franse tekst de woorden “*délits fiscaux ou sociaux*” vervangen door de woorden “*infractions fiscales ou sociales*”;

4° in paragraaf 2, elfde lid, worden de woorden “artikel 460*ter*” vervangen door de woorden “artikel 668”;

5° in paragraaf 2, twaalfde lid, worden de woorden “, mededaders of medeplichtigen” vervangen door de woorden “of deelnemers”;

6° in paragraaf 2, twaalfde lid, worden de woorden “artikel 50, derde lid” vervangen door de woorden “artikel 68, tweede lid”.

Art. 153

In artikel 216*bis*/1, § 9, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet 31 juli 2023, worden de woorden “artikelen 49 en 96” vervangen door de woorden “artikelen 69 en 74, § 2”.

Art. 154

In artikel 216*ter*, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 18 maart 2018 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 15 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “meer dan twee jaar correctionele gevangenisstraf of

Art. 152

Dans l'article 216*bis*, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 15 mai 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “correctionnel principal de plus de deux ans ou d'une peine plus lourde” sont remplacés par les mots “emprisonnement principal de plus de deux ans ou d'une peine plus lourde pour des personnes physiques et une peine d'amende de plus de 360.000 euros pour des personnes morales”;

2° dans le paragraphe 1er, alinéa 5, les mots “La somme visée à l'alinéa 1er ne peut être supérieure au maximum de l'amende prévue par la loi, majorée des décimes additionnels et doit” sont remplacés par les mots “Si l'infraction est punie d'une peine de niveau 1, la somme visée à l'alinéa 1er ne peut être supérieure au maximum de l'amende prévue pour cette peine par la loi et cette somme doit”;

3° dans le paragraphe 2, alinéa 4, les mots “délits fiscaux ou sociaux” sont remplacés par les mots “infractions fiscales ou sociales”;

4° dans le paragraphe 2, alinéa 11, les mots “l'article 460*ter*” sont remplacés par les mots “l'article 668”;

5° dans le paragraphe 2, alinéa 12, les mots “coauteurs ou complices,” sont remplacés par les mots “ou participants”;

6° dans le paragraphe 2, alinéa 12, les mots “l'article 50, alinéa 3” sont remplacés par les mots “l'article 68, alinéa 2”.

Art. 153

Dans l'article 216*bis*/1, § 9, du même Code, inséré par la loi du 31 juillet 2023, les mots “articles 49 et 96” sont remplacés par les mots “articles 69 et 74, § 2”.

Art. 154

Dans l'article 216*ter*, du même Code, remplacé par la loi du 18 mars 2018 et modifié en dernier lieu par la loi du 15 mai 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le § 1er, alinéa 1er, les mots “correctionnel principal de plus de deux ans ou d'une peine plus lourde”

een zwaardere straf” vervangen door de woorden “meer dan twee jaar gevangenisstraf of een zwaardere straf voor natuurlijke personen en een geldboete van meer dan 360.000 euro voor rechtspersonen”;

2° in paragraaf 6, zevende lid, worden de woorden “artikel 460~~ter~~” vervangen door de woorden “artikel 668”.

Art. 155

Artikel 216~~novies~~, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij wet van 21 december 2009, wordt vervangen als volgt:

“Art. 216~~novies~~. Het hof van assisen neemt kennis van de criminele zaken. De criminele zaken zijn de zaken met betrekking tot:

1° de misdrijven waarop een straf van niveau 8 is gesteld;

2° de doodslag, bedoeld in de artikelen 96 tot 100 van het Strafwetboek;

3° de foltering met de dood tot gevolg, bedoeld in artikel 118 van het Strafwetboek;

4° de aantasting van seksuele integriteit en verkrachting met de dood tot gevolg, bedoeld in artikel 139 van het Strafwetboek;

5° de gijzeling met de dood tot gevolg, bedoeld in artikel 228 van het Strafwetboek.”.

Art. 156

In artikel 231, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 21 december 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “, onder voorbehoud van de toepassing van artikel 2 van de wet van 4 oktober 1867 op de verzachtende omstandigheden” opgeheven;

2° in het tweede lid worden de woorden “de misdaad” vervangen door de woorden “het misdrijf”;

Art. 157

In artikel 245, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 juli 1967, worden in de Franse

sont remplacés par les mots “emprisonnement principal de plus de deux ans ou d’une peine plus lourde pour des personnes physiques et une peine d’amende de plus de 360.00 euros pour des personnes morales”;

2° dans le paragraphe 6, alinéa 7, les mots “l’article 460~~ter~~” sont remplacés par les mots “l’article 668”.

Art. 155

L’article 216~~novies~~, du même Code, inséré par la loi du 21 décembre 2009, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 216~~novies~~. La cour d’assises connaît des affaires criminelles. Les affaires criminelles sont celles qui concernent:

1° les infractions punies d’une peine de niveau 8;

2° le meurtre, tel que visé aux articles 96 à 100 du Code pénal;

3° la torture ayant entraîné la mort, telle que visée à l’article 118 du Code pénal;

4° l’atteinte à l’intégrité sexuelle et le viol ayant entraîné la mort, tels que visés à l’article 139 du Code pénal;

5° la prise d’otage ayant entraîné la mort, telle que visée à l’article 228 du Code pénal.”.

Art. 156

Dans l’article 231, du même Code, remplacé par la loi du 21 décembre 2009, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l’alinéa 1er, les mots “, sous réserve de l’application de l’article 2 de la loi du 4 octobre 1867 sur les circonstances atténuantes” sont abrogés;

2° dans l’alinéa 2, les mots “le crime a été mal qualifié” sont remplacés par les mots “l’infraction a été mal qualifiée”.

Art. 157

Dans l’article 245, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 10 juillet 1967, les mots “le délit a été

tekst de woorden “*le délit a été commis*” vervangen door de woorden “*l’infraction a été commise*”.

Art. 158

In artikel 258/1, § 3, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 30 juli 2022, worden de woorden “gevangenisstraf van zes maanden tot twee jaar en met geldboete van tweehonderd euro tot tienduizend euro of met een van die straffen alleen” vervangen door de woorden “straf van niveau 2”.

Art. 159

In artikel 261 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 21 december 2009, worden de woorden “die andere bepaalde misdaad” vervangen door de woorden “dat ander bepaalde misdrijf”.

Art. 160

In artikel 317, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 21 december 2009, worden de woorden “artikel 80” vervangen door de woorden “artikel 654 van het Strafwetboek”.

Art. 161

In artikel 323 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 21 december 2009, worden de woorden “die bepaalde andere misdaad” vervangen door de woorden “dat ander bepaalde misdrijf”.

Art. 162

In artikel 324 van hetzelfde Wetboek, hersteld bij de wet van 21 december 2009, worden de woorden “de misdaad” vervangen door de woorden “het misdrijf”.

Art. 163

In artikel 328, vijfde lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 21 december 2009, worden de woorden “geldboete van ten hoogste duizend euro” vervangen door de woorden “een straf van niveau 1”.

commis” sont remplacés par les mots “l’infraction a été commise”.

Art. 158

Dans l’article 258/1, § 3, du même Code, inséré par la loi du 30 juillet 2022, les mots “un emprisonnement de six mois à deux ans et d’une amende de deux cents euros à dix mille euros ou d’une de ces peines seulement” sont remplacés par les mots “une peine de niveau 2”.

Art. 159

Dans l’article 261, du même Code, inséré par la loi du 21 décembre 2009, les mots “tel autre crime” sont remplacés par les mots “telle autre infraction”.

Art. 160

Dans l’article 317, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 21 décembre 2009, les mots “l’article 80” sont remplacés par les mots “l’article 654 du Code pénal”.

Art. 161

Dans l’article 323, du même Code, inséré par la loi du 21 décembre 2009, les mots “tel autre crime” sont remplacés par les mots “telle autre infraction”.

Art. 162

Dans l’article 324, du même Code, rétabli par la loi du 21 décembre 2009, les mots “le crime” sont remplacés par les mots “l’infraction”.

Art. 163

Dans l’article 328, alinéa 5, du même Code, remplacé par la loi du 21 décembre 2009, les mots “amende de mille euros au plus” sont remplacés par les mots “peine de niveau 1”.

Art. 164

In artikel 344, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 21 december 2009 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 19 december 2023, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het vijfde lid, worden de woorden “boek II, titels I, *Ibis* en *Iter*, in artikel 417/12, in artikel 394, indien gepleegd ten aanzien van één of meer politieambtenaren wegens hun hoedanigheid, in artikel 417/2, derde lid, 2°, of in artikel 428, § 5, van het Strafwetboek” vervangen door de woorden “in boek II, titel I, titel 4, hoofdstuk 1 en titel 8, hoofdstukken 1 tot 3, in artikel 97, in artikel 139, indien gepleegd ten aanzien van één of meer politieambtenaren wegens hun hoedanigheid, in artikel 118, of in artikel 225 van het Strafwetboek”;

2° in het zesde lid, worden de woorden “correctionele gevangenisstraf van dertig jaar of meer, een opsluiting of hechtenis van dertig jaar of meer of tot een levenslange opsluiting of hechtenis” vervangen door de woorden “een gevangenisstraf van dertig jaar of levenslang”.

Art. 165

In artikel 361, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 21 december 2009, wordt het woord “bijzondere” opgeheven.

Art. 166

In artikel 362, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 21 december 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “andere misdaden” worden vervangen door de woorden “andere misdrijven”;

2° de woorden “aan het licht gekomen misdaden” worden vervangen door de woorden “aan het licht gekomen misdrijven”;

3° de woorden “*les premiers*” worden in de Franse tekst vervangen door de woorden “*les premières*”;

4° het woord “medeplichtigen” wordt vervangen door het woord “deelnemers”.

Art. 164

Dans l'article 344, du même Code, remplacé par la loi du 21 décembre 2009 et modifié en dernier lieu par la loi du 19 décembre 2023, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 5, les mots “livre II, titres Ier, I^{er bis} et I^{er ter}, dans l'article 417/12, dans l'article 394, s'ils ont été commis à l'égard d'un ou plusieurs fonctionnaires de police en raison de leur qualité, dans l'article 417/2, alinéa 3, 2°, ou dans l'article 428, § 5, du Code pénal” sont remplacés par les mots “livre II, titre Ier, titre 4, chapitre 1er et titre 8, chapitres 1er à 3, dans l'article 97, dans l'article 139, s'ils ont été commis à l'égard d'un ou plusieurs fonctionnaires de police en raison de leur qualité, dans l'article 118 ou dans l'article 225 du Code pénal”;

2° dans l'alinéa 6, les mots “correctionnel de trente ans ou plus, une réclusion ou détention de trente ans ou plus ou à une réclusion ou détention” sont remplacés par les mots “de trente ans ou”.

Art. 165

Dans le texte néerlandais de l'article 361, alinéa 2, du même Code, remplacé par la loi du 21 décembre 2009, le mot “bijzondere” est abrogé.

Art. 166

Dans l'article 362, alinéa 1er, du même Code, remplacé par la loi du 21 décembre 2009, les modifications suivantes sont apportées:

1° les mots “crimes que ceux” sont remplacés par les mots “infractions que celles”;

2° les mots “crimes nouvellement manifestés” sont remplacés par les mots “infractions nouvellement manifestées”;

3° les mots “les premiers” sont remplacés par les mots “les premières”;

4° le mot “complices” est remplacé par le mot “participants”.

Art. 167

In artikel 410 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 december 2009, worden de woorden “de misdaad” vervangen door de woorden “het misdrijf” en de woorden “zodanige misdaad” vervangen door het woord “zodanig misdrijf”.

Art. 168

In artikel 421 van hetzelfde Wetboek, hersteld bij de wet van 14 februari 2014, wordt het woord “misdaad” vervangen door het woord “misdrijf”.

Art. 169

In artikel 436 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 14 februari 2024, worden de woorden “de misdaad” vervangen door de woorden “het misdrijf” en de woorden “zodanige misdaad” vervangen door de woorden “zodanig misdrijf”.

Art. 170

In artikel 448 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 26 juni 2000, worden de woorden “; een en ander op straffe van geldboete van vijftig frank tegen de griffier die het stuk in ontvangst heeft genomen zonder dat die formaliteit vervuld is” opgeheven.

Art. 171

In artikel 449 van hetzelfde Wetboek, worden de woorden “, op straffe van dezelfde geldboete”, opgeheven.

Art. 172

Artikel 450, laatste lid, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 26 juni 2000, wordt opgeheven.

Art. 173

In artikel 453 van hetzelfde Wetboek, worden de woorden “, en onder dezelfde straffen”, opgeheven.

Art. 174

In artikel 460 van hetzelfde Wetboek, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

Art. 167

Dans l'article 410 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 21 décembre 2009, les mots “du crime” sont remplacés par les mots “de l'infraction”.

Art. 168

Dans l'article 421 du même Code, rétabli par la loi du 14 février 2014, le mot “crime” est remplacé par le mot “infraction”.

Art. 169

Dans l'article 436 du même Code, remplacé par la loi du 14 février 2024, les mots “du crime” sont remplacés par les mots “de l'infraction”.

Art. 170

Dans l'article 448 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 26 juin 2000, les mots “; le tout à peine de cinquante francs d'amende contre le greffier qui l'aura reçue sans que cette formalité ait été remplie” sont abrogés.

Art. 171

Dans l'article 449 du même Code, les mots “, sous peine d'une pareille amende”, sont abrogés.

Art. 172

L'article 450, dernier alinéa, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 26 juin 2000, est abrogé.

Art. 173

Dans l'article 453 du même Code, les mots “, et sous les mêmes peines”, sont abrogés.

Art. 174

Dans l'article 460 du même Code, les modifications suivantes sont apportées:

1° in het eerste lid wordt het woord “medeplichtige” telkens vervangen door het woord “deelnemer”;

2° in het eerste lid, worden de woorden “de misdaad” vervangen door de woorden “het misdrijf”;

3° in het eerste lid wordt het woord “*criminellement*” in de Franse tekst opgeheven;

4° in het derde lid, worden de woorden “misdaad, een wanbedrijf of een overtreding” vervangen door het woord “misdrijf”.

Art. 175

In artikel 462, van hetzelfde Wetboek, worden in de Franse tekst de woorden “*le délit paraîtra avoir été commis*” vervangen door de woorden “*l’infraction paraîtra avoir été commise*”.

Art. 176

In artikel 463, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 26 juni 2000, worden de woorden “, op straffe van geldboete van vijftig frank tegen de griffier”, opgeheven.

Art. 177

In artikel 464 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 oktober 1967, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt in de Franse tekst het woord “*délits*” vervangen door het woord “*infractions*”;

2° in het derde lid worden de woorden “de misdaad” vervangen door de woorden “het misdrijf”.

Art. 178

In artikel 464/1 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 11 februari 2014 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 28 november 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, wordt het woord “bijzondere” opgeheven.

2° in paragraaf 5, tweede lid, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 669”;

1° dans l’alinéa 1er, le mot “complice” est à chaque fois remplacé par le mot “participant”;

2° dans l’alinéa 1er, les mots “du crime” sont remplacés par les mots “de l’infraction”;

3° dans l’alinéa 1er, le mot “criminellement” est abrogé;

4° dans l’alinéa 3, les mots “de crimes, délits ou contraventions” sont remplacés par les mots “d’infractions”.

Art. 175

Dans l’article 462, du même Code, les mots “le délit paraîtra avoir été commis”, sont remplacés “l’infraction paraîtra avoir été commise”.

Art. 176

Dans l’article 463, alinéa 2, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 26 juin 2000, les mots “, à peine d’une amende de cinquante francs contre le greffier”, sont abrogés.

Art. 177

Dans l’article 464 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 10 octobre 1967, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l’alinéa 1er, le mot “délits” est remplacé par le mot “infractions”;

2° dans l’alinéa 3, les mots “le crime” sont remplacés par les mots “l’infraction”.

Art. 178

Dans l’article 464/1, du même Code, inséré par la loi du 11 février 2014, et modifié en dernier lieu par la loi du 28 novembre 2021, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, le mot “spéciale” est abrogé.

2° dans le paragraphe 5, alinéa 2, les mots “article 458” sont remplacés par les mots “article 669”;

3° in paragraaf 5, achtste lid, worden de woorden “overeenkomstig artikel 460~~ter~~” vervangen door de woorden “overeenkomstig artikel 668”;

4° in paragraaf 6, derde lid, worden de woorden “wanbedrijf of misdaad” vervangen door het woord “misdrijf”.

Art. 179

In artikel 464/4, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 11 februari 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt het woord “bijzondere” opgeheven;

2° in paragraaf 2 wordt het woord “bijzondere” opgeheven.

Art. 180

In artikel 464/12 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 11 februari 2014 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 28 november 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de woorden “correctionele hoofdgevangenisstraf staat van een jaar” vervangen door de woorden “straf van niveau 2 of een zwaardere straf staat”;

2° in de paragrafen 1/1 en 1/2 worden de woorden “hoofdgevangenisstraf staat van een jaar” vervangen door de woorden “straf van niveau 2 of een zwaardere straf staat”;

3° paragraaf 3, eerste lid, wordt vervangen als volgt:

“De in paragraaf 1 bedoelde aangezochte persoon of onderneming is verplicht onverwijld zijn of haar medewerking aan de uitvoering van de in de paragrafen 1, 1/1, 1/2 en 2 bedoelde maatregelen te verlenen.”;

4° in paragraaf 3, tweede lid, worden de woorden “met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met geldboete van zesentwintig euro tot tienduizend euro of met één van die straffen alleen” vervangen door de woorden “overeenkomstig de artikelen 655 en 656 van het Strafwetboek”;

5° in paragraaf 3, derde lid, worden de woorden “artikel 507” vervangen door de woorden “artikel 665”;

3° dans le paragraphe 5, alinéa 8, les mots “conformément l’article 460~~ter~~” sont remplacés par les mots “conformément à l’article 668”;

4° dans le paragraphe 6, alinéa 3, les mots “un délit ou un crime” sont remplacés par les mots “une infraction”.

Art. 179

Dans l’article 464/4, du texte, du même Code, inséré par la loi du 11 février 2014, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, le mot “spéciale” est abrogé;

2° dans le paragraphe 2, le mot “spéciales” est abrogé.

Art. 180

Dans l’article 464/12, du même Code, inséré par la loi du 11 février 2014 et modifié en dernier lieu par la loi du 28 novembre 2021, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, les mots “un emprisonnement correctionnel principal d’un an” sont remplacés par les mots “une peine de niveau 2”;

2° dans les paragraphes 1er/1 et 1er/2, les mots “un emprisonnement principal d’un an” sont à chaque fois remplacés par les mots “une peine de niveau 2”;

3° dans le paragraphe 3, l’alinéa 1er est remplacé par ce qui suit:

“La personne requise ou l’organisme requis visé au paragraphe 1er est tenu de prêter son concours sans délai à l’exécution des mesures visées aux paragraphes 1er, 1/1, 1/2 et 2.”;

4° dans le paragraphe 3, alinéa 2, les mots “d’un emprisonnement de huit jours à un an et d’une amende de vingt-six euros à dix mille euros ou d’une de ces peines seulement” sont remplacés par les mots “conformément aux articles 655 et 656 du Code pénal”

5° dans le paragraphe 3, alinéa 3, les mots “l’article 507” sont remplacés par les mots “l’article 665”;

6° in paragraaf 4, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Art. 181

In artikel 464/13, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 11 februari 2014 en gewijzigd bij de wet van 25 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, tweede lid, worden de woorden “met geldboete van zesentwintig euro tot tienduizend euro” vervangen door de woorden “overeenkomstig de artikelen 655 en 656 van het Strafwetboek”;

2° in paragraaf 3, tweede lid, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Art. 182

In artikel 464/14, § 2, 2° en § 3, 1°, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 11 februari 2014, worden de woorden “correctionele hoofdgevangenisstraf staat van een jaar” vervangen door de woorden “straf staat van niveau 2”.

Art. 183

In artikel 464/18, § 2, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 11 februari 2014, wordt het woord “bijzondere” opgeheven.

Art. 184

In artikel 464/24 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 11 februari 2014 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 18 maart 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 3, eerste lid, worden de woorden “gevangenisstraf van zes maanden tot een jaar en met geldboete van zesentwintig euro tot twintigduizend euro of met een van die straffen alleen” vervangen door de woorden “de straf voorzien in artikel 655 van het Strafwetboek”;

2° in paragraaf 3, derde lid, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

6° dans le paragraphe 4 les mots “l’article 458” sont remplacés par les mots “l’article 352”.

Art. 181

Dans l’article 464/13, du même Code, inséré par la loi du 11 février 2014 et modifié par la loi du 25 décembre 2016, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 2, alinéa 2, les mots “d’une amende de vingt-six euros à dix mille euros” sont remplacés par les mots “conformément aux articles 655 et 656 du Code pénal”;

2° dans le paragraphe 3, alinéa 2, les mots “l’article 458” sont remplacés par les mots “l’article 352”.

Art. 182

Dans l’article 464/14, § 2, 2° et § 3, 1°, du même Code, inséré par la loi du 11 février 2014, les mots “un emprisonnement correctionnel principal d’un an” sont remplacés par les mots “une peine de niveau 2”.

Art. 183

Dans l’article 464/18, § 2, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 11 février 2014, le mot “spéciale” est abrogé.

Art. 184

Dans l’article 464/24, du même Code, inséré par la loi du 11 février 2014 et modifié en dernier lieu par la loi du 18 mars 2018, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 3, alinéa 1er, les mots “d’un emprisonnement de six mois à un an et d’une amende de vingt-six euros à vingt mille euros ou d’une de ces peines seulement” sont remplacés par les mots “de la peine prévue à l’article 655 du Code pénal”;

2° dans le paragraphe 3, alinéa 3, les mots “l’article 458” sont remplacés par les mots “l’article 352”.

Art. 185

In artikel 464/25 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 11 februari 2014 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 25 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, tweede lid, worden de woorden “een geldboete van zesentwintig euro tot tienduizend euro” vervangen door de woorden “de straf voorzien in artikel 655 van het Strafwetboek”;

2° in paragraaf 3, tweede lid, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Art. 186

In artikel 464/27 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 11 februari 2014 en hersteld bij de wet van 18 maart 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “in de zin van de artikelen 479, 480 en 481 van het Strafwetboek,” opgeheven;

2° in paragraaf 3, eerste lid, 1°, worden de woorden “in artikel 324*bis*” vervangen door de woorden “in artikel 406”;

3° in paragraaf 3, derde lid, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Art. 187

In artikel 464/31, § 2, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 11 februari 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de bepaling onder 1°, worden de woorden “artikel 507” vervangen door de woorden “artikel 665”;

2° in de bepaling onder 2°, worden de woorden “artikel 507, eerste lid” vervangen door de woorden “artikel 665, eerste lid, 1°”.

Art. 188

In artikel 464/33, § 2, tweede lid, 5°, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 11 februari 2014, worden de woorden “artikel 507, eerste lid” vervangen door de woorden “artikel 665, eerste lid, 1°”.

Art. 185

Dans l'article 464/25, du même Code, inséré par la loi du 11 février 2014 et modifié en dernier lieu par la loi du 25 décembre 2016, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 2, alinéa 2, les mots “d’une amende de vingt-six euros à dix mille euros” sont remplacés par les mots “de la peine prévue à l’article 655 du Code pénal”;

2° dans le paragraphe 3, alinéa 2, les mots “l’article 458” sont remplacés par les mots “l’article 352”.

Art. 186

À l'article 464/27 du même Code, inséré par la loi du 11 février 2014 et rétabli par la loi du 18 mars 2018, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “au sens des articles 479, 480 et 481 du Code pénal,” sont abrogés;

2° dans le paragraphe 3, alinéa 1er, 1°, les mots “à l’article 324*bis*” sont remplacés par les mots “à l’article 406”;

3° dans le paragraphe 3, alinéa 3, les mots “l’article 458” sont remplacés par les mots “l’article 352”.

Art. 187

À l'article 464/31, § 2, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 11 février 2014, les modifications suivantes sont apportées:

1° au 1°, les mots “l’article 507” sont remplacés par les mots “l’article 665”;

2° au 2°, les mots “l’article 507, alinéa 1er” sont remplacés par les mots “l’article 665, alinéa 1er, 1°”.

Art. 188

Dans l'article 464/33, § 2, alinéa 2, 5°, du même Code, inséré par la loi du 11 février 2014, les mots “l’article 507, alinéa 1er” sont remplacés par les mots “l’article 665, alinéa 1er, 1°”.

Art. 189

In artikel 464/34, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 11 februari 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, derde lid, worden de woorden “artikel 507, eerste lid” vervangen door de woorden “artikel 665, eerste lid, 1°”;

2° in paragraaf 3, eerste lid, worden de woorden “artikel 507, eerste lid” vervangen door de woorden “artikel 665, eerste lid, 1°”.

Art. 190

In het opschrift van hoofdstuk III van boek II, titel IV, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 15 mei 2024, worden de woorden “misdaden en wanbedrijven” vervangen door het woord “misdrijven”.

Art. 191

In artikel 479 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 15 mei 2024, worden de woorden “misdaad of wanbedrijf” vervangen door het woord “misdrijf”.

Art. 192

In artikel 482, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 15 mei 2024, worden de woorden “misdaden of wanbedrijven” vervangen door het woord “misdrijven”.

Art. 193

In artikel 485, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 15 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden in de Franse tekst de woorden “*flagrant délit*” vervangen door het woord “*flagrance*”;

2° in het tweede lid worden in de Franse tekst de woorden “*un flagrant délit*” vervangen door de woorden “*une infraction flagrante*”.

Art. 189

Dans l'article 464/34, du même Code, inséré par la loi du 11 février 2014, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 2, alinéa 3, les mots “l'article 507, alinéa 1er” sont remplacés par les mots “l'article 665, alinéa 1er, 1°”;

2° dans le paragraphe 3, alinéa 1er, les mots “l'article 507, alinéa 1er” sont remplacés par les mots “l'article 665, alinéa 1er, 1°”.

Art. 190

Dans le chapitre III du livre II, titre IV, du même Code, remplacé par la loi du 15 mai 2024, les mots “crimes et délits imputés” sont remplacés par les mots “infractions imputées”.

Art. 191

Dans l'article 479 du même Code, remplacé par la loi du 15 mai 2024, les mots “un crime ou d'un délit” sont remplacés par les mots “une infraction”.

Art. 192

Dans l'article 482, alinéa 2, du même Code, remplacé par la loi du 15 mai 2024, les mots “du crime ou délit” sont remplacés par les mots “de l'infraction”.

Art. 193

Dans l'article 485, du même Code, remplacé par la loi du 15 mai 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, les mots “flagrant délit” sont remplacés par le mot “flagrance”;

2° dans l'alinéa 2, les mots “un flagrant délit” sont remplacés par les mots “une infraction flagrante”.

Art. 194

In het opschrift van afdeling 3 van hoofdstuk III van boek II, titel IV, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 15 mei 2024, worden de woorden “misdaden en wanbedrijven” vervangen door het woord “misdrijven”.

Art. 195

In artikel 486, derde lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 15 mei 2024, worden de woorden “criminele en correctionele zaken” vervangen door het woord “strafzaken”.

Art. 196

In artikel 487 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 15 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid worden de woorden “misdaad of wanbedrijf” vervangen door het woord “misdrijf”;

2° in het tweede lid wordt in de Franse tekst het woord “*dénoncé*” vervangen door het woord “*dénoncée*”;

3° in het derde lid worden de woorden “misdaad of wanbedrijf” vervangen door het woord “misdrijf”.

Art. 197

In artikel 488, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 15 mei 2024, worden in de Franse tekst de woorden “*flagrant délit*” vervangen door het woord “*flagrance*”.

Art. 198

In artikel 489, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 15 mei 2024, worden de woorden “mededaders en medeplichtigen” vervangen door het woord “deelnemers”.

Art. 199

In het opschrift van hoofdstuk IV van boek II, titel IV, van hetzelfde Wetboek, wordt in de Franse tekst het woord “*délits*” vervangen door het woord “*infractions*”.

Art. 194

Dans la section 3 du chapitre III du livre II, titre IV, du même Code, remplacé par la loi du 15 mai 2024, les mots “crimes et délits” sont remplacés par le mot “infractions”.

Art. 195

Dans l'article 486, alinéa 3, du même Code, remplacé par la loi du 15 mai 2024, les mots “criminelle et correctionnelle” sont remplacés par le mot “pénale”.

Art. 196

Dans l'article 487 du même Code, remplacé par la loi du 15 mai 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 2, les mots “Un crime ou un délit relatif” sont remplacés par les mots “Une infraction relative”;

2° dans l'alinéa 2, le mot “dénoncé” est remplacé par le mot “dénoncée”;

3° dans l'alinéa 3, les mots “crime ou délit” sont remplacés par le mot “infraction”.

Art. 197

Dans l'article 488, alinéa 1er, du même Code, remplacé par la loi du 15 mai 2024, les mots “flagrant délit” sont remplacés par le mot “flagrance”.

Art. 198

Dans l'article 489, du même Code, remplacé par la loi du 15 mai 2024, les mots “coauteurs et les complices” sont remplacés par le mot “participants”.

Art. 199

Dans le chapitre IV du livre II, titre IV, du même Code, le mot “délits” est remplacé par le mot “infractions”.

Art. 200

In artikel 506 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 juli 1967, wordt het woord “misdaad” vervangen door het woord “misdrijf”.

Art. 201

In artikel 507 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 juli 1967, worden de woorden “misdaad zijn geworden, of van alle andere op heterdaad vastgestelde misdaden” vervangen door de woorden “misdrijf zijn geworden, of van alle andere op heterdaad vastgestelde misdrijven”.

Art. 202

In artikel 509 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 juli 1967, worden in de Franse tekst de woorden “*du délit*” vervangen door de woorden “*de l’infraction*”.

Art. 203

In artikel 520*bis* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 5 mei 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, en paragraaf 2, eerste lid, worden de woorden “hoofdgevangenisstraffen, opsluitingen” vervangen door de woorden “vrijheidsbenemende hoofdstraffen”;

2° in paragraaf 3, eerste lid, worden de woorden “wanbedrijf of misdaad” vervangen door het woord “misdrijf”.

Art. 204

In artikel 520*quinqüies* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 5 mei 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 3, eerste lid, worden de woorden “hoofdgevangenisstraf, opsluiting of internering is uitgesproken, een correctionele hoofdgevangenisstraf van een jaar” vervangen door de woorden “de vrijheidsbenemende hoofdstraf of internering is uitgesproken, een straf van niveau 2”;

Art. 200

Dans l'article 506 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 10 juillet 1967, les mots “d'un crime commis” sont remplacés par les mots “d'une infraction commise”.

Art. 201

Dans l'article 507 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 10 juillet 1967, les mots “crimes, ou de tous autres crimes flagrants et commis” sont remplacés par les mots “infractions, ou de toutes autres infractions flagrantes et commises”.

Art. 202

Dans l'article 509 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 10 juillet 1967, les mots “du délit” sont remplacés par les mots “de l'infraction”.

Art. 203

Dans l'article 520*bis* du même Code, inséré par la loi du 5 mai 2019, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, et le paragraphe 2, alinéa 1er, les mots “d'emprisonnement à titre principal, de réclusions” sont à chaque fois remplacés par les mots “privatives de liberté à titre principal”;

2° dans le paragraphe 3, alinéa 1er, les mots “un délit ou un crime” sont remplacés par les mots “une infraction”.

Art. 204

Dans l'article 520*quinqüies* du même Code, inséré par la loi du 5 mai 2019, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 3, alinéa 1er, les mots “d'emprisonnement à titre principal, la réclusion ou l'internement a été prononcé peuvent donner lieu à un emprisonnement correctionnel principal d'un an” sont remplacés par les mots “de privative de liberté à titre principal ou l'internement a été prononcé peuvent donner lieu à une peine de niveau 2”;

2° in paragraaf 3, tweede lid, worden de woorden “in de zin van de artikelen 479, 480 en 481 van het Strafwetboek”, opgeheven;

3° in paragraaf 3, tweede en derde lid, worden de woorden “hoofdgevangenisstraf, opsluiting” vervangen door de woorden “vrijheidsbenemende hoofdstraf”;

4° in paragraaf 3, tweede en derde lid, worden de woorden “artikel 324*bis*” telkens vervangen door de woorden “artikel 406”;

5° in paragraaf 3, derde lid, worden de woorden “dergelijke hoofdgevangenisstraf, opsluiting” vervangen door de woorden “dergelijke vrijheidsbenemende hoofdstraf”;

6° in paragraaf 3, vierde lid, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”;

7° in paragraaf 4, eerste lid, 3° en vierde lid, 1°, worden de woorden “zijn hoofdgevangenisstraf, opsluiting” vervangen door de woorden “zijn vrijheidsbenemende hoofdstraf”;

8° in paragraaf 4, eerste lid, 3° en vierde lid, 2°, worden de woorden “hoofdgevangenisstraf, opsluiting” vervangen door de woorden “vrijheidsbenemende hoofdstraf”;

9° in paragraaf 4, vierde lid, 2°, worden de woorden “hoofdgevangenisstraf of opsluiting” vervangen door de woorden “vrijheidsbenemende hoofdstraf”.

Art. 205

In artikel 520*sexies*, § 3, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 5 mei 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, 3° en vierde lid, 1°, worden de woorden “zijn hoofdgevangenisstraf, opsluiting” vervangen door de woorden “zijn vrijheidsbenemende hoofdstraf”;

2° in het eerste lid, 4°, worden de woorden “hoofdgevangenisstraf, opsluiting” vervangen door de woorden “vrijheidsbenemende hoofdstraf”;

3° in het vierde lid, 2°, de woorden “hoofdgevangenisstraf, opsluiting” worden vervangen door de woorden “vrijheidsbenemende hoofdstraf”.

2° dans le paragraphe 3, alinéa 2, les mots “au sens des articles 479, 480 et 481 du Code pénal”, sont abrogés;

3° dans le paragraphe 3, alinéas 2 et 3, les mots “d’emprisonnement à titre principal, une réclusion” sont remplacés par les mots “privative de liberté à titre principal”;

4° dans le paragraphe 3, alinéas 2 et 3, les mots “l’article 324*bis*” sont à chaque fois remplacés par les mots “l’article 406”;

5° dans le paragraphe 3, alinéa 3, les mots “d’emprisonnement à titre principal, une telle réclusion” sont remplacés par les mots “privative de liberté à titre principal”;

6° dans le paragraphe 3, alinéa 4, les mots “à l’article 458” sont remplacés par les mots “à l’article 352”;

7° dans le paragraphe 4, alinéa 1er, 3° et alinéa 4, 1°, les mots “d’emprisonnement à titre principal, de sa réclusion” sont remplacés par les mots “privative de liberté à titre principal”;

8° dans le paragraphe 4, alinéa 1er, 3° et alinéa 4, 2°, les mots “d’emprisonnement à titre principal, une réclusion” sont remplacés par les mots “privative de liberté à titre principal”;

9° dans le paragraphe 4, alinéa 4, 2°, les mots “d’emprisonnement, une réclusion” sont remplacés par les mots “privative de liberté”.

Art. 205

Dans l’article 520*sexies*, § 3, du même Code, inséré par la loi du 5 mai 2019, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l’alinéa 1er, 3°, et alinéa 4, 1°, les mots “d’emprisonnement à titre principal, de sa réclusion” sont remplacés par les mots “privative de liberté”;

2° dans l’alinéa 1er, 4°, les mots “d’emprisonnement, une réclusion” sont remplacés par les mots “privative de liberté”;

3° dans l’alinéa 4, 2° les mots “d’emprisonnement, une réclusion” sont remplacés par les mots “privative de liberté”.

Art. 206

In artikel 520*septies*, tweede en zesde lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 5 mei 2019, worden de woorden “hoofdgevangenisstraf, opsluiting” telkens vervangen door de woorden “vrijheidsbenemende hoofdstraf”.

Art. 207

In artikel 524*bis*, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 19 december 2002 en gewijzigd bij de wetten van 18 maart 2018 en van 28 november 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “artikel 42, 3°, artikel 43*bis* en 43*quater*,” worden vervangen door de woorden “artikel 53, § 2, eerste lid, 4°, en tweede lid, en artikel 54,”;

2° in paragraaf 1, tweede lid, worden de woorden “artikel 43*quater*, § 1” vervangen door de woorden “artikel 54, § 1”;

3° in paragraaf 3 worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 669”.

Art. 208

In artikel 526 van hetzelfde Wetboek, worden de woorden “of van een zelfde overtreding” opgeheven.

Art. 209

In artikel 526*bis* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 21 juni 2001, worden in de Franse tekst de woorden “*d’un même délit ou de délits connexes*” vervangen door de woorden “*d’une même infraction ou d’infractions connexes*”.

Art. 210

In artikel 527 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 april 2003, worden de woorden “of van een zelfde overtreding” opgeheven.

Art. 206

Dans l’article 520*septies*, alinéas 2 et 6, du même Code, inséré par la loi du 5 mai 2019, les mots “d’emprisonnement à titre principal, de la réclusion” sont à chaque fois remplacés par les mots “privative de liberté”.

Art. 207

Dans l’article 524*bis*, du même Code, inséré par la loi du 19 décembre 2002 et modifié par les lois du 18 mars 2018 et du 28 novembre 2021, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “articles 42, 3°, 43*bis* et 43*quater*,” sont remplacés par les mots “articles 53, § 2, alinéa 1er, 4°, et alinéa 2, et à l’article 54,”;

2° dans le paragraphe 1er, alinéa 2, les mots “l’article 43*quater*, § 1er” sont remplacés par les mots “l’article 54, § 1er”;

3° dans le paragraphe 3 les mots “l’article 458” sont remplacés par les mots “l’article 669”.

Art. 208

Dans l’article 526 du même Code, les mots “du même délit ou de délits connexes, ou de la même contravention” sont remplacés par les mots “de la même infraction ou d’infractions connexes”.

Art. 209

Dans l’article 526*bis* du même Code, inséré par la loi du 21 juin 2001, les mots “d’un même délit ou de délits connexes” sont remplacés par les mots “d’une même infraction ou d’infractions connexes”.

Art. 210

Dans l’article 527 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 10 avril 2003, les mots “du même délit ou de délits connexes, ou de la même contravention” sont remplacés par les mots “de la même infraction ou d’infractions connexes”.

Art. 211

In artikel 540 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 juli 1967, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden in de Franse tekst de woorden “*du même délit ou de délits connexes*” vervangen door de woorden “*d’une même infraction ou d’infractions connexes*”;

2° in het tweede lid worden de woorden “overtreding of van samenhangende overtredingen” vervangen door de woorden “misdrijf of van samenhangende misdrijven”.

Art. 212

In artikel 555, § 3, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, hersteld bij de wet van 22 juni 2005, worden de woorden “Artikel 458” vervangen door de woorden “Artikel 352”.

Art. 213

In artikel 565, van hetzelfde Wetboek, hersteld bij de wet van 25 april 2024, worden de woorden “gevangenisstraf van zes maanden tot twee jaar en met een geldboete van tweehonderd euro tot tienduizend euro, of met een van die straffen alleen” vervangen door de woorden “straf van niveau 2”.

Art. 214

In artikel 567, § 3, vierde lid, van hetzelfde Wetboek, hersteld bij de wet van 25 april 2024, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Art. 215

In boek II van hetzelfde Wetboek worden de titels *Vlquinquies*, *Vlsexies*, *Vlter* en *Vlquater* hernoemd tot respectievelijk de titels *Vlter*, houdende de artikelen 565 tot 566, *Vlquater*, houdende het artikel 567, *Vlquinquies*, houdende het artikel 568 en *Vlsexies*, houdende de artikelen 569 tot 588.

Art. 216

In artikel 569, § 5, vijfde lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 28 maart 2024, worden de woorden “artikel 458” vervangen door de woorden “artikel 352”.

Art. 211

Dans l'article 540 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 10 juillet 1967, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, les mots “*du même délit ou de délits connexes*” sont remplacés par les mots “*de la même infraction ou d’infractions connexes*”;

2° dans l'alinéa 2, les mots “*contravention ou de contraventions connexes*” sont remplacés par les mots “*infraction ou d’infractions connexes*”.

Art. 212

Dans l'article 555, § 3, alinéa 2, du même Code, rétabli par la loi du 22 juin 2005, les mots “L'article 458” sont remplacés par les mots “L'article 352”.

Art. 213

Dans l'article 565, du même Code, rétabli par la loi du 25 avril 2024, les mots “un emprisonnement de six mois à deux ans et d'une amende de deux cents euros à dix mille euros ou d'une de ces peines seulement” sont remplacés par les mots “une peine de niveau 2”.

Art. 214

Dans l'article 567, § 3, alinéa 4, du même Code, rétabli par la loi du 25 avril 2024, les mots “l'article 458” sont remplacés par les mots “l'article 352”.

Art. 215

Dans le Livre II du même Code les titres *Vlquinquies*, *Vlsexies*, *Vlter* et *Vlquater* sont renumérotés et deviennent respectivement les titres *Vlter*, comprenant les articles 565 à 566, *Vlquater*, comprenant l'article 567, *Vlquinquies*, comprenant l'article 568 en *Vlsexies*, comprenant les articles 569 à 588.

Art. 216

Dans l'article 569, § 5, alinéa 5, du même Code, inséré par la loi du 28 mars 2024, les mots “l'article 458” sont remplacés par les mots “l'article 352”.

Art. 217

In artikel 590, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, hersteld bij de wet van 8 augustus 1997 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 16 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de bepaling onder 1° worden de woorden “criminele, correctionele of politiestrafen” vervangen door de woorden “een straf”.

2° de bepaling onder 2° wordt vervangen als volgt:

“2° beslissingen tot opschorting van de uitspraak van de veroordeling, alsook beslissingen die de herroeping van de opschorting vaststellen;”;

3° in de bepaling onder 3°, worden de woorden “, overeenkomstig artikel 14 van dezelfde wet” opgeheven;

4° in de bepaling onder 5°, worden de woorden “de artikelen 34*bis* tot en met 34*quater* van het Strafwetboek en” opgeheven;

5° in het eerste lid, wordt de bepaling onder 17° opgeheven.

Art. 218

In artikel 594, van hetzelfde Wetboek, hersteld bij de wet van 8 augustus 1997 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 19 december 2023, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, in de bepaling onder 3°, worden de woorden “en tot probatie- opschorting” opgeheven;

2° in het eerste lid, in de bepaling onder 4°, worden de woorden “overeenkomstig artikel 37*quinquies*” vervangen door de woorden “overeenkomstig artikel 45”;

3° in het eerste lid, wordt de bepaling onder 5° opgeheven;

4° in het eerste lid, in de bepaling onder 6°, worden de woorden “autonome probatiestraf overeenkomstig artikel 37*octies*” vervangen door de woorden “probatiestraf overeenkomstig artikel 44”;

5° in het eerste lid, wordt een bepaling onder 7° ingevoegd, luidende:

“7° de beslissingen die veroordelen tot een dienstverleningsstraf ten gunste van de gemeenschap overeenkomstig artikel 56 van het Strafwetboek”;

Art. 217

Dans l'article 590, alinéa 1er, du même Code, rétabli par la loi du 8 août 1997 et modifié en dernier lieu par la loi du 16 mai 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le 1°, les mots “criminelle, correctionnelle ou de police” sont abrogés;

2° le 2° est remplacé comme suit:

“2° les décisions ordonnant la suspension du prononcé de la condamnation ou les décisions constatant la révocation de la suspension;”;

3° dans le 3°, les mots “, prises par application de l'article 14 de la même loi” sont abrogés;

4° dans le 5°, les mots “des articles 34*bis* à 34*quater* du Code pénal et” sont abrogés;

5° dans l'alinéa 1er, le 17° est abrogé.

Art. 218

Dans l'article 594, du même Code, rétabli par la loi du 8 août 1997 et modifié en dernier lieu par la loi du 19 décembre 2023, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, 3°, les mots “et la suspension probatoire” sont abrogés;

2° dans l'alinéa 1er, 4°, les mots “conformément à l'article 37*quinquies*” sont remplacés par les mots “conformément à l'article 45”;

3° l'alinéa 1er, 5°, est abrogé;

4° dans l'alinéa 1er, 6°, les mots “peine de probation autonome conformément à l'article 37*octies*” sont remplacés par les mots “peine de probation conformément à l'article 44”;

5° dans l'alinéa 1er, un 7° est inséré, rédigé comme suit:

“7° des décisions condamnant à une peine de prestation en faveur de la communauté conformément à l'article 56 du Code pénal”;

6° het tweede lid wordt vervangen als volgt:

“Zij hebben geen toegang meer tot gegevens betreffende veroordelingen tot gevangenisstraf van zes maanden, tot geldboete van ten hoogste 4.000 euro, tot veroordelingen bij schuldigverklaring, tot de sluiting van de inrichting, tot een geldstraf vastgesteld op basis van het verwachte of uit het misdrijf behaalde voordeel, en tot een geldboete, ongeacht het bedrag ervan, die is opgelegd krachtens de wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd op 16 maart 1968, na een termijn van drie jaar te rekenen van de dag van de rechterlijke beslissing waarbij zij zijn uitgesproken, behalve indien deze veroordelingen een vervallenverklaring of een ontzetting inhoudt waarvan de gevolgen zich over meer dan drie jaar uitstrekken, uitgesproken in het vonnis of waarvan die overheden absoluut kennis moeten hebben om een wets- of verordeningsbepaling te kunnen toepassen.

Zij hebben ook geen toegang meer tot gegevens betreffende veroordelingen tot straffen onder elektronisch toezicht, met uitzondering voor het opmaken van de voorbereidende lijst van gezworenen overeenkomstig artikel 224, 13°, van het Gerechtelijk Wetboek, na een termijn van drie jaar voor straffen onder elektronisch toezicht van ten hoogste zes maanden te rekenen vanaf de datum van de definitieve rechterlijke beslissing waarbij zij zijn uitgesproken, behalve indien deze veroordelingen een vervallenverklaring of een ontzetting inhouden waarvan de gevolgen zich over meer dan drie jaar uitstrekken, uitgesproken in het vonnis of waarvan die overheden absoluut kennis moeten hebben om een wets- of verordeningsbepaling te kunnen toepassen.

Wanneer de rechter een rechtspersoon veroordeelt tot twee hoofdstraffen overeenkomstig artikel 38, zevende lid, 4°, van het Strafwetboek, worden de bepalingen van de voorgaande leden afzonderlijk van toepassing op elke van de uitgesproken straffen.”

Art. 219

In artikel 595 van hetzelfde Wetboek hersteld bij de wet van 8 augustus 1997 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 19 december 2023, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, onder bepaling 1°, worden de woorden “in artikel 594, 1° tot 6°” vervangen door de woorden “in artikel 594, 1° tot 7°”;

2° het tweede lid wordt vervangen als volgt:

6° l’alinéa 2 est remplacé par ce qui suit:

“Elles n’ont plus accès aux condamnations à des peines d’emprisonnement de six mois, à des peines d’amende ne dépassant pas 4.000 euros, aux condamnations par déclaration de culpabilité, à des peines de fermeture d’établissement, à des peines pécuniaires fixées en fonction du profit escompté ou obtenu de l’infraction et à des peines d’amende infligées en vertu de la loi relative à la police de la circulation routière coordonnée le 16 mars 1968 quel que soit leur montant, après un délai de trois ans à compter de la date de la décision judiciaire définitive qui les prononce, sauf si ces condamnations comportent des déchéances ou des interdictions dont les effets dépassent une durée de trois ans, prononcées dans le jugement ou dont la connaissance leur est indispensable pour l’application d’une disposition légale ou réglementaire.

Elles n’ont plus accès également aux condamnations à des peines de surveillance électronique, excepté pour constituer la liste préparatoire des jurés conformément à l’article 224, 13°, du Code judiciaire, après un délai de trois ans pour les peines de surveillances électroniques ne dépassant pas six mois au plus à compter de la date de la décision judiciaire définitive qui les prononce, sauf si ces condamnations comportent des déchéances ou des interdictions dont les effets dépassent une durée de trois ans, prononcées dans le jugement ou dont la connaissance leur est indispensable pour l’application d’une disposition légale ou réglementaire.

Lorsque le juge condamne une personne morale à deux peines principales conformément à l’article 38, alinéa 7, 4° du Code pénal, les dispositions des alinéas précédents s’appliquent séparément à chacune des peines prononcées.”

Art. 219

Dans l’article 595 du même Code, rétabli par la loi du 8 août 1997 et modifié en dernier lieu par la loi du 19 décembre 2023, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l’alinéa 1er, 1°, les mots “à l’article 594, 1° à 6°” sont remplacés par les mots “à l’article 594, 1° à 7°”;

2° l’alinéa 2 est remplacé par ce qui suit:

“De in het vorige lid bedoelde persoon heeft geen toegang meer tot gegevens betreffende veroordelingen tot gevangenisstraf van zes maanden, tot geldboete van ten hoogste 4.000 euro, tot veroordelingen bij schuldigverklaring, tot veroordelingen tot verbeurdverklaringen, met inbegrip van de verruimde verbeurdverklaring, tot sluiting van de inrichting, tot geldstraf vastgesteld op basis van het verwachte of uit het misdrijf behaalde voordeel, en tot geldboete, ongeacht het bedrag ervan, die is opgelegd krachtens de wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij het koninklijk besluit van 6 maart 1968, na een termijn van drie jaar te rekenen van de dag van de rechterlijke beslissing waarbij zij zijn uitgesproken, behalve indien deze veroordelingen een vervallenverklaring of een ontzetting inhouden waarvan de gevolgen zich over meer dan drie jaar uitstrekken, uitgesproken in het vonnis.

De in de vorige leden bedoelde persoon heeft ook geen toegang meer tot gegevens betreffende veroordelingen tot straffen onder elektronisch toezicht, na een termijn van drie jaar voor straffen onder elektronisch toezicht van ten hoogste zes maanden te rekenen vanaf de datum van de definitieve rechterlijke beslissing waarbij zij zijn uitgesproken, behalve indien deze veroordelingen een vervallenverklaring of een ontzetting inhouden waarvan de gevolgen zich over meer dan drie jaar uitstrekken, uitgesproken in het vonnis.

Wanneer de rechter een rechtspersoon veroordeelt tot twee hoofdstraffen overeenkomstig artikel 38, zevende lid, 4°, van het Strafwetboek, worden de bepalingen van de voorgaande leden afzonderlijk van toepassing op elke van de uitgesproken straffen.”

Art. 220

In artikel 596 van hetzelfde Wetboek, vervangen door de wet van 31 juli 2009 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 5 mei 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, worden de woorden “in artikel 595, tweede lid vermeld indien zij een ontzetting of een vervallenverklaring inhouden waarvan de gevolgen zich over meer dan drie jaar” vervangen door de woorden “in artikel 595, tweede en derde lid vermeld indien zij een ontzetting of een vervallenverklaring inhouden waarvan de gevolgen zich over meer dan drie jaar”;

2° in het tweede lid, worden de woorden “in artikel 594, 4° tot 6°” vervangen door de woorden “in artikel 594, eerste lid, 4° tot 7°” en worden de woorden “en 17°” opgeheven en de woorden “De gemeentelijke administratie” vervangen door de woorden “Het uittreksel”.

“La personne mentionnée à l’alinéa précédent n’a plus accès aux condamnations à des peines d’emprisonnement de six mois, à des peines d’amende ne dépassant pas 4.000 euros, aux condamnations par déclaration de culpabilité, aux condamnations à des peines de confiscation, y compris la confiscation élargie, à des peines de fermeture d’établissement, à des peines pécuniaires fixées en fonction du profit escompté ou obtenu de l’infraction, et à des peines d’amende infligées en vertu de la loi relative à la police de la circulation routière coordonnée par l’arrêté royal du 19 mars 1968 quel que soit leur montant, après un délai de trois ans à compter de la date de la décision judiciaire définitive qui les prononce, sauf si ces condamnations comportent des déchéances ou des interdictions dont les effets dépassent une durée de trois ans, prononcées dans le jugement.

La personne mentionnée aux alinéas précédents n’a plus accès également aux condamnations à des peines de surveillance électronique, après un délai de trois ans pour les peines de surveillances électroniques de six mois au plus à compter de la date de la décision judiciaire définitive qui les prononce, sauf si ces condamnations comportent des déchéances ou des interdictions dont les effets dépassent une durée de trois ans, prononcées dans le jugement.

Lorsque le juge condamne une personne morale à deux peines principales conformément à l’article 38, alinéa 7, 4° du Code pénal, les dispositions des alinéas précédents s’appliquent séparément à chacune des peines prononcées.”

Art. 220

Dans l’article 596 du même Code, remplacé par la loi du 31 juillet 2009 et modifié en dernier lieu par la loi du 5 mai 2019, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l’alinéa 1er, les mots “à l’article 595 alinéa 2 lorsqu’elles comportent des déchéances ou des interdictions dont les effets dépassent une durée de trois ans” sont remplacés par les mots “à l’article 595, alinéas 2 et 3 lorsqu’elles comportent des déchéances ou des interdictions dont les effets dépassent une durée de trois ans”;

2° dans l’alinéa 2, les mots “à l’article 594, 4° à 6°” sont remplacés par les mots “à l’article 594, alinéa 1er, 4° à 7°” et les mots “et 17°” sont abrogés et les mots “L’administration communale” sont remplacés par les mots “L’extrait”.

Art. 221

In artikel 596*bis*, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 16 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de Franse tekst van de inleidende zin, worden de woorden “*du Code belge de la Navigation*,” ingevoegd tussen de woorden “et 17°,” en de woorden “*l’extrait mentionne*”;

2° in de bepaling onder 2°, worden de woorden “eerste lid, 1°, 3°, 17° en 20°” vervangen door de woorden “eerste lid, 3° en 20°”;

3° in de inleidende zin van de bepaling onder 3°, worden de woorden “in artikel 594, 4° tot 6°” vervangen door de woorden “in artikel 594, 4° tot 7°”;

4° in de bepaling onder 3°, ii, worden de woorden “boek II, titel VI, hoofdstuk I” vervangen door de woorden “in de artikelen 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409 en 410”;

5° in de bepaling onder 3°, iii, worden de woorden “boek II, titel IX, hoofdstuk I, afdeling I” vervangen door de woorden “artikel 465 en 466”;

6° in de bepaling onder 3°, iv, worden de woorden “boek II, titel IX, hoofdstuk III, afdeling VIII*bis*” vervangen door de woorden “de artikelen 419 en 420”.

Art. 222

In artikel 601, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 8 augustus 1997, worden de woorden “Artikel 458 van het Strafwetboek” vervangen door de woorden “Artikel 352 van het Strafwetboek”.

Art. 223

In artikel 609 van hetzelfde Wetboek, worden de woorden “criminele straf of een gevangenisstraf” vervangen door de woorden “vrijheidsbenemende straf”.

Art. 224

In artikel 618 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 12 januari 2005, worden de woorden “medeplichtig aan willekeurige vrijheidsberoving” vervangen door de woorden “deelnemer aan het misdrijf bedoeld in artikel 219 van het Strafwetboek”.

Art. 221

Dans l'article 596*bis*, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 16 mai 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans la phrase liminaire, les mots “*du Code belge de la Navigation*,” sont insérés entre les mots “et 17°,” et les mots “*l’extrait mentionne*”;

2° dans le 2°, remplacer les mots, “*alinéa 1er, 1°, 3° 17° et 20°*” par les mots “*alinéa 1er, 3° et 20°*”;

3° dans la phrase liminaire du 3°, remplacer les mots “à l'article 594, 4° à 6°” par les mots “à l'article 594, 4° à 7°”;

4° dans le 3°, ii, les mots “*au livre II, titre VI, chapitre Ier*” sont remplacés par les mots “*aux articles 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409 et 410*”;

5° dans le 3°, iii, les mots “*au livre II, titre IX, chapitre Ier, section Ire*” sont remplacés par les mots “à l'article 465 et 466”;

6° dans le 3°, iv, les mots “*au livre II, titre IX, chapitre III, section VIII*bis**” sont remplacés par les mots “*aux articles 419 et 420*”.

Art. 222

Dans l'article 601, alinéa 1er, du même Code, remplacé par la loi du 8 août 1997, les mots “*L'article 458 du Code pénal*” sont remplacés par les mots “*L'article 352 du Code pénal*”.

Art. 223

Dans l'article 609 du même Code, les mots “*criminelle, ou à un emprisonnement*” sont remplacés par les mots “*privative de liberté*”.

Art. 224

Dans l'article 618 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 12 janvier 2005, les mots “*complice de détention arbitraire*” sont remplacés par les mots “*participant de l'infraction visée à l'article 219 du Code pénal*”.

Art. 225

Artikel 619, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 15 mei 2024, wordt vervangen als volgt:

“§ 1. Wordt uitgewist na een termijn van drie jaar te rekenen van de dag van de definitieve rechterlijke beslissing waarbij zij zijn uitgesproken:

- 1° de geldboete tot ten hoogste 20.000 euro;
- 2° de werkstraf tot ten hoogste honderdtwintig uur;
- 3° de probatiestraf tot ten hoogste twaalf maanden;
- 4° de verbeurdverklaring;

5° de geldstraf vastgesteld op basis van het verwachte of behaalde voordeel uit het misdrijf;

6° de dienstverleningsstraf ten gunste van de gemeenschap, geraamd op een bedrag tot ten hoogste 20.000 euro;

7° behoudens bij een andersluidende, bijzonder gemotiveerde beslissing van de rechter, de veroordeling bij schuldigverklaring;

8° de als hoofdstraf uitgesproken bijkomende straf, behoudens wanneer de rechter in zijn beslissing uitdrukkelijk en kortere uitwissingstermijn bepaalt dewelke evenwel niet korter mag zijn dan de duur van de uitgesproken straf.

Wanneer de rechter een rechtspersoon veroordeelt tot twee hoofdstraffen, overeenkomstig artikel 38, zevende lid, 4°, van het Strafwetboek, worden de straffen elk afzonderlijk overeenkomstig dit artikel uitgewist.

De beslissing tot opschorting van de uitspraak van de veroordeling wordt uitgewist na het verstrijken van de proeftijd voor zover de opschorting niet werd herroepen.

§ 2. De uitwissing verhindert evenwel niet de invordering van de door de definitieve rechterlijke beslissing opgelegde geldboete of de geldstraf vastgesteld op basis van het verwachte of uit het misdrijf behaalde voordeel.

§ 3. Dit artikel is niet van toepassing op veroordelingen die een vervallenverklaring of ontzetting inhouden uitgesproken volgens het vonnis waarvan de gevolgen zich over meer dan drie jaar uitstreken, tenzij het gaat om een verval van het recht tot sturen wegens lichamelijke ongeschiktheid, uitgesproken op grond van de

Art. 225

L'article 619, modifié en dernier lieu par la loi du 15 mai 2024, est remplacé comme suit:

“§ 1er. Est effacée après un délai de trois ans à compter de la décision judiciaire définitive qui la prononce, en tant que peine principale:

- 1° la peine d'amende de 20.000 euros au plus;
- 2° la peine de travail de cent-vingt heures au plus;
- 3° la peine de probation de douze mois au plus;
- 4° la peine de confiscation;

5° la peine pécuniaire fixée en fonction du profit escompté ou obtenu de l'infraction;

6° la peine de prestation en faveur de la communauté évaluée à 20.000 euros au plus;

7° sauf décision contraire du juge, spécialement motivée, la condamnation par déclaration de culpabilité;

8° la peine accessoire prononcée à titre de peine principale, sauf si le juge fixe expressément dans sa décision un délai d'effacement plus court, qui ne peut toutefois être inférieur à la durée de la peine prononcée.

Lorsque le juge condamne une personne morale à deux peines principales, conformément à l'article 38, alinéa 7, 4°, du Code pénal, les peines sont chacune effacées séparément conformément à cet article.

La décision ordonnant la suspension du prononcé est effacée à l'expiration du délai d'épreuve, dans la mesure où la suspension n'a pas été révoquée.

§ 2. L'effacement n'empêche toutefois pas le recouvrement de l'amende ou de la peine pécuniaire fixée en fonction du profit escompté ou obtenu de l'infraction, prononcée par la décision judiciaire définitive.

§ 3. Cet article ne s'applique pas aux condamnations qui comportent une déchéance ou une interdiction prononcée lors du jugement dont les effets dépassent une durée de trois ans, sauf s'il s'agit d'une déchéance du droit de conduire prononcée pour incapacité physique du conducteur en vertu des dispositions de la loi relative

bepalingen van de wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij het koninklijk besluit van 6 maart 1968.

§ 4. Beslissingen in strafzaken genomen door buitenlandse rechtscollèges zoals bedoeld in artikel 590, 16°, worden uitgewist zodra het Centraal Strafregister door de bevoegde buitenlandse instanties in kennis wordt gesteld van de uitwissing van de veroordeling of het herstel in eer en rechten ten aanzien van de veroordeelde persoon.”.

Art. 226

Artikel 621, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd door bij de wet van 15 mei 2024, wordt opgeheven.

Art. 227

In artikel 623, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 7 april 1964 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 8 augustus 1997, worden de woorden “artikel 489~~ter~~” vervangen door de woorden “artikel 491”.

Art. 228

Artikel 625, 1°, van hetzelfde Wetboek, vervangen door de wet van 7 april 1964 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 15 mei 2024, wordt vervangen als volgt:

“1° Van de dag van de definitieve voorwaardelijke veroordeling;”

Art. 229

In artikel 626 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 15 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “tot politiestrafpen of correctionele straffen” opgeheven;

2° paragraaf 1, tweede lid, wordt opgeheven;

3° in paragraaf 1, derde lid, worden de woorden “overeenkomstig de artikelen 54 tot 57~~bis~~ van het Strafwetboek of indien hij ter beschikking van de strafuitvoeringsrechtbank is gesteld ingevolge de artikelen 34~~bis~~, 34~~ter~~ of 34~~quater~~ van het Strafwetboek” vervangen door de woorden “overeenkomstig artikel 60 van het Strafwetboek of indien hij ter beschikking van de strafuitvoeringsrechtbank is gesteld”;

à la police de la circulation routière coordonnée par l’arrêté royal du 19 mars 1968.

§ 4. Les décisions rendues en matière pénale par des juridictions étrangères visées par l’article 590, 16°, sont effacées dès que le Casier judiciaire est informé par les autorités étrangères compétentes de l’effacement de la condamnation ou de la réhabilitation de la personne condamnée.”.

Art. 226

L’article 621, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 15 mai 2024, est abrogé.

Art. 227

Dans l’article 623, alinéa 1er, du même Code, remplacé par la loi du 7 avril 1964 et modifié en dernier lieu par la loi du 8 août 1997, les mots “l’article 489~~ter~~” sont remplacés par les mots “l’article 491”.

Art. 228

L’article 625, 1°, du même Code, remplacé par la loi du 7 avril 1964 et modifié en dernier lieu par la loi du 15 mai 2024, est remplacé par ce qui suit:

“1° du jour de la condamnation conditionnelle définitive;”

Art. 229

Dans l’article 626, du même Code, remplacé par la loi du 15 mai 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “de police ou à des peines correctionnelles” sont abrogés;

2° le paragraphe 1er, alinéa 2, est abrogé;

3° dans le paragraphe 1er, alinéa 3, les mots “conformément aux articles 54 à 57~~bis~~ du Code pénal ou s’il a été mis à la disposition du tribunal de l’application des peines par application des articles 34~~bis~~, 34~~ter~~ ou 34~~quater~~ du Code pénal” sont remplacés par les mots “conformément à l’article 60 du Code pénal ou s’il a été mis à la disposition du tribunal de l’application des peines”;

4° in paragraaf 2, eerste lid, worden de woorden “tot criminele straffen of tot correctionele straffen” opgeheven;

5° paragraaf 2, tweede lid, wordt opgeheven.

6° in paragraaf 2, derde lid, worden de woorden “overeenkomstig de artikelen 54 tot 57*bis* van het Strafwetboek of indien hij ter beschikking van de strafuitvoeringsrechtbank is gesteld ingevolge de artikelen 34*bis*, 34*ter* of 34*quater* van het Strafwetboek” vervangen door de woorden “overeenkomstig artikel 60 van het Strafwetboek of indien hij ter beschikking van de strafuitvoeringsrechtbank is gesteld”;

7° in paragraaf 3, wordt de laatste zin opgeheven.

Art. 230

In artikel 627 van hetzelfde Wetboek, hersteld bij de wet van 8 augustus 1997 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 15 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “bij eenvoudige schuldigverklaring, hij het voorwerp is geweest van een beslissing waarbij de opschorting van de uitspraak van een veroordeling wordt gelast of veroordeeld is tot een politiestraf, tot een correctionele geldboete of tot een correctionele hoofd-gevangenisstraf van ten hoogste een maand wegens overtreding van:” worden vervangen door de woorden “tot een straf van niveau 1 wegens overtreding van”;

2° de woorden “242, 263, 283, 285, 294, 295, tweede lid, 361, 362, 419, 420, 421, 422 en 519” worden vervangen door de woorden “106, 107, 217, 218, 358, 359, 360, 361, 505, 512 en 640”;

3° de woorden “de artikelen 333 en 334 van hetzelfde Wetboek, die betrekking hebben op” worden vervangen door de woorden “artikel 685, dat betrekking heeft op”.

Art. 231

In artikel 629, § 3, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 25 december 2016 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 15 mei 2024, worden de woorden “het voorwerp is geweest van een beslissing waarbij de opschorting van de uitspraak van de veroordeling is gelast of is veroordeeld voor feiten bedoeld in de artikelen 417/7 tot 417/24, 417/55 en 417/58 van het Strafwetboek of voor feiten bedoeld in de artikelen 417/25 tot 417/48, 417/52 tot 417/54, 417/59, 417/62 en 417/63 van hetzelfde Wetboek” vervangen door de woorden “een straf heeft

4° dans le paragraphe 2, alinéa 1er, les mots “criminelles ou à des peines correctionnelles” sont abrogés;

5° le paragraphe 2, alinéa 2, est abrogé.

6° dans le paragraphe 2, alinéa 3, les mots “conformément aux articles 54 à 57*bis* du Code pénal ou s’il a été mis à la disposition du tribunal de l’application des peines par application des articles 34*bis*, 34*ter* ou 34*quater* du Code pénal” sont remplacés par les mots “conformément à l’article 60 du Code pénal ou s’il a été mis à la disposition du tribunal de l’application des peines”;

7° dans le paragraphe 3, la dernière phrase est abrogée.

Art. 230

Dans l’article 627, du même Code, rétabli par la loi du 8 août 1997 et modifié en dernier lieu par la loi du 15 mai 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° les mots “par simple déclaration de culpabilité, a bénéficié d’une décision ordonnant la suspension du prononcé de la condamnation ou a été condamné, soit à des peines de police, soit à des peines d’amende correctionnelle, soit à des peines d’emprisonnement correctionnel principal ne dépassant pas un mois pour infraction:” sont remplacés par les mots “à une peine de niveau 1 pour infraction”;

2° les mots “242, 263, 283, 285, 294, 295, alinéa 2, 361, 362, 419, 420, 421, 422 et 519” sont remplacés par les mots “106, 107, 217, 218, 358, 359, 360, 361, 505, 512 et 640”;

3° les mots “aux articles 333 et 334 en tant qu’ils se rapportent au” sont remplacés par les mots “à l’article 685 en tant qu’il se rapporte au”.

Art. 231

Dans l’article 629, § 3, alinéa 2, du même Code, remplacé par la loi du 25 décembre 2016 et modifié en dernier lieu par la loi du 15 mai 2024, les mots “a fait l’objet d’une décision ordonnant la suspension du prononcé de la condamnation ou a été condamné pour des faits visés aux articles 417/7 à 417/24, 417/55 et 417/58 du Code pénal, ou pour des faits visés aux articles 417/25 à 417/48, 417/52 à 417/54, 417/59, 417/62 et 417/63 du même Code” sont remplacés par les mots “a subi une peine pour des faits visés aux articles 134

ondergaan voor feiten bedoeld in de artikelen 134 tot 149 en 151 van het Strafwetboek of voor feiten bedoeld in de artikelen 152 tot 168, 170 tot 174, 177 tot 179, 183 tot 185 en 192 van hetzelfde Wetboek”.

HOOFDSTUK 3

Wijzigingen van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

Art. 232

In artikel 1 van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 31 oktober 1997, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° In het eerste lid, in de inleidende zin, worden de woorden “op heterdaad ontdekte misdaad of op heterdaad ontdekt wanbedrijf” vervangen door de woorden “een op heterdaad ontdekt misdrijf”.

2° In het eerste lid, 3°, gewijzigd door de wet van 31 oktober 2017, worden de woorden “misdraad of wanbedrijf” vervangen door het woord “misdrijf”.

Art. 233

In artikel 2, van dezelfde wet, in de inleidende zin, gewijzigd door de wet van 31 oktober 2017, worden de woorden “misdraad of op heterdaad ontdekt wanbedrijf” vervangen door het woord “misdrijf” en de woorden “misdraad of een wanbedrijf” door het woord “misdrijf”.

Art. 234

In artikel 3, eerste lid, van dezelfde wet, worden de woorden “misdraad of een wanbedrijf” vervangen door het woord “misdrijf”.

Art. 235

In artikel 4 van dezelfde wet, worden de woorden “geldboete bepaald bij dat artikel” vervangen door de woorden “straf bepaald in artikel 654 van de Strafwetboek”.

Art. 236

In artikel 15 van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 26 juni 2000, worden de woorden “, wordt

à 149 et 151 du Code pénal ou pour des faits visés à l'article 152 à 168, 170 à 174, 177 à 179, 183 à 185 et 192 du même Code”.

CHAPITRE 3

Modifications de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

Art. 232

Dans l'article 1er de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive, modifié en dernier lieu par la loi du 31 octobre 1997, sont apportées les modifications suivantes:

1° A l'alinéa 1er, dans le chapeau, les mots “de flagrant crime ou de flagrant délit” sont remplacés par les mots “d'infraction flagrante”;

2° A l'alinéa 1er, 3°, modifié par la loi du 31 octobre 2017, les mots “en flagrant crime ou en flagrant délit” sont remplacés par les mots “infraction flagrante”.

Art. 233

Dans l'article 2, de la même loi, dans le chapeau, modifié par la loi du 31 octobre 2017, les mots “de flagrant crime ou de flagrant délit” sont remplacés par les mots “d'infraction flagrante” et les mots “un crime ou à un délit” sont remplacés par les mots “une infraction”.

Art. 234

Dans l'article 3, alinéa 1er, de la même loi, les mots “un crime ou à un délit” sont remplacés par les mots “une infraction”.

Art. 235

Dans l'article 4 de la même loi, les mots “l'amende prévue à cet article” sont remplacés par les mots “la peine prévue à l'article 654 du Code pénal”.

Art. 236

Dans l'article 15 de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 26 juin 2000, les mots “est toujours punie

altijd gestraft met geldboete van ten minste vijftig frank ten laste van de griffier en” opgeheven.

Art. 237

In artikel 16 van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd door de wet van 25 april 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° In paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “correctionele hoofdgevangenisstraf van een jaar” vervangen door de woorden “straf van niveau 2”;

2° In paragraaf 1, vierde lid, worden de woorden “vijftien jaar opsluiting of, bij misdrijven bedoeld in boek II, titel I^{ter}, van het Strafwetboek, vijf jaar gevangenisstraf” vervangen door de woorden “een straf van niveau 4 of, bij misdrijven bedoeld in boek II, titel 4, hoofdstuk 1, een straf van niveau 3”, worden de woorden “nieuwe misdaden of wanbedrijven” vervangen door de woorden “nieuwe misdrijven”, worden de woorden “Behalve voor de strafbare feiten gepleegd in het kader van een vereniging bedoeld in artikel 322 van het Strafwetboek of in het kader van een criminele organisatie bedoeld in artikel 324bis van het Strafwetboek, voor de strafbare feiten bedoeld in de artikelen 433^{quinquies} tot 433^{octies} van het Strafwetboek, de strafbare feiten bedoeld in de artikelen 77bis tot 77^{quinquies} van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen” vervangen door de woorden “Behalve voor de strafbare feiten bedoeld in de artikelen 258 tot 260 van het Strafwetboek, voor de strafbare feiten gepleegd in het kader van een vereniging bedoeld in artikel 403 van het Strafwetboek of in het kader van een criminele organisatie bedoeld in artikel 406 van het Strafwetboek”;

3° In paragraaf 5, worden de woorden “misdaad of een wanbedrijf” vervangen door het woord “misdrijf”.

Art. 238

In artikel 19, § 7, van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 26 juni 2000, worden de woorden “, wordt altijd gestraft met geldboete van ten minste vijftig frank ten laste van de griffier en” opgeheven.

Art. 239

In artikel 24, eerste lid, van dezelfde wet, gewijzigd door de wet van 23 januari 2003 en de wet van 31 mei 2005, worden de woorden “vijftien jaar opsluiting” vervangen door de woorden “een straf van niveau 4”.

d’une amende de cinquante francs au moins contre le greffier et” sont abrogés.

Art. 237

Dans l’article 16 de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 25 avril 2024, sont apportées les modifications suivantes:

1° Au paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “un emprisonnement correctionnel principal d’un an” sont remplacés par les mots “une peine de niveau 2”;

2° Au paragraphe 1er, alinéa 4, les mots “quinze ans de réclusion ou, en cas d’infractions visées au livre II, titre I^{er}^{ter}, du Code pénal, cinq ans d’emprisonnement” sont remplacés par les termes “une peine de niveau 4 ou, en cas d’infractions visées au livre II, titre 4, chapitre 1er, une peine de niveau 3”, les mots “nouveaux crimes ou délits” sont remplacés par les mots “nouvelles infractions”, les mots “À l’exception des infractions commises dans le cadre d’une association visée à l’article 322 du Code pénal ou dans le cadre d’une organisation criminelle visée à l’article 324bis du Code pénal, des infractions visées aux articles 433^{quinquies} à 433^{octies} du Code pénal, des infractions visées aux articles 77bis à 77^{quinquies} de la loi du 15 décembre 1980 sur l’accès au territoire, le séjour, l’établissement et l’éloignement des étrangers” sont remplacés par les mots “À l’exception des infractions visées aux articles 258 à 260 du Code pénal, des infractions commises dans le cadre d’une association visée à l’article 403 du Code pénal ou dans le cadre d’une organisation criminelle visée à l’article 406 du Code pénal”;

3° Au paragraphe 5, les mots “un crime ou un délit” sont remplacés par les mots “une infraction”.

Art. 238

Dans l’article 19, § 7, de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 26 juin 2000, les mots “est toujours punie d’une amende de cinquante francs au moins contre le greffier et” sont abrogés.

Art. 239

Dans l’article 24, alinéa 1er, de la même loi, modifié par la loi du 23 janvier 2003 et la loi du 31 mai 2005, les mots “quinze ans de réclusion” sont remplacés par les mots “une peine de niveau 4”.

Art. 240

In artikel 26 van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd door de wet van 5 februari 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° In paragraaf 1, worden de woorden “artikelen 418 en 419” vervangen door de woorden “artikelen 106, 107 en 107/1”;

2° In paragraaf 2, worden de woorden “geen gevangenisstraf van een jaar of meer tot gevolg kan hebben” vervangen door de woorden “alleen een straf van niveau 1 tot gevolg kan hebben”;

3° In paragraaf 5, derde lid, wordt het woord “wanbedrijf” vervangen door de woorden “een misdrijf waarop een straf van niveau 2 of 3 is gesteld”.

Art. 241

In artikel 33 van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd door de wet van 31 juli 2023, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° In paragraaf 1, eerste lid, wordt het woord “autonome” opgeheven en worden de woorden “eenvoudige schuldigverklaring” vervangen door de woorden “veroordeling bij schuldigverklaring”;

2° In paragraaf 1, tweede lid, worden de woorden “de artikelen van titel I^{ter} van boek II, de artikelen 417/5 tot 417/41, 417/43 tot 417/47, 417/50 tot 417/55, 433^{quater}/1 tot 433^{quater}/4” vervangen door de woorden “de artikelen van titel 4, hoofdstuk 1 van boek II, en de artikelen 132 tot 168, 170 tot 174, 181 tot 186, 265 tot 268”;

3° In paragraaf 2, eerste lid, worden de woorden “titel I^{ter} van boek II en in de artikelen 417/5 tot 417/41, 417/43 tot 417/47, 417/50 tot 417/55, 433^{quater}/1 tot 433^{quater}/4” vervangen door de woorden “titel 4, hoofdstuk 1, boek II, en in de artikelen 132 tot 168, 170 tot 174, 181 tot 186, 265 tot 268” en worden de woorden “nieuwe misdaden of wanbedrijven” vervangen door de woorden “nieuwe misdrijven”;

4° In paragraaf 2, tweede lid, worden de woorden “titel I^{ter} van boek II en in de artikelen 417/5 tot 417/41, 417/43 tot 417/47, 417/50 tot 417/55, 433^{quater}/1 tot 433^{quater}/4” vervangen door de woorden “titel 4, hoofdstuk 1, boek II, en in de artikelen 132 tot 168, 170 tot 174, 181 tot 186, 265 tot 268”.

Art. 240

Dans l'article 26 de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 5 février 2016, sont apportées les modifications suivantes:

1° Au paragraphe 1er, les mots “articles 418 et 419” sont remplacés par les mots “articles 106, 107 et 107/1”;

2° Au paragraphe 2, les mots “ne doit pas entraîner une peine d'emprisonnement égale ou supérieure à un an” sont remplacés par les mots “ne peut entraîner qu'une peine de niveau 1”;

3° Au paragraphe 5, alinéa 3, les mots “un délit” sont remplacés par les mots “une infraction pour laquelle une peine de niveau 2 ou 3 est prévue”.

Art. 241

Dans l'article 33 de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 31 juillet 2023, sont apportées les modifications suivantes:

1° Au paragraphe 1er, alinéa 1er, le mot “autonome” est abrogé et les mots “simple déclaration de culpabilité” sont remplacés par les mots “condamnation par déclaration de culpabilité”;

2° Au paragraphe 1er, alinéa 2, les mots “des articles du titre I^{er}ter du livre II, articles 417/5 à 417/41, 417/43 à 417/47, 417/50 à 417/55, 433^{quater}/1 à 433^{quater}/4” sont remplacés par les mots “des articles du titre 4, chapitre 1er, du livre II, et des articles 132 à 168, 170 à 174, 181 à 186, 265 à 268”;

3° Au paragraphe 2, alinéa 1er, les mots “titre I^{er}ter du livre II et dans les articles 417/5 à 417/41, 417/43 à 417/47, 417/50 à 417/55, 433^{quater}/1 à 433^{quater}/4” sont remplacés par les mots “titre 4, chapitre 1er, du livre II et dans les articles 132 à 168, 170 à 174, 181 à 186, 265 à 268” et les mots “nouveaux crimes ou délits” sont remplacés par les mots “nouvelles infractions”;

4° Au paragraphe 2, alinéa 2, les mots “titre I^{er}ter du livre II et dans les articles 417/5 à 417/41, 417/43 à 417/47, 417/50 à 417/55, 433^{quater}/1 à 433^{quater}/4” sont remplacés par les mots “titre 4, chapitre 1er, du livre II et dans les articles 132 à 168, 170 à 174, 181 à 186, 265 à 268”.

Art. 242

In artikel 38ter, eerste lid, van dezelfde wet, ingevoegd door de wet van 2 maart 2023, worden de woorden “misdaad of een wanbedrijf” vervangen door het woord “misdrijf”.

HOOFDSTUK 4

Overgangsbepaling

Art. 243

De artikelen 206 tot 219 van hoofdstuk 2 van deze wet zijn van toepassing op veroordelingen uitgesproken na de inwerkingtreding van deze wet, voor zover zij in kracht van gewijsde zijn gegaan. De veroordelingen uitgesproken vóór de inwerkingtreding van deze wet blijven onderworpen aan de bepalingen die van kracht waren vóór de inwerkingtreding van de artikelen 206 tot 219 van Titel 2, hoofdstuk 2 van deze wet.

In afwijking van het vorige lid,

— worden de beslissingen tot opschorting van de uitspraak van de veroordeling uitgesproken vóór de inwerkingtreding van deze wet uitgewist bij het verstrijken van de proeftijd, bij afwezigheid van een herroepingsbeslissing, en

— worden de veroordelingen met eenvoudige schuldigverklaring uitgesproken vóór de inwerkingtreding van deze wet uitgewist na een termijn van drie jaar vanaf de in kracht van gewijsde gegane beslissing die deze uitspreekt.

Art. 242

Dans l'article 38ter, alinéa 1er, de la même loi, inséré par la loi du 2 mars 2023, les mots “un crime ou d'un délit” sont remplacés par les mots “une infraction”.

CHAPITRE 4

Disposition transitoire

Art. 243

Les articles 206 à 219 du chapitre 2 de la présente loi sont applicables aux condamnations prononcées après l'entrée en vigueur de la présente loi, pour autant qu'elles soient passées en force de chose jugée. Les condamnations prononcées avant l'entrée en vigueur de la présente loi demeurent régies par les dispositions antérieures à l'entrée en vigueur des articles 206 à 219 du Titre 2, chapitre 2 de la présente loi.

Par dérogation à l'alinéa précédent,

— les décisions ordonnant la suspension du prononcé de la condamnation prononcées avant l'entrée en vigueur de la présente loi sont effacées à l'expiration du délai d'épreuve, en l'absence de décision de révocation, et

— les condamnations par simple déclaration de culpabilité prononcées avant l'entrée en vigueur de la présente loi sont effacées après un délai de trois ans à compter de la décision passée en force de chose jugée qui les prononce.

TITEL 3*Inwerkingtreding***Art. 244**

Deze wet treedt in werking op 8 april 2026.

Gegeven te Brussel, 6 januari 2026

FILIP

VAN KONINGSWEGE:

De minister van Justitie,

Annelies Verlinden

TITRE 3*Entrée en vigueur***Art. 244**

La présente loi entre en vigueur le 8 avril 2026.

Donné à Bruxelles, 6 janvier 2026

PHILIPPE

PAR LE ROI:

La ministre de la Justice,

Annelies Verlinden

Coördinatie van de artikelen

BASISTEKST**TEKST AANGEPAST AAN HET
WETSONTWERP****Hoofdstuk 1 - Wijzigingen van de wet van 17 april 1878 houdende de voorafgaande
titel van het Wetboek van Strafvordering****Art. 2**

Ingeval de wet bepaalt dat de uitoefening van de strafvordering afhankelijk is van een klacht van de benadeelde partij, kan de rechtspleging geen voortgang vinden wanneer die partij haar klacht intrekt vóór elke daad van vervolging.

Art. 2**Opgeheven****Art. 5ter**

Elke belanghebbende derde die volgens de door de rechtspleging verschaftte aanwijzingen krachtens zijn rechtmatig bezit rechten kan doen gelden op de vermogensvoordelen bedoeld in de artikelen 42, 3°, 43bis en 43quater, van het Strafwetboek of die rechten kan doen gelden op de zaken bedoeld in artikel 42, 1, of op de zaken bedoeld in artikel 505 van het Strafwetboek, wordt op de hoogte gebracht van de rechtsdag voor het gerecht dat zal vonnissen over de grond van de zaak.

Art. 5ter

~~Elke belanghebbende derde die volgens de door de rechtspleging verschaftte aanwijzingen krachtens zijn rechtmatig bezit rechten kan doen gelden op de vermogensvoordelen bedoeld in de artikelen 42, 3°, 43bis en 43quater, van het Strafwetboek of die rechten kan doen gelden op de zaken bedoeld in artikel 42, 1, of op de zaken bedoeld in artikel 505 van het Strafwetboek, wordt op de hoogte gebracht van de rechtsdag voor het gerecht dat zal vonnissen over de grond van de zaak.~~

Elke belanghebbende derde die volgens de door de rechtspleging verschaftte aanwijzingen krachtens zijn rechtmatig bezit rechten kan doen gelden op de zaken bedoeld in de artikelen 53, 54, 501, 502 en 503, van het Strafwetboek, of in artikel 4, § 6 van de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, psychotrope stoffen, ontsmettingsstoffen en antiseptica en van de stoffen die kunnen gebruikt worden voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen en psychotrope stoffen, wordt op de hoogte gebracht van de rechtsdag voor het gerecht dat zal vonnissen over de grond van de zaak.

Elke belanghebbende derde die volgens de door de rechtspleging verschaftte aanwijzingen krachtens zijn rechtmatig bezit rechten kan doen gelden op de inrichting die in aanmerking komt voor sluiting op grond van artikel 59 van het Strafwetboek, wordt op de hoogte

gebracht van de rechtsdag voor het gerecht dat zal vonnissen over de grond van de zaak. Bij gebreke van dergelijke kennisgeving kan de rechter de sluiting van de inrichting niet uitspreken.

HOOFDSTUK II. - STRAFVORDERING
WEGENS MISDADEN OF
WANBEDRIJVEN BUITEN HET
GRONDGEBIED VAN HET RIJK
GEPLEEGD.

Art. 6

§ 1. Onder voorbehoud van de toepassing van de artikelen 7 tot 11, kan iedere Belg of persoon met gewoonlijke verblijfplaats op het grondgebied van het Rijk die zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt aan een feit dat door de Belgische wet misdaad of wanbedrijf wordt genoemd, in België vervolgd worden indien op het feit een straf gesteld is door de wet van het land waar het is gepleegd.

§ 2. Indien het misdrijf gepleegd is tegen een vreemdeling, kan de vervolging slechts plaatshebben op vordering van het openbaar ministerie en moet zij bovendien voorafgegaan worden door een klacht van de benadeelde vreemdeling of van zijn familie ofwel door een officieel bericht, aan de Belgische overheid gegeven door de overheid van het land waar het misdrijf is gepleegd.

Is het misdrijf in oorlogstijd gepleegd tegen een onderdaan van een land dat bondgenoot van België is in de zin van artikel 117, tweede lid, van het Strafwetboek, dan kan het officieel bericht eveneens gegeven worden door de overheid van het land waarvan die vreemdeling een onderdaan is of was.

§ 3. De vervolging van een Belg heeft alleen plaats indien deze wordt gevonden in België, tenzij het misdrijf in oorlogstijd is gepleegd of als het een misdrijf als bedoeld in de artikelen 347bis, 393 tot 397 en 475 van het Strafwetboek betreft.

De vervolging van een vreemdeling heeft alleen plaats indien deze wordt gevonden in België tenzij het een misdrijf als bedoeld in de artikelen 347bis, 393 tot 397 en 475 van het Strafwetboek betreft, of, wanneer het misdrijf in oorlogstijd is gepleegd, indien hij

HOOFDSTUK II. - STRAFVORDERING
WEGENS MISDADEN OF
WANBEDRIJVEN MISDRIJVEN BUITEN
HET GRONDGEBIED VAN HET RIJK
GEPLEEGD.

Art. 6

§ 1. Onder voorbehoud van de toepassing van de artikelen 7 tot 11, kan iedere Belg of persoon met gewoonlijke verblijfplaats op het grondgebied van het Rijk die zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt aan een feit dat door de Belgische wet misdaad of wanbedrijf **misdrijf** wordt genoemd, in België vervolgd worden indien op het feit een straf gesteld is door de wet van het land waar het is gepleegd.

§ 2. Indien het misdrijf gepleegd is tegen een vreemdeling, kan de vervolging slechts plaatshebben op vordering van het openbaar ministerie en moet zij bovendien voorafgegaan worden door een klacht van de benadeelde vreemdeling of van zijn familie ofwel door een officieel bericht, aan de Belgische overheid gegeven door de overheid van het land waar het misdrijf is gepleegd.

Is het misdrijf in oorlogstijd gepleegd tegen een onderdaan van een land dat bondgenoot van België is in de zin van ~~artikel 117, tweede lid~~ **artikel 564, 1°**, van het Strafwetboek, dan kan het officieel bericht eveneens gegeven worden door de overheid van het land waarvan die vreemdeling een onderdaan is of was.

§ 3. De vervolging van een Belg heeft alleen plaats indien deze wordt gevonden in België, tenzij het misdrijf in oorlogstijd is gepleegd of als het een misdrijf als bedoeld in de ~~artikelen 347bis, 393 tot 397 en 475~~ **artikelen 96 tot 102 en 226 tot 228** van het Strafwetboek betreft.

De vervolging van een vreemdeling heeft alleen plaats indien deze wordt gevonden in België tenzij het een misdrijf als bedoeld in de ~~artikelen 347bis, 393 tot 397 en 475~~ **artikelen 96 tot 102 en 226 tot 228** van het Strafwetboek betreft, of, wanneer het misdrijf

wordt gevonden in een vijandelijk land of indien zijn uitlevering kan worden verkregen.

Art. 8

Iedere Belg of persoon met gewoonlijke verblijfplaats op het grondgebied van het Rijk kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt:

1° aan een ernstige schending van het internationaal humanitair recht, zoals omschreven in boek II, titel Ibis, van het Strafwetboek;

2° aan een terroristisch misdrijf als bedoeld in boek II, titel I ter, van het Strafwetboek.

Art. 9

Iedere Belg of persoon met gewoonlijke verblijfplaats op het grondgebied van het Rijk kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten dit grondgebied schuldig maakt aan een misdrijf als bedoeld in de artikelen 250, 504bis en 504ter van het Strafwetboek.

Art. 12

§ 1. Onder voorbehoud van de toepassing van de artikelen 13 tot 14/2, kan eenieder in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt aan een misdaad tegen een persoon die op het moment van de feiten een Belg is, indien het feit strafbaar is krachtens de wetgeving van het land waar het gepleegd werd met een vrijheidsstraf waarvan het maximum vijf jaar overtreft.

§ 2. De vervolging van een Belg heeft alleen plaats indien deze wordt gevonden in België, tenzij het misdrijf in oorlogstijd is gepleegd.

De vervolging van een vreemdeling heeft alleen plaats wanneer deze wordt gevonden in België of, wanneer het misdrijf in oorlogstijd is gepleegd, indien hij wordt

in oorlogstijd is gepleegd, indien hij wordt gevonden in een vijandelijk land of indien zijn uitlevering kan worden verkregen.

Art. 8

Iedere Belg of persoon met gewoonlijke verblijfplaats op het grondgebied van het Rijk kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt:

~~1° aan een ernstige schending van het internationaal humanitair recht, zoals omschreven in boek II, titel Ibis, van het Strafwetboek~~

1° aan een misdrijf bepaald in boek II, titel 1, van het Strafwetboek;

~~2° aan een terroristisch misdrijf als bedoeld in boek II, titel I ter, van het Strafwetboek~~

2° aan een misdrijf bedoeld in boek II, titel 4, hoofdstuk 1 van het Strafwetboek.

Art. 9

[Iedere Belg of persoon met gewoonlijke verblijfplaats op het grondgebied van het Rijk kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten dit grondgebied schuldig maakt aan een misdrijf als bedoeld in de artikelen 250, 504bis en 504ter **artikelen 487 en 638, §3, 1°** van het Strafwetboek.

Art. 12

§ 1. Onder voorbehoud van de toepassing van de artikelen 13 tot 14/2, kan eenieder in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt aan een ~~misdrijf tegen een persoon~~ **een misdrijf tegen een persoon strafbaar met een straf van niveau 4 of van een hoger niveau** die op het moment van de feiten een Belg is, indien het feit strafbaar is krachtens de wetgeving van het land waar het gepleegd werd met een vrijheidsstraf waarvan het maximum vijf jaar overtreft.

§ 2. De vervolging van een Belg heeft alleen plaats indien deze wordt gevonden in België, tenzij het misdrijf in oorlogstijd is gepleegd.

De vervolging van een vreemdeling heeft alleen plaats wanneer deze wordt gevonden in België of, wanneer het misdrijf in

gevonden in een vijandelijk land of indien zijn uitlevering kan worden verkregen.

Art. 13

Eenieder kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt aan een ernstige schending van het internationaal humanitair recht, als bedoeld in boek II, titel Ibis van het Strafwetboek, gepleegd tegen een persoon die, op het moment van de feiten, een Belg is of een in België erkende vluchteling en die er zijn gewone verblijfplaats heeft, in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967, of een persoon die sedert minstens drie jaar effectief, gewoonlijk en wettelijk in België verblijft.

De vervolging, met inbegrip van het onderzoek, kan slechts plaatsgrijpen op vordering van de federale procureur, die eventuele klachten beoordeelt.

Ingeval, met toepassing van het eerste en het tweede lid, een klacht aanhangig is gemaakt bij de federale procureur, vordert hij dat de onderzoeksrechter naar deze klacht een onderzoek instelt, behalve indien:

1° de klacht kennelijk niet gegrond is; of

2° de feiten bedoeld in de klacht niet overeenstemmen met een kwalificatie van de misdrijven bedoeld in boek II, titel Ibis, van het Strafwetboek; of

3° uit deze klacht geen ontvankelijke strafvordering kan volgen; of

4° uit de concrete omstandigheden van de zaak blijkt dat deze zaak, in het belang van een goede rechtsbedeling en met eerbiediging van de internationale verplichtingen van België, aanhangig zou moeten worden gemaakt hetzij bij de internationale rechtscolleges, hetzij voor een rechtscollege van de plaats waar de feiten zijn gepleegd, hetzij voor een rechtscollege van de Staat waarvan de dader een onderdaan is of van de plaats waar hij kan worden gevonden, en dit voor zover dit rechtscollege de kenmerken van onafhankelijkheid, onpartijdigheid en billijkheid vertoont, zoals dat onder meer kan blijken uit de relevante internationale verbintenissen waardoor België en deze Staat gebonden zijn.

oorlogstijd is gepleegd, indien hij wordt gevonden in een vijandelijk land of indien zijn uitlevering kan worden verkregen.

Art. 13

Eenieder kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt aan ~~een ernstige schending van het internationaal humanitair recht, als bedoeld in boek II, titel Ibis~~ **een misdrijf bedoeld in boek II, titel 1** van het Strafwetboek, gepleegd tegen een persoon die, op het moment van de feiten, een Belg is of een in België erkende vluchteling en die er zijn gewone verblijfplaats heeft, in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967, of een persoon die sedert minstens drie jaar effectief, gewoonlijk en wettelijk in België verblijft.

De vervolging, met inbegrip van het onderzoek, kan slechts plaatsgrijpen op vordering van de federale procureur, die eventuele klachten beoordeelt.

Ingeval, met toepassing van het eerste en het tweede lid, een klacht aanhangig is gemaakt bij de federale procureur, vordert hij dat de onderzoeksrechter naar deze klacht een onderzoek instelt, behalve indien:

1° de klacht kennelijk niet gegrond is; of

2° de feiten bedoeld in de klacht niet overeenstemmen met een kwalificatie van de misdrijven bedoeld in boek II, ~~titel Ibis~~ **titel 1**, van het Strafwetboek; of

3° uit deze klacht geen ontvankelijke strafvordering kan volgen; of

4° uit de concrete omstandigheden van de zaak blijkt dat deze zaak, in het belang van een goede rechtsbedeling en met eerbiediging van de internationale verplichtingen van België, aanhangig zou moeten worden gemaakt hetzij bij de internationale rechtscolleges, hetzij voor een rechtscollege van de plaats waar de feiten zijn gepleegd, hetzij voor een rechtscollege van de Staat waarvan de dader een onderdaan is of van de plaats waar hij kan worden gevonden, en dit voor zover dit rechtscollege de kenmerken van onafhankelijkheid, onpartijdigheid en billijkheid vertoont, zoals dat onder meer kan blijken uit de relevante internationale verbintenissen waardoor België en deze

Indien de federale procureur van oordeel is dat een of meer van de voorwaarden bedoeld in het derde lid, 1°, 2° en 3°, vervuld zijn, doet hij voor de kamer van inbeschuldigingstelling van het hof van beroep te Brussel vorderingen die beogen te beslissen, naargelang van het geval, dat er geen reden is tot vervolging of dat de strafvordering niet ontvankelijk is. Enkel de federale procureur wordt gehoord.

Indien de kamer van inbeschuldigingstelling vaststelt dat geen van de voorwaarden bedoeld in het derde lid, 1°, 2° en 3°, vervuld zijn, wijst hij de territoriaal bevoegde onderzoeksrechter aan en bepaalt op welke feiten het onderzoek betrekking heeft.

Vervolgens wordt gehandeld overeenkomstig het gemeen recht.

De federale procureur heeft het recht een voorziening in cassatie in te stellen tegen de arresten gewezen met toepassing van het vierde en het vijfde lid. Dit beroep wordt in alle gevallen ingesteld binnen vijftien dagen te rekenen van de uitspraak van het arrest.

In het geval bedoeld in het derde lid, 3°, stelt de federale procureur de Centrale Autoriteit die is opgericht bij artikel 2, vierde streepje, van de wet van 29 maart 2004 betreffende de samenwerking met het Internationaal Strafhof en de internationale straftribunalen in kennis van het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, indien tegen dit arrest geen rechtsmiddelen meer openstaan. Indien de feiten zijn gepleegd na 30 juni 2002, brengt de Centrale Autoriteit het Internationaal Strafhof van de feiten op de hoogte.

In het geval bedoeld in het derde lid, 4°, seponereert de federale procureur de zaak en geeft hij van zijn beslissing kennis aan de Centrale Autoriteit. Tegen deze beslissing tot seponering staat geen enkel rechtsmiddel open. Indien de feiten zijn gepleegd na 30 juni 2002, brengt de Centrale Autoriteit het Internationaal Strafhof van de feiten op de hoogte.

Art. 14

Eenieder kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt aan een van de misdrijven bedoeld in de artikelen 347bis,

Staat gebonden zijn.

Indien de federale procureur van oordeel is dat een of meer van de voorwaarden bedoeld in het derde lid, 1°, 2° en 3°, vervuld zijn, doet hij voor de kamer van inbeschuldigingstelling van het hof van beroep te Brussel vorderingen die beogen te beslissen, naargelang van het geval, dat er geen reden is tot vervolging of dat de strafvordering niet ontvankelijk is. Enkel de federale procureur wordt gehoord.

Indien de kamer van inbeschuldigingstelling vaststelt dat geen van de voorwaarden bedoeld in het derde lid, 1°, 2° en 3°, vervuld zijn, wijst hij de territoriaal bevoegde onderzoeksrechter aan en bepaalt op welke feiten het onderzoek betrekking heeft.

Vervolgens wordt gehandeld overeenkomstig het gemeen recht.

De federale procureur heeft het recht een voorziening in cassatie in te stellen tegen de arresten gewezen met toepassing van het vierde en het vijfde lid. Dit beroep wordt in alle gevallen ingesteld binnen vijftien dagen te rekenen van de uitspraak van het arrest.

In het geval bedoeld in het derde lid, 3°, stelt de federale procureur de Centrale Autoriteit die is opgericht bij artikel 2, vierde streepje, van de wet van 29 maart 2004 betreffende de samenwerking met het Internationaal Strafhof en de internationale straftribunalen in kennis van het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, indien tegen dit arrest geen rechtsmiddelen meer openstaan. Indien de feiten zijn gepleegd na 30 juni 2002, brengt de Centrale Autoriteit het Internationaal Strafhof van de feiten op de hoogte.

In het geval bedoeld in het derde lid, 4°, seponereert de federale procureur de zaak en geeft hij van zijn beslissing kennis aan de Centrale Autoriteit. Tegen deze beslissing tot seponering staat geen enkel rechtsmiddel open. Indien de feiten zijn gepleegd na 30 juni 2002, brengt de Centrale Autoriteit het Internationaal Strafhof van de feiten op de hoogte.

Art. 14

[Eenieder kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt aan een van de misdrijven bedoeld in de artikelen 347bis,

393 tot 397 en 475 van het Strafwetboek tegen een persoon die op het moment van de feiten een Belg is, indien het feit strafbaar is krachtens de wetgeving van het land waar het gepleegd werd met een vrijheidsstraf waarvan het maximum vijf jaar overtreft.

Indien de verdachte niet in België wordt gevonden, kan de vervolging, met inbegrip van het onderzoek, slechts plaatsgrijpen op vordering van de federale procureur of de procureur des Konings, die eventuele klachten beoordeelt.

Ingeval, met toepassing van het tweede lid, een klacht aanhangig is gemaakt bij de federale procureur of de procureur des Konings, vordert hij dat de onderzoeksrechter naar deze klacht een onderzoek instelt, behalve indien:

1° de klacht kennelijk niet gegrond is; of

2° de feiten bedoeld in de klacht niet overeenstemmen met een kwalificatie van de misdrijven bedoeld in de artikelen 347bis, 393 tot 397 en 475 van het Strafwetboek; of

3° uit deze klacht geen ontvankelijke strafvordering kan volgen; of

4° uit de concrete omstandigheden van de zaak blijkt dat deze zaak, in het belang van een goede rechtsbedeling en met eerbiediging van de internationale verplichtingen van België, aanhangig zou moeten worden gemaakt hetzij bij de internationale rechtscolleges, hetzij voor een rechtscollege van de plaats waar de feiten zijn gepleegd, hetzij voor een rechtscollege van de Staat waarvan de dader een onderdaan is of van de plaats waar hij kan worden gevonden, en dit voor zover dit rechtscollege de kenmerken van onafhankelijkheid, onpartijdigheid en billijkheid vertoont, zoals dat onder meer kan blijken uit de relevante internationale verbintenissen waardoor België en deze Staat gebonden zijn.

Indien hij van oordeel is dat een of meer van de in het derde lid, 1°, 2° en 3°, bedoelde voorwaarden vervuld zijn, doet de federale procureur of de procureur-generaal voor de kamer van inbeschuldigingstelling vorderingen die beogen te beslissen, naargelang van het geval, dat er geen reden is tot vervolging of dat de strafvordering niet ontvankelijk is. Enkel de federale procureur of de procureur-generaal wordt gehoord.

Indien de kamer van inbeschuldigingstelling vaststelt dat geen

~~393 tot 397 en 475~~ **artikelen 96 tot 102 en 226 tot 228** van het Strafwetboek tegen een persoon die op het moment van de feiten een Belg is, indien het feit strafbaar is krachtens de wetgeving van het land waar het gepleegd werd met een vrijheidsstraf waarvan het maximum vijf jaar overtreft.

Indien de verdachte niet in België wordt gevonden, kan de vervolging, met inbegrip van het onderzoek, slechts plaatsgrijpen op vordering van de federale procureur of de procureur des Konings, die eventuele klachten beoordeelt.

Ingeval, met toepassing van het tweede lid, een klacht aanhangig is gemaakt bij de federale procureur of de procureur des Konings, vordert hij dat de onderzoeksrechter naar deze klacht een onderzoek instelt, behalve indien:

1° de klacht kennelijk niet gegrond is; of

2° de feiten bedoeld in de klacht niet overeenstemmen met een kwalificatie van de misdrijven bedoeld in de artikelen 347bis, ~~393 tot 397 en 475~~ **artikelen 96 tot 102 en 226 tot 228** van het Strafwetboek; of

3° uit deze klacht geen ontvankelijke strafvordering kan volgen; of

4° uit de concrete omstandigheden van de zaak blijkt dat deze zaak, in het belang van een goede rechtsbedeling en met eerbiediging van de internationale verplichtingen van België, aanhangig zou moeten worden gemaakt hetzij bij de internationale rechtscolleges, hetzij voor een rechtscollege van de plaats waar de feiten zijn gepleegd, hetzij voor een rechtscollege van de Staat waarvan de dader een onderdaan is of van de plaats waar hij kan worden gevonden, en dit voor zover dit rechtscollege de kenmerken van onafhankelijkheid, onpartijdigheid en billijkheid vertoont, zoals dat onder meer kan blijken uit de relevante internationale verbintenissen waardoor België en deze Staat gebonden zijn.

Indien hij van oordeel is dat een of meer van de in het derde lid, 1°, 2° en 3°, bedoelde voorwaarden vervuld zijn, doet de federale procureur of de procureur-generaal voor de kamer van inbeschuldigingstelling vorderingen die beogen te beslissen, naargelang van het geval, dat er geen reden is tot vervolging of dat de strafvordering niet ontvankelijk is. Enkel de federale procureur of de procureur-generaal wordt gehoord.

van de in het derde lid, 1°, 2° en 3°, bedoelde voorwaarden, vervuld zijn, wijst zij de territoriaal bevoegde onderzoeksrechter aan en bepaalt zij op welke feiten het onderzoek betrekking heeft.

Vervolgens wordt gehandeld overeenkomstig het gemeen recht.

De federale procureur of de procureur-generaal heeft het recht een voorziening in cassatie in te stellen tegen de arresten gewezen met toepassing van het vierde en het vijfde lid. Dit beroep wordt in alle gevallen ingesteld binnen vijftien dagen te rekenen van de uitspraak van het arrest.

In het in het derde lid, 4°, bedoelde geval, seponereet de federale procureur of de procureur des Konings de zaak en geeft hij van zijn beslissing kennis aan de Centrale Autoriteit die is opgericht bij artikel 2, vierde streepje, van de wet van 29 maart 2004 betreffende de samenwerking met het Internationaal Strafhof en de internationale straftribunalen. Tegen deze beslissing tot seponering staat geen enkel rechtsmiddel open.

Art. 14

Eenieder kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt aan een van de misdrijven bedoeld in de artikelen 347bis, 393 tot 397 en 475 van het Strafwetboek tegen een persoon die op het moment van de feiten een Belg is, indien het feit strafbaar is krachtens de wetgeving van het land waar het gepleegd werd met een vrijheidsstraf waarvan het maximum vijf jaar overtreft.

Indien de verdachte niet in België wordt gevonden, kan de vervolging, met inbegrip van het onderzoek, slechts plaatsgrijpen op vordering van de federale procureur of de procureur des Konings, die eventuele klachten beoordeelt.

Ingeval, met toepassing van het tweede lid, een klacht aanhangig is gemaakt bij de federale procureur of de procureur des Konings, vordert hij dat de onderzoeksrechter naar deze klacht een onderzoek instelt, behalve indien:

1° de klacht kennelijk niet gegrond is; of

2° de feiten bedoeld in de klacht niet overeenstemmen met een kwalificatie van

Indien de kamer van inbeschuldigingstelling vaststelt dat geen van de in het derde lid, 1°, 2° en 3°, bedoelde voorwaarden, vervuld zijn, wijst zij de territoriaal bevoegde onderzoeksrechter aan en bepaalt zij op welke feiten het onderzoek betrekking heeft.

Vervolgens wordt gehandeld overeenkomstig het gemeen recht.

De federale procureur of de procureur-generaal heeft het recht een voorziening in cassatie in te stellen tegen de arresten gewezen met toepassing van het vierde en het vijfde lid. Dit beroep wordt in alle gevallen ingesteld binnen vijftien dagen te rekenen van de uitspraak van het arrest.

In het in het derde lid, 4°, bedoelde geval, seponereet de federale procureur of de procureur des Konings de zaak en geeft hij van zijn beslissing kennis aan de Centrale Autoriteit die is opgericht bij artikel 2, vierde streepje, van de wet van 29 maart 2004 betreffende de samenwerking met het Internationaal Strafhof en de internationale straftribunalen. Tegen deze beslissing tot seponering staat geen enkel rechtsmiddel open.

Art. 14

Eenieder kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt aan een van de misdrijven bedoeld in de ~~artikelen 347bis, 393 tot 397 en 475~~ **artikelen 96 à 102 et 226 à 228** van het Strafwetboek tegen een persoon die op het moment van de feiten een Belg is, indien het feit strafbaar is krachtens de wetgeving van het land waar het gepleegd werd met een vrijheidsstraf waarvan het maximum vijf jaar overtreft.

Indien de verdachte niet in België wordt gevonden, kan de vervolging, met inbegrip van het onderzoek, slechts plaatsgrijpen op vordering van de federale procureur of de procureur des Konings, die eventuele klachten beoordeelt.

Ingeval, met toepassing van het tweede lid, een klacht aanhangig is gemaakt bij de federale procureur of de procureur des Konings, vordert hij dat de onderzoeksrechter naar deze klacht een onderzoek instelt, behalve indien:

1° de klacht kennelijk niet gegrond is; of

2° de feiten bedoeld in de klacht niet

de misdrijven bedoeld in de artikelen 347bis, 393 tot 397 en 475 van het Strafwetboek; of

3° uit deze klacht geen ontvankelijke strafvordering kan volgen; of

4° uit de concrete omstandigheden van de zaak blijkt dat deze zaak, in het belang van een goede rechtsbedeling en met eerbiediging van de internationale verplichtingen van België, aanhangig zou moeten worden gemaakt hetzij bij de internationale rechtscolleges, hetzij voor een rechtscollege van de plaats waar de feiten zijn gepleegd, hetzij voor een rechtscollege van de Staat waarvan de dader een onderdaan is of van de plaats waar hij kan worden gevonden, en dit voor zover dit rechtscollege de kenmerken van onafhankelijkheid, onpartijdigheid en billijkheid vertoont, zoals dat onder meer kan blijken uit de relevante internationale verbintenissen waardoor België en deze Staat gebonden zijn.

Indien hij van oordeel is dat een of meer van de in het derde lid, 1°, 2° en 3°, bedoelde voorwaarden vervuld zijn, doet de federale procureur of de procureur-generaal voor de kamer van inbeschuldigingstelling vorderingen die beogen te beslissen, naargelang van het geval, dat er geen reden is tot vervolging of dat de strafvordering niet ontvankelijk is. Enkel de federale procureur of de procureur-generaal wordt gehoord.

Indien de kamer van inbeschuldigingstelling vaststelt dat geen van de in het derde lid, 1°, 2° en 3°, bedoelde voorwaarden, vervuld zijn, wijst zij de territoriaal bevoegde onderzoeksrechter aan en bepaalt zij op welke feiten het onderzoek betrekking heeft.

Vervolgens wordt gehandeld overeenkomstig het gemeen recht.

De federale procureur of de procureur-generaal heeft het recht een voorziening in cassatie in te stellen tegen de arresten gewezen met toepassing van het vierde en het vijfde lid. Dit beroep wordt in alle gevallen ingesteld binnen vijftien dagen te rekenen van de uitspraak van het arrest.

In het in het derde lid, 4°, bedoelde geval, seponeert de federale procureur of de procureur des Konings de zaak en geeft hij van zijn beslissing kennis aan de Centrale Autoriteit die is opgericht bij artikel 2, vierde streepje, van de wet van 29 maart 2004 betreffende de samenwerking met het

overeenstemmen met een kwalificatie van de misdrijven bedoeld in de artikelen 347bis, 393 tot 397 en 475 van het Strafwetboek; of

3° uit deze klacht geen ontvankelijke strafvordering kan volgen; of

4° uit de concrete omstandigheden van de zaak blijkt dat deze zaak, in het belang van een goede rechtsbedeling en met eerbiediging van de internationale verplichtingen van België, aanhangig zou moeten worden gemaakt hetzij bij de internationale rechtscolleges, hetzij voor een rechtscollege van de plaats waar de feiten zijn gepleegd, hetzij voor een rechtscollege van de Staat waarvan de dader een onderdaan is of van de plaats waar hij kan worden gevonden, en dit voor zover dit rechtscollege de kenmerken van onafhankelijkheid, onpartijdigheid en billijkheid vertoont, zoals dat onder meer kan blijken uit de relevante internationale verbintenissen waardoor België en deze Staat gebonden zijn.

Indien hij van oordeel is dat een of meer van de in het derde lid, 1°, 2° en 3°, bedoelde voorwaarden vervuld zijn, doet de federale procureur of de procureur-generaal voor de kamer van inbeschuldigingstelling vorderingen die beogen te beslissen, naargelang van het geval, dat er geen reden is tot vervolging of dat de strafvordering niet ontvankelijk is. Enkel de federale procureur of de procureur-generaal wordt gehoord.

Indien de kamer van inbeschuldigingstelling vaststelt dat geen van de in het derde lid, 1°, 2° en 3°, bedoelde voorwaarden, vervuld zijn, wijst zij de territoriaal bevoegde onderzoeksrechter aan en bepaalt zij op welke feiten het onderzoek betrekking heeft.

Vervolgens wordt gehandeld overeenkomstig het gemeen recht.

De federale procureur of de procureur-generaal heeft het recht een voorziening in cassatie in te stellen tegen de arresten gewezen met toepassing van het vierde en het vijfde lid. Dit beroep wordt in alle gevallen ingesteld binnen vijftien dagen te rekenen van de uitspraak van het arrest.

In het in het derde lid, 4°, bedoelde geval, seponeert de federale procureur of de procureur des Konings de zaak en geeft hij van zijn beslissing kennis aan de Centrale Autoriteit die is opgericht bij artikel 2, vierde

Internationaal Strafhof en de internationale straftribunalen. Tegen deze beslissing tot seponering staat geen enkel rechtsmiddel open.

Art. 14/1

Eenieder kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt aan een van de misdrijven bedoeld in boek II, titel I ter, van het Strafwetboek, tegen een persoon die op het moment van de feiten een Belg is of tegen een Belgische instelling.

Indien de verdachte niet in België wordt gevonden, kan de vervolging, met inbegrip van het onderzoek, slechts plaatsgrijpen op vordering van de federale procureur of de procureur des Konings, die eventuele klachten beoordeelt.

Ingeval, met toepassing van het tweede lid, een klacht aanhangig is gemaakt bij de federale procureur of de procureur des Konings, vordert hij dat de onderzoeksrechter naar deze klacht een onderzoek instelt, behalve indien:

1° de klacht kennelijk niet gegrond is; of

2° de feiten bedoeld in de klacht niet overeenstemmen met een kwalificatie van de in boek II, titel I ter, van het Strafwetboek bedoelde misdrijven; of

3° uit deze klacht geen ontvankelijke strafvordering kan volgen; of

4° uit de concrete omstandigheden van de zaak blijkt dat deze zaak, in het belang van een goede rechtsbedeling en met eerbiediging van de internationale verplichtingen van België, aanhangig zou moeten worden gemaakt hetzij bij de internationale rechtscolleges, hetzij voor een rechtscollege van de plaats waar de feiten zijn gepleegd, hetzij voor een rechtscollege van de Staat waarvan de dader een onderdaan is of van de plaats waar hij kan worden gevonden, en dit voor zover dit rechtscollege de kenmerken van onafhankelijkheid, onpartijdigheid en billijkheid vertoont, zoals dat onder meer kan blijken uit de relevante internationale verbintenissen waardoor België en deze Staat gebonden zijn.

Indien hij van oordeel is dat een of meer van de in het derde lid, 1°, 2° en 3°, bedoelde

streepje, van de wet van 29 maart 2004 betreffende de samenwerking met het Internationaal Strafhof en de internationale straftribunalen. Tegen deze beslissing tot seponering staat geen enkel rechtsmiddel open.

Art. 14/1

Eenieder kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt aan een van de misdrijven bedoeld in boek II, ~~titel I ter~~ **titel 4, hoofdstuk 1**, van het Strafwetboek, tegen een persoon die op het moment van de feiten een Belg is of tegen een Belgische instelling.

Indien de verdachte niet in België wordt gevonden, kan de vervolging, met inbegrip van het onderzoek, slechts plaatsgrijpen op vordering van de federale procureur of de procureur des Konings, die eventuele klachten beoordeelt.

Ingeval, met toepassing van het tweede lid, een klacht aanhangig is gemaakt bij de federale procureur of de procureur des Konings, vordert hij dat de onderzoeksrechter naar deze klacht een onderzoek instelt, behalve indien:

1° de klacht kennelijk niet gegrond is; of

2° de feiten bedoeld in de klacht niet overeenstemmen met een kwalificatie van de in boek II, ~~titel I ter~~ **titel 4, hoofdstuk 1**, van het Strafwetboek bedoelde misdrijven; of

3° uit deze klacht geen ontvankelijke strafvordering kan volgen; of

4° uit de concrete omstandigheden van de zaak blijkt dat deze zaak, in het belang van een goede rechtsbedeling en met eerbiediging van de internationale verplichtingen van België, aanhangig zou moeten worden gemaakt hetzij bij de internationale rechtscolleges, hetzij voor een rechtscollege van de plaats waar de feiten zijn gepleegd, hetzij voor een rechtscollege van de Staat waarvan de dader een onderdaan is of van de plaats waar hij kan worden gevonden, en dit voor zover dit rechtscollege de kenmerken van onafhankelijkheid, onpartijdigheid en billijkheid vertoont, zoals dat onder meer kan blijken uit de relevante internationale verbintenissen waardoor België en deze Staat gebonden zijn.

voorwaarden vervuld zijn, doet de federale procureur of de procureur-generaal voor de kamer van inbeschuldigingstelling vorderingen die beogen te beslissen, naargelang van het geval, dat er geen reden is tot vervolging of dat de strafvordering niet ontvankelijk is. Enkel de federale procureur of de procureur-generaal wordt gehoord.

Indien de kamer van inbeschuldigingstelling vaststelt dat geen van de in het derde lid, 1°, 2° en 3°, bedoelde voorwaarden vervuld zijn, wijst zij de territoriaal bevoegde onderzoeksrechter aan en bepaalt zij op welke feiten het onderzoek betrekking heeft. Indien de in het vierde lid bedoelde vordering uitgaat van de federale procureur, maakt zij de zaak aanhangig bij de in artikel 47duodecies, § 3, van het Wetboek van strafvordering bedoelde deken van de onderzoeksrechters.

Vervolgens wordt gehandeld overeenkomstig het gemeen recht.

De federale procureur of de procureur-generaal heeft het recht een voorziening in cassatie in te stellen tegen de arresten gewezen met toepassing van het vierde en het vijfde lid. Dit beroep wordt in alle gevallen ingesteld binnen vijftien dagen te rekenen van de uitspraak van het arrest.

In het in het derde lid, 4°, bedoelde geval seponereert de federale procureur of de procureur des Konings de zaak en geeft hij van zijn beslissing kennis aan de Centrale Autoriteit die is opgericht bij artikel 2, vierde streepje, van de wet van 29 maart 2004 betreffende de samenwerking met het Internationaal Strafhof en de internationale straftribunalen. Tegen deze beslissing tot seponering staat geen enkel rechtsmiddel open.

Art. 14/2

§ 1. Eenieder kan in België vervolgd worden wanneer hij zich in oorlogstijd, buiten het grondgebied van het Rijk, schuldig maakt aan het opzettelijk doden of opzettelijk toebrengen van lichamelijk letsel, aan verkrachting, aan aantasting van de seksuele integriteit of aan aangifte bij de vijand, gepleegd tegen een persoon die op het moment van de feiten een Belg is of tegen een vreemdeling verblijvend in België

Indien hij van oordeel is dat een of meer van de in het derde lid, 1°, 2° en 3°, bedoelde voorwaarden vervuld zijn, doet de federale procureur of de procureur-generaal voor de kamer van inbeschuldigingstelling vorderingen die beogen te beslissen, naargelang van het geval, dat er geen reden is tot vervolging of dat de strafvordering niet ontvankelijk is. Enkel de federale procureur of de procureur-generaal wordt gehoord.

Indien de kamer van inbeschuldigingstelling vaststelt dat geen van de in het derde lid, 1°, 2° en 3°, bedoelde voorwaarden vervuld zijn, wijst zij de territoriaal bevoegde onderzoeksrechter aan en bepaalt zij op welke feiten het onderzoek betrekking heeft. Indien de in het vierde lid bedoelde vordering uitgaat van de federale procureur, maakt zij de zaak aanhangig bij de in artikel 47duodecies, § 3, van het Wetboek van strafvordering bedoelde deken van de onderzoeksrechters.

Vervolgens wordt gehandeld overeenkomstig het gemeen recht.

De federale procureur of de procureur-generaal heeft het recht een voorziening in cassatie in te stellen tegen de arresten gewezen met toepassing van het vierde en het vijfde lid. Dit beroep wordt in alle gevallen ingesteld binnen vijftien dagen te rekenen van de uitspraak van het arrest.

In het in het derde lid, 4°, bedoelde geval seponereert de federale procureur of de procureur des Konings de zaak en geeft hij van zijn beslissing kennis aan de Centrale Autoriteit die is opgericht bij artikel 2, vierde streepje, van de wet van 29 maart 2004 betreffende de samenwerking met het Internationaal Strafhof en de internationale straftribunalen. Tegen deze beslissing tot seponering staat geen enkel rechtsmiddel open.

Art. 14/2

§ 1. Eenieder kan in België vervolgd worden wanneer hij zich in oorlogstijd, buiten het grondgebied van het Rijk, schuldig maakt aan ~~het opzettelijk doden of opzettelijk toebrengen van lichamelijk letsel, aan verkrachting, aan aantasting van de seksuele integriteit of aan aangifte bij de vijand~~ **een misdrijf van doden met het oogmerk om te doden, aan verkrachting, aan aantasting van de seksuele**

bij het uitbreken van de vijandelijkheden.

§ 2. Indien de verdachte een Belg is, kan de vervolging ook plaatshebben indien hij niet in België wordt gevonden.

Indien de verdachte een vreemdeling is, heeft de vervolging van het misdrijf alleen plaats indien hij wordt gevonden in België of in een vijandig land, of indien zijn uitlevering kan worden verkregen.

integriteit, aan een opzettelijk misdrijf tegen de fysieke of psychische integriteit of een aangifte aan de vijand, gepleegd tegen een persoon die op het moment van de feiten een Belg is of tegen een vreemdeling verblijvend in België bij het uitbreken van de vijandelijkheden.

§ 2. Indien de verdachte een Belg is, kan de vervolging ook plaatshebben indien hij niet in België wordt gevonden.

Indien de verdachte een vreemdeling is, heeft de vervolging van het misdrijf alleen plaats indien hij wordt gevonden in België of in een vijandig land, of indien zijn uitlevering kan worden verkregen.

Art. 14/3

Eenieder kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt aan:

1° een misdaad of een wanbedrijf tegen de veiligheid van de Staat;

2° een misdaad of een wanbedrijf tegen de openbare trouw bedoeld in boek II, titel III, hoofdstukken I, II en III, van het Strafwetboek, of een wanbedrijf als bedoeld in de artikelen 497 en 497bis, indien de misdaad of het wanbedrijf tot voorwerp heeft de euro hetzij munten die in België wettelijk gangbaar zijn, of voorwerpen bestemd om die munten te vervaardigen, na te maken of te vervalsen, hetzij effecten, papier, zegels, stempels of merken van de Staat of van Belgische openbare besturen of instellingen.

Art. 14/3

Eenieder kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt aan:

~~1° een misdaad of een wanbedrijf tegen de veiligheid van de Staat~~

1° een van de misdrijven bedoeld in titel 4, hoofdstukken 2 en 3 of in titel 8, hoofdstukken 1 en 2, van Boek II van het Strafwetboek;

~~2° een misdaad of een wanbedrijf tegen de openbare trouw bedoeld in boek II, titel III, hoofdstukken I, II en III, van het Strafwetboek, of een wanbedrijf als bedoeld in de artikelen 497 en 497bis, indien de misdaad of het wanbedrijf tot voorwerp~~

2° een van de misdrijven bedoeld in Boek II, titel 5, hoofdstuk 1, van het Strafwetboek of een misdrijf bedoeld in artikel 481 van hetzelfde Wetboek, indien het misdrijf tot voorwerp heeft de euro hetzij munten die in België wettelijk gangbaar zijn, of voorwerpen bestemd om die munten te vervaardigen, na te maken of te vervalsen, hetzij effecten, papier, zegels, stempels of merken van de Staat of van Belgische openbare besturen of instellingen, hetzij niet-contante Belgische betaalinstrumenten zoals gedefinieerd door artikel 425, 5°, van het Strafwetboek.

14/4

Eenieder kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt aan:

1° een van de misdrijven bedoeld in boek II, titel I ter, van het Strafwetboek, wanneer de vermeende dader zich op Belgisch

14/4

Eenieder kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt aan:

1° een van de misdrijven bedoeld in boek II, ~~titel I ter~~ **titel 4, hoofdstuk 1**, van het Strafwetboek, wanneer de vermeende dader

grondgebied bevindt en de Belgische regering geen uitlevering heeft toegekend aan de Staat op wiens grondgebied het misdrijf werd gepleegd, om een reden die vermeld is een bilaterale of multilaterale overeenkomst die België bindt;

2° een van de misdrijven bedoeld in boek II, titel I ter, van het Strafwetboek die gepleegd zijn tegen een instelling van de Europese Unie of van een orgaan opgericht overeenkomstig het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap of het Verdrag betreffende de Europese Unie, en in het Rijk is gevestigd.

Indien de verdachte niet in België wordt gevonden, kan de vervolging, met inbegrip van het onderzoek, ingeval het misdrijf gepleegd werd door een vreemdeling tegen een instelling bedoeld in het eerste lid, 2°, slechts plaatsgrijpen op vordering van de federale procureur of de procureur des Konings, die eventuele klachten beoordeelt.

Ingeval, met toepassing van het tweede lid, een klacht aanhangig is gemaakt bij de federale procureur of de procureur des Konings, vordert hij dat de onderzoeksrechter naar deze klacht een onderzoek instelt, behalve indien:

1° de klacht kennelijk niet gegrond is; of

2° de feiten bedoeld in de klacht niet overeenstemmen met een kwalificatie van de in boek II, titel I ter, van het Strafwetboek bedoelde misdrijven; of

3° uit deze klacht geen ontvankelijke strafvordering kan volgen; of

4° uit de concrete omstandigheden van de zaak blijkt dat deze zaak, in het belang van een goede rechtsbedeling en met eerbiediging van de internationale verplichtingen van België, aanhangig zou moeten worden gemaakt hetzij bij de internationale rechtscolleges, hetzij voor een rechtscollege van de plaats waar de feiten zijn gepleegd, hetzij voor een rechtscollege van de Staat waarvan de dader een onderdaan is of van de plaats waar hij kan worden gevonden, en dit voor zover dit rechtscollege de kenmerken van onafhankelijkheid, onpartijdigheid en billijkheid vertoont, zoals dat onder meer kan blijken uit de relevante internationale verbintenissen waardoor België en deze Staat gebonden zijn.

Indien hij van oordeel is dat een of meer van de in het derde lid, 1°, 2° en 3°, bedoelde

zich op Belgisch grondgebied bevindt en de Belgische regering geen uitlevering heeft toegekend aan de Staat op wiens grondgebied het misdrijf werd gepleegd, om een reden die vermeld is een bilaterale of multilaterale overeenkomst die België bindt;

2° een van de misdrijven bedoeld in boek II, ~~titel I ter~~ **titel 4, hoofdstuk 1**, van het Strafwetboek die gepleegd zijn tegen een instelling van de Europese Unie of van een orgaan opgericht overeenkomstig het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap of het Verdrag betreffende de Europese Unie, en in het Rijk is gevestigd.

Indien de verdachte niet in België wordt gevonden, kan de vervolging, met inbegrip van het onderzoek, ingeval het misdrijf gepleegd werd door een vreemdeling tegen een instelling bedoeld in het eerste lid, 2°, slechts plaatsgrijpen op vordering van de federale procureur of de procureur des Konings, die eventuele klachten beoordeelt..

- Ingeval, met toepassing van het tweede lid, een klacht aanhangig is gemaakt bij de federale procureur of de procureur des Konings, vordert hij dat de onderzoeksrechter naar deze klacht een onderzoek instelt, behalve indien:

1° de klacht kennelijk niet gegrond is; of

2° de feiten bedoeld in de klacht niet overeenstemmen met een kwalificatie van de in boek II, ~~titel I ter~~ **titel 4, hoofdstuk 1**, van het Strafwetboek bedoelde misdrijven; of

3° uit deze klacht geen ontvankelijke strafvordering kan volgen; of

4° uit de concrete omstandigheden van de zaak blijkt dat deze zaak, in het belang van een goede rechtsbedeling en met eerbiediging van de internationale verplichtingen van België, aanhangig zou moeten worden gemaakt hetzij bij de internationale rechtscolleges, hetzij voor een rechtscollege van de plaats waar de feiten zijn gepleegd, hetzij voor een rechtscollege van de Staat waarvan de dader een onderdaan is of van de plaats waar hij kan worden gevonden, en dit voor zover dit rechtscollege de kenmerken van onafhankelijkheid, onpartijdigheid en billijkheid vertoont, zoals dat onder meer kan blijken uit de relevante internationale verbintenissen waardoor België en deze Staat gebonden zijn.

Indien hij van oordeel is dat een of meer

voorwaarden vervuld zijn, doet de federale procureur of de procureur-generaal voor de kamer van inbeschuldigingstelling vorderingen die beogen te beslissen, naargelang van het geval, dat er geen reden is tot vervolging of dat de strafvordering niet ontvankelijk is. Enkel de federale procureur of de procureur-generaal wordt gehoord.

Indien de kamer van inbeschuldigingstelling vaststelt dat geen van de in het derde lid, 1°, 2° en 3°, bedoelde voorwaarden vervuld zijn, wijst zij de territoriaal bevoegde onderzoeksrechter aan en bepaalt zij op welke feiten het onderzoek betrekking heeft. Indien de in het vierde lid bedoelde vordering, uitgaat van de federale procureur, maakt zij de zaak aanhangig bij de in artikel 47duodecies, § 3, van het Wetboek van strafvordering bedoelde deken van de onderzoeksrechters.

Vervolgens wordt gehandeld overeenkomstig het gemeen recht.

De federale procureur of de procureur-generaal heeft het recht een voorziening in cassatie in te stellen tegen de arresten gewezen met toepassing van het vierde en het vijfde lid. Dit beroep wordt in alle gevallen ingesteld binnen vijftien dagen te rekenen van de uitspraak van het arrest.

In het in het derde lid, 4°, bedoelde geval seponereert de federale procureur of de procureur des Konings de zaak en geeft hij van zijn beslissing kennis aan de Centrale Autoriteit die is opgericht bij artikel 2, vierde streepje, van de wet van 29 maart 2004 betreffende de samenwerking met het Internationaal Strafhof en de internationale straftribunalen. Tegen deze beslissing tot seponering staat geen enkel rechtsmiddel open.

14/5

§ 1. Een persoon kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt:

1° aan een misdrijf als bedoeld in de artikelen 246 tot 249 van het Strafwetboek;

2° aan een misdrijf als bedoeld in artikel 250 van hetzelfde Wetboek wanneer de persoon die een openbaar ambt uitoefent in een vreemde Staat of in een internationale publiekrechtelijke organisatie een Belg is of wanneer de internationale publiekrechtelijke

van de in het derde lid, 1°, 2° en 3°, bedoelde voorwaarden vervuld zijn, doet de federale procureur of de procureur-generaal voor de kamer van inbeschuldigingstelling vorderingen die beogen te beslissen, naargelang van het geval, dat er geen reden is tot vervolging of dat de strafvordering niet ontvankelijk is. Enkel de federale procureur of de procureur-generaal wordt gehoord.

Indien de kamer van inbeschuldigingstelling vaststelt dat geen van de in het derde lid, 1°, 2° en 3°, bedoelde voorwaarden vervuld zijn, wijst zij de territoriaal bevoegde onderzoeksrechter aan en bepaalt zij op welke feiten het onderzoek betrekking heeft. Indien de in het vierde lid bedoelde vordering, uitgaat van de federale procureur, maakt zij de zaak aanhangig bij de in artikel 47duodecies, § 3, van het Wetboek van strafvordering bedoelde deken van de onderzoeksrechters.

Vervolgens wordt gehandeld overeenkomstig het gemeen recht.

De federale procureur of de procureur-generaal heeft het recht een voorziening in cassatie in te stellen tegen de arresten gewezen met toepassing van het vierde en het vijfde lid. Dit beroep wordt in alle gevallen ingesteld binnen vijftien dagen te rekenen van de uitspraak van het arrest.

In het in het derde lid, 4°, bedoelde geval seponereert de federale procureur of de procureur des Konings de zaak en geeft hij van zijn beslissing kennis aan de Centrale Autoriteit die is opgericht bij artikel 2, vierde streepje, van de wet van 29 maart 2004 betreffende de samenwerking met het Internationaal Strafhof en de internationale straftribunalen. Tegen deze beslissing tot seponering staat geen enkel rechtsmiddel open.

14/5

§ 1. Een persoon kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt:

~~1° aan een misdrijf als bedoeld in de artikelen 246 tot 249 van het Strafwetboek~~

1° aan een misdrijf als bedoeld in artikel 638, §§ 1 en 2;

~~2° aan een misdrijf als bedoeld in artikel 250 van hetzelfde Wetboek wanneer de persoon die een openbaar ambt uitoefent in een vreemde Staat of in een internationale~~

organisatie waarvoor de persoon een openbaar ambt uitoefent, haar zetel heeft in België;

3° aan een misdrijf als bedoeld in artikel 22, §§ 1 tot 3, van Verordening (EU) 2017/1939 van de Raad van 12 oktober 2017 betreffende nauwere samenwerking bij de instelling van het Europees Openbaar Ministerie, wanneer de instelling, het orgaan, het organisme of het agentschap van de Europese Unie waarvoor de persoon een openbaar ambt uitoefent haar zetel heeft in België.

~~publiekrechtelijke organisatie een Belg is of wanneer de internationale publiekrechtelijke organisatie waarvoor de persoon een openbaar ambt uitoefent, haar zetel heeft in België~~

2° aan een misdrijf als bedoeld in artikel 638, § 3, 1°, wanneer de persoon die een openbaar ambt uitoefent in een vreemde Staat of in een internationale publiekrechtelijke organisatie een Belg is of wanneer de internationale publiekrechtelijke organisatie waarvoor de persoon een openbaar ambt uitoefent, haar zetel heeft in België;

3° aan een misdrijf als bedoeld in artikel 22, §§ 1 tot 3, van Verordening (EU) 2017/1939 van de Raad van 12 oktober 2017 betreffende nauwere samenwerking bij de instelling van het Europees Openbaar Ministerie, wanneer de instelling, het orgaan, het organisme of het agentschap van de Europese Unie waarvoor de persoon een openbaar ambt uitoefent haar zetel heeft in België.

14/6

§ 1. Eenieder kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt aan:

1° een van de misdrijven bedoeld in de artikelen 391sexies, 391septies, 409 en 417/7 tot 417/22, 417/24, 433quater/1 et 433quater/4 van het Strafwetboek;

2° een van de misdrijven bedoeld in de artikelen 433novies/2 tot 433novies/10 van hetzelfde Wetboek, in geval van uitgevoerde of overwogen wegneming van organen in ruil voor een profijt of een vergelijkbaar voordeel;

3° een van de misdrijven bedoeld in de artikelen 417/25 tot 417/38, 417/44 en 417/45, 433quinquies tot 433octies van hetzelfde Wetboek;

4° een van de misdrijven bedoeld in de artikelen 77bis tot 77quinquies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en in de artikelen 10 tot 13 van de wet van 9 maart 1993 ertoe strekkende de exploitatie van huwelijksbureaus te regelen en te controleren.

§ 2. De vervolging van een Belg heeft

14/6

§ 1. Eenieder kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt aan:

~~1° een van de misdrijven bedoeld in de artikelen 391sexies, 391septies, 409 en 417/7 tot 417/22, 417/24, 433quater/1 et 433quater/4 van het Strafwetboek~~

1° een van de misdrijven bedoeld in de artikelen 134 tot 149, 151, 206 tot 211, 265, 268, 293 en 294 van het Strafwetboek;

~~2° een van de misdrijven bedoeld in de artikelen 433novies/2 tot 433novies/10 van hetzelfde Wetboek, in geval van uitgevoerde of overwogen wegneming van organen in ruil voor een profijt of een vergelijkbaar voordeel~~

2° een van de misdrijven bedoeld in de artikelen 276 tot 284 van het Strafwetboek, in geval van uitgevoerde of overwogen wegneming van organen in ruil voor een profijt of een vergelijkbaar voordeel;

~~3° een van de misdrijven bedoeld in de artikelen 417/25 tot 417/38, 417/44 en 417/45, 433quinquies tot 433octies van hetzelfde Wetboek~~

3° een van de misdrijven bedoeld in de artikelen 152 tot 165, 171, 172, 177, 258 tot 260, 273 en 274 van het Strafwetboek;

alleen plaats indien deze wordt gevonden in België, tenzij het misdrijf in oorlogstijd is gepleegd.

De vervolging van een vreemdeling heeft alleen plaats indien hij in België wordt gevonden of, wanneer het misdrijf in oorlogstijd is gepleegd, indien hij gevonden wordt in een vijandelijk land of indien zijn uitlevering kan worden verkregen.

4° een van de misdrijven bedoeld in de artikelen ~~77bis tot 77quinquies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en in de artikelen 10 tot 13 van de wet van 9 maart 1993 ertoe strekkende de exploitatie van huwelijksbureaus te regelen en te controleren.~~

§ 2. De vervolging van een Belg heeft alleen plaats indien deze wordt gevonden in België, tenzij het misdrijf in oorlogstijd is gepleegd.

De vervolging van een vreemdeling heeft alleen plaats indien hij in België wordt gevonden of, wanneer het misdrijf in oorlogstijd is gepleegd, indien hij gevonden wordt in een vijandelijk land of indien zijn uitlevering kan worden verkregen.

14/7

§ 1. Eenieder kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt aan een misdaad of een wanbedrijf tegen de openbare trouw, bedoeld in boek II, titel III, hoofdstukken I, II en III, van het Strafwetboek, of een wanbedrijf bedoeld in de artikelen 497 en 497bis, indien de misdaad of het wanbedrijf tot voorwerp heeft hetzij munten die in België niet wettelijk gangbaar zijn, of voorwerpen bestemd om die munten te vervaardigen, na te maken of te vervalsen, hetzij effecten, papier, zegels, stempels of merken van een vreemd land.

De vervolging kan niet plaatshebben dan op een officieel bericht, door de vreemde overheid aan de Belgische overheid gegeven.

§ 2. De vervolging van een Belg heeft alleen plaats indien deze wordt gevonden in België, tenzij het misdrijf in oorlogstijd is gepleegd.

De vervolging van een vreemdeling heeft alleen plaats indien deze wordt gevonden in België of, wanneer het misdrijf in oorlogstijd is gepleegd, indien hij wordt gevonden in een vijandelijk land of indien zijn uitlevering kan worden verkregen.

14/7

§ 1. Eenieder kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt aan een ~~misdad of een wanbedrijf tegen de openbare trouw, bedoeld in boek II, titel III, hoofdstukken I, II en III, van het Strafwetboek, of een wanbedrijf bedoeld in de artikelen 497 en 497bis, indien de misdaad of het wanbedrijf tot voorwerp~~ een van de misdrijven bedoeld in Boek II, titel 5, hoofdstuk 1, van het Strafwetboek of een van de misdrijven bedoeld in artikel 481 van hetzelfde Wetboek, indien het misdrijf tot voorwerp heeft heeft hetzij munten die in België niet wettelijk gangbaar zijn, of voorwerpen bestemd om die munten te vervaardigen, na te maken of te vervalsen, hetzij effecten, papier, zegels, stempels of merken van een vreemd land, **hetzij niet-contante betaalinstrumenten van een vreemd land, zoals gedefinieerd door artikel 425, 5°, van het Strafwetboek.**

De vervolging kan niet plaatshebben dan op een officieel bericht, door de vreemde overheid aan de Belgische overheid gegeven.

§ 2. De vervolging van een Belg heeft alleen plaats indien deze wordt gevonden in België, tenzij het misdrijf in oorlogstijd is gepleegd.

De vervolging van een vreemdeling heeft alleen plaats indien deze wordt gevonden in

België of, wanneer het misdrijf in oorlogstijd is gepleegd, indien hij wordt gevonden in een vijandelijk land of indien zijn uitlevering kan worden verkregen.

14/8

§ 1. Eenieder kan in België vervolgd worden, die zich in oorlogstijd, buiten het grondgebied van het Rijk, schuldig maakt aan het opzettelijk doden of opzettelijk toebrengen van lichamelijk letsel, aan verkrachting, aan aantasting van de seksuele integriteit of aan aangifte bij de vijand, gepleegd tegen een onderdaan van een land dat bondgenoot van België is in de zin van artikel 117, tweede lid, van het Strafwetboek.

§ 2. Indien de verdachte een Belg is, kan de vervolging ook plaatshebben indien hij niet in België wordt gevonden.

Indien de verdachte een vreemdeling is, heeft de vervolging van het misdrijf alleen plaats indien hij wordt gevonden in België of in een vijandig land, of indien zijn uitlevering kan worden verkregen.

14/8

§ 1. Eenieder kan in België vervolgd worden, die zich in oorlogstijd, buiten het grondgebied van het Rijk, schuldig maakt aan ~~het opzettelijk doden of opzettelijk toebrengen van lichamelijk letsel, aan verkrachting, aan aantasting van de seksuele integriteit of aan aangifte bij de vijand, gepleegd tegen een onderdaan van een land dat bondgenoot van België is in de zin van artikel 117, tweede lid~~ **een misdrijf van doden met het oogmerk om te doden, aan verkrachting, aan aantasting van de seksuele integriteit, aan een opzettelijk misdrijf tegen de fysieke of psychische integriteit of aan een aangifte aan de vijand tegen een onderdaan van een land dat bondgenoot is in de zin van artikel 564, 1°, van het Strafwetboek.**

§ 2. Indien de verdachte een Belg is, kan de vervolging ook plaatshebben indien hij niet in België wordt gevonden.

Indien de verdachte een vreemdeling is, heeft de vervolging van het misdrijf alleen plaats indien hij wordt gevonden in België of in een vijandig land, of indien zijn uitlevering kan worden verkregen.

Art. 14/9

§ 1. Eenieder kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt:

1° aan het wanbedrijf bedoeld in artikel 41, § 4, van de wet van 15 juli 2013 betreffende het goederenvervoer over de weg en houdende uitvoering van de Verordening (EG) nr. 1071/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels betreffende de voorwaarden waaraan moet zijn voldaan om het beroep van wegvervoerondernemer uit te oefenen en tot intrekking van Richtlijn 96/26/EG van de Raad en houdende uitvoering van de Verordening (EG) nr. 1072/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels voor toegang tot de markt voor internationaal

Art. 14/9

§ 1. Eenieder kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt:

1° aan het ~~wanbedrijf~~ **misdrijf** bedoeld in artikel 41, § 4, van de wet van 15 juli 2013 betreffende het goederenvervoer over de weg en houdende uitvoering van de Verordening (EG) nr. 1071/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels betreffende de voorwaarden waaraan moet zijn voldaan om het beroep van wegvervoerondernemer uit te oefenen en tot intrekking van Richtlijn 96/26/EG van de Raad en houdende uitvoering van de Verordening (EG) nr. 1072/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels voor toegang tot de markt voor internationaal

goederenvervoer over de weg;
 2° aan het wanbedrijf bedoeld in artikel 30, § 4, van de wet van 15 juli 2013 betreffende het reizigersvervoer over de weg en houdende uitvoering van de Verordening (EG) nr. 1071/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels betreffende de voorwaarden waaraan moet zijn voldaan om het beroep van wegvervoerondernemer uit te oefenen en tot intrekking van Richtlijn 96/26/EG van de Raad en houdende uitvoering van de Verordening (EG) nr. 1073/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels voor toegang tot de internationale markt voor touringcar- en autobusdiensten en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 561/2006.

§ 2. De vervolging van een Belg heeft alleen plaats indien deze wordt gevonden in België, tenzij het misdrijf in oorlogstijd is gepleegd.

De vervolging van een vreemdeling heeft alleen plaats indien deze wordt gevonden in België of, wanneer het misdrijf in oorlogstijd is gepleegd, indien hij wordt gevonden in een vijandelijk land of indien zijn uitlevering kan worden verkregen.

Art. 14/10

De Belgische gerechten zijn bevoegd om kennis te nemen van misdrijven gepleegd buiten het grondgebied van het Koninkrijk en bedoeld in een regel van internationaal verdrags- of gewoonterecht of een regel van afgeleid recht van de Europese Unie waardoor België is gebonden wanneer het krachtens die regel op enigerlei wijze wordt verplicht de zaak aan zijn bevoegde autoriteiten voor te leggen teneinde vervolging in te stellen.

De vervolging, met inbegrip van het onderzoek, kan slechts plaatsgrijpen op vordering van de federale procureur, die eventuele klachten beoordeelt.

Ingeval, met toepassing van het eerste en het tweede lid, een klacht aanhangig is gemaakt bij de federale procureur, vordert hij dat de onderzoeksrechter naar deze klacht een onderzoek instelt, behalve indien:

- 1° de klacht kennelijk niet gegrond is; of
- 2° de feiten bedoeld in de klacht niet

goederenvervoer over de weg;
 2° aan het wanbedrijf bedoeld in artikel 30, § 4, van de wet van 15 juli 2013 betreffende het reizigersvervoer over de weg en houdende uitvoering van de Verordening (EG) nr. 1071/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels betreffende de voorwaarden waaraan moet zijn voldaan om het beroep van wegvervoerondernemer uit te oefenen en tot intrekking van Richtlijn 96/26/EG van de Raad en houdende uitvoering van de Verordening (EG) nr. 1073/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels voor toegang tot de internationale markt voor touringcar- en autobusdiensten en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 561/2006.

§ 2. De vervolging van een Belg heeft alleen plaats indien deze wordt gevonden in België, tenzij het misdrijf in oorlogstijd is gepleegd.

De vervolging van een vreemdeling heeft alleen plaats indien deze wordt gevonden in België of, wanneer het misdrijf in oorlogstijd is gepleegd, indien hij wordt gevonden in een vijandelijk land of indien zijn uitlevering kan worden verkregen.

Art. 14/10

De Belgische gerechten zijn bevoegd om kennis te nemen van misdrijven gepleegd buiten het grondgebied van het Koninkrijk en bedoeld in een regel van internationaal verdrags- of gewoonterecht of een regel van afgeleid recht van de Europese Unie waardoor België is gebonden wanneer het krachtens die regel op enigerlei wijze wordt verplicht de zaak aan zijn bevoegde autoriteiten voor te leggen teneinde vervolging in te stellen.

De vervolging, met inbegrip van het onderzoek, kan slechts plaatsgrijpen op vordering van de federale procureur, die eventuele klachten beoordeelt.

Ingeval, met toepassing van het eerste en het tweede lid, een klacht aanhangig is gemaakt bij de federale procureur, vordert hij dat de onderzoeksrechter naar deze klacht een onderzoek instelt, behalve indien:

- 1° de klacht kennelijk niet gegrond is; of
- 2° de feiten bedoeld in de klacht niet

overeenstemmen met een kwalificatie van de misdrijven bedoeld in boek II, titel Ibis, van het Strafwetboek, of met enig ander internationaal misdrijf dat op grond van een verdrag waardoor België is gebonden, strafbaar is gesteld; of

3° uit deze klacht geen ontvankelijke strafvordering kan volgen; of

4° uit de concrete omstandigheden van de zaak blijkt dat deze zaak, in het belang van een goede rechtsbedeling met eerbiediging van de internationale verplichtingen van België, aanhangig zou moeten worden gemaakt hetzij bij de internationale rechtscolleges, hetzij voor een rechtscollege van de plaats waar de feiten zijn gepleegd, hetzij voor een rechtscollege van de Staat waarvan de dader een onderdaan is of van de plaats waar hij kan worden gevonden, en dit voor zover dit rechtscollege de kenmerken van onafhankelijkheid, onpartijdigheid en billijkheid vertoont, zoals dat onder meer kan blijken uit de relevante internationale verbintenissen waardoor België en deze Staat gebonden zijn.

Indien de federale procureur van oordeel is dat een of meer van de voorwaarden bedoeld in het derde lid, 1°, 2° en 3°, vervuld zijn, doet hij voor de kamer van inbeschuldigingstelling van het hof van beroep te Brussel vorderingen die beogen te beslissen, naargelang van het geval, dat er geen reden is tot vervolging of dat de strafvordering niet ontvankelijk is. Enkel de federale procureur wordt gehoord.

Indien de kamer van inbeschuldigingstelling vaststelt dat geen van de voorwaarden bedoeld in het derde lid, 1°, 2° en 3°, vervuld zijn, wijst zij de territoriaal bevoegde onderzoeksrechter aan en bepaalt zij op welke feiten het onderzoek betrekking heeft.

Vervolgens wordt gehandeld overeenkomstig het gemeen recht.

De federale procureur heeft het recht een voorziening in cassatie in te stellen tegen de arresten gewezen met toepassing van het vierde en het vijfde lid. Dit beroep wordt in alle gevallen ingesteld binnen vijftien dagen te rekenen van de uitspraak van het arrest.

In het geval bedoeld in het derde lid, 3°, stelt de federale procureur de Centrale Autoriteit die is opgericht bij artikel 2, vierde streepje, van de wet van 29 maart 2004 betreffende de samenwerking met het

overeenstemmen met een kwalificatie van de misdrijven bedoeld in boek II, ~~titel Ibis~~ **titel 1** van het Strafwetboek, of met enig ander internationaal misdrijf dat op grond van een verdrag waardoor België is gebonden, strafbaar is gesteld; of

3° uit deze klacht geen ontvankelijke strafvordering kan volgen; of

4° uit de concrete omstandigheden van de zaak blijkt dat deze zaak, in het belang van een goede rechtsbedeling met eerbiediging van de internationale verplichtingen van België, aanhangig zou moeten worden gemaakt hetzij bij de internationale rechtscolleges, hetzij voor een rechtscollege van de plaats waar de feiten zijn gepleegd, hetzij voor een rechtscollege van de Staat waarvan de dader een onderdaan is of van de plaats waar hij kan worden gevonden, en dit voor zover dit rechtscollege de kenmerken van onafhankelijkheid, onpartijdigheid en billijkheid vertoont, zoals dat onder meer kan blijken uit de relevante internationale verbintenissen waardoor België en deze Staat gebonden zijn.

Indien de federale procureur van oordeel is dat een of meer van de voorwaarden bedoeld in het derde lid, 1°, 2° en 3°, vervuld zijn, doet hij voor de kamer van inbeschuldigingstelling van het hof van beroep te Brussel vorderingen die beogen te beslissen, naargelang van het geval, dat er geen reden is tot vervolging of dat de strafvordering niet ontvankelijk is. Enkel de federale procureur wordt gehoord.

Indien de kamer van inbeschuldigingstelling vaststelt dat geen van de voorwaarden bedoeld in het derde lid, 1°, 2° en 3°, vervuld zijn, wijst zij de territoriaal bevoegde onderzoeksrechter aan en bepaalt zij op welke feiten het onderzoek betrekking heeft.

Vervolgens wordt gehandeld overeenkomstig het gemeen recht.

De federale procureur heeft het recht een voorziening in cassatie in te stellen tegen de arresten gewezen met toepassing van het vierde en het vijfde lid. Dit beroep wordt in alle gevallen ingesteld binnen vijftien dagen te rekenen van de uitspraak van het arrest.

In het geval bedoeld in het derde lid, 3°, stelt de federale procureur de Centrale Autoriteit die is opgericht bij artikel 2, vierde streepje, van de wet van 29 maart 2004 betreffende de samenwerking met het

Internationaal Strafhof en de internationale straftribunalen in kennis van het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, indien tegen dit arrest geen rechtsmiddelen meer openstaan. Indien de feiten zijn gepleegd na 30 juni 2002 en onder de materiële bevoegdheid van het Internationaal Strafhof ressorteren, brengt de Centrale Autoriteit het Internationaal Strafhof van de feiten op de hoogte.

In het geval bedoeld in het derde lid, 4°, seponereert de federale procureur de zaak en geeft hij van zijn beslissing kennis aan de Centrale Autoriteit. Tegen deze beslissing tot seponering staat geen enkel rechtsmiddel open. Indien de feiten zijn gepleegd na 30 juni 2002 en onder de materiële bevoegdheid van het Internationaal Strafhof ressorteren, brengt de Centrale autoriteit het Internationaal Strafhof van de feiten op de hoogte.

Art. 14/11

De vreemdeling die mededader is van of medeplichtig is aan een misdaad buiten het grondgebied van het Rijk door een Belg gepleegd, kan in België vervolgd worden, samen met de verdachte Belg of na diens veroordeling.

Art. 14/12

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de poging tot de daarin bedoelde misdrijven, indien zij strafbaar is.

Art. 14/14

Behalve wat de in oorlogstijd gepleegde misdaden en wanbedrijven betreft, is dit hoofdstuk niet van toepassing wanneer de verdachte, wegens hetzelfde misdrijf gevonnis in een vreemd land, vrijgesproken is, of na te zijn veroordeeld, zijn straf heeft ondergaan, verjaring van zijn straf is ingetreden of hem genade of amnestie is verleend, tenzij:

1° de procedure voor het andere gerecht tot doel had de betrokkene te vrijwaren van strafrechtelijke aansprakelijkheid voor strafbare feiten die onder de rechtsmacht van het gerecht vallen; of

2° de procedure voor het andere gerecht

Internationaal Strafhof en de internationale straftribunalen in kennis van het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling, indien tegen dit arrest geen rechtsmiddelen meer openstaan. Indien de feiten zijn gepleegd na 30 juni 2002 en onder de materiële bevoegdheid van het Internationaal Strafhof ressorteren, brengt de Centrale Autoriteit het Internationaal Strafhof van de feiten op de hoogte.

In het geval bedoeld in het derde lid, 4°, seponereert de federale procureur de zaak en geeft hij van zijn beslissing kennis aan de Centrale Autoriteit. Tegen deze beslissing tot seponering staat geen enkel rechtsmiddel open. Indien de feiten zijn gepleegd na 30 juni 2002 en onder de materiële bevoegdheid van het Internationaal Strafhof ressorteren, brengt de Centrale autoriteit het Internationaal Strafhof van de feiten op de hoogte.

Art. 14/11

De vreemdeling die ~~mededader is van of medeplichtig is aan een misdaad~~ **dader of deelnemer aan een misdrijf strafbaar met een straf van niveau 4** of hoger buiten het grondgebied van het Rijk door een Belg gepleegd, kan in België vervolgd worden, samen met de verdachte Belg of na diens veroordeling.

Art. 14/12

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de poging tot de daarin bedoelde misdrijven, ~~indien zij strafbaar is~~ **behalve indien zij niet strafbaar is.**

Art. 14/14

Behalve wat de in oorlogstijd gepleegde ~~misdaden en wanbedrijven~~ **misdrijven** betreft, is dit hoofdstuk niet van toepassing wanneer de verdachte, wegens hetzelfde misdrijf gevonnis in een vreemd land, vrijgesproken is, of na te zijn veroordeeld, zijn straf heeft ondergaan, verjaring van zijn straf is ingetreden of hem genade of amnestie is verleend, tenzij:

1° de procedure voor het andere gerecht tot doel had de betrokkene te vrijwaren van strafrechtelijke aansprakelijkheid voor strafbare feiten die onder de rechtsmacht van het gerecht vallen; of

2° de procedure voor het andere gerecht

niet op onafhankelijke of onpartijdige wijze en met inachtneming van de waarborgen voor een eerlijk proces is gevoerd, maar op een wijze die, gezien de omstandigheden, onverenigbaar was met de bedoeling de betrokkene voor het gerecht te brengen.

Elke hechtenis in het buitenland ondergaan wegens het misdrijf dat in België aanleiding geeft tot veroordeling, wordt steeds toegerekend op de duur van de vrijheidsstraffen.

Art. 21

Behoudens in de gevallen bedoeld in artikel 21bis verjaart de strafvordering, te rekenen van de dag waarop het misdrijf is gepleegd, door verloop van dertig jaren, twintig jaren, vijftien jaren, tien jaren of één jaar, naargelang dit misdrijf een misdaad vormt strafbaar met levenslange opsluiting of hechtenis, een misdaad strafbaar met meer dan twintig jaar tot dertig jaar opsluiting of hechtenis, een misdaad strafbaar met meer dan vijf jaar tot ten hoogste twintig jaar opsluiting of hechtenis, een wanbedrijf of een overtredding.

De dag waarop het misdrijf is gepleegd, is in de termijn begrepen.

De verjaringstermijnen die worden bepaald in het eerste lid blijven ongewijzigd indien de straf wordt verminderd of gewijzigd wegens verzachtende omstandigheden.

In geval van eendaadse samenloop wordt de verjaring geregeld overeenkomstig de termijn eigen aan ieder misdrijf.

Wanneer verschillende misdrijven de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van eenzelfde delictueel opzet, neemt de verjaringstermijn een aanvang vanaf het laatste bewezen geachte feit, op voorwaarde dat tussen de verschillende feiten geen termijn is verlopen gelijk aan of langer dan de verjaringstermijn.

Art. 21bis

De strafvordering verjaart niet in de gevallen bedoeld:

niet op onafhankelijke of onpartijdige wijze en met inachtneming van de waarborgen voor een eerlijk proces is gevoerd, maar op een wijze die, gezien de omstandigheden, onverenigbaar was met de bedoeling de betrokkene voor het gerecht te brengen.

Elke hechtenis in het buitenland ondergaan wegens het misdrijf dat in België aanleiding geeft tot veroordeling, wordt steeds toegerekend op de duur van de vrijheidsstraffen.

Art. 21

Behoudens in de gevallen bedoeld in artikel 21bis verjaart de strafvordering, te rekenen van de dag waarop het misdrijf is gepleegd, door verloop van ~~dertig jaren, twintig jaren, vijftien jaren, tien jaren of één jaar, naargelang dit misdrijf een misdaad vormt strafbaar met levenslange opsluiting of hechtenis, een misdaad strafbaar met meer dan twintig jaar tot dertig jaar opsluiting of hechtenis, een misdaad strafbaar met meer dan vijf jaar tot ten hoogste twintig jaar opsluiting of hechtenis, een wanbedrijf of een overtredding~~ **dertig jaren, twintig jaren, vijftien jaren, tien jaren, naargelang dit misdrijf een misdrijf vormt strafbaar met een straf van niveau 8, een misdrijf strafbaar met een straf van niveau 7, een misdrijf strafbaar met een straf van niveau 4, 5 of 6, of een misdrijf strafbaar met een straf van niveau 1, 2 of 3.**

De dag waarop het misdrijf is gepleegd, is in de termijn begrepen.

De verjaringstermijnen die worden bepaald in het eerste lid blijven ongewijzigd indien de straf wordt verminderd of gewijzigd wegens verzachtende omstandigheden.

In geval van eendaadse samenloop wordt de verjaring geregeld overeenkomstig de termijn eigen aan ieder misdrijf.

Wanneer verschillende misdrijven de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van eenzelfde delictueel opzet, neemt de verjaringstermijn een aanvang vanaf het laatste bewezen geachte feit, op voorwaarde dat tussen de verschillende feiten geen termijn is verlopen gelijk aan of langer dan de verjaringstermijn.

Art. 21bis

De strafvordering verjaart niet in de gevallen bedoeld:

1° in de artikelen 136bis, 136ter en 136quater van het Strafwetboek;

2° in de artikelen 417/7 tot 417/22, 417/24 tot 417/38, 417/44 en 417/56, 409 en 433quiquies, § 1, eerste lid, 1°, van het Strafwetboek, en de poging om dat laatste misdrijf te plegen, ingeval het is gepleegd op een persoon van minder dan achttien jaar;

3° in de artikelen 394 en 475 van het Strafwetboek als de misdrijven door hun aard of context een land of een internationale organisatie ernstig kunnen schaden, of van aard zijn de bevolking ernstige vrees aan te jagen of om de overheid of een internationale organisatie op onrechtmatige wijze te dwingen tot het verrichten of het zich onthouden van een handeling, of om de politieke, de constitutionele, economische of sociale basisstructuren van een land of een internationale organisatie ernstig te ontwrichten of te vernietigen.

~~4° in de artikelen 136bis, 136ter en 136quater van het Strafwetboek~~

1° in de gevallen bedoeld in de artikelen 82 tot 89 van het Strafwetboek;

~~2° in de artikelen 417/7 tot 417/22, 417/24 tot 417/38, 417/44 en 417/56, 409 en 433quiquies, § 1, eerste lid, 1°, van het Strafwetboek, en de poging om dat laatste misdrijf te plegen, ingeval het is gepleegd op een persoon van minder dan achttien jaar~~

2° in de gevallen bedoeld in de artikelen 134 tot 149, 151 tot 165, 171, 172, 187, 206 tot 211, 258, § 1, eerste lid, 1°, van het Strafwetboek, ingeval het misdrijf is gepleegd op een persoon van minder dan achttien jaar;

~~3° in de artikelen 394 en 475 van het Strafwetboek als de misdrijven door hun aard of context een land of een internationale organisatie ernstig kunnen schaden, of van aard zijn de bevolking ernstige vrees aan te jagen of om de overheid of een internationale organisatie op onrechtmatige wijze te dwingen tot het verrichten of het zich onthouden van een handeling, of om de politieke, de constitutionele, economische of sociale basisstructuren van een land of een internationale organisatie ernstig te ontwrichten of te vernietigen~~

3° in de gevallen bedoeld in de artikelen 97 en 98 van het Strafwetboek als de misdrijven door hun aard of context een land of een internationale organisatie ernstig kunnen schaden, of van aard zijn de bevolking ernstige vrees aan te jagen of om de overheid of een internationale organisatie op onrechtmatige wijze te dwingen tot het verrichten of het zich onthouden van een handeling, of om de politieke, de constitutionele, economische of sociale basisstructuren van een land of een internationale organisatie ernstig te ontwrichten of te vernietigen.

Art. 27

Indien de duur van de strafvervolgung de redelijke termijn overschrijdt, kan de rechter de veroordeling bij eenvoudige schuldigverklaring uitspreken, of een straf uitspreken die lager kan zijn dan de wettelijke minimumstraf of, bij een zeer zwaarwichtige miskenning van de redelijke

Art. 27

Indien de duur van de strafvervolgung de redelijke termijn overschrijdt, kan de rechter de veroordeling ~~bij eenvoudige schuldigverklaring~~ **veroordeling bij schuldigverklaring** uitspreken, of een straf uitspreken die lager kan zijn dan de wettelijke minimumstraf of, bij een zeer

termijn, het verval van de strafvordering uitspreken.

De rechter beoordeelt, in het licht van de omstandigheden van de zaak en het belang van de overschrijding van de redelijke termijn, welke van de in het eerste lid bedoelde gevolgen moet worden uitgesproken.

Wanneer de veroordeling bij eenvoudige schuldigverklaring wordt uitgesproken, wordt de verdachte veroordeeld in de kosten en, zo daartoe aanleiding bestaat, tot teruggave. De bijzondere

verbeurdverklaring wordt uitgesproken.

zwaarwichtige miskenning van de redelijke termijn, het verval van de strafvordering uitspreken.

De rechter beoordeelt, in het licht van de omstandigheden van de zaak en het belang van de overschrijding van de redelijke termijn, welke van de in het eerste lid bedoelde gevolgen moet worden uitgesproken.

Wanneer de ~~veroordeling bij eenvoudige schuldigverklaring~~ **veroordeling bij schuldigverklaring** wordt uitgesproken, wordt de verdachte veroordeeld in de kosten en, zo daartoe aanleiding bestaat, tot teruggave. De ~~_____~~ **_____** ~~_____~~ **_____**

verbeurdverklaring wordt uitgesproken De verbeurdverklaring voorzien door de wet wordt uitgesproken.

Hoofdstuk 2 - Wijzigingen van het Wetboek van Strafvordering

Art. 8

De gerechtelijke politie spoort de misdaden, de wanbedrijven en de overtredingen op, verzamelt de bewijzen ervan en levert de daders over aan de rechtbanken belast met hun bestraffing.

Art. 8

De gerechtelijke politie spoort de ~~misdaden, de wanbedrijven en de overtredingen~~ **misdrijven** op, verzamelt de bewijzen ervan en levert de daders over aan de rechtbanken belast met hun bestraffing.

Art. 16

de boswachters en de bijzondere veldwachters zijn, ieder van hen op het grondgebied waarvoor hij beëdigd is, belast met het opsporen van de wanbedrijven en overtredingen tegen land- en bouseigendommen.

Zij maken processen-verbaal op tot vaststelling van de aard, de omstandigheden, de tijd, de plaats van de wanbedrijven en van de overtredingen, alsook van de bewijzen en de aanwijzingen die zij daaromtrent hebben kunnen inwinnen.

Zij volgen de weggenomen voorwerpen naar de plaats waarheen deze zijn overgebracht, en stellen ze in bewaring; zij mogen echter de huizen, werkhuizen, gebouwen, belendende binnenplaatsen en besloten erven niet betreden, dan in tegenwoordigheid van een politieambtenaar, bekleed met de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings; het proces-verbaal dat daarvan moet worden opgemaakt, wordt getekend door degene in wiens

Art. 16

de boswachters en de bijzondere veldwachters zijn, ieder van hen op het grondgebied waarvoor hij beëdigd is, belast met het opsporen van de ~~wanbedrijven en overtredingen~~ **misdrijven strafbaar met een straf van niveau 1, 2 of 3** tegen land- en bouseigendommen.

Zij maken processen-verbaal op tot vaststelling van de aard, de omstandigheden, de tijd, de plaats van de ~~wanbedrijven en van de overtredingen~~ **misdrijven**, alsook van de bewijzen en de aanwijzingen die zij daaromtrent hebben kunnen inwinnen.

Zij volgen de weggenomen voorwerpen naar de plaats waarheen deze zijn overgebracht, en stellen ze in bewaring; zij mogen echter de huizen, werkhuisen, gebouwen, belendende binnenplaatsen en besloten erven niet betreden, dan in tegenwoordigheid van een politieambtenaar, bekleed met de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings; het proces-verbaal dat daarvan moet worden opgemaakt, wordt

tegenwoordigheid het is opgemaakt.

Zij vatten en geleiden voor de rechter in de politierechtbank of voor de burgemeester ieder persoon die zij op heterdaad betrappen of die door het openbaar beroep wordt aangewezen, wanneer op het feit gevangenisstraf of een zwaardere straf gesteld is.

Zij doen zich daartoe de sterke hand bieden door de burgemeester of een schepen van de plaats, die dit niet mag weigeren.

Art. 20

De boswachters en de bijzondere veldwachters doen, wanneer het politieovertredingen betreft, hun processen-verbaal binnen drie dagen, daarin begrepen de dag waarop het feit dat zij in behandeling hebben gehad, te hunner kennis is gekomen toekomen aan een politieambtenaar) bekleed met de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings; wanneer het een misdrijf betreft dat strafbaar is met een correctionele straf, doen zij de processen-verbaal toekomen aan de procureur des Konings.

Art. 21

Wanneer het proces-verbaal een overtreding betreft, handelt een politieambtenaar, bekleed met de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings, en in gemeenten waar geen politiecommissaris is, de burgemeester of, bij gebreke van deze, een schepen, overeenkomstig de bepalingen van boek II, titel I, hoofdstuk I, van dit wetboek.

Art. 21bis, §2, eerste lid

§ 2. De rechtstreeks belanghebbende kan in de loop van het onderzoek een verzoekschrift toezenden aan de procureur des Konings om inzage te krijgen in een dossier dat betrekking heeft op een misdaad of een wanbedrijf. Voor de wanbedrijven die tot de bevoegdheid van de politierechtbank

getekend door degene in wiens tegenwoordigheid het is opgemaakt.

Zij vatten en geleiden voor de rechter in de politierechtbank) of voor de burgemeester ieder persoon die zij op heterdaad betrappen of die door het openbaar beroep wordt aangewezen, ~~wanneer op het feit gevangenisstraf of een zwaardere straf gesteld is~~ **dit misdrijf wordt gestraft met een niveau 2 of een niveau 3.**

Zij doen zich daartoe de sterke hand bieden door de burgemeester of een schepen van de plaats, die dit niet mag weigeren.

Art. 20

~~De boswachters en de bijzondere veldwachters doen, wanneer het politieovertredingen betreft, hun processen-verbaal binnen drie dagen, daarin begrepen de dag waarop het feit dat zij in behandeling hebben gehad, te hunner kennis is gekomen toekomen aan een politieambtenaar, bekleed met de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings; wanneer het een misdrijf betreft dat strafbaar is met een correctionele straf, doen zij de processen-verbaal toekomen aan de procureur des Konings~~

De processen-verbaal van de boswachters en de bijzondere veldwachters worden toegezonden aan de procureur des Konings.

Art. 21

Opgeheven.

Art. 21bis, §2, eerste lid

§ 2. De rechtstreeks belanghebbende kan in de loop van het onderzoek een verzoekschrift toezenden aan de procureur des Konings om inzage te krijgen in een dossier dat betrekking heeft op een ~~misdaad of een wanbedrijf~~ **misdrijf**. Voor de ~~wanbedrijven~~ **misdrijven** die tot de

behoren, bestaat deze mogelijkheid alleen voor de in artikel 138, 6° bis en 6° ter, bedoelde wanbedrijven en voor de misdrijven waarvoor bij toepassing van artikel 68 van de wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer, de verjaringstermijn drie jaar bedraagt.

bevoegdheid van de politierechtbank behoren, bestaat deze mogelijkheid alleen voor de in artikel 138, 6° bis en 6° ter, bedoelde ~~wanbedrijven~~ **misdrijven** en voor de misdrijven waarvoor bij toepassing van artikel 68 van de wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer, de verjaringstermijn drie jaar bedraagt.

Art. 21quater, §1

§ 1. De benadeelde persoon die een verklaring aflegde overeenkomstig artikel 5bis van de voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering en de verdachte kunnen de procureur des Konings verzoeken een bijkomende opsporingshandeling te verrichten in een dossier dat betrekking heeft op een misdrijf of een wanbedrijf. Voor de wanbedrijven die tot de bevoegdheid van de politierechtbank behoren, bestaat deze mogelijkheid alleen voor de in artikel 138, 6° bis en 6° ter, bedoelde wanbedrijven en voor de misdrijven waarvoor bij toepassing van artikel 68 van de wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer, de verjaringstermijn drie jaar bedraagt.

Art. 21quater, §1

§ 1. De benadeelde persoon die een verklaring aflegde overeenkomstig artikel 5bis van de voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering en de verdachte kunnen de procureur des Konings verzoeken een bijkomende opsporingshandeling te verrichten in een dossier dat betrekking heeft op een ~~misdrijf~~ of ~~een wanbedrijf~~ **misdrijf**. Voor de ~~wanbedrijven~~ **misdrijven** die tot de bevoegdheid van de politierechtbank behoren, bestaat deze mogelijkheid alleen voor de in artikel 138, 6° bis en 6° ter, bedoelde ~~wanbedrijven~~ **misdrijven** en voor de misdrijven waarvoor bij toepassing van artikel 68 van de wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer, de verjaringstermijn drie jaar bedraagt.

Art. 24

Betreft het misdaden of wanbedrijven buiten het Belgisch grondgebied gepleegd in de gevallen bedoeld in de wet, dan worden deze ambtsverrichtingen uitgeoefend door de procureur des Konings van de plaats waar de verdachte verblijft, die van de maatschappelijke zetel van de rechtspersoon, die van de bedrijfszetel van de rechtspersoon), of door die van de plaats waar hij kan worden gevonden, of door die van zijn laatste bekende verblijfplaats, of door die van de laatste gekende verblijfplaats van het slachtoffer als de verdachte niet in België kan worden gevonden of er geen bekende verblijfplaats heeft, en bij gebreke daarvan, die van Brussel.

Art. 24

Betreft het ~~misdaden of wanbedrijven~~ **misdrijven** buiten het Belgisch grondgebied gepleegd in de gevallen bedoeld in de wet, dan worden deze ambtsverrichtingen uitgeoefend door de procureur des Konings van de plaats waar de verdachte verblijft, die van de maatschappelijke zetel van de rechtspersoon, die van de bedrijfszetel van de rechtspersoon), of door die van de plaats waar hij kan worden gevonden, of door die van zijn laatste bekende verblijfplaats, of door die van de laatste gekende verblijfplaats van het slachtoffer als de verdachte niet in België kan worden gevonden of er geen bekende verblijfplaats heeft, en bij gebreke daarvan, die van Brussel.

Art. 27

Art. 27 (enkel wijziging in Franse tekst)

Art. 28bis, §2

§ 2. Het opsporingsonderzoek strekt zich uit over de proactieve recherche. Hieronder

Art. 28bis, §2

§ 2. Het opsporingsonderzoek strekt zich uit over de proactieve recherche. Hieronder

wordt verstaan, met het doel te komen tot het vervolgen van daders van misdrijven, het opsporen, het verzamelen, registreren en verwerken van gegevens en inlichtingen op grond van een redelijk vermoeden van te plegen of reeds gepleegde maar nog niet aan het licht gebrachte strafbare feiten, en die worden of zouden worden gepleegd in het kader van een criminele organisatie, zoals gedefinieerd door de wet, of misdaden of wanbedrijven als bedoeld in artikel 90ter, §§ 2, 3 en 4, uitmaken of zouden uitmaken. Het instellen van een proactieve recherche heeft voorafgaande schriftelijke toestemming, door de procureur des Konings, de arbeidsauditeur, of de federale procureur) gegeven in het kader van hun respectieve bevoegdheid, onverminderd de naleving van de specifieke wettelijke bepalingen die de bijzondere opsporingsmethoden en andere methoden regelen.

Art. 28quinquies, §1

§ 1. Behoudens de wettelijke uitzonderingen is het opsporingsonderzoek geheim. Eenieder die beroepshalve zijn medewerking dient te verlenen aan het opsporingsonderzoek, is tot geheimhouding verplicht. Hij die dit geheim schendt, wordt gestraft met de straffen bepaald in artikel 458 van het Strafwetboek.

Art. 28sexies, §3, tweede lid

§ 3. De procureur des Konings kan het verzoek afwijzen indien hij van oordeel is dat de noodwendigheden van het onderzoek het vereisen, indien door de opheffing van de handeling de rechten van partijen of van derden in het gedrang komen, indien de opheffing van de handeling een gevaar zou opleveren voor personen of goederen, of wanneer de wet in de teruggave of de verbeurdverklaring van de betrokken goederen voorziet. Hij kan een gehele, gedeeltelijke of voorwaardelijke opheffing toestaan. Eenieder die de vastgestelde voorwaarden niet naleeft, wordt gestraft met de straffen bepaald in artikel 507bis van het Strafwetboek.

wordt verstaan, met het doel te komen tot het vervolgen van daders van misdrijven, het opsporen, het verzamelen, registreren en verwerken van gegevens en inlichtingen op grond van een redelijk vermoeden van te plegen of reeds gepleegde maar nog niet aan het licht gebrachte strafbare feiten, en die worden of zouden worden gepleegd in het kader van een criminele organisatie, zoals gedefinieerd door de wet, of misdaden of wanbedrijven als bedoeld in artikel 90ter, §§ 2, 3 en 4, uitmaken of zouden uitmaken. Het instellen van een proactieve recherche heeft voorafgaande schriftelijke toestemming, door de procureur des Konings, de arbeidsauditeur, of de federale procureur gegeven in het kader van hun respectieve bevoegdheid, onverminderd de naleving van de specifieke wettelijke bepalingen die de bijzondere opsporingsmethoden en andere methoden regelen.

Art. 28quinquies, §1

§ 1. Behoudens de wettelijke uitzonderingen is het opsporingsonderzoek geheim. Eenieder die beroepshalve zijn medewerking dient te verlenen aan het opsporingsonderzoek, is tot geheimhouding verplicht. Hij die dit geheim schendt, wordt gestraft met de straffen bepaald in artikel 669 van het Strafwetboek.

Art. 28sexies, §3, tweede lid

§ 3. De procureur des Konings kan het verzoek afwijzen indien hij van oordeel is dat de noodwendigheden van het onderzoek het vereisen, indien door de opheffing van de handeling de rechten van partijen of van derden in het gedrang komen, indien de opheffing van de handeling een gevaar zou opleveren voor personen of goederen, of wanneer de wet in de teruggave of de verbeurdverklaring van de betrokken goederen voorziet. Hij kan een gehele, gedeeltelijke of voorwaardelijke opheffing toestaan. ~~Eenieder die de vastgestelde voorwaarden niet naleeft, wordt gestraft met de straffen bepaald in artikel 507bis van het Strafwetboek.~~

Art. 29

§ 1. Iedere gestelde overheid, ieder openbaar officier of ambtenaar en, voor de sector van de gezinsbijslag, iedere meewerkende instelling in de zin van de wet van 11 april 1995 tot invoering van het handvest van de sociaal verzekerde die in de uitoefening van zijn ambt kennis krijgt van een misdaad of van een wanbedrijf, is verplicht daarvan dadelijk bericht te geven aan de procureur des Konings bij de rechtbank binnen wier rechtsgebied die misdaad of dat wanbedrijf is gepleegd of de verdachte zou kunnen worden gevonden, en aan die magistraat alle desbetreffende inlichtingen, processen-verbaal en akten te doen toekomen.

De ambtenaren die op basis van de wet van 20 december 2022 betreffende de meldingskanalen en de bescherming van de melders van integriteitsschendingen in de federale overheidsinstanties en bij de geïntegreerde politie, gebruik maken van het meldingssysteem, worden van de in het eerste lid bedoelde verplichting vrijgesteld.

§ 2. De ambtenaren van de Algemene Administratie van de Fiscaliteit, van de Algemene Administratie van de Inning en de Invordering, van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie, van de Algemene Administratie van de Bijzondere Belastinginspectie of de daartoe bevoegde ambtenaar in geval van regionale of lokale fiscaliteit kunnen echter de feiten die, naar luid van de belastingwetten en van de ter uitvoering ervan genomen besluiten, strafrechtelijk strafbaar zijn, niet zonder de machtiging van de adviseur-generaal onder wie zij ressorteren of de daarmee gelijkgestelde ambtenaar ter kennis brengen van de procureur des Konings.

§ 3. Onverminderd de toepassing van paragraaf 2, geeft de adviseur-generaal van de Algemene Administratie van de Fiscaliteit, van de Algemene Administratie van de inning en de invordering, van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie en van de Algemene Administratie van de Bijzondere Belastinginspectie of de ambtenaar die hij aanwijst of de daartoe bevoegde ambtenaar in geval van regionale of lokale fiscaliteit de feiten waarvan het onderzoek aanwijzingen van ernstige fiscale fraude, al dan niet georganiseerd, die naar luid van de

Art. 29

§ 1. Iedere gestelde overheid, ieder openbaar officier of ambtenaar en, voor de sector van de gezinsbijslag, iedere meewerkende instelling in de zin van de wet van 11 april 1995 tot invoering van het handvest van de sociaal verzekerde die in de uitoefening van zijn ambt kennis krijgt van een ~~misdad of van een wanbedrijf~~ **misdrif**, is verplicht daarvan dadelijk bericht te geven aan de procureur des Konings bij de rechtbank binnen wier rechtsgebied ~~die misdaad of dat wanbedrijf~~ **misdrif** is gepleegd of de verdachte zou kunnen worden gevonden, en aan die magistraat alle desbetreffende inlichtingen, processen-verbaal en akten te doen toekomen.

De ambtenaren die op basis van de wet van 20 december 2022 betreffende de meldingskanalen en de bescherming van de melders van integriteitsschendingen in de federale overheidsinstanties en bij de geïntegreerde politie, gebruik maken van het meldingssysteem, worden van de in het eerste lid bedoelde verplichting vrijgesteld.

§ 2. De ambtenaren van de Algemene Administratie van de Fiscaliteit, van de Algemene Administratie van de Inning en de Invordering, van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie, van de Algemene Administratie van de Bijzondere Belastinginspectie of de daartoe bevoegde ambtenaar in geval van regionale of lokale fiscaliteit kunnen echter de feiten die, naar luid van de belastingwetten en van de ter uitvoering ervan genomen besluiten, strafrechtelijk strafbaar zijn, niet zonder de machtiging van de adviseur-generaal onder wie zij ressorteren of de daarmee gelijkgestelde ambtenaar ter kennis brengen van de procureur des Konings.

§ 3. Onverminderd de toepassing van paragraaf 2, geeft de adviseur-generaal van de Algemene Administratie van de Fiscaliteit, van de Algemene Administratie van de inning en de invordering, van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie en van de Algemene Administratie van de Bijzondere Belastinginspectie of de ambtenaar die hij aanwijst of de daartoe bevoegde ambtenaar in geval van regionale of lokale fiscaliteit de feiten waarvan het onderzoek aanwijzingen van ernstige fiscale fraude, al dan niet georganiseerd, die naar luid van de

belastingwetten en van de ter uitvoering ervan genomen besluiten strafrechtelijke inbreuken zijn, aan het licht brengt aan bij de procureur des Konings.

De procureur des Konings pleegt hierover overleg met de in het eerste lid bedoelde ambtenaren binnen de maand na ontvangst hiervan. Hij kan de bevoegde politiediensten uitnodigen deel te nemen aan dit overleg. Het overleg kan ook plaatsvinden op initiatief van de procureur des Konings.

Op basis van het overleg beslist de procureur des Konings voor welke feiten hij de strafvordering zal uitoefenen en deelt dit schriftelijk en uiterlijk binnen de drie maanden na de in het eerste lid bedoelde initiële aangifte mee aan de bevoegde adviseur-generaal of de daartoe bevoegde ambtenaar in geval van regionale of lokale fiscaliteit.

§ 4. De Koning bepaalt de criteria waaraan de in paragraaf 3 bedoelde feiten beantwoorden, bij een in Ministerraad overlegd besluit.

§ 5. Twee maal per jaar ontmoet de procureur-generaal die binnen het college van procureurs-generaal belast is met de economische, financiële en fiscale criminaliteit, de fiscale autoriteiten en de federale politie teneinde de mechanismen van de zware of georganiseerde fiscale fraude te bepalen die bijzondere aandacht vergen.

Art. 30

Ieder die getuige is geweest van een aanslag, hetzij tegen de openbare veiligheid, hetzij op iemands leven of eigendom, is eveneens verplicht daarvan bericht te geven aan de procureur des Konings, hetzij van de plaats van de misdaad of van het wanbedrijf, hetzij van de plaats waar de verdachte kan worden gevonden.

Art. 32

In alle gevallen van ontdekking op heterdaad, wanneer het feit kan worden gestraft met een criminele straf, begeeft de procureur des Konings zich onverwijld ter plaats om er de processen-verbaal op te maken tot vaststelling van het voorwerp van het misdrijf, van de staat waarin het zich bevindt, van de gesteldheid der plaats, en om de verklaringen af te nemen van de

belastingwetten en van de ter uitvoering ervan genomen besluiten strafrechtelijke inbreuken zijn, aan het licht brengt aan bij de procureur des Konings.

De procureur des Konings pleegt hierover overleg met de in het eerste lid bedoelde ambtenaren binnen de maand na ontvangst hiervan. Hij kan de bevoegde politiediensten uitnodigen deel te nemen aan dit overleg. Het overleg kan ook plaatsvinden op initiatief van de procureur des Konings.

Op basis van het overleg beslist de procureur des Konings voor welke feiten hij de strafvordering zal uitoefenen en deelt dit schriftelijk en uiterlijk binnen de drie maanden na de in het eerste lid bedoelde initiële aangifte mee aan de bevoegde adviseur-generaal of de daartoe bevoegde ambtenaar in geval van regionale of lokale fiscaliteit.

§ 4. De Koning bepaalt de criteria waaraan de in paragraaf 3 bedoelde feiten beantwoorden, bij een in Ministerraad overlegd besluit.

§ 5. Twee maal per jaar ontmoet de procureur-generaal die binnen het college van procureurs-generaal belast is met de economische, financiële en fiscale criminaliteit, de fiscale autoriteiten en de federale politie teneinde de mechanismen van de zware of georganiseerde fiscale fraude te bepalen die bijzondere aandacht vergen.

Art. 30

Ieder die getuige is geweest van een aanslag, hetzij tegen de openbare veiligheid, hetzij op iemands leven of eigendom, is eveneens verplicht daarvan bericht te geven aan de procureur des Konings, hetzij van de plaats van de misdaad of van het wanbedrijf, **het misdrijf** hetzij van de plaats waar de verdachte kan worden gevonden.

Art. 32

In alle gevallen van ontdekking op heterdaad, wanneer het feit kan worden gestraft met een ~~criminele straf~~ **een straf van niveau 3 of van een hoger niveau**, begeeft de procureur des Konings zich onverwijld ter plaats om er de processen-verbaal op te maken tot vaststelling van het voorwerp van het misdrijf, van de staat waarin het zich bevindt, van de gesteldheid

personen die aanwezig zijn geweest of die inlichtingen kunnen geven.

De procureur des Konings geeft aan de onderzoeksrechter bericht van zijn bezoek ter plaatse, zonder evenwel gehouden te zijn op hem te wachten om te handelen zoals in dit hoofdstuk is bepaald.

Art. 34

Hij kan verbieden dat om het even wie het huis verlaat of zich van de plaats verwijdt zolang zijn proces-verbaal niet gesloten is.

Iedere overtreder van dat verbod wordt, indien hij kan worden gevat, naar het huis van arrest gebracht; de op de overtreding gestelde straf wordt door de onderzoeksrechter uitgesproken op de conclusie van de procureur des Konings, nadat de overtreder is gedagvaard en gehoord, of, indien hij niet verschijnt, bij verstek, zonder verdere vormen, zonder termijn en zonder verzet of hoger beroep.

De straf mag tien dagen gevangenisstraf en honderd frank geldboete niet te boven gaan.

Art. 35, §1

§ 1. De procureur des Konings neemt alles in beslag wat een van de in de artikelen 42 en 43quater van het Strafwetboek bedoelde zaken schijnt uit te maken en alles wat dienen kan om de waarheid aan de dag te brengen; hij vraagt de verdachte zich te verklaren omtrent de in beslag genomen voorwerpen, die hem vertoond zullen worden; van een en ander maakt hij een proces-verbaal op, dat ondertekend wordt door de verdachte, of ingeval deze weigert, wordt daarvan melding gemaakt.

Art. 35ter, §1 en §4

§ 1. Ingeval er ernstige en concrete aanwijzingen bestaan dat de verdachte een vermogensvoordeel in de zin van de artikelen 42, 3°, of 43quater, § 2, van het Strafwetboek heeft verkregen, en de zaken die dit vermogensvoordeel vertegenwoordigen als zodanig niet of niet meer in het vermogen van de verdachte dat zich in België bevindt kunnen aangetroffen worden of zich hebben vermengd met wettige goederen, kan het openbaar

der plaats, en om de verklaringen af te nemen van de personen die aanwezig zijn geweest of die inlichtingen kunnen geven.

De procureur des Konings geeft aan de onderzoeksrechter bericht van zijn bezoek ter plaatse, zonder evenwel gehouden te zijn op hem te wachten om te handelen zoals in dit hoofdstuk is bepaald.

Art. 34

Hij kan verbieden dat om het even wie het huis verlaat of zich van de plaats verwijdt zolang zijn proces-verbaal niet gesloten is.

~~Iedere overtreder van dat verbod wordt, indien hij kan worden gevat, naar het huis van arrest gebracht; de op de overtreding gestelde straf wordt door de onderzoeksrechter uitgesproken op de conclusie van de procureur des Konings, nadat de overtreder is gedagvaard en gehoord, of, indien hij niet verschijnt, bij verstek, zonder verdere vormen, zonder termijn en zonder verzet of hoger beroep. De straf mag tien dagen gevangenisstraf en honderd frank geldboete niet te boven gaan.~~

Art. 35, §1

§ 1. De procureur des Konings neemt alles in beslag wat een van de in ~~de artikelen 42 en 43quater~~ **de artikelen 53, § 2, eerste lid en 54** van het Strafwetboek bedoelde zaken schijnt uit te maken en alles wat dienen kan om de waarheid aan de dag te brengen; hij vraagt de verdachte zich te verklaren omtrent de in beslag genomen voorwerpen, die hem vertoond zullen worden; van een en ander maakt hij een proces-verbaal op, dat ondertekend wordt door de verdachte, of ingeval deze weigert, wordt daarvan melding gemaakt.

Art. 35ter, §1 en §4

§ 1. Ingeval er ernstige en concrete aanwijzingen bestaan dat de verdachte een vermogensvoordeel in de zin van ~~de artikelen 42, 3°, of 43quater, § 2~~ **de artikelen 53, § 2, eerste lid, 4°, of 54, § 2**, van het Strafwetboek heeft verkregen, en de zaken die dit vermogensvoordeel vertegenwoordigen als zodanig niet of niet meer in het vermogen van de verdachte dat zich in België bevindt kunnen aangetroffen worden of zich hebben vermengd met

ministerie beslag leggen op andere zaken die zich in het vermogen van de verdachte bevinden ten belope van het vermoedelijke bedrag van voornoemd vermogensvoordeel. In zijn beslissing motiveert het openbaar ministerie de raming van dit bedrag en geeft het aan welke de ernstige en concrete aanwijzingen zijn die de inbeslagneming rechtvaardigen. Deze gegevens worden opgenomen in het proces-verbaal dat wordt opgemaakt naar aanleiding van de inbeslagneming.

Het eerste lid is ook van toepassing op de zaken die gediend hebben of bestemd waren om het misdrijf te plegen alsook op de zaken die het voorwerp zijn van de in het artikel 505 van het Strafwetboek bedoelde misdrijven.

§ 4. Het openbaar ministerie kan beslag leggen op andere goederen dan de vermogensvoordelen die toebehoren aan derden, onder de volgende voorwaarden :

1° er zijn voldoende ernstige en concrete aanwijzingen dat de verdachte het goed heeft overgedragen aan de derde of hem de financiële mogelijkheid heeft gegeven om het te verwerven met het kennelijke doel de tenuitvoerlegging van de eventuele bijzondere verbeurdverklaring met betrekking tot een geldsom te verhinderen of in ernstige mate te bemoeilijken;

2° de derde wist of moest redelijkerwijs weten dat het goed hem rechtstreeks of onrechtstreeks was overgedragen door de verdachte, dan wel dat hij het met de financiële hulp van de verdachte had kunnen verwerven, om het te onttrekken aan de tenuitvoerlegging van de eventuele bijzondere verbeurdverklaring met betrekking tot een geldsom.

In zijn beslissing vermeldt het openbaar ministerie de ernstige en concrete aanwijzingen waaruit blijkt dat de verdachte het goed wil onttrekken aan de tenuitvoerlegging van een eventuele bijzondere verbeurdverklaring en de inlichtingen waaruit de wetenschap van de derde blijkt of kan worden afgeleid, die de inbeslagneming rechtvaardigen. Deze gegevens worden opgenomen in het proces-verbaal dat wordt opgemaakt naar aanleiding van de inbeslagneming.

wettige goederen, kan het openbaar ministerie beslag leggen op andere zaken die zich in het vermogen van de verdachte bevinden ten belope van het vermoedelijke bedrag van voornoemd vermogensvoordeel. In zijn beslissing motiveert het openbaar ministerie de raming van dit bedrag en geeft het aan welke de ernstige en concrete aanwijzingen zijn die de inbeslagneming rechtvaardigen. Deze gegevens worden opgenomen in het proces-verbaal dat wordt opgemaakt naar aanleiding van de inbeslagneming.

Het eerste lid is ook van toepassing op de zaken die gediend hebben of bestemd waren om het misdrijf te plegen alsook op de zaken die het voorwerp zijn van de in ~~het artikel 505~~ **de artikelen 501 en 502** van het Strafwetboek bedoelde misdrijven.

§ 4. Het openbaar ministerie kan beslag leggen op andere goederen dan de vermogensvoordelen die toebehoren aan derden, onder de volgende voorwaarden :

1° er zijn voldoende ernstige en concrete aanwijzingen dat de verdachte het goed heeft overgedragen aan de derde of hem de financiële mogelijkheid heeft gegeven om het te verwerven met het kennelijke doel de tenuitvoerlegging van de eventuele ~~bijzondere~~ verbeurdverklaring met betrekking tot een geldsom te verhinderen of in ernstige mate te bemoeilijken;

2° de derde wist of moest redelijkerwijs weten dat het goed hem rechtstreeks of onrechtstreeks was overgedragen door de verdachte, dan wel dat hij het met de financiële hulp van de verdachte had kunnen verwerven, om het te onttrekken aan de tenuitvoerlegging van de eventuele ~~bijzondere~~ verbeurdverklaring met betrekking tot een geldsom.

In zijn beslissing vermeldt het openbaar ministerie de ernstige en concrete aanwijzingen waaruit blijkt dat de verdachte het goed wil onttrekken aan de tenuitvoerlegging van een eventuele ~~bijzondere~~ verbeurdverklaring en de inlichtingen waaruit de wetenschap van de derde blijkt of kan worden afgeleid, die de inbeslagneming rechtvaardigen. Deze gegevens worden opgenomen in het proces-verbaal dat wordt opgemaakt naar aanleiding van de inbeslagneming.

Art. 36

Indien het een misdaad of wanbedrijf betreft waarvan het bewijs waarschijnlijk kan worden verkregen uit de papieren of andere stukken en zaken in het bezit van de verdachte, begeeft zich de procureur des Konings terstond naar de woning van de verdachte om er de voorwerpen op te sporen, die hij geschikt acht om de waarheid aan de dag te brengen.

Art. 39bis, §6, zesde lid en §9, tweede lid

§ 2. Bij het opsporen van de misdaden en de wanbedrijven kan de procureur des Konings of een officier van gerechtelijke politie beslissen tot een zoeking in een informaticasysteem of een deel ervan dat in beslag genomen is, mits voorafgaande schriftelijke toestemming van de gebruiker van het informaticasysteem.

Deze toestemming is alleen geldig indien de in het eerste lid bedoelde persoon er voorafgaandelijk van in kennis werd gesteld dat de gegevens die tijdens de zoeking worden aangetroffen als bewijs in rechte kunnen worden gebruikt. Wanneer het een minderjarige betreft, kan deze toestemming enkel worden gegeven na voorafgaand overleg met een advocaat.

Onverminderd het eerste lid, kan de procureur des Konings bij het opsporen van de misdaden en de wanbedrijven, ook zonder de toestemming van de gebruiker, een zoeking bevelen in een informaticasysteem of een deel ervan in beslag genomen is, mits voorafgaande machtiging van de onderzoeksrechter.

De zoekingen bedoeld in deze paragraaf kunnen zich enkel uitstrekken tot de gegevens die opgeslagen zijn op het informaticasysteem dat in beslag genomen is. Met het oog daarop wordt elke externe verbinding van dit informaticasysteem verhinderd, alvorens de zoeking wordt aangevat.

§ 6. Indien in de betrokken informaticasystemen opgeslagen gegevens aangetroffen worden die nuttig zijn voor dezelfde doeleinden als de inbeslagneming, maar de inbeslagneming van de drager daarvan evenwel niet wenselijk is, worden deze gegevens, evenals de gegevens

Art. 36

Indien het ~~een misdaad of wanbedrijf~~ **misdrif** betreft waarvan het bewijs waarschijnlijk kan worden verkregen uit de papieren of andere stukken en zaken in het bezit van de verdachte, begeeft zich de procureur des Konings terstond naar de woning van de verdachte om er de voorwerpen op te sporen, die hij geschikt acht om de waarheid aan de dag te brengen.

Art. 39bis, §2, §6, zesde lid en §9, tweede lid

§ 2. Bij het opsporen van ~~de misdaden en de wanbedrijven~~ **de misdrijven** kan de procureur des Konings of een officier van gerechtelijke politie beslissen tot een zoeking in een informaticasysteem of een deel ervan dat in beslag genomen is, mits voorafgaande schriftelijke toestemming van de gebruiker van het informaticasysteem.

Deze toestemming is alleen geldig indien de in het eerste lid bedoelde persoon er voorafgaandelijk van in kennis werd gesteld dat de gegevens die tijdens de zoeking worden aangetroffen als bewijs in rechte kunnen worden gebruikt. Wanneer het een minderjarige betreft, kan deze toestemming enkel worden gegeven na voorafgaand overleg met een advocaat.

Onverminderd het eerste lid, kan de procureur des Konings ~~bij het opsporen van de misdaden en de wanbedrijven~~ **wanneer er ernstige aanwijzingen zijn dat de strafbare feiten een straf van niveau 2 of een zwaardere straf tot gevolg kunnen hebben**, ook zonder de toestemming van de gebruiker, een zoeking bevelen in een informaticasysteem of een deel ervan dat in beslag genomen is, mits voorafgaande machtiging van de onderzoeksrechter.

De motivering weerspiegelt de proportionaliteit ten opzichte van de persoonlijke levenssfeer en het nagestreefde doel.

De zoekingen bedoeld in deze paragraaf kunnen zich enkel uitstrekken tot de gegevens die opgeslagen zijn op het informaticasysteem dat in beslag genomen is. Met het oog daarop wordt elke externe verbinding van dit informaticasysteem verhinderd, alvorens de zoeking wordt aangevat.

noodzakelijk om deze te kunnen verstaan, gekopieerd op dragers, die toebehoren aan de overheid. In geval van dringendheid of om technische redenen, kan gebruik gemaakt worden van dragers, die ter beschikking staan van personen die gerechtigd zijn om het informaticasysteem te gebruiken.

Bovendien worden passende technische middelen aangewend om de toegang tot deze gegevens in het informaticasysteem, evenals tot de kopieën daarvan die ter beschikking staan van personen die gerechtigd zijn om het informaticasysteem te gebruiken, te verhinderen en hun integriteit te

waarborgen.

Wanneer de in het eerste lid vermelde maatregel niet mogelijk is om technische redenen of wegens de omvang van de gegevens, wendt de procureur des Konings de passende technische middelen aan om de toegang tot deze gegevens in het informaticasysteem, evenals tot de kopieën daarvan die ter beschikking staan van personen die gerechtigd zijn om het informaticasysteem te gebruiken, te verhinderen en hun integriteit te waarborgen.

Indien de gegevens het voorwerp van het misdrijf vormen of voortgekomen zijn uit het misdrijf en indien de gegevens strijdig zijn met de openbare orde of de goede zeden, of een gevaar opleveren voor de integriteit van informaticasystemen of gegevens die door middel daarvan worden opgeslagen, verwerkt of overgedragen, wendt de procureur des Konings alle passende technische middelen aan om deze gegevens ontoegankelijk te maken of, na hiervan kopie te hebben genomen, te verwijderen.

Hij kan evenwel, behoudens in het geval bedoeld in het vierde lid, het verdere gebruik van het geheel of een deel van deze gegevens toestaan, wanneer dit geen gevaar voor de strafvordering oplevert.

In geval van uiterst dringende noodzakelijkheid en wanneer het kennelijk gaat om een strafbaar feit bedoeld in de artikelen 137, § 3, 6°, 140bis, 417/9, 417/10 of 417/44, van het Strafwetboek, kan de procureur des Konings mondeling bevelen dat alle passende technische middelen worden aangewend om de gegevens, die het voorwerp van het misdrijf vormen of voortgekomen zijn uit het misdrijf en die

§ 6. Indien in de betrokken informaticasystemen opgeslagen gegevens aangetroffen worden die nuttig zijn voor dezelfde doeleinden als de inbeslagneming, maar de inbeslagneming van de drager daarvan evenwel niet wenselijk is, worden deze gegevens, evenals de gegevens noodzakelijk om deze te kunnen verstaan, gekopieerd op dragers, die toebehoren aan de overheid. In geval van dringendheid of om technische redenen, kan gebruik gemaakt worden van dragers, die ter beschikking staan van personen die gerechtigd zijn om het informaticasysteem te gebruiken.

Bovendien worden passende technische middelen aangewend om de toegang tot deze gegevens in het informaticasysteem, evenals tot de kopieën daarvan die ter beschikking staan van personen die gerechtigd zijn om het informaticasysteem te gebruiken, te verhinderen en hun integriteit te

waarborgen.

Wanneer de in het eerste lid vermelde maatregel niet mogelijk is om technische redenen of wegens de omvang van de gegevens, wendt de procureur des Konings de passende technische middelen aan om de toegang tot deze gegevens in het informaticasysteem, evenals tot de kopieën daarvan die ter beschikking staan van personen die gerechtigd zijn om het informaticasysteem te gebruiken, te verhinderen en hun integriteit te waarborgen.

Indien de gegevens het voorwerp van het misdrijf vormen of voortgekomen zijn uit het misdrijf en indien de gegevens strijdig zijn met de openbare orde of de goede zeden, of een gevaar opleveren voor de integriteit van informaticasystemen of gegevens die door middel daarvan worden opgeslagen, verwerkt of overgedragen, wendt de procureur des Konings alle passende technische middelen aan om deze gegevens ontoegankelijk te maken of, na hiervan kopie te hebben genomen, te verwijderen.

Hij kan evenwel, behoudens in het geval bedoeld in het vierde lid, het verdere gebruik van het geheel of een deel van deze gegevens toestaan, wanneer dit geen gevaar voor de strafvordering oplevert.

In geval van uiterst dringende noodzakelijkheid en wanneer het kennelijk gaat om een strafbaar feit bedoeld in de

strijdig zijn met de openbare orde of de goede zeden, ontoegankelijk te maken. Dit bevel wordt zo spoedig mogelijk schriftelijk bevestigd, met vermelding van de redenen van de uiterst dringende noodzakelijkheid.

§ 9. De maatregelen bedoeld in dit artikel kunnen alleen betrekking hebben op de informaticasystemen van een advocaat of een arts, indien deze er zelf van verdacht worden een strafbaar feit te hebben gepleegd of eraan deelgenomen te hebben, of, indien precieze feiten doen vermoeden dat derden die ervan verdacht worden een strafbaar feit te hebben gepleegd, gebruik maken van diens elektronische communicatiemiddelen.

De maatregel mag niet ten uitvoer worden gelegd, zonder dat, naar gelang het geval, de stafhouder of de vertegenwoordiger van de provinciale orde van geneesheren ervan op de hoogte werd gebracht. Diezelfde zullen door de procureur des Konings in kennis worden gesteld van wat volgens hem onder het beroepsgeheim valt. Deze gegevens worden niet opgenomen in het proces-verbaal. Deze personen zijn tot geheimhouding verplicht. Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek.

Art. 39ter, §§1 en 3

§ 1. Bij het opsporen van de misdaden en wanbedrijven en onverminderd de bevoegdheden bedoeld in de artikelen

~~artikelen 137, § 3, 6°, 140bis, 417/9, 417/10, 417/44, 417/51 of 417/52~~ **de artikelen 136, 137, 171, 182, 183, 371, § 3, eerste lid, 6°, of 376**, van het Strafwetboek, kan de procureur des Konings mondeling bevelen dat alle passende technische middelen worden aangewend om de gegevens, die het voorwerp van het misdrijf vormen of voortgekomen zijn uit het misdrijf en die strijdig zijn met de openbare orde of de goede zeden, ontoegankelijk te maken. Dit bevel wordt zo spoedig mogelijk schriftelijk bevestigd, met vermelding van de redenen van de uiterst dringende noodzakelijkheid van het Strafwetboek, kan de procureur des Konings mondeling bevelen dat alle passende technische middelen worden aangewend om de gegevens, die het voorwerp van het misdrijf vormen of voortgekomen zijn uit het misdrijf en die strijdig zijn met de openbare orde of de goede zeden, ontoegankelijk te maken. Dit bevel wordt zo spoedig mogelijk schriftelijk bevestigd, met vermelding van de redenen van de uiterst dringende noodzakelijkheid.

§ 9. De maatregelen bedoeld in dit artikel kunnen alleen betrekking hebben op de informaticasystemen van een advocaat of een arts, indien deze er zelf van verdacht worden een strafbaar feit te hebben gepleegd of eraan deelgenomen te hebben, of, indien precieze feiten doen vermoeden dat derden die ervan verdacht worden een strafbaar feit te hebben gepleegd, gebruik maken van diens elektronische communicatiemiddelen.

De maatregel mag niet ten uitvoer worden gelegd, zonder dat, naar gelang het geval, de stafhouder of de vertegenwoordiger van de provinciale orde van geneesheren ervan op de hoogte werd gebracht. Diezelfde zullen door de procureur des Konings in kennis worden gesteld van wat volgens hem onder het beroepsgeheim valt. Deze gegevens worden niet opgenomen in het proces-verbaal. Deze personen zijn tot geheimhouding verplicht. Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig ~~artikel 458~~ **artikel 352** van het Strafwetboek.

Art. 39ter, §§1 en 3

§ 1. Bij het opsporen van de ~~misdaden en wanbedrijven~~ **misdrijven** en onverminderd de bevoegdheden bedoeld in de artikelen

39bis, 46bis en 88bis en de artikelen 4, 5, 6 en 8 van Verordening (EU) 2022/2065 van het Europees Parlement en de Raad van 19 oktober 2022 betreffende een eengemaakte markt voor digitale diensten en tot wijziging van Richtlijn 2000/31/EG, kan iedere officier van gerechtelijke politie, wanneer er redenen bestaan om aan te nemen dat gegevens die opgeslagen, verwerkt of overgedragen worden door middel van een informaticasysteem bijzonder kwetsbaar zijn voor verlies of voor wijziging, bij een met redenen omklede en schriftelijke beslissing aan een of meerdere natuurlijke personen of rechtspersonen bevelen de gegevens die in hun bezit zijn of waarover zij controle hebben te bewaren.

De met redenen omklede en schriftelijke beslissing vermeldt:

- de naam en hoedanigheid van de officier van gerechtelijke politie die de bewaring beveelt;
- het strafbare feit waarop het bevel betrekking heeft;
- de gegevens die bewaard moeten worden;

- de duur van bewaring van de gegevens, die niet langer mag zijn dan negentig dagen. Deze termijn kan schriftelijk worden verlengd.

In spoedeisende gevallen kan het bevel tot bewaring mondeling worden gegeven. Het bevel moet zo spoedig mogelijk worden bevestigd in de vorm bepaald in het tweede lid.

§ 2. De natuurlijke personen of rechtspersonen bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, zorgen ervoor dat de integriteit van de gegevens gewaarborgd is en dat de gegevens op een veilige manier bewaard worden.

§ 3. Iedere persoon die uit hoofde van zijn bediening kennis krijgt van de maatregel of daaraan zijn medewerking verleent, is tot geheimhouding verplicht. Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek.

Iedere persoon die weigert mee te werken, of die de bewaarde gegevens doet verdwijnen, vernietigt of wijzigt, wordt gestraft met geldboete van honderd euro tot dertigduizend euro.

39bis, 46bis en 88bis en de artikelen 4, 5, 6 en 8 van Verordening (EU) 2022/2065 van het Europees Parlement en de Raad van 19 oktober 2022 betreffende een eengemaakte markt voor digitale diensten en tot wijziging van Richtlijn 2000/31/EG, kan iedere officier van gerechtelijke politie, wanneer er redenen bestaan om aan te nemen dat gegevens die opgeslagen, verwerkt of overgedragen worden door middel van een informaticasysteem bijzonder kwetsbaar zijn voor verlies of voor wijziging, bij een met redenen omklede en schriftelijke beslissing aan een of meerdere natuurlijke personen of rechtspersonen bevelen de gegevens die in hun bezit zijn of waarover zij controle hebben te bewaren.

De met redenen omklede en schriftelijke beslissing vermeldt:

- de naam en hoedanigheid van de officier van gerechtelijke politie die de bewaring beveelt;
- het strafbare feit waarop het bevel betrekking heeft;
- de gegevens die bewaard moeten worden;

- de duur van bewaring van de gegevens, die niet langer mag zijn dan negentig dagen. Deze termijn kan schriftelijk worden verlengd.

In spoedeisende gevallen kan het bevel tot bewaring mondeling worden gegeven. Het bevel moet zo spoedig mogelijk worden bevestigd in de vorm bepaald in het tweede lid.

§ 2. De natuurlijke personen of rechtspersonen bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, zorgen ervoor dat de integriteit van de gegevens gewaarborgd is en dat de gegevens op een veilige manier bewaard worden.

~~§ 3. Iedere persoon die uit hoofde van zijn bediening kennis krijgt van de maatregel of daaraan zijn medewerking verleent, is tot geheimhouding verplicht. Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek.~~

~~Iedere persoon die weigert mee te werken, of die de bewaarde gegevens doet verdwijnen, vernietigt of wijzigt, wordt gestraft met geldboete van honderd euro tot dertigduizend euro.~~

§ 3. Iedere persoon die uit hoofde van zijn bediening kennis krijgt van de maatregel

of daaraan zijn medewerking verleent, is tot geheimhouding verplicht. Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig artikel 352 van het Strafwetboek.

De natuurlijke personen of rechtspersonen bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, zijn verplicht hun medewerking te verlenen.

Iedere persoon die weigert mee te werken, of die de bewaarde gegevens doet verdwijnen, vernietigt of wijzigt, wordt gestraft overeenkomstig de artikelen 655 en 656 van het Strafwetboek.

Art. 39quinquies

§ 1. Bij het opsporen van de misdaden en de wanbedrijven kan de procureur des Konings, wanneer er ernstige aanwijzingen zijn dat de misdrijven een correctionele hoofdgevangenisstraf van een jaar of een zwaardere straf tot gevolg kunnen hebben, bij een met redenen omklede en schriftelijke beslissing aan een of meerdere van de actoren bedoeld in het tweede lid bevelen de gegevens bedoeld in artikel 88bis, § 1, eerste lid, die hij noodzakelijk acht en die door hen worden gegenereerd of verwerkt in het kader van de verstrekking van de betrokken communicatiediensten, te bewaren.

Het bevel bedoeld in het eerste lid kan, rechtstreeks of via de door de Koning aangewezen politiedienst, gegeven worden aan:

- de operator van een elektronische communicatienetwerk; en
- iedereen die binnen het Belgisch grondgebied, op welke wijze ook, een dienst beschikbaar stelt of aanbiedt, die bestaat in het overbrengen van signalen via elektronische communicatienetwerken, of er in bestaat gebruikers toe te laten via een elektronische communicatienetwerk informatie te verkrijgen, te ontvangen of te verspreiden. Hieronder wordt ook de verstrekker van een elektronische communicatiedienst begrepen.

De met redenen omklede en schriftelijke beslissing vermeldt:

- de naam van de procureur des Konings die de bewaring beveelt;
- het strafbare feit waarop het bevel betrekking heeft;

Art. 39quinquies

§ 1. Bij het opsporen van de misdaden en de wanbedrijven **misdrijven** kan de procureur des Konings, wanneer er ernstige aanwijzingen zijn dat de misdrijven een ~~correctionele hoofdgevangenisstraf van een jaar~~ **een straf van niveau 2** of een zwaardere straf tot gevolg kunnen hebben, bij een met redenen omklede en schriftelijke beslissing aan een of meerdere van de actoren bedoeld in het tweede lid bevelen de gegevens bedoeld in artikel 88bis, § 1, eerste lid, die hij noodzakelijk acht en die door hen worden gegenereerd of verwerkt in het kader van de verstrekking van de betrokken communicatiediensten, te bewaren.

Het bevel bedoeld in het eerste lid kan, rechtstreeks of via de door de Koning aangewezen politiedienst, gegeven worden aan:

- de operator van een elektronische communicatienetwerk; en
- iedereen die binnen het Belgisch grondgebied, op welke wijze ook, een dienst beschikbaar stelt of aanbiedt, die bestaat in het overbrengen van signalen via elektronische communicatienetwerken, of er in bestaat gebruikers toe te laten via een elektronische communicatienetwerk informatie te verkrijgen, te ontvangen of te verspreiden. Hieronder wordt ook de verstrekker van een elektronische communicatiedienst begrepen.

De met redenen omklede en schriftelijke beslissing vermeldt:

- de naam van de procureur des Konings die de bewaring beveelt;
- het strafbare feit waarop het bevel

- de feitelijke omstandigheden van de zaak die de bewaring van de gegevens rechtvaardigen;

- de precieze aanduiding van één of meerdere van de volgende elementen: de persoon of de personen, de communicatiemiddelen of de plaatsen waarop de bewaring betrekking heeft;

- in voorkomend geval, de categorieën van verkeers- en locatiegegevens die bewaard moeten worden;

- de duur van de maatregel, die niet langer kan zijn dan twee maanden te rekenen vanaf het bevel, onverminderd een hernieuwing;

- de duur van bewaring van deze gegevens, die niet langer mag zijn dan zes maanden. Deze termijn kan schriftelijk worden verlengd.

In spoedeisende gevallen kan het bevel tot bewaring mondeling worden gegeven. Het bevel moet zo spoedig mogelijk worden bevestigd in de vorm bepaald in het derde lid.

§ 2. De actoren bedoeld in paragraaf 1, tweede lid, zorgen ervoor dat de integriteit, de kwaliteit en de beschikbaarheid van de gegevens gewaarborgd is en dat de gegevens op een veilige manier bewaard worden.

§ 3. Iedere persoon die uit hoofde van zijn bediening kennis krijgt van de maatregel of daaraan zijn medewerking verleent, is tot geheimhouding verplicht. Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek.

Iedere persoon die weigert mee te werken, of die de bewaarde gegevens doet verdwijnen, vernietigt of wijzigt, wordt gestraft met een geldboete van honderd euro tot dertigduizend euro.

§ 4. De toegang tot de overeenkomstig dit artikel bewaarde gegevens is slechts mogelijk met toepassing van artikel 88bis.

betrekking heeft;

- de feitelijke omstandigheden van de zaak die de bewaring van de gegevens rechtvaardigen;

- de precieze aanduiding van één of meerdere van de volgende elementen: de persoon of de personen, de communicatiemiddelen of de plaatsen waarop de bewaring betrekking heeft;

- in voorkomend geval, de categorieën van verkeers- en locatiegegevens die bewaard moeten worden;

- de duur van de maatregel, die niet langer kan zijn dan twee maanden te rekenen vanaf het bevel, onverminderd een hernieuwing;

- de duur van bewaring van deze gegevens, die niet langer mag zijn dan zes maanden. Deze termijn kan schriftelijk worden verlengd.

In spoedeisende gevallen kan het bevel tot bewaring mondeling worden gegeven. Het bevel moet zo spoedig mogelijk worden bevestigd in de vorm bepaald in het derde lid.

§ 2. De actoren bedoeld in paragraaf 1, tweede lid, zorgen ervoor dat de integriteit, de kwaliteit en de beschikbaarheid van de gegevens gewaarborgd is en dat de gegevens op een veilige manier bewaard worden.

§ 3. Iedere persoon die uit hoofde van zijn bediening kennis krijgt van de maatregel of daaraan zijn medewerking verleent, is tot geheimhouding verplicht. Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig artikel 458 artikel 352 van het Strafwetboek.

~~Iedere persoon die weigert mee te werken, of die de bewaarde gegevens doet verdwijnen, vernietigt of wijzigt, wordt gestraft met een geldboete van honderd euro tot dertigduizend euro.~~

De natuurlijke personen of rechtspersonen bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, zijn verplicht hun medewerking te verlenen.

Iedere persoon die weigert mee te werken, of die de bewaarde gegevens doet verdwijnen, vernietigt of wijzigt, wordt gestraft overeenkomstig de artikelen 655 en 656 van het Strafwetboek.

§ 4. De toegang tot de overeenkomstig dit artikel bewaarde gegevens is slechts

mogelijk met toepassing van artikel 88bis.

Art. 40, eerste lid

In geval van ontdekking op heterdaad, wanneer het feit kan worden gestraft met een criminele straf, doet de procureur des Konings de aanwezige verdachten tegen wie sterke aanwijzingen van schuld bestaan, vatten.

Indien de verdachte niet aanwezig is, geeft de procureur des Konings een bevel om hem te doen verschijnen; dat bevel heet bevel tot medebrenging.

De aangifte alleen levert geen voldoende vermoeden op om dat bevel uit te vaardigen tegen iemand die een woonplaats heeft.

De procureur des Konings ondervraagt dadelijk de vóór hem gebrachte verdachte.

Art. 41

Het misdrijf ontdekt terwijl het gepleegd wordt of terstond nadat het gepleegd is, is een op heterdaad ontdekt misdrijf.

Als ontdekking op heterdaad wordt ook beschouwd het geval dat de verdachte door het openbaar geroep wordt vervolgd en het geval dat de verdachte in het bezit wordt gevonden van zaken, wapens werktuigen of papieren, die doen vermoeden dat hij dader of medeplichtige is, mits dit kort na het misdrijf geschiedt.

Art. 42

De processen-verbaal van de procureur des Konings tot uitvoering van de voorgaande artikelen worden opgemaakt en geschreven in tegenwoordigheid van en medeondertekend door de politiecommissaris van de gemeente waar de misdaad of het wanbedrijf gepleegd is, of de burgemeester, of een schepen, of twee in dezelfde gemeenten woonachtige burgers.

De procureur des Konings kan echter de processen-verbaal opmaken buiten de tegenwoordigheid van getuigen, wanneer het niet mogelijk is die dadelijk te vinden.

Elk blad van het proces-verbaal wordt getekend door de procureur des Konings en door de personen die bij het opmaken ervan tegenwoordig waren; weigeren deze laatsten te tekenen of is hun dit onmogelijk, dan wordt daarvan melding gemaakt.

Art. 40, eerste lid

In geval van ontdekking op heterdaad, wanneer het feit kan worden gestraft met een ~~criminele straf~~ **een straf van niveau 2 of van een hoger niveau**, doet de procureur des Konings de aanwezige verdachten tegen wie sterke aanwijzingen van schuld bestaan, vatten.

Indien de verdachte niet aanwezig is, geeft de procureur des Konings een bevel om hem te doen verschijnen; dat bevel heet bevel tot medebrenging.

De aangifte alleen levert geen voldoende vermoeden op om dat bevel uit te vaardigen tegen iemand die een woonplaats heeft.

De procureur des Konings ondervraagt dadelijk de vóór hem gebrachte verdachte.

Art. 41

Het misdrijf ontdekt terwijl het gepleegd wordt of terstond nadat het gepleegd is, is een op heterdaad ontdekt misdrijf.

Als ontdekking op heterdaad wordt ook beschouwd het geval dat de verdachte door het openbaar geroep wordt vervolgd en het geval dat de verdachte in het bezit wordt gevonden van zaken, wapens werktuigen of papieren, die doen vermoeden dat hij dader of ~~medeplichtige~~ **deelnemer** is, mits dit kort na het misdrijf geschiedt.

Art. 42

De processen-verbaal van de procureur des Konings tot uitvoering van de voorgaande artikelen worden opgemaakt en geschreven in tegenwoordigheid van en medeondertekend door de politiecommissaris van de gemeente waar ~~de misdaad of het wanbedrijf~~ **het misdrijf** gepleegd is, of de burgemeester, of een schepen, of twee in dezelfde gemeenten woonachtige burgers.

De procureur des Konings kan echter de processen-verbaal opmaken buiten de tegenwoordigheid van getuigen, wanneer het niet mogelijk is die dadelijk te vinden.

Elk blad van het proces-verbaal wordt getekend door de procureur des Konings en door de personen die bij het opmaken ervan tegenwoordig waren; weigeren deze laatsten te tekenen of is hun dit onmogelijk, dan wordt daarvan melding gemaakt.

Art. 43, §1

§ 1. De procureur des Konings doet zich zo nodig vergezellen van een of twee personen die wegens hun kunde of beroep bekwaam geacht worden om de aard en de omstandigheden van de misdaad of het wanbedrijf te beoordelen.

Art. 43, §1

§ 1. De procureur des Konings doet zich zo nodig vergezellen van een of twee personen die wegens hun kunde of beroep bekwaam geacht worden om de aard en de omstandigheden van ~~de misdaad of het wanbedrijf~~ **het misdrijf** te beoordelen.

Art. 44bis, §1

§ 1. Wordt de dader van de misdaad of van het wanbedrijf op heterdaad betrapt, dan kan de procureur des Konings een geneesheer gelasten de medische vaststellingen te doen omtrent de staat van dronkenschap van de vermoedelijke dader en van het slachtoffer van het misdrijf. Hij kan de geneesheer opvorderen om een bloedmonster te nemen.

Deze bepaling is echter niet van toepassing in geval van overtreding van de wetten en verordeningen betreffende het wegverkeer.

Art. 44bis, §1

§ 1. Wordt de dader van ~~de misdaad of van het wanbedrijf~~ **het misdrijf** op heterdaad betrapt, dan kan de procureur des Konings een geneesheer gelasten de medische vaststellingen te doen omtrent de staat van dronkenschap van de vermoedelijke dader en van het slachtoffer van het misdrijf. Hij kan de geneesheer opvorderen om een bloedmonster te nemen.

Deze bepaling is echter niet van toepassing in geval van overtreding van de wetten en verordeningen betreffende het wegverkeer.

Art. 46

De bevoegdheden, hierboven aan de procureur des Konings toegekend voor de gevallen van ontdekking op heterdaad, bestaan ook in alle gevallen waarin een misdaad of een wanbedrijf, zelfs al is het niet op heterdaad ontdekt, gepleegd is binnen een huis, en de procureur des Konings verzocht wordt het misdrijf vast te stellen door :

- 1° het hoofd van dat huis ;
- 2° het slachtoffer van het strafbaar feit, wanneer dat strafbaar feit genoemd wordt in de artikelen 398 tot 405 van het Strafwetboek en de vermoedelijke pleger van het strafbaar feit de echtgenoot van het slachtoffer is of de persoon met wie hij of zij samenleeft en een duurzame affectieve en seksuele relatie heeft.

Art. 46

De bevoegdheden, hierboven aan de procureur des Konings toegekend voor de gevallen van ontdekking op heterdaad, bestaan ook in alle gevallen waarin een ~~misdad of een wanbedrijf~~ **misdrijf**, zelfs al is het niet op heterdaad ontdekt, gepleegd is binnen een huis, en de procureur des Konings verzocht wordt het misdrijf vast te stellen door :

- 1° het hoofd van dat huis ;
- 2° het slachtoffer van het strafbaar feit, wanneer dat strafbaar feit genoemd wordt in ~~de artikelen 398 tot 405~~ **artikelen 194 tot 198** van het Strafwetboek en de vermoedelijke pleger van het strafbaar feit de echtgenoot van het slachtoffer is of de persoon met wie hij of zij samenleeft en een duurzame affectieve en seksuele relatie heeft.

Art. 46bis

§ 1. Bij het opsporen van de misdaden en wanbedrijven kan de procureur des Konings bij een met redenen omklede en schriftelijke beslissing overgaan of doen overgaan op basis van ieder gegeven in zijn bezit of door middel van een toegang tot de klantenbestanden van de actoren bedoeld in het tweede lid, eerste en tweede streepje, tot:

Art. 46bis

§ 1. Bij het opsporen van de ~~misdaden en wanbedrijven~~ **misdrijven** kan de procureur des Konings bij een met redenen omklede en schriftelijke beslissing overgaan of doen overgaan op basis van ieder gegeven in zijn bezit of door middel van een toegang tot de klantenbestanden van de actoren bedoeld in het tweede lid, eerste en tweede streepje, tot:

1° de identificatie van de abonnee of de gewoonlijke gebruiker van een dienst bedoeld in het tweede lid, tweede streepje, of van het gebruikte elektronische communicatiemiddel;

2° de identificatie van de diensten bedoeld in het tweede lid, tweede streepje, waarop een bepaald persoon geabonneerd is of die door een bepaald persoon gewoonlijk gebruikt worden.

Hiertoe kan hij zo nodig, rechtstreeks of via de door de Koning aangewezen politiedienst, de medewerking vorderen van:

- de operator van een elektronisch communicatienetwerk, en
- iedereen die binnen het Belgisch grondgebied, op welke wijze ook, een dienst beschikbaar stelt of aanbiedt, die bestaat in het overbrengen van signalen via elektronische communicatienetwerken, of er in bestaat gebruikers toe te laten via een elektronisch communicatienetwerk informatie te verkrijgen of te ontvangen of te verspreiden. Hieronder wordt ook de verstrekker van een elektronische communicatiedienst begrepen.

Met het oog op de identificatie van de abonnee of de gewoonlijke gebruiker van een dienst bedoeld in het tweede lid, tweede streepje, kan hij ook, rechtstreeks of via de door de Koning aangewezen politiedienst, de medewerking vorderen van:

- de personen of instellingen bedoeld in artikel 46quater, § 1, op basis van de referentie van een elektronische banktransactie die voorafgaandelijk meegedeeld is door een van de actoren bedoeld in het tweede lid, eerste en tweede streepje, met toepassing van het eerste lid;
- de gesloten centra of woonunits in de zin van de artikelen 74/8 en 74/9 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, op basis van de contactgegevens van het centrum of de woonunit waar de intekening door de abonnee op een mobiele elektronische communicatiedienst heeft plaatsgevonden, die voorafgaandelijk meegedeeld zijn door een van de actoren bedoeld in het tweede lid, eerste en tweede streepje, met toepassing van het eerste lid;
- andere rechtspersonen die de abonnee zijn van een van de actoren bedoeld in het tweede lid, eerste of tweede streepje, of die

1° de identificatie van de abonnee of de gewoonlijke gebruiker van een dienst bedoeld in het tweede lid, tweede streepje, of van het gebruikte elektronische communicatiemiddel;

2° de identificatie van de diensten bedoeld in het tweede lid, tweede streepje, waarop een bepaald persoon geabonneerd is of die door een bepaald persoon gewoonlijk gebruikt worden.

Hiertoe kan hij zo nodig, rechtstreeks of via de door de Koning aangewezen politiedienst, de medewerking vorderen van:

- de operator van een elektronisch communicatienetwerk, en
- iedereen die binnen het Belgisch grondgebied, op welke wijze ook, een dienst beschikbaar stelt of aanbiedt, die bestaat in het overbrengen van signalen via elektronische communicatienetwerken, of er in bestaat gebruikers toe te laten via een elektronisch communicatienetwerk informatie te verkrijgen of te ontvangen of te verspreiden. Hieronder wordt ook de verstrekker van een elektronische communicatiedienst begrepen.

Met het oog op de identificatie van de abonnee of de gewoonlijke gebruiker van een dienst bedoeld in het tweede lid, tweede streepje, kan hij ook, rechtstreeks of via de door de Koning aangewezen politiedienst, de medewerking vorderen van:

- de personen of instellingen bedoeld in artikel 46quater, § 1, op basis van de referentie van een elektronische banktransactie die voorafgaandelijk meegedeeld is door een van de actoren bedoeld in het tweede lid, eerste en tweede streepje, met toepassing van het eerste lid;
- de gesloten centra of woonunits in de zin van de artikelen 74/8 en 74/9 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, op basis van de contactgegevens van het centrum of de woonunit waar de intekening door de abonnee op een mobiele elektronische communicatiedienst heeft plaatsgevonden, die voorafgaandelijk meegedeeld zijn door een van de actoren bedoeld in het tweede lid, eerste en tweede streepje, met toepassing van het eerste lid;
- andere rechtspersonen die de abonnee zijn van een van de actoren bedoeld in het tweede lid, eerste of tweede streepje, of die

zich in naam en voor rekening van natuurlijke personen abonneren op een elektronische communicatiedienst, op basis van gegevens die voorafgaandelijk meegedeeld zijn door een van de actoren bedoeld in het tweede lid, eerste en tweede streepje, met toepassing van het eerste lid.

De motivering weerspiegelt de proportionaliteit met inachtneming van de persoonlijke levenssfeer en de subsidiariteit ten opzichte van elke andere onderzoeksdaad.

In geval van uiterst dringende noodzakelijkheid kan de procureur des Konings de maatregel mondeling bevelen. De beslissing wordt zo spoedig mogelijk schriftelijk bevestigd.

Voor strafbare feiten die geen correctionele hoofdgevangenisstraf van een jaar of een zwaardere straf tot gevolg kunnen hebben, kan de procureur des Konings de in het eerste lid bedoelde gegevens slechts vorderen voor een periode van zes maanden voorafgaand aan zijn beslissing.

§ 2. De actoren bedoeld in § 1, tweede lid, eerste en tweede streepje, van wie gevorderd wordt de in paragraaf 1 bedoelde gegevens mee te delen, verstrekken de procureur des Konings of de officier van gerechtelijke politie de gegevens in werkelijke tijd of, in voorkomend geval, op het tijdstip bepaald in de vordering, volgens de nadere regels vastgesteld door de Koning, op het voorstel van de minister van Justitie en de minister bevoegd voor Telecommunicatie

De Koning bepaalt, na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en op voorstel van de Minister van Justitie en van de minister die bevoegd is voor Telecommunicatie, de technische voorwaarden voor de toegang tot de in § 1 bedoelde gegevens, die beschikbaar zijn voor de procureur des Konings en voor de in dezelfde paragraaf aangewezen politiedienst.

§ 3. De actoren bedoeld in paragraaf 1, derde lid, eerste tot derde streepje, van wie de identificatie van de abonnee of de gewoonlijke gebruiker van een dienst bedoeld in paragraaf 1, tweede lid, tweede streepje, gevorderd wordt, verstrekken de procureur des Konings of de officier van gerechtelijke politie de gegevens in

zich in naam en voor rekening van natuurlijke personen abonneren op een elektronische communicatiedienst, op basis van gegevens die voorafgaandelijk meegedeeld zijn door een van de actoren bedoeld in het tweede lid, eerste en tweede streepje, met toepassing van het eerste lid.

De motivering weerspiegelt de proportionaliteit met inachtneming van de persoonlijke levenssfeer en de subsidiariteit ten opzichte van elke andere onderzoeksdaad.

In geval van uiterst dringende noodzakelijkheid kan de procureur des Konings de maatregel mondeling bevelen. De beslissing wordt zo spoedig mogelijk schriftelijk bevestigd.

Voor ~~strafbare feiten die geen~~ **correctionele hoofdgevangenisstraf van een jaar misdrijven die niet worden bestraft met een straf van niveau 2** of een zwaardere straf tot gevolg kunnen hebben, kan de procureur des Konings de in het eerste lid bedoelde gegevens slechts vorderen voor een periode van zes maanden voorafgaand aan zijn beslissing.

§ 2. De actoren bedoeld in § 1, tweede lid, eerste en tweede streepje, van wie gevorderd wordt de in paragraaf 1 bedoelde gegevens mee te delen, **zijn verplicht hun medewerking te verlenen en** verstrekken de procureur des Konings of de officier van gerechtelijke politie de gegevens in werkelijke tijd of, in voorkomend geval, op het tijdstip bepaald in de vordering, volgens de nadere regels vastgesteld door de Koning, op het voorstel van de minister van Justitie en de minister bevoegd voor Telecommunicatie.

De Koning bepaalt, na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en op voorstel van de Minister van Justitie en van de minister die bevoegd is voor Telecommunicatie, de technische voorwaarden voor de toegang tot de in § 1 bedoelde gegevens, die beschikbaar zijn voor de procureur des Konings en voor de in dezelfde paragraaf aangewezen politiedienst.

§ 3. De actoren bedoeld in paragraaf 1, derde lid, eerste tot derde streepje, van wie de identificatie van de abonnee of de gewoonlijke gebruiker van een dienst bedoeld in paragraaf 1, tweede lid, tweede streepje, gevorderd wordt, verstrekken de

werkelijke tijd of, in voorkomend geval, op het tijdstip bepaald in de vordering.

§ 4. Iedere persoon die uit hoofde van zijn bediening kennis krijgt van de maatregel of daaraan zijn medewerking verleent, is tot geheimhouding verplicht. Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek.

Iedere persoon die de gegevens weigert mee te delen of niet meedeelt in werkelijke tijd of, in voorkomend geval, op het tijdstip bepaald in de vordering, wordt gestraft met geldboete van honderd euro tot dertigduizend euro.

Art. 46bis/1

§ 1. Bij het opsporen van terroristische misdrijven als bedoeld in boek II, Titel I ter van het Strafwetboek, kan de procureur des Konings bij een met redenen omklede en schriftelijke beslissing, de noodzakelijke administratieve inlichtingen vorderen bij alle instellingen van sociale zekerheid als bedoeld in artikel 2, eerste lid, 2°, van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid en artikel 2, eerste lid, 2°, van de wet van 11 april 1995 tot invoering van het "handvest" van de sociaal verzekerde.

In zijn beslissing beschrijft de procureur des Konings nauwkeurig de inlichtingen die hij vordert en bepaalt hij de vorm waarin deze hem worden medegedeeld.

§ 2. Met toepassing van de uitzondering bedoeld in artikel 458 van het Strafwetboek en in afwijking van andersluidende bepalingen, delen de in paragraaf 1, eerste lid, bedoelde instellingen van sociale zekerheid de aldaar bedoelde inlichtingen onverwijld mee.

Iedere persoon die uit hoofde van zijn bediening kennis krijgt van de maatregel of daaraan zijn medewerking verleent, is tot geheimhouding verplicht. Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek.

Iedere persoon die weigert de inlichtingen mee te delen, wordt gestraft met geldboete

procureur des Konings of de officier van gerechtelijke politie de gegevens in werkelijke tijd of, in voorkomend geval, op het tijdstip bepaald in de vordering.

§ 4. Iedere persoon die uit hoofde van zijn bediening kennis krijgt van de maatregel of daaraan zijn medewerking verleent, is tot geheimhouding verplicht. Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig ~~artikel 458~~ **artikel 352** van het Strafwetboek.

Iedere persoon die de gegevens weigert mee te delen of niet meedeelt in werkelijke tijd of, in voorkomend geval, op het tijdstip bepaald in de vordering, wordt gestraft ~~met geldboete van honderd euro tot dertigduizend euro~~ **overeenkomstig de artikelen 655 en 656 van het Strafwetboek.**

Art. 46bis/1

§ 1. Bij het opsporen van terroristische misdrijven als bedoeld in ~~boek II, Titel I ter~~ in **boek II, titel 4, hoofdstuk 1** van het Strafwetboek, kan de procureur des Konings bij een met redenen omklede en schriftelijke beslissing, de noodzakelijke administratieve inlichtingen vorderen bij alle instellingen van sociale zekerheid als bedoeld in artikel 2, eerste lid, 2°, van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid en artikel 2, eerste lid, 2°, van de wet van 11 april 1995 tot invoering van het "handvest" van de sociaal verzekerde.

In zijn beslissing beschrijft de procureur des Konings nauwkeurig de inlichtingen die hij vordert en bepaalt hij de vorm waarin deze hem worden medegedeeld.

§ 2. Met toepassing van de uitzondering bedoeld in ~~artikel 458~~ in **artikel 352** van het Strafwetboek en in afwijking van andersluidende bepalingen, delen de in paragraaf 1, eerste lid, bedoelde instellingen van sociale zekerheid de aldaar bedoelde inlichtingen onverwijld mee. **Zij zijn verplicht hun medewerking te verlenen.**

Iedere persoon die uit hoofde van zijn bediening kennis krijgt van de maatregel of daaraan zijn medewerking verleent, is tot geheimhouding verplicht. Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig ~~artikel 458~~ **artikel 352** van het Strafwetboek.

Iedere persoon die weigert de inlichtingen

van honderd euro tot dertigduizend euro.
 § 3. Met toepassing van de uitzondering bedoeld in artikel 458 van het Strafwetboek en in afwijking van andersluidende bepalingen, doen de personeelsleden van de in paragraaf 1, eerste lid, bedoelde instellingen van sociale zekerheid die uit hoofde van hun beroep kennis krijgen van één of meerdere informaties die ernstige aanwijzingen kunnen uitmaken van een terroristisch misdrijf bedoeld in boek II, titel I, van het Strafwetboek, aangifte overeenkomstig artikel 29. Uitgesloten van de in het eerste lid bedoelde informaties zijn de medische gegevens van persoonlijke aard, bedoeld in artikel 2, eerste lid, 6°, van de wet van 11 april 1995 tot invoering van het "handvest" van de sociaal verzekerde.

Art. 46ter

§ 1. Bij het opsporen van de misdaden en wanbedrijven kan de procureur des Konings aan een postoperator toevertrouwde post, bestemd voor of afkomstig van een verdachte of die op hem betrekking heeft, onderscheppen en in beslag nemen, wanneer er ernstige aanwijzingen zijn dat de strafbare feiten een correctionele hoofdgevangenisstraf van een jaar of een zwaardere straf tot gevolg kunnen hebben.

Indien deze maatregel zich situeert in het proactieve onderzoek zoals omschreven in artikel 28bis, § 2, gaat de procureur des Konings na of aan de bijzondere voorwaarden omschreven in dit artikel voldaan is.

Indien de procureur des Konings van oordeel is de inbeslagneming niet te moeten handhaven, geeft hij de stukken onverwijld aan de postoperator voor verdere verzending terug. In het andere geval wordt gehandeld overeenkomstig de artikelen 35 tot 39.

Het begrip "post" in de zin van dit artikel dient te worden verstaan zoals het gedefinieerd is in artikel 131, 6°, 7° en 11°, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven.

§ 2. De procureur des Konings kan, bij een schriftelijke en met redenen omklede beslissing de medewerking van een

mee te delen, wordt gestraft ~~met geldboete van honderd euro tot dertigduizend euro~~ **overeenkomstig de artikelen 655 en 656 van het Strafwetboek.**

§ 3. Met toepassing van de uitzondering bedoeld in artikel 458 van het Strafwetboek en in afwijking van andersluidende bepalingen, doen de personeelsleden van de in paragraaf 1, eerste lid, bedoelde instellingen van sociale zekerheid die uit hoofde van hun beroep kennis krijgen van één of meerdere informaties die ernstige aanwijzingen kunnen uitmaken van een terroristisch misdrijf bedoeld in boek II, titel I, van het Strafwetboek, aangifte overeenkomstig artikel 29. Uitgesloten van de in het eerste lid bedoelde informaties zijn de medische gegevens van persoonlijke aard, bedoeld in artikel 2, eerste lid, 6°, van de wet van 11 april 1995 tot invoering van het "handvest" van de sociaal verzekerde.

Art. 46ter

§ 1. Bij het opsporen van de ~~misdaden en wanbedrijven~~ **misdrijven** kan de procureur des Konings aan een postoperator toevertrouwde post, bestemd voor of afkomstig van een verdachte of die op hem betrekking heeft, onderscheppen en in beslag nemen, wanneer er ernstige aanwijzingen zijn dat de ~~strafbare feiten een correctionele hoofdgevangenisstraf van een jaar~~ **misdrijven een straf van niveau 2** of een zwaardere straf tot gevolg kunnen hebben.

Indien deze maatregel zich situeert in het proactieve onderzoek zoals omschreven in artikel 28bis, § 2, gaat de procureur des Konings na of aan de bijzondere voorwaarden omschreven in dit artikel voldaan is.

Indien de procureur des Konings van oordeel is de inbeslagneming niet te moeten handhaven, geeft hij de stukken onverwijld aan de postoperator voor verdere verzending terug. In het andere geval wordt gehandeld overeenkomstig de artikelen 35 tot 39.

Het begrip "post" in de zin van dit artikel dient te worden verstaan zoals het gedefinieerd is in artikel 131, 6°, 7° en 11°, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven.

postoperator vorderen teneinde de maatregel bepaald in § 1 mogelijk te maken. De postoperator is gehouden zijn medewerking onverwijld te verlenen.

Hij bepaalt in zijn beslissing de duur van de maatregel beoogd in de vorige paragraaf.

Iedere persoon die uit hoofde van zijn bediening kennis krijgt van de maatregel of daaraan zijn medewerking verleent, is tot geheimhouding verplicht. Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek.

Iedere persoon die zijn medewerking weigert aan de vorderingen bedoeld in dit artikel, wordt gestraft met geldboete van honderd euro tot dertigduizend euro.

Art. 46quater

§ 1. Bij het opsporen van de misdaden en de wanbedrijven kan de procureur des Konings, wanneer er ernstige aanwijzingen zijn dat de misdrijven een correctionele hoofdgevangenisstraf van een jaar of een zwaardere straf tot gevolg kunnen hebben, de noodzakelijke informatie over de producten, diensten en verrichtingen van financiële aard en betreffende virtuele waarden, die betrekking hebben op een verdachte vorderen bij :

1° personen en instellingen als bedoeld in artikel 5, § 1, 3° tot 22° van de wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten;

2° personen en instellingen die binnen het Belgisch grondgebied diensten beschikbaar stellen of aanbieden met betrekking tot virtuele waarden die toelaten dat gereglementeerde betaalmiddelen in virtuele waarden worden uitgewisseld.

§ 2. Teneinde de maatregelen bedoeld in paragraaf 1 mogelijk te maken, kan de procureur des Konings op specifiek en met redenen omkleed verzoek informatie opvragen die is opgenomen in het centraal aanspreekpunt gehouden door de Nationale Bank van België overeenkomstig de wet van 8 juli 2018 houdende organisatie van een

§ 2. De procureur des Konings kan, bij een schriftelijke en met redenen omklede beslissing de medewerking van een postoperator vorderen teneinde de maatregel bepaald in § 1 mogelijk te maken. De postoperator is gehouden zijn medewerking onverwijld te verlenen.

Hij bepaalt in zijn beslissing de duur van de maatregel beoogd in de vorige paragraaf.

Iedere persoon die uit hoofde van zijn bediening kennis krijgt van de maatregel of daaraan zijn medewerking verleent, is tot geheimhouding verplicht. Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig ~~artikel 458~~ **artikel 352** van het Strafwetboek.

Iedere persoon die zijn medewerking weigert aan de vorderingen bedoeld in dit artikel, wordt gestraft ~~met geldboete van honderd euro tot dertigduizend euro.~~ **overeenkomstig de artikelen 655 en 656 van het Strafwetboek.**

Art. 46quater

§ 1. Bij het opsporen van de ~~misdaden en de wanbedrijven~~ **misdrijven** kan de procureur des Konings, wanneer er ernstige aanwijzingen zijn dat de misdrijven een ~~correctionele hoofdgevangenisstraf van een jaar~~ **straf van niveau 2** of een zwaardere straf tot gevolg kunnen hebben, de noodzakelijke informatie over de producten, diensten en verrichtingen van financiële aard en betreffende virtuele waarden, die betrekking hebben op een verdachte vorderen bij :

1° personen en instellingen als bedoeld in artikel 5, § 1, 3° tot 22° van de wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten;

2° personen en instellingen die binnen het Belgisch grondgebied diensten beschikbaar stellen of aanbieden met betrekking tot virtuele waarden die toelaten dat gereglementeerde betaalmiddelen in virtuele waarden worden uitgewisseld.

§ 2. Teneinde de maatregelen bedoeld in paragraaf 1 mogelijk te maken, kan de procureur des Konings op specifiek en met redenen omkleed verzoek informatie opvragen die is opgenomen in het centraal aanspreekpunt gehouden door de Nationale Bank van België overeenkomstig de wet van

centraal aanspreekpunt van rekeningen en financiële contracten en tot uitbreiding van de toegang tot het centraal bestand van berichten van beslag, delegatie, overdracht, collectieve schuldenregeling en protest.

§ 3. Ingeval de noodwendigheden van het opsporingsonderzoek dit vergen, kan de procureur des Konings bovendien vorderen dat :

1° gedurende een vernieuwbare periode van maximum twee maanden de verrichtingen van de verdachte onder toezicht worden geplaatst;

2° de bevraagde persoon of instelling de tegoeden en verbintenissen met betrekking tot de producten, diensten, verrichtingen en waarden bedoeld in paragraaf 1 niet meer uit handen mag geven voor een termijn die hij bepaalt, maar die niet langer kan zijn dan de termijn die loopt van het ogenblik waarop die persoon of instelling kennis neemt van zijn vordering tot vijf werkdagen na de kennisgeving van de hier bedoelde gegevens door die persoon of instelling.

De maatregel bedoeld in het eerste lid, 2°, kan slechts gevorderd worden wanneer ernstige en uitzonderlijke omstandigheden dit verantwoorden en enkel in geval de opsporing betrekking heeft op misdaden of wanbedrijven als bedoeld in artikel 90ter, §§ 2 tot 4.

§ 4. De procureur des Konings kan, bij een schriftelijke en met redenen omklede beslissing, de medewerking vorderen van de personen en instellingen bedoeld in paragraaf 1. De bevraagde instelling of persoon is gehouden zijn medewerking onverwijld te verlenen. In zijn beslissing beschrijft de procureur des Konings nauwkeurig de inlichtingen die hij vordert en de vorm waarin deze hem worden meegedeeld.

Iedere persoon die uit hoofde van zijn bediening kennis krijgt van de maatregel of daaraan zijn medewerking verleent, is tot geheimhouding verplicht. Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek.

Iedere persoon die de gegevens weigert mee te delen of niet meedeelt in werkelijke tijd of, in voorkomend geval, op het tijdstip bepaald in de vordering, wordt gestraft met geldboete van honderd euro tot dertigduizend euro.

8 juli 2018 houdende organisatie van een centraal aanspreekpunt van rekeningen en financiële contracten en tot uitbreiding van de toegang tot het centraal bestand van berichten van beslag, delegatie, overdracht, collectieve schuldenregeling en protest.

§ 3. Ingeval de noodwendigheden van het opsporingsonderzoek dit vergen, kan de procureur des Konings bovendien vorderen dat :

1° gedurende een vernieuwbare periode van maximum twee maanden de verrichtingen van de verdachte onder toezicht worden geplaatst;

2° de bevraagde persoon of instelling de tegoeden en verbintenissen met betrekking tot de producten, diensten, verrichtingen en waarden bedoeld in paragraaf 1 niet meer uit handen mag geven voor een termijn die hij bepaalt, maar die niet langer kan zijn dan de termijn die loopt van het ogenblik waarop die persoon of instelling kennis neemt van zijn vordering tot vijf werkdagen na de kennisgeving van de hier bedoelde gegevens door die persoon of instelling.

De maatregel bedoeld in het eerste lid, 2°, kan slechts gevorderd worden wanneer ernstige en uitzonderlijke omstandigheden dit verantwoorden en enkel in geval de opsporing betrekking heeft op misdaden of wanbedrijven als bedoeld in artikel 90ter, §§ 2 tot 4.

§ 4. De procureur des Konings kan, bij een schriftelijke en met redenen omklede beslissing, de medewerking vorderen van de personen en instellingen bedoeld in paragraaf 1. De bevraagde instelling of persoon is gehouden zijn medewerking onverwijld te verlenen. In zijn beslissing beschrijft de procureur des Konings nauwkeurig de inlichtingen die hij vordert en de vorm waarin deze hem worden meegedeeld.

Iedere persoon die uit hoofde van zijn bediening kennis krijgt van de maatregel of daaraan zijn medewerking verleent, is tot geheimhouding verplicht. Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig ~~artikel 458~~ artikel 352 van het Strafwetboek.

Iedere persoon die de gegevens weigert mee te delen of niet meedeelt in werkelijke tijd of, in voorkomend geval, op het tijdstip bepaald in de vordering, wordt gestraft ~~met geldboete van honderd euro tot~~

~~dertigduizend euro overeenkomstig de artikelen 655 en 656 van het Strafwetboek.~~

Art. 46quinquies

§ 1. Onverminderd artikel 89ter, kan de procureur des Konings bij een schriftelijke en met redenen omklede beslissing de politiediensten machtigen om te allen tijde, buiten medeweten van de eigenaar of van zijn rechthebbende, of zonder hun toestemming, een private plaats te betreden en gesloten voorwerpen die zich op deze plaats bevinden te openen, wanneer er ernstige aanwijzingen zijn dat de strafbare feiten een misdrijf uitmaken of zouden uitmaken als bedoeld in artikel 90ter, §§ 2 tot 4, of gepleegd worden of zouden worden in het kader van een criminele organisatie zoals bedoeld in artikel 324bis van het Strafwetboek, en de overige middelen van onderzoek niet lijken te volstaan om de waarheid aan de dag te brengen.

Een private plaats in de zin van dit artikel is de plaats die kennelijk :

- geen woning is;
- geen door een woning omsloten eigen aanhorigheid in de zin van de artikelen 479, 480 en 481 van het Strafwetboek is;
- geen lokaal aangewend voor beroepsdoeleinden of de woonplaats van een advocaat of een arts is als bedoeld in artikel 56bis, derde lid.

In spoedeisende gevallen kan de in het eerste lid bedoelde beslissing mondeling worden meegedeeld. De beslissing moet in dat geval zo spoedig mogelijk schriftelijk met redenen omkleed en bevestigd worden.

Ingeval de in het eerste lid bedoelde beslissing genomen wordt in het kader van de toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden zoals bedoeld in de artikelen 47ter tot 47decies, worden de beslissing en alle ermee verband houdende processen-verbaal uiterlijk na het beëindigen van de bijzondere opsporingsmethode bij het strafdossier gevoegd.

§ 2. Het betreden van de private plaats bedoeld in paragraaf 1, en het openen van gesloten voorwerpen die zich op deze plaats bevinden, kan enkel geschieden teneinde :

1° die plaats op te nemen en zich te vergewissen van de eventuele aanwezigheid van zaken die het voorwerp

Art. 46quinquies

§ 1. Onverminderd artikel 89ter, kan de procureur des Konings bij een schriftelijke en met redenen omklede beslissing de politiediensten machtigen om te allen tijde, buiten medeweten van de eigenaar of van zijn rechthebbende, of zonder hun toestemming, een private plaats te betreden en gesloten voorwerpen die zich op deze plaats bevinden te openen, wanneer er ernstige aanwijzingen zijn dat de strafbare feiten een misdrijf uitmaken of zouden uitmaken als bedoeld in artikel 90ter, §§ 2 tot 4, of gepleegd worden of zouden worden in het kader van een criminele organisatie zoals bedoeld in artikel 324bis in artikel 406 van het Strafwetboek, en de overige middelen van onderzoek niet lijken te volstaan om de waarheid aan de dag te brengen.

Een private plaats in de zin van dit artikel is de plaats die kennelijk :

- geen woning is;
- geen door een woning omsloten eigen aanhorigheid in de zin van de artikelen 479, 480 en 481 van het Strafwetboek is;
- geen lokaal aangewend voor beroepsdoeleinden of de woonplaats van een advocaat of een arts is als bedoeld in artikel 56bis, derde lid.

In spoedeisende gevallen kan de in het eerste lid bedoelde beslissing mondeling worden meegedeeld. De beslissing moet in dat geval zo spoedig mogelijk schriftelijk met redenen omkleed en bevestigd worden.

Ingeval de in het eerste lid bedoelde beslissing genomen wordt in het kader van de toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden zoals bedoeld in de artikelen 47ter tot 47decies, worden de beslissing en alle ermee verband houdende processen-verbaal uiterlijk na het beëindigen van de bijzondere opsporingsmethode bij het strafdossier gevoegd.

§ 2. Het betreden van de private plaats bedoeld in paragraaf 1, en het openen van gesloten voorwerpen die zich op deze plaats bevinden, kan enkel geschieden teneinde :

1° die plaats op te nemen en zich te vergewissen van de eventuele

van het misdrijf uitmaken, die gediend hebben of bestemd zijn tot het plegen ervan of die uit een misdrijf voortkomen, van de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, van de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld of van de inkomsten uit de belegde voordelen;

2° de bewijzen te verzamelen van de aanwezigheid van de zaken bedoeld in 1°;

3° in het kader van een observatie een technisch hulpmiddel als bedoeld in artikel 47sexies, § 1, derde lid, te plaatsen, te herstellen of terug te nemen.

4° de overeenkomstig paragraaf 5 meegenomen voorwerpen terug te plaatsen.

§ 3. Een inijkoperatie kan door de procureur des Konings enkel worden beslist ten aanzien van plaatsen waarvan men op basis van precieze aanwijzingen vermoedt dat de zaken bedoeld in § 2, 1°, er zich bevinden, dat er bewijzen van kunnen verzameld worden, of dat ze gebruikt worden door personen op wie een verdenking rust.

§ 4. Het aanwenden van technische hulpmiddelen met het in § 2 beoogde doel, wordt gelijkgesteld met het betreden van een private plaats zoals bepaald in § 1.

§ 5. Indien het onderzoek van een in paragraaf 1 bedoeld voorwerp niet ter plaatse kan gebeuren en indien de informatie niet op een andere manier kan worden verkregen, is het de politiedienst toegestaan dit voorwerp mee te nemen voor een strikt beperkte duur. Het bewuste voorwerp wordt zo spoedig mogelijk teruggeplaatst, tenzij dit het goede verloop van het onderzoek in de weg staat.

§ 6. In het kader van de maatregel bedoeld in paragraaf 1, is het binnendringen in een informaticasysteem enkel mogelijk met het oog op de doeleinden bedoeld in paragraaf 2, 3°.

§ 7. De officier van gerechtelijke politie die de leiding heeft over de uitvoering van de maatregel bedoeld in paragraaf 1 of in artikel 89ter, § 1, stelt van het verloop van de maatregel een proces-verbaal op. Wanneer tijdens de uitvoering van de maatregel gesloten voorwerpen geopend werden of toepassing gemaakt werd van paragraaf 5, wordt daarvan melding gemaakt in het proces-verbaal. Het proces-verbaal wordt

aanwezigheid van zaken die het voorwerp van het misdrijf uitmaken, die gediend hebben of bestemd zijn tot het plegen ervan of die uit een misdrijf voortkomen, van de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, van de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld of van de inkomsten uit de belegde voordelen;

2° de bewijzen te verzamelen van de aanwezigheid van de zaken bedoeld in 1°;

3° in het kader van een observatie een technisch hulpmiddel als bedoeld in artikel 47sexies, § 1, derde lid, te plaatsen, te herstellen of terug te nemen.

4° de overeenkomstig paragraaf 5 meegenomen voorwerpen terug te plaatsen.

§ 3. Een inijkoperatie kan door de procureur des Konings enkel worden beslist ten aanzien van plaatsen waarvan men op basis van precieze aanwijzingen vermoedt dat de zaken bedoeld in § 2, 1°, er zich bevinden, dat er bewijzen van kunnen verzameld worden, of dat ze gebruikt worden door personen op wie een verdenking rust.

§ 4. Het aanwenden van technische hulpmiddelen met het in § 2 beoogde doel, wordt gelijkgesteld met het betreden van een private plaats zoals bepaald in § 1.

§ 5. Indien het onderzoek van een in paragraaf 1 bedoeld voorwerp niet ter plaatse kan gebeuren en indien de informatie niet op een andere manier kan worden verkregen, is het de politiedienst toegestaan dit voorwerp mee te nemen voor een strikt beperkte duur. Het bewuste voorwerp wordt zo spoedig mogelijk teruggeplaatst, tenzij dit het goede verloop van het onderzoek in de weg staat.

§ 6. In het kader van de maatregel bedoeld in paragraaf 1, is het binnendringen in een informaticasysteem enkel mogelijk met het oog op de doeleinden bedoeld in paragraaf 2, 3°.

§ 7. De officier van gerechtelijke politie die de leiding heeft over de uitvoering van de maatregel bedoeld in paragraaf 1 of in artikel 89ter, § 1, stelt van het verloop van de maatregel een proces-verbaal op. Wanneer tijdens de uitvoering van de maatregel gesloten voorwerpen geopend werden of toepassing gemaakt werd van paragraaf 5, wordt daarvan melding gemaakt in het proces-verbaal. Het proces-verbaal wordt

uiterlijk na het beëindigen van de maatregel bij het strafdossier gevoegd.

Art. 46sexies

§ 1. Bij het opsporen van de misdaden en wanbedrijven, wanneer het onderzoek zulks vereist en de overige middelen van onderzoek niet lijken te volstaan om de waarheid aan de dag te brengen, kan de procureur des Konings de politiediensten bedoeld in het tweede lid machtigen om op het internet, desgevallend onder een fictieve identiteit, contact te onderhouden met een of meerdere personen waarvan er ernstige aanwijzingen zijn dat zij strafbare feiten die een correctionele hoofdgevangenisstraf van een jaar of een zwaardere straf tot gevolg kunnen hebben, plegen of zouden plegen.

De Koning bepaalt de voorwaarden, onder meer voor wat de opleiding betreft, en de nadere regels voor de aanwijzing van de politiediensten die bevoegd zijn om de maatregel, bedoeld in dit artikel, ten uitvoer te leggen.

In uitzonderlijke omstandigheden en mits uitdrukkelijke machtiging van de procureur des Konings, kan de ambtenaar van de in het tweede lid bedoelde politiediensten bij een welbepaalde operatie kortstondig een beroep doen op de deskundigheid van een persoon die niet tot de politiediensten behoort, indien dit strikt noodzakelijk voorkomt voor het welslagen van zijn opdracht. De machtiging en de identiteit van deze persoon worden bewaard in het in paragraaf 3, zevende lid, bedoelde dossier.

Dit artikel is niet van toepassing op de persoonlijke interactie op het internet van politieambtenaren, bij de uitvoering van hun opdrachten van gerechtelijke politie, met een of meerdere personen, die enkel een gerichte verificatie of een arrestatie tot direct doel heeft, en dit zonder gebruik te maken van een geloofwaardige fictieve identiteit.

§ 2. De maatregel bedoeld in § 1 wordt door de procureur des Konings bevolen met een voorafgaandelijke en met redenen omklede schriftelijke machtiging. Deze machtiging is geldig voor een termijn van drie maanden, onverminderd hernieuwing.

In spoedeisende gevallen kan de machtiging mondeling worden verstrekt. De machtiging moet zo spoedig mogelijk worden bevestigd in de vorm bepaald in het eerste lid.

uiterlijk na het beëindigen van de maatregel bij het strafdossier gevoegd.

Art. 46sexies

§ 1. Bij het opsporen van de misdaden en wanbedrijven ~~misdrijven~~, wanneer het onderzoek zulks vereist en de overige middelen van onderzoek niet lijken te volstaan om de waarheid aan de dag te brengen, kan de procureur des Konings de politiediensten bedoeld in het tweede lid machtigen om op het internet, desgevallend onder een fictieve identiteit, contact te onderhouden met een of meerdere personen waarvan er ernstige aanwijzingen zijn dat zij strafbare feiten die een ~~correctionele hoofdgevangenisstraf van een jaar~~ straf van niveau 2 of een zwaardere straf tot gevolg kunnen hebben, plegen of zouden plegen.

De Koning bepaalt de voorwaarden, onder meer voor wat de opleiding betreft, en de nadere regels voor de aanwijzing van de politiediensten die bevoegd zijn om de maatregel, bedoeld in dit artikel, ten uitvoer te leggen.

In uitzonderlijke omstandigheden en mits uitdrukkelijke machtiging van de procureur des Konings, kan de ambtenaar van de in het tweede lid bedoelde politiediensten bij een welbepaalde operatie kortstondig een beroep doen op de deskundigheid van een persoon die niet tot de politiediensten behoort, indien dit strikt noodzakelijk voorkomt voor het welslagen van zijn opdracht. De machtiging en de identiteit van deze persoon worden bewaard in het in paragraaf 3, zevende lid, bedoelde dossier.

Dit artikel is niet van toepassing op de persoonlijke interactie op het internet van politieambtenaren, bij de uitvoering van hun opdrachten van gerechtelijke politie, met een of meerdere personen, die enkel een gerichte verificatie of een arrestatie tot direct doel heeft, en dit zonder gebruik te maken van een geloofwaardige fictieve identiteit.

§ 2. De maatregel bedoeld in § 1 wordt door de procureur des Konings bevolen met een voorafgaandelijke en met redenen omklede schriftelijke machtiging. Deze machtiging is geldig voor een termijn van drie maanden, onverminderd hernieuwing.

In spoedeisende gevallen kan de machtiging mondeling worden verstrekt. De machtiging moet zo spoedig mogelijk

§ 3. Blijven vrij van straf de politieambtenaren die, in het kader van hun opdracht en met het oog op het welslagen ervan of ter verzekering van hun eigen veiligheid of deze van andere bij de maatregel betrokken personen, strikt noodzakelijke strafbare feiten plegen, mits uitdrukkelijk akkoord van de procureur des Konings.

Die strafbare feiten mogen niet ernstiger zijn dan die waarvoor de maatregel wordt aangewend en moeten noodzakelijkerwijze evenredig zijn met het nagestreefde doel.

Het eerste en het tweede lid zijn eveneens van toepassing op de personen die aan de uitvoering van deze opdracht noodzakelijke en rechtstreekse hulp of bijstand hebben verleend en op de personen, bedoeld in § 1, derde lid.

Blijft vrij van straf de magistraat die, met inachtneming van dit Wetboek, machtiging verleent aan een politieambtenaar en aan de persoon bedoeld in het derde lid tot het plegen van strafbare feiten in het kader van de uitvoering van de maatregel.

De politieambtenaren melden schriftelijk en vóór de uitvoering van de maatregel aan de procureur des Konings, de misdrijven die zij of de personen bedoeld in het derde lid, voornemens zijn te plegen.

Indien deze voorafgaande kennisgeving niet kon gebeuren, stellen de politieambtenaren de procureur des Konings onverwijld in kennis van de misdrijven die zij of de personen bedoeld in het derde lid, hebben gepleegd en bevestigen dit nadien schriftelijk.

De procureur des Konings vermeldt in een afzonderlijke en schriftelijke beslissing de misdrijven die door de politiediensten en de personen bedoeld in het derde lid in het kader van deze door hem bevolen maatregel kunnen worden gepleegd. Deze beslissing wordt in een afzonderlijk en vertrouwelijk dossier bewaard. Hij heeft als enige toegang tot dit dossier, onverminderd het in artikel 56bis, respectievelijk de artikelen 235ter, § 3, en 235quater, § 3, bedoelde inzagerecht van de onderzoeksrechter en de kamer van inbeschuldigingstelling. De inhoud van dit dossier valt onder het beroepsgeheim.

§ 4. De met het onderzoek belaste officier van gerechtelijke politie stelt proces-verbaal op van de verschillende fasen in de uitvoering van deze maatregel, met inbegrip

worden bevestigd in de vorm bepaald in het eerste lid.

§ 3. Blijven vrij van straf de politieambtenaren die, in het kader van hun opdracht en met het oog op het welslagen ervan of ter verzekering van hun eigen veiligheid of deze van andere bij de maatregel betrokken personen, strikt noodzakelijke strafbare feiten plegen, mits uitdrukkelijk akkoord van de procureur des Konings.

Die strafbare feiten mogen niet ernstiger zijn dan die waarvoor de maatregel wordt aangewend en moeten noodzakelijkerwijze evenredig zijn met het nagestreefde doel.

Het eerste en het tweede lid zijn eveneens van toepassing op de personen die aan de uitvoering van deze opdracht noodzakelijke en rechtstreekse hulp of bijstand hebben verleend en op de personen, bedoeld in § 1, derde lid.

Blijft vrij van straf de magistraat die, met inachtneming van dit Wetboek, machtiging verleent aan een politieambtenaar en aan de persoon bedoeld in het derde lid tot het plegen van strafbare feiten in het kader van de uitvoering van de maatregel.

De politieambtenaren melden schriftelijk en vóór de uitvoering van de maatregel aan de procureur des Konings, de misdrijven die zij of de personen bedoeld in het derde lid, voornemens zijn te plegen.

Indien deze voorafgaande kennisgeving niet kon gebeuren, stellen de politieambtenaren de procureur des Konings onverwijld in kennis van de misdrijven die zij of de personen bedoeld in het derde lid, hebben gepleegd en bevestigen dit nadien schriftelijk.

De procureur des Konings vermeldt in een afzonderlijke en schriftelijke beslissing de misdrijven die door de politiediensten en de personen bedoeld in het derde lid in het kader van deze door hem bevolen maatregel kunnen worden gepleegd. Deze beslissing wordt in een afzonderlijk en vertrouwelijk dossier bewaard. Hij heeft als enige toegang tot dit dossier, onverminderd het in artikel 56bis, respectievelijk de artikelen 235ter, § 3, en 235quater, § 3, bedoelde inzagerecht van de onderzoeksrechter en de kamer van inbeschuldigingstelling. De inhoud van dit dossier valt onder het beroepsgeheim.

§ 4. De met het onderzoek belaste officier van gerechtelijke politie stelt proces-verbaal

van de relevante contacten. Deze processen-verbaal worden uiterlijk na het beëindigen van de maatregel bij het dossier gevoegd.

De contacten bedoeld in paragraaf 1 worden met de passende technische middelen geregistreerd en uiterlijk na het beëindigen van de maatregel bij het dossier gevoegd of ter griffie, al dan niet in digitale vorm, neergelegd.

§ 5. De procureur des Konings staat in voor de tenuitvoerlegging van de machtigingen tot de maatregel bedoeld in § 1, eerste lid, die zijn verleend door de onderzoeksrechter in het kader van een gerechtelijk onderzoek overeenkomstig artikel 56bis.

De procureur des Konings vermeldt op dat ogenblik in een afzonderlijke en schriftelijke beslissing de misdrijven die door de politiediensten en de personen bedoeld § 3, derde lid, in het kader van de door de onderzoeksrechter bevolen maatregel kunnen worden gepleegd. Deze beslissing wordt in het dossier bedoeld in § 3, zevende lid, bewaard.

Art. 46septies

§ 1. Bij het opsporen van de misdaden en wanbedrijven bedoeld in artikel 8 van de wet van 25 december 2016 betreffende de verwerking van passagiersgegevens, kan de procureur des Konings, bij een schriftelijke en met redenen omklede beslissing tot gerichte opzoeking en, behoudens in geval van uiterst dringende noodzakelijkheid, na voorafgaande machtiging door de onderzoeksrechter, zelf of met een opdracht aan een officier van gerechtelijke politie de Passagiersinformatie-eenheid vorderen tot het meedelen van de passagiersgegevens overeenkomstig artikel 27 van de wet van 25 december 2016 betreffende de verwerking van passagiersgegevens.

§ 2. Met het oog op de machtiging bedoeld in paragraaf 1, maakt de procureur des Konings zijn beslissing over aan de onderzoeksrechter. De onderzoeksrechter gaat enkel na of de beslissing voldoet aan de voorwaarden van proportionaliteit en subsidiariteit, aan de finaliteit bepaald in artikel 8 van de wet van 25 december 2016 betreffende de verwerking van passagiersgegevens en of de feiten,

op van de verschillende fasen in de uitvoering van deze maatregel, met inbegrip van de relevante contacten. Deze processen-verbaal worden uiterlijk na het beëindigen van de maatregel bij het dossier gevoegd.

De contacten bedoeld in paragraaf 1 worden met de passende technische middelen geregistreerd en uiterlijk na het beëindigen van de maatregel bij het dossier gevoegd of ter griffie, al dan niet in digitale vorm, neergelegd.

§ 5. De procureur des Konings staat in voor de tenuitvoerlegging van de machtigingen tot de maatregel bedoeld in § 1, eerste lid, die zijn verleend door de onderzoeksrechter in het kader van een gerechtelijk onderzoek overeenkomstig artikel 56bis.

De procureur des Konings vermeldt op dat ogenblik in een afzonderlijke en schriftelijke beslissing de misdrijven die door de politiediensten en de personen bedoeld § 3, derde lid, in het kader van de door de onderzoeksrechter bevolen maatregel kunnen worden gepleegd. Deze beslissing wordt in het dossier bedoeld in § 3, zevende lid, bewaard.

Art. 46septies

§ 1. Bij het opsporen van de misdaden en wanbedrijven ~~misdrijven~~ bedoeld in artikel 8 van de wet van 25 december 2016 betreffende de verwerking van passagiersgegevens, kan de procureur des Konings, bij een schriftelijke en met redenen omklede beslissing tot gerichte opzoeking en, behoudens in geval van uiterst dringende noodzakelijkheid, na voorafgaande machtiging door de onderzoeksrechter, zelf of met een opdracht aan een officier van gerechtelijke politie de Passagiersinformatie-eenheid vorderen tot het meedelen van de passagiersgegevens overeenkomstig artikel 27 van de wet van 25 december 2016 betreffende de verwerking van passagiersgegevens.

§ 2. Met het oog op de machtiging bedoeld in paragraaf 1, maakt de procureur des Konings zijn beslissing over aan de onderzoeksrechter. De onderzoeksrechter gaat enkel na of de beslissing voldoet aan de voorwaarden van proportionaliteit en subsidiariteit, aan de finaliteit bepaald in artikel 8 van de wet van 25 december 2016 betreffende de verwerking van

minstens indirect, een objectief verband vertonen met het betrokken vervoermiddel. Vervolgens maakt de onderzoeksrechter zijn machtiging onverwijld over aan de procureur des Konings.

§ 3. In geval van uiterst dringende noodzakelijkheid kan iedere officier van gerechtelijke politie, na mondelinge en voorafgaande instemming van de procureur des Konings, bij een schriftelijke en met redenen omklede beslissing, de leidend ambtenaar van de Passagiersinformatie-eenheid vorderen tot het meedelen van de passagiersgegevens als bedoeld in paragraaf 1. De officier van gerechtelijke politie deelt zijn beslissing en de verkregen informatie onverwijld en uiterlijk binnen 24 uur mee aan de procureur des Konings en motiveert tevens de uiterst dringende noodzakelijkheid.

§ 4. Met hetzelfde doel als bepaald in paragraaf 1, kan de procureur des Konings de Passagiersinformatie-eenheid vorderen een voorafgaande beoordeling uit te voeren overeenkomstig artikel 24, § 2, 1°, van de wet van 25 december 2016 betreffende de verwerking van passagiersgegevens. Deze maatregel van voorafgaande beoordeling kan betrekking hebben op een geheel van gegevens die betrekking hebben op een specifiek onderzoek. In dit geval preciseert de procureur des Konings de duur van de maatregel die niet langer kan zijn dan een maand, te rekenen vanaf de beslissing, onverminderd hernieuwing.

In geval van uiterst dringende noodzakelijkheid kan iedere officier van gerechtelijke politie, na mondelinge en voorafgaande instemming van de procureur des Konings, bij een schriftelijke en met redenen omklede beslissing, de leidend ambtenaar van de Passagiersinformatie-eenheid hiervoor vorderen. De officier van de gerechtelijke politie deelt onverwijld en uiterlijk binnen de 24 uur zijn beslissing mee aan de procureur des Konings en motiveert tevens de uiterst dringende noodzakelijkheid.

Art. 47

Wanneer de procureur des Konings, buiten de gevallen van de artikelen 32, 46 en 46bis, door een aangifte of op enige andere wijze verneemt dat er een misdaad of een

passagiersgegevens en of de feiten, minstens indirect, een objectief verband vertonen met het betrokken vervoermiddel. Vervolgens maakt de onderzoeksrechter zijn machtiging onverwijld over aan de procureur des Konings.

§ 3. In geval van uiterst dringende noodzakelijkheid kan iedere officier van gerechtelijke politie, na mondelinge en voorafgaande instemming van de procureur des Konings, bij een schriftelijke en met redenen omklede beslissing, de leidend ambtenaar van de Passagiersinformatie-eenheid vorderen tot het meedelen van de passagiersgegevens als bedoeld in paragraaf 1. De officier van gerechtelijke politie deelt zijn beslissing en de verkregen informatie onverwijld en uiterlijk binnen 24 uur mee aan de procureur des Konings en motiveert tevens de uiterst dringende noodzakelijkheid.

§ 4. Met hetzelfde doel als bepaald in paragraaf 1, kan de procureur des Konings de Passagiersinformatie-eenheid vorderen een voorafgaande beoordeling uit te voeren overeenkomstig artikel 24, § 2, 1°, van de wet van 25 december 2016 betreffende de verwerking van passagiersgegevens. Deze maatregel van voorafgaande beoordeling kan betrekking hebben op een geheel van gegevens die betrekking hebben op een specifiek onderzoek. In dit geval preciseert de procureur des Konings de duur van de maatregel die niet langer kan zijn dan een maand, te rekenen vanaf de beslissing, onverminderd hernieuwing.

In geval van uiterst dringende noodzakelijkheid kan iedere officier van gerechtelijke politie, na mondelinge en voorafgaande instemming van de procureur des Konings, bij een schriftelijke en met redenen omklede beslissing, de leidend ambtenaar van de Passagiersinformatie-eenheid hiervoor vorderen. De officier van de gerechtelijke politie deelt onverwijld en uiterlijk binnen de 24 uur zijn beslissing mee aan de procureur des Konings en motiveert tevens de uiterst dringende noodzakelijkheid.

Art. 47

Wanneer de procureur des Konings, buiten de gevallen van de artikelen 32, 46 en 46bis, door een aangifte of op enige andere wijze verneemt dat er een ~~misdaad of een~~

wanbedrijf in zijn arrondissement is gepleegd of dat iemand die van een misdaad of wanbedrijf verdacht wordt, zich in zijn arrondissement bevindt, kan hij vorderen dat de onderzoeksrechter een onderzoek zal bevelen en zelfs dat hij zich zo nodig ter plaatse zal begeven, ten einde aldaar alle nodige processen-verbaal op te maken, zoals bepaald in het hoofdstuk Onderzoeksrechters.

Art. 47bis, §6

§ 6. De volgende bepalingen zijn op alle verhoren van toepassing:

1) Het proces-verbaal vermeldt nauwkeurig het tijdstip waarop het verhoor wordt aangevat, eventueel onderbroken en hervat, alsook beëindigd. Het vermeldt nauwkeurig de identiteit van de personen die in het verhoor, of in een gedeelte daarvan, tussenkomen, en het tijdstip van hun aankomst en vertrek. Het vermeldt ook de bijzondere omstandigheden en alles wat op de verklaring of de omstandigheden waarin zij is afgelegd, een bijzonder licht kan werpen.

2) De bewoordingen van de mededeling van de in de paragrafen 1, 2 en 4, bedoelde rechten worden aangepast in functie van de leeftijd van de betrokkene of in functie van een mogelijke kwetsbaarheid van de betrokkene die zijn vermogen aantast om deze rechten te begrijpen.

Hiervan wordt melding gemaakt in het proces-verbaal van verhoor.

3) Aan het einde van het verhoor geeft men de ondervraagde persoon de tekst van zijn verhoor te lezen, tenzij hij vraagt dat het hem wordt voorgelezen. Er wordt hem gevraagd of hij zijn verklaringen wil verbeteren of daaraan iets wil toevoegen. Deze bepaling is eveneens van toepassing op het audio gefilmd verhoor overeenkomstig artikel 2bis, § 3, van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis.

4) Indien een in de hoedanigheid van slachtoffer of van verdachte ondervraagde persoon de taal van de procedure niet verstaat of spreekt of indien hij lijdt aan gehoor- of spraakstoornissen, wordt een beroep gedaan op een beëdigd tolk tijdens het verhoor. Indien geen enkele beëdigd tolk beschikbaar is, wordt de ondervraagde persoon gevraagd zelf zijn verklaring te noteren.

wanbedrijf misdrijf in zijn arrondissement is gepleegd of dat iemand die van een misdaad of wanbedrijf misdrijf verdacht wordt, zich in zijn arrondissement bevindt, kan hij vorderen dat de onderzoeksrechter een onderzoek zal bevelen en zelfs dat hij zich zo nodig ter plaatse zal begeven, ten einde aldaar alle nodige processen-verbaal op te maken, zoals bepaald in het hoofdstuk Onderzoeksrechters.

Art. 47bis, §6

§ 6. De volgende bepalingen zijn op alle verhoren van toepassing:

1) Het proces-verbaal vermeldt nauwkeurig het tijdstip waarop het verhoor wordt aangevat, eventueel onderbroken en hervat, alsook beëindigd. Het vermeldt nauwkeurig de identiteit van de personen die in het verhoor, of in een gedeelte daarvan, tussenkomen, en het tijdstip van hun aankomst en vertrek. Het vermeldt ook de bijzondere omstandigheden en alles wat op de verklaring of de omstandigheden waarin zij is afgelegd, een bijzonder licht kan werpen.

2) De bewoordingen van de mededeling van de in de paragrafen 1, 2 en 4, bedoelde rechten worden aangepast in functie van de leeftijd van de betrokkene of in functie van een mogelijke kwetsbaarheid van de betrokkene die zijn vermogen aantast om deze rechten te begrijpen.

Hiervan wordt melding gemaakt in het proces-verbaal van verhoor.

3) Aan het einde van het verhoor geeft men de ondervraagde persoon de tekst van zijn verhoor te lezen, tenzij hij vraagt dat het hem wordt voorgelezen. Er wordt hem gevraagd of hij zijn verklaringen wil verbeteren of daaraan iets wil toevoegen. Deze bepaling is eveneens van toepassing op het audio gefilmd verhoor overeenkomstig artikel 2bis, § 3, van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis.

4) Indien een in de hoedanigheid van slachtoffer of van verdachte ondervraagde persoon de taal van de procedure niet verstaat of spreekt of indien hij lijdt aan gehoor- of spraakstoornissen, wordt een beroep gedaan op een beëdigd tolk tijdens het verhoor. Indien geen enkele beëdigd tolk beschikbaar is, wordt de ondervraagde persoon gevraagd zelf zijn verklaring te noteren.

Indien een in een andere hoedanigheid dan slachtoffer of verdachte ondervraagde persoon de taal van de procedure niet verstaat of spreekt of indien hij lijdt aan gehoor- of spraakstoornissen, wordt ofwel een beroep gedaan op een beëdigd tolk, ofwel worden zijn verklaringen genoteerd in zijn taal, ofwel wordt hem gevraagd zelf zijn verklaring te noteren.

Ingeval de beëdigd tolk in de onmogelijkheid verkeert om zich te verplaatsen, kan deze bijstand ook met telecommunicatiemiddelen worden verleend. De organisatie en het verloop van de bijstand met telecommunicatiemiddelen moeten zodanig zijn dat de rechten van verdediging van de ondervraagde persoon worden gevrijwaard.

In geval van vertolking maakt het proces-verbaal melding van de bijstand door een beëdigd tolk, alsmede van diens naam en hoedanigheid en van de wijze waarop deze bijstand werd verleend. De kosten van vertolking zijn ten laste van de Staat.

5) Indien tijdens het verhoor van een persoon, die aanvankelijk niet werd verhoord als verdachte, blijkt dat er elementen zijn die laten vermoeden dat hem feiten ten laste kunnen worden gelegd, dan wordt hij ingelicht over de rechten die hij heeft ingevolge paragraaf 2 en, in voorkomend geval, paragraaf 4 en wordt hem de in paragraaf 5 bedoelde schriftelijke verklaring overhandigd.

6) Het verhoor wordt geleid door de verhoorder. De verhoorder geeft op beknopte wijze kennis aan de advocaat van de feiten waarop het verhoor betrekking heeft.

7) De bijstand van de advocaat tijdens het verhoor heeft tot doel toezicht mogelijk te maken op:

a) de eerbiediging van het recht van de te horen persoon zichzelf niet te beschuldigen en de keuzevrijheid om een verklaring af te leggen, te antwoorden op de gestelde vragen of te zwijgen;

b) de wijze waarop de ondervraagde persoon tijdens het verhoor wordt behandeld, inzonderheid op het al dan niet kennelijk uitoefenen van ongeoorloofde druk of dwang;

c) de kennisgeving van de in paragraaf 2, en in voorkomend geval paragraaf 4, bedoelde rechten van verdediging en de

Indien een in een andere hoedanigheid dan slachtoffer of verdachte ondervraagde persoon de taal van de procedure niet verstaat of spreekt of indien hij lijdt aan gehoor- of spraakstoornissen, wordt ofwel een beroep gedaan op een beëdigd tolk, ofwel worden zijn verklaringen genoteerd in zijn taal, ofwel wordt hem gevraagd zelf zijn verklaring te noteren.

Ingeval de beëdigd tolk in de onmogelijkheid verkeert om zich te verplaatsen, kan deze bijstand ook met telecommunicatiemiddelen worden verleend. De organisatie en het verloop van de bijstand met telecommunicatiemiddelen moeten zodanig zijn dat de rechten van verdediging van de ondervraagde persoon worden gevrijwaard.

In geval van vertolking maakt het proces-verbaal melding van de bijstand door een beëdigd tolk, alsmede van diens naam en hoedanigheid en van de wijze waarop deze bijstand werd verleend. De kosten van vertolking zijn ten laste van de Staat.

5) Indien tijdens het verhoor van een persoon, die aanvankelijk niet werd verhoord als verdachte, blijkt dat er elementen zijn die laten vermoeden dat hem feiten ten laste kunnen worden gelegd, dan wordt hij ingelicht over de rechten die hij heeft ingevolge paragraaf 2 en, in voorkomend geval, paragraaf 4 en wordt hem de in paragraaf 5 bedoelde schriftelijke verklaring overhandigd.

6) Het verhoor wordt geleid door de verhoorder. De verhoorder geeft op beknopte wijze kennis aan de advocaat van de feiten waarop het verhoor betrekking heeft.

7) De bijstand van de advocaat tijdens het verhoor heeft tot doel toezicht mogelijk te maken op:

a) de eerbiediging van het recht van de te horen persoon zichzelf niet te beschuldigen en de keuzevrijheid om een verklaring af te leggen, te antwoorden op de gestelde vragen of te zwijgen;

b) de wijze waarop de ondervraagde persoon tijdens het verhoor wordt behandeld, inzonderheid op het al dan niet kennelijk uitoefenen van ongeoorloofde druk of dwang;

c) de kennisgeving van de in paragraaf 2, en in voorkomend geval paragraaf 4, bedoelde rechten van verdediging en de

regelmatigheid van het verhoor.

De advocaat kan op het verhoorblad melding laten maken van de schendingen van de in de bepaling onder a), b) en c) vermelde rechten die hij meent te hebben vastgesteld. De advocaat kan vragen dat een bepaalde opsporings-handeling wordt verricht of een bepaald verhoor wordt afgenomen. Hij kan verduidelijking vragen over vragen die worden gesteld. Hij kan opmerkingen maken over het onderzoek en over het verhoor. Het is hem evenwel niet toegelaten te antwoorden in de plaats van de verdachte of het verloop van het verhoor te hinderen.

Al deze elementen worden nauwkeurig opgenomen in het proces-verbaal van verhoor.

8) Onverminderd de rechten van verdediging is de advocaat verplicht tot geheimhouding van de informatie waarvan hij kennis krijgt door het verlenen van bijstand tijdens de verhoren afgenomen tijdens het opsporingsonderzoek en het gerechtelijk onderzoek en door het verlenen van bijstand tijdens de confrontaties en de meervoudige confrontaties. Hij die de geheimhoudingsplicht schendt, wordt gestraft met de bij artikel 458 van het Strafwetboek bepaalde straffen.

9) Tegen een persoon kan geen veroordeling worden uitgesproken die gegrond is op verklaringen die hij heeft afgelegd in strijd met de paragrafen 2, 3, 4 en de bepaling onder 5), met uitsluiting van paragraaf 5, wat betreft het voorafgaandelijk vertrouwelijk overleg of de bijstand door een advocaat tijdens het verhoor of in strijd met de artikelen 2bis, 20, § 1, en 24bis/1 van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis wat betreft het voorafgaandelijk vertrouwelijk overleg of de bijstand door een advocaat tijdens het verhoor.

Art. 47sexies, §2

§ 2. De procureur des Konings kan in het kader van het opsporingsonderzoek een observatie machtigen wanneer het onderzoek zulks vereist en de overige middelen van onderzoek niet lijken te volstaan om de waarheid aan de dag te brengen.

Een observatie met gebruik van technische hulpmiddelen kan enkel gemachtigd worden

regelmatigheid van het verhoor.

De advocaat kan op het verhoorblad melding laten maken van de schendingen van de in de bepaling onder a), b) en c) vermelde rechten die hij meent te hebben vastgesteld. De advocaat kan vragen dat een bepaalde opsporings-handeling wordt verricht of een bepaald verhoor wordt afgenomen. Hij kan verduidelijking vragen over vragen die worden gesteld. Hij kan opmerkingen maken over het onderzoek en over het verhoor. Het is hem evenwel niet toegelaten te antwoorden in de plaats van de verdachte of het verloop van het verhoor te hinderen.

Al deze elementen worden nauwkeurig opgenomen in het proces-verbaal van verhoor.

8) Onverminderd de rechten van verdediging is de advocaat verplicht tot geheimhouding van de informatie waarvan hij kennis krijgt door het verlenen van bijstand tijdens de verhoren afgenomen tijdens het opsporingsonderzoek en het gerechtelijk onderzoek en door het verlenen van bijstand tijdens de confrontaties en de meervoudige confrontaties. Hij die de geheimhoudingsplicht schendt, wordt gestraft met de ~~bij artikel 458~~ **bij artikel 669** van het Strafwetboek bepaalde straffen.

9) Tegen een persoon kan geen veroordeling worden uitgesproken die gegrond is op verklaringen die hij heeft afgelegd in strijd met de paragrafen 2, 3, 4 en de bepaling onder 5), met uitsluiting van paragraaf 5, wat betreft het voorafgaandelijk vertrouwelijk overleg of de bijstand door een advocaat tijdens het verhoor of in strijd met de artikelen 2bis, 20, § 1, en 24bis/1 van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis wat betreft het voorafgaandelijk vertrouwelijk overleg of de bijstand door een advocaat tijdens het verhoor.

Art. 47sexies, §2

§ 2. De procureur des Konings kan in het kader van het opsporingsonderzoek een observatie machtigen wanneer het onderzoek zulks vereist en de overige middelen van onderzoek niet lijken te volstaan om de waarheid aan de dag te brengen.

Een observatie met gebruik van technische hulpmiddelen kan enkel gemachtigd worden

wanneer er ernstige aanwijzingen zijn dat de strafbare feiten een correctionele hoofdgevangenisstraf van een jaar of een zwaardere straf tot gevolg kunnen hebben.

Art. 47octies, §1

§ 1. Infiltratie in de zin van dit wetboek is het door een politieambtenaar, infiltrant genoemd, onder een fictieve identiteit, duurzaam contact onderhouden met een of meerdere personen, waarvan er ernstige aanwijzingen zijn dat zij strafbare feiten in het kader van een criminele organisatie, zoals bedoeld in artikel 324bis van het Strafwetboek, of misdaden of wanbedrijven als bedoeld in artikel 90ter, §§ 2 tot 4 plegen of zouden plegen.

In uitzonderlijke omstandigheden en mits uitdrukkelijke machtiging van de bevoegde magistraat, kan de infiltrant bij een welbepaalde operatie kortstondig een beroep doen op de deskundigheid van een persoon die niet tot de politiediensten behoort, indien dit strikt noodzakelijk voorkomt voor het welslagen van zijn opdracht.

Art. 47novies/1

§ 1. Burgerinfiltratie in de zin van dit Wetboek is het door een meerderjarige persoon die geen politieambtenaar is, burgerinfiltrant genoemd, desgevallend onder een fictieve identiteit, duurzaam en gestuurd contact onderhouden met een of meerdere personen ten aanzien van wie er ernstige aanwijzingen zijn dat zij een van de strafbare feiten plegen of zouden plegen bedoeld in artikel 90ter, §§ 2 tot 4, met uitzondering van artikel 90ter, § 2, 11°, op voorwaarde dat zij gepleegd zijn of zouden gepleegd worden in het kader van een criminele organisatie als bedoeld in artikel 324bis van het Strafwetboek, of een van de strafbare feiten bedoeld in boek 2, titel I ter van het Strafwetboek.

In uitzonderlijke omstandigheden en mits uitdrukkelijke machtiging van de bevoegde magistraat, kan de officier van gerechtelijke politie bedoeld in paragraaf 4, 6°, bij een welbepaalde operatie inzake burgerinfiltratie, kortstondig en gestuurd een beroep doen op de deskundigheid van een persoon die niet tot de politiediensten

wanneer er ernstige aanwijzingen zijn dat de ~~strafbare feiten een correctionele hoofdgevangenisstraf van een jaar~~ **misdrijven een straf van niveau 2** of een zwaardere straf tot gevolg kunnen hebben.

Art. 47octies, §1

§ 1. Infiltratie in de zin van dit wetboek is het door een politieambtenaar, infiltrant genoemd, onder een fictieve identiteit, duurzaam contact onderhouden met een of meerdere personen, waarvan er ernstige aanwijzingen zijn dat zij strafbare feiten in het kader van een criminele organisatie, zoals bedoeld in ~~artikel 324bis~~ **in artikel 406** van het Strafwetboek, of ~~misdaden of wanbedrijven~~ **misdrijven** als bedoeld in artikel 90ter, §§ 2 tot 4 plegen of zouden plegen.

In uitzonderlijke omstandigheden en mits uitdrukkelijke machtiging van de bevoegde magistraat, kan de infiltrant bij een welbepaalde operatie kortstondig een beroep doen op de deskundigheid van een persoon die niet tot de politiediensten behoort, indien dit strikt noodzakelijk voorkomt voor het welslagen van zijn opdracht.

Art. 47novies/1

§ 1. Burgerinfiltratie in de zin van dit Wetboek is het door een meerderjarige persoon die geen politieambtenaar is, burgerinfiltrant genoemd, desgevallend onder een fictieve identiteit, duurzaam en gestuurd contact onderhouden met een of meerdere personen ten aanzien van wie er ernstige aanwijzingen zijn dat zij een van de strafbare feiten plegen of zouden plegen bedoeld in artikel 90ter, §§ 2 tot 4, met uitzondering van artikel 90ter, § 2, 11°, op voorwaarde dat zij gepleegd zijn of zouden gepleegd worden in het kader van een criminele organisatie als bedoeld in ~~artikel 324bis van het Strafwetboek, of een van de strafbare feiten bedoeld in boek 2, titel I ter~~ **artikel 406 van het Strafwetboek, of een van de strafbare feiten bedoeld in boek II, titel 4, hoofdstuk 1** van het Strafwetboek.

In uitzonderlijke omstandigheden en mits uitdrukkelijke machtiging van de bevoegde magistraat, kan de officier van gerechtelijke politie bedoeld in paragraaf 4, 6°, bij een welbepaalde operatie inzake burgerinfiltratie, kortstondig en gestuurd een

behoort, indien dit strikt noodzakelijk is voor het welslagen van de opdracht.

§ 2. De procureur des Konings kan in het kader van het opsporingsonderzoek een burgerinfiltratie machtigen wanneer het onderzoek zulks vereist en wanneer de overige middelen van het onderzoek, waaronder de infiltratie bedoeld in artikel 47octies, niet lijken te volstaan om de waarheid aan het licht te brengen.

Het machtigen of het verlengen van de machtiging tot burgerinfiltratie door de procureur des Konings of door de onderzoeksrechter vereisen het voorafgaand akkoord van de federale procureur. Wanneer dit akkoord mondeling werd gegeven, wordt het nadien, zo spoedig mogelijk, schriftelijk bevestigd. Het akkoord wordt bewaard in het vertrouwelijk dossier bedoeld in artikel 47novies/3, § 1, tweede lid.

De procureur des Konings kan, binnen het wettelijk kader van een burgerinfiltratie en met inachtneming van de finaliteit ervan de politiedienst bedoeld in artikel 47octies, § 2, tweede lid, machtigen om de politionele onderzoekstechnieken bedoeld in artikel 47octies, § 2, tweede lid, door de burgerinfiltrant te laten aanwenden onder de begeleiding van de begeleidingsambtenaar bedoeld in het vijfde lid.

De procureur des Konings kan, indien daartoe grond bestaat, toelating verlenen om de noodzakelijke maatregelen te nemen, ter vrijwaring van de veiligheid en de fysieke, psychische en morele integriteit van de burgerinfiltrant. Deze toelating wordt bewaard in het vertrouwelijk dossier bedoeld in artikel 47novies/3, § 1, tweede lid.

Politieambtenaren van de directie van de speciale eenheden van de federale politie die daartoe een speciale opleiding hebben genoten, begeleidingsambtenaren genoemd, begeleiden de burgerinfiltrant met het oog op de goede uitvoering van zijn opdracht.

Politieambtenaren van de directie van de speciale eenheden van de federale politie, controleambtenaren genoemd, zien toe op de vrijwaring van de veiligheid en de fysieke, psychische en morele integriteit van de burgerinfiltrant, alsook op het nakomen van de verplichtingen door de burgerinfiltrant. Een politieambtenaar kan niet tegelijkertijd begeleidings- en controleambtenaar van dezelfde burgerinfiltrant zijn.

beroep doen op de deskundigheid van een persoon die niet tot de politiediensten behoort, indien dit strikt noodzakelijk is voor het welslagen van de opdracht.

§ 2. De procureur des Konings kan in het kader van het opsporingsonderzoek een burgerinfiltratie machtigen wanneer het onderzoek zulks vereist en wanneer de overige middelen van het onderzoek, waaronder de infiltratie bedoeld in artikel 47octies, niet lijken te volstaan om de waarheid aan het licht te brengen.

Het machtigen of het verlengen van de machtiging tot burgerinfiltratie door de procureur des Konings of door de onderzoeksrechter vereisen het voorafgaand akkoord van de federale procureur. Wanneer dit akkoord mondeling werd gegeven, wordt het nadien, zo spoedig mogelijk, schriftelijk bevestigd. Het akkoord wordt bewaard in het vertrouwelijk dossier bedoeld in artikel 47novies/3, § 1, tweede lid.

De procureur des Konings kan, binnen het wettelijk kader van een burgerinfiltratie en met inachtneming van de finaliteit ervan de politiedienst bedoeld in artikel 47octies, § 2, tweede lid, machtigen om de politionele onderzoekstechnieken bedoeld in artikel 47octies, § 2, tweede lid, door de burgerinfiltrant te laten aanwenden onder de begeleiding van de begeleidingsambtenaar bedoeld in het vijfde lid.

De procureur des Konings kan, indien daartoe grond bestaat, toelating verlenen om de noodzakelijke maatregelen te nemen, ter vrijwaring van de veiligheid en de fysieke, psychische en morele integriteit van de burgerinfiltrant. Deze toelating wordt bewaard in het vertrouwelijk dossier bedoeld in artikel 47novies/3, § 1, tweede lid.

Politieambtenaren van de directie van de speciale eenheden van de federale politie die daartoe een speciale opleiding hebben genoten, begeleidingsambtenaren genoemd, begeleiden de burgerinfiltrant met het oog op de goede uitvoering van zijn opdracht.

Politieambtenaren van de directie van de speciale eenheden van de federale politie, controleambtenaren genoemd, zien toe op de vrijwaring van de veiligheid en de fysieke, psychische en morele integriteit van de burgerinfiltrant, alsook op het nakomen van de verplichtingen door de burgerinfiltrant. Een politieambtenaar kan niet tegelijkertijd

§ 3. Onverminderd het tweede tot het achtste lid, is het de burgerinfiltrant, de begeleidings- en controleambtenaren, verboden in het kader van de opdracht van de burgerinfiltrant strafbare feiten te plegen.

Blijven vrij van straf de burgerinfiltrant en de begeleidings- en controleambtenaren die, in het kader van de opdracht van de burgerinfiltrant en met het oog op het welslagen ervan of ter verzekering van de eigen veiligheid of deze van andere bij de operatie betrokken personen, strikt noodzakelijke strafbare feiten plegen, mits uitdrukkelijk voorafgaand akkoord van de procureur des Konings.

Die strafbare feiten mogen niet ernstiger zijn dan die waarvoor de burgerinfiltratie wordt aangewend, moeten noodzakelijkerwijze evenredig zijn met het nagestreefde doel en mogen geen afbreuk doen aan de fysieke integriteit van personen.

Blijft vrij van straf de magistraat die, met inachtneming van dit Wetboek, machtiging verleent aan een burgerinfiltrant, aan de begeleidings- en controleambtenaren en aan de personen die niet tot de politiediensten behoren maar op wier deskundigheid een beroep wordt gedaan, tot het plegen van strafbare feiten in het kader van de uitvoering van de burgerinfiltratie.

De officier van gerechtelijke politie bedoeld in paragraaf 4, 6°, meldt schriftelijk aan de procureur des Konings, de misdrijven bedoeld in het tweede lid, die de burgerinfiltrant en de begeleidings- en controleambtenaren of de personen bedoeld in het vierde lid, mogelijks moeten plegen.

De burgerinfiltrant deelt zijn gedragingen en waarnemingen onverwijld mee aan de begeleidingsambtenaren die dit op hun beurt aan de officier van gerechtelijke politie bedoeld in paragraaf 4, 6°, melden. Deze laatste stelt de procureur des Konings hiervan in kennis overeenkomstig artikel 47novies/3, § 1.

De eerste drie leden zijn eveneens van toepassing op de personen die aan de uitvoering van deze opdracht noodzakelijke en rechtstreekse hulp of bijstand hebben verleend en de personen bedoeld in paragraaf 1, tweede lid.

De minister van Justitie en de minister van Binnenlandse Zaken nemen, op gezamenlijk voorstel van de federale procureur en de procureur-generaal, die binnen het college

begeleidings- en controleambtenaar van dezelfde burgerinfiltrant zijn.

§ 3. Onverminderd het tweede tot het achtste lid, is het de burgerinfiltrant, de begeleidings- en controleambtenaren, verboden in het kader van de opdracht van de burgerinfiltrant strafbare feiten te plegen.

Blijven vrij van straf de burgerinfiltrant en de begeleidings- en controleambtenaren die, in het kader van de opdracht van de burgerinfiltrant en met het oog op het welslagen ervan of ter verzekering van de eigen veiligheid of deze van andere bij de operatie betrokken personen, strikt noodzakelijke strafbare feiten plegen, mits uitdrukkelijk voorafgaand akkoord van de procureur des Konings.

Die strafbare feiten mogen niet ernstiger zijn dan die waarvoor de burgerinfiltratie wordt aangewend, moeten noodzakelijkerwijze evenredig zijn met het nagestreefde doel en mogen geen afbreuk doen aan de fysieke integriteit van personen.

Blijft vrij van straf de magistraat die, met inachtneming van dit Wetboek, machtiging verleent aan een burgerinfiltrant, aan de begeleidings- en controleambtenaren en aan de personen die niet tot de politiediensten behoren maar op wier deskundigheid een beroep wordt gedaan, tot het plegen van strafbare feiten in het kader van de uitvoering van de burgerinfiltratie.

De officier van gerechtelijke politie bedoeld in paragraaf 4, 6°, meldt schriftelijk aan de procureur des Konings, de misdrijven bedoeld in het tweede lid, die de burgerinfiltrant en de begeleidings- en controleambtenaren of de personen bedoeld in het vierde lid, mogelijks moeten plegen.

De burgerinfiltrant deelt zijn gedragingen en waarnemingen onverwijld mee aan de begeleidingsambtenaren die dit op hun beurt aan de officier van gerechtelijke politie bedoeld in paragraaf 4, 6°, melden. Deze laatste stelt de procureur des Konings hiervan in kennis overeenkomstig artikel 47novies/3, § 1.

De eerste drie leden zijn eveneens van toepassing op de personen die aan de uitvoering van deze opdracht noodzakelijke en rechtstreekse hulp of bijstand hebben verleend en de personen bedoeld in paragraaf 1, tweede lid.

De minister van Justitie en de minister van Binnenlandse Zaken nemen, op gezamenlijk

van procureurs-generaal belast is met de bijzondere opsporingsmethoden, de bijzondere maatregelen, die strikt noodzakelijk zijn om de afscherming van de identiteit en de veiligheid van de burgerinfiltranten en begeleidings- en controleambtenaren, bij de voorbereiding en de uitvoering van hun opdrachten te allen tijde te vrijwaren. Er kan geen misdrijf zijn wanneer feiten in dat verband worden gepleegd.

§ 3/1. De Staat is aansprakelijk voor de schade veroorzaakt door de burgerinfiltrant bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, in de functies waarin hij hem heeft aangewend, net zoals de aanstellers aansprakelijk zijn voor de schade veroorzaakt door toedoen van hun aangestelden.

De in paragraaf 1, eerste lid, bedoelde burgerinfiltrant, die in zijn functies schade berokkent aan de Staat of aan derden, moet deze slechts vergoeden wanneer hij een opzettelijke fout, een zware fout, of een lichte fout die bij hem gewoonlijk voorkomt, begaat.

Een lasthebber, aangestelde of orgaan van de Staat dat het slachtoffer is van een ongeval veroorzaakt door een burgerinfiltrant bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, kan slechts een rechtsvordering inzake burgerlijke aansprakelijkheid tegen die burgerinfiltrant instellen voor zover die het ongeval opzettelijk heeft veroorzaakt.

Bovendien kan de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad de burgerinfiltrant bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, wat de aansprakelijkheid tegenover de Staat betreft, geheel of gedeeltelijk ontslaan van de verplichting de schade overeenkomstig het tweede lid te vergoeden.

§ 4. De machtiging tot burgerinfiltratie is schriftelijk en vermeldt :

1° de ernstige aanwijzingen van de strafbare feiten die de burgerinfiltratie wettigen of, indien de burgerinfiltratie zich situeert in het proactieve onderzoek zoals omschreven in artikel 28bis, § 2, het redelijk vermoeden van te plegen of reeds gepleegde maar nog niet aan het licht gebrachte strafbare feiten, en de bijzondere aanwijzingen met betrekking tot de elementen omschreven in deze laatste bepaling, die de burgerinfiltratie wettigen;

2° de redenen waarom de burgerinfiltratie

voorstel van de federale procureur en de procureur-generaal, die binnen het college van procureurs-generaal belast is met de bijzondere opsporingsmethoden, de bijzondere maatregelen, die strikt noodzakelijk zijn om de afscherming van de identiteit en de veiligheid van de burgerinfiltranten en begeleidings- en controleambtenaren, bij de voorbereiding en de uitvoering van hun opdrachten te allen tijde te vrijwaren. Er kan geen misdrijf zijn wanneer feiten in dat verband worden gepleegd.

§ 3/1. De Staat is aansprakelijk voor de schade veroorzaakt door de burgerinfiltrant bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, in de functies waarin hij hem heeft aangewend, net zoals de aanstellers aansprakelijk zijn voor de schade veroorzaakt door toedoen van hun aangestelden.

De in paragraaf 1, eerste lid, bedoelde burgerinfiltrant, die in zijn functies schade berokkent aan de Staat of aan derden, moet deze slechts vergoeden wanneer hij een opzettelijke fout, een zware fout, of een lichte fout die bij hem gewoonlijk voorkomt, begaat.

Een lasthebber, aangestelde of orgaan van de Staat dat het slachtoffer is van een ongeval veroorzaakt door een burgerinfiltrant bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, kan slechts een rechtsvordering inzake burgerlijke aansprakelijkheid tegen die burgerinfiltrant instellen voor zover die het ongeval opzettelijk heeft veroorzaakt.

Bovendien kan de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad de burgerinfiltrant bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, wat de aansprakelijkheid tegenover de Staat betreft, geheel of gedeeltelijk ontslaan van de verplichting de schade overeenkomstig het tweede lid te vergoeden.

§ 4. De machtiging tot burgerinfiltratie is schriftelijk en vermeldt :

1° de ernstige aanwijzingen van de strafbare feiten die de burgerinfiltratie wettigen of, indien de burgerinfiltratie zich situeert in het proactieve onderzoek zoals omschreven in artikel 28bis, § 2, het redelijk vermoeden van te plegen of reeds gepleegde maar nog niet aan het licht gebrachte strafbare feiten, en de bijzondere aanwijzingen met betrekking tot de elementen omschreven in deze laatste

onontbeerlijk is om de waarheid aan de dag te brengen en in het bijzonder de redenen waarom de infiltratie bedoeld in artikel 47octies niet lijkt te volstaan om de waarheid aan de dag te brengen;

3° indien bekend, de naam of anders een zo nauwkeurig mogelijke beschrijving van de personen ten aanzien van wie er ernstige aanwijzingen zijn dat zij een van de strafbare feiten plegen of zouden plegen bedoeld in artikel 90ter, §§ 2 tot 4, met uitzondering van artikel 90ter, § 2, 11°, op voorwaarde dat zij gepleegd zijn of zouden gepleegd worden in het kader van een criminele organisatie als bedoeld in artikel 324bis van het Strafwetboek, of een van de strafbare feiten bedoeld in boek 2, titel I ter van het Strafwetboek;

4° de wijze waarop aan de burgerinfiltratie uitvoering zal worden gegeven, daaronder begrepen de toelating politionele onderzoekstechnieken bedoeld in paragraaf 2, derde lid, aan te wenden;

5° de periode tijdens welke de burgerinfiltratie kan worden uitgevoerd en die niet langer mag zijn dan drie maanden te rekenen van de datum van de machtiging;

6° de naam en de hoedanigheid van de officier van gerechtelijke politie bedoeld in artikel 47ter, § 2, vierde lid, die de leiding heeft over de uitvoering van de burgerinfiltratie;

7° de identiteit van de burgerinfiltrant onder de vorm van een code;

8° het akkoord van de federale procureur tot het machtigen of verlengen van de burgerinfiltratie.

§ 5. De procureur des Konings vermeldt desgevallend in een afzonderlijke en schriftelijke beslissing de misdrijven die door de burgerinfiltrant, de begeleidings- en controleambtenaren en de personen bedoeld in paragraaf 3, vierde lid, in het kader van de burgerinfiltratie kunnen worden gepleegd. Deze beslissing wordt in het dossier bedoeld in artikel 47novies/3, § 1, tweede lid, bewaard.

§ 6. In spoedeisende gevallen kan de machtiging tot burgerinfiltratie mondeling worden verstrekt. De machtiging wordt zo spoedig mogelijk bevestigd in de vorm bepaald in paragraaf 4.

§ 7. De procureur des Konings kan steeds op met redenen omklede wijze zijn machtiging tot burgerinfiltratie wijzigen,

bepaling, die de burgerinfiltratie wettigen;

2° de redenen waarom de burgerinfiltratie onontbeerlijk is om de waarheid aan de dag te brengen en in het bijzonder de redenen waarom de infiltratie bedoeld in artikel 47octies niet lijkt te volstaan om de waarheid aan de dag te brengen;

3° indien bekend, de naam of anders een zo nauwkeurig mogelijke beschrijving van de personen ten aanzien van wie er ernstige aanwijzingen zijn dat zij een van de strafbare feiten plegen of zouden plegen bedoeld in artikel 90ter, §§ 2 tot 4, met uitzondering van artikel 90ter, § 2, 11°, op voorwaarde dat zij gepleegd zijn of zouden gepleegd worden in het kader van een criminele organisatie als bedoeld in ~~artikel 324bis van het Strafwetboek, of een van de strafbare feiten bedoeld in boek 2, titel I ter~~

artikel 406 van het Strafwetboek, of een van de strafbare feiten bedoeld in boek II, titel 4, hoofdstuk 1 van het Strafwetboek;

4° de wijze waarop aan de burgerinfiltratie uitvoering zal worden gegeven, daaronder begrepen de toelating politionele onderzoekstechnieken bedoeld in paragraaf 2, derde lid, aan te wenden;

5° de periode tijdens welke de burgerinfiltratie kan worden uitgevoerd en die niet langer mag zijn dan drie maanden te rekenen van de datum van de machtiging;

6° de naam en de hoedanigheid van de officier van gerechtelijke politie bedoeld in artikel 47ter, § 2, vierde lid, die de leiding heeft over de uitvoering van de burgerinfiltratie;

7° de identiteit van de burgerinfiltrant onder de vorm van een code;

8° het akkoord van de federale procureur tot het machtigen of verlengen van de burgerinfiltratie.

§ 5. De procureur des Konings vermeldt desgevallend in een afzonderlijke en schriftelijke beslissing de misdrijven die door de burgerinfiltrant, de begeleidings- en controleambtenaren en de personen bedoeld in paragraaf 3, vierde lid, in het kader van de burgerinfiltratie kunnen worden gepleegd. Deze beslissing wordt in het dossier bedoeld in artikel 47novies/3, § 1, tweede lid, bewaard.

§ 6. In spoedeisende gevallen kan de machtiging tot burgerinfiltratie mondeling worden verstrekt. De machtiging wordt zo spoedig mogelijk bevestigd in de vorm

aanvullen of verlengen. Hij kan te allen tijde zijn machtiging intrekken. Hij gaat bij elke wijziging, aanvulling of verlenging van zijn machtiging na of de voorwaarden bepaald in de paragrafen 1, 2 en 4, zijn vervuld en handelt daarbij overeenkomstig paragraaf 4, 1° tot 8°.

§ 8. De procureur des Konings staat in voor de tenuitvoerlegging van de machtigingen tot burgerinfiltratie die zijn verleend door de onderzoeksrechter in het kader van een gerechtelijk onderzoek overeenkomstig artikel 56bis.

De procureur des Konings vermeldt desgevallend in een afzonderlijke en schriftelijke beslissing de misdrijven die door de burgerinfiltrant, begeleidings- en controleambtenaren en de personen bedoeld in paragraaf 3, vierde lid, in het kader van de door de onderzoeksrechter bevolen burgerinfiltratie kunnen worden gepleegd. Deze beslissing wordt in het dossier bedoeld in artikel 47novies/3, § 1, tweede lid, bewaard.

Art. 47novies/2, §4

§ 4. De burgerinfiltrant en de persoon bedoeld in artikel 47novies/1, § 1, tweede lid, zijn tot geheimhouding verplicht. Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek.

Art. 47duodecies, §3

§ 3. Wanneer hij de bij artikel 144ter, § 1, 2°, van het Gerechtelijk Wetboek bepaalde bevoegdheid uitoefent, maakt de federale procureur deze zaak uitsluitend aanhangig bij de deken van de onderzoeksrechters gespecialiseerd om kennis te nemen van de misdrijven bedoeld in de artikelen 137 tot 141 van het Strafwetboek, die het dossier toewijst aan één van deze onderzoeksrechters.

Deze deken kan op elk ogenblik verscheidene onderzoeksrechters gespecialiseerd om kennis te nemen van de in de artikelen 137 tot 141 van het Strafwetboek bedoelde misdrijven, aanstellen voor éénzelfde zaak.

bepaald in paragraaf 4.

§ 7. De procureur des Konings kan steeds op met redenen omklede wijze zijn machtiging tot burgerinfiltratie wijzigen, aanvullen of verlengen. Hij kan te allen tijde zijn machtiging intrekken. Hij gaat bij elke wijziging, aanvulling of verlenging van zijn machtiging na of de voorwaarden bepaald in de paragrafen 1, 2 en 4, zijn vervuld en handelt daarbij overeenkomstig paragraaf 4, 1° tot 8°.

§ 8. De procureur des Konings staat in voor de tenuitvoerlegging van de machtigingen tot burgerinfiltratie die zijn verleend door de onderzoeksrechter in het kader van een gerechtelijk onderzoek overeenkomstig artikel 56bis.

De procureur des Konings vermeldt desgevallend in een afzonderlijke en schriftelijke beslissing de misdrijven die door de burgerinfiltrant, begeleidings- en controleambtenaren en de personen bedoeld in paragraaf 3, vierde lid, in het kader van de door de onderzoeksrechter bevolen burgerinfiltratie kunnen worden gepleegd. Deze beslissing wordt in het dossier bedoeld in artikel 47novies/3, § 1, tweede lid, bewaard.

Art. 47novies/2, §4

§ 4. De burgerinfiltrant en de persoon bedoeld in artikel 47novies/1, § 1, tweede lid, zijn tot geheimhouding verplicht. Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig ~~artikel 458~~ **artikel 352** van het Strafwetboek.

Art. 47duodecies, §3

§ 3. Wanneer hij de bij artikel 144ter, § 1, 2°, van het Gerechtelijk Wetboek bepaalde bevoegdheid uitoefent, maakt de federale procureur deze zaak uitsluitend aanhangig bij de deken van de onderzoeksrechters gespecialiseerd om kennis te nemen van de misdrijven bedoeld in de ~~artikelen 137 tot 141~~ **artikelen 371 tot 386** van het Strafwetboek, die het dossier toewijst aan één van deze onderzoeksrechters.

Deze deken kan op elk ogenblik verscheidene onderzoeksrechters gespecialiseerd om kennis te nemen van de in de ~~artikelen 137 tot 141~~ **artikelen 371 tot 386** van het Strafwetboek bedoelde misdrijven, aanstellen voor éénzelfde zaak.

Art. 48

De rechters in de politierechtbank, de leden van de federale politie en van de lokale politie bekleed met de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings ontvangen de aangiften van de misdaden of wanbedrijven gepleegd in de plaatsen waar zij hun gewone ambtsverrichtingen uitoefenen.

Art. 49**Art. 54**

In geval van aangifte van andere misdaden of wanbedrijven dan die waarvan de vaststelling tot hun onmiddellijke bevoegdheid behoort, doen de officieren van gerechtelijke politie de aan hen gedane aangiften ook onverwijld toekomen aan de procureur des Konings, die ze samen met zijn vordering aan de onderzoeksrechter bezorgt.

Art. 56, §1

§ 1. De onderzoeksrechter draagt de verantwoordelijkheid voor het gerechtelijk onderzoek dat zowel à charge als à décharge wordt gevoerd. Hij waakt voor de wettigheid van de bewijsmiddelen en de loyaliteit waarmee ze worden verzameld. Hij mag zelf de handelingen verrichten die behoren tot de gerechtelijke politie, het opsporingsonderzoek en het gerechtelijk onderzoek.

De onderzoeksrechter heeft in de uitoefening van zijn ambtsverrichtingen het recht om het optreden van de openbare macht rechtstreeks te vorderen.

Hij beslist of het noodzakelijk is dwang te gebruiken of inbreuk te maken op de individuele rechten en vrijheden.

Wanneer hij in de loop van een gerechtelijk onderzoek feiten ontdekt die een misdaad of een wanbedrijf kunnen uitmaken dat bij hem niet is aangebracht, stelt hij de procureur des Konings hiervan onmiddellijk in kennis.

De onderzoeksrechter stelt de federale procureur en de procureur des Konings, of, in de gevallen waarin hij de strafvordering uitoefent, uitsluitend de federale procureur, onverwijld in kennis van de informatie en inlichtingen die hij in de loop van het gerechtelijk onderzoek heeft verkregen en die wijzen op een ernstig en onmiddellijk gevaar voor de openbare veiligheid en de

Art. 48

De rechters in de politierechtbank, de leden van de federale politie en van de lokale politie bekleed met de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings ontvangen de aangiften van de ~~misdaden of wanbedrijven~~ **misdrijven** gepleegd in de plaatsen waar zij hun gewone ambtsverrichtingen uitoefenen.

Art. 49 (enkel wijziging in de Franse tekst)**Art. 54**

In geval van aangifte van andere ~~misdaden of wanbedrijven~~ **misdrijven** dan die waarvan de vaststelling tot hun onmiddellijke bevoegdheid behoort, doen de officieren van gerechtelijke politie de aan hen gedane aangiften ook onverwijld toekomen aan de procureur des Konings, die ze samen met zijn vordering aan de onderzoeksrechter bezorgt.

Art. 56, §1

§ 1. De onderzoeksrechter draagt de verantwoordelijkheid voor het gerechtelijk onderzoek dat zowel à charge als à décharge wordt gevoerd. Hij waakt voor de wettigheid van de bewijsmiddelen en de loyaliteit waarmee ze worden verzameld. Hij mag zelf de handelingen verrichten die behoren tot de gerechtelijke politie, het opsporingsonderzoek en het gerechtelijk onderzoek.

De onderzoeksrechter heeft in de uitoefening van zijn ambtsverrichtingen het recht om het optreden van de openbare macht rechtstreeks te vorderen.

Hij beslist of het noodzakelijk is dwang te gebruiken of inbreuk te maken op de individuele rechten en vrijheden.

Wanneer hij in de loop van een gerechtelijk onderzoek feiten ontdekt die een ~~misdaad of een wanbedrijf~~ **misdrijf** kunnen uitmaken dat bij hem niet is aangebracht, stelt hij de procureur des Konings hiervan onmiddellijk in kennis.

De onderzoeksrechter stelt de federale procureur en de procureur des Konings, of, in de gevallen waarin hij de strafvordering uitoefent, uitsluitend de federale procureur, onverwijld in kennis van de informatie en inlichtingen die hij in de loop van het gerechtelijk onderzoek heeft verkregen en die wijzen op een ernstig en onmiddellijk

volksgezondheid.

gevaar voor de openbare veiligheid en de volksgezondheid.

Art. 56bis

In afwijking van artikel 56, § 1, derde lid, worden de machtigingen van de onderzoeksrechter waarbij hij een maatregel bedoeld in artikel 46sexies of bijzondere opsporingsmethoden beveelt ten uitvoer gelegd door de procureur des Konings. Er wordt, naargelang van het geval, gehandeld overeenkomstig artikel 46sexies of de artikelen 47ter tot 47novies/3.

Alleen de onderzoeksrechter kan bovendien een observatie machtigen, zoals bedoeld in artikel 47 sexies, met gebruik van technische hulpmiddelen om zicht te verwerven in een woning, of in de door deze woning omsloten eigen aanhorigheid in de zin van de artikelen 479, 480 en 481 van het Strafwetboek, of in een lokaal dat aangewend wordt voor beroepsdoeleinden of de woonplaats van een advocaat of een arts zoals bedoeld in het derde lid, wanneer er ernstige aanwijzingen zijn dat de strafbare feiten een misdrijf uitmaken of zouden uitmaken zoals bedoeld in artikel 90ter, §§ 2 tot 4, of gepleegd worden of zouden worden in het kader van een criminele organisatie zoals bedoeld in artikel 324bis van het Strafwetboek.

Een observatie zoals bedoeld in het vorige lid, een infiltratie zoals bedoeld in artikel 47octies of een inijkoperatie zoals bedoeld in artikel 89ter, die betrekking hebben op de lokalen aangewend voor beroepsdoeleinden of de woonplaats van een advocaat of een arts, kunnen slechts door de onderzoeksrechter gemachtigd worden wanneer de advocaat of de arts er zelf van verdacht wordt één van de strafbare feiten bedoeld in artikel 90ter, §§ 2 tot 4, of een strafbaar feit in het kader van een criminele organisatie zoals bedoeld in artikel 324bis van het Strafwetboek gepleegd te hebben, of indien precieze feiten doen vermoeden dat derden die ervan verdacht worden één van deze strafbare feiten te hebben gepleegd, gebruik maken van diens lokalen of woonplaats. Een burgerinfiltratie als bedoeld in artikel 47novies/1 die betrekking heeft op de lokalen aangewend voor beroepsdoeleinden of de woonplaats van een advocaat of een arts, kan slechts door

Art. 56bis

In afwijking van artikel 56, § 1, derde lid, worden de machtigingen van de onderzoeksrechter waarbij hij een maatregel bedoeld in artikel 46sexies of bijzondere opsporingsmethoden beveelt ten uitvoer gelegd door de procureur des Konings. Er wordt, naargelang van het geval, gehandeld overeenkomstig artikel 46sexies of de artikelen 47ter tot 47novies/3.

Alleen de onderzoeksrechter kan bovendien een observatie machtigen, zoals bedoeld in artikel 47 sexies, met gebruik van technische hulpmiddelen om zicht te verwerven in een woning, of in de door deze woning omsloten eigen aanhorigheid ~~in de zin van de artikelen 479, 480 en 481 van het Strafwetboek~~, of in een lokaal dat aangewend wordt voor beroepsdoeleinden of de woonplaats van een advocaat of een arts zoals bedoeld in het derde lid, wanneer er ernstige aanwijzingen zijn dat de strafbare feiten een misdrijf uitmaken of zouden uitmaken zoals bedoeld in artikel 90ter, §§ 2 tot 4, of gepleegd worden of zouden worden in het kader van een criminele organisatie zoals bedoeld ~~in artikel 324bis~~ **in artikel 406** van het Strafwetboek.

Een observatie zoals bedoeld in het vorige lid, een infiltratie zoals bedoeld in artikel 47octies of een inijkoperatie zoals bedoeld in artikel 89ter, die betrekking hebben op de lokalen aangewend voor beroepsdoeleinden of de woonplaats van een advocaat of een arts, kunnen slechts door de onderzoeksrechter gemachtigd worden wanneer de advocaat of de arts er zelf van verdacht wordt één van de strafbare feiten bedoeld in artikel 90ter, §§ 2 tot 4, of een strafbaar feit in het kader van een criminele organisatie zoals bedoeld ~~in artikel 324bis~~ **in artikel 406** van het Strafwetboek gepleegd te hebben, of indien precieze feiten doen vermoeden dat derden die ervan verdacht worden één van deze strafbare feiten te hebben gepleegd, gebruik maken van diens lokalen of woonplaats. Een burgerinfiltratie als bedoeld in artikel 47novies/1 die betrekking heeft op de lokalen aangewend voor beroepsdoeleinden of de woonplaats van een advocaat of een arts, kan slechts

de onderzoeksrechter gemachtigd worden wanneer de advocaat of de arts er zelf van verdacht wordt een van de strafbare feiten bedoeld in artikel 90ter, §§ 2 tot 4, met uitzondering van artikel 90ter, § 2, 11°, op voorwaarde dat deze gepleegd is in het kader van een criminele organisatie als bedoeld in artikel 324bis van het Strafwetboek, of één van de strafbare feiten bedoeld in boek 2, titel I ter van het Strafwetboek gepleegd te hebben of indien precieze feiten doen vermoeden dat derden die ervan verdacht worden een van deze strafbare feiten te hebben gepleegd, gebruik maken van diens lokalen of woonplaats.

Deze maatregelen kunnen niet ten uitvoer worden gelegd zonder dat de stafhouder of de vertegenwoordiger van de provinciale orde van geneesheren ervan op de hoogte is. Deze personen zijn tot geheimhouding verplicht. Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek.

De onderzoeksrechter heeft in zijn onderzoek steeds het recht het vertrouwelijk dossier aangaande de uitvoering van de bijzondere opsporingsmethodes in te zien, zonder dat hij van de inhoud ervan in het kader van zijn gerechtelijk onderzoek gewag kan maken. Hij kan steeds op gemotiveerde wijze de machtiging wijzigen, aanvullen of verlengen. Hij kan te allen tijde de machtiging intrekken. Hij gaat bij elke wijziging, aanvulling of verlenging van de machtiging na of de voorwaarden voor de bijzondere opsporingsmethode vervuld zijn.

De onderzoeksrechter bevestigt bij schriftelijk bevel het bestaan van de door hem verleende machtiging tot het uitvoeren van de bijzondere opsporingsmethode.

De opgestelde processen-verbaal en het in het vorige lid bedoelde bevel worden uiterlijk na het beëindigen van de bijzondere opsporingsmethode bij het strafdossier gevoegd.

Art. 57

§ 1. Behoudens de wettelijke uitzonderingen is het gerechtelijk onderzoek geheim. Eenieder die beroepshalve zijn medewerking dient te verlenen aan het gerechtelijk onderzoek is tot geheimhouding verplicht. Hij die dit geheim schendt, wordt gestraft met de straffen bepaald in artikel

door de onderzoeksrechter gemachtigd worden wanneer de advocaat of de arts er zelf van verdacht wordt een van de strafbare feiten bedoeld in artikel 90ter, §§ 2 tot 4, met uitzondering van artikel 90ter, § 2, 11°, op voorwaarde dat deze gepleegd is in het kader van een criminele organisatie als bedoeld in ~~artikel 324bis~~ in **artikel 406** van het Strafwetboek, of één van de strafbare feiten bedoeld in ~~boek 2, titel I ter~~ **boek II, titel 4, hoofdstuk 1** van het Strafwetboek gepleegd te hebben of indien precieze feiten doen vermoeden dat derden die ervan verdacht worden een van deze strafbare feiten te hebben gepleegd, gebruik maken van diens lokalen of woonplaats.

Deze maatregelen kunnen niet ten uitvoer worden gelegd zonder dat de stafhouder of de vertegenwoordiger van de provinciale orde van geneesheren ervan op de hoogte is. Deze personen zijn tot geheimhouding verplicht. Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig ~~artikel 458~~ **artikel 352** van het Strafwetboek.

De onderzoeksrechter heeft in zijn onderzoek steeds het recht het vertrouwelijk dossier aangaande de uitvoering van de bijzondere opsporingsmethodes in te zien, zonder dat hij van de inhoud ervan in het kader van zijn gerechtelijk onderzoek gewag kan maken. Hij kan steeds op gemotiveerde wijze de machtiging wijzigen, aanvullen of verlengen. Hij kan te allen tijde de machtiging intrekken. Hij gaat bij elke wijziging, aanvulling of verlenging van de machtiging na of de voorwaarden voor de bijzondere opsporingsmethode vervuld zijn.

De onderzoeksrechter bevestigt bij schriftelijk bevel het bestaan van de door hem verleende machtiging tot het uitvoeren van de bijzondere opsporingsmethode.

De opgestelde processen-verbaal en het in het vorige lid bedoelde bevel worden uiterlijk na het beëindigen van de bijzondere opsporingsmethode bij het strafdossier gevoegd.

Art. 57

§ 1. Behoudens de wettelijke uitzonderingen is het gerechtelijk onderzoek geheim. Eenieder die beroepshalve zijn medewerking dient te verlenen aan het gerechtelijk onderzoek is tot geheimhouding verplicht. Hij die dit geheim schendt, wordt gestraft met de straffen bepaald in ~~artikel~~

458 van het Strafwetboek.
 § 2. Onverminderd de bepalingen in de
 bijzondere wetten delen de
 onderzoeksrechter en elke politiedienst die
 een persoon ondervragen, deze persoon
 mee dat hij kosteloos een kopie van de tekst
 van zijn verhoor kan verkrijgen.

Deze kopie wordt door de
 onderzoeksrechter onmiddellijk of binnen
 achtenveertig uur overhandigd of verstuurd,
 en onmiddellijk of binnen een maand door de
 politiediensten. Evenwel, in geval van
 ernstige en uitzonderlijke omstandigheden
 kan de onderzoeksrechter, met een met
 redenen omklede beslissing, het tijdstip van
 deze mededeling uitstellen, voor een
 eenmaal hernieuwbare termijn van ten
 hoogste drie maanden. Deze beschikking
 wordt opgenomen in het dossier.

Wanneer het een minderjarige betreft en
 wanneer blijkt dat deze het gevaar loopt dat
 de kopie hem wordt ontnomen of hij het
 persoonlijke karakter ervan niet kan
 bewaren, kan de onderzoeksrechter hem de
 mededeling ervan weigeren, bij een met
 redenen omklede beslissing. Deze
 beslissing wordt opgenomen in het dossier.

In dat geval kan de minderjarige, vergezeld
 door een advocaat of een justitieassistent
 van de dienst slachtofferonthaal van het
 parket, een kopie van de tekst van zijn
 verhoor raadplegen. Evenwel, in geval van
 ernstige en uitzonderlijke omstandigheden
 kan de onderzoeksrechter, bij een met
 redenen omklede beslissing, het tijdstip van
 deze raadpleging uitstellen voor een
 eenmaal hernieuwbare termijn van ten
 hoogste drie maanden. Deze beslissing
 wordt opgenomen in het dossier.

In het geval bedoeld in het vierde lid en
 zonder afbreuk te doen aan de toepassing
 van het derde lid, kan de onderzoeksrechter
 beslissen dat een kosteloze kopie van de
 tekst van het verhoor van de minderjarige
 aan de advocaat van deze laatste
 medegedeeld wordt. Deze beslissing wordt
 opgenomen in het dossier.

§ 3. De procureur des Konings kan, met
 instemming van de onderzoeksrechter en
 indien het openbaar belang het vereist, aan
 de pers gegevens verstrekken. Hij waakt
 voor de inachtneming van het vermoeden
 van onschuld, de rechten van verdediging
 van de in verdenkinggestelde, het slachtoffer
 en derden, het privé-leven en de

458 artikel 669 van het Strafwetboek.

§ 2. Onverminderd de bepalingen in de
 bijzondere wetten delen de
 onderzoeksrechter en elke politiedienst die
 een persoon ondervragen, deze persoon
 mee dat hij kosteloos een kopie van de tekst
 van zijn verhoor kan verkrijgen.

Deze kopie wordt door de
 onderzoeksrechter onmiddellijk of binnen
 achtenveertig uur overhandigd of verstuurd,
 en onmiddellijk of binnen een maand door de
 politiediensten. Evenwel, in geval van
 ernstige en uitzonderlijke omstandigheden
 kan de onderzoeksrechter, met een met
 redenen omklede beslissing, het tijdstip van
 deze mededeling uitstellen, voor een
 eenmaal hernieuwbare termijn van ten
 hoogste drie maanden. Deze beschikking
 wordt opgenomen in het dossier.

Wanneer het een minderjarige betreft en
 wanneer blijkt dat deze het gevaar loopt dat
 de kopie hem wordt ontnomen of hij het
 persoonlijke karakter ervan niet kan
 bewaren, kan de onderzoeksrechter hem de
 mededeling ervan weigeren, bij een met
 redenen omklede beslissing. Deze
 beslissing wordt opgenomen in het dossier.

In dat geval kan de minderjarige, vergezeld
 door een advocaat of een justitieassistent
 van de dienst slachtofferonthaal van het
 parket, een kopie van de tekst van zijn
 verhoor raadplegen. Evenwel, in geval van
 ernstige en uitzonderlijke omstandigheden
 kan de onderzoeksrechter, bij een met
 redenen omklede beslissing, het tijdstip van
 deze raadpleging uitstellen voor een
 eenmaal hernieuwbare termijn van ten
 hoogste drie maanden. Deze beslissing
 wordt opgenomen in het dossier.

In het geval bedoeld in het vierde lid en
 zonder afbreuk te doen aan de toepassing
 van het derde lid, kan de onderzoeksrechter
 beslissen dat een kosteloze kopie van de
 tekst van het verhoor van de minderjarige
 aan de advocaat van deze laatste
 medegedeeld wordt. Deze beslissing wordt
 opgenomen in het dossier.

§ 3. De procureur des Konings kan, met
 instemming van de onderzoeksrechter en
 indien het openbaar belang het vereist, aan
 de pers gegevens verstrekken. Hij waakt
 voor de inachtneming van het vermoeden
 van onschuld, de rechten van verdediging
 van de in verdenkinggestelde, het slachtoffer
 en derden, het privé-leven en de

waardigheid van personen. Voor zover als mogelijk wordt de identiteit van de in het dossier genoemde personen niet vrijgegeven.

§ 4. De advocaat kan, indien het belang van zijn cliënt het vereist, aan de pers gegevens verstrekken. Hij waakt voor de inachtneming van het vermoeden van onschuld, de rechten van verdediging van de in verdenkinggestelde, het slachtoffer en derden, het privé-leven, de waardigheid van personen en de regels van het beroep. Voor zover als mogelijk wordt de identiteit van de in het dossier genoemde personen niet vrijgegeven.

Art. 59

Art. 60, eerste lid

Art. 61

Art. 61^{quater}, §3

§ 3. De onderzoeksrechter kan het verzoek afwijzen, indien hij van oordeel is dat de noodwendigheden van het onderzoek het vereisen, indien door de opheffing van de handeling de rechten van partijen of van derden in het gedrang komen, indien de opheffing van de handeling een gevaar zou opleveren voor personen of goederen, of wanneer de wet in de teruggave of de verbeurdverklaring van de betrokken goederen voorziet.

Hij kan een gehele, gedeeltelijke of voorwaardelijke opheffing toestaan. Eenieder die de vastgestelde voorwaarden niet naleeft, wordt gestraft met de straffen bepaald in artikel 507bis van het Strafwetboek.

Art. 62

§ 1. Wanneer de onderzoeksrechter zich ter plaatse begeeft, wordt hij altijd vergezeld door de procureur des Konings en door de griffier van de rechtbank.

Wanneer de onderzoeksrechter het plaatsbezoek, waarvan hij de leiding heeft, organiseert met het oog op de reconstructie van de feiten, hebben de verdachte en zijn advocaat, overeenkomstig de aan deze laatste door artikel 47bis, § 6, 7), toebedeelde rol, en de burgerlijke partij en zijn advocaat het recht om deze bij te wonen.

waardigheid van personen. Voor zover als mogelijk wordt de identiteit van de in het dossier genoemde personen niet vrijgegeven.

§ 4. De advocaat kan, indien het belang van zijn cliënt het vereist, aan de pers gegevens verstrekken. Hij waakt voor de inachtneming van het vermoeden van onschuld, de rechten van verdediging van de in verdenkinggestelde, het slachtoffer en derden, het privé-leven, de waardigheid van personen en de regels van het beroep. Voor zover als mogelijk wordt de identiteit van de in het dossier genoemde personen niet vrijgegeven.

Art. 59 (enkel wijziging in de Franse tekst)

Art. 60, eerste lid (enkel wijziging in de Franse tekst)

Art. 61 (enkel wijziging in de Franse tekst)

Art. 61^{quater}, §3

§ 3. De onderzoeksrechter kan het verzoek afwijzen, indien hij van oordeel is dat de noodwendigheden van het onderzoek het vereisen, indien door de opheffing van de handeling de rechten van partijen of van derden in het gedrang komen, indien de opheffing van de handeling een gevaar zou opleveren voor personen of goederen, of wanneer de wet in de teruggave of de verbeurdverklaring van de betrokken goederen voorziet.

Hij kan een gehele, gedeeltelijke of voorwaardelijke opheffing toestaan. ~~Eenieder die de vastgestelde voorwaarden niet naleeft, wordt gestraft met de straffen bepaald in artikel 507bis van het Strafwetboek.~~

Art. 62

§ 1. Wanneer de onderzoeksrechter zich ter plaatse begeeft, wordt hij altijd vergezeld door de procureur des Konings en door de griffier van de rechtbank.

Wanneer de onderzoeksrechter het plaatsbezoek, waarvan hij de leiding heeft, organiseert met het oog op de reconstructie van de feiten, hebben de verdachte en zijn advocaat, overeenkomstig de aan deze laatste door artikel 47bis, § 6, 7), toebedeelde rol, en de burgerlijke partij en zijn advocaat het recht om deze bij te wonen.

Onverminderd de rechten van verdediging, is de advocaat verplicht tot geheimhouding van de informatie waarvan hij kennis krijgt door het bijwonen van het plaatsbezoek met het oog op de reconstructie van de feiten. Hij die de geheimhoudingsplicht schendt, wordt gestraft met de bij artikel 458 van het Strafwetboek bepaalde straffen.

§ 2. De bepalingen van artikel 47bis zijn van toepassing op het confrontatieverhoor.

§ 3. De advocaat van de verdachte mag de meervoudige confrontatie bijwonen. De advocaat mag na afloop van de meervoudige confrontatie vragen dat zijn bemerkingen met betrekking tot het verloop ervan in het proces-verbaal worden opgenomen.

Art. 62bis

De onderzoeksrechter van de plaats van de misdaad of het wanbedrijf, die van de plaats waar de verdachte blijft, die van de maatschappelijke zetel van de rechtspersoon, die van de bedrijfszetel van de rechtspersoon, die van de plaats waar de verdachte kan worden gevonden, die van de laatst gekende verblijfplaats van het slachtoffer als de verdachte in België niet kan worden gevonden of, bij gebreke daarvan, die van Brussel, zijn gelijkelijk bevoegd.

De onderzoeksrechter die binnen die bevoegdheid kennis krijgt van een misdrijf, kan buiten zijn arrondissement alle handelingen verrichten of gelasten die tot zijn bevoegdheid behoren op het gebied van gerechtelijke politie, opsporing of gerechtelijk onderzoek. Hij stelt de procureur des Konings van het arrondissement waar de handeling verricht moet worden, hiervan in kennis.

Wanneer hij in vredestijd kennis krijgt van een feit gepleegd in het buitenland dat in België vervolgd kan worden op grond van artikel 10 van de voorafgaande titel van dit Wetboek, oefent de onderzoeksrechter al zijn bevoegdheden uit op dezelfde manier als wanneer de feiten op het grondgebied van het Rijk zouden zijn gepleegd. In dit geval, en wanneer de verdachte geen verblijfplaats heeft in België, zijn de onderzoeksrechters van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel bevoegd.

De onderzoeksrechters gespecialiseerd om kennis te nemen van de misdrijven

Onverminderd de rechten van verdediging, is de advocaat verplicht tot geheimhouding van de informatie waarvan hij kennis krijgt door het bijwonen van het plaatsbezoek met het oog op de reconstructie van de feiten. Hij die de geheimhoudingsplicht schendt, wordt gestraft met de bij ~~artikel 458~~ **artikel 352** van het Strafwetboek bepaalde straffen.

§ 2. De bepalingen van artikel 47bis zijn van toepassing op het confrontatieverhoor.

§ 3. De advocaat van de verdachte mag de meervoudige confrontatie bijwonen. De advocaat mag na afloop van de meervoudige confrontatie vragen dat zijn bemerkingen met betrekking tot het verloop ervan in het proces-verbaal worden opgenomen.

Art. 62bis

De onderzoeksrechter van de plaats van ~~de misdaad of het wanbedrijf~~, **het misdrijf** die van de plaats waar de verdachte blijft, die van de maatschappelijke zetel van de rechtspersoon, die van de bedrijfszetel van de rechtspersoon, die van de plaats waar de verdachte kan worden gevonden, die van de laatst gekende verblijfplaats van het slachtoffer als de verdachte in België niet kan worden gevonden of, bij gebreke daarvan, die van Brussel, zijn gelijkelijk bevoegd.

De onderzoeksrechter die binnen die bevoegdheid kennis krijgt van een misdrijf, kan buiten zijn arrondissement alle handelingen verrichten of gelasten die tot zijn bevoegdheid behoren op het gebied van gerechtelijke politie, opsporing of gerechtelijk onderzoek. Hij stelt de procureur des Konings van het arrondissement waar de handeling verricht moet worden, hiervan in kennis.

Wanneer hij in vredestijd kennis krijgt van een feit gepleegd in het buitenland dat in België vervolgd kan worden op grond van artikel 10 van de voorafgaande titel van dit Wetboek, oefent de onderzoeksrechter al zijn bevoegdheden uit op dezelfde manier als wanneer de feiten op het grondgebied van het Rijk zouden zijn gepleegd. In dit geval, en wanneer de verdachte geen verblijfplaats heeft in België, zijn de onderzoeksrechters van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel bevoegd.

De onderzoeksrechters gespecialiseerd om kennis te nemen van de misdrijven

bedoeld in de artikelen 137 tot 141 van het Strafwetboek, zijn bevoegd om kennis te nemen van de feiten die bij hen aanhangig zijn gemaakt door de deken van deze onderzoeksrechters, wanneer de federale procureur overeenkomstig artikel 47duodecies, § 3, een dossier heeft overgezonden, ongeacht de plaats van het misdrijf, de plaats waar de verdachte verblijft of van de plaats waar deze kan worden gevonden.

Ze oefenen in dit geval hun bevoegdheden uit over het hele grondgebied van het Rijk.

In geval van wettelijke verhindering kunnen ze worden vervangen door de onderzoeksrechters van de rechtbank van eerste aanleg waartoe ze behoren.

De gespecialiseerde onderzoeksrechters bedoeld in artikel 79, zesde lid, van het Gerechtelijk Wetboek zijn bevoegd om kennis te nemen van de feiten die bij hen aanhangig zijn gemaakt overeenkomstig artikel 47quaterdecies, tweede lid, door de Europese aanklager of de gedelegeerde Europese aanklagers die worden aangewezen overeenkomstig artikel 309/2 van het Gerechtelijk Wetboek. In geval van wettelijke verhindering kunnen ze worden vervangen door de onderzoeksrechters van de rechtbank van eerste aanleg waartoe ze behoren.

Art. 62quater

§ 1. Indien uit het onderzoek volgt dat de misdaad die ten laste wordt gelegd van de in verdenkinggestelde lijkt te behoren tot de bevoegdheid van het hof van assisen, beveelt de onderzoeksrechter binnen de kortst mogelijke tijd dat een moraliteitsonderzoek wordt verricht.

Dit onderzoek omvat relevante informatie inzake de in verdenkinggestelde, verzameld bij personen uit diens leefomgeving, evenals relevante informatie over de persoonlijkheid van het slachtoffer. Van elk onderhoud wordt een schriftelijk verslag opgesteld.

De Koning bepaalt de nadere regels voor het moraliteitsonderzoek.

§ 2. De onderzoeksrechter beveelt tevens binnen de kortst mogelijke tijd dat een psychologisch of een psychiatrisch deskundigenonderzoek van de in verdenkinggestelde wordt verricht.

Art. 63

bedoeld in de artikelen ~~137 tot 141~~ **artikelen 371 tot 386** van het Strafwetboek, zijn bevoegd om kennis te nemen van de feiten die bij hen aanhangig zijn gemaakt door de deken van deze onderzoeksrechters, wanneer de federale procureur overeenkomstig artikel 47duodecies, § 3, een dossier heeft overgezonden, ongeacht de plaats van het misdrijf, de plaats waar de verdachte verblijft of van de plaats waar deze kan worden gevonden.

Ze oefenen in dit geval hun bevoegdheden uit over het hele grondgebied van het Rijk.

In geval van wettelijke verhindering kunnen ze worden vervangen door de onderzoeksrechters van de rechtbank van eerste aanleg waartoe ze behoren.

De gespecialiseerde onderzoeksrechters bedoeld in artikel 79, zesde lid, van het Gerechtelijk Wetboek zijn bevoegd om kennis te nemen van de feiten die bij hen aanhangig zijn gemaakt overeenkomstig artikel 47quaterdecies, tweede lid, door de Europese aanklager of de gedelegeerde Europese aanklagers die worden aangewezen overeenkomstig artikel 309/2 van het Gerechtelijk Wetboek. In geval van wettelijke verhindering kunnen ze worden vervangen door de onderzoeksrechters van de rechtbank van eerste aanleg waartoe ze behoren.

Art. 62quater

§ 1. Indien uit het onderzoek volgt dat ~~de misdaad~~ **het misdrijf** die ten laste wordt gelegd van de in verdenkinggestelde lijkt te behoren tot de bevoegdheid van het hof van assisen, beveelt de onderzoeksrechter binnen de kortst mogelijke tijd dat een moraliteitsonderzoek wordt verricht.

Dit onderzoek omvat relevante informatie inzake de in verdenkinggestelde, verzameld bij personen uit diens leefomgeving, evenals relevante informatie over de persoonlijkheid van het slachtoffer. Van elk onderhoud wordt een schriftelijk verslag opgesteld.

De Koning bepaalt de nadere regels voor het moraliteitsonderzoek.

§ 2. De onderzoeksrechter beveelt tevens binnen de kortst mogelijke tijd dat een psychologisch of een psychiatrisch deskundigenonderzoek van de in verdenkinggestelde wordt verricht.

Art. 63

Hij die beweert door een misdaad of een wanbedrijf te zijn benadeeld, kan daarover bij de bevoegde onderzoeksrechter klacht doen en zich burgerlijke partij stellen.

Elk slachtoffer dat zich burgerlijke partij stelt, kan op eenvoudig verzoek ten minste eenmaal gehoord worden door de met de zaak belaste onderzoeksrechter.

Art. 69

Ingeval de onderzoeksrechter niet is de onderzoeksrechter van de plaats van de misdaad of het wanbedrijf, noch die van de verblijfplaats van de verdachte, noch die van de plaats waar deze kan worden gevonden noch die van de maatschappelijke zetel van de rechtspersoon, noch die van de bedrijfszetel van de rechtspersoon, verwijst hij de klacht naar de onderzoeksrechter die bevoegd is om ervan kennis te nemen.

Art. 71

De onderzoeksrechter doet voor zich de personen dagvaarden, die door de aangifte, door de klacht, door de procureur des Konings of op andere wijze worden aangewezen als kennis dragende, hetzij van de misdaad of het wanbedrijf, hetzij van de omstandigheden ervan.

Art. 77

De vormen bij de artikelen 74 tot 76 voorgeschreven worden in acht genomen op straffe van vijftig frank geldboete tegen de griffier, en zelfs van het aanwenden tegen de onderzoeksrechter van verhaal op de rechter, indien daartoe grond bestaat.

Art. 78

Er mag niet tussen de regels geschreven worden; doorhalingen en verwijzingen worden door de onderzoeksrechter, door de griffier en door de getuige goedgekeurd en getekend, op straffe van wat in het vorige artikel bepaald is. Het tussen de regels geschrevene, de niet goedgekeurde doorhalingen en verwijzingen worden als niet bestaande beschouwd.

Art. 80

Hij die gedagvaard wordt om als getuige te worden gehoord, is gehouden te verschijnen en aan de dagvaarding te voldoen; anders

Hij die beweert door een ~~misdad of een wanbedrijf~~ **misdrijf** te zijn benadeeld, kan daarover bij de bevoegde onderzoeksrechter klacht doen en zich burgerlijke partij stellen.

Elk slachtoffer dat zich burgerlijke partij stelt, kan op eenvoudig verzoek ten minste eenmaal gehoord worden door de met de zaak belaste onderzoeksrechter.

Art. 69

Ingeval de onderzoeksrechter niet is de onderzoeksrechter van de plaats van de ~~misdad of het wanbedrijf~~ **het misdrijf**, noch die van de verblijfplaats van de verdachte, noch die van de plaats waar deze kan worden gevonden noch die van de maatschappelijke zetel van de rechtspersoon, noch die van de bedrijfszetel van de rechtspersoon, verwijst hij de klacht naar de onderzoeksrechter die bevoegd is om ervan kennis te nemen.

Art. 71

De onderzoeksrechter doet voor zich de personen dagvaarden, die door de aangifte, door de klacht, door de procureur des Konings of op andere wijze worden aangewezen als kennis dragende, hetzij van ~~de misdaad of het wanbedrijf~~ **het misdrijf**, hetzij van de omstandigheden ervan.

Art. 77

Opgeheven

Art. 78

Er mag niet tussen de regels geschreven worden; doorhalingen en verwijzingen worden door de onderzoeksrechter, door de griffier en door de getuige goedgekeurd en getekend, ~~op straffe van wat in het vorige artikel bepaald is~~. Het tussen de regels geschrevene, de niet goedgekeurde doorhalingen en verwijzingen worden als niet bestaande beschouwd.

Art. 80

Hij die gedagvaard wordt om als getuige te worden gehoord, is gehouden te verschijnen en aan de dagvaarding te voldoen; anders

kan hij daartoe genoodzaakt worden door de onderzoeksrechter, die te dien einde op de conclusie van de procureur des Konings, zonder verdere vormen, zonder termijn en zonder hoger beroep, een geldboete van ten hoogste duizend euro uitspreekt, en kan bevelen dat de gedaagde lichamelijk zal worden gedwongen om zijn getuigenis te komen afleggen.

Art. 81

De getuige die aldus tot geldboete is veroordeeld wegens een eerste niet-verschijning en die na een tweede dagvaarding aan de onderzoeksrechter wettige redenen van verschoning voorlegt, kan op de conclusie van de procureur des Konings van de geldboete worden ontheven.

Art. 86

Indien de getuige bij wie de rechter zich in de gevallen van de drie vorige artikelen heeft begeven, niet in de onmogelijkheid verkeerde om op de hem gedane dagvaarding te verschijnen, vaardigt de rechter een bevel tot bewaring uit tegen de getuige en tegen de geneesheer die het hierboven vermelde getuigschrift heeft afgegeven.

De voor zulk een geval bepaalde straf wordt in de bij artikel 80 voorgeschreven vorm uitgesproken door de onderzoeksrechter van dezelfde plaats en op vordering van de procureur des Konings.

Art. 86bis, §2

§ 2. De identiteit van de getuige kan enkel verborgen worden gehouden overeenkomstig artikel 86ter indien er precieze en ernstige aanwijzingen bestaan dat de feiten waarover een getuigenverklaring zal worden afgelegd een misdrijf uitmaken zoals bedoeld in artikel 90ter, §§ 2 tot 4, of enig misdrijf dat werd gepleegd in het kader van een criminele organisatie als bedoeld in artikel 324bis van het Strafwetboek, indien het onderzoek naar deze feiten zulks vereist en indien de overige middelen van onderzoek niet lijken te volstaan om de waarheid aan de dag te brengen.

Art. 86ter

kan hij daartoe genoodzaakt worden door de onderzoeksrechter, die te dien einde op de conclusie van de procureur des Konings, zonder verdere vormen, zonder termijn en zonder hoger beroep, ~~een geldboete van ten hoogste duizend euro~~ **de bij de wet bepaalde straf** uitspreekt, en kan bevelen dat de gedaagde lichamelijk zal worden gedwongen om zijn getuigenis te komen afleggen.

Art. 81

De getuige die aldus ~~tot geldboete~~ **tot een straf** is veroordeeld wegens een eerste niet-verschijning en die na een tweede dagvaarding aan de onderzoeksrechter wettige redenen van verschoning voorlegt, kan op de conclusie van de procureur des Konings ~~van de geldboete~~ **van deze straf** worden ontheven.

Art. 86

Opgeheven

Art. 86bis, §2

§ 2. De identiteit van de getuige kan enkel verborgen worden gehouden overeenkomstig artikel 86ter indien er precieze en ernstige aanwijzingen bestaan dat de feiten waarover een getuigenverklaring zal worden afgelegd een misdrijf uitmaken zoals bedoeld in artikel 90ter, §§ 2 tot 4, of enig misdrijf dat werd gepleegd in het kader van een criminele organisatie als bedoeld ~~in artikel 324bis~~ **in artikel 406** van het Strafwetboek, indien het onderzoek naar deze feiten zulks vereist en indien de overige middelen van onderzoek niet lijken te volstaan om de waarheid aan de dag te brengen.

Art. 86ter

De beschikking waarbij de onderzoeksrechter overeenkomstig artikel 86bis beveelt dat de identiteit van de getuige verborgen zal worden gehouden, wordt door de griffier aan de procureur des Konings meegedeeld, en bij een ter post aangetekende brief aan de getuige, de persoon tegen wie de strafvordering werd ingesteld in het kader van een gerechtelijk onderzoek of de inverdenkinggestelde, de burgerlijke partij en hun raadslieden ter kennis gebracht, samen met de oproeping waardoor ze worden uitgenodigd aanwezig te zijn op een door de onderzoeksrechter bepaalde plaats en een door hem bepaald tijdstip teneinde het verhoor van de getuige bij te wonen, op straffe van nietigheid van de afgelegde getuigenverklaring.

Voor het verhoor waarschuwt de onderzoeksrechter de getuige dat hij verantwoordelijk kan gesteld worden voor feiten, gepleegd in het kader van zijn getuigenis, die een misdrijf zouden uitmaken zoals bedoeld in hoofdstuk V van titel III of in hoofdstuk V van titel VIII van het tweede boek van het Strafwetboek.

Op de plaats en het tijdstip, bepaald in de in het eerste lid bedoelde oproeping, gaat de onderzoeksrechter over tot het verhoor van de getuige. De onderzoeksrechter neemt alle maatregelen die redelijkerwijze nodig zijn om de identiteit van de getuige verborgen te houden. Het openbaar ministerie, de persoon tegen wie de strafvordering werd ingesteld in het kader van een gerechtelijk onderzoek of de inverdenkinggestelde, de burgerlijke partij en hun raadslieden kunnen de onderzoeksrechter, vóór en tijdens het verhoor van de getuige, vragen opgeven, die zij gesteld wensen te zien. De onderzoeksrechter verhindert de beantwoording door de getuige van elke vraag die tot de bekendmaking van zijn identiteit zou kunnen leiden.

Indien het verbergen van de identiteit van de getuige het vereist, kan de onderzoeksrechter bevelen dat het openbaar ministerie, de persoon tegen wie de strafvordering werd ingesteld in het kader van een gerechtelijk onderzoek of de inverdenkinggestelde, de burgerlijke partij en hun raadslieden het verhoor van de getuige uitsluitend in een afzonderlijke ruimte kunnen bijwonen, in welk geval wordt

De beschikking waarbij de onderzoeksrechter overeenkomstig artikel 86bis beveelt dat de identiteit van de getuige verborgen zal worden gehouden, wordt door de griffier aan de procureur des Konings meegedeeld, en bij een ter post aangetekende brief aan de getuige, de persoon tegen wie de strafvordering werd ingesteld in het kader van een gerechtelijk onderzoek of de inverdenkinggestelde, de burgerlijke partij en hun raadslieden ter kennis gebracht, samen met de oproeping waardoor ze worden uitgenodigd aanwezig te zijn op een door de onderzoeksrechter bepaalde plaats en een door hem bepaald tijdstip teneinde het verhoor van de getuige bij te wonen, op straffe van nietigheid van de afgelegde getuigenverklaring.

Voor het verhoor waarschuwt de onderzoeksrechter de getuige dat hij verantwoordelijk kan gesteld worden voor feiten, gepleegd in het kader van zijn getuigenis, die een misdrijf zouden uitmaken zoals bedoeld in hoofdstuk V van titel III of in hoofdstuk V van titel VIII **— afdeling 3 van hoofdstuk 6 van titel 3 of onderafdeling 2 van afdeling 1 van hoofdstuk 5 van titel 8** van het tweede boek van het Strafwetboek.

Op de plaats en het tijdstip, bepaald in de in het eerste lid bedoelde oproeping, gaat de onderzoeksrechter over tot het verhoor van de getuige. De onderzoeksrechter neemt alle maatregelen die redelijkerwijze nodig zijn om de identiteit van de getuige verborgen te houden. Het openbaar ministerie, de persoon tegen wie de strafvordering werd ingesteld in het kader van een gerechtelijk onderzoek of de inverdenkinggestelde, de burgerlijke partij en hun raadslieden kunnen de onderzoeksrechter, vóór en tijdens het verhoor van de getuige, vragen opgeven, die zij gesteld wensen te zien. De onderzoeksrechter verhindert de beantwoording door de getuige van elke vraag die tot de bekendmaking van zijn identiteit zou kunnen leiden.

Indien het verbergen van de identiteit van de getuige het vereist, kan de onderzoeksrechter bevelen dat het openbaar ministerie, de persoon tegen wie de strafvordering werd ingesteld in het kader van een gerechtelijk onderzoek of de inverdenkinggestelde, de burgerlijke partij en hun raadslieden het verhoor van de

gebruik gemaakt van een telecommunicatievoorziening. De Koning bepaalt de minimale vereisten waaraan deze telecommunicatievoorziening dient te beantwoorden.

De onderzoeksrechter gelast dat een proces-verbaal wordt opgesteld van het verhoor en maakt, naast de vermeldingen bedoeld in artikel 47bis , 3°, omstandig melding van de omstandigheden waarin het verhoor heeft plaatsgevonden, de vragen die werden gesteld en de antwoorden die werden gegeven in de gebruikte bewoordingen, dan wel de redenen waarom hij de beantwoording door de getuige verhinderd heeft. Hij leest het proces-verbaal voor, en na verklaring van de getuige dat hij volhardt, ondertekenen de onderzoeksrechter en de griffier het proces-verbaal van verhoor. Deze vormen zijn voorgeschreven op straffe van nietigheid van de afgelegde getuigenverklaring.

Art. 86quater

Indien er ernstige en precieze aanwijzingen bestaan dat de getuige wiens identiteit met toepassing van de artikelen 86bis en 86ter verborgen werd gehouden, in het kader van het afleggen van zijn getuigenis, feiten heeft gepleegd die een misdrijf uitmaken, zoals bedoeld in hoofdstuk V van titel III of in hoofdstuk V van titel VIII van het tweede boek van het Strafwetboek, is de onderzoeksrechter gehouden de identiteitsgegevens van deze getuige mede te delen aan de procureur des Konings of de onderzoeksrechter belast met het onderzoek naar deze feiten. In dat geval kan, en dit tot op het ogenblik van de dagvaarding door het openbaar ministerie of de verwijzing naar de bevoegde rechtbank, de identiteit van deze getuige enkel aan deze magistraten en aan het onderzoeksgerecht worden onthuld. "

Art. 86quinquies

Onverminderd de toepassing van artikel 29, kunnen de getuigenverklaringen die ingevolge de toepassing van de artikelen 86bis en 86ter werden verkregen, alleen in aanmerking worden genomen als bewijs van

getuige uitsluitend in een afzonderlijke ruimte kunnen bijwonen, in welk geval wordt gebruik gemaakt van een telecommunicatievoorziening. De Koning bepaalt de minimale vereisten waaraan deze telecommunicatievoorziening dient te beantwoorden.

De onderzoeksrechter gelast dat een proces-verbaal wordt opgesteld van het verhoor en maakt, naast de vermeldingen bedoeld in artikel 47bis , 3°, omstandig melding van de omstandigheden waarin het verhoor heeft plaatsgevonden, de vragen die werden gesteld en de antwoorden die werden gegeven in de gebruikte bewoordingen, dan wel de redenen waarom hij de beantwoording door de getuige verhinderd heeft. Hij leest het proces-verbaal voor, en na verklaring van de getuige dat hij volhardt, ondertekenen de onderzoeksrechter en de griffier het proces-verbaal van verhoor. Deze vormen zijn voorgeschreven op straffe van nietigheid van de afgelegde getuigenverklaring.

Art. 86quater

Indien er ernstige en precieze aanwijzingen bestaan dat de getuige wiens identiteit met toepassing van de artikelen 86bis en 86ter verborgen werd gehouden, in het kader van het afleggen van zijn getuigenis, feiten heeft gepleegd die een misdrijf uitmaken, zoals bedoeld in ~~hoofdstuk V van titel III of in hoofdstuk V van titel VIII van het tweede boek~~ **afdeling 3 van hoofdstuk 6 van titel 3 of onderafdeling 2 van afdeling 1 van hoofdstuk 5 van titel 8** van het Strafwetboek, is de onderzoeksrechter gehouden de identiteitsgegevens van deze getuige mede te delen aan de procureur des Konings of de onderzoeksrechter belast met het onderzoek naar deze feiten. In dat geval kan, en dit tot op het ogenblik van de dagvaarding door het openbaar ministerie of de verwijzing naar de bevoegde rechtbank, de identiteit van deze getuige enkel aan deze magistraten en aan het onderzoeksgerecht worden onthuld. "

Art. 86quinquies

Onverminderd de toepassing van artikel 29, kunnen de getuigenverklaringen die ingevolge de toepassing van de artikelen 86bis en 86ter werden verkregen, alleen in aanmerking worden genomen als bewijs van

een misdrijf als bedoeld in artikel 90ter , §§ 2 tot 4, of van een misdrijf dat gepleegd werd in het kader van een criminele organisatie als bedoeld in artikel 324bis van het Strafwetboek.

De procureur des Konings aan wie ingevolge de toepassing van artikel 29 bericht wordt gegeven van een misdaad of van een wanbedrijf dat aan het licht gekomen is ten gevolge van een getuigenverklaring verkregen met toepassing van de artikelen 86bis en 86ter , neemt alle nodige maatregelen teneinde de volledige anonimiteit van de getuige te waarborgen.

Art. 88bis

§ 1. Wanneer er ernstige aanwijzingen zijn dat de strafbare feiten een correctionele hoofdgevangenisstraf van één jaar of een zwaardere straf tot gevolg kunnen hebben en de onderzoeksrechter van oordeel is dat er omstandigheden zijn die het doen opsporen van elektronische communicatie of het lokaliseren van de oorsprong of de bestemming van elektronische communicatie noodzakelijk maken om de waarheid aan de dag te brengen, kan hij:

1° de verkeersgegevens doen opsporen van elektronische communicatiemiddelen van waaruit of waarnaar elektronische communicaties worden of werden gedaan;

2° de oorsprong of de bestemming van elektronische communicatie laten lokaliseren.

Hiertoe kan hij zo nodig, rechtstreeks of via de door de Koning aangewezen politiedienst, de medewerking vorderen van:

- de operator van een elektronisch communicatienetwerk; en
- iedereen die binnen het Belgisch grondgebied, op welke wijze ook, een dienst beschikbaar stelt of aanbiedt, die bestaat in het overbrengen van signalen via elektronische communicatienetwerken, of er in bestaat gebruikers toe te laten via een elektronisch communicatienetwerk informatie te verkrijgen of te ontvangen of te verspreiden. Hieronder wordt ook de verstrekker van een elektronische communicatiedienst begrepen.

In de gevallen bedoeld in het eerste lid wordt voor ieder elektronisch communicatiemiddel waarvan de verkeersgegevens worden opgespoord of

een misdrijf als bedoeld in artikel 90ter , §§ 2 tot 4, of van een misdrijf dat gepleegd werd in het kader van een criminele organisatie als bedoeld in artikel 324bis in artikel 406 van het Strafwetboek.

De procureur des Konings aan wie ingevolge de toepassing van artikel 29 bericht wordt gegeven van een ~~misdaad of van een wanbedrijf~~ misdrijf dat aan het licht gekomen is ten gevolge van een getuigenverklaring verkregen met toepassing van de artikelen 86bis en 86ter , neemt alle nodige maatregelen teneinde de volledige anonimiteit van de getuige te waarborgen.

Art. 88bis

§ 1. Wanneer er ernstige aanwijzingen zijn dat de strafbare feiten een ~~correctionele~~ hoofdgevangenisstraf van één jaar **een straf van niveau 2** of een zwaardere straf tot gevolg kunnen hebben en de onderzoeksrechter van oordeel is dat er omstandigheden zijn die het doen opsporen van elektronische communicatie of het lokaliseren van de oorsprong of de bestemming van elektronische communicatie noodzakelijk maken om de waarheid aan de dag te brengen, kan hij:

1° de verkeersgegevens doen opsporen van elektronische communicatiemiddelen van waaruit of waarnaar elektronische communicaties worden of werden gedaan;

2° de oorsprong of de bestemming van elektronische communicatie laten lokaliseren.

Hiertoe kan hij zo nodig, rechtstreeks of via de door de Koning aangewezen politiedienst, de medewerking vorderen van:

- de operator van een elektronisch communicatienetwerk; en
- iedereen die binnen het Belgisch grondgebied, op welke wijze ook, een dienst beschikbaar stelt of aanbiedt, die bestaat in het overbrengen van signalen via elektronische communicatienetwerken, of er in bestaat gebruikers toe te laten via een elektronisch communicatienetwerk informatie te verkrijgen of te ontvangen of te verspreiden. Hieronder wordt ook de verstrekker van een elektronische communicatiedienst begrepen.

In de gevallen bedoeld in het eerste lid wordt voor ieder elektronisch communicatiemiddel waarvan de

waarvan de oorsprong of de bestemming van de elektronische communicatie wordt gelokaliseerd, de dag, het uur, de duur, en, indien nodig, de plaats van de elektronische communicatie vastgesteld en opgenomen in een proces-verbaal.

De onderzoeksrechter doet in een met redenen omkleed bevelschrift opgave van de feitelijke omstandigheden van de zaak die de maatregel rechtvaardigen, van de proportionaliteit met inachtneming van de persoonlijke levenssfeer en de subsidiariteit ten opzichte van elke andere onderzoeksdaad.

Hij vermeldt ook de duur van de maatregel voor de toekomst, die niet langer kan zijn dan twee maanden te rekenen vanaf het bevelschrift, onverminderd een hernieuwing en, in voorkomend geval, de periode in het verleden waarover de vordering zich uitstrekt overeenkomstig paragraaf 2.

In geval van ontdekking op heterdaad kan de procureur des Konings de maatregel bevelen voor de in artikel 90ter, §§ 2, 3 en 4, bedoelde strafbare feiten. In dat geval moet de maatregel binnen vierentwintig uur worden bevestigd door de onderzoeksrechter.

Indien het echter het in artikel 137, 347bis, 434 of 470 van het Strafwetboek bedoelde strafbare feit betreft, met uitzondering van het in artikel 137, § 3, 6°, van hetzelfde Wetboek bedoelde strafbare feit, kan de procureur des Konings de maatregel bevelen zolang de heterdaadsituatie duurt, zonder dat een bevestiging door de onderzoeksrechter nodig is.

Indien het het in artikel 137 van het Strafwetboek bedoelde strafbare feit betreft, met uitzondering van het in artikel 137, § 3, 6°, van hetzelfde Wetboek bedoelde strafbare feit, kan de procureur des Konings bovendien de maatregel bevelen binnen de tweeënzeventig uur na de ontdekking van dit strafbare feit, zonder dat een bevestiging door de onderzoeksrechter nodig is.

De procureur des Konings kan evenwel de maatregel bevelen indien de klager erom verzoekt, wanneer deze maatregel onontbeerlijk lijkt voor het vaststellen van een strafbaar feit bedoeld in artikel 145, § 3 en § 3bis van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie.

In spoedeisende gevallen kan de maatregel mondeling worden bevolen. Het

verkeersgegevens worden opgespoord of waarvan de oorsprong of de bestemming van de elektronische communicatie wordt gelokaliseerd, de dag, het uur, de duur, en, indien nodig, de plaats van de elektronische communicatie vastgesteld en opgenomen in een proces-verbaal.

De onderzoeksrechter doet in een met redenen omkleed bevelschrift opgave van de feitelijke omstandigheden van de zaak die de maatregel rechtvaardigen, van de proportionaliteit met inachtneming van de persoonlijke levenssfeer en de subsidiariteit ten opzichte van elke andere onderzoeksdaad.

Hij vermeldt ook de duur van de maatregel voor de toekomst, die niet langer kan zijn dan twee maanden te rekenen vanaf het bevelschrift, onverminderd een hernieuwing en, in voorkomend geval, de periode in het verleden waarover de vordering zich uitstrekt overeenkomstig paragraaf 2.

In geval van ontdekking op heterdaad kan de procureur des Konings de maatregel bevelen voor de in artikel 90ter, §§ 2, 3 en 4, bedoelde strafbare feiten. In dat geval moet de maatregel binnen vierentwintig uur worden bevestigd door de onderzoeksrechter.

Indien het echter het in ~~artikel 137, 347bis, 434 of 470 van het Strafwetboek bedoelde strafbare feit betreft~~ **artikel 219, 226 tot 229, 371 of 464 van het Strafwetboek bedoelde misdrijf betreft**, met uitzondering van het in ~~artikel 137, § 3, 6°~~ **artikel 371, § 3, 6°**, van hetzelfde Wetboek bedoelde strafbare feit, kan de procureur des Konings de maatregel bevelen zolang de heterdaadsituatie duurt, zonder dat een bevestiging door de onderzoeksrechter nodig is.

Indien het het in ~~artikel 137~~ **artikel 371** van het Strafwetboek bedoelde strafbare feit betreft, met uitzondering van het in ~~artikel 137, § 3, 6°~~ **artikel 371, § 3, 6°**, van hetzelfde Wetboek bedoelde strafbare feit, kan de procureur des Konings bovendien de maatregel bevelen binnen de tweeënzeventig uur na de ontdekking van dit strafbare feit, zonder dat een bevestiging door de onderzoeksrechter nodig is.

De procureur des Konings kan evenwel de maatregel bevelen indien de klager erom verzoekt, wanneer deze maatregel onontbeerlijk lijkt voor het vaststellen van een ~~strafbaar feit bedoeld in artikel 145, § 3~~

bevel moet zo spoedig mogelijk worden bevestigd in de vorm bepaald in het vierde en vijfde lid.

§ 2. Wat betreft de toepassing van de maatregel bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, op de verkeers- of lokalisatiegegevens die worden bewaard krachtens de artikelen 126/1 en 126/3 van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie, zijn de volgende bepalingen van toepassing:

- voor een strafbaar feit bedoeld in boek II, titel I ter, van het Strafwetboek mag de onderzoeksrechter in zijn bevelschrift de gegevens opvragen voor een periode van twaalf maanden voorafgaand aan het bevelschrift;

- voor een ander strafbaar feit bedoeld in artikel 90ter, §§ 2 tot 4, dat niet bedoeld is in het eerste gedachtestreepje, of een strafbaar feit dat gepleegd is in het kader van een criminele organisatie als bedoeld in artikel 324bis van het Strafwetboek, of een strafbaar feit dat een hoofdgevangenisstraf van vijf jaar of een zwaardere straf tot gevolg kan hebben, kan de onderzoeksrechter in zijn bevelschrift de gegevens vorderen voor een periode van negen maanden voorafgaand aan het bevelschrift;

- voor andere strafbare feiten kan de onderzoeksrechter de gegevens slechts vorderen voor een periode van zes maanden voorafgaand aan het bevelschrift.

§ 3. De maatregel kan alleen betrekking hebben op de elektronische communicatiemiddelen van een advocaat of een arts, indien deze er zelf van verdacht worden een strafbaar feit bedoeld in paragraaf 1 te hebben gepleegd of eraan deelgenomen te hebben, of, indien precieze feiten doen vermoeden dat derden die ervan verdacht worden een strafbaar feit bedoeld in paragraaf 1 te hebben gepleegd, gebruik maken van diens elektronische communicatiemiddelen.

De maatregel mag niet ten uitvoer worden gelegd zonder dat, naar gelang het geval, de stafhouder of de vertegenwoordiger van de provinciale orde van geneesheren ervan op de hoogte werd gebracht. Dezelfde personen zullen door de onderzoeksrechter in kennis worden gesteld van hetgeen volgens hem onder het beroepsgeheim valt. Deze gegevens worden niet opgenomen in het proces-verbaal. Deze personen zijn tot geheimhouding verplicht. Iedere schending

~~en § 3bis misdrijf bedoeld in artikel 237 van het Strafwetboek of in artikel 145, §3 van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische~~ communicatie.

In spoedeisende gevallen kan de maatregel mondeling worden bevolen. Het bevel moet zo spoedig mogelijk worden bevestigd in de vorm bepaald in het vierde en vijfde lid.

§ 2. Wat betreft de toepassing van de maatregel bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, op de verkeers- of lokalisatiegegevens die worden bewaard krachtens de artikelen 126/1 en 126/3 van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie, zijn de volgende bepalingen van toepassing:

- voor een strafbaar feit bedoeld in ~~boek II, titel I ter, boek II, titel 4, hoofdstuk 1~~ van het Strafwetboek mag de onderzoeksrechter in zijn bevelschrift de gegevens opvragen voor een periode van twaalf maanden voorafgaand aan het bevelschrift;

- voor een ander strafbaar feit bedoeld in artikel 90ter, §§ 2 tot 4, dat niet bedoeld is in het eerste gedachtestreepje, of een strafbaar feit dat gepleegd is in het kader van een criminele organisatie als bedoeld in ~~artikel 324bis~~ artikel 406 van het Strafwetboek, of een strafbaar feit dat een ~~hoofdgevangenisstraf van vijf jaar~~ straf van niveau 3 of een zwaardere straf tot gevolg kan hebben, kan de onderzoeksrechter in zijn bevelschrift de gegevens vorderen voor een periode van negen maanden voorafgaand aan het bevelschrift;

- voor andere strafbare feiten kan de onderzoeksrechter de gegevens slechts vorderen voor een periode van zes maanden voorafgaand aan het bevelschrift.

§ 3. De maatregel kan alleen betrekking hebben op de elektronische communicatiemiddelen van een advocaat of een arts, indien deze er zelf van verdacht worden een strafbaar feit bedoeld in paragraaf 1 te hebben gepleegd of eraan deelgenomen te hebben, of, indien precieze feiten doen vermoeden dat derden die ervan verdacht worden een strafbaar feit bedoeld in paragraaf 1 te hebben gepleegd, gebruik maken van diens elektronische communicatiemiddelen.

De maatregel mag niet ten uitvoer worden gelegd zonder dat, naar gelang het geval, de stafhouder of de vertegenwoordiger van de provinciale orde van geneesheren ervan op

van het geheim wordt gestraft overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek.

§ 4. De actoren bedoeld in § 1, tweede lid, delen de gegevens waarom verzocht werd mee in werkelijke tijd of, in voorkomend geval, op het tijdstip bepaald in de vordering, volgens de nadere regels vastgesteld door de Koning, op voorstel van de minister van Justitie en de minister bevoegd voor Telecommunicatie.

Iedere persoon die uit hoofde van zijn bediening kennis krijgt van de maatregel of daaraan zijn medewerking verleent, is tot geheimhouding verplicht. Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek.

Iedere persoon die zijn technische medewerking aan de vorderingen bedoeld in dit artikel weigert of niet verleent in werkelijke tijd of, in voorkomend geval, op het tijdstip bepaald in de vordering, medewerking waarvan de nadere regels vastgesteld worden door de Koning, op voorstel van de minister van Justitie en de minister bevoegd voor Telecommunicatie, wordt gestraft met geldboete van honderd euro tot dertigduizend euro.

Art. 88quater, §§3 en 4

§ 3. Hij die de in §§ 1 en 2 gevorderde medewerking niet verleent of de zoeking in het informaticasysteem of de uitbreiding ervan hindert, wordt gestraft met geldboete van honderd euro tot dertigduizend euro.

Wanneer de medewerking bedoeld in het eerste lid de uitvoering van een misdad of een wanbedrijf kan verhinderen, of de gevolgen ervan kan beperken, en deze medewerking niet verleend wordt, zijn de straffen een gevangenisstraf van één tot vijf jaar en een geldboete van vijfhonderd tot vijftigduizend euro of een van die straffen

de hoogte werd gebracht. Dezelfde personen zullen door de onderzoeksrechter in kennis worden gesteld van hetgeen volgens hem onder het beroepsgeheim valt. Deze gegevens worden niet opgenomen in het proces-verbaal. Deze personen zijn tot geheimhouding verplicht. Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig ~~artikel 458~~ **artikel 352** van het Strafwetboek.

§ 4. De actoren bedoeld in § 1, tweede lid, delen de gegevens waarom verzocht werd mee in werkelijke tijd of, in voorkomend geval, op het tijdstip bepaald in de vordering, volgens de nadere regels vastgesteld door de Koning, op voorstel van de minister van Justitie en de minister bevoegd voor Telecommunicatie.

*Iedere persoon die uit hoofde van zijn bediening kennis krijgt van de maatregel of daaraan zijn medewerking verleent, is tot geheimhouding verplicht. Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig ~~artikel 458~~ **artikel 352** van het Strafwetboek.*

Iedere persoon die zijn technische medewerking aan de vorderingen bedoeld in dit artikel weigert of niet verleent in werkelijke tijd of, in voorkomend geval, op het tijdstip bepaald in de vordering, medewerking waarvan de nadere regels vastgesteld worden door de Koning, op voorstel van de minister van Justitie en de minister bevoegd voor Telecommunicatie, wordt gestraft ~~met geldboete van honderd euro tot dertigduizend euro.~~ **overeenkomstig de artikelen 655 en 656 van het Strafwetboek.**

Art. 88quater, §§3 en 4

§ 3. Hij die de in §§ 1 en 2 gevorderde medewerking niet verleent of de zoeking in het informaticasysteem of de uitbreiding ervan hindert, wordt gestraft ~~met geldboete van honderd euro tot dertigduizend euro~~ **overeenkomstig de artikelen 655 en 656 van het Strafwetboek.**

~~Wanneer de medewerking bedoeld in het eerste lid de uitvoering van een misdad of een wanbedrijf kan verhinderen, of de gevolgen ervan kan beperken, en deze medewerking niet verleend wordt, zijn de straffen een gevangenisstraf van één tot vijf~~

alleen.

§ 4. Iedere persoon die uit hoofde van zijn bediening kennis krijgt van de maatregel of daaraan zijn medewerking verleent, is tot geheimhouding verplicht. Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek.

Art. 88sexies, §1

Art. 89

Art. 90bis

Buiten de gevallen van een op heterdaad ontdekt of als zodanig beschouwd misdrijf en het geval waarin een meerderjarige schriftelijke toestemming geeft, kan een onderzoek aan het lichaam enkel bevolen worden door de onderzoeksrechter, door de kamer van inbeschuldigingstelling en door de rechtbank of het hof die van de misdaad of het wanbedrijf kennis neemt.

Het slachtoffer of de verdachte kan zich tijdens het onderzoek aan het lichaam waaraan hij onderworpen wordt, laten bijstaan door een arts naar zijn keuze. De erelonen van de arts worden aangerekend in de gerechtskosten.

Art. 90ter

§ 1. De onderzoeksrechter kan, onverminderd de toepassing van artikelen 39bis, 87, 88, 89bis en 90, met een heimelijk oogmerk, niet voor het publiek toegankelijke communicatie of gegevens van een informaticasysteem of een deel ervan met technische hulpmiddelen onderscheppen, er kennis van nemen, doorzoeken en opnemen of de zoeking in een informaticasysteem of een deel ervan uitbreiden.

Deze maatregel kan enkel worden bevolen in uitzonderlijke gevallen, wanneer het onderzoek zulks vereist, indien er ernstige aanwijzingen bestaan dat het een strafbaar feit betreft bedoeld in paragraaf 2, en indien de overige middelen van onderzoek niet volstaan om de waarheid aan de dag te brengen.

Teneinde deze maatregel mogelijk te maken, kan de onderzoeksrechter bevelen om, te allen tijde, ook buiten medeweten of

~~jaar en een geldboete van vijfhonderd tot vijftigduizend euro of een van die straffen alleen.~~

§ 4. Iedere persoon die uit hoofde van zijn bediening kennis krijgt van de maatregel of daaraan zijn medewerking verleent, is tot geheimhouding verplicht. Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig ~~artikel 458~~ **artikel 352** van het Strafwetboek.

Art. 88sexies, §1 (enkel wijziging in de Franse tekst)

Art. 89 (enkel wijziging in de Franse tekst)

Art. 90bis

Buiten de gevallen van een op heterdaad ontdekt of als zodanig beschouwd misdrijf en het geval waarin een meerderjarige schriftelijke toestemming geeft, kan een onderzoek aan het lichaam enkel bevolen worden door de onderzoeksrechter, door de kamer van inbeschuldigingstelling en door de rechtbank of het hof die van ~~de misdaad of het wanbedrijf~~ **het misdrijf** kennis neemt.

Het slachtoffer of de verdachte kan zich tijdens het onderzoek aan het lichaam waaraan hij onderworpen wordt, laten bijstaan door een arts naar zijn keuze. De erelonen van de arts worden aangerekend in de gerechtskosten.

Art. 90ter

§ 1. De onderzoeksrechter kan, onverminderd de toepassing van artikelen 39bis, 87, 88, 89bis en 90, met een heimelijk oogmerk, niet voor het publiek toegankelijke communicatie of gegevens van een informaticasysteem of een deel ervan met technische hulpmiddelen onderscheppen, er kennis van nemen, doorzoeken en opnemen of de zoeking in een informaticasysteem of een deel ervan uitbreiden.

Deze maatregel kan enkel worden bevolen in uitzonderlijke gevallen, wanneer het onderzoek zulks vereist, indien er ernstige aanwijzingen bestaan dat het een strafbaar feit betreft bedoeld in paragraaf 2, en indien de overige middelen van onderzoek niet volstaan om de waarheid aan de dag te brengen.

Teneinde deze maatregel mogelijk te maken, kan de onderzoeksrechter bevelen om, te allen tijde, ook buiten medeweten of

zonder de toestemming van hetzij de bewoner, hetzij de eigenaar of zijn rechthebbende, hetzij de gebruiker:

- in een woning, in een private plaats of in een informaticasysteem binnen te dringen;
- elke beveiliging van de betrokken informaticasystemen tijdelijk op te heffen, desgevallend met behulp van technische hulpmiddelen, valse signalen, valse sleutels of valse hoedanigheden;
- technische middelen in de betrokken informaticasystemen aan te brengen teneinde de door dat systeem opgeslagen, verwerkte of doorgestuurde gegevens te ontcijferen en te decoderen.

De maatregel bedoeld in deze paragraaf kan alleen worden bevolen om de gegevens op te sporen die kunnen dienen om de waarheid aan de dag te brengen. Hij kan alleen worden bevolen ten aanzien van personen die op grond van precieze aanwijzingen ervan verdacht worden het strafbare feit te hebben gepleegd, ten aanzien van de communicatiemiddelen of informaticasystemen die geregeld worden gebruikt door een persoon op wie een verdenking rust of ten aanzien van de plaatsen waar deze vermoed wordt te vertoeven. De maatregel kan eveneens worden bevolen ten aanzien van personen van wie op grond van precieze feiten vermoed wordt dat zij geregeld in verbinding staan met een persoon op wie een verdenking rust.

§ 2. De strafbare feiten die de maatregel bedoeld in paragraaf 1 kunnen wettigen zijn degene die bedoeld worden in:

1° de artikelen 101 tot en met 110 van het Strafwetboek;

1° /1 de hoofdstukken II en III van titel I, boek II van het Strafwetboek;

2° De artikelen 136bis, 136ter, 136quater, 136sexies en 136septies van hetzelfde Wetboek en artikel 41 van de wet van 29 maart 2004 betreffende de samenwerking met het Internationaal Strafgerechtshof en de internationale straftribunalen;

3° boek II, titel I ter, van hetzelfde Wetboek;

4° artikel 147 van hetzelfde Wetboek;

5° de artikelen 160, 161, 162, 163, 168, 171, 173 en 176 van hetzelfde Wetboek;

6° de artikelen 180 en 186 van hetzelfde Wetboek;

7° artikel 210bis van hetzelfde Wetboek;

8° de artikelen 246, 247, 248, 249, en 250

zonder de toestemming van hetzij de bewoner, hetzij de eigenaar of zijn rechthebbende, hetzij de gebruiker:

- in een woning, in een private plaats of in een informaticasysteem binnen te dringen;
- elke beveiliging van de betrokken informaticasystemen tijdelijk op te heffen, desgevallend met behulp van technische hulpmiddelen, valse signalen, valse sleutels of valse hoedanigheden;
- technische middelen in de betrokken informaticasystemen aan te brengen teneinde de door dat systeem opgeslagen, verwerkte of doorgestuurde gegevens te ontcijferen en te decoderen.

De maatregel bedoeld in deze paragraaf kan alleen worden bevolen om de gegevens op te sporen die kunnen dienen om de waarheid aan de dag te brengen. Hij kan alleen worden bevolen ten aanzien van personen die op grond van precieze aanwijzingen ervan verdacht worden het strafbare feit te hebben gepleegd, ten aanzien van de communicatiemiddelen of informaticasystemen die geregeld worden gebruikt door een persoon op wie een verdenking rust of ten aanzien van de plaatsen waar deze vermoed wordt te vertoeven. De maatregel kan eveneens worden bevolen ten aanzien van personen van wie op grond van precieze feiten vermoed wordt dat zij geregeld in verbinding staan met een persoon op wie een verdenking rust.

~~§ 2. De strafbare feiten die de maatregel bedoeld in paragraaf 1 kunnen wettigen zijn degene die bedoeld worden in:~~

~~1° de artikelen 101 tot en met 110 van het Strafwetboek;~~

~~1° /1 de hoofdstukken II en III van titel I, boek II van het Strafwetboek;~~

~~2° De artikelen 136bis, 136ter, 136quater, 136sexies en 136septies van hetzelfde Wetboek en artikel 41 van de wet van 29 maart 2004 betreffende de samenwerking met het Internationaal Strafgerechtshof en de internationale straftribunalen;~~

~~3° boek II, titel I ter, van hetzelfde Wetboek;~~

~~4° artikel 147 van hetzelfde Wetboek;~~

~~5° de artikelen 160, 161, 162, 163, 168, 171, 173 en 176 van hetzelfde Wetboek;~~

~~6° de artikelen 180 en 186 van hetzelfde Wetboek;~~

~~7° artikel 210bis van hetzelfde Wetboek;~~

~~8° de artikelen 246, 247, 248, 249, en 250~~

van hetzelfde Wetboek;
 9° artikel 259bis van hetzelfde Wetboek;
 10° artikel 314bis van hetzelfde Wetboek;
 11° de artikelen 324bis en 324ter van hetzelfde Wetboek;
 12° de artikelen 327, 328, 329 en 330 van hetzelfde Wetboek, voor zover een klacht is ingediend;
 13° artikel 331bis van hetzelfde Wetboek;
 14° artikel 347bis van hetzelfde Wetboek;
 15° de artikelen 417/7 tot 417/22 van hetzelfde Wetboek;
 16° artikel 417/24 van hetzelfde Wetboek;
 17° de artikelen 417/25 tot 417/38, 417/44 tot 417/45, 433quater/1, 433quater/4 van hetzelfde Wetboek;
 18° artikel 393 van hetzelfde Wetboek;
 19° de artikelen 394 en 397 van hetzelfde Wetboek;
 20° de artikelen 428 en 429 van hetzelfde Wetboek;
 21° artikel 433bis/1 van hetzelfde Wetboek;
 22° de artikelen 433quinquies tot 433octies van hetzelfde Wetboek;
 22/1° . de artikelen 433novies/2 tot 433novies/10 van hetzelfde Wetboek;
 23° artikel 434 van hetzelfde Wetboek;
 24° de artikelen 468, 470, 471 en 472 van hetzelfde Wetboek;
 25° artikel 475 van hetzelfde Wetboek;
 26° boek II, titel IX, hoofdstuk I, sectie 2bis, en hoofdstuk Ibis van hetzelfde Wetboek;
 27° de artikelen 504bis en 504ter van hetzelfde Wetboek;
 28° artikel 504quater van hetzelfde Wetboek;
 29° artikel 505, eerste lid, 1° van hetzelfde Wetboek wanneer de betrokken zaken werden weggenomen, verduisterd of verkregen door een misdaad of wanbedrijf vermeld in dat artikel;
 30° artikel 505, eerste lid, 2°, 3° en 4° van hetzelfde Wetboek;
 31° de artikelen 510, 511, eerste lid en 516 van hetzelfde Wetboek;
 32° artikel 520 van hetzelfde Wetboek, indien de omstandigheden bedoeld in de artikelen 510 of 511, eerste lid, van hetzelfde Wetboek verenigd zijn;
 33° de artikelen 550bis en 550ter van hetzelfde Wetboek;
 34° artikel 2bis van de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende

van hetzelfde Wetboek;
~~9° artikel 259bis van hetzelfde Wetboek;~~
~~10° artikel 314bis van hetzelfde Wetboek;~~
~~11° de artikelen 324bis en 324ter van hetzelfde Wetboek;~~
~~12° de artikelen 327, 328, 329 en 330 van hetzelfde Wetboek, voor zover een klacht is ingediend;~~
~~13° artikel 331bis van hetzelfde Wetboek;~~
~~14° artikel 347bis van hetzelfde Wetboek;~~
~~15° de artikelen 417/7 tot 417/22 van hetzelfde Wetboek;~~
~~16° artikel 417/24 van hetzelfde Wetboek;~~
~~17° de artikelen 417/25 tot 417/38, 417/44 tot 417/45, 433quater/1, 433quater/4 van hetzelfde Wetboek;~~
~~18° artikel 393 van hetzelfde Wetboek;~~
~~19° de artikelen 394 en 397 van hetzelfde Wetboek;~~
~~20° de artikelen 428 en 429 van hetzelfde Wetboek;~~
~~21° artikel 433bis/1 van hetzelfde Wetboek;~~
~~22° de artikelen 433quinquies tot 433octies van hetzelfde Wetboek;~~
~~22/1° . de artikelen 433novies/2 tot 433novies/10 van hetzelfde Wetboek;~~
~~23° artikel 434 van hetzelfde Wetboek;~~
~~24° de artikelen 468, 470, 471 en 472 van hetzelfde Wetboek;~~
~~25° artikel 475 van hetzelfde Wetboek;~~
~~26° boek II, titel IX, hoofdstuk I, sectie 2bis, en hoofdstuk Ibis van hetzelfde Wetboek;~~
~~27° de artikelen 504bis en 504ter van hetzelfde Wetboek;~~
~~28° artikel 504quater van hetzelfde Wetboek;~~
~~29° artikel 505, eerste lid, 1° van hetzelfde Wetboek wanneer de betrokken zaken werden weggenomen, verduisterd of verkregen door een misdaad of wanbedrijf vermeld in dat artikel;~~
~~30° artikel 505, eerste lid, 2°, 3° en 4° van hetzelfde Wetboek;~~
~~31° de artikelen 510, 511, eerste lid en 516 van hetzelfde Wetboek;~~
~~32° artikel 520 van hetzelfde Wetboek, indien de omstandigheden bedoeld in de artikelen 510 of 511, eerste lid, van hetzelfde Wetboek verenigd zijn;~~
~~33° de artikelen 550bis en 550ter van hetzelfde Wetboek;~~
~~34° artikel 2bis van de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende~~

middelen, psychotrope stoffen, ontsmettingsstoffen en antiseptica en van de stoffen die kunnen gebruikt worden voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen en psychotrope stoffen;

35° de wet van 28 mei 1956 betreffende ontplofbare en voor de deflagratie vatbare stoffen en mengsels en de daarmee geladen

tuigen; 36° artikel 1 van het koninklijk besluit van 12 april 1974 betreffende sommige verrichtingen in verband met stoffen met hormonale, anti-hormonale, anabole, anti-infectieuze, anti-parasitaire, en anti-inflammatoire werking, welk artikel betrekking heeft op strafbare feiten waarop overeenkomstig de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van de gifstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, ontsmettingsstoffen en antiseptica straffen worden gesteld.;

37° de artikelen 77bis tot 77quiquies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

38° artikel 10, § 1, 2°, van de wet van 15 juli 1985 betreffende het gebruik bij dieren van stoffen met hormonale, anti-hormonale, beta-adrenergische of productiestimulerende werking;

39° artikel 10 van de wet van 5 augustus 1991 betreffende de in-, uit- en doorvoer van wapens, munitie en speciaal voor militair gebruik dienstig materieel en daaraan verbonden technologie;

40° artikel 145, § 3 en § 3bis, van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie;

41° de artikelen 8 tot 11, 14, 16, 19, 1°, 2°, 3°, 5° en 6°, 20, 22, 27 en 33 van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens, ook "wapenwet" genoemd;

42° de artikelen 21 tot 26 van het Samenwerkingsakkoord van 2 maart 2007 tussen de Federale Staat, het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de uitvoering van de overeenkomst tot verbod van de ontwikkeling, de productie, de aanleg van voorraden en het gebruik van chemische wapens en inzake de vernietiging van deze wapens, gedaan te Parijs op 13 januari 1993;

middelen, psychotrope stoffen, ontsmettingsstoffen en antiseptica en van de stoffen die kunnen gebruikt worden voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen en psychotrope stoffen;

35° de wet van 28 mei 1956 betreffende ontplofbare en voor de deflagratie vatbare stoffen en mengsels en de daarmee geladen

tuigen; 36° artikel 1 van het koninklijk besluit van 12 april 1974 betreffende sommige verrichtingen in verband met stoffen met hormonale, anti-hormonale, anabole, anti-infectieuze, anti-parasitaire, en anti-inflammatoire werking, welk artikel

betrekking heeft op strafbare feiten waarop overeenkomstig de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van de gifstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, ontsmettingsstoffen en antiseptica straffen worden gesteld.;

37° de artikelen 77bis tot 77quiquies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

38° artikel 10, § 1, 2°, van de wet van 15 juli 1985 betreffende het gebruik bij dieren van stoffen met hormonale, anti-hormonale, beta-adrenergische of productiestimulerende werking;

39° artikel 10 van de wet van 5 augustus 1991 betreffende de in-, uit- en doorvoer van wapens, munitie en speciaal voor militair gebruik dienstig materieel en daaraan verbonden technologie;

40° artikel 145, § 3 en § 3bis, van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie;

41° de artikelen 8 tot 11, 14, 16, 19, 1°, 2°, 3°, 5° en 6°, 20, 22, 27 en 33 van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens, ook "wapenwet" genoemd;

42° de artikelen 21 tot 26 van het Samenwerkingsakkoord van 2 maart 2007 tussen de Federale Staat, het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de uitvoering van de overeenkomst tot verbod van de ontwikkeling, de productie, de aanleg van voorraden en het gebruik van chemische wapens en inzake de vernietiging van deze wapens, gedaan te Parijs op 13 januari 1993;

43° artikel 47 van het decreet van het Vlaams Parlement van 15 juni 2012 betreffende de in-, uit-, doorvoer en overbrenging van defensiegerelateerde producten, ander voor militair gebruik dienstig materiaal, ordehandhavingsmateriaal, civiele vuurwapens, onderdelen en munitie;

44° artikel 20 van het decreet van het Waals Gewest van 21 juni 2012 betreffende de invoer, uitvoer, doorvoer en overdracht van civiele wapens en van defensiegerelateerde producten;

45° artikel 42 van de ordonnantie van het Brussels Hoofdstedelijk gewest van 20 juni 2013 betreffende de in-, uit-, doorvoer en overbrenging van defensiegerelateerde producten, ander voor militair gebruik dienstig materiaal, ordehandhavingsmateriaal, civiele vuurwapens, onderdelen, toebehoren en munitie ervan.

§ 3. Poging tot het plegen van een misdaad bedoeld in de voorgaande paragraaf kan eveneens een maatregel wettigen.

§ 4. Een strafbaar feit, bedoeld in de artikelen 322 of 323 van het Strafwetboek, kan eveneens een maatregel wettigen, voor zover de vereniging gevormd is met het doel een aanslag te plegen tegen de personen of eigendommen bedoeld in § 2 of om het in artikel 467, eerste lid, van het Strafwetboek bedoelde strafbare feit te begaan.

§ 5. In geval van ontdekking op heterdaad en zolang de heterdaadsituatie duurt, kan de procureur des Konings de maatregel bedoeld in paragraaf 1 bevelen voor de strafbare feiten bedoeld in de artikelen 137, 347bis, 434 of 470 van het Strafwetboek. In geval van ontdekking op heterdaad kan de procureur des Konings bovendien de maatregel bedoeld in paragraaf 1 bevelen voor het in artikel 137 van het Strafwetboek bedoelde strafbare feit, met uitzondering van het in artikel 137, § 3, 6°, van hetzelfde Wetboek bedoelde strafbare feit, binnen de tweeënzeventig uur na de ontdekking van dit strafbare feit.

De machtiging kan mondeling worden verleend en dient zo spoedig mogelijk schriftelijk te worden bevestigd.

§ 6. Een bevoegde buitenlandse overheid mag, in het raam van een strafrechtelijk onderzoek, tijdelijk niet voor publiek toegankelijke communicatie of gegevens

~~43° artikel 47 van het decreet van het Vlaams Parlement van 15 juni 2012 betreffende de in-, uit-, doorvoer en overbrenging van defensiegerelateerde producten, ander voor militair gebruik dienstig materiaal,~~

~~ordehandhavingsmateriaal, civiele vuurwapens, onderdelen en munitie;~~

~~44° artikel 20 van het decreet van het Waals Gewest van 21 juni 2012 betreffende de invoer, uitvoer, doorvoer en overdracht van civiele wapens en van defensiegerelateerde producten;~~

~~45° artikel 42 van de ordonnantie van het Brussels Hoofdstedelijk gewest van 20 juni 2013 betreffende de in-, uit-, doorvoer en overbrenging van defensiegerelateerde producten, ander voor militair gebruik dienstig materiaal, ordehandhavingsmateriaal, civiele vuurwapens, onderdelen, toebehoren en munitie ervan.~~

§ 2. De strafbare feiten die de maatregel bedoeld in paragraaf 1 kunnen wettigen zijn degene die bedoeld worden in:

1° de artikelen 82 tot 88 en 90 tot 92 van het Strafwetboek en artikel 41 van de wet van 29 maart 2004 betreffende de samenwerking met het Internationaal Strafgerechtshof en de internationale straftribunalen;

2° artikel 96 van hetzelfde Wetboek;

3° de artikelen 97 en 98 van hetzelfde Wetboek;

4° de artikelen 134 tot 149 van hetzelfde Wetboek;

5° artikel 151 van hetzelfde Wetboek;

6° de artikelen 152 tot 165, 171 en 172, 177, 265, 268 van hetzelfde Wetboek;

7° artikel 219 van hetzelfde Wetboek;

8° de artikelen 223 tot 225 van hetzelfde Wetboek;

9° de artikelen 226 tot 228 van hetzelfde Wetboek;

10° de artikelen 231, 232 en 234 van hetzelfde Wetboek, voor zover een klacht is ingediend;

11° artikel 233 van hetzelfde Wetboek;

12° artikel 258 tot 260 van hetzelfde Wetboek;

13° artikel 340 van hetzelfde Wetboek;

14° de artikelen 342 tot 346 van hetzelfde Wetboek;

15° boek II, titel 4, hoofdstuk 1, van hetzelfde Wetboek;

van een informaticasysteem onderscheppen, er kennis van nemen en opnemen, ingeval de persoon op wie deze maatregel betrekking heeft, zich op het Belgische grondgebied bevindt en indien voldaan is aan de volgende voorwaarden :

1° deze maatregel vereist geen technische tussenkomst van een instantie die in België is gevestigd;

2° de betrokken buitenlandse overheid heeft kennis gegeven van deze maatregel aan een Belgische rechterlijke overheid;

3° in deze mogelijkheid is voorzien in een internationaal rechtsinstrument tussen België en de verzoekende Staat;

4° de in § 7 bedoelde beslissing van de onderzoeksrechter is nog niet meegedeeld aan de betrokken buitenlandse overheid.

De gegevens die op grond van deze paragraaf zijn verzameld, kunnen alleen worden gebruikt op voorwaarde dat de bevoegde Belgische rechterlijke overheid instemt met de maatregel.

§ 7. Zodra de procureur des Konings de in paragraaf 6, eerste lid, 2°, bedoelde kennisgeving ontvangt, maakt hij ze onverwijld aanhangig bij de onderzoeksrechter.

De onderzoeksrechter bij wie een kennisgeving als bedoeld in § 6, eerste lid, 2°, aanhangig is gemaakt, stemt in met de betrokken maatregel indien deze toelaatbaar is overeenkomstig het bepaalde in dit artikel.

Hij stelt de betrokken buitenlandse overheid in kennis van zijn beslissing binnen zesennegentig uur vanaf de ontvangst ervan door de Belgische gerechtelijke overheid.

Ingeval een bijkomende termijn noodzakelijk is, kan de onderzoeksrechter zijn beslissing en de kennisgeving ervan aan de bevoegde buitenlandse overheid maximum acht dagen uitstellen. Hij verwittigt hiervan onverwijld de bevoegde buitenlandse overheid met opgave van de redenen.

Ingeval de onderzoeksrechter de in § 6 bedoelde maatregel niet toestaat, deelt hij de buitenlandse overheid eveneens mee dat de verkregen gegevens moeten worden vernietigd zonder te kunnen worden gebruikt.

16° de artikelen 276 tot 284 van hetzelfde Wetboek;

17° de artikelen 389 tot 391, 393, 398 tot 402, 546, 562, 564 tot 571, 573 tot 583, 585 tot 611, 613 en 624 van hetzelfde Wetboek;

18° de artikelen 406 tot 409 van hetzelfde Wetboek;

19° boek II, titel 4, hoofdstuk 5, en titel 6, hoofdstuk 1, afdeling 1, onderafdeling 4, van hetzelfde Wetboek;

20° de artikelen 427 en 428 van hetzelfde Wetboek;

21° de artikelen 439 en 445 van hetzelfde Wetboek;

22° artikel 451 van hetzelfde Wetboek;

23° de artikelen 467 tot 469 van hetzelfde Wetboek;

24° artikel 487 van hetzelfde Wetboek;

25° artikel 488 van hetzelfde Wetboek;

26° artikel 501 van hetzelfde Wetboek wanneer de betrokken zaken werden weggenomen, verduisterd of verkregen door een misdrijf bedoeld in dat artikel;

27° artikel 502, eerste lid, 1°, 2° en 3°, en 503 van hetzelfde Wetboek;

28° de artikelen 507 en 508 van hetzelfde Wetboek;

29° artikel 513 van hetzelfde Wetboek, indien de omstandigheden bedoeld in de artikelen 507 of 508 van hetzelfde Wetboek verenigd zijn;

30° de artikelen 524 tot 533 van hetzelfde Wetboek;

31° de artikelen 542 tot 545 en 551 tot 559 van hetzelfde Wetboek;

32° de artikelen 638 en 639 van hetzelfde Wetboek;

33° artikel 2bis van de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, psychotrope stoffen, ontsmettingsstoffen en antiseptica en van de stoffen die kunnen gebruikt worden voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen en psychotrope stoffen;

34° de wet van 28 mei 1956 betreffende ontplofbare en voor de deflagratie vatbare stoffen en mengsels en de daarmee geladen tuigen;

35° artikel 1 van het koninklijk besluit van 12 april 1974 betreffende sommige verrichtingen in verband met stoffen met hormonale, antihormonale, anabole,

beta-adrenergische, anti-infectieuze, anti-parasitaire, en anti-inflammatoire werking, welk artikel betrekking heeft op strafbare feiten waarop overeenkomstig de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van de gifstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, psychotrope stoffen, ontsmettingsstoffen en antiseptica en van de stoffen die kunnen gebruikt worden voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen en psychotrope stoffen straffen worden gesteld;

36° artikel 10, § 1, 2°, van de wet van 15 juli 1985 betreffende het gebruik bij dieren van stoffen met hormonale, anti-hormonale, bèta-adrenergische of productie-stimulerende werking;

37° artikel 10 van de wet van 5 augustus 1991 betreffende de in-, uit- en doorvoer van en de bestrijding van illegale handel in wapens, munitie en speciaal voor militair gebruik of voor ordehandhaving dienstig materieel en daaraan verbonden technologie;

38° artikel 237 van het Strafwetboek en artikel 145, § 3, van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie;

39° de artikelen 8 tot 11, 14, 16, 19, 1°, 2°, 3°, 5° en 6°, 20, 22, 27 en 33 van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens, ook “wapenwet” genoemd;

40° de artikelen 21 tot 26 van het Samenwerkingsakkoord van 2 maart 2007 tussen de Federale Staat, het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de uitvoering van de overeenkomst tot verbod van de ontwikkeling, de productie, de aanleg van voorraden en het gebruik van chemische wapens en inzake de vernietiging van deze wapens, gedaan te Parijs op 13 januari 1993;

41° artikel 47 van het decreet van het Vlaams Gewest van 15 juni 2012 betreffende de in-, uit-, doorvoer en overbrenging van defensiegerelateerde producten, ander voor militair gebruik dienstig materiaal, civiele ordehandhavingsmateriaal, civiele vuurwapens, onderdelen en munitie;

42° artikel 20 van het decreet van het Waals Gewest van 21 juni 2012 betreffende de invoer, uitvoer, doorvoer en overdracht van civiele wapens en van defensiegerelateerde producten;

43° artikel 42 van de ordonnantie van het Brussels Hoofdstedelijk gewest van 20 juni 2013 betreffende de in-, uit-, doorvoer en overbrenging van defensiegerelateerde producten, ander voor militair gebruik dienstig materiaal, ordehandhavingsmateriaal, civiele vuurwapens, onderdelen, toebehoren en munitie ervan;

;

§ 3. Poging tot het plegen van een ~~misdrijf~~ **misdrijf** bedoeld in de voorgaande paragraaf kan eveneens een maatregel wettigen.

§ 4. Een strafbaar feit, bedoeld in de ~~artikelen 322 of 323~~ **artikelen 403 of 405** van het Strafwetboek, kan eveneens een maatregel wettigen, voor zover de vereniging gevormd is met het doel een aanslag te plegen tegen de personen of eigendommen bedoeld in § 2 of om het in ~~artikel 467, eerste lid~~ **artikel 466**, van het Strafwetboek bedoelde strafbare feit te begaan.

§ 5. In geval van ontdekking op heterdaad en zolang de heterdaadsituatie duurt, kan de procureur des Konings de maatregel bedoeld in paragraaf 1 bevelen voor de strafbare feiten bedoeld in de ~~artikelen 137, 347bis, 434 of 470~~ **artikelen 219, 220, 226 tot 229, 371, 464 of 468** van het Strafwetboek. In geval van ontdekking op heterdaad kan de procureur des Konings bovendien de maatregel bedoeld in paragraaf 1 bevelen voor het in ~~artikel 137 van het Strafwetboek bedoelde strafbare feit, met uitzondering van het in artikel 137, § 3, 6°~~ **artikel 371 van het Strafwetboek bedoelde strafbare feit, met uitzondering van het artikel 371, § 3, eerste lid, 6°, van hetzelfde Wetboek bedoelde strafbare feit, binnen de tweeënzeventig uur na de ontdekking van dit strafbare feit.**

De machtiging kan mondeling worden verleend en dient zo spoedig mogelijk schriftelijk te worden bevestigd.

§ 6. Een bevoegde buitenlandse overheid mag, in het raam van een strafrechtelijk onderzoek, tijdelijk niet voor publiek toegankelijke communicatie of gegevens

van een informaticasysteem onderscheppen, er kennis van nemen en opnemen, ingeval de persoon op wie deze maatregel betrekking heeft, zich op het Belgische grondgebied bevindt en indien voldaan is aan de volgende voorwaarden :

1° deze maatregel vereist geen technische tussenkomst van een instantie die in België is gevestigd;

2° de betrokken buitenlandse overheid heeft kennis gegeven van deze maatregel aan een Belgische rechterlijke overheid;

3° in deze mogelijkheid is voorzien in een internationaal rechtsinstrument tussen België en de verzoekende Staat;

4° de in § 7 bedoelde beslissing van de onderzoeksrechter is nog niet meegedeeld aan de betrokken buitenlandse overheid.

De gegevens die op grond van deze paragraaf zijn verzameld, kunnen alleen worden gebruikt op voorwaarde dat de bevoegde Belgische rechterlijke overheid instemt met de maatregel.

§ 7. Zodra de procureur des Konings de in paragraaf 6, eerste lid, 2°, bedoelde kennisgeving ontvangt, maakt hij ze onverwijld aanhangig bij de onderzoeksrechter.

De onderzoeksrechter bij wie een kennisgeving als bedoeld in § 6, eerste lid, 2°, aanhangig is gemaakt, stemt in met de betrokken maatregel indien deze toelaatbaar is overeenkomstig het bepaalde in dit artikel.

Hij stelt de betrokken buitenlandse overheid in kennis van zijn beslissing binnen zesennegentig uur vanaf de ontvangst ervan door de Belgische gerechtelijke overheid.

Ingeval een bijkomende termijn noodzakelijk is, kan de onderzoeksrechter zijn beslissing en de kennisgeving ervan aan de bevoegde buitenlandse overheid maximum acht dagen uitstellen. Hij verwittigt hiervan onverwijld de bevoegde buitenlandse overheid met opgave van de redenen.

Ingeval de onderzoeksrechter de in § 6 bedoelde maatregel niet toestaat, deelt hij de buitenlandse overheid eveneens mee dat de verkregen gegevens moeten worden vernietigd zonder te kunnen worden gebruikt.

Art. 90quater

Art. 90quater

§ 1. Voor iedere maatregel op grond van artikel 90ter wordt vooraf een met redenen omklede schriftelijke machtiging gegeven door de onderzoeksrechter die deze meedeelt aan de procureur des Konings.

De machtiging wordt gedagtekend en vermeldt:

1° de aanwijzingen en de concrete feiten, eigen aan de zaak, die de maatregel wettigen overeenkomstig artikel 90ter;

2° de redenen waarom de maatregel onontbeerlijk is om de waarheid aan de dag te brengen;

3° de persoon, het communicatiemiddel, het informaticasysteem of de plaats die het voorwerp is van de maatregel;

4° de periode tijdens welke de maatregel kan worden uitgeoefend, die niet langer mag zijn dan één maand. Deze termijn vangt aan de dag van de machtiging waarbij de maatregel wordt bevolen, of, in geval van artikel 90quinquies, eerste lid, verlengd, en loopt tot en met de dag voor de zoveelste van de daarop volgende maand;

5° de naam en de hoedanigheid van de officier of officieren van gerechtelijke politie aangewezen voor de uitvoering van de maatregel.

In spoedeisende gevallen kan de machtiging mondeling worden verleend. Deze machtiging wordt zo spoedig mogelijk bevestigd in de vorm bepaald in het tweede lid.

§ 2. De onderzoeksrechter kan, om de maatregel bedoeld in artikel 90ter, § 1, mogelijk te maken, rechtstreeks of via de tussenkomst van een politiedienst aangewezen door de Koning, de medewerking vorderen van:

- de operator van een elektronisch communicatie-netwerk;

- iedereen die binnen het Belgisch grondgebied, op welke wijze ook, een dienst beschikbaar stelt of aanbiedt, die bestaat in het overbrengen van signalen via elektronische communicatienetwerken, of er in bestaat gebruikers toe te laten via een elektronisch communicatienetwerk informatie te verkrijgen of te ontvangen of te verspreiden. Hieronder wordt ook de verstrekker van een elektronische communicatiedienst begrepen.

Iedere persoon die uit hoofde van zijn bediening kennis krijgt van de maatregel of daaraan zijn medewerking verleent, is tot

§ 1. Voor iedere maatregel op grond van artikel 90ter wordt vooraf een met redenen omklede schriftelijke machtiging gegeven door de onderzoeksrechter die deze meedeelt aan de procureur des Konings.

De machtiging wordt gedagtekend en vermeldt:

1° de aanwijzingen en de concrete feiten, eigen aan de zaak, die de maatregel wettigen overeenkomstig artikel 90ter;

2° de redenen waarom de maatregel onontbeerlijk is om de waarheid aan de dag te brengen;

3° de persoon, het communicatiemiddel, het informaticasysteem of de plaats die het voorwerp is van de maatregel;

4° de periode tijdens welke de maatregel kan worden uitgeoefend, die niet langer mag zijn dan één maand. Deze termijn vangt aan de dag van de machtiging waarbij de maatregel wordt bevolen, of, in geval van artikel 90quinquies, eerste lid, verlengd, en loopt tot en met de dag voor de zoveelste van de daarop volgende maand;

5° de naam en de hoedanigheid van de officier of officieren van gerechtelijke politie aangewezen voor de uitvoering van de maatregel.

In spoedeisende gevallen kan de machtiging mondeling worden verleend. Deze machtiging wordt zo spoedig mogelijk bevestigd in de vorm bepaald in het tweede lid.

§ 2. De onderzoeksrechter kan, om de maatregel bedoeld in artikel 90ter, § 1, mogelijk te maken, rechtstreeks of via de tussenkomst van een politiedienst aangewezen door de Koning, de medewerking vorderen van:

- de operator van een elektronisch communicatie-netwerk;

- iedereen die binnen het Belgisch grondgebied, op welke wijze ook, een dienst beschikbaar stelt of aanbiedt, die bestaat in het overbrengen van signalen via elektronische communicatienetwerken, of er in bestaat gebruikers toe te laten via een elektronisch communicatienetwerk informatie te verkrijgen of te ontvangen of te verspreiden. Hieronder wordt ook de verstrekker van een elektronische communicatiedienst begrepen.

De in het eerste lid genoemde personen zijn verplicht hun medewerking te verlenen.

geheimhouding verplicht. Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek.

Iedere persoon die zijn technische medewerking aan de vorderingen bedoeld in het eerste lid weigert of niet verleent in werkelijke tijd of, in voorkomend geval, op het tijdstip bepaald in de vordering, medewerking waarvan de modaliteiten vastgesteld worden door de Koning, op voorstel van de minister van Justitie en de minister bevoegd voor Telecommunicatie, wordt gestraft met geldboete van honderd euro tot dertigduizend euro.

§ 3. De onderzoeksrechter mag voor de tenuitvoerlegging van de maatregel bedoeld in artikel 90ter, § 1, alleen officieren van gerechtelijke politie aanwijzen. Deze kunnen zich echter laten bijstaan door agenten van gerechtelijke politie en, onder de voorwaarden door de Koning bepaald, door personeelsleden van het administratief en logistiek kader van de geïntegreerde politie. De laatstgenoemde personen mogen niet belast worden met de analyse van de inhoud van de opgenomen communicatie of gegevens, tenzij het een specifieke expertise betreft, of met de selectie van voor het onderzoek van belang geachte delen, zoals bedoeld in artikel 90sexies, § 1, 2°.

De officieren van gerechtelijke politie houden de namen bij van de personen door wie zij zich laten bijstaan, in een lijst die voor elk dossier afzonderlijk wordt opgesteld volgens de nadere regels door de Koning bepaald, na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Indien deze personen belast zijn met de uitvoering van het bevel bedoeld in artikel 90ter, § 1, derde lid, worden hun namen niet vermeld in het gerechtelijk dossier.

De aangewezen officieren van gerechtelijke politie brengen ten minste om de vijf dagen schriftelijk verslag uit aan de onderzoeksrechter over de tenuitvoerlegging van de machtiging.

§ 4. De onderzoeksrechter kan personen van wie hij vermoedt dat ze een bijzondere kennis hebben van het communicatiemiddel of het informaticasysteem waarop de maatregel betrekking heeft of van diensten of toepassingen om gegevens, die worden opgeslagen, verwerkt of overgedragen via

Iedere persoon die uit hoofde van zijn bediening kennis krijgt van de maatregel of daaraan zijn medewerking verleent, is tot geheimhouding verplicht. Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig ~~artikel 458~~ **artikel 352** van het Strafwetboek.

Iedere persoon die zijn technische medewerking aan de vorderingen bedoeld in het eerste lid weigert of niet verleent in werkelijke tijd of, in voorkomend geval, op het tijdstip bepaald in de vordering, medewerking waarvan de modaliteiten vastgesteld worden door de Koning, op voorstel van de minister van Justitie en de minister bevoegd voor Telecommunicatie, wordt gestraft ~~met geldboete van honderd euro tot dertigduizend euro~~ **overeenkomstig de artikelen 655 en 656 van het Strafwetboek.**

§ 3. De onderzoeksrechter mag voor de tenuitvoerlegging van de maatregel bedoeld in artikel 90ter, § 1, alleen officieren van gerechtelijke politie aanwijzen. Deze kunnen zich echter laten bijstaan door agenten van gerechtelijke politie en, onder de voorwaarden door de Koning bepaald, door personeelsleden van het administratief en logistiek kader van de geïntegreerde politie. De laatstgenoemde personen mogen niet belast worden met de analyse van de inhoud van de opgenomen communicatie of gegevens, tenzij het een specifieke expertise betreft, of met de selectie van voor het onderzoek van belang geachte delen, zoals bedoeld in artikel 90sexies, § 1, 2°.

De officieren van gerechtelijke politie houden de namen bij van de personen door wie zij zich laten bijstaan, in een lijst die voor elk dossier afzonderlijk wordt opgesteld volgens de nadere regels door de Koning bepaald, na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Indien deze personen belast zijn met de uitvoering van het bevel bedoeld in artikel 90ter, § 1, derde lid, worden hun namen niet vermeld in het gerechtelijk dossier.

De aangewezen officieren van gerechtelijke politie brengen ten minste om de vijf dagen schriftelijk verslag uit aan de onderzoeksrechter over de tenuitvoerlegging van de machtiging.

§ 4. De onderzoeksrechter kan personen van wie hij vermoedt dat ze een bijzondere

een communicatiemiddel of een informaticasysteem, te beveiligen, te coderen of te versleutelen, rechtstreeks of via de tussenkomst van een politiedienst aangewezen door de Koning, vorderen inlichtingen te verlenen over de werking ervan en over de wijze om in een verstaanbare vorm toegang te verkrijgen tot de inhoud ervan die wordt of is overgebracht.

Hij kan personen vorderen om deze inhoud toegankelijk te maken in de door hem gewenste vorm.

Iedere persoon die zijn technische medewerking weigert aan de vorderingen bedoeld in het eerste en tweede lid, of de maatregel bedoeld in artikel 90ter, § 1, hindert, wordt gestraft met geldboete van honderd euro tot dertigduizend euro.

Wanneer de medewerking bedoeld in het eerste en tweede lid de uitvoering van een misdaad of een wanbedrijf kan verhinderen, of de gevolgen ervan kan beperken, en deze medewerking niet verleend wordt, zijn de straffen een gevangenisstraf van één tot vijf jaar en een geldboete van vijfhonderd euro tot vijftigduizend euro of een van die straffen alleen.

Iedere persoon die uit hoofde van zijn bediening kennis krijgt van de maatregel of gevorderd wordt zijn technische medewerking te verlenen, is tot geheimhouding verplicht. Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek.

§ 5. In voorkomend geval is artikel 88ter, vierde lid toepasbaar op de gegevens, aangetroffen door een zoeking in een informaticasysteem met toepassing van artikel 90ter, § 1.

Art. 90octies, §2

§ 2. De maatregel mag niet ten uitvoer worden gelegd zonder dat, naar gelang van het geval, de stafhouder of de vertegenwoordiger van de provinciale orde van geneesheren ervan op de hoogte werd

kennis hebben van het communicatiemiddel of het informaticasysteem waarop de maatregel betrekking heeft of van diensten of toepassingen om gegevens, die worden opgeslagen, verwerkt of overgedragen via een communicatiemiddel of een informaticasysteem, te beveiligen, te coderen of te versleutelen, rechtstreeks of via de tussenkomst van een politiedienst aangewezen door de Koning, vorderen inlichtingen te verlenen over de werking ervan en over de wijze om in een verstaanbare vorm toegang te verkrijgen tot de inhoud ervan die wordt of is overgebracht.

Hij kan personen vorderen om deze inhoud toegankelijk te maken in de door hem gewenste vorm. **Zij zijn verplicht hun medewerking te verlenen.**

Iedere persoon die zijn technische medewerking weigert aan de vorderingen bedoeld in het eerste en tweede lid, of de maatregel bedoeld in artikel 90ter, § 1, hindert, wordt gestraft met geldboete van honderd euro tot dertigduizend euro.

~~Wanneer de medewerking bedoeld in het eerste en tweede lid de uitvoering van een misdaad of een wanbedrijf kan verhinderen, of de gevolgen ervan kan beperken, en deze medewerking niet verleend wordt, zijn de straffen een gevangenisstraf van één tot vijf jaar en een geldboete van vijfhonderd euro tot vijftigduizend euro of een van die straffen alleen.~~ **overeenkomstig de artikelen 655 en 656 van het Strafwetboek**

Iedere persoon die uit hoofde van zijn bediening kennis krijgt van de maatregel of gevorderd wordt zijn technische medewerking te verlenen, is tot geheimhouding verplicht. Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig ~~artikel 458~~ **artikel 352** van het Strafwetboek.

§ 5. In voorkomend geval is artikel 88ter, vierde lid toepasbaar op de gegevens, aangetroffen door een zoeking in een informaticasysteem met toepassing van artikel 90ter, § 1.

Art. 90octies, §2

§ 2. De maatregel mag niet ten uitvoer worden gelegd zonder dat, naar gelang van het geval, de stafhouder of de vertegenwoordiger van de provinciale orde van geneesheren ervan op de hoogte werd

gebracht.

Deze personen zijn tot geheimhouding verplicht. Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek.

Art. 90undecies, §1

§ 1. Onverminderd de toepassing van artikel 56, § 1, derde lid, van dit Wetboek, kan de onderzoeksrechter bevelen dat een referentiestaal onder dwang wordt afgenomen van een persoon tegen wie er aanwijzingen van schuld bestaan bij het plegen van feiten die bij hem aanhangig zijn, indien de feiten strafbaar zijn met een maximumstraf van vijf jaar gevangenisstraf of met een zwaardere straf.

In zijn met redenen omklede beschikking die hij meedeelt aan de procureur des Konings, vermeldt de onderzoeksrechter :

1° de omstandigheden van de zaak in het kader waarvan de afname wordt bevolen;

2° het bestaan van aanwijzingen van zijn schuld bij het plegen van feiten die bij hem aanhangig zijn;

3° de noodzaak om dwang te gebruiken;

4° in voorkomend geval, de vergelijking van het DNA-profiel met de DNA-profielen van de in het kader van die zaak aangetroffen sporen;

5° de eenmalige vergelijking van het DNA-profiel met de in de nationale DNA-gegevensbanken opgeslagen DNA-profielen;

6° in geval van een positief verband met een van de profielen bedoeld in de 4° of 5°, het opslaan van zijn DNA-profiel in de DNA-gegevensbank " Criminalistiek ";

7° in geval van het opslaan van het DNA-profiel, de systematische vergelijking van zijn DNA-profiel met de DNA-profielen opgeslagen in de nationale, buitenlandse en internationale DNA-gegevensbanken;

8° in geval van een positief verband met een van de profielen bedoeld in het 7°, het opslaan van dit verband;

9° het systematisch opstellen en vergelijken van zijn Y-STR-profiel, wanneer er ernstige aanwijzingen zijn dat de strafbare feiten een misdrijf uitmaken als bedoeld in artikel 5, § 1, derde lid, 8°, 9° of 10°, van de wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-onderzoek in strafzaken.

De onderzoeksrechter hoort vooraleer hij

gebracht.

Deze personen zijn tot geheimhouding verplicht. Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig ~~artikel 458~~ **artikel 352** van het Strafwetboek.

Art. 90undecies, §1

§ 1. Onverminderd de toepassing van artikel 56, § 1, derde lid, van dit Wetboek, kan de onderzoeksrechter bevelen dat een referentiestaal onder dwang wordt afgenomen van een persoon tegen wie er aanwijzingen van schuld bestaan bij het plegen van feiten die bij hem aanhangig zijn, indien de feiten strafbaar zijn met ~~een maximumstraf van vijf jaar gevangenisstraf~~ **een straf van niveau 2** of met een zwaardere straf.

In zijn met redenen omklede beschikking die hij meedeelt aan de procureur des Konings, vermeldt de onderzoeksrechter :

1° de omstandigheden van de zaak in het kader waarvan de afname wordt bevolen;

2° het bestaan van aanwijzingen van zijn schuld bij het plegen van feiten die bij hem aanhangig zijn;

3° de noodzaak om dwang te gebruiken;

4° in voorkomend geval, de vergelijking van het DNA-profiel met de DNA-profielen van de in het kader van die zaak aangetroffen sporen;

5° de eenmalige vergelijking van het DNA-profiel met de in de nationale DNA-gegevensbanken opgeslagen DNA-profielen;

6° in geval van een positief verband met een van de profielen bedoeld in de 4° of 5°, het opslaan van zijn DNA-profiel in de DNA-gegevensbank " Criminalistiek ";

7° in geval van het opslaan van het DNA-profiel, de systematische vergelijking van zijn DNA-profiel met de DNA-profielen opgeslagen in de nationale, buitenlandse en internationale DNA-gegevensbanken;

8° in geval van een positief verband met een van de profielen bedoeld in het 7°, het opslaan van dit verband;

9° het systematisch opstellen en vergelijken van zijn Y-STR-profiel, wanneer er ernstige aanwijzingen zijn dat de strafbare feiten een misdrijf uitmaken als bedoeld in artikel 5, § 1, derde lid, 8°, 9° of 10°, van de wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-onderzoek in strafzaken.

de afname onder dwang beveelt, de persoon die er het voorwerp van moet uitmaken, en stelt hem in kennis van de bepalingen onder 1° tot 9° opgesomd in het tweede lid.

Van de redenen van de eventuele weigering van de afname of van de instemming van de betrokkene met die maatregel, wordt door de onderzoeksrechter melding gemaakt in het proces-verbaal van verhoor.

Art. 90duodecies

§ 1. Indien de feiten die bij hem aanhangig zijn, strafbaar zijn met een maximumstraf van vijf jaar gevangenisstraf of met een zwaardere straf, en hij over aanwijzingen beschikt dat de betrokkene een directe band heeft met het gerechtelijk onderzoek, kan de onderzoeksrechter bevelen dat een referentiestaal onder dwang wordt afgenomen van een persoon die niet bedoeld is in artikel 90undecies.

In zijn met redenen omklede beschikking, die hij meedeelt aan de procureur des Konings, vermeldt de onderzoeksrechter :

- 1° de omstandigheden van de zaak in het kader waarvan de afname wordt bevolen;
- 2° de noodzaak om dwang te gebruiken;
- 3° de vergelijking van het DNA-profiel met de DNA-profielen van de aangetroffen sporen in het kader van de zaak;
- 4° het feit dat het DNA-profiel niet wordt overgezonden aan de beheerder van de nationale DNA-gegevensbanken, om er te worden vergeleken of er te worden opgeslagen.

§ 2. De onderzoeksrechter hoort vooraleer hij de afname onder dwang beveelt, de persoon die er het voorwerp van moet uitmaken, en stelt hem in kennis van de 1° tot 4° opgesomd in § 1, tweede lid.

Van de redenen van de eventuele weigering van de afname of van de instemming van de persoon met die maatregel wordt door de onderzoeksrechter melding gemaakt in het proces-verbaal van verhoor.

§ 3. De afname, het opstellen van het DNA-profiel van het referentiestaal, de vergelijking van DNA-profielen, de overzending van de uitslag aan de onderzoeksrechter, de kennisgeving van de uitslag aan de betrokkene, het tegenonderzoek worden verricht

De onderzoeksrechter hoort vooraleer hij de afname onder dwang beveelt, de persoon die er het voorwerp van moet uitmaken, en stelt hem in kennis van de bepalingen onder 1° tot 9° opgesomd in het tweede lid.

Van de redenen van de eventuele weigering van de afname of van de instemming van de betrokkene met die maatregel, wordt door de onderzoeksrechter melding gemaakt in het proces-verbaal van verhoor.

Art. 90duodecies

§ 1. Indien de feiten die bij hem aanhangig zijn, strafbaar zijn met een ~~maximumstraf van vijf jaar gevangenisstraf~~ **straf van niveau 3** of met een zwaardere straf, en hij over aanwijzingen beschikt dat de betrokkene een directe band heeft met het gerechtelijk onderzoek, kan de onderzoeksrechter bevelen dat een referentiestaal onder dwang wordt afgenomen van een persoon die niet bedoeld is in artikel 90undecies.

In zijn met redenen omklede beschikking, die hij meedeelt aan de procureur des Konings, vermeldt de onderzoeksrechter :

- 1° de omstandigheden van de zaak in het kader waarvan de afname wordt bevolen;
- 2° de noodzaak om dwang te gebruiken;
- 3° de vergelijking van het DNA-profiel met de DNA-profielen van de aangetroffen sporen in het kader van de zaak;
- 4° het feit dat het DNA-profiel niet wordt overgezonden aan de beheerder van de nationale DNA-gegevensbanken, om er te worden vergeleken of er te worden opgeslagen.

§ 2. De onderzoeksrechter hoort vooraleer hij de afname onder dwang beveelt, de persoon die er het voorwerp van moet uitmaken, en stelt hem in kennis van de 1° tot 4° opgesomd in § 1, tweede lid.

Van de redenen van de eventuele weigering van de afname of van de instemming van de persoon met die maatregel wordt door de onderzoeksrechter melding gemaakt in het proces-verbaal van verhoor.

§ 3. De afname, het opstellen van het DNA-profiel van het referentiestaal, de vergelijking van DNA-profielen, de overzending van de uitslag aan de onderzoeksrechter, de kennisgeving van de uitslag aan de betrokkene, het

overeenkomstig artikel 90undecies, §§ 2 tot 5.

De hoedanigheid van de persoon wordt meegedeeld aan de met de vergelijking van de DNA-profielen belaste deskundige, die het referentiestaal en de daaruit afgeleide stalen die DNA bevatten uiterlijk zes maanden na de overzending van zijn verslag vernietigt, tenzij de onderzoeksrechter bij een met redenen omklede beslissing een andere bewaartermijn beveelt om verdere analyse op basis van hetzelfde referentiestaal mogelijk te maken, die niet langer kan zijn dan vijf jaar.

§ 4. Ingeval de onderzoeksrechter in het kader van een dossier inzake misdrijven bedoeld in de artikelen 417/7 of 417/11 van het Strafwetboek beslist om geen DNA-profiel te laten opstellen van sporen of van een referentiestaal aangetroffen of afgenomen bij onderzoek aan het lichaam van het slachtoffer zoals bedoeld in artikel 90bis, verstrekt hij hierover op het einde van het gerechtelijk onderzoek uitleg aan het slachtoffer.

Art. 90sedecies

De procureur des Konings kan in andere situaties dan bedoeld in de artikelen 28quinquies en 57 indien het openbaar belang het vereist, aan de pers gegevens betreffende feiten die strafbaar zijn met criminele of correctionele straffen verstrekken. Hij waakt voor de inachtneming van het vermoeden van onschuld zolang niet definitief rechterlijk de schuld of onschuld is vastgesteld, de rechten van verdediging van de beklaagde of de beschuldigde, het slachtoffer en derden, het privéleven en de waardigheid van personen. Voor zover als mogelijk wordt de identiteit van de in het dossier genoemde personen niet vrijgegeven.

De procureur des Konings kan in het raam van het openbaar belang en de voorkoming van strafbare feiten met inbegrip van de bescherming tegen en de voorkoming van gevaren voor de openbare veiligheid duiding geven over ernstige criminele en correctionele zaken die werden afgesloten met een in kracht van gewijsde veroordeling.

Art. 91bis, eerste lid

tegenonderzoek worden verricht overeenkomstig artikel 90undecies, §§ 2 tot 5.

De hoedanigheid van de persoon wordt meegedeeld aan de met de vergelijking van de DNA-profielen belaste deskundige, die het referentiestaal en de daaruit afgeleide stalen die DNA bevatten uiterlijk zes maanden na de overzending van zijn verslag vernietigt, tenzij de onderzoeksrechter bij een met redenen omklede beslissing een andere bewaartermijn beveelt om verdere analyse op basis van hetzelfde referentiestaal mogelijk te maken, die niet langer kan zijn dan vijf jaar.

§ 4. Ingeval de onderzoeksrechter in het kader van een dossier inzake misdrijven bedoeld in de artikelen 417/7 of 417/11 **artikelen 134 of 138** van het Strafwetboek beslist om geen DNA-profiel te laten opstellen van sporen of van een referentiestaal aangetroffen of afgenomen bij onderzoek aan het lichaam van het slachtoffer zoals bedoeld in artikel 90bis, verstrekt hij hierover op het einde van het gerechtelijk onderzoek uitleg aan het slachtoffer.

Art. 90sedecies

De procureur des Konings kan in andere situaties dan bedoeld in de artikelen 28quinquies en 57 indien het openbaar belang het vereist, aan de pers gegevens betreffende ~~feiten die strafbaar zijn met criminele of correctionele straffen~~ **misdrijven** verstrekken. Hij waakt voor de inachtneming van het vermoeden van onschuld zolang niet definitief rechterlijk de schuld of onschuld is vastgesteld, de rechten van verdediging van de beklaagde of de beschuldigde, het slachtoffer en derden, het privéleven en de waardigheid van personen. Voor zover als mogelijk wordt de identiteit van de in het dossier genoemde personen niet vrijgegeven.

De procureur des Konings kan in het raam van het openbaar belang en de voorkoming van strafbare feiten met inbegrip van de bescherming tegen en de voorkoming van gevaren voor de openbare veiligheid duiding geven over ernstige ~~criminele en correctionele~~ zaken die werden afgesloten met een in kracht van gewijsde veroordeling.

Art. 91bis, eerste lid

Elke minderjarige en elke kwetsbare meerderjarige, die het slachtoffer of getuige is van de feiten bedoeld in de artikelen 347bis, 417/7 tot 417/22, 417/24 tot 417/47, 417/52 tot 417/54, 417/56, 433quater/1, 433quater/4, 398 tot 405ter, 409, 410, 422bis, 422ter, 423, 425, 426, 428, 433quinquies tot 433octies van het Strafwetboek, en de artikelen 77bis tot 77quinquies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, heeft het recht zich tijdens elk verhoor vanwege de rechterlijke instanties te laten begeleiden door een meerderjarig persoon van zijn keuze, behalve wanneer het openbaar ministerie of de onderzoeksmagistraat ten aanzien van deze persoon bij een met redenen omklede beslissing anders oordeelt in het belang van de minderjarige of de kwetsbare meerderjarige of teneinde de waarheid aan het licht te brengen.

Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt onder "kwetsbare meerderjarige" verstaan elke persoon van wie de kwetsbare toestand ten gevolge van zijn leeftijd, een zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid duidelijk is.

Art. 92

§ 1. Het verhoor van minderjarigen en kwetsbare meerderjarigen, die het slachtoffer zijn of getuige zijn van de artikelen 417/7 tot 417/19, 417/21, 417/22, 417/24 tot 417/36, 417/38, 417/56 en 409 van het Strafwetboek bedoelde misdrijven maakt het voorwerp uit van een audiovisuele opname, behalve wanneer de procureur des Konings of de onderzoeksrechter bij een met redenen omklede beslissing anders oordeelt rekening houdend met de omstandigheden eigen aan de zaak en in het belang van de minderjarige of van de kwetsbare meerderjarige.

De procureur des Konings of de onderzoeksrechter kan de audiovisuele opname bevelen van het verhoor van

Elke minderjarige en elke kwetsbare meerderjarige, die het slachtoffer of getuige is van de feiten bedoeld in de artikelen ~~347bis, 417/7 tot 417/22, 417/24 tot 417/47, 417/52 tot 417/54, 417/56, 433quater/1, 433quater/4, 398 tot 405ter, 409, 410, 422bis, 422ter, 423, 425, 426, 428, 433quinquies tot 433octies van het Strafwetboek, en de artikelen 77bis tot 77quinquies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen~~ **artikelen 134 tot 149, 151 tot 168, 171 tot 174, 183 tot 185, 187, 194 tot 198, 200, 201, 206 tot 211, 223 tot 225, 226 tot 228, 258 tot 260, 265, 268, 299 tot 301, 328 tot 330, 333 tot 335, 336 en 337 van het Strafwetboek**, heeft het recht zich tijdens elk verhoor vanwege de rechterlijke instanties te laten begeleiden door een meerderjarig persoon van zijn keuze, behalve wanneer het openbaar ministerie of de onderzoeksmagistraat ten aanzien van deze persoon bij een met redenen omklede beslissing anders oordeelt in het belang van de minderjarige of de kwetsbare meerderjarige of teneinde de waarheid aan het licht te brengen.

Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt onder "kwetsbare meerderjarige" verstaan elke persoon van wie de kwetsbare toestand ten gevolge van zijn leeftijd, een zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid duidelijk is.

Art. 92

§ 1. Het verhoor van minderjarigen en kwetsbare meerderjarigen, die het slachtoffer zijn of getuige zijn van de ~~artikelen 417/7 tot 417/19, 417/21, 417/22, 417/24 tot 417/36, 417/38, 417/56 en 409~~ **artikelen 134 tot 146, 148, 149, 151 tot 163, 165 en 206 tot 211** van het Strafwetboek bedoelde misdrijven maakt het voorwerp uit van een audiovisuele opname, behalve wanneer de procureur des Konings of de onderzoeksrechter bij een met redenen omklede beslissing anders oordeelt rekening houdend met de omstandigheden eigen aan de zaak en in het belang van de minderjarige of van de kwetsbare meerderjarige.

De procureur des Konings of de

minderjarigen en kwetsbare meerderjarigen die het slachtoffer zijn van de overige in artikel 91bis bedoelde misdrijven of daarvan getuige zijn.

De opname wordt gemaakt met de toestemming van de minderjarige of van de kwetsbare meerderjarige. Indien de minderjarige minder dan twaalf jaar oud is, is het voldoende hem hierover in te lichten.

§ 2. De audiovisuele opname van het verhoor van minderjarigen en kwetsbare meerderjarigen die slachtoffer of getuige zijn van andere misdrijven dan die bedoeld in artikel 91bis, kan worden bevolen in geval van ernstige en uitzonderlijke omstandigheden.

De opname wordt gemaakt met de toestemming van de minderjarige of van de kwetsbare meerderjarige. Indien de minderjarige minder dan twaalf jaar oud is, is het voldoende hem hierover in te lichten.

Art. 104

§ 1. De Getuigenbeschermingscommissie kan, met inachtneming van de beginselen van subsidiariteit en proportionaliteit, gewone beschermingsmaatregelen toekennen aan een bedreigde getuige en, in voorkomend geval en voorzover zij gevaar lopen als gevolg van de door hem afgelegde of af te leggen verklaringen, aan zijn gezinsleden en andere bloedverwanten.

De gewone beschermingsmaatregelen kunnen inzonderheid omvatten :

1° het afschermen van de gegevens van de betrokken persoon bij de dienst bevolking en bij de burgerlijke stand;

2° het verstrekken van raadgevingen op het vlak van preventie;

3° het plaatsen van technopreventieve middelen;

4° het aanstellen van een contactambtenaar;

5° het voorzien in een alarmprocedure;

6° het verstrekken van psychologische bijstand;

7° het preventief patrouilleren door de politiediensten;

8° het registreren van in- en uitgaande gesprekken;

9° het op regelmatige tijdstippen controleren van de raadplegingen van het rijksregister en/of het afschermen van de

onderzoeksrechter kan de audiovisuele opname bevelen van het verhoor van minderjarigen en kwetsbare meerderjarigen die het slachtoffer zijn van de overige in artikel 91bis bedoelde misdrijven of daarvan getuige zijn.

De opname wordt gemaakt met de toestemming van de minderjarige of van de kwetsbare meerderjarige. Indien de minderjarige minder dan twaalf jaar oud is, is het voldoende hem hierover in te lichten.

§ 2. De audiovisuele opname van het verhoor van minderjarigen en kwetsbare meerderjarigen die slachtoffer of getuige zijn van andere misdrijven dan die bedoeld in artikel 91bis, kan worden bevolen in geval van ernstige en uitzonderlijke omstandigheden.

De opname wordt gemaakt met de toestemming van de minderjarige of van de kwetsbare meerderjarige. Indien de minderjarige minder dan twaalf jaar oud is, is het voldoende hem hierover in te lichten.

Art. 104

§ 1. De Getuigenbeschermingscommissie kan, met inachtneming van de beginselen van subsidiariteit en proportionaliteit, gewone beschermingsmaatregelen toekennen aan een bedreigde getuige en, in voorkomend geval en voorzover zij gevaar lopen als gevolg van de door hem afgelegde of af te leggen verklaringen, aan zijn gezinsleden en andere bloedverwanten.

De gewone beschermingsmaatregelen kunnen inzonderheid omvatten :

1° het afschermen van de gegevens van de betrokken persoon bij de dienst bevolking en bij de burgerlijke stand;

2° het verstrekken van raadgevingen op het vlak van preventie;

3° het plaatsen van technopreventieve middelen;

4° het aanstellen van een contactambtenaar;

5° het voorzien in een alarmprocedure;

6° het verstrekken van psychologische bijstand;

7° het preventief patrouilleren door de politiediensten;

8° het registreren van in- en uitgaande gesprekken;

9° het op regelmatige tijdstippen controleren van de raadplegingen van het rijksregister en/of het afschermen van de

gegevens van de betrokkene;
 10° het ter beschikking stellen van een geheim telefoonnummer;
 11° het ter beschikking stellen van een afgeschermd nummerplaat;
 12° het ter beschikking stellen van een GSM voor noodoproepen;
 13° het onmiddellijk en van nabij fysiek beveiligen van de betrokken persoon;
 14° het elektronisch beveiligen van de betrokken persoon;
 15° het reloceren van de betrokken persoon gedurende maximaal 45 dagen;
 16° het plaatsen van de gedetineerde betrokken persoon in een bijzonder beveiligde afdeling van de gevangenis;
 17° het inschrijven op een contactadres in afwijking van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen.

§ 2. Bovendien kan de Getuigenbeschermingscommissie, met inachtneming van de beginselen van subsidiariteit en proportionaliteit, uitsluitend bijzondere beschermingsmaatregelen toekennen aan een bedreigde getuige wiens bescherming met gewone beschermingsmaatregelen niet kan worden verzekerd en wiens verklaringen betrekking hebben op een misdrijf zoals bedoeld in artikel 90ter, §§ 2, 3 of 4, of een misdrijf gepleegd in het kader van een criminele organisatie zoals bedoeld in artikel 324bis van het Strafwetboek, en, in voorkomend geval, aan zijn gezinsleden en, voorzover zij gevaar lopen als gevolg van de door hem afgelegde of af te leggen verklaringen, aan zijn andere bloedverwanten.

De bijzondere beschermingsmaatregelen kunnen omvatten :

1° het reloceren van de betrokken persoon gedurende meer dan 45 dagen;
 2° het wijzigen van de identiteit van de betrokken persoon;
 3° het toekennen van een tijdelijke beschermingsidentiteit en de strikt noodzakelijke documenten ter ondersteuning ervan aan de betrokken persoon.

De tijdelijke beschermingsidentiteit betreft de naam, voornamen, geboortedatum en -

gegevens van de betrokkene;
 10° het ter beschikking stellen van een geheim telefoonnummer;
 11° het ter beschikking stellen van een afgeschermd nummerplaat;
 12° het ter beschikking stellen van een GSM voor noodoproepen;
 13° het onmiddellijk en van nabij fysiek beveiligen van de betrokken persoon;
 14° het elektronisch beveiligen van de betrokken persoon;
 15° het reloceren van de betrokken persoon gedurende maximaal 45 dagen;
 16° het plaatsen van de gedetineerde betrokken persoon in een bijzonder beveiligde afdeling van de gevangenis;
 17° het inschrijven op een contactadres in afwijking van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen.

§ 2. Bovendien kan de Getuigenbeschermingscommissie, met inachtneming van de beginselen van subsidiariteit en proportionaliteit, uitsluitend bijzondere beschermingsmaatregelen toekennen aan een bedreigde getuige wiens bescherming met gewone beschermingsmaatregelen niet kan worden verzekerd en wiens verklaringen betrekking hebben op een misdrijf zoals bedoeld in artikel 90ter, §§ 2, 3 of 4, of een misdrijf gepleegd in het kader van een criminele organisatie zoals bedoeld in artikel 324bis in artikel 406 van het Strafwetboek, en, in voorkomend geval, aan zijn gezinsleden en, voorzover zij gevaar lopen als gevolg van de door hem afgelegde of af te leggen verklaringen, aan zijn andere bloedverwanten.

De bijzondere beschermingsmaatregelen kunnen omvatten :

1° het reloceren van de betrokken persoon gedurende meer dan 45 dagen;
 2° het wijzigen van de identiteit van de betrokken persoon;
 3° het toekennen van een tijdelijke beschermingsidentiteit en de strikt noodzakelijke documenten ter ondersteuning ervan aan de betrokken persoon.

De tijdelijke beschermingsidentiteit betreft

plaats van de betrokken persoon.

De toekenning ervan is herroepbaar en kan geen rechtsgevolgen met zich meebrengen.

Er kan geen misdrijf zijn wanneer strikt noodzakelijke feiten in dat verband worden gepleegd ter verzekering van de bescherming van de getuige.

§ 3. De Getuigenbeschermingscommissie kan, rekening houdend met de specifieke situatie van de betrokken persoon, financiële hulpmaatregelen toekennen aan de bedreigde getuige aan wie bijzondere beschermingsmaatregelen worden toegekend.

De financiële hulpmaatregelen kunnen omvatten :

1° een maandelijks uitkering om in het onderhoud van de bedreigde getuige en zijn samen met hem beschermde gezinsleden en andere bloedverwanten te voorzien, en waarvan bepaalde gedeelten kunnen bestemd worden voor specifieke doeleinden;

2° de éénmalige uitkering van een bedrag voor het opstarten van een zelfstandige activiteit;

3° een bijzondere financiële bijdrage voor specifieke doeleinden.

§ 4. De persoon aan wie bijzondere beschermingsmaatregelen worden toegekend, heeft van rechtswege recht op psychologische begeleiding, op hulp bij het zoeken naar werk en op tussenkomst bij de uitoefening van verworven pecuniaire rechten, overeenkomstig de modaliteiten bepaald bij artikel 107, derde lid.

De persoon aan wie bijzondere beschermingsmaatregelen worden toegekend, heeft recht op de vrijwaring van zijn sociale en administratieve rechten. De federale procureur kan hiertoe de medewerking vorderen van de ambtenaren en agenten van de openbare diensten en besturen. De getuigenbeschermingsdienst staat in voor de uitvoering van deze vordering.

Iedere persoon die uit hoofde van zijn functie kennis krijgt van deze maatregelen of daaraan zijn medewerking verleent, is tot geheimhouding verplicht. Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek.

§ 5. De federale procureur kan tevens,

de naam, voornamen, geboortedatum en -plaats van de betrokken persoon.

De toekenning ervan is herroepbaar en kan geen rechtsgevolgen met zich meebrengen.

Er kan geen misdrijf zijn wanneer strikt noodzakelijke feiten in dat verband worden gepleegd ter verzekering van de bescherming van de getuige.

§ 3. De Getuigenbeschermingscommissie kan, rekening houdend met de specifieke situatie van de betrokken persoon, financiële hulpmaatregelen toekennen aan de bedreigde getuige aan wie bijzondere beschermingsmaatregelen worden toegekend.

De financiële hulpmaatregelen kunnen omvatten :

1° een maandelijks uitkering om in het onderhoud van de bedreigde getuige en zijn samen met hem beschermde gezinsleden en andere bloedverwanten te voorzien, en waarvan bepaalde gedeelten kunnen bestemd worden voor specifieke doeleinden;

2° de éénmalige uitkering van een bedrag voor het opstarten van een zelfstandige activiteit;

3° een bijzondere financiële bijdrage voor specifieke doeleinden.

§ 4. De persoon aan wie bijzondere beschermingsmaatregelen worden toegekend, heeft van rechtswege recht op psychologische begeleiding, op hulp bij het zoeken naar werk en op tussenkomst bij de uitoefening van verworven pecuniaire rechten, overeenkomstig de modaliteiten bepaald bij artikel 107, derde lid.

De persoon aan wie bijzondere beschermingsmaatregelen worden toegekend, heeft recht op de vrijwaring van zijn sociale en administratieve rechten. De federale procureur kan hiertoe de medewerking vorderen van de ambtenaren en agenten van de openbare diensten en besturen. De getuigenbeschermingsdienst staat in voor de uitvoering van deze vordering.

Iedere persoon die uit hoofde van zijn functie kennis krijgt van deze maatregelen of daaraan zijn medewerking verleent, is tot geheimhouding verplicht. Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig ~~artikel 458~~ **artikel 352** van het Strafwetboek.

indien daartoe grond bestaat, toelating verlenen om de noodzakelijke, preventieve toezichtmaatregelen te nemen ter vrijwaring van de veiligheid en de fysieke, psychische en morele integriteit van de in het artikel 102 bedoelde personen na toekenning van beschermingsmaatregelen zoals bedoeld onder de paragrafen 1 en 2. Van de mogelijkheid hiertoe wordt schriftelijk kennis gegeven aan de bedreigde getuige.

Art. 105, §4

§ 4. De directeur-generaal Gerechtelijke Politie van de federale politie zendt, binnen een maand na ontvangst van het verzoek bepaald in § 2, een omstandig advies over nopens het voldaan zijn van de wettelijke voorwaarden voor de gevraagde beschermingsmaatregelen in hoofde van de personen waarvoor bescherming wordt gevraagd en, in voorkomend geval en indien bijzondere beschermingsmaatregelen worden gevraagd, nopens de persoonlijke geschiktheid van de betrokken personen voor de toekenning van de gevraagde beschermingsmaatregelen, alsook nopens in voorkomend geval gevraagde financiële hulpmaatregelen.

Indien een persoon waarvoor bijzondere beschermingsmaatregelen worden gevraagd schuldig is bevonden aan een feit dat een gevangenisstraf van een jaar of een zwaardere straf tot gevolg kan hebben, of indien de strafvordering wegens dergelijk feit ten aanzien van hem vervallen is ingevolge toepassing van artikel 216bis of 216ter, houdt het advies nopens de persoonlijke geschiktheid van de betrokkene voor de toekenning van bijzondere beschermingsmaatregelen in elk geval een evaluatie in van het gevaar dat de betrokkene zou kunnen vormen voor de samenleving waarnaar hij wordt gerelocerd.

Art. 108, §3

§ 3. De aan een persoon toegekende beschermingsmaatregelen kunnen worden ingetrokken indien :
1° hij ervan verdacht wordt een wanbedrijf of misdaad te hebben gepleegd na toekenning van de beschermingsmaatregelen;

§ 5. De federale procureur kan tevens, indien daartoe grond bestaat, toelating verlenen om de noodzakelijke, preventieve toezichtmaatregelen te nemen ter vrijwaring van de veiligheid en de fysieke, psychische en morele integriteit van de in het artikel 102 bedoelde personen na toekenning van beschermingsmaatregelen zoals bedoeld onder de paragrafen 1 en 2. Van de mogelijkheid hiertoe wordt schriftelijk kennis gegeven aan de bedreigde getuige.

Art. 105, §4

§ 4. De directeur-generaal Gerechtelijke Politie van de federale politie zendt, binnen een maand na ontvangst van het verzoek bepaald in § 2, een omstandig advies over nopens het voldaan zijn van de wettelijke voorwaarden voor de gevraagde beschermingsmaatregelen in hoofde van de personen waarvoor bescherming wordt gevraagd en, in voorkomend geval en indien bijzondere beschermingsmaatregelen worden gevraagd, nopens de persoonlijke geschiktheid van de betrokken personen voor de toekenning van de gevraagde beschermingsmaatregelen, alsook nopens in voorkomend geval gevraagde financiële hulpmaatregelen.

Indien een persoon waarvoor bijzondere beschermingsmaatregelen worden gevraagd schuldig is bevonden aan een feit dat een ~~gevangenisstraf van een jaar~~ **straf van niveau 2** of een zwaardere straf tot gevolg kan hebben, of indien de strafvordering wegens dergelijk feit ten aanzien van hem vervallen is ingevolge toepassing van artikel 216bis of 216ter, houdt het advies nopens de persoonlijke geschiktheid van de betrokkene voor de toekenning van bijzondere beschermingsmaatregelen in elk geval een evaluatie in van het gevaar dat de betrokkene zou kunnen vormen voor de samenleving waarnaar hij wordt gerelocerd.

Art. 108, §3

§ 3. De aan een persoon toegekende beschermingsmaatregelen kunnen worden ingetrokken indien :
1° hij ervan verdacht wordt een ~~wanbedrijf of misdaad~~ **misdrif** te hebben gepleegd na toekenning van de beschermingsmaatregelen;

2° hij na toekenning van beschermingsmaatregelen schuldig is bevonden aan een feit dat een gevangenisstraf van een jaar of een zwaardere straf tot gevolg kan hebben, of indien de strafvordering wegens dergelijk feit ten aanzien van hem vervallen is ingevolge toepassing van artikel 216bis of 216ter,

3° hij enige handeling heeft gesteld die afbreuk doet aan de hem toegekende beschermingsmaatregelen;

4° de toegekende beschermingsmaatregelen kunnen bovendien worden ingetrokken indien de bepalingen van het memorandum niet worden nageleefd.

Art. 111quater

§ 1. De Beschermingscommissie kan, met inachtneming van de beginselen van subsidiariteit en proportionaliteit, de bijzondere beschermingsmaatregelen bedoeld in artikel 104, § 2, tweede lid, slechts toekennen aan een bedreigde persoon wiens bescherming met andere maatregelen niet kan worden verzekerd en, in voorkomend geval, aan zijn gezinsleden en, voorzover zij gevaar lopen als gevolg van de uitoefening van zijn functie, aan zijn andere bloedverwanten.

Wanneer het gaat om een bedreigde persoon zoals bedoeld in artikel 111bis, 1°, a), kan de bescherming bedoeld in het eerste lid slechts toegekend worden wanneer die persoon belast is of was met de opsporing, de vaststelling, het onderzoek, de vervolging of de berechting van een misdrijf of met de uitvoering van de straf met betrekking tot een misdrijf zoals bedoeld in artikel 90ter, §§ 2, 3 of 4, of van een misdrijf gepleegd in het kader van een criminele organisatie zoals bedoeld in artikel 324bis van het Strafwetboek.

Wanneer het gaat om een bedreigde persoon zoals bedoeld in artikel 111bis, 1°, b), kan de bescherming bedoeld in het eerste lid slechts toegekend worden wanneer die persoon belast is of was met een opdracht van bestuurlijke politie voor de categorieën van personen bedoeld in artikel 44/5, § 1, eerste lid, 2° en 3° van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt.

Wanneer het gaat om een bedreigde persoon zoals bedoeld in artikel 111bis, 1°,

2° hij na toekenning van beschermingsmaatregelen schuldig is bevonden aan een feit dat ~~een gevangenisstraf van een jaar~~ **een straf van niveau 2** of een zwaardere straf tot gevolg kan hebben, of indien de strafvordering wegens dergelijk feit ten aanzien van hem vervallen is ingevolge toepassing van artikel 216bis of 216ter,

3° hij enige handeling heeft gesteld die afbreuk doet aan de hem toegekende beschermingsmaatregelen;

4° de toegekende beschermingsmaatregelen kunnen bovendien worden ingetrokken indien de bepalingen van het memorandum niet worden nageleefd.

Art. 111quater

§ 1. De Beschermingscommissie kan, met inachtneming van de beginselen van subsidiariteit en proportionaliteit, de bijzondere beschermingsmaatregelen bedoeld in artikel 104, § 2, tweede lid, slechts toekennen aan een bedreigde persoon wiens bescherming met andere maatregelen niet kan worden verzekerd en, in voorkomend geval, aan zijn gezinsleden en, voorzover zij gevaar lopen als gevolg van de uitoefening van zijn functie, aan zijn andere bloedverwanten.

Wanneer het gaat om een bedreigde persoon zoals bedoeld in artikel 111bis, 1°, a), kan de bescherming bedoeld in het eerste lid slechts toegekend worden wanneer die persoon belast is of was met de opsporing, de vaststelling, het onderzoek, de vervolging of de berechting van een misdrijf of met de uitvoering van de straf met betrekking tot een misdrijf zoals bedoeld in artikel 90ter, §§ 2, 3 of 4, of van een misdrijf gepleegd in het kader van een criminele organisatie zoals bedoeld in ~~artikel 324bis~~ **artikel 406** van het Strafwetboek.

Wanneer het gaat om een bedreigde persoon zoals bedoeld in artikel 111bis, 1°, b), kan de bescherming bedoeld in het eerste lid slechts toegekend worden wanneer die persoon belast is of was met een opdracht van bestuurlijke politie voor de categorieën van personen bedoeld in artikel 44/5, § 1, eerste lid, 2° en 3° van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt.

Wanneer het gaat om een bedreigde persoon zoals bedoeld in artikel 111bis, 1°,

c), kan de bescherming bedoeld in het eerste lid slechts toegekend worden :

1° in het geval van een agent van de Veiligheid van de Staat, wanneer deze belast is of was met een inlichtingenopdracht in uitvoering van de opdrachten bedoeld in artikel 7, 1° en 3° /1 van de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten;

2° in het geval van een agent van de Algemene Dienst Inlichting en Veiligheid, wanneer deze belast is of was met een inlichtingenopdracht in uitvoering van de opdrachten bedoeld in artikel 11, § 1, 1° tot 3° en 5° van de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten, met uitzondering van elk ander fundamenteel belang van het land bedoeld in artikel 11, § 1, 1°, f) van dezelfde wet.

De Beschermingscommissie kan aan een bedreigde persoon en, in voorkomend geval, aan zijn gezinsleden en, voorzover zij gevaar lopen als gevolg van de uitoefening van zijn functie, aan zijn andere bloedverwanten, slechts bijzondere beschermingsmaatregelen toekennen in andere gevallen dan degene bedoeld in het tweede, derde en vierde lid wanneer zij daartoe met eenparigheid van stemmen beslist.

In voorkomend geval kan de Beschermingscommissie gewone beschermingsmaatregelen bedoeld in artikel 104, § 1, tweede lid toekennen aan de bedreigde persoon wanneer deze noodzakelijk zijn voor de tenuitvoerlegging van de bijzondere beschermingsmaatregelen. Wanneer de Beschermingscommissie van oordeel is dat de gewone beschermingsmaatregelen bedoeld in artikel 104, § 1, tweede lid, 7° of 13°, toegekend moeten worden, pleegt zij voorafgaand overleg met het Crisiscentrum van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken, die de procedure in werking doet treden.

§ 2. De Beschermingscommissie kan, rekening houdend met de specifieke situatie van de betrokken persoon, financiële hulpmaatregelen toekennen aan de bedreigde persoon aan wie bijzondere beschermingsmaatregelen worden toegekend.

De financiële hulpmaatregelen zijn degene

c), kan de bescherming bedoeld in het eerste lid slechts toegekend worden :

1° in het geval van een agent van de Veiligheid van de Staat, wanneer deze belast is of was met een inlichtingenopdracht in uitvoering van de opdrachten bedoeld in artikel 7, 1° en 3° /1 van de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten;

2° in het geval van een agent van de Algemene Dienst Inlichting en Veiligheid, wanneer deze belast is of was met een inlichtingenopdracht in uitvoering van de opdrachten bedoeld in artikel 11, § 1, 1° tot 3° en 5° van de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten, met uitzondering van elk ander fundamenteel belang van het land bedoeld in artikel 11, § 1, 1°, f) van dezelfde wet.

De Beschermingscommissie kan aan een bedreigde persoon en, in voorkomend geval, aan zijn gezinsleden en, voorzover zij gevaar lopen als gevolg van de uitoefening van zijn functie, aan zijn andere bloedverwanten, slechts bijzondere beschermingsmaatregelen toekennen in andere gevallen dan degene bedoeld in het tweede, derde en vierde lid wanneer zij daartoe met eenparigheid van stemmen beslist.

In voorkomend geval kan de Beschermingscommissie gewone beschermingsmaatregelen bedoeld in artikel 104, § 1, tweede lid toekennen aan de bedreigde persoon wanneer deze noodzakelijk zijn voor de tenuitvoerlegging van de bijzondere beschermingsmaatregelen. Wanneer de Beschermingscommissie van oordeel is dat de gewone beschermingsmaatregelen bedoeld in artikel 104, § 1, tweede lid, 7° of 13°, toegekend moeten worden, pleegt zij voorafgaand overleg met het Crisiscentrum van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken, die de procedure in werking doet treden.

§ 2. De Beschermingscommissie kan, rekening houdend met de specifieke situatie van de betrokken persoon, financiële hulpmaatregelen toekennen aan de bedreigde persoon aan wie bijzondere beschermingsmaatregelen worden toegekend.

De financiële hulpmaatregelen zijn degene

voorzien in artikel 104, § 3, tweede lid.

§ 3. De persoon aan wie bijzondere beschermingsmaatregelen worden toegekend, heeft van rechtswege recht op psychologische begeleiding en op hulp bij het zoeken naar werk.

De persoon aan wie bijzondere beschermingsmaatregelen worden toegekend, heeft recht op de vrijwaring van zijn sociale en administratieve rechten. De federale procureur kan hiertoe de medewerking vorderen van de ambtenaren en agenten van de openbare diensten en besturen. De Dienst voor de bescherming van bedreigde ambtenaren staat in voor de uitvoering van deze vordering.

Iedere persoon die weigert de in dit artikel bedoelde medewerking te verlenen wordt gestraft met geldboete van honderd euro tot dertigduizend euro.

Iedere persoon die uit hoofde van zijn bediening kennis krijgt van deze maatregelen of daaraan zijn medewerking verleent, is tot geheimhouding verplicht. Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek.

§ 4. De federale procureur kan tevens bij gemotiveerde beslissing toelating verlenen om de noodzakelijke, preventieve toezichtmaatregelen te nemen ter vrijwaring van de veiligheid en de fysieke, psychische en morele integriteit van de in het artikel 111bis bedoelde personen na toekenning van beschermingsmaatregelen zoals bedoeld in paragraaf 1. Van de mogelijkheid hiertoe wordt schriftelijk kennis gegeven aan de bedreigde persoon.

Art. 111quinquies, §4

§ 4. De directeur-generaal Gerechtelijke Politie van de federale politie zendt, binnen een maand na ontvangst van het verzoek bepaald in paragraaf 2, een omstandig advies over het voldaan zijn van de wettelijke voorwaarden voor de gevraagde beschermingsmaatregelen in hoofde van de personen waarvoor bescherming wordt gevraagd en, nopens de persoonlijke geschiktheid van de betrokken personen voor de toekenning van de gevraagde bijzondere beschermingsmaatregelen, alsook nopens in voorkomend geval

voorzien in artikel 104, § 3, tweede lid.

§ 3. De persoon aan wie bijzondere beschermingsmaatregelen worden toegekend, heeft van rechtswege recht op psychologische begeleiding en op hulp bij het zoeken naar werk.

De persoon aan wie bijzondere beschermingsmaatregelen worden toegekend, heeft recht op de vrijwaring van zijn sociale en administratieve rechten. De federale procureur kan hiertoe de medewerking vorderen van de ambtenaren en agenten van de openbare diensten en besturen. De Dienst voor de bescherming van bedreigde ambtenaren staat in voor de uitvoering van deze vordering.

Iedere persoon die weigert de in dit artikel bedoelde medewerking te verlenen wordt gestraft met geldboete van honderd euro tot dertigduizend euro **overeenkomstig de artikelen 655 en 656 van het Strafwetboek.**

Iedere persoon die uit hoofde van zijn bediening kennis krijgt van deze maatregelen of daaraan zijn medewerking verleent, is tot geheimhouding verplicht. Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig ~~artikel 458~~ **artikel 352** van het Strafwetboek.

§ 4. De federale procureur kan tevens bij gemotiveerde beslissing toelating verlenen om de noodzakelijke, preventieve toezichtmaatregelen te nemen ter vrijwaring van de veiligheid en de fysieke, psychische en morele integriteit van de in het artikel 111bis bedoelde personen na toekenning van beschermingsmaatregelen zoals bedoeld in paragraaf 1. Van de mogelijkheid hiertoe wordt schriftelijk kennis gegeven aan de bedreigde persoon.

Art. 111quinquies, §4

§ 4. De directeur-generaal Gerechtelijke Politie van de federale politie zendt, binnen een maand na ontvangst van het verzoek bepaald in paragraaf 2, een omstandig advies over het voldaan zijn van de wettelijke voorwaarden voor de gevraagde beschermingsmaatregelen in hoofde van de personen waarvoor bescherming wordt gevraagd en, nopens de persoonlijke geschiktheid van de betrokken personen voor de toekenning van de gevraagde bijzondere beschermingsmaatregelen, alsook nopens in voorkomend geval

gevraagde financiële hulpmaatregelen.

Indien een persoon waarvoor bijzondere beschermingsmaatregelen worden gevraagd, schuldig is bevonden aan een feit dat een gevangenisstraf van een jaar of een zwaardere straf tot gevolg kan hebben, of indien de strafvordering wegens dergelijk feit ten aanzien van hem vervallen is ingevolge toepassing van artikel 216bis of 216ter, houdt het advies nopens de persoonlijke geschiktheid van de betrokkene voor de toekenning van bijzondere beschermingsmaatregelen in elk geval een evaluatie in van het gevaar dat de betrokkene zou kunnen vormen voor de omgeving waarnaar hij wordt gereloceed.

Art. 111octies

De Dienst voor de bescherming van bedreigde ambtenaren toetst op verzoek van de hiërarchisch overste van de bedreigde persoon, het Crisiscentrum van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse zaken, de directeur-generaal der Strafinrichtingen, de bedreigde persoon of ambtshalve, doch minimaal om de zes maanden, of er een grond is tot wijziging of intrekking van de toegekende beschermingsmaatregelen en, desgevallend, van de toegekende financiële hulpmaatregelen.

De toegekende beschermingsmaatregelen kunnen worden gewijzigd indien deze niet volstaan of indien minder verstreckende maatregelen volstaan om de bescherming van de bedreigde persoon of de leden van zijn gezin of andere bloedverwanten te verzekeren, en in de gevallen waarin zij kunnen worden ingetrokken.

De aan een persoon toegekende beschermingsmaatregelen kunnen worden ingetrokken indien :

1° hij ervan verdacht wordt een wanbedrijf of misdaad te hebben gepleegd na toekenning van de beschermingsmaatregelen;

2° hij na toekenning van beschermingsmaatregelen schuldig is bevonden aan een feit dat een gevangenisstraf van een jaar of een zwaardere straf tot gevolg kan hebben, of indien de strafvordering wegens dergelijk feit ten aanzien van hem vervallen is ingevolge toepassing van artikel 216bis of 216ter;

3° hij enige handeling heeft gesteld die

gevraagde financiële hulpmaatregelen.

Indien een persoon waarvoor bijzondere beschermingsmaatregelen worden gevraagd, schuldig is bevonden aan een feit dat ~~een gevangenisstraf van een jaar~~ **een straf van niveau 2** of een zwaardere straf tot gevolg kan hebben, of indien de strafvordering wegens dergelijk feit ten aanzien van hem vervallen is ingevolge toepassing van artikel 216bis of 216ter, houdt het advies nopens de persoonlijke geschiktheid van de betrokkene voor de toekenning van bijzondere beschermingsmaatregelen in elk geval een evaluatie in van het gevaar dat de betrokkene zou kunnen vormen voor de omgeving waarnaar hij wordt gereloceed.

Art. 111octies

De Dienst voor de bescherming van bedreigde ambtenaren toetst op verzoek van de hiërarchisch overste van de bedreigde persoon, het Crisiscentrum van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse zaken, de directeur-generaal der Strafinrichtingen, de bedreigde persoon of ambtshalve, doch minimaal om de zes maanden, of er een grond is tot wijziging of intrekking van de toegekende beschermingsmaatregelen en, desgevallend, van de toegekende financiële hulpmaatregelen.

De toegekende beschermingsmaatregelen kunnen worden gewijzigd indien deze niet volstaan of indien minder verstreckende maatregelen volstaan om de bescherming van de bedreigde persoon of de leden van zijn gezin of andere bloedverwanten te verzekeren, en in de gevallen waarin zij kunnen worden ingetrokken.

De aan een persoon toegekende beschermingsmaatregelen kunnen worden ingetrokken indien :

1° hij ervan verdacht wordt een ~~wanbedrijf of misdaad~~ **misdrif** te hebben gepleegd na toekenning van de beschermingsmaatregelen;

2° hij na toekenning van beschermingsmaatregelen schuldig is bevonden aan een feit dat een ~~gevangenisstraf van een jaar~~ **een straf van niveau 2** of een zwaardere straf tot gevolg kan hebben, of indien de strafvordering wegens dergelijk feit ten aanzien van hem vervallen is ingevolge toepassing van artikel 216bis of 216ter;

afbreuk doet aan de hem toegekende beschermingsmaatregelen;

4° de bepalingen van het memorandum niet worden nageleefd.

De aan een persoon toegekende beschermingsmaatregelen worden in elk geval ingetrokken wanneer deze geen gevaar meer loopt, voor zover het in gevaar zijn door de wet als een voorwaarde voor toekenning van de toegekende beschermingsmaatregelen wordt omschreven.

De aan de bedreigde persoon toegekende financiële hulpmaatregelen kunnen worden gewijzigd indien het bedrag ervan niet volstaat, dan wel een geringer bedrag volstaat om in het onderhoud van de bedreigde persoon en de samen met hem beschermde gezinsleden en andere bloedverwanten te voorzien, en in de gevallen waarin zij kunnen worden ingetrokken. De Beschermingscommissie houdt rekening met de specifieke situatie van de betrokken persoon.

De aan de bedreigde persoon toegekende financiële hulpmaatregelen kunnen worden ingetrokken :

1° indien de bedreigde persoon zelf in zijn onderhoud en dat van de samen met hem gereleceerde leden van zijn gezin en andere bloedverwanten kan voorzien of had kunnen voorzien, doch dit door eigen fout of nalatigheid heeft verhinderd;

2° in geval van aanwending van voor specifieke doeleinden bestemde gedeelten van de maandelijkse uitkering of van een bijzondere financiële bijdrage, voor andere dan de door de Beschermingscommissie bepaalde doeleinden;

3° wanneer de bedreigde persoon overleden is, en de samen met hem gereleceerde gezinsleden en andere bloedverwanten zelf in hun onderhoud kunnen voorzien.

Art. 112quinquies

§ 1. Indien de beschermingsmaatregel bedoeld in artikel 75ter niet lijkt te volstaan en er ernstige aanwijzingen bestaan dat de feiten een misdrijf uitmaken bedoeld in paragraaf 2, wordt de identiteit van de leden van de politiediensten die met het onderzoek zijn belast, afgeschermd en kent hen de officier van gerechtelijke politie die het

3° hij enige handeling heeft gesteld die afbreuk doet aan de hem toegekende beschermingsmaatregelen;

4° de bepalingen van het memorandum niet worden nageleefd.

De aan een persoon toegekende beschermingsmaatregelen worden in elk geval ingetrokken wanneer deze geen gevaar meer loopt, voor zover het in gevaar zijn door de wet als een voorwaarde voor toekenning van de toegekende beschermingsmaatregelen wordt omschreven.

De aan de bedreigde persoon toegekende financiële hulpmaatregelen kunnen worden gewijzigd indien het bedrag ervan niet volstaat, dan wel een geringer bedrag volstaat om in het onderhoud van de bedreigde persoon en de samen met hem beschermde gezinsleden en andere bloedverwanten te voorzien, en in de gevallen waarin zij kunnen worden ingetrokken. De Beschermingscommissie houdt rekening met de specifieke situatie van de betrokken persoon.

De aan de bedreigde persoon toegekende financiële hulpmaatregelen kunnen worden ingetrokken :

1° indien de bedreigde persoon zelf in zijn onderhoud en dat van de samen met hem gereleceerde leden van zijn gezin en andere bloedverwanten kan voorzien of had kunnen voorzien, doch dit door eigen fout of nalatigheid heeft verhinderd;

2° in geval van aanwending van voor specifieke doeleinden bestemde gedeelten van de maandelijkse uitkering of van een bijzondere financiële bijdrage, voor andere dan de door de Beschermingscommissie bepaalde doeleinden;

3° wanneer de bedreigde persoon overleden is, en de samen met hem gereleceerde gezinsleden en andere bloedverwanten zelf in hun onderhoud kunnen voorzien.

Art. 112quinquies

§ 1. Indien de beschermingsmaatregel bedoeld in artikel 75ter niet lijkt te volstaan en er ernstige aanwijzingen bestaan dat de feiten een misdrijf uitmaken bedoeld in paragraaf 2, wordt de identiteit van de leden van de politiediensten die met het onderzoek zijn belast, afgeschermd en kent hen de officier van gerechtelijke politie die het

onderzoek leidt voor de duur van dat onderzoek een code toe.

§ 2. De misdrijven die de afschermingsmaatregel bedoeld in paragraaf 1 kunnen wettigen, zijn deze bedoeld in :

- boek II, titel I ter van het Strafwetboek;
- de artikelen 323, eerste lid, en 324 ter van hetzelfde Wetboek indien er een redelijk vermoeden bestaat dat de vereniging of organisatie gebruik maakt van intimidatie, bedreiging of geweld;
- in artikel 323, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, indien er een redelijk vermoeden bestaat dat de vereniging gebruikt maakt van intimidatie, bedreiging of geweld om misdrijven bedoeld in artikel 90 ter, § 2, te plegen.

onderzoek leidt voor de duur van dat onderzoek een code toe.

~~§ 2. De misdrijven die de afschermingsmaatregel bedoeld in paragraaf 1 kunnen wettigen, zijn deze bedoeld in :~~

- ~~— boek II, titel I ter van het Strafwetboek;~~
- ~~— de artikelen 323, eerste lid, en 324 ter van hetzelfde Wetboek indien er een redelijk vermoeden bestaat dat de vereniging of organisatie gebruik maakt van intimidatie, bedreiging of geweld;~~
- ~~— in artikel 323, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, indien er een redelijk vermoeden bestaat dat de vereniging gebruikt maakt van intimidatie, bedreiging of geweld om misdrijven bedoeld in artikel 90 ter, § 2, te plegen.~~

§ 2. De misdrijven die de afschermingsmaatregel bedoeld in paragraaf 1 kunnen wettigen, zijn deze bedoeld in:

- boek II, titel 4, hoofdstuk 1, van het Strafwetboek;**
- de artikelen 405, tweede lid, en 407 tot 409 van hetzelfde Wetboek indien er een redelijk vermoeden bestaat dat de vereniging of organisatie gebruik maakt van intimidatie, bedreiging of geweld;**
- in artikel 405, derde lid, van hetzelfde Wetboek, indien er een redelijk vermoeden bestaat dat de vereniging gebruikt maakt van intimidatie, bedreiging of geweld om misdrijven bedoeld in artikel 90 ter, § 2, te plegen.**

Art. 112undecies

Het kenbaar maken van de identiteit van het lid van de politiediensten die overeenkomstig dit hoofdstuk wordt afgeschermd, buiten de gevallen waarin artikel 112decies voorziet, wordt gestraft met gevangenisstraf van een jaar tot twee jaar en met geldboete van driehonderd euro tot drieduizend euro of met een van die straffen alleen. Dezelfde straf is van toepassing op het zich onrechtmatig toegang verschaffen tot het register bedoeld in artikel 112septies.

Art. 112duodecies, §2

§ 2. Wanneer er ernstige aanwijzingen zijn dat strafbare feiten een misdaad of een wanbedrijf uitmaken, kan de procureur des Konings of, naargelang van het stadium

Art. 112undecies Opgeheven

Art. 112duodecies, §2

§ 2. Wanneer er ernstige aanwijzingen zijn dat strafbare feiten een misdaad of een wanbedrijf **misdrijf** uitmaken, kan de procureur des Konings of, naargelang van

waarin de procedure zich bevindt, de onderzoeksrechter, aan de verdachte, de getuige of het slachtoffer voorstellen zich aan een polygraaftest te onderwerpen.

De personen bedoeld in het eerste lid kunnen ook om een polygraaftest verzoeken. De procureur des Konings of, naargelang van het stadium waarin de procedure zich bevindt, de onderzoeksrechter, kan, bij een met redenen omklede beslissing, dit verzoek afwijzen.

Art. 113

De voorlopige invrijheidstelling kan nooit aan de verdachte verleend worden, wanneer op het ten laste gelegde feit een criminele straf gesteld is.

Art. 114

Indien op het feit een correctionele straf gesteld is, kan de raadkamer, op verzoek van de verdachte en op de conclusie van de procureur des Konings, de voorlopige invrijheidstelling van de verdachte bevelen, mits een gegoede borg gesteld wordt tot zekerheid van zijn verschijning bij alle proceshandelingen en ter tenuitvoerlegging van het vonnis, zodra zulks van hem gevorderd wordt.

De voorlopige invrijheidstelling tegen borgstelling kan in elke stand van de zaak gevraagd en verleend worden.

Art. 119

De zekerheidstelling mag niet minder dan vijfhonderd frank bedragen.

Indien de correctionele straf tegelijk bestaat in gevangenisstraf en in een geldboete waarvan het dubbele vijfhonderd frank te boven gaat, mag geen hogere som als zekerheidstelling worden gevorderd dan het dubbel van die geldboete.

Indien uit het misdrijf een burgerlijke, in geld waardeerbare schade is ontstaan, is de zekerheidstelling driemaal het bedrag van de schade, zoals deze door de onderzoeksrechter uitsluitend te dien einde wordt bepaald; in dat geval echter mag de zekerheidstelling niet lager zijn dan vijfhonderd frank.

Art. 128

het stadium waarin de procedure zich bevindt, de onderzoeksrechter, aan de verdachte, de getuige of het slachtoffer voorstellen zich aan een polygraaftest te onderwerpen.

De personen bedoeld in het eerste lid kunnen ook om een polygraaftest verzoeken. De procureur des Konings of, naargelang van het stadium waarin de procedure zich bevindt, de onderzoeksrechter, kan, bij een met redenen omklede beslissing, dit verzoek afwijzen.

Art. 113

De voorlopige invrijheidstelling kan nooit aan de verdachte verleend worden, wanneer op het ten laste gelegde feit een ~~criminele straf~~ **een straf van niveau 4 of een zwaardere straf** gesteld is.

Art. 114

Indien op het feit een ~~correctionele straf~~ **straf van niveau 2 of 3** gesteld is, kan de raadkamer, op verzoek van de verdachte en op de conclusie van de procureur des Konings, de voorlopige invrijheidstelling van de verdachte bevelen, mits een gegoede borg gesteld wordt tot zekerheid van zijn verschijning bij alle proceshandelingen en ter tenuitvoerlegging van het vonnis, zodra zulks van hem gevorderd wordt.

De voorlopige invrijheidstelling tegen borgstelling kan in elke stand van de zaak gevraagd en verleend worden.

Art. 119

De zekerheidstelling mag niet minder dan vijfhonderd ~~frank~~ **euro** bedragen.

~~Indien de correctionele straf tegelijk bestaat in gevangenisstraf en in een geldboete waarvan het dubbele vijfhonderd frank te boven gaat, mag geen hogere som als zekerheidstelling worden gevorderd dan het dubbel van die geldboete.~~

Indien uit het misdrijf een burgerlijke, in geld waardeerbare schade is ontstaan, is de zekerheidstelling driemaal het bedrag van de schade, zoals deze door de onderzoeksrechter uitsluitend te dien einde wordt bepaald; in dat geval echter mag de zekerheidstelling niet lager zijn dan vijfhonderd ~~frank~~ **euro**.

Art. 128

Indien de raadkamer van oordeel is dat het feit noch een misdrijf, noch een wanbedrijf, noch een overtreding oplevert, of dat tegen de in verdenking gestelde generlei bezwaar bestaat, verklaart zij dat er geen reden is tot vervolging.

In dat geval en indien het onderzoek werd ingeleid door de burgerlijke partijstelling in handen van de onderzoeksrechter, wordt de burgerlijke partij veroordeeld tot het aan de in verdenking gestelde betalen van de vergoeding bedoeld in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek.

Art. 129

Indien zij van oordeel is dat het feit slechts een overtreding of een van de in artikel 138 bedoelde wanbedrijven is, wordt de in verdenking gestelde naar de politierechtbank verwezen.

De bepalingen van dit artikel en van het vorige artikel kunnen geen afbreuk doen aan de rechten van de burgerlijke partij of van de openbare partij, zoals hierna wordt bepaald.

Art. 137

De politierechtbank neemt kennis van de overtredingen.

In afwijking van het eerste lid nemen de correctionele rechtbanken kennis van de overtredingen bedoeld in artikel 2ter van de wet van 24 februari 1924 betreffende het verhandelen van giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, psychotrope stoffen, ontsmettingsstoffen en antiseptica en van de stoffen die kunnen gebruikt worden voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen en psychotrope stoffen.

Art. 138

Onverminderd het recht van de procureur des Konings om een opsporingsonderzoek in te stellen of een gerechtelijk onderzoek te vorderen inzake wanbedrijven, neemt zij bovendien kennis :

- 1° Van de misdrijven in het Veldwetboek omschreven;
- 2° Van de misdrijven in het Boswetboek omschreven;
- 3° Van de misdrijven omschreven in de besluitwet betreffende de beteugeling van

Indien de raadkamer van oordeel is dat het feit noch een misdrijf, noch een wanbedrijf, noch een overtreding oplevert ~~geen misdrijf~~, of dat tegen de in verdenking gestelde generlei bezwaar bestaat, verklaart zij dat er geen reden is tot vervolging.

In dat geval en indien het onderzoek werd ingeleid door de burgerlijke partijstelling in handen van de onderzoeksrechter, wordt de burgerlijke partij veroordeeld tot het aan de in verdenking gestelde betalen van de vergoeding bedoeld in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek.

Art. 129

Indien zij van oordeel is dat het feit slechts ~~een overtreding of een van de in artikel 138 bedoelde wanbedrijven is~~ **een misdrijf oplevert die tot de bevoegdheid van de politierechtbank behoort**, wordt de in verdenking gestelde naar de politierechtbank verwezen.

De bepalingen van dit artikel en van het vorige artikel kunnen geen afbreuk doen aan de rechten van de burgerlijke partij of van de openbare partij, zoals hierna wordt bepaald.

Art. 137

Opgeheven

Art. 138

Onverminderd het recht van de procureur des Konings om een opsporingsonderzoek in te stellen of een gerechtelijk onderzoek te vorderen ~~inzake wanbedrijven~~, neemt zij ~~bovendien~~ **de politierechtbank** kennis :

- 1° Van de misdrijven in het Veldwetboek omschreven;
- 2° Van de misdrijven in het Boswetboek omschreven;
- 3° Van de misdrijven omschreven in de besluitwet betreffende de beteugeling van

dronkenschap, met uitzondering van die van artikel 8 en van artikel 11, eerste en tweede lid;

4° Van de misdrijven omschreven in de wetten op de riviervisserij;

5°

6° van de misdrijven omschreven in de wetten en verordeningen op de baren, de openbare en geregelde diensten van gemeenschappelijk vervoer te land en te water, de wegen te land en te water en het wegverkeer;

6°bis. Van de wanbedrijven omschreven in de artikelen 418 tot 420 van het Strafwetboek, wanneer de doding, de slagen of verwondingen het gevolg zijn van een verkeersongeval en in artikel 422 van het Strafwetboek

6°ter. van de wanbedrijven omschreven in de artikelen 22, 23 en 26 van de wet van 21 november 1989 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen en van het rechtsmiddel bedoeld in artikel 21 § 4 van dezelfde wet, in geval van inbeslagneming van deze voertuigen.

7° Van de misdrijven omschreven in de provincieverordeningen, met uitzondering van de verordeningen door de provinciegouverneurs en de arrondissementscommissarissen vastgesteld krachtens de artikelen 128 en 139 van de provinciewet;

8° Van de misdrijven omschreven in de gemeenteverordeningen;

9°

10° Van de misdrijven omschreven in het koninklijk besluit van 6 december 1897 betreffende de politie over het militair domein;

11° Van het misdrijf omschreven in artikel 4 van de wet van 30 juli 1922 waarbij een verlofbrief voor de vogelvangst met netten ingevoerd wordt;

12° Van de misdrijven omschreven in de wet van 24 juli 1923 ter bescherming van militaire duiven en ter beteugeling van het aanwenden van duiven voor verspieding, met uitzondering van de misdrijven van artikel 11;

13° Van de misdrijven omschreven in de artikelen 77 tot 79 van de besluitwet van 25 februari 1947 tot coördinatie en wijziging van de wetten betreffende de pensioenregeling voor de mijnwerkers en de ermee

dronkenschap, met uitzondering van die van artikel 8 en van artikel 11, eerste en tweede lid;

4° Van de misdrijven omschreven in de wetten op de riviervisserij;

5°

6° van de misdrijven omschreven in de wetten en verordeningen op de baren, de openbare en geregelde diensten van gemeenschappelijk vervoer te land en te water, de wegen te land en te water en het wegverkeer;

~~6°bis. Van de wanbedrijven omschreven in de artikelen 418 tot 420 van het Strafwetboek, wanneer de doding, de slagen of verwondingen het gevolg zijn van een verkeersongeval in artikel 422 van het Strafwetboek.~~

6°bis. Van de misdrijven bedoeld in de artikelen 107, 107/1 en 218 van het Strafwetboek;

6°ter. van de ~~wanbedrijven~~ **misdrijven** omschreven in de artikelen 22, 23 en 26 van de wet van 21 november 1989 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen en van het rechtsmiddel bedoeld in artikel 21 § 4 van dezelfde wet, in geval van inbeslagneming van deze voertuigen. 7° Van de misdrijven omschreven in de provincieverordeningen, met uitzondering van de verordeningen door de provinciegouverneurs en de arrondissementscommissarissen vastgesteld krachtens de artikelen 128 en 139 van de provinciewet;

8° Van de misdrijven omschreven in de gemeenteverordeningen;

9°

10° Van de misdrijven omschreven in het koninklijk besluit van 6 december 1897 betreffende de politie over het militair domein;

11° Van het misdrijf omschreven in artikel 4 van de wet van 30 juli 1922 waarbij een verlofbrief voor de vogelvangst met netten ingevoerd wordt;

12° Van de misdrijven omschreven in de wet van 24 juli 1923 ter bescherming van militaire duiven en ter beteugeling van het aanwenden van duiven voor verspieding, met uitzondering van de misdrijven van artikel 11;

13° Van de misdrijven omschreven in de artikelen 77 tot 79 van de besluitwet van 25 februari 1947 tot coördinatie en wijziging van

gelijkgesteld;

14° Van de misdrijven omschreven in de artikelen 155 en 158 van de wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders, gecoördineerd bij koninklijk besluit van 19 december 1939;

15° Van de wanbedrijven waarvan de kennisneming hun door een bijzondere bepaling is opgedragen.

de wetten betreffende de pensioenregeling voor de mijnwerkers en de ermee gelijkgesteld;

14° Van de misdrijven omschreven in de artikelen 155 en 158 van de wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders, gecoördineerd bij koninklijk besluit van 19 december 1939;

15° Van de ~~wanbedrijven~~ **misdrijven** waarvan de kennisneming hun door een bijzondere bepaling is opgedragen.

Art. 139

Gelijkelijk bevoegd zijn de politierechtbank van de plaats van het misdrijf, die van de verblijfplaats van de verdachte, die van de maatschappelijke zetel van de rechtspersoon, die van de bedrijfszetel van de rechtspersoon) en die van de plaats waar de verdachte is gevonden.

Als het gaat om misdaden of wanbedrijven die zijn gepleegd buiten het Belgische grondgebied, en aan geen van de in het eerste lid bedoelde criteria wordt voldaan, zijn de rechtbanken van de laatste gekende verblijfplaats van het slachtoffer of, bij gebreke daarvan, die in Brussel, bevoegd.

Wanneer bij de rechtbank een feit aanhangig wordt gemaakt dat aanleiding heeft gegeven tot een gerechtelijk onderzoek, dat gevoerd wordt op vordering van de federale procureur overeenkomstig artikel 47duodecies, § 3, is deze bevoegd daarvan kennis te nemen, ongeacht de plaats van het misdrijf, de plaats waar de verdachte verblijft of van de plaats waar deze kan worden gevonden.

Art. 140

Wanneer de politierechtbank krachtens artikel 138, kennis neemt van wanbedrijven, past zij op de beklaagden de straffen toe welke de wet op die wanbedrijven stelt, of kan zij die straffen verminderen onder vaststelling van de aanwezigheid van een verschoningsgrond of van verzachtende omstandigheden, voor zover die wettelijk aanvaardbaar zijn.

Art. 145

Dagvaardingen wegens overtreding of wegens wanbedrijf dat tot de bevoegdheid van de politierechtbank behoort, geschieden

Art. 139

Gelijkelijk bevoegd zijn de politierechtbank van de plaats van het misdrijf, die van de verblijfplaats van de verdachte, die van de maatschappelijke zetel van de rechtspersoon, die van de bedrijfszetel van de rechtspersoon) en die van de plaats waar de verdachte is gevonden.

Als het gaat om ~~misdaden of wanbedrijven~~ **misdrijven** die zijn gepleegd buiten het Belgische grondgebied, en aan geen van de in het eerste lid bedoelde criteria wordt voldaan, zijn de rechtbanken van de laatste gekende verblijfplaats van het slachtoffer of, bij gebreke daarvan, die in Brussel, bevoegd.

Wanneer bij de rechtbank een feit aanhangig wordt gemaakt dat aanleiding heeft gegeven tot een gerechtelijk onderzoek, dat gevoerd wordt op vordering van de federale procureur overeenkomstig artikel 47duodecies, § 3, is deze bevoegd daarvan kennis te nemen, ongeacht de plaats van het misdrijf, de plaats waar de verdachte verblijft of van de plaats waar deze kan worden gevonden.

Art. 140

Opgeheven

Art. 145

Dagvaardingen wegens ~~overtreding of wegens wanbedrijf dat de misdrijven die tot de bevoegdheid van de politierechtbank~~

op verzoek van het openbaar ministerie of van de burgerlijke partij.

Zij worden betekend door een gerechtsdeurwaarder, aan de beklaagde en, in voorkomend geval, aan de burgerrechtelijk aansprakelijke persoon wordt afschrift gelaten.

De betekening aan personen aan wie een bewindvoerder is toegevoegd, wordt gedaan aan die persoon en aan de woonplaats of verblijfplaats van de bewindvoerder.

De dagvaarding blijft geldig in geval van verdaging van de zaak tot een bepaalde datum of in geval van voortzetting op een bepaalde datum.

De beklaagde die de taal van de procedure niet verstaat, ontvangt binnen een redelijke termijn de schriftelijke vertaling van de relevante passages van de dagvaarding in een taal die hij verstaat en die hij voorafgaand aan het eerste verhoor overeenkomstig artikel 47bis van dit Wetboek of artikel 16, § 6bis, van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis heeft gekozen, zodat hij kennis heeft van de hem ten laste gelegde feiten en hij zich effectief kan verdedigen. De kosten van vertaling zijn ten laste van de Staat. Het secretariaat van het parket staat in voor de opdracht tot vertaling van het document en de verzending ervan.

De procureur des Konings deelt de plaats, de dag en het uur van verschijning met alle passende middelen aan de gekende slachtoffers mee. De slachtoffers die de taal van de procedure niet verstaan, hebben het recht een vertaling van die inlichtingen te verkrijgen in een taal die zij verstaan. Het verzoek dient ter griffie van de bevoegde rechtbank te worden neergelegd. De vertaling wordt verstrekt binnen een redelijke termijn. De kosten van vertaling zijn ten laste van de Staat.

Art. 154

De overtredingen worden bewezen hetzij door processen-verbaal of verslagen, hetzij door getuigen bij ontstentenis van verslagen en processen-verbaal of tot staving ervan.

Niemand wordt op straffe van nietigheid, toegelaten om door getuigen bewijs te leveren boven of tegen de inhoud van de processen-verbaal of verslagen van de officieren van politie aan wie de wet

~~beheert~~ **behoren**, geschieden op verzoek van het openbaar ministerie of van de burgerlijke partij.

Zij worden betekend door een gerechtsdeurwaarder, aan de beklaagde en, in voorkomend geval, aan de burgerrechtelijk aansprakelijke persoon wordt afschrift gelaten.

De betekening aan personen aan wie een bewindvoerder is toegevoegd, wordt gedaan aan die persoon en aan de woonplaats of verblijfplaats van de bewindvoerder.

De dagvaarding blijft geldig in geval van verdaging van de zaak tot een bepaalde datum of in geval van voortzetting op een bepaalde datum.

De beklaagde die de taal van de procedure niet verstaat, ontvangt binnen een redelijke termijn de schriftelijke vertaling van de relevante passages van de dagvaarding in een taal die hij verstaat en die hij voorafgaand aan het eerste verhoor overeenkomstig artikel 47bis van dit Wetboek of artikel 16, § 6bis, van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis heeft gekozen, zodat hij kennis heeft van de hem ten laste gelegde feiten en hij zich effectief kan verdedigen. De kosten van vertaling zijn ten laste van de Staat. Het secretariaat van het parket staat in voor de opdracht tot vertaling van het document en de verzending ervan.

De procureur des Konings deelt de plaats, de dag en het uur van verschijning met alle passende middelen aan de gekende slachtoffers mee. De slachtoffers die de taal van de procedure niet verstaan, hebben het recht een vertaling van die inlichtingen te verkrijgen in een taal die zij verstaan. Het verzoek dient ter griffie van de bevoegde rechtbank te worden neergelegd. De vertaling wordt verstrekt binnen een redelijke termijn. De kosten van vertaling zijn ten laste van de Staat.

Art. 154

~~De overtredingen worden bewezen~~ **De misdrijven worden bewezen voor de politierechtbank** hetzij door processen-verbaal of verslagen, hetzij door getuigen bij ontstentenis van verslagen en processen-verbaal of tot staving ervan. Niemand wordt op straffe van nietigheid, toegelaten om door getuigen bewijs te leveren boven of tegen de inhoud van de

bevoegdheid verleent om wanbedrijven of overtredingen vast te stellen zolang er geen betichting van valsheid is. De processen-verbaal en verslagen daarentegen, opgemaakt door agenten, aangestelden of officieren aan wie de wet niet het recht verleent om geloofd te worden zolang er geen betichting van valsheid is, kunnen bestreden worden met tegenbewijzen, hetzij door geschrift, hetzij door getuigen, indien de rechtbank het geraden oordeelt ze toe te laten.

Art. 157

De getuigen die aan de dagvaarding niet voldoen, kunnen ertoe gedwongen worden door de rechtbank, die, te dien einde en op vordering van het openbaar ministerie, hen op dezelfde terechtzitting wegens een eerste niet-verschijning veroordeelt tot geldboete en, in geval van een tweede niet-verschijning, tot lijfswang.

Art. 158

De getuige die aldus tot geldboete is veroordeeld wegens een eerste niet-verschijning, en die na een tweede dagvaarding wettige redenen van verschoning voor de rechtbank voorlegt, kan op de conclusie van het openbaar ministerie van de geldboete worden ontheven. Indien de getuige niet opnieuw gedagvaard wordt, kan hij op de volgende terechtzitting in persoon of bij een bijzonder gemachtigde vrijwillig verschijnen om zijn redenen van verschoning voor te leggen en, zo daartoe grond bestaat, ontheffing van de geldboete te verkrijgen.

Art. 159

Indien het feit noch een wanbedrijf, noch een overtreding oplevert, vernietigt de rechtbank de dagvaarding en alles wat erop gevolgd is, en zij beslist bij hetzelfde vonnis over de vorderingen tot schadevergoeding.

Art. 160

Indien het feit een misdrijf oplevert, waarop een correctionele straf of een zwaardere straf gesteld is, verwijst de rechtbank de

processen-verbaal of verslagen van de officieren van politie aan wie de wet bevoegdheid verleent om ~~wanbedrijven of overtredingen~~ **misdrijven** vast te stellen zolang er geen betichting van valsheid is. De processen-verbaal en verslagen daarentegen, opgemaakt door agenten, aangestelden of officieren aan wie de wet niet het recht verleent om geloofd te worden zolang er geen betichting van valsheid is, kunnen bestreden worden met tegenbewijzen, hetzij door geschrift, hetzij door getuigen, indien de rechtbank het geraden oordeelt ze toe te laten.

Art. 157

De getuigen die aan de dagvaarding niet voldoen, kunnen ertoe gedwongen worden door de rechtbank, die, te dien einde en op vordering van het openbaar ministerie, hen op dezelfde terechtzitting wegens een eerste niet-verschijning veroordeelt tot ~~geldboete~~ **de bij de wet bepaalde straf** en, in geval van een tweede niet-verschijning, tot lijfswang.

Art. 158

De getuige die aldus ~~tot geldboete~~ **tot een straf** is veroordeeld wegens een eerste niet-verschijning, en die na een tweede dagvaarding wettige redenen van verschoning voor de rechtbank voorlegt, kan op de conclusie van het openbaar ministerie ~~van de geldboete~~ **van deze straf** worden ontheven.

Indien de getuige niet opnieuw gedagvaard wordt, kan hij op de volgende terechtzitting in persoon of bij een bijzonder gemachtigde vrijwillig verschijnen om zijn redenen van verschoning voor te leggen en, zo daartoe grond bestaat, ontheffing van de geldboete te verkrijgen.

Art. 159

Indien het feit ~~noch een wanbedrijf, noch een overtreding~~ **geen misdrijf** oplevert, vernietigt de rechtbank de dagvaarding en alles wat erop gevolgd is, en zij beslist bij hetzelfde vonnis over de vorderingen tot schadevergoeding.

Art. 160

Indien het feit een misdrijf oplevert, ~~waarop een correctionele straf of een zwaardere straf gesteld is~~ **die niet tot de bevoegdheid**

partijen naar de procureur des Konings onverminderd de bevoegdheidsbepalingen van artikel 138.

Art. 163

Ieder veroordelend eindvonnis wordt met redenen omkleed. Het vonnis vermeldt de toegepaste wetsbepaling. Artikel 190, derde tot zevende lid, is van overeenkomstige toepassing op de politierechtbank.

Artikel 195, tweede tot vierde lid, is van overeenkomstige toepassing op de politierechtbank.

Wanneer het verval van het recht tot het besturen van een voertuig, een luchtschip en het geleiden van een rijder wordt uitgesproken, vermeldt het vonnis eveneens nauwkeurig maar op een wijze die beknopt mag zijn, de redenen waarom deze straf wordt gekozen. Het rechtvaardigt bovendien de duur ervan.

Indien hij veroordeelt tot een geldboete, dan houdt de rechter bij het bepalen van het bedrag rekening met de elementen die door de beklaagde worden ingeroepen met betrekking tot zijn sociale toestand.

De rechter kan een geldboete uitspreken beneden het wettelijk minimum van de boete indien de overtreder om het even welk document voorlegt dat zijn precaire financiële toestand bewijst.

Indien er door een bemiddeling elementen overeenkomstig artikel 555, § 1, aan de rechter ter kennis worden gebracht, wordt dit in het vonnis vermeld. De rechter kan hiermee rekening houden en vermeldt dit in voorkomend geval in het vonnis.

Art. 165, tweede lid

Wanneer het veroordelend vonnis de bijzondere verbeurdverklaring inhoudt van zaken of sommen die zich bevinden of in te vorderen zijn buiten het Koninkrijk, maakt het openbaar ministerie een afschrift van de relevante stukken van het strafdossier over aan de Minister van Justitie. Hij licht het Centraal Orgaan voor de Inbeslagneming en de Verbeurdverklaring daarvan in door toezending van kopie.

Art. 179

Onverminderd de bevoegdheid verleend aan andere rechtscolleges, nemen de rechtbanken van eerste aanleg, onder de

behoren van de politierechtbank, verwijst de rechtbank de partijen naar de procureur des Konings ~~onverminderd de bevoegdheidsbepalingen van artikel 138.~~

Art. 163

Ieder veroordelend eindvonnis wordt met redenen omkleed. Het vonnis vermeldt de toegepaste wetsbepaling. Artikel 190, derde tot zevende lid, is van overeenkomstige toepassing op de politierechtbank.

Artikel 195, tweede tot vierde lid, is van overeenkomstige toepassing op de politierechtbank.

Wanneer het verval van het recht tot het besturen van een voertuig, een luchtschip en het geleiden van een rijder wordt uitgesproken, vermeldt het vonnis eveneens nauwkeurig maar op een wijze die beknopt mag zijn, de redenen waarom deze straf wordt gekozen. Het rechtvaardigt bovendien de duur ervan.

~~Indien hij veroordeelt tot een geldboete, dan houdt de rechter bij het bepalen van het bedrag rekening met de elementen die door de beklaagde worden ingeroepen met betrekking tot zijn sociale toestand.~~

De rechter kan een geldboete uitspreken beneden het wettelijk minimum van de boete indien de overtreder om het even welk document voorlegt dat zijn precaire financiële toestand bewijst.

Indien er door een bemiddeling elementen overeenkomstig artikel 555, § 1, aan de rechter ter kennis worden gebracht, wordt dit in het vonnis vermeld. De rechter kan hiermee rekening houden en vermeldt dit in voorkomend geval in het vonnis.

Art. 165, tweede lid

Wanneer het veroordelend vonnis de ~~bijzondere~~ verbeurdverklaring inhoudt van zaken of sommen die zich bevinden of in te vorderen zijn buiten het Koninkrijk, maakt het openbaar ministerie een afschrift van de relevante stukken van het strafdossier over aan de Minister van Justitie. Hij licht het Centraal Orgaan voor de Inbeslagneming en de Verbeurdverklaring daarvan in door toezending van kopie.

Art. 179

Onverminderd de bevoegdheid verleend aan andere rechtscolleges, nemen de rechtbanken van eerste aanleg, onder de

naam van correctionele rechtbanken, kennis van alle misdrijven waarvan de straf hoger is dan gevangenisstraf van zeven dagen en geldboete van vijftientwintig frank.

Art. 181

Indien een wanbedrijf in de gehoorzaal begaan wordt gedurende de terechtzitting, maakt de voorzitter proces-verbaal op van het feit, hoort de beklaagde en de getuigen, en de rechtbank legt zonder verwijl de bij de wet bepaalde straffen op. Deze bepaling is van toepassing op de wanbedrijven in de gehoorzaal begaan gedurende de terechtzittingen van onze hoven, en zelfs gedurende de terechtzittingen van de burgerlijke rechtbank, onverminderd hoger beroep, als naar recht, van de vonnissen, in die gevallen gewezen door de burgerlijke of de correctionele rechtbanken.

Art. 182

De zaken die tot de bevoegdheid van de correctionele rechtbank behoren, worden bij haar aanhangig gemaakt, hetzij door de verwijzing naar de rechtbank overeenkomstig de artikelen 130 en 160 hiervoren, hetzij door een dagvaarding, rechtstreeks aan de verdachte en aan de voor het misdrijf burgerrechtelijk aansprakelijke personen gedaan door de burgerlijke partij, en, in alle gevallen door de procureur des Konings, hetzij door de oproeping van de verdachte bij proces-verbaal, conform artikel 216quater, hetzij door de oproeping met het oog op onmiddellijke verschijning overeenkomstig artikel 216quinquies). De dagvaarding aan de personen aan wie een bewindvoerder is toegevoegd, wordt eveneens aan diens woonplaats of verblijfplaats gedaan. Partijen kunnen eveneens vrijwillig en op een eenvoudige oproeping verschijnen, zonder dat een dagvaarding nodig is. De procureur des Konings deelt de plaats, de dag en het uur van verschijning met alle passende middelen aan de gekende

naam van correctionele rechtbanken, kennis van alle misdrijven waarvan de straf hoger is dan gevangenisstraf van zeven dagen en geldboete van vijftientwintig frank **die niet behoren tot de bevoegdheid van het hof van assisen of de politierechtbank of een ander bevoegd rechtscollege behoren.**

Art. 181

Indien een ~~wanbedrijf~~ **een misdrijf die tot de bevoegdheid van de correctionele rechtbank behoort** in de gehoorzaal begaan wordt gedurende de terechtzitting, maakt de voorzitter proces-verbaal op van het feit, hoort de beklaagde en de getuigen, en de rechtbank legt zonder verwijl de bij de wet bepaalde straffen op. Deze bepaling is van toepassing op de ~~wanbedrijven~~ **misdrijven die tot de bevoegdheid van de correctionele rechtbank behoren** in de gehoorzaal begaan gedurende de terechtzittingen van onze hoven, en zelfs gedurende de terechtzittingen van de burgerlijke rechtbank, onverminderd hoger beroep, als naar recht, van de vonnissen, in die gevallen gewezen door de burgerlijke of de correctionele rechtbanken.

Art. 182

De zaken die tot de bevoegdheid van de correctionele rechtbank behoren, worden bij haar aanhangig gemaakt, hetzij door de verwijzing naar de rechtbank overeenkomstig de artikelen 130 en 160 hiervoren, hetzij door een dagvaarding, rechtstreeks aan de verdachte en aan de voor het misdrijf burgerrechtelijk aansprakelijke personen gedaan ~~door de burgerlijke partij, en, in alle gevallen~~ door de procureur des Konings, hetzij door de oproeping van de verdachte bij proces-verbaal, conform artikel 216quater, hetzij door de oproeping met het oog op onmiddellijke verschijning overeenkomstig artikel 216quinquies. **De correctionele rechtbank wordt ook gevat voor de misdrijven waarop een straf is gesteld van niveau 1, 2 of 3 door de dagvaarding rechtsreeks aan de verdachte en aan de voor het misdrijf burgerrechtelijk aansprakelijke personen door de burgerlijke partij.** De dagvaarding aan de personen aan wie een bewindvoerder is toegevoegd, wordt eveneens aan diens

slachtoffers mee. De slachtoffers die de taal van de procedure niet verstaan, hebben het recht een vertaling van die inlichtingen te verkrijgen in een taal die zij verstaan. Het verzoek dient ter griffie van de bevoegde rechtbank te worden neergelegd. De vertaling wordt verstrekt binnen een redelijke termijn. De kosten van vertaling zijn ten laste van de Staat.

De dagvaarding blijft geldig in geval van verdaging van de zaak tot een bepaalde datum of in geval van voortzetting op een bepaalde datum.

woonplaats of verblijfplaats gedaan. Partijen kunnen eveneens vrijwillig en op een eenvoudige oproeping verschijnen, zonder dat een dagvaarding nodig is.

De procureur des Konings deelt de plaats, de dag en het uur van verschijning met alle passende middelen aan de gekende slachtoffers mee. De slachtoffers die de taal van de procedure niet verstaan, hebben het recht een vertaling van die inlichtingen te verkrijgen in een taal die zij verstaan. Het verzoek dient ter griffie van de bevoegde rechtbank te worden neergelegd. De vertaling wordt verstrekt binnen een redelijke termijn. De kosten van vertaling zijn ten laste van de Staat.

De dagvaarding blijft geldig in geval van verdaging van de zaak tot een bepaalde datum of in geval van voortzetting op een bepaalde datum.

Art. 189

Het bewijs van de wanbedrijven wordt geleverd op de wijze als bij de artikelen 154 tot 156 bepaald is ten aanzien van de overtredingen. De bepalingen van de artikelen 145, vijfde lid, 152, 152bis, 157, 158, 158bis, 158ter, 158quater, 159, 160, 161 en 164 gelden ook voor de correctionele rechtbanken.

Art. 189

Het bewijs van de ~~wanbedrijven wordt geleverd op de wijze als bij~~ **misdrijven die tot de bevoegdheid van de correctionele rechtbank behoren wordt geleverd op de wijze zoals** de artikelen 154 tot 156 bepaald is ~~ten aanzien van de overtredingen~~. De bepalingen van de artikelen 145, vijfde lid, 152, 152bis, 157, 158, 158bis, 158ter, 158quater, 159, 160, 161 en 164 gelden ook voor de correctionele rechtbanken.

Art. 190

De behandeling geschiedt in het openbaar, op straffe van nietigheid. Wanneer de vervolgingen zijn gegrond op de artikelen 417/7 tot 417/36, 417/38, 417/44, 417/46, 417/47, 417/56, 433quater/1, 433quater/4 of op artikel 433quinquies van het Strafwetboek in geval van uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting, kan het vonnisgerecht bevelen dat de zaak met gesloten deuren wordt behandeld, indien een van de partijen of het slachtoffer het vraagt, namelijk met het oog op de bescherming van zijn persoonlijke levenssfeer.

De procureur des Konings, de burgerlijke partij of haar raadsman, zetten de zaak uiteen; de processen-verbaal of verslagen, indien er opgemaakt zijn, worden door de griffier voorgelezen, de getuigen voor en tegen worden gehoord, indien daartoe grond

Art. 190

De behandeling geschiedt in het openbaar, op straffe van nietigheid. Wanneer de vervolgingen zijn gegrond ~~op de artikelen 417/7 tot 417/36, 417/38, 417/44, 417/46, 417/47, 417/56, 433quater/1, 433quater/4 of op artikel 433quinquies~~ **de artikelen 134 tot 163, 165, 171, 173, 174, 187, 258, 265 of op artikel 268** van het Strafwetboek in geval van uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting, kan het vonnisgerecht bevelen dat de zaak met gesloten deuren wordt behandeld, indien een van de partijen of het slachtoffer het vraagt, namelijk met het oog op de bescherming van zijn persoonlijke levenssfeer.

De procureur des Konings, de burgerlijke partij of haar raadsman, zetten de zaak uiteen; de processen-verbaal of verslagen, indien er opgemaakt zijn, worden door de

bestaat, en de wrakingen worden voorgedragen en er wordt over beslist; de stukken die tot overtuiging of tot ontlasting kunnen dienen, worden aan de getuigen en aan de partijen vertoond; de beklaagde wordt ondervraagd; de beklaagde en de burgerrechtelijk aansprakelijke personen of hun advocaat) dragen hun verdediging voor; de procureur des Konings vat de zaak samen en neemt zijn conclusie; de beklaagde en de voor het misdrijf burgerrechtelijk aansprakelijke personen of hun advocaat) kunnen antwoorden.

Het beschikkend gedeelte van het vonnis wordt onmiddellijk of ten laatste op de terechtzitting volgende op die waarop de debatten gesloten zijn verklaard, uitgesproken.

Het beschikkend gedeelte van het vonnis wordt integraal opgenomen in de databank bedoeld in artikel 782bis van het Gerechtelijk Wetboek. In de databank worden de vonnissen geanonimiseerd op de wijze die door de Koning wordt bepaald, zelfs in afwezigheid van de andere rechters maar in aanwezigheid van het openbaar ministerie.

Het gepseudonimiseerde vonnis wordt binnen een redelijke termijn bekendgemaakt via het Centraal register bedoeld in artikel 782, § 4, van het Gerechtelijk Wetboek.

In afwijking van het vierde lid en bij een met redenen omklede beslissing die in het vonnis wordt opgenomen, kan het gerecht dat het vonnis wijst, ambtshalve of op verzoek van een partij, en na de partijen gehoord te hebben, de bekendmaking van het gepseudonimiseerde vonnis verbieden of beslissen dat bepaalde onderdelen van de in het vonnis opgenomen motivering worden weggelaten uit het publiek raadpleegbare gepseudonimiseerde vonnis, wanneer de bekendmaking van dit gepseudonimiseerde vonnis of de betrokken onderdelen ervan onevenredig het recht op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de partijen of andere personen betrokken in de zaak aantast, of hun andere fundamentele rechten en vrijheden, zoals zij zijn erkend in de Grondwet en in de internationale instrumenten die België binden. Indien het gerecht gebruik maakt van deze mogelijkheid, wordt het vonnis integraal uitgesproken of ter beschikking gesteld van het publiek in de zittingszaal tot aan het einde van de zitting. Tegen de beslissing van

griffier voorgelezen, de getuigen voor en tegen worden gehoord, indien daartoe grond bestaat, en de wrakingen worden voorgedragen en er wordt over beslist; de stukken die tot overtuiging of tot ontlasting kunnen dienen, worden aan de getuigen en aan de partijen vertoond; de beklaagde wordt ondervraagd; de beklaagde en de burgerrechtelijk aansprakelijke personen of hun advocaat) dragen hun verdediging voor; de procureur des Konings vat de zaak samen en neemt zijn conclusie; de beklaagde en de voor het misdrijf burgerrechtelijk aansprakelijke personen of hun advocaat) kunnen antwoorden.

Het beschikkend gedeelte van het vonnis wordt onmiddellijk of ten laatste op de terechtzitting volgende op die waarop de debatten gesloten zijn verklaard), uitgesproken.

Het beschikkend gedeelte van het vonnis wordt integraal opgenomen in de databank bedoeld in artikel 782bis van het Gerechtelijk Wetboek. In de databank worden de vonnissen geanonimiseerd op de wijze die door de Koning wordt bepaald, zelfs in afwezigheid van de andere rechters maar in aanwezigheid van het openbaar ministerie.

Het gepseudonimiseerde vonnis wordt binnen een redelijke termijn bekendgemaakt via het Centraal register bedoeld in artikel 782, § 4, van het Gerechtelijk Wetboek.

In afwijking van het vierde lid en bij een met redenen omklede beslissing die in het vonnis wordt opgenomen, kan het gerecht dat het vonnis wijst, ambtshalve of op verzoek van een partij, en na de partijen gehoord te hebben, de bekendmaking van het gepseudonimiseerde vonnis verbieden of beslissen dat bepaalde onderdelen van de in het vonnis opgenomen motivering worden weggelaten uit het publiek raadpleegbare gepseudonimiseerde vonnis, wanneer de bekendmaking van dit gepseudonimiseerde vonnis of de betrokken onderdelen ervan onevenredig het recht op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de partijen of andere personen betrokken in de zaak aantast, of hun andere fundamentele rechten en vrijheden, zoals zij zijn erkend in de Grondwet en in de internationale instrumenten die België binden. Indien het gerecht gebruik maakt van deze mogelijkheid, wordt het vonnis integraal uitgesproken of ter beschikking gesteld van

het gerecht over de omvang van de pseudonimisering of houdende verbod op bekendmaking van het gepseudonimiseerde vonnis, staat geen enkel rechtsmiddel open.

Wanneer de bekendmaking bedoeld in het vierde lid onmogelijk is, spreekt de voorzitter het vonnis integraal uit, of stelt hij het vonnis ter beschikking van het publiek in de zittingszaal tot aan het einde van die zitting. De bekendmaking vindt plaats van zodra de onmogelijkheid ophoudt te bestaan.

Onverminderd het vierde lid kan de voorzitter van de kamer die het vonnis heeft gewezen, in alle gevallen, hetzij ambtshalve, hetzij op een met redenen omkleed verzoek van een van de partijen, beslissen de uitspraak van het vonnis in openbare terechtzitting niet te beperken tot het beschikkend gedeelte.

Art. 190sexies, §1

§ 1. De rechtbank kan, voor zover voldaan is aan het vierde lid en voor zover het gaat om feiten die niet van die aard schijnen te zijn dat ze gestraft moeten worden met een hoofdstraf van meer dan vijf jaar gevangenisstraf of een zwaardere straf en voor zover er elementen in het dossier aanwezig zijn die aangeven dat de feiten gerelateerd zijn aan een verslavings-, agressie of psychosociale problematiek, hetzij ambtshalve, hetzij op verzoek van het openbaar ministerie, hetzij op verzoek van de beklaagde of zijn advocaat, overgaan tot het opleggen van een hersteltraject overeenkomstig dit artikel.

Hiertoe moeten de volgende voorwaarden zijn vervuld:

1° de beklaagde ontkent de hem ten tenlastegelegde feiten niet, erkent het bestaan van een onderliggende verslavings-, agressie of psychosociale problematiek van zijn kant en is gemotiveerd om hieraan te werken;

2° de beklaagde wordt op het ogenblik van de verschijning voor de rechtbank niet opgevolgd door een dienst van de gemeenschappen wegens dezelfde problematiek;

3° de beklaagde mag niet onder de bevoegdheid van de strafuitvoeringsrechter of de strafuitvoeringsrechtbank vallen;

4° de beklaagde verleent op vrije en

het publiek in de zittingszaal tot aan het einde van de zitting. Tegen de beslissing van het gerecht over de omvang van de pseudonimisering of houdende verbod op bekendmaking van het gepseudonimiseerde vonnis, staat geen enkel rechtsmiddel open.

Wanneer de bekendmaking bedoeld in het vierde lid onmogelijk is, spreekt de voorzitter het vonnis integraal uit, of stelt hij het vonnis ter beschikking van het publiek in de zittingszaal tot aan het einde van die zitting. De bekendmaking vindt plaats van zodra de onmogelijkheid ophoudt te bestaan.

Onverminderd het vierde lid kan de voorzitter van de kamer die het vonnis heeft gewezen, in alle gevallen, hetzij ambtshalve, hetzij op een met redenen omkleed verzoek van een van de partijen, beslissen de uitspraak van het vonnis in openbare terechtzitting niet te beperken tot het beschikkend gedeelte.

Art. 190sexies, §1

§ 1. De rechtbank kan, voor zover voldaan is aan het vierde lid en voor zover het gaat om feiten die niet van die aard schijnen te zijn dat ze gestraft moeten worden met een ~~hoofdstraf van meer dan vijf jaar gevangenisstraf~~ **een straf van niveau 4** of een zwaardere straf en voor zover er elementen in het dossier aanwezig zijn die aangeven dat de feiten gerelateerd zijn aan een verslavings-, agressie of psychosociale problematiek, hetzij ambtshalve, hetzij op verzoek van het openbaar ministerie, hetzij op verzoek van de beklaagde of zijn advocaat, overgaan tot het opleggen van een hersteltraject overeenkomstig dit artikel.

Hiertoe moeten de volgende voorwaarden zijn vervuld:

1° de beklaagde ontkent de hem ten tenlastegelegde feiten niet, erkent het bestaan van een onderliggende verslavings-, agressie of psychosociale problematiek van zijn kant en is gemotiveerd om hieraan te werken;

2° de beklaagde wordt op het ogenblik van de verschijning voor de rechtbank niet opgevolgd door een dienst van de gemeenschappen wegens dezelfde problematiek;

3° de beklaagde mag niet onder de bevoegdheid van de strafuitvoeringsrechter of de strafuitvoeringsrechtbank vallen;

4° de beklaagde verleent op vrije en

voldoende geïnformeerde wijze zijn instemming met het hersteltraject.

Voor zover in de rechtbank een gespecialiseerde kamer daartoe is ingericht, worden de zaken waarin er sprake is van een onderliggende problematiek en waarvoor een hersteltraject in toepassing van dit artikel overwogen wordt, door die kamer behandeld.

De rechtbank sluit een protocol af met het parket, de balie en de partners die instaan voor de uitvoering van de hersteltrajecten. Het protocol specificeert op welke manier de opvolging en de informatiedoorstroming geregeld wordt.

Tijdens de zittingen zijn een of meerdere diensten die instaan voor de uitvoering van de hersteltrajecten aanwezig en geven zij indien nodig toelichting.

Art. 191

Indien het feit noch een wanbedrijf noch een overtreding oplevert, vernietigt de rechtbank het onderzoek, de dagvaarding en alles wat erop gevolgd is, ontslaat de beklaagde van rechtsvervolging en beslist over de vorderingen tot schadevergoeding.

Art. 192

Indien het feit slechts een overtreding oplevert of een wanbedrijf waarvan de kennisneming bij artikel 138 aan de politierechter is opgedragen, past de rechtbank de straf toe en beslist in voorkomend geval over de schadevergoeding.

Art. 193

Indien het feit strafbaar is met een criminele straf, kan de rechtbank terstond het bevel tot bewaring of het bevel tot aanhouding verlenen : zij verwijst de beklaagde naar de bevoegde onderzoeksrechter.

Art. 195

Ieder veroordelend vonnis vermeldt de feiten waaraan de gedaagden schuldig of waarvoor zij aansprakelijk geoordeeld worden, de straf, de burgerlijke veroordelingen en de toegepaste wetsbepaling.

Het vonnis bevat, behalve de gronden en

voldoende geïnformeerde wijze zijn instemming met het hersteltraject.

Voor zover in de rechtbank een gespecialiseerde kamer daartoe is ingericht, worden de zaken waarin er sprake is van een onderliggende problematiek en waarvoor een hersteltraject in toepassing van dit artikel overwogen wordt, door die kamer behandeld.

De rechtbank sluit een protocol af met het parket, de balie en de partners die instaan voor de uitvoering van de hersteltrajecten. Het protocol specificeert op welke manier de opvolging en de informatiedoorstroming geregeld wordt.

Tijdens de zittingen zijn een of meerdere diensten die instaan voor de uitvoering van de hersteltrajecten aanwezig en geven zij indien nodig toelichting.

Art. 191

Indien het feit ~~noch een wanbedrijf noch een overtreding~~ **geen misdrijf** oplevert, vernietigt de rechtbank het onderzoek, de dagvaarding en alles wat erop gevolgd is, ontslaat de beklaagde van rechtsvervolging en beslist over de vorderingen tot schadevergoeding.

Art. 192

Indien het feit ~~slechts een overtreding oplevert of een wanbedrijf~~ **een misdrijf oplevert** waarvan de kennisneming bij artikel 138 aan de politierechter is opgedragen, past de rechtbank de straf toe en beslist in voorkomend geval over de schadevergoeding.

Art. 193

Indien het feit ~~strafbaar is met een criminele straf~~ **tot de bevoegdheid behoort van het hof van assisen**, kan de rechtbank terstond het bevel tot bewaring of het bevel tot aanhouding verlenen : zij verwijst de beklaagde naar de bevoegde onderzoeksrechter.

Art. 195

Ieder veroordelend vonnis vermeldt de feiten waaraan de gedaagden schuldig of waarvoor zij aansprakelijk geoordeeld worden, de straf, de burgerlijke veroordelingen en de toegepaste wetsbepaling.

Het vonnis bevat, behalve de gronden en

het beschikkende gedeelte:

1° de vermelding van de rechter of de rechtbank die het heeft gewezen; de namen van de rechters die over de zaak hebben geoordeeld, van de magistraat van het openbaar ministerie en van de griffier die bij de uitspraak tegenwoordig is geweest;

2° de naam, de voornaam en de woonplaats van de partijen, hun geboortedatum, en, in voorkomend geval, hun rijksregisternummer, de nationaliteit, de unieke dactyloscopische referentie, identificatienummer in het bisregister of ondernemingsnummer;

3° het onderwerp van de vordering en in voorkomend geval het antwoord op de conclusies van de partijen;

4° de vermelding dat het openbaar ministerie haar vordering heeft geformuleerd ter zitting;

5° de vermelding en de datum van de uitspraak in openbare zitting.

De griffier verifieert onmiddellijk voorafgaand aan de ondertekening van het vonnis of aan de vaststelling van de onmogelijkheid van ondertekening ervan de juistheid van de vermeldingen bedoeld in het tweede lid, 2°, met uitzondering van het identificatienummer in het bisregister en de unieke dactyloscopische referentie.

Het vonnis bevat in voorkomend geval aanduiding van de naam der advocaten.

Het vonnis vermeldt nauwkeurig, maar op een wijze die beknopt mag zijn, de redenen waarom de rechter, als de wet hem daartoe vrije beoordeling overlaat, dergelijke straf of dergelijke maatregel uitspreekt. Het rechtvaardigt bovendien de strafmaat voor elke uitgesproken straf of maatregel. Wanneer hij veroordeelt tot een geldboete houdt hij voor de vaststelling van het bedrag ervan rekening met de door de beklaagde aangevoerde elementen over zijn sociale toestand.

In voorkomend geval vermeldt het veroordelend vonnis of de veroordeelde zich bevindt in de bij artikel 25, § 2, d) of e), of artikel 26, § 2, d) of e), van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten, bepaalde voorwaarden.

In geval van een veroordeling tot een

het beschikkende gedeelte:

1° de vermelding van de rechter of de rechtbank die het heeft gewezen; de namen van de rechters die over de zaak hebben geoordeeld, van de magistraat van het openbaar ministerie en van de griffier die bij de uitspraak tegenwoordig is geweest;

2° de naam, de voornaam en de woonplaats van de partijen, hun geboortedatum, en, in voorkomend geval, hun rijksregisternummer, de nationaliteit, de unieke dactyloscopische referentie, identificatienummer in het bisregister of ondernemingsnummer;

3° het onderwerp van de vordering en in voorkomend geval het antwoord op de conclusies van de partijen;

4° de vermelding dat het openbaar ministerie haar vordering heeft geformuleerd ter zitting;

5° de vermelding en de datum van de uitspraak in openbare zitting.

De griffier verifieert onmiddellijk voorafgaand aan de ondertekening van het vonnis of aan de vaststelling van de onmogelijkheid van ondertekening ervan de juistheid van de vermeldingen bedoeld in het tweede lid, 2°, met uitzondering van het identificatienummer in het bisregister en de unieke dactyloscopische referentie.

Het vonnis bevat in voorkomend geval aanduiding van de naam der advocaten.

Het vonnis vermeldt nauwkeurig, maar op een wijze die beknopt mag zijn, de redenen waarom de rechter, als de wet hem daartoe vrije beoordeling overlaat, dergelijke straf of dergelijke maatregel uitspreekt. Het rechtvaardigt bovendien de strafmaat voor elke uitgesproken straf of maatregel. ~~Wanneer hij veroordeelt tot een geldboete houdt hij voor de vaststelling van het bedrag ervan rekening met de door de beklaagde aangevoerde elementen over zijn sociale toestand.~~

In voorkomend geval vermeldt het veroordelend vonnis of de veroordeelde zich bevindt in de bij artikel 25, § 2, d) of e), of artikel 26, § 2, d) of e), van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten, bepaalde voorwaarden.

In geval van een veroordeling tot een

vrijheidsstraf waarvan het uitvoerbaar gedeelte meer dan drie jaar bedraagt en minder dan dertig jaar, wegens feiten bedoeld in boek II, titels I, Ibis en Iter, in artikel 417/12, in artikel 394, indien gepleegd ten aanzien van één of meer politieambtenaren wegens hun hoedanigheid, in artikel 417/2, derde lid, 2°, of in artikel 428, § 5, van het Strafwetboek, kan het vonnis bepalen dat de voorwaardelijke invrijheidstelling of de voorlopige invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of met het oog op overlevering pas kan worden toegekend nadat de veroordeelde twee derde van die straf heeft ondergaan.

In geval van een veroordeling tot een correctionele gevangenisstraf van dertig jaar of meer, kan het vonnis bepalen dat de voorwaardelijke invrijheidstelling of de voorlopige invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of met het oog op overlevering pas kan worden toegekend nadat de veroordeelde meer dan vijftien jaar tot maximum vijftwintig jaar van die straf heeft ondergaan.

De rechter kan een geldboete uitspreken beneden het wettelijk minimum van de boete indien de overtreder om het even welk document voorlegt dat zijn precaire financiële situatie bewijst.

Het tweede lid is niet van toepassing wanneer de rechtbank uitspraak doet in graad van beroep, behalve wanneer zij een verval van het recht tot het besturen van een voertuig, een luchtschip en het geleiden van een rijdier uitspreekt.

Indien er door een bemiddeling elementen overeenkomstig artikel 555, § 1, aan de rechter ter kennis worden gebracht, wordt dit in het vonnis vermeld. De rechter kan hiermee rekening houden en vermeldt dit in voorkomend geval in het vonnis. Als de rechter een effectieve vrijheidsstraf of de internering uitspreekt, licht hij de partijen in over de uitvoering van deze vrijheidsstraf of maatregel en over de mogelijke modaliteiten van strafuitvoering of internering.

Hij licht eveneens de burgerlijke partij in over de mogelijkheden om in het kader van de strafuitvoering of de tenuitvoerlegging van de internering te worden gehoord over de voorwaarden die in het belang van de burgerlijke partij moeten worden opgelegd.

vrijheidsstraf waarvan het uitvoerbaar gedeelte meer dan drie jaar bedraagt en minder dan dertig jaar, wegens feiten bedoeld in ~~boek II, titels I, Ibis en Iter, in artikel 417/12, in artikel 394, indien gepleegd ten aanzien van één of meer politieambtenaren wegens hun hoedanigheid, in artikel 417/2, derde lid, 2°, of in artikel 428, § 5 in boek II, titel I, titel 4, hoofdstuk 1 en titel 8, hoofdstukken 1 tot 3, in artikel 97, in artikel 139, indien gepleegd ten aanzien van één of meer politieambtenaren wegens hun hoedanigheid, in artikel 118, of in artikel 225,~~ van het Strafwetboek, kan het vonnis bepalen dat de voorwaardelijke invrijheidstelling of de voorlopige invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of met het oog op overlevering pas kan worden toegekend nadat de veroordeelde twee derde van die straf heeft ondergaan.

In geval van een veroordeling tot een ~~correctionele~~ gevangenisstraf van dertig jaar of meer, kan het vonnis bepalen dat de voorwaardelijke invrijheidstelling of de voorlopige invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of met het oog op overlevering pas kan worden toegekend nadat de veroordeelde meer dan vijftien jaar tot maximum vijftwintig jaar van die straf heeft ondergaan.

~~De rechter kan een geldboete uitspreken beneden het wettelijk minimum van de boete indien de overtreder om het even welk document voorlegt dat zijn precaire financiële situatie bewijst.~~

Het vijfde lid is niet van toepassing wanneer de rechtbank uitspraak doet in graad van beroep, behalve wanneer zij een verval van het recht tot het besturen van een voertuig, een luchtschip en het geleiden van een rijdier uitspreekt.

Indien er door een bemiddeling elementen overeenkomstig artikel 555, § 1, aan de rechter ter kennis worden gebracht, wordt dit in het vonnis vermeld. De rechter kan hiermee rekening houden en vermeldt dit in voorkomend geval in het vonnis.

Als de rechter een effectieve vrijheidsstraf of de internering uitspreekt, licht hij de partijen in over de uitvoering van deze vrijheidsstraf of maatregel en over de mogelijke modaliteiten van strafuitvoering of internering.

Hij licht eveneens de burgerlijke partij in over de mogelijkheden om in het kader van de strafuitvoering of de tenuitvoerlegging van de internering te worden gehoord over de voorwaarden die in het belang van de burgerlijke partij moeten worden opgelegd.

Art. 196/1, vijfde lid

Daarenboven stuurt de griffier, langs elektronische weg of bij gewone brief, een kopie van elk veroordelend vonnis dat de bijzondere verbeurdverklaring zoals bedoeld in artikel 197bis inhoudt, evenals een kopie van het uittreksel ervan, aan het Centraal Orgaan voor de Inbeslagneming en de Verbeurdverklaring.

Art. 196/1, vijfde lid

Daarenboven stuurt de griffier, langs elektronische weg of bij gewone brief, een kopie van elk veroordelend vonnis dat de ~~bijzondere~~ verbeurdverklaring zoals bedoeld in artikel 197bis inhoudt, evenals een kopie van het uittreksel ervan, aan het Centraal Orgaan voor de Inbeslagneming en de Verbeurdverklaring.

Art. 197bis, §3, eerste lid

Wanneer de veroordelingsbeslissing de bijzondere verbeurdverklaring inhoudt van zaken of sommen die zich bevinden of in te vorderen zijn buiten het Koninkrijk, maakt het openbaar ministerie een afschrift van de relevante stukken van het strafdossier over aan de minister van Justitie. Hij licht het Centraal Orgaan voor de inbeslagneming en de verbeurdverklaring daarvan in door toezending van een afschrift.

Art. 197bis, §3, eerste lid

Wanneer de veroordelingsbeslissing de ~~bijzondere~~ verbeurdverklaring inhoudt van zaken of sommen die zich bevinden of in te vorderen zijn buiten het Koninkrijk, maakt het openbaar ministerie een afschrift van de relevante stukken van het strafdossier over aan de minister van Justitie. Hij licht het Centraal Orgaan voor de inbeslagneming en de verbeurdverklaring daarvan in door toezending van een afschrift.

Art. 210, eerste lid

Art. 212

Indien het vonnis wordt teniet gedaan omdat het feit door geen enkele wet wordt beschouwd als wanbedrijf of overtreding, ontslaat het hof de beklaagde van rechtsvervolging en beslist in voorkomend geval over de schadevergoeding te zijnen behoeve.

Art. 210, eerste lid (wijziging enkel in de Franse tekst)

Art. 212

Indien het vonnis wordt teniet gedaan omdat het feit ~~door geen enkele wet wordt beschouwd als wanbedrijf of overtreding~~ **geen misdrijf oplevert**, ontslaat het hof de beklaagde van rechtsvervolging en beslist in voorkomend geval over de schadevergoeding te zijnen behoeve.

Art. 213

Indien het vonnis wordt teniet gedaan, omdat het feit slechts een overtreding oplevert, en indien de openbare of de burgerlijke partij de verwijzing niet hebben gevraagd, spreekt het hof de straf uit en beslist in voorkomend geval eveneens over de schadevergoeding.

Art. 213

Opgeheven

Art. 214

Indien het vonnis wordt teniet gedaan, omdat het misdrijf strafbaar is met een criminele straf, verleent het hof, zo daartoe grond bestaat, een bevel tot bewaring of

Art. 214

Indien het vonnis wordt teniet gedaan, omdat het ~~misdrijf strafbaar is met een criminele straf~~ **het feit tot de bevoegdheid behoort van het hof van assisen**, verleent

zelfs een bevel tot aanhouding, en verwijst de beklaagde naar de bevoegde openbare ambtenaar, die echter een andere zal zijn dan degene die het vonnis heeft gewezen of het onderzoek heeft gedaan.

Art. 215bis

Art. 216, §1

§ 1. Voor feiten die niet van die aard schijnen te zijn dat ze gestraft moeten worden met een hoofdstraf van meer dan vijf jaar correctionele gevangenisstraf, kan de procureur des Konings, indien de verdachte, de in verdenkinggestelde of de beklaagde de schuld van de hem tenlastegelegde feiten erkent, hetzij ambtshalve, hetzij op verzoek van de verdachte, de in verdenkinggestelde of de beklaagde of zijn advocaat, de toepassing voorstellen van de in dit artikel omschreven procedure van voorafgaande erkenning van schuld.

In dat geval kan hij de toepassing voorstellen van alle hoofd- en bijkomende straffen en maatregelen, die de rechter wettelijk zou kunnen uitspreken, eventueel onder de door de wet bepaalde nadere regels, met inbegrip van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling en de eenvoudige schuldigverklaring en met toepassing, in voorkomend geval, van artikel 65, tweede lid, van het Strafwetboek.

Deze procedure is niet toepasselijk voor de feiten:

1° die strafbaar zouden zijn met een maximumstraf van meer dan twintig jaar opsluiting als ze niet in wanbedrijven werden omgezet;

2° bedoeld in de artikelen 417/11 tot 417/22 van het Strafwetboek;

3° bedoeld in de artikelen 417/25 tot 417/41, 417/44 tot 417/47, 417/52 en 417/54 van het Strafwetboek, indien deze zijn gepleegd op of met behulp van minderjarigen;

4° bedoeld in de artikelen 393 tot 397 van het Strafwetboek.

het hof, zo daartoe grond bestaat, een bevel tot bewaring of zelfs een bevel tot aanhouding, en verwijst de beklaagde naar de bevoegde openbare ambtenaar, die echter een andere zal zijn dan degene die het vonnis heeft gewezen of het onderzoek heeft gedaan.

Art. 215bis (enkel wijziging in Franse tekst)

Art. 216, §1

§ 1. Voor feiten die niet van die aard schijnen te zijn dat ze gestraft moeten worden met een ~~hoofdstraf van meer dan vijf jaar correctionele gevangenisstraf~~ **straf van niveau 4 of van een zwaardere straf**, kan de procureur des Konings, indien de verdachte, de in verdenkinggestelde of de beklaagde de schuld van de hem tenlastegelegde feiten erkent, hetzij ambtshalve, hetzij op verzoek van de verdachte, de in verdenkinggestelde of de beklaagde of zijn advocaat, de toepassing voorstellen van de in dit artikel omschreven procedure van voorafgaande erkenning van schuld.

In dat geval kan hij de toepassing voorstellen van alle hoofd- en bijkomende straffen en maatregelen, die de rechter wettelijk zou kunnen uitspreken, eventueel onder de door de wet bepaalde nadere regels, met inbegrip van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling en de ~~eenvoudige schuldigverklaring~~ **veroordeling bij schuldigverklaring** en met toepassing, in voorkomend geval, van ~~artikel 65, tweede lid~~ **artikel 62**, van het Strafwetboek.

Deze procedure is niet toepasselijk voor de feiten:

1° die strafbaar zouden zijn met een maximumstraf van meer dan twintig jaar opsluiting als ze niet in wanbedrijven werden omgezet;

2° ~~bedoeld in de artikelen 417/11 tot 417/22~~ **in de artikelen 138 tot 149** van het Strafwetboek;

3° ~~bedoeld in de artikelen 417/25 tot 417/41, 417/44 tot 417/47, 417/52 en 417/54~~ **in de artikelen 152 tot 168, 171 tot 174, 177 tot 179, 183 en 185** van het Strafwetboek, indien deze zijn gepleegd op of met behulp van minderjarigen;

4° ~~bedoeld in de artikelen 393 tot 397~~ **in de**

artikelen 96 tot 98, 100 tot 102 van het Strafwetboek.

Art. 216/7

§ 1. Het openbaar ministerie kan, mits het wordt vermeld in het memorandum, met inachtneming van de proportionaliteit ten aanzien van het door de persoon bedoeld in artikel 216/1 gepleegde misdrijf en ten aanzien van het misdrijf waarover verklaringen worden afgelegd, daarbij in het bijzonder rekening houdend met de ernst van de eventuele gevolgen:

1° een lagere straf toezeggen met toepassing van een strafvermindering overeenkomstig de artikelen 80 en 81 van het Strafwetboek, inzake de door de persoon bedoeld in artikel 216/1 gepleegde of gepoogde misdaden met geweld of bedreiging en de misdaden vervat in titel 1ter van boek 2 van het Strafwetboek;

2° een lagere straf toezeggen met toepassing van een strafvermindering overeenkomstig artikel 85 van het Strafwetboek, inzake de door de persoon bedoeld in artikel 216/1 gepleegde of gepoogde wanbedrijven met geweld of bedreiging en de wanbedrijven vervat in titel 1ter van boek 2 van het Strafwetboek;

3° een eenvoudige schuldigverklaring, dan wel een straf die lager kan zijn dan de wettelijk bepaalde minimumstraf, dan wel een straf onder elektronisch toezicht, een werkstraf of een autonome probatiestraf toezeggen, inzake de door de persoon bedoeld in artikel 216/1 gepleegde of gepoogde misdaden zonder geweld of bedreiging en wanbedrijven zonder geweld of bedreiging, met uitsluiting van de misdaden en wanbedrijven vervat in titel 1ter van boek 2 van het Strafwetboek;

4° een verminderde geldboete, zelfs onder het wettelijk bepaalde minimum, of bijzondere verbeurdverklaring, zelfs bij een verplichte verbeurdverklaring, doch met uitzondering van de verbeurdverklaring van stoffen en voorwerpen die de openbare veiligheid of de veiligheid van personen in het gevaar brengen, toezeggen.

Er kunnen geen toezeggingen worden verricht over de straffen bedoeld in de artikelen 31 tot 34 van het Strafwetboek.

§ 2. Ingeval het memorandum wordt afgesloten tijdens het opsporingsonderzoek dagvaardt het openbaar ministerie de

Art. 216/7

§ 1. Het openbaar ministerie kan, mits het wordt vermeld in het memorandum, met inachtneming van de proportionaliteit ten aanzien van het door de persoon bedoeld in artikel 216/1 gepleegde misdrijf en ten aanzien van het misdrijf waarover verklaringen worden afgelegd, daarbij in het bijzonder rekening houdend met de ernst van de eventuele gevolgen:

~~1° een lagere straf toezeggen met toepassing van een strafvermindering overeenkomstig de artikelen 80 en 81 van het Strafwetboek, inzake de door de persoon bedoeld in artikel 216/1 gepleegde of gepoogde misdaden met geweld of bedreiging en de misdaden vervat in titel 1ter van boek 2 van het Strafwetboek~~

1° een lagere straf toezeggen met toepassing van de verzachtende omstandigheden, inzake de door de persoon bedoeld in artikel 216/1 gepleegde of gepoogde misdrijven met geweld of bedreiging en de misdrijven vervat in hoofdstuk 1 van titel 4 van boek 2 van het Strafwetboek;

~~2° een lagere straf toezeggen met toepassing van een strafvermindering overeenkomstig artikel 85 van het Strafwetboek, inzake de door de persoon bedoeld in artikel 216/1 gepleegde of gepoogde wanbedrijven met geweld of bedreiging en de wanbedrijven vervat in titel 1ter van boek 2 van het Strafwetboek;~~

32° een eenvoudige schuldigverklaring veroordeling bij schuldigverklaring, dan wel een straf die lager kan zijn dan de wettelijk bepaalde minimumstraf, dan wel een straf onder elektronisch toezicht, een werkstraf of een autonome probatiestraf probatiestraf toezeggen, inzake de door de persoon bedoeld in artikel 216/1 gepleegde of gepoogde misdaden zonder geweld of bedreiging en wanbedrijven zonder geweld of bedreiging, met uitsluiting van de misdaden en wanbedrijven vervat in titel 1ter van boek 2 van het Strafwetboek misdrijven zonder geweld of bedreiging, met uitsluiting van de misdrijven vervat in titel hoofdstuk 1 van titel 4 van boek 2 van het Strafwetboek;

43° een verminderde geldboete, zelfs

persoon bedoeld in artikel 216/1 in voorkomend geval met vermelding van de in acht genomen verzachtende omstandigheden of reden van verschoning met toepassing van artikel 2, tweede lid, van de wet van 4 oktober 1867 op de verzachtende omstandigheden en de gekende slachtoffers voor de bevoegde rechtbank of het bevoegde hof om uitspraak te doen over de bekrachtiging van het memorandum binnen een termijn die niet korter mag zijn dan tien dagen.

Het openbaar ministerie dagvaardt vervolgens binnen een termijn die niet korter mag zijn dan tien dagen de persoon bedoeld in artikel 216/1 in voorkomend geval met vermelding van de in acht genomen verzachtende omstandigheden of reden van verschoning met toepassing van artikel 2, tweede lid, van de wet van 4 oktober 1867 op de verzachtende omstandigheden en de gekende slachtoffers voor de bevoegde rechtbank of het bevoegde hof om uitspraak te doen over de straf overeenkomstig het bepaalde in artikel 216/9 en over de burgerlijke belangen.

§ 3. De toezegging door het openbaar ministerie wordt met redenen omkleed. De bevoegde rechtbank, het bevoegde hof of, tijdens het gerechtelijk onderzoek en bij de regeling van de rechtspleging, het bevoegde onderzoeksgerecht, hoort het openbaar ministerie en de persoon bedoeld in artikel 216/1 en zijn advocaat over het memorandum en over de feiten waarvoor de persoon bedoeld in artikel 216/1 wordt vervolgd.

In voorkomend geval hoort de bevoegde rechtbank, het bevoegde hof of het bevoegde onderzoeksgerecht ook het slachtoffer of zijn advocaat over de feiten. Het slachtoffer kan zich op de zitting van de bevoegde rechtbank, het bevoegde hof of, desgevallend, het bevoegde onderzoeksgerecht burgerlijke partij stellen.

De bevoegde rechtbank, het bevoegde hof of, tijdens het gerechtelijk onderzoek en bij de regeling van de rechtspleging, het bevoegde onderzoeksgerecht, verifieert de proportionaliteit van de toezegging bedoeld in paragraaf 1, of de wettelijke voorwaarden zijn nagekomen, of de persoon bedoeld in artikel 216/1 het memorandum uit vrije wil en weloverwogen heeft aanvaard, of de feiten met hun correcte juridische kwalificatie

onder het wettelijk bepaalde minimum, of ~~bijzondere~~ verbeurdverklaring, zelfs bij een verplichte verbeurdverklaring, doch met uitzondering van de verbeurdverklaring van stoffen en voorwerpen die de openbare veiligheid of de veiligheid van personen in het gevaar brengen, toezeggen.

Er kunnen geen toezeggingen worden verricht over de straffen bedoeld in de artikelen 31 tot 34 van het Strafwetboek.

§ 2. Ingeval het memorandum wordt afgesloten tijdens het opsporingsonderzoek dagvaardt het openbaar ministerie de persoon bedoeld in artikel 216/1 ~~in voorkomend geval met vermelding van de in acht genomen verzachtende omstandigheden~~ of reden van verschoning met toepassing van artikel 2, tweede lid, van de wet van 4 oktober 1867 op de verzachtende omstandigheden en de gekende slachtoffers voor de bevoegde rechtbank of het bevoegde hof om uitspraak te doen over de bekrachtiging van het memorandum binnen een termijn die niet korter mag zijn dan tien dagen.

Het openbaar ministerie dagvaardt vervolgens binnen een termijn die niet korter mag zijn dan tien dagen de persoon bedoeld in artikel 216/1 ~~in voorkomend geval met vermelding van de in acht genomen verzachtende omstandigheden~~ of reden van verschoning met toepassing van artikel 2, tweede lid, van de wet van 4 oktober 1867 op de verzachtende omstandigheden en de gekende slachtoffers voor de bevoegde rechtbank of het bevoegde hof om uitspraak te doen over de straf overeenkomstig het bepaalde in artikel 216/9 en over de burgerlijke belangen.

§ 3. De toezegging door het openbaar ministerie wordt met redenen omkleed. De bevoegde rechtbank, het bevoegde hof of, tijdens het gerechtelijk onderzoek en bij de regeling van de rechtspleging, het bevoegde onderzoeksgerecht, hoort het openbaar ministerie en de persoon bedoeld in artikel 216/1 en zijn advocaat over het memorandum en over de feiten waarvoor de persoon bedoeld in artikel 216/1 wordt vervolgd.

In voorkomend geval hoort de bevoegde rechtbank, het bevoegde hof of het bevoegde onderzoeksgerecht ook het slachtoffer of zijn advocaat over de feiten. Het slachtoffer kan zich op de zitting van de

overeenstemmen, of de feiten waarvoor de persoon bedoeld in artikel 216/1 wordt vervolgd en waarop de toezegging slaat, overeenstemmen met de werkelijkheid, of de gronden tot verval niet aanwezig zijn, of de bereidheid tot vergoeding van de eventuele schade aanwezig is, of de persoon bedoeld in artikel 216/1 verklaringen heeft afgelegd die in verhouding staan tot de toezegging, en of de toepassing van artikel 216/1 noodzakelijk is om de waarheid aan het licht te brengen. Vervolgens bekrachtigt ze de toezegging en spreekt ze de overeengekomen straffen uit.

De beslissing tot bekrachtiging wordt met redenen omkleed. Tegen deze beslissing staat geen rechtsmiddel open.

Indien het onderzoeksgerecht de toezegging heeft bekrachtigd, verwijst het de zaak, in voorkomend geval mits aanneming van verzachtende omstandigheden of van een reden van verschoning met toepassing van artikel 2, tweede lid, van de wet van 4 oktober 1867 op de verzachtende omstandigheden, naar de bevoegde rechtbank of het bevoegde hof om uitspraak te doen over de straf overeenkomstig het bepaalde in artikel 216/9 en over de burgerlijke belangen.

Ingeval de straf overeenkomstig het bepaalde in artikel 216/9 een criminele straf is behorende tot de bevoegdheid van het hof van assisen, verwijst het onderzoeksgerecht de zaak naar de procureur-generaal bij het hof van beroep.

§ 4. De procedure van dit hoofdstuk kan niet meer toegepast worden na het arrest van verwijzing naar het hof van assisen overeenkomstig artikel 231.

bevoegde rechtbank, het bevoegde hof of, desgevallend, het bevoegde onderzoeksgerecht burgerlijke partij stellen.

De bevoegde rechtbank, het bevoegde hof of, tijdens het gerechtelijk onderzoek en bij de regeling van de rechtspleging, het bevoegde onderzoeksgerecht, verifieert de proportionaliteit van de toezegging bedoeld in paragraaf 1, of de wettelijke voorwaarden zijn nagekomen, of de persoon bedoeld in artikel 216/1 het memorandum uit vrije wil en weloverwogen heeft aanvaard, of de feiten met hun correcte juridische kwalificatie overeenstemmen, of de feiten waarvoor de persoon bedoeld in artikel 216/1 wordt vervolgd en waarop de toezegging slaat, overeenstemmen met de werkelijkheid, of de gronden tot verval niet aanwezig zijn, of de bereidheid tot vergoeding van de eventuele schade aanwezig is, of de persoon bedoeld in artikel 216/1 verklaringen heeft afgelegd die in verhouding staan tot de toezegging, en of de toepassing van artikel 216/1 noodzakelijk is om de waarheid aan het licht te brengen. Vervolgens bekrachtigt ze de toezegging en spreekt ze de overeengekomen straffen uit.

De beslissing tot bekrachtiging wordt met redenen omkleed. Tegen deze beslissing staat geen rechtsmiddel open.

Indien het onderzoeksgerecht de toezegging heeft bekrachtigd, verwijst het de zaak, in voorkomend geval mits aanneming van verzachtende omstandigheden of van een reden van verschoning met toepassing van artikel 2, tweede lid, van de wet van 4 oktober 1867 op de verzachtende omstandigheden, naar de bevoegde rechtbank of het bevoegde hof om uitspraak te doen over de straf overeenkomstig het bepaalde in artikel 216/9 en over de burgerlijke belangen.

Ingeval de straf overeenkomstig het bepaalde in artikel 216/9 een criminele straf is behorende tot de bevoegdheid het misdrijf tot de bevoegdheid behoort van het hof van assisen, verwijst het onderzoeksgerecht de zaak naar de procureur-generaal bij het hof van beroep.

§ 4. De procedure van dit hoofdstuk kan niet meer toegepast worden na het arrest van verwijzing naar het hof van assisen overeenkomstig artikel 231.

Art. 216/10, §1

Art. 216/10, §1

§ 1. Ingeval de straf overeenkomstig het bepaalde in artikel 216/9 een criminele straf is behorend tot de bevoegdheid van het hof van assisen laat de procureur-generaal de dagvaarding voor de preliminaire zitting betekenen aan de persoon bedoeld in artikel 216/1, aan de burgerlijke partij, en aan hun advocaten. De artikelen 274 en 276 tot 279 zijn van toepassing op de persoon bedoeld in artikel 216/1. Enkel de getuigen die gegevens kunnen bijbrengen met betrekking tot de ernst van de feiten en de strafmaat worden opgenomen in de lijst bedoeld in artikel 278.

Art. 216bis

§ 1. De procureur des Konings kan, voor zover het feit niet van die aard schijnt te zijn dat het gestraft moet worden met een hoofdstraf van meer dan twee jaar correctionele gevangenisstraf of een zwaardere straf, desgevallend met inbegrip van de verbeurdverklaring, en dat het geen zware aantasting inhoudt van de lichamelijke integriteit, de dader verzoeken een bepaalde geldsom te storten aan de Federale Overheidsdienst Financiën.

De procureur des Konings bepaalt op welke wijze en binnen welke termijn de betaling geschiedt en de precieze feiten omschreven in tijd en ruimte waarvoor hij de betaling voorstelt. Die termijn is ten minste vijftien dagen en ten hoogste drie maanden. De procureur des Konings kan deze termijn verlengen wanneer bijzondere omstandigheden het wettigen of verkorten indien de verdachte hiermee instemt.

De procureur des Konings stelt, indien hij van oordeel is dat toepassing kan gemaakt worden van deze paragraaf, de verdachte, het slachtoffer en hun advocaten in kennis dat zij inzage in het strafdossier krijgen voor zover zij dat nog niet hadden. Ze kunnen zelf met hun eigen middelen kosteloos een kopie ervan nemen ter plaatse.

De verjaring van de strafvordering wordt geschorst vanaf het voorstel van de procureur des Konings of vanaf de vraag van een van de partijen. De schorsing loopt hetzij tot de beslissing van niet-bekrachtiging van het akkoord, hetzij tot de beslissing van de procureur des Konings om geen toepassing te maken van deze bepaling, hetzij tot de vaststelling dat de minnelijke schikking niet

~~§ 1. Ingeval de straf overeenkomstig het bepaalde in artikel 216/9 een criminele straf is behorend tot de bevoegdheid~~ **het misdrijf tot de bevoegdheid behoort** van het hof van assisen laat de procureur-generaal de dagvaarding voor de preliminaire zitting betekenen aan de persoon bedoeld in artikel 216/1, aan de burgerlijke partij, en aan hun advocaten. De artikelen 274 en 276 tot 279 zijn van toepassing op de persoon bedoeld in artikel 216/1. Enkel de getuigen die gegevens kunnen bijbrengen met betrekking tot de ernst van de feiten en de strafmaat worden opgenomen in de lijst bedoeld in artikel 278.

Art. 216bis

§ 1. De procureur des Konings kan, voor zover het feit niet van die aard schijnt te zijn dat het gestraft moet worden met een hoofdstraf van meer dan twee jaar ~~correctionele gevangenisstraf of een zwaardere straf~~ **gevangenisstraf of een zwaardere straf voor natuurlijke personen en een geldboete van meer dan 360.000 euro voor rechtspersonen**, desgevallend met inbegrip van de verbeurdverklaring, en dat het geen zware aantasting inhoudt van de lichamelijke integriteit, de dader verzoeken een bepaalde geldsom te storten aan de Federale Overheidsdienst Financiën.

De procureur des Konings bepaalt op welke wijze en binnen welke termijn de betaling geschiedt en de precieze feiten omschreven in tijd en ruimte waarvoor hij de betaling voorstelt. Die termijn is ten minste vijftien dagen en ten hoogste drie maanden. De procureur des Konings kan deze termijn verlengen wanneer bijzondere omstandigheden het wettigen of verkorten indien de verdachte hiermee instemt.

De procureur des Konings stelt, indien hij van oordeel is dat toepassing kan gemaakt worden van deze paragraaf, de verdachte, het slachtoffer en hun advocaten in kennis dat zij inzage in het strafdossier krijgen voor zover zij dat nog niet hadden. Ze kunnen zelf met hun eigen middelen kosteloos een kopie ervan nemen ter plaatse.

De verjaring van de strafvordering wordt geschorst vanaf het voorstel van de procureur des Konings of vanaf de vraag van een van de partijen. De schorsing loopt hetzij tot de beslissing van niet-bekrachtiging van

of niet tijdig is uitgevoerd.

De in het eerste lid bedoelde geldsom mag niet meer bedragen dan het maximum van de in de wet voorziene geldboete, verhoogd met de opdecimen, en dient in verhouding te staan tot de zwaarte van het misdrijf. Voor de inbreuken bedoeld in het Sociaal Strafwetboek mag de geldsom voorzien in het eerste lid niet lager zijn dan 40 % van de minimabedragen van de administratieve geldboete, in voorkomend geval vermenigvuldigd met het aantal betrokken werknemers, kandidaat werknemers, zelfstandigen, stagiairs of kinderen.

Wanneer het misdrijf kosten van analyse, vernietiging, bewaring of van deskundig onderzoek heeft veroorzaakt, kan de bepaalde som worden verhoogd met het bedrag van die kosten of met een gedeelte ervan; het gedeelte van de som dat gestort is om die kosten te dekken, wordt toegewezen aan de instelling waaraan of aan de persoon wie ze verschuldigd zijn. Ook andere gerechtskosten kunnen worden toegevoegd aan de in het eerste lid bedoelde geldsom. Indien nodig zullen die kosten in de tekst van de minnelijke schikking apart worden vermeld.

Naast de in het eerste lid bepaalde geldsom wordt er ook een administratieve toeslag, zoals bedoeld in titel 4 van de programmawet van 21 juni 2021, van 8,84 euro geheven. Het bedrag van deze administratieve toeslag wordt elk jaar op 1 januari automatisch aangepast in functie van de evolutie van de consumptieprijsindex van de maand november van het voorgaande jaar.

De procureur des Konings verzoekt de verdachte van het misdrijf dat aanleiding geeft of kan geven tot verbeurdverklaring, binnen een door hem bepaalde termijn afstand te doen van de in beslag genomen goederen of vermogensvoordelen, of indien de goederen of vermogensvoordelen niet in beslag genomen zijn, deze af te geven op de door hem bepaalde plaats. De door de overtreder verrichte betalingen worden eerst op deze administratieve toeslag toegerekend.

Betaling, afstand en afgifte doen de strafvordering vervallen, mits zij binnen de bepaalde termijn plaatshebben. De aangestelden van de Federale Overheidsdienst Financiën geven de

het akkoord, hetzij tot de beslissing van de procureur des Konings om geen toepassing te maken van deze bepaling, hetzij tot de vaststelling dat de minnelijke schikking niet of niet tijdig is uitgevoerd.

~~De in het eerste lid bedoelde geldsom mag niet meer bedragen dan het maximum van de in de wet voorziene geldboete, verhoogd met de opdecimen en dient~~ **Indien het misdrijf wordt gestraft met een straf van niveau 1, mag de in het eerste lid bedoelde geldsom niet meer bedragen dan het maximum van de geldboete die door de wet voor die straf is bepaald en dient deze geldsom** in verhouding te staan tot de zwaarte van het misdrijf. Voor de inbreuken bedoeld in het Sociaal Strafwetboek mag de geldsom voorzien in het eerste lid niet lager zijn dan 40 % van de minimabedragen van de administratieve geldboete, in voorkomend geval vermenigvuldigd met het aantal betrokken werknemers, kandidaat werknemers, zelfstandigen, stagiairs of kinderen.

Wanneer het misdrijf kosten van analyse, vernietiging, bewaring of van deskundig onderzoek heeft veroorzaakt, kan de bepaalde som worden verhoogd met het bedrag van die kosten of met een gedeelte ervan; het gedeelte van de som dat gestort is om die kosten te dekken, wordt toegewezen aan de instelling waaraan of aan de persoon wie ze verschuldigd zijn. Ook andere gerechtskosten kunnen worden toegevoegd aan de in het eerste lid bedoelde geldsom. Indien nodig zullen die kosten in de tekst van de minnelijke schikking apart worden vermeld.

Naast de in het eerste lid bepaalde geldsom wordt er ook een administratieve toeslag, zoals bedoeld in titel 4 van de programmawet van 21 juni 2021, van 8,84 euro geheven. Het bedrag van deze administratieve toeslag wordt elk jaar op 1 januari automatisch aangepast in functie van de evolutie van de consumptieprijsindex van de maand november van het voorgaande jaar.

De procureur des Konings verzoekt de verdachte van het misdrijf dat aanleiding geeft of kan geven tot verbeurdverklaring, binnen een door hem bepaalde termijn afstand te doen van de in beslag genomen goederen of vermogensvoordelen, of indien de goederen of vermogensvoordelen niet in

procureur des Konings kennis van de verrichte storting.

§ 2. Het recht, in paragraaf 1 aan de procureur des Konings toegekend, kan ook worden uitgeoefend wanneer de onderzoeksrechter reeds met een onderzoek is gelast of wanneer de zaak reeds bij de rechtbank of het hof aanhangig is gemaakt, voor zover er nog geen eindvonnis of eindarrest is gewezen in strafzaken.

In voorkomend geval laat de procureur des Konings zich het strafdossier in mededeling geworden door de onderzoeksrechter, die een advies kan geven over de stand van het onderzoek.

De procureur des Konings stelt, indien hij van oordeel is dat toepassing kan gemaakt worden van deze paragraaf, de verdachte, het slachtoffer en hun advocaten in kennis dat zij inzage in het strafdossier krijgen voor zover zij dat nog niet hadden. Ze kunnen zelf met hun eigen middelen kosteloos een kopie ervan nemen ter plaatse.

De procureur des Konings bepaalt dag, uur en plaats van de oproeping van de verdachte, de in verdenking gestelde of de beklaagde en het slachtoffer en hun advocaten, hij licht zijn voornemen toe en bepaalt op welke feiten omschreven in tijd en ruimte de betaling van de geldsom betrekking zal hebben. In het geval voorzien in paragraaf 6, tweede lid, stelt de procureur des Konings eveneens de fiscale of sociale administratie in kennis van de feiten omschreven in tijd en ruimte, die de fiscale of sociale misdrijven betreffen, waarop de betaling van de geldsom betrekking zal hebben.

Hij bepaalt het bedrag van de geldsom, de kosten en de goederen of vermogensvoordelen waarvan afstand of afgifte dient gedaan te worden, overeenkomstig de in paragraaf 1 bepaalde wijze.

Hij kan bijkomend een bestuursverbod opleggen als beveiligingsmaatregel, onder dezelfde voorwaarden bepaald in de artikelen 1 en 4 van het koninklijk besluit nr. 22 van 24 oktober 1934 betreffende het rechterlijk verbod aan bepaalde veroordeelden en gefailleerden om bepaalde ambten, beroepen of werkzaamheden uit te oefenen.

Hij bepaalt de termijn binnen dewelke de

beslag genomen zijn, deze af te geven op de door hem bepaalde plaats. De door de overtreder verrichte betalingen worden eerst op deze administratieve toeslag toegerekend.

Betaling, afstand en afgifte doen de strafvordering vervallen, mits zij binnen de bepaalde termijn plaatshebben.

De aangestelden van de Federale Overheidsdienst Financiën geven de procureur des Konings kennis van de verrichte storting.

§ 2. Het recht, in paragraaf 1 aan de procureur des Konings toegekend, kan ook worden uitgeoefend wanneer de onderzoeksrechter reeds met een onderzoek is gelast of wanneer de zaak reeds bij de rechtbank of het hof aanhangig is gemaakt, voor zover er nog geen eindvonnis of eindarrest is gewezen in strafzaken.

In voorkomend geval laat de procureur des Konings zich het strafdossier in mededeling geworden door de onderzoeksrechter, die een advies kan geven over de stand van het onderzoek.

De procureur des Konings stelt, indien hij van oordeel is dat toepassing kan gemaakt worden van deze paragraaf, de verdachte, het slachtoffer en hun advocaten in kennis dat zij inzage in het strafdossier krijgen voor zover zij dat nog niet hadden. Ze kunnen zelf met hun eigen middelen kosteloos een kopie ervan nemen ter plaatse.

De procureur des Konings bepaalt dag, uur en plaats van de oproeping van de verdachte, de in verdenking gestelde of de beklaagde en het slachtoffer en hun advocaten, hij licht zijn voornemen toe en bepaalt op welke feiten omschreven in tijd en ruimte de betaling van de geldsom betrekking zal hebben. In het geval voorzien in paragraaf 6, tweede lid, stelt de procureur des Konings eveneens de fiscale of sociale administratie in kennis van de feiten omschreven in tijd en ruimte, die de fiscale of sociale misdrijven betreffen, waarop de betaling van de geldsom betrekking zal hebben.

Hij bepaalt het bedrag van de geldsom, de kosten en de goederen of vermogensvoordelen waarvan afstand of afgifte dient gedaan te worden, overeenkomstig de in paragraaf 1 bepaalde wijze.

verdachte, de inverdenking gestelde of de beklaagde en het slachtoffer tot een akkoord kunnen komen in verband met de omvang van de schade en de regeling van de schadevergoeding.

Indien bovenvermelde partijen tot een akkoord zijn gekomen, melden zij dat aan de procureur des Konings die het akkoord akteert in een proces-verbaal.

Op een met redenen omklede vordering van de procureur des Konings en na te hebben nagegaan of voldaan is aan de wettelijke toepassingsvoorwaarden van paragraaf 1, eerste lid, of het slachtoffer en de fiscale of sociale administratie werden vergoed overeenkomstig paragrafen 4 en 6, tweede lid, of de verdachte de voorgestelde minnelijke schikking uit vrije wil en weloverwogen heeft aanvaard en of de door de procureur des Konings voorgestelde minnelijke schikking proportioneel is met de ernst van de feiten en de persoonlijkheid van de verdachte, oordeelt de bevoegde rechter over de wettigheid van de voorgestelde minnelijke schikking en bekrachtigt hij deze. Tijdens het gerechtelijk onderzoek en bij de regeling van de rechtspleging beoordeelt het onderzoeksgerecht de proportionaliteit van de voorgestelde minnelijke schikking binnen de beoordeling van de bezwaren. De beslissing tot bekrachtiging van de minnelijke schikking, ook deze van het onderzoeksgerecht, wordt in openbare zitting uitgesproken. Indien het akkoord niet wordt bekrachtigd, wordt het dossier ter beschikking gesteld van de procureur des Konings. In dat geval kan de rechter, waaraan het akkoord ter bekrachtiging is voorgelegd, het onderzoek van de grond van de zaak niet verderzetten. Eveneens kunnen de documenten die werden opgemaakt en de mondelinge mededelingen die werden gedaan tijdens het overleg niet ten laste van de verdachte worden aangewend in een strafrechtelijke, burgerrechtelijke, administratieve, arbitrale, tuchtrechtelijke of enige andere procedure voor het oplossen van conflicten en zijn ze niet toelaatbaar als bewijs, zelfs niet als buitengerechtelijke erkenenis.

De documenten die de partijen in het kader van de onderhandelingen hebben meegedeeld, worden hen teruggegeven en het dossier van de onderhandelingen wordt uit het strafdossier verwijderd. Het dossier

Hij kan bijkomend een bestuursverbod opleggen als beveiligingsmaatregel, onder dezelfde voorwaarden bepaald in de artikelen 1 en 4 van het koninklijk besluit nr. 22 van 24 oktober 1934 betreffende het rechterlijk verbod aan bepaalde veroordeelden en gefailleerden om bepaalde ambten, beroepen of werkzaamheden uit te oefenen.

Hij bepaalt de termijn binnen dewelke de verdachte, de inverdenking gestelde of de beklaagde en het slachtoffer tot een akkoord kunnen komen in verband met de omvang van de schade en de regeling van de schadevergoeding.

Indien bovenvermelde partijen tot een akkoord zijn gekomen, melden zij dat aan de procureur des Konings die het akkoord akteert in een proces-verbaal.

Op een met redenen omklede vordering van de procureur des Konings en na te hebben nagegaan of voldaan is aan de wettelijke toepassingsvoorwaarden van paragraaf 1, eerste lid, of het slachtoffer en de fiscale of sociale administratie werden vergoed overeenkomstig paragrafen 4 en 6, tweede lid, of de verdachte de voorgestelde minnelijke schikking uit vrije wil en weloverwogen heeft aanvaard en of de door de procureur des Konings voorgestelde minnelijke schikking proportioneel is met de ernst van de feiten en de persoonlijkheid van de verdachte, oordeelt de bevoegde rechter over de wettigheid van de voorgestelde minnelijke schikking en bekrachtigt hij deze. Tijdens het gerechtelijk onderzoek en bij de regeling van de rechtspleging beoordeelt het onderzoeksgerecht de proportionaliteit van de voorgestelde minnelijke schikking binnen de beoordeling van de bezwaren. De beslissing tot bekrachtiging van de minnelijke schikking, ook deze van het onderzoeksgerecht, wordt in openbare zitting uitgesproken. Indien het akkoord niet wordt bekrachtigd, wordt het dossier ter beschikking gesteld van de procureur des Konings. In dat geval kan de rechter, waaraan het akkoord ter bekrachtiging is voorgelegd, het onderzoek van de grond van de zaak niet verderzetten. Eveneens kunnen de documenten die werden opgemaakt en de mondelinge mededelingen die werden gedaan tijdens het overleg niet ten laste van de verdachte worden aangewend in een strafrechtelijke, burgerrechtelijke,

van de onderhandelingen bevat geen originele stukken die als bewijs van het misdrijf kunnen worden gebruikt.

Elk gebruik van de tijdens de onderhandelingen opgemaakte documenten of mondelinge mededelingen, dat tot doel en tot gevolg heeft inbreuk te maken op het privéleven, de fysieke of, morele integriteit of de goederen van een in het dossier genoemde persoon wordt gestraft met de straffen voorzien in artikel 460ter van het Strafwetboek.

In overeenstemming met paragraaf 1 vervalt de strafvordering tegen de dader die de door de procureur des Konings voorgestelde minnelijke schikking, nadat deze door de bevoegde rechter werd bekrachtigd, heeft aanvaard en nageleefd. De minnelijke schikking doet evenwel geen afbreuk aan de strafvordering tegen de overige daders, mededaders of medeplichtigen, noch aan de vorderingen van de slachtoffers tegen hen. De wegens hetzelfde misdrijf veroordeelde personen zijn hoofdelijk gehouden tot teruggave en schadevergoeding en, onverminderd artikel 50, derde lid, van het Strafwetboek, tot betaling van de gerechtskosten, ook al heeft de dader die een minnelijke schikking heeft aanvaard, hieraan reeds voldaan.

Wanneer een minnelijke schikking is uitgevoerd in een zaak die aanhangig werd gemaakt en over de strafvordering nog geen eindvonnis of eindarrest is gewezen in strafzaken, geeft al naar het geval de procureur des Konings of de procureur-generaal bij het hof van beroep of het arbeidshof daarvan zonder verwijl officieel bericht aan de gevatte politierechtbank, correctionele rechtbank of hof van beroep.

Indien de geldsom bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, niet of slechts gedeeltelijk wordt betaald, kan de rechter die gevat wordt om uitspraak te doen over de aan de verdachte ten laste gelegde feiten, waarop het akkoord betrekking had, bij de straftoemeting rekening houden met het reeds betaalde gedeelte.

§ 3. Het bij de eerste en tweede paragraaf bepaalde recht behoort ook, ten aanzien van dezelfde feiten, aan de arbeidsauditeur, de federale procureur en de procureur-generaal in hoger beroep en, ten aanzien van de personen bedoeld in artikel 479 van het Wetboek van strafvordering, aan de

administratieve, arbitrale, tuchtrechtelijke of enige andere procedure voor het oplossen van conflicten en zijn ze niet toelaatbaar als bewijs, zelfs niet als buitengerechtelijke erkenenis.

De documenten die de partijen in het kader van de onderhandelingen hebben meegedeeld, worden hen teruggegeven en het dossier van de onderhandelingen wordt uit het strafdossier verwijderd. Het dossier van de onderhandelingen bevat geen originele stukken die als bewijs van het misdrijf kunnen worden gebruikt.

Elk gebruik van de tijdens de onderhandelingen opgemaakte documenten of mondelinge mededelingen, dat tot doel en tot gevolg heeft inbreuk te maken op het privéleven, de fysieke of, morele integriteit of de goederen van een in het dossier genoemde persoon wordt gestraft met de straffen voorzien in artikel 460ter **artikel 668** van het Strafwetboek.

In overeenstemming met paragraaf 1 vervalt de strafvordering tegen de dader die de door de procureur des Konings voorgestelde minnelijke schikking, nadat deze door de bevoegde rechter werd bekrachtigd, heeft aanvaard en nageleefd. De minnelijke schikking doet evenwel geen afbreuk aan de strafvordering tegen de overige daders, ~~mededaders~~ **of medeplichtigen of deelnemers**, noch aan de vorderingen van de slachtoffers tegen hen. De wegens hetzelfde misdrijf veroordeelde personen zijn hoofdelijk gehouden tot teruggave en schadevergoeding en, onverminderd ~~artikel 50, derde lid~~ **artikel 68, tweede lid**, van het Strafwetboek, tot betaling van de gerechtskosten, ook al heeft de dader die een minnelijke schikking heeft aanvaard, hieraan reeds voldaan.

Wanneer een minnelijke schikking is uitgevoerd in een zaak die aanhangig werd gemaakt en over de strafvordering nog geen eindvonnis of eindarrest is gewezen in strafzaken, geeft al naar het geval de procureur des Konings of de procureur-generaal bij het hof van beroep of het arbeidshof daarvan zonder verwijl officieel bericht aan de gevatte politierechtbank, correctionele rechtbank of hof van beroep.

Indien de geldsom bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, niet of slechts gedeeltelijk wordt betaald, kan de rechter die gevat wordt om uitspraak te doen over de aan de verdachte

procureur-generaal bij het hof van beroep.

§ 4. De eventueel aan een ander veroorzaakte schade dient geheel vergoed te zijn vooraleer de schikking kan worden voorgesteld. De schikking kan evenwel ook worden voorgesteld op voorwaarde dat de dader in een geschrift zijn burgerlijke aansprakelijkheid voor het schadeverwekkende feit heeft erkend en hij het bewijs heeft geleverd van de vergoeding van het niet-betwiste gedeelte van de schade en de regeling ervan. In ieder geval kan het slachtoffer zijn rechten doen gelden voor de bevoegde burgerlijke rechtbank.

In dat geval geldt de betaling van de geldsom door de dader als een onweerlegbaar vermoeden van fout.

§ 5. De verzoeken bedoeld in dit artikel worden gedaan bij gewone brief.

§ 6. De hierboven beschreven minnelijke schikking is niet toepasselijk op de misdrijven waaromtrent kan worden getransigeerd overeenkomstig artikel 263 van het koninklijk besluit van 18 juli 1977 tot coördinatie van de algemene bepalingen inzake douane en accijnzen.

Voor de fiscale of sociale misdrijven waarmee belastingen of sociale bijdragen konden worden omzeild, is de minnelijke schikking pas mogelijk nadat de dader van het misdrijf de door hem verschuldigde belastingen of sociale bijdragen, inclusief de intresten, heeft betaald, en de fiscale of de sociale administratie daarmee heeft ingestemd.

Art. 216bis/1, §9

§ 9. De artikelen 49 en 96 van het Strafwetboek en artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen zijn op deze procedure van toepassing.

Art. 216ter

ten laste gelegde feiten, waarop het akkoord betrekking had, bij de straftoemeting rekening houden met het reeds betaalde gedeelte.

§ 3. Het bij de eerste en tweede paragraaf bepaalde recht behoort ook, ten aanzien van dezelfde feiten, aan de arbeidsauditeur, de federale procureur en de procureur-generaal in hoger beroep en, ten aanzien van de personen bedoeld in artikel 479 van het Wetboek van straffordering, aan de procureur-generaal bij het hof van beroep.

§ 4. De eventueel aan een ander veroorzaakte schade dient geheel vergoed te zijn vooraleer de schikking kan worden voorgesteld. De schikking kan evenwel ook worden voorgesteld op voorwaarde dat de dader in een geschrift zijn burgerlijke aansprakelijkheid voor het schadeverwekkende feit heeft erkend en hij het bewijs heeft geleverd van de vergoeding van het niet-betwiste gedeelte van de schade en de regeling ervan. In ieder geval kan het slachtoffer zijn rechten doen gelden voor de bevoegde burgerlijke rechtbank.

In dat geval geldt de betaling van de geldsom door de dader als een onweerlegbaar vermoeden van fout.

§ 5. De verzoeken bedoeld in dit artikel worden gedaan bij gewone brief.

§ 6. De hierboven beschreven minnelijke schikking is niet toepasselijk op de misdrijven waaromtrent kan worden getransigeerd overeenkomstig artikel 263 van het koninklijk besluit van 18 juli 1977 tot coördinatie van de algemene bepalingen inzake douane en accijnzen.

Voor de fiscale of sociale misdrijven waarmee belastingen of sociale bijdragen konden worden omzeild, is de minnelijke schikking pas mogelijk nadat de dader van het misdrijf de door hem verschuldigde belastingen of sociale bijdragen, inclusief de intresten, heeft betaald, en de fiscale of de sociale administratie daarmee heeft ingestemd.

Art. 216bis/1, §9

~~§ 9. De artikelen 49 en 96~~ artikelen 69 en 74, §2 van het Strafwetboek en artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen zijn op deze procedure van toepassing.

Art. 216ter

§ 1. De procureur des Konings kan de verdachte verzoeken, voor zover het feit niet van aard schijnt te zijn dat het gestraft moet worden met een hoofdstraf van meer dan twee jaar correctionele gevangenisstraf of een zwaardere straf en op voorwaarde dat de verdachte van een misdrijf in voorkomend geval zijn burgerlijke aansprakelijkheid voor het feit erkent, de eventuele schade te vergoeden of te herstellen, en in voorkomend geval in te stemmen met een of meerdere maatregelen, die hem bij toepassing van het vijfde lid worden voorgesteld.

Indien door het misdrijf schade werd veroorzaakt aan een gekend slachtoffer, kan de procureur des Konings het slachtoffer en de verdachte verzoeken om in te stemmen met een bemiddeling over de schadevergoeding of het herstel en de regeling ervan. Hij wordt hierin bijgestaan door de bevoegde dienst van de gemeenschappen.

De procureur des Konings stelt, indien hij van oordeel is dat toepassing kan worden gemaakt van deze paragraaf, de verdachte, het slachtoffer en hun advocaten in kennis dat zij inzage in het strafdossier krijgen voor zover zij dat nog niet hadden. Ze kunnen zelf met hun eigen middelen kosteloos een kopie ervan nemen ter plaatse.

De verjaring van de strafvordering wordt geschorst vanaf het voorstel van de procureur des Konings of vanaf de vraag van een van de partijen. De schorsing loopt hetzij tot de beslissing van niet-bekrachtiging van het akkoord, hetzij tot de beslissing van de procureur des Konings om geen toepassing te maken van deze bepaling, hetzij tot de vaststelling dat de voorgestelde voorwaarden, bedoeld in het eerste of tweede lid, of de voorgestelde maatregelen, bedoeld in het vijfde lid, niet of niet tijdig zijn uitgevoerd.

Onverminderd het tweede lid, kan de procureur des Konings steeds één of meerdere van de volgende maatregelen voorstellen, die de verdachte moet uitvoeren gedurende een termijn die een jaar niet mag overschrijden :

1° een geneeskundige behandeling of iedere andere passende therapie volgen en hem hiervan op geregelde tijdstippen het bewijs leveren, indien een gedragsproblematiek, een

§ 1. De procureur des Konings kan de verdachte verzoeken, voor zover het feit niet van aard schijnt te zijn dat het gestraft moet worden met een hoofdstraf van ~~meer dan twee jaar correctionele gevangenisstraf of een zwaardere straf~~ **meer dan twee jaar gevangenisstraf of een zwaardere straf voor natuurlijke personen en een geldboete van meer dan 360.000 euro voor rechtspersonen** en op voorwaarde dat de verdachte van een misdrijf in voorkomend geval zijn burgerlijke aansprakelijkheid voor het feit erkent, de eventuele schade te vergoeden of te herstellen, en in voorkomend geval in te stemmen met een of meerdere maatregelen, die hem bij toepassing van het vijfde lid worden voorgesteld.

Indien door het misdrijf schade werd veroorzaakt aan een gekend slachtoffer, kan de procureur des Konings het slachtoffer en de verdachte verzoeken om in te stemmen met een bemiddeling over de schadevergoeding of het herstel en de regeling ervan. Hij wordt hierin bijgestaan door de bevoegde dienst van de gemeenschappen.

De procureur des Konings stelt, indien hij van oordeel is dat toepassing kan worden gemaakt van deze paragraaf, de verdachte, het slachtoffer en hun advocaten in kennis dat zij inzage in het strafdossier krijgen voor zover zij dat nog niet hadden. Ze kunnen zelf met hun eigen middelen kosteloos een kopie ervan nemen ter plaatse.

De verjaring van de strafvordering wordt geschorst vanaf het voorstel van de procureur des Konings of vanaf de vraag van een van de partijen. De schorsing loopt hetzij tot de beslissing van niet-bekrachtiging van het akkoord, hetzij tot de beslissing van de procureur des Konings om geen toepassing te maken van deze bepaling, hetzij tot de vaststelling dat de voorgestelde voorwaarden, bedoeld in het eerste of tweede lid, of de voorgestelde maatregelen, bedoeld in het vijfde lid, niet of niet tijdig zijn uitgevoerd.

Onverminderd het tweede lid, kan de procureur des Konings steeds één of meerdere van de volgende maatregelen voorstellen, die de verdachte moet uitvoeren gedurende een termijn die een jaar niet mag overschrijden :

1° een geneeskundige behandeling of

ziekteverschijnsel of een verslaving aan de basis van het misdrijf lijkt te liggen;

2° een dienstverlening uitvoeren van ten hoogste honderdtwintig uren. De dienstverlening wordt door de verdachte kosteloos verricht tijdens de vrije tijd waarover hij naast zijn eventuele school- of beroepsactiviteiten beschikt, uitsluitend bij openbare diensten van de Staat, de gemeenten, de provincies, de gemeenschappen en de gewesten, dan wel bij verenigingen zonder winstoogmerk of stichtingen met een sociaal, wetenschappelijk of cultureel oogmerk. De dienstverlening mag niet bestaan uit een activiteit die in de aangewezen overheidsdienst of vereniging doorgaans door bezoldigde werknemers wordt verricht;

3° een opleiding volgen van ten hoogste honderdtwintig uren.

§ 2. Wanneer de verdachte van het misdrijf instemt met de voorgestelde voorwaarden, bedoeld in paragraaf 1, eerste en/of tweede lid, en de voorgestelde maatregelen, bedoeld in paragraaf 1, vijfde lid, deelt de procureur des Konings zijn beslissing tot uitvoering mee aan de bevoegde dienst van de gemeenschappen van de verblijfplaats van de verdachte, die onverwijld een verantwoordelijke aanwijst die wordt belast met de uitwerking en met de opvolging van de maatregelen.

De bevoegde dienst van de gemeenschappen geeft de verdachte van het misdrijf toelichting bij de procedure en de rechtsgevolgen.

De bevoegde dienst van de gemeenschappen onderneemt, na de verdachte van het misdrijf te hebben gehoord en rekening houdend met diens opmerkingen en lichamelijke en intellectuele capaciteiten alsmede met de aanwijzingen van de procureur des Konings, de nodige stappen voor de concrete invulling van de voorgestelde maatregelen.

De verdachte van het misdrijf en de bevoegde dienst van de gemeenschappen werken een voorstel van concrete invulling van de voorgestelde maatregelen en voorwaarden uit, dat wordt vastgelegd in een overeenkomst die door de verdachte wordt aanvaard en ondertekend.

Indien de procureur des Konings zich hiermee akkoord verklaart, ondertekent hij ook de overeenkomst, waarvan een afschrift

iedere andere passende therapie volgen en hem hiervan op geregelde tijdstippen het bewijs leveren, indien een gedragsproblematiek, een

ziekteverschijnsel of een verslaving aan de basis van het misdrijf lijkt te liggen;

2° een dienstverlening uitvoeren van ten hoogste honderdtwintig uren. De

dienstverlening wordt door de verdachte kosteloos verricht tijdens de vrije tijd waarover hij naast zijn eventuele school- of beroepsactiviteiten beschikt, uitsluitend bij openbare diensten van de Staat, de gemeenten, de provincies, de gemeenschappen en de gewesten, dan wel bij verenigingen zonder winstoogmerk of stichtingen met een sociaal, wetenschappelijk of cultureel oogmerk. De dienstverlening mag niet bestaan uit een

activiteit die in de aangewezen overheidsdienst of vereniging doorgaans door bezoldigde werknemers wordt verricht;

3° een opleiding volgen van ten hoogste honderdtwintig uren.

§ 2. Wanneer de verdachte van het misdrijf instemt met de voorgestelde voorwaarden, bedoeld in paragraaf 1, eerste en/of tweede

lid, en de voorgestelde maatregelen, bedoeld in paragraaf 1, vijfde lid, deelt de procureur des Konings zijn beslissing tot uitvoering mee aan de bevoegde dienst van de gemeenschappen van de verblijfplaats van de verdachte, die onverwijld een verantwoordelijke aanwijst die wordt belast met de uitwerking en met de opvolging van de maatregelen.

De bevoegde dienst van de gemeenschappen geeft de verdachte van het misdrijf toelichting bij de procedure en de rechtsgevolgen.

De bevoegde dienst van de gemeenschappen onderneemt, na de verdachte van het misdrijf te hebben gehoord en rekening houdend met diens opmerkingen en lichamelijke en intellectuele capaciteiten alsmede met de aanwijzingen van de procureur des Konings, de nodige stappen voor de concrete invulling van de voorgestelde maatregelen.

De verdachte van het misdrijf en de bevoegde dienst van de gemeenschappen werken een voorstel van concrete invulling van de voorgestelde maatregelen en voorwaarden uit, dat wordt vastgelegd in een overeenkomst die door de verdachte wordt

wordt meegedeeld aan de verantwoordelijke aangeduid door de bevoegde dienst van de gemeenschappen en de verdachte. Ingeval de bemiddeling over de schadevergoeding of het herstel en de regeling niet voleindigd werd, wordt het slachtoffer in kennis gesteld van de verderzetting van het dossier voor wat betreft de dadergerichte maatregelen. De procureur des Konings kan ten allen tijde, op schriftelijk verzoek, verduidelijkingen of wijzigingen aanbrengen, op verzoek van de bevoegde dienst van de gemeenschappen of van de verdachte van het misdrijf.

De bevoegde dienst van de gemeenschappen staat in voor de opvolging en het toezicht op de uitvoering van de maatregelen.

De dienst of persoon bij wie de maatregelen worden uitgevoerd, bezorgt aan de bevoegde dienst van de gemeenschappen minstens een schriftelijk verslag van de uitvoering van de maatregelen.

Het verslag handelt over de volgende punten :

- de aanwezigheden en, in voorkomend geval, de afwezigheden van de betrokkene of het eenzijdig stopzetten van de maatregelen;
- de gebeurlijke moeilijkheden bij de uitvoering van de maatregelen en de situaties die een ernstig risico inhouden voor derden.

Indien de overeenkomst niet of slechts gedeeltelijk wordt uitgevoerd, meldt de bevoegde dienst van de gemeenschappen dit onmiddellijk aan de procureur des Konings. In dat geval kan de procureur des Konings de verdachte van het misdrijf oproepen, diens opmerkingen horen en beslissen tot de verdere uitvoering van de overeenkomst, in voorkomend geval met verduidelijkingen of wijzigingen, dan wel tot een beëindiging van de overeenkomst.

§ 3. Wanneer het misdrijf kosten van analyse of van deskundig onderzoek heeft veroorzaakt kunnen de maatregelen bedoeld in paragraaf 1 slechts worden voorgesteld mits de verdachte zich ook heeft verbonden deze kosten te zullen betalen binnen de termijn bepaald door de procureur des Konings. Ook andere gerechtskosten kunnen worden toegerekend.

§ 4. De procureur des Konings verzoekt de verdachte van het misdrijf dat aanleiding

aanvaard en ondertekend.

Indien de procureur des Konings zich hiermee akkoord verklaart, ondertekent hij ook de overeenkomst, waarvan een afschrift wordt meegedeeld aan de verantwoordelijke aangeduid door de bevoegde dienst van de gemeenschappen en de verdachte. Ingeval de bemiddeling over de schadevergoeding of het herstel en de regeling niet voleindigd werd, wordt het slachtoffer in kennis gesteld van de verderzetting van het dossier voor wat betreft de dadergerichte maatregelen. De procureur des Konings kan ten allen tijde, op schriftelijk verzoek, verduidelijkingen of wijzigingen aanbrengen, op verzoek van de bevoegde dienst van de gemeenschappen of van de verdachte van het misdrijf.

De bevoegde dienst van de gemeenschappen staat in voor de opvolging en het toezicht op de uitvoering van de maatregelen.

De dienst of persoon bij wie de maatregelen worden uitgevoerd, bezorgt aan de bevoegde dienst van de gemeenschappen minstens een schriftelijk verslag van de uitvoering van de maatregelen.

Het verslag handelt over de volgende punten :

- de aanwezigheden en, in voorkomend geval, de afwezigheden van de betrokkene of het eenzijdig stopzetten van de maatregelen;
- de gebeurlijke moeilijkheden bij de uitvoering van de maatregelen en de situaties die een ernstig risico inhouden voor derden.

Indien de overeenkomst niet of slechts gedeeltelijk wordt uitgevoerd, meldt de bevoegde dienst van de gemeenschappen dit onmiddellijk aan de procureur des Konings. In dat geval kan de procureur des Konings de verdachte van het misdrijf oproepen, diens opmerkingen horen en beslissen tot de verdere uitvoering van de overeenkomst, in voorkomend geval met verduidelijkingen of wijzigingen, dan wel tot een beëindiging van de overeenkomst.

§ 3. Wanneer het misdrijf kosten van analyse of van deskundig onderzoek heeft veroorzaakt kunnen de maatregelen bedoeld in paragraaf 1 slechts worden voorgesteld mits de verdachte zich ook heeft verbonden deze kosten te zullen betalen binnen de termijn bepaald door de procureur

geeft of kan geven tot verbeurdverklaring, binnen een door hem bepaalde termijn afstand te doen van de in beslag genomen goederen of vermogensvoordelen, of indien de goederen of vermogensvoordelen niet in beslag zijn genomen, deze af te geven op een door hem bepaalde plaats.

§ 5. De strafvordering vervalt wanneer de verdachte heeft voldaan aan alle in de overeenkomst geformuleerde maatregelen en voorwaarden, die in voorkomend geval door de bevoegde rechter werden bekrachtigd.

Ingeval er schade is veroorzaakt aan een derde, vervalt de strafvordering bovendien maar indien de verdachte zijn burgerlijke aansprakelijkheid voor het schadeverwekkende feit schriftelijk erkent en het bewijs levert van de vergoeding of het herstel van het niet-betwiste gedeelte van de schade en de regeling ervan.

In ieder geval kan het slachtoffer zijn rechten doen gelden voor de bevoegde burgerlijke rechtbank. Het verval van de strafvordering doet geen afbreuk aan de rechten van gesubrogeerden in de rechten van het slachtoffer of van slachtoffers die niet betrokken werden in de procedure bepaald in paragraaf 1. Tegenover hen geldt het aanvaarden van het voorstel door de verdachte als een onweerlegbaar vermoeden van fout.

§ 6. Het recht, in paragraaf 1 aan de procureur des Konings toegekend, kan ook worden uitgeoefend wanneer de onderzoeksrechter reeds met een onderzoek is gelast of wanneer de zaak reeds bij de rechtbank of het hof aanhangig is gemaakt voor zover er nog geen eindvonnis of eindarrest is gewezen in strafzaken.

In voorkomend geval laat de procureur des Konings zich het strafdossier meedelen door de onderzoeksrechter, die een advies kan geven over de stand van het onderzoek.

De procureur des Konings stelt, indien hij van oordeel is dat toepassing kan gemaakt worden van deze paragraaf, de verdachte, het slachtoffer en hun advocaten in kennis dat zij inzage in het strafdossier krijgen voor zover zij dat nog niet hadden.

Indien het recht wordt uitgeoefend in een zaak die aanhangig werd gemaakt en over de strafvordering nog geen eindvonnis of eindarrest is gewezen, geeft al naar het

des Konings. Ook andere gerechtskosten kunnen worden toegerekend.

§ 4. De procureur des Konings verzoekt de verdachte van het misdrijf dat aanleiding geeft of kan geven tot verbeurdverklaring, binnen een door hem bepaalde termijn afstand te doen van de in beslag genomen goederen of vermogensvoordelen, of indien de goederen of vermogensvoordelen niet in beslag zijn genomen, deze af te geven op een door hem bepaalde plaats.

§ 5. De strafvordering vervalt wanneer de verdachte heeft voldaan aan alle in de overeenkomst geformuleerde maatregelen en voorwaarden, die in voorkomend geval door de bevoegde rechter werden bekrachtigd.

Ingeval er schade is veroorzaakt aan een derde, vervalt de strafvordering bovendien maar indien de verdachte zijn burgerlijke aansprakelijkheid voor het schadeverwekkende feit schriftelijk erkent en het bewijs levert van de vergoeding of het herstel van het niet-betwiste gedeelte van de schade en de regeling ervan.

In ieder geval kan het slachtoffer zijn rechten doen gelden voor de bevoegde burgerlijke rechtbank. Het verval van de strafvordering doet geen afbreuk aan de rechten van gesubrogeerden in de rechten van het slachtoffer of van slachtoffers die niet betrokken werden in de procedure bepaald in paragraaf 1. Tegenover hen geldt het aanvaarden van het voorstel door de verdachte als een onweerlegbaar vermoeden van fout.

§ 6. Het recht, in paragraaf 1 aan de procureur des Konings toegekend, kan ook worden uitgeoefend wanneer de onderzoeksrechter reeds met een onderzoek is gelast of wanneer de zaak reeds bij de rechtbank of het hof aanhangig is gemaakt voor zover er nog geen eindvonnis of eindarrest is gewezen in strafzaken.

In voorkomend geval laat de procureur des Konings zich het strafdossier meedelen door de onderzoeksrechter, die een advies kan geven over de stand van het onderzoek.

De procureur des Konings stelt, indien hij van oordeel is dat toepassing kan gemaakt worden van deze paragraaf, de verdachte, het slachtoffer en hun advocaten in kennis dat zij inzage in het strafdossier krijgen voor zover zij dat nog niet hadden.

geval de procureur des Konings of de procureur-generaal bij het hof van beroep daarvan zonder verwijl officieel bericht aan de gevatte politierechtbank, correctionele rechtbank of hof van beroep.

Op een met redenen omklede vordering van de procureur des Konings en na te hebben nagegaan of voldaan is aan de wettelijke toepassingsvoorwaarden van paragraaf 1, eerste lid, of de verdachte de voorgestelde maatregelen uit vrije wil en weloverwogen heeft aanvaard en of de door de procureur des Konings voorgestelde maatregelen proportioneel zijn met de ernst van de feiten en de persoonlijkheid van de verdachte, oordeelt de bevoegde rechter over de wettigheid van de voorgestelde overeenkomst en bekrachtigt de bevoegde rechter de overeenkomst. Tijdens het gerechtelijk onderzoek en bij de regeling van de rechtspleging beoordeelt het onderzoeksgerecht de proportionaliteit van de voorgestelde maatregelen binnen de beoordeling van de bezwaren. Indien de overeenkomst niet wordt bekrachtigd, wordt het dossier ter beschikking gesteld van de procureur des Konings. In dat geval kan de rechter, waaraan de overeenkomst ter bekrachtiging is voorgelegd, het onderzoek van de grond van de zaak niet verderzetten. Eveneens kunnen de documenten die werden opgemaakt en de mondelinge mededelingen die werden gedaan tijdens het overleg niet ten laste van de verdachte worden aangewend in een strafrechtelijke, burgerrechtelijke, administratieve, arbitrale, tuchtrechtelijke of enige andere procedure voor het oplossen van conflicten en zijn ze niet toelaatbaar als bewijs, zelfs niet als buitengerechtelijke erkenning.

De documenten die de partijen in het kader van de onderhandelingen hebben meegedeeld, worden hen teruggegeven en het dossier van de onderhandelingen wordt uit het strafdossier verwijderd. Het dossier van de onderhandelingen bevat geen originele stukken die als bewijs van het misdrijf kunnen worden gebruikt.

Elk gebruik van de tijdens de onderhandelingen opgemaakte documenten of mondelinge mededelingen, dat tot doel en tot gevolg heeft inbreuk te maken op het privéleven, de fysieke of, morele integriteit of de goederen van een in het dossier genoemde persoon wordt gestraft met de

Indien het recht wordt uitgeoefend in een zaak die aanhangig werd gemaakt en over de strafvordering nog geen eindvonnis of eindarrest is gewezen, geeft al naar het geval de procureur des Konings of de procureur-generaal bij het hof van beroep daarvan zonder verwijl officieel bericht aan de gevatte politierechtbank, correctionele rechtbank of hof van beroep.

Op een met redenen omklede vordering van de procureur des Konings en na te hebben nagegaan of voldaan is aan de wettelijke toepassingsvoorwaarden van paragraaf 1, eerste lid, of de verdachte de voorgestelde maatregelen uit vrije wil en weloverwogen heeft aanvaard en of de door de procureur des Konings voorgestelde maatregelen proportioneel zijn met de ernst van de feiten en de persoonlijkheid van de verdachte, oordeelt de bevoegde rechter over de wettigheid van de voorgestelde overeenkomst en bekrachtigt de bevoegde rechter de overeenkomst. Tijdens het gerechtelijk onderzoek en bij de regeling van de rechtspleging beoordeelt het onderzoeksgerecht de proportionaliteit van de voorgestelde maatregelen binnen de beoordeling van de bezwaren. Indien de overeenkomst niet wordt bekrachtigd, wordt het dossier ter beschikking gesteld van de procureur des Konings. In dat geval kan de rechter, waaraan de overeenkomst ter bekrachtiging is voorgelegd, het onderzoek van de grond van de zaak niet verderzetten. Eveneens kunnen de documenten die werden opgemaakt en de mondelinge mededelingen die werden gedaan tijdens het overleg niet ten laste van de verdachte worden aangewend in een strafrechtelijke, burgerrechtelijke, administratieve, arbitrale, tuchtrechtelijke of enige andere procedure voor het oplossen van conflicten en zijn ze niet toelaatbaar als bewijs, zelfs niet als buitengerechtelijke erkenning.

De documenten die de partijen in het kader van de onderhandelingen hebben meegedeeld, worden hen teruggegeven en het dossier van de onderhandelingen wordt uit het strafdossier verwijderd. Het dossier van de onderhandelingen bevat geen originele stukken die als bewijs van het misdrijf kunnen worden gebruikt.

Elk gebruik van de tijdens de onderhandelingen opgemaakte documenten of mondelinge mededelingen, dat tot doel en

straffen bepaald in artikel 460ter van het Strafwetboek.

Het bij de eerste paragraaf bepaalde recht behoort ook ten aanzien van dezelfde feiten aan de arbeidsauditeur, de federale procureur en, ten aanzien van de personen bedoeld in artikel 479, aan de procureur-generaal bij het hof van beroep.

Indien de voorgestelde maatregelen, bedoeld in paragraaf 1, vijfde lid, niet of slechts gedeeltelijk worden uitgevoerd, kan de rechter die gevat wordt om uitspraak te doen over de aan de verdachte ten laste gelegde feiten, waarop het akkoord betrekking had, bij de straftoemeting rekening houden met het uitgevoerde gedeelte van de voorgestelde maatregelen.

§ 7. Bij zijn verschijning voor de procureur des Konings kan de verdachte zich voor de toepassing van dit artikel laten bijstaan door een advocaat; hij kan zich niet laten vertegenwoordigen.

Het slachtoffer kan zich laten bijstaan of laten vertegenwoordigen door een advocaat.

§ 8. De bevoegde dienst van de gemeenschappen staat de procureur des Konings bij in de verschillende fasen van de uitvoering van dit artikel.

De ambtenaren van deze dienst voeren hun taak uit in nauwe samenwerking met de procureur des Konings, die toezicht uitoefent over de evolutie van het dossier.

Art. 216novies

Het hof van assisen neemt kennis van misdaden, met uitzondering van de gevallen waarin toepassing gemaakt wordt van artikel 2 van de wet van 4 oktober 1867 op de verzachtende omstandigheden.

tot gevolg heeft inbreuk te maken op het privéleven, de fysieke of, morele integriteit of de goederen van een in het dossier genoemde persoon wordt gestraft met de straffen bepaald in artikel 460ter in artikel 668 van het Strafwetboek.

Het bij de eerste paragraaf bepaalde recht behoort ook ten aanzien van dezelfde feiten aan de arbeidsauditeur, de federale procureur en, ten aanzien van de personen bedoeld in artikel 479, aan de procureur-generaal bij het hof van beroep.

Indien de voorgestelde maatregelen, bedoeld in paragraaf 1, vijfde lid, niet of slechts gedeeltelijk worden uitgevoerd, kan de rechter die gevat wordt om uitspraak te doen over de aan de verdachte ten laste gelegde feiten, waarop het akkoord betrekking had, bij de straftoemeting rekening houden met het uitgevoerde gedeelte van de voorgestelde maatregelen.

§ 7. Bij zijn verschijning voor de procureur des Konings kan de verdachte zich voor de toepassing van dit artikel laten bijstaan door een advocaat; hij kan zich niet laten vertegenwoordigen.

Het slachtoffer kan zich laten bijstaan of laten vertegenwoordigen door een advocaat.

§ 8. De bevoegde dienst van de gemeenschappen staat de procureur des Konings bij in de verschillende fasen van de uitvoering van dit artikel.

De ambtenaren van deze dienst voeren hun taak uit in nauwe samenwerking met de procureur des Konings, die toezicht uitoefent over de evolutie van het dossier.

Art. 216novies

Het hof van assisen neemt kennis van de criminele zaken. De criminele zaken zijn de zaken met betrekking tot:

1° de misdrijven waarop een straf van niveau 8 is gesteld;

2° de doodslag, bedoeld in de artikelen 96 tot 100 van het Strafwetboek;

3° de foltering met de dood tot gevolg, bedoeld in artikel 118 van het Strafwetboek;

4° de aantasting van seksuele integriteit en verkrachting met de dood tot gevolg, bedoeld in artikel 139 van het Strafwetboek;

5° de gijzeling met de dood tot gevolg,

bedoeld in artikel 228 van het Strafwetboek.

Art. 231

Indien het een feit betreft dat behoort tot de bevoegdheid van het hof van assisen, en de kamer van inbeschuldigingstelling voldoende bezwaren aanwezig acht om de inbeschuldigingstelling te wettigen, verwijst zij de inverdenkinggestelde naar het hof van assisen, onder voorbehoud van de toepassing van artikel 2 van de wet van 4 oktober 1867 op de verzachtende omstandigheden.

Indien de misdaad in de beschikking tot gevangenneming verkeerd omschreven is, vernietigt de kamer van inbeschuldigingstelling die beschikking en geeft een nieuwe.

Art. 245

De procureur-generaal geeft bericht van het arrest van verwijzing naar het hof van assisen zowel aan de burgemeester van de woonplaats van de beschuldigde, indien zij bekend is, als aan die van de plaats waar het misdrijf is gepleegd.

Art. 258/1

§ 3. Het opnemen van deze opname of het uitzenden ervan aan derden wordt bestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot twee jaar en met geldboete van tweehonderd euro tot tienduizend euro of met een van die straffen alleen.

Art. 261

In alle gevallen waarin de beschuldigde naar het hof van assisen wordt verwezen, is de procureur-generaal gehouden een akte van beschuldiging op te stellen.

De akte van beschuldiging beschrijft :
1° de aard van het misdrijf dat aan de beschuldiging ten grondslag ligt;
2° het feit en alle omstandigheden die de straf kunnen verzwaren of verminderen; de beschuldigde wordt met name erin genoemd en duidelijk aangewezen.

De akte van beschuldiging eindigt aldus :
" Bijgevolg wordt N... beschuldigd die bepaalde doodslag, die bepaalde diefstal, of die andere bepaalde misdaad, met die en die omstandigheid, te hebben gepleegd.

Art. 231

Indien het een feit betreft dat behoort tot de bevoegdheid van het hof van assisen, en de kamer van inbeschuldigingstelling voldoende bezwaren aanwezig acht om de inbeschuldigingstelling te wettigen, verwijst zij de inverdenkinggestelde naar het hof van assisen, ~~onder voorbehoud van de toepassing van artikel 2 van de wet van 4 oktober 1867 op de verzachtende omstandigheden.~~

Indien ~~de misdaad~~ **het misdrijf** in de beschikking tot gevangenneming verkeerd omschreven is, vernietigt de kamer van inbeschuldigingstelling die beschikking en geeft een nieuwe.

Art. 245 (enkel wijziging in Franse tekst)

Art. 258/1

§ 3. Het opnemen van deze opname of het uitzenden ervan aan derden wordt bestraft met een ~~gevangenisstraf van zes maanden tot twee jaar en met geldboete van tweehonderd euro tot tienduizend euro of met een van die straffen alleen~~ **straf van niveau 2.**

Art. 261

In alle gevallen waarin de beschuldigde naar het hof van assisen wordt verwezen, is de procureur-generaal gehouden een akte van beschuldiging op te stellen.

De akte van beschuldiging beschrijft :
1° de aard van het misdrijf dat aan de beschuldiging ten grondslag ligt;
2° het feit en alle omstandigheden die de straf kunnen verzwaren of verminderen; de beschuldigde wordt met name erin genoemd en duidelijk aangewezen.

De akte van beschuldiging eindigt aldus :
" Bijgevolg wordt N... beschuldigd die bepaalde doodslag, die bepaalde diefstal, of ~~die andere bepaalde misdaad~~ **dat ander bepaalde misdrijf**, met die en die omstandigheid, te hebben gepleegd.

Art. 317

Indien de zaak naar een onbepaalde datum wordt verwezen omdat een getuige niet verschenen is, komen alle kosten van dagvaarding, akten, reizen van getuigen, en andere die strekken tot het vonnissen van de zaak, ten laste van die getuige; hij wordt in die kosten veroordeeld, op vordering van de procureur-generaal, bij het arrest dat de debatten naar een onbepaalde datum verwijst.

Niettemin wordt de getuige die niet verschijnt of die weigert hetzij de eed te doen, hetzij zijn getuigenis af te leggen, in alle gevallen veroordeeld tot de bij artikel 80 bepaalde straf.

Art. 323

De vraag die uit de akte van beschuldiging volgt, wordt gesteld in de volgende bewoordingen :

" Is de beschuldigde schuldig aan die bepaalde doodslag, die bepaalde diefstal of die bepaalde andere misdaad ?

Art. 324

Indien de debatten een of meer verzwarende omstandigheden naar voren doen komen, die niet vermeld zijn in de akte van beschuldiging, stelt de voorzitter nog de volgende vraag :

" Heeft de beschuldigde de misdaad gepleegd met die of die omstandigheid ?

Art. 328

De leden van het college mogen de beraadslagingskamer eerst verlaten wanneer zij hun verklaring hebben opgemaakt.

Niemand heeft tijdens de beraadslaging, om welke reden ook, toegang tot de beraadslagingskamer, zonder schriftelijk verlof van de voorzitter. Van het incident wordt melding gemaakt in het proces-verbaal.

De voorzitter geeft het bepaalde bevel schriftelijk aan de bevelhebber van de betrokken politiedienst om de uitgangen van de beraadslagingskamer te doen bewaken.

De voorzitter neemt de maatregelen die nodig zijn opdat de plaatsvervangende

Art. 317

Indien de zaak naar een onbepaalde datum wordt verwezen omdat een getuige niet verschenen is, komen alle kosten van dagvaarding, akten, reizen van getuigen, en andere die strekken tot het vonnissen van de zaak, ten laste van die getuige; hij wordt in die kosten veroordeeld, op vordering van de procureur-generaal, bij het arrest dat de debatten naar een onbepaalde datum verwijst.

Niettemin wordt de getuige die niet verschijnt of die weigert hetzij de eed te doen, hetzij zijn getuigenis af te leggen, in alle gevallen veroordeeld tot de bij ~~artikel 80~~ **artikel 654 van het Strafwetboek** bepaalde straf.

Art. 323

De vraag die uit de akte van beschuldiging volgt, wordt gesteld in de volgende bewoordingen :

" Is de beschuldigde schuldig aan die bepaalde doodslag, die bepaalde diefstal of ~~die bepaalde andere misdaad~~ **dat ander bepaalde misdrijf?**

Art. 324

Indien de debatten een of meer verzwarende omstandigheden naar voren doen komen, die niet vermeld zijn in de akte van beschuldiging, stelt de voorzitter nog de volgende vraag :

" Heeft de beschuldigde ~~de misdaad~~ **het misdrijf** gepleegd met die of die omstandigheid ?

Art. 328

De leden van het college mogen de beraadslagingskamer eerst verlaten wanneer zij hun verklaring hebben opgemaakt.

Niemand heeft tijdens de beraadslaging, om welke reden ook, toegang tot de beraadslagingskamer, zonder schriftelijk verlof van de voorzitter. Van het incident wordt melding gemaakt in het proces-verbaal.

De voorzitter geeft het bepaalde bevel schriftelijk aan de bevelhebber van de betrokken politiedienst om de uitgangen van de beraadslagingskamer te doen bewaken.

De voorzitter neemt de maatregelen die nodig zijn opdat de plaatsvervangende

gezworenen gedurende de beraadslaging van de het college niet in contact komen met andere personen.

Het hof kan de gezworene die het bevel overtreedt, straffen met geldboete van ten hoogste duizend euro. Ieder ander die het bevel overtreedt, of hij die het niet doet uitvoeren, kan worden gestraft met dezelfde straf.

Art. 344

Ieder veroordelend arrest maakt melding van de redenen die geleid hebben tot de bepaling van de opgelegde straf.

Het arrest vermeldt de aanwijzing van de toegepaste strafwet.

Artikel 195, tweede tot vierde lid, is van overeenkomstige toepassing op het hof van assisen.

In voorkomend geval vermeldt het veroordelend arrest of de veroordeelde zich bevindt in de bij artikel 25, § 2, d) of e), of artikel 26 § 2, d) of e), van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten, bepaalde voorwaarden.

In geval van een veroordeling tot een vrijheidsstraf waarvan het uitvoerbaar gedeelte meer dan drie jaar bedraagt en minder dan dertig jaar, wegens feiten bedoeld in boek II, titels I, Ibis en Iter, in artikel 417/12, in artikel 394, indien gepleegd ten aanzien van één of meer politieambtenaren wegens hun hoedanigheid, in artikel 417/2, derde lid, 2°, of in artikel 428, § 5, van het Strafwetboek, kan het arrest bepalen dat de voorwaardelijke invrijheidstelling of de voorlopige invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of met het oog op overlevering pas kan worden toegekend nadat de veroordeelde twee derde van die straf heeft ondergaan.

In geval van een veroordeling tot een correctionele gevangenisstraf van dertig jaar of meer, een opsluiting of hechtenis van dertig jaar of meer of tot een levenslange opsluiting of hechtenis, kan het arrest bepalen dat de voorwaardelijke invrijheidstelling of de voorlopige invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of met het oog op

gezworenen gedurende de beraadslaging van de het college niet in contact komen met andere personen.

Het hof kan de gezworene die het bevel overtreedt, straffen met ~~geldboete van ten hoogste duizend euro~~ **een straf van niveau 1**. Ieder ander die het bevel overtreedt, of hij die het niet doet uitvoeren, kan worden gestraft met dezelfde straf.

Art. 344

Ieder veroordelend arrest maakt melding van de redenen die geleid hebben tot de bepaling van de opgelegde straf.

Het arrest vermeldt de aanwijzing van de toegepaste strafwet.

Artikel 195, tweede tot vierde lid, is van overeenkomstige toepassing op het hof van assisen.

In voorkomend geval vermeldt het veroordelend arrest of de veroordeelde zich bevindt in de bij artikel 25, § 2, d) of e), of artikel 26 § 2, d) of e), van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten, bepaalde voorwaarden.

In geval van een veroordeling tot een vrijheidsstraf waarvan het uitvoerbaar gedeelte meer dan drie jaar bedraagt en minder dan dertig jaar, wegens feiten bedoeld in ~~boek II, titels I, Ibis en Iter, in artikel 417/12, in artikel 394, indien gepleegd ten aanzien van één of meer politieambtenaren wegens hun hoedanigheid, in artikel 417/2, derde lid, 2°, of in artikel 428, § 5, van het Strafwetboek~~ **in boek II, titel I, titel 4, hoofdstuk 1 en titel 8, hoofdstukken 1 tot 3, in artikel 97, in artikel 139, indien gepleegd ten aanzien van één of meer politieambtenaren wegens hun hoedanigheid, in artikel 118, of in artikel 225 van het Strafwetboek**, kan het arrest bepalen dat de voorwaardelijke invrijheidstelling of de voorlopige invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of met het oog op overlevering pas kan worden toegekend nadat de veroordeelde twee derde van die straf heeft ondergaan.

In geval van een veroordeling tot een ~~correctionele gevangenisstraf van dertig jaar of meer, een opsluiting of hechtenis van~~

overlevering pas kan worden toegekend nadat de veroordeelde meer dan vijftien jaar tot maximaal vijftientig jaar van die straf heeft ondergaan.

Het arrest wordt integraal opgenomen in de databank bedoeld in artikel 782bis van het Gerechtelijk Wetboek. In de databank worden de arresten geanonimiseerd op de wijze die door de Koning wordt bepaald.

Art. 361

Wanneer het veroordelend vonnis de bijzondere verbeurdverklaring inhoudt van zaken of sommen die zich bevinden of in te vorderen zijn buiten het Koninkrijk, maakt het openbaar ministerie een afschrift van de relevante stukken van het strafdossier over aan de Minister van Justitie. Hij licht het Centraal Orgaan voor de Inbeslagneming en de Verbeurdverklaring daarvan in door toezending van een kopie.

Art. 362

Wanneer aan de beschuldigde, tijdens de debatten die het veroordelend arrest zijn voorafgegaan, andere misdaden dan die waarvan hij beschuldigd was, worden ten laste gelegd, hetzij op grond van stukken, hetzij op grond van verklaringen van getuigen, en indien op deze nieuw aan het licht gekomen misdaden een zwaardere straf staat dan op de eerste, of indien de beschuldigde aangehouden medeplichtigen heeft, beveelt het hof dat hij wegens deze nieuwe feiten zal worden vervolgd met inachtneming van de bij dit Wetboek voorgeschreven vormen.

In beide gevallen schorst de procureur-generaal de tenuitvoerlegging van het arrest waarbij de eerste veroordeling is uitgesproken, tot dat uitspraak is gedaan in het tweede geding.

Art. 410

Wanneer de nietigheid hieruit volgt dat het arrest op de misdaad een andere straf heeft toegepast dan die welke de wet op zodanige

~~dertig jaar of meer of tot een levenslange opsluiting of hechtenis~~ een **gevangenisstraf van dertig jaar of levenslang**, kan het arrest bepalen dat de voorwaardelijke invrijheidstelling of de voorlopige invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of met het oog op overlevering pas kan worden toegekend nadat de veroordeelde meer dan vijftien jaar tot maximaal vijftientig jaar van die straf heeft ondergaan.

Het arrest wordt integraal opgenomen in de databank bedoeld in artikel 782bis van het Gerechtelijk Wetboek. In de databank worden de arresten geanonimiseerd op de wijze die door de Koning wordt bepaald.

Art. 361

Wanneer het veroordelend vonnis de ~~bijzondere~~ verbeurdverklaring inhoudt van zaken of sommen die zich bevinden of in te vorderen zijn buiten het Koninkrijk, maakt het openbaar ministerie een afschrift van de relevante stukken van het strafdossier over aan de Minister van Justitie. Hij licht het Centraal Orgaan voor de Inbeslagneming en de Verbeurdverklaring daarvan in door toezending van een kopie.

Art. 362

Wanneer aan de beschuldigde, tijdens de debatten die het veroordelend arrest zijn voorafgegaan, ~~andere misdaden~~ **andere misdrijven** dan die waarvan hij beschuldigd was, worden ten laste gelegd, hetzij op grond van stukken, hetzij op grond van verklaringen van getuigen, en indien op deze nieuw ~~aan het licht gekomen misdaden~~ **aan het licht gekomen misdrijven** een zwaardere straf staat dan op de eerste, of indien de beschuldigde aangehouden ~~medeplichtigen~~ **deelnemers** heeft, beveelt het hof dat hij wegens deze nieuwe feiten zal worden vervolgd met inachtneming van de bij dit Wetboek voorgeschreven vormen.

In beide gevallen schorst de procureur-generaal de tenuitvoerlegging van het arrest waarbij de eerste veroordeling is uitgesproken, tot dat uitspraak is gedaan in het tweede geding.

Art. 410

Wanneer de nietigheid hieruit volgt dat het arrest op ~~de misdaad~~ **het misdrijf** een andere straf heeft toegepast dan die welke

misdaad stelt, kan zowel het openbaar ministerie als de veroordeelde partij de vernietiging van het arrest vorderen.

Dezelfde vordering behoort aan het openbaar ministerie tegen de arresten van vrijspraak en van ontslag van rechtsvervolg, in artikel 342 vermeld.

Art. 421

De procureur-generaal bij het hof van beroep en de andere partijen kunnen cassatieberoep instellen tegen het arrest van verwijzing naar het hof van assisen.

Op straffe van verval moet de verklaring de reden van de voorziening preciseren.

Zonder afbreuk van de beslissing genomen inzake de bevoegdheid, kan het cassatieberoep alleen worden ingesteld in de volgende gevallen :

1° wanneer het feit geen misdaad is volgens de wet;

2° wanneer het openbaar ministerie niet is gehoord;

3° wanneer het arrest niet is gewezen door het bij de wet bepaalde aantal rechters;

4° wanneer de in artikel 223 voorgeschreven regels van de tegenspraak niet werden nageleefd;

5° wanneer de wettelijke voorschriften betreffende het gebruik van talen in gerechtszaken niet werden nageleefd.

Zodra de griffier de verklaring ontvangen heeft, doet de procureur-generaal bij het hof van beroep een uitgifte van het arrest toekomen aan de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie dat gehouden is, met voorrang boven alle andere zaken, uitspraak te doen.

Art. 436

Indien het arrest vernietigd is omdat het op de misdaad een andere straf heeft toegepast dan die welke de wet op zodanige misdaad stelt, wijst het hof van assisen waarnaar de zaak wordt verwezen, op de reeds door de jury gedane schuldigverklaring, zijn arrest overeenkomstig de artikelen 341 en volgende.

Indien het arrest op een andere grond vernietigd is, worden nieuwe debatten gehouden voor het hof van assisen waarnaar de zaak verwezen wordt.

de wet op ~~zodanige misdaad~~ **zodanig misdrijf** stelt, kan zowel het openbaar ministerie als de veroordeelde partij de vernietiging van het arrest vorderen.

Dezelfde vordering behoort aan het openbaar ministerie tegen de arresten van vrijspraak en van ontslag van rechtsvervolg, in artikel 342 vermeld.

Art. 421

De procureur-generaal bij het hof van beroep en de andere partijen kunnen cassatieberoep instellen tegen het arrest van verwijzing naar het hof van assisen.

Op straffe van verval moet de verklaring de reden van de voorziening preciseren.

Zonder afbreuk van de beslissing genomen inzake de bevoegdheid, kan het cassatieberoep alleen worden ingesteld in de volgende gevallen :

1° wanneer het feit geen ~~misdaad~~ **misdrijf** is volgens de wet;

2° wanneer het openbaar ministerie niet is gehoord;

3° wanneer het arrest niet is gewezen door het bij de wet bepaalde aantal rechters;

4° wanneer de in artikel 223 voorgeschreven regels van de tegenspraak niet werden nageleefd;

5° wanneer de wettelijke voorschriften betreffende het gebruik van talen in gerechtszaken niet werden nageleefd.

Zodra de griffier de verklaring ontvangen heeft, doet de procureur-generaal bij het hof van beroep een uitgifte van het arrest toekomen aan de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie dat gehouden is, met voorrang boven alle andere zaken, uitspraak te doen.

Art. 436

Indien het arrest vernietigd is omdat het op ~~de misdaad~~ **het misdrijf** een andere straf heeft toegepast dan die welke de wet op ~~zodanige misdaad~~ **zodanig misdrijf** stelt, wijst het hof van assisen waarnaar de zaak wordt verwezen, op de reeds door de jury gedane schuldigverklaring, zijn arrest overeenkomstig de artikelen 341 en volgende.

Indien het arrest op een andere grond vernietigd is, worden nieuwe debatten gehouden voor het hof van assisen waarnaar de zaak verwezen wordt.

Art. 448

In alle gedingen ter zake van valsheid in geschrifte wordt het van valsheid betichte stuk, zodra het is ingebracht, neergelegd op de griffie, getekend en geparafeerd op elke bladzijde door de griffier, die een omstandig proces-verbaal opmaakt van de materiële toestand van het stuk, alsook door degene die het heeft neergelegd, indien hij kan tekenen, waarvan melding wordt gemaakt; een en ander op straffe van geldboete van vijftig frank tegen de griffier die het stuk in ontvangst heeft genomen zonder dat die formaliteit vervuld is.

Art. 449

Indien het van valsheid betichte stuk uit een openbare bewaarplaats wordt genomen, wordt het ook door de ambtenaar die het uit handen geeft, getekend en geparafeerd zoals hiervoren bepaald is, op straffe van dezelfde geldboete.

Art. 450

Het van valsheid betichte stuk wordt bovendien getekend door de officier van gerechtelijke politie, en door de burgerlijke partij of haar pleitbezorger indien dezen zich aanmelden.

Het wordt ook getekend door de verdachte op het ogenblik dat hij verschijnt.

Indien de verschijnende personen of enige onder hen niet kunnen of niet willen tekenen, maakt het proces-verbaal daarvan melding.

In geval van nalatigheid of van verzuim wordt de griffier gestraft met geldboete van vijftig frank.

Art. 453

De stukken die overgebracht worden om tot vergelijking te dienen, worden getekend en geparafeerd, zoals in de eerste drie artikelen van dit hoofdstuk bepaald is betreffende het van valsheid betichte stuk, en onder dezelfde straffen.

Art. 460

Indien de partij die het stuk van valsheid beticht heeft, staande houdt dat hij die het overgelegd heeft, dader van of medeplichtige aan de valsheid is, of indien uit de rechtspleging blijkt dat de dader of de

Art. 448

In alle gedingen ter zake van valsheid in geschrifte wordt het van valsheid betichte stuk, zodra het is ingebracht, neergelegd op de griffie, getekend en geparafeerd op elke bladzijde door de griffier, die een omstandig proces-verbaal opmaakt van de materiële toestand van het stuk, alsook door degene die het heeft neergelegd, indien hij kan tekenen, waarvan melding wordt gemaakt; ~~een en ander op straffe van geldboete van vijftig frank tegen de griffier die het stuk in ontvangst heeft genomen zonder dat die formaliteit vervuld is.~~

Art. 449

Indien het van valsheid betichte stuk uit een openbare bewaarplaats wordt genomen, wordt het ook door de ambtenaar die het uit handen geeft, getekend en geparafeerd zoals hiervoren bepaald is, ~~op straffe van dezelfde geldboete.~~

Art. 450

Het van valsheid betichte stuk wordt bovendien getekend door de officier van gerechtelijke politie, en door de burgerlijke partij of haar pleitbezorger indien dezen zich aanmelden.

Het wordt ook getekend door de verdachte op het ogenblik dat hij verschijnt.

Indien de verschijnende personen of enige onder hen niet kunnen of niet willen tekenen, maakt het proces-verbaal daarvan melding.

~~In geval van nalatigheid of van verzuim wordt de griffier gestraft met geldboete van vijftig frank.~~

Art. 453

De stukken die overgebracht worden om tot vergelijking te dienen, worden getekend en geparafeerd, zoals in de eerste drie artikelen van dit hoofdstuk bepaald is betreffende het van valsheid betichte stuk, ~~en onder dezelfde straffen.~~

Art. 460

Indien de partij die het stuk van valsheid beticht heeft, staande houdt dat hij die het overgelegd heeft, dader van of ~~medeplichtige~~ **deelnemer** aan de valsheid is, of indien uit de rechtspleging blijkt dat de

medeplichtige nog in leven is en de vervolging van de misdaad nog niet vervallen is door verjaring, zal de strafvervolging plaatshebben in de hierboven voorgeschreven vorm.

Indien het geding ingesteld is voor de burgerlijke rechter, wordt de berechting geschorst totdat over de valsheid is beslist.

Indien het een misdaad, een wanbedrijf of een overtreding betreft, moet het hof of de rechtbank waarvoor de zaak aanhangig is, vooraf beslissen, na de ambtenaar belast met het openbaar ministerie te hebben gehoord, of er al dan niet reden is tot schorsing.

Art. 462

Art. 463

Wanneer authentieke akten geheel of ten dele vals verklaard zijn, beveelt het hof of de rechtbank die van de valsheid heeft kennis genomen, dat zij zullen worden hersteld, doorgehaald of verbeterd; van alles wordt proces-verbaal opgemaakt.

De stukken van vergelijking worden teruggezonden naar de bewaarplaatsen waaruit zij zijn genomen, of terugbezorgd aan de personen die ze hebben meegedeeld, een en ander binnen een termijn van vijftien dagen te rekenen van de dag van het arrest of het vonnis, op straffe van geldboete van vijftig frank tegen de griffier.

Art. 464

Voor het overige geschiedt het onderzoek omtrent de valsheid zoals voor de andere misdrijven, behoudens de volgende uitzondering.

De voorzitters van de hoven van assisen, de procureurs-generaal of de procureur des Konings, de onderzoeksrechters en de rechters in de politierechtbank kunnen de nodige opsporingen buiten hun rechtsgebied voortzetten bij personen die verdacht worden valse biljetten aan toonder door de Staatskas uitgegeven of valse bankbiljetten aan toonder waarvan de uitgifte door of krachtens een wet is toegelaten, te hebben vervaardigd, ingevoerd of verspreid.

Deze bepaling geldt ook voor de misdaad

dader of de medeplichtige nog in leven is en de vervolging van ~~de misdaad~~ **het misdrijf** nog niet vervallen is door verjaring, zal de strafvervolging plaatshebben in de hierboven voorgeschreven vorm.

Indien het geding ingesteld is voor de burgerlijke rechter, wordt de berechting geschorst totdat over de valsheid is beslist.

Indien het een ~~misdad, een wanbedrijf of een overtreding~~ **misdrijf** betreft, moet het hof of de rechtbank waarvoor de zaak aanhangig is, vooraf beslissen, na de ambtenaar belast met het openbaar ministerie te hebben gehoord, of er al dan niet reden is tot schorsing.

Art. 462 (Wijziging enkel in de Franse tekst)

Art. 463

Wanneer authentieke akten geheel of ten dele vals verklaard zijn, beveelt het hof of de rechtbank die van de valsheid heeft kennis genomen, dat zij zullen worden hersteld, doorgehaald of verbeterd; van alles wordt proces-verbaal opgemaakt.

De stukken van vergelijking worden teruggezonden naar de bewaarplaatsen waaruit zij zijn genomen, of terugbezorgd aan de personen die ze hebben meegedeeld, een en ander binnen een termijn van vijftien dagen te rekenen van de dag van het arrest of het vonnis, ~~op straffe van geldboete van vijftig frank tegen de griffier.~~

Art. 464

Voor het overige geschiedt het onderzoek omtrent de valsheid zoals voor de andere misdrijven, behoudens de volgende uitzondering.

De voorzitters van de hoven van assisen, de procureurs-generaal of de procureur des Konings, de onderzoeksrechters en de rechters in de politierechtbank kunnen de nodige opsporingen buiten hun rechtsgebied voortzetten bij personen die verdacht worden valse biljetten aan toonder door de Staatskas uitgegeven of valse bankbiljetten aan toonder waarvan de uitgifte door of krachtens een wet is toegelaten, te hebben vervaardigd, ingevoerd of verspreid. Deze bepaling geldt ook voor ~~de misdaad~~

van valsmunterij of van namaking van 's Lands zegel.

Art. 464/1

§ 1. Het strafrechtelijk uitvoeringsonderzoek, hierna het "SUO" genoemd, is het geheel van handelingen dat strekt tot de opsporing, de identificatie en de inbeslagneming van het vermogen waarop de veroordeling tot betaling van een geldboete, een bijzondere verbeurdverklaring of de gerechtskosten kan worden uitgevoerd.

§ 2. Het SUO wordt gevoerd door en onder het gezag en de leiding van het openbaar ministerie.

De magistraat van het openbaar ministerie die het SUO voert, hierna "de SUO-magistraat" genoemd, waakt over de wettigheid van de uitvoeringshandelingen.

§ 3. Het SUO wordt gevoerd ten aanzien van de veroordeelde dader, hierna "de veroordeelde" genoemd, en de derden die wetens en willens met de veroordeelde samenspannen om zijn vermogen te onttrekken aan de tenuitvoerlegging van de uitvoerbare veroordelingen, hierna "de malafide derde" genoemd.

§ 4. Behoudens wettelijke uitzonderingen mogen de uitvoeringshandelingen geen enkele dwangmaatregel noch schending inhouden van individuele rechten en vrijheden. De bij wet toegelaten inbreuken op de fundamentele rechten en vrijheden mogen niet verder gaan dan hetgeen nodig is voor het bereiken van het in § 1 omschreven doel van het SUO.

§ 5. Behoudens de wettelijke uitzonderingen is het SUO geheim.

Eenieder die beroepshalve zijn medewerking dient te verlenen aan het SUO is tot geheimhouding verplicht. Hij die dit geheim schendt, wordt gestraft met de in artikel 458 van het Strafwetboek bepaalde straffen.

Onverminderd de uitoefening van het recht van verdediging in andere strafprocedures door de veroordeelde of derden, beslist de SUO-magistraat over het verlenen van inzage van het dossier of het verkrijgen van een afschrift ervan, als de veroordeelde of een belanghebbende derde hierom verzoekt. *Deze beslissing is niet vatbaar voor enig rechtsmiddel.*

Het verzoek tot het verlenen van inzage van het dossier of het verkrijgen van een

het misdrijf van valsmunterij of van namaking van 's Lands zegel.

Art. 464/1

§ 1. Het strafrechtelijk uitvoeringsonderzoek, hierna het "SUO" genoemd, is het geheel van handelingen dat strekt tot de opsporing, de identificatie en de inbeslagneming van het vermogen waarop de veroordeling tot betaling van een geldboete, een ~~bijzondere~~ verbeurdverklaring of de gerechtskosten kan worden uitgevoerd.

§ 2. Het SUO wordt gevoerd door en onder het gezag en de leiding van het openbaar ministerie.

De magistraat van het openbaar ministerie die het SUO voert, hierna "de SUO-magistraat" genoemd, waakt over de wettigheid van de uitvoeringshandelingen.

§ 3. Het SUO wordt gevoerd ten aanzien van de veroordeelde dader, hierna "de veroordeelde" genoemd, en de derden die wetens en willens met de veroordeelde samenspannen om zijn vermogen te onttrekken aan de tenuitvoerlegging van de uitvoerbare veroordelingen, hierna "de malafide derde" genoemd.

§ 4. Behoudens wettelijke uitzonderingen mogen de uitvoeringshandelingen geen enkele dwangmaatregel noch schending inhouden van individuele rechten en vrijheden. De bij wet toegelaten inbreuken op de fundamentele rechten en vrijheden mogen niet verder gaan dan hetgeen nodig is voor het bereiken van het in § 1 omschreven doel van het SUO.

§ 5. Behoudens de wettelijke uitzonderingen is het SUO geheim.

Eenieder die beroepshalve zijn medewerking dient te verlenen aan het SUO is tot geheimhouding verplicht. Hij die dit geheim schendt, wordt gestraft met de in ~~artikel 458~~ artikel 669 van het Strafwetboek bepaalde straffen.

Onverminderd de uitoefening van het recht van verdediging in andere strafprocedures door de veroordeelde of derden, beslist de SUO-magistraat over het verlenen van inzage van het dossier of het verkrijgen van een afschrift ervan, als de veroordeelde of een belanghebbende derde hierom verzoekt. *Deze beslissing is niet vatbaar voor enig rechtsmiddel.*

Het verzoek tot het verlenen van inzage van het dossier of het verkrijgen van een

afschrift ervan door de veroordeelde of een belanghebbende derde, wordt op straffe van niet-ontvankelijkheid met redenen omkleed en houdt keuze van woonplaats in België in, indien de verzoeker er zijn woonplaats of zijn zetel niet heeft.

Het verzoekschrift wordt toegezonden aan of neergelegd op het secretariaat van het bevoegde parket of arbeidsauditoraat, dat het opneemt in een daartoe bestemd register.

De SUO-magistraat neemt een beslissing uiterlijk binnen een termijn van vier maanden na de opname van het verzoekschrift in het register.

De SUO-magistraat kan de inzage beperken tot het deel van het dossier waarvoor de verzoeker een belang kan doen gelden. De SUO-magistraat kan de inzage of het verkrijgen van een afschrift ervan weigeren omdat het SUO-onderzoek nog niet heeft geleid tot een inbeslagneming of tot de ontdekking van nieuwe strafbare feiten, omdat de noodwendigheden van het strafrechtelijk uitvoeringsonderzoek dit vereisen of omdat de verzoeker geen rechtmatige beweegredenen kan aanvoeren voor de inzage van het dossier.

Ingeval het verzoek om inzage te verlenen van het dossier of er een afschrift van te verkrijgen wordt ingewilligd, wordt, het dossier binnen twintig dagen na de beslissing van de SUO-magistraat, in origineel of in afschrift, gedurende ten minste achtenveertig uur, voor inzage ter beschikking gesteld van de verzoeker en diens advocaat. Het secretariaat van het bevoegde parket of arbeidsauditoraat brengt de verzoeker en diens advocaat per faxpost, bij gewone brief of langs elektronische weg op de hoogte van het tijdstip waarop het dossier kan worden ingezien. Ze kunnen zelf met hun eigen middelen kosteloos een kopie ervan nemen ter plaatse. De verzoeker kan de door de inzage of het nemen van een afschrift verkregen inlichtingen alleen gebruiken in het belang van zijn verdediging, op voorwaarde dat hij het vermoeden van onschuld in acht neemt, alsook de rechten van verdediging van derden, het privéleven en de waardigheid van de persoon. Elk misbruik wordt gestraft overeenkomstig artikel 460ter van het Strafwetboek.

De met redenen omklede beslissing van de SUO-magistraat wordt per faxpost, bij

afschrift ervan door de veroordeelde of een belanghebbende derde, wordt op straffe van niet-ontvankelijkheid met redenen omkleed en houdt keuze van woonplaats in België in, indien de verzoeker er zijn woonplaats of zijn zetel niet heeft.

Het verzoekschrift wordt toegezonden aan of neergelegd op het secretariaat van het bevoegde parket of arbeidsauditoraat, dat het opneemt in een daartoe bestemd register.

De SUO-magistraat neemt een beslissing uiterlijk binnen een termijn van vier maanden na de opname van het verzoekschrift in het register.

De SUO-magistraat kan de inzage beperken tot het deel van het dossier waarvoor de verzoeker een belang kan doen gelden. De SUO-magistraat kan de inzage of het verkrijgen van een afschrift ervan weigeren omdat het SUO-onderzoek nog niet heeft geleid tot een inbeslagneming of tot de ontdekking van nieuwe strafbare feiten, omdat de noodwendigheden van het strafrechtelijk uitvoeringsonderzoek dit vereisen of omdat de verzoeker geen rechtmatige beweegredenen kan aanvoeren voor de inzage van het dossier.

Ingeval het verzoek om inzage te verlenen van het dossier of er een afschrift van te verkrijgen wordt ingewilligd, wordt, het dossier binnen twintig dagen na de beslissing van de SUO-magistraat, in origineel of in afschrift, gedurende ten minste achtenveertig uur, voor inzage ter beschikking gesteld van de verzoeker en diens advocaat. Het secretariaat van het bevoegde parket of arbeidsauditoraat brengt de verzoeker en diens advocaat per faxpost, bij gewone brief of langs elektronische weg op de hoogte van het tijdstip waarop het dossier kan worden ingezien. Ze kunnen zelf met hun eigen middelen kosteloos een kopie ervan nemen ter plaatse. De verzoeker kan de door de inzage of het nemen van een afschrift verkregen inlichtingen alleen gebruiken in het belang van zijn verdediging, op voorwaarde dat hij het vermoeden van onschuld in acht neemt, alsook de rechten van verdediging van derden, het privéleven en de waardigheid van de persoon. Elk misbruik wordt gestraft overeenkomstig artikel 460ter van het Strafwetboek.

De met redenen omklede beslissing van

gewone brief of langs elektronische weg meegedeeld aan de verzoeker, en, in voorkomend geval, aan zijn advocaat, binnen een termijn van acht dagen na de beslissing. De verzoeker mag op straffe van niet-ontvankelijkheid geen verzoekschrift met hetzelfde voorwerp toezenden of neerleggen vooraleer een termijn van drie maanden is verstreken te rekenen van de laatste beslissing die betrekking heeft op hetzelfde voorwerp.

De verzoeker kan hoger beroep instellen tegen de beslissing voor de strafuitvoeringsrechter binnen vijftien dagen vanaf de kennisgeving van de beslissing, door een verklaring gedaan op de griffie van de strafuitvoeringsrechtbank en opgenomen in een daartoe bestemd register. Indien de SUO-magistraat geen beslissing heeft genomen binnen de in het zesde lid vermelde termijn, vermeerderd met vijftien dagen, kan de verzoeker zich wenden tot de strafuitvoeringsrechter. Dit recht vervalt indien het met redenen omklede verzoekschrift niet binnen acht dagen na het verstrijken van die termijn is neergelegd op de griffie van de strafuitvoeringsrechtbank. Het verzoekschrift wordt opgenomen in een daartoe bestemd register. De griffier geeft onverwijld kennis van de verklaring aan de SUO-magistraat die het onderzoek voert. De SUO-magistraat zendt de stukken van het dossier toe aan de griffier van de strafuitvoeringsrechtbank, die ze ter griffie neerlegt. De griffier stelt de verzoeker of zijn advocaat per faxpost, bij gewone brief of langs elektronische weg, uiterlijk zeven dagen vooraf, in kennis van de plaats, de dag en het uur van de zitting. De griffier geeft onverwijld kennis van de zitting aan de SUO-magistraat. De verzoeker, zijn advocaat en het openbaar ministerie kunnen worden gehoord. De strafuitvoeringsrechter kan afzonderlijk de SUO-magistraat horen.

De strafuitvoeringsrechter doet binnen een termijn van dertig dagen na de neerlegging van de verklaring uitspraak. De verzoeker die in het ongelijk wordt gesteld, kan veroordeeld worden in de kosten. De griffier geeft binnen vierentwintig uur na de uitspraak per faxpost, bij gewone brief of langs elektronische weg kennis van het vonnis van de strafuitvoeringsrechter aan de verzoeker of zijn advocaat alsook aan de SUO-magistraat.

de SUO-magistraat wordt per faxpost, bij gewone brief of langs elektronische weg meegedeeld aan de verzoeker, en, in voorkomend geval, aan zijn advocaat, binnen een termijn van acht dagen na de beslissing. De verzoeker mag op straffe van niet-ontvankelijkheid geen verzoekschrift met hetzelfde voorwerp toezenden of neerleggen vooraleer een termijn van drie maanden is verstreken te rekenen van de laatste beslissing die betrekking heeft op hetzelfde voorwerp.

De verzoeker kan hoger beroep instellen tegen de beslissing voor de strafuitvoeringsrechter binnen vijftien dagen vanaf de kennisgeving van de beslissing, door een verklaring gedaan op de griffie van de strafuitvoeringsrechtbank en opgenomen in een daartoe bestemd register. Indien de SUO-magistraat geen beslissing heeft genomen binnen de in het zesde lid vermelde termijn, vermeerderd met vijftien dagen, kan de verzoeker zich wenden tot de strafuitvoeringsrechter. Dit recht vervalt indien het met redenen omklede verzoekschrift niet binnen acht dagen na het verstrijken van die termijn is neergelegd op de griffie van de strafuitvoeringsrechtbank. Het verzoekschrift wordt opgenomen in een daartoe bestemd register. De griffier geeft onverwijld kennis van de verklaring aan de SUO-magistraat die het onderzoek voert. De SUO-magistraat zendt de stukken van het dossier toe aan de griffier van de strafuitvoeringsrechtbank, die ze ter griffie neerlegt. De griffier stelt de verzoeker of zijn advocaat per faxpost, bij gewone brief of langs elektronische weg, uiterlijk zeven dagen vooraf, in kennis van de plaats, de dag en het uur van de zitting. De griffier geeft onverwijld kennis van de zitting aan de SUO-magistraat. De verzoeker, zijn advocaat en het openbaar ministerie kunnen worden gehoord. De strafuitvoeringsrechter kan afzonderlijk de SUO-magistraat horen.

De strafuitvoeringsrechter doet binnen een termijn van dertig dagen na de neerlegging van de verklaring uitspraak. De verzoeker die in het ongelijk wordt gesteld, kan veroordeeld worden in de kosten. De griffier geeft binnen vierentwintig uur na de uitspraak per faxpost, bij gewone brief of langs elektronische weg kennis van het vonnis van de strafuitvoeringsrechter aan de verzoeker of zijn advocaat alsook aan de

Het vonnis van de strafuitvoeringsrechter is niet vatbaar voor verzet of cassatieberoep.

Onverminderd de toepassing van artikel 32 van de wet van 4 februari 2018 houdende de opdrachten en de samenstelling van het Centraal Orgaan voor de Inbeslagneming en de Verbeurdverklaring, kan de SUO-magistraat tijdens het SUO aan een burgerlijke partij inzage van het dossier verlenen om haar te informeren over de vermogensbestanddelen waarop de uitvoerbare veroordeling tot betaling van een schadevergoeding kan worden uitgevoerd. De SUO-magistraat kan de inzage van het dossier of het nemen van een afschrift ervan beperken tot het deel van het dossier waarvoor de burgerlijke partij een belang kan doen gelden.

§ 6. De SUO-magistraat deelt, indien nodig, alle in het raam van het SUO verzamelde relevante inlichtingen over het vermogen van de veroordeelde mee aan de bevoegde ambtenaar van de federale overheidsdienst Financiën of deelt aan die ambtenaar mee dat deze inlichtingen ter beschikking zijn voor inzage en het nemen van een afschrift, met als doel het vergemakkelijken van de invordering van de door de veroordeelde verschuldigde verbeurdverklaringen, geldboeten en gerechtskosten.

De politieambtenaren die niet zijn gevorderd door de SUO-magistraat delen onmiddellijk en op eigen initiatief aan deze magistraat de voor het SUO nuttige inlichtingen mee die ze hebben verzameld in het raam van een opsporingsonderzoek, gerechtelijk onderzoek of een ander SUO.

De politieambtenaren die in het raam van het SUO inlichtingen hebben verzameld die van belang kunnen zijn voor een lopend opsporingsonderzoek of gerechtelijk onderzoek of een ander SUO, brengen deze inlichtingen onmiddellijk ter kennis van het bevoegde openbaar ministerie of de bevoegde onderzoeksrechter. Wanneer zij in de loop van het SUO feiten ontdekken die een wanbedrijf of misdaad kunnen uitmaken, stellen zij het bevoegde openbaar ministerie hiervan onmiddellijk in kennis.

De leden van het openbaar ministerie kunnen de inlichtingen die op regelmatige wijze zijn verzameld in het raam van het SUO aanwenden wanneer zij hun ambt uitoefenen in andere strafrechtelijke en

SUO-magistraat.

Het vonnis van de strafuitvoeringsrechter is niet vatbaar voor verzet of cassatieberoep.

Onverminderd de toepassing van artikel 32 van de wet van 4 februari 2018 houdende de opdrachten en de samenstelling van het Centraal Orgaan voor de Inbeslagneming en de Verbeurdverklaring, kan de SUO-magistraat tijdens het SUO aan een burgerlijke partij inzage van het dossier verlenen om haar te informeren over de vermogensbestanddelen waarop de uitvoerbare veroordeling tot betaling van een schadevergoeding kan worden uitgevoerd. De SUO-magistraat kan de inzage van het dossier of het nemen van een afschrift ervan beperken tot het deel van het dossier waarvoor de burgerlijke partij een belang kan doen gelden.

§ 6. De SUO-magistraat deelt, indien nodig, alle in het raam van het SUO verzamelde relevante inlichtingen over het vermogen van de veroordeelde mee aan de bevoegde ambtenaar van de federale overheidsdienst Financiën of deelt aan die ambtenaar mee dat deze inlichtingen ter beschikking zijn voor inzage en het nemen van een afschrift, met als doel het vergemakkelijken van de invordering van de door de veroordeelde verschuldigde verbeurdverklaringen, geldboeten en gerechtskosten.

De politieambtenaren die niet zijn gevorderd door de SUO-magistraat delen onmiddellijk en op eigen initiatief aan deze magistraat de voor het SUO nuttige inlichtingen mee die ze hebben verzameld in het raam van een opsporingsonderzoek, gerechtelijk onderzoek of een ander SUO.

De politieambtenaren die in het raam van het SUO inlichtingen hebben verzameld die van belang kunnen zijn voor een lopend opsporingsonderzoek of gerechtelijk onderzoek of een ander SUO, brengen deze inlichtingen onmiddellijk ter kennis van het bevoegde openbaar ministerie of de bevoegde onderzoeksrechter. Wanneer zij in de loop van het SUO feiten ontdekken die een ~~wanbedrijf of misdaad~~ **misdrif** kunnen uitmaken, stellen zij het bevoegde openbaar ministerie hiervan onmiddellijk in kennis.

De leden van het openbaar ministerie kunnen de inlichtingen die op regelmatige wijze zijn verzameld in het raam van het SUO aanwenden wanneer zij hun ambt

burgerrechtelijke procedures.

§ 7. De geldsommen die de SUO-magistraat en het Centraal Orgaan voor de inbeslagneming en de verbeurdverklaring, hierna het "COIV" genoemd, ontvangen of beheren in het raam van het SUO worden zodra mogelijk gestort naar de bevoegde ambtenaar van de federale overheidsdienst Financiën die belast is met de invordering van de verbeurdverklaring, de geldboete en de

gerechtskosten.

§ 8. Onverminderd de toepassing van artikel 32 van de wet van 4 februari 2018 houdende de opdrachten en de samenstelling van het Centraal Orgaan voor de Inbeslagneming en de Verbeurdverklaring, doet het SUO geen afbreuk aan de uitoefening van het recht van de burgerlijke partij of derden te goeder trouw om overeenkomstig artikel 3.36 van het Burgerlijk Wetboek hun schuldvorderingen ten uitvoer te leggen op het vermogen van de veroordeelde.

Bij samenloop van een burgerlijk uitvoerend beslag en een beslag gelegd in het raam van het SUO met betrekking tot dezelfde vermogensbestanddelen worden de in § 1 bedoelde veroordelingen verder ten uitvoer gelegd door de federale overheidsdienst Financiën via de uitoefening van de rechten die de wet toekent aan de schuldeisers in het raam van de evenredige verdeling of rangregeling.

Indien de veroordeelde of de malafide derde het voorwerp is van een collectieve insolventieprocedure, worden de in § 1 bedoelde veroordelingen verder ten uitvoer gelegd door de federale overheidsdienst Financiën via de uitoefening van de rechten die de wet toekent aan de schuldeisers in het raam van de collectieve insolventieprocedure.

Een collectieve insolventieprocedure in de zin van deze paragraaf is het faillissement, de gerechtelijke reorganisatie, de collectieve schuldenregeling of elke andere Belgische of buitenlandse rechterlijke, administratieve of vrijwillige collectieve procedure die de realisatie van de activa en de verdeling van de opbrengst van die realisatie onder, naar gelang van het geval, de schuldeisers, de aandeelhouders, de vennoten of de leden inhoudt.

De kwijtschelding of vermindering van de straffen in het raam van een collectieve

uitoefenen in andere strafrechtelijke en burgerrechtelijke procedures.

§ 7. De geldsommen die de SUO-magistraat en het Centraal Orgaan voor de inbeslagneming en de verbeurdverklaring, hierna het "COIV" genoemd, ontvangen of beheren in het raam van het SUO worden zodra mogelijk gestort naar de bevoegde ambtenaar van de federale overheidsdienst Financiën die belast is met de invordering van de verbeurdverklaring, de geldboete en de

gerechtskosten.

§ 8. Onverminderd de toepassing van artikel 32 van de wet van 4 februari 2018 houdende de opdrachten en de samenstelling van het Centraal Orgaan voor de Inbeslagneming en de Verbeurdverklaring, doet het SUO geen afbreuk aan de uitoefening van het recht van de burgerlijke partij of derden te goeder trouw om overeenkomstig artikel 3.36 van het Burgerlijk Wetboek hun schuldvorderingen ten uitvoer te leggen op het vermogen van de veroordeelde.

Bij samenloop van een burgerlijk uitvoerend beslag en een beslag gelegd in het raam van het SUO met betrekking tot dezelfde vermogensbestanddelen worden de in § 1 bedoelde veroordelingen verder ten uitvoer gelegd door de federale overheidsdienst Financiën via de uitoefening van de rechten die de wet toekent aan de schuldeisers in het raam van de evenredige verdeling of rangregeling.

Indien de veroordeelde of de malafide derde het voorwerp is van een collectieve insolventieprocedure, worden de in § 1 bedoelde veroordelingen verder ten uitvoer gelegd door de federale overheidsdienst Financiën via de uitoefening van de rechten die de wet toekent aan de schuldeisers in het raam van de collectieve insolventieprocedure.

Een collectieve insolventieprocedure in de zin van deze paragraaf is het faillissement, de gerechtelijke reorganisatie, de collectieve schuldenregeling of elke andere Belgische of buitenlandse rechterlijke, administratieve of vrijwillige collectieve procedure die de realisatie van de activa en de verdeling van de opbrengst van die realisatie onder, naar gelang van het geval, de schuldeisers, de aandeelhouders, de vennoten of de leden inhoudt.

De kwijtschelding of vermindering van de

insolventieprocedure of burgerlijke beslagprocedure kan enkel worden toegestaan met toepassing van de artikelen 110 en 111 van de Grondwet.

De samenloop met een burgerlijk uitvoerend beslag of een lopende collectieve insolventieprocedure vormt geen beletsel voor het verzamelen van inlichtingen over het vermogen van de veroordeelde door het openbaar ministerie in het raam van het SUO en de mededeling ervan aan de federale overheidsdienst Financiën.

Art. 464/4

§ 1. Het bevoegde openbaar ministerie kan een SUO instellen of het COIV hiermee gelasten bij gebrek aan volledige betaling van de opgelegde bijzondere verbeurdverklaring, de geldboetes of de gerechtskosten binnen de door het openbaar ministerie of de federale overheidsdienst Financiën bepaalde termijn en mits het bedrag van de betalingsverplichting belangrijk is. De Koning bepaalt, op voorstel van de minister bevoegd voor Justitie en bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, in functie van de hoogte van het in te vorderen bedrag van de veroordeling of de ernst van het strafbaar feit dat ten grondslag ligt aan de veroordeling, wat onder een belangrijk bedrag van de betalingsverplichting wordt verstaan.

Tegen de beslissing van het bevoegde openbaar ministerie om een SUO te openen of op te dragen aan het COIV kan geen rechtsmiddel worden ingesteld.

§ 2. Indien uit de inlichtingen waarover het openbaar ministerie of de federale overheidsdienst Financiën beschikt blijkt dat de veroordeelde zijn betalingsverplichting heeft verzuimd of, zoals blijkt uit ernstige en concrete elementen, zal verzuimen moet hij niet meer vooraf worden uitgenodigd om de bijzondere verbeurdverklaringen, de geldboetes of de gerechtskosten te voldoen.

Art. 464/12

§ 1. Bij de tenuitvoerlegging van een veroordeling tot een verbeurdverklaring, geldboete of de gerechtskosten nadat de veroordeelde schuldig is verklaard aan een misdrijf waarop een correctionele hoofdgevangenisstraf staat van een jaar of

straffen in het raam van een collectieve insolventieprocedure of burgerlijke beslagprocedure kan enkel worden toegestaan met toepassing van de artikelen 110 en 111 van de Grondwet.

De samenloop met een burgerlijk uitvoerend beslag of een lopende collectieve insolventieprocedure vormt geen beletsel voor het verzamelen van inlichtingen over het vermogen van de veroordeelde door het openbaar ministerie in het raam van het SUO en de mededeling ervan aan de federale overheidsdienst Financiën.

Art. 464/4

§ 1. Het bevoegde openbaar ministerie kan een SUO instellen of het COIV hiermee gelasten bij gebrek aan volledige betaling van de opgelegde ~~bijzondere~~ verbeurdverklaring, de geldboetes of de gerechtskosten binnen de door het openbaar ministerie of de federale overheidsdienst Financiën bepaalde termijn en mits het bedrag van de betalingsverplichting belangrijk is. De Koning bepaalt, op voorstel van de minister bevoegd voor Justitie en bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, in functie van de hoogte van het in te vorderen bedrag van de veroordeling of de ernst van het strafbaar feit dat ten grondslag ligt aan de veroordeling, wat onder een belangrijk bedrag van de betalingsverplichting wordt verstaan.

Tegen de beslissing van het bevoegde openbaar ministerie om een SUO te openen of op te dragen aan het COIV kan geen rechtsmiddel worden ingesteld.

§ 2. Indien uit de inlichtingen waarover het openbaar ministerie of de federale overheidsdienst Financiën beschikt blijkt dat de veroordeelde zijn betalingsverplichting heeft verzuimd of, zoals blijkt uit ernstige en concrete elementen, zal verzuimen moet hij niet meer vooraf worden uitgenodigd om de ~~bijzondere~~ verbeurdverklaringen, de geldboetes of de gerechtskosten te voldoen.

Art. 464/12

§ 1. Bij de tenuitvoerlegging van een veroordeling tot een verbeurdverklaring, geldboete of de gerechtskosten nadat de veroordeelde schuldig is verklaard aan een misdrijf waarop een ~~correctionele~~ hoofdgevangenisstraf staat van een jaar of

een zwaardere straf, kan de SUO-magistraat of de gevorderde politiedienst bij een schriftelijke en met redenen omklede beslissing van de in artikel 5, § 1, 1° tot en met 22°, 29° tot en met 32°, en § 3, eerste lid, van de wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten bedoelde ondernemingen en personen, de mededeling van de volgende inlichtingen vorderen :

1° de lijst van bankrekeningen, bankkluizen of de in artikel 2, 1°, van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten bedoelde financiële instrumenten waarvan de veroordeelde of de malafide derde, titularis, gevolmachtigde of de uiteindelijk gerechtigde is en, in voorkomend geval, alle nadere gegevens hieromtrent;

2° de transacties die in een bepaalde periode zijn uitgevoerd op een of meer van deze bankrekeningen of financiële instrumenten, met inbegrip van de bijzonderheden betreffende de rekening van herkomst of bestemming;

3° de gegevens met betrekking tot de titularissen of gevolmachtigden, die tijdens een bepaalde periode toegang hebben of hadden tot deze bankkluizen.

De SUO-magistraat bepaalt in zijn beslissing de vorm waarin de in het eerste lid vermelde gegevens hem worden meegedeeld.

§ 1/1. Bij de tenuitvoerlegging van een veroordeling tot een verbeurdverklaring, geldboete of de gerechtskosten nadat de veroordeelde schuldig is verklaard aan een misdrijf waarop een hoofdgevangenisstraf staat van een jaar of een zwaardere straf, kan de SUO-magistraat of de gevorderde politiedienst op specifiek en met redenen omkleed verzoek, overeenkomstig de wet van 8 juli 2018 houdende organisatie van een centraal aanspreekpunt van rekeningen en financiële contracten en tot uitbreiding van de toegang tot het centraal bestand van berichten van beslag, delegatie, overdracht, collectieve schuldenregeling en protest, met betrekking tot de veroordeelde of de malafide derde alle beschikbare informatie opvragen bij het centraal aanspreekpunt van rekeningen en financiële contracten bij de

straf van niveau 2 staat of een zwaardere straf, kan de SUO-magistraat of de gevorderde politiedienst bij een schriftelijke en met redenen omklede beslissing van de in artikel 5, § 1, 1° tot en met 22°, 29° tot en met 32°, en § 3, eerste lid, van de wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten bedoelde ondernemingen en personen, de mededeling van de volgende inlichtingen vorderen :

1° de lijst van bankrekeningen, bankkluizen of de in artikel 2, 1°, van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten bedoelde financiële instrumenten waarvan de veroordeelde of de malafide derde, titularis, gevolmachtigde of de uiteindelijk gerechtigde is en, in voorkomend geval, alle nadere gegevens hieromtrent;

2° de transacties die in een bepaalde periode zijn uitgevoerd op een of meer van deze bankrekeningen of financiële instrumenten, met inbegrip van de bijzonderheden betreffende de rekening van herkomst of bestemming;

3° de gegevens met betrekking tot de titularissen of gevolmachtigden, die tijdens een bepaalde periode toegang hebben of hadden tot deze bankkluizen.

De SUO-magistraat bepaalt in zijn beslissing de vorm waarin de in het eerste lid vermelde gegevens hem worden meegedeeld.

§ 1/1. Bij de tenuitvoerlegging van een veroordeling tot een verbeurdverklaring, geldboete of de gerechtskosten nadat de veroordeelde schuldig is verklaard aan een misdrijf waarop een ~~hoofdgevangenisstraf staat van een jaar~~ **straf van niveau 2 staat** of een zwaardere straf, kan de SUO-magistraat of de gevorderde politiedienst op specifiek en met redenen omkleed verzoek, overeenkomstig de wet van 8 juli 2018 houdende organisatie van een centraal aanspreekpunt van rekeningen en financiële contracten en tot uitbreiding van de toegang tot het centraal bestand van berichten van beslag, delegatie, overdracht, collectieve schuldenregeling en protest, met betrekking tot de veroordeelde of de malafide derde alle beschikbare informatie opvragen bij het centraal aanspreekpunt van rekeningen en

Nationale Bank van België.

§ 1/2. Bij de tenuitvoerlegging van een veroordeling tot een verbeurdverklaring, geldboete of de gerechtskosten nadat de veroordeelde schuldig is verklaard aan een misdrijf waarop een hoofdgevangenisstraf staat van een jaar of een zwaardere straf, kan de SUO-magistraat, of de gevorderde politiedienst, op specifiek en met redenen omkleed verzoek, met betrekking tot de veroordeelde of de malafide derde alle voor het SUO nuttige informatie over geleverde producten, verleende diensten of uitgevoerde verrichtingen betreffende virtuele valuta opvragen bij de personen en instellingen die op het Belgisch grondgebied diensten beschikbaar stellen of aanbieden met betrekking tot virtuele waarden die toelaten dat gereguleerde betaalmiddelen in virtuele waarden worden bewaard of uitgewisseld.

§ 2. Indien het noodzakelijk is voor de tenuitvoerlegging van de veroordeling, kan de SUO-magistraat bij een schriftelijke en met redenen omklede beslissing bovendien vorderen dat :

1° gedurende een vernieuwbare periode van maximum twee maanden de transacties met betrekking tot een of meer van deze bankrekeningen, bankkluizen, financiële instrumenten of virtuele valuta van de veroordeelde of de derde onder toezicht worden geplaatst;

2° de aangezochte persoon of onderneming de tegoeden en verbintenissen die verbonden zijn aan deze bankrekeningen, bankkluizen, financiële instrumenten of virtuele valuta, niet meer uit handen mag geven voor een termijn die hij bepaalt, maar die niet langer kan zijn dan de termijn die loopt van het ogenblik waarop hij of zij kennis neemt van zijn vordering, die per telefax of bij aangetekende zending is toegezonden tot vijf werkdagen na de kennisgeving van de bedoelde gegevens aan de SUO-magistraat.

De maatregel neemt van rechtswege een einde bij het verstrijken van de door de SUO-magistraat vastgestelde termijn of in geval van volledige betaling van de verschuldigde verbeurdverklaring, geldboete en gerechtskosten.

§ 3. De in § 1 bedoelde aangezochte persoon of onderneming verleent onverwijld zijn of haar medewerking aan de uitvoering

financiële contracten bij de Nationale Bank van België.

§ 1/2. Bij de tenuitvoerlegging van een veroordeling tot een verbeurdverklaring, geldboete of de gerechtskosten nadat de veroordeelde schuldig is verklaard aan een misdrijf waarop een ~~hoofdgevangenisstraf staat van een jaar~~ **een straf van niveau 2 staat** of een zwaardere straf, kan de SUO-magistraat, of de gevorderde politiedienst, op specifiek en met redenen omkleed verzoek, met betrekking tot de veroordeelde of de malafide derde alle voor het SUO nuttige informatie over geleverde producten, verleende diensten of uitgevoerde verrichtingen betreffende virtuele valuta opvragen bij de personen en instellingen die op het Belgisch grondgebied diensten beschikbaar stellen of aanbieden met betrekking tot virtuele waarden die toelaten dat gereguleerde betaalmiddelen in virtuele waarden worden bewaard of uitgewisseld.

§ 2. Indien het noodzakelijk is voor de tenuitvoerlegging van de veroordeling, kan de SUO-magistraat bij een schriftelijke en met redenen omklede beslissing bovendien vorderen dat :

1° gedurende een vernieuwbare periode van maximum twee maanden de transacties met betrekking tot een of meer van deze bankrekeningen, bankkluizen, financiële instrumenten of virtuele valuta van de veroordeelde of de derde onder toezicht worden geplaatst;

2° de aangezochte persoon of onderneming de tegoeden en verbintenissen die verbonden zijn aan deze bankrekeningen, bankkluizen, financiële instrumenten of virtuele valuta, niet meer uit handen mag geven voor een termijn die hij bepaalt, maar die niet langer kan zijn dan de termijn die loopt van het ogenblik waarop hij of zij kennis neemt van zijn vordering, die per telefax of bij aangetekende zending is toegezonden tot vijf werkdagen na de kennisgeving van de bedoelde gegevens aan de SUO-magistraat.

De maatregel neemt van rechtswege een einde bij het verstrijken van de door de SUO-magistraat vastgestelde termijn of in geval van volledige betaling van de verschuldigde verbeurdverklaring, geldboete en gerechtskosten.

~~§ 3. De in § 1 bedoelde aangezochte~~

van de in bankkluizen, financiële instrumenten of virtuele valuta bedoelde maatregelen.

De persoon of onderneming die zijn medewerking weigert aan de in bankkluizen, financiële instrumenten of virtuele valuta bedoelde vorderingen van de SUO-magistraat wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met geldboete van zesentwintig euro tot tienduizend euro of met één van die straffen alleen.

De persoon of onderneming of elke derde die goederen bewaart of beheert die het voorwerp uitmaken van een in § 2 bedoelde maatregel en deze met bedrieglijk opzet wegmaakt, wordt gestraft met de in artikel 507 van het Strafwetboek bepaalde straffen. De poging wordt gestraft met dezelfde straffen.

§ 4. Iedere persoon die uit hoofde van zijn bediening kennis krijgt van de in bankkluizen, financiële instrumenten of virtuele valuta bedoelde maatregelen of daaraan zijn medewerking verleent, is tot geheimhouding verplicht.

Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek.

Art. 464/13

§ 1. De SUO-magistraat of de gevorderde politiedienst kan bij een schriftelijke en met redenen omklede beslissing, van de actoren bedoeld in het tweede lid de mededeling van de volgende inlichtingen vorderen:

1° de identificatie van een abonnee of een gewoonlijke gebruiker van een dienst bedoeld in het tweede lid, tweede streepje, of van het gebruikte elektronische communicatiemiddel;

2° de identificatie van de diensten bedoeld in het tweede lid, tweede streepje, waarop een bepaalde persoon geabonneerd is of die door een bepaalde persoon gewoonlijk

~~persoon of onderneming verleent onverwijld zijn of haar medewerking aan de uitvoering van de in bankkluizen, financiële instrumenten of virtuele valuta bedoelde maatregelen.~~

De in paragraaf 1 bedoelde aangezochte persoon of onderneming is verplicht onverwijld zijn of haar medewerking aan de uitvoering van de in de paragrafen 1, 1/1, 1/2 en 2 bedoelde maatregelen te verlenen.

De persoon of onderneming die zijn medewerking weigert aan de in bankkluizen, financiële instrumenten of virtuele valuta bedoelde vorderingen van de SUO-magistraat wordt gestraft ~~met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met geldboete van zesentwintig euro tot tienduizend euro of met één van die straffen alleen~~ **overeenkomstig de artikelen 655 en 656 van het Strafwetboek.**

De persoon of onderneming of elke derde die goederen bewaart of beheert die het voorwerp uitmaken van een in § 2 bedoelde maatregel en deze met bedrieglijk opzet wegmaakt, wordt gestraft met de in ~~artikel 507~~ **artikel 665** van het Strafwetboek bepaalde straffen. De poging wordt gestraft met dezelfde straffen.

§ 4. Iedere persoon die uit hoofde van zijn bediening kennis krijgt van de in bankkluizen, financiële instrumenten of virtuele valuta bedoelde maatregelen of daaraan zijn medewerking verleent, is tot geheimhouding verplicht.

Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig ~~artikel 458~~ **artikel 352** van het Strafwetboek.

Art. 464/13

§ 1. De SUO-magistraat of de gevorderde politiedienst kan bij een schriftelijke en met redenen omklede beslissing, van de actoren bedoeld in het tweede lid de mededeling van de volgende inlichtingen vorderen:

1° de identificatie van een abonnee of een gewoonlijke gebruiker van een dienst bedoeld in het tweede lid, tweede streepje, of van het gebruikte elektronische communicatiemiddel;

2° de identificatie van de diensten bedoeld in het tweede lid, tweede streepje, waarop een bepaalde persoon geabonneerd is of die door een bepaalde persoon gewoonlijk

worden gebruikt.

De volgende actoren zijn gehouden tot medewerking overeenkomstig het eerste lid:

- de operator van een elektronisch communicatie-netwerk;
- iedereen die binnen het Belgisch grondgebied, op welke wijze ook, een dienst beschikbaar stelt of aanbiedt, die bestaat in het overbrengen van signalen via elektronische communicatienetwerken, of er in bestaat gebruikers toe te laten via een elektronisch communicatienetwerk informatie te verkrijgen of te ontvangen of te verspreiden. Hieronder wordt ook de verstrekker van een elektronische communicatiedienst begrepen.

§ 2. De actoren bedoeld in § 1, tweede lid, verstrekken alle beschikbare inlichtingen in werkelijke tijd of, in voorkomend geval, op het tijdstip bepaald in de beslissing, volgens de nadere regels die bepaald worden bij het ter uitvoering van artikel 46bis, § 2, eerste en tweede lid, genomen koninklijk besluit.

Iedere persoon die de gegevens weigert mee te delen of deze niet meedeelt in werkelijke tijd of, in voorkomend geval, op het tijdstip bepaald in de beslissing, wordt gestraft met geldboete van zesentwintig euro tot tienduizend euro.

§ 3. Iedere persoon die uit hoofde van zijn bediening kennis krijgt van de maatregel of daaraan zijn medewerking verleent, is tot geheimhouding verplicht.

Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek.

Art. 464/14

§ 1. De SUO-magistraat kan bij een schriftelijke en met redenen omklede beslissing een politiedienst machtigen om een observatie uit te voeren.

§ 2. Observatie is mogelijk als :

- 1° de overige gewone uitvoeringshandelingen niet volstonden of redelijkerwijze niet kunnen volstaan om het in artikel 464/1, § 1, omschreven doel van het SUO te bereiken, en
- 2° de uitvoeringshandeling uitsluitend wordt aangewend ter tenuitvoerlegging van een in kracht van gewijsde gegane veroordeling tot betaling van verbeurdverklaringen, geldboeten en

worden gebruikt.

De volgende actoren zijn gehouden tot medewerking overeenkomstig het eerste lid:

- de operator van een elektronisch communicatie-netwerk;
- iedereen die binnen het Belgisch grondgebied, op welke wijze ook, een dienst beschikbaar stelt of aanbiedt, die bestaat in het overbrengen van signalen via elektronische communicatienetwerken, of er in bestaat gebruikers toe te laten via een elektronisch communicatienetwerk informatie te verkrijgen of te ontvangen of te verspreiden. Hieronder wordt ook de verstrekker van een elektronische communicatiedienst begrepen.

§ 2. De actoren bedoeld in § 1, tweede lid, verstrekken alle beschikbare inlichtingen in werkelijke tijd of, in voorkomend geval, op het tijdstip bepaald in de beslissing, volgens de nadere regels die bepaald worden bij het ter uitvoering van artikel 46bis, § 2, eerste en tweede lid, genomen koninklijk besluit.

Iedere persoon die de gegevens weigert mee te delen of deze niet meedeelt in werkelijke tijd of, in voorkomend geval, op het tijdstip bepaald in de beslissing, wordt gestraft met geldboete van zesentwintig euro tot tienduizend euro **overeenkomstig de artikelen 655 en 656 van het Strafwetboek.**

§ 3. Iedere persoon die uit hoofde van zijn bediening kennis krijgt van de maatregel of daaraan zijn medewerking verleent, is tot geheimhouding verplicht.

Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig ~~artikel 458~~ **artikel 352** van het Strafwetboek.

Art. 464/14

§ 1. De SUO-magistraat kan bij een schriftelijke en met redenen omklede beslissing een politiedienst machtigen om een observatie uit te voeren.

§ 2. Observatie is mogelijk als :

- 1° de overige gewone uitvoeringshandelingen niet volstonden of redelijkerwijze niet kunnen volstaan om het in artikel 464/1, § 1, omschreven doel van het SUO te bereiken, en
- 2° de uitvoeringshandeling uitsluitend wordt aangewend ter tenuitvoerlegging van een in kracht van gewijsde gegane veroordeling tot betaling van verbeurdverklaringen, geldboeten en

gerechtskosten, nadat de veroordeelde schuldig is verklaard aan een misdrijf waarop een correctionele hoofdgevangenisstraf staat van een jaar of een zwaardere straf;

§ 3. De machtiging tot observatie is schriftelijk en bevat de volgende vermeldingen :

1° de gegevens van de in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissing waaruit blijkt dat de veroordeelde gehouden is tot betaling van verbeurdverklaringen, geldboeten en gerechtskosten, nadat hij schuldig is verklaard aan een misdrijf waarop een correctionele hoofdgevangenisstraf staat van een jaar of een zwaardere straf;

2° de redenen waarom de overige gewone uitvoeringshandelingen niet volstonden of redelijkerwijze niet kunnen volstaan om het in artikel 464/1, § 1, omschreven doel van het SUO te bereiken;

3° de naam of, indien die niet bekend is, een zo nauwkeurig mogelijke beschrijving van de in § 1 geobserveerde persoon of personen, alsmede van de zaken, plaatsen of gebeurtenissen;

4° de wijze waarop de observatie zal worden uitgevoerd;

5° de periode tijdens welke de observatie kan worden uitgevoerd en die niet langer mag zijn dan drie maanden te rekenen van de datum van de machtiging.

§ 4. In spoedeisende gevallen kan de machtiging tot observatie mondeling worden verstrekt. De machtiging moet zo spoedig mogelijk worden bevestigd in de in § 3 bepaalde vorm.

§ 5. De SUO-magistraat kan steeds op gemotiveerde wijze zijn machtiging tot observatie wijzigen, aanvullen of verlengen. Hij kan te allen tijde zijn machtiging intrekken. Hij gaat bij elke wijziging, aanvulling of verlenging van zijn machtiging na of de in § 2 bedoelde voorwaarden nog zijn vervuld en handelt daarbij overeenkomstig § 3, 1°, 2°, 3° en 5°.

§ 6. De politieambtenaar die de operationele leiding heeft over de uitvoering van de observatie brengt de SUO-magistraat volledig en waarheidsgetrouw schriftelijk verslag uit over de uitvoering van de observaties. Hij zendt die verslagen, die vertrouwelijk zijn, rechtstreeks aan deze magistraat.

gerechtskosten, nadat de veroordeelde schuldig is verklaard aan een misdrijf waarop een correctionele hoofdgevangenisstraf staat van een jaar of een zwaardere straf; **straf staat van niveau 2** of een zwaardere straf;

§ 3. De machtiging tot observatie is schriftelijk en bevat de volgende vermeldingen :

1° de gegevens van de in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissing waaruit blijkt dat de veroordeelde gehouden is tot betaling van verbeurdverklaringen, geldboeten en gerechtskosten, nadat hij schuldig is verklaard aan een misdrijf waarop een ~~correctionele hoofdgevangenisstraf staat van een jaar~~ **straf staat van niveau 2** of een zwaardere straf;

2° de redenen waarom de overige gewone uitvoeringshandelingen niet volstonden of redelijkerwijze niet kunnen volstaan om het in artikel 464/1, § 1, omschreven doel van het SUO te bereiken;

3° de naam of, indien die niet bekend is, een zo nauwkeurig mogelijke beschrijving van de in § 1 geobserveerde persoon of personen, alsmede van de zaken, plaatsen of gebeurtenissen;

4° de wijze waarop de observatie zal worden uitgevoerd;

5° de periode tijdens welke de observatie kan worden uitgevoerd en die niet langer mag zijn dan drie maanden te rekenen van de datum van de machtiging.

§ 4. In spoedeisende gevallen kan de machtiging tot observatie mondeling worden verstrekt. De machtiging moet zo spoedig mogelijk worden bevestigd in de in § 3 bepaalde vorm.

§ 5. De SUO-magistraat kan steeds op gemotiveerde wijze zijn machtiging tot observatie wijzigen, aanvullen of verlengen. Hij kan te allen tijde zijn machtiging intrekken. Hij gaat bij elke wijziging, aanvulling of verlenging van zijn machtiging na of de in § 2 bedoelde voorwaarden nog zijn vervuld en handelt daarbij overeenkomstig § 3, 1°, 2°, 3° en 5°.

§ 6. De politieambtenaar die de operationele leiding heeft over de uitvoering van de observatie brengt de SUO-magistraat volledig en waarheidsgetrouw schriftelijk verslag uit over de uitvoering van de observaties. Hij zendt die verslagen, die

§ 7. De in § 6 bedoelde politieambtenaar stelt proces-verbaal op van de uitvoering van de observatie, doch vermeldt hierin geen elementen die de afscherming van de gebruikte politionele onderzoekstechnieken of de vrijwaring van de veiligheid en de afscherming van de identiteit van de informant en van de politieambtenaren die belast zijn met de uitvoering van de observatie in het gedrang kunnen brengen. Deze elementen worden enkel opgenomen in het in § 6 bedoelde schriftelijk verslag.

In een proces-verbaal wordt verwezen naar de machtiging tot observatie en worden de in § 3, 1°, 2°, 3° en 5° bedoelde vermeldingen, opgenomen. De magistraat bevestigt bij schriftelijke beslissing het bestaan van de door hem verleende machtiging tot observatie.

De opgestelde processen-verbaal en de in het tweede lid bedoelde beslissing worden uiterlijk bij het beëindigen van de observatie bij het dossier van het SUO gevoegd.

§ 8. De SUO-magistraat bewaart een afzonderlijk en vertrouwelijk dossier dat de volgende stukken bevat :

1° de machtiging tot observatie en de beslissingen tot wijziging, aanvulling of verlenging;

2° de toelating tot het plegen van misdrijven overeenkomstig artikel 464/15;

3° de vertrouwelijke verslagen die zijn opgesteld door de politieambtenaar die de operationele leiding heeft over de uitvoering van de observatie.

De SUO-magistraat en het bevoegde openbaar ministerie hebben als enige toegang tot dit afzonderlijk en vertrouwelijk dossier, onverminderd het in artikel 464/18 bedoelde inzagerecht van de kamer van inbeschuldigingstelling. De inhoud van dit dossier valt onder het beroepsgeheim.

Art. 464/18, §2, tweede lid

De hoven en rechtbanken die kennis nemen van burgerrechtelijke vorderingen betreffende de tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen houdende veroordeling tot een bijzondere verbeurdverklaring, een geldboete en de gerechtskosten in het kader van het strafrechtelijk uitvoeringsonderzoek, kunnen, alvorens uitspraak te doen over de

vertrouwelijk zijn, rechtstreeks aan deze magistraat.

§ 7. De in § 6 bedoelde politieambtenaar stelt proces-verbaal op van de uitvoering van de observatie, doch vermeldt hierin geen elementen die de afscherming van de gebruikte politionele onderzoekstechnieken of de vrijwaring van de veiligheid en de afscherming van de identiteit van de informant en van de politieambtenaren die belast zijn met de uitvoering van de observatie in het gedrang kunnen brengen. Deze elementen worden enkel opgenomen in het in § 6 bedoelde schriftelijk verslag.

In een proces-verbaal wordt verwezen naar de machtiging tot observatie en worden de in § 3, 1°, 2°, 3° en 5° bedoelde vermeldingen, opgenomen. De magistraat bevestigt bij schriftelijke beslissing het bestaan van de door hem verleende machtiging tot observatie.

De opgestelde processen-verbaal en de in het tweede lid bedoelde beslissing worden uiterlijk bij het beëindigen van de observatie bij het dossier van het SUO gevoegd.

§ 8. De SUO-magistraat bewaart een afzonderlijk en vertrouwelijk dossier dat de volgende stukken bevat :

1° de machtiging tot observatie en de beslissingen tot wijziging, aanvulling of verlenging;

2° de toelating tot het plegen van misdrijven overeenkomstig artikel 464/15;

3° de vertrouwelijke verslagen die zijn opgesteld door de politieambtenaar die de operationele leiding heeft over de uitvoering van de observatie.

De SUO-magistraat en het bevoegde openbaar ministerie hebben als enige toegang tot dit afzonderlijk en vertrouwelijk dossier, onverminderd het in artikel 464/18 bedoelde inzagerecht van de kamer van inbeschuldigingstelling. De inhoud van dit dossier valt onder het beroepsgeheim.

Art. 464/18, §2, tweede lid

De hoven en rechtbanken die kennis nemen van burgerrechtelijke vorderingen betreffende de tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen houdende veroordeling tot een ~~bijzondere~~ verbeurdverklaring, een geldboete en de gerechtskosten in het kader van het strafrechtelijk uitvoeringsonderzoek, kunnen, alvorens uitspraak te doen over de

gegrondheid van deze rechtsvordering, de zaak verzenden naar de kamer van inbeschuldigingstelling teneinde de regelmatigheid te controleren van de in het raam van het SUO uitgevoerde observatie.

Art. 464/24

§ 1. De SUO-magistraat of de gevorderde politiedienst kan personen van wie hij vermoedt dat ze een bijzondere kennis hebben van het informaticasysteem dat het voorwerp uitmaakt van de zoeking of van diensten om gegevens die worden opgeslagen, verwerkt of overgedragen door middel van een informaticasysteem, te beveiligen of te versleutelen, bevelen om in een verstaanbare vorm inlichtingen te verstrekken over de werking ervan en over de wijze om toegang te verkrijgen tot de gegevens die door middel daarvan worden opgeslagen, verwerkt of overgedragen.

§ 2. De SUO-magistraat of de gevorderde politiedienst kan iedere geschikte persoon verzoeken om zelf het informaticasysteem te bedienen of de ter zake dienende gegevens, die door middel daarvan worden opgeslagen, verwerkt of overgedragen, naar gelang van het geval, te zoeken, toegankelijk te maken, te kopiëren, ontoegankelijk te maken of te verwijderen, in de door hem gevorderde vorm. Deze personen zijn verplicht hieraan gevolg te geven, voor zover dit in hun mogelijkheden ligt. Deze personen kunnen echter hun medewerking weigeren, in het bijzonder wanneer ze zichzelf zouden beschuldigen van een misdrijf.

§ 3. Derden die weigeren de in de paragrafen 1 en 2 gevorderde medewerking te verlenen of de zoeking in het informaticasysteem hinderen, worden gestraft met gevangenisstraf van zes maanden tot een jaar en met geldboete van zesentwintig euro tot twintigduizend euro of met een van die straffen alleen.

Iedere persoon die uit hoofde van zijn bediening kennis krijgt van de maatregel of daaraan zijn medewerking verleent, is tot geheimhouding verplicht.

Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek.

§ 4.

gegrondheid van deze rechtsvordering, de zaak verzenden naar de kamer van inbeschuldigingstelling teneinde de regelmatigheid te controleren van de in het raam van het SUO uitgevoerde observatie.

Art. 464/24

§ 1. De SUO-magistraat of de gevorderde politiedienst kan personen van wie hij vermoedt dat ze een bijzondere kennis hebben van het informaticasysteem dat het voorwerp uitmaakt van de zoeking of van diensten om gegevens die worden opgeslagen, verwerkt of overgedragen door middel van een informaticasysteem, te beveiligen of te versleutelen, bevelen om in een verstaanbare vorm inlichtingen te verstrekken over de werking ervan en over de wijze om toegang te verkrijgen tot de gegevens die door middel daarvan worden opgeslagen, verwerkt of overgedragen.

§ 2. De SUO-magistraat of de gevorderde politiedienst kan iedere geschikte persoon verzoeken om zelf het informaticasysteem te bedienen of de ter zake dienende gegevens, die door middel daarvan worden opgeslagen, verwerkt of overgedragen, naar gelang van het geval, te zoeken, toegankelijk te maken, te kopiëren, ontoegankelijk te maken of te verwijderen, in de door hem gevorderde vorm. Deze personen zijn verplicht hieraan gevolg te geven, voor zover dit in hun mogelijkheden ligt. Deze personen kunnen echter hun medewerking weigeren, in het bijzonder wanneer ze zichzelf zouden beschuldigen van een misdrijf.

§ 3. Derden die weigeren de in de paragrafen 1 en 2 gevorderde medewerking te verlenen of de zoeking in het informaticasysteem hinderen, worden gestraft met ~~gevangenisstraf van zes maanden tot een jaar en met geldboete van zesentwintig euro tot twintigduizend euro of met een van die straffen alleen~~ **de straf voorzien in artikel 655 van het Strafwetboek.**

Iedere persoon die uit hoofde van zijn bediening kennis krijgt van de maatregel of daaraan zijn medewerking verleent, is tot geheimhouding verplicht.

Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig ~~artikel 458~~ **artikel 352** van het Strafwetboek.

§ 4.

Art. 464/25

§ 1. De SUO-magistraat of de gevorderde politiedienst kan de actoren bedoeld in het tweede lid vorderen om :

1° de oproepgegevens te doen opsporen van elektronische communicatiemiddelen waaruit of waarnaar oproepen worden of werden gedaan;

2° de oorsprong of de bestemming van elektronische communicaties te laten lokaliseren.

De volgende actoren zijn gehouden tot medewerking overeenkomstig het eerste lid:

- de operator van een elektronisch communicatie-netwerk;

- iedereen die binnen het Belgisch grondgebied, op welke wijze ook, een dienst beschikbaar stelt of aanbiedt, die bestaat in het overbrengen van signalen via elektronische communicatienetwerken, of er in bestaat gebruikers toe te laten via een elektronisch communicatienetwerk informatie te verkrijgen of te ontvangen of te verspreiden. Hieronder wordt ook de verstrekker van een elektronische communicatiedienst begrepen.

In de in het eerste lid bedoelde gevallen worden voor ieder elektronisch communicatiemiddel waarvoor de oproepgegevens worden opgespoord of waarvan de oorsprong of de bestemming van de elektronische communicaties wordt gelokaliseerd, de dag, het uur, de duur en, indien nodig, de plaats van de oproep vastgesteld en opgenomen in een proces-verbaal.

De SUO-magistraat vermeldt in zijn beslissing de duur van de maatregel, die, wat de toekomstige elektronische communicatiegegevens betreft, niet langer kan zijn dan twee maanden te rekenen vanaf het bevelschrift, behoudens een hernieuwing.

§ 2. De actoren bedoeld in § 1, tweede lid, delen de gevorderde inlichtingen mee in werkelijke tijd of, in voorkomend geval, op het tijdstip bepaald in de beslissing, volgens de nadere regels die bepaald worden bij het ter uitvoering van artikel 88bis, § 4, eerste en derde lid, genomen koninklijk besluit.

Iedere persoon die zijn technische medewerking aan de in dit artikel bedoelde vorderingen weigert of niet verleent in werkelijke tijd of, in voorkomend geval, op

Art. 464/25

§ 1. De SUO-magistraat of de gevorderde politiedienst kan de actoren bedoeld in het tweede lid vorderen om :

1° de oproepgegevens te doen opsporen van elektronische communicatiemiddelen waaruit of waarnaar oproepen worden of werden gedaan;

2° de oorsprong of de bestemming van elektronische communicaties te laten lokaliseren.

De volgende actoren zijn gehouden tot medewerking overeenkomstig het eerste lid:

- de operator van een elektronisch communicatie-netwerk;

- iedereen die binnen het Belgisch grondgebied, op welke wijze ook, een dienst beschikbaar stelt of aanbiedt, die bestaat in het overbrengen van signalen via elektronische communicatienetwerken, of er in bestaat gebruikers toe te laten via een elektronisch communicatienetwerk informatie te verkrijgen of te ontvangen of te verspreiden. Hieronder wordt ook de verstrekker van een elektronische communicatiedienst begrepen.

In de in het eerste lid bedoelde gevallen worden voor ieder elektronisch communicatiemiddel waarvoor de oproepgegevens worden opgespoord of waarvan de oorsprong of de bestemming van de elektronische communicaties wordt gelokaliseerd, de dag, het uur, de duur en, indien nodig, de plaats van de oproep vastgesteld en opgenomen in een proces-verbaal.

De SUO-magistraat vermeldt in zijn beslissing de duur van de maatregel, die, wat de toekomstige elektronische communicatiegegevens betreft, niet langer kan zijn dan twee maanden te rekenen vanaf het bevelschrift, behoudens een hernieuwing.

§ 2. De actoren bedoeld in § 1, tweede lid, delen de gevorderde inlichtingen mee in werkelijke tijd of, in voorkomend geval, op het tijdstip bepaald in de beslissing, volgens de nadere regels die bepaald worden bij het ter uitvoering van artikel 88bis, § 4, eerste en derde lid, genomen koninklijk besluit.

Iedere persoon die zijn technische medewerking aan de in dit artikel bedoelde vorderingen weigert of niet verleent in werkelijke tijd of, in voorkomend geval, op

het tijdstip bepaald in de beslissing, wordt gestraft met een geldboete van zesentwintig euro tot tienduizend euro.

§ 3. Iedere persoon die uit hoofde van zijn bediening kennis krijgt van de maatregel of daaraan zijn medewerking verleent, is tot geheimhouding verplicht.

Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek.

Art. 464/27

§ 1. De SUO-magistraat die het onderzoek voert, kan een politiedienst machtigen om een observatie uit te voeren zoals bedoeld in artikel 47sexies, om met gebruik van technische hulpmiddelen zicht te verwerven in een woning of in de door deze woning omsloten eigen aanhorigheid in de zin van de artikelen 479, 480 en 481 van het Strafwetboek, of in een lokaal dat aangewend wordt voor beroepsdoeleinden of de woonplaats van een advocaat of een arts.

De in artikel 464/15 bedoelde verschoningsgrond is van toepassing op deze observatie.

§ 2. De magistraat vermeldt in zijn machtiging tot observatie het adres of een zo nauwkeurig mogelijke plaatsbepaling van de in paragraaf 1, eerste lid, bedoelde woning, het lokaal dat aangewend wordt voor beroepsdoeleinden of de woonplaats waarop de observatie betrekking heeft.

§ 3. De in paragraaf 1 bedoelde observatie kan worden bevolen als :

1° hij uitsluitend aangewend wordt ter tenuitvoerlegging van een in kracht van gewijsde gegane veroordeling tot de betaling van verbeurdverklaringen, geldboeten en gerechtskosten, die is uitgesproken nadat de veroordeelde schuldig is verklaard aan een in artikel 90ter, §§ 2 tot 4, bedoeld misdrijf of een strafbaar feit in het kader van een criminele organisatie zoals bedoeld in artikel 324bis van het Strafwetboek;

2° de gewone uitvoeringshandelingen niet volstonden of redelijkerwijze niet kunnen volstaan om het in artikel 464/1, § 1, omschreven doel van het SUO te bereiken.

Bovendien kan een observatie zoals bedoeld in paragraaf 1, die betrekking heeft op de lokalen aangewend voor beroepsdoeleinden of de woonplaats van

het tijdstip bepaald in de beslissing, wordt gestraft met ~~een geldboete van zesentwintig euro tot tienduizend euro~~ **de straf voorzien in artikel 655 van het Strafwetboek.**

§ 3. Iedere persoon die uit hoofde van zijn bediening kennis krijgt van de maatregel of daaraan zijn medewerking verleent, is tot geheimhouding verplicht.

Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig ~~artikel 458~~ **artikel 352** van het Strafwetboek.

Art. 464/27

§ 1. De SUO-magistraat die het onderzoek voert, kan een politiedienst machtigen om een observatie uit te voeren zoals bedoeld in artikel 47sexies, om met gebruik van technische hulpmiddelen zicht te verwerven in een woning of in de door deze woning omsloten eigen aanhorigheid ~~in de zin van de artikelen 479, 480 en 481 van het Strafwetboek,~~ of in een lokaal dat aangewend wordt voor beroepsdoeleinden of de woonplaats van een advocaat of een arts.

De in artikel 464/15 bedoelde verschoningsgrond is van toepassing op deze observatie.

§ 2. De magistraat vermeldt in zijn machtiging tot observatie het adres of een zo nauwkeurig mogelijke plaatsbepaling van de in paragraaf 1, eerste lid, bedoelde woning, het lokaal dat aangewend wordt voor beroepsdoeleinden of de woonplaats waarop de observatie betrekking heeft.

§ 3. De in paragraaf 1 bedoelde observatie kan worden bevolen als :

1° hij uitsluitend aangewend wordt ter tenuitvoerlegging van een in kracht van gewijsde gegane veroordeling tot de betaling van verbeurdverklaringen, geldboeten en gerechtskosten, die is uitgesproken nadat de veroordeelde schuldig is verklaard aan een in artikel 90ter, §§ 2 tot 4, bedoeld misdrijf of een strafbaar feit in het kader van een criminele organisatie zoals bedoeld ~~in artikel 324bis~~ in artikel 406 van het Strafwetboek;

2° de gewone uitvoeringshandelingen niet volstonden of redelijkerwijze niet kunnen volstaan om het in artikel 464/1, § 1, omschreven doel van het SUO te bereiken.

Bovendien kan een observatie zoals bedoeld in paragraaf 1, die betrekking heeft op de lokalen aangewend voor beroepsdoeleinden of de woonplaats van

een advocaat of een arts, slechts door de SUO-magistraat gemachtigd worden wanneer de advocaat of de arts zelf het voorwerp uitmaakt van de in kracht van gewijsde gegane veroordeling bedoeld in de bepaling onder 1°, of indien precieze feiten doen vermoeden dat derden die het voorwerp uitmaken van een dergelijke veroordeling, gebruik maken van diens lokalen of woonplaats.

Deze maatregel kan niet ten uitvoer worden gelegd zonder dat de stafhouder of de vertegenwoordiger van de provinciale orde van geneesheren ervan op de hoogte is. Deze personen zijn tot geheimhouding verplicht. Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek.

Er wordt gehandeld overeenkomstig artikel 464/14.

Art. 464/31

§ 1. Ingeval wordt overgegaan tot inbeslagneming krachtens de artikelen 464/29, 464/30 en 464/32 maakt de beslagleggende SUO-magistraat of politiedienst een proces-verbaal op waarin de in beslag genomen zaken worden vermeld.

§ 2. Het proces-verbaal wordt ter ondertekening aan de beslagene aangeboden, die er kosteloos een afschrift van kan ontvangen. Indien de beslagene weigert het proces-verbaal te ondertekenen en/of het afschrift daarvan in ontvangst te nemen of niet bereikt kan worden, maakt de SUO-magistraat of politieambtenaar daarvan melding op het origineel en wordt de kennisgeving geacht te zijn gedaan op de dag waarop de verbalisant de weigering vaststelt. Indien het afschrift niet onmiddellijk wordt overhandigd, wordt het binnen achtenveertig uur verstuurd.

Het afschrift van het proces-verbaal bevat :

- 1° de waarschuwing dat de beslagene, de goederen die het voorwerp zijn van het beslag niet meer uit handen mag geven, op straffe van toepassing van artikel 507 van het Strafwetboek;
- 2° de referenties eigen aan de zaak;
- 3° de tekst van het artikel 507, eerste lid, van het Strafwetboek.

een advocaat of een arts, slechts door de SUO-magistraat gemachtigd worden wanneer de advocaat of de arts zelf het voorwerp uitmaakt van de in kracht van gewijsde gegane veroordeling bedoeld in de bepaling onder 1°, of indien precieze feiten doen vermoeden dat derden die het voorwerp uitmaken van een dergelijke veroordeling, gebruik maken van diens lokalen of woonplaats.

Deze maatregel kan niet ten uitvoer worden gelegd zonder dat de stafhouder of de vertegenwoordiger van de provinciale orde van geneesheren ervan op de hoogte is. Deze personen zijn tot geheimhouding verplicht. Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig ~~artikel 458~~ **artikel 352** van het Strafwetboek.

Er wordt gehandeld overeenkomstig artikel 464/14.

Art. 464/31

§ 1. Ingeval wordt overgegaan tot inbeslagneming krachtens de artikelen 464/29, 464/30 en 464/32 maakt de beslagleggende SUO-magistraat of politiedienst een proces-verbaal op waarin de in beslag genomen zaken worden vermeld.

§ 2. Het proces-verbaal wordt ter ondertekening aan de beslagene aangeboden, die er kosteloos een afschrift van kan ontvangen. Indien de beslagene weigert het proces-verbaal te ondertekenen en/of het afschrift daarvan in ontvangst te nemen of niet bereikt kan worden, maakt de SUO-magistraat of politieambtenaar daarvan melding op het origineel en wordt de kennisgeving geacht te zijn gedaan op de dag waarop de verbalisant de weigering vaststelt. Indien het afschrift niet onmiddellijk wordt overhandigd, wordt het binnen achtenveertig uur verstuurd.

Het afschrift van het proces-verbaal bevat :

- 1° de waarschuwing dat de beslagene, de goederen die het voorwerp zijn van het beslag niet meer uit handen mag geven, op straffe van toepassing ~~van artikel 507 van~~ **artikel 665** van het Strafwetboek;
- 2° de referenties eigen aan de zaak;
- 3° de tekst ~~van het artikel 507, eerste lid~~ **van artikel 665, eerste lid, 1°,** van het Strafwetboek.

Art. 464/33, §2

§ 2. Het beslag wordt op vordering van de SUO-magistraat gelegd bij proces-verbaal dat door deze magistraat of de gevorderde politiedienst aan de eigenaar wordt betekend. In voorkomende geval wordt het proces-verbaal van inbeslagneming betekend aan de blote eigenaar, de vruchtgebruiker, de erfpachter, de opstalhouder en, in voorkomende geval, de huurder.

Het proces-verbaal van inbeslagneming bevat op straffe van nietigheid :

1° een afschrift van de vordering van de SUO-magistraat;

2° de identiteit van de beslagene, met vermelding van zijn naam, voornaam, woonplaats, of bij gebreke van een woonplaats, de verblijfplaats en de geboortedatum- en plaats, indien het een natuurlijk persoon betreft, of van zijn benaming, rechtsvorm, ondernemingsnummer en zetel, indien het een rechtspersoon betreft;

3° een omschrijving van het onroerend goed waarop beslag wordt gelegd op de wijze die is voorgeschreven door artikel 141 van de Hypotheekwet van 16 december 1851;

4° een uittreksel uit de kadastrale legger, dat minder dan drie maanden oud is;

5° de tekst van dit artikel en van artikel 507, eerste lid, van het Strafwetboek;

Art. 464/34, §2

§ 2. Het beslag op een schuldvordering, met uitzondering van het beslag op rechten aan order of aan toonder, gebeurt door de schriftelijke kennisgeving van de beslissing tot inbeslagneming aan de beslagene en de derde-beslagene.

De SUO-magistraat of de politieambtenaar brengt de beslissing ter kennis door middel van :

1° de toezending van de beslissing per telefax of bij een aangetekende zending, of

2° de afgifte van een kosteloos afschrift van het proces-verbaal van inbeslagneming dat is opgesteld door de politieambtenaar.

De kennisgeving bevat de referenties eigen aan de zaak, alsmede de tekst van dit artikel en van artikel 507, eerste lid, van het Strafwetboek. In de kennisgeving gericht aan de derde-beslagene wordt bovendien de

Art. 464/33, §2

§ 2. Het beslag wordt op vordering van de SUO-magistraat gelegd bij proces-verbaal dat door deze magistraat of de gevorderde politiedienst aan de eigenaar wordt betekend. In voorkomende geval wordt het proces-verbaal van inbeslagneming betekend aan de blote eigenaar, de vruchtgebruiker, de erfpachter, de opstalhouder en, in voorkomende geval, de huurder.

Het proces-verbaal van inbeslagneming bevat op straffe van nietigheid :

1° een afschrift van de vordering van de SUO-magistraat;

2° de identiteit van de beslagene, met vermelding van zijn naam, voornaam, woonplaats, of bij gebreke van een woonplaats, de verblijfplaats en de geboortedatum- en plaats, indien het een natuurlijk persoon betreft, of van zijn benaming, rechtsvorm, ondernemingsnummer en zetel, indien het een rechtspersoon betreft;

3° een omschrijving van het onroerend goed waarop beslag wordt gelegd op de wijze die is voorgeschreven door artikel 141 van de Hypotheekwet van 16 december 1851;

4° een uittreksel uit de kadastrale legger, dat minder dan drie maanden oud is;

5° de tekst van dit artikel en van artikel 507, eerste lid, van het Strafwetboek;

Art. 464/34, §2, derde lid en §3, eerste lid

§ 2. Het beslag op een schuldvordering, met uitzondering van het beslag op rechten aan order of aan toonder, gebeurt door de schriftelijke kennisgeving van de beslissing tot inbeslagneming aan de beslagene en de derde-beslagene.

De SUO-magistraat of de politieambtenaar brengt de beslissing ter kennis door middel van :

1° de toezending van de beslissing per telefax of bij een aangetekende zending, of

2° de afgifte van een kosteloos afschrift van het proces-verbaal van inbeslagneming dat is opgesteld door de politieambtenaar.

De kennisgeving bevat de referenties eigen aan de zaak, alsmede de tekst van dit artikel en van artikel 507, eerste lid, van het Strafwetboek. In de kennisgeving gericht

tekst van artikel 1452 van het Gerechtelijk Wetboek vermeld.

§ 3. Vanaf de ontvangst van de kennisgeving mag de derde-beslagene de sommen of zaken die het voorwerp zijn van het beslag niet meer uit handen geven, op straffe van toepassing van artikel 507, eerste lid, van het Strafwetboek.

Hoofdstuk III. De vervolging van en het onderzoek naar misdaden en wanbedrijven inzake magistraten

Art. 479

Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt onder een bij een misdrijf betrokken magistraat verstaan hij die van het plegen van een misdaad of wanbedrijf verdacht, in verdenking gesteld, beklaagd of beschuldigd wordt en die op het moment van het misdrijf of op het moment van de vervolging een van volgende ambten bekleedt:

- vrederechter of rechter in de politierechtbank met uitzondering van de plaatsvervangende rechters;
- magistraat in of bij de rechtbank van eerste aanleg, de arbeidsrechtbank of de ondernemingsrechtbank, met uitzondering van de rechters in sociale zaken, de rechters in ondernemingszaken of de plaatsvervangende rechters;
- magistraat in of bij het Hof van Cassatie, het hof van beroep of het arbeidshof, met uitzondering van de raadsheren in sociale zaken of de plaatsvervangende raadsheren;
- elke andere magistraat van het openbaar ministerie;
- magistraat van het Grondwettelijk Hof, de Raad van State, het auditoraat bij de Raad van State, het Rekenhof of de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Dit hoofdstuk is niet van toepassing op handelingen door de bij een misdrijf betrokken magistraat gesteld na zijn opruistelling, tenzij hij het ambt van plaatsvervangend magistraat bekleedt of zijn ambt verder uitoefent overeenkomstig de artikelen 156bis, 383, §§ 2 tot 4, en 383bis van het Gerechtelijk Wetboek.

Art. 482

aan de derde-beslagene wordt bovendien de tekst van artikel 1452 van het Gerechtelijk Wetboek vermeld.

§ 3. Vanaf de ontvangst van de kennisgeving mag de derde-beslagene de sommen of zaken die het voorwerp zijn van het beslag niet meer uit handen geven, op straffe van toepassing van ~~artikel 507, eerste lid~~ **artikel 665, eerste lid, 1°**, van het Strafwetboek.

Hoofdstuk III. De vervolging van en het onderzoek naar ~~misdaden en wanbedrijven~~ **misdrijven** inzake magistraten

Art. 479

Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt onder een bij een misdrijf betrokken magistraat verstaan hij die van het plegen van een ~~misdaad of wanbedrijf~~ **misdrijf** verdacht, in verdenking gesteld, beklaagd of beschuldigd wordt en die op het moment van het misdrijf of op het moment van de vervolging een van volgende ambten bekleedt:

- vrederechter of rechter in de politierechtbank met uitzondering van de plaatsvervangende rechters;
- magistraat in of bij de rechtbank van eerste aanleg, de arbeidsrechtbank of de ondernemingsrechtbank, met uitzondering van de rechters in sociale zaken, de rechters in ondernemingszaken of de plaatsvervangende rechters;
- magistraat in of bij het Hof van Cassatie, het hof van beroep of het arbeidshof, met uitzondering van de raadsheren in sociale zaken of de plaatsvervangende raadsheren;
- elke andere magistraat van het openbaar ministerie;
- magistraat van het Grondwettelijk Hof, de Raad van State, het auditoraat bij de Raad van State, het Rekenhof of de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Dit hoofdstuk is niet van toepassing op handelingen door de bij een misdrijf betrokken magistraat gesteld na zijn opruistelling, tenzij hij het ambt van plaatsvervangend magistraat bekleedt of zijn ambt verder uitoefent overeenkomstig de artikelen 156bis, 383, §§ 2 tot 4, en 383bis van het Gerechtelijk Wetboek.

Art. 482

Een bij een misdrijf betrokken magistraat wordt uitsluitend door de procureur-generaal bij het hof van beroep vervolgd.

De burgerlijkepartijstelling tegen een bij een misdrijf betrokken magistraat is enkel ontvankelijk wanneer deze plaatsvindt bij de onderzoeksmagistraat, de kamer van inbeschuldigingstelling, de correctionele kamer van het hof van beroep of het hof van assisen voor misdaden of wanbedrijven die voorafgaandelijk bij hen aanhangig gemaakt werden overeenkomstig dit hoofdstuk.

Art. 485

Afdeling 3. Verwijzing naar een ander rechtsgebied en aangifte van misdaden en wanbedrijven

Art. 486

Indien het een magistraat van of bij een hof van beroep of arbeidshof betreft die bij een misdrijf betrokken is en het bevoegde hof van beroep datgene is van het rechtsgebied van het gerecht waarbij deze magistraat benoemd werd, wordt als volgt gehandeld.

Indien een gerechtelijk onderzoek gevorderd werd, bezorgt de procureur-generaal onverwijld het origineel of een afschrift van de stukken aan de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie zonder vertraging van het gerechtelijk onderzoek dat verder gevoerd wordt tot de zaak verwezen wordt volgens de procedure bedoeld in het derde lid.

De procureur-generaal bij het Hof van Cassatie legt het dossier onverwijld voor aan de kamer van dit Hof bevoegd voor de behandeling van cassatieberoepen in criminele en correctionele zaken en hij vordert de verwijzing van de zaak naar een hof van beroep van een ander rechtsgebied dan dat van de bij een misdrijf betrokken magistraat. Zonder de partijen op te roepen doet het Hof van Cassatie onmiddellijk en definitief uitspraak wanneer de in de vordering en de bewijsstukken aangehaalde elementen volstaan voor het bevelen van de verwijzing of wanneer de vordering klaarblijkelijk onontvankelijk is.

Indien geen gerechtelijk onderzoek gevorderd werd en de procureur-generaal van oordeel is dat een gerechtelijk onderzoek moet worden gevoerd of

Een bij een misdrijf betrokken magistraat wordt uitsluitend door de procureur-generaal bij het hof van beroep vervolgd.

De burgerlijkepartijstelling tegen een bij een misdrijf betrokken magistraat is enkel ontvankelijk wanneer deze plaatsvindt bij de onderzoeksmagistraat, de kamer van inbeschuldigingstelling, de correctionele kamer van het hof van beroep of het hof van assisen voor ~~misdaden of wanbedrijven~~ **misdrijven** die voorafgaandelijk bij hen aanhangig gemaakt werden overeenkomstig dit hoofdstuk.

Art. 485 (enkel wijziging in Franse tekst)

Afdeling 3. Verwijzing naar een ander rechtsgebied en aangifte van ~~misdaden en wanbedrijven~~ **misdrijven**

Art. 486

Indien het een magistraat van of bij een hof van beroep of arbeidshof betreft die bij een misdrijf betrokken is en het bevoegde hof van beroep datgene is van het rechtsgebied van het gerecht waarbij deze magistraat benoemd werd, wordt als volgt gehandeld.

Indien een gerechtelijk onderzoek gevorderd werd, bezorgt de procureur-generaal onverwijld het origineel of een afschrift van de stukken aan de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie zonder vertraging van het gerechtelijk onderzoek dat verder gevoerd wordt tot de zaak verwezen wordt volgens de procedure bedoeld in het derde lid.

De procureur-generaal bij het Hof van Cassatie legt het dossier onverwijld voor aan de kamer van dit Hof bevoegd voor de behandeling van cassatieberoepen in ~~criminele en correctionele zaken~~ **strafzaken**

en hij vordert de verwijzing van de zaak naar een hof van beroep van een ander rechtsgebied dan dat van de bij een misdrijf betrokken magistraat. Zonder de partijen op te roepen doet het Hof van Cassatie onmiddellijk en definitief uitspraak wanneer de in de vordering en de bewijsstukken aangehaalde elementen volstaan voor het bevelen van de verwijzing of wanneer de vordering klaarblijkelijk onontvankelijk is. Indien geen gerechtelijk onderzoek gevorderd werd en de procureur-generaal van oordeel is dat een gerechtelijk onderzoek moet worden gevoerd of

strafvervolgning voor de strafrechter moet worden ingesteld, bezorgt hij het origineel of een afschrift van de stukken aan de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie die de zaak verwijst naar de procureur-generaal van een ander rechtsgebied dan dat van de bij een misdrijf betrokken magistraat.

Art. 487

De minister van Justitie bezorgt de door hem ontvangen aangiften en klachten over een bij een misdrijf betrokken magistraat via een schriftelijke kennisgeving aan de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie die deze aan de bevoegde procureur-generaal bij het hof van beroep voor behandeling toezendt.

Een misdaad of wanbedrijf in verband met de uitoefening van het ambt van magistraat kan ook rechtstreeks bij het Hof van Cassatie aangegeven worden door de persoon die beweert benadeeld te zijn, maar enkel wanneer hij ook een verzoek tot verhaal op de rechter of op de rechtbank indient of wanneer de aangifte incidenteel gedaan wordt in een zaak die voor het Hof van Cassatie aanhangig is.

In het geval bedoeld in het tweede lid of wanneer bij het onderzoek van een dossier betreffende het verhaal op de rechter of op de rechtbank of van eender welke andere zaak en zonder dat er sprake is van een rechtstreekse of incidentele aangifte, een van de kamers van het Hof van Cassatie een misdaad of wanbedrijf vaststelt inzake een magistraat doet zij van deze feiten ambtshalve aangifte bij de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie die deze aan de bevoegde procureur-generaal bij het hof van beroep voor behandeling toezendt. Deze kamer kan in dat geval ook beslissen het onderzoek van de hangende zaak op te schorten in afwachting van de beslissing van de procureur-generaal bij het hof van beroep of het in kracht van gewijsde treden van het arrest over de feiten waarvan aangifte werd gedaan.

Art. 488

Art. 489

De mededaders en medeplechtigen van het misdrijf waarvoor de bij een misdrijf betrokken magistraat vervolgd wordt en de daders van de samenhangende misdrijven

strafvervolgning voor de strafrechter moet worden ingesteld, bezorgt hij het origineel of een afschrift van de stukken aan de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie die de zaak verwijst naar de procureur-generaal van een ander rechtsgebied dan dat van de bij een misdrijf betrokken magistraat.

Art. 487

De minister van Justitie bezorgt de door hem ontvangen aangiften en klachten over een bij een misdrijf betrokken magistraat via een schriftelijke kennisgeving aan de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie die deze aan de bevoegde procureur-generaal bij het hof van beroep voor behandeling toezendt.

Een ~~misdaad of wanbedrijf~~ **misdrijf** in verband met de uitoefening van het ambt van magistraat kan ook rechtstreeks bij het Hof van Cassatie aangegeven worden door de persoon die beweert benadeeld te zijn, maar enkel wanneer hij ook een verzoek tot verhaal op de rechter of op de rechtbank indient of wanneer de aangifte incidenteel gedaan wordt in een zaak die voor het Hof van Cassatie aanhangig is.

In het geval bedoeld in het tweede lid of wanneer bij het onderzoek van een dossier betreffende het verhaal op de rechter of op de rechtbank of van eender welke andere zaak en zonder dat er sprake is van een rechtstreekse of incidentele aangifte, een van de kamers van het Hof van Cassatie een ~~misdaad of wanbedrijf~~ **misdrijf** vaststelt inzake een magistraat doet zij van deze feiten ambtshalve aangifte bij de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie die deze aan de bevoegde procureur-generaal bij het hof van beroep voor behandeling toezendt. Deze kamer kan in dat geval ook beslissen het onderzoek van de hangende zaak op te schorten in afwachting van de beslissing van de procureur-generaal bij het hof van beroep of het in kracht van gewijsde treden van het arrest over de feiten waarvan aangifte werd gedaan.

Art. 488 (enkel wijziging in Franse tekst)

Art. 489

De mededaders en ~~medeplechtigen~~ **deelnemers** van het misdrijf waarvoor de bij een misdrijf betrokken magistraat vervolgd wordt en de daders van de samenhangende

worden samen met deze magistraat vervolgd en berecht.

Zelfs wanneer zij niet met een rechterlijk ambt bekleed zijn, maken zij het voorwerp uit van hetzelfde opsporingsonderzoek of gerechtelijk onderzoek.

HOOFDSTUK IV. - MISDRIJVEN TEGEN DE EERBIED AAN DE GESTELDE OVERHEDEN VERSCHULDIGD.

Art. 506

Betreft het een misdaad gepleegd ter terechtzitting van een enkele rechter of van een rechtbank waartegen hoger beroep openstaat, dan verwijst de rechter of de rechtbank, na de dader te hebben doen aanhouden en van de feiten proces-verbaal te hebben opgemaakt, de stukken en de verdachte naar de bevoegde rechters.

Art. 507

Ten aanzien van de feitelijkheden die tot misdaad zijn geworden, of van alle andere op heterdaad vastgestelde misdaden, gepleegd ter terechtzitting van het Hof van Cassatie, van een hof van beroep of van een hof van assisen, gaat het hof onmiddellijk en bij voorrang tot het berechten daarvan over.

Het hoort de getuigen, de dader en de raadsman die hij gekozen heeft of die de voorzitter hem heeft toegevoegd; na de feiten te hebben vastgesteld en de procureur-generaal of zijn substituut te hebben gehoord, alles in het openbaar, legt het de straf op bij een met redenen omkleed arrest.

Art. 509

Art. 520bis

§ 1. De opsporing van personen die zich onttrokken hebben aan de uitvoering van hoofdgevangenisstraffen, opsluitingen of interneringen wordt gevoerd onder het gezag en de leiding van de magistraat van het openbaar ministerie dat bevoegd is voor de uitvoering van de in gezag of kracht van geweijde gegane veroordeling.

Het eerste lid is ook van toepassing op personen bedoeld in het eerste lid tegen wie

misdriven worden samen met deze magistraat vervolgd en berecht.

Zelfs wanneer zij niet met een rechterlijk ambt bekleed zijn, maken zij het voorwerp uit van hetzelfde opsporingsonderzoek of gerechtelijk onderzoek.

HOOFDSTUK IV. - MISDRIJVEN TEGEN DE EERBIED AAN DE GESTELDE OVERHEDEN VERSCHULDIGD (enkel wijziging in Franse tekst)

Art. 506

Betreft het een ~~misdad~~ **misdrif** gepleegd ter terechtzitting van een enkele rechter of van een rechtbank waartegen hoger beroep openstaat, dan verwijst de rechter of de rechtbank, na de dader te hebben doen aanhouden en van de feiten proces-verbaal te hebben opgemaakt, de stukken en de verdachte naar de bevoegde rechters.

Art. 507

Ten aanzien van de feitelijkheden die tot ~~misdad zijn geworden, of van alle andere op heterdaad vastgestelde misdaden~~ **misdrif zijn geworden, of van alle andere op heterdaad vastgestelde misdrijven**, gepleegd ter terechtzitting van het Hof van Cassatie, van een hof van beroep of van een hof van assisen, gaat het hof onmiddellijk en bij voorrang tot het berechten daarvan over.

Het hoort de getuigen, de dader en de raadsman die hij gekozen heeft of die de voorzitter hem heeft toegevoegd; na de feiten te hebben vastgesteld en de procureur-generaal of zijn substituut te hebben gehoord, alles in het openbaar, legt het de straf op bij een met redenen omkleed arrest.

Art. 509 (Wijziging enkel in de Franse tekst)

Art. 520bis

§ 1. De opsporing van personen die zich onttrokken hebben aan de uitvoering van ~~hoofdgevangenisstraffen, opsluitingen~~ **vrijheidsbenemende hoofdstraffen** of interneringen wordt gevoerd onder het gezag en de leiding van de magistraat van het openbaar ministerie dat bevoegd is voor de uitvoering van de in gezag of kracht van geweijde gegane veroordeling.

Het eerste lid is ook van toepassing op

een Europees aanhoudingsbevel, een rechtshulpverzoek of een verzoek tot uitlevering is uitgevaardigd. De bevoegde procureur des Konings is deze van de plaats waar de persoon tegen wie het Europees aanhoudingsbevel of verzoek tot uitlevering is uitgevaardigd, kan worden aangetroffen.

Het bevoegde openbaar ministerie waakt over de wettigheid van de opsporingshandelingen.

§ 2. Behoudens de wettelijke uitzonderingen, verloopt de opsporing van personen die zich onttrokken hebben aan de uitvoering van hoofdgevangenisstraffen, opsluitingen of interneringen volgens de regels van het opsporingsonderzoek en het gerechtelijk onderzoek.

Het openbaar ministerie kan over het hele grondgebied van het Rijk alle opsporingshandelingen verrichten of laten verrichten die tot zijn bevoegdheid horen.

§ 3. De politieambtenaren die in het raam van een opsporing bedoeld in paragraaf 1 inlichtingen hebben verzameld die van belang kunnen zijn voor een lopend strafonderzoek of strafrechtelijk uitvoeringsonderzoek, brengen deze inlichtingen onmiddellijk ter kennis van de bevoegde procureur des Konings. Wanneer zij in de loop van een opsporing zoals bedoeld in paragraaf 1 feiten ontdekken die een wanbedrijf of misdaad kunnen uitmaken, stellen zij het bevoegde openbaar ministerie hiervan onmiddellijk in kennis.

Het bevoegde openbaar ministerie kan de inlichtingen bedoeld in het eerste lid, die op regelmatige wijze zijn verzameld, aanwenden in het kader van de uitoefening van zijn wettelijke opdrachten in een lopend strafonderzoek of strafrechtelijk uitvoeringsonderzoek.

Art. 520quinquies

§ 1. Met het oog op de opsporing van de personen bedoeld in artikel 520bis, § 1, kan het bevoegde openbaar ministerie de onderzoeksrechter van de plaats waar de straf of de vrijheidsberovende maatregel is uitgesproken, vorderen om machtiging te verlenen tot toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden observatie of infiltratie, zoals omschreven in de artikelen 47sexies tot 47novies, met inachtneming van de hierna omschreven voorwaarden.

personen bedoeld in het eerste lid tegen wie een Europees aanhoudingsbevel, een rechtshulpverzoek of een verzoek tot uitlevering is uitgevaardigd. De bevoegde procureur des Konings is deze van de plaats waar de persoon tegen wie het Europees aanhoudingsbevel of verzoek tot uitlevering is uitgevaardigd, kan worden aangetroffen.

Het bevoegde openbaar ministerie waakt over de wettigheid van de opsporingshandelingen.

§ 2. Behoudens de wettelijke uitzonderingen, verloopt de opsporing van personen die zich onttrokken hebben aan de uitvoering van hoofdgevangenisstraffen, opsluitingen of interneringen volgens de regels van het opsporingsonderzoek en het gerechtelijk onderzoek.

Het openbaar ministerie kan over het hele grondgebied van het Rijk alle opsporingshandelingen verrichten of laten verrichten die tot zijn bevoegdheid horen.

§ 3. De politieambtenaren die in het raam van een opsporing bedoeld in paragraaf 1 inlichtingen hebben verzameld die van belang kunnen zijn voor een lopend strafonderzoek of strafrechtelijk uitvoeringsonderzoek, brengen deze inlichtingen onmiddellijk ter kennis van de bevoegde procureur des Konings. Wanneer zij in de loop van een opsporing zoals bedoeld in paragraaf 1 feiten ontdekken die een ~~wanbedrijf of misdaad~~ **misdrijf** kunnen uitmaken, stellen zij het bevoegde openbaar ministerie hiervan onmiddellijk in kennis.

Het bevoegde openbaar ministerie kan de inlichtingen bedoeld in het eerste lid, die op regelmatige wijze zijn verzameld, aanwenden in het kader van de uitoefening van zijn wettelijke opdrachten in een lopend strafonderzoek of strafrechtelijk uitvoeringsonderzoek.

Art. 520quinquies

§ 1. Met het oog op de opsporing van de personen bedoeld in artikel 520bis, § 1, kan het bevoegde openbaar ministerie de onderzoeksrechter van de plaats waar de straf of de vrijheidsberovende maatregel is uitgesproken, vorderen om machtiging te verlenen tot toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden observatie of infiltratie, zoals omschreven in de artikelen 47sexies tot 47novies, met inachtneming van de hierna omschreven voorwaarden.

§ 2. De onderzoeksrechter kan slechts machtiging verlenen tot een observatie of een infiltratie wanneer deze onontbeerlijk is voor de opsporing van de personen bedoeld in artikel 520bis, § 1.

§ 3. Een observatie met gebruik van technische hulpmiddelen kan enkel gemachtigd worden wanneer de strafbare feiten waarvoor de hoofdgevangenisstraf, opsluiting of internering is uitgesproken, een correctionele hoofdgevangenisstraf van een jaar of een zwaardere straf tot gevolg kunnen hebben.

Een infiltratie en een observatie met gebruik van technische hulpmiddelen om zicht te verwerven in een woning, of in de door deze woning omsloten eigen aanhorigheid in de zin van de artikelen 479, 480 en 481 van het Strafwetboek, of in een lokaal dat aangewend wordt voor beroepsdoeleinden of de woonplaats van een advocaat of een arts, kunnen enkel gemachtigd worden wanneer een hoofdgevangenisstraf, opsluiting of internering is uitgesproken voor een strafbaar feit bedoeld in artikel 90ter, §§ 2 tot 4, of dat gepleegd werd in het kader van een criminele organisatie als bedoeld in artikel 324bis van het Strafwetboek.

Wanneer een observatie als bedoeld in het tweede lid of een infiltratie betrekking hebben op de lokalen aangewend voor beroepsdoeleinden of de woonplaats van een advocaat of een arts, kunnen zij bovendien slechts gemachtigd worden wanneer tegen de advocaat of de arts een hoofdgevangenisstraf, opsluiting of internering is uitgesproken voor één van de strafbare feiten bedoeld in artikel 90ter, §§ 2 tot 4, of voor een strafbaar feit gepleegd in het kader van een criminele organisatie als bedoeld in artikel 324bis van het Strafwetboek, of indien precieze feiten doen vermoeden dat derden waartegen een dergelijke hoofdgevangenisstraf, opsluiting of internering is uitgesproken, gebruik maken van diens lokalen of woonplaats.

Deze maatregelen kunnen niet ten uitvoer worden gelegd zonder dat de stafhouder of de vertegenwoordiger van de provinciale orde van geneesheren ervan op de hoogte is. Deze personen zijn tot geheimhouding verplicht. Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek.

§ 2. De onderzoeksrechter kan slechts machtiging verlenen tot een observatie of een infiltratie wanneer deze onontbeerlijk is voor de opsporing van de personen bedoeld in artikel 520bis, § 1.

§ 3. Een observatie met gebruik van technische hulpmiddelen kan enkel gemachtigd worden wanneer de strafbare feiten waarvoor de ~~hoofdgevangenisstraf, opsluiting of internering is uitgesproken, een correctionele hoofdgevangenisstraf van een jaar~~ **de vrijheidsbenemende hoofdstraf of internering is uitgesproken, een straf van niveau 2** of een zwaardere straf tot gevolg kunnen hebben.

Een infiltratie en een observatie met gebruik van technische hulpmiddelen om zicht te verwerven in een woning, of in de door deze woning omsloten eigen aanhorigheid in de zin van de artikelen 479, 480 en 481 van het Strafwetboek, of in een lokaal dat aangewend wordt voor beroepsdoeleinden of de woonplaats van een advocaat of een arts, kunnen enkel gemachtigd worden wanneer een ~~hoofdgevangenisstraf, opsluiting~~ **vrijheidsbenemende hoofdstraf** of internering is uitgesproken voor een strafbaar feit bedoeld in artikel 90ter, §§ 2 tot 4, of dat gepleegd werd in het kader van een criminele organisatie als bedoeld in ~~artikel 324bis~~ **in artikel 406** van het Strafwetboek.

Wanneer een observatie als bedoeld in het tweede lid of een infiltratie betrekking hebben op de lokalen aangewend voor beroepsdoeleinden of de woonplaats van een advocaat of een arts, kunnen zij bovendien slechts gemachtigd worden wanneer tegen de advocaat of de arts een ~~hoofdgevangenisstraf, opsluiting~~ **vrijheidsbenemende hoofdstraf** of internering is uitgesproken voor één van de strafbare feiten bedoeld in artikel 90ter, §§ 2 tot 4, of voor een strafbaar feit gepleegd in het kader van een criminele organisatie als bedoeld in ~~artikel 324bis~~ **in artikel 406** van het Strafwetboek, of indien precieze feiten doen vermoeden dat derden waartegen een ~~dergelijke hoofdgevangenisstraf, opsluiting~~ **dergelijke vrijheidsbenemende hoofdstraf** of internering is uitgesproken, gebruik maken van diens lokalen of woonplaats.

Deze maatregelen kunnen niet ten uitvoer worden gelegd zonder dat de stafhouder of

§ 4. De vordering bedoeld in paragraaf 1 vermeldt :

- 1° de dag, de maand en het jaar;
- 2° de naam van het lid van het bevoegde openbaar ministerie dat de vordering indient;
- 3° de identiteitsgegevens van de persoon die veroordeeld is en zich aan de uitvoering van zijn hoofdgevangenisstraf, opsluiting of internering heeft onttrokken;
- 4° het strafbare feit waarvoor een hoofdgevangenisstraf, opsluiting of internering is uitgesproken;
- 5° de redenen waarom de maatregel onontbeerlijk is voor de opsporing van de betrokken persoon;
- 6° de vermeldingen bedoeld in artikel 47sexies, § 3, 3°, 5° en 6°, of in artikel 47octies, § 3, 3°, 5° en 6°.

Een afschrift van de vrijheidsberovende titel wordt bij de vordering gevoegd.

Van zodra de onderzoeksrechter de vordering ontvangen heeft, controleert hij of aan de voorwaarden voor de toepassing van een observatie of infiltratie voldaan is, en indien dit het geval is, verleent hij een schriftelijke machtiging.

De machtiging vermeldt :

- 1° de naam van de persoon die veroordeeld is en zich aan de uitvoering van zijn hoofdgevangenisstraf, opsluiting of internering heeft onttrokken;
- 2° het strafbare feit waarvoor een hoofdgevangenisstraf of opsluiting of internering is uitgesproken, en de rechterlijke beslissing waarbij deze is uitgesproken;

3° de redenen waarom de maatregel onontbeerlijk is voor de opsporing van de betrokken persoon;

4° de vermeldingen bedoeld in artikel 47sexies, § 3, 3° tot 6°, of 47octies, § 3, 3° tot 6°.

De onderzoeksrechter zendt de machtiging en de stukken rechtstreeks aan het bevoegde openbaar ministerie. Het bevoegde openbaar ministerie bewaart de machtiging in een afzonderlijk en vertrouwelijk dossier en heeft als enige toegang tot dit dossier, onverminderd het inzagerecht van de machtigende onderzoeksrechter bedoeld in paragraaf 8, derde lid. De inhoud van dit dossier valt onder het beroepsgeheim.

§ 5. In spoedeisende gevallen kan de vordering bedoeld in paragraaf 1 of de

de vertegenwoordiger van de provinciale orde van geneesheren ervan op de hoogte is. Deze personen zijn tot geheimhouding verplicht. Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig ~~artikel 458~~ **artikel 352** van het Strafwetboek.

§ 4. De vordering bedoeld in paragraaf 1 vermeldt :

- 1° de dag, de maand en het jaar;
- 2° de naam van het lid van het bevoegde openbaar ministerie dat de vordering indient;
- 3° de identiteitsgegevens van de persoon die veroordeeld is en zich aan de uitvoering van ~~zijn hoofdgevangenisstraf, opsluiting of internering heeft onttrokken;~~ **zijn vrijheidsbenemende hoofdstraf** of internering heeft onttrokken;
- 4° het strafbare feit waarvoor een ~~hoofdgevangenisstraf, opsluiting of internering is uitgesproken;~~ **vrijheidsbenemende hoofdstraf** of internering is uitgesproken;
- 5° de redenen waarom de maatregel onontbeerlijk is voor de opsporing van de betrokken persoon;
- 6° de vermeldingen bedoeld in artikel 47sexies, § 3, 3°, 5° en 6°, of in artikel 47octies, § 3, 3°, 5° en 6°.

Een afschrift van de vrijheidsberovende titel wordt bij de vordering gevoegd.

Van zodra de onderzoeksrechter de vordering ontvangen heeft, controleert hij of aan de voorwaarden voor de toepassing van een observatie of infiltratie voldaan is, en indien dit het geval is, verleent hij een schriftelijke machtiging.

De machtiging vermeldt :

- 1° de naam van de persoon die veroordeeld is en zich aan de uitvoering van ~~zijn hoofdgevangenisstraf, opsluiting of internering heeft onttrokken;~~ **zijn vrijheidsbenemende hoofdstraf** of internering heeft onttrokken;

2° het strafbare feit waarvoor een ~~hoofdgevangenisstraf of opsluiting of internering is uitgesproken,~~ **vrijheidsbenemende hoofdstraf** of internering is uitgesproken, en de rechterlijke beslissing waarbij deze is uitgesproken;

3° de redenen waarom de maatregel onontbeerlijk is voor de opsporing van de betrokken persoon;

4° de vermeldingen bedoeld in artikel 47sexies, § 3, 3° tot 6°, of 47octies, § 3, 3° tot 6°.

De onderzoeksrechter zendt de machtiging en de stukken rechtstreeks aan het bevoegde openbaar ministerie. Het

machtiging bedoeld in paragraaf 4 mondeling worden gedaan. De vordering en de machtiging moeten zo spoedig mogelijk worden bevestigd in de vorm bepaald in paragraaf 4, eerste en vierde lid.

§ 6. Op verzoek van het bevoegde openbaar ministerie kan de onderzoeksrechter steeds op gemotiveerde wijze zijn machtiging tot observatie of infiltratie wijzigen, aanvullen of verlengen. Hij kan te allen tijde zijn machtiging intrekken. Hij gaat bij elke wijziging, aanvulling of verlenging van zijn machtiging na of de voorwaarden bepaald in paragrafen 1 tot 4 zijn vervuld en handelt daarbij in overeenstemming met paragraaf 4, vierde lid, 1° tot 4°. De beslissingen tot wijziging, aanvulling of verlenging worden door het bevoegde openbaar ministerie bij het vertrouwelijk dossier gevoegd.

§ 7. Het bevoegde openbaar ministerie staat in voor de tenuitvoerlegging van de machtigingen tot observatie of infiltratie die zijn verleend door de onderzoeksrechter.

Het vermeldt op dat ogenblik in een afzonderlijke en schriftelijke beslissing de misdrijven die door de politiediensten en de personen bedoeld in artikel 47quinqües, § 2, derde lid, in het kader van de door de onderzoeksrechter gemachtigde observatie of infiltratie kunnen worden gepleegd. Deze beslissing wordt in het dossier bedoeld in paragraaf 4, vijfde lid, bewaard.

§ 8. De officier van gerechtelijke politie die de leiding heeft over de uitvoering van de observatie of de infiltratie brengt het bevoegde openbaar ministerie nauwgezet, volledig en waarheidsgetrouw schriftelijk verslag uit over elke fase in de uitvoering van de maatregelen.

Deze vertrouwelijke verslagen worden rechtstreeks aan het bevoegde openbaar ministerie overgezonden, die ze bewaart in het dossier bedoeld in paragraaf 4, vijfde lid.

De onderzoeksrechter heeft steeds het recht het vertrouwelijk dossier aangaande de uitvoering van de observatie of de infiltratie in te zien, zonder dat hij van de inhoud ervan in het kader van zijn opdracht gewag kan maken.

§ 9. De officier van gerechtelijke politie die de leiding heeft over de uitvoering van de observatie of de infiltratie stelt proces-verbaal op van de verschillende fasen van de uitvoering van de observatie of de

bevoegde openbaar ministerie bewaart de machtiging in een afzonderlijk en vertrouwelijk dossier en heeft als enige toegang tot dit dossier, onverminderd het inzagerecht van de machtigende onderzoeksrechter bedoeld in paragraaf 8, derde lid. De inhoud van dit dossier valt onder het beroepsgeheim.

§ 5. In spoedeisende gevallen kan de vordering bedoeld in paragraaf 1 of de machtiging bedoeld in paragraaf 4 mondeling worden gedaan. De vordering en de machtiging moeten zo spoedig mogelijk worden bevestigd in de vorm bepaald in paragraaf 4, eerste en vierde lid.

§ 6. Op verzoek van het bevoegde openbaar ministerie kan de onderzoeksrechter steeds op gemotiveerde wijze zijn machtiging tot observatie of infiltratie wijzigen, aanvullen of verlengen. Hij kan te allen tijde zijn machtiging intrekken. Hij gaat bij elke wijziging, aanvulling of verlenging van zijn machtiging na of de voorwaarden bepaald in paragrafen 1 tot 4 zijn vervuld en handelt daarbij in overeenstemming met paragraaf 4, vierde lid, 1° tot 4°. De beslissingen tot wijziging, aanvulling of verlenging worden door het bevoegde openbaar ministerie bij het vertrouwelijk dossier gevoegd.

§ 7. Het bevoegde openbaar ministerie staat in voor de tenuitvoerlegging van de machtigingen tot observatie of infiltratie die zijn verleend door de onderzoeksrechter.

Het vermeldt op dat ogenblik in een afzonderlijke en schriftelijke beslissing de misdrijven die door de politiediensten en de personen bedoeld in artikel 47quinqües, § 2, derde lid, in het kader van de door de onderzoeksrechter gemachtigde observatie of infiltratie kunnen worden gepleegd. Deze beslissing wordt in het dossier bedoeld in paragraaf 4, vijfde lid, bewaard.

§ 8. De officier van gerechtelijke politie die de leiding heeft over de uitvoering van de observatie of de infiltratie brengt het bevoegde openbaar ministerie nauwgezet, volledig en waarheidsgetrouw schriftelijk verslag uit over elke fase in de uitvoering van de maatregelen.

Deze vertrouwelijke verslagen worden rechtstreeks aan het bevoegde openbaar ministerie overgezonden, die ze bewaart in het dossier bedoeld in paragraaf 4, vijfde lid.

De onderzoeksrechter heeft steeds het

infiltratie, doch vermeldt hierin geen elementen die de afscherming van de gebruikte technische hulpmiddelen en de politionele onderzoekstechnieken of de vrijwaring van de veiligheid en de afscherming van de identiteit van de informant, de politieambtenaren belast met de uitvoering van de observatie of de infiltratie, en de in artikel 47octies, § 1, tweede lid, bedoelde burger in het gedrang kunnen brengen. Deze elementen worden enkel opgenomen in het schriftelijk verslag bedoeld in paragraaf 8, eerste lid.

In een proces-verbaal wordt verwezen naar de machtiging tot observatie of infiltratie en worden de vermeldingen bedoeld in paragraaf 4, derde lid, 1° tot 4°, opgenomen, met uitzondering van de vermelding in 4° die verwijst naar de artikelen 47sexies, paragraaf 3, 4° en 6°, en 47octies, paragraaf 3, 4° en 6°.

De onderzoeksrechter bevestigt bij schriftelijke beslissing het bestaan van de door hem verleende machtiging tot observatie of infiltratie.

De opgestelde processen-verbaal en de in het derde lid bedoelde beslissing worden bij het proceduredossier gevoegd.

Art. 520sexies, §3

§ 3. De vordering bedoeld in paragraaf 1 vermeldt :

- 1° de dag, de maand en het jaar;
- 2° de naam van het lid van het bevoegde openbaar ministerie dat de vordering indient;
- 3° de identiteitsgegevens van de persoon die veroordeeld is en zich aan de uitvoering van zijn hoofdgevangenisstraf, opsluiting of internering heeft onttrokken;
- 4° het strafbare feit waarvoor een hoofdgevangenisstraf, opsluiting of internering is uitgesproken;
- 5° de redenen waarom de onderzoekshandeling onontbeerlijk is voor de opsporing van de betrokken persoon;

recht het vertrouwelijk dossier aangaande de uitvoering van de observatie of de infiltratie in te zien, zonder dat hij van de inhoud ervan in het kader van zijn opdracht gewag kan maken.

§ 9. De officier van gerechtelijke politie die de leiding heeft over de uitvoering van de observatie of de infiltratie stelt proces-verbaal op van de verschillende fasen van de uitvoering van de observatie of de infiltratie, doch vermeldt hierin geen elementen die de afscherming van de gebruikte technische hulpmiddelen en de politionele onderzoekstechnieken of de vrijwaring van de veiligheid en de afscherming van de identiteit van de informant, de politieambtenaren belast met de uitvoering van de observatie of de infiltratie, en de in artikel 47octies, § 1, tweede lid, bedoelde burger in het gedrang kunnen brengen. Deze elementen worden enkel opgenomen in het schriftelijk verslag bedoeld in paragraaf 8, eerste lid.

In een proces-verbaal wordt verwezen naar de machtiging tot observatie of infiltratie en worden de vermeldingen bedoeld in paragraaf 4, derde lid, 1° tot 4°, opgenomen, met uitzondering van de vermelding in 4° die verwijst naar de artikelen 47sexies, paragraaf 3, 4° en 6°, en 47octies, paragraaf 3, 4° en 6°.

De onderzoeksrechter bevestigt bij schriftelijke beslissing het bestaan van de door hem verleende machtiging tot observatie of infiltratie.

De opgestelde processen-verbaal en de in het derde lid bedoelde beslissing worden bij het proceduredossier gevoegd.

Art. 520sexies, §3

§ 3. De vordering bedoeld in paragraaf 1 vermeldt :

- 1° de dag, de maand en het jaar;
- 2° de naam van het lid van het bevoegde openbaar ministerie dat de vordering indient;
- 3° de identiteitsgegevens van de persoon die veroordeeld is en zich aan de uitvoering van ~~zijn hoofdgevangenisstraf, opsluiting~~ **zijn vrijheidsbenemende hoofdstraf** of internering heeft onttrokken;
- 4° het strafbare feit waarvoor een ~~hoofdgevangenisstraf, opsluiting~~ **vrijheidsbenemende hoofdstraf** of internering is uitgesproken;
- 5° de redenen waarom de

6° de onderzoekshandeling bedoeld in paragraaf 1 waarvoor het bevoegde openbaar ministerie een machtiging van de onderzoeksrechter vraagt.

Een afschrift van de vrijheidsberovende titel wordt bij de vordering gevoegd.

Van zodra de onderzoeksrechter de vordering ontvangen heeft, controleert hij of aan de voorwaarden voor de toepassing van de onderzoekshandeling bedoeld in het eerste lid, 6°, voldaan is, en indien dit het geval is, verleent hij een schriftelijke machtiging.

De machtiging vermeldt :

1° de naam van de persoon die veroordeeld is en zich aan de uitvoering van zijn hoofdgevangenisstraf, opsluiting of internering heeft onttrokken;

2° het strafbare feit waarvoor een hoofdgevangenisstraf, opsluiting of internering is uitgesproken, en de rechterlijke beslissing waarbij deze is uitgesproken;

3° de redenen waarom de onderzoekshandeling onontbeerlijk is voor de opsporing van de betrokken persoon;

4° de onderzoekshandeling die gemachtigd wordt en, desgevallend, de voorwaarden ervoor.

De onderzoeksrechter zendt de machtiging en de stukken rechtstreeks aan het bevoegde openbaar ministerie.

Art. 520septies

De kosten van de opsporing van de personen bedoeld in artikel 520bis, § 1, omvatten alle kosten die veroorzaakt worden door de toepassing van de opsporingshandelingen bedoeld in de voorgaande artikelen, uitgezonderd de personeels- en werkingskosten die verbonden zijn aan het optreden van de betrokken magistraten en politieambtenaren.

De kosten zijn ten laste van de persoon die zich onttrokken heeft aan de uitvoering van de betreffende hoofdgevangenisstraf, opsluiting of internering. De kosten die het gevolg zijn van onregelmatige opsporingshandelingen en de kosten die kennelijk niet te wijten zijn aan de

onderzoekshandeling onontbeerlijk is voor de opsporing van de betrokken persoon;

6° de onderzoekshandeling bedoeld in paragraaf 1 waarvoor het bevoegde openbaar ministerie een machtiging van de onderzoeksrechter vraagt.

Een afschrift van de vrijheidsberovende titel wordt bij de vordering gevoegd.

Van zodra de onderzoeksrechter de vordering ontvangen heeft, controleert hij of aan de voorwaarden voor de toepassing van de onderzoekshandeling bedoeld in het eerste lid, 6°, voldaan is, en indien dit het geval is, verleent hij een schriftelijke machtiging.

De machtiging vermeldt :

1° de naam van de persoon die veroordeeld is en zich aan de uitvoering van

~~zijn hoofdgevangenisstraf, opsluiting~~ **vrijheidsbenemende hoofdstraf** of internering heeft onttrokken;

2° het strafbare feit waarvoor een ~~hoofdgevangenisstraf, opsluiting~~

vrijheidsbenemende hoofdstraf of internering is uitgesproken, en de rechterlijke beslissing waarbij deze is uitgesproken;

3° de redenen waarom de onderzoekshandeling onontbeerlijk is voor de opsporing van de betrokken persoon;

4° de onderzoekshandeling die gemachtigd wordt en, desgevallend, de voorwaarden ervoor.

De onderzoeksrechter zendt de machtiging en de stukken rechtstreeks aan het bevoegde openbaar ministerie.

Art. 520septies

De kosten van de opsporing van de personen bedoeld in artikel 520bis, § 1, omvatten alle kosten die veroorzaakt worden door de toepassing van de opsporingshandelingen bedoeld in de voorgaande artikelen, uitgezonderd de personeels- en werkingskosten die verbonden zijn aan het optreden van de betrokken magistraten en politieambtenaren.

De kosten zijn ten laste van de persoon die zich onttrokken heeft aan de uitvoering van de betreffende hoofdgevangenisstraf, opsluiting of internering. De kosten die het gevolg zijn van onregelmatige opsporingshandelingen en de kosten die kennelijk niet te wijten zijn aan de

persoonlijke gedraging van de betrokken persoon zijn ten laste van de Staat.

Indien een vergoeding moet worden betaald voor de in het eerste lid bedoelde opsporingshandelingen, gelden de tarieven die bepaald zijn bij de regelgeving betreffende de gerechtskosten in strafzaken.

De magistraat van het openbaar ministerie dat de leiding heeft over de opsporing begroot de kosten, die namens zijn ambt zijn gemaakt.

De vervolging tot invordering van deze kosten wordt namens de magistraat van het openbaar ministerie dat de leiding heeft over de opsporing uitgeoefend door de bevoegde ambtenaar van de Federale Overheidsdienst Financiën.

De beslissing van de magistraat van het openbaar ministerie dat de leiding heeft over de opsporing om de kosten ten laste van de persoon die zich onttrokken heeft aan de uitvoering van de betreffende hoofdgevangenisstraf, opsluiting of internering te leggen, wordt bij een ter post aangetekende brief aan de betrokken persoon ter kennis gebracht.

De betrokken persoon kan tegen de beslissing van de magistraat van het openbaar ministerie dat de leiding heeft over de opsporing om de kosten te zijnen laste te leggen, een beroep instellen bij de Kamer van Inbeschuldigingstelling bij aangetekende zending binnen een termijn van dertig dagen, te rekenen vanaf de kennisgeving van de bestreden beslissing.

De Kamer van Inbeschuldigingstelling doet in eerste en laatste aanleg uitspraak over de vordering.

Art. 524bis

§ 1. De rechter die de beklaagde schuldig verklaart aan het ten laste gelegde feit kan, op vordering van het openbaar ministerie, beslissen dat een bijzonder onderzoek naar de in artikel 42, 3°, artikel 43bis en 43quater, van het Strafwetboek bedoelde vermogensvoordelen zal worden gevoerd met het oog op het bepalen van deze vermogensvoordelen.

Het voeren van dit bijzonder onderzoek naar de vermogensvoordelen is evenwel enkel mogelijk indien het openbaar ministerie door middel van ernstige en concrete aanwijzingen aantoonst dat de

persoonlijke gedraging van de betrokken persoon zijn ten laste van de Staat.

Indien een vergoeding moet worden betaald voor de in het eerste lid bedoelde opsporingshandelingen, gelden de tarieven die bepaald zijn bij de regelgeving betreffende de gerechtskosten in strafzaken.

De magistraat van het openbaar ministerie dat de leiding heeft over de opsporing begroot de kosten, die namens zijn ambt zijn gemaakt.

De vervolging tot invordering van deze kosten wordt namens de magistraat van het openbaar ministerie dat de leiding heeft over de opsporing uitgeoefend door de bevoegde ambtenaar van de Federale Overheidsdienst Financiën.

De beslissing van de magistraat van het openbaar ministerie dat de leiding heeft over de opsporing om de kosten ten laste van de persoon die zich onttrokken heeft aan de uitvoering van de betreffende ~~hoofdgevangenisstraf, opsluiting~~ **vrijheidsbenemende hoofdstraf** of internering te leggen, wordt bij een ter post aangetekende brief aan de betrokken persoon ter kennis gebracht.

De betrokken persoon kan tegen de beslissing van de magistraat van het openbaar ministerie dat de leiding heeft over de opsporing om de kosten te zijnen laste te leggen, een beroep instellen bij de Kamer van Inbeschuldigingstelling bij aangetekende zending binnen een termijn van dertig dagen, te rekenen vanaf de kennisgeving van de bestreden beslissing.

De Kamer van Inbeschuldigingstelling doet in eerste en laatste aanleg uitspraak over de vordering.

Art. 524bis

§ 1. De rechter die de beklaagde schuldig verklaart aan het ten laste gelegde feit kan, op vordering van het openbaar ministerie, beslissen dat een bijzonder onderzoek naar de ~~in artikel 42, 3°, artikel 43bis en 43quater~~ **in artikel 53, § 2, eerste lid, 4°, en tweede lid, en artikel 54**, van het Strafwetboek bedoelde vermogensvoordelen zal worden gevoerd met het oog op het bepalen van deze vermogensvoordelen.

Het voeren van dit bijzonder onderzoek naar de vermogensvoordelen is evenwel enkel mogelijk indien het openbaar ministerie door middel van ernstige en

veroordeelde vermogensvoordelen van enig belang heeft behaald, hetzij uit het misdrijf waarvoor hij werd veroordeeld, hetzij uit andere misdrijven die, rechtstreeks of onrechtstreeks, aanleiding kunnen geven tot een economisch voordeel, voor zover ze voorkomen in dezelfde rubriek, bedoeld in artikel 43quater, § 1, van het Strafwetboek, als het misdrijf waarvoor de betrokkene werd veroordeeld.

De vordering van het openbaar ministerie tot het instellen van een bijzonder onderzoek naar de vermogensvoordelen kan nooit voor het eerst in tweede aanleg worden gesteld.

§ 2. Het bijzonder onderzoek naar de vermogensvoordelen wordt gevoerd onder de leiding en het gezag van de bevoegde procureur des Konings, die hiervoor de verantwoordelijkheid draagt. Hij waakt over de wettigheid van de bewijsmiddelen en de loyaliteit waarmee ze worden verzameld.

Het instellen van een rechtsmiddel verhindert niet dat het bijzonder onderzoek naar de vermogensvoordelen reeds wordt aangevat.

§ 3. Behoudens de wettelijke uitzonderingen is het bijzonder onderzoek naar de vermogensvoordelen geheim. Eenieder die beroepshalve zijn medewerking dient te verlenen aan het bijzonder onderzoek naar de vermogensvoordelen is tot geheimhouding verplicht. Hij die dit geheim schendt, wordt gestraft met de straffen bepaald in artikel 458 van het Strafwetboek.

§ 4. De handelingen die in het kader van het bijzonder onderzoek naar de vermogensvoordelen worden verricht, mogen geen enkele dwangmaatregel inhouden noch schending inhouden van individuele rechten en vrijheden. Deze handelingen kunnen evenwel de inbeslagneming van de zaken vermeld in de artikelen 35 en 35ter inhouden. In geval van beslag op een onroerend goed, wordt gehandeld overeenkomstig de vormvoorschriften van artikel 35bis.

In geval van beslag overeenkomstig het eerste lid, is artikel 28sexies van toepassing.

§ 5. De procureur des Konings, of in voorkomend geval de procureur-generaal kan de rechtbank of het hof dat het bijzonder onderzoek naar de vermogensvoordelen heeft gelast, schriftelijk verzoeken over te gaan tot het aanstellen van een deskundige,

concrete aanwijzingen aantoont dat de veroordeelde vermogensvoordelen van enig belang heeft behaald, hetzij uit het misdrijf waarvoor hij werd veroordeeld, hetzij uit andere misdrijven die, rechtstreeks of onrechtstreeks, aanleiding kunnen geven tot een economisch voordeel, voor zover ze voorkomen in dezelfde rubriek, bedoeld in ~~artikel 43quater, § 1~~ **in artikel 54, § 1**, van het Strafwetboek, als het misdrijf waarvoor de betrokkene werd veroordeeld.

De vordering van het openbaar ministerie tot het instellen van een bijzonder onderzoek naar de vermogensvoordelen kan nooit voor het eerst in tweede aanleg worden gesteld.

§ 2. Het bijzonder onderzoek naar de vermogensvoordelen wordt gevoerd onder de leiding en het gezag van de bevoegde procureur des Konings, die hiervoor de verantwoordelijkheid draagt. Hij waakt over de wettigheid van de bewijsmiddelen en de loyaliteit waarmee ze worden verzameld.

Het instellen van een rechtsmiddel verhindert niet dat het bijzonder onderzoek naar de vermogensvoordelen reeds wordt aangevat.

§ 3. Behoudens de wettelijke uitzonderingen is het bijzonder onderzoek naar de vermogensvoordelen geheim. Eenieder die beroepshalve zijn medewerking dient te verlenen aan het bijzonder onderzoek naar de vermogensvoordelen is tot geheimhouding verplicht. Hij die dit geheim schendt, wordt gestraft met de straffen bepaald in ~~artikel 458~~ **artikel 669** van het Strafwetboek.

§ 4. De handelingen die in het kader van het bijzonder onderzoek naar de vermogensvoordelen worden verricht, mogen geen enkele dwangmaatregel inhouden noch schending inhouden van individuele rechten en vrijheden. Deze handelingen kunnen evenwel de inbeslagneming van de zaken vermeld in de artikelen 35 en 35ter inhouden. In geval van beslag op een onroerend goed, wordt gehandeld overeenkomstig de vormvoorschriften van artikel 35bis.

In geval van beslag overeenkomstig het eerste lid, is artikel 28sexies van toepassing.

§ 5. De procureur des Konings, of in voorkomend geval de procureur-generaal kan de rechtbank of het hof dat het bijzonder onderzoek naar de vermogensvoordelen heeft gelast, schriftelijk verzoeken over te

het bevelen van de bewakingsmaatregel bedoeld in artikel 90ter of het bevelen van een huiszoeking.

Over dit verzoek wordt uitspraak gedaan binnen vijftien dagen. De beschikking wordt door de griffier medegedeeld aan het openbaar ministerie. Tegen een weigering om de gevraagde dwangmaatregel te bevelen staat geen rechtsmiddel open.

Indien het verzoek strekt tot het bevelen van een bewakingsmaatregel bedoeld in artikel 90ter, neemt de rechtbank of het hof een beschikking overeenkomstig artikel 90quater, § 1, en gelast de rechtbank of het hof een onderzoeksrechter met de uitvoering van de maatregel overeenkomstig de artikelen 90quater, §§ 2 en 3, tot 90octies.

§ 6. Wanneer de procureur des Konings, of in voorkomend geval de procureur-generaal oordeelt dat het bijzonder onderzoek naar de vermogensvoordelen voltooid is, maakt hij de vordering tot verbeurdverklaring aanhangig bij de rechtbank of het hof dat het bijzonder onderzoek naar de vermogensvoordelen heeft gelast. Dit gebeurt door een dagvaarding rechtstreeks gericht aan de veroordeelde, en in voorkomend geval aan de burgerlijke partij.

Een termijn van tien dagen, die in voorkomend geval verlengd wordt wegens de afstand, moet tussen de dagvaarding en de verschijning gelaten worden, op straffe van nietigheid van de veroordeling tot verbeurdverklaring die bij verstek tegen de gedaagde mocht worden uitgesproken. Deze nietigheid kan echter niet worden ingeroepen dan op de eerste terechtzitting en vóór alle exceptie of verweer.

§ 7. De aanhangigmaking van de vordering tot verbeurdverklaring zoals bedoeld in § 6, dient op straffe van verval van de vordering tot verbeurdverklaring te geschieden vóór het verstrijken van een termijn van twee jaar vanaf de dag waarop het bijzonder onderzoek naar de vermogensvoordelen door de rechter werd gelast, voor zover de uitspraak over de schuld reeds in kracht van gewijsde is gegaan.

Indien de uitspraak over de schuld na het verstrijken van deze termijn nog niet in kracht van gewijsde is gegaan, wordt de termijn verlengd tot één maand vanaf de dag waarop de uitspraak waarbij het misdrijf voor bewezen werd verklaard in kracht van gewijsde is gegaan.

gaan tot het aanstellen van een deskundige, het bevelen van de bewakingsmaatregel bedoeld in artikel 90ter of het bevelen van een huiszoeking.

Over dit verzoek wordt uitspraak gedaan binnen vijftien dagen. De beschikking wordt door de griffier medegedeeld aan het openbaar ministerie. Tegen een weigering om de gevraagde dwangmaatregel te bevelen staat geen rechtsmiddel open.

Indien het verzoek strekt tot het bevelen van een bewakingsmaatregel bedoeld in artikel 90ter, neemt de rechtbank of het hof een beschikking overeenkomstig artikel 90quater, § 1, en gelast de rechtbank of het hof een onderzoeksrechter met de uitvoering van de maatregel overeenkomstig de artikelen 90quater, §§ 2 en 3, tot 90octies.

§ 6. Wanneer de procureur des Konings, of in voorkomend geval de procureur-generaal oordeelt dat het bijzonder onderzoek naar de vermogensvoordelen voltooid is, maakt hij de vordering tot verbeurdverklaring aanhangig bij de rechtbank of het hof dat het bijzonder onderzoek naar de vermogensvoordelen heeft gelast. Dit gebeurt door een dagvaarding rechtstreeks gericht aan de veroordeelde, en in voorkomend geval aan de burgerlijke partij.

Een termijn van tien dagen, die in voorkomend geval verlengd wordt wegens de afstand, moet tussen de dagvaarding en de verschijning gelaten worden, op straffe van nietigheid van de veroordeling tot verbeurdverklaring die bij verstek tegen de gedaagde mocht worden uitgesproken. Deze nietigheid kan echter niet worden ingeroepen dan op de eerste terechtzitting en vóór alle exceptie of verweer.

§ 7. De aanhangigmaking van de vordering tot verbeurdverklaring zoals bedoeld in § 6, dient op straffe van verval van de vordering tot verbeurdverklaring te geschieden vóór het verstrijken van een termijn van twee jaar vanaf de dag waarop het bijzonder onderzoek naar de vermogensvoordelen door de rechter werd gelast, voor zover de uitspraak over de schuld reeds in kracht van gewijsde is gegaan.

Indien de uitspraak over de schuld na het verstrijken van deze termijn nog niet in kracht van gewijsde is gegaan, wordt de termijn verlengd tot één maand vanaf de dag waarop de uitspraak waarbij het misdrijf voor bewezen werd verklaard in kracht van

Indien de appelrechter in de bodemprocedure feiten bewezen verklaart waarvoor de beklaagde in eerste aanleg werd vrijgesproken, kan hij op vordering van het openbaar ministerie de in het eerste lid bedoelde termijn met een termijn van maximum zes maanden verlengen.

Art. 526

Er is grond tot regeling van rechtsgebied door het Hof van Cassatie in criminele, correctionele of politiezaken, wanneer onderscheidene hoven, rechtbanken of onderzoeksrechters, die niet tot elkaars rechtsgebied behoren, kennis nemen van een zelfde misdrijf of van samenhangende misdrijven of van een zelfde overtreding.

Art. 526bis

Art. 527

Er is eveneens grond tot regeling van rechtsgebied door het Hof van Cassatie, wanneer enerzijds een militaire rechtbank in oorlogstijd of enige andere uitzonderingsrechtbank, en anderzijds een hof van beroep, een hof van assisen, een correctionele rechtbank, een politierechtbank of een onderzoeksrechter kennis nemen van eenzelfde misdrijf of van samenhangende misdrijven of van eenzelfde overtreding.

Art. 540

Wanneer twee onderzoeksrechters of twee rechtbanken van eerste aanleg, in het rechtsgebied van een zelfde hof van beroep gevestigd, kennis nemen van een zelfde misdrijf of van samenhangende misdrijven, beslist dit hof over de regeling van rechtsgebied in de vorm bepaald in dit hoofdstuk, behoudens voorziening in cassatie, indien daartoe grond bestaat.

Wanneer twee politierechtbanken kennis nemen van een zelfde overtreding of van samenhangende overtredingen, wordt over de regeling van rechtsgebied beslist door de rechtbank tot wier rechtsgebied beide rechtbanken behoren; indien zij tot het rechtsgebied van verschillende rechtbanken behoren, wordt over het geschil beslist door het hof van beroep, behoudens voorziening in cassatie, indien daartoe grond bestaat.

gewijsde is gegaan.

Indien de appelrechter in de bodemprocedure feiten bewezen verklaart waarvoor de beklaagde in eerste aanleg werd vrijgesproken, kan hij op vordering van het openbaar ministerie de in het eerste lid bedoelde termijn met een termijn van maximum zes maanden verlengen.

Art. 526

Er is grond tot regeling van rechtsgebied door het Hof van Cassatie in criminele, correctionele of politiezaken, wanneer onderscheidene hoven, rechtbanken of onderzoeksrechters, die niet tot elkaars rechtsgebied behoren, kennis nemen van een zelfde misdrijf of van samenhangende misdrijven ~~of van een zelfde overtreding.~~

Art. 526bis (enkel wijziging in Franse tekst)

Art. 527

Er is eveneens grond tot regeling van rechtsgebied door het Hof van Cassatie, wanneer enerzijds een militaire rechtbank in oorlogstijd of enige andere uitzonderingsrechtbank, en anderzijds een hof van beroep, een hof van assisen, een correctionele rechtbank, een politierechtbank of een onderzoeksrechter kennis nemen van eenzelfde misdrijf of van samenhangende misdrijven ~~of van eenzelfde overtreding.~~

Art. 540

Wanneer twee onderzoeksrechters of twee rechtbanken van eerste aanleg, in het rechtsgebied van een zelfde hof van beroep gevestigd, kennis nemen van een zelfde misdrijf of van samenhangende misdrijven, beslist dit hof over de regeling van rechtsgebied in de vorm bepaald in dit hoofdstuk, behoudens voorziening in cassatie, indien daartoe grond bestaat.

Wanneer twee politierechtbanken kennis nemen van een zelfde ~~overtreding of van samenhangende overtredingen~~ **misdrijf of van samenhangende misdrijven**, wordt over de regeling van rechtsgebied beslist door de rechtbank tot wier rechtsgebied beide rechtbanken behoren; indien zij tot het rechtsgebied van verschillende rechtbanken behoren, wordt over het geschil beslist door

het hof van beroep, behoudens voorziening in cassatie, indien daartoe grond bestaat.

Art. 555

§ 1. De documenten die worden opgemaakt en de mededelingen die worden gedaan in het kader van de tussenkomst van de bemiddelaar zijn vertrouwelijk, met uitzondering van datgene waarmee de partijen instemmen om het ter kennis van de gerechtelijke instanties te brengen. Zij kunnen niet worden aangewend in een strafrechtelijke, burgerrechtelijke, administratieve, arbitrale of in enige andere procedure voor het oplossen van conflicten en zijn niet toelaatbaar als bewijs, zelfs niet als buitengerechtelijke bekentenis.

§ 2. Vertrouwelijke documenten die toch zijn meegedeeld of waarop een partij steunt in strijd met de geheimhoudingsplicht, worden ambtshalve uit de debatten geweerd.

§ 3. Onverminderd de verplichtingen die hem bij wet worden opgelegd, mag de bemiddelaar de feiten waarvan hij uit hoofde van zijn ambt kennis krijgt, niet openbaar maken. Hij mag niet worden opgeroepen als getuige in een strafrechtelijke, burgerrechtelijke, administratieve, arbitrale of in enige andere procedure met betrekking tot de feiten waarvan hij in de loop van een bemiddeling kennis heeft genomen.

Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de bemiddelaar.

TITEL VI*quinq*ues. Opname van de zitting

Art. 565

Het maken van geluids- of audiovisuele opnames van de zitting, het bewaren, het verspreiden daarvan onder derden of het verrichten van enige andere verwerking, zonder voorafgaande toestemming van het gerecht, wordt bestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot twee jaar en met een geldboete van tweehonderd euro tot tienduizend euro, of met een van die straffen alleen.

TITEL VI*sex*ies. Gegevensverwerking in het kader van het gebruik van het videoconferentiesysteem

Art. 555

§ 1. De documenten die worden opgemaakt en de mededelingen die worden gedaan in het kader van de tussenkomst van de bemiddelaar zijn vertrouwelijk, met uitzondering van datgene waarmee de partijen instemmen om het ter kennis van de gerechtelijke instanties te brengen. Zij kunnen niet worden aangewend in een strafrechtelijke, burgerrechtelijke, administratieve, arbitrale of in enige andere procedure voor het oplossen van conflicten en zijn niet toelaatbaar als bewijs, zelfs niet als buitengerechtelijke bekentenis.

§ 2. Vertrouwelijke documenten die toch zijn meegedeeld of waarop een partij steunt in strijd met de geheimhoudingsplicht, worden ambtshalve uit de debatten geweerd.

§ 3. Onverminderd de verplichtingen die hem bij wet worden opgelegd, mag de bemiddelaar de feiten waarvan hij uit hoofde van zijn ambt kennis krijgt, niet openbaar maken. Hij mag niet worden opgeroepen als getuige in een strafrechtelijke, burgerrechtelijke, administratieve, arbitrale of in enige andere procedure met betrekking tot de feiten waarvan hij in de loop van een bemiddeling kennis heeft genomen.

~~Artikel 458 van~~ **Artikel 352 van** het Strafwetboek is van toepassing op de bemiddelaar.

TITEL VI*quinq*ues-~~ter~~. Opname van de zitting

Art. 565

Het maken van geluids- of audiovisuele opnames van de zitting, het bewaren, het verspreiden daarvan onder derden of het verrichten van enige andere verwerking, zonder voorafgaande toestemming van het gerecht, wordt bestraft met een ~~gevangenisstraf van zes maanden tot twee jaar en met een geldboete van tweehonderd euro tot tienduizend euro, of met een van die straffen alleen~~ **straf van niveau 2**.

TITEL VI*sex*ies*quater*. Gegevensverwerking in het kader van het gebruik van het videoconferentiesysteem

Art. 567, §3

§ 3. De in de beheerder vertegenwoordigde entiteiten bedoeld in artikel 782, § 6, tweede lid, 1° tot 4°, van het Gerechtelijk Wetboek treden met betrekking tot het videoconferentiesysteem op als gezamenlijke verwerkingsverantwoordelijken in de zin van artikel 26, 8°, en overeenkomstig artikel 52 van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens.

De gezamenlijke verwerkingsverantwoordelijken stellen in overleg een functionaris voor de gegevensbescherming aan.

De in het eerste lid bedoelde entiteiten dragen geen verwerkingsverantwoordelijkheid in de aangelegenheden waarin zij zetelen als waarnemer.

Hij die, in welke hoedanigheid ook, deelneemt aan de verwerking van de gegevens bedoeld in paragraaf 4, eerste lid, of wegens zijn functie kennis heeft van zo'n gegevens, is gehouden om hun vertrouwelijk karakter te respecteren. De niet-naleving van deze verplichting wordt bestraft overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek.

TITEL VI^{ter}. - Het digitaal dossier

TITEL VI^{quater}. - Het Centraal register van Strafdossiers

Art. 569, §5

§ 5. Hebben toegang tot het Centraal register:

1° de magistraten van de zetel van alle strafgerichten en de assessoren bij de strafuitvoeringsrechtbank alsmede de griffies, het openbaar ministerie, de parketsecretariaten en de probatiecommissie voor het neerleggen, aanvullen en verbeteren van de in paragraaf 2, eerste lid, bedoelde gegevens;

2° in het kader van de uitvoering van hun opdrachten bedoeld in artikel 15 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt, de leden van de politiediensten voor wie het noodzakelijk is om de in paragraaf 2, eerste lid, bedoelde relevante gegevens neer te

Art. 567, §3

§ 3. De in de beheerder vertegenwoordigde entiteiten bedoeld in artikel 782, § 6, tweede lid, 1° tot 4°, van het Gerechtelijk Wetboek treden met betrekking tot het videoconferentiesysteem op als gezamenlijke verwerkingsverantwoordelijken in de zin van artikel 26, 8°, en overeenkomstig artikel 52 van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens.

De gezamenlijke verwerkingsverantwoordelijken stellen in overleg een functionaris voor de gegevensbescherming aan.

De in het eerste lid bedoelde entiteiten dragen geen verwerkingsverantwoordelijkheid in de aangelegenheden waarin zij zetelen als waarnemer.

Hij die, in welke hoedanigheid ook, deelneemt aan de verwerking van de gegevens bedoeld in paragraaf 4, eerste lid, of wegens zijn functie kennis heeft van zo'n gegevens, is gehouden om hun vertrouwelijk karakter te respecteren. De niet-naleving van deze verplichting wordt bestraft overeenkomstig ~~artikel 458~~ **artikel 352** van het Strafwetboek.

TITEL VI^{ter}~~er~~**quinquies**. - Het digitaal dossier

TITEL VI^{quater}~~er~~**sexies**. - Het Centraal register van Strafdossiers

Art. 569, §5

§ 5. Hebben toegang tot het Centraal register:

1° de magistraten van de zetel van alle strafgerichten en de assessoren bij de strafuitvoeringsrechtbank alsmede de griffies, het openbaar ministerie, de parketsecretariaten en de probatiecommissie voor het neerleggen, aanvullen en verbeteren van de in paragraaf 2, eerste lid, bedoelde gegevens;

2° in het kader van de uitvoering van hun opdrachten bedoeld in artikel 15 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt, de leden van de politiediensten voor wie het noodzakelijk is om de in paragraaf 2, eerste lid, bedoelde relevante gegevens neer te

leggen en te raadplegen:

a) om de controle en/of de opvolging te verzekeren bedoeld in artikel 44/7, eerste lid, 5°, van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt waar het gaat om maatregelen genomen door een overheid van gerechtelijke politie en in de artikelen 19 tot 20 van de wet op het politieambt;

b) om de opvolging te verzekeren van de via een kantschrift gevraagde onderzoekshandelingen door de magistraten in een strafdossier;

3° in het raam van de uitvoering van hun taken bedoeld in artikel 7 van de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten, de leden van de Veiligheid van de Staat die de relevante gegevens bedoeld in paragraaf 2, eerste lid, namelijk de inhoud van de processen-verbaal, moeten kunnen raadplegen, na een machtiging verleend door de bevoegde magistraat;

4° ten uitzonderlijke titel, wanneer de vereisten van hun opdracht deze toegang onontbeerlijk maken, en voor de gegevensverwerking bedoeld in paragraaf 1, tweede lid, 4°, de door de beheerder aangestelde personen belast met het technisch en operationeel beheer van het Centraal register, handelend binnen het kader van hun functie;

5° voor het raadplegen van de in paragraaf 2, eerste lid, bedoelde gegevens:

a) de magistraten van de zetel van alle strafgerichten, de assessoren bij de strafuitvoeringsrechtbank en de griffies;

b) het openbaar ministerie en de parketsecretariaten;

c) de probatiecommissie en haar secretariaat. Zij wijzen binnen hun diensten de personen met een leesrecht aan. Dit leesrecht wordt individueel toegekend en is toereikend, ter zake dienend en niet overmatig voor het uitvoeren van specifieke taken in het kader van hun wettelijke of reglementaire opdrachten;

d) de Entiteit Cassatie, het College van de hoven en rechtbanken, het College van het openbaar ministerie. Zij wijzen binnen hun diensten de personen met een leesrecht aan. Dit leesrecht wordt individueel toegekend en is toereikend, ter zake dienend en niet overmatig voor het uitvoeren van specifieke taken in het kader van hun wettelijke of reglementaire opdrachten;

leggen en te raadplegen:

a) om de controle en/of de opvolging te verzekeren bedoeld in artikel 44/7, eerste lid, 5°, van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt waar het gaat om maatregelen genomen door een overheid van gerechtelijke politie en in de artikelen 19 tot 20 van de wet op het politieambt;

b) om de opvolging te verzekeren van de via een kantschrift gevraagde onderzoekshandelingen door de magistraten in een strafdossier;

3° in het raam van de uitvoering van hun taken bedoeld in artikel 7 van de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten, de leden van de Veiligheid van de Staat die de relevante gegevens bedoeld in paragraaf 2, eerste lid, namelijk de inhoud van de processen-verbaal, moeten kunnen raadplegen, na een machtiging verleend door de bevoegde magistraat;

4° ten uitzonderlijke titel, wanneer de vereisten van hun opdracht deze toegang onontbeerlijk maken, en voor de gegevensverwerking bedoeld in paragraaf 1, tweede lid, 4°, de door de beheerder aangestelde personen belast met het technisch en operationeel beheer van het Centraal register, handelend binnen het kader van hun functie;

5° voor het raadplegen van de in paragraaf 2, eerste lid, bedoelde gegevens:

a) de magistraten van de zetel van alle strafgerichten, de assessoren bij de strafuitvoeringsrechtbank en de griffies;

b) het openbaar ministerie en de parketsecretariaten;

c) de probatiecommissie en haar secretariaat. Zij wijzen binnen hun diensten de personen met een leesrecht aan. Dit leesrecht wordt individueel toegekend en is toereikend, ter zake dienend en niet overmatig voor het uitvoeren van specifieke taken in het kader van hun wettelijke of reglementaire opdrachten;

d) de Entiteit Cassatie, het College van de hoven en rechtbanken, het College van het openbaar ministerie. Zij wijzen binnen hun diensten de personen met een leesrecht aan. Dit leesrecht wordt individueel toegekend en is toereikend, ter zake dienend en niet overmatig voor het uitvoeren van specifieke taken in het kader van hun wettelijke of reglementaire opdrachten;

e) de functionaris voor gegevensbescherming aangesteld door de gezamenlijke

verwerkingsverantwoordelijken, binnen de grenzen van zijn wettelijke opdrachten;

f) de diensten van slachtofferonthaal na een machtiging verleend door de bevoegde magistraat;

6° voor de gegevensverwerking bedoeld in paragraaf 1, tweede lid, 5° :

a) de gerechtelijke overheden belast met het beheer en de organisatie van de hoven en rechtbanken;

b) de diensten belast met statistische analyse bij de in de beheerder vertegenwoordigde entiteiten;

7° voor de gegevensverwerking bedoeld in paragraaf 1, tweede lid, 6°, de door de beheerder schriftelijk gemachtigde derden, overeenkomstig de door de beheerder bepaalde voorwaarden;

8° voor de gegevensverwerking bedoeld in paragraaf 1, tweede lid, 9°, de door de beheerder schriftelijk gemachtigde publieke overheden, overeenkomstig de door de beheerder bepaalde voorwaarden;

9° voor de raadpleging via elektronische weg van een in het Centraal register opgenomen strafdossier, de partijen in dat strafdossier en, in voorkomend geval, hun advocaat of vertegenwoordiger in rechte, evenals derden, waarbij het inzagerecht uitsluitend wordt uitgeoefend binnen de grenzen en conform de nadere regels van het Gerechtelijk Wetboek, het Wetboek van Strafvordering, de bijzondere wetten die betrekking hebben op de strafrechtspleging en de uitvoeringsbesluiten.

Onverminderd de bepalingen onder 1° en 4° kan de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en na advies van de bevoegde toezichthoudende autoriteit, andere overheden, organen of diensten aanwijzen voor het neerleggen van de in paragraaf 2, eerste lid, bedoelde gegevens.

De verwerking van de in het Centraal register opgenomen gegevens voor andere doelen dan diegene bedoeld in paragraaf 1 is verboden. De overtreding van dit verbod wordt bestraft met de straf bedoeld in artikel 222 van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens.

e) de functionaris voor gegevensbescherming aangesteld door de gezamenlijke

verwerkingsverantwoordelijken, binnen de grenzen van zijn wettelijke opdrachten;

f) de diensten van slachtofferonthaal na een machtiging verleend door de bevoegde magistraat;

6° voor de gegevensverwerking bedoeld in paragraaf 1, tweede lid, 5° :

a) de gerechtelijke overheden belast met het beheer en de organisatie van de hoven en rechtbanken;

b) de diensten belast met statistische analyse bij de in de beheerder vertegenwoordigde entiteiten;

7° voor de gegevensverwerking bedoeld in paragraaf 1, tweede lid, 6°, de door de beheerder schriftelijk gemachtigde derden, overeenkomstig de door de beheerder bepaalde voorwaarden;

8° voor de gegevensverwerking bedoeld in paragraaf 1, tweede lid, 9°, de door de beheerder schriftelijk gemachtigde publieke overheden, overeenkomstig de door de beheerder bepaalde voorwaarden;

9° voor de raadpleging via elektronische weg van een in het Centraal register opgenomen strafdossier, de partijen in dat strafdossier en, in voorkomend geval, hun advocaat of vertegenwoordiger in rechte, evenals derden, waarbij het inzagerecht uitsluitend wordt uitgeoefend binnen de grenzen en conform de nadere regels van het Gerechtelijk Wetboek, het Wetboek van Strafvordering, de bijzondere wetten die betrekking hebben op de strafrechtspleging en de uitvoeringsbesluiten.

Onverminderd de bepalingen onder 1° en 4° kan de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en na advies van de bevoegde toezichthoudende autoriteit, andere overheden, organen of diensten aanwijzen voor het neerleggen van de in paragraaf 2, eerste lid, bedoelde gegevens.

De verwerking van de in het Centraal register opgenomen gegevens voor andere doelen dan diegene bedoeld in paragraaf 1 is verboden. De overtreding van dit verbod wordt bestraft met de straf bedoeld in artikel 222 van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens.

De Koning bepaalt, na advies van de beheerder, de nadere regels en procedures betreffende de toegang tot het Centraal register.

Hij die in welke hoedanigheid dan ook deelneemt aan het verzamelen of aan de registratie van gegevens in het Centraal register of aan de verwerking of de mededeling van de erin geregistreerde gegevens en daardoor kennis heeft van die gegevens, moet het desgevallend vertrouwelijk karakter ervan in acht nemen. Bij een inbreuk zijn de straffen van artikel 458 van het Strafwetboek op hem van toepassing.

Wanneer de beheerder vaststelt dat ongerechtvaardigd gebruik wordt gemaakt van de toegang tot het Centraal register, brengt hij dit ter kennis van de overheid die krachtens de wet bevoegd is om een tuchtprocedure in te stellen ten aanzien van de betrokken gebruiker.

Art. 590, eerste lid

Volgende persoonsgegevens worden in het Strafrechtregister opgenomen :

1° veroordelingen tot criminele, correctionele of politiestraffen;
2° beslissingen tot opschorting van de uitspraak van de veroordeling of tot probatie-opschorting, beslissingen tot herroeping van de opschorting of van de probatie-opschorting, alsook beslissingen waarbij een gewone opschorting wordt vervangen door een probatie-opschorting, overeenkomstig de artikelen 3 tot 6 en 13 van de wet van 29 juni 1964 betreffende het uitstel, de opschorting en de probatie;
2°bis.

3° beslissingen tot herroeping van het, gewone of probatie-uitstel, overeenkomstig artikel 14 van dezelfde wet;

4° beslissingen tot internering, tot toekenning of herroeping van de invrijheidstelling op proef of vervroegde invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of met het oog op overlevering en tot definitieve invrijheidstelling die genomen zijn overeenkomstig de wet van 5 mei 2014 betreffende de internering, evenals beslissingen tot een beveiligingsmaatregel ter bescherming van de maatschappij, de beslissingen tot vrijheidsbeneming die overeenkomstig artikel 13 van de wet van 29

De Koning bepaalt, na advies van de beheerder, de nadere regels en procedures betreffende de toegang tot het Centraal register.

Hij die in welke hoedanigheid dan ook deelneemt aan het verzamelen of aan de registratie van gegevens in het Centraal register of aan de verwerking of de mededeling van de erin geregistreerde gegevens en daardoor kennis heeft van die gegevens, moet het desgevallend vertrouwelijk karakter ervan in acht nemen. Bij een inbreuk zijn de straffen van ~~artikel 458~~ **artikel 352** van het Strafwetboek op hem van toepassing.

Wanneer de beheerder vaststelt dat ongerechtvaardigd gebruik wordt gemaakt van de toegang tot het Centraal register, brengt hij dit ter kennis van de overheid die krachtens de wet bevoegd is om een tuchtprocedure in te stellen ten aanzien van de betrokken gebruiker.

Art. 590, eerste lid

Volgende persoonsgegevens worden in het Strafrechtregister opgenomen :

1° veroordelingen tot ~~criminele, correctionele of politiestraffen~~ **een straf**;
~~2° beslissingen tot opschorting van de uitspraak van de veroordeling of tot probatie-opschorting, beslissingen tot herroeping van de opschorting of van de probatie-opschorting, alsook beslissingen waarbij een gewone opschorting wordt vervangen door een probatie-opschorting, overeenkomstig de artikelen 3 tot 6 en 13 van de wet van 29 juni 1964 betreffende het uitstel, de opschorting en de probatie;~~

2° beslissingen tot opschorting van de uitspraak van de veroordeling, alsook beslissingen die de herroeping van de opschorting vaststellen;

2°bis. ...

3° beslissingen tot herroeping van het , gewone of probatie-uitstel, ~~overeenkomstig artikel 14 van dezelfde wet;~~

4° beslissingen tot internering, tot toekenning of herroeping van de invrijheidstelling op proef of vervroegde invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of met het oog op overlevering en tot definitieve invrijheidstelling die genomen zijn overeenkomstig de wet van 5 mei 2014 betreffende de internering, evenals

februari 2024 tot invoering van een beveiligingsmaatregel van de maatschappij zijn genomen en de beslissingen tot toekenning of herroeping van de invrijheidstelling op proef of vervroegde invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of met het oog op overlevering en tot definitieve invrijheidstelling die overeenkomstig deze wet zijn genomen;

5° beslissingen tot terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbank en tot vrijheidsbeneming die overeenkomstig de artikelen 34bis tot en met 34quater van het Strafwetboek en artikel 95/7 van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten zijn genomen.

6° beslissingen tot internering van de veroordeelden bedoeld in artikel 21 van dezelfde wet, alsook beslissingen op grond waarvan hun terugkeer naar de strafinrichting wordt gelast;

7° de ontzettingen uit de ouderlijke macht en herstel ervan, de maatregelen uitgesproken ten aanzien van minderjarigen opgesomd in artikel 63 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade, alsook opheffingen of wijzigingen van die maatregelen die met toepassing van artikel 60 van dezelfde wet door de jeugdrechtbank worden uitgesproken;

8° vernietigingsarresten uitgesproken op grond van de artikelen 416 tot 442 of van de artikelen 443 tot 447bis van dit wetboek;

9° intrekkingen beslissingen genomen op grond van de artikelen 10 tot 14 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof;

10° beslissingen tot uitlegging of verbetering;

11° arresten van herstel in eer en rechten uitgesproken op grond van de artikelen 621 tot 634 van dit wetboek;

12° besluiten tot herstel in eer en rechten uitgevaardigd overeenkomstig de besluitwet van 9 december 1943 op het herstel in eer en rechten van zeelieden en op het verdwijnen van strafvervolgingen en straffen

beslissingen tot een beveiligingsmaatregel ter bescherming van de maatschappij, de beslissingen tot vrijheidsbeneming die overeenkomstig artikel 13 van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van een beveiligingsmaatregel van de maatschappij zijn genomen en de beslissingen tot toekenning of herroeping van de invrijheidstelling op proef of vervroegde invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of met het oog op overlevering en tot definitieve invrijheidstelling die overeenkomstig deze wet zijn genomen;

5° beslissingen tot terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbank en tot vrijheidsbeneming die overeenkomstig de artikelen 34bis tot en met 34quater van het Strafwetboek en artikel 95/7 van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten zijn genomen.

6° beslissingen tot internering van de veroordeelden bedoeld in artikel 21 van dezelfde wet, alsook beslissingen op grond waarvan hun terugkeer naar de strafinrichting wordt gelast;

7° de ontzettingen uit de ouderlijke macht en herstel ervan, de maatregelen uitgesproken ten aanzien van minderjarigen opgesomd in artikel 63 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade, alsook opheffingen of wijzigingen van die maatregelen die met toepassing van artikel 60 van dezelfde wet door de jeugdrechtbank worden uitgesproken;

8° vernietigingsarresten uitgesproken op grond van de artikelen 416 tot 442 of van de artikelen 443 tot 447bis van dit wetboek;

9° intrekkingen beslissingen genomen op grond van de artikelen 10 tot 14 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof;

10° beslissingen tot uitlegging of verbetering;

11° arresten van herstel in eer en rechten uitgesproken op grond van de artikelen 621 tot 634 van dit wetboek;

12° besluiten tot herstel in eer en rechten

voor bepaalde maritieme inbreuken;
13° besluiten tot herstel in eer en rechten uitgevaardigd overeenkomstig de besluitwet van 22 april 1918 op het militair eerherstel;

14° genadebesluiten;

15° beslissingen tot toekenning of herroeping van de voorwaardelijke invrijheidstelling;

16° beslissingen in strafzaken genomen door buitenlandse rechtscolleges ten aanzien van Belgen of rechtspersonen die hun maatschappelijke zetel of een exploitatiezetel in België hebben, die krachtens internationale overeenkomsten of een regel van afgeleid recht van de Europese Unie waardoor België is gebonden, ter kennis van de Belgische regering worden gebracht, alsook maatregelen tot amnestie, uitwissing van de veroordeling of herstel in eer en rechten, genomen door een buitenlandse overheid, welke een invloed kunnen hebben op die beslissingen en aan de Belgische Regering zijn medegedeeld.

17° de veroordelingen met eenvoudige schuldigverklaring uitgesproken met toepassing van artikel 27 van de wet van 17 april 1878, houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering;

18° het in artikel 35, § 1, tweede lid, van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis bedoelde verbod;

19° het verval van de strafvordering overeenkomstig de artikelen 216bis, § 2 en 216ter, § 6;

20° de havenverboden zoals bedoeld in artikel 4, § 3bis, van de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, psychotrope stoffen, ontsmettingsstoffen en antiseptica en van de stoffen die kunnen gebruikt worden voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen en psychotrope stoffen en in artikel 4.1.2.48, § 4, van het Belgisch Scheepvaartwetboek.

Art. 594

De Koning kan bij in Ministerraad overlegd besluit en na advies van de Commissie ter bescherming van de persoonlijke

uitgevaardigd overeenkomstig de besluitwet van 9 december 1943 op het herstel in eer en rechten van zeelieden en op het verdwijnen van strafvervolgingen en straffen voor bepaalde maritieme inbreuken;

13° besluiten tot herstel in eer en rechten uitgevaardigd overeenkomstig de besluitwet van 22 april 1918 op het militair eerherstel;

14° genadebesluiten;

15° beslissingen tot toekenning of herroeping van de voorwaardelijke invrijheidstelling;

16° beslissingen in strafzaken genomen door buitenlandse rechtscolleges ten aanzien van Belgen of rechtspersonen die hun maatschappelijke zetel of een exploitatiezetel in België hebben, die krachtens internationale overeenkomsten of een regel van afgeleid recht van de Europese Unie waardoor België is gebonden, ter kennis van de Belgische regering worden gebracht, alsook maatregelen tot amnestie, uitwissing van de veroordeling of herstel in eer en rechten, genomen door een buitenlandse overheid, welke een invloed kunnen hebben op die beslissingen en aan de Belgische Regering zijn medegedeeld.

~~17° de veroordelingen met eenvoudige schuldigverklaring uitgesproken met toepassing van artikel 27 van de wet van 17 april 1878, houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering;~~

18° het in artikel 35, § 1, tweede lid, van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis bedoelde verbod;

9° het verval van de strafvordering overeenkomstig de artikelen 216bis, § 2 en 216ter, § 6;

20° de havenverboden zoals bedoeld in artikel 4, § 3bis, van de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, psychotrope stoffen, ontsmettingsstoffen en antiseptica en van de stoffen die kunnen gebruikt worden voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen en psychotrope stoffen en in artikel 4.1.2.48, § 4, van het Belgisch Scheepvaartwetboek.

Art. 594

De Koning kan bij in Ministerraad overlegd besluit en na advies van de Commissie ter bescherming van de persoonlijke

levenssfeer aan bepaalde administratieve overheden toegang verlenen tot in het Strafrechtregister opgenomen gegevens, zulks uitsluitend in het kader van door of krachtens de wet bepaalde doeleinden, en met uitzondering van :

1° de veroordelingen en beslissingen bedoeld in artikel 593, 1° tot 4°;

2° arresten van herstel in eer en rechten en veroordelingen waarop dat herstel in eer en rechten betrekking heeft;

3° beslissingen tot opschorting van de uitspraak van de veroordeling en tot probatie-opschorting of het verval van de strafvordering overeenkomstig de artikelen 216bis, § 2 en 216ter, § 6;

4° de beslissingen die veroordelen tot een werkstraf overeenkomstig artikel 37quinquies van het Strafwetboek, met uitzondering voor het opmaken van de voorbereidende lijst van gezworenen overeenkomstig artikel 224, 13°, van het Gerechtelijk Wetboek;

5° de beslissingen die veroordelen tot een straf onder elektronisch toezicht overeenkomstig artikel 37ter van het Strafwetboek, met uitzondering voor het opmaken van de voorbereidende lijst van gezworenen overeenkomstig artikel 224, 13°, van het Gerechtelijk Wetboek;

6° de beslissingen die veroordelen tot een autonome probatiestraf overeenkomstig artikel 37octies van het Strafwetboek, behalve voor het opmaken van de voorbereidende lijst van gezworenen overeenkomstig artikel 224, 13°, van het Gerechtelijk Wetboek.

Zij hebben geen toegang meer tot gegevens betreffende veroordelingen tot gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden, tot veroordelingen bij eenvoudige schuldigverklaring, tot geldboete van ten hoogste 500 euro en tot geldboete, ongeacht het bedrag ervan, die is opgelegd krachtens het koninklijk besluit van 16 maart 1968 tot coördinatie van de wetten betreffende de politie over het wegverkeer, na een termijn van drie jaar te rekenen van de dag van de rechterlijke beslissing waarbij zij zijn uitgesproken, behalve indien deze veroordelingen een vervallenverklaring of een ontzetting inhouden waarvan de gevolgen zich over meer dan drie jaar uitstrekken, uitgesproken in het vonnis of waarvan die overheden absoluut kennis

levenssfeer aan bepaalde administratieve overheden toegang verlenen tot in het Strafrechtregister opgenomen gegevens, zulks uitsluitend in het kader van door of krachtens de wet bepaalde doeleinden, en met uitzondering van :

1° de veroordelingen en beslissingen bedoeld in artikel 593, 1° tot 4°;

2° arresten van herstel in eer en rechten en veroordelingen waarop dat herstel in eer en rechten betrekking heeft;

3° beslissingen tot opschorting van de uitspraak van de veroordeling en tot ~~probatie-opschorting~~ of het verval van de strafvordering overeenkomstig de artikelen 216bis, § 2 en 216ter, § 6;

4° de beslissingen die veroordelen tot een werkstraf ~~overeenkomstig artikel 37quinquies~~ **overeenkomstig artikel 45** van het Strafwetboek, met uitzondering voor het opmaken van de voorbereidende lijst van gezworenen overeenkomstig artikel 224, 13°, van het Gerechtelijk Wetboek;

~~5° de beslissingen die veroordelen tot een straf onder elektronisch toezicht overeenkomstig artikel 37ter van het Strafwetboek, met uitzondering voor het opmaken van de voorbereidende lijst van gezworenen overeenkomstig artikel 224, 13°, van het Gerechtelijk Wetboek;~~

6° de beslissingen die veroordelen tot een ~~autonome probatiestraf overeenkomstig artikel 37octies~~ **probatiestraf overeenkomstig artikel 44** van het Strafwetboek, behalve voor het opmaken van de voorbereidende lijst van gezworenen overeenkomstig artikel 224, 13°, van het Gerechtelijk Wetboek.

7° de beslissingen die veroordelen tot een dienstverleningsstraf ten gunste van de gemeenschap overeenkomstig artikel 56 van het Strafwetboek.

~~Zij hebben geen toegang meer tot gegevens betreffende veroordelingen tot gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden, tot veroordelingen bij eenvoudige schuldigverklaring, tot geldboete van ten hoogste 500 euro en tot geldboete, ongeacht het bedrag ervan, die is opgelegd krachtens het koninklijk besluit van 16 maart 1968 tot coördinatie van de wetten betreffende de politie over het wegverkeer, na een termijn van drie jaar te rekenen van de dag van de rechterlijke beslissing waarbij zij zijn uitgesproken, behalve indien deze~~

moeten hebben om een wets- of verordeningbepaling te kunnen toepassen.

Zij hebben wel toegang tot gegevens inzake de ontzettingen en maatregelen bedoeld in artikel 63 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade, onder de voorwaarden vastgesteld in dat artikel.

Zij hebben eveneens, in het kader van de uitoefening van hun wettelijke bevoegdheden en voor zover zij hiertoe door de Koning individueel werden gemachtigd bij in Ministerraad overlegd besluit, toegang tot de informatie met betrekking tot de strafrechtelijke veroordelingen in een andere lidstaat van de Europese Unie via het Strafrechtregister in zijn hoedanigheid van centrale autoriteit in de zin van artikel 3 van het Kaderbesluit 2009/315/JBZ van de Raad van 26 februari 2009 betreffende de organisatie en de inhoud van uitwisseling van gegevens uit het strafregister tussen de lidstaten.

~~veroordelingen een vervallenverklaring of een ontzetting inhouden waarvan de gevolgen zich over meer dan drie jaar uitstrekken, uitgesproken in het vonnis of waarvan die overheden absoluut kennis moeten hebben om een wets- of verordeningbepaling te kunnen toepassen.~~

Zij hebben geen toegang meer tot gegevens betreffende veroordelingen tot gevangenisstraf van zes maanden, tot geldboete van ten hoogste 4 000 euro, tot veroordelingen bij schuldigverklaring, tot de sluiting van de inrichting, tot een geldstraf vastgesteld op basis van het verwachte of uit het misdrijf behaalde voordeel, en tot een geldboete, ongeacht het bedrag ervan, die is opgelegd krachtens de wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij het koninklijk besluit van 6 maart 1968, na een termijn van drie jaar te rekenen van de dag van de rechterlijke beslissing waarbij zij zijn uitgesproken, behalve indien deze veroordelingen een vervallenverklaring of een ontzetting inhoudt waarvan de gevolgen zich over meer dan drie jaar uitstrekken, uitgesproken in het vonnis of waarvan die overheden absoluut kennis moeten hebben om een wets- of verordeningbepaling te kunnen toepassen.

Zij hebben ook geen toegang meer tot gegevens betreffende veroordelingen tot straffen onder elektronisch toezicht, met uitzondering voor het opmaken van de voorbereidende lijst van gezworenen overeenkomstig artikel 224, 13°, van het Gerechtelijk Wetboek, na een termijn van drie jaar voor straffen onder elektronisch toezicht van ten hoogste zes maanden, te rekenen vanaf de datum van de definitieve rechterlijke beslissing waarbij zij zijn uitgesproken, behalve indien deze veroordelingen een vervallenverklaring of een ontzetting inhouden waarvan de gevolgen zich over meer dan drie jaar uitstrekken, uitgesproken in het vonnis of waarvan die overheden absoluut kennis moeten hebben om een wets- of

verordeningsbepaling te kunnen toepassen.

Wanneer de rechter een rechtspersoon veroordeelt tot twee hoofdstraffen overeenkomstig artikel 38, zevende lid, 4°, van het Strafwetboek, worden de bepalingen van de voorgaande leden afzonderlijk van toepassing op elke van de uitgesproken straffen.

Zij hebben wel toegang tot gegevens inzake de ontzettingen en maatregelen bedoeld in artikel 63 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade, onder de voorwaarden vastgesteld in dat artikel.

Zij hebben eveneens, in het kader van de uitoefening van hun wettelijke bevoegdheden en voor zover zij hiertoe door de Koning individueel werden gemachtigd bij in Ministerraad overlegd besluit, toegang tot de informatie met betrekking tot de strafrechtelijke veroordelingen in een andere lidstaat van de Europese Unie via het Strafreger in zijn hoedanigheid van centrale autoriteit in de zin van artikel 3 van het Kaderbesluit 2009/315/JBZ van de Raad van 26 februari 2009 betreffende de organisatie en de inhoud van uitwisseling van gegevens uit het strafregister tussen de lidstaten.

Art. 595

Elke natuurlijke persoon of elke persoon bekwaam om een rechtspersoon te vertegenwoordigen, die zijn identiteit bewijst, kan een uittreksel uit het Strafreger verkrijgen, dat een overzicht bevat van de daarin opgenomen persoonsgegevens die op hem of, naar gelang het geval, op de rechtspersoon betrekking hebben, met uitzondering van :

1° de veroordelingen, beslissingen of maatregelen opgesomd in artikel 594, 1° tot 6° ;

2° maatregelen getroffen ten aanzien van abnormalen op grond van de wet van 1 juli 1964;

3° de ontzettingen en maatregelen bedoeld in artikel 63 van de wet van 8 april 1965

Art. 595

Elke natuurlijke persoon of elke persoon bekwaam om een rechtspersoon te vertegenwoordigen, die zijn identiteit bewijst, kan een uittreksel uit het Strafreger verkrijgen, dat een overzicht bevat van de daarin opgenomen persoonsgegevens die op hem of, naar gelang het geval, op de rechtspersoon betrekking hebben, met uitzondering van :

1° de veroordelingen, beslissingen of maatregelen opgesomd in artikel 594, 1° tot 6° in artikel 594, 1° tot 7°;

2° maatregelen getroffen ten aanzien van abnormalen op grond van de wet van 1 juli 1964;

3° de ontzettingen en maatregelen bedoeld in artikel 63 van de wet van 8 april 1965

betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade.

Veroordelingen tot gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden, veroordelingen bij eenvoudige schuldigverklaring, en veroordelingen tot geldboete van ten hoogste 500 euro en tot geldboete, ongeacht het bedrag ervan, die is opgelegd krachtens het koninklijk besluit van 16 maart 1968 tot coördinatie van de wetten betreffende de politie over het wegverkeer, worden niet meer op dit uittreksel vermeld na een termijn van drie jaar te rekenen van de dag van de definitieve rechterlijke beslissing waarbij zij zijn uitgesproken, behalve als ze in het vonnis, voorzien in een ontzetting of een vervallenverklaring waarvan de gevolgen de duur van 3 jaar overstijgen.

De Koning bepaalt de voorwaarden en de nadere regels voor het uitreiken van dit uittreksel. Voor een natuurlijke persoon die een woon- of verblijfplaats heeft in België, wordt het uittreksel uitgereikt door het gemeentebestuur van de woon- of verblijfplaats. Indien de betrokkene in België geen woon- of verblijfplaats heeft, wordt het uittreksel uitgereikt door de dienst van het Strafrecht van de Federale Overheidsdienst Justitie. Wanneer het een rechtspersoon betreft, wordt dit uittreksel uitgereikt door de dienst van het Strafrecht van de Federale Overheidsdienst Justitie.

Elke natuurlijke persoon, voor zover hij zijn identiteit bewijst, geniet het recht op mededeling van de rechtstreeks op hem betrekking hebbende gegevens uit het Strafrecht, overeenkomstig artikel 10 van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens. Ieder persoon bevoegd om een rechtspersoon te vertegenwoordigen, voor zover hij zijn identiteit bewijst, geniet het recht op mededeling van gegevens uit het Strafrecht die betrekking hebben op de rechtspersoon die hij vertegenwoordigt.

De gegevens uit het strafregister die worden opgevraagd door onderdanen van een lidstaat of onderdanen van een derde land en die op henzelf betrekking hebben,

betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade. ~~Veroordelingen tot gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden, veroordelingen bij eenvoudige schuldigverklaring, en veroordelingen tot geldboete van ten hoogste 500 euro en tot geldboete, ongeacht het bedrag ervan, die is opgelegd krachtens het koninklijk besluit van 16 maart 1968 tot coördinatie van de wetten betreffende de politie over het wegverkeer, worden niet meer op dit uittreksel vermeld na een termijn van drie jaar te rekenen van de dag van de definitieve rechterlijke beslissing waarbij zij zijn uitgesproken, behalve als ze in het vonnis, voorzien in een ontzetting of een vervallenverklaring waarvan de gevolgen de duur van 3 jaar overstijgen.~~

De in het vorige lid bedoelde persoon heeft geen toegang meer tot gegevens betreffende veroordelingen tot gevangenisstraf van zes maanden, tot geldboete van ten hoogste 4 000 euro, tot veroordelingen bij schuldigverklaring, tot veroordelingen tot verbeurdverklaringen, met inbegrip van de verruimde verbeurdverklaring, tot sluiting van de inrichting, tot geldstraf vastgesteld op basis van het verwachte of uit het misdrijf behaalde voordeel, en tot geldboete, ongeacht het bedrag ervan, die is opgelegd krachtens de wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij het koninklijk besluit van 6 maart 1968, na een termijn van drie jaar te rekenen van de dag van de rechterlijke beslissing waarbij zij zijn uitgesproken, behalve indien deze veroordelingen een vervallenverklaring of een ontzetting inhouden waarvan de gevolgen zich over meer dan drie jaar uitstrekken, uitgesproken in het vonnis. De in de vorige leden bedoelde persoon heeft ook geen toegang meer tot gegevens betreffende veroordelingen tot straffen onder elektronisch toezicht, na een termijn van drie jaar voor straffen onder elektronisch toezicht van ten hoogste zes maanden, te rekenen vanaf de datum van

worden onverwijld door het Strafreger opgevraagd bij de lidstaat waarvan de betrokkene de nationaliteit heeft respectievelijk de lidstaat of lidstaten die over gegevens uit het strafregister aangaande de betrokken derdelander beschikken overeenkomstig artikel 6, paragrafen 3 en 3bis, van het Kaderbesluit 2009/315/JBZ van de Raad van 26 februari 2009 betreffende de organisatie en de inhoud van uitwisseling van gegevens uit het strafregister tussen de lidstaten en vervolgens meegedeeld aan de betrokken persoon.

de definitieve rechterlijke beslissing waarbij zij zijn uitgesproken, behalve indien deze veroordelingen een vervallenverklaring of een ontzetting inhouden waarvan de gevolgen zich over meer dan drie jaar uitstrekken, uitgesproken in het vonnis.

Wanneer de rechter een rechtspersoon veroordeelt tot twee hoofdstraffen overeenkomstig artikel 38, zevende lid, 4°, van het Strafwetboek, worden de bepalingen van de voorgaande leden afzonderlijk van toepassing op elke van de uitgesproken straffen.

De Koning bepaalt de voorwaarden en de nadere regels voor het uitreiken van dit uittreksel. Voor een natuurlijke persoon die een woon- of verblijfplaats heeft in België, wordt het uittreksel uitgereikt door het gemeentebestuur van de woon- of verblijfplaats. Indien de betrokkene in België geen woon- of verblijfplaats heeft, wordt het uittreksel uitgereikt door de dienst van het Strafreger van de Federale Overheidsdienst Justitie. Wanneer het een rechtspersoon betreft, wordt dit uittreksel uitgereikt door de dienst van het Strafreger van de Federale Overheidsdienst Justitie.

Elke natuurlijke persoon, voor zover hij zijn identiteit bewijst, geniet het recht op mededeling van de rechtstreeks op hem betrekking hebbende gegevens uit het Strafreger, overeenkomstig artikel 10 van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens. Ieder persoon bevoegd om een rechtspersoon te vertegenwoordigen, voor zover hij zijn identiteit bewijst, geniet het recht op mededeling van gegevens uit het Strafreger die betrekking hebben op de rechtspersoon die hij vertegenwoordigt.

De gegevens uit het strafregister die worden opgevraagd door onderdanen van een lidstaat of onderdanen van een derde land en die op henzelf betrekking hebben, worden onverwijld door het Strafreger opgevraagd bij de lidstaat waarvan de betrokkene de nationaliteit heeft respectievelijk de lidstaat of lidstaten die over gegevens uit het strafregister aangaande de betrokken derdelander

beschikken overeenkomstig artikel 6, paragrafen 3 en 3bis, van het Kaderbesluit 2009/315/JBZ van de Raad van 26 februari 2009 betreffende de organisatie en de inhoud van uitwisseling van gegevens uit het strafregister tussen de lidstaten en vervolgens meegedeeld aan de betrokken persoon.

Art. 596

Wanneer het uittreksel evenwel wordt aangevraagd teneinde toegang te krijgen tot een activiteit waarvan de toegangs- of uitoefeningsvoorwaarden bij wets- of verordeningsbepalingen zijn vastgesteld, worden de veroordelingen bedoeld in artikel 595, tweede lid vermeld indien zij een ontzetting of een vervallenverklaring inhouden waarvan de gevolgen zich over meer dan drie jaar uitstrekken en die de betrokkene verbieden deze activiteit uit te oefenen.

Wanneer het uittreksel wordt aangevraagd ten einde toegang te krijgen tot een activiteit die onder opvoeding, psycho-medisch-sociale begeleiding, hulpverlening aan de jeugd, kinderscherming, animatie of begeleiding van minderjarigen valt, vermeldt het uittreksel behalve de veroordelingen en de beslissingen bedoeld in het eerste lid, ook de beslissingen bedoeld in artikel 594, 4° tot 6°, de veroordelingen bedoeld in artikel 590, eerste lid, 1° en 17°, en de beslissingen bedoeld in artikel 590, eerste lid, 2°, 4°, 5° en 16°, voor feiten gepleegd ten aanzien van een minderjarige en voor zover dit een constitutief element van de inbreuk is of de straf verzwakt. De gemeentelijke administratie vermeldt bovendien of de betrokkene het voorwerp uitmaakt van een verbod om een activiteit uit te oefenen die hem in contact zou brengen met minderjarigen, uitgesproken door een rechter of een onderzoeksgerecht met toepassing van artikel 35, § 1, tweede lid, van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis. Het verbod dient op het uittreksel te worden vermeld tot op het moment dat de daarop volgende rechterlijke uitspraak kracht van gewijsde heeft verkregen.

De Koning bepaalt de voorwaarden en de nadere regels voor het uitreiken van dit uittreksel. Voor een natuurlijke persoon die

Art. 596

Wanneer het uittreksel evenwel wordt aangevraagd teneinde toegang te krijgen tot een activiteit waarvan de toegangs- of uitoefeningsvoorwaarden bij wets- of verordeningsbepalingen zijn vastgesteld, worden de veroordelingen bedoeld in artikel 595, tweede lid vermeld indien zij een ontzetting of een vervallenverklaring inhouden waarvan de gevolgen zich over meer dan drie jaar uitstrekken en die de betrokkene verbieden deze activiteit uit te oefenen.

Wanneer het uittreksel wordt aangevraagd ten einde toegang te krijgen tot een activiteit die onder opvoeding, psycho-medisch-sociale begeleiding, hulpverlening aan de jeugd, kinderscherming, animatie of begeleiding van minderjarigen valt, vermeldt het uittreksel behalve de veroordelingen en de beslissingen bedoeld in het eerste lid, ook de beslissingen bedoeld in artikel 594, 4° tot 6° in artikel 594, eerste lid, 4° tot 7°, de veroordelingen bedoeld in artikel 590, eerste lid, 1° en 17°, en de beslissingen bedoeld in artikel 590, eerste lid, 2°, 4°, 5° en 16°, voor feiten gepleegd ten aanzien van een minderjarige en voor zover dit een constitutief element van de inbreuk is of de straf verzwakt. De gemeentelijke administratie Het uittreksel vermeldt bovendien of de betrokkene het voorwerp uitmaakt van een verbod om een activiteit uit te oefenen die hem in contact zou brengen met minderjarigen, uitgesproken door een rechter of een onderzoeksgerecht met toepassing van artikel 35, § 1, tweede lid, van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis. Het verbod dient op het uittreksel te worden vermeld tot op het moment dat de daarop volgende rechterlijke

een woon- of verblijfplaats heeft in België, wordt het uittreksel uitgereikt door het gemeentebestuur van de woon- of verblijfplaats. Indien de betrokkene in België geen woon- of verblijfplaats heeft, wordt het uittreksel uitgereikt door de dienst van het Strafrecht van de Federale Overheidsdienst Justitie. Wanneer het een rechtspersoon betreft, wordt dit uittreksel uitgereikt door de dienst van het Strafrecht van de Federale Overheidsdienst Justitie.

Het in het tweede lid bedoelde uittreksel mag niet worden afgeleverd aan een persoon die zich in voorlopige hechtenis bevindt.

Art. 596bis

Wanneer het uittreksel bedoeld in artikel 596, eerste lid, wordt aangevraagd ten einde toegang te krijgen tot een activiteit in een haven, een havenfaciliteit, een terminal gelegen in het binnenland of een vestigingseenheid met impact op de maritieme beveiliging, zoals bedoeld in artikel 2.5.2.3, 4°, 5°, 16° en 17°, van het Belgisch Scheepvaartwetboek, vermeldt het uittreksel:

1° de veroordelingen en de beslissingen bedoeld in artikel 596, eerste lid;

2° de veroordelingen bedoeld in artikel 590, eerste lid, 1°, 3°, 17° en 20° ;

3° gedurende drie jaar vanaf de dag van de veroordeling de beslissingen bedoeld in artikel 594, 4° tot 6° in het geval deze betrekking hebben op inbreuken op:

i. de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, psychotrope stoffen, ontsmettingsstoffen, en antiseptica en van de stoffen die kunnen gebruikt worden voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen en psychotrope stoffen;

ii. één van de misdrijven bedoeld in boek II, titel VI, hoofdstuk I van het Strafwetboek;

iii. één van de misdrijven bedoeld in boek II, titel IX, hoofdstuk I, afdeling I van het Strafwetboek;

uitspraak kracht van gewijsde heeft verkregen.

De Koning bepaalt de voorwaarden en de nadere regels voor het uitreiken van dit uittreksel. Voor een natuurlijke persoon die een woon- of verblijfplaats heeft in België, wordt het uittreksel uitgereikt door het gemeentebestuur van de woon- of verblijfplaats. Indien de betrokkene in België geen woon- of verblijfplaats heeft, wordt het uittreksel uitgereikt door de dienst van het Strafrecht van de Federale Overheidsdienst Justitie. Wanneer het een rechtspersoon betreft, wordt dit uittreksel uitgereikt door de dienst van het Strafrecht van de Federale Overheidsdienst Justitie.

Het in het tweede lid bedoelde uittreksel mag niet worden afgeleverd aan een persoon die zich in voorlopige hechtenis bevindt.

Art. 596bis

Wanneer het uittreksel bedoeld in artikel 596, eerste lid, wordt aangevraagd ten einde toegang te krijgen tot een activiteit in een haven, een havenfaciliteit, een terminal gelegen in het binnenland of een vestigingseenheid met impact op de maritieme beveiliging, zoals bedoeld in artikel 2.5.2.3, 4°, 5°, 16° en 17°, van het Belgisch Scheepvaartwetboek, vermeldt het uittreksel:

1° de veroordelingen en de beslissingen bedoeld in artikel 596, eerste lid;

2° de veroordelingen bedoeld in artikel 590, eerste lid, 1°, 3°, 17° en 20° **eerste lid, 1°, 3°, 17° en 20° eerste lid, 1°, 3°, 17° en 20°**;

3° gedurende drie jaar vanaf de dag van de veroordeling de beslissingen bedoeld in ~~artikel 594, 4° tot 6°~~ **in artikel 594, 4° tot 7°**

ii. één van de misdrijven bedoeld in ~~boek II, titel VI, hoofdstuk I~~ **in de artikelen 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409 en 410**

iii. één van de misdrijven bedoeld in ~~boek II, titel IX, hoofdstuk I, afdeling I~~ **artikel 465 en 466**

iv. één van de misdrijven bedoeld in ~~boek II, titel IX, hoofdstuk III, afdeling VIIIbis~~ **de artikelen 419 en 420**

v. een ongeoorloofde actie in de zin van artikel 4.1.2.48, § 2 of § 3, van het Belgisch Scheepvaartwetboek.

iv. één van de misdrijven bedoeld in boek II, titel IX, hoofdstuk III, afdeling VIIIbis van het Strafwetboek;

v. een ongeoorloofde actie in de zin van artikel 4.1.2.48, § 2 of § 3, van het Belgisch Scheepvaartwetboek.

Art. 601

De personen die in de uitoefening van hun ambt meewerken aan het verzamelen, het verwerken of het toezenden van de in artikel 590 bedoelde gegevens, zijn gebonden door het beroepsgeheim. Artikel 458 van het Strafwetboek is op hen van toepassing.

Zij moeten alle maatregelen nemen die nodig zijn om de veiligheid van de geregistreerde gegevens te waarborgen, waarbij zij inzonderheid moeten verhinderen dat zij worden vervalst, beschadigd of meegedeeld aan personen die geen machtiging hebben om kennis ervan te nemen.

Zij moeten nagaan of de programma's voor de geautomatiseerde verwerking van de gegevens geschikt zijn en rechtmatig worden toegepast.

Zij moeten ervoor zorgen dat de gegevens op rechtmatige wijze worden overgezonden.

De identiteit van de personen die om raadpleging van het Strafregister verzoeken, wordt geregistreerd in een controlesysteem. Deze gegevens worden gedurende zes maanden bewaard.

Art. 609

Geen bewaarder mag, op straffe van vervolging en veroordeling wegens willekeurige vrijheidsberoving, iemand in de gevangenis opnemen of vasthouden dan uit kracht hetzij van een bevel tot bewaring, hetzij van een bevel tot aanhouding in de bij de wet vereiste vorm uitgevaardigd, hetzij van een arrest van verwijzing naar het hof van assisen, van een arrest of vonnis van veroordeling tot een criminele straf of een gevangenisstraf, en zonder dat de overschrijving ervan op zijn register gedaan is.

Art. 618

Als schuldig of medeplichtig aan willekeurige vrijheidsberoving wordt vervolgd ieder bewaarder die weigert hetzij, op de daartoe gedane vordering, de gevangene te

Art. 601

De personen die in de uitoefening van hun ambt meewerken aan het verzamelen, het verwerken of het toezenden van de in artikel 590 bedoelde gegevens, zijn gebonden door het beroepsgeheim. ~~Artikel 458 van het Strafwetboek~~ **Artikel 352 van het Strafwetboek** is op hen van toepassing.

Zij moeten alle maatregelen nemen die nodig zijn om de veiligheid van de geregistreerde gegevens te waarborgen, waarbij zij inzonderheid moeten verhinderen dat zij worden vervalst, beschadigd of meegedeeld aan personen die geen machtiging hebben om kennis ervan te nemen.

Zij moeten nagaan of de programma's voor de geautomatiseerde verwerking van de gegevens geschikt zijn en rechtmatig worden toegepast.

Zij moeten ervoor zorgen dat de gegevens op rechtmatige wijze worden overgezonden.

De identiteit van de personen die om raadpleging van het Strafregister verzoeken, wordt geregistreerd in een controlesysteem. Deze gegevens worden gedurende zes maanden bewaard.

Art. 609

Geen bewaarder mag, op straffe van vervolging en veroordeling wegens willekeurige vrijheidsberoving, iemand in de gevangenis opnemen of vasthouden dan uit kracht hetzij van een bevel tot bewaring, hetzij van een bevel tot aanhouding in de bij de wet vereiste vorm uitgevaardigd, hetzij van een arrest van verwijzing naar het hof van assisen, van een arrest of vonnis van veroordeling tot een ~~criminele straf of een gevangenisstraf~~ **vrijheidsbenemende straf**, en zonder dat de overschrijving ervan op zijn register gedaan is.

Art. 618

Als schuldig of medeplichtig aan willekeurige ~~vrijheidsberoving~~ **deelneemer aan het misdrijf bedoeld in artikel 219 van het Strafwetboek** wordt vervolgd ieder

vertonen aan de houder van het bevel van de burgerlijke officier die belast is met het toezicht op het huis van arrest, of de gevangenis, hetzij het bevel te vertonen dat hem zulks verbiedt, hetzij aan de rechter in de politierechtbank zijn registers over te leggen of hem van een gedeelte van zijn registers zodanig afschrift te laten nemen als deze nodig oordeelt.

Art. 619

Veroordelingen tot een politiestraf worden uitgewist na een termijn van drie jaar te rekenen van de dag van de definitieve rechterlijke beslissing waarbij zij zijn uitgesproken. De uitwissing verhindert evenwel niet de invordering van de door die definitieve rechterlijke beslissing opgelegde geldboete. Onder dezelfde voorwaarden worden de veroordeling bij eenvoudige schuldigverklaring en de beslissing tot opschorting van de uitspraak van de veroordeling uitgewist indien het feit waarvoor de beslissing werd uitgesproken strafbaar is met een politiestraf. De beslissing tot opschorting van de uitspraak van de veroordeling wordt niet vóór het verstrijken van de proeftermijn uitgewist.

Het vorige lid is niet van toepassing op veroordelingen die een vervallenverklaring of ontzetting inhouden uitgesproken volgens het vonnis waarvan de gevolgen zich over meer dan drie jaar uitstrekken, tenzij het gaat om een verval van het recht tot sturen wegens lichamelijke ongeschiktheid, uitgesproken op grond van de bepalingen van het koninklijk besluit van 16 maart 1968 tot coördinatie van de wetten betreffende de politie over het wegverkeer.

bewaarder die weigert hetzij, op de daartoe gedane vordering, de gevangene te vertonen aan de houder van het bevel van de burgerlijke officier die belast is met het toezicht op het huis van arrest, of de gevangenis, hetzij het bevel te vertonen dat hem zulks verbiedt, hetzij aan de rechter in de politierechtbank zijn registers over te leggen of hem van een gedeelte van zijn registers zodanig afschrift te laten nemen als deze nodig oordeelt.

Art. 619

§ 1. Wordt uitgewist na een termijn van drie jaar te rekenen van de dag van de definitieve rechterlijke beslissing waarbij zij zijn uitgesproken :

1° de geldboete tot ten hoogste 20.000 euro;

2° de werkstraf tot ten hoogste honderdtwintig uur;

3° de probatiestraf tot ten hoogste twaalf maanden;

4° de verbeurdverklaring;

5° de geldstraf vastgesteld op basis van het verwachte of behaalde voordeel uit het misdrijf ;

6° de dienstverleningsstraf ten gunste van de gemeenschap, geraamd op een bedrag tot ten hoogste 20.000 euro ;

7° behoudens bij een andersluidende, bijzonder gemotiveerde beslissing van de rechter , de veroordeling bij schuldigverklaring.

8° de als hoofdstraf uitgesproken bijkomende straf, behoudens wanneer de rechter in zijn beslissing uitdrukkelijk en kortere uitwissingstermijn bepaalt dewelke evenwel niet korter mag zijn dan de duur van de uitgesproken straf.

Wanneer de rechter een rechtspersoon veroordeelt tot twee hoofdstraffen , overeenkomstig artikel 38, zevende lid, 4°, van het Strafwetboek, worden de straffen elk afzonderlijk overeenkomstig dit artikel uitgewist.

De beslissing tot opschorting van de uitspraak van de veroordeling wordt uitgewist na het verstrijken van de proeftijd voor zover de opschorting niet werd herroepen.

§ 2. De uitwissing verhindert evenwel niet de invordering van de door de definitieve rechterlijke beslissing opgelegde geldboete of de geldstraf

vastgesteld op basis van het verwachte of uit het misdrijf behaalde voordeel.

§ 3. Dit artikel is niet van toepassing op veroordelingen die een vervallenverklaring of ontzetting inhouden uitgesproken volgens het vonnis waarvan de gevolgen zich over meer dan drie jaar uitstrekken, tenzij het gaat om een verval van het recht tot sturen wegens lichamelijke ongeschiktheid, uitgesproken op grond van de bepalingen van de wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij het koninklijk besluit van 6 maart 1968.

§ 4. Beslissingen in strafzaken genomen door buitenlandse rechtscolleges zoals bedoeld in artikel 590, 16°, worden uitgewist zodra het Centraal Strafregister door de bevoegde buitenlandse instanties in kennis wordt gesteld van de uitwissing van de veroordeling of het herstel in eer en rechten ten aanzien van de veroordeelde persoon.

Art. 621

Iedere veroordeelde tot straffen die niet kunnen worden uitgewist overeenkomstig artikel 619, kan in eer en rechten hersteld worden, indien hij sedert ten minste tien jaar geen zodanig herstel heeft genoten.

Het eerste lid geldt eveneens voor de personen veroordeeld bij eenvoudige schuldigverklaring of die de opschorting van de uitspraak van de veroordeling genieten, indien de beslissing niet kan worden uitgewist overeenkomstig artikel 619.

Indien het herstel in eer en rechten sedert minder dan tien jaar is verleend en alleen betrekking heeft op de veroordelingen bedoeld in artikel 627, kan het Hof evenwel beslissen dat zulks geen beletsel vormt voor een nieuw herstel in eer en rechten voor het verstrijken van deze termijn.

Art. 623

De veroordeelde moet voldaan hebben aan de in het vonnis bepaalde verplichting tot teruggave, schadevergoeding en betaling van kosten, en indien hij veroordeeld is wegens overtreding van artikel 489ter van het Strafwetboek moet hij het passief van het faillissement, hoofdsom, interesten en kosten, hebben gekweten.

Art. 621

Iedere veroordeelde tot straffen die niet kunnen worden uitgewist overeenkomstig artikel 619, kan in eer en rechten hersteld worden, indien hij sedert ten minste tien jaar geen zodanig herstel heeft genoten.

~~Het eerste lid geldt eveneens voor de personen veroordeeld bij eenvoudige schuldigverklaring of die de opschorting van de uitspraak van de veroordeling genieten, indien de beslissing niet kan worden uitgewist overeenkomstig artikel 619.~~

Indien het herstel in eer en rechten sedert minder dan tien jaar is verleend en alleen betrekking heeft op de veroordelingen bedoeld in artikel 627, kan het Hof evenwel beslissen dat zulks geen beletsel vormt voor een nieuw herstel in eer en rechten voor het verstrijken van deze termijn.

Art. 623

De veroordeelde moet voldaan hebben aan de in het vonnis bepaalde verplichting tot teruggave, schadevergoeding en betaling van kosten, en indien hij veroordeeld is wegens overtreding van ~~artikel 489ter~~ **artikel 491** van het Strafwetboek moet hij het passief van het faillissement, hoofdsom, interesten en kosten, hebben gekweten.

Het hof dat over het verzoek tot eerherstel

Het hof dat over het verzoek tot eerherstel moet beslissen, kan de veroordeelde evenwel van deze voorwaarde ontslaan, indien hij aantoonst dat hij in de onmogelijkheid verkeerde om aan de verplichtingen te voldoen hetzij wegens zijn onvermogen, hetzij wegens enig ander feit waaraan hij geen schuld heeft. Het hof kan in dat geval, onverminderd de rechten van de schuldeisers, ook het gedeelte bepalen van de teruggave, de schadevergoeding, de gerechtskosten en het passief, dat de veroordeelde moet hebben voldaan alvorens hem herstel in eer en rechten kan worden toegestaan.

Art. 625

De proeftijd, die voortduurt tot de dag waarop het arrest van eerherstel wordt gewezen, loopt:

1° Van de dag van de voorwaardelijke veroordeling, van de veroordeling bij eenvoudige schuldigverklaring of de beslissing tot opschorting van de uitspraak van de veroordeling;

2° Van de dagtekening van het koninklijk genadebesluit waarbij de straf voorwaardelijk wordt gemaakt;

3° Van de dag van de voorwaardelijke invrijheidstelling, mits de definitieve invrijheidstelling verkregen is ten tijde van het indienen van de aanvraag;

3°bis van de dag van de invrijheidstelling onder toezicht, mits de terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbank een einde heeft genomen ten tijde van het indienen van de aanvraag;

4° In de overige gevallen bedoeld bij artikel 622, van de dag van het verval van de straffen of van de dag waarop zij verjaren, voor zover de niet-uitvoering niet te wijten is aan de verzoeker.

Art. 626

§ 1. De minimumduur van de proeftijd is bepaald op drie jaar voor veroordelingen tot politiestrafen of correctionele straffen die een gevangenisstraf van vijf jaar niet te boven gaan.

In het geval van veroordelingen bij eenvoudige schuldigverklaring, bedraagt de

moet beslissen, kan de veroordeelde evenwel van deze voorwaarde ontslaan, indien hij aantoonst dat hij in de onmogelijkheid verkeerde om aan de verplichtingen te voldoen hetzij wegens zijn onvermogen, hetzij wegens enig ander feit waaraan hij geen schuld heeft. Het hof kan in dat geval, onverminderd de rechten van de schuldeisers, ook het gedeelte bepalen van de teruggave, de schadevergoeding, de gerechtskosten en het passief, dat de veroordeelde moet hebben voldaan alvorens hem herstel in eer en rechten kan worden toegestaan.

Art. 625

W 07-04-1964, art. 8> De proeftijd, die voortduurt tot de dag waarop het arrest van eerherstel wordt gewezen, loopt:

~~1° Van de dag van de voorwaardelijke veroordeling, van de veroordeling bij eenvoudige schuldigverklaring of de beslissing tot opschorting van de uitspraak van de veroordeling~~

1° Van de dag van de definitieve voorwaardelijke veroordeling;

2° Van de dagtekening van het koninklijk genadebesluit waarbij de straf voorwaardelijk wordt gemaakt;

3° Van de dag van de voorwaardelijke invrijheidstelling, mits de definitieve invrijheidstelling verkregen is ten tijde van het indienen van de aanvraag;

3°bis van de dag van de invrijheidstelling onder toezicht, mits de terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbank een einde heeft genomen ten tijde van het indienen van de aanvraag;

4° In de overige gevallen bedoeld bij artikel 622, van de dag van het verval van de straffen of van de dag waarop zij verjaren, voor zover de niet-uitvoering niet te wijten is aan de verzoeker.

Art. 626

§ 1. De minimumduur van de proeftijd is bepaald op drie jaar voor veroordelingen tot ~~politiestrafen of correctionele straffen~~ die een gevangenisstraf van vijf jaar niet te boven gaan.

~~In het geval van veroordelingen bij eenvoudige schuldigverklaring, bedraagt de~~

minimumduur van de proeftijd drie jaar, als de feiten die ten grondslag liggen van de veroordeling strafbaar zijn met een politiestraf of een correctionele straf.

Die termijn wordt echter op ten minste zes jaar gebracht, indien de verzoeker wegens wettelijke herhaling veroordeeld is overeenkomstig de artikelen 54 tot 57bis van het Strafwetboek, of indien hij ter beschikking van de strafuitvoeringsrechtbank is gesteld ingevolge de artikelen 34bis, 34ter of 34quater van het Strafwetboek.

§ 2. De minimumduur van de proeftijd is bepaald op vijf jaar voor veroordelingen tot criminele straffen of tot correctionele straffen die een gevangenisstraf van vijf jaar te boven gaan.

In het geval van veroordelingen bij eenvoudige schuldigverklaring, bedraagt de minimumduur van de proeftijd vijf jaar, als de feiten die ten grondslag liggen van de veroordeling strafbaar zijn met een criminele straf.

Die termijn wordt echter op ten minste tien jaar gebracht, indien de verzoeker wegens wettelijke herhaling veroordeeld is overeenkomstig de artikelen 54 tot 57bis van het Strafwetboek, of indien hij ter beschikking van de strafuitvoeringsrechtbank is gesteld ingevolge de artikelen 34bis, 34ter of 34quater van het Strafwetboek.

§ 3. Wat de voorwaardelijke veroordelingen betreft, mag de duur van de proeftijd niet minder bedragen dan de duur van het uitstel, tenzij deze bij genade werd verminderd. Wat de beslissing tot opschorting van de uitspraak van de veroordeling betreft, mag de duur van de proeftijd niet minder zijn dan de duur van de proeftermijn waarin de opschorting van de uitspraak is voorzien.

Art. 627

Indien de verzoeker tijdens de proeftijd bedoeld in de vorige artikelen veroordeeld is

~~minimumduur van de proeftijd drie jaar, als de feiten die ten grondslag liggen van de veroordeling strafbaar zijn met een politiestraf of een correctionele straf.~~

~~Die termijn wordt echter op ten minste zes jaar gebracht, indien de verzoeker wegens wettelijke herhaling veroordeeld is overeenkomstig de artikelen 54 tot 57bis van het Strafwetboek, of indien hij ter beschikking van de strafuitvoeringsrechtbank is gesteld ingevolge de artikelen 34bis, 34ter of 34quater van het Strafwetboek.~~
overeenkomstig artikel 60 van het Strafwetboek of indien hij ter beschikking van de strafuitvoeringsrechtbank is gesteld.

~~§ 2. De minimumduur van de proeftijd is bepaald op vijf jaar voor veroordelingen tot criminele straffen of tot correctionele straffen die een gevangenisstraf van vijf jaar te boven gaan.~~

~~In het geval van veroordelingen bij eenvoudige schuldigverklaring, bedraagt de minimumduur van de proeftijd vijf jaar, als de feiten die ten grondslag liggen van de veroordeling strafbaar zijn met een criminele straf.~~

~~Die termijn wordt echter op ten minste tien jaar gebracht, indien de verzoeker wegens wettelijke herhaling veroordeeld is overeenkomstig de artikelen 54 tot 57bis van het Strafwetboek, of indien hij ter beschikking van de strafuitvoeringsrechtbank is gesteld ingevolge de artikelen 34bis, 34ter of 34quater van het Strafwetboek.~~
overeenkomstig artikel 60 van het Strafwetboek of indien hij ter beschikking van de strafuitvoeringsrechtbank is gesteld.

~~§ 3. Wat de voorwaardelijke veroordelingen betreft, mag de duur van de proeftijd niet minder bedragen dan de duur van het uitstel, tenzij deze bij genade werd verminderd. Wat de beslissing tot opschorting van de uitspraak van de veroordeling betreft, mag de duur van de proeftijd niet minder zijn dan de duur van de proeftermijn waarin de opschorting van de uitspraak is voorzien.~~

Art. 627

Indien de verzoeker tijdens de proeftijd bedoeld in de vorige artikelen veroordeeld is

bij eenvoudige schuldigverklaring, hij het voorwerp is geweest van een beslissing waarbij de opschorting van de uitspraak van een veroordeling wordt gelast of veroordeeld is tot een politiestraf, tot een correctionele geldboete of tot een correctionele hoofdgevangenisstraf van ten hoogste een maand wegens overtreding van : de artikelen 242, 263, 283, 285, 294, 295, tweede lid, 361, 362, 419, 420, 421, 422 en 519 van het Strafwetboek; de artikelen 333 en 334 van hetzelfde Wetboek, die betrekking hebben op gevallen van nalatigheid; bijzondere wetten en verordeningen, kan het Hof beslissen dat deze veroordelingen geen beletsel vormen voor de toekenning van het herstel in eer en rechten.

Art. 629

§ 1. Wanneer de verzoeker een natuurlijke persoon is, laat de procureur des Konings zich afgeven :
 1° een uittreksel uit het strafregister van de verzoeker;
 2° een voor eensluidend verklaard uittreksel uit alle arresten en vonnissen in strafzaken die de verzoeker betreffen;
 3° een uittreksel uit het moraliteitsregister van de verzoeker gehouden tijdens de uitvoering van de vrijheidsstraffen of de maatregelen van vrijheidsbeneming die hij heeft ondergaan;
 4° de verklaringen van de burgemeesters van de gemeenten waar hij gedurende de proeftijd heeft verbleven, betreffende het tijdstip en de duur van zijn verblijf in elke gemeente, zijn beroepsarbeid, zijn middelen van bestaan en zijn gedrag gedurende die tijd.

De in het eerste lid, 2°, bedoelde uittreksels vermelden, benevens de juiste aard van de feiten en de uitgesproken straffen of maatregelen, iedere veroordeling tot teruggave, tot schadevergoeding jegens een burgerlijke partij en in de proceskosten.

§ 2. Wanneer de verzoeker een rechtspersoon is, laat de procureur des Konings zich afgeven :
 1° een uittreksel uit het strafregister van de

~~bij eenvoudige schuldigverklaring, hij het voorwerp is geweest van een beslissing waarbij de opschorting van de uitspraak van een veroordeling wordt gelast of veroordeeld is tot een politiestraf, tot een correctionele geldboete of tot een correctionele hoofdgevangenisstraf van ten hoogste een maand wegens overtreding van : tot een straf van niveau 1 wegens overtreding van de artikelen 242, 263, 283, 285, 294, 295, tweede lid, 361, 362, 419, 420, 421, 422 en 519 106, 107, 217, 218, 358, 359, 360, 361, 505, 512 en 640 van het Strafwetboek;~~

~~de artikelen 333 en 334 van hetzelfde Wetboek, die betrekking hebben op~~ **artikel 685, dat betrekking heeft op** gevallen van nalatigheid;

bijzondere wetten en verordeningen, kan het Hof beslissen dat deze veroordelingen geen beletsel vormen voor de toekenning van het herstel in eer en rechten.

Art. 629

§ 1. Wanneer de verzoeker een natuurlijke persoon is, laat de procureur des Konings zich afgeven :
 1° een uittreksel uit het strafregister van de verzoeker;
 2° een voor eensluidend verklaard uittreksel uit alle arresten en vonnissen in strafzaken die de verzoeker betreffen;
 3° een uittreksel uit het moraliteitsregister van de verzoeker gehouden tijdens de uitvoering van de vrijheidsstraffen of de maatregelen van vrijheidsbeneming die hij heeft ondergaan;
 4° de verklaringen van de burgemeesters van de gemeenten waar hij gedurende de proeftijd heeft verbleven, betreffende het tijdstip en de duur van zijn verblijf in elke gemeente, zijn beroepsarbeid, zijn middelen van bestaan en zijn gedrag gedurende die tijd.

De in het eerste lid, 2°, bedoelde uittreksels vermelden, benevens de juiste aard van de feiten en de uitgesproken straffen of maatregelen, iedere veroordeling tot teruggave, tot schadevergoeding jegens een burgerlijke partij en in de proceskosten.

§ 2. Wanneer de verzoeker een rechtspersoon is, laat de procureur des Konings zich afgeven :
 1° een uittreksel uit het strafregister van de

verzoeker;

2° een voor eensluidend verklaard uittreksel uit alle arresten en vonnissen in strafzaken de verzoeker betreffende.

Die uittreksels vermelden, benevens de juiste aard van de feiten en de uitgesproken straffen of maatregelen, iedere veroordeling tot teruggave, tot schadevergoeding jegens een burgerlijke partij en in de proceskosten.

3° de verklaringen van de burgemeesters van de gemeenten waar de rechtspersoon zijn maatschappelijke zetel of een exploitatiezetel gevestigd was tijdens de proeftijd, betreffende de elementen die door de procureur des Konings worden bepaald om de aanvraag tot herstel in eer en rechten te beoordelen.

Wanneer de verzoeker een rechtspersoon is met maatschappelijke zetel of een exploitatiezetel in het buitenland, bepaalt de procureur des Konings welke verklaringen moeten worden overgelegd ter vervanging van de hierboven bedoelde, of verschaft zich de nodige bescheiden.

§ 3. De procureur des Konings wint ambtshalve of op verzoek van de procureur-generaal alle nodig geachte inlichtingen in. Hij zendt het dossier met de stukken en zijn advies aan de procureur-generaal.

Wanneer de verzoeker een natuurlijke persoon is en het voorwerp is geweest van een beslissing waarbij de opschorting van de uitspraak van de veroordeling is gelast of is veroordeeld voor feiten bedoeld in de artikelen 417/7 tot 417/24, 417/55 en 417/58 van het Strafwetboek of voor feiten bedoeld in de artikelen 417/25 tot 417/48, 417/52 tot 417/54, 417/59, 417/62 en 417/63 van hetzelfde Wetboek indien ze gepleegd werden op minderjarigen of met hun deelneming, bevat het dossier het advies van een dienst die gespecialiseerd is in de begeleiding of de behandeling van seksuele delinquenten.

verzoeker;

2° een voor eensluidend verklaard uittreksel uit alle arresten en vonnissen in strafzaken de verzoeker betreffende.

Die uittreksels vermelden, benevens de juiste aard van de feiten en de uitgesproken straffen of maatregelen, iedere veroordeling tot teruggave, tot schadevergoeding jegens een burgerlijke partij en in de proceskosten.

3° de verklaringen van de burgemeesters van de gemeenten waar de rechtspersoon zijn maatschappelijke zetel of een exploitatiezetel gevestigd was tijdens de proeftijd, betreffende de elementen die door de procureur des Konings worden bepaald om de aanvraag tot herstel in eer en rechten te beoordelen.

Wanneer de verzoeker een rechtspersoon is met maatschappelijke zetel of een exploitatiezetel in het buitenland, bepaalt de procureur des Konings welke verklaringen moeten worden overgelegd ter vervanging van de hierboven bedoelde, of verschaft zich de nodige bescheiden.

§ 3. De procureur des Konings wint ambtshalve of op verzoek van de procureur-generaal alle nodig geachte inlichtingen in. Hij zendt het dossier met de stukken en zijn advies aan de procureur-generaal.

Wanneer de verzoeker een natuurlijke persoon is en ~~het voorwerp is geweest van een beslissing waarbij de opschorting van de uitspraak van de veroordeling is gelast of is veroordeeld voor feiten bedoeld in de artikelen 417/7 tot 417/24, 417/55 en 417/58 van het Strafwetboek of voor feiten bedoeld in de artikelen 417/25 tot 417/48, 417/52 tot 417/54, 417/59, 417/62 en 417/63 van hetzelfde Wetboek~~ **een straf heeft ondergaan voor feiten bedoeld in de artikelen 134 tot 149 en 151 van het Strafwetboek of voor feiten bedoeld in de artikelen 152 tot 168, 170 tot 174, 174 tot 179, 183 tot 185 en 192 van hetzelfde Wetboek** indien ze gepleegd werden op minderjarigen of met hun deelneming, bevat het dossier het advies van een dienst die gespecialiseerd is in de begeleiding of de behandeling van seksuele delinquenten.

HOOFDSTUK 3 – Wijzigingen van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

Art. 1

Voor de arrestatie bij op heterdaad ontdekte misdaad of op heterdaad ontdekt wanbedrijf gelden de volgende regels :

1° de vrijheidsbeneming mag in geen geval langer duren dan achtenveertig uren;

2° de agenten van de openbare macht stellen de verdachte van wie zij de vlucht hebben verhinderd, onmiddellijk ter beschikking van de officier van gerechtelijke politie. De termijn van achtenveertig uren waarvan sprake is in het 1°, gaat in op het ogenblik dat de verdachte, ten gevolge van het optreden van de agent van de openbare macht, niet meer beschikt over de vrijheid van komen en gaan;

3° iedere particulier die iemand vasthoudt die bij een misdaad of wanbedrijf op heterdaad betrapt werd, geeft de feiten onverwijld aan bij een agent van de openbare macht. De termijn van achtenveertig uren waarvan sprake is in het 1°, gaat in op het ogenblik dat die aangifte wordt gedaan;

4° zodra de officier van gerechtelijke politie tot arrestatie is overgegaan, deelt hij dit onverwijld mee aan de procureur des Konings door middel van de snelste communicatiemiddelen. Hij voert de bevelen van deze magistraat uit, zowel wat de vrijheidsbeneming als wat de uit te voeren plichten betreft;

5° indien het misdrijf het voorwerp uitmaakt van een gerechtelijk onderzoek, wordt de in het 4° bedoelde mededeling gedaan aan de onderzoeksrechter;

6° van de aanhouding wordt proces-verbaal opgemaakt.

Dit proces-verbaal vermeldt :

a) het juiste uur van de effectieve vrijheidsbeneming, met nauwkeurige opgave van de omstandigheden waarin de vrijheidsbeneming tot stand gekomen is;

b) de mededelingen gedaan overeenkomstig het 4° en het 5°, met opgave van het juiste uur en van de beslissingen genomen door de magistraat.

Art. 2

Buiten het geval van op heterdaad ontdekte misdaad of op heterdaad ontdekt wanbedrijf, kan een persoon tegen wie ernstige

Art. 1

Voor de arrestatie bij ~~op heterdaad ontdekte misdaad of op heterdaad ontdekt wanbedrijf~~ **een op heterdaad ontdekt misdrijf** gelden de volgende regels :

1° de vrijheidsbeneming mag in geen geval langer duren dan achtenveertig uren;

2° de agenten van de openbare macht stellen de verdachte van wie zij de vlucht hebben verhinderd, onmiddellijk ter beschikking van de officier van gerechtelijke politie. De termijn van achtenveertig uren waarvan sprake is in het 1°, gaat in op het ogenblik dat de verdachte, ten gevolge van het optreden van de agent van de openbare macht, niet meer beschikt over de vrijheid van komen en gaan;

3° iedere particulier die iemand vasthoudt die bij een ~~misdrijf of wanbedrijf~~ **misdrijf** op heterdaad betrapt werd, geeft de feiten onverwijld aan bij een agent van de openbare macht. De termijn van achtenveertig uren waarvan sprake is in het 1°, gaat in op het ogenblik dat die aangifte wordt gedaan;

4° zodra de officier van gerechtelijke politie tot arrestatie is overgegaan, deelt hij dit onverwijld mee aan de procureur des Konings door middel van de snelste communicatiemiddelen. Hij voert de bevelen van deze magistraat uit, zowel wat de vrijheidsbeneming als wat de uit te voeren plichten betreft;

5° indien het misdrijf het voorwerp uitmaakt van een gerechtelijk onderzoek, wordt de in het 4° bedoelde mededeling gedaan aan de onderzoeksrechter;

6° van de aanhouding wordt proces-verbaal opgemaakt.

Dit proces-verbaal vermeldt :

a) het juiste uur van de effectieve vrijheidsbeneming, met nauwkeurige opgave van de omstandigheden waarin de vrijheidsbeneming tot stand gekomen is;

b) de mededelingen gedaan overeenkomstig het 4° en het 5°, met opgave van het juiste uur en van de beslissingen genomen door de magistraat.

Art. 2

Buiten het geval van op heterdaad ontdekte ~~misdrijf of op heterdaad ontdekt wanbedrijf~~ **misdrijf**, kan een persoon tegen wie

aanwijzingen van schuld aan een misdaad of een wanbedrijf bestaan, slechts ter beschikking van de rechter worden gesteld, en voor een termijn die niet langer duurt dan achtenveertig uren, met inachtneming van de volgende regels:

1° de beslissing tot arrestatie kan alleen worden genomen door de procureur des Konings;

2° indien deze persoon poogt te vluchten of poogt zich te onttrekken aan het toezicht van een agent van de openbare macht, mogen bewarende maatregelen worden getroffen in afwachting dat de procureur des Konings, onverwijld door de snelste communicatiemiddelen op de hoogte gebracht, een beslissing neemt;

3° van de beslissing tot arrestatie wordt onverwijld kennis gegeven aan de betrokkene. Deze kennisgeving bestaat in het mondeling mededelen van de beslissing in de taal van de rechtspleging;

4° er wordt een proces-verbaal opgemaakt. Dit proces-verbaal vermeldt :

a) de beslissing van de procureur des Konings, de door hem getroffen maatregelen en de wijze waarop deze zijn medegedeeld;

b) het juiste uur van de effectieve vrijheidsbeneming, met nauwkeurige opgave van de omstandigheden waarin de vrijheidsbeneming tot stand gekomen is;

c) het juiste uur van de kennisgeving aan de betrokkene van de beslissing tot arrestatie.

5° de gearresteerde of vastgehouden persoon wordt in vrijheid gesteld zodra de maatregel niet langer noodzakelijk is. De vrijheidsbeneming mag in geen geval langer duren dan achtenveertig uren te rekenen van de kennisgeving van de beslissing of, ingeval er bewarende dwangmaatregelen zijn genomen, te rekenen van het ogenblik dat de persoon niet meer beschikt over de vrijheid van komen en gaan;

6° wanneer de zaak aanhangig is bij de onderzoeksrechter, oefent deze de bevoegdheden uit die dit artikel aan de procureur des Konings opdraagt.

Art. 3

De onderzoeksrechter kan een met redenen omkleed bevel tot medebrenging uitvaardigen tegen elke persoon tegen wie ernstige aanwijzingen van schuld aan een

ernstige aanwijzingen van schuld aan een ~~misdad of een wanbedrijf~~ **misdrijf** bestaan, slechts ter beschikking van de rechter worden gesteld, en voor een termijn die niet langer duurt dan achtenveertig uren, met inachtneming van de volgende regels:

1° de beslissing tot arrestatie kan alleen worden genomen door de procureur des Konings;

2° indien deze persoon poogt te vluchten of poogt zich te onttrekken aan het toezicht van een agent van de openbare macht, mogen bewarende maatregelen worden getroffen in afwachting dat de procureur des Konings, onverwijld door de snelste communicatiemiddelen op de hoogte gebracht, een beslissing neemt;

3° van de beslissing tot arrestatie wordt onverwijld kennis gegeven aan de betrokkene. Deze kennisgeving bestaat in het mondeling mededelen van de beslissing in de taal van de rechtspleging;

4° er wordt een proces-verbaal opgemaakt. Dit proces-verbaal vermeldt :

a) de beslissing van de procureur des Konings, de door hem getroffen maatregelen en de wijze waarop deze zijn medegedeeld;

b) het juiste uur van de effectieve vrijheidsbeneming, met nauwkeurige opgave van de omstandigheden waarin de vrijheidsbeneming tot stand gekomen is;

c) het juiste uur van de kennisgeving aan de betrokkene van de beslissing tot arrestatie.

5° de gearresteerde of vastgehouden persoon wordt in vrijheid gesteld zodra de maatregel niet langer noodzakelijk is. De vrijheidsbeneming mag in geen geval langer duren dan achtenveertig uren te rekenen van de kennisgeving van de beslissing of, ingeval er bewarende dwangmaatregelen zijn genomen, te rekenen van het ogenblik dat de persoon niet meer beschikt over de vrijheid van komen en gaan;

6° wanneer de zaak aanhangig is bij de onderzoeksrechter, oefent deze de bevoegdheden uit die dit artikel aan de procureur des Konings opdraagt.

Art. 3

De onderzoeksrechter kan een met redenen omkleed bevel tot medebrenging uitvaardigen tegen elke persoon tegen wie ernstige aanwijzingen van schuld aan een

misdaad of een wanbedrijf bestaan en die niet reeds te zijner beschikking is gesteld.

Het bevel tot medebrenging levert ten aanzien van deze personen een titel van vrijheidsbeneming van maximum achtenveertig uren op, te rekenen van het tijdstip van effectieve vrijheidsbeneming zoals bedoeld in de artikelen 1 en 2.

Art. 4

Ook tegen de getuigen die weigeren te verschijnen op de dagvaarding die hun werd gedaan, kan de onderzoeksrechter bevelen tot medebrenging uitvaardigen overeenkomstig artikel 80 van het Wetboek van Strafvordering en onverminderd de geldboete bepaald bij dat artikel.

Art. 15

Het verzuim van de vormen die voorgeschreven zijn voor het bevel tot medebrenging, wordt altijd gestraft met geldboete van ten minste vijftig frank ten laste van de griffier en kan aanleiding geven tot vermaning van de onderzoeksrechter en van de procureur des Konings, en zelfs tot verhaal op de rechter.

Art. 16

§ 1. Slechts in geval van volstreekte noodzakelijkheid voor de openbare veiligheid en indien het feit voor de verdachte een correctionele hoofdgevangenisstraf van een jaar of een zwaardere straf tot gevolg kan hebben, kan de onderzoeksrechter een bevel tot aanhouding verlenen.

De onderzoeksrechter beslist eveneens of dit bevel tot aanhouding moet worden uitgevoerd ofwel in een gevangenis, ofwel door een hechtenis onder elektronisch toezicht. De uitvoering van de hechtenis onder elektronisch toezicht, die inhoudt dat de betrokkene, met uitzondering van toegestane verplaatsingen, voortdurend op een bepaald adres moet verblijven, vindt plaats overeenkomstig de door de Koning bepaalde nadere regels.

Deze maatregel mag niet worden getroffen met het oog op onmiddellijke bestraffing,

~~misdaad of een wanbedrijf~~ **misdrijf** bestaan en die niet reeds te zijner beschikking is gesteld.

Het bevel tot medebrenging levert ten aanzien van deze personen een titel van vrijheidsbeneming van maximum achtenveertig uren op, te rekenen van het tijdstip van effectieve vrijheidsbeneming zoals bedoeld in de artikelen 1 en 2.

Art. 4

Ook tegen de getuigen die weigeren te verschijnen op de dagvaarding die hun werd gedaan, kan de onderzoeksrechter bevelen tot medebrenging uitvaardigen overeenkomstig artikel 80 van het Wetboek van Strafvordering en onverminderd ~~de geldboete bepaald bij dat artikel~~ **straf bepaald in artikel 654 van de Strafwetboek.**

Art. 15

Het verzuim van de vormen die voorgeschreven zijn voor het bevel tot medebrenging, ~~wordt altijd gestraft met geldboete van ten minste vijftig frank ten laste van de griffier en~~ kan aanleiding geven tot vermaning van de onderzoeksrechter en van de procureur des Konings, en zelfs tot verhaal op de rechter.

Art. 16

§ 1. Slechts in geval van volstreekte noodzakelijkheid voor de openbare veiligheid en indien het feit voor de verdachte ~~een correctionele hoofdgevangenisstraf van een jaar~~ **straf van niveau 2** of een zwaardere straf tot gevolg kan hebben, kan de onderzoeksrechter een bevel tot aanhouding verlenen.

De onderzoeksrechter beslist eveneens of dit bevel tot aanhouding moet worden uitgevoerd ofwel in een gevangenis, ofwel door een hechtenis onder elektronisch toezicht. De uitvoering van de hechtenis onder elektronisch toezicht, die inhoudt dat de betrokkene, met uitzondering van toegestane verplaatsingen, voortdurend op een bepaald adres moet verblijven, vindt plaats overeenkomstig de door de Koning bepaalde nadere regels.

Deze maatregel mag niet worden getroffen met het oog op onmiddellijke bestraffing,

noch met het oog op de uitoefening van enige andere vorm van dwang.

Indien het maximum van de van toepassing zijnde straf vijftien jaar opsluiting of, bij misdrijven bedoeld in boek II, titel I ter, van het Strafwetboek, vijf jaar gevangenisstraf niet te boven gaat, mag het bevel slechts worden verleend als er ernstige redenen bestaan om te vrezen dat de in vrijheid gelaten verdachte nieuwe misdaden of wanbedrijven zou plegen, zich aan het optreden van het gerecht zou onttrekken, bewijzen zou pogen te laten verdwijnen of zich zou verstaan met derden. Behalve voor de strafbare feiten gepleegd in het kader van een vereniging bedoeld in artikel 322 van het Strafwetboek of in het kader van een criminele organisatie bedoeld in artikel 324bis van het Strafwetboek, voor de strafbare feiten bedoeld in de artikelen 433quinquies tot 433octies van het Strafwetboek, de strafbare feiten bedoeld in de artikelen 77bis tot 77quinquies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en voor de strafbare feiten bedoeld in artikel 2bis, § 3, b), en § 4, b), van de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, psychotrope stoffen, ontsmettingsstoffen en antiseptica en van de stoffen die kunnen gebruikt worden voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen en psychotrope stoffen, kan de voorwaarde dat er ernstige redenen bestaan om te vrezen dat de verdachte zich zou verstaan met derden enkel het verlenen van een bevel tot aanhouding, de handhaving ervan bij de eerste verschijning overeenkomstig artikel 21 en bij de eerste maandelijks verschijning overeenkomstig artikel 22 motiveren.

noch met het oog op de uitoefening van enige andere vorm van dwang.

Indien het maximum van de van toepassing zijnde straf ~~vijftien jaar opsluiting of, bij misdrijven bedoeld in boek II, titel I ter, van het Strafwetboek, vijf jaar gevangenisstraf~~ **een straf van niveau 4 of, bij misdrijven bedoeld in boek II, titel 4, hoofdstuk 1, een straf van niveau 3** niet te boven gaat, mag het bevel slechts worden verleend als er ernstige redenen bestaan om te vrezen dat de in vrijheid gelaten verdachte ~~nieuwe misdaden of wanbedrijven~~ **nieuwe misdrijven** zou plegen, zich aan het optreden van het gerecht zou onttrekken, bewijzen zou pogen te laten verdwijnen of zich zou verstaan met derden. ~~Behalve voor de strafbare feiten gepleegd in het kader van een vereniging bedoeld in artikel 322 artikel 403 van het Strafwetboek of in het kader van een criminele organisatie bedoeld in artikel 324bis artikel 406 van het Strafwetboek, voor de strafbare feiten bedoeld in de artikelen 433quinquies tot 433octies artikelen 258 tot 260 van het Strafwetboek, de strafbare feiten bedoeld in de artikelen 77bis tot 77quinquies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen~~ **Behalve voor de strafbare feiten bedoeld in de artikelen 258 tot 260 van het Strafwetboek, voor de strafbare feiten gepleegd in het kader van een vereniging bedoeld in artikel 403 van het Strafwetboek of in het kader van een criminele organisatie bedoeld in artikel 406 van het Strafwetboek** en voor de strafbare feiten bedoeld in artikel 2bis, § 3, b), en § 4, b), van de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, psychotrope stoffen, ontsmettingsstoffen en antiseptica en van de stoffen die kunnen gebruikt worden voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen en psychotrope stoffen, kan de voorwaarde dat er ernstige redenen bestaan om te vrezen dat de verdachte zich zou verstaan met derden enkel het verlenen van een bevel tot aanhouding, de handhaving ervan bij de eerste verschijning overeenkomstig artikel 21 en bij de eerste maandelijks verschijning overeenkomstig artikel 22 motiveren.

§ 2. Tenzij de verdachte voortvluchtig is of zich verbergt, moet de onderzoeksrechter alvorens een bevel tot aanhouding te verlenen, de verdachte ondervragen over de feiten die aan de beschuldiging ten grondslag liggen en die aanleiding kunnen geven tot de afgifte van een bevel tot aanhouding en zijn opmerkingen horen. Bij ontstentenis van deze ondervraging, wordt de inverdenkinggestelde in vrijheid gesteld. De verdachte heeft recht op bijstand van zijn advocaat tijdens de ondervraging. Alleen de meerderjarige verdachte kan hiervan vrijwillig en weloverwogen afstand doen. De onderzoeksrechter maakt melding van deze afstand in het proces-verbaal van het verhoor.

De advocaat mag opmerkingen formuleren overeenkomstig artikel 47bis, § 6, 7), van het Wetboek van strafvordering.

De onderzoeksrechter verwittigt de advocaat tijdig van de plaats en het uur van de ondervraging die bijwoont, onverminderd de uitzonderingen bepaald in artikel 2bis, § 9

De onderzoeksrechter moet de verdachte eveneens meedelen dat tegen hem een aanhoudingsbevel kan worden uitgevaardigd en hij moet zijn opmerkingen en, in voorkomend geval, die van zijn advocaat ter zake horen.

Al deze gegevens worden vermeld in het proces-verbaal van verhoor.

Wanneer het bevel tot aanhouding wordt uitgevoerd overeenkomstig artikel 19, § 1bis, gebeurt deze ondervraging door middel van radio, telefoon, audiovisuele of andere technische middelen die een rechtstreekse overbrenging van de stem tussen de onderzoeksrechter en de verdachte toelaten en de vertrouwelijkheid van hun gesprek waarborgen.

§ 3. Het bevel tot aanhouding wordt dadelijk na de eerste ondervraging van de verdachte door de onderzoeksrechter verleend, tenzij de rechter onderzoeksmaatregelen treft om een gegeven van de ondervraging te controleren, terwijl de verdachte te zijner beschikking blijft.

§ 4. Indien de verdachte nog geen advocaat heeft, herinnert de onderzoeksrechter hem eraan dat hij het recht heeft een advocaat te kiezen en neemt hij contact op met de permanentiedienst die wordt georganiseerd

§ 2. Tenzij de verdachte voortvluchtig is of zich verbergt, moet de onderzoeksrechter alvorens een bevel tot aanhouding te verlenen, de verdachte ondervragen over de feiten die aan de beschuldiging ten grondslag liggen en die aanleiding kunnen geven tot de afgifte van een bevel tot aanhouding en zijn opmerkingen horen. Bij ontstentenis van deze ondervraging, wordt de inverdenkinggestelde in vrijheid gesteld.

De verdachte heeft recht op bijstand van zijn advocaat tijdens de ondervraging. Alleen de meerderjarige verdachte kan hiervan vrijwillig en weloverwogen afstand doen. De onderzoeksrechter maakt melding van deze afstand in het proces-verbaal van het verhoor.

De advocaat mag opmerkingen formuleren overeenkomstig artikel 47bis, § 6, 7), van het Wetboek van strafvordering.

De onderzoeksrechter verwittigt de advocaat tijdig van de plaats en het uur van de ondervraging die bijwoont, onverminderd de uitzonderingen bepaald in artikel 2bis, § 9

De onderzoeksrechter moet de verdachte eveneens meedelen dat tegen hem een aanhoudingsbevel kan worden uitgevaardigd en hij moet zijn opmerkingen en, in voorkomend geval, die van zijn advocaat ter zake horen.

Al deze gegevens worden vermeld in het proces-verbaal van verhoor.

Wanneer het bevel tot aanhouding wordt uitgevoerd overeenkomstig artikel 19, § 1bis, gebeurt deze ondervraging door middel van radio, telefoon, audiovisuele of andere technische middelen die een rechtstreekse overbrenging van de stem tussen de onderzoeksrechter en de verdachte toelaten en de vertrouwelijkheid van hun gesprek waarborgen.

§ 3. Het bevel tot aanhouding wordt dadelijk na de eerste ondervraging van de verdachte door de onderzoeksrechter verleend, tenzij de rechter onderzoeksmaatregelen treft om een gegeven van de ondervraging te controleren, terwijl de verdachte te zijner beschikking blijft.

§ 4. Indien de verdachte nog geen advocaat heeft, herinnert de onderzoeksrechter hem eraan dat hij het recht heeft een advocaat te kiezen en neemt hij contact op met de permanentiedienst die wordt georganiseerd

door de Orde van Vlaamse balies en de "Ordre des barreaux francophones et germanophone", of bij gebrek hieraan door de stafhouder van de Orde of zijn gemachtigde. Van die formaliteiten wordt melding gemaakt in het proces-verbaal van verhoor.

§ 5. Het bevel tot aanhouding bevat de opgave van het feit waarvoor het wordt verleend, vermeldt de wetsbepaling die bepaalt dat het feit een misdrijf of een wanbedrijf is en stelt het bestaan vast van ernstige aanwijzingen van schuld.

De rechter vermeldt daarin de feitelijke omstandigheden van de zaak en die welke eigen zijn aan de persoonlijkheid van de verdachte, die de voorlopige hechtenis wettigen gezien de criteria bepaald in § 1.

Indien de onderzoeksrechter beslist dat het bevel tot aanhouding moet worden uitgevoerd door een hechtenis onder elektronisch toezicht, vermeldt hij eveneens het adres van uitvoering van de hechtenis onder elektronisch toezicht.

Het bevel tot aanhouding vermeldt eveneens dat de verdachte vooraf is gehoord.

§ 6. Het bevel wordt ondertekend door de rechter die het heeft verleend, en wordt met zijn zegel bekleed.

De verdachte wordt erin met name genoemd of zo duidelijk mogelijk aangewezen.

§ 6bis. De verdachte die de taal van de procedure niet spreekt of verstaat, heeft recht op een schriftelijke of mondelinge vertaling van de relevante passages van het bevel in een taal die hij verstaat, zodat hij kennis heeft van de hem ten laste gelegde feiten en hij zich effectief kan verdedigen. Indien dit het eerste verhoor betreft, wordt hem voorafgaand aan het verhoor gevraagd in welke taal die hij verstaat hij wenst te worden bijgestaan voor het verdere verloop van de procedure door een tolk en de vertaling wenst te bekomen van relevante passages van, in voorkomend geval, het bevel tot aanhouding of het Europees aanhoudingsbevel, de dagvaarding en de rechterlijke uitspraak. De vertaling wordt verstrekt binnen een redelijke termijn. De mondelinge vertaling of de mondelinge samenvatting laat het eerlijke verloop van de procedure onverlet. De griffier van de onderzoeksrechter staat in voor de opdracht tot vertaling van het document en de verzending ervan.

door de Orde van Vlaamse balies en de "Ordre des barreaux francophones et germanophone", of bij gebrek hieraan door de stafhouder van de Orde of zijn gemachtigde. Van die formaliteiten wordt melding gemaakt in het proces-verbaal van verhoor.

§ 5. Het bevel tot aanhouding bevat de opgave van het feit waarvoor het wordt verleend, vermeldt de wetsbepaling die bepaalt dat het feit een ~~misdrijf of een wanbedrijf~~ **misdrijf** is en stelt het bestaan vast van ernstige aanwijzingen van schuld.

De rechter vermeldt daarin de feitelijke omstandigheden van de zaak en die welke eigen zijn aan de persoonlijkheid van de verdachte, die de voorlopige hechtenis wettigen gezien de criteria bepaald in § 1.

Indien de onderzoeksrechter beslist dat het bevel tot aanhouding moet worden uitgevoerd door een hechtenis onder elektronisch toezicht, vermeldt hij eveneens het adres van uitvoering van de hechtenis onder elektronisch toezicht.

Het bevel tot aanhouding vermeldt eveneens dat de verdachte vooraf is gehoord.

§ 6. Het bevel wordt ondertekend door de rechter die het heeft verleend, en wordt met zijn zegel bekleed.

De verdachte wordt erin met name genoemd of zo duidelijk mogelijk aangewezen.

§ 6bis. De verdachte die de taal van de procedure niet spreekt of verstaat, heeft recht op een schriftelijke of mondelinge vertaling van de relevante passages van het bevel in een taal die hij verstaat, zodat hij kennis heeft van de hem ten laste gelegde feiten en hij zich effectief kan verdedigen. Indien dit het eerste verhoor betreft, wordt hem voorafgaand aan het verhoor gevraagd in welke taal die hij verstaat hij wenst te worden bijgestaan voor het verdere verloop van de procedure door een tolk en de vertaling wenst te bekomen van relevante passages van, in voorkomend geval, het bevel tot aanhouding of het Europees aanhoudingsbevel, de dagvaarding en de rechterlijke uitspraak. De vertaling wordt verstrekt binnen een redelijke termijn. De mondelinge vertaling of de mondelinge samenvatting laat het eerlijke verloop van de procedure onverlet. De griffier van de onderzoeksrechter staat in voor de opdracht tot vertaling van het document en de verzending ervan.

Indien een mondelinge vertaling aan de verdachte werd verstrekt, wordt daarvan melding gemaakt in het bevel tot aanhouding.

De kosten van vertaling zijn ten laste van de Staat.

§ 7. Het proces-verbaal van het verhoor van de verdachte door de onderzoeksrechter, evenals alle processen-verbaal van de verhoren die van de verdachte werden afgenomen tussen het tijdstip van zijn vrijheidsbeneming en het tijdstip waarop hij naar de onderzoeksrechter wordt verwezen, moeten het uur vermelden van het begin van de ondervraging, van het begin en het einde van de eventuele onderbrekingen en van het einde van de ondervraging.

Art. 19

§ 1. Het bevel tot aanhouding wordt onmiddellijk ten uitvoer gelegd. Het is niet vatbaar voor hoger beroep, noch voor cassatieberoep. Het is uitvoerbaar over het gehele grondgebied van het Rijk.

§ 1bis. In vreedestijd kan het bevel tot aanhouding dat wordt uitgevaardigd ten aanzien van een persoon bedoeld in artikel 10 van de voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering, in voorkomend geval worden uitgevoerd op buitenlands grondgebied.

§ 2. De onderzoeksrechter bij wie de zaak rechtstreeks of door verwijzing overeenkomstig artikel 90 van het Wetboek van Strafvordering aanhangig is gemaakt, doet aan de onderzoeksrechter van de plaats waar de verdachte gevonden is tegen wie een bevel is uitgevaardigd, de stukken, nota's en inlichtingen betreffende het misdrijf toekomen, teneinde die verdachte te doen verhoren.

Evenzo worden alle stukken vervolgens, met het proces-verbaal van verhoor, teruggezonden aan de rechter bij wie de zaak aanhangig is.

§ 3. Indien de rechter bij wie de zaak aanhangig is, in de loop van het onderzoek een bevel tot aanhouding verleent, kan hij bij dat bevel gelasten dat de verdachte zal worden overgebracht naar het huis van arrest van de plaats waar het onderzoek gedaan wordt.

Wordt in het bevel tot aanhouding niet bepaald dat de verdachte aldus zal worden

Indien een mondelinge vertaling aan de verdachte werd verstrekt, wordt daarvan melding gemaakt in het bevel tot aanhouding.

De kosten van vertaling zijn ten laste van de Staat.

§ 7. Het proces-verbaal van het verhoor van de verdachte door de onderzoeksrechter, evenals alle processen-verbaal van de verhoren die van de verdachte werden afgenomen tussen het tijdstip van zijn vrijheidsbeneming en het tijdstip waarop hij naar de onderzoeksrechter wordt verwezen, moeten het uur vermelden van het begin van de ondervraging, van het begin en het einde van de eventuele onderbrekingen en van het einde van de ondervraging.

Art. 19

§ 1. Het bevel tot aanhouding wordt onmiddellijk ten uitvoer gelegd. Het is niet vatbaar voor hoger beroep, noch voor cassatieberoep. Het is uitvoerbaar over het gehele grondgebied van het Rijk.

§ 1bis. In vreedestijd kan het bevel tot aanhouding dat wordt uitgevaardigd ten aanzien van een persoon bedoeld in artikel 10 van de voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering, in voorkomend geval worden uitgevoerd op buitenlands grondgebied.

§ 2. De onderzoeksrechter bij wie de zaak rechtstreeks of door verwijzing overeenkomstig artikel 90 van het Wetboek van Strafvordering aanhangig is gemaakt, doet aan de onderzoeksrechter van de plaats waar de verdachte gevonden is tegen wie een bevel is uitgevaardigd, de stukken, nota's en inlichtingen betreffende het misdrijf toekomen, teneinde die verdachte te doen verhoren.

Evenzo worden alle stukken vervolgens, met het proces-verbaal van verhoor, teruggezonden aan de rechter bij wie de zaak aanhangig is.

§ 3. Indien de rechter bij wie de zaak aanhangig is, in de loop van het onderzoek een bevel tot aanhouding verleent, kan hij bij dat bevel gelasten dat de verdachte zal worden overgebracht naar het huis van arrest van de plaats waar het onderzoek gedaan wordt.

Wordt in het bevel tot aanhouding niet bepaald dat de verdachte aldus zal worden

overgebracht, dan blijft hij in het huis van arrest van het arrondissement waar hij gevonden is, totdat de raadkamer beschikt heeft overeenkomstig de artikelen 127, 128, 129, 130, 132 en 133 van het Wetboek van Strafvordering.

§ 4. De houder van een bevel tot aanhouding vordert desnoods het optreden van de openbare macht van de dichtstbijgelegen plaats, die verplicht is gevolg te geven aan de in het bevel vervatte vordering.

§ 5. De verdachte, gevat krachtens een bevel tot aanhouding, wordt zonder verwijl naar het in het bevel aangewezen huis van arrest gebracht.

§ 6. De officier belast met de uitvoering van het bevel tot aanhouding, geeft de verdachte over aan de bewaarder van het huis van arrest, die hem daarvan ontlasting geeft.

Vervolgens brengt hij de stukken betreffende de aanhouding naar de griffie van de correctionele rechtbank en krijgt daarvan een ontvangbewijs.

Hij vertoont het bewijs van ontlasting en het ontvangbewijs binnen achtenveertig uren aan de onderzoeksrechter; deze voorziet beide stukken van zijn visum, dat hij dagtekent en ondertekent.

Wanneer het bevel tot aanhouding wordt uitgevoerd overeenkomstig artikel 19, § 1bis, dient het bewijs van ontlasting en het ontvangstbewijs de onderzoeksrechter binnen de achtenveertig uur na de aankomst van de verdachte op het Belgische grondgebied te worden overgemaakt.

§ 7. Het verzuim van de vormen die voorgeschreven zijn voor het bevel tot aanhouding, wordt altijd gestraft met geldboete van ten minste vijftig frank ten laste van de griffier en kan aanleiding geven tot vermaning van de onderzoeksrechter en van de procureur des Konings, en zelfs tot verhaal op de rechter.

Art. 24

Na zes maanden vrijheidsbeneming indien het maximum van de van toepassing zijnde straf vijftien jaar opsluiting niet te boven gaat, of na een jaar in het andere geval, kan de verdachte bij zijn verschijning voor de raadkamer of voor de kamer van inbeschuldigingstelling met toepassing van de artikelen 22 of 30, vragen om in openbare terechtzitting te verschijnen.

overgebracht, dan blijft hij in het huis van arrest van het arrondissement waar hij gevonden is, totdat de raadkamer beschikt heeft overeenkomstig de artikelen 127, 128, 129, 130, 132 en 133 van het Wetboek van Strafvordering.

§ 4. De houder van een bevel tot aanhouding vordert desnoods het optreden van de openbare macht van de dichtstbijgelegen plaats, die verplicht is gevolg te geven aan de in het bevel vervatte vordering.

§ 5. De verdachte, gevat krachtens een bevel tot aanhouding, wordt zonder verwijl naar het in het bevel aangewezen huis van arrest gebracht.

§ 6. De officier belast met de uitvoering van het bevel tot aanhouding, geeft de verdachte over aan de bewaarder van het huis van arrest, die hem daarvan ontlasting geeft.

Vervolgens brengt hij de stukken betreffende de aanhouding naar de griffie van de correctionele rechtbank en krijgt daarvan een ontvangbewijs.

Hij vertoont het bewijs van ontlasting en het ontvangbewijs binnen achtenveertig uren aan de onderzoeksrechter; deze voorziet beide stukken van zijn visum, dat hij dagtekent en ondertekent.

Wanneer het bevel tot aanhouding wordt uitgevoerd overeenkomstig artikel 19, § 1bis, dient het bewijs van ontlasting en het ontvangstbewijs de onderzoeksrechter binnen de achtenveertig uur na de aankomst van de verdachte op het Belgische grondgebied te worden overgemaakt.

§ 7. Het verzuim van de vormen die voorgeschreven zijn voor het bevel tot aanhouding, ~~wordt altijd gestraft met geldboete van ten minste vijftig frank ten laste van de griffier en~~ kan aanleiding geven tot vermaning van de onderzoeksrechter en van de procureur des Konings, en zelfs tot verhaal op de rechter.

Art. 24

Na zes maanden vrijheidsbeneming indien het maximum van de van toepassing zijnde straf ~~vijftien jaar opsluiting een straf van niveau 4~~ niet te boven gaat, of na een jaar in het andere geval, kan de verdachte bij zijn verschijning voor de raadkamer of voor de kamer van inbeschuldigingstelling met toepassing van de artikelen 22 of 30, vragen

Dit verzoek kan, bij een met redenen omklede beslissing, enkel worden geweigerd :

- indien deze openbaarheid gevaar oplevert voor de orde, de goede zeden of de nationale veiligheid;
- indien de belangen van de minderjarigen of de bescherming van het privé-leven van de slachtoffers of van de andere verdachten dit vereisen;
- indien de openbaarheid de belangen van de justitie kan schaden wegens de gevaren die zij meebrengt voor de veiligheid van de slachtoffers of van de getuigen.

Art. 26

§ 1. Ingeval van beschikking tot buitenvervolginstelling of van beschikking tot verwijzing naar de politierechtbank, wordt de verdachte in vrijheid gesteld tenzij hij werd verwezen wegens een feit dat een inbreuk uitmaakt op de artikelen 418 en 419 van het Strafwetboek of op de artikelen 33, § 2, en 36 van de wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer.

§ 2. Indien de raadkamer de verdachte naar de correctionele rechtbank of naar de politierechtbank verwijst wegens een feit dat geen gevangenisstraf van een jaar of meer tot gevolg kan hebben, wordt de verdachte in vrijheid gesteld, onder verplichting om op een te bepalen dag voor de bevoegde rechtbank te verschijnen.

§ 3. Wanneer de raadkamer, bij het regelen van de rechtspleging, de verdachte naar de correctionele rechtbank of naar de politierechtbank verwijst wegens een feit waarvoor hij zich in voorlopige hechtenis bevindt en waarop volgens de wet een gevangenisstraf staat waarvan de duur langer is dan de reeds ondergane voorlopige hechtenis, kan zij de verdachte in vrijheid stellen of, bij afzonderlijke en overeenkomstig artikel 16, §§ 1 en 5, eerste en tweede lid, gemotiveerde beschikking, beslissen dat de verdachte aangehouden blijft " of dat hij in vrijheid wordt gesteld onder oplegging van een of meer voorwaarden, zoals bedoeld in artikel 35.

om in openbare terechtzitting te verschijnen.

Dit verzoek kan, bij een met redenen omklede beslissing, enkel worden geweigerd :

- indien deze openbaarheid gevaar oplevert voor de orde, de goede zeden of de nationale veiligheid;
- indien de belangen van de minderjarigen of de bescherming van het privé-leven van de slachtoffers of van de andere verdachten dit vereisen;
- indien de openbaarheid de belangen van de justitie kan schaden wegens de gevaren die zij meebrengt voor de veiligheid van de slachtoffers of van de getuigen.

Art. 26

§ 1. Ingeval van beschikking tot buitenvervolginstelling of van beschikking tot verwijzing naar de politierechtbank, wordt de verdachte in vrijheid gesteld tenzij hij werd verwezen wegens een feit dat een inbreuk uitmaakt op de ~~artikelen 418 en 419~~ **artikelen 106, 107 en 107/1** van het Strafwetboek of op de artikelen 33, § 2, en 36 van de wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer.

§ 2. Indien de raadkamer de verdachte naar de correctionele rechtbank of naar de politierechtbank verwijst wegens een feit dat ~~geen gevangenisstraf van een jaar of meer tot gevolg kan hebben~~ **alleen een straf van niveau 1 tot gevolg kan hebben**, wordt de verdachte in vrijheid gesteld, onder verplichting om op een te bepalen dag voor de bevoegde rechtbank te verschijnen.

§ 3. Wanneer de raadkamer, bij het regelen van de rechtspleging, de verdachte naar de correctionele rechtbank of naar de politierechtbank verwijst wegens een feit waarvoor hij zich in voorlopige hechtenis bevindt en waarop volgens de wet een gevangenisstraf staat waarvan de duur langer is dan de reeds ondergane voorlopige hechtenis, kan zij de verdachte in vrijheid stellen of, bij afzonderlijke en overeenkomstig artikel 16, §§ 1 en 5, eerste en tweede lid, gemotiveerde beschikking, beslissen dat de verdachte aangehouden blijft " of dat hij in vrijheid wordt gesteld onder oplegging van een of meer voorwaarden, zoals bedoeld in artikel 35.

Indien de verdachte in hechtenis onder elektronisch toezicht staat, kan de raadkamer bij een met redenen omklede beslissing de hechtenis onder elektronisch toezicht handhaven.

§ 4. In geval uit de beschikking van de raadkamer de invrijheidstelling van de verdachte volgt, kan de procureur des Konings hiertegen, wat de voorlopige hechtenis betreft, hoger beroep aantekenen binnen vierentwintig uren; in de gevallen bedoeld in de bovenstaande §§ 1 en 2, kan hij dit slechts doen na hoger beroep ingesteld te hebben tegen de beslissing in zoverre zij de regeling van de rechtspleging betreft.

De verdachte blijft aangehouden tot na verloop van de voormelde termijn.

Het hoger beroep heeft schorsende werking.

§ 5. De raadkamer en de kamer van inbeschuldigingstelling kunnen, in de gevallen van de artikelen 133 en 231 van het Wetboek van Strafvordering, een beschikking tot gevangenneming geven en de onmiddellijke tenuitvoerlegging ervan bevelen.

Deze beschikkingen bevatten de naam van de verdachte, zijn persoonsbeschrijving, zijn woonplaats, indien zij bekend zijn, de uiteenzetting van het feit en de aard van het misdrijf.

Wanneer een beschikking tot gevangenneming gegeven wordt ten aanzien van een verdachte of een beschuldigde die wegens wanbedrijf wordt vervolgd, worden de bepalingen van artikel 16, §§ 1 en 5, eerste en tweede lid, in acht genomen.

De beschikkingen van de raadkamer en van de kamer van inbeschuldigingstelling worden door de rechters bij meerderheid van stemmen genomen.

In voorkomend geval is paragraaf 4 van toepassing.

Art. 33

§ 1. Tenzij de beklaagde of de beschuldigde gevangen gehouden wordt om een andere reden, wordt hij, niettegenstaande hoger beroep, onmiddellijk in vrijheid gesteld als hij wordt vrijgesproken, veroordeeld wordt met uitstel, veroordeeld wordt tot een straf onder elektronisch toezicht, tot een werkstraf, tot

Indien de verdachte in hechtenis onder elektronisch toezicht staat, kan de raadkamer bij een met redenen omklede beslissing de hechtenis onder elektronisch toezicht handhaven.

§ 4. In geval uit de beschikking van de raadkamer de invrijheidstelling van de verdachte volgt, kan de procureur des Konings hiertegen, wat de voorlopige hechtenis betreft, hoger beroep aantekenen binnen vierentwintig uren; in de gevallen bedoeld in de bovenstaande §§ 1 en 2, kan hij dit slechts doen na hoger beroep ingesteld te hebben tegen de beslissing in zoverre zij de regeling van de rechtspleging betreft.

De verdachte blijft aangehouden tot na verloop van de voormelde termijn.

Het hoger beroep heeft schorsende werking.

§ 5. De raadkamer en de kamer van inbeschuldigingstelling kunnen, in de gevallen van de artikelen 133 en 231 van het Wetboek van Strafvordering, een beschikking tot gevangenneming geven en de onmiddellijke tenuitvoerlegging ervan bevelen.

Deze beschikkingen bevatten de naam van de verdachte, zijn persoonsbeschrijving, zijn woonplaats, indien zij bekend zijn, de uiteenzetting van het feit en de aard van het misdrijf.

Wanneer een beschikking tot gevangenneming gegeven wordt ten aanzien van een verdachte of een beschuldigde die wegens **wanbedrijf een misdrijf waarop een straf van niveau 2 of 3 is gesteld** wordt vervolgd, worden de bepalingen van artikel 16, §§ 1 en 5, eerste en tweede lid, in acht genomen.

De beschikkingen van de raadkamer en van de kamer van inbeschuldigingstelling worden door de rechters bij meerderheid van stemmen genomen.

In voorkomend geval is paragraaf 4 van toepassing.

Art. 33

§ 1. Tenzij de beklaagde of de beschuldigde gevangen gehouden wordt om een andere reden, wordt hij, niettegenstaande hoger beroep, onmiddellijk in vrijheid gesteld als hij wordt vrijgesproken, veroordeeld wordt met uitstel, veroordeeld wordt tot een straf onder elektronisch toezicht, tot een werkstraf, tot

een autonome probatiestraf, of tot een geldboete alleen, of indien een eenvoudige schuldigverklaring wordt uitgesproken of indien hij opschorting heeft gekregen van de uitspraak der veroordeling, of indien hij niet wordt veroordeeld tot een effectieve hoofdgevangenisstraf binnen zeven dagen te rekenen van de uitvaardiging van het bevel tot aanhouding met het oog op onmiddellijke verschijning. De onmiddellijke invrijheidstelling van de beklaagde of de beschuldigde brengt met zich dat jegens hem geen dwangmiddelen mogen worden gebruikt.

Tenzij de beklaagde of de beschuldigde gevangen gehouden wordt om een andere reden, wordt hij, niettegenstaande hoger beroep, eveneens onmiddellijk in vrijheid gesteld als hij wordt veroordeeld tot een hoofdgevangenisstraf zonder uitstel van minder dan drie jaar of als hij wordt veroordeeld tot een hoofdgevangenisstraf zonder uitstel van minder dan een jaar op basis van de artikelen van titel I ter van boek II, de artikelen 417/5 tot 417/41, 417/43 tot 417/47, 417/50 tot 417/55, 433quater/1 tot 433quater/4 van het Strafwetboek. Indien het openbaar ministerie op basis van het dossier van oordeel is dat de beklaagde of de beschuldigde geen hoofdverblijfplaats heeft, maakt dit het voorwerp uit van een afzonderlijk debat. Indien naar aanleiding van dit debat wordt vastgesteld dat de beklaagde of beschuldigde geen hoofdverblijfplaats heeft, beveelt het hof of de rechtbank dat hij aangehouden blijft tenzij het hof of de rechtbank oordeelt dat deze situatie geen risico met zich meebrengt op het zich onttrekken aan de straf. Paragraaf 2, derde lid, is van toepassing op deze beslissing. De onmiddellijke invrijheidstelling van de beklaagde of de beschuldigde brengt met zich dat jegens hem geen dwangmiddelen mogen worden gebruikt.

Onverminderd het tweede lid, wordt hij die tot een hoofdgevangenisstraf zonder uitstel wordt veroordeeld, niettegenstaande hoger beroep, in vrijheid gesteld zodra de ondergane hechtenis gelijk is aan de uitgesproken hoofdgevangenisstraf; zoniet, dan blijft hij aangehouden voor zover de straf

een ~~autonome~~ probatiestraf, of tot een geldboete alleen, of indien een ~~eenvoudige schuldigverklaring veroordeling bij schuldigverklaring~~ wordt uitgesproken of indien hij opschorting heeft gekregen van de uitspraak der veroordeling, of indien hij niet wordt veroordeeld tot een effectieve hoofdgevangenisstraf binnen zeven dagen te rekenen van de uitvaardiging van het bevel tot aanhouding met het oog op onmiddellijke verschijning. De onmiddellijke invrijheidstelling van de beklaagde of de beschuldigde brengt met zich dat jegens hem geen dwangmiddelen mogen worden gebruikt.

Tenzij de beklaagde of de beschuldigde gevangen gehouden wordt om een andere reden, wordt hij, niettegenstaande hoger beroep, eveneens onmiddellijk in vrijheid gesteld als hij wordt veroordeeld tot een hoofdgevangenisstraf zonder uitstel van minder dan drie jaar of als hij wordt veroordeeld tot een hoofdgevangenisstraf zonder uitstel van minder dan een jaar op basis van ~~de artikelen van titel I ter van boek II, de artikelen 417/5 tot 417/41, 417/43 tot 417/47, 417/50 tot 417/55, 433quater/1 tot 433quater/4~~ de artikelen van titel 4, hoofdstuk 1 van boek II, en de artikelen 132 tot 168, 170 tot 174, 181 tot 186, 265 tot 268 van het Strafwetboek. Indien het openbaar ministerie op basis van het dossier van oordeel is dat de beklaagde of de beschuldigde geen hoofdverblijfplaats heeft, maakt dit het voorwerp uit van een afzonderlijk debat. Indien naar aanleiding van dit debat wordt vastgesteld dat de beklaagde of beschuldigde geen hoofdverblijfplaats heeft, beveelt het hof of de rechtbank dat hij aangehouden blijft tenzij het hof of de rechtbank oordeelt dat deze situatie geen risico met zich meebrengt op het zich onttrekken aan de straf. Paragraaf 2, derde lid, is van toepassing op deze beslissing. De onmiddellijke invrijheidstelling van de beklaagde of de beschuldigde brengt met zich dat jegens hem geen dwangmiddelen mogen worden gebruikt.

Onverminderd het tweede lid, wordt hij die tot een hoofdgevangenisstraf zonder uitstel wordt veroordeeld, niettegenstaande hoger beroep, in vrijheid gesteld zodra de ondergane hechtenis gelijk is aan de uitgesproken hoofdgevangenisstraf; zoniet, dan blijft hij aangehouden voor zover de straf

wordt uitgesproken wegens het feit dat de voorlopige hechtenis heeft gewettigd.

§ 2. Wanneer de hoven en de rechtbanken de beklaagde of de beschuldigde veroordelen tot een hoofdgevangenisstraf van drie jaar of tot een zwaardere straf, zonder uitstel, en voor veroordelingen wegens feiten bedoeld in titel I ter van boek II en in de artikelen 417/5 tot 417/41, 417/43 tot 417/47, 417/50 tot 417/55, 433quater/1 tot 433quater/4 van het Strafwetboek, tot een hoofdgevangenisstraf van een jaar of een zwaardere straf, zonder uitstel, kunnen zij, op vordering van het openbaar ministerie, zijn onmiddellijke aanhouding gelasten, indien te vrezen is dat de beklaagde of de beschuldigde zich aan de uitvoering van de straf zou pogen te onttrekken of dat hij nieuwe misdaden of wanbedrijven zou plegen. Die beslissing moet nader aangeven welke omstandigheden van de zaak die vrees bepaaldelijk wettigen.

Indien op verzet of hoger beroep de straf verminderd wordt tot minder dan drie jaar en voor veroordelingen wegens feiten bedoeld in titel I ter van boek II en in de artikelen 417/5 tot 417/41, 417/43 tot 417/47, 417/50 tot 417/55, 433quater/1 tot 433quater/4 van het Strafwetboek, tot minder dan een jaar, kan het hof of de rechtbank, met eenparigheid van stemmen, op vordering van het openbaar ministerie en na de beklaagde en zijn raadsman te hebben gehoord als zij aanwezig zijn, de gevangenhouding handhaven.

Over de krachtens deze paragraaf genomen beslissingen moet een afzonderlijk debat worden gehouden, onmiddellijk na de uitspraak van de straf. De beklaagde of de beschuldigde en zijn raadsman worden gehoord als ze aanwezig zijn. Deze beslissingen zijn niet vatbaar voor hoger beroep of verzet. Ze zijn vatbaar voor cassatieberoep voor zover dit rechtsmiddel ook tegen de veroordelende beslissing wordt ingesteld.

Art. 38ter

wordt uitgesproken wegens het feit dat de voorlopige hechtenis heeft gewettigd.

§ 2. Wanneer de hoven en de rechtbanken de beklaagde of de beschuldigde veroordelen tot een hoofdgevangenisstraf van drie jaar of tot een zwaardere straf, zonder uitstel, en voor veroordelingen wegens feiten bedoeld in ~~titel I ter van boek II en in de artikelen 417/5 tot 417/41, 417/43 tot 417/47, 417/50 tot 417/55, 433quater/1 tot 433quater/4~~ **titel 4, hoofdstuk 1, boek II, en in de artikelen 132 tot 168, 170 tot 174, 181 tot 186, 265 tot 268** van het Strafwetboek, tot een hoofdgevangenisstraf van een jaar of een zwaardere straf, zonder uitstel, kunnen zij, op vordering van het openbaar ministerie, zijn onmiddellijke aanhouding gelasten, indien te vrezen is dat de beklaagde of de beschuldigde zich aan de uitvoering van de straf zou pogen te onttrekken of dat hij ~~nieuwe misdaden of wanbedrijven~~ **nieuwe misdrijven** zou plegen. Die beslissing moet nader aangeven welke omstandigheden van de zaak die vrees bepaaldelijk wettigen.

Indien op verzet of hoger beroep de straf verminderd wordt tot minder dan drie jaar en voor veroordelingen wegens feiten bedoeld in ~~titel I ter van boek II en in de artikelen 417/5 tot 417/41, 417/43 tot 417/47, 417/50 tot 417/55, 433quater/1 tot 433quater/4~~ **titel 4, hoofdstuk 1, boek II, en in de artikelen 132 tot 168, 170 tot 174, 181 tot 186, 265 tot 268** van het Strafwetboek, tot minder dan een jaar, kan het hof of de rechtbank, met eenparigheid van stemmen, op vordering van het openbaar ministerie en na de beklaagde en zijn raadsman te hebben gehoord als zij aanwezig zijn, de gevangenhouding handhaven.

Over de krachtens deze paragraaf genomen beslissingen moet een afzonderlijk debat worden gehouden, onmiddellijk na de uitspraak van de straf. De beklaagde of de beschuldigde en zijn raadsman worden gehoord als ze aanwezig zijn. Deze beslissingen zijn niet vatbaar voor hoger beroep of verzet. Ze zijn vatbaar voor cassatieberoep voor zover dit rechtsmiddel ook tegen de veroordelende beslissing wordt ingesteld.

Art. 38ter

De benadeelde persoon of de burgerlijke partij kunnen in kennis worden gesteld van het verloop van de voorlopige hechtenis van de verdachte van een misdrijf of een wanbedrijf waarbij de fysieke en/of psychische integriteit van henzelf of van een derde die ze vertegenwoordigen, werd bedreigd of aangetast.

De aldus meegedeelde informatie heeft betrekking op de volgende aspecten:

- 1° het afleveren of het opheffen van een bevel tot aanhouding;
- 2° het uitvoeren van de voorlopige hechtenis onder elektronisch toezicht;
- 3° de beslissing tot invrijheidstelling;

4° de voorwaarden die in het belang van de benadeelde persoon of de burgerlijke partij worden opgelegd evenals het opleggen van nieuwe voorwaarden, het gedeeltelijk of geheel opheffen of het wijzigen ervan overeenkomstig artikel 36 in het geval van een beslissing tot invrijheidstelling onder voorwaarden of tegen borgstelling en een beslissing tot voorwaardelijke invrijheidstelling.

Tenzij er een aanwijsbaar risico bestaat dat de verdachte als gevolg van de kennisgeving schade zou kunnen worden berokkend, informeert de griffier de benadeelde persoon of de burgerlijke partij volgens de door de Koning bepaalde regels zo snel mogelijk en uiterlijk binnen vierentwintig uur via het meest geschikte communicatiemiddel.

De kennisgeving is, volgens de door de Koning bepaalde nadere regels, gericht aan de benadeelde persoon of de burgerlijke partij.

De benadeelde persoon of de burgerlijke partij kunnen ook verzoeken dat een afschrift van de informatie aan hun raadsheer of aan de bevoegde diensten van de gemeenschappen wordt bezorgd. In dat laatste geval bepaalt de Koning hoe de griffier die informatie indien nodig aan de gemeenschapsdiensten en aan de politiediensten moet bezorgen.

De benadeelde persoon of de burgerlijke partij kunnen in kennis worden gesteld van het verloop van de voorlopige hechtenis van de verdachte van een ~~misdrijf of een wanbedrijf~~ misdrijf waarbij de fysieke en/of psychische integriteit van henzelf of van een derde die ze vertegenwoordigen, werd bedreigd of aangetast.

De aldus meegedeelde informatie heeft betrekking op de volgende aspecten:

- 1° het afleveren of het opheffen van een bevel tot aanhouding;
- 2° het uitvoeren van de voorlopige hechtenis onder elektronisch toezicht;
- 3° de beslissing tot invrijheidstelling;

4° de voorwaarden die in het belang van de benadeelde persoon of de burgerlijke partij worden opgelegd evenals het opleggen van nieuwe voorwaarden, het gedeeltelijk of geheel opheffen of het wijzigen ervan overeenkomstig artikel 36 in het geval van een beslissing tot invrijheidstelling onder voorwaarden of tegen borgstelling en een beslissing tot voorwaardelijke invrijheidstelling.

Tenzij er een aanwijsbaar risico bestaat dat de verdachte als gevolg van de kennisgeving schade zou kunnen worden berokkend, informeert de griffier de benadeelde persoon of de burgerlijke partij volgens de door de Koning bepaalde regels zo snel mogelijk en uiterlijk binnen vierentwintig uur via het meest geschikte communicatiemiddel.

De kennisgeving is, volgens de door de Koning bepaalde nadere regels, gericht aan de benadeelde persoon of de burgerlijke partij.

De benadeelde persoon of de burgerlijke partij kunnen ook verzoeken dat een afschrift van de informatie aan hun raadsheer of aan de bevoegde diensten van de gemeenschappen wordt bezorgd. In dat laatste geval bepaalt de Koning hoe de griffier die informatie indien nodig aan de gemeenschapsdiensten en aan de politiediensten moet bezorgen.

Coordination des articles

TEXTE DE BASE

TEXTE ADAPTÉ AU PROJET DE LOI

CHAPITRE 1er – Modification du Titre préliminaire du Code de procédure pénale**Art. 2**

Lorsque la loi subordonne l'exercice de l'action publique à la plainte de la partie lésée, le désistement de cette partie, avant tout acte de poursuite, arrête la procédure.

Art. 2

Abrogé

Art. 5ter

Tout tiers intéressé qui peut, suivant les indications fournies par la procédure et en vertu de sa possession légitime, faire valoir des droits sur les avantages patrimoniaux visés aux articles 42, 3°, 43bis et 43quater, du Code pénal ou qui peut faire valoir des droits sur les choses visées à l'article 42, 1, ou sur les choses visées à l'article 505 du Code pénal, est informé de la fixation de l'audience devant la juridiction qui jugera sur le fond de l'affaire.

Art. 5ter

~~Tout tiers intéressé qui peut, suivant les indications fournies par la procédure et en vertu de sa possession légitime, faire valoir des droits sur les avantages patrimoniaux visés aux articles 42, 3°, 43bis et 43quater, du Code pénal ou qui peut faire valoir des droits sur les choses visées à l'article 42, 1, ou sur les choses visées à l'article 505 du Code pénal, est informé de la fixation de l'audience devant la juridiction qui jugera sur le fond de l'affaire.~~

Tout tiers intéressé qui peut, suivant les indications fournies par la procédure et en vertu de sa possession légitime, faire valoir des droits sur les choses visées aux articles 53, 54, 501, 502 et 503, du Code pénal, ou à l'article 4, § 6 de la loi du 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, psychotropes, désinfectantes ou antiseptiques et des substances pouvant servir à la fabrication illicite de substances stupéfiantes et psychotropes, est informé de la fixation de l'audience devant la juridiction qui jugera sur le fond de l'affaire.

Tout tiers intéressé qui peut, suivant les indications fournies par la procédure et en vertu de sa possession légitime, faire valoir des droits sur l'établissement entrant en ligne de compte pour une fermeture sur la base de l'article 59 du Code pénal est informé de la fixation de l'audience devant la juridiction qui statuera sur le fond de l'affaire. À défaut d'une telle notification, le juge ne peut prononcer la fermeture de l'établissement.

Art. 6

§ 1er. Sous réserve de l'application des articles 7 à 11, tout Belge ou toute personne ayant sa résidence habituelle sur le territoire du Royaume qui, hors du territoire du Royaume, se sera rendu coupable d'un fait qualifié crime ou délit par la loi belge pourra être poursuivi en Belgique si le fait est puni par la législation du pays où il a été commis.

§ 2. Si l'infraction a été commise contre un étranger, la poursuite ne pourra avoir lieu que sur réquisition du ministère public et devra, en outre, être précédée d'une plainte de l'étranger offensé ou de sa famille ou d'un avis officiel donné à l'autorité belge par l'autorité du pays où l'infraction a été commise.

Dans le cas où l'infraction a été commise, en temps de guerre, contre un ressortissant d'un pays allié de la Belgique au sens de l'article 117, alinéa 2, du Code pénal, l'avis officiel peut également être donné par l'autorité du pays dont cet étranger est ou était ressortissant.

§ 3. La poursuite d'un Belge n'aura lieu que si celui-ci est trouvé en Belgique, sauf lorsque l'infraction a été commise en temps de guerre ou s'il s'agit d'une infraction visée aux articles 347bis, 393 à 397 et 475 du Code pénal.

La poursuite d'un étranger n'aura lieu que si celui-ci est trouvé en Belgique sauf s'il s'agit d'une infraction visée aux articles 347bis, 393 à 397 et 475 du Code pénal, ou, lorsque l'infraction a été commise en temps de guerre, s'il est trouvé en pays ennemi ou si son extradition peut être obtenue.

Art. 8

Pourra être poursuivi en Belgique tout Belge ou toute personne ayant sa résidence habituelle sur le territoire du Royaume qui, hors du territoire du Royaume, se sera rendu coupable:

1° d'une violation grave du droit international humanitaire définie dans le livre II, titre Ibis, du Code pénal;

2° d'une infraction terroriste visée au livre II, titre Iter, du Code pénal.

Art. 6

§ 1er. Sous réserve de l'application des articles 7 à 11, tout Belge ou toute personne ayant sa résidence habituelle sur le territoire du Royaume qui, hors du territoire du Royaume, se sera rendu coupable d'un fait qualifié ~~crime ou délit~~ **un fait qualifié infraction** par la loi belge pourra être poursuivi en Belgique si le fait est puni par la législation du pays où il a été commis.

§ 2. Si l'infraction a été commise contre un étranger, la poursuite ne pourra avoir lieu que sur réquisition du ministère public et devra, en outre, être précédée d'une plainte de l'étranger offensé ou de sa famille ou d'un avis officiel donné à l'autorité belge par l'autorité du pays où l'infraction a été commise.

Dans le cas où l'infraction a été commise, en temps de guerre, contre un ressortissant d'un pays allié de la Belgique au sens de ~~l'article 117, alinéa 2~~ **article 564, 1°**, du Code pénal, l'avis officiel peut également être donné par l'autorité du pays dont cet étranger est ou était ressortissant.

§ 3. La poursuite d'un Belge n'aura lieu que si celui-ci est trouvé en Belgique, sauf lorsque l'infraction a été commise en temps de guerre ou s'il s'agit d'une infraction visée aux ~~articles 347bis, 393 à 397 et 475~~ **articles 96 à 102 et 226 à 228** du Code pénal.

La poursuite d'un étranger n'aura lieu que si celui-ci est trouvé en Belgique sauf s'il s'agit d'une infraction visée aux ~~articles 347bis, 393 à 397 et 475~~ **articles 96 à 102 et 226 à 228** du Code pénal, ou, lorsque l'infraction a été commise en temps de guerre, s'il est trouvé en pays ennemi ou si son extradition peut être obtenue.

Art. 8

Pourra être poursuivi en Belgique tout Belge ou toute personne ayant sa résidence habituelle sur le territoire du Royaume qui, hors du territoire du Royaume, se sera rendu coupable:

~~4° d'une violation grave du droit international humanitaire définie dans le livre II, titre Ibis, du Code pénal~~

1° d'une infraction définie dans le livre II, titre 1er, du Code pénal;

~~2° d'une infraction terroriste visée au livre II, titre Iter, du Code pénal~~

2° d'une infraction visée au livre II, titre 4, chapitre 1er du Code pénal .

Art. 9

Pourra être poursuivi en Belgique tout Belge ou toute personne ayant sa résidence habituelle sur le territoire du Royaume qui, hors de ce territoire, se sera rendu coupable d'une infraction visée aux articles 250, 504bis et 504ter du Code pénal.

Art. 9

Pourra être poursuivi en Belgique tout Belge ou toute personne ayant sa résidence habituelle sur le territoire du Royaume qui, hors de ce territoire, se sera rendu coupable d'une infraction visée aux ~~articles 250, 504bis et 504ter~~ **articles 487 et 638, §3, 1°** du Code pénal.

Art. 12

§ 1er. Sous réserve de l'application des articles 13 à 14/2, pourra être poursuivie en Belgique toute personne qui aura commis hors du territoire du Royaume, un crime contre une personne qui, au moment des faits, est un Belge, si le fait est punissable en vertu de la législation du pays où il a été commis d'une peine dont le maximum dépasse cinq ans de privation de liberté.

§ 2. La poursuite d'un Belge n'aura lieu que si celui-ci est trouvé en Belgique, sauf lorsque l'infraction a été commise en temps de guerre.

La poursuite d'un étranger n'aura lieu que si celui-ci est trouvé en Belgique, ou, lorsque l'infraction a été commise en temps de guerre, s'il est trouvé en pays ennemi ou si son extradition peut être obtenue.

Art. 12

§ 1er. Sous réserve de l'application des articles 13 à 14/2, pourra être poursuivie en Belgique toute personne qui aura commis hors du territoire du Royaume, ~~un crime contre une personne~~ **une infraction contre une personne punissable d'une peine de niveau 4 ou d'un niveau supérieur** qui, au moment des faits, est un Belge, si le fait est punissable en vertu de la législation du pays où il a été commis d'une peine dont le maximum dépasse cinq ans de privation de liberté.

§ 2. La poursuite d'un Belge n'aura lieu que si celui-ci est trouvé en Belgique, sauf lorsque l'infraction a été commise en temps de guerre.

La poursuite d'un étranger n'aura lieu que si celui-ci est trouvé en Belgique, ou, lorsque l'infraction a été commise en temps de guerre, s'il est trouvé en pays ennemi ou si son extradition peut être obtenue.

Art. 13

Pourra être poursuivie en Belgique toute personne qui aura commis hors du territoire du Royaume, une violation grave du droit international humanitaire visée au livre II, titre Ibis du Code pénal, commise contre une personne qui, au moment des faits, est un Belge ou un réfugié reconnu en Belgique et y ayant sa résidence habituelle, au sens de la Convention de Genève du 28 juillet 1951 relative au statut des réfugiés, modifiée par le Protocole de New York du 31 janvier 1967, ou une personne qui, depuis au moins trois ans, séjourne effectivement, habituellement et légalement en Belgique.

Les poursuites, en ce compris

Art. 13

Pourra être poursuivie en Belgique toute personne qui aura commis hors du territoire du Royaume, ~~une violation grave du droit international humanitaire visée au livre II, titre Ibis~~ **une infraction visée au livre II, titre 1er** du Code pénal, commise contre une personne qui, au moment des faits, est un Belge ou un réfugié reconnu en Belgique et y ayant sa résidence habituelle, au sens de la Convention de Genève du 28 juillet 1951 relative au statut des réfugiés, modifiée par le Protocole de New York du 31 janvier 1967, ou une personne qui, depuis au moins trois ans, séjourne effectivement, habituellement et légalement en Belgique.

l'instruction, ne peuvent être engagées qu'à la requête du procureur fédéral qui apprécie les plaintes éventuelles.

Saisi d'une plainte en application des alinéas 1er et 2, le procureur fédéral requiert le juge d'instruction d'instruire cette plainte sauf si:

1° la plainte est manifestement non fondée; ou

2° les faits relevés dans la plainte ne correspondent pas à une qualification des infractions visées au livre II, titre Ibis, du Code pénal; ou

3° une action publique recevable ne peut pas résulter de cette plainte; ou

4° des circonstances concrètes de l'affaire, il ressort que, dans l'intérêt d'une bonne administration de la justice et dans le respect des obligations internationales de la Belgique, cette affaire devrait être portée soit devant les juridictions internationales, soit devant la juridiction du lieu où les faits ont été commis, soit devant la juridiction de l'Etat dont l'auteur est ressortissant ou celle du lieu où il peut être trouvé, et pour autant que cette juridiction présente les qualités d'indépendance, d'impartialité et d'équité, tel que cela peut notamment ressortir des engagements internationaux relevant liant la Belgique et cet Etat.

Si le procureur fédéral est d'avis qu'une ou plusieurs des conditions visées à l'alinéa 3, 1°, 2° et 3°, sont remplies, il prend devant la chambre des mises en accusation de la cour d'appel de Bruxelles des réquisitions tendant à faire déclarer, selon le cas, qu'il n'y a pas lieu à poursuivre ou que l'action publique n'est pas recevable. Seul le procureur fédéral est entendu.

Lorsque la chambre des mises en accusation constate qu'aucune des conditions visées à l'alinéa 3, 1°, 2° et 3°, n'est remplie, elle désigne le juge d'instruction territorialement compétent et indique les faits sur lesquels portera l'instruction.

Il est ensuite procédé conformément au droit commun.

Le procureur fédéral a le droit de former un pourvoi en cassation contre les arrêts rendus en application des alinéas 4 et 5. Dans tous les cas, ce pourvoi sera formé dans les quinze jours à compter du prononcé de l'arrêt.

Dans le cas visé à l'alinéa 3, 3°, le

Les poursuites, en ce compris l'instruction, ne peuvent être engagées qu'à la requête du procureur fédéral qui apprécie les plaintes éventuelles.

Saisi d'une plainte en application des alinéas 1er et 2, le procureur fédéral requiert le juge d'instruction d'instruire cette plainte sauf si:

1° la plainte est manifestement non fondée; ou

2° les faits relevés dans la plainte ne correspondent pas à une qualification des infractions visées au livre II, ~~titre Ibis~~, **titre 1er** du Code pénal; ou

3° une action publique recevable ne peut pas résulter de cette plainte; ou

4° des circonstances concrètes de l'affaire, il ressort que, dans l'intérêt d'une bonne administration de la justice et dans le respect des obligations internationales de la Belgique, cette affaire devrait être portée soit devant les juridictions internationales, soit devant la juridiction du lieu où les faits ont été commis, soit devant la juridiction de l'Etat dont l'auteur est ressortissant ou celle du lieu où il peut être trouvé, et pour autant que cette juridiction présente les qualités d'indépendance, d'impartialité et d'équité, tel que cela peut notamment ressortir des engagements internationaux relevant liant la Belgique et cet Etat.

Si le procureur fédéral est d'avis qu'une ou plusieurs des conditions visées à l'alinéa 3, 1°, 2° et 3°, sont remplies, il prend devant la chambre des mises en accusation de la cour d'appel de Bruxelles des réquisitions tendant à faire déclarer, selon le cas, qu'il n'y a pas lieu à poursuivre ou que l'action publique n'est pas recevable. Seul le procureur fédéral est entendu.

Lorsque la chambre des mises en accusation constate qu'aucune des conditions visées à l'alinéa 3, 1°, 2° et 3°, n'est remplie, elle désigne le juge d'instruction territorialement compétent et indique les faits sur lesquels portera l'instruction.

Il est ensuite procédé conformément au droit commun.

Le procureur fédéral a le droit de former un pourvoi en cassation contre les arrêts rendus en application des alinéas 4 et 5. Dans tous les cas, ce pourvoi sera formé dans les quinze jours à compter du prononcé de l'arrêt.

procureur fédéral notifie l'arrêt de la chambre des mises en accusation, lorsque cet arrêt n'est plus susceptible de recours, à l'Autorité centrale établie par l'article 2, 4e tiret, de la loi du 29 mars 2004 concernant la coopération avec la Cour pénale internationale et les tribunaux pénaux internationaux. Lorsque les faits ont été commis après le 30 juin 2002, l'Autorité centrale informe la Cour pénale internationale des faits.

Dans le cas visé à l'alinéa 3, 4°, le procureur fédéral classe l'affaire sans suite et notifie sa décision à l'Autorité centrale. Cette décision de classement sans suite n'est susceptible d'aucun recours. Lorsque les faits ont été commis après le 30 juin 2002, l'Autorité centrale informe la Cour pénale internationale des faits.

Art. 14

Pourra être poursuivie en Belgique toute personne qui aura commis hors du territoire du Royaume, une des infractions visées aux articles 347bis, 393 à 397 et 475 du Code pénal contre une personne qui, au moment des faits, est un Belge, si le fait est punissable en vertu de la législation du pays où il a été commis d'une peine dont le maximum dépasse cinq ans de privation de liberté.

Si le suspect n'est pas trouvé en Belgique, les poursuites, en ce compris l'instruction, ne peuvent être engagées qu'à la requête du procureur fédéral ou du procureur du Roi, qui apprécie les plaintes éventuelles.

Saisi d'une plainte en application de l'alinéa 2, le procureur fédéral ou le procureur du Roi requiert le juge d'instruction d'instruire cette plainte sauf si:

1° la plainte est manifestement non fondée; ou

2° les faits relevés dans la plainte ne correspondent pas à une qualification des infractions visées aux articles 347bis, 393 à 397 et 475 du Code pénal; ou

3° une action publique recevable ne peut pas résulter de cette plainte; ou

4° des circonstances concrètes de l'affaire, il ressort que, dans l'intérêt d'une bonne administration de la justice et dans le respect des obligations internationales de la Belgique, cette affaire devrait être portée soit

Dans le cas visé à l'alinéa 3, 3°, le procureur fédéral notifie l'arrêt de la chambre des mises en accusation, lorsque cet arrêt n'est plus susceptible de recours, à l'Autorité centrale établie par l'article 2, 4e tiret, de la loi du 29 mars 2004 concernant la coopération avec la Cour pénale internationale et les tribunaux pénaux internationaux. Lorsque les faits ont été commis après le 30 juin 2002, l'Autorité centrale informe la Cour pénale internationale des faits.

Dans le cas visé à l'alinéa 3, 4°, le procureur fédéral classe l'affaire sans suite et notifie sa décision à l'Autorité centrale. Cette décision de classement sans suite n'est susceptible d'aucun recours. Lorsque les faits ont été commis après le 30 juin 2002, l'Autorité centrale informe la Cour pénale internationale des faits.

Art. 14

Pourra être poursuivie en Belgique toute personne qui aura commis hors du territoire du Royaume, une des infractions visées aux ~~articles 347bis, 393 à 397 et 475~~ **articles 96 à 102 et 226 à 228** du Code pénal contre une personne qui, au moment des faits, est un Belge, si le fait est punissable en vertu de la législation du pays où il a été commis d'une peine dont le maximum dépasse cinq ans de privation de liberté.

Si le suspect n'est pas trouvé en Belgique, les poursuites, en ce compris l'instruction, ne peuvent être engagées qu'à la requête du procureur fédéral ou du procureur du Roi, qui apprécie les plaintes éventuelles.

Saisi d'une plainte en application de l'alinéa 2, le procureur fédéral ou le procureur du Roi requiert le juge d'instruction d'instruire cette plainte sauf si:

1° la plainte est manifestement non fondée; ou

2° les faits relevés dans la plainte ne correspondent pas à une qualification des infractions visées aux ~~articles 347bis, 393 à 397 et 475~~ **articles 96 à 102 et 226 à 228** du Code pénal; ou

3° une action publique recevable ne peut pas résulter de cette plainte; ou

4° des circonstances concrètes de l'affaire, il ressort que, dans l'intérêt d'une bonne administration de la justice et dans le respect des obligations internationales de la

devant les juridictions internationales, soit devant la juridiction du lieu où les faits ont été commis, soit devant la juridiction de l'Etat dont l'auteur est ressortissant ou celle du lieu où il peut être trouvé, et pour autant que cette juridiction présente les qualités d'indépendance, d'impartialité et d'équité, tel que cela peut notamment ressortir des engagements internationaux relevant liant la Belgique et cet Etat.

S'il est d'avis qu'une ou plusieurs des conditions visées à l'alinéa 3, 1°, 2° et 3°, sont remplies, le procureur fédéral ou le procureur général prend devant la chambre des mises en accusation des réquisitions tendant à faire déclarer, selon les cas, qu'il n'y a pas lieu à poursuivre ou que l'action publique n'est pas recevable. Seul le procureur fédéral ou le procureur général est entendu.

Lorsque la chambre des mises en accusation constate qu'aucune des conditions visées à l'alinéa 3, 1°, 2° et 3°, n'est remplie, elle désigne le juge d'instruction territorialement compétent et indique les faits sur lesquels portera l'instruction.

Il est ensuite procédé conformément au droit commun.

Le procureur fédéral ou le procureur général a le droit de former un pourvoi en cassation contre les arrêts rendus en application des alinéas 4 et 5. Dans tous les cas, ce pourvoi sera formé dans les quinze jours à compter du prononcé de l'arrêt.

Dans le cas visé à l'alinéa 3, 4°, le procureur fédéral ou le procureur du Roi classe l'affaire sans suite et notifie sa décision à l'Autorité centrale établie par l'article 2, 4e tiret, de la loi du 29 mars 2004 concernant la coopération avec la Cour pénale internationale et les tribunaux pénaux internationaux. Cette décision de classement sans suite n'est susceptible d'aucun recours.

Art. 14/1

Pourra être poursuivie en Belgique toute personne qui aura commis hors du territoire du Royaume, une des infractions visées au livre II, titre Ier, du Code pénal commise contre une personne qui, au moment des faits, est un Belge ou contre une institution

Belgique, cette affaire devrait être portée soit devant les juridictions internationales, soit devant la juridiction du lieu où les faits ont été commis, soit devant la juridiction de l'Etat dont l'auteur est ressortissant ou celle du lieu où il peut être trouvé, et pour autant que cette juridiction présente les qualités d'indépendance, d'impartialité et d'équité, tel que cela peut notamment ressortir des engagements internationaux relevant liant la Belgique et cet Etat.

S'il est d'avis qu'une ou plusieurs des conditions visées à l'alinéa 3, 1°, 2° et 3°, sont remplies, le procureur fédéral ou le procureur général prend devant la chambre des mises en accusation des réquisitions tendant à faire déclarer, selon les cas, qu'il n'y a pas lieu à poursuivre ou que l'action publique n'est pas recevable. Seul le procureur fédéral ou le procureur général est entendu.

Lorsque la chambre des mises en accusation constate qu'aucune des conditions visées à l'alinéa 3, 1°, 2° et 3°, n'est remplie, elle désigne le juge d'instruction territorialement compétent et indique les faits sur lesquels portera l'instruction.

Il est ensuite procédé conformément au droit commun.

Le procureur fédéral ou le procureur général a le droit de former un pourvoi en cassation contre les arrêts rendus en application des alinéas 4 et 5. Dans tous les cas, ce pourvoi sera formé dans les quinze jours à compter du prononcé de l'arrêt.

Dans le cas visé à l'alinéa 3, 4°, le procureur fédéral ou le procureur du Roi classe l'affaire sans suite et notifie sa décision à l'Autorité centrale établie par l'article 2, 4e tiret, de la loi du 29 mars 2004 concernant la coopération avec la Cour pénale internationale et les tribunaux pénaux internationaux. Cette décision de classement sans suite n'est susceptible d'aucun recours.

Art. 14/1

Pourra être poursuivie en Belgique toute personne qui aura commis hors du territoire du Royaume, une des infractions visées au livre II, ~~titre Ier~~ **titre 4, chapitre 1er**, du Code pénal commise contre une personne qui, au moment des faits, est un Belge ou contre

belge.

Si le suspect n'est pas trouvé en Belgique, les poursuites, en ce compris l'instruction, ne peuvent être engagées, qu'à la requête du procureur fédéral ou du procureur du Roi, qui apprécie les plaintes éventuelles.

Saisi d'une plainte en application de l'alinéa 2, le procureur fédéral ou le procureur du Roi requiert le juge d'instruction d'instruire cette plainte sauf si:

1° la plainte est manifestement non fondée; ou

2° les faits relevés dans la plainte ne correspondent pas à une qualification des infractions visées prévues au livre II, titre Ier, du Code pénal; ou

3° une action publique recevable ne peut pas résulter de cette plainte; ou

4° des circonstances concrètes de l'affaire, il ressort que, dans l'intérêt d'une bonne administration de la justice et dans le respect des obligations internationales de la Belgique, cette affaire devrait être portée soit devant les juridictions internationales, soit devant la juridiction du lieu où les faits ont été commis, soit devant la juridiction de l'Etat dont l'auteur est ressortissant ou celle du lieu où il peut être trouvé, et pour autant que cette juridiction présente les qualités d'indépendance, d'impartialité et d'équité, tel que cela peut notamment ressortir des engagements internationaux relevant liant la Belgique et cet Etat.

S'il est d'avis qu'une ou plusieurs des conditions visées à l'alinéa 3, 1°, 2° et 3°, sont remplies, le procureur fédéral ou le procureur général prend devant la chambre des mises en accusation des réquisitions tendant à faire déclarer, selon le cas, qu'il n'y a pas lieu à poursuivre ou que l'action publique n'est pas recevable. Seul le procureur fédéral ou le procureur général est entendu.

Lorsque la chambre des mises en accusation constate qu'aucune des conditions visées à l'alinéa 3, 1°, 2° et 3°, n'est remplie, elle désigne le juge d'instruction territorialement compétent et indique les faits sur lesquels portera l'instruction. Si la requête visée à l'alinéa 4 émane du procureur fédéral, elle saisit le doyen des juges d'instruction visé à l'article 47duodecies, § 3, du Code d'instruction criminelle.

Il est ensuite procédé conformément au

une institution belge.

Si le suspect n'est pas trouvé en Belgique, les poursuites, en ce compris l'instruction, ne peuvent être engagées, qu'à la requête du procureur fédéral ou du procureur du Roi, qui apprécie les plaintes éventuelles.

Saisi d'une plainte en application de l'alinéa 2, le procureur fédéral ou le procureur du Roi requiert le juge d'instruction d'instruire cette plainte sauf si:

1° la plainte est manifestement non fondée; ou

2° les faits relevés dans la plainte ne correspondent pas à une qualification des infractions visées prévues au livre II, ~~titre Ier~~ **titre 4, chapitre 1er**, du Code pénal; ou

3° une action publique recevable ne peut pas résulter de cette plainte; ou

4° des circonstances concrètes de l'affaire, il ressort que, dans l'intérêt d'une bonne administration de la justice et dans le respect des obligations internationales de la Belgique, cette affaire devrait être portée soit devant les juridictions internationales, soit devant la juridiction du lieu où les faits ont été commis, soit devant la juridiction de l'Etat dont l'auteur est ressortissant ou celle du lieu où il peut être trouvé, et pour autant que cette juridiction présente les qualités d'indépendance, d'impartialité et d'équité, tel que cela peut notamment ressortir des engagements internationaux relevant liant la Belgique et cet Etat.

S'il est d'avis qu'une ou plusieurs des conditions visées à l'alinéa 3, 1°, 2° et 3°, sont remplies, le procureur fédéral ou le procureur général prend devant la chambre des mises en accusation des réquisitions tendant à faire déclarer, selon le cas, qu'il n'y a pas lieu à poursuivre ou que l'action publique n'est pas recevable. Seul le procureur fédéral ou le procureur général est entendu.

Lorsque la chambre des mises en accusation constate qu'aucune des conditions visées à l'alinéa 3, 1°, 2° et 3°, n'est remplie, elle désigne le juge d'instruction territorialement compétent et indique les faits sur lesquels portera l'instruction. Si la requête visée à l'alinéa 4 émane du procureur fédéral, elle saisit le doyen des juges d'instruction visé à l'article 47duodecies, § 3, du Code d'instruction criminelle.

Il est ensuite procédé conformément au

droit commun.

Le procureur fédéral ou le procureur général a le droit de former un pourvoi en cassation contre les arrêts rendus en application des alinéas 4 et 5. Dans tous les cas, ce pourvoi sera formé dans les quinze jours à compter du prononcé de l'arrêt.

Dans le cas visé à l'alinéa 3, 4°, le procureur fédéral ou le procureur du Roi classe l'affaire sans suite et notifie sa décision à l'Autorité centrale établie par l'article 2, 4e tiret, de la loi du 29 mars 2004 concernant la coopération avec la Cour pénale internationale et les tribunaux pénaux internationaux. Cette décision de classement sans suite n'est susceptible d'aucun recours.

Art. 14/2

§ 1er. Pourra être poursuivie en Belgique toute personne qui, en temps de guerre, aura commis hors du territoire du Royaume, une infraction d'homicide ou de lésion corporelle volontaires, de viol, d'atteinte à l'intégrité sexuelle ou de dénonciation à l'ennemi contre une personne qui, au moment des faits, est un Belge ou un étranger résidant en Belgique au moment de l'ouverture des hostilités.

§ 2. Si le suspect est belge, la poursuite pourra avoir lieu même s'il n'est pas trouvé en Belgique.

Si le suspect est étranger, la poursuite de l'infraction n'aura lieu que si le suspect est trouvé en Belgique ou en pays ennemi ou si son extradition peut être obtenue.

Art. 14/3

Pourra être poursuivie en Belgique toute personne qui aura commis hors du territoire du Royaume:

1° un crime ou un délit contre la sûreté de l'Etat;

2° un crime ou un délit contre la foi publique visé par le livre II, titre III, chapitres 1er, II et III, du Code pénal ou un délit visé aux articles 497 et 497bis, si le crime ou le délit a pour objet l'euro soit des monnaies ayant cours légal en Belgique ou des objets

droit commun.

Le procureur fédéral ou le procureur général a le droit de former un pourvoi en cassation contre les arrêts rendus en application des alinéas 4 et 5. Dans tous les cas, ce pourvoi sera formé dans les quinze jours à compter du prononcé de l'arrêt.

Dans le cas visé à l'alinéa 3, 4°, le procureur fédéral ou le procureur du Roi classe l'affaire sans suite et notifie sa décision à l'Autorité centrale établie par l'article 2, 4e tiret, de la loi du 29 mars 2004 concernant la coopération avec la Cour pénale internationale et les tribunaux pénaux internationaux. Cette décision de classement sans suite n'est susceptible d'aucun recours.

Art. 14/2

§ 1er. Pourra être poursuivie en Belgique toute personne qui, en temps de guerre, aura commis hors du territoire du Royaume, ~~une infraction d'homicide ou de lésion corporelle volontaires, de viol, d'atteinte à l'intégrité sexuelle ou de dénonciation à l'ennemi~~ **une infraction d'homicide commis avec intention de donner la mort, de viol, d'atteinte à l'intégrité sexuelle, une infraction intentionnelle contre l'intégrité physique ou psychique ou de dénonciation à l'ennemi** contre une personne qui, au moment des faits, est un Belge ou un étranger résidant en Belgique au moment de l'ouverture des hostilités.

§ 2. Si le suspect est belge, la poursuite pourra avoir lieu même s'il n'est pas trouvé en Belgique.

Si le suspect est étranger, la poursuite de l'infraction n'aura lieu que si le suspect est trouvé en Belgique ou en pays ennemi ou si son extradition peut être obtenue.

Art. 14/3

Pourra être poursuivie en Belgique toute personne qui aura commis hors du territoire du Royaume:

~~1° un crime ou un délit contre la sûreté de l'Etat~~

1° une des infractions visées au titre 4, chapitres 2 et 3 ou au titre 8, chapitres 1er et 2, du Livre II du Code pénal ;

~~2° un crime ou un délit contre la foi publique visé par le livre II, titre III, chapitres 1er, II et III, du Code pénal ou un délit visé~~

destinés à leur fabrication, contrefaçon, altération ou falsification, soit des effets, papiers, sceaux, timbres, marques ou poinçons de l'Etat ou des administrations ou établissements publics belges.

~~aux articles 497 et 497bis, si le crime ou le délit a pour objet~~

2° une des infractions visées au Livre II, titre 5, chapitre 1er, du Code pénal ou une infraction visée à l'article 481 du même Code, si l'infraction a pour objet l'euro soit des monnaies ayant cours légal en Belgique ou des objets destinés à leur fabrication, contrefaçon, altération ou falsification, soit des effets, papiers, sceaux, timbres, marques ou poinçons de l'Etat ou des administrations ou établissements publics belges, soit des instruments de paiement belges autres que les espèces tel que défini à l'article 425, 5°, du Code pénal.

Art. 14/4

Pourra être poursuivie en Belgique toute personne qui aura commis hors du territoire du

Royaume:
1° une des infractions visées au livre II, titre I^{ter}, du Code pénal lorsque l'auteur présumé se trouve sur le territoire belge et que le gouvernement belge n'a pas accordé l'extradition à l'Etat sur le territoire duquel l'infraction a été commise, pour une raison mentionnée dans une convention bilatérale ou multilatérale liant la Belgique;

2° une des infractions visées au livre II, titre I^{ter}, du Code pénal commise contre une institution de l'Union européenne ou d'un organisme créé conformément au traité instituant la Communauté européenne ou au traité sur l'Union européenne et qui a son siège dans le Royaume.

Si le suspect n'est pas trouvé en Belgique, les poursuites, en ce compris l'instruction, ne peuvent être engagées, lorsque l'infraction a été commise par un étranger contre une institution visée à l'alinéa 1er, 2°, qu'à la requête du procureur fédéral ou du procureur du Roi, qui apprécie les plaintes éventuelles.

Saisi d'une plainte en application de l'alinéa 2, le procureur fédéral ou le procureur du Roi requiert le juge d'instruction d'instruire cette plainte sauf si:

1° la plainte est manifestement non fondée; ou

2° les faits relevés dans la plainte ne correspondent pas à une qualification des infractions visées dans le livre II, titre I^{ter}, du Code pénal; ou

3° une action publique recevable ne peut

Art. 14/4

Pourra être poursuivie en Belgique toute personne qui aura commis hors du territoire du

Royaume:
1° une des infractions visées au livre II, ~~titre I^{ter}~~ **titre 4, chapitre 1er**, du Code pénal lorsque l'auteur présumé se trouve sur le territoire belge et que le gouvernement belge n'a pas accordé l'extradition à l'Etat sur le territoire duquel l'infraction a été commise, pour une raison mentionnée dans une convention bilatérale ou multilatérale liant la Belgique;

2° une des infractions visées au livre II, ~~titre I^{ter}~~ **titre 4, chapitre 1er**, du Code pénal commise contre une institution de l'Union européenne ou d'un organisme créé conformément au traité instituant la Communauté européenne ou au traité sur l'Union européenne et qui a son siège dans le Royaume.

Si le suspect n'est pas trouvé en Belgique, les poursuites, en ce compris l'instruction, ne peuvent être engagées, lorsque l'infraction a été commise par un étranger contre une institution visée à l'alinéa 1er, 2°, qu'à la requête du procureur fédéral ou du procureur du Roi, qui apprécie les plaintes éventuelles

Saisi d'une plainte en application de l'alinéa 2, le procureur fédéral ou le procureur du Roi requiert le juge d'instruction d'instruire cette plainte sauf si:

1° la plainte est manifestement non fondée; ou

2° les faits relevés dans la plainte ne correspondent pas à une qualification des infractions visées dans le livre II, ~~titre I^{ter}~~

pas résulter de cette plainte; ou 4° des circonstances concrètes de l'affaire, il ressort que, dans l'intérêt d'une bonne administration de la justice et dans le respect des obligations internationales de la Belgique, cette affaire devrait être portée soit devant les juridictions internationales, soit devant la juridiction du lieu où les faits ont été commis, soit devant la juridiction de l'Etat dont l'auteur est ressortissant ou celle du lieu où il peut être trouvé, et pour autant que cette juridiction présente les qualités d'indépendance, d'impartialité et d'équité, tel que cela peut notamment ressortir des engagements internationaux relevant liant la Belgique et cet Etat.

S'il est d'avis qu'une ou plusieurs des conditions visées à l'alinéa 3, 1°, 2° et 3°, sont remplies, le procureur fédéral ou le procureur général prend devant la chambre des mises en accusation des réquisitions tendant à faire déclarer, selon le cas, qu'il n'y a pas lieu à poursuivre ou que l'action publique n'est pas recevable. Seul le procureur fédéral ou le procureur général est entendu.

Lorsque la chambre des mises en accusation constate qu'aucune des conditions énoncées à l'alinéa 3, 1°, 2° et 3°, n'est remplie, elle désigne le juge d'instruction territorialement compétent et indique les faits sur lesquels portera l'instruction. Si la requête visée à l'alinéa 4 émane du procureur fédéral, elle saisit le doyen des juges d'instruction visé à l'article 47duodecies, § 3, du Code d'instruction criminelle.

Il est ensuite procédé conformément au droit commun.

Le procureur fédéral ou le procureur général a le droit de former un pourvoi en cassation contre les arrêts rendus en application des alinéas 4 et 5. Dans tous les cas, ce pourvoi sera formé dans les quinze jours à compter du prononcé de l'arrêt.

Dans le cas visé à l'alinéa 3, 4°, le procureur fédéral ou le procureur du Roi classe l'affaire sans suite et notifie sa décision à l'Autorité centrale établie par l'article 2, 4e tiret, de la loi du 29 mars 2004 concernant la coopération avec la Cour pénale internationale et les tribunaux pénaux internationaux. Cette décision de classement sans suite n'est susceptible d'aucun recours.

titre 4, chapitre 1er, du Code pénal; ou

3° une action publique recevable ne peut pas résulter de cette plainte; ou

4° des circonstances concrètes de l'affaire, il ressort que, dans l'intérêt d'une bonne administration de la justice et dans le respect des obligations internationales de la Belgique, cette affaire devrait être portée soit devant les juridictions internationales, soit devant la juridiction du lieu où les faits ont été commis, soit devant la juridiction de l'Etat dont l'auteur est ressortissant ou celle du lieu où il peut être trouvé, et pour autant que cette juridiction présente les qualités d'indépendance, d'impartialité et d'équité, tel que cela peut notamment ressortir des engagements internationaux relevant liant la Belgique et cet Etat.

S'il est d'avis qu'une ou plusieurs des conditions visées à l'alinéa 3, 1°, 2° et 3°, sont remplies, le procureur fédéral ou le procureur général prend devant la chambre des mises en accusation des réquisitions tendant à faire déclarer, selon le cas, qu'il n'y a pas lieu à poursuivre ou que l'action publique n'est pas recevable. Seul le procureur fédéral ou le procureur général est entendu.

Lorsque la chambre des mises en accusation constate qu'aucune des conditions énoncées à l'alinéa 3, 1°, 2° et 3°, n'est remplie, elle désigne le juge d'instruction territorialement compétent et indique les faits sur lesquels portera l'instruction. Si la requête visée à l'alinéa 4 émane du procureur fédéral, elle saisit le doyen des juges d'instruction visé à l'article 47duodecies, § 3, du Code d'instruction criminelle.

Il est ensuite procédé conformément au droit commun.

Le procureur fédéral ou le procureur général a le droit de former un pourvoi en cassation contre les arrêts rendus en application des alinéas 4 et 5. Dans tous les cas, ce pourvoi sera formé dans les quinze jours à compter du prononcé de l'arrêt.

Dans le cas visé à l'alinéa 3, 4°, le procureur fédéral ou le procureur du Roi classe l'affaire sans suite et notifie sa décision à l'Autorité centrale établie par l'article 2, 4e tiret, de la loi du 29 mars 2004 concernant la coopération avec la Cour pénale internationale et les tribunaux pénaux internationaux. Cette décision de

classement sans suite n'est susceptible d'aucun recours.

Art. 14/5

§ 1er. Pourra être poursuivie en Belgique toute personne qui aura commis hors du territoire du Royaume:

1° une infraction visée aux articles 246 à 249 du Code pénal;

2° une infraction visée à l'article 250 du même Code, lorsque la personne exerçant une fonction publique dans un Etat étranger ou dans une organisation de droit international public est belge ou lorsque l'organisation de droit international public pour laquelle la personne exerce une fonction publique a son siège en Belgique;

3° d'une infraction visée à l'article 22, §§ 1 à 3, du règlement (UE) 2017/1939 du Conseil du 12 octobre 2017 mettant en œuvre une coopération renforcée concernant la création du Parquet européen, lorsque l'institution, l'organe, l'organisme ou l'agence de l'Union européenne pour lequel la personne exerce des fonctions publiques a son siège en Belgique.

Art. 14/5

§ 1er. Pourra être poursuivie en Belgique toute personne qui aura commis hors du territoire du Royaume:

~~4° une infraction visée aux articles 246 à 249 du Code pénal~~

1° une infraction visée à l'article 638, §§ 1 et 2;

~~2° une infraction visée à l'article 250 du même Code, lorsque la personne exerçant une fonction publique dans un Etat étranger ou dans une organisation de droit international public est belge ou lorsque l'organisation de droit international public pour laquelle la personne exerce une fonction publique a son siège en Belgique~~

2° une infraction visée à l'article 638, § 3, 1°, lorsque la personne exerçant une fonction publique dans un Etat étranger ou dans une organisation de droit international public est belge ou lorsque l'organisation de droit international public pour laquelle la personne exerce une fonction publique a son siège en Belgique;

3° d'une infraction visée à l'article 22, §§ 1 à 3, du règlement (UE) 2017/1939 du Conseil du 12 octobre 2017 mettant en œuvre une coopération renforcée concernant la création du Parquet européen, lorsque l'institution, l'organe, l'organisme ou l'agence de l'Union européenne pour lequel la personne exerce des fonctions publiques a son siège en Belgique.

14/6

§ 1er. Pourra être poursuivie en Belgique toute personne qui aura commis hors du territoire du Royaume:

1° une des infractions visées aux articles 391sexies, 391septies, 409 et 417/7 à 417/22, 417/24, 433quater/1 et 433quater/4 du Code pénal;

2° une des infractions visées aux articles 433novies/2 à 433novies/10 du même Code, en cas de prélèvement d'organes pratiqué ou envisagé en échange d'un profit ou d'un avantage comparable;

3° une des infractions visées aux articles 417/25 à 417/38, 417/44 et 417/45, 433quinquies à 433octies du même Code;

14/6

§ 1er. Pourra être poursuivie en Belgique toute personne qui aura commis hors du territoire du Royaume:

~~1° une des infractions visées aux articles 391sexies, 391septies, 409 et 417/7 à 417/22, 417/24, 433quater/1 et 433quater/4 du Code pénal~~

1° une des infractions visées aux articles 134 à 149, 151, 206 à 211, 265, 268, 293 et 294 du Code pénal;

~~2° une des infractions visées aux articles 433novies/2 à 433novies/10 du même Code, en cas de prélèvement d'organes pratiqué ou envisagé en échange d'un profit ou d'un avantage comparable~~

4° une des infractions visées aux articles 77bis à 77quinquies de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et aux articles 10 à 13 de la loi du 9 mars 1993 tendant à réglementer et à contrôler les activités des entreprises de courtage matrimonial.

§ 2. La poursuite d'un Belge n'aura lieu que si celui-ci est trouvé en Belgique, sauf lorsque l'infraction a été commise en temps de guerre.

La poursuite d'un étranger n'aura lieu que si celui-ci est trouvé en Belgique, ou, lorsque l'infraction a été commise en temps de guerre, s'il est trouvé en pays ennemi ou si son extradition peut être obtenue.

2° une des infractions visées aux articles 276 à 284 du Code pénal, en cas de prélèvement d'organes pratiqué ou envisagé en échange d'un profit ou d'un avantage comparable;

~~3° une des infractions visées aux articles 417/25 à 417/38, 417/44 et 417/45, 433quinquies à 433octies du même Code~~

3° une des infractions visées aux articles 152 à 165, 171, 172, 177, 258 à 260, 273 et 274 du Code pénal;

~~4° une des infractions visées aux articles 77bis à 77quinquies de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et aux articles 10 à 13 de la loi du 9 mars 1993 tendant à réglementer et à contrôler les activités des entreprises de courtage matrimonial.~~

§ 2. La poursuite d'un Belge n'aura lieu que si celui-ci est trouvé en Belgique, sauf lorsque l'infraction a été commise en temps de guerre.

La poursuite d'un étranger n'aura lieu que si celui-ci est trouvé en Belgique, ou, lorsque l'infraction a été commise en temps de guerre, s'il est trouvé en pays ennemi ou si son extradition peut être obtenue.

Art. 14/7

§ 1er. Pourra être poursuivie en Belgique toute personne qui aura commis hors du territoire du Royaume un crime ou d'un délit contre la foi publique prévu par le livre II, titre III, chapitres Ier, II et III, du Code pénal ou d'un délit visé aux articles 497 et 497bis, si le crime ou le délit a pour objet soit des monnaies n'ayant pas cours légal en Belgique ou des objets destinés à leur fabrication, contrefaçon, altération ou falsification, soit des effets, papiers, sceaux, timbres, marques ou poinçons d'un pays étranger.

La poursuite ne pourra avoir lieu que sur l'avis officiel donné à l'autorité belge par l'autorité étrangère.

§ 2. La poursuite d'un Belge n'aura lieu que si celui-ci est trouvé en Belgique, sauf lorsque l'infraction a été commise en temps de guerre.

La poursuite d'un étranger n'aura lieu que si celui-ci est trouvé en Belgique, ou, lorsque l'infraction a été commise en temps de

Art. 14/7

§ 1er. Pourra être poursuivie en Belgique toute personne qui aura commis hors du territoire du Royaume ~~un crime ou d'un délit contre la foi publique prévu par le livre II, titre III, chapitres Ier, II et III, du Code pénal ou d'un délit visé aux articles 497 et 497bis, si le crime ou le délit a pour objet~~

une des infractions visées au Livre II, titre 5, chapitre 1er, du Code pénal ou une infraction visée à l'article 481 du même Code, si l'infraction a pour objet

soit des monnaies n'ayant pas cours légal en Belgique ou des objets destinés à leur fabrication, contrefaçon, altération ou falsification, soit des effets, papiers, sceaux, timbres, marques ou poinçons d'un pays étranger, soit des instruments de paiement étrangers autres que les espèces, tel que défini à l'article 425, 5°, du Code pénal.

La poursuite ne pourra avoir lieu que sur l'avis officiel donné à l'autorité belge par l'autorité étrangère.

§ 2. La poursuite d'un Belge n'aura lieu

guerre, s'il est trouvé en pays ennemi ou si son extradition peut être obtenue.

Art. 14/8

§ 1er. Pourra être poursuivie en Belgique toute personne qui, en temps de guerre, aura commis hors du territoire du Royaume, une infraction d'homicide ou de lésion corporelle volontaires, de viol, d'atteinte à l'intégrité sexuelle ou de dénonciation à l'ennemi, contre un ressortissant d'un pays allié de la Belgique au sens de l'article 117, alinéa 2, du Code pénal.

§ 2. Si le suspect est belge, la poursuite pourra avoir lieu même s'il n'est pas trouvé en Belgique.

Si le suspect est étranger, la poursuite de l'infraction n'aura lieu que si le suspect est trouvé en Belgique ou en pays ennemi ou si son extradition peut être obtenue.

Art. 14/9

§ 1er. Pourra être poursuivie en Belgique toute personne qui aura commis hors du territoire du Royaume:

1° le délit visé à l'article 41, § 4, de la loi du 15 juillet 2013 relative au transport de marchandises par route et portant exécution du règlement (CE) n° 1071/2009 du Parlement européen et du Conseil du 21 octobre 2009 établissant des règles communes sur les conditions à respecter pour exercer la profession de transporteur par route, et abrogeant la directive 96/26/CE du Conseil et portant exécution du règlement (CE) n° 1072/2009 du Parlement européen et du Conseil du 21 octobre 2009 établissant des règles communes pour l'accès au marché du transport international de marchandises par route;

2° le délit visé à l'article 30, § 4, de la loi

que si celui-ci est trouvé en Belgique, sauf lorsque l'infraction a été commise en temps de guerre.

La poursuite d'un étranger n'aura lieu que si celui-ci est trouvé en Belgique, ou, lorsque l'infraction a été commise en temps de guerre, s'il est trouvé en pays ennemi ou si son extradition peut être obtenue.

Art. 14/8

§ 1er. Pourra être poursuivie en Belgique toute personne qui, en temps de guerre, aura commis hors du territoire du Royaume, une infraction ~~d'homicide ou de lésion corporelle volontaires, de viol, d'atteinte à l'intégrité sexuelle ou de dénonciation à l'ennemi, contre un ressortissant d'un pays allié de la Belgique au sens de l'article 117, alinéa 2, du Code pénal~~

d'homicide commis avec intention de donner la mort, un viol, une atteinte à l'intégrité sexuelle, une infraction intentionnelle contre l'intégrité physique ou psychique ou de dénonciation à l'ennemi contre un ressortissant d'un pays allié au sens de l'article 564, 1° du Code pénal.

§ 2. Si le suspect est belge, la poursuite pourra avoir lieu même s'il n'est pas trouvé en Belgique.

Si le suspect est étranger, la poursuite de l'infraction n'aura lieu que si le suspect est trouvé en Belgique ou en pays ennemi ou si son extradition peut être obtenue.

Art. 14/9

§ 1er. Pourra être poursuivie en Belgique toute personne qui aura commis hors du territoire du Royaume:

1° ~~le délit visé~~ **l'infraction visée** à l'article 41, § 4, de la loi du 15 juillet 2013 relative au transport de marchandises par route et portant exécution du règlement (CE) n° 1071/2009 du Parlement européen et du Conseil du 21 octobre 2009 établissant des règles communes sur les conditions à respecter pour exercer la profession de transporteur par route, et abrogeant la directive 96/26/CE du Conseil et portant exécution du règlement (CE) n° 1072/2009 du Parlement européen et du Conseil du 21 octobre 2009 établissant des règles communes pour l'accès au marché du transport international de marchandises par route;

du 15 juillet 2013 relative au transport de voyageurs par route et portant exécution du règlement (CE) n° 1071/2009 du Parlement européen et du Conseil du 21 octobre 2009 établissant des règles communes sur les conditions à respecter pour exercer la profession de transporteur par route, et abrogeant la directive 96/26/CE du Conseil, et portant exécution du règlement (CE) n° 1073/2009 du Parlement européen et du Conseil du 21 octobre 2009 établissant des règles communes pour l'accès au marché international des services de transport par autocars et autobus, et modifiant le règlement (CE) n° 561/2006.

§ 2. La poursuite d'un Belge n'aura lieu que si celui-ci est trouvé en Belgique, sauf lorsque l'infraction a été commise en temps de

guerre.
La poursuite d'un étranger n'aura lieu que si celui-ci est trouvé en Belgique, ou, lorsque l'infraction a été commise en temps de guerre, s'il est trouvé en pays ennemi ou si son extradition peut être obtenue.

Art. 14/10

Les juridictions belges sont compétentes pour connaître des infractions commises hors du territoire du Royaume et visées par une règle de droit international conventionnelle ou coutumière ou une règle de droit dérivé de l'Union européenne liant la Belgique, lorsque cette règle lui impose, de quelque manière que ce soit, de soumettre l'affaire à ses autorités compétentes pour l'exercice des poursuites.

Les poursuites, en ce compris l'instruction, ne peuvent être engagées qu'à la requête du procureur fédéral qui apprécie les plaintes éventuelles.

Saisi d'une plainte en application des alinéas 1er et 2, le procureur fédéral requiert le juge d'instruction d'instruire cette plainte sauf si:

1° la plainte est manifestement non fondée; ou

2° les faits relevés dans la plainte ne correspondent pas à une qualification des infractions visées au livre II, titre Ibis, du Code pénal ou à toute autre infraction internationale incriminée par un traité liant la Belgique; ou

3° une action publique recevable ne peut

2° le délit visé à l'article 30, § 4, de la loi du 15 juillet 2013 relative au transport de voyageurs par route et portant exécution du règlement (CE) n° 1071/2009 du Parlement européen et du Conseil du 21 octobre 2009 établissant des règles communes sur les conditions à respecter pour exercer la profession de transporteur par route, et abrogeant la directive 96/26/CE du Conseil, et portant exécution du règlement (CE) n° 1073/2009 du Parlement européen et du Conseil du 21 octobre 2009 établissant des règles communes pour l'accès au marché international des services de transport par autocars et autobus, et modifiant le règlement (CE) n° 561/2006.

§ 2. La poursuite d'un Belge n'aura lieu que si celui-ci est trouvé en Belgique, sauf lorsque l'infraction a été commise en temps de

guerre.
La poursuite d'un étranger n'aura lieu que si celui-ci est trouvé en Belgique, ou, lorsque l'infraction a été commise en temps de guerre, s'il est trouvé en pays ennemi ou si son extradition peut être obtenue.

Art. 14/10

Les juridictions belges sont compétentes pour connaître des infractions commises hors du territoire du Royaume et visées par une règle de droit international conventionnelle ou coutumière ou une règle de droit dérivé de l'Union européenne liant la Belgique, lorsque cette règle lui impose, de quelque manière que ce soit, de soumettre l'affaire à ses autorités compétentes pour l'exercice des poursuites.

Les poursuites, en ce compris l'instruction, ne peuvent être engagées qu'à la requête du procureur fédéral qui apprécie les plaintes éventuelles.

Saisi d'une plainte en application des alinéas 1er et 2, le procureur fédéral requiert le juge d'instruction d'instruire cette plainte sauf si:

1° la plainte est manifestement non fondée; ou

2° les faits relevés dans la plainte ne correspondent pas à une qualification des infractions visées au livre II, ~~titre Ibis~~ **titre I** du Code pénal ou à toute autre infraction internationale incriminée par un traité liant la Belgique; ou

3° une action publique recevable ne peut

pas résulter de cette plainte; ou 4° des circonstances concrètes de l'affaire, il ressort que, dans l'intérêt d'une bonne administration de la justice et dans le respect des obligations internationales de la Belgique, cette affaire devrait être portée soit devant les juridictions internationales, soit devant la juridiction du lieu où les faits ont été commis, soit devant la juridiction de l'Etat dont l'auteur est ressortissant ou celle du lieu où il peut être trouvé, et pour autant que cette juridiction présente les qualités d'indépendance, d'impartialité et d'équité, tel que cela peut notamment ressortir des engagements internationaux relevant liant la Belgique et cet Etat.

Si le procureur fédéral est d'avis qu'une ou plusieurs des conditions visées à l'alinéa 3, 1°, 2° et 3° sont remplies, il prend devant la chambre des mises en accusation de la cour d'appel de Bruxelles des réquisitions tendant à faire déclarer, selon le cas, qu'il n'y a pas lieu à poursuivre ou que l'action publique n'est pas recevable. Seul le procureur fédéral est entendu.

Lorsque la chambre des mises en accusation constate qu'aucune des conditions visées à l'alinéa 3, 1°, 2° et 3° n'est remplie, elle désigne le juge d'instruction territorialement compétent et indique les faits sur lesquels portera l'instruction.

Il est ensuite procédé conformément au droit commun.

Le procureur fédéral a le droit de former un pourvoi en cassation contre les arrêts rendus en application des alinéas 4 et 5. Dans tous les cas, ce pourvoi sera formé dans les quinze jours à compter du prononcé de l'arrêt.

Dans le cas visé à l'alinéa 3, 3°, le procureur fédéral notifie l'arrêt de la chambre des mises en accusation lorsque cet arrêt n'est plus susceptible de recours, à l'Autorité centrale établie par l'article 2, 4e tiret, de la loi du 29 mars 2004 concernant la coopération avec la Cour pénale internationale et les tribunaux pénaux internationaux. Lorsque les faits ont été commis après le 30 juin 2002 et qu'ils relèvent de la compétence matérielle de la Cour pénale internationale, l'Autorité centrale informe la Cour pénale internationale des faits.

Dans le cas visé à l'alinéa 3, 4°, le

pas résulter de cette plainte; ou 4° des circonstances concrètes de l'affaire, il ressort que, dans l'intérêt d'une bonne administration de la justice et dans le respect des obligations internationales de la Belgique, cette affaire devrait être portée soit devant les juridictions internationales, soit devant la juridiction du lieu où les faits ont été commis, soit devant la juridiction de l'Etat dont l'auteur est ressortissant ou celle du lieu où il peut être trouvé, et pour autant que cette juridiction présente les qualités d'indépendance, d'impartialité et d'équité, tel que cela peut notamment ressortir des engagements internationaux relevant liant la Belgique et cet Etat.

Si le procureur fédéral est d'avis qu'une ou plusieurs des conditions visées à l'alinéa 3, 1°, 2° et 3° sont remplies, il prend devant la chambre des mises en accusation de la cour d'appel de Bruxelles des réquisitions tendant à faire déclarer, selon le cas, qu'il n'y a pas lieu à poursuivre ou que l'action publique n'est pas recevable. Seul le procureur fédéral est entendu.

Lorsque la chambre des mises en accusation constate qu'aucune des conditions visées à l'alinéa 3, 1°, 2° et 3° n'est remplie, elle désigne le juge d'instruction territorialement compétent et indique les faits sur lesquels portera l'instruction.

Il est ensuite procédé conformément au droit commun.

Le procureur fédéral a le droit de former un pourvoi en cassation contre les arrêts rendus en application des alinéas 4 et 5. Dans tous les cas, ce pourvoi sera formé dans les quinze jours à compter du prononcé de l'arrêt.

Dans le cas visé à l'alinéa 3, 3°, le procureur fédéral notifie l'arrêt de la chambre des mises en accusation lorsque cet arrêt n'est plus susceptible de recours, à l'Autorité centrale établie par l'article 2, 4e tiret, de la loi du 29 mars 2004 concernant la coopération avec la Cour pénale internationale et les tribunaux pénaux internationaux. Lorsque les faits ont été commis après le 30 juin 2002 et qu'ils relèvent de la compétence matérielle de la Cour pénale internationale, l'Autorité centrale informe la Cour pénale internationale des faits.

Dans le cas visé à l'alinéa 3, 4°, le

procureur fédéral classe l'affaire sans suite et notifie sa décision à l'Autorité centrale. Cette décision de classement sans suite n'est susceptible d'aucun recours. Lorsque les faits ont été commis après le 30 juin 2002 et qu'ils relèvent de la compétence matérielle de la Cour pénale internationale, l'Autorité centrale informe la Cour pénale internationale des faits.

Art. 14/11

L'étranger coauteur ou complice d'un crime commis hors du territoire du Royaume, par un Belge, pourra être poursuivi en Belgique, conjointement avec le Belge suspecté, ou après la condamnation de celui-ci.

Art. 14/12

Les dispositions du présent chapitre s'appliquent à la tentative des infractions y visées, si celle-ci est punissable.

Art. 14/14

Sauf en ce qui concerne les crimes et délits commis en temps de guerre, le présent chapitre ne s'applique pas lorsque le suspect, jugé en pays étranger du chef de la même infraction aura été acquitté ou lorsqu'après avoir été condamné il aura subi ou prescrit sa peine ou aura été gracié ou amnistié, sauf si:

1° la procédure devant l'autre juridiction avait pour but de soustraire la personne concernée à sa responsabilité pénale pour des infractions relevant de la compétence de la juridiction; ou

2° la procédure devant l'autre juridiction n'a pas été au demeurant menée de manière indépendante ou impartiale, dans le respect des garanties d'un procès équitable, mais d'une manière qui, dans les circonstances, était incompatible avec l'intention de traduire l'intéressé en justice.

Toute détention subie à l'étranger par suite de l'infraction qui donne lieu à la condamnation en Belgique, sera toujours imputée sur la durée des peines emportant privation de la liberté.

procureur fédéral classe l'affaire sans suite et notifie sa décision à l'Autorité centrale. Cette décision de classement sans suite n'est susceptible d'aucun recours. Lorsque les faits ont été commis après le 30 juin 2002 et qu'ils relèvent de la compétence matérielle de la Cour pénale internationale, l'Autorité centrale informe la Cour pénale internationale des faits.

Art. 14/11

L'étranger ~~coauteur ou complice d'un crime~~ **auteur ou participant d'une infraction punissable d'une peine d'un niveau 4** ou d'un niveau supérieur commises hors du territoire du Royaume, par un Belge, pourra être poursuivi en Belgique, conjointement avec le Belge suspecté, ou après la condamnation de celui-ci.

Art. 14/12

Les dispositions du présent chapitre s'appliquent à la tentative des infractions y visées, ~~si celle-ci est punissable~~ **sauf si celle-ci n'est pas punissable.**

Art. 14/14

Sauf en ce qui concerne les ~~crimes et délits~~ **infractions commises** en temps de guerre, le présent chapitre ne s'applique pas lorsque le suspect, jugé en pays étranger du chef de la même infraction aura été acquitté ou lorsqu'après avoir été condamné il aura subi ou prescrit sa peine ou aura été gracié ou amnistié, sauf si:

1° la procédure devant l'autre juridiction avait pour but de soustraire la personne concernée à sa responsabilité pénale pour des infractions relevant de la compétence de la juridiction; ou

2° la procédure devant l'autre juridiction n'a pas été au demeurant menée de manière indépendante ou impartiale, dans le respect des garanties d'un procès équitable, mais d'une manière qui, dans les circonstances, était incompatible avec l'intention de traduire l'intéressé en justice.

Toute détention subie à l'étranger par suite de l'infraction qui donne lieu à la condamnation en Belgique, sera toujours imputée sur la durée des peines emportant privation de la liberté.

Art. 21

Sauf dans les cas prévus à l'article 21bis, l'action publique est prescrite, à compter du jour où l'infraction a été commise, après trente ans, vingt ans, quinze ans, dix ans ou un an, à compter du jour où l'infraction a été commise selon que cette infraction constitue un crime punissable de la réclusion ou de la détention à perpétuité, un crime punissable de la réclusion ou de détention de plus de vingt ans à trente ans, un crime punissable d'une peine de réclusion ou de détention de plus de cinq ans à vingt ans au plus, un délit ou une contravention.

Le jour où l'infraction a été commise est compté dans le délai.

Les délais de prescription fixés à l'alinéa 1er ne sont pas affectés par la réduction ou la modification de la peine en raison de circonstances atténuantes.

En cas de concours idéal, la prescription est régie suivant le délai propre à chaque infraction.

Lorsque plusieurs infractions constituent l'exécution successive et continue d'une même intention délictueuse, le délai de prescription commence à courir à partir du dernier fait considéré comme prouvé, à la condition que le délai écoulé entre les divers faits ne soit pas égal ou supérieur au délai de prescription.

Art. 21bis

L'action publique ne se prescrit pas :

1° dans les cas visés aux articles 136bis, 136ter et 136quater du Code pénal ;

2° dans les cas visés aux articles 417/7 à 417/22, 417/24 à 417/38, 417/44, et 417/56, 409 et 433quinquies, § 1er, alinéa 1er, 1°, du Code pénal, ni en cas de tentative de commission de cette dernière infraction si elle visait une personne âgée de moins de dix-huit ans;

Art. 21

Sauf dans les cas prévus à l'article 21bis, l'action publique est prescrite, à compter du jour où l'infraction a été commise, après ~~trente ans, vingt ans, quinze ans, dix ans ou un an, à compter du jour où l'infraction a été commise selon que cette infraction constitue un crime punissable de la réclusion ou de la détention à perpétuité, un crime punissable de la réclusion ou de détention de plus de vingt ans à trente ans, un crime punissable d'une peine de réclusion ou de détention de plus de cinq ans à vingt ans au plus, un délit ou une contravention~~ **trente ans, vingt ans, quinze ans ou dix ans selon que cette infraction constitue une infraction punissable d'une peine de niveau 8, une infraction punissable d'une peine de niveau 7, une infraction punissable d'une peine de niveau 4, 5 ou 6, ou une infraction punissable d'une peine de niveau 1, 2 ou 3.**

Le jour où l'infraction a été commise est compté dans le délai.

Les délais de prescription fixés à l'alinéa 1er ne sont pas affectés par la réduction ou la modification de la peine en raison de circonstances atténuantes.

~~En cas de concours idéal~~ **En cas de concours constitué d'un seul fait**, la prescription est régie suivant le délai propre à chaque infraction.

Lorsque plusieurs infractions constituent l'exécution successive et continue d'une même intention délictueuse, le délai de prescription commence à courir à partir du dernier fait considéré comme prouvé, à la condition que le délai écoulé entre les divers faits ne soit pas égal ou supérieur au délai de prescription.

Les délais de prescription fixés à l'alinéa 1er ne sont pas affectés par la réduction ou la modification de la peine en raison de circonstances atténuantes.

~~En cas de concours idéal~~ **En cas de concours constitué d'un seul fait**, la prescription est régie suivant le délai propre à chaque infraction.

Lorsque plusieurs infractions constituent l'exécution successive et continue d'une même intention délictueuse, le délai de prescription commence à courir à partir du dernier fait considéré comme prouvé, à la condition que le délai écoulé entre les divers faits ne soit pas égal ou supérieur au délai de prescription.

Art. 21bis

L'action publique ne se prescrit pas :

~~1° dans les cas visés aux articles 136bis, 136ter et 136quater du Code pénal~~

1° dans les cas visés aux articles 82 à 89 du Code pénal ;

~~2° dans les cas visés aux articles 417/7 à 417/22, 417/24 à 417/38, 417/44, et 417/56, 409 et 433quinquies, § 1er, alinéa 1er, 1°, du Code pénal, ni en cas de tentative de commission de cette dernière infraction si~~

3° dans les cas visés aux articles 394 et 475 du Code pénal si leur nature ou leur contexte est susceptible de porter gravement atteinte à un pays ou à une organisation internationale, ou sont de nature à susciter une crainte sérieuse dans la population ou à contraindre illégalement le gouvernement ou une organisation internationale à accomplir ou à s'abstenir d'accomplir un acte quelconque, ou à perturber gravement ou à détruire les structures fondamentales politiques, constitutionnelles, économiques ou sociales d'un pays ou d'une organisation internationale.

~~elle visait une personne âgée de moins de dix-huit ans~~

2° dans les cas visés aux articles 134 à 149, 151 à 165, 171, 172, 187, 206 à 211, 258, § 1er, alinéa 1er, 1°, du Code pénal, si l'infraction a été commise sur une personne âgée de moins de dix-huit ans;

~~3° dans les cas visés aux articles 394 et 475 du Code pénal si leur nature ou leur contexte est susceptible de porter gravement atteinte à un pays ou à une organisation internationale, ou sont de nature à susciter une crainte sérieuse dans la population ou à contraindre illégalement le gouvernement ou une organisation internationale à accomplir ou à s'abstenir d'accomplir un acte quelconque, ou à perturber gravement ou à détruire les structures fondamentales politiques, constitutionnelles, économiques ou sociales d'un pays ou d'une organisation internationale~~

3° dans les cas visés aux articles 97 et 98 du Code pénal si leur nature ou leur contexte est susceptible de porter gravement atteinte à un pays ou à une organisation internationale, ou sont de nature à susciter une crainte sérieuse dans la population ou à contraindre illégalement le gouvernement ou une organisation internationale à accomplir ou à s'abstenir d'accomplir un acte quelconque, ou à perturber gravement ou à détruire les structures fondamentales politiques, constitutionnelles, économiques ou sociales d'un pays ou d'une organisation internationale.

Art. 27

Si la durée des poursuites pénales dépasse le délai raisonnable, le juge peut prononcer la condamnation par simple déclaration de culpabilité, ou prononcer une peine inférieure à la peine minimale prévue par la loi, ou, en cas de non-respect très grave du délai raisonnable, prononcer l'extinction de l'action publique.

Le juge apprécie, au regard des circonstances de la cause et de l'importance du dépassement du délai raisonnable, quelle est la conséquence visée à l'alinéa 1er devant être prononcée.

Si le juge prononce la condamnation par simple déclaration de culpabilité, l'inculpé

Art. 27

Si la durée des poursuites pénales dépasse le délai raisonnable, le juge peut prononcer ~~la condamnation par simple déclaration de culpabilité~~ **la condamnation par déclaration de culpabilité**, ou prononcer une peine inférieure à la peine minimale prévue par la loi, ou, en cas de non-respect très grave du délai raisonnable, prononcer l'extinction de l'action publique.

Le juge apprécie, au regard des circonstances de la cause et de l'importance du dépassement du délai raisonnable, quelle est la conséquence visée à l'alinéa 1er devant être prononcée.

est condamné aux frais et, s'il y a lieu, aux restitutions. La confiscation spéciale est prononcée.

Si le juge prononce la condamnation par simple déclaration de culpabilité, l'inculpé est condamné aux frais et, s'il y a lieu, aux restitutions. ~~La confiscation spéciale est prononcée~~ **La confiscation prévue par la loi est prononcée.**

CHAPITRE 2 – Modifications du Code d'instruction criminelle

Art. 8

La police judiciaire recherche les crimes, les délits et les contraventions, en rassemble les preuves, et en livre les auteurs aux tribunaux chargés de les punir.

Art. 8

La police judiciaire recherche les ~~crimes, les délits et les contraventions~~ **infractions**, en rassemble les preuves, et en livre les auteurs aux tribunaux chargés de les punir.

Art. 16

Les gardes forestiers et les gardes champêtres particuliers sont chargés de rechercher, chacun dans le territoire pour lequel ils auront été assermentés, les délits et les contraventions de police qui auront porté atteinte aux propriétés rurales et forestières.

Ils dresseront des procès-verbaux, à l'effet de constater la nature, les circonstances, le temps, le lieu des délits et des contraventions, ainsi que les preuves et les indices qu'ils auront pu en recueillir.

Ils suivront les choses enlevées, dans les lieux où elles auront été transportées, et les mettront en séquestre; ils ne pourront néanmoins s'introduire dans les maisons, ateliers, bâtiments, cours adjacentes et enclos si ce n'est en présence d'un fonctionnaire de police revêtu de la qualité d'officier de police judiciaire auxiliaire du procureur du Roi; le procès-verbal qui devra en être dressé sera signé par celui en présence duquel il aura été fait.

Ils arrêteront, et conduiront devant le juge au tribunal de police ou devant le bourgmestre, tout individu qu'ils auront surpris en flagrant délit, ou qui sera dénoncé par la clameur publique, lorsque ce délit emportera la peine d'emprisonnement, ou une peine plus grave.

Ils se feront donner, pour cet effet, main-forte par le bourgmestre ou par un échevin du lieu, qui ne pourra s'y refuser.

Art. 16

Les gardes forestiers et les gardes champêtres particuliers sont chargés de rechercher, chacun dans le territoire pour lequel ils auront été assermentés, les ~~délits et les contraventions de police~~ **infractions punissables** **er d'une peine de niveau 1, 2 ou 3** qui auront porté atteinte aux propriétés rurales et forestières.

Ils dresseront des procès-verbaux, à l'effet de constater la nature, les circonstances, le temps, le lieu des ~~délits et des contraventions~~ **infractions**, ainsi que les preuves et les indices qu'ils auront pu en recueillir.

Ils suivront les choses enlevées, dans les lieux où elles auront été transportées, et les mettront en séquestre; ils ne pourront néanmoins s'introduire dans les maisons, ateliers, bâtiments, cours adjacentes et enclos si ce n'est en présence d'un fonctionnaire de police revêtu de la qualité d'officier de police judiciaire auxiliaire du procureur du Roi; le procès-verbal qui devra en être dressé sera signé par celui en présence duquel il aura été fait.

Ils arrêteront, et conduiront devant le juge au tribunal de police ou devant le bourgmestre, tout individu qu'ils auront surpris ~~en flagrant délit~~ **en état de flagrance**, ou qui sera dénoncé par la clameur publique, ~~lorsque ce délit emportera la peine d'emprisonnement, ou une peine plus grave~~ **cette infraction est punie d'un niveau 2 ou d'un niveau 3**.

Ils se feront donner, pour cet effet, main-forte par le bourgmestre ou par un échevin du lieu, qui ne pourra s'y refuser.

Art. 20

Les procès-verbaux des gardes forestiers et des gardes champêtres particuliers seront, lorsqu'il s'agira de contraventions de police, remis par eux, dans les trois jours au plus tard, y compris celui où ils ont reconnu le fait sur lequel ils ont procédé, à un fonctionnaire de police revêtu de la qualité d'officier de police judiciaire auxiliaire du procureur du Roi; lorsqu'il s'agira d'un délit de nature à mériter une peine correctionnelle, la remise sera faite au procureur du Roi.

Art. 21bis, §2, alinéa 1er

§ 2. La personne directement intéressée peut, en cours d'enquête, envoyer une requête au procureur du Roi en vue de consulter le dossier relatif à un crime ou un délit. Pour les délits qui sont de la compétence du tribunal de police, cette possibilité ne s'applique qu'à l'égard des délits visés à l'article 138, 6° bis et 6° ter, et des délits pour lesquels le délai de prescription est de trois ans en application de l'article 68 de la loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière.

Art. 21quater, §1er

§ 1er. La personne lésée qui a fait une déclaration conformément à l'article 5bis du titre préliminaire du Code d'instruction criminelle et le suspect peuvent demander au procureur du Roi d'effectuer un acte d'information supplémentaire dans un dossier concernant un crime ou un délit. Pour les délits qui sont de la compétence du tribunal de police, cette possibilité ne s'applique qu'à l'égard des délits visés à l'article 138, 6° bis et 6° ter, et des délits pour lesquels le délai de prescription est de trois ans en application de l'article 68 de la loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière.

Art. 24

Ces fonctions, lorsqu'il s'agira de crimes ou de délits commis hors du territoire belge dans les cas prévus par la loi, seront remplies par le procureur du Roi du lieu où il pourra être trouvé, celui du siège social de la personne morale, celui du siège

Art. 20

Les procès-verbaux des gardes forestiers et des gardes champêtres particuliers seront remis au procureur du Roi.

Art. 21bis, §2, alinéa 1er

§ 2. La personne directement intéressée peut, en cours d'enquête, envoyer une requête au procureur du Roi en vue de consulter le dossier relatif à ~~un crime ou un délit~~ **une infraction**. Pour les ~~délits~~ **infractions** qui sont de la compétence du tribunal de police, cette possibilité ne s'applique qu'à l'égard des ~~délits visés~~ **infractions visées** à l'article 138, 6° bis et 6° ter, et des ~~délits~~ **infractions** pour lesquels le délai de prescription est de trois ans en application de l'article 68 de la loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière.

Art. 21quater, §1er

§ 1er. La personne lésée qui a fait une déclaration conformément à l'article 5bis du titre préliminaire du Code d'instruction criminelle et le suspect peuvent demander au procureur du Roi d'effectuer un acte d'information supplémentaire dans un dossier concernant ~~un crime ou un délit~~ **une infraction**. Pour les ~~délits~~ **infractions** qui sont de la compétence du tribunal de police, cette possibilité ne s'applique qu'à l'égard des ~~délits visés~~ **infractions visées** à l'article 138, 6° bis et 6° ter, et des ~~délits~~ **infractions** pour lesquels le délai de prescription est de trois ans en application de l'article 68 de la loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière.

Art. 24

Ces fonctions, lorsqu'il s'agira ~~de crimes ou de délits commis~~ **d'infractions commises** hors du territoire belge dans les cas prévus par la loi, seront remplies par le procureur du Roi du lieu où il pourra être trouvé, celui du siège social de la personne

d'exploitation de la personne morale ou par celui de sa dernière résidence connue, celui de la dernière résidence connue de la victime si le suspect ne peut pas être trouvé en Belgique et n'y a pas de résidence connue, et, à défaut, celui de Bruxelles.

Art. 27

Les procureurs du Roi seront tenus, aussitôt que les délits parviendront à leur connaissance, d'en donner avis au procureur général près la cour d'appel, et d'exécuter ses ordres relativement à tous actes de police judiciaire.

Art. 28bis, §2

§ 2. L'information s'étend à l'enquête proactive. Celle-ci, dans le but de permettre la poursuite d'auteurs d'infractions, consiste en la recherche, la collecte, l'enregistrement et le traitement de données et d'informations sur la base d'une suspicion raisonnable que des faits punissables vont être commis ou ont été commis mais ne sont pas encore connus, et qui sont ou seraient commis dans le cadre d'une organisation criminelle, telle que définie par la loi, ou constituent ou constitueraient un crime ou un délit tel que visé à l'article 90ter, §§ 2, 3 et 4. Pour entamer une enquête proactive, l'autorisation écrite et préalable du procureur du Roi, de l'auditeur du travail, ou du procureur fédéral, dans le cadre de leur compétence respective, est requise, sans préjudice du respect des dispositions légales spécifiques réglant les méthodes particulières de recherche et autres méthodes.

Art. 28quinquies, §1er

§ 1er. Sauf les exceptions prévues par la loi, l'information est secrète. Toute personne qui est appelée à prêter son concours professionnel à l'information est tenue au secret. Celui qui viole ce secret est puni des peines prévues à l'article 458 du Code pénal.

Art. 28sexies, §3, alinéa 2

§ 3. Le procureur du Roi peut rejeter la requête s'il estime que les nécessités de l'information le requièrent, lorsque la levée de l'acte compromet la sauvegarde des droits des parties ou des tiers, lorsque la

morale, celui du siège d'exploitation de la personne morale ou par celui de sa dernière résidence connue, celui de la dernière résidence connue de la victime si le suspect ne peut pas être trouvé en Belgique et n'y a pas de résidence connue, et, à défaut, celui de Bruxelles.

Art. 27

Les procureurs du Roi seront tenus, aussitôt que les ~~délits~~ **infractions** parviendront à leur connaissance, d'en donner avis au procureur général près la cour d'appel, et d'exécuter ses ordres relativement à tous actes de police judiciaire.

Art. 28bis, §2

§ 2. L'information s'étend à l'enquête proactive. Celle-ci, dans le but de permettre la poursuite d'auteurs d'infractions, consiste en la recherche, la collecte, l'enregistrement et le traitement de données et d'informations sur la base d'une suspicion raisonnable que des faits punissables vont être commis ou ont été commis mais ne sont pas encore connus, et qui sont ou seraient commis dans le cadre d'une organisation criminelle, telle que définie par la loi, ou constituent ou constitueraient ~~un crime ou un délit tel que~~ **visé une infraction telle que visée** à l'article 90ter, §§ 2, 3 et 4. Pour entamer une enquête proactive, l'autorisation écrite et préalable du procureur du Roi, de l'auditeur du travail, ou du procureur fédéral, dans le cadre de leur compétence respective, est requise, sans préjudice du respect des dispositions légales spécifiques réglant les méthodes particulières de recherche et autres méthodes.

Art. 28quinquies, §1er

§ 1er. Sauf les exceptions prévues par la loi, l'information est secrète. Toute personne qui est appelée à prêter son concours professionnel à l'information est tenue au secret. Celui qui viole ce secret est puni des peines prévues à **l'article 669** du Code pénal.

Art. 28sexies, §3, alinéa 2

§ 3. Le procureur du Roi peut rejeter la requête s'il estime que les nécessités de l'information le requièrent, lorsque la levée de l'acte compromet la sauvegarde des droits des parties ou des tiers, lorsque la

levée de l'acte présente un danger pour les personnes ou les biens, ou dans les cas où la loi prévoit la restitution ou la confiscation desdits biens.

Il peut accorder une levée totale, partielle ou assortie de conditions. Toute personne qui ne respecte pas les conditions fixées est punie des peines prévues à l'article 507bis du Code pénal.

Art .29

§ 1er. Toute autorité constituée, tout fonctionnaire ou officier public et, pour le secteur des prestations familiales, toute institution coopérante au sens de la loi du 11 avril 1995 visant à instituer "la charte" de l'assuré social qui, dans l'exercice de ses fonctions acquerra la connaissance d'un crime ou d'un délit, sera tenu de donner avis sur-le-champ au procureur du Roi près le tribunal dans le ressort duquel ce crime ou ce délit aura été commis ou dans lequel l'inculpé pourrait être trouvé, et de transmettre à ce magistrat tous les renseignements, procès-verbaux et actes qui y sont relatifs.

Les fonctionnaires qui, sur la base de la loi du 20 décembre 2022 relative aux canaux de signalement et à la protection des auteurs de signalement d'atteintes à l'intégrité dans les organismes du secteur public fédéral et au sein de la police intégrée, ont recours au système de signalement, sont dispensés de l'obligation visée à l'alinéa 1er.

§ 2. Les fonctionnaires de l'Administration générale de la Fiscalité, de l'Administration générale de la Perception et du Recouvrement, de l'Administration générale de la Documentation patrimoniale, de l'Administration générale de l'Inspection Spéciale des Impôts ou le fonctionnaire compétent à cet effet en cas de fiscalité régionale ou locale ne peuvent, sans autorisation du conseiller général dont ils dépendent ou du fonctionnaire assimilé, porter à la connaissance du procureur du Roi les faits pénalement punissables aux termes des lois fiscales et des arrêtés pris pour leur exécution.

§ 3. Sans préjudice de l'application du paragraphe 2, le conseiller général de l'Administration générale de la Fiscalité, de l'Administration générale de la Perception et du Recouvrement, de l'Administration générale de la Documentation patrimoniale

levée de l'acte présente un danger pour les personnes ou les biens, ou dans les cas où la loi prévoit la restitution ou la confiscation desdits biens.

Il peut accorder une levée totale, partielle ou assortie de conditions. ~~Toute personne qui ne respecte pas les conditions fixées est punie des peines prévues à l'article 507bis du Code pénal.~~

Art. 29

§ 1er. Toute autorité constituée, tout fonctionnaire ou officier public et, pour le secteur des prestations familiales, toute institution coopérante au sens de la loi du 11 avril 1995 visant à instituer "la charte" de l'assuré social qui, dans l'exercice de ses fonctions acquerra la connaissance d'un ~~crime ou d'un délit~~ **une infraction**, sera tenu de donner avis sur-le-champ au procureur du Roi près le tribunal dans le ressort duquel ~~ce crime ou ce délit aura été commis~~ **cette infraction aura été commise** ou dans lequel l'inculpé pourrait être trouvé, et de transmettre à ce magistrat tous les renseignements, procès-verbaux et actes qui y sont relatifs.

Les fonctionnaires qui, sur la base de la loi du 20 décembre 2022 relative aux canaux de signalement et à la protection des auteurs de signalement d'atteintes à l'intégrité dans les organismes du secteur public fédéral et au sein de la police intégrée, ont recours au système de signalement, sont dispensés de l'obligation visée à l'alinéa 1er.

§ 2. Les fonctionnaires de l'Administration générale de la Fiscalité, de l'Administration générale de la Perception et du Recouvrement, de l'Administration générale de la Documentation patrimoniale, de l'Administration générale de l'Inspection Spéciale des Impôts ou le fonctionnaire compétent à cet effet en cas de fiscalité régionale ou locale ne peuvent, sans autorisation du conseiller général dont ils dépendent ou du fonctionnaire assimilé, porter à la connaissance du procureur du Roi les faits pénalement punissables aux termes des lois fiscales et des arrêtés pris pour leur exécution.

§ 3. Sans préjudice de l'application du paragraphe 2, le conseiller général de l'Administration générale de la Fiscalité, de l'Administration générale de la Perception et du Recouvrement, de l'Administration

et de l'Administration générale de l'Inspection spéciale des Impôts ou le fonctionnaire qu'il désigne ou le fonctionnaire compétent à cet effet en cas de fiscalité régionale ou locale dénonce au procureur du Roi les faits dont l'examen fait apparaître des indices sérieux de fraude fiscale grave, organisée ou non, qui constituent des infractions pénales aux termes des lois fiscales et des arrêtés pris pour leur exécution.

Le procureur du Roi se concerte à cet égard avec les fonctionnaires visés à l'alinéa 1er dans le mois de leur réception. Il peut inviter les services de police compétents à participer à cette concertation. La concertation peut aussi avoir lieu à l'initiative du procureur du Roi.

Sur la base de la concertation, le procureur du Roi décide pour quels faits il exercera l'action publique et en fait part au conseiller général compétent ou au fonctionnaire compétent à cet effet en cas de fiscalité régionale ou locale par écrit et au plus tard dans les trois mois de la dénonciation initiale visée à l'alinéa 1er.

§ 4. Le Roi fixe les critères auxquels répondent les faits visés au paragraphe 3, par un arrêté délibéré en Conseil des ministres.

§ 5. Deux fois par an, le procureur général qui est chargé de la criminalité en matière économique, financière et fiscale au sein du collège des procureurs généraux rencontre les autorités fiscales et la police fédérale afin d'identifier les mécanismes de fraude fiscale, grave ou organisée, qui nécessitent une attention particulière.

Art. 30

Toute personne qui aura été témoin d'un attentat, soit contre la sûreté publique, soit contre la vie ou la propriété d'un individu, sera pareillement tenue d'en donner avis au procureur du Roi soit du lieu du crime délit, soit du lieu où l'inculpé pourra être trouvé.

Art. 32

Dans tous les cas de flagrant délit, lorsque le fait sera de nature à entraîner une peine criminelle, le procureur du Roi se transportera sur lieu, sans aucun retard, pour y dresser les procès-verbaux

générale de la Documentation patrimoniale et de l'Administration générale de l'Inspection spéciale des Impôts ou le fonctionnaire qu'il désigne ou le fonctionnaire compétent à cet effet en cas de fiscalité régionale ou locale dénonce au procureur du Roi les faits dont l'examen fait apparaître des indices sérieux de fraude fiscale grave, organisée ou non, qui constituent des infractions pénales aux termes des lois fiscales et des arrêtés pris pour leur exécution.

Le procureur du Roi se concerte à cet égard avec les fonctionnaires visés à l'alinéa 1er dans le mois de leur réception. Il peut inviter les services de police compétents à participer à cette concertation. La concertation peut aussi avoir lieu à l'initiative du procureur du Roi.

Sur la base de la concertation, le procureur du Roi décide pour quels faits il exercera l'action publique et en fait part au conseiller général compétent ou au fonctionnaire compétent à cet effet en cas de fiscalité régionale ou locale par écrit et au plus tard dans les trois mois de la dénonciation initiale visée à l'alinéa 1er.

§ 4. Le Roi fixe les critères auxquels répondent les faits visés au paragraphe 3, par un arrêté délibéré en Conseil des ministres.

§ 5. Deux fois par an, le procureur général qui est chargé de la criminalité en matière économique, financière et fiscale au sein du collège des procureurs généraux rencontre les autorités fiscales et la police fédérale afin d'identifier les mécanismes de fraude fiscale, grave ou organisée, qui nécessitent une attention particulière.

Art. 30

Toute personne qui aura été témoin d'un attentat, soit contre la sûreté publique, soit contre la vie ou la propriété d'un individu, sera pareillement tenue d'en donner avis au procureur du Roi soit du lieu ~~du crime délit~~ **de l'infraction**, soit du lieu où l'inculpé pourra être trouvé.

Art. 32

Dans tous les cas de ~~flagrant délit~~ **flagrance**, lorsque le fait sera de nature à entraîner une peine ~~criminelle~~ **de niveau 3 ou d'un niveau supérieur**, le procureur du Roi se transportera sur lieu, sans aucun

nécessaires à l'effet de constater le corps du délit, sont état, l'état des lieux, et pour recevoir les déclarations des personnes qui auraient été présentes, ou qui auraient des renseignements à donner.

Le procureur du Roi donnera avis de son transport au juge d'instruction, sans être toutefois tenu de l'attendre pour procéder ainsi qu'il est dit au présent chapitre.

Art. 34

Il pourra défendre que qui que ce soit sorte de la maison, ou s'éloigne du lieu jusqu'après la clôture de son procès-verbal.

Tout contrevenant à cette défense sera, s'il peut être saisi, déposé dans la maison d'arrêt : la peine encourue par la contravention, sera prononcée par le juge d'instruction, sur les conclusions du procureur du Roi, après que le contrevenant aura été cité et entendu, ou par défauts s'il ne comparaît pas, sans autre formalité ni délai, et sans opposition ni appel.

La peine ne pourra excéder dix jours d'emprisonnement et cent francs d'amende.

Art. 35, §1er

§ 1er. Le procureur du Roi se saisira de tout ce qui paraîtra constituer une des choses visées aux articles 42 et 43quater du Code pénal et de tout ce qui pourra servir à la manifestation de la vérité; il interpellera l'inculpé de s'expliquer sur les choses saisies qui lui seront représentées; il dressera du tout procès-verbal, qui sera signé par l'inculpé, ou mention sera faite de son refus.

Art. 35ter, §1er et §4

§ 1er. S'il existe des indices sérieux et concrets que la personne soupçonnée a obtenu un avantage patrimonial au sens des articles 42, 3° ou 43quater, § 2, du Code pénal et que les choses qui matérialisent cet avantage patrimonial ne peuvent pas ou ne peuvent plus être retrouvées en tant que telles dans le patrimoine de la personne soupçonnée qui se trouve en Belgique ou sont mélangées avec des choses licites, le ministère public peut saisir d'autres choses qui se trouvent dans le patrimoine de la personne soupçonnée à concurrence du montant supposé dudit avantage

retard, pour y dresser les procès-verbaux nécessaires à l'effet de constater le corps du délit, sont état, l'état des lieux, et pour recevoir les déclarations des personnes qui auraient été présentes, ou qui auraient des renseignements à donner.

Le procureur du Roi donnera avis de son transport au juge d'instruction, sans être toutefois tenu de l'attendre pour procéder ainsi qu'il est dit au présent chapitre.

Art. 34

Il pourra défendre que qui que ce soit sorte de la maison, ou s'éloigne du lieu jusqu'après la clôture de son procès-verbal.

~~Tout contrevenant à cette défense sera, s'il peut être saisi, déposé dans la maison d'arrêt : la peine encourue par la contravention, sera prononcée par le juge d'instruction, sur les conclusions du procureur du Roi, après que le contrevenant aura été cité et entendu, ou par défauts s'il ne comparaît pas, sans autre formalité ni délai, et sans opposition ni appel.~~
La peine ne pourra excéder dix jours d'emprisonnement et cent francs d'amende.

Art. 35, §1er

§ 1er. Le procureur du Roi se saisira de tout ce qui paraîtra constituer une des choses visées ~~aux articles 42 et 43quater~~ **aux articles 53, § 2, alinéa 1er et 54** du Code pénal et de tout ce qui pourra servir à la manifestation de la vérité; il interpellera l'inculpé de s'expliquer sur les choses saisies qui lui seront représentées; il dressera du tout procès-verbal, qui sera signé par l'inculpé, ou mention sera faite de son refus.

Art. 35ter, §1er et §4

§ 1er. S'il existe des indices sérieux et concrets que la personne soupçonnée a obtenu un avantage patrimonial au sens ~~des articles 42, 3° ou 43quater, § 2~~ **des articles 53, § 2, alinéa 1er, 4°, ou 54, § 2**, du Code pénal et que les choses qui matérialisent cet avantage patrimonial ne peuvent pas ou ne peuvent plus être retrouvées en tant que telles dans le patrimoine de la personne soupçonnée qui se trouve en Belgique ou sont mélangées avec des choses licites, le ministère public peut saisir d'autres choses qui se trouvent dans le patrimoine de la personne soupçonnée à concurrence du

patrimonial. Dans sa décision, le ministère public motive l'estimation de ce montant et signale les indices sérieux et concrets justifiant la saisie. Ces éléments figurent dans le procès-verbal dressé à l'occasion de la saisie.

L'alinéa 1er est également applicable aux choses qui ont servi ou qui ont été destinées à commettre l'infraction ainsi qu'aux choses qui constituent l'objet des infractions visées à l'article 505 du même Code.

§ 4. Le ministère public peut saisir d'autres biens que les avantages patrimoniaux qui appartiennent à des tiers, aux conditions suivantes :

1° il y a suffisamment d'indices sérieux et concrets que le suspect a transféré le bien à un tiers ou lui a financièrement permis de l'acquérir dans le but manifeste d'empêcher ou de compliquer gravement l'exécution d'une éventuelle confiscation spéciale portant sur une somme d'argent;

2° le tiers savait ou devait raisonnablement savoir que le bien lui a été transféré directement ou indirectement par le suspect, ou qu'il avait pu l'acquérir avec l'aide financière du suspect en vue de se soustraire à l'exécution d'une éventuelle confiscation spéciale portant sur une somme d'argent.

Dans sa décision, le ministère public mentionne les indices sérieux et concrets qui font apparaître que le suspect veut soustraire le bien à l'exécution d'une éventuelle confiscation spéciale, ainsi que les informations dont ressort ou peut être déduit que le tiers en a la connaissance. Ces éléments figurent dans le procès-verbal dressé à l'occasion de la saisie.

Art. 36

Si la nature du crime ou du délit est telle, que la preuve puisse vraisemblablement être acquise par les papiers ou autres pièces et effets en la possession du prévenu, le procureur du Roi se transportera de suite dans le domicile de l'inculpé, pour y faire la perquisition des objets qu'il jugera utiles à la manifestation de la vérité.

Art. 39bis, §§ 2, 6, alinéa 6 et 9, alinéa 2

montant supposé dudit avantage patrimonial. Dans sa décision, le ministère public motive l'estimation de ce montant et signale les indices sérieux et concrets justifiant la saisie. Ces éléments figurent dans le procès-verbal dressé à l'occasion de la saisie.

L'alinéa 1er est également applicable aux choses qui ont servi ou qui ont été destinées à commettre l'infraction ainsi qu'aux choses qui constituent l'objet des infractions visées à l'article 505 ~~aux articles 501, 502 et 503~~ du même Code.

§ 4. Le ministère public peut saisir d'autres biens que les avantages patrimoniaux qui appartiennent à des tiers, aux conditions suivantes :

1° il y a suffisamment d'indices sérieux et concrets que le suspect a transféré le bien à un tiers ou lui a financièrement permis de l'acquérir dans le but manifeste d'empêcher ou de compliquer gravement l'exécution d'une éventuelle confiscation ~~spéciale~~ portant sur une somme d'argent;

2° le tiers savait ou devait raisonnablement savoir que le bien lui a été transféré directement ou indirectement par le suspect, ou qu'il avait pu l'acquérir avec l'aide financière du suspect en vue de se soustraire à l'exécution d'une éventuelle confiscation ~~spéciale~~ portant sur une somme d'argent.

Dans sa décision, le ministère public mentionne les indices sérieux et concrets qui font apparaître que le suspect veut soustraire le bien à l'exécution d'une éventuelle confiscation ~~spéciale~~, ainsi que les informations dont ressort ou peut être déduit que le tiers en a la connaissance. Ces éléments figurent dans le procès-verbal dressé à l'occasion de la saisie.

Art. 36

Si la nature ~~du crime ou du délit de l'infraction~~ est telle, que la preuve puisse vraisemblablement être acquise par les papiers ou autres pièces et effets en la possession du prévenu, le procureur du Roi se transportera de suite dans le domicile de l'inculpé, pour y faire la perquisition des objets qu'il jugera utiles à la manifestation de la vérité.

Art. 39bis, §§ 2, 6 en 9, alinéa 2

§ 2. Dans le cadre de la détection des crimes et des délits, le procureur du Roi ou un officier de police judiciaire peut décider de procéder à une recherche dans un système informatique qui a été saisi, ou une partie de celui-ci, moyennant le consentement écrit préalable de l'utilisateur du système informatique.

Ce consentement n'est valable que si la personne visée à l'alinéa 1er a été informée au préalable que les données trouvées lors de la recherche pourront être utilisées comme preuve en justice. Lorsqu'il s'agit d'un mineur, ce consentement ne peut être donné qu'après consultation préalable d'un avocat.

Sans préjudice de l'alinéa 1er, le procureur du Roi peut ordonner, dans le cadre de la détection des crimes et des délits, y compris sans le consentement écrit préalable de l'utilisateur une recherche dans un système informatique ou une partie de celui-ci qui a été saisi, moyennant l'autorisation préalable du juge d'instruction.

Les recherches visées au présent paragraphe peuvent uniquement s'étendre aux données sauvegardées dans un système informatique qui est saisi. À cette fin, toute connexion externe de ce système informatique est empêchée avant que la recherche soit entamée.

§ 6. Si des données stockées sont trouvées dans les systèmes informatiques concernés qui sont utiles pour les mêmes finalités que celles prévues pour la saisie, mais que la saisie du support n'est néanmoins pas souhaitable, ces données, de même que les données nécessaires pour les comprendre, sont copiées sur des supports qui appartiennent à l'autorité. En cas d'urgence ou pour des raisons techniques, il peut être fait usage de supports qui sont disponibles pour des personnes autorisées à utiliser le système informatique.

En outre, les moyens techniques appropriés sont utilisés pour empêcher l'accès à ces données dans le système informatique, de même qu'aux copies de ces données qui sont à la disposition de personnes autorisées à utiliser le système informatique, de même que pour garantir leur intégrité.

Lorsque la mesure prévue à l'alinéa 1er n'est pas possible, pour des raisons techniques ou à cause du volume des

§ 2. Dans le cadre de la détection des crimes et des délits **infractions**, le procureur du Roi ou un officier de police judiciaire peut décider de procéder à une recherche dans un système informatique qui a été saisi, ou une partie de celui-ci, moyennant le consentement écrit préalable de l'utilisateur du système informatique.

Ce consentement n'est valable que si la personne visée à l'alinéa 1er a été informée au préalable que les données trouvées lors de la recherche pourront être utilisées comme preuve en justice. Lorsqu'il s'agit d'un mineur, ce consentement ne peut être donné qu'après consultation préalable d'un avocat.

Sans préjudice de l'alinéa 1er, le procureur du Roi peut ordonner, ~~dans le cadre de la détection des crimes et des délits~~ **s'il existe des indices sérieux que les infractions sont de nature à entraîner une peine de niveau 2 ou une peine plus lourde**, y compris sans le consentement écrit préalable de l'utilisateur une recherche dans un système informatique ou une partie de celui-ci qui a été saisi, moyennant l'autorisation préalable du juge d'instruction.

La motivation reflète le caractère proportionnel par rapport à la vie privée et à l'objectif poursuivi.

Les recherches visées au présent paragraphe peuvent uniquement s'étendre aux données sauvegardées dans un système informatique qui est saisi. À cette fin, toute connexion externe de ce système informatique est empêchée avant que la recherche soit entamée.

§ 6. Si des données stockées sont trouvées dans les systèmes informatiques concernés qui sont utiles pour les mêmes finalités que celles prévues pour la saisie, mais que la saisie du support n'est néanmoins pas souhaitable, ces données, de même que les données nécessaires pour les comprendre, sont copiées sur des supports qui appartiennent à l'autorité. En cas d'urgence ou pour des raisons techniques, il peut être fait usage de supports qui sont disponibles pour des personnes autorisées à utiliser le système informatique.

En outre, les moyens techniques appropriés sont utilisés pour empêcher l'accès à ces données dans le système informatique, de même qu'aux copies de ces données qui sont à la disposition de

données, le procureur du Roi utilise les moyens techniques appropriés pour empêcher l'accès à ces données dans le système informatique, de même qu'aux copies de ces données qui sont à la disposition de personnes autorisées à utiliser le système informatique, de même que pour garantir leur intégrité.

Si les données forment l'objet de l'infraction ou ont été produites par l'infraction et si elles sont contraires à l'ordre public ou aux bonnes mœurs ou constituent un danger pour l'intégrité des systèmes informatiques ou pour des données stockées, traitées ou transmises par le biais de tels systèmes, le procureur du Roi utilise tous les moyens techniques appropriés pour rendre ces données inaccessibles ou, après en avoir pris copie, les retirer.

Il peut cependant, sauf dans le cas prévu à l'alinéa 4, autoriser l'usage ultérieur de l'ensemble ou d'une partie de ces données, lorsque cela ne présente pas de danger pour l'exercice des poursuites.

En cas d'extrême urgence et s'il s'agit manifestement d'une infraction visée aux articles 137, § 3, 6°, 140bis, 417/9, 417/10 ou 417/44, du Code pénal, le procureur du Roi peut ordonner verbalement que tous les moyens appropriés soient utilisés pour rendre inaccessibles les données qui forment l'objet de l'infraction ou ont été produites par l'infraction et qui sont contraires à l'ordre public ou aux bonnes mœurs. Cet ordre est confirmé par écrit dans les meilleurs délais, avec mention des motifs de l'extrême urgence.

personnes autorisées à utiliser le système informatique, de même que pour garantir leur intégrité.

Lorsque la mesure prévue à l'alinéa 1er n'est pas possible, pour des raisons techniques ou à cause du volume des données, le procureur du Roi utilise les moyens techniques appropriés pour empêcher l'accès à ces données dans le système informatique, de même qu'aux copies de ces données qui sont à la disposition de personnes autorisées à utiliser le système informatique, de même que pour garantir leur intégrité.

Si les données forment l'objet de l'infraction ou ont été produites par l'infraction et si elles sont contraires à l'ordre public ou aux bonnes mœurs ou constituent un danger pour l'intégrité des systèmes informatiques ou pour des données stockées, traitées ou transmises par le biais de tels systèmes, le procureur du Roi utilise tous les moyens techniques appropriés pour rendre ces données inaccessibles ou, après en avoir pris copie, les retirer.

Il peut cependant, sauf dans le cas prévu à l'alinéa 4, autoriser l'usage ultérieur de l'ensemble ou d'une partie de ces données, lorsque cela ne présente pas de danger pour l'exercice des poursuites.

En cas d'extrême urgence et s'il s'agit manifestement d'une infraction visée ~~aux articles 137, § 3, 6°, 140bis, 417/9, 417/10, 417/44, 417/51 et 417/52~~ **aux articles 136, 137, 171, 182, 183, 371, § 3, alinéa 1er, 6°, 376 ou 377**, du Code pénal, le procureur du Roi peut ordonner verbalement que tous les moyens appropriés soient utilisés pour rendre inaccessibles les données qui forment l'objet de l'infraction ou ont été produites par l'infraction et qui sont contraires à l'ordre public ou aux bonnes mœurs. Cet ordre est confirmé par écrit dans les meilleurs délais, avec mention des motifs de l'extrême urgence du Code pénal, le procureur du Roi peut ordonner verbalement que tous les moyens appropriés soient utilisés pour rendre inaccessibles les données qui forment l'objet de l'infraction ou ont été produites par l'infraction et qui sont contraires à l'ordre public ou aux bonnes mœurs. Cet ordre est confirmé par écrit dans les meilleurs délais, avec mention des motifs de l'extrême urgence.

§ 9. Les mesures visées au présent article ne peuvent porter sur les systèmes informatiques d'un avocat ou d'un médecin que si celui-ci est lui-même soupçonné d'avoir commis une infraction ou d'y avoir participé, ou si des faits précis laissent présumer que des tiers soupçonnés d'avoir commis une infraction, utilisent ses systèmes informatiques.

La mesure ne peut être exécutée sans que le bâtonnier ou le représentant de l'ordre provincial des médecins, selon le cas, en soit averti. Ces mêmes personnes seront informées par le procureur du Roi des éléments qu'il estime relever du secret professionnel. Ces éléments ne sont pas consignés au procès-verbal. Ces personnes sont tenues au secret. Toute violation du secret est punie conformément à l'article 458 du Code pénal.

Art. 39ter, §§1 et 3

§ 1er. Lors de la recherche de crimes et délits et sans préjudice des compétences visées aux articles 39bis, 46bis et 88bis et aux articles 4, 5, 6 et 8 du règlement (UE) 2022/2065 du Parlement européen et du Conseil du 19 octobre 2022 relatif à un marché unique des services numériques et modifiant la directive 2000/31/CE tout officier de police judiciaire peut, s'il existe des raisons de croire que des données stockées, traitées ou transmises au moyen d'un système informatique sont particulièrement susceptibles de perte ou de modification, ordonner, par une décision écrite et motivée, à une ou plusieurs personnes physiques ou personnes morales de conserver les données qui sont en leur possession ou sous leur contrôle.

La décision écrite motivée mentionne:

- les nom et qualité de l'officier de police judiciaire qui ordonne la conservation;
 - l'infraction qui fait l'objet de l'ordre;
 - les données qui doivent être conservées;
 - la durée de conservation des données,
- qui ne peut excéder nonante jours. Ce délai peut être prolongé par écrit.

En cas d'urgence, la conservation peut être ordonnée verbalement. L'ordre doit être confirmé dans les plus brefs délais dans la forme prévue à l'alinéa 2.

§ 2. Les personnes physiques ou personnes morales visées au paragraphe 1er, alinéa 1er, veillent à ce que l'intégrité

§ 9. Les mesures visées au présent article ne peuvent porter sur les systèmes informatiques d'un avocat ou d'un médecin que si celui-ci est lui-même soupçonné d'avoir commis une infraction ou d'y avoir participé, ou si des faits précis laissent présumer que des tiers soupçonnés d'avoir commis une infraction, utilisent ses systèmes informatiques.

La mesure ne peut être exécutée sans que le bâtonnier ou le représentant de l'ordre provincial des médecins, selon le cas, en soit averti. Ces mêmes personnes seront informées par le procureur du Roi des éléments qu'il estime relever du secret professionnel. Ces éléments ne sont pas consignés au procès-verbal. Ces personnes sont tenues au secret. Toute violation du secret est punie conformément à l'article 458 du Code pénal.

Art. 39ter, §§1 et 3

§ 1er. Lors de la recherche ~~de crimes et délits~~ **d'infractions** et sans préjudice des compétences visées aux articles 39bis, 46bis et 88bis et aux articles 4, 5, 6 et 8 du règlement (UE) 2022/2065 du Parlement européen et du Conseil du 19 octobre 2022 relatif à un marché unique des services numériques et modifiant la directive 2000/31/CE, tout officier de police judiciaire peut, s'il existe des raisons de croire que des données stockées, traitées ou transmises au moyen d'un système informatique sont particulièrement susceptibles de perte ou de modification, ordonner, par une décision écrite et motivée, à une ou plusieurs personnes physiques ou personnes morales de conserver les données qui sont en leur possession ou sous leur contrôle.

La décision écrite motivée mentionne:

- les nom et qualité de l'officier de police judiciaire qui ordonne la conservation;
 - l'infraction qui fait l'objet de l'ordre;
 - les données qui doivent être conservées;
 - la durée de conservation des données,
- qui ne peut excéder nonante jours. Ce délai peut être prolongé par écrit.

En cas d'urgence, la conservation peut être ordonnée verbalement. L'ordre doit être confirmé dans les plus brefs délais dans la forme prévue à l'alinéa 2.

§ 2. Les personnes physiques ou personnes morales visées au paragraphe 1er, alinéa 1er, veillent à ce que l'intégrité

des données soit garantie et à ce que les données soient conservées de manière sécurisée.

§ 3. Toute personne qui, du chef de sa fonction, a connaissance de la mesure ou y prête son concours, est tenue de garder le secret. Toute violation du secret est punie conformément à l'article 458 du Code pénal.

Toute personne qui refuse de coopérer, ou qui fait disparaître, détruit ou modifie les données conservées, est punie d'une amende de cent euros à trente mille euros.

Art. 39quinquies, §§1 et 3

§ 1er. Lors de la recherche de crimes et délits, le procureur du Roi peut, s'il existe des indices sérieux que les infractions peuvent donner lieu à un emprisonnement correctionnel principal d'un an ou à une peine plus lourde, ordonner, par une décision écrite et motivée, à un ou plusieurs acteurs visés à l'alinéa 2, de conserver les données visées à l'article 88bis, § 1, alinéa 1er, générées ou traitées par eux dans le cadre de la fourniture des services de communications concernés, qu'il juge nécessaires.

L'ordre visé à l'alinéa 1er peut être donné, directement ou par l'intermédiaire du service de police désigné par le Roi, à :

- l'opérateur d'un réseau de communications électroniques; et
- toute personne qui met à disposition ou offre, sur le territoire belge, d'une quelconque manière, un service qui consiste à transmettre des signaux via des réseaux de communications électroniques ou à autoriser des utilisateurs à obtenir, recevoir ou diffuser des informations via un réseau de communications électroniques. Est également compris le fournisseur d'un

des données soit garantie et à ce que les données soient conservées de manière sécurisée.

~~§ 3. Toute personne qui, du chef de sa fonction, a connaissance de la mesure ou y prête son concours, est tenue de garder le secret. Toute violation du secret est punie conformément à l'article 458 du Code pénal.~~

~~Toute personne qui refuse de coopérer, ou qui fait disparaître, détruit ou modifie les données conservées, est punie d'une amende de cent euros à trente mille euros.~~

§3 Toute personne qui, du chef de sa fonction, a connaissance de la mesure ou y prête son concours, est tenue de garder le secret. Toute violation du secret est punie conformément à l'article 352 du Code pénal.

Les personnes physiques ou personnes morales visées au paragraphe 1er, alinéa 1er, sont tenues de prêter leur concours.

Toute personne qui refuse de coopérer, ou qui fait disparaître, détruit ou modifie les données conservées, est punie conformément aux articles 655 et 656 du Code pénal.

Art. 39quinquies, §§1 et 3

§ 1er. Lors de la recherche ~~de crimes et délits~~ **d'infractions**, le procureur du Roi peut, s'il existe des indices sérieux que les infractions peuvent donner lieu à ~~un emprisonnement correctionnel principal d'un an~~ **une peine de niveau 2** ou à une peine plus lourde, ordonner, par une décision écrite et motivée, à un ou plusieurs acteurs visés à l'alinéa 2, de conserver les données visées à l'article 88bis, § 1, alinéa 1er, générées ou traitées par eux dans le cadre de la fourniture des services de communications concernés, qu'il juge nécessaires.

L'ordre visé à l'alinéa 1er peut être donné, directement ou par l'intermédiaire du service de police désigné par le Roi, à :

- l'opérateur d'un réseau de communications électroniques; et
- toute personne qui met à disposition ou offre, sur le territoire belge, d'une quelconque manière, un service qui consiste à transmettre des signaux via des réseaux de communications électroniques ou à autoriser des utilisateurs à obtenir, recevoir ou diffuser des informations via un réseau de communications électroniques. Est

service de communications électroniques.

La décision écrite et motivée mentionne:

- le nom du procureur du Roi qui ordonne la conservation;

- l'infraction qui fait l'objet de l'ordre;

- les circonstances de fait de la cause qui justifient la conservation;

- l'indication précise d'un ou de plusieurs des éléments suivants: la personne ou les personnes, les moyens de communication ou les lieux qui font l'objet de la conservation;

- le cas échéant, les catégories de données de trafic et de localisation qui doivent être conservées;

- la durée de la mesure, qui ne peut excéder deux mois à compter de la date de l'ordre, sans préjudice de renouvellement;

- la durée de conservation des données, qui ne peut excéder six mois. Ce délai peut être prolongé par écrit.

En cas d'urgence, la conservation peut être ordonnée verbalement. L'ordre doit être confirmé dans les plus brefs délais dans la forme prévue à l'alinéa 3.

§ 2. Les acteurs visés au paragraphe 1er, alinéa 2, veillent à ce que l'intégrité, la qualité et la disponibilité des données soit garantie et à ce que les données soient conservées de manière sécurisée.

§ 3. Toute personne qui, du chef de sa fonction, a connaissance de la mesure ou y prête son concours, est tenue de garder le secret. Toute violation du secret est punie conformément à l'article 458 du Code pénal.

Toute personne qui refuse de coopérer, ou qui fait disparaître, détruit ou modifie les données conservées, est punie d'une amende de cent euros à trente mille euros.

§ 4. L'accès aux données conservées conformément à cet article n'est possible qu'en application de l'article 88bis.

Art. 40, alinéa 1er

également compris le fournisseur d'un service de communications électroniques.

La décision écrite et motivée mentionne:

- le nom du procureur du Roi qui ordonne la conservation;

- l'infraction qui fait l'objet de l'ordre;

- les circonstances de fait de la cause qui justifient la conservation;

- l'indication précise d'un ou de plusieurs des éléments suivants: la personne ou les personnes, les moyens de communication ou les lieux qui font l'objet de la conservation;

- le cas échéant, les catégories de données de trafic et de localisation qui doivent être conservées;

- la durée de la mesure, qui ne peut excéder deux mois à compter de la date de l'ordre, sans préjudice de renouvellement;

- la durée de conservation des données, qui ne peut excéder six mois. Ce délai peut être prolongé par écrit.

En cas d'urgence, la conservation peut être ordonnée verbalement. L'ordre doit être confirmé dans les plus brefs délais dans la forme prévue à l'alinéa 3.

§ 2. Les acteurs visés au paragraphe 1er, alinéa 2, veillent à ce que l'intégrité, la qualité et la disponibilité des données soit garantie et à ce que les données soient conservées de manière sécurisée.

§ 3. Toute personne qui, du chef de sa fonction, a connaissance de la mesure ou y prête son concours, est tenue de garder le secret. Toute violation du secret est punie conformément à l'article 458 l'article 352 du Code pénal.

~~Toute personne qui refuse de coopérer, ou qui fait disparaître, détruit ou modifie les données conservées, est punie d'une~~

~~amende de cent euros à trente mille euros.~~

Les personnes physiques ou personnes morales visées au paragraphe 1er, alinéa 1er, sont tenues de prêter leur concours.

Toute personne qui refuse de coopérer, ou qui fait disparaître, détruit ou modifie les données conservées, est punie conformément aux articles 655 et 656 du Code pénal.

§ 4. L'accès aux données conservées conformément à cet article n'est possible qu'en application de l'article 88bis.

Art. 40, alinéa 1er

Le procureur du Roi, au dit cas de flagrant délit, et lorsque le fait sera de nature à entraîner une peine criminelle, fera saisir les inculpés présents contre lesquels il existerait des indices graves.

Si l'inculpé n'est pas présent, le procureur du Roi rendra une ordonnance à l'effet de le faire comparaître : cette ordonnance s'appelle " mandat d'amener ".

La dénonciation seule ne constitue pas une présomption suffisante pour décerner cette ordonnance contre un individu ayant domicile.

Le procureur du Roi interrogera sur-le-champ l'inculpé amené devant lui.

Art. 41

Le délit qui se commet actuellement, ou qui vient de se commettre, est un flagrant délit.

Sera aussi réputé flagrant délit, le cas où l'inculpé est poursuivi par la clameur publique, et celui où l'inculpé est trouvé saisi d'effets, armes, instruments ou papiers faisant présumer qu'il est auteur ou complice, pourvu que ce soit dans un temps voisin du délit.

Art. 42

Les procès-verbaux du procureur du Roi, en exécution des articles précédents, seront faits et rédigés en la présence et revêtus de la signature du commissaire de police de la commune dans laquelle le crime ou le délit aura été commis, ou du bourgmestre ou d'un échevin, ou de deux citoyens domiciliés dans la même commune.

Pourra néanmoins le procureur du Roi dresser les procès-verbaux sans assistance de témoins lorsqu'il n'y aura pas possibilité de s'en procurer tout de suite.

Chaque feuillet du procès-verbal sera signé par le procureur du Roi et par les personnes qui y auront assisté : en cas de refus ou d'impossibilité de signer de la part de celles-ci, il en sera fait mention.

Art. 43, §1er

§ 1er. Le procureur du Roi se fera accompagner, au besoin, d'une ou de deux personnes présumées, par leur art ou

Le procureur du Roi, au dit cas de ~~flagrant délit~~ **flagrance**, et lorsque le fait sera de nature à entraîner une peine ~~criminelle~~ **de niveau 2 ou d'un niveau supérieur**, fera saisir les inculpés présents contre lesquels il existerait des indices graves.

Si l'inculpé n'est pas présent, le procureur du Roi rendra une ordonnance à l'effet de le faire comparaître : cette ordonnance s'appelle " mandat d'amener ".

La dénonciation seule ne constitue pas une présomption suffisante pour décerner cette ordonnance contre un individu ayant domicile.

Le procureur du Roi interrogera sur-le-champ l'inculpé amené devant lui.

Art. 41

~~Le délit~~ **L'infraction** qui se commet actuellement, ou qui vient de se commettre, est ~~un flagrant délit~~ **une infraction commise en flagrance**.

Sera aussi réputé ~~flagrant délit~~ **état de flagrance**, le cas où l'inculpé est poursuivi par la clameur publique, et celui où l'inculpé est trouvé saisi d'effets, armes, instruments ou papiers faisant présumer qu'il est auteur ou ~~complice~~ **participante**, pourvu que ce soit dans un temps voisin ~~du délit~~ **de l'infraction**.

Art. 42

Les procès-verbaux du procureur du Roi, en exécution des articles précédents, seront faits et rédigés en la présence et revêtus de la signature du commissaire de police de la commune dans laquelle ~~le crime ou le délit~~ **l'infraction** aura été ~~commis~~ **commise** ou du bourgmestre ou d'un échevin, ou de deux citoyens domiciliés dans la même commune.

Pourra néanmoins le procureur du Roi dresser les procès-verbaux sans assistance de témoins lorsqu'il n'y aura pas possibilité de s'en procurer tout de suite.

Chaque feuillet du procès-verbal sera signé par le procureur du Roi et par les personnes qui y auront assisté : en cas de refus ou d'impossibilité de signer de la part de celles-ci, il en sera fait mention.

Art. 43, §1er

§ 1er. Le procureur du Roi se fera accompagner, au besoin, d'une ou de deux personnes présumées, par leur art ou

profession, capables d'apprécier la nature et les circonstances du crime ou du délit.

Art. 44bis, §1er

§ 1. En cas de flagrant crime ou délit, le procureur du Roi pourra charger un médecin de procéder aux constatations médicales relatives à l'état d'ivresse de l'auteur présumé et de la victime de l'infraction. Il pourra requérir le médecin de faire un prélèvement sanguin.

Cette disposition n'est toutefois pas applicable en cas d'infraction aux lois et règlements relatifs à la police de roulage.

Art. 46

Les attributions faites ci-dessus au procureur du Roi pour les cas de flagrant délit auront lieu aussi toutes les fois que, s'agissant d'un crime ou d'un délit, même non flagrant, commis dans l'intérieur d'une maison, le procureur du Roi sera requis de le constater :

- 1° par le chef de cette maison;
- 2° par la victime de l'infraction, lorsque l'infraction, dont il s'agit, est visée aux articles 398 à 405 du Code pénal et que l'auteur présumé de l'infraction est l'époux de la victime ou la personne avec laquelle elle cohabite et entretient une relation affective et sexuelle durable.

Art. 46bis

§ 1er. En recherchant les crimes et les délits, le procureur du Roi peut, par une décision motivée et écrite, procéder ou faire procéder sur la base de toutes données détenues par lui, ou au moyen d'un accès aux fichiers des clients des acteurs visés à l'alinéa 2, premier et deuxième tirets, à :

- 1° l'identification de l'abonné ou de l'utilisateur habituel d'un service visé à l'alinéa 2, deuxième tiret, ou bien du moyen de communication électronique utilisé;
- 2° l'identification des services visés à l'alinéa 2, deuxième tiret, auxquels une personne déterminée est abonnée ou qui sont habituellement utilisés par une personne déterminée.

Si nécessaire, il peut pour ce faire requérir, directement ou par l'intermédiaire du service

profession, capables d'apprécier la nature et les circonstances ~~du crime ou du délit de~~ **l'infraction**.

Art. 44bis, §1er

§ 1. ~~En cas de flagrant crime ou délit~~ **En cas d'une infraction en flagrance**, le procureur du Roi pourra charger un médecin de procéder aux constatations médicales relatives à l'état d'ivresse de l'auteur présumé et de la victime de l'infraction. Il pourra requérir le médecin de faire un prélèvement sanguin.

Cette disposition n'est toutefois pas applicable en cas d'infraction aux lois et règlements relatifs à la police de roulage.

Art. 46

Les attributions faites ci-dessus au procureur du Roi pour les cas de ~~flagrant délit~~ **flagrance** auront lieu aussi toutes les fois que, s'agissant d'un ~~crime ou d'un délit~~ **une infraction, même non flagrante**, même non flagrant, commis dans l'intérieur d'une maison, le procureur du Roi sera requis de le constater :

- 1° par le chef de cette maison;
- 2° par la victime de l'infraction, lorsque l'infraction, dont il s'agit, est visée aux ~~articles 398 à 405~~ **articles 194 à 198** du Code pénal et que l'auteur présumé de l'infraction est l'époux de la victime ou la personne avec laquelle elle cohabite et entretient une relation affective et sexuelle durable.

Art. 46bis

§ 1er. En recherchant les ~~crimes et les délits~~ **infractions**, le procureur du Roi peut, par une décision motivée et écrite, procéder ou faire procéder sur la base de toutes données détenues par lui, ou au moyen d'un accès aux fichiers des clients des acteurs visés à l'alinéa 2, premier et deuxième tirets, à :

- 1° l'identification de l'abonné ou de l'utilisateur habituel d'un service visé à l'alinéa 2, deuxième tiret, ou bien du moyen de communication électronique utilisé;
- 2° l'identification des services visés à l'alinéa 2, deuxième tiret, auxquels une personne déterminée est abonnée ou qui sont habituellement utilisés par une personne déterminée.

Si nécessaire, il peut pour ce faire requérir, directement ou par l'intermédiaire du service

de police désigné par le Roi, la collaboration:

- de l'opérateur d'un réseau de communications électroniques, et
- de toute personne qui met à disposition ou offre, sur le territoire belge, d'une quelconque manière, un service qui consiste à transmettre des signaux via des réseaux de communications électroniques ou à autoriser des utilisateurs à obtenir, recevoir ou diffuser des informations via un réseau de communications électroniques. Est également compris le fournisseur d'un service de communications électroniques.

Pour procéder à l'identification de l'abonné ou de l'utilisateur habituel d'un service visé à l'alinéa 2, deuxième tiret, il peut également requérir, directement ou par l'intermédiaire du service de police désigné par le Roi, la collaboration:

- des personnes et institutions visées à l'article 46quater, § 1er, sur la base de la référence d'une transaction bancaire électronique qui a préalablement été communiquée par un des acteurs visés à l'alinéa 2, premier et deuxième tirets, en application de l'alinéa 1er;
- des centres fermés ou des lieux d'hébergement au sens des articles 74/8 et 74/9 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, sur la base des coordonnées du centre ou du lieu d'hébergement où la souscription de l'abonné à un service de communications électroniques mobiles a été effectué, et qui ont préalablement été communiquées par un des acteurs visés à l'alinéa 2, premier et deuxième tirets, en application de l'alinéa 1er;
- des autres personnes morales qui sont l'abonné d'un des acteurs visés à l'alinéa 2, premier ou deuxième tiret, ou qui souscrivent à un service de communications électroniques au nom et pour le compte de personnes physiques, sur la base des données qui ont préalablement été communiquées par un des acteurs visés à l'alinéa 2, premier et deuxième tirets, en application de l'alinéa 1er.

La motivation reflète le caractère proportionnel eu égard au respect de la vie privée et subsidiaire à tout autre devoir d'enquête.

En cas d'extrême urgence, le procureur du Roi peut ordonner verbalement cette

de police désigné par le Roi, la collaboration:

- de l'opérateur d'un réseau de communications électroniques, et
- de toute personne qui met à disposition ou offre, sur le territoire belge, d'une quelconque manière, un service qui consiste à transmettre des signaux via des réseaux de communications électroniques ou à autoriser des utilisateurs à obtenir, recevoir ou diffuser des informations via un réseau de communications électroniques. Est également compris le fournisseur d'un service de communications électroniques.

Pour procéder à l'identification de l'abonné ou de l'utilisateur habituel d'un service visé à l'alinéa 2, deuxième tiret, il peut également requérir, directement ou par l'intermédiaire du service de police désigné par le Roi, la collaboration:

- des personnes et institutions visées à l'article 46quater, § 1er, sur la base de la référence d'une transaction bancaire électronique qui a préalablement été communiquée par un des acteurs visés à l'alinéa 2, premier et deuxième tirets, en application de l'alinéa 1er;
- des centres fermés ou des lieux d'hébergement au sens des articles 74/8 et 74/9 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, sur la base des coordonnées du centre ou du lieu d'hébergement où la souscription de l'abonné à un service de communications électroniques mobiles a été effectué, et qui ont préalablement été communiquées par un des acteurs visés à l'alinéa 2, premier et deuxième tirets, en application de l'alinéa 1er;
- des autres personnes morales qui sont l'abonné d'un des acteurs visés à l'alinéa 2, premier ou deuxième tiret, ou qui souscrivent à un service de communications électroniques au nom et pour le compte de personnes physiques, sur la base des données qui ont préalablement été communiquées par un des acteurs visés à l'alinéa 2, premier et deuxième tirets, en application de l'alinéa 1er.

La motivation reflète le caractère proportionnel eu égard au respect de la vie privée et subsidiaire à tout autre devoir d'enquête.

En cas d'extrême urgence, le procureur du Roi peut ordonner verbalement cette

mesure. La décision est confirmée par écrit dans les plus brefs délais.

Pour des infractions qui ne sont pas de nature à entraîner un emprisonnement correctionnel principal d'un an ou une peine plus lourde, le procureur du Roi ne peut requérir les données visées à l'alinéa 1er que pour une période de six mois préalable à sa décision.

§ 2. Les acteurs visés au § 1er, alinéa 2, 1er et 2e tirets, requis de communiquer les données visées au paragraphe 1er communiquent au procureur du Roi ou à l'officier de police judiciaire les données en temps réel ou, le cas échéant, au moment précisé dans la réquisition, selon les modalités fixées par le Roi, sur proposition du ministre de la Justice et du ministre compétent pour les Télécommunications.

Le Roi fixe, après avis de la Commission de la protection de la vie privée et sur proposition du Ministre de la Justice et du Ministre compétent pour les Télécommunications, les conditions techniques d'accès aux données visées au § 1er et disponibles pour le procureur du Roi et le service de police désigné au même paragraphe.

§ 3. Les acteurs visés au paragraphe 1er, alinéa 3, premier à troisième tiret, requis de communiquer l'identification de l'abonné ou de l'utilisateur habituel d'un service visé au paragraphe 1er, alinéa 2, deuxième tiret, communiquent au procureur du Roi ou à l'officier de police judiciaire les données en temps réel ou, le cas échéant, au moment précisé dans la réquisition.

§ 4. Toute personne qui, du chef de sa fonction, a connaissance de la mesure ou y prête son concours, est tenue de garder le secret. Toute violation du secret est punie conformément à l'article 458 du Code pénal.

Toute personne qui refuse de communiquer les données ou qui ne les communique pas en temps réel ou, le cas échéant, au moment précisé dans la réquisition est punie d'une amende de cent euros à trente mille euros.

Art. 46bis/1

mesure. La décision est confirmée par écrit dans les plus brefs délais.

Pour des infractions ~~qui ne sont pas de nature à entraîner un emprisonnement correctionnel principal d'un an~~ **qui ne sont pas punissables d'une peine de niveau 2** ou une peine plus lourde, le procureur du Roi ne peut requérir les données visées à l'alinéa 1er que pour une période de six mois préalable à sa décision.

§ 2. Les acteurs visés au § 1er, alinéa 2, 1er et 2e tirets, requis de communiquer les données visées au paragraphe 1er **sont tenues de prêter leur concours et** communiquent au procureur du Roi ou à l'officier de police judiciaire les données en temps réel ou, le cas échéant, au moment précisé dans la réquisition, selon les modalités fixées par le Roi, sur proposition du ministre de la Justice et du ministre compétent pour les Télécommunications.

Le Roi fixe, après avis de la Commission de la protection de la vie privée et sur proposition du Ministre de la Justice et du Ministre compétent pour les Télécommunications, les conditions techniques d'accès aux données visées au § 1er et disponibles pour le procureur du Roi et le service de police désigné au même paragraphe.

§ 3. Les acteurs visés au paragraphe 1er, alinéa 3, premier à troisième tiret, requis de communiquer l'identification de l'abonné ou de l'utilisateur habituel d'un service visé au paragraphe 1er, alinéa 2, deuxième tiret, communiquent au procureur du Roi ou à l'officier de police judiciaire les données en temps réel ou, le cas échéant, au moment précisé dans la réquisition.

§ 4. Toute personne qui, du chef de sa fonction, a connaissance de la mesure ou y prête son concours, est tenue de garder le secret. Toute violation du secret est punie conformément à ~~l'article 458~~ **l'article 352** du Code pénal.

Toute personne qui refuse de communiquer les données ou qui ne les communique pas en temps réel ou, le cas échéant, au moment précisé dans la réquisition est punie ~~d'une amende de cent euros à trente mille euros~~ **conformément aux articles 655 et 656 du Code pénal.**

Art. 46bis/1

§ 1er. Dans le cadre de la recherche des infractions terroristes visées au livre II, titre Ier, du Code pénal, le procureur du Roi peut, par une décision motivée et écrite, requérir toutes les institutions de sécurité sociale visées à l'article 2, alinéa 1er, 2°, de la loi du 15 janvier 1990 relative à l'institution et à l'organisation d'une Banque-carrefour de la sécurité sociale et à l'article 2, alinéa 1er, 2°, de la loi du 11 avril 1995 visant à instituer "la charte" de l'assuré social de lui fournir les renseignements administratifs qu'il juge nécessaires.

Dans sa décision, le procureur du Roi décrit précisément les renseignements qu'il demande, et spécifie la forme sous laquelle ils lui seront communiqués.

§ 2. En application de l'exception visée à l'article 458 du Code pénal et par dérogation à toutes dispositions contraires, les institutions de sécurité sociale visées au paragraphe 1er, alinéa 1er, communiquent sans délai les renseignements qui y sont visés.

Toute personne qui, du chef de sa fonction, a connaissance de la mesure ou y prête son concours, est tenue de garder le secret. Toute violation du secret est punie conformément à l'article 458 du Code pénal.

Toute personne refusant de communiquer les renseignements sera punie d'une amende de cent euros à trente mille euros.

§ 3. En application de l'exception visée à l'article 458 du Code pénal et par dérogation à des dispositions contraires, les membres du personnel des institutions de sécurité sociale visées au § 1er, alinéa 1er, qui, de par leur profession, prennent connaissance d'une ou de plusieurs informations pouvant constituer des indices sérieux d'une infraction terroriste visée au livre II, titre Ier, du Code pénal en font la déclaration conformément à l'article 29.

Sont exclues des informations visées à l'alinéa 1er les données médicales à caractère personnel visées à l'article 2, alinéa 1er, 6°, de la loi du 11 avril 1995 visant à instituer "la charte" de l'assuré social.

§ 1er. Dans le cadre de la recherche des infractions terroristes visées au livre II, titre Ier, du Code pénal, le procureur du Roi peut, par une décision motivée et écrite, requérir toutes les institutions de sécurité sociale visées à l'article 2, alinéa 1er, 2°, de la loi du 15 janvier 1990 relative à l'institution et à l'organisation d'une Banque-carrefour de la sécurité sociale et à l'article 2, alinéa 1er, 2°, de la loi du 11 avril 1995 visant à instituer "la charte" de l'assuré social de lui fournir les renseignements administratifs qu'il juge nécessaires.

Dans sa décision, le procureur du Roi décrit précisément les renseignements qu'il demande, et spécifie la forme sous laquelle ils lui seront communiqués.

§ 2. En application de l'exception visée à l'article 458 à l'article 352 du Code pénal et par dérogation à toutes dispositions contraires, les institutions de sécurité sociale visées au paragraphe 1er, alinéa 1er, communiquent sans délai les renseignements qui y sont visés. **Elles sont tenues de prêter leur concours.**

Toute personne qui, du chef de sa fonction, a connaissance de la mesure ou y prête son concours, est tenue de garder le secret. Toute violation du secret est punie conformément à l'article 458 à l'article 352 du Code pénal.

Toute personne refusant de communiquer les renseignements sera punie d'une amende de cent euros à trente mille euros conformément les articles 655 et 656 du Code pénal.

§ 3. En application de l'exception visée à l'article 458 du Code pénal et par dérogation à des dispositions contraires, les membres du personnel des institutions de sécurité sociale visées au § 1er, alinéa 1er, qui, de par leur profession, prennent connaissance d'une ou de plusieurs informations pouvant constituer des indices sérieux d'une infraction terroriste visée au livre II, titre Ier, du Code pénal en font la déclaration conformément à l'article 29.

Sont exclues des informations visées à l'alinéa 1er les données médicales à caractère personnel visées à l'article 2, alinéa 1er, 6°, de la loi du 11 avril 1995 visant à instituer "la charte" de l'assuré social.

Art. 46ter

§ 1er. Dans le cadre de la recherche des crimes et délits, le procureur du Roi peut intercepter et saisir le courrier confié à un opérateur postal, destiné à, provenant de ou concernant un suspect, s'il existe des indices sérieux que les infractions peuvent donner lieu à un emprisonnement correctionnel principal d'un an ou à une peine plus lourde.

Si cette mesure s'inscrit dans le cadre d'une recherche proactive visée à l'article 28bis, § 2, le procureur du Roi vérifie s'il est satisfait aux conditions spécifiques visées audit article.

Si le procureur du Roi estime ne pas devoir maintenir la saisie, il rend sans délai les pièces à l'opérateur postal pour envoi. Dans le cas contraire, il est procédé conformément aux dispositions des articles 35 à 39.

La notion de " courrier " au sens du présent article s'entend ainsi qu'elle est définie à l'article 131, 6°, 7° et 11°, de la loi du 21 mars 1991 portant réforme de certaines entreprises publiques économiques. § 2. Le procureur du Roi peut, par une décision écrite et motivée, requérir le concours de l'opérateur postal afin de permettre les mesures visées au § 1er. L'opérateur postal est tenu de prêter son concours sans délai.

Il précise dans sa décision la durée de la mesure visée au paragraphe précédent.

Toute personne qui, du chef de sa fonction, a connaissance de la mesure ou y prête son concours, est tenue de garder le secret. Toute violation du secret est punie conformément à l'article 458 du Code pénal.

Toute personne qui refuse de prêter son concours aux réquisitions visées au présent article, est punie d'une amende de cent euros à trente mille euros.

Art. 46quater

§ 1. En recherchant les crimes et les délits, le procureur du Roi peut requérir, s'il existe des indices sérieux que les infractions peuvent donner lieu à une peine d'emprisonnement correctionnel principal d'un an ou à une peine plus lourde, les informations nécessaires relative aux produits, services et transactions de nature

Art. 46ter

§ 1er. Dans le cadre de la recherche des ~~crimes et délits~~ **infractions**, le procureur du Roi peut intercepter et saisir le courrier confié à un opérateur postal, destiné à, provenant de ou concernant un suspect, s'il existe des indices sérieux que les infractions peuvent donner lieu à ~~un emprisonnement correctionnel principal d'un an~~ **à une peine de niveau 2** ou à une peine plus lourde.

Si cette mesure s'inscrit dans le cadre d'une recherche proactive visée à l'article 28bis, § 2, le procureur du Roi vérifie s'il est satisfait aux conditions spécifiques visées audit article.

Si le procureur du Roi estime ne pas devoir maintenir la saisie, il rend sans délai les pièces à l'opérateur postal pour envoi. Dans le cas contraire, il est procédé conformément aux dispositions des articles 35 à 39.

La notion de " courrier " au sens du présent article s'entend ainsi qu'elle est définie à l'article 131, 6°, 7° et 11°, de la loi du 21 mars 1991 portant réforme de certaines entreprises publiques économiques.

§ 2. Le procureur du Roi peut, par une décision écrite et motivée, requérir le concours de l'opérateur postal afin de permettre les mesures visées au § 1er. L'opérateur postal est tenu de prêter son concours sans délai.

Il précise dans sa décision la durée de la mesure visée au paragraphe précédent.

Toute personne qui, du chef de sa fonction, a connaissance de la mesure ou y prête son concours, est tenue de garder le secret. Toute violation du secret est punie conformément à ~~l'article 458~~ **l'article 352** du Code pénal.

~~Toute personne qui refuse de prêter son concours aux réquisitions visées au présent article, est punie d'une amende de cent euros à trente mille euros~~ **conformément aux articles 655 et 656 du Code pénal.**

Art. 46quater

§ 1. En recherchant les ~~crimes et les délits~~ **infractions**, le procureur du Roi peut requérir, s'il existe des indices sérieux que les infractions peuvent donner lieu à une peine d'~~emprisonnement correctionnel principal d'un an~~ **de niveau 2** ou à une peine plus lourde, les informations nécessaires relative aux produits, services et

financière et aux valeurs virtuelles concernant le suspect, auprès :

1° des personnes et institutions visées à l'article 5, § 1er, 3° à 22° de la loi du 18 septembre 2017 relative à la prévention du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme et à la limitation de l'utilisation des

espèces;
2° des personnes et institutions qui, sur le territoire belge, mettent à disposition ou proposent des services en lien avec des valeurs virtuelles permettant d'échanger des moyens de paiement réglementés en valeurs

virtuelles;
§ 2. Afin de permettre les mesures visées au paragraphe 1er, le procureur du Roi peut, par sollicitation spécifique et motivée, demander des informations au point de contact central tenu par la Banque nationale de Belgique conformément à la loi du 8 juillet 2018 portant organisation d'un point de contact central des comptes et contrats financiers et portant extension de l'accès au fichier central des avis de saisie, de délégation, de cession, de règlement collectif de dettes et de protêt.

§ 3. Lorsque les nécessités de l'information l'exigent, le procureur du Roi peut en outre requérir

que :
1° pendant une période renouvelable d'au maximum deux mois, les transactions du suspect

seront observées;
2° l'institution ou la personne interrogée ne pourra plus se dessaisir des créances et engagements concernant les produits, les services, les transactions et les valeurs visées au paragraphe 1er pour une période qu'il détermine, mais qui ne peut excéder la période allant du moment où la personne ou l'institution prend connaissance de sa requête à cinq jours ouvrables après la notification des données visées par cette personne ou institution.

La mesure visée à l'alinéa 1er, 2°, ne peut être requise que si des circonstances graves et exceptionnelles le justifient et uniquement si les recherches portent sur des crimes ou délits visés à l'article 90ter, §§ 2 à 4.

§ 4. Le procureur du Roi peut, sur décision écrite et motivée, requérir le concours des personnes et institutions visées au paragraphe 1er. L'institution ou la personne interrogée est tenue de coopérer immédiatement. Dans sa décision, le procureur du Roi décrit précisément les

transactions de nature financière et aux valeurs virtuelles concernant le suspect, auprès :

1° des personnes et institutions visées à l'article 5, § 1er, 3° à 22° de la loi du 18 septembre 2017 relative à la prévention du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme et à la limitation de l'utilisation des

espèces;
2° des personnes et institutions qui, sur le territoire belge, mettent à disposition ou proposent des services en lien avec des valeurs virtuelles permettant d'échanger des moyens de paiement réglementés en valeurs

virtuelles;
§ 2. Afin de permettre les mesures visées au paragraphe 1er, le procureur du Roi peut, par sollicitation spécifique et motivée, demander des informations au point de contact central tenu par la Banque nationale de Belgique conformément à la loi du 8 juillet 2018 portant organisation d'un point de contact central des comptes et contrats financiers et portant extension de l'accès au fichier central des avis de saisie, de délégation, de cession, de règlement collectif de dettes et de protêt.

§ 3. Lorsque les nécessités de l'information l'exigent, le procureur du Roi peut en outre requérir

que :
1° pendant une période renouvelable d'au maximum deux mois, les transactions du suspect

seront observées;
2° l'institution ou la personne interrogée ne pourra plus se dessaisir des créances et engagements concernant les produits, les services, les transactions et les valeurs visées au paragraphe 1er pour une période qu'il détermine, mais qui ne peut excéder la période allant du moment où la personne ou l'institution prend connaissance de sa requête à cinq jours ouvrables après la notification des données visées par cette personne ou institution.

La mesure visée à l'alinéa 1er, 2°, ne peut être requise que si des circonstances graves et exceptionnelles le justifient et uniquement si les recherches portent sur des ~~crimes ou délits~~ **infractions visées** à l'article 90ter, §§ 2 à 4.

§ 4. Le procureur du Roi peut, sur décision écrite et motivée, requérir le concours des personnes et institutions visées au paragraphe 1er. L'institution ou la personne interrogée est tenue de coopérer

renseignements qu'il réclame et la forme employée pour lui communiquer ces informations.

Toute personne qui, du chef de sa fonction, a connaissance de la mesure ou y prête son concours est tenue de garder le secret. Toute violation du secret est punie conformément à l'article 458 du Code pénal.

Toute personne qui refuse de communiquer les données ou qui ne les communique pas en temps réel ou, le cas échéant, au moment précisé dans la réquisition, est punie d'une amende de cent euros à trente mille euros.

Art. 46quinquies

§ 1er. Sans préjudice de l'article 89ter, le procureur du Roi peut, par une décision écrite et motivée, autoriser les services de police à pénétrer à tout moment dans un lieu privé et à ouvrir les objets fermés se trouvant dans ce lieu, à l'insu du propriétaire ou de son ayant droit ou sans le consentement de ceux-ci, s'il existe des indices sérieux que les faits punissables constituent ou constitueraient une infraction visée à l'article 90ter, §§ 2 à 4, ou sont commis ou seraient commis dans le cadre d'une organisation criminelle visée à l'article 324bis du Code pénal, et si les autres moyens d'investigation ne semblent pas suffire à la manifestation de la vérité.

Au sens du présent article, on entend par " lieu privé ", le lieu qui n'est manifestement pas :

- un domicile;
- une dépendance propre y enclose d'un domicile au sens des articles 479, 480 et 481 du Code pénal;
- un local utilisé à des fins professionnelles ou la résidence d'un avocat ou d'un médecin, visés à l'article 56bis, alinéa 3.

En cas d'urgence, la décision visée à l'alinéa 1er, peut être communiquée verbalement. En pareil cas, la décision doit être motivée et confirmée par écrit dans les plus brefs délais.

Si la décision visée à l'alinéa 1er est prise dans le cadre de l'application de méthodes particulières de recherche visées aux articles 47ter à 47decies, la décision et tous

immédiatement. Dans sa décision, le procureur du Roi décrit précisément les renseignements qu'il réclame et la forme employée pour lui communiquer ces informations.

Toute personne qui, du chef de sa fonction, a connaissance de la mesure ou y prête son concours est tenue de garder le secret. Toute violation du secret est punie conformément à ~~l'article 458~~ **l'article 352** du Code pénal.

Toute personne qui refuse de communiquer les données ou qui ne les communique pas en temps réel ou, le cas échéant, au moment précisé dans la réquisition, est punie ~~d'une amende de cent euros à trente mille euros~~ **conformément aux articles 655 et 656 du Code pénal.**

Art. 46quinquies

§ 1er. Sans préjudice de l'article 89ter, le procureur du Roi peut, par une décision écrite et motivée, autoriser les services de police à pénétrer à tout moment dans un lieu privé et à ouvrir les objets fermés se trouvant dans ce lieu, à l'insu du propriétaire ou de son ayant droit ou sans le consentement de ceux-ci, s'il existe des indices sérieux que les faits punissables constituent ou constitueraient une infraction visée à l'article 90ter, §§ 2 à 4, ou sont commis ou seraient commis dans le cadre d'une organisation criminelle visée ~~à l'article 324bis~~ **à l'article 406** du Code pénal, et si les autres moyens d'investigation ne semblent pas suffire à la manifestation de la vérité.

Au sens du présent article, on entend par " lieu privé ", le lieu qui n'est manifestement pas :

- un domicile;
- une dépendance propre y enclose d'un domicile ~~au sens des articles 479, 480 et 481 du Code pénal;~~
- un local utilisé à des fins professionnelles ou la résidence d'un avocat ou d'un médecin, visés à l'article 56bis, alinéa 3.

En cas d'urgence, la décision visée à l'alinéa 1er, peut être communiquée verbalement. En pareil cas, la décision doit être motivée et confirmée par écrit dans les plus brefs délais.

Si la décision visée à l'alinéa 1er est prise dans le cadre de l'application de méthodes particulières de recherche visées aux articles 47ter à 47decies, la décision et tous

les procès-verbaux y afférents sont joints au dossier répressif au plus tard après qu'il a été mis fin à la méthode particulière de recherche.

§ 2. La pénétration du lieu privé visé au paragraphe 1er, et l'ouverture des objets fermés se trouvant sur ce lieu, peut uniquement avoir lieu aux fins :

1° d'inspecter ce lieu et de s'assurer de la présence éventuelle de choses qui forment l'objet d'une infraction, qui ont servi ou qui sont destinées à en commettre une ou qui ont été produites par une infraction, des avantages patrimoniaux tirés directement de l'infraction, des biens et valeurs qui leur ont été substitués et des revenus de ces avantages investis;

2° de réunir les preuves de la présence des choses visées au 1°;

3° d'installer, de réparer ou de retirer dans le cadre d'une observation un moyen technique visé à l'article 47sexies, § 1er, alinéa 3.

4° de replacer les objets emportés conformément au paragraphe 5.

§ 3. Le procureur du Roi ne peut décider d'un contrôle visuel discret que pour des lieux où, sur la base d'indications précises, on suppose que se trouvent les choses visées au § 2, 1°, que des preuves peuvent en être collectées ou dont on suppose qu'ils sont utilisés par des personnes suspectes.

§ 4. L'utilisation de moyens techniques aux fins visées au § 2, est assimilée à une pénétration dans un lieu privé visé au § 1er.

§ 5. Si l'examen d'un objet visé au paragraphe 1er ne peut se faire sur place et si l'information ne peut être obtenue d'une autre manière, le service de police est autorisé à emporter cet objet pour une durée strictement limitée. L'objet en question est remis en place dans les plus brefs délais, à moins que cela n'entrave le bon déroulement de l'enquête.

§ 6. Dans le cadre de la mesure visée au paragraphe 1er, la pénétration dans un système informatique n'est possible qu'aux fins visées au paragraphe 2, 3°.

§ 7. L'officier de police judiciaire qui dirige l'exécution de la mesure visé au paragraphe 1er ou à l'article 89ter, § 1er, rédige un procès-verbal du cours de la mesure. Lorsque des objets fermés sont ouverts ou qu'il est fait application du paragraphe 5 durant l'exécution de la mesure, il en est fait

les procès-verbaux y afférents sont joints au dossier répressif au plus tard après qu'il a été mis fin à la méthode particulière de recherche.

§ 2. La pénétration du lieu privé visé au paragraphe 1er, et l'ouverture des objets fermés se trouvant sur ce lieu, peut uniquement avoir lieu aux fins :

1° d'inspecter ce lieu et de s'assurer de la présence éventuelle de choses qui forment l'objet d'une infraction, qui ont servi ou qui sont destinées à en commettre une ou qui ont été produites par une infraction, des avantages patrimoniaux tirés directement de l'infraction, des biens et valeurs qui leur ont été substitués et des revenus de ces avantages investis;

2° de réunir les preuves de la présence des choses visées au 1°;

3° d'installer, de réparer ou de retirer dans le cadre d'une observation un moyen technique visé à l'article 47sexies, § 1er, alinéa 3.

4° de replacer les objets emportés conformément au paragraphe 5.

§ 3. Le procureur du Roi ne peut décider d'un contrôle visuel discret que pour des lieux où, sur la base d'indications précises, on suppose que se trouvent les choses visées au § 2, 1°, que des preuves peuvent en être collectées ou dont on suppose qu'ils sont utilisés par des personnes suspectes.

§ 4. L'utilisation de moyens techniques aux fins visées au § 2, est assimilée à une pénétration dans un lieu privé visé au § 1er.

§ 5. Si l'examen d'un objet visé au paragraphe 1er ne peut se faire sur place et si l'information ne peut être obtenue d'une autre manière, le service de police est autorisé à emporter cet objet pour une durée strictement limitée. L'objet en question est remis en place dans les plus brefs délais, à moins que cela n'entrave le bon déroulement de l'enquête.

§ 6. Dans le cadre de la mesure visée au paragraphe 1er, la pénétration dans un système informatique n'est possible qu'aux fins visées au paragraphe 2, 3°.

§ 7. L'officier de police judiciaire qui dirige l'exécution de la mesure visé au paragraphe 1er ou à l'article 89ter, § 1er, rédige un procès-verbal du cours de la mesure. Lorsque des objets fermés sont ouverts ou qu'il est fait application du paragraphe 5 durant l'exécution de la mesure, il en est fait

mention dans le procès-verbal. Le procès-verbal est joint au dossier répressif au plus tard après qu'il a été mis fin à la mesure.

Art. 46sexies

§ 1er. Dans la recherche des crimes et délits, si les nécessités de l'enquête l'exigent et que les autres moyens d'investigation ne semblent pas suffire à la manifestation de la vérité, le procureur du Roi peut autoriser les services de police visés à l'alinéa 2 à entretenir, le cas échéant sous une identité fictive, des contacts sur Internet avec une ou plusieurs personnes concernant lesquelles il existe des indices sérieux qu'elles commettent ou commettraient des infractions pouvant donner lieu à un emprisonnement correctionnel principal d'un an ou à une peine plus lourde.

Le Roi détermine les conditions, y compris pour ce qui concerne la formation, et les modalités de désignation des services de police habilités à exécuter la mesure visée au présent article.

Dans des circonstances exceptionnelles et moyennant l'autorisation expresse du procureur du Roi, le fonctionnaire des services de police visés à l'alinéa 2 peut, dans le cadre d'une opération déterminée, recourir momentanément à l'expertise d'une personne qui ne fait pas partie des services de police si cela s'avère strictement nécessaire à la réussite de sa mission. L'autorisation et l'identité de cette personne sont conservées dans le dossier visé au paragraphe 3, alinéa 7.

Le présent article ne s'applique pas à l'interaction personnelle de fonctionnaires de police, dans l'exercice de leurs missions de police judiciaire, avec une ou plusieurs personnes sur Internet, qui n'a pour finalité directe qu'une vérification ciblée ou une arrestation, et ceci sans utiliser d'identité fictive crédible.

§ 2. La mesure visée au § 1er est ordonnée par le procureur du Roi par une autorisation écrite et motivée préalable. Cette autorisation est valable pour une période de trois mois, sous réserve de renouvellement.

En cas d'urgence, l'autorisation peut être donnée verbalement. Elle doit être confirmée dans les plus brefs délais dans la forme prévue à l'alinéa 1er.

§ 3. Sont exemptés de peine, les fonctionnaires de police qui, dans le cadre

mention dans le procès-verbal. Le procès-verbal est joint au dossier répressif au plus tard après qu'il a été mis fin à la mesure.

Art. 46sexies

§ 1er. Dans la recherche des ~~crimes et délits~~ **infractions**, si les nécessités de l'enquête l'exigent et que les autres moyens d'investigation ne semblent pas suffire à la manifestation de la vérité, le procureur du Roi peut autoriser les services de police visés à l'alinéa 2 à entretenir, le cas échéant sous une identité fictive, des contacts sur Internet avec une ou plusieurs personnes concernant lesquelles il existe des indices sérieux qu'elles commettent ou commettraient des infractions pouvant donner lieu à ~~un emprisonnement correctionnel principal d'un an~~ **à une peine de niveau 2** ou à une peine plus lourde.

Le Roi détermine les conditions, y compris pour ce qui concerne la formation, et les modalités de désignation des services de police habilités à exécuter la mesure visée au présent article.

Dans des circonstances exceptionnelles et moyennant l'autorisation expresse du procureur du Roi, le fonctionnaire des services de police visés à l'alinéa 2 peut, dans le cadre d'une opération déterminée, recourir momentanément à l'expertise d'une personne qui ne fait pas partie des services de police si cela s'avère strictement nécessaire à la réussite de sa mission. L'autorisation et l'identité de cette personne sont conservées dans le dossier visé au paragraphe 3, alinéa 7.

Le présent article ne s'applique pas à l'interaction personnelle de fonctionnaires de police, dans l'exercice de leurs missions de police judiciaire, avec une ou plusieurs personnes sur Internet, qui n'a pour finalité directe qu'une vérification ciblée ou une arrestation, et ceci sans utiliser d'identité fictive crédible.

§ 2. La mesure visée au § 1er est ordonnée par le procureur du Roi par une autorisation écrite et motivée préalable. Cette autorisation est valable pour une période de trois mois, sous réserve de renouvellement.

En cas d'urgence, l'autorisation peut être donnée verbalement. Elle doit être confirmée dans les plus brefs délais dans la forme prévue à l'alinéa 1er.

§ 3. Sont exemptés de peine, les

de leur mission et en vue de la réussite de celle-ci ou afin de garantir leur propre sécurité ou celle d'autres personnes concernées par la mesure, commettent des infractions strictement nécessaires, ce avec l'accord exprès du procureur du Roi.

Ces infractions ne peuvent être plus graves que celles pour lesquelles la mesure est utilisée et doivent nécessairement être proportionnelles à l'objectif visé.

Les alinéas 1er et 2 sont également d'application aux personnes qui ont fourni directement une aide ou une assistance nécessaire à l'exécution de cette mission ainsi qu'aux personnes visées au § 1er, alinéa 3.

Le magistrat qui autorise, dans le respect du présent Code, un fonctionnaire de police et la personne visée à l'alinéa 3 à commettre des infractions dans le cadre de l'exécution de la mesure, n'encourt aucune peine.

Les fonctionnaires de police communiquent, par écrit et préalablement à l'exécution de la mesure, au procureur du Roi les infractions qu'eux-mêmes ou les personnes visées à l'alinéa 3 ont l'intention de commettre.

Si cette notification préalable n'a pas pu avoir lieu, les fonctionnaires de police informent sans délai le procureur du Roi des infractions qu'eux-mêmes ou les personnes visées à l'alinéa 3 ont commises et en donnent ensuite confirmation par écrit.

Le procureur du Roi indique dans une décision écrite séparée les infractions pouvant être commises par les services de police et les personnes visées à l'alinéa 3 dans le cadre de la mesure qu'il a ordonnée. Cette décision est conservée dans un dossier séparé et confidentiel. Il est le seul à avoir accès à ce dossier, sans préjudice du droit de consultation du juge d'instruction et de la chambre des mises en accusation visé respectivement à l'article 56bis et aux articles 235ter, § 3, et 235quater, § 3. Le contenu de ce dossier est couvert par le secret professionnel.

§ 4. L'officier de police judiciaire chargé de l'enquête rédige le procès-verbal des différentes phases de l'exécution de cette mesure, y compris les contacts pertinents. Ces procès-verbaux sont joints au dossier au plus tard après la fin de la mesure.

Les contacts visés au paragraphe 1er sont enregistrés avec les moyens techniques

fonctionnaires de police qui, dans le cadre de leur mission et en vue de la réussite de celle-ci ou afin de garantir leur propre sécurité ou celle d'autres personnes concernées par la mesure, commettent des infractions strictement nécessaires, ce avec l'accord exprès du procureur du Roi.

Ces infractions ne peuvent être plus graves que celles pour lesquelles la mesure est utilisée et doivent nécessairement être proportionnelles à l'objectif visé.

Les alinéas 1er et 2 sont également d'application aux personnes qui ont fourni directement une aide ou une assistance nécessaire à l'exécution de cette mission ainsi qu'aux personnes visées au § 1er, alinéa 3.

Le magistrat qui autorise, dans le respect du présent Code, un fonctionnaire de police et la personne visée à l'alinéa 3 à commettre des infractions dans le cadre de l'exécution de la mesure, n'encourt aucune peine.

Les fonctionnaires de police communiquent, par écrit et préalablement à l'exécution de la mesure, au procureur du Roi les infractions qu'eux-mêmes ou les personnes visées à l'alinéa 3 ont l'intention de commettre.

Si cette notification préalable n'a pas pu avoir lieu, les fonctionnaires de police informent sans délai le procureur du Roi des infractions qu'eux-mêmes ou les personnes visées à l'alinéa 3 ont commises et en donnent ensuite confirmation par écrit.

Le procureur du Roi indique dans une décision écrite séparée les infractions pouvant être commises par les services de police et les personnes visées à l'alinéa 3 dans le cadre de la mesure qu'il a ordonnée. Cette décision est conservée dans un dossier séparé et confidentiel. Il est le seul à avoir accès à ce dossier, sans préjudice du droit de consultation du juge d'instruction et de la chambre des mises en accusation visé respectivement à l'article 56bis et aux articles 235ter, § 3, et 235quater, § 3. Le contenu de ce dossier est couvert par le secret professionnel.

§ 4. L'officier de police judiciaire chargé de l'enquête rédige le procès-verbal des différentes phases de l'exécution de cette mesure, y compris les contacts pertinents. Ces procès-verbaux sont joints au dossier au plus tard après la fin de la mesure.

Les contacts visés au paragraphe 1er sont

appropriés et joints au dossier ou déposés au greffe, sous forme numérique ou non, au plus tard après la fin de la mesure.

§ 5. Le procureur du Roi est chargé de l'exécution des autorisations de la mesure visée au § 1er, alinéa 1er, accordées par le juge d'instruction dans le cadre d'une instruction, conformément à l'article 56bis.

Le procureur du Roi indique à ce moment dans une décision écrite séparée les infractions pouvant être commises par les services de police et les personnes visées au § 3, alinéa 3, dans le cadre de la mesure ordonnée par le juge d'instruction. Cette décision est conservée dans le dossier visé au § 3, alinéa 7.

Art. 46septies

§ 1er. En recherchant les crimes et délits visés à l'article 8 de la loi du 25 décembre 2016 relative au traitement des données des passagers, le procureur du Roi, par une décision écrite et motivée de recherche ponctuelle et, sauf en cas d'extrême urgence, après autorisation préalable par le juge d'instruction, peut lui-même ou par ordonnance à un officier de police judiciaire requérir l'Unité d'information des passagers de communiquer les données des passagers conformément à l'article 27 de la loi du 25 décembre 2016 relative au traitement des données des passagers.

§ 2. Aux fins de l'autorisation visée au paragraphe 1er, le procureur du Roi transmet sa décision au juge d'instruction. Le juge d'instruction vérifie seulement si la décision satisfait aux conditions de la proportionnalité et de la subsidiarité, à la finalité visée à l'article 8 de la loi du 25 décembre 2016 relative au traitement des données des passagers et si les faits présentent un lien objectif, à tout le moins indirect, avec le moyen de transport concerné. Ensuite, le juge d'instruction transmet sans délai son autorisation au procureur du Roi.

§ 3. En cas d'extrême urgence, chaque officier de police judiciaire, après l'accord oral et préalable du procureur du Roi, par une décision écrite et motivée, peut requérir du fonctionnaire dirigeant de l'Unité d'information des passagers la communication des données des passagers visées au paragraphe 1er. L'officier de police

enregistrés avec les moyens techniques appropriés et joints au dossier ou déposés au greffe, sous forme numérique ou non, au plus tard après la fin de la mesure.

§ 5. Le procureur du Roi est chargé de l'exécution des autorisations de la mesure visée au § 1er, alinéa 1er, accordées par le juge d'instruction dans le cadre d'une instruction, conformément à l'article 56bis.

Le procureur du Roi indique à ce moment dans une décision écrite séparée les infractions pouvant être commises par les services de police et les personnes visées au § 3, alinéa 3, dans le cadre de la mesure ordonnée par le juge d'instruction. Cette décision est conservée dans le dossier visé au § 3, alinéa 7.

Art. 46septies

§ 1er. En recherchant les ~~crimes et délits~~ **visés infractions visées** à l'article 8 de la loi du 25 décembre 2016 relative au traitement des données des passagers, le procureur du Roi, par une décision écrite et motivée de recherche ponctuelle et, sauf en cas d'extrême urgence, après autorisation préalable par le juge d'instruction, peut lui-même ou par ordonnance à un officier de police judiciaire requérir l'Unité d'information des passagers de communiquer les données des passagers conformément à l'article 27 de la loi du 25 décembre 2016 relative au traitement des données des passagers.

§ 2. Aux fins de l'autorisation visée au paragraphe 1er, le procureur du Roi transmet sa décision au juge d'instruction. Le juge d'instruction vérifie seulement si la décision satisfait aux conditions de la proportionnalité et de la subsidiarité, à la finalité visée à l'article 8 de la loi du 25 décembre 2016 relative au traitement des données des passagers et si les faits présentent un lien objectif, à tout le moins indirect, avec le moyen de transport concerné. Ensuite, le juge d'instruction transmet sans délai son autorisation au procureur du Roi.

§ 3. En cas d'extrême urgence, chaque officier de police judiciaire, après l'accord oral et préalable du procureur du Roi, par une décision écrite et motivée, peut requérir du fonctionnaire dirigeant de l'Unité d'information des passagers la communication des données des passagers

judiciaire communique sa décision ainsi que les informations recueillies sans délai et au plus tard dans les 24 heures au procureur du Roi et motive par ailleurs l'extrême urgence.

§ 4. Aux mêmes fins visées au paragraphe 1er, le procureur du Roi peut requérir de l'Unité d'information des passagers qu'elle procède à une évaluation préalable, conformément à l'article 24, § 2, 1°, de la loi du 25 décembre 2016 relative au traitement des données des passagers. Cette mesure d'évaluation préalable peut porter sur un ensemble de données relatives à une enquête spécifique. Dans ce cas, le procureur du Roi précise la durée de la mesure qui ne peut excéder un mois à dater de la décision, sans préjudice de renouvellement.

En cas d'extrême urgence, tout officier de police judiciaire, après l'accord oral et préalable du procureur du Roi, et par une décision écrite et motivée, peut à cet effet requérir le fonctionnaire dirigeant de l'Unité d'information des passagers. L'officier de police judiciaire communique sans délai et au plus tard dans les 24 heures sa décision au procureur du Roi et motive par ailleurs l'extrême urgence.

Art. 47

Hors le cas énoncés dans les articles 32, 46 et 46bis, le procureur du Roi, instruit, soit par une dénonciation, soit par toute autre voie, qu'il a été commis dans son arrondissement un crime ou un délit, ou qu'une personne qui est inculpée d'un crime ou d'un délit se trouve dans son arrondissement, pourra requérir le juge d'instruction d'ordonner qu'il en soit informé, même de se transporter, s'il en est besoin, sur les lieux, à l'effet d'y dresser tous les procès-verbaux nécessaires, ainsi qu'il sera dit au chapitre des Juges d'instruction.

Art. 47bis, §6

§ 6. Les dispositions suivantes s'appliquent à toutes les auditions:

1) Le procès-verbal mentionne avec précision l'heure à laquelle l'audition prend cours, est éventuellement interrompue, reprend, et prend fin. Il mentionne avec précision l'identité des personnes qui interviennent à l'audition ou à une partie de celle-ci ainsi que le moment de leur arrivée

visées au paragraphe 1er. L'officier de police judiciaire communique sa décision ainsi que les informations recueillies sans délai et au plus tard dans les 24 heures au procureur du Roi et motive par ailleurs l'extrême urgence.

§ 4. Aux mêmes fins visées au paragraphe 1er, le procureur du Roi peut requérir de l'Unité d'information des passagers qu'elle procède à une évaluation préalable, conformément à l'article 24, § 2, 1°, de la loi du 25 décembre 2016 relative au traitement des données des passagers. Cette mesure d'évaluation préalable peut porter sur un ensemble de données relatives à une enquête spécifique. Dans ce cas, le procureur du Roi précise la durée de la mesure qui ne peut excéder un mois à dater de la décision, sans préjudice de renouvellement.

En cas d'extrême urgence, tout officier de police judiciaire, après l'accord oral et préalable du procureur du Roi, et par une décision écrite et motivée, peut à cet effet requérir le fonctionnaire dirigeant de l'Unité d'information des passagers. L'officier de police judiciaire communique sans délai et au plus tard dans les 24 heures sa décision au procureur du Roi et motive par ailleurs l'extrême urgence.

Art. 47

Hors le cas énoncés dans les articles 32, 46 et 46bis, le procureur du Roi, instruit, soit par une dénonciation, soit par toute autre voie, qu'il a été commis dans son arrondissement ~~un crime ou un délit~~ **une infraction**, ou qu'une personne qui est inculpée d'un ~~crime ou d'un délit~~ **une infraction** se trouve dans son arrondissement, pourra requérir le juge d'instruction d'ordonner qu'il en soit informé, même de se transporter, s'il en est besoin, sur les lieux, à l'effet d'y dresser tous les procès-verbaux nécessaires, ainsi qu'il sera dit au chapitre des Juges d'instruction.

Art. 47bis, §6

§ 6. Les dispositions suivantes s'appliquent à toutes les auditions:

1) Le procès-verbal mentionne avec précision l'heure à laquelle l'audition prend cours, est éventuellement interrompue, reprend, et prend fin. Il mentionne avec précision l'identité des personnes qui interviennent à l'audition ou à une partie de celle-ci ainsi que le moment de leur arrivée

et de leur départ. Il mentionne également les circonstances particulières et tout ce qui peut éclairer d'un jour particulier la déclaration ou les circonstances dans lesquelles elle a été faite.

2) La formulation de la communication des droits visés aux paragraphes 1er, 2 et 4 est adaptée en fonction de l'âge de la personne ou en fonction d'une vulnérabilité éventuelle qui affecte sa capacité de comprendre ces droits.

Ceci est mentionné dans le procès-verbal d'audition.

3) A la fin de l'audition, le texte de l'audition est donné en lecture à la personne interrogée, à moins que celle-ci ne demande que lecture lui en soit faite. Il lui est demandé si ses déclarations ne doivent pas être corrigées ou complétées. Cette disposition est également d'application à l'audition audio filmée, conformément à l'article 2bis, § 3, de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive.

4) Si une personne interrogée en qualité de victime ou de suspect ne comprend pas ou ne parle pas la langue de la procédure ou souffre de troubles de l'audition ou de la parole, il est fait appel à un interprète assermenté durant l'audition. Si aucun interprète assermenté n'est disponible, il est demandé à la personne interrogée de noter elle-même sa déclaration.

Si une personne entendue dans une autre qualité que celle de victime ou de suspect ne comprend pas ou ne parle pas la langue de la procédure ou souffre de troubles de l'audition ou de la parole, soit il est fait appel à un interprète assermenté, soit ses déclarations sont notées dans sa langue, soit il lui est demandé de noter elle-même sa déclaration.

Dans le cas où l'interprète assermenté est dans l'impossibilité de se déplacer, cette assistance peut également se faire par des moyens de télécommunication. L'organisation et le déroulement de l'assistance par des moyens de télécommunication doivent être tels que les droits de la défense de la personne interrogée sont garantis.

Lorsqu'il y a interprétation, le procès-verbal mentionne l'assistance d'un interprète assermenté ainsi que son nom et sa qualité et la manière dont cette assistance a été donnée. Les frais de l'interprétation sont à

et de leur départ. Il mentionne également les circonstances particulières et tout ce qui peut éclairer d'un jour particulier la déclaration ou les circonstances dans lesquelles elle a été faite.

2) La formulation de la communication des droits visés aux paragraphes 1er, 2 et 4 est adaptée en fonction de l'âge de la personne ou en fonction d'une vulnérabilité éventuelle qui affecte sa capacité de comprendre ces droits.

Ceci est mentionné dans le procès-verbal d'audition.

3) A la fin de l'audition, le texte de l'audition est donné en lecture à la personne interrogée, à moins que celle-ci ne demande que lecture lui en soit faite. Il lui est demandé si ses déclarations ne doivent pas être corrigées ou complétées. Cette disposition est également d'application à l'audition audio filmée, conformément à l'article 2bis, § 3, de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive.

4) Si une personne interrogée en qualité de victime ou de suspect ne comprend pas ou ne parle pas la langue de la procédure ou souffre de troubles de l'audition ou de la parole, il est fait appel à un interprète assermenté durant l'audition. Si aucun interprète assermenté n'est disponible, il est demandé à la personne interrogée de noter elle-même sa déclaration.

Si une personne entendue dans une autre qualité que celle de victime ou de suspect ne comprend pas ou ne parle pas la langue de la procédure ou souffre de troubles de l'audition ou de la parole, soit il est fait appel à un interprète assermenté, soit ses déclarations sont notées dans sa langue, soit il lui est demandé de noter elle-même sa déclaration.

Dans le cas où l'interprète assermenté est dans l'impossibilité de se déplacer, cette assistance peut également se faire par des moyens de télécommunication. L'organisation et le déroulement de l'assistance par des moyens de télécommunication doivent être tels que les droits de la défense de la personne interrogée sont garantis.

Lorsqu'il y a interprétation, le procès-verbal mentionne l'assistance d'un interprète assermenté ainsi que son nom et sa qualité et la manière dont cette assistance a été donnée. Les frais de l'interprétation sont à

charge de l'Etat.

5) Si, au cours de l'audition d'une personne qui n'était initialement pas auditionnée comme un suspect, il s'avère que certains éléments laissent présumer que des faits peuvent lui être imputés, cette personne est informée des droits dont elle jouit en vertu du paragraphe 2 et, le cas échéant du paragraphe 4, et la déclaration écrite visée au paragraphe 5 lui est remise.

6) L'audition est dirigée par la personne qui procède à l'audition. Celle-ci informe de manière succincte l'avocat des faits sur lesquels porte l'audition.

7)

L'assistance de l'avocat pendant l'audition a pour objet de permettre un contrôle:

a) du respect du droit de la personne interrogée de ne pas s'accuser elle-même, ainsi que de sa liberté de choisir de faire une déclaration, de répondre aux questions qui lui sont posées ou de se taire;

b) du traitement réservé à la personne interrogée durant l'audition, en particulier de l'exercice manifeste de pressions ou contraintes illicites;

c) de la notification des droits de la défense visés au paragraphe 2, et le cas échéant au paragraphe 4, et de la régularité de l'audition.

L'avocat peut faire mentionner sur la feuille d'audition les violations des droits visés aux a), b) et c), qu'il estime avoir observées. L'avocat peut demander qu'il soit procédé à tel acte d'information ou à telle audition. Il peut demander des clarifications sur des questions qui sont posées. Il peut formuler des observations sur l'enquête et sur l'audition. Il ne lui est toutefois pas permis de répondre à la place du suspect ou d'entraver le déroulement de l'audition.

Tous ces éléments sont consignés avec précision dans le procès-verbal d'audition.

8) Sans préjudice des droits de la défense, l'avocat est tenu de garder secrètes les informations dont il acquiert la connaissance en apportant son assistance pendant les auditions effectuées au cours de l'information ou de l'instruction et en apportant son assistance lors des confrontations et des séances d'identification des suspects. Celui qui viole ce secret est puni des peines prévues à l'article 458 du Code pénal.

9) Aucune condamnation ne peut être

charge de l'Etat.

5) Si, au cours de l'audition d'une personne qui n'était initialement pas auditionnée comme un suspect, il s'avère que certains éléments laissent présumer que des faits peuvent lui être imputés, cette personne est informée des droits dont elle jouit en vertu du paragraphe 2 et, le cas échéant du paragraphe 4, et la déclaration écrite visée au paragraphe 5 lui est remise.

6) L'audition est dirigée par la personne qui procède à l'audition. Celle-ci informe de manière succincte l'avocat des faits sur lesquels porte l'audition.

7)

L'assistance de l'avocat pendant l'audition a pour objet de permettre un contrôle:

a) du respect du droit de la personne interrogée de ne pas s'accuser elle-même, ainsi que de sa liberté de choisir de faire une déclaration, de répondre aux questions qui lui sont posées ou de se taire;

b) du traitement réservé à la personne interrogée durant l'audition, en particulier de l'exercice manifeste de pressions ou contraintes illicites;

c) de la notification des droits de la défense visés au paragraphe 2, et le cas échéant au paragraphe 4, et de la régularité de l'audition.

L'avocat peut faire mentionner sur la feuille d'audition les violations des droits visés aux a), b) et c), qu'il estime avoir observées. L'avocat peut demander qu'il soit procédé à tel acte d'information ou à telle audition. Il peut demander des clarifications sur des questions qui sont posées. Il peut formuler des observations sur l'enquête et sur l'audition. Il ne lui est toutefois pas permis de répondre à la place du suspect ou d'entraver le déroulement de l'audition.

Tous ces éléments sont consignés avec précision dans le procès-verbal d'audition.

8) Sans préjudice des droits de la défense, l'avocat est tenu de garder secrètes les informations dont il acquiert la connaissance en apportant son assistance pendant les auditions effectuées au cours de l'information ou de l'instruction et en apportant son assistance lors des confrontations et des séances d'identification des suspects. Celui qui viole ce secret est puni des peines prévues à l'article 458 à l'article 669 du Code pénal.

9) Aucune condamnation ne peut être

prononcée contre une personne sur le fondement de déclarations qu'elle a faites en violation des paragraphes 2, 3, 4 et le 5), à l'exclusion du paragraphe 5, en ce qui concerne la concertation confidentielle préalable ou l'assistance d'un avocat au cours de l'audition, ou en violation des articles 2bis, 20, § 1er, et 24bis/1 de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive en ce qui concerne la concertation confidentielle préalable ou l'assistance d'un avocat au cours de l'audition.

Art. 47sexies, §2

§ 2. Le procureur du Roi peut, dans le cadre de l'information, autoriser une observation si les nécessités de l'enquête l'exigent et si les autres moyens d'investigation ne semblent pas suffire à la manifestation de la vérité.

Une observation effectuée à l'aide de moyens techniques ne peut être autorisée que lorsqu'il existe des indices sérieux que les infractions sont de nature à entraîner un emprisonnement correctionnel principal d'un an ou une peine plus lourde.

Art. 47octies, §1er

§ 1er. L'infiltration au sens du présent code est le fait, pour un fonctionnaire de police, appelé infiltrant, d'entretenir, sous une identité fictive, des relations durables avec une ou plusieurs personnes concernant lesquelles il existe des indices sérieux qu'elles commettent ou commettraient des infractions dans le cadre d'une organisation criminelle visée à l'article 324bis du Code pénal ou des crimes ou des délits visés à l'article 90ter, §§ 2 à 4.

L'infiltrant peut, dans des circonstances exceptionnelles et moyennant l'autorisation expresse du magistrat compétent, recourir brièvement, dans le cadre d'une opération spécifique, à l'expertise d'une personne externe aux services de police si cela s'avère absolument indispensable à la réussite de sa mission.

Art. 47novies/1

§ 1er. L'infiltration civile au sens du présent Code est le fait, pour une personne majeure qui n'est pas un fonctionnaire de police, appelée infiltrant civil, d'entretenir, le cas

prononcée contre une personne sur le fondement de déclarations qu'elle a faites en violation des paragraphes 2, 3, 4 et le 5), à l'exclusion du paragraphe 5, en ce qui concerne la concertation confidentielle préalable ou l'assistance d'un avocat au cours de l'audition, ou en violation des articles 2bis, 20, § 1er, et 24bis/1 de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive en ce qui concerne la concertation confidentielle préalable ou l'assistance d'un avocat au cours de l'audition.

Art. 47sexies, §2

§ 2. Le procureur du Roi peut, dans le cadre de l'information, autoriser une observation si les nécessités de l'enquête l'exigent et si les autres moyens d'investigation ne semblent pas suffire à la manifestation de la vérité.

Une observation effectuée à l'aide de moyens techniques ne peut être autorisée que lorsqu'il existe des indices sérieux que les infractions sont de nature à entraîner ~~un~~ **emprisonnement correctionnel principal d'un an** ou une peine plus lourde.

Art. 47octies, §1er

§ 1er. L'infiltration au sens du présent code est le fait, pour un fonctionnaire de police, appelé infiltrant, d'entretenir, sous une identité fictive, des relations durables avec une ou plusieurs personnes concernant lesquelles il existe des indices sérieux qu'elles commettent ou commettraient des infractions dans le cadre d'une organisation criminelle visée ~~à l'article 324bis~~ **à l'article 406** du Code pénal ou des ~~crimes ou des délits visés~~ **infractions visées** à l'article 90ter, §§ 2 à 4.

L'infiltrant peut, dans des circonstances exceptionnelles et moyennant l'autorisation expresse du magistrat compétent, recourir brièvement, dans le cadre d'une opération spécifique, à l'expertise d'une personne externe aux services de police si cela s'avère absolument indispensable à la réussite de sa mission.

Art. 47novies/1

§ 1er. L'infiltration civile au sens du présent Code est le fait, pour une personne majeure qui n'est pas un fonctionnaire de police, appelée infiltrant civil, d'entretenir, le cas

échéant sous une identité fictive, des relations durables et dirigées avec une ou plusieurs personnes concernant lesquelles il existe des indices sérieux qu'elles commettent ou commettraient une des infractions visées à l'article 90ter, §§ 2 à 4, à l'exception de l'article 90ter, § 2, 11°, à la condition qu'elles soient ou seraient commises dans le cadre d'une organisation criminelle visée à l'article 324bis du Code pénal, ou une des infractions visées au livre 2, titre I^{ter} du Code pénal.

L'officier de police judiciaire visé au paragraphe 4, 6°, peut, dans des circonstances exceptionnelles et moyennant l'autorisation expresse du magistrat compétent, recourir brièvement et de manière dirigée, dans le cadre d'une opération spécifique d'infiltration civile, à l'expertise d'une personne externe aux services de police, si cela s'avère absolument indispensable à la réussite de la mission.

§ 2. Le procureur du Roi peut, dans le cadre de l'information, autoriser une infiltration civile si les nécessités de l'enquête l'exigent et si les autres moyens d'investigation dont l'infiltration visée à l'article 47octies, ne semblent pas suffire à la manifestation de la vérité.

L'autorisation ou la prolongation de l'autorisation d'infiltration civile par le procureur du Roi ou par le juge d'instruction requièrent l'accord préalable du procureur fédéral. Lorsque cet accord est donné oralement, il est ensuite confirmé, dans les meilleurs délais, par écrit. L'accord est conservé dans le dossier confidentiel visé à l'article 47novies/3, § 1er, alinéa 2.

Dans le cadre légal d'une infiltration civile et compte tenu de la finalité de celle-ci, le procureur du Roi peut autoriser le service de police visé à l'article 47octies, § 2, alinéa 2, à permettre à l'infiltrant civil de recourir aux techniques d'enquête policières, visées à l'article 47octies, § 2, alinéa 2, sous l'encadrement de l'agent d'accompagnement visé à l'alinéa 5.

Si c'est justifié, le procureur du Roi accorde l'autorisation de prendre les mesures nécessaires en vue de garantir la sécurité, l'intégrité physique, psychique et morale de l'infiltrant civil. Cette autorisation est conservée dans le dossier confidentiel visé à l'article 47novies/3, § 1er, alinéa 2.

échéant sous une identité fictive, des relations durables et dirigées avec une ou plusieurs personnes concernant lesquelles il existe des indices sérieux qu'elles commettent ou commettraient une des infractions visées à l'article 90ter, §§ 2 à 4, à l'exception de l'article 90ter, § 2, 11°, à la condition qu'elles soient ou seraient commises dans le cadre d'une organisation criminelle visée à l'article 324bis du Code pénal, ou une des infractions visées au livre 2, titre I^{ter} **l'article 406 du Code pénal, ou une des infractions visées au livre II, titre 4, chapitre 1er** du Code pénal.

L'officier de police judiciaire visé au paragraphe 4, 6°, peut, dans des circonstances exceptionnelles et moyennant l'autorisation expresse du magistrat compétent, recourir brièvement et de manière dirigée, dans le cadre d'une opération spécifique d'infiltration civile, à l'expertise d'une personne externe aux services de police, si cela s'avère absolument indispensable à la réussite de la mission.

§ 2. Le procureur du Roi peut, dans le cadre de l'information, autoriser une infiltration civile si les nécessités de l'enquête l'exigent et si les autres moyens d'investigation dont l'infiltration visée à l'article 47octies, ne semblent pas suffire à la manifestation de la vérité.

L'autorisation ou la prolongation de l'autorisation d'infiltration civile par le procureur du Roi ou par le juge d'instruction requièrent l'accord préalable du procureur fédéral. Lorsque cet accord est donné oralement, il est ensuite confirmé, dans les meilleurs délais, par écrit. L'accord est conservé dans le dossier confidentiel visé à l'article 47novies/3, § 1er, alinéa 2.

Dans le cadre légal d'une infiltration civile et compte tenu de la finalité de celle-ci, le procureur du Roi peut autoriser le service de police visé à l'article 47octies, § 2, alinéa 2, à permettre à l'infiltrant civil de recourir aux techniques d'enquête policières, visées à l'article 47octies, § 2, alinéa 2, sous l'encadrement de l'agent d'accompagnement visé à l'alinéa 5.

Si c'est justifié, le procureur du Roi accorde l'autorisation de prendre les mesures nécessaires en vue de garantir la sécurité, l'intégrité physique, psychique et morale de l'infiltrant civil. Cette autorisation est

Des fonctionnaires de police de la direction des unités spéciales de la police fédérale qui ont bénéficié d'une formation spéciale à cet effet, appelés agents d'accompagnement, encadrent l'infiltrant civil pour assurer la bonne exécution de sa mission.

Des fonctionnaires de police de la direction des unités spéciales de la police fédérale, appelés agents de contrôle, veillent à la garantie de la sécurité et l'intégrité physique, psychique et morale de l'infiltrant civil, ainsi qu'à l'accomplissement par l'infiltrant civil de ses obligations. Un fonctionnaire de police ne peut être à la fois agent d'accompagnement et agent de contrôle du même infiltrant civil.

§ 3. Sans préjudice des alinéas 2 à 8, il est interdit à l'infiltrant civil, aux agents d'accompagnement et aux agents de contrôle de commettre des infractions dans le cadre de la mission de l'infiltrant civil.

Sont exemptés de peine, l'infiltrant civil, les agents d'accompagnement et les agents de contrôle qui, dans le cadre de la mission de l'infiltrant civil et en vue de la réussite de celle-ci ou afin de garantir leur propre sécurité ou celle d'autres personnes impliquées dans l'opération, commettent des infractions strictement nécessaires, ce avec l'accord préalable exprès du procureur du Roi.

Ces infractions ne peuvent être plus graves que celles pour lesquelles l'infiltration civile est utilisée, doivent nécessairement être proportionnelles à l'objectif visé et ne peuvent pas porter atteinte à l'intégrité physique des personnes.

Est exempté de peine le magistrat qui autorise, dans le respect du présent Code, un infiltrant civil, les agents d'accompagnement et les agents de contrôle ainsi que les personnes externes aux services de police dont il est fait appel à l'expertise, à commettre des infractions dans le cadre de l'exécution de l'infiltration civile.

L'officier de police judiciaire visé au paragraphe 4, 6°, communique au procureur du Roi, par écrit, les infractions visées à l'alinéa 2 que l'infiltrant civil, les agents d'accompagnement et les agents de contrôle ou les personnes visées à l'alinéa 4, devraient potentiellement commettre.

L'infiltrant civil communique sans délai ses comportements et ses observations aux agents d'accompagnement qui avertissent à

conservée dans le dossier confidentiel visé à l'article 47novies/3, § 1er, alinéa 2.

Des fonctionnaires de police de la direction des unités spéciales de la police fédérale qui ont bénéficié d'une formation spéciale à cet effet, appelés agents d'accompagnement, encadrent l'infiltrant civil pour assurer la bonne exécution de sa mission.

Des fonctionnaires de police de la direction des unités spéciales de la police fédérale, appelés agents de contrôle, veillent à la garantie de la sécurité et l'intégrité physique, psychique et morale de l'infiltrant civil, ainsi qu'à l'accomplissement par l'infiltrant civil de ses obligations. Un fonctionnaire de police ne peut être à la fois agent d'accompagnement et agent de contrôle du même infiltrant civil.

§ 3. Sans préjudice des alinéas 2 à 8, il est interdit à l'infiltrant civil, aux agents d'accompagnement et aux agents de contrôle de commettre des infractions dans le cadre de la mission de l'infiltrant civil.

Sont exemptés de peine, l'infiltrant civil, les agents d'accompagnement et les agents de contrôle qui, dans le cadre de la mission de l'infiltrant civil et en vue de la réussite de celle-ci ou afin de garantir leur propre sécurité ou celle d'autres personnes impliquées dans l'opération, commettent des infractions strictement nécessaires, ce avec l'accord préalable exprès du procureur du Roi.

Ces infractions ne peuvent être plus graves que celles pour lesquelles l'infiltration civile est utilisée, doivent nécessairement être proportionnelles à l'objectif visé et ne peuvent pas porter atteinte à l'intégrité physique des personnes.

Est exempté de peine le magistrat qui autorise, dans le respect du présent Code, un infiltrant civil, les agents d'accompagnement et les agents de contrôle ainsi que les personnes externes aux services de police dont il est fait appel à l'expertise, à commettre des infractions dans le cadre de l'exécution de l'infiltration civile.

L'officier de police judiciaire visé au paragraphe 4, 6°, communique au procureur du Roi, par écrit, les infractions visées à l'alinéa 2 que l'infiltrant civil, les agents d'accompagnement et les agents de contrôle ou les personnes visées à l'alinéa 4, devraient potentiellement commettre.

L'infiltrant civil communique sans délai ses

leur tour l'officier de police judiciaire visé au paragraphe 4, 6°. Ce dernier informe le procureur du Roi des infractions commises par l'infiltrant civil conformément à l'article 47novies/3, § 1er.

Les trois premiers alinéas s'appliquent également aux personnes qui ont fourni une aide ou une assistance nécessaire et directe à l'exécution de cette mission et aux personnes visées au paragraphe 1er, alinéa 2.

Le ministre de la Justice et le ministre de l'Intérieur prennent, sur la proposition commune du procureur fédéral et du procureur général chargé des méthodes particulières de recherche au sein du collège des procureurs généraux, les mesures spécifiques absolument nécessaires en vue de garantir à tout moment l'anonymat et la sécurité des infiltrants civils, des agents d'accompagnement et des agents de contrôle dans la préparation et l'exécution de leurs missions. Il ne peut y avoir d'infraction quand des faits sont commis dans ce cadre.

§ 3/1. L'Etat est responsable du dommage causé par l'infiltrant civil visé au paragraphe 1er, alinéa 1er, dans les fonctions auxquelles il les a employés, comme les commettants sont responsables du dommage causé par le fait de leurs préposés.

L'infiltrant civil visé au paragraphe 1er, alinéa 1er, qui, dans sa fonction, cause un dommage à l'Etat ou à des tiers, ne doit le réparer que s'il commet une faute intentionnelle, une faute lourde, ou une faute légère qui présente dans son chef un caractère habituel.

Un mandataire, un préposé ou un organe de l'Etat, victime d'un accident causé par un infiltrant civil visé au paragraphe 1er, alinéa 1er, ne peut intenter une action en justice en responsabilité civile contre cet infiltrant civil que pour autant que celui-ci ait intentionnellement causé l'accident.

En outre, le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, exonérer en tout ou en partie l'infiltrant civil visé au paragraphe 1er, alinéa 1er, de l'obligation de réparer le dommage conformément à l'alinéa 2 en ce qui concerne la responsabilité à l'égard de l'Etat.

§ 4. L'autorisation d'infiltration civile est écrite et contient les mentions suivantes :

1° les indices sérieux des infractions qui justifient l'infiltration civile ou, si l'infiltration

comportements et ses observations aux agents d'accompagnement qui avertissent à leur tour l'officier de police judiciaire visé au paragraphe 4, 6°. Ce dernier informe le procureur du Roi des infractions commises par l'infiltrant civil conformément à l'article 47novies/3, § 1er.

Les trois premiers alinéas s'appliquent également aux personnes qui ont fourni une aide ou une assistance nécessaire et directe à l'exécution de cette mission et aux personnes visées au paragraphe 1er, alinéa 2.

Le ministre de la Justice et le ministre de l'Intérieur prennent, sur la proposition commune du procureur fédéral et du procureur général chargé des méthodes particulières de recherche au sein du collège des procureurs généraux, les mesures spécifiques absolument nécessaires en vue de garantir à tout moment l'anonymat et la sécurité des infiltrants civils, des agents d'accompagnement et des agents de contrôle dans la préparation et l'exécution de leurs missions. Il ne peut y avoir d'infraction quand des faits sont commis dans ce cadre.

§ 3/1. L'Etat est responsable du dommage causé par l'infiltrant civil visé au paragraphe 1er, alinéa 1er, dans les fonctions auxquelles il les a employés, comme les commettants sont responsables du dommage causé par le fait de leurs préposés.

L'infiltrant civil visé au paragraphe 1er, alinéa 1er, qui, dans sa fonction, cause un dommage à l'Etat ou à des tiers, ne doit le réparer que s'il commet une faute intentionnelle, une faute lourde, ou une faute légère qui présente dans son chef un caractère habituel.

Un mandataire, un préposé ou un organe de l'Etat, victime d'un accident causé par un infiltrant civil visé au paragraphe 1er, alinéa 1er, ne peut intenter une action en justice en responsabilité civile contre cet infiltrant civil que pour autant que celui-ci ait intentionnellement causé l'accident.

En outre, le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, exonérer en tout ou en partie l'infiltrant civil visé au paragraphe 1er, alinéa 1er, de l'obligation de réparer le dommage conformément à l'alinéa 2 en ce qui concerne la responsabilité à l'égard de l'Etat.

§ 4. L'autorisation d'infiltration civile est écrite et contient les mentions suivantes :

civile s'inscrit dans le cadre de l'enquête proactive définie à l'article 28bis, § 2, la suspicion raisonnable que des faits punissables vont être commis ou ont été commis mais ne sont pas encore connus, et les indices particuliers relatifs aux éléments décrits dans cette dernière disposition, qui justifient l'infiltration civile;

2° les motifs pour lesquels l'infiltration civile est indispensable à la manifestation de la vérité et, en particulier, les motifs pour lesquels l'infiltration visée à l'article 47octies ne semble pas suffire à la manifestation de la vérité;

3° le nom, s'il est connu, ou, s'il ne l'est pas, une description aussi précise que possible des personnes au sujet desquelles il existe des indices sérieux qu'elles commettent ou commettraient une des infractions visées à l'article 90ter, §§ 2 à 4, à l'exception de l'article 90ter, § 2, 11°, à la condition qu'elles soient ou seraient commises dans le cadre d'une organisation criminelle visée à l'article 324bis du Code pénal, ou une des infractions visées au livre 2, titre Iter du Code pénal;

4° la manière dont l'infiltration civile sera exécutée, y compris la permission d'utiliser des techniques d'enquête policières visées au paragraphe 2, alinéa 3;

5° la période au cours de laquelle l'infiltration civile peut être exécutée et qui ne peut excéder trois mois à compter de la date de l'autorisation;

6° le nom et la qualité de l'officier de police judiciaire visé à l'article 47ter, § 2, alinéa 4, qui dirige l'exécution de l'infiltration civile ;

7° l'identité de l'infiltrant civil sous la forme d'un code;

8° l'accord du procureur fédéral pour l'autorisation ou la prolongation de l'infiltration civile.

§ 5. Le procureur du Roi indique, le cas échéant, dans une décision écrite distincte, les infractions qui peuvent être commises par l'infiltrant civil, les agents d'accompagnement, les agents de contrôle et les personnes visées au paragraphe 3, alinéa 4, dans le cadre de l'infiltration civile. Cette décision est conservée dans le dossier visé à l'article 47novies/3, § 1er, alinéa 2.

§ 6. En cas d'urgence, l'autorisation d'infiltration civile peut être accordée verbalement. Cette autorisation est confirmée dans les plus brefs délais dans la

1° les indices sérieux des infractions qui justifient l'infiltration civile ou, si l'infiltration civile s'inscrit dans le cadre de l'enquête proactive définie à l'article 28bis, § 2, la suspicion raisonnable que des faits punissables vont être commis ou ont été commis mais ne sont pas encore connus, et les indices particuliers relatifs aux éléments décrits dans cette dernière disposition, qui justifient l'infiltration civile;

2° les motifs pour lesquels l'infiltration civile est indispensable à la manifestation de la vérité et, en particulier, les motifs pour lesquels l'infiltration visée à l'article 47octies ne semble pas suffire à la manifestation de la vérité;

3° le nom, s'il est connu, ou, s'il ne l'est pas, une description aussi précise que possible des personnes au sujet desquelles il existe des indices sérieux qu'elles commettent ou commettraient une des infractions visées à l'article 90ter, §§ 2 à 4, à l'exception de l'article 90ter, § 2, 11°, à la condition qu'elles soient ou seraient commises dans le cadre d'une organisation criminelle visée à l'article 324bis du Code pénal, ou une des infractions visées au livre 2, titre Iter **l'article 406 du Code pénal, ou une des infractions visées au livre II, titre 4, chapitre 1er du Code pénal;**

4° la manière dont l'infiltration civile sera exécutée, y compris la permission d'utiliser des techniques d'enquête policières visées au paragraphe 2, alinéa 3;

5° la période au cours de laquelle l'infiltration civile peut être exécutée et qui ne peut excéder trois mois à compter de la date de l'autorisation;

6° le nom et la qualité de l'officier de police judiciaire visé à l'article 47ter, § 2, alinéa 4, qui dirige l'exécution de l'infiltration civile ;

7° l'identité de l'infiltrant civil sous la forme d'un code;

8° l'accord du procureur fédéral pour l'autorisation ou la prolongation de l'infiltration civile.

§ 5. Le procureur du Roi indique, le cas échéant, dans une décision écrite distincte, les infractions qui peuvent être commises par l'infiltrant civil, les agents d'accompagnement, les agents de contrôle et les personnes visées au paragraphe 3, alinéa 4, dans le cadre de l'infiltration civile. Cette décision est conservée dans le dossier visé à l'article 47novies/3, § 1er, alinéa 2.

forme prévue au paragraphe 4.

§ 7. Le procureur du Roi peut à tout instant, de manière motivée, modifier, compléter ou prolonger son autorisation d'infiltration civile. Il peut à tout moment retirer son autorisation. Il vérifie si les conditions visées aux paragraphes 1er, 2 et 4, sont remplies chaque fois que son autorisation est modifiée, complétée ou prolongée et agit conformément au paragraphe 4, 1° à 8°.

§ 8. Le procureur du Roi est chargé de l'exécution des autorisations d'infiltration civile accordées par le juge d'instruction dans le cadre d'une instruction, conformément à l'article 56bis.

Le procureur du Roi indique, le cas échéant, dans une décision écrite séparée, les infractions qui peuvent être commises par l'infiltrant civil, les agents d'accompagnement, les agents de contrôle et les personnes visées au paragraphe 3, alinéa 4, dans le cadre de l'infiltration civile ordonnée par le juge d'instruction. Cette décision est conservée dans le dossier visé à l'article 47novies/3, § 1er, alinéa 2.

Art. 47novies/2, §4

§ 4. L'infiltrant civil et la personne visée à l'article 47novies/1, § 1er alinéa 2, sont tenus au secret professionnel. Toute violation du secret est punie conformément à l'article 458 du Code pénal.

Art. 47duodecies, §3

§ 3. Lorsqu'il exerce la compétence prévue à l'article 144ter, § 1er, 2°, du Code judiciaire, le procureur fédéral saisit exclusivement le doyen des juges d'instruction spécialisés pour connaître des infractions visées aux articles 137 à 141 du Code pénal, lequel attribue le dossier à l'un de ces juges d'instruction.

Ce doyen peut, à tout moment, pour une même affaire, désigner d'autres juges d'instruction spécialisés pour connaître des infractions visées aux articles 137 à 141 du Code pénal.

Art. 48

§ 6. En cas d'urgence, l'autorisation d'infiltration civile peut être accordée verbalement. Cette autorisation est confirmée dans les plus brefs délais dans la forme prévue au paragraphe 4.

§ 7. Le procureur du Roi peut à tout instant, de manière motivée, modifier, compléter ou prolonger son autorisation d'infiltration civile. Il peut à tout moment retirer son autorisation. Il vérifie si les conditions visées aux paragraphes 1er, 2 et 4, sont remplies chaque fois que son autorisation est modifiée, complétée ou prolongée et agit conformément au paragraphe 4, 1° à 8°.

§ 8. Le procureur du Roi est chargé de l'exécution des autorisations d'infiltration civile accordées par le juge d'instruction dans le cadre d'une instruction, conformément à l'article 56bis.

Le procureur du Roi indique, le cas échéant, dans une décision écrite séparée, les infractions qui peuvent être commises par l'infiltrant civil, les agents d'accompagnement, les agents de contrôle et les personnes visées au paragraphe 3, alinéa 4, dans le cadre de l'infiltration civile ordonnée par le juge d'instruction. Cette décision est conservée dans le dossier visé à l'article 47novies/3, § 1er, alinéa 2.

Art. 47novies/2, §4

§ 4. L'infiltrant civil et la personne visée à l'article 47novies/1, § 1er alinéa 2, sont tenus au secret professionnel. Toute violation du secret est punie conformément à l'article 458 à l'article 352 du Code pénal.

Art. 47duodecies, §3

§ 3. Lorsqu'il exerce la compétence prévue à l'article 144ter, § 1er, 2°, du Code judiciaire, le procureur fédéral saisit exclusivement le doyen des juges d'instruction spécialisés pour connaître des infractions visées aux ~~articles 137 à 141~~ **articles 371 à 386** du Code pénal, lequel attribue le dossier à l'un de ces juges d'instruction.

Ce doyen peut, à tout moment, pour une même affaire, désigner d'autres juges d'instruction spécialisés pour connaître des infractions visées aux ~~articles 137 à 141~~ **articles 371 à 386** du Code pénal.

Art. 48

Les juges au tribunal de police, les membres de la police fédérale et de la police locale revêtus de la qualité d'officier de police judiciaire, auxiliaire du procureur du Roi, recevront les dénonciations de crimes ou délits commis dans les lieux où ils exercent leurs fonctions habituelles.

Art. 49

Dans le cas de flagrant délit, ou dans les cas de réquisition visée à l'article 46, ils dresseront les procès-verbaux, recevront les déclarations de témoins, feront les visites et les autres actes qui sont, aux dits cas, de la compétence des procureurs du Roi, le tout dans les formes et suivant les règles établies au chapitre des procureurs du Roi.

Art. 54

Dans les cas de dénonciation de crimes ou délits autres que ceux qu'ils sont directement chargés de constater, les officiers de police judiciaire transmettront aussi sans délai au procureur du Roi les dénonciations que leur auront été faites, et le procureur du Roi les remettra au juge d'instruction avec son réquisitoire.

Art. 56, §1er

§ 1er. Le juge d'instruction assume la responsabilité de l'instruction qui est menée à charge et à décharge. Il veille à la légalité des moyens de preuve ainsi qu'à la loyauté avec laquelle ils sont rassemblés.

Il peut poser lui-même les actes qui relèvent de la police judiciaire, de l'information et de l'instruction.

Le juge d'instruction a, dans l'exercice de ses fonctions, le droit de requérir directement la force publique.

Il décide de la nécessité d'utiliser la contrainte ou de porter atteinte aux libertés et aux droits individuels.

Lorsqu'au cours d'une instruction, il découvre des faits susceptibles de constituer un crime ou un délit dont il n'est pas saisi, il en informe immédiatement le procureur du Roi.

Le juge d'instruction porte sans délai à la connaissance du procureur fédéral et du procureur du Roi, ou, dans les cas où il exerce l'action publique, uniquement du procureur fédéral, les informations et les

Les juges au tribunal de police, les membres de la police fédérale et de la police locale revêtus de la qualité d'officier de police judiciaire, auxiliaire du procureur du Roi, recevront les dénonciations ~~de crimes ou délits commis~~ **d'infractions commises** dans les lieux où ils exercent leurs fonctions habituelles.

Art. 49

Dans le cas de ~~flagrant délit~~ **flagrance**, ou dans les cas de réquisition visée à l'article 46, ils dresseront les procès-verbaux, recevront les déclarations de témoins, feront les visites et les autres actes qui sont, aux dits cas, de la compétence des procureurs du Roi, le tout dans les formes et suivant les règles établies au chapitre des procureurs du Roi.

Art. 54

Dans les cas de dénonciation ~~de crimes ou délits autres que ceux~~ **d'infractions autres que celles** qu'ils sont directement chargés de constater, les officiers de police judiciaire transmettront aussi sans délai au procureur du Roi les dénonciations que leur auront été faites, et le procureur du Roi les remettra au juge d'instruction avec son réquisitoire.

Art. 56, §1er

§ 1er. Le juge d'instruction assume la responsabilité de l'instruction qui est menée à charge et à décharge. Il veille à la légalité des moyens de preuve ainsi qu'à la loyauté avec laquelle ils sont rassemblés.

Il peut poser lui-même les actes qui relèvent de la police judiciaire, de l'information et de l'instruction.

Le juge d'instruction a, dans l'exercice de ses fonctions, le droit de requérir directement la force publique.

Il décide de la nécessité d'utiliser la contrainte ou de porter atteinte aux libertés et aux droits individuels.

Lorsqu'au cours d'une instruction, il découvre des faits susceptibles de constituer ~~un crime ou un délit~~ **une infraction** dont il n'est pas saisi, il en informe immédiatement le procureur du Roi.

Le juge d'instruction porte sans délai à la connaissance du procureur fédéral et du procureur du Roi, ou, dans les cas où il exerce l'action publique, uniquement du procureur fédéral, les informations et les

renseignements qu'il a recueillis au cours de l'instruction et qui révèlent un péril grave et immédiat pour la sécurité publique et la santé publique.

Art. 56bis

Par dérogation à l'article 56, § 1er, alinéa 3, les autorisations du juge d'instruction par lesquelles il ordonne une mesure visée à l'article 46sexies ou des méthodes particulières de recherche sont exécutées par le procureur du Roi. Il est procédé, selon le cas, conformément à l'article 46sexies ou aux articles 47ter à 47novies/3.

Seul le juge d'instruction peut en outre autoriser une observation, visée à l'article 47sexies, effectuée à l'aide de moyens techniques afin d'avoir une vue dans un domicile, ou dans une dépendance propre y enclose de ce domicile au sens des articles 479, 480 et 481 du Code pénal, ou dans un local utilisé à des fins professionnelles ou comme résidence par un avocat ou un médecin, visé à l'alinéa 3, lorsqu'il existe des indices sérieux que les faits punissables constituent ou constitueraient une infraction visée à l'article 90ter, §§ 2 à 4, ou sont ou seraient commis dans le cadre d'une organisation criminelle visée à l'article 324bis du Code pénal.

Une observation, comme prévue à l'alinéa précédent, une infiltration comme prévue à l'article 47octies, ou un contrôle visuel discret comme prévu à l'article 89ter qui porte sur les locaux utilisés à des fins professionnelles ou la résidence d'un avocat ou d'un médecin, peut uniquement être autorisée par le juge d'instruction si l'avocat ou le médecin est lui-même soupçonné d'avoir commis une des infractions visées à l'article 90ter, §§ 2 à 4, ou une infraction dans le cadre d'une organisation criminelle visée à l'article 324bis du Code pénal, ou si des faits précis laissent présumer que des tiers soupçonnés d'avoir commis une de ces infractions utilisent ses locaux ou sa résidence. Une infiltration civile, visée à l'article 47novies/1, qui porte sur les locaux utilisés à des fins professionnelles ou la résidence d'un avocat ou d'un médecin, peut uniquement être autorisée par le juge d'instruction si l'avocat ou le médecin est lui-même soupçonné d'avoir commis une des infractions visées à l'article 90ter, §§ 2 à 4, à l'exception de l'article 90ter, § 2, 11°, à la

renseignements qu'il a recueillis au cours de l'instruction et qui révèlent un péril grave et immédiat pour la sécurité publique et la santé publique.

Art. 56bis

Par dérogation à l'article 56, § 1er, alinéa 3, les autorisations du juge d'instruction par lesquelles il ordonne une mesure visée à l'article 46sexies ou des méthodes particulières de recherche sont exécutées par le procureur du Roi. Il est procédé, selon le cas, conformément à l'article 46sexies ou aux articles 47ter à 47novies/3.

Seul le juge d'instruction peut en outre autoriser une observation, visée à l'article 47sexies, effectuée à l'aide de moyens techniques afin d'avoir une vue dans un domicile, ou dans une dépendance propre y enclose de ce domicile ~~au sens des articles 479, 480 et 481 du Code pénal~~, ou dans un local utilisé à des fins professionnelles ou comme résidence par un avocat ou un médecin, visé à l'alinéa 3, lorsqu'il existe des indices sérieux que les faits punissables constituent ou constitueraient une infraction visée à l'article 90ter, §§ 2 à 4, ou sont ou seraient commis dans le cadre d'une organisation criminelle visée ~~à l'article 324bis~~ **à l'article 406** du Code pénal.

Une observation, comme prévue à l'alinéa précédent, une infiltration comme prévue à l'article 47octies, ou un contrôle visuel discret comme prévu à l'article 89ter qui porte sur les locaux utilisés à des fins professionnelles ou la résidence d'un avocat ou d'un médecin, peut uniquement être autorisée par le juge d'instruction si l'avocat ou le médecin est lui-même soupçonné d'avoir commis une des infractions visées à l'article 90ter, §§ 2 à 4, ou une infraction dans le cadre d'une organisation criminelle visée ~~à l'article 324bis~~ **à l'article 406** du Code pénal, ou si des faits précis laissent présumer que des tiers soupçonnés d'avoir commis une de ces infractions utilisent ses locaux ou sa résidence. Une infiltration civile, visée à l'article 47novies/1, qui porte sur les locaux utilisés à des fins professionnelles ou la résidence d'un avocat ou d'un médecin, peut uniquement être autorisée par le juge d'instruction si l'avocat ou le médecin est lui-même soupçonné d'avoir commis une des infractions visées à l'article 90ter, §§ 2 à 4, à l'exception de

condition qu'elle soit commise dans le cadre d'une organisation criminelle visée à l'article 324bis du Code pénal, ou une des infractions visées au livre 2, titre Ier du Code pénal ou si des faits précis laissent présumer que des tiers soupçonnés d'avoir commis une de ces infractions utilisent ses locaux ou sa

résidence. Ces mesures ne peuvent être exécutées sans que le bâtonnier ou le représentant de l'ordre provincial des médecins en soit averti. Ces personnes sont tenues au secret. Toute violation du secret est punie conformément à l'article 458 du Code pénal.

Dans son instruction, le juge d'instruction a le droit de consulter à tout moment le dossier confidentiel concernant l'exécution des méthodes particulières de recherche, sans pouvoir faire mention de son contenu dans le cadre de son instruction. Il peut toujours, de manière motivée, modifier, compléter ou prolonger l'autorisation. Il peut à tout instant retirer l'autorisation. Il vérifie si les conditions relatives à la méthode particulière de recherche sont remplies chaque fois que l'autorisation est modifiée, complétée ou prolongée.

Le juge d'instruction confirme par ordonnance écrite l'existence de l'autorisation de la méthode particulière de recherche qu'il a accordée.

Les procès-verbaux rédigés, ainsi que l'ordonnance visée à l'alinéa précédent, sont joints au dossier répressif au plus tard après qu'il est mis fin à la méthode particulière de recherche.

Art. 57

§ 1er. Sauf les exceptions prévues par la loi, l'instruction est secrète. Toute personne qui est appelée à prêter son concours professionnel à l'instruction est tenue au secret. Celui qui viole ce secret est puni des peines prévues à l'article 458 du Code pénal.

§ 2. Sans préjudice des dispositions des lois particulières, le juge d'instruction et tout service de police qui interrogent une personne, l'informent qu'elle peut demander une copie du texte de son audition, qui lui est délivrée

gratuitement. Cette copie lui est remise ou adressée par le juge d'instruction immédiatement ou dans les quarante-huit heures et par les services

l'article 90ter, § 2, 11°, à la condition qu'elle soit commise dans le cadre d'une organisation criminelle visée à l'article 324bis à l'article 406 du Code pénal, ou une des infractions visées au livre 2, titre Ier du Code pénal ou si des faits précis laissent présumer que des tiers soupçonnés d'avoir commis une de ces infractions utilisent ses locaux ou sa

résidence. Ces mesures ne peuvent être exécutées sans que le bâtonnier ou le représentant de l'ordre provincial des médecins en soit averti. Ces personnes sont tenues au secret. Toute violation du secret est punie conformément à l'article 458 du Code pénal.

Dans son instruction, le juge d'instruction a le droit de consulter à tout moment le dossier confidentiel concernant l'exécution des méthodes particulières de recherche, sans pouvoir faire mention de son contenu dans le cadre de son instruction. Il peut toujours, de manière motivée, modifier, compléter ou prolonger l'autorisation. Il peut à tout instant retirer l'autorisation. Il vérifie si les conditions relatives à la méthode particulière de recherche sont remplies chaque fois que l'autorisation est modifiée, complétée ou prolongée.

Le juge d'instruction confirme par ordonnance écrite l'existence de l'autorisation de la méthode particulière de recherche qu'il a accordée.

Les procès-verbaux rédigés, ainsi que l'ordonnance visée à l'alinéa précédent, sont joints au dossier répressif au plus tard après qu'il est mis fin à la méthode particulière de recherche.

Art. 57

§ 1er. Sauf les exceptions prévues par la loi, l'instruction est secrète. Toute personne qui est appelée à prêter son concours professionnel à l'instruction est tenue au secret. Celui qui viole ce secret est puni des peines prévues à l'article 458 **article 669** du Code pénal.

§ 2. Sans préjudice des dispositions des lois particulières, le juge d'instruction et tout service de police qui interrogent une personne, l'informent qu'elle peut demander une copie du texte de son audition, qui lui est délivrée

gratuitement. Cette copie lui est remise ou adressée par le juge d'instruction immédiatement ou dans

de police immédiatement ou dans le mois. Toutefois, en raison de circonstances graves et exceptionnelles, le juge d'instruction peut, par une décision motivée, retarder le moment de cette communication pendant un délai de trois mois maximum renouvelable une fois. Cette ordonnance est déposée au dossier.

Lorsqu'il s'agit d'un mineur et qu'il apparaît qu'il existe un risque pour celui-ci d'être dépossédé de la copie ou de ne pouvoir en préserver le caractère personnel, le juge d'instruction peut, par une décision motivée, lui en refuser la communication. Cette décision est déposée au dossier.

Dans ce cas, le mineur peut consulter une copie du texte de son audition, accompagné d'un avocat ou d'un assistant de justice du service d'accueil des victimes du parquet. Toutefois, en raison de circonstances graves et exceptionnelles, le juge d'instruction peut, par décision motivée, retarder le moment de cette consultation pendant un délai de trois mois maximum renouvelable une fois. Cette décision est déposée au dossier.

Dans le cas visé à l'alinéa 4 et sans préjudice de l'application de l'alinéa 3, le juge d'instruction peut décider de délivrer une copie gratuite du texte de l'audition du mineur à l'avocat de ce dernier. Cette décision est déposée au dossier.

§ 3. Le procureur du Roi peut, de l'accord du juge d'instruction et lorsque l'intérêt public l'exige, communiquer des informations à la presse. Il veille au respect de la présomption d'innocence, des droits de la défense des inculpés, des victimes et des tiers, de la vie privée et de la dignité des personnes. Dans la mesure du possible, l'identité des personnes citées dans le dossier n'est pas communiquée.

§ 4. L'avocat peut, lorsque l'intérêt de son client l'exige, communiquer des informations à la presse. Il veille au respect de la présomption d'innocence, des droits de la défense des inculpés, des victimes et des tiers, de la vie privée, de la dignité des personnes et des règles de la profession. Dans la mesure du possible, l'identité des personnes citées dans le dossier n'est pas communiquée.

Art. 59

les quarante-huit heures et par les services de police immédiatement ou dans le mois. Toutefois, en raison de circonstances graves et exceptionnelles, le juge d'instruction peut, par une décision motivée, retarder le moment de cette communication pendant un délai de trois mois maximum renouvelable une fois. Cette ordonnance est déposée au dossier.

Lorsqu'il s'agit d'un mineur et qu'il apparaît qu'il existe un risque pour celui-ci d'être dépossédé de la copie ou de ne pouvoir en préserver le caractère personnel, le juge d'instruction peut, par une décision motivée, lui en refuser la communication. Cette décision est déposée au dossier.

Dans ce cas, le mineur peut consulter une copie du texte de son audition, accompagné d'un avocat ou d'un assistant de justice du service d'accueil des victimes du parquet. Toutefois, en raison de circonstances graves et exceptionnelles, le juge d'instruction peut, par décision motivée, retarder le moment de cette consultation pendant un délai de trois mois maximum renouvelable une fois. Cette décision est déposée au dossier.

Dans le cas visé à l'alinéa 4 et sans préjudice de l'application de l'alinéa 3, le juge d'instruction peut décider de délivrer une copie gratuite du texte de l'audition du mineur à l'avocat de ce dernier. Cette décision est déposée au dossier.

§ 3. Le procureur du Roi peut, de l'accord du juge d'instruction et lorsque l'intérêt public l'exige, communiquer des informations à la presse. Il veille au respect de la présomption d'innocence, des droits de la défense des inculpés, des victimes et des tiers, de la vie privée et de la dignité des personnes. Dans la mesure du possible, l'identité des personnes citées dans le dossier n'est pas communiquée.

§ 4. L'avocat peut, lorsque l'intérêt de son client l'exige, communiquer des informations à la presse. Il veille au respect de la présomption d'innocence, des droits de la défense des inculpés, des victimes et des tiers, de la vie privée, de la dignité des personnes et des règles de la profession. Dans la mesure du possible, l'identité des personnes citées dans le dossier n'est pas communiquée.

Art. 59

Dans tous les cas de flagrant délit ou réputés tels, le juge d'instruction peut se saisir des faits et poser directement les actes relevant de la compétence du procureur du Roi. Le juge d'instruction informe immédiatement le procureur du Roi pour lui permettre de prendre les réquisitions qu'il juge utiles.

Art. 60, alinéa 1er

Lorsque le flagrant délit aura déjà été constaté, et que le procureur du Roi transmettra les actes et pièces au juge d'instruction, celui-ci sera tenu de faire, sans délai l'examen de la procédure. Il peut refaire les actes ou ceux des actes qui ne lui paraîtraient pas complets.

Art. 61, alinéa 1er

Hors les cas de flagrant délit, le juge de l'instruction ne fera aucun acte d'instruction et de poursuite qu'il n'ait donné communication de la procédure au procureur du Roi. Néanmoins le juge d'instruction délivrera, s'il y a lieu, le mandat d'amener, sans que ce mandat doive être précédé des conclusions du procureur du Roi.

Art. 61quater, §3

§ 3. Le juge d'instruction peut rejeter la requête s'il estime que les nécessités de l'instruction le requièrent, lorsque la levée de l'acte compromet la sauvegarde des droits des parties ou des tiers, lorsque la levée de l'acte présente un danger pour les personnes ou les biens, ou dans les cas où la loi prévoit la restitution ou la confiscation desdits biens. Il peut accorder une levée totale, partielle ou assortie de conditions. Toute personne qui ne respecte pas les conditions fixées est punie des peines prévues à l'article 507bis du Code pénal.

Art. 62

§ 1er. Lorsque le juge d'instruction se rend sur les lieux, il est toujours accompagné du procureur du Roi et du greffier du tribunal. Lorsque le juge d'instruction organise la descente sur les lieux, dont il assure la direction, en vue de la reconstitution des faits, le suspect et son avocat,

Dans tous les cas de ~~flagrant délit~~ **flagrance** ou réputés tels, le juge d'instruction peut se saisir des faits et poser directement les actes relevant de la compétence du procureur du Roi.

Le juge d'instruction informe immédiatement le procureur du Roi pour lui permettre de prendre les réquisitions qu'il juge utiles.

Art. 60, alinéa 1er

Lorsque ~~le flagrant délit aura déjà été constaté~~ **l'infraction flagrante aura déjà été constatée**, et que le procureur du Roi transmettra les actes et pièces au juge d'instruction, celui-ci sera tenu de faire, sans délai l'examen de la procédure. Il peut refaire les actes ou ceux des actes qui ne lui paraîtraient pas complets.

Art. 61, alinéa 1er

Hors les cas de ~~flagrant délit~~ **flagrance**, le juge de l'instruction ne fera aucun acte d'instruction et de poursuite qu'il n'ait donné communication de la procédure au procureur du Roi. Néanmoins le juge d'instruction délivrera, s'il y a lieu, le mandat d'amener, sans que ce mandat doive être précédé des conclusions du procureur du Roi.

Art. 61quater, §3

§ 3. Le juge d'instruction peut rejeter la requête s'il estime que les nécessités de l'instruction le requièrent, lorsque la levée de l'acte compromet la sauvegarde des droits des parties ou des tiers, lorsque la levée de l'acte présente un danger pour les personnes ou les biens, ou dans les cas où la loi prévoit la restitution ou la confiscation desdits biens. Il peut accorder une levée totale, partielle ou assortie de conditions. ~~Toute personne qui ne respecte pas les conditions fixées est punie des peines prévues à l'article 507bis du Code pénal.~~

Art. 62

§ 1er. Lorsque le juge d'instruction se rend sur les lieux, il est toujours accompagné du procureur du Roi et du greffier du tribunal. Lorsque le juge d'instruction organise la descente sur les lieux, dont il assure la direction, en vue de la reconstitution des faits, le suspect et son avocat,

conformément au rôle qui est dévolu à ce dernier par l'article 47bis, § 6, 7), et la partie civile et son avocat ont le droit d'y assister.

Sans préjudice des droits de la défense, l'avocat est tenu de garder secrètes les informations dont il acquiert la connaissance en assistant à la descente sur les lieux organisée en vue de la reconstitution des faits. Celui qui viole ce secret est puni des peines prévues à l'article 458 du Code pénal.

§ 2. Les dispositions de l'article 47bis s'appliquent à l'audition de confrontation.

§ 3. L'avocat du suspect peut assister à la séance d'identification des suspects. A l'issue de la séance d'identification des suspects, l'avocat peut demander que ses observations relatives au déroulement de la séance soient consignées dans le procès-verbal.

Art. 62bis

Sont également compétents le juge d'instruction du lieu du crime ou délit, celui de la résidence du prévenu celui du siège social de la personne morale, celui du siège d'exploitation de la personne morale, celui du lieu où le suspect pourra être trouvé, celui de la dernière résidence connue de la victime si le suspect ne peut pas être trouvé en Belgique et, à défaut, celui de Bruxelles.

Le juge d'instruction, saisi d'une infraction dans les limites de cette compétence, peut procéder ou faire procéder hors de son arrondissement à tous actes de police judiciaire, d'information ou d'instruction relevant de ses attributions. Il en avise le procureur du Roi de l'arrondissement dans lequel l'acte doit être accompli.

En temps de paix, lorsqu'il est saisi de faits commis à l'étranger qui peuvent être poursuivis en Belgique en vertu de l'article 10 du titre préliminaire du présent Code, le juge d'instruction exerce toutes ses attributions comme si les faits avaient été commis sur le territoire du Royaume. Dans ce cas, lorsque le prévenu n'a pas de résidence en Belgique, les juges d'instruction du tribunal de première instance de Bruxelles sont compétents.

Les juges d'instruction spécialisés pour connaître des infractions visées aux articles 137 à 141 du Code pénal sont compétents pour connaître des faits dont ils sont saisis par le doyen de ces juges d'instruction,

conformément au rôle qui est dévolu à ce dernier par l'article 47bis, § 6, 7), et la partie civile et son avocat ont le droit d'y assister.

Sans préjudice des droits de la défense, l'avocat est tenu de garder secrètes les informations dont il acquiert la connaissance en assistant à la descente sur les lieux organisée en vue de la reconstitution des faits. Celui qui viole ce secret est puni des peines prévues à l'article 458 à l'article 352 du Code pénal.

§ 2. Les dispositions de l'article 47bis s'appliquent à l'audition de confrontation.

§ 3. L'avocat du suspect peut assister à la séance d'identification des suspects. A l'issue de la séance d'identification des suspects, l'avocat peut demander que ses observations relatives au déroulement de la séance soient consignées dans le procès-verbal.

Art. 62bis

Sont également compétents le juge d'instruction du lieu ~~du crime ou délit~~ **d'une infraction**, celui de la résidence du prévenu celui du siège social de la personne morale, celui du siège d'exploitation de la personne morale, celui du lieu où le suspect pourra être trouvé, celui de la dernière résidence connue de la victime si le suspect ne peut pas être trouvé en Belgique et, à défaut, celui de Bruxelles.

Le juge d'instruction, saisi d'une infraction dans les limites de cette compétence, peut procéder ou faire procéder hors de son arrondissement à tous actes de police judiciaire, d'information ou d'instruction relevant de ses attributions. Il en avise le procureur du Roi de l'arrondissement dans lequel l'acte doit être accompli.

En temps de paix, lorsqu'il est saisi de faits commis à l'étranger qui peuvent être poursuivis en Belgique en vertu de l'article 10 du titre préliminaire du présent Code, le juge d'instruction exerce toutes ses attributions comme si les faits avaient été commis sur le territoire du Royaume. Dans ce cas, lorsque le prévenu n'a pas de résidence en Belgique, les juges d'instruction du tribunal de première instance de Bruxelles sont compétents.

Les juges d'instruction spécialisés pour connaître des infractions visées aux ~~articles 437 à 444~~ **articles 371 à 386** du Code pénal sont compétents pour connaître des faits

lorsque le procureur fédéral a transmis un dossier conformément à l'article 47duodecies, § 3, indépendamment du lieu de l'infraction, du lieu de résidence de l'auteur présumé ou du lieu où celui-ci pourra être trouvé.

Ils exercent dans ce cas leurs attributions sur toute l'étendue du territoire du Royaume.

En cas d'empêchement légal, ils peuvent être remplacés par les juges d'instruction du tribunal de première instance dont ils font partie.

Les juges d'instruction spécialisés visés à l'article 79, alinéa 6, du Code judiciaire sont compétents pour connaître des faits dont ils sont saisis conformément à l'article 47quaterdecies, alinéa 2, par le procureur européen ou les procureurs européens délégués désignés conformément à l'article 309/2 du Code judiciaire. En cas d'empêchement légal, ils peuvent être remplacés par les juges d'instruction du tribunal de première instance dont ils font partie.

Art. 62^{quater}

§ 1er. S'il résulte de l'instruction que le crime reproché à l'inculpé paraît relever de la compétence de la cour d'assises, le juge d'instruction ordonne, dans les plus brefs délais, une enquête de moralité.

Cette enquête rassemble les informations pertinentes sur l'inculpé, recueillies auprès de personnes de son entourage, ainsi que des informations pertinentes relatives à la personnalité de la victime. Un compte rendu de chaque entretien est rédigé.

Le Roi détermine les modalités de l'enquête de moralité.

§ 2. Le juge d'instruction ordonne également, dans les plus brefs délais, une expertise psychologique ou psychiatrique de l'inculpé.

Art. 63

Toute personne qui se prétendra lésée par un crime ou délit pourra en rendre plainte et se constituer partie civile devant le juge d'instruction compétent.

Toute victime qui se constitue partie civile, peut être entendue, sur simple demande, au moins une fois, par le juge d'instruction chargé de l'affaire.

dont ils sont saisis par le doyen de ces juges d'instruction, lorsque le procureur fédéral a transmis un dossier conformément à l'article 47duodecies, § 3, indépendamment du lieu de l'infraction, du lieu de résidence de l'auteur présumé ou du lieu où celui-ci pourra être trouvé.

Ils exercent dans ce cas leurs attributions sur toute l'étendue du territoire du Royaume.

En cas d'empêchement légal, ils peuvent être remplacés par les juges d'instruction du tribunal de première instance dont ils font partie.

Les juges d'instruction spécialisés visés à l'article 79, alinéa 6, du Code judiciaire sont compétents pour connaître des faits dont ils sont saisis conformément à l'article 47quaterdecies, alinéa 2, par le procureur européen ou les procureurs européens délégués désignés conformément à l'article 309/2 du Code judiciaire. En cas d'empêchement légal, ils peuvent être remplacés par les juges d'instruction du tribunal de première instance dont ils font partie.

Art. 62^{quater}

§ 1er. S'il résulte de l'instruction que ~~le crime reproché~~ **l'infraction reprochée** à l'inculpé paraît relever de la compétence de la cour d'assises, le juge d'instruction ordonne, dans les plus brefs délais, une enquête de moralité.

Cette enquête rassemble les informations pertinentes sur l'inculpé, recueillies auprès de personnes de son entourage, ainsi que des informations pertinentes relatives à la personnalité de la victime. Un compte rendu de chaque entretien est rédigé.

Le Roi détermine les modalités de l'enquête de moralité.

§ 2. Le juge d'instruction ordonne également, dans les plus brefs délais, une expertise psychologique ou psychiatrique de l'inculpé.

Art. 63

Toute personne qui se prétendra lésée par ~~un crime ou délit~~ **une infraction** pourra en rendre plainte et se constituer partie civile devant le juge d'instruction compétent.

Toute victime qui se constitue partie civile, peut être entendue, sur simple demande, au moins une fois, par le juge d'instruction chargé de l'affaire.

Art. 69

Dans le cas où le juge d'instruction ne serait ni celui du lieu du crime ou délit, ni celui de la résidence de l'inculpé, ni celui du lieu où il pourra être trouvé, ni celui du siège social de la personne morale, ni celui du siège d'exploitation de la personne morale, il renverra la plainte devant le juge d'instruction qui pourrait en connaître.

Art. 71

Le juge d'instruction fera citer devant lui les personnes qui auront été indiquées par la dénonciation, par la plainte, par le procureur du Roi ou autrement, comme ayant connaissance, soit du crime ou délit, soit de ses circonstances.

Art. 77

Les formalités prescrites par les articles 74 à 76 seront remplies, à peine de cinquante francs d'amende contre le greffier, même, s'il y a lieu, de prise à partie contre le juge d'instruction.

Art. 78

Aucun interligne ne pourra être fait : les ratures et les renvois seront approuvés et signés par le juge d'instruction, par le greffier et par le témoin, sous les peines portées en l'article précédent. Les interlignes, ratures et renvois non approuvés, seront réputés non avenus.

Art. 80

Toute personne citée pour être entendue en témoignage, sera tenue de comparaître et de satisfaire à la citation; sinon, elle pourra y être contrainte par le juge d'instruction, qui, à cet effet, sur les conclusions du procureur du Roi, sans autre formalité ni délai, et sans appel, prononcera une amende qui n'excèdera pas mille euros, et pourra ordonner que la personne citée sera contrainte par corps à venir donner son témoignage.

Art. 81

Le témoin ainsi condamné à l'amende sur le premier défaut, et qui, sur la seconde citation, produira devant le juge d'instruction des excuses légitimes, pourra, sur les

Art. 69

Dans le cas où le juge d'instruction ne serait ni celui du lieu ~~du crime ou délit~~ **de l'infraction**, ni celui de la résidence de l'inculpé, ni celui du lieu où il pourra être trouvé, ni celui du siège social de la personne morale, ni celui du siège d'exploitation de la personne morale, il renverra la plainte devant le juge d'instruction qui pourrait en connaître.

Art. 71

Le juge d'instruction fera citer devant lui les personnes qui auront été indiquées par la dénonciation, par la plainte, par le procureur du Roi ou autrement, comme ayant connaissance, soit ~~du crime ou délit~~ **de l'infraction**, soit de ses circonstances.

Art. 77**Abrogé****Art. 78**

Aucun interligne ne pourra être fait : les ratures et les renvois seront approuvés et signés par le juge d'instruction, par le greffier et par le témoin, ~~sous les peines portées en l'article précédent~~. Les interlignes, ratures et renvois non approuvés, seront réputés non avenus.

Art. 80

Toute personne citée pour être entendue en témoignage, sera tenue de comparaître et de satisfaire à la citation; sinon, elle pourra y être contrainte par le juge d'instruction, qui, à cet effet, sur les conclusions du procureur du Roi, sans autre formalité ni délai, et sans appel, prononcera ~~une amende qui n'excèdera pas mille euros~~ **la peine prévue par la loi**, et pourra ordonner que la personne citée sera contrainte par corps à venir donner son témoignage.

Art. 81

Le témoin ainsi condamné ~~à l'amende~~ **à une peine** sur le premier défaut, et qui, sur la seconde citation, produira devant le juge d'instruction des excuses légitimes, pourra,

conclusions du procureur du Roi, être déchargé de l'amende.

Art. 86

Si le témoin auprès duquel le juge se sera transporté, dans les cas prévus par les trois articles précédents, n'était pas dans l'impossibilité de comparaître sur la citation qui lui avait été donnée, le juge décernera un mandat de dépôt contre le témoin et le médecin qui aura délivré le certificat ci-dessus mentionné.

La peine portée en pareil cas sera prononcée par le juge d'instruction du même lieu, et sur la réquisition du procureur du Roi, en la forme prescrite par l'article 80.

Art. 86bis

§ 2. L'identité du témoin peut seulement être tenue secrète, conformément à l'article 86ter, s'il existe des indications précises et sérieuses que les faits à propos desquels il sera déposé, constituent une infraction visée à l'article 90ter, §§ 2 à 4, ou toute infraction qui a été commise dans le cadre d'une organisation criminelle, visée à l'article 324bis du Code pénal, si l'instruction de ces faits l'exige et si les autres moyens d'instruction ne semblent pas suffire à la manifestation de la vérité.

Art. 86ter

L'ordonnance par laquelle le juge d'instruction ordonne, conformément à l'article 86bis, de ne pas divulguer l'identité du témoin, est communiquée par le greffier au procureur du Roi, et est notifiée par lettre recommandée à la poste au témoin, à la personne à l'égard de laquelle l'action publique est engagée dans le cadre de l'instruction ou à l'inculpé, à la partie civile et à leurs conseils avec la convocation par laquelle ils sont invités à être présents à un endroit indiqué par le juge d'instruction et à un moment fixé par lui, aux fins d'assister à l'audition du témoin, à peine de nullité du témoignage effectué.

Avant l'audition, le juge d'instruction avertit le témoin qu'il peut être tenu responsable pour les faits, commis dans le cadre de son témoignage, qui constitueraient une infraction prévue au chapitre V du titre III ou au chapitre V du titre VIII du livre II du Code pénal.

Le juge d'instruction procède à l'audition du

sur les conclusions du procureur du Roi, être déchargé ~~de l'amende~~ **de cette peine**.

Art. 86

Abrogé

Art. 86bis

§ 2. L'identité du témoin peut seulement être tenue secrète, conformément à l'article 86ter, s'il existe des indications précises et sérieuses que les faits à propos desquels il sera déposé, constituent une infraction visée à l'article 90ter, §§ 2 à 4, ou toute infraction qui a été commise dans le cadre d'une organisation criminelle, visée ~~à l'article 324bis~~ **à l'article 406** du Code pénal, si l'instruction de ces faits l'exige et si les autres moyens d'instruction ne semblent pas suffire à la manifestation de la vérité.

Art. 86ter

L'ordonnance par laquelle le juge d'instruction ordonne, conformément à l'article 86bis, de ne pas divulguer l'identité du témoin, est communiquée par le greffier au procureur du Roi, et est notifiée par lettre recommandée à la poste au témoin, à la personne à l'égard de laquelle l'action publique est engagée dans le cadre de l'instruction ou à l'inculpé, à la partie civile et à leurs conseils avec la convocation par laquelle ils sont invités à être présents à un endroit indiqué par le juge d'instruction et à un moment fixé par lui, aux fins d'assister à l'audition du témoin, à peine de nullité du témoignage effectué.

Avant l'audition, le juge d'instruction avertit le témoin qu'il peut être tenu responsable pour les faits, commis dans le cadre de son témoignage, qui constitueraient une infraction prévue ~~au chapitre V du titre III ou au chapitre V du titre VIII du livre II~~ à la section 3 du chapitre 6 du titre 3 ou à la sous-section 2 de la section 1re du chapitre 5 du

témoin à l'endroit et au moment indiqués dans la convocation visée à l'alinéa 1. Le juge d'instruction prend toutes les mesures raisonnablement nécessaires pour tenir secrète l'identité du témoin. Le ministère public, la personne à l'égard de laquelle l'action publique est engagée dans le cadre de l'instruction ou l'inculpé, la partie civile et leurs conseils peuvent soumettre au juge d'instruction, avant et pendant l'audition du témoin, les questions qu'ils souhaitent voir poser. Le juge d'instruction empêche le témoin de répondre à toute question susceptible de conduire à la divulgation de son identité.

Le juge d'instruction peut ordonner que le ministère public, la personne à l'égard de laquelle l'action publique est engagée dans le cadre de l'instruction ou l'inculpé, la partie civile et leurs conseils ne puissent assister à l'audition du témoin que dans un autre local, si cette mesure est nécessaire pour préserver l'anonymat du témoin. Dans ce cas, il a recours à un système de télécommunications. Le Roi fixe les critères minimaux auxquels ce système de télécommunications devra répondre.

Le juge d'instruction fait dresser un procès-verbal de l'audition et mentionne en détail, outre les indications prévues à l'article 47bis , 3°, les circonstances dans lesquelles l'audition a eu lieu, les questions posées et les réponses fournies dans la formulation utilisée ou les raisons pour lesquelles il a empêché le témoin de répondre. Il fait lecture du procès-verbal et après déclaration par le témoin qu'il persiste, le juge d'instruction et le greffier signent le procès-verbal d'audition. Ces formalités sont prescrites à peine de nullité du témoignage effectué.

Art. 86quater

S'il existe des indications précises et sérieuses que des faits ont été commis, qui constituent une infraction, prévue au chapitre V du titre III ou au chapitre V du titre VIII du livre II du Code pénal, par le témoin dont l'identité a été tenue secrète en application des articles 86bis et 86ter , dans le cadre de son témoignage, le juge d'instruction est tenu de communiquer les données d'identité de ce témoin au

titre 8 du Code pénal.

Le juge d'instruction procède à l'audition du témoin à l'endroit et au moment indiqués dans la convocation visée à l'alinéa 1. Le juge d'instruction prend toutes les mesures raisonnablement nécessaires pour tenir secrète l'identité du témoin. Le ministère public, la personne à l'égard de laquelle l'action publique est engagée dans le cadre de l'instruction ou l'inculpé, la partie civile et leurs conseils peuvent soumettre au juge d'instruction, avant et pendant l'audition du témoin, les questions qu'ils souhaitent voir poser. Le juge d'instruction empêche le témoin de répondre à toute question susceptible de conduire à la divulgation de son identité.

Le juge d'instruction peut ordonner que le ministère public, la personne à l'égard de laquelle l'action publique est engagée dans le cadre de l'instruction ou l'inculpé, la partie civile et leurs conseils ne puissent assister à l'audition du témoin que dans un autre local, si cette mesure est nécessaire pour préserver l'anonymat du témoin. Dans ce cas, il a recours à un système de télécommunications. Le Roi fixe les critères minimaux auxquels ce système de télécommunications devra répondre.

Le juge d'instruction fait dresser un procès-verbal de l'audition et mentionne en détail, outre les indications prévues à l'article 47bis , 3°, les circonstances dans lesquelles l'audition a eu lieu, les questions posées et les réponses fournies dans la formulation utilisée ou les raisons pour lesquelles il a empêché le témoin de répondre. Il fait lecture du procès-verbal et après déclaration par le témoin qu'il persiste, le juge d'instruction et le greffier signent le procès-verbal d'audition. Ces formalités sont prescrites à peine de nullité du témoignage effectué.

Art. 86quater

S'il existe des indications précises et sérieuses que des faits ont été commis, qui constituent une infraction, prévue au ~~chapitre V du titre III ou au chapitre V du titre VIII du livre II~~ **à la section 3 du chapitre 6 du titre 3 ou à la sous-section 2 de la section 1re du chapitre 5 du titre 8** du Code pénal, par le témoin dont l'identité a été tenue secrète en application des articles 86bis et 86ter , dans le cadre de son

procureur du Roi ou au juge d'instruction, chargé d'enquêter sur ces faits. Dans ce cas, et jusqu'au moment de la citation par le ministère public ou du renvoi au tribunal compétent, l'identité de ce témoin ne peut être révélée qu'à ces magistrats et à la juridiction d'instruction.

Art. 86quinquies

Sans préjudice de l'application de l'article 29, les témoignages qui ont été obtenus en application des articles 86bis et 86ter, ne peuvent être pris en considération que comme preuves d'une infraction visée à l'article 90ter, §§ 2 à 4, ou d'une infraction commise dans le cadre d'une organisation criminelle, visée à l'article 324bis du Code pénal,

Le procureur du Roi qui, en application de l'article 29, a été avisé d'un crime ou d'un délit, manifesté par un témoignage qui a été obtenu en application des articles 86bis et 86ter, prend toutes les mesures nécessaires afin de garantir l'anonymat complet du témoin.

Art. 88bis

§ 1er. S'il existe des indices sérieux que les infractions sont de nature à entraîner un emprisonnement correctionnel principal d'un an ou une peine plus lourde, et lorsque le juge d'instruction estime qu'il existe des circonstances qui rendent le repérage de communications électroniques ou la localisation de l'origine ou de la destination de communications électroniques nécessaire à la manifestation de la vérité, il peut faire procéder:

1° au repérage des données de trafic de moyens de communication électronique à partir desquels ou vers lesquels des communications électroniques sont adressées ou ont été adressées;

2° à la localisation de l'origine ou de la destination de communications électroniques.

Si nécessaire, il peut pour ce faire requérir, directement ou par l'intermédiaire du service de police désigné par le Roi, la collaboration:

- de l'opérateur d'un réseau de communications électroniques; et
- de toute personne qui met à disposition ou offre, sur le territoire belge, d'une

témoignage, le juge d'instruction est tenu de communiquer les données d'identité de ce témoin au procureur du Roi ou au juge d'instruction, chargé d'enquêter sur ces faits. Dans ce cas, et jusqu'au moment de la citation par le ministère public ou du renvoi au tribunal compétent, l'identité de ce témoin ne peut être révélée qu'à ces magistrats et à la juridiction d'instruction.

Art. 86quinquies

Sans préjudice de l'application de l'article 29, les témoignages qui ont été obtenus en application des articles 86bis et 86ter, ne peuvent être pris en considération que comme preuves d'une infraction visée à l'article 90ter, §§ 2 à 4, ou d'une infraction commise dans le cadre d'une organisation criminelle, visée à l'article 324bis à l'article 406 du Code pénal,

Le procureur du Roi qui, en application de l'article 29, a été avisé d'un ~~crime ou d'un délit~~ **une infraction**, manifesté par un témoignage qui a été obtenu en application des articles 86bis et 86ter, prend toutes les mesures nécessaires afin de garantir l'anonymat complet du témoin.

Art. 88bis

§ 1er. S'il existe des indices sérieux que les infractions sont de nature à entraîner ~~un emprisonnement correctionnel principal d'un an~~ **une peine de niveau 2** ou une peine plus lourde, et lorsque le juge d'instruction estime qu'il existe des circonstances qui rendent le repérage de communications électroniques ou la localisation de l'origine ou de la destination de communications électroniques nécessaire à la manifestation de la vérité, il peut faire procéder:

1° au repérage des données de trafic de moyens de communication électronique à partir desquels ou vers lesquels des communications électroniques sont adressées ou ont été adressées;

2° à la localisation de l'origine ou de la destination de communications électroniques.

Si nécessaire, il peut pour ce faire requérir, directement ou par l'intermédiaire du service de police désigné par le Roi, la collaboration:

- de l'opérateur d'un réseau de communications électroniques; et
- de toute personne qui met à disposition ou offre, sur le territoire belge, d'une

quelconque manière, un service qui consiste à transmettre des signaux via des réseaux de communications électroniques ou à autoriser des utilisateurs à obtenir, recevoir ou diffuser des informations via un réseau de communications électroniques. Est également compris le fournisseur d'un service de communications électroniques.

Dans les cas visés à l'alinéa 1er, pour chaque moyen de communication électronique dont les données de trafic sont repérées ou dont l'origine ou la destination de la communication électronique est localisée, le jour, l'heure, la durée et, si nécessaire, le lieu de la communication électronique sont indiqués et consignés dans un procès-verbal.

Le juge d'instruction indique les circonstances de fait de la cause qui justifient la mesure, son caractère proportionnel eu égard au respect de la vie privée et subsidiaire à tout autre devoir d'enquête, dans une ordonnance motivée.

Il précise également la durée durant laquelle la mesure pourra s'appliquer pour le futur, cette durée ne pouvant excéder deux mois à dater de l'ordonnance, sans préjudice de renouvellement et, le cas échéant, la période pour le passé sur laquelle l'ordonnance s'étend conformément au paragraphe 2.

En cas de flagrant délit, le procureur du Roi peut ordonner la mesure pour les infractions visées à l'article 90ter, §§ 2, 3 et 4. Dans ce cas, la mesure doit être confirmée dans les vingt-quatre heures par le juge d'instruction.

S'il s'agit toutefois de l'infraction visée à l'article 137, 347bis, 434 ou 470 du Code pénal, à l'exception de l'infraction visée à l'article 137, § 3, 6°, du même Code, le procureur du Roi peut ordonner la mesure tant que la situation de flagrant délit perdure, sans qu'une confirmation par le juge d'instruction ne soit nécessaire.

S'il s'agit de l'infraction visée à l'article 137 du Code pénal, à l'exception de l'infraction visée à l'article 137, § 3, 6°, du même Code, le procureur du Roi peut en outre ordonner la mesure dans les septante-deux heures suivant la découverte de cette infraction, sans qu'une confirmation par le juge d'instruction soit nécessaire.

Toutefois, le procureur du Roi peut ordonner la mesure si le plaignant le sollicite, lorsque cette mesure s'avère indispensable

quelconque manière, un service qui consiste à transmettre des signaux via des réseaux de communications électroniques ou à autoriser des utilisateurs à obtenir, recevoir ou diffuser des informations via un réseau de communications électroniques. Est également compris le fournisseur d'un service de communications électroniques.

Dans les cas visés à l'alinéa 1er, pour chaque moyen de communication électronique dont les données de trafic sont repérées ou dont l'origine ou la destination de la communication électronique est localisée, le jour, l'heure, la durée et, si nécessaire, le lieu de la communication électronique sont indiqués et consignés dans un procès-verbal.

Le juge d'instruction indique les circonstances de fait de la cause qui justifient la mesure, son caractère proportionnel eu égard au respect de la vie privée et subsidiaire à tout autre devoir d'enquête, dans une ordonnance motivée.

Il précise également la durée durant laquelle la mesure pourra s'appliquer pour le futur, cette durée ne pouvant excéder deux mois à dater de l'ordonnance, sans préjudice de renouvellement et, le cas échéant, la période pour le passé sur laquelle l'ordonnance s'étend conformément au paragraphe 2.

En cas de ~~flagrant délit~~ **flagrance**, le procureur du Roi peut ordonner la mesure pour les infractions visées à l'article 90ter, §§ 2, 3 et 4. Dans ce cas, la mesure doit être confirmée dans les vingt-quatre heures par le juge d'instruction.

S'il s'agit toutefois de l'infraction visée à ~~l'article 137, 347bis, 434 ou 470~~ **à l'article 219, 226 à 229, 371 ou 464** du Code pénal, à l'exception de l'infraction visée à ~~l'article 137, § 3, 6°~~ **à l'article 371, § 3, 6°**, du même Code, le procureur du Roi peut ordonner la mesure tant que la situation de flagrant délit perdure, sans qu'une confirmation par le juge d'instruction ne soit nécessaire.

S'il s'agit de l'infraction visée à ~~l'article 137~~ **l'article 371** du Code pénal, à l'exception de l'infraction visée à ~~l'article 137, § 3, 6°~~ **à l'article 371, § 3, 6°**, du même Code, le procureur du Roi peut en outre ordonner la mesure dans les septante-deux heures suivant la découverte de cette infraction, sans qu'une confirmation par le juge d'instruction soit nécessaire.

à l'établissement d'une infraction visée à l'article 145, § 3 et § 3bis de la loi du 13 juin 2005 relative aux communications électroniques.

En cas d'urgence, la mesure peut être ordonnée verbalement. Elle doit être confirmée dans les plus brefs délais dans la forme prévue aux alinéas 4 et 5.

§ 2. Pour ce qui concerne l'application de la mesure visée au paragraphe 1er, alinéa 1er, aux données de trafic ou de localisation conservées sur la base des articles 126/1 et 126/3 de la loi du 13 juin 2005 relative aux communications électroniques, les dispositions suivantes s'appliquent:

- pour une infraction visée au livre II, titre Ier, du Code pénal, le juge d'instruction peut dans son ordonnance requérir les données pour une période de douze mois préalable à l'ordonnance;

- pour une autre infraction visée à l'article 90ter, §§ 2 à 4, qui n'est pas visée au premier tiret ou pour une infraction qui est commise dans le cadre d'une organisation criminelle visée à l'article 324bis du Code pénal, ou pour une infraction qui est de nature à entraîner un emprisonnement correctionnel principal de cinq ans ou une peine plus lourde, le juge d'instruction peut dans son ordonnance requérir les données pour une période de neuf mois préalable à l'ordonnance;

- pour les autres infractions, le juge d'instruction ne peut requérir les données que pour une période de six mois préalable à l'ordonnance.

§ 3. La mesure ne peut porter sur les moyens de communication électronique d'un avocat ou d'un médecin que si celui-ci est lui-même soupçonné d'avoir commis une infraction visée au paragraphe 1er ou d'y avoir participé, ou si des faits précis laissent présumer que des tiers soupçonnés d'avoir commis une infraction visée au paragraphe 1er, utilisent ses moyens de communication électronique.

La mesure ne peut être exécutée sans que le bâtonnier ou le représentant de l'ordre provincial des médecins, selon le cas, en soit averti. Ces mêmes personnes seront informées par le juge d'instruction des éléments qu'il estime relever du secret professionnel. Ces éléments ne sont pas consignés au procès-verbal. Ces personnes sont tenues au secret. Toute violation du

Toutefois, le procureur du Roi peut ordonner la mesure si le plaignant le sollicite, lorsque cette mesure s'avère indispensable à l'établissement d'une infraction visée à ~~l'article 145, § 3 et § 3bis~~ **l'article 237 du Code pénal ou à l'article 145, § 3** de la loi du 13 juin 2005 relative aux communications électroniques.

En cas d'urgence, la mesure peut être ordonnée verbalement. Elle doit être confirmée dans les plus brefs délais dans la forme prévue aux alinéas 4 et 5.

§ 2. Pour ce qui concerne l'application de la mesure visée au paragraphe 1er, alinéa 1er, aux données de trafic ou de localisation conservées sur la base des articles 126/1 et 126/3 de la loi du 13 juin 2005 relative aux communications électroniques, les dispositions suivantes s'appliquent:

- pour une infraction visée au ~~livre II, titre Ier~~ **livre II, titre 4, chapitre 1er**, du Code pénal, le juge d'instruction peut dans son ordonnance requérir les données pour une période de douze mois préalable à l'ordonnance;

- pour une autre infraction visée à l'article 90ter, §§ 2 à 4, qui n'est pas visée au premier tiret ou pour une infraction qui est commise dans le cadre d'une organisation criminelle visée à ~~l'article 324bis~~ **l'article 406** du Code pénal, ou pour une infraction qui est de nature à entraîner ~~un emprisonnement correctionnel principal de cinq ans~~ **une peine de niveau 3** ou une peine plus lourde, le juge d'instruction peut dans son ordonnance requérir les données pour une période de neuf mois préalable à l'ordonnance;

- pour les autres infractions, le juge d'instruction ne peut requérir les données que pour une période de six mois préalable à l'ordonnance.

§ 3. La mesure ne peut porter sur les moyens de communication électronique d'un avocat ou d'un médecin que si celui-ci est lui-même soupçonné d'avoir commis une infraction visée au paragraphe 1er ou d'y avoir participé, ou si des faits précis laissent présumer que des tiers soupçonnés d'avoir commis une infraction visée au paragraphe 1er, utilisent ses moyens de communication électronique.

La mesure ne peut être exécutée sans que le bâtonnier ou le représentant de l'ordre provincial des médecins, selon le cas, en

secret est punie conformément à l'article 458 du Code pénal.

§ 4. Les acteurs visés au § 1er, alinéa 2, communiquent les informations demandées en temps réel ou, le cas échéant, au moment précisé dans la réquisition, selon les modalités fixées par le Roi, sur la proposition du ministre de la Justice et du ministre compétent pour les Télécommunications.

Toute personne qui, du chef de sa fonction, a connaissance de la mesure ou y prête son concours, est tenue de garder le secret. Toute violation du secret est punie conformément à l'article 458 du Code pénal.

Toute personne qui refuse de prêter son concours technique aux réquisitions visées au présent article, concours dont les modalités sont fixées par le Roi, sur la proposition du ministre de la Justice et du ministre compétent pour les Télécommunications, ou ne le prête pas en temps réel ou, le cas échéant, au moment précisé dans la réquisition, est punie d'une amende de cent euros à trente mille euros. *apportées au §§ 2 et 3 du présent article.*

Art. 88quater, §§3 et 4

§ 3. Celui qui refuse de fournir la collaboration ordonnée aux §§ 1er et 2 ou qui fait obstacle à la recherche ou à son extension dans le système informatique, est puni d'une amende de cent euros à trente mille euros.

Si la collaboration visée à l'alinéa 1er peut empêcher la commission d'un crime ou d'un délit ou peut en limiter les effets et que cette collaboration n'est pas fournie, les peines sont un emprisonnement de un à cinq ans et une amende de cinq cents euros à cinquante mille euros ou une de ces peines seulement.

§ 4. Toute personne qui, du chef de sa fonction, a connaissance de la mesure ou y prête son concours, est tenue de garder le secret. Toute violation du secret est punie conformément à l'article 458 du Code pénal.

soit averti. Ces mêmes personnes seront informées par le juge d'instruction des éléments qu'il estime relever du secret professionnel. Ces éléments ne sont pas consignés au procès-verbal. Ces personnes sont tenues au secret. Toute violation du secret est punie conformément à l'article 458 l'article 406 du Code pénal.

§ 4. Les acteurs visés au § 1er, alinéa 2, communiquent les informations demandées en temps réel ou, le cas échéant, au moment précisé dans la réquisition, selon les modalités fixées par le Roi, sur la proposition du ministre de la Justice et du ministre compétent pour les Télécommunications.

Toute personne qui, du chef de sa fonction, a connaissance de la mesure ou y prête son concours, est tenue de garder le secret. Toute violation du secret est punie conformément à l'article 458 l'article 352 du Code pénal.

Toute personne qui refuse de prêter son concours technique aux réquisitions visées au présent article, concours dont les modalités sont fixées par le Roi, sur la proposition du ministre de la Justice et du ministre compétent pour les Télécommunications, ou ne le prête pas en temps réel ou, le cas échéant, au moment précisé dans la réquisition, est punie d'une amende de cent euros à trente mille euros. **conformément aux articles 655 et 656 du Code pénal.**

Art. 88quater, §§3 et 4

§ 3. Celui qui refuse de fournir la collaboration ordonnée aux §§ 1er et 2 ou qui fait obstacle à la recherche ou à son extension dans le système informatique, est puni d'une amende de cent euros à trente mille euros **conformément aux articles 655 et 656 du Code pénal.**

~~— Si la collaboration visée à l'alinéa 1er peut empêcher la commission d'un crime ou d'un délit ou peut en limiter les effets et que cette collaboration n'est pas fournie, les peines sont un emprisonnement de un à cinq ans et une amende de cinq cents euros à cinquante mille euros ou une de ces peines seulement.~~

§ 4. Toute personne qui, du chef de sa fonction, a connaissance de la mesure ou y prête son concours, est tenue de garder le secret. Toute violation du secret est punie conformément à l'article 458 l'article 352 du Code pénal.

Art. 88sexies, §1er

§ 1er. Dans le cadre de l'exécution de la mesure prévue à l'article 46ter, seul le juge d'instruction est habilité à ouvrir le courrier intercepté et saisi et à prendre connaissance de son contenu.

En cas de flagrant délit, le procureur du Roi peut également exercer cette compétence.

Cette mesure ne pourra porter que sur le courrier d'un avocat ou d'un médecin que si celui-ci est lui-même soupçonné d'avoir commis une des infractions visées à l'article 46ter, § 1er, alinéa 1er. Cette mesure ne peut être exécutée sans que le bâtonnier ou le représentant de l'ordre provincial des médecins en soit averti.

Art. 89

Les dispositions des articles 35, 35bis, 35ter, 36, 37, 38, 39 et 39bis concernant la saisie des objets dont la perquisition peut être faite par le procureur du Roi, dans les cas de flagrant délit, sont communes au juge d'instruction.

Art. 90bis

Hors les cas de flagrant délit ou réputés tels, et celui où la personne majeure donne son consentement écrit, l'exploration corporelle ne peut être ordonnée que par le juge d'instruction, par la chambre des mises en accusation et par le tribunal ou la cour saisi de la connaissance du crime ou du délit.

La victime ou la personne soupçonnée peut se faire assister par le médecin de son choix lors de l'exploration corporelle à laquelle elle est soumise. Les honoraires du médecin sont portés en compte dans les frais de justice.

Art. 90ter

§ 1. Sans préjudice de l'application des articles 39bis, 87, 88, 89bis et 90, le juge d'instruction peut, dans un but secret, intercepter, prendre connaissance, explorer et enregistrer, à l'aide de moyens techniques, des communications non accessibles au public ou des données d'un système informatique ou d'une partie de celui-ci, ou étendre la recherche dans un système informatique ou une partie de celui-ci.

Art. 88sexies, §1er

§ 1er. Dans le cadre de l'exécution de la mesure prévue à l'article 46ter, seul le juge d'instruction est habilité à ouvrir le courrier intercepté et saisi et à prendre connaissance de son contenu.

En cas de ~~flagrant délit~~ **flagrance**, le procureur du Roi peut également exercer cette compétence.

Cette mesure ne pourra porter que sur le courrier d'un avocat ou d'un médecin que si celui-ci est lui-même soupçonné d'avoir commis une des infractions visées à l'article 46ter, § 1er, alinéa 1er. Cette mesure ne peut être exécutée sans que le bâtonnier ou le représentant de l'ordre provincial des médecins en soit averti.

Art. 89

Les dispositions des articles 35, 35bis, 35ter, 36, 37, 38, 39 et 39bis concernant la saisie des objets dont la perquisition peut être faite par le procureur du Roi, dans les cas de ~~flagrant délit~~ **flagrance**, sont communes au juge d'instruction.

Art. 90bis

Hors les cas de ~~flagrant délit~~ **flagrance** ou réputés tels, et celui où la personne majeure donne son consentement écrit, l'exploration corporelle ne peut être ordonnée que par le juge d'instruction, par la chambre des mises en accusation et par le tribunal ou la cour saisi de la connaissance ~~du crime ou du délit~~ **de l'infraction**.

La victime ou la personne soupçonnée peut se faire assister par le médecin de son choix lors de l'exploration corporelle à laquelle elle est soumise. Les honoraires du médecin sont portés en compte dans les frais de justice.

Art. 90ter

§ 1. Sans préjudice de l'application des articles 39bis, 87, 88, 89bis et 90, le juge d'instruction peut, dans un but secret, intercepter, prendre connaissance, explorer et enregistrer, à l'aide de moyens techniques, des communications non accessibles au public ou des données d'un système informatique ou d'une partie de celui-ci, ou étendre la recherche dans un système informatique ou une partie de celui-ci.

Cette mesure ne peut être ordonnée que dans des cas exceptionnels, lorsque les nécessités de l'instruction l'exigent, s'il existe des indices sérieux que cela concerne une infraction visée au paragraphe 2, et si les autres moyens d'investigation ne suffisent pas à la manifestation de la vérité.

En vue de permettre cette mesure, le juge d'instruction peut également, à l'insu ou sans le consentement de l'occupant, du propriétaire ou de son ayant droit, ou de l'utilisateur, ordonner, à tout moment:

- la pénétration dans un domicile, un lieu privé ou un système informatique;
- la suppression temporaire de toute protection des systèmes informatiques concernés, le cas échéant à l'aide de moyens techniques, de faux signaux, de fausses clés ou de fausses qualités;
- l'installation de dispositifs techniques dans les systèmes informatiques concernés en vue du décryptage et du décodage de données stockées, traitées ou transmises par ce système.

La mesure visée au présent paragraphe ne peut être ordonnée que pour rechercher les données qui peuvent servir à la manifestation de la vérité. Elle ne peut être ordonnée qu'à l'égard soit de personnes soupçonnées, sur la base d'indices précis, d'avoir commis l'infraction, soit à l'égard des moyens de communication ou systèmes informatiques régulièrement utilisés par un suspect, soit à l'égard des lieux présumés fréquentés par celui-ci. Elle peut également être ordonnée à l'égard de personnes présumées, sur la base de faits précis, être en communication régulière avec un suspect.

§ 2. Les infractions pouvant justifier la mesure visée au paragraphe 1er sont celles qui sont visées:

- 1° aux articles 101 à 110 du Code pénal;
- 1° /1 aux chapitres II et III du titre I, livre II, du Code pénal;
- 2° aux articles 136bis, 136ter, 136quater, 136sexies et 136septies du même Code et à l'article 41 de la loi du 29 mars 2004 concernant la coopération avec la Cour pénale internationale et les tribunaux pénaux internationaux;
- 3° au livre II, titre Iter, du même Code;
- 4° à l'article 147 du même Code;
- 5° aux articles 160, 161, 162, 163, 168, 171, 173 et 176 du même Code;

Cette mesure ne peut être ordonnée que dans des cas exceptionnels, lorsque les nécessités de l'instruction l'exigent, s'il existe des indices sérieux que cela concerne une infraction visée au paragraphe 2, et si les autres moyens d'investigation ne suffisent pas à la manifestation de la vérité.

En vue de permettre cette mesure, le juge d'instruction peut également, à l'insu ou sans le consentement de l'occupant, du propriétaire ou de son ayant droit, ou de l'utilisateur, ordonner, à tout moment:

- la pénétration dans un domicile, un lieu privé ou un système informatique;
- la suppression temporaire de toute protection des systèmes informatiques concernés, le cas échéant à l'aide de moyens techniques, de faux signaux, de fausses clés ou de fausses qualités;
- l'installation de dispositifs techniques dans les systèmes informatiques concernés en vue du décryptage et du décodage de données stockées, traitées ou transmises par ce système.

La mesure visée au présent paragraphe ne peut être ordonnée que pour rechercher les données qui peuvent servir à la manifestation de la vérité. Elle ne peut être ordonnée qu'à l'égard soit de personnes soupçonnées, sur la base d'indices précis, d'avoir commis l'infraction, soit à l'égard des moyens de communication ou systèmes informatiques régulièrement utilisés par un suspect, soit à l'égard des lieux présumés fréquentés par celui-ci. Elle peut également être ordonnée à l'égard de personnes présumées, sur la base de faits précis, être en communication régulière avec un suspect.

~~§ 2. Les infractions pouvant justifier la mesure visée au paragraphe 1er sont celles qui sont visées:~~

- ~~1° aux articles 101 à 110 du Code pénal;~~
- ~~1° /1 aux chapitres II et III du titre I, livre II, du Code pénal;~~
- ~~2° aux articles 136bis, 136ter, 136quater, 136sexies et 136septies du même Code et à l'article 41 de la loi du 29 mars 2004 concernant la coopération avec la Cour pénale internationale et les tribunaux pénaux internationaux;~~
- ~~3° au livre II, titre Iter, du même Code;~~
- ~~4° à l'article 147 du même Code;~~
- ~~5° aux articles 160, 161, 162, 163, 168, 171, 173 et 176 du même Code;~~

6° aux articles 180 et 186 du même Code;
 7° à l'article 210bis du même Code;
 8° aux articles 246, 247, 248, 249 et 250 du même Code;
 9° à l'article 259bis du même Code;
 10° à l'article 314bis du même Code;
 11° aux articles 324bis et 324ter du même Code;
 12° aux articles 327, 328, 329 et 330 du même Code, pour autant qu'une plainte ait été déposée;
 13° à l'article 331bis du même Code;
 14° à l'article 347bis du même Code;
 15° les articles 417/7 à 417/22 du même Code;"
 16° à l'article 417/24 du même Code;
 17° aux articles 417/25 à 417/38, 417/44 à 417/45, 433quater/1, 433quater/4 du même Code;
 18° à l'article 393 du même Code;
 19° aux articles 394 et 397 du même Code;
 20° aux articles 428 et 429 du même Code;
 21° à l'article 433bis/1 du même Code;
 22° aux articles 433quinquies à 433octies du même Code;
 22/1°. aux articles 433novies/2 à 433novies/10 du même Code;
 23° à l'article 434 du même Code;
 24° aux articles 468, 470, 471 et 472 du même Code;
 25° à l'article 475 du même Code;
 26° au livre II, titre IX, chapitre Ier, section 2bis, et chapitre Ierbis du même Code;
 27° aux articles 504bis et 504ter du même Code;
 28° à l'article 504quater du même Code;
 29° à l'article 505, alinéa 1er, 1° du même Code lorsque les choses concernées ont été enlevées, détournées ou obtenues à l'aide d'un crime ou d'un délit visés à cet article;
 30° à l'article 505, alinéa 1er, 2°, 3° et 4° du même Code;
 31° aux articles 510, 511, alinéa 1er, et 516 du même Code;
 32° à l'article 520 du même Code, si les circonstances visées aux articles 510 ou 511, alinéa 1er, du même Code sont réunies;
 33° aux articles 550bis et 550ter du même Code;
 34° à l'article 2bis de la loi du 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, psychotropes, désinfectantes ou antiseptiques et des substances pouvant servir à la fabrication illicite de substances

~~6° aux articles 180 et 186 du même Code;
 7° à l'article 210bis du même Code;
 8° aux articles 246, 247, 248, 249 et 250 du même Code;
 9° à l'article 259bis du même Code;
 10° à l'article 314bis du même Code;
 11° aux articles 324bis et 324ter du même Code;
 12° aux articles 327, 328, 329 et 330 du même Code, pour autant qu'une plainte ait été déposée;
 13° à l'article 331bis du même Code;
 14° à l'article 347bis du même Code;
 15° les articles 417/7 à 417/22 du même Code;"
 16° à l'article 417/24 du même Code;
 17° aux articles 417/25 à 417/38, 417/44 à 417/45, 433quater/1, 433quater/4 du même Code;
 18° à l'article 393 du même Code;
 19° aux articles 394 et 397 du même Code;
 20° aux articles 428 et 429 du même Code;
 21° à l'article 433bis/1 du même Code;
 22° aux articles 433quinquies à 433octies du même Code;
 22/1°. aux articles 433novies/2 à 433novies/10 du même Code;
 23° à l'article 434 du même Code;
 24° aux articles 468, 470, 471 et 472 du même Code;
 25° à l'article 475 du même Code;
 26° au livre II, titre IX, chapitre Ier, section 2bis, et chapitre Ierbis du même Code;
 27° aux articles 504bis et 504ter du même Code;
 28° à l'article 504quater du même Code;
 29° à l'article 505, alinéa 1er, 1° du même Code lorsque les choses concernées ont été enlevées, détournées ou obtenues à l'aide d'un crime ou d'un délit visés à cet article;
 30° à l'article 505, alinéa 1er, 2°, 3° et 4° du même Code;
 31° aux articles 510, 511, alinéa 1er, et 516 du même Code;
 32° à l'article 520 du même Code, si les circonstances visées aux articles 510 ou 511, alinéa 1er, du même Code sont réunies;
 33° aux articles 550bis et 550ter du même Code;
 34° à l'article 2bis de la loi du 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, psychotropes, désinfectantes ou antiseptiques et des substances pouvant servir à la fabrication illicite de substances~~

stupéfiantes et psychotropes;

35° à la loi du 28 mai 1956 relative aux substances et mélanges explosibles ou susceptibles de déflager et aux engins qui en sont chargés;

36° article 1er de l'arrêté royal du 12 avril 1974 relatif à certaines opérations concernant les substances à action hormonale, antihormonale, anabolisante, bêta-adrénergique, anti-infectieuse, antiparasitaire et anti-inflammatoire, article précité visant des infractions punies conformément à la loi du 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, désinfectantes ou antiseptiques.";

37° aux articles 77bis à 77quinquies de la loi du 15 décembre 1980 concernant l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers;

38° à l'article 10, § 1er, 2°, de la loi du 15 juillet 1985 relative à l'utilisation de substances à effet hormonal, à effet antihormonal, à effet bêta-adrénergique ou à effet stimulateur de production chez les animaux;

39° à l'article 10 de la loi du 5 août 1991 relative à l'importation, à l'exportation et au transit d'armes, de munitions et de matériel devant servir spécialement à un usage militaire et de la technologie y afférente;

40° à l'article 145, §§ 3 et 3bis, de la loi du 13 juin 2005 relative aux communications électroniques;

41° aux articles 8 à 11, 14, 16, 19, 1°, 2°, 3°, 5° et 6°, 20, 22, 27 et 33 de la loi du 8 juin 2006 réglant des activités économiques et individuelles avec des armes, aussi appelée "Loi sur les armes";

42° aux articles 21 à 26 de l'Accord de Coopération du 2 mars 2007 entre l'Etat fédéral, la Région flamande, la Région wallonne et la Région de Bruxelles-Capitale relatif à l'exécution de la Convention sur l'interdiction de la mise au point, de la fabrication, du stockage et de l'emploi des armes chimiques et sur leur destruction, faite à Paris le 13 janvier 1993;

43° à l'article 47 du décret du parlement flamand du 15 juin 2012 concernant l'importation, l'exportation, le transit et le transfert de produits liés à la défense, d'autre matériel à usage militaire, de matériel de maintien de l'ordre, d'armes à feu civiles, de pièces et de munitions;

~~stupéfiantes et psychotropes;~~

~~35° à la loi du 28 mai 1956 relative aux substances et mélanges explosibles ou susceptibles de déflager et aux engins qui en sont chargés;~~

~~36° article 1er de l'arrêté royal du 12 avril 1974 relatif à certaines opérations concernant les substances à action hormonale, antihormonale, anabolisante, bêta-adrénergique, anti-infectieuse, antiparasitaire et anti-inflammatoire, article précité visant des infractions punies conformément à la loi du 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, désinfectantes ou antiseptiques.";~~

~~37° aux articles 77bis à 77quinquies de la loi du 15 décembre 1980 concernant l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers;~~

~~38° à l'article 10, § 1er, 2°, de la loi du 15 juillet 1985 relative à l'utilisation de substances à effet hormonal, à effet antihormonal, à effet bêta-adrénergique ou à effet stimulateur de production chez les animaux;~~

~~39° à l'article 10 de la loi du 5 août 1991 relative à l'importation, à l'exportation et au transit d'armes, de munitions et de matériel devant servir spécialement à un usage militaire et de la technologie y afférente;~~

~~40° à l'article 145, §§ 3 et 3bis, de la loi du 13 juin 2005 relative aux communications électroniques;~~

~~41° aux articles 8 à 11, 14, 16, 19, 1°, 2°, 3°, 5° et 6°, 20, 22, 27 et 33 de la loi du 8 juin 2006 réglant des activités économiques et individuelles avec des armes, aussi appelée "Loi sur les armes";~~

~~42° aux articles 21 à 26 de l'Accord de Coopération du 2 mars 2007 entre l'Etat fédéral, la Région flamande, la Région wallonne et la Région de Bruxelles-Capitale relatif à l'exécution de la Convention sur l'interdiction de la mise au point, de la fabrication, du stockage et de l'emploi des armes chimiques et sur leur destruction, faite à Paris le 13 janvier 1993;~~

~~43° à l'article 47 du décret du parlement flamand du 15 juin 2012 concernant l'importation, l'exportation, le transit et le transfert de produits liés à la défense, d'autre matériel à usage militaire, de matériel de maintien de l'ordre, d'armes à feu civiles, de pièces et de munitions;~~

44° à l'article 20 du décret de la Région wallonne du 21 juin 2012 relatif à l'importation, à l'exportation, au transit et au transfert d'armes civiles et de produits liés à la défense;

45° à l'article 42 de l'ordonnance de la Région de Bruxelles-Capitale du 20 juin 2013 relative à l'importation, à l'exportation, au transit et au transfert de produits liés à la défense, d'autre matériel pouvant servir à un usage militaire, de matériel lié au maintien de l'ordre, d'armes à feu à usage civil, de leurs pièces, accessoires et munitions.

§ 3. La tentative de commettre un crime visé au paragraphe précédent peut également justifier une mesure.

§ 4. Une infraction, visée aux articles 322 ou 323 du Code pénal, peut également justifier une mesure, pour autant que l'association soit formée dans le but de commettre un attentat contre les personnes ou les propriétés visées au § 2 ou de commettre le fait punissable visé à l'article 467, alinéa 1er, du Code pénal.

§ 5. En cas de flagrant délit et tant que la situation de flagrant délit perdure, le procureur du Roi peut ordonner la mesure visée au paragraphe 1er pour les infractions visées aux articles 137, 347bis, 434 ou 470 du Code pénal. En outre, en cas de flagrant délit, le procureur du Roi peut ordonner la mesure visée au paragraphe 1er pour les infractions visées à l'article 137 du Code pénal, à l'exception de l'infraction visée à l'article 137, § 3, 6°, du même Code, dans les septante-deux heures qui suivent la découverte de cette infraction.

L'autorisation peut être donnée verbalement et doit être confirmée par écrit dans les plus brefs délais.

§ 6. Une autorité étrangère compétente peut, dans le cadre d'une enquête pénale, temporairement intercepter, prendre connaissance et enregistrer des communications non accessibles au public ou des données d'un système informatique lorsque la personne visée par cette mesure se trouve sur le territoire belge et si les conditions suivantes sont réunies :

1° cette mesure n'implique pas l'intervention technique d'un acteur situé en Belgique;

2° l'autorité étrangère concernée a notifié cette mesure à une autorité judiciaire belge;

3° cette possibilité est prévue par un

~~44° à l'article 20 du décret de la Région wallonne du 21 juin 2012 relatif à l'importation, à l'exportation, au transit et au transfert d'armes civiles et de produits liés à la~~ défense;

~~45° à l'article 42 de l'ordonnance de la Région de Bruxelles-Capitale du 20 juin 2013 relative à l'importation, à l'exportation, au transit et au transfert de produits liés à la~~ défense, d'autre matériel pouvant servir à un usage militaire, de matériel lié au maintien de l'ordre, d'armes à feu à usage civil, de leurs pièces, accessoires et munitions.

§ 2. Les infractions pouvant justifier la mesure visée au paragraphe 1er sont celles qui sont visées :

1° aux articles 82 à 88 et 90 à 92 du Code pénal et à l'article 41 de la loi du 29 mars 2004 concernant la coopération avec la Cour pénale internationale et les tribunaux pénaux internationaux ;

2° à l'article 96 du même Code ;

3° aux articles 97 et 98 du même Code ;

4° aux articles 134 à 149 du même Code ;

5° à l'article 151 du même Code ;

6° aux articles 152 à 165, 171 et 172, 177, 265, 268 du même Code ;

7° à l'article 219 du même Code ;

8° aux articles 223 à 225 du même Code ;

9° à l'article 226 à 228 du même Code ;

10° aux articles 231, 232 et 234 du même Code, pour autant qu'une plainte ait été déposée ;

11° à l'article 233 du même Code ;

12° aux articles 258 à 260 du même Code ;

13° à l'article 340 du même Code ;

14° aux articles 342 à 346 du même Code ;

15° au livre II, titre 4, chapitre 1er, du même Code ;

16° aux articles 276 à 284 du même Code ;

17° aux articles 389 à 391, 393, 398 à 402, 546, 562, 564 à 571, 573 à 583, 585 à 611, 613 et 624 du même Code ;

18° aux articles 406 à 409 du même Code ;

19° au livre II, titre 4, chapitre 5 et titre 6, chapitre 1er, section 1re, sous-section 4, du même Code ;

20° aux articles 427 et 428 du même Code ;

21° aux articles 439 et 445 du même Code ;

instrument de droit international liant la Belgique et l'Etat requérant;

4° la décision du juge d'instruction visée au § 7 n'a pas encore été communiquée à l'autorité étrangère concernée.

Les données collectées en application du présent paragraphe ne peuvent être utilisées que si l'autorité judiciaire belge compétente autorise la mesure.

§ 7. Dès que le procureur du Roi reçoit la notification visée au § 6, alinéa 1er, 2°, il en saisit sans délai le juge d'instruction.

Le juge d'instruction saisi d'une notification visée au paragraphe 6, alinéa 1er, 2°, autorise la mesure en question si celle-ci est recevable au regard des dispositions du présent article.

Il notifie à l'autorité étrangère concernée sa décision dans les nonante-six heures suivant la réception de celle-ci par l'autorité judiciaire belge.

Lorsqu'un délai supplémentaire est nécessaire, le juge d'instruction peut reporter de huit jours au maximum sa décision et la notification de celle-ci à l'autorité étrangère compétente. Il en informe sans délai l'autorité étrangère compétente en indiquant les raisons de ce report.

Si le juge d'instruction n'autorise pas la mesure visée au § 6, il informe également l'autorité étrangère que les données interceptées doivent être détruites sans pouvoir être utilisées.

22° à l'article 451 du même Code ;

23° aux articles 467 à 469 du même Code ;

24° à l'article 487 du même Code ;

25° à l'article 488 du même Code ;

26° à l'article 501 du même Code lorsque les choses concernées ont été enlevées, détournées ou obtenues à l'aide d'une infraction visée à cet article ;

27° à l'article 502, alinéa 1er, 1°, 2° et 3°, et 503 du même Code ;

28° aux articles 507 et 508 du même Code ;

29° à l'article 513 du même Code, si les circonstances visées aux articles 507 ou 508 du même Code sont réunies;

30° aux articles 524 à 533 du même Code ;

31° aux articles 542 à 545 et 551 à 559 du même Code ;

32° aux articles 638 et 639 du même Code

33° à l'article 2bis de la loi du 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, psychotropes, désinfectantes ou antiseptiques et des substances pouvant servir à la fabrication illicite de substances stupéfiantes et psychotropes ;

34° à la loi du 28 mai 1956 relative aux substances et mélanges explosibles ou susceptibles de déflager et aux engins qui en sont chargés ;

35° à l'article 1er de l'arrêté royal du 12 avril 1974 relatif à certaines opérations concernant les substances à action hormonale, antihormonale, anabolisante, bêta-adrénergique, anti-infectieuse, antiparasitaire et anti-inflammatoire, article précité visant des infractions punies conformément à la loi du 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, psychotropes, désinfectantes ou antiseptiques et des substances pouvant servir à la fabrication illicite de substances stupéfiantes et psychotropes;

36° à l'article 10, § 1er, 2°, de la loi du 15 juillet 1985 relative à l'utilisation de substances à effet hormonal, à effet antihormonal, à effet bêta-adrénergique ou à effet stimulateur de production chez les animaux ;

37° à l'article 10 de la loi du 5 août 1991 relative à l'importation, à l'exportation, au transit et à la lutte contre le trafic d'armes, de munitions et de matériel devant servir spécialement à un usage militaire ou de maintien de l'ordre et de la technologie y afférente ;

38° à l'article 237 du Code pénal et à l'article 145, § 3, de la loi du 13 juin 2005 relative aux communications électroniques ;

39° aux articles 8 à 11, 14, 16, 19, 1°, 2°, 3°, 5° et 6°, 20, 22, 27 et 33 de la loi du 8 juin 2006 réglant des activités économiques et individuelles avec des armes, aussi appelée "Loi sur les armes";

40° aux articles 21 à 26 de l'Accord de Coopération du 2 mars 2007 entre l'État fédéral, la Région flamande, la Région wallonne et la Région de Bruxelles-Capitale relatif à l'exécution de la Convention sur l'interdiction de la mise au point, de la fabrication, du stockage et de l'emploi des armes chimiques et sur leur destruction, faite à Paris le 13 janvier 1993 ;

41° à l'article 47 du décret de la Région flamande du 15 juin 2012 concernant l'importation, l'exportation, le transit et le transfert de produits liés à la défense, d'autre matériel à usage militaire, de matériel de maintien de l'ordre, d'armes à feu civiles, de pièces et de munitions ;

42° à l'article 20 du décret de la Région wallonne du 21 juin 2012 relatif à l'importation, à l'exportation, au transit et au transfert d'armes civiles et de produits liés à la défense ;

43° à l'article 42 de l'ordonnance de la Région de Bruxelles-Capitale du 20 juin 2013 relative à l'importation, à l'exportation, au transit et au transfert de produits liés à la défense, d'autre matériel pouvant servir à un usage militaire, de matériel lié au maintien de l'ordre, d'armes à feu à usage civil, de leurs pièces, accessoires et munitions ;

; § 3. La tentative de commettre ~~un crime~~ visé **une infraction visée** au paragraphe précédent peut également justifier une mesure.

§ 4. Une infraction, visée aux ~~articles 322 ou 323~~ **articles 403 ou 405** du Code pénal, peut également justifier une mesure, pour autant que l'association soit formée dans le

but de commettre un attentat contre les personnes ou les propriétés visées au § 2 ou de commettre le fait punissable visé à ~~l'article 467, alinéa 1er~~ , **l'article 466** du Code pénal.

§ 5. En cas de flagrant délit et tant que la situation de flagrant délit perdure, le procureur du Roi peut ordonner la mesure visée au paragraphe 1er pour les infractions visées aux ~~articles 137, 347bis, 434 ou 470~~ **articles 219, 220, 226 à 229, 371, 464 ou 468** du Code pénal. En outre, en cas de flagrant délit, le procureur du Roi peut ordonner la mesure visée au paragraphe 1er pour les infractions visées à ~~l'article 137 du Code pénal, à l'exception de l'infraction visée à l'article 137, § 3, 6°~~ **l'article 371 du Code pénal, à l'exception de l'infraction visée à l'article 371, § 3, alinéa 1er, 6°**, du même Code, dans les septante-deux heures qui suivent la découverte de cette infraction.

L'autorisation peut être donnée verbalement et doit être confirmée par écrit dans les plus brefs délais.

§ 6. Une autorité étrangère compétente peut, dans le cadre d'une enquête pénale, temporairement intercepter, prendre connaissance et enregistrer des communications non accessibles au public ou des données d'un système informatique lorsque la personne visée par cette mesure se trouve sur le territoire belge et si les conditions suivantes sont réunies :

1° cette mesure n'implique pas l'intervention technique d'un acteur situé en Belgique;

2° l'autorité étrangère concernée a notifié cette mesure à une autorité judiciaire belge;

3° cette possibilité est prévue par un instrument de droit international liant la Belgique et l'Etat requérant;

4° la décision du juge d'instruction visée au § 7 n'a pas encore été communiquée à l'autorité étrangère concernée.

Les données collectées en application du présent paragraphe ne peuvent être utilisées que si l'autorité judiciaire belge compétente autorise la mesure.

§ 7. Dès que le procureur du Roi reçoit la notification visée au § 6, alinéa 1er, 2°, il en saisit sans délai le juge d'instruction.

Le juge d'instruction saisi d'une notification visée au paragraphe 6, alinéa 1er, 2°, autorise la mesure en question si celle-ci est recevable au regard des dispositions du

présent article.

Il notifie à l'autorité étrangère concernée sa décision dans les nonante-six heures suivant la réception de celle-ci par l'autorité judiciaire belge.

Lorsqu'un délai supplémentaire est nécessaire, le juge d'instruction peut reporter de huit jours au maximum sa décision et la notification de celle-ci à l'autorité étrangère compétente. Il en informe sans délai l'autorité étrangère compétente en indiquant les raisons de ce report.

Si le juge d'instruction n'autorise pas la mesure visée au § 6, il informe également l'autorité étrangère que les données interceptées doivent être détruites sans pouvoir être utilisées.

Art. 90quater

§ 1er. Toute mesure sur la base de l'article 90ter fait l'objet d'une autorisation écrite préalable et motivée du juge d'instruction, que celui-ci communique au procureur du Roi.

L'autorisation est datée et indique:

1° les indices ainsi que les faits concrets et propres à la cause qui justifient la mesure conformément à l'article 90ter;

2° les motifs pour lesquels la mesure est indispensable à la manifestation de la vérité;

3° la personne, le moyen de communication, le système informatique ou le lieu soumis à la mesure;

4° la période pendant laquelle la mesure peut être exécutée et qui ne peut excéder un mois. Ce délai commence à courir le jour de l'autorisation ordonnant ou, dans le cas de l'article 90quinquies, alinéa 1er, prolongeant la mesure et s'achève la veille du quantième du mois suivant;

5° les nom et qualité de l'officier ou des officiers de police judiciaire commis pour l'exécution de la mesure.

En cas d'urgence, l'autorisation peut être donnée verbalement. Elle est confirmée dans la forme prévue à l'alinéa 2 dans les plus brefs délais.

§ 2. Afin de permettre la mesure visée à l'article 90ter, § 1er, le juge d'instruction peut requérir, directement ou par l'intermédiaire du service de police désigné par le Roi, le concours:

- de l'opérateur d'un réseau de communications électroniques;

Art. 90quater

§ 1er. Toute mesure sur la base de l'article 90ter fait l'objet d'une autorisation écrite préalable et motivée du juge d'instruction, que celui-ci communique au procureur du Roi.

L'autorisation est datée et indique:

1° les indices ainsi que les faits concrets et propres à la cause qui justifient la mesure conformément à l'article 90ter;

2° les motifs pour lesquels la mesure est indispensable à la manifestation de la vérité;

3° la personne, le moyen de communication, le système informatique ou le lieu soumis à la mesure;

4° la période pendant laquelle la mesure peut être exécutée et qui ne peut excéder un mois. Ce délai commence à courir le jour de l'autorisation ordonnant ou, dans le cas de l'article 90quinquies, alinéa 1er, prolongeant la mesure et s'achève la veille du quantième du mois suivant;

5° les nom et qualité de l'officier ou des officiers de police judiciaire commis pour l'exécution de la mesure.

En cas d'urgence, l'autorisation peut être donnée verbalement. Elle est confirmée dans la forme prévue à l'alinéa 2 dans les plus brefs délais.

§ 2. Afin de permettre la mesure visée à l'article 90ter, § 1er, le juge d'instruction peut requérir, directement ou par l'intermédiaire du service de police désigné par le Roi, le concours:

- de l'opérateur d'un réseau de communications électroniques;

- de toute personne qui met à disposition ou offre, sur le territoire belge, d'une quelconque manière, un service qui consiste à transmettre des signaux via des réseaux de communications électroniques ou à autoriser des utilisateurs à obtenir, recevoir ou diffuser des informations via un réseau de communications électroniques. Est également compris le fournisseur d'un service de communications électroniques.

Toute personne qui, du chef de sa fonction, a connaissance de la mesure ou y prête son concours, est tenue de garder le secret. Toute violation du secret est punie conformément à l'article 458 du Code pénal.

Toute personne qui refuse de prêter son concours technique aux réquisitions visées à l'alinéa 1er, concours dont les modalités sont fixées par le Roi, sur la proposition du ministre de la Justice et du ministre compétent pour les Télécommunications, ou ne le prête pas en temps réel ou, le cas échéant, au moment précisé dans la réquisition, est puni d'une amende de cent euros à trente mille euros.

§ 3. Le juge d'instruction ne peut commettre pour l'exécution de la mesure visée à l'article 90ter, § 1er, que des officiers de police judiciaire. Ceux-ci peuvent néanmoins se faire assister par des agents de police judiciaire et, selon les conditions fixées par le Roi, par des agents du cadre administratif et logistique de la police intégrée. Ces dernières personnes ne peuvent être chargées de l'analyse du contenu des communications ou données enregistrées, sauf s'il s'agit d'une expertise spécifique, ou de la sélection des parties estimées pertinentes pour l'instruction, comme prévu à l'article 90sexies, § 1er, 2°.

Les officiers de police judiciaire conservent les noms des personnes qui peuvent les assister dans une liste établie séparément pour chaque dossier selon les modalités fixées par le Roi, après avis de la Commission pour la protection de la vie privée. Si ces personnes sont chargées de l'exécution de l'ordonnance visée à l'article 90ter, § 1er, alinéa 3, leur nom n'est pas mentionné dans le dossier judiciaire.

Les officiers de police judiciaire commis font rapport par écrit au moins tous les cinq jours au juge d'instruction sur l'exécution de l'autorisation.

§ 4. Le juge d'instruction peut exiger,

- de toute personne qui met à disposition ou offre, sur le territoire belge, d'une quelconque manière, un service qui consiste à transmettre des signaux via des réseaux de communications électroniques ou à autoriser des utilisateurs à obtenir, recevoir ou diffuser des informations via un réseau de communications électroniques. Est également compris le fournisseur d'un service de communications électroniques.

Les personnes indiquées à l'alinéa 1er sont tenues de prêter leur concours. Toute personne qui, du chef de sa fonction, a connaissance de la mesure ou y prête son concours, est tenue de garder le secret. Toute violation du secret est punie conformément à ~~l'article 458~~ **l'article 352** du Code pénal.

Toute personne qui refuse de prêter son concours technique aux réquisitions visées à l'alinéa 1er, concours dont les modalités sont fixées par le Roi, sur la proposition du ministre de la Justice et du ministre compétent pour les Télécommunications, ou ne le prête pas en temps réel ou, le cas échéant, au moment précisé dans la réquisition, est punie ~~d'une amende de cent euros à trente mille euros~~ **conformément aux articles 655 et 656 du Code pénal**.

§ 3. Le juge d'instruction ne peut commettre pour l'exécution de la mesure visée à l'article 90ter, § 1er, que des officiers de police judiciaire. Ceux-ci peuvent néanmoins se faire assister par des agents de police judiciaire et, selon les conditions fixées par le Roi, par des agents du cadre administratif et logistique de la police intégrée. Ces dernières personnes ne peuvent être chargées de l'analyse du contenu des communications ou données enregistrées, sauf s'il s'agit d'une expertise spécifique, ou de la sélection des parties estimées pertinentes pour l'instruction, comme prévu à l'article 90sexies, § 1er, 2°.

Les officiers de police judiciaire conservent les noms des personnes qui peuvent les assister dans une liste établie séparément pour chaque dossier selon les modalités fixées par le Roi, après avis de la Commission pour la protection de la vie privée. Si ces personnes sont chargées de l'exécution de l'ordonnance visée à l'article 90ter, § 1er, alinéa 3, leur nom n'est pas mentionné dans le dossier judiciaire.

Les officiers de police judiciaire commis

directement ou par l'intermédiaire du service de police désigné par le Roi, de personnes dont il présume qu'elles ont une connaissance particulière du moyen de communication ou du système informatique qui fait l'objet de la mesure ou de services ou applications qui permettent de protéger, de coder ou de crypter les données qui sont stockées, traitées ou transmises par un moyen de communication ou un système informatique, qu'elles fournissent des informations sur le fonctionnement de ce moyen ou système et sur la manière d'accéder à son contenu qui est ou a été transmis, dans une forme compréhensible.

Il peut ordonner aux personnes de rendre accessible ce contenu, dans la forme qu'il souhaite.

Toute personne qui refuse de prêter son concours technique aux réquisitions visées aux alinéas 1er et 2, ou qui fait obstacle aux mesures visées à l'article 90ter, § 1er, est punie d'une amende de cent euros à trente mille euros.

Si la collaboration visée aux alinéas 1er et 2 peut empêcher la commission d'un crime ou d'un délit ou peut en limiter les effets et que cette collaboration n'est pas fournie, les peines sont un emprisonnement de un à cinq ans et une amende de cinq cents euros à cinquante mille euros ou une de ces peines seulement.

Toute personne qui, du chef de sa fonction, a connaissance de la mesure ou est requise d'y prêter son concours technique, est tenue au secret. Toute violation du secret est punie conformément à l'article 458 du Code pénal.

§ 5. Le cas échéant, l'article 88ter, alinéa 4, est applicable aux données recueillies par une recherche dans un système informatique en application de l'article 90ter, § 1er.

Art. 90octies, §2

§ 2. La mesure ne peut être exécutée sans que le bâtonnier ou le représentant de l'ordre provincial des médecins, selon le cas, en soit averti.

font rapport par écrit au moins tous les cinq jours au juge d'instruction sur l'exécution de l'autorisation.

§ 4. Le juge d'instruction peut exiger, directement ou par l'intermédiaire du service de police désigné par le Roi, de personnes dont il présume qu'elles ont une connaissance particulière du moyen de communication ou du système informatique qui fait l'objet de la mesure ou de services ou applications qui permettent de protéger, de coder ou de crypter les données qui sont stockées, traitées ou transmises par un moyen de communication ou un système informatique, qu'elles fournissent des informations sur le fonctionnement de ce moyen ou système et sur la manière d'accéder à son contenu qui est ou a été transmis, dans une forme compréhensible.

Il peut ordonner aux personnes de rendre accessible ce contenu, dans la forme qu'il souhaite. **Elles sont tenues de prêter leur concours.**

Toute personne qui refuse de prêter son concours technique aux réquisitions visées aux alinéas 1er et 2, ou qui fait obstacle aux mesures visées à l'article 90ter, § 1er, est punie d'une amende de cent euros à trente mille euros conformément aux articles 655 et 656 du Code pénal.

~~Si la collaboration visée aux alinéas 1er et 2 peut empêcher la commission d'un crime ou d'un délit ou peut en limiter les effets et que cette collaboration n'est pas fournie, les peines sont un emprisonnement de un à cinq ans et une amende de cinq cents euros à cinquante mille euros ou une de ces peines seulement.~~

Toute personne qui, du chef de sa fonction, a connaissance de la mesure ou est requise d'y prêter son concours technique, est tenue au secret. Toute violation du secret est punie conformément à ~~l'article 458~~ l'article 352 du Code pénal.

§ 5. Le cas échéant, l'article 88ter, alinéa 4, est applicable aux données recueillies par une recherche dans un système informatique en application de l'article 90ter, § 1er.

Art. 90octies, §2

§ 2. La mesure ne peut être exécutée sans que le bâtonnier ou le représentant de l'ordre provincial des médecins, selon le cas, en soit averti.

Ces personnes sont tenues au secret. Toute violation du secret est punie conformément à l'article 458 du Code pénal.

Art. 90duodecies

§ 1er. Lorsque les faits dont il est saisi, sont punissables d'une peine maximale de cinq ans d'emprisonnement ou d'une peine plus lourde, et s'il dispose d'indices que la personne visée présente un lien direct avec l'instruction judiciaire, le juge d'instruction peut ordonner le prélèvement, sous la contrainte, d'un échantillon de référence sur une personne qui n'est pas visée à l'article 90undecies.

Dans son ordonnance motivée qu'il communique au procureur du Roi, le juge d'instruction indique :

1° les circonstances de l'affaire dans le cadre de laquelle le prélèvement est ordonné;

2° la nécessité de recourir à la contrainte;

3° la comparaison du profil ADN avec les profils ADN des traces découvertes dans le cadre de cette affaire;

4° le fait que le profil ADN ne sera pas transmis au gestionnaire des banques nationales de données ADN, aux fins de comparaison ou d'enregistrement.

§ 2. Avant d'ordonner le prélèvement sous la contrainte, le juge d'instruction entend la personne qui doit en faire l'objet, et il l'informe des 1° à 4° énumérés au § 1er, alinéa 2.

Les motifs de l'éventuel refus de prélèvement ou l'accord de la personne à cette mesure, sont actés par le juge d'instruction dans le procès-verbal d'audition.

§ 3. Le prélèvement, l'établissement du profil ADN de l'échantillon de référence, la comparaison des profils ADN, la transmission des résultats au juge d'instruction, la notification des résultats à la personne concernée, la contre-expertise, sont effectués conformément à l'article 90undecies, §§ 2 à 5.

La qualité de la personne est communiquée à l'expert chargé de réaliser la comparaison des profils ADN, qui détruit l'échantillon de référence et les échantillons qui en dérivent contenant de l'ADN au plus tard six mois après la transmission de son rapport sauf si le juge d'instruction ordonne,

Ces personnes sont tenues au secret. Toute violation du secret est punie conformément à l'article 458 l'article 352 du Code pénal.

Art. 90duodecies

§ 1er. Lorsque les faits dont il est saisi, sont punissables d'une peine ~~maximale de cinq ans d'emprisonnement~~ **de niveau 3** ou d'une peine plus lourde, et s'il dispose d'indices que la personne visée présente un lien direct avec l'instruction judiciaire, le juge d'instruction peut ordonner le prélèvement, sous la contrainte, d'un échantillon de référence sur une personne qui n'est pas visée à l'article 90undecies.

Dans son ordonnance motivée qu'il communique au procureur du Roi, le juge d'instruction indique :

1° les circonstances de l'affaire dans le cadre de laquelle le prélèvement est ordonné;

2° la nécessité de recourir à la contrainte;

3° la comparaison du profil ADN avec les profils ADN des traces découvertes dans le cadre de cette affaire;

4° le fait que le profil ADN ne sera pas transmis au gestionnaire des banques nationales de données ADN, aux fins de comparaison ou d'enregistrement.

§ 2. Avant d'ordonner le prélèvement sous la contrainte, le juge d'instruction entend la personne qui doit en faire l'objet, et il l'informe des 1° à 4° énumérés au § 1er, alinéa 2.

Les motifs de l'éventuel refus de prélèvement ou l'accord de la personne à cette mesure, sont actés par le juge d'instruction dans le procès-verbal d'audition.

§ 3. Le prélèvement, l'établissement du profil ADN de l'échantillon de référence, la comparaison des profils ADN, la transmission des résultats au juge d'instruction, la notification des résultats à la personne concernée, la contre-expertise, sont effectués conformément à l'article 90undecies, §§ 2 à 5.

La qualité de la personne est communiquée à l'expert chargé de réaliser la comparaison des profils ADN, qui détruit l'échantillon de référence et les échantillons qui en dérivent contenant de l'ADN au plus tard six mois après la transmission de son rapport sauf si le juge d'instruction ordonne,

par une décision motivée, un autre délai de conservation pour permettre d'autres analyses basées sur le même échantillon de référence, qui ne peut pas excéder cinq ans.

§ 4. Si, dans le cadre d'un dossier concernant des infractions visées aux articles 417/7 ou 417/11 du Code pénal, le juge d'instruction décide de ne pas faire établir de profil ADN de traces ou d'un échantillon de référence découverts ou prélevés lors de l'exploration corporelle de la victime, visée à l'article 90bis, il fournit à ce sujet des explications à la victime à la fin de l'instruction.

Art. 90sedecies

Le procureur du Roi peut, dans d'autres situations que celles visées aux articles 28quinquies et 57, lorsque l'intérêt public l'exige, communiquer à la presse des informations relatives à des faits passibles de peines criminelles ou correctionnelles. Il veille au respect de la présomption d'innocence tant qu'une décision judiciaire définitive concernant la culpabilité ou l'innocence n'est pas intervenue, des droits de la défense de l'inculpé ou de l'accusé, de la victime et des tiers, de la vie privée et de la dignité des personnes. Dans la mesure du possible, l'identité des personnes mentionnées dans le dossier n'est pas divulguée.

Le procureur du Roi peut, dans le cadre de l'intérêt public et de la prévention d'infractions, y compris la protection contre les dangers pour la sécurité publique et leur prévention, communiquer sur des affaires criminelles et correctionnelles graves qui ont été clôturées par une condamnation coulée en force de chose jugée.

Art. 91bis, alinéa 1er

Tout mineur d'âge et tout majeur vulnérable, victimes ou témoins des faits visés aux articles 347bis, 417/7 à 417/22, 417/24 à 417/47, 417/52 à 417/54, 417/56, 433quater/1, 433quater/4, 398 à 405ter, 409, 410, 422bis, 422ter, 423, 425, 426, 428, 433quinquies à 433octies du Code pénal, et aux articles 77bis à 77quinquies de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, ont le droit de se faire accompagner par la personne majeure de leur choix lors de toute audition effectuée par

par une décision motivée, un autre délai de conservation pour permettre d'autres analyses basées sur le même échantillon de référence, qui ne peut pas excéder cinq ans.

§ 4. Si, dans le cadre d'un dossier concernant des infractions visées aux ~~articles 417/7 ou 417/11~~ **articles 134 ou 138** du Code pénal, le juge d'instruction décide de ne pas faire établir de profil ADN de traces ou d'un échantillon de référence découverts ou prélevés lors de l'exploration corporelle de la victime, visée à l'article 90bis, il fournit à ce sujet des explications à la victime à la fin de l'instruction.

Art. 90sedecies

Le procureur du Roi peut, dans d'autres situations que celles visées aux articles 28quinquies et 57, lorsque l'intérêt public l'exige, communiquer à la presse des informations relatives à des ~~faits passibles de peines criminelles ou correctionnelles~~ **infractions**. Il veille au respect de la présomption d'innocence tant qu'une décision judiciaire définitive concernant la culpabilité ou l'innocence n'est pas intervenue, des droits de la défense de l'inculpé ou de l'accusé, de la victime et des tiers, de la vie privée et de la dignité des personnes. Dans la mesure du possible, l'identité des personnes mentionnées dans le dossier n'est pas divulguée.

Le procureur du Roi peut, dans le cadre de l'intérêt public et de la prévention d'infractions, y compris la protection contre les dangers pour la sécurité publique et leur prévention, communiquer sur des affaires ~~criminelles et correctionnelles~~ graves qui ont été clôturées par une condamnation coulée en force de chose jugée.

Art. 91bis, alinéa 1er

Tout mineur d'âge et tout majeur vulnérable, victimes ou témoins des faits visés aux ~~articles 347bis, 417/7 à 417/22, 417/24 à 417/47, 417/52 à 417/54, 417/56, 433quater/1, 433quater/4, 398 à 405ter, 409, 410, 422bis, 422ter, 423, 425, 426, 428, 433quinquies à 433octies du Code pénal, et aux articles 77bis à 77quinquies de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers~~ **articles 134 à 149, 151 à 168, 183 à 185, 187, 194 à 198, 200, 201, 206 à 211, 223 à 225, 226 à 228, 258 à 260, 265,**

l'autorité judiciaire, sauf décision contraire motivée prise à l'égard de cette personne par le ministère public ou le magistrat instructeur dans l'intérêt du mineur ou du majeur vulnérable, ou de la manifestation de la vérité.

Pour l'application du présent chapitre, il convient d'entendre par "majeur vulnérable" toute personne dont la situation vulnérable en raison de son âge, d'un état de grossesse, d'une maladie ou d'une déficience ou infirmité physique ou mentale est apparente.

Art. 92

§ 1er. L'audition des mineurs et des majeurs vulnérables, victimes ou témoins d'infractions visées aux articles 417/7 à 417/19, 417/21, 417/22, 417/24 à 417/36, 417/38, 417/56 et 409 du Code pénal fait l'objet d'un enregistrement audiovisuel, sauf décision contraire motivée prise par le procureur du Roi ou le juge d'instruction tenant compte des circonstances propres à l'affaire et dans l'intérêt du mineur ou du majeur vulnérable.

Le procureur du Roi ou le juge d'instruction peut ordonner l'enregistrement audiovisuel de l'audition des mineurs et des majeurs vulnérables victimes ou témoins d'autres infractions visées à l'article 91bis.

L'enregistrement est réalisé avec le consentement du mineur ou du majeur vulnérable. Si le mineur a moins de douze ans, il suffit de l'en informer.

§ 2. L'enregistrement audiovisuel de l'audition des mineurs et des majeurs vulnérables, victimes ou témoins d'autres infractions que celles visées à l'article 91bis peut être ordonné en raison de circonstances graves et exceptionnelles.

L'enregistrement est réalisé avec le consentement du mineur ou du majeur vulnérable. Si le mineur a moins de douze ans, il suffit de l'en informer.

Art. 104

§ 1er. La Commission de protection des témoins peut, compte tenu des principes de subsidiarité et de proportionnalité, octroyer

268, 299 à 301, 328 à 330, 333 à 335, 336 et 337 du Code pénal, ont le droit de se faire accompagner par la personne majeure de leur choix lors de toute audition effectuée par l'autorité judiciaire, sauf décision contraire motivée prise à l'égard de cette personne par le ministère public ou le magistrat instructeur dans l'intérêt du mineur ou du majeur vulnérable, ou de la manifestation de la vérité.

Pour l'application du présent chapitre, il convient d'entendre par "majeur vulnérable" toute personne dont la situation vulnérable en raison de son âge, d'un état de grossesse, d'une maladie ou d'une déficience ou infirmité physique ou mentale est apparente.

Art. 92

§ 1er. L'audition des mineurs et des majeurs vulnérables, victimes ou témoins d'infractions visées aux ~~articles 417/7 à 417/19, 417/21, 417/22, 417/24 à 417/36, 417/38, 417/56 et 409~~ **articles 134 à 146, 148, 149, 151 à 163, 165 et 206 à 211** du Code pénal fait l'objet d'un enregistrement audiovisuel, sauf décision contraire motivée prise par le procureur du Roi ou le juge d'instruction tenant compte des circonstances propres à l'affaire et dans l'intérêt du mineur ou du majeur vulnérable.

Le procureur du Roi ou le juge d'instruction peut ordonner l'enregistrement audiovisuel de l'audition des mineurs et des majeurs vulnérables victimes ou témoins d'autres infractions visées à l'article 91bis.

L'enregistrement est réalisé avec le consentement du mineur ou du majeur vulnérable. Si le mineur a moins de douze ans, il suffit de l'en informer.

§ 2. L'enregistrement audiovisuel de l'audition des mineurs et des majeurs vulnérables, victimes ou témoins d'autres infractions que celles visées à l'article 91bis peut être ordonné en raison de circonstances graves et exceptionnelles.

L'enregistrement est réalisé avec le consentement du mineur ou du majeur vulnérable. Si le mineur a moins de douze ans, il suffit de l'en informer.

Art. 104

§ 1er. La Commission de protection des témoins peut, compte tenu des principes de subsidiarité et de proportionnalité, octroyer

des mesures de protections ordinaires à un témoin menacé ainsi que, le cas échéant et dans la mesure où ils courent un danger à la suite de ses déclarations faites ou à faire, aux membres de sa famille et autres parents.

Les mesures de protection ordinaires peuvent notamment comprendre :

- 1° la protection des données relatives à la personne concernée auprès du service de la population et auprès de l'état civil;
- 2° la formulation de conseils dans le domaine de la prévention;
- 3° l'installation d'un équipement technique préventif;
- 4° la désignation d'un fonctionnaire de contact;
- 5° l'élaboration d'une procédure d'alarme;
- 6° l'octroi d'une assistance psychologique;
- 7° l'organisation, à titre préventif, de patrouilles par les services de police;
- 8° l'enregistrement des appels entrants et sortants;
- 9° le contrôle régulier des consultations du registre national et/ou la protection des données relatives à la personne concernée;
- 10° la mise à disposition d'un numéro de téléphone secret;
- 11° la mise à disposition d'une plaque d'immatriculation protégée;
- 12° la mise à disposition d'un GSM pour les appels urgents;
- 13° la protection physique rapprochée et immédiate de la personne concernée;
- 14° la protection électronique de la personne concernée;
- 15° la relocalisation de la personne concernée pendant maximum 45 jours;
- 16° le placement dans une section spécialement protégée de la prison de la personne concernée détenue;
- 17° l'inscription à une adresse de contact par dérogation à la loi du 19 juillet 1991 relative aux registres de la population, aux cartes d'identité, aux cartes d'étranger et aux documents de séjour et modifiant la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques.

§ 2. En outre, la Commission de protection des témoins peut, compte tenu des principes de subsidiarité et de proportionnalité, octroyer exclusivement des mesures de protection spéciales à un témoin menacé dont la protection spéciale à un témoin menacé dont la protection ne peut être

des mesures de protections ordinaires à un témoin menacé ainsi que, le cas échéant et dans la mesure où ils courent un danger à la suite de ses déclarations faites ou à faire, aux membres de sa famille et autres parents.

Les mesures de protection ordinaires peuvent notamment comprendre :

- 1° la protection des données relatives à la personne concernée auprès du service de la population et auprès de l'état civil;
- 2° la formulation de conseils dans le domaine de la prévention;
- 3° l'installation d'un équipement technique préventif;
- 4° la désignation d'un fonctionnaire de contact;
- 5° l'élaboration d'une procédure d'alarme;
- 6° l'octroi d'une assistance psychologique;
- 7° l'organisation, à titre préventif, de patrouilles par les services de police;
- 8° l'enregistrement des appels entrants et sortants;
- 9° le contrôle régulier des consultations du registre national et/ou la protection des données relatives à la personne concernée;
- 10° la mise à disposition d'un numéro de téléphone secret;
- 11° la mise à disposition d'une plaque d'immatriculation protégée;
- 12° la mise à disposition d'un GSM pour les appels urgents;
- 13° la protection physique rapprochée et immédiate de la personne concernée;
- 14° la protection électronique de la personne concernée;
- 15° la relocalisation de la personne concernée pendant maximum 45 jours;
- 16° le placement dans une section spécialement protégée de la prison de la personne concernée détenue;
- 17° l'inscription à une adresse de contact par dérogation à la loi du 19 juillet 1991 relative aux registres de la population, aux cartes d'identité, aux cartes d'étranger et aux documents de séjour et modifiant la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques.

La personne bénéficiant de mesures de protection spéciales a droit à la préservation de ses droits sociaux et administratifs. Le procureur fédéral peut à cet effet requérir le concours des fonctionnaires et des agents des administrations et services publics. Le service de protection des témoins s'assure

assurée par des mesures de protection ordinaires et dont les déclarations concernent une infraction telle que visée à l'article 90ter, §§ 2, 3 ou 4, ou une infraction commise dans le cadre d'une organisation criminelle visée à l'article 324bis du Code pénal et, le cas échéant, aux membres de sa famille ainsi que, dans la mesure où ils courent un danger à la suite des ses déclarations faites ou à faire, à ses autres parents.

Les mesures de protection spéciales peuvent comprendre :

1° la relocalisation de la personne concernée pour une période de plus de 45 jours;

2° le changement d'identité de la personne concernée;

3° l'octroi à la personne concernée d'une identité de protection temporaire et des documents strictement nécessaires à l'appui de cette identité.

L'identité de protection temporaire porte sur les nom, prénoms, date et lieu de naissance de la personne concernée.

Son octroi est révocable et ne peut entraîner aucun effet juridique.

Il ne peut y avoir d'infraction quand des faits absolument nécessaires sont commis dans ce cadre en vue de garantir la protection du témoin.

§ 3. La Commission de protection des témoins peut, en tenant compte de la situation spécifique de la personne concernée, octroyer des mesures d'aide financière au témoin menacé qui bénéficie de mesures de protection spéciales.

Les mesures d'aide financière peuvent comprendre :

1° un versement mensuel destiné à assurer la subsistance du témoin menacé ainsi que des membres de sa famille et autres parents qui sont protégés avec lui, et dont certaines parties peuvent être destinées à des fins spécifiques;

2° le versement en une seule fois d'un montant pour démarrer une activité indépendante;

3° une contribution financière spéciale réservée à des fins spécifiques.

§ 4. La personne bénéficiant de mesures de protection spéciales a automatiquement droit à une assistance psychologique, à de l'aide dans la recherche d'un emploi et à une intervention lors de l'exercice des droits

de l'exécution de cette réquisition.

Toute personne qui, du chef de sa fonction, a connaissance de ces mesures ou y prête son concours est tenue de garder le secret. Toute violation du secret est punie conformément à l'article 458 du Code pénal.

§ 2. En outre, la Commission de protection des témoins peut, compte tenu des principes de subsidiarité et de proportionnalité, octroyer exclusivement des mesures de protection spéciales à un témoin menacé dont la protection ne peut être assurée par des mesures de protection ordinaires et dont les déclarations concernent une infraction telle que visée à l'article 90ter, §§ 2, 3 ou 4, ou une infraction commise dans le cadre d'une organisation criminelle visée à l'article 324bis du Code pénal et, le cas échéant, aux membres de sa famille ainsi que, dans la mesure où ils courent un danger à la suite des ses déclarations faites ou à faire, à ses autres parents.

Les mesures de protection spéciales peuvent comprendre :

1° la relocalisation de la personne concernée pour une période de plus de 45 jours;

2° le changement d'identité de la personne concernée;

3° l'octroi à la personne concernée d'une identité de protection temporaire et des documents strictement nécessaires à l'appui de cette identité.

L'identité de protection temporaire porte sur les nom, prénoms, date et lieu de naissance de la personne concernée.

Son octroi est révocable et ne peut entraîner aucun effet juridique.

Il ne peut y avoir d'infraction quand des faits absolument nécessaires sont commis dans ce cadre en vue de garantir la protection du témoin.

§ 3. La Commission de protection des témoins peut, en tenant compte de la situation spécifique de la personne concernée, octroyer des mesures d'aide financière au témoin menacé qui bénéficie de mesures de protection spéciales.

Les mesures d'aide financière peuvent comprendre :

1° un versement mensuel destiné à assurer la subsistance du témoin menacé ainsi que des membres de sa famille et autres parents

pécuniaires acquis, conformément aux modalités visées à l'article 107, alinéa 3.

La personne bénéficiant de mesures de protection spéciales a droit à la préservation de ses droits sociaux et administratifs. Le procureur fédéral peut à cet effet requérir le concours des fonctionnaires et des agents des administrations et services publics. Le service de protection des témoins s'assure de l'exécution de cette réquisition.

Toute personne qui, du chef de sa fonction, a connaissance de ces mesures ou y prête son concours est tenue de garder le secret. Toute violation du secret est punie conformément à l'article 458 du Code pénal.

§ 5. Le procureur fédéral peut également autoriser, s'il y a lieu, la prise de mesures de surveillance préventives nécessaires afin de préserver la sécurité et l'intégrité physique, psychique et morale des personnes visées à l'article 102 après l'octroi de mesures de protection visées aux paragraphes 1er et 2. Le témoin menacé est informé par écrit de cette possibilité.

qui sont protégés avec lui, et dont certaines parties peuvent être destinées à des fins spécifiques;

2° le versement en une seule fois d'un montant pour démarrer une activité indépendante;

3° une contribution financière spéciale réservée à des fins spécifiques.

§ 4. La personne bénéficiant de mesures de protection spéciales a automatiquement droit à une assistance psychologique, à de l'aide dans la recherche d'un emploi et à une intervention lors de l'exercice des droits pécuniaires acquis, conformément aux modalités visées à l'article 107, alinéa 3.

La personne bénéficiant de mesures de protection spéciales a droit à la préservation de ses droits sociaux et administratifs. Le procureur fédéral peut à cet effet requérir le concours des fonctionnaires et des agents des administrations et services publics. Le service de protection des témoins s'assure de l'exécution de cette réquisition.

Toute personne qui, du chef de sa fonction, a connaissance de ces mesures ou y prête son concours est tenue de garder le secret. Toute violation du secret est punie conformément à ~~l'article 458~~ l'article 352 du Code pénal.

§ 5. Le procureur fédéral peut également autoriser, s'il y a lieu, la prise de mesures de surveillance préventives nécessaires afin de préserver la sécurité et l'intégrité physique, psychique et morale des personnes visées à l'article 102 après l'octroi de mesures de protection visées aux paragraphes 1er et 2. Le témoin menacé est informé par écrit de cette possibilité.

Art. 105, §4

§ 4. Le directeur général de la Police judiciaire de la police fédérale rend dans le mois qui suit la réception de la demande visée au § 2, un avis circonstancié sur la réalisation des conditions légales pour l'octroi des mesures de protection dans le chef des personnes pour lesquelles une protection est demandée et, le cas échéant, si des mesures de protection spéciales sont demandées, sur l'aptitude personnelle des personnes concernées à pouvoir bénéficier des mesures de protection ainsi que des mesures d'aide financière demandées éventuellement.

Si une personne pour laquelle des mesures

Art. 105, §4

§ 4. Le directeur général de la Police judiciaire de la police fédérale rend dans le mois qui suit la réception de la demande visée au § 2, un avis circonstancié sur la réalisation des conditions légales pour l'octroi des mesures de protection dans le chef des personnes pour lesquelles une protection est demandée et, le cas échéant, si des mesures de protection spéciales sont demandées, sur l'aptitude personnelle des personnes concernées à pouvoir bénéficier des mesures de protection ainsi que des mesures d'aide financière demandées éventuellement.

Si une personne pour laquelle des mesures

de protection spéciales sont demandées, est déclarée coupable d'un fait passible d'une peine d'emprisonnement d'un an ou d'une peine plus lourde ou si l'action publique contre pareil fait s'est éteinte à son égard à la suite de l'application de l'article 216bis ou 216ter, l'avis relatif à la capacité personnelle de l'intéressé à pouvoir bénéficier de mesures de protection spéciales contient en tout cas une évaluation du danger que l'intéressé pourrait représenter pour l'environnement dans lequel il sera relocalisé.

Art. 108, §3

§ 3. Les mesures de protection octroyées à une personne peuvent être retirées si :

1° elle est soupçonnée d'avoir commis un délit ou un crime après l'octroi des mesures de protection;

2° après l'octroi des mesures de protection, elle est déclarée coupable d'un fait pouvant donner lieu à une peine d'emprisonnement d'un an ou à une peine plus lourde, ou si l'action publique est éteinte à son égard pour un fait semblable en application de l'article 216bis ou 216ter ;

3° elle a posé un quelconque acte portant préjudice aux mesures de protection qui lui ont été octroyées;

4° les mesures de protection octroyées peuvent en outre être retirées si les dispositions du mémorandum ne sont pas respectées.

Art. 111quater

§ 1er. La Commission de protection ne peut, compte tenu des principes de subsidiarité et de proportionnalité, octroyer les mesures de protection spéciales visées à l'article 104, § 2, alinéa 2, qu'à une personne menacée dont la protection ne peut être assurée par d'autres mesures et, le cas échéant, aux membres de sa famille ainsi que, dans la mesure où ils courent un danger à la suite de l'exécution de sa fonction, à ses autres parents.

Lorsqu'il s'agit d'une personne menacée visée à l'article 111bis, 1°, a), la protection visée à l'alinéa 1er ne peut être octroyée que lorsque cette personne est ou était chargée de la recherche, de la constatation, de l'instruction, de la poursuite, du jugement d'une infraction ou de l'exécution de la peine d'une infraction telle que visée à l'article

de protection spéciales sont demandées, est déclarée coupable d'un fait passible d'une ~~peine d'emprisonnement d'un an~~ **de niveau 2** ou d'une peine plus lourde ou si l'action publique contre pareil fait s'est éteinte à son égard à la suite de l'application de l'article 216bis ou 216ter, l'avis relatif à la capacité personnelle de l'intéressé à pouvoir bénéficier de mesures de protection spéciales contient en tout cas une évaluation du danger que l'intéressé pourrait représenter pour l'environnement dans lequel il sera relocalisé.

Art. 108, §3

§ 3. Les mesures de protection octroyées à une personne peuvent être retirées si :

1° elle est soupçonnée d'avoir commis ~~un délit ou un crime~~ **une infraction** après l'octroi des mesures de protection;

2° après l'octroi des mesures de protection, elle est déclarée coupable d'un fait pouvant donner lieu à une peine ~~d'emprisonnement d'un an~~ **de niveau 2** ou à une peine plus lourde, ou si l'action publique est éteinte à son égard pour un fait semblable en application de l'article 216bis ou 216ter ;

3° elle a posé un quelconque acte portant préjudice aux mesures de protection qui lui ont été octroyées;

4° les mesures de protection octroyées peuvent en outre être retirées si les dispositions du mémorandum ne sont pas respectées.

Art. 111quater

§ 1er. La Commission de protection ne peut, compte tenu des principes de subsidiarité et de proportionnalité, octroyer les mesures de protection spéciales visées à l'article 104, § 2, alinéa 2, qu'à une personne menacée dont la protection ne peut être assurée par d'autres mesures et, le cas échéant, aux membres de sa famille ainsi que, dans la mesure où ils courent un danger à la suite de l'exécution de sa fonction, à ses autres parents.

Lorsqu'il s'agit d'une personne menacée visée à l'article 111bis, 1°, a), la protection visée à l'alinéa 1er ne peut être octroyée que lorsque cette personne est ou était chargée de la recherche, de la constatation, de l'instruction, de la poursuite, du jugement d'une infraction ou de l'exécution de la peine d'une infraction telle que visée à l'article

90ter, §§ 2, 3 ou 4, ou d'une infraction commise dans le cadre d'une organisation criminelle visée à l'article 324bis du Code pénal.

Lorsqu'il s'agit d'une personne menacée visée à l'article 111bis, 1°, b), la protection visée à l'alinéa 1er ne peut être octroyée que lorsque cette personne est ou était chargée d'une mission de police administrative pour les catégories de personnes visées à l'article 44/5, § 1er, alinéa 1er, 2° et 3° de la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police.

Lorsqu'il s'agit d'une personne menacée visée à l'article 111bis, 1°, c), la protection visée à l'alinéa 1er ne peut être octroyée que :

1° dans le cas d'un agent de la Sûreté de l'Etat, lorsqu'il est ou était chargé d'une mission de renseignement en exécution des missions visées à l'article 7, 1° et 3° /1 de la loi organique du 30 novembre 1998 des services de renseignement et de sécurité;

2° dans le cas d'un agent du Service Général du Renseignement et de la Sécurité, lorsqu'il est ou était chargé d'une mission de renseignement en exécution des missions visées à l'article 11, § 1er, 1° à 3° et 5° de la loi organique du 30 novembre 1998 des services de renseignement et de sécurité, à l'exception de tout autre intérêt fondamental du pays visé à l'article 11, § 1er, 1°, f) de la même loi.

La Commission de protection ne peut octroyer des mesures de protection spéciales à une personne menacée et, le cas échéant, aux membres de sa famille ainsi que, dans la mesure où ils courent un danger à la suite de l'exécution de sa fonction, à ses autres parents, dans d'autres cas que ceux visés aux alinéas 2, 3 et 4 que lorsqu'elle le décide à l'unanimité des voix.

Le cas échéant, la Commission de protection peut octroyer des mesures de protection ordinaires visées à l'article 104, § 1er, alinéa 2, à la personne menacée, lorsque celles-ci sont nécessaires pour l'exécution des mesures de protection spéciales. Lorsque la Commission de protection estime que les mesures de protection ordinaires visées à l'article 104, § 1er, alinéa 2, 7° ou 13°, doivent être octroyées, elle se consulte préalablement avec le Centre de Crise du Service Public Fédéral Intérieur, qui met la procédure en vigueur.

90ter, §§ 2, 3 ou 4, ou d'une infraction commise dans le cadre d'une organisation criminelle visée à l'article 324bis à l'article 406 du Code pénal.

Lorsqu'il s'agit d'une personne menacée visée à l'article 111bis, 1°, b), la protection visée à l'alinéa 1er ne peut être octroyée que lorsque cette personne est ou était chargée d'une mission de police administrative pour les catégories de personnes visées à l'article 44/5, § 1er, alinéa 1er, 2° et 3° de la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police.

Lorsqu'il s'agit d'une personne menacée visée à l'article 111bis, 1°, c), la protection visée à l'alinéa 1er ne peut être octroyée que :

1° dans le cas d'un agent de la Sûreté de l'Etat, lorsqu'il est ou était chargé d'une mission de renseignement en exécution des missions visées à l'article 7, 1° et 3° /1 de la loi organique du 30 novembre 1998 des services de renseignement et de sécurité;

2° dans le cas d'un agent du Service Général du Renseignement et de la Sécurité, lorsqu'il est ou était chargé d'une mission de renseignement en exécution des missions visées à l'article 11, § 1er, 1° à 3° et 5° de la loi organique du 30 novembre 1998 des services de renseignement et de sécurité, à l'exception de tout autre intérêt fondamental du pays visé à l'article 11, § 1er, 1°, f) de la même loi.

La Commission de protection ne peut octroyer des mesures de protection spéciales à une personne menacée et, le cas échéant, aux membres de sa famille ainsi que, dans la mesure où ils courent un danger à la suite de l'exécution de sa fonction, à ses autres parents, dans d'autres cas que ceux visés aux alinéas 2, 3 et 4 que lorsqu'elle le décide à l'unanimité des voix.

Le cas échéant, la Commission de protection peut octroyer des mesures de protection ordinaires visées à l'article 104, § 1er, alinéa 2, à la personne menacée, lorsque celles-ci sont nécessaires pour l'exécution des mesures de protection spéciales. Lorsque la Commission de protection estime que les mesures de protection ordinaires visées à l'article 104, § 1er, alinéa 2, 7° ou 13°, doivent être octroyées, elle se consulte préalablement avec le Centre de Crise du Service Public Fédéral Intérieur, qui met la procédure en vigueur.

§ 2. La Commission de protection peut, en tenant compte de la situation spécifique de la personne concernée, octroyer des mesures d'aide financière à la personne menacée qui bénéficie de mesures de protection spéciales.

Les mesures d'aide financière sont celles visées à l'article 104, § 3, alinéa 2.

§ 3. La personne bénéficiant de mesures de protection spéciales a de plein droit droit à une assistance psychologique et à de l'aide dans la recherche d'un emploi.

La personne à qui des mesures de protection spéciales sont octroyées a droit à la préservation de ses droits sociaux et administratifs. Le procureur fédéral peut à cet effet requérir le concours des fonctionnaires et des agents des administrations et services publics. Le Service pour la protection des fonctionnaires menacés s'assure de l'exécution de cette réquisition.

Toute personne qui refuse de prêter le concours visé au présent article est punie d'une amende de cent euros à trente mille euros.

Toute personne qui, du chef de sa fonction, a connaissance de ces mesures ou y prête son concours, est tenue au secret. Toute violation du secret est punie conformément à l'article 458 du Code pénal.

§ 4. Le procureur fédéral peut, par décision motivée, accorder l'autorisation de prendre les mesures de surveillance préventives nécessaires en vue de garantir la sécurité, ainsi que l'intégrité physique, psychique et morale des personnes visées à l'article 111bis après l'octroi de mesures de protection prévues au paragraphe 1er. La personne menacée est informée par écrit de cette possibilité.

Art. 111quinquies, §4

§ 4. Le directeur général de la Police judiciaire de la police fédérale rend dans le mois qui suit la réception de la demande visée au paragraphe 2, un avis circonstancié sur la réalisation des conditions légales pour l'octroi des mesures de protection dans le chef des personnes pour lesquelles une protection est demandée et sur l'aptitude personnelle des personnes concernées à pouvoir bénéficier des mesures de protection spéciales ainsi que des mesures

§ 2. La Commission de protection peut, en tenant compte de la situation spécifique de la personne concernée, octroyer des mesures d'aide financière à la personne menacée qui bénéficie de mesures de protection spéciales.

Les mesures d'aide financière sont celles visées à l'article 104, § 3, alinéa 2.

§ 3. La personne bénéficiant de mesures de protection spéciales a de plein droit droit à une assistance psychologique et à de l'aide dans la recherche d'un emploi.

La personne à qui des mesures de protection spéciales sont octroyées a droit à la préservation de ses droits sociaux et administratifs. Le procureur fédéral peut à cet effet requérir le concours des fonctionnaires et des agents des administrations et services publics. Le Service pour la protection des fonctionnaires menacés s'assure de l'exécution de cette réquisition.

Toute personne qui refuse de prêter le concours visé au présent article est punie d'une amende de cent euros à trente mille euros conformément aux articles 655 et 656 du Code pénal.

Toute personne qui, du chef de sa fonction, a connaissance de ces mesures ou y prête son concours, est tenue au secret. Toute violation du secret est punie conformément à l'article 458 l'article 352du Code pénal.

§ 4. Le procureur fédéral peut, par décision motivée, accorder l'autorisation de prendre les mesures de surveillance préventives nécessaires en vue de garantir la sécurité, ainsi que l'intégrité physique, psychique et morale des personnes visées à l'article 111bis après l'octroi de mesures de protection prévues au paragraphe 1er. La personne menacée est informée par écrit de cette possibilité.

Art. 111quinquies, §4

§ 4. Le directeur général de la Police judiciaire de la police fédérale rend dans le mois qui suit la réception de la demande visée au paragraphe 2, un avis circonstancié sur la réalisation des conditions légales pour l'octroi des mesures de protection dans le chef des personnes pour lesquelles une protection est demandée et sur l'aptitude personnelle des personnes concernées à pouvoir bénéficier des mesures de protection spéciales ainsi que des mesures

d'aide financière demandées éventuellement.

Si une personne pour laquelle des mesures de protection spéciales sont demandées, est déclarée coupable d'un fait passible d'une peine d'emprisonnement d'un an ou d'une peine plus lourde ou si l'action publique contre pareil fait s'est éteinte à son égard à la suite de l'application de l'article 216bis ou 216ter, l'avis relatif à la capacité personnelle de l'intéressé à pouvoir bénéficier de mesures de protection spéciales contient en tout cas une évaluation du danger que l'intéressé pourrait représenter pour l'environnement dans lequel il sera relocalisé.

Art. 111octies

Le Service pour la protection des fonctionnaires menacés vérifie au moins tous les six mois, à la demande du chef hiérarchique de la personne menacée, du Centre de Crise du Service Public Fédéral Intérieur, du directeur général des Etablissements pénitentiaires, de la personne menacée ou d'office, s'il y a des raisons de modifier ou de retirer les mesures de protection ainsi que les aides financières éventuellement octroyées.

Les mesures de protection octroyées peuvent être modifiées si elles ne suffisent pas ou si des mesures moins importantes suffisent à assurer la protection de la personne menacée, des membres de sa famille ou d'autres parents et dans les cas où elles peuvent être retirées.

Les mesures de protection octroyées à une personne peuvent être retirées si :

1° elle est soupçonnée d'avoir commis un délit ou un crime après l'octroi des mesures de protection;

2° après l'octroi des mesures de protection, elle est déclarée coupable d'un fait pouvant donner lieu à une peine d'emprisonnement d'un an ou à une peine plus lourde, ou si l'action publique est éteinte à son égard pour un fait semblable en application de l'article 216bis ou 216ter;

3° elle a posé un quelconque acte portant préjudice aux mesures de protection qui lui ont été octroyées;

4° les dispositions du mémorandum ne sont pas respectées.

Les mesures de protection octroyées à une personne sont en tout cas retirées

d'aide financière demandées éventuellement.

Si une personne pour laquelle des mesures de protection spéciales sont demandées, est déclarée coupable d'un fait passible d'une peine d'emprisonnement d'un an de niveau 2 ou d'une peine plus lourde ou si l'action publique contre pareil fait s'est éteinte à son égard à la suite de l'application de l'article 216bis ou 216ter, l'avis relatif à la capacité personnelle de l'intéressé à pouvoir bénéficier de mesures de protection spéciales contient en tout cas une évaluation du danger que l'intéressé pourrait représenter pour l'environnement dans lequel il sera relocalisé.

Art. 111octies

Le Service pour la protection des fonctionnaires menacés vérifie au moins tous les six mois, à la demande du chef hiérarchique de la personne menacée, du Centre de Crise du Service Public Fédéral Intérieur, du directeur général des Etablissements pénitentiaires, de la personne menacée ou d'office, s'il y a des raisons de modifier ou de retirer les mesures de protection ainsi que les aides financières éventuellement octroyées.

Les mesures de protection octroyées peuvent être modifiées si elles ne suffisent pas ou si des mesures moins importantes suffisent à assurer la protection de la personne menacée, des membres de sa famille ou d'autres parents et dans les cas où elles peuvent être retirées.

Les mesures de protection octroyées à une personne peuvent être retirées si :

1° elle est soupçonnée d'avoir commis un ~~délit ou un crime~~ **une infraction** après l'octroi des mesures de protection;

2° après l'octroi des mesures de protection, elle est déclarée coupable d'un fait pouvant donner lieu à une peine d'emprisonnement d'un an de niveau 2 ou à une peine plus lourde, ou si l'action publique est éteinte à son égard pour un fait semblable en application de l'article 216bis ou 216ter;

3° elle a posé un quelconque acte portant préjudice aux mesures de protection qui lui ont été octroyées;

4° les dispositions du mémorandum ne sont pas respectées.

Les mesures de protection octroyées à

lorsque la personne n'est plus en danger, pour autant qu'il soit prévu par la loi que le fait d'être en danger est une condition d'octroi des mesures de protection.

Les aides financières octroyées à la personne menacée peuvent être modifiées si elles ne suffisent pas ou si un montant moins important suffit à subvenir aux besoins de la personne menacée, des membres de sa famille qui sont protégés avec elle et d'autres parents, et dans les cas où elles peuvent être retirées. La Commission de protection tient compte de la situation spécifique de la personne concernée.

Les aides financières octroyées à la personne menacée peuvent être retirées :

1° si la personne menacée peut subvenir elle-même à ses propres besoins ainsi qu'à ceux des membres de sa famille et d'autres parents qui ont été déplacés avec elle ou qu'elle aurait dû être capable d'y subvenir mais que son comportement fautif ou négligeant l'en a empêchée;

2° lorsque des parties de l'allocation mensuelle ou d'une contribution financière spéciale destinées à des fins spécifiques ont été utilisées à d'autres fins que celles fixées par la Commission de protection;

3° lorsque la personne menacée est décédée et les membres de sa famille ainsi que les autres parents qui ont été déplacés avec lui peuvent subvenir à leurs propres besoins.

Art. 112quinquies

§ 1er. Si la mesure de protection visée à l'article 75ter paraît insuffisante et s'il existe des indices sérieux que les faits constituent une infraction visée au paragraphe 2, l'identité des membres des services de police chargés de l'enquête est protégée et l'officier de police judiciaire qui dirige l'enquête leur attribue un code pour toute la durée de celle-ci.

§ 2. Les infractions pouvant justifier la mesure de protection prévue au paragraphe 1er sont celles qui sont visées :

- au livre II, titre Ier du Code pénal;
- aux articles 323, alinéa 1er, et 324ter du même Code, s'il existe une présomption raisonnable que l'association ou l'organisation utilise l'intimidation, la menace ou la violence;

une personne sont en tout cas retirées lorsque la personne n'est plus en danger, pour autant qu'il soit prévu par la loi que le fait d'être en danger est une condition d'octroi des mesures de protection.

Les aides financières octroyées à la personne menacée peuvent être modifiées si elles ne suffisent pas ou si un montant moins important suffit à subvenir aux besoins de la personne menacée, des membres de sa famille qui sont protégés avec elle et d'autres parents, et dans les cas où elles peuvent être retirées. La Commission de protection tient compte de la situation spécifique de la personne concernée.

Les aides financières octroyées à la personne menacée peuvent être retirées :

1° si la personne menacée peut subvenir elle-même à ses propres besoins ainsi qu'à ceux des membres de sa famille et d'autres parents qui ont été déplacés avec elle ou qu'elle aurait dû être capable d'y subvenir mais que son comportement fautif ou négligeant l'en a empêchée;

2° lorsque des parties de l'allocation mensuelle ou d'une contribution financière spéciale destinées à des fins spécifiques ont été utilisées à d'autres fins que celles fixées par la Commission de protection;

3° lorsque la personne menacée est décédée et les membres de sa famille ainsi que les autres parents qui ont été déplacés avec lui peuvent subvenir à leurs propres besoins.

Art. 112quinquies

§ 1er. Si la mesure de protection visée à l'article 75ter paraît insuffisante et s'il existe des indices sérieux que les faits constituent une infraction visée au paragraphe 2, l'identité des membres des services de police chargés de l'enquête est protégée et l'officier de police judiciaire qui dirige l'enquête leur attribue un code pour toute la durée de celle-ci.

~~§ 2. Les infractions pouvant justifier la mesure de protection prévue au paragraphe 1er sont celles qui sont visées :~~

- ~~- au livre II, titre Ier du Code pénal;~~
- ~~- aux articles 323, alinéa 1er, et 324ter du même Code, s'il existe une présomption raisonnable que l'association ou l'organisation utilise l'intimidation, la menace ou la violence;~~

- à l'article 323, alinéa 2 du même Code, s'il existe une présomption raisonnable que l'association utilise l'intimidation, la menace ou la violence afin de commettre des infractions visées à l'article 90ter, § 2.

~~— à l'article 323, alinéa 2 du même Code, s'il existe une présomption raisonnable que l'association utilise l'intimidation, la menace ou la violence afin de commettre des infractions visées à l'article 90ter, § 2.~~

§ 2. Les infractions pouvant justifier la mesure de protection prévue au paragraphe 1er sont celles qui sont visées:

- au livre II, titre 4, chapitre 1er, du Code pénal;

- aux articles 405, alinéa 2, et 407 à 409 du même Code, s'il existe une présomption raisonnable que l'association ou l'organisation utilise l'intimidation, la menace ou la violence;

- à l'article 405, alinéa 3, du même Code, s'il existe une présomption raisonnable que l'association utilise l'intimidation, la menace ou la violence afin de commettre des infractions visées à l'article 90ter, § 2.

Art. 112undecies

La divulgation, hors les cas prévus à l'article 112decies, de l'identité du membre des services de police qui est protégée conformément au présent chapitre est punie d'une peine d'emprisonnement d'un an à deux ans et d'une amende de trois cents euros à trois mille euros ou d'une de ces peines seulement. La même peine est applicable à la consultation non autorisée du registre visé à l'article 112septies.

Art. 112undecies

Abrogé

Art. 112undecies, §2

§ 2. Lorsqu'il existe des indices sérieux que des faits punissables constituent un crime ou un délit, le procureur du Roi ou, selon le stade de la procédure, le juge d'instruction, peut proposer à la personne suspectée, au témoin ou à la victime, de se soumettre à un test polygraphique.

Les personnes visées à l'alinéa 1er peuvent également demander d'être soumises à un test polygraphique. Le procureur du Roi ou, selon le stade de la procédure, le juge d'instruction, peut, par une décision motivée, rejeter cette demande.

Art. 112undecies, §2

§ 2. Lorsqu'il existe des indices sérieux que des faits punissables constituent ~~un crime ou un délit~~ **une infraction**, le procureur du Roi ou, selon le stade de la procédure, le juge d'instruction, peut proposer à la personne suspectée, au témoin ou à la victime, de se soumettre à un test polygraphique.

Les personnes visées à l'alinéa 1er peuvent également demander d'être soumises à un test polygraphique. Le procureur du Roi ou, selon le stade de la procédure, le juge d'instruction, peut, par une décision motivée, rejeter cette demande.

Art. 112duodecies, §2

§ 2. Lorsqu'il existe des indices sérieux que des faits punissables constituent un crime ou

Art. 112duodecies, §2

§ 2. Lorsqu'il existe des indices sérieux que des faits punissables constituent ~~un crime ou~~

un délit, le procureur du Roi ou, selon le stade de la procédure, le juge d'instruction, peut proposer à la personne suspectée, au témoin ou à la victime, de se soumettre à un test polygraphique.

Les personnes visées à l'alinéa 1er peuvent également demander d'être soumises à un test polygraphique. Le procureur du Roi ou, selon le stade de la procédure, le juge d'instruction, peut, par une décision motivée, rejeter cette demande.

Art. 113

La liberté provisoire ne pourra jamais être accordée à l'inculpé lorsque le titre de l'accusation emportera une peine criminelle.

Art. 114

Si l'infraction est punissable d'une peine correctionnelle, la chambre du conseil pourra, sur la demande de l'inculpé, et sur les conclusions du procureur du Roi, ordonner que l'inculpé sera mis provisoirement en liberté, moyennant caution solvable de se représenter à tous les actes de la procédure, et pour l'exécution du jugement, aussitôt qu'il en sera requis.

La mise en liberté provisoire avec caution pourra être demandée et accordée en tout état de cause.

Art. 119

Le cautionnement ne pourra être au-dessous de cinq cents francs.

Si la peine correctionnelle était à la fois l'emprisonnement et une amende dont le double excéderait cinq cents francs, le cautionnement ne pourrait pas être exigé d'une somme plus forte que le double de cette amende.

S'il avait résulté du délit un dommage civil appréciable en argent, le cautionnement sera triple de la valeur du dommage, ainsi qu'il sera arbitré, pour cet effet seulement, par le juge d'instruction, sans néanmoins que dans ce cas le cautionnement puisse être au-dessous de cinq cents francs.

Art. 128

~~un délit~~ **une infraction**, le procureur du Roi ou, selon le stade de la procédure, le juge d'instruction, peut proposer à la personne suspectée, au témoin ou à la victime, de se soumettre à un test polygraphique.

Les personnes visées à l'alinéa 1er peuvent également demander d'être soumises à un test polygraphique. Le procureur du Roi ou, selon le stade de la procédure, le juge d'instruction, peut, par une décision motivée, rejeter cette demande.

Art. 113

La liberté provisoire ne pourra jamais être accordée à l'inculpé lorsque le titre de l'accusation emportera une ~~peine criminelle~~ **peine de niveau 4 ou une peine plus lourde**.

Art. 114

Si l'infraction est punissable d'une peine ~~correctionnelle~~ **de niveau 2 ou 3**, la chambre du conseil pourra, sur la demande de l'inculpé, et sur les conclusions du procureur du Roi, ordonner que l'inculpé sera mis provisoirement en liberté, moyennant caution solvable de se représenter à tous les actes de la procédure, et pour l'exécution du jugement, aussitôt qu'il en sera requis.

La mise en liberté provisoire avec caution pourra être demandée et accordée en tout état de cause.

Art. 119

Le cautionnement ne pourra être au-dessous de cinq cents ~~francs~~ **euro**.

~~Si la peine correctionnelle était à la fois l'emprisonnement et une amende dont le double excéderait cinq cents francs, le cautionnement ne pourrait pas être exigé d'une somme plus forte que le double de cette amende.~~

S'il avait résulté du délit un dommage civil appréciable en argent, le cautionnement sera triple de la valeur du dommage, ainsi qu'il sera arbitré, pour cet effet seulement, par le juge d'instruction, sans néanmoins que dans ce cas le cautionnement puisse être au-dessous de cinq cents ~~francs~~ **euro**.

Art. 128

Si la chambre du conseil est d'avis que le fait ne présente ni crime, ni délit, ni contravention, ou qu'il n'existe aucune charge contre l'inculpé, elle déclare qu'il n'y a pas lieu a poursuivre. Dans ce cas, si l'instruction a été ouverte par constitution de partie civile entre les mains du juge d'instruction, la partie civile est condamnée envers l'inculpé à l'indemnité visée à l'article 1022 du Code judiciaire.

Art. 129

Si elle est d'avis que le fait n'est qu'une simple contravention de police ou l'un des délits prévus à l'article 138, l'inculpé sera renvoyé devant le tribunal de police. Les dispositions du présent article et de l'article précédent ne pourront préjudicier aux droits de la partie civile ou de la partie publique, ainsi qu'il sera expliqué ci-après.

Art. 137

Le tribunal de police connaît des contraventions.

Par dérogation à l'alinéa 1er, les tribunaux correctionnels connaissent des contraventions visées à l'article 2ter de la loi du 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, psychotropes, désinfectantes ou antiseptiques et des substances pouvant servir à la fabrication illicite de substances stupéfiantes et psychotropes.

Art. 138

Il connaît en outre, et sans préjudice du droit du procureur du Roi de procéder à une information ou de requérir instruction sur les délits :

- 1° Des infractions prévues par le Code rural;
- 2° Des infractions prévues par le Code forestier;
- 3° Des infractions à l'arrêté-loi relatif à la répression de l'ivresse, à l'exception de celles prévues par l'article 8 et par les deux premiers alinéas de l'article 11;
- 4° Des infractions aux lois sur la pêche fluviale;
- 5°
- 6° des infractions aux lois et règlements sur les barrières, les services publics et réguliers du transport en commun par terre ou par

Si la chambre du conseil est d'avis que le fait ne présente ~~ni crime, ni délit, ni contravention~~ **pas d'infraction**, ou qu'il n'existe aucune charge contre l'inculpé, elle déclare qu'il n'y a pas lieu a poursuivre. Dans ce cas, si l'instruction a été ouverte par constitution de partie civile entre les mains du juge d'instruction, la partie civile est condamnée envers l'inculpé à l'indemnité visée à l'article 1022 du Code judiciaire.

Art. 129

Si elle est d'avis que le fait ~~n'est qu'une simple contravention de police ou l'un des délits prévus à l'article 138~~ **constitue une infraction relevant de la compétence du tribunal de police**, l'inculpé sera renvoyé devant le tribunal de police. Les dispositions du présent article et de l'article précédent ne pourront préjudicier aux droits de la partie civile ou de la partie publique, ainsi qu'il sera expliqué ci-après.

Art. 137

Abrogé

Art. 138

~~Il~~ **Le tribunal de police** connaît ~~en outre~~, et sans préjudice du droit du procureur du Roi de procéder à une information ou de requérir instruction ~~sur les délits~~ :

- 1° Des infractions prévues par le Code rural;
- 2° Des infractions prévues par le Code forestier;
- 3° Des infractions à l'arrêté-loi relatif à la répression de l'ivresse, à l'exception de celles prévues par l'article 8 et par les deux premiers alinéas de l'article 11;
- 4° Des infractions aux lois sur la pêche fluviale;
- 5° ;
- 6° des infractions aux lois et règlements sur les barrières, les services publics et réguliers du transport en commun par terre ou par

eau, la voirie par terre ou par eau, et le roulage;

6°bis. des délits prévus aux articles 418 à 420 du Code pénal, lorsque l'homicide, les coups ou blessures résultent d'un accident de la circulation, et à l'article 422 du Code pénal.

6°ter. des délits définis aux articles 22, 23 et 26 de la loi du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs et des recours en cas de saisie desdits véhicules conformément à l'article 21 § 4 de la même loi.

7° Des infractions aux règlements provinciaux, à l'exception de ceux pris par les gouverneurs de provinces et les commissaires d'arrondissement en vertu des articles 128 et 139 de la loi provinciale;

8° Des infractions aux règlements communaux;

9° ...;

10° Des infractions prévues par l'arrêté royal du 6 décembre 1897 relatif à la police du domaine de la guerre;

11° Du délit puni par l'article 4 de la loi du 30 juillet 1922 instituant un permis de tenderie aux oiseaux;

12° Des infractions punies par la loi du 24 juillet 1923 sur la protection des pigeons militaires et la répression de l'emploi des pigeons pour l'espionnage à l'exception de celles prévues par l'article 11;

13° Des infractions punies par les articles 77 à 79 de l'arrêté-loi du 25 février 1947 coordonnant et modifiant les lois sur le régime de retraite des ouvriers mineurs et assimilés;

14° Des infractions punies par les articles 155 et 158 des lois relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés coordonnées le 19 décembre 1939;

15° Des délits dont la connaissance leur est attribuée par une disposition spéciale.

Art. 139

Sont également compétents, le tribunal de police du lieu de l'infraction, celui de la résidence de l'inculpé, celui du siège social de la personne morale, celui du siège d'exploitation de la personne morale et celui du lieu où l'inculpé a été trouvé.

eau, la voirie par terre ou par eau, et le roulage;

~~6°bis. des délits prévus aux articles 418 à 420 du Code pénal, lorsque l'homicide, les coups ou blessures résultent d'un accident de la circulation, et à l'article 422 du Code pénal.~~

6°bis. Des infractions prévues aux articles 107, 107/1 et 218 du Code pénal.

6°ter. des délits définis de l'infraction punie aux articles 22, 23 et 26 de la loi du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs et des recours en cas de saisie desdits véhicules conformément à l'article 21 § 4 de la même loi.

7° Des infractions aux règlements provinciaux, à l'exception de ceux pris par les gouverneurs de provinces et les commissaires d'arrondissement en vertu des articles 128 et 139 de la loi provinciale;

8° Des infractions aux règlements communaux;

9°...;

10° Des infractions prévues par l'arrêté royal du 6 décembre 1897 relatif à la police du domaine de la guerre;

11° Du délit puni de l'infraction punie par l'article 4 de la loi du 30 juillet 1922 instituant un permis de tenderie aux oiseaux;

12° Des infractions punies par la loi du 24 juillet 1923 sur la protection des pigeons militaires et la répression de l'emploi des pigeons pour l'espionnage à l'exception de celles prévues par l'article 11;

13° Des infractions punies par les articles 77 à 79 de l'arrêté-loi du 25 février 1947 coordonnant et modifiant les lois sur le régime de retraite des ouvriers mineurs et assimilés;

14° Des infractions punies par les articles 155 et 158 des lois relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés coordonnées le 19 décembre 1939;

15° Des ~~délits~~ **infractions** dont la connaissance leur est attribuée par une disposition spéciale.

Art. 139

Sont également compétents, le tribunal de police du lieu de l'infraction, celui de la résidence de l'inculpé, celui du siège social de la personne morale, celui du siège d'exploitation de la personne morale et celui du lieu où l'inculpé a été trouvé.

Lorsqu'il s'agira de crimes ou délits commis hors du territoire belge, et qu'aucun des critères visés à l'alinéa 1er ne sera rencontré, seront compétents les tribunaux de la dernière résidence connue de la victime ou, à défaut, ceux de Bruxelles.

Lorsque le tribunal est saisi d'un fait qui a donné lieu à une instruction menée à la suite d'une réquisition du procureur fédéral conformément à l'article 47duodecies, § 3, il est compétent pour en connaître, indépendamment du lieu de l'infraction, du lieu de résidence de l'auteur présumé ou du lieu où celui-ci pourra être trouvé.

Art. 140

Chaque fois qu'il est saisi de délits en vertu de l'article 138, le tribunal de police applique aux prévenus les peines portées par la loi contre ces délits ou peut réduire ces peines en constatant l'existence d'une excuse ou de circonstances atténuantes, si elles sont légalement admissibles.

Art. 145

Les citations pour contravention ou délit relevant de la compétence du tribunal de police seront faites à la requête du ministère public ou de la partie civile.

Elles seront notifiées par un huissier de justice; il en sera laissé copie au prévenu et, le cas échéant, à la personne civilement responsable.

La signification à faire aux personnes pourvues d'un administrateur est faite à cette personne et au domicile ou à la résidence de l'administrateur.

La citation reste valable en cas de remise de l'affaire à une date fixe ou de mise en continuation à une date fixe.

Le prévenu qui ne comprend pas la langue de la procédure reçoit, dans un délai raisonnable, la traduction écrite des passages pertinents de la citation dans une langue qu'il comprend et qu'il a choisie préalablement à la première audition conformément à l'article 47bis du présent Code ou à l'article 16, § 6bis, de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive, pour lui permettre d'avoir connaissance des faits qui lui sont reprochés et de se défendre de manière effective. Les frais de traduction sont à charge de l'Etat. Le secrétariat du parquet se charge de la demande de

Lorsqu'il s'agira ~~de crimes ou délits commis~~ **d'infractions commises** hors du territoire belge, et qu'aucun des critères visés à l'alinéa 1er ne sera rencontré, seront compétents les tribunaux de la dernière résidence connue de la victime ou, à défaut, ceux de Bruxelles.

Lorsque le tribunal est saisi d'un fait qui a donné lieu à une instruction menée à la suite d'une réquisition du procureur fédéral conformément à l'article 47duodecies, § 3, il est compétent pour en connaître, indépendamment du lieu de l'infraction, du lieu de résidence de l'auteur présumé ou du lieu où celui-ci pourra être trouvé.

Art. 140

Abrogé

Art. 145

Les citations pour ~~contravention ou délit~~ **les infractions** relevant de la compétence du tribunal de police seront faites à la requête du ministère public ou de la partie civile.

Elles seront notifiées par un huissier de justice; il en sera laissé copie au prévenu et, le cas échéant, à la personne civilement responsable.

La signification à faire aux personnes pourvues d'un administrateur est faite à cette personne et au domicile ou à la résidence de l'administrateur.

La citation reste valable en cas de remise de l'affaire à une date fixe ou de mise en continuation à une date fixe.

Le prévenu qui ne comprend pas la langue de la procédure reçoit, dans un délai raisonnable, la traduction écrite des passages pertinents de la citation dans une langue qu'il comprend et qu'il a choisie préalablement à la première audition conformément à l'article 47bis du présent Code ou à l'article 16, § 6bis, de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive, pour lui permettre d'avoir connaissance des faits qui lui sont reprochés et de se défendre de manière effective. Les frais de traduction sont à charge de l'Etat. Le secrétariat du parquet se charge de la demande de

traduction du document et de l'envoi de celle-ci.

Le procureur du Roi communique les lieu, jour et heure de la comparution par tout moyen approprié aux victimes connues. Les victimes qui ne comprennent pas la langue de la procédure ont le droit d'obtenir une traduction de ces renseignements dans une langue qu'elles comprennent. La demande doit être déposée au greffe du tribunal compétent. La traduction est fournie dans un délai raisonnable. Les frais de traduction sont à charge de l'Etat.

Art. 154

Les contraventions seront prouvées soit par procès-verbaux ou rapports, soit par témoins à défaut de rapports et procès-verbaux, ou à leur appui.

Nul ne sera admis, à peine de nullité, à faire preuve par témoins outre ou contre le contenu aux procès-verbaux ou rapports des officiers de police ayant reçu de la loi le pouvoir de constater les délits ou les contraventions jusqu'à inscription de faux. Quant aux procès-verbaux et rapports faits par des agents, préposés ou officiers auxquels la loi n'a pas accordé le droit d'en être crus jusqu'à inscription de faux, ils pourront être débattus par des preuves contraires, soit écrites, soit testimoniales, si le tribunal juge à propos de les admettre.

Art. 157

Les témoins qui ne satisferont pas à la citation pourront y être contraints par le tribunal, qui, à cet effet et sur la réquisition du ministère public, prononcera dans la même audience, sur le premier défaut, l'amende, et en cas d'un second défaut, la contrainte par corps.

Art. 158

Le témoin ainsi condamné à l'amende sur le premier défaut, et qui, sur la seconde citation, produira devant le tribunal des excuses légitimes, pourra, sur les conclusions du ministère public, être déchargé de l'amende.

Si le témoin n'est pas cité à nouveau, il pourra volontairement comparaître par lui, ou par un fondé de procuration spéciale, à

traduction du document et de l'envoi de celle-ci.

Le procureur du Roi communique les lieu, jour et heure de la comparution par tout moyen approprié aux victimes connues. Les victimes qui ne comprennent pas la langue de la procédure ont le droit d'obtenir une traduction de ces renseignements dans une langue qu'elles comprennent. La demande doit être déposée au greffe du tribunal compétent. La traduction est fournie dans un délai raisonnable. Les frais de traduction sont à charge de l'Etat.

Art. 154

~~Les contraventions seront prouvées~~ **Les infractions seront prouvées** devant le tribunal de police soit par procès-verbaux ou rapports, soit par témoins à défaut de rapports et procès-verbaux, ou à leur appui.

Nul ne sera admis, à peine de nullité, à faire preuve par témoins outre ou contre le contenu aux procès-verbaux ou rapports des officiers de police ayant reçu de la loi le pouvoir de constater les ~~délits ou les contraventions~~ **infractions** jusqu'à inscription de faux. Quant aux procès-verbaux et rapports faits par des agents, préposés ou officiers auxquels la loi n'a pas accordé le droit d'en être crus jusqu'à inscription de faux, ils pourront être débattus par des preuves contraires, soit écrites, soit testimoniales, si le tribunal juge à propos de les admettre.

Art. 157

Les témoins qui ne satisferont pas à la citation pourront y être contraints par le tribunal, qui, à cet effet et sur la réquisition du ministère public, prononcera dans la même audience, sur le premier défaut, ~~l'amende~~ **la peine prévue par la loi**, et en cas d'un second défaut, la contrainte par corps.

Art. 158

Le témoin ainsi condamné ~~à l'amende~~ **à une peine** sur le premier défaut, et qui, sur la seconde citation, produira devant le tribunal des excuses légitimes, pourra, sur les conclusions du ministère public, être déchargé ~~de l'amende de cette peine~~.

Si le témoin n'est pas cité à nouveau, il pourra volontairement comparaître par lui, ou par un fondé de procuration spéciale, à

l'audience suivante, pour présenter ses excuses, et obtenir, s'il y a lieu, décharge de l'amende.

Art. 159

Si le fait ne présente ni délit ni contravention de police, le tribunal annulera la citation et tout ce qui aurait suivi, et statuera par le même jugement sur les demandes en dommages-intérêts.

Art. 160

Si le fait est une infraction qui emporte une peine correctionnelle ou plus grave, le tribunal renverra les parties devant le procureur du Roi sans préjudice des compétences prévues à l'article 138.

Art. 163

Tout jugement définitif de condamnation sera motivé. Le jugement énonce la disposition de la loi dont il est fait application. L'article 190, alinéas 3 à 7, s'applique par analogie au tribunal de police.

L'article 195, alinéas 2 à 4, s'applique par analogie au tribunal de police.

Lorsque la déchéance du droit de conduire un véhicule, un aéronef et une monture est prononcée, le jugement indique également, d'une manière qui peut être succincte mais doit être précise, les raisons du choix de cette peine. Il justifie en outre sa durée.

Lorsqu'il condamne à une peine d'amende, le juge tient compte, pour la détermination de son montant, des éléments invoqués par le prévenu eu égard à sa situation sociale.

Le juge peut prononcer une peine d'amende inférieure au minimum légal, si le contrevenant soumet un document quelconque qui apporte la preuve de sa situation financière précaire.

Si des éléments de la médiation sont portés à la connaissance du juge conformément à l'article 555, § 1er, il en est fait mention dans le jugement. Le juge peut en tenir compte et le mentionne, le cas échéant, dans le jugement.

Art. 165, alinéa 2

Art. 179

l'audience suivante, pour présenter ses excuses, et obtenir, s'il y a lieu, décharge de l'amende.

Art. 159

Si le fait ~~ne présente ni délit ni contravention de police~~ **ne constitue pas une infraction**, le tribunal annulera la citation et tout ce qui aurait suivi, et statuera par le même jugement sur les demandes en dommages-intérêts.

Art. 160

Si le fait est une infraction qui ~~emporte une peine correctionnelle ou plus grave~~ **ne relève pas de compétence du tribunal de police**, le tribunal renverra les parties devant le procureur du Roi ~~sans préjudice des compétences prévues à l'article 138.~~

Art. 163

Tout jugement définitif de condamnation sera motivé. Le jugement énonce la disposition de la loi dont il est fait application. L'article 190, alinéas 3 à 7, s'applique par analogie au tribunal de police.

L'article 195, alinéas 2 à 4, s'applique par analogie au tribunal de police.

Lorsque la déchéance du droit de conduire un véhicule, un aéronef et une monture est prononcée, le jugement indique également, d'une manière qui peut être succincte mais doit être précise, les raisons du choix de cette peine. Il justifie en outre sa durée.

~~Lorsqu'il condamne à une peine d'amende, le juge tient compte, pour la détermination de son montant, des éléments invoqués par le prévenu eu égard à sa situation sociale.~~

Le juge peut prononcer une peine d'amende inférieure au minimum légal, si le contrevenant soumet un document quelconque qui apporte la preuve de sa situation financière précaire.

Si des éléments de la médiation sont portés à la connaissance du juge conformément à l'article 555, § 1er, il en est fait mention dans le jugement. Le juge peut en tenir compte et le mentionne, le cas échéant, dans le jugement.

Art. 165, alinéa 2 (modification uniquement dans le texte néerlandais)

Art. 179

Sans préjudice de la compétence attribuée à d'autres juridictions, les tribunaux de première instance connaissent, sous le titre de tribunaux correctionnels, de tous les délits dont la peine excède sept jours d'emprisonnement et vingt-cinq francs d'amende.

Art. 181

S'il se commet un délit correctionnel dans l'enceinte et pendant la durée de l'audience, le président dressera procès-verbal du fait, entendra le prévenu et les témoins, et le tribunal appliquera, sans désenparer, les peines prononcées par la loi.

Cette disposition aura son exécution pour les délits correctionnels commis dans l'enceinte et pendant la durée des audiences de nos cours, et même des audiences du tribunal civil, sans préjudice de l'appel de droit des jugements rendus dans ce cas par les tribunaux civils ou correctionnels.

Art. 182

Le tribunal sera saisi, en matière correctionnelle, de la connaissance des délits de sa compétence, soit par le renvoi qui lui en sera fait d'après les articles 130 et 160 ci-dessus, soit par la citation donnée directement à l'inculpé et aux personnes civilement responsables du délit par la partie civile, et, dans tous les cas, par le procureur du Roi, soit par la convocation de l'inculpé par procès-verbal, conformément à l'article 216quater, soit par la convocation aux fins de comparution immédiate, conformément à l'article 216quinquies. La citation à faire aux personnes pourvues d'un administrateur est également faite au domicile ou à la résidence de celui-ci. Les parties peuvent également comparaître volontairement et sur un simple avertissement sans qu'il soit besoin de citation.

Le procureur du Roi communique les lieu, jour et heure de la comparution par tout moyen approprié aux victimes connues.

Les victimes qui ne comprennent pas la langue de la procédure ont le droit d'obtenir

Sans préjudice de la compétence attribuée à d'autres juridictions, les tribunaux de première instance connaissent, sous le titre de tribunaux correctionnels, de ~~tous les délits dont la peine excède sept jours d'emprisonnement et vingt-cinq francs d'amende~~ **qui ne relèvent pas de la compétence de la cour d'assises ou du tribunal de police ou une autre juridiction compétente.**

Art. 181

S'il se commet ~~un délit correctionnel~~ **une infraction relevant de la compétence du tribunal correctionnel** dans l'enceinte et pendant la durée de l'audience, le président dressera procès-verbal du fait, entendra le prévenu et les témoins, et le tribunal appliquera, sans désenparer, les peines prononcées par la loi.

Cette disposition aura son exécution ~~pour les délits correctionnels commis~~ **pour les infractions relevant de la compétence du tribunal correctionnel commises** dans l'enceinte et pendant la durée des audiences de nos cours, et même des audiences du tribunal civil, sans préjudice de l'appel de droit des jugements rendus dans ce cas par les tribunaux civils ou correctionnels.

Art. 182

Le tribunal **correctionnel** sera saisi, ~~en matière correctionnelle~~, de la connaissance des délits de sa compétence, soit par le renvoi qui lui en sera fait d'après les articles 130 et 160 ci-dessus, soit par la citation donnée directement à l'inculpé et aux personnes civilement responsables ~~du délit par la partie civile, et, dans tous les cas de l'infraction~~, par le procureur du Roi, soit par la convocation de l'inculpé par procès-verbal, conformément à l'article 216quater, soit par la convocation aux fins de comparution immédiate, conformément à l'article 216quinquies. **Le tribunal correctionnel sera également saisi pour les infractions punissables d'une peine de niveau 1, 2 ou 3 par la citation donnée directement à l'inculpé et aux personnes civilement responsables de l'infraction par la partie civile.** La citation à faire aux personnes pourvues d'un administrateur est également faite au domicile ou à la résidence de celui-ci. Les parties peuvent également comparaître volontairement et

une traduction de ces renseignements dans une langue qu'elles comprennent. La demande doit être déposée au greffe du tribunal compétent. La traduction est fournie dans un délai raisonnable. Les frais de traduction sont à charge de l'Etat. La citation reste valable en cas de remise de l'affaire à une date fixe ou de mise en continuation à une date fixe.

Art. 189

La preuve des délits correctionnels se fera de la manière prescrite aux articles 154 à 156, concernant les contraventions de police. Les dispositions des articles 145, alinéa 5, 152, 152bis, 157, 158, 158bis, 158ter, 158quater, 159, 160, 161 et 164 sont communes aux tribunaux correctionnels.

Art. 190

L'instruction sera publique, à peine de nullité. Lorsque les poursuites sont fondées sur les articles 417/7 à 417/36, 417/38, 417/44, 417/46, 417/47, 417/56, 433quater/1, 433quater/4 ou sur l'article 433quinquies du Code pénal en cas d'exploitation de la prostitution ou d'autres formes d'exploitation sexuelle, la juridiction de jugement peut ordonner le huis clos à la demande de l'une des parties ou de la victime, notamment en vue de la protection de leur vie privée.

Le procureur du Roi, la partie civile ou son défenseur, exposeront l'affaire; les procès-verbaux ou rapports, s'il en a été dressé, seront lus par le greffier; les témoins pour et contre seront entendus, s'il y a lieu, et les reproches proposés et jugés; les pièces pouvant servir à conviction ou à décharge seront représentées aux témoins et aux parties; le prévenu sera interrogé; le prévenu et les personnes civilement responsables ou leur avocat proposeront leur défense; le procureur du Roi résumera l'affaire et donnera ses conclusions; le prévenu et les personnes civilement responsables du délit ou leur avocat pourront répliquer.

Le dispositif du jugement sera prononcé de suite, ou, au plus tard, à l'audience qui suivra

sur un simple avertissement sans qu'il soit besoin de citation.

Le procureur du Roi communique les lieu, jour et heure de la comparution par tout moyen approprié aux victimes connues.

Les victimes qui ne comprennent pas la langue de la procédure ont le droit d'obtenir une traduction de ces renseignements dans une langue qu'elles comprennent. La demande doit être déposée au greffe du tribunal compétent. La traduction est fournie dans un délai raisonnable. Les frais de traduction sont à charge de l'Etat.

Art. 189

La preuve des ~~délits correctionnels~~ **infractions relevant de la compétence du tribunal correctionnel** se fera de la manière prescrite aux articles 154 à 156, ~~concernant les contraventions de police.~~ Les dispositions des articles 145, alinéa 5, 152, 152bis, 157, 158, 158bis, 158ter, 158quater, 159, 160, 161 et 164 sont communes aux tribunaux correctionnels.

Art. 190

L'instruction sera publique, à peine de nullité. Lorsque les poursuites sont fondées ~~sur les articles 417/7 à 417/36, 417/38, 417/44, 417/46, 417/47, 417/56, 433quater/1, 433quater/4 ou sur l'article 433quinquies~~ **les articles 134 à 163, 165, 171, 173, 174, 187, 258, 265 ou sur l'article 268** du Code pénal en cas d'exploitation de la prostitution ou d'autres formes d'exploitation sexuelle, la juridiction de jugement peut ordonner le huis clos à la demande de l'une des parties ou de la victime, notamment en vue de la protection de leur vie privée.

Le procureur du Roi, la partie civile ou son défenseur, exposeront l'affaire; les procès-verbaux ou rapports, s'il en a été dressé, seront lus par le greffier; les témoins pour et contre seront entendus, s'il y a lieu, et les reproches proposés et jugés; les pièces pouvant servir à conviction ou à décharge seront représentées aux témoins et aux parties; le prévenu sera interrogé; le prévenu et les personnes civilement responsables ou leur avocat proposeront leur défense; le procureur du Roi résumera l'affaire et donnera ses conclusions; le prévenu et les personnes civilement responsables ~~du délit~~ **de l'infraction** ou leur avocat pourront

celle où les débats ont été clos.

Le dispositif du jugement est enregistré intégralement dans la banque de données visée à l'article 782bis du Code judiciaire. Dans la banque de données, les jugements sont anonymisés selon les modalités déterminées par le Roi, même en l'absence des autres juges mais en présence du ministère public.

Le jugement pseudonymisé est publié via le Registre central visé à l'article 782, § 4, du Code judiciaire dans un délai raisonnable.

La juridiction qui s'apprête à rendre le jugement peut, par dérogation à l'alinéa 4 et par une décision motivée qui est reprise dans le jugement, d'office ou à la demande d'une partie, et après avoir entendu les parties, interdire la publication du jugement pseudonymisé, ou décider d'omettre, dans le jugement pseudonymisé accessible au public, certaines parties de la motivation de ce jugement si la publication de ce jugement pseudonymisé ou des parties concernées porte atteinte de manière disproportionnée au droit à la protection de la vie privée des parties ou d'autres personnes impliquées dans l'affaire, ou à leurs autres droits fondamentaux ou libertés fondamentales reconnus dans la Constitution et dans les instruments internationaux qui lient la Belgique. Si la juridiction fait usage de cette possibilité, le jugement est prononcé dans son intégralité, ou est mis à la disposition du public dans la salle d'audience jusqu'à la fin de l'audience. La décision de la juridiction sur l'étendue de la pseudonymisation ou interdisant la publication du jugement pseudonymisé, n'est susceptible d'aucun recours.

Si la publication visée à l'alinéa 4 est impossible, le président prononce le jugement dans son intégralité, ou le met à la disposition du public dans la salle d'audience jusqu'à la fin de l'audience. La publication est faite dès que l'impossibilité cesse d'exister.

Sans préjudice de l'alinéa 4, le président de la chambre qui a rendu le jugement peut, dans tous les cas, soit d'office soit à la demande motivée d'une des parties, décider de ne pas limiter le prononcé du jugement en audience publique au dispositif.

répliquer. Le dispositif du jugement sera prononcé de suite, ou, au plus tard, à l'audience qui suivra celle où les débats ont été clos.

Le dispositif du jugement est enregistré intégralement dans la banque de données visée à l'article 782bis du Code judiciaire. Dans la banque de données, les jugements sont anonymisés selon les modalités déterminées par le Roi, même en l'absence des autres juges mais en présence du ministère public.

Le jugement pseudonymisé est publié via le Registre central visé à l'article 782, § 4, du Code judiciaire dans un délai raisonnable.

La juridiction qui s'apprête à rendre le jugement peut, par dérogation à l'alinéa 4 et par une décision motivée qui est reprise dans le jugement, d'office ou à la demande d'une partie, et après avoir entendu les parties, interdire la publication du jugement pseudonymisé, ou décider d'omettre, dans le jugement pseudonymisé accessible au public, certaines parties de la motivation de ce jugement si la publication de ce jugement pseudonymisé ou des parties concernées porte atteinte de manière disproportionnée au droit à la protection de la vie privée des parties ou d'autres personnes impliquées dans l'affaire, ou à leurs autres droits fondamentaux ou libertés fondamentales reconnus dans la Constitution et dans les instruments internationaux qui lient la Belgique. Si la juridiction fait usage de cette possibilité, le jugement est prononcé dans son intégralité, ou est mis à la disposition du public dans la salle d'audience jusqu'à la fin de l'audience. La décision de la juridiction sur l'étendue de la pseudonymisation ou interdisant la publication du jugement pseudonymisé, n'est susceptible d'aucun recours.

Si la publication visée à l'alinéa 4 est impossible, le président prononce le jugement dans son intégralité, ou le met à la disposition du public dans la salle d'audience jusqu'à la fin de l'audience. La publication est faite dès que l'impossibilité cesse d'exister.

Sans préjudice de l'alinéa 4, le président de la chambre qui a rendu le jugement peut, dans tous les cas, soit d'office soit à la demande motivée d'une des parties, décider de ne pas limiter le prononcé du jugement en audience publique au dispositif.

Art. 190sexies, §1er

§ 1er. Pour autant qu'il soit satisfait à l'alinéa 4 et qu'il s'agisse de faits qui ne paraissent pas être de nature à devoir être punis d'un emprisonnement correctionnel principal de plus de cinq ans ou d'une peine plus lourde et pour autant que des éléments du dossier indiquent que les faits sont liés à une problématique de dépendance, d'agressivité ou psychosociale, le tribunal peut, soit d'office, soit à la demande du ministère public, soit à la demande du prévenu ou de son avocat, procéder à l'imposition d'un trajet restauratif conformément au présent article.

Les conditions suivantes doivent être remplies pour ce faire:

1° le prévenu ne nie pas les faits qui lui sont reprochés, reconnaît l'existence d'une problématique sous-jacente de dépendance, d'agressivité ou psychosociale dans son chef, et est motivé à y travailler;

2° le prévenu n'est pas suivi au moment de la comparution devant le tribunal, par un service des communautés en raison de la même problématique;

3° le prévenu ne peut relever de la compétence du juge de l'application des peines ou du tribunal de l'application des peines;

4° le prévenu a donné son consentement libre et éclairé au trajet restauratif.

Dans la mesure où une chambre spécialisée a été mise en place à cet effet au sein du tribunal, les affaires dans lesquelles il existe une problématique sous-jacente et pour lesquelles un trajet restauratif est envisagé en application du présent article, sont traitées par cette chambre.

Le tribunal conclut un protocole avec le parquet, le barreau et les partenaires chargés de la mise en œuvre des trajets restauratifs. Le protocole précise la manière dont le suivi et le flux d'informations sont organisés.

Lors des audiences, un ou plusieurs services chargés de l'exécution des trajets restauratifs sont présents et fournissent des explications, si nécessaire.

Art. 191

Si le fait n'est réputé ni délit ni contravention de police, le tribunal annulera l'instruction, la citation et tout ce qui aura suivi, renverra le

Art. 190sexies, §1er

§ 1er. Pour autant qu'il soit satisfait à l'alinéa 4 et qu'il s'agisse de faits qui ne paraissent pas être de nature à devoir être punis d'un ~~emprisonnement correctionnel principal de plus de cinq ans~~ **d'une peine de niveau 4** ou d'une peine plus lourde et pour autant que des éléments du dossier indiquent que les faits sont liés à une problématique de dépendance, d'agressivité ou psychosociale, le tribunal peut, soit d'office, soit à la demande du ministère public, soit à la demande du prévenu ou de son avocat, procéder à l'imposition d'un trajet restauratif conformément au présent article.

Les conditions suivantes doivent être remplies pour ce faire:

1° le prévenu ne nie pas les faits qui lui sont reprochés, reconnaît l'existence d'une problématique sous-jacente de dépendance, d'agressivité ou psychosociale dans son chef, et est motivé à y travailler;

2° le prévenu n'est pas suivi au moment de la comparution devant le tribunal, par un service des communautés en raison de la même problématique;

3° le prévenu ne peut relever de la compétence du juge de l'application des peines ou du tribunal de l'application des peines;

4° le prévenu a donné son consentement libre et éclairé au trajet restauratif.

Dans la mesure où une chambre spécialisée a été mise en place à cet effet au sein du tribunal, les affaires dans lesquelles il existe une problématique sous-jacente et pour lesquelles un trajet restauratif est envisagé en application du présent article, sont traitées par cette chambre.

Le tribunal conclut un protocole avec le parquet, le barreau et les partenaires chargés de la mise en œuvre des trajets restauratifs. Le protocole précise la manière dont le suivi et le flux d'informations sont organisés.

Lors des audiences, un ou plusieurs services chargés de l'exécution des trajets restauratifs sont présents et fournissent des explications, si nécessaire.

Art. 191

Si le fait ~~n'est réputé ni délit ni contravention de police~~ **ne constitue pas une infraction**, le tribunal annulera l'instruction, la citation et

prévenu, et statuera sur les demandes en dommages-intérêts.

Art. 192

Si le fait n'est qu'une contravention de police ou un délit dont la connaissance est attribuée au juge de police par l'article 138, le tribunal applique la peine et statue, s'il y a lieu, sur les dommages-intérêts.

Art. 193

Si le fait est de nature à mériter une peine criminelle, le tribunal pourra décerner de suite le mandat de dépôt ou le mandat d'arrêt; et il renverra le prévenu devant le juge d'instruction compétent.

Art. 195

Tout jugement de condamnation énonce les faits dont les personnes citées sont jugées coupables ou responsables, la peine, les condamnations civiles et la disposition de la loi dont il est fait application.

Le jugement contient, outre les motifs et le dispositif:

1° l'indication du juge ou du tribunal dont il émane; les noms des membres du siège, du magistrat du ministère public et du greffier qui a assisté au prononcé;

2° les nom, prénom et domicile des parties, leur date de naissance, et, le cas échéant, leur numéro de registre national, la nationalité, la référence dactyloscopique unique, numéro d'identification dans le registre bis ou numéro d'entreprise;

3° l'objet de la demande et le cas échéant la réponse aux conclusions des parties;

4° la mention que le ministère public a formulé sa réquisition à l'audience;

5° la mention et la date de la prononciation en audience publique.

Le greffier vérifie immédiatement préalablement à la signature du jugement ou la constatation de l'impossibilité de le signer l'exactitude des mentions visées à l'alinéa 2, 2°, à l'exception du numéro d'identification dans le registre bis et e la référence dactyloscopique unique.

Le jugement contient, le cas échéant, l'indication du nom des avocats.

Le jugement indique, d'une manière qui peut être succincte mais doit être précise,

tout ce qui aura suivi, renverra le prévenu, et statuera sur les demandes en dommages-intérêts.

Art. 192

Si le fait ~~n'est qu'une contravention de police ou un délit~~ **est une infraction** dont la connaissance est attribuée au juge de police par l'article 138, le tribunal applique la peine et statue, s'il y a lieu, sur les dommages-intérêts.

Art. 193

Si le fait est de nature à ~~mériter une peine criminelle~~ **relever de la compétence de la cour d'assises**, le tribunal pourra décerner de suite le mandat de dépôt ou le mandat d'arrêt; et il renverra le prévenu devant le juge d'instruction compétent.

Art. 195

Tout jugement de condamnation énonce les faits dont les personnes citées sont jugées coupables ou responsables, la peine, les condamnations civiles et la disposition de la loi dont il est fait application.

Le jugement contient, outre les motifs et le dispositif:

1° l'indication du juge ou du tribunal dont il émane; les noms des membres du siège, du magistrat du ministère public et du greffier qui a assisté au prononcé;

2° les nom, prénom et domicile des parties, leur date de naissance, et, le cas échéant, leur numéro de registre national, la nationalité, la référence dactyloscopique unique, numéro d'identification dans le registre bis ou numéro d'entreprise;

3° l'objet de la demande et le cas échéant la réponse aux conclusions des parties;

4° la mention que le ministère public a formulé sa réquisition à l'audience;

5° la mention et la date de la prononciation en audience publique.

Le greffier vérifie immédiatement préalablement à la signature du jugement ou la constatation de l'impossibilité de le signer l'exactitude des mentions visées à l'alinéa 2, 2°, à l'exception du numéro d'identification dans le registre bis et e la référence dactyloscopique unique.

Le jugement contient, le cas échéant, l'indication du nom des avocats.

Le jugement indique, d'une manière qui peut être succincte mais doit être précise,

les raisons du choix que le juge fait de telle peine ou mesure parmi celles que la loi lui permet de prononcer. Il justifie en outre le degré de chacune des peines ou mesures prononcées. Lorsqu'il condamne à une peine d'amende, il tient compte, pour la détermination de son montant, des éléments invoqués par le prévenu eu égard à sa situation sociale.

Le cas échéant, le jugement de condamnation mentionne si la personne condamnée réunit les conditions déterminées à l'article 25, § 2, d) ou e), ou à l'article 26, § 2, d) ou e), de la loi du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine.

En cas de condamnation à une peine privative de liberté dont la partie à exécuter s'élève à plus de trois ans et à moins de trente ans pour des faits visés dans le livre II, titres Ier, I^{er}bis et I^{er}ter, dans l'article 417/12, dans l'article 394, s'ils ont été commis à l'égard d'un ou plusieurs fonctionnaires de police en raison de leur qualité, dans l'article 417/2 alinéa 3, 2°, ou dans l'article 428, § 5, du Code pénal, le jugement peut établir que la libération conditionnelle ou la mise en liberté provisoire en vue d'éloignement du territoire ou en vue de remise ne peut être accordée qu'après que la personne condamnée a subi deux tiers de cette peine.

En cas de condamnation à un emprisonnement correctionnel de trente ans ou plus, le jugement peut établir que la libération conditionnelle ou la mise en liberté provisoire en vue d'éloignement du territoire ou en vue de remise ne peut être accordée qu'après que la personne condamnée a subi plus de quinze ans et maximum vingt-cinq ans de cette peine.

Le juge peut prononcer une peine d'amende inférieure au minimum légal, si le contrevenant soumet un document quelconque qui apporte la preuve de sa situation financière précaire.

Le deuxième alinéa n'est pas applicable lorsque le tribunal statue en degré d'appel, sauf lorsqu'il prononce une déchéance du droit de conduire un véhicule, un aéronef et une

monture.

Si des éléments de la médiation sont portés

les raisons du choix que le juge fait de telle peine ou mesure parmi celles que la loi lui permet de prononcer. Il justifie en outre le degré de chacune des peines ou mesures prononcées. ~~Lorsqu'il condamne à une peine d'amende, il tient compte, pour la détermination de son montant, des éléments invoqués par le prévenu eu égard à sa situation sociale.~~

Le cas échéant, le jugement de condamnation mentionne si la personne condamnée réunit les conditions déterminées à l'article 25, § 2, d) ou e), ou à l'article 26, § 2, d) ou e), de la loi du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine.

En cas de condamnation à une peine privative de liberté dont la partie à exécuter s'élève à plus de trois ans et à moins de trente ans pour des faits visés ~~dans le livre II, titres Ier, I^{er}bis et I^{er}ter, dans l'article 417/12, dans l'article 394, s'ils ont été commis à l'égard d'un ou plusieurs fonctionnaires de police en raison de leur qualité, dans l'article 417/2 alinéa 3, 2°, ou dans l'article 428, § 5~~ **dans le livre II, titre Ier, titre 4, chapitre 1er et titre 8, chapitres 1er à 3, dans l'article 97, dans l'article 139, s'ils ont été commis à l'égard d'un ou plusieurs fonctionnaires de police en raison de leur qualité, dans l'article 118 ou dans l'article 225**, du Code pénal, le jugement peut établir que la libération conditionnelle ou la mise en liberté provisoire en vue d'éloignement du territoire ou en vue de remise ne peut être accordée qu'après que la personne condamnée a subi deux tiers de cette peine.

En cas de condamnation à un emprisonnement ~~correctionnel~~ de trente ans ou plus, le jugement peut établir que la libération conditionnelle ou la mise en liberté provisoire en vue d'éloignement du territoire ou en vue de remise ne peut être accordée qu'après que la personne condamnée a subi plus de quinze ans et maximum vingt-cinq ans de cette peine.

~~Le juge peut prononcer une peine d'amende inférieure au minimum légal, si le contrevenant soumet un document quelconque qui apporte la preuve de sa situation financière précaire.~~

à la connaissance du juge conformément à l'article 555, § 1er, il en est fait mention dans le jugement. Le juge peut en tenir compte et le mentionne, le cas échéant, dans le jugement.

Si le juge prononce une peine privative de liberté effective ou l'internement, il informe les parties de l'exécution de cette peine privative de liberté ou de cette mesure et des éventuelles modalités d'exécution de la peine ou de l'internement.

Il informe également la partie civile des possibilités d'être entendue dans le cadre de l'exécution de la peine ou de l'internement au sujet des conditions qui doivent être imposées dans l'intérêt de la partie civile.

~~Le deuxième alinéa~~ cinquième alinéa n'est pas applicable lorsque le tribunal statue en degré d'appel, sauf lorsqu'il prononce une déchéance du droit de conduire un véhicule, un aéronef et une monture.

Si des éléments de la médiation sont portés à la connaissance du juge conformément à l'article 555, § 1er, il en est fait mention dans le jugement. Le juge peut en tenir compte et le mentionne, le cas échéant, dans le jugement.

Si le juge prononce une peine privative de liberté effective ou l'internement, il informe les parties de l'exécution de cette peine privative de liberté ou de cette mesure et des éventuelles modalités d'exécution de la peine ou de l'internement.

Il informe également la partie civile des possibilités d'être entendue dans le cadre de l'exécution de la peine ou de l'internement au sujet des conditions qui doivent être imposées dans l'intérêt de la partie civile.

Art. 196/1, alinéa 5

En outre, le greffier communique à l'Organe Central pour la Saisie et la Confiscation, par voie électronique ou par lettre simple, une copie de tout jugement de condamnation emportant la confiscation spéciale prévue à l'article 197bis, ainsi qu'une copie de l'extrait de ce jugement.

Art. 196/1, alinéa 5

En outre, le greffier communique à l'Organe Central pour la Saisie et la Confiscation, par voie électronique ou par lettre simple, une copie de tout jugement de condamnation emportant la confiscation ~~spéciale~~ prévue à l'article 197bis, ainsi qu'une copie de l'extrait de ce jugement.

Art. 197bis, §3, alinéa 1er

Lorsque la décision de condamnation porte confiscation spéciale de choses ou de sommes se trouvant ou à recouvrer hors du Royaume, le ministère public transmet une copie des pièces pertinentes du dossier répressif au ministre de la Justice. Il en avise l'Organe central pour la saisie et la confiscation par l'envoi d'une copie.

Art. 197bis, §3, alinéa 1er

Lorsque la décision de condamnation porte confiscation ~~spéciale~~ de choses ou de sommes se trouvant ou à recouvrer hors du Royaume, le ministère public transmet une copie des pièces pertinentes du dossier répressif au ministre de la Justice. Il en avise l'Organe central pour la saisie et la confiscation par l'envoi d'une copie.

Art. 210, alinéa 1er

Avant que les juges émettent leur opinion, le prévenu, soit qu'il ait été acquitté, soit qu'il ait été condamné, les personnes civilement responsables du délit, la partie civile, ou leur avocat et le procureur général seront entendus sur les griefs précis élevés contre le jugement et dans l'ordre qui sera réglé par le juge. Le prévenu ou son avocat, s'il le demande, aura toujours le dernier la parole.

Art. 210, alinéa 1er

Avant que les juges émettent leur opinion, le prévenu, soit qu'il ait été acquitté, soit qu'il ait été condamné, les personnes civilement responsables ~~du délit de l'infraction~~, la partie civile, ou leur avocat et le procureur général seront entendus sur les griefs précis élevés contre le jugement et dans l'ordre qui sera réglé par le juge. Le prévenu ou son avocat, s'il le demande, aura toujours le dernier la parole.

Art. 212

Si le jugement est réformé parce que le fait n'est réputé délit ni contravention de police par aucune loi, la cour renverra le prévenu, et statuera, s'il y a lieu, sur ses dommages-intérêts.

Art. 213

Si le jugement est annulé parce que le fait ne présente qu'une contravention de police, et si la partie publique ou la partie civile n'ont pas demandé le renvoi, la cour prononcera la peine, et statuera également, s'il y a lieu, sur les dommages-intérêts.

Art. 214

Si le jugement est annulé parce que le délit est de nature à mériter une peine criminelle, la cour décernera, s'il y a lieu, le mandat de dépôt, ou même le mandat d'arrêt, et renverra le prévenu devant le fonctionnaire public compétent, autre toutefois que celui qui aura rendu le jugement ou fait l'instruction.

Art. 215bis

La partie civile, le prévenu, la partie publique, les personnes civilement responsables du délit, pourront se pourvoir en cassation contre le jugement.

Art. 216, §1er

§ 1er. Pour les faits qui ne paraissent pas être de nature à devoir être punis d'un emprisonnement correctionnel principal de plus de cinq ans, le procureur du Roi peut, soit d'office, soit à la demande du suspect, de l'inculpé ou du prévenu ou de son avocat, proposer l'application de la procédure de reconnaissance préalable de culpabilité définie au présent article si le suspect, l'inculpé ou le prévenu reconnaît être coupable des faits qui lui sont imputés.

Dans ce cas, il peut proposer l'application de toutes peines et mesures principales et accessoires que le juge pourrait légalement prononcer, éventuellement assorties des modalités prévues par la loi, en ce compris la suspension du prononcé de la condamnation et la simple déclaration de culpabilité et avec application, le cas échéant, de l'article 65, alinéa 2, du Code

Art. 212

Si le jugement est réformé parce que le fait ~~n'est réputé délit ni contravention de police par aucune loi~~ **ne constitue pas une infraction**, la cour renverra le prévenu, et statuera, s'il y a lieu, sur ses dommages-intérêts.

Art. 213

Abrogé

Art. 214

Si le jugement est annulé parce que le ~~délit est de nature à mériter une peine criminelle~~ **le fait est de nature à relever de la compétence de la cour d'assises**, la cour décernera, s'il y a lieu, le mandat de dépôt, ou même le mandat d'arrêt, et renverra le prévenu devant le fonctionnaire public compétent, autre toutefois que celui qui aura rendu le jugement ou fait l'instruction.

Art. 215bis

La partie civile, le prévenu, la partie publique, les personnes civilement responsables ~~du délit de l'infraction~~, pourront se pourvoir en cassation contre le jugement.

Art. 216, §1er

§ 1er. Pour les faits qui ne paraissent pas être de nature à devoir être punis d'un ~~emprisonnement correctionnel principal de plus de cinq ans~~ **d'une peine de niveau 4 ou d'une peine plus lourde**, le procureur du Roi peut, soit d'office, soit à la demande du suspect, de l'inculpé ou du prévenu ou de son avocat, proposer l'application de la procédure de reconnaissance préalable de culpabilité définie au présent article si le suspect, l'inculpé ou le prévenu reconnaît être coupable des faits qui lui sont imputés.

Dans ce cas, il peut proposer l'application de toutes peines et mesures principales et accessoires que le juge pourrait légalement prononcer, éventuellement assorties des modalités prévues par la loi, en ce compris la suspension du prononcé de la condamnation et la ~~simple déclaration de culpabilité~~ **condamnation par déclaration**

pénal.

Cette procédure ne s'applique pas aux faits:

1° qui seraient punissables, s'ils n'étaient transmués en délits, d'une peine maximale supérieure à vingt ans de réclusion;

2° visés aux articles 417/11 à 417/22 du Code pénal;

3° visés aux articles 417/25 à 417/41, 417/44 à 417/47, 417/52 et 417/54 du Code pénal s'ils sont commis sur des mineurs ou à l'aide de mineurs;

4° visés aux articles 393 à 397 du Code pénal.

Art. 216/7

§ 1er. Le ministère public peut, à condition de le mentionner dans le mémorandum, en prenant en considération la proportionnalité par rapport à l'infraction commise par la personne visée à l'article 216/1 et par rapport à l'infraction à propos de laquelle les déclarations sont effectuées, en prenant particulièrement en compte la gravité des conséquences possibles:

1° promettre une peine d'un niveau inférieur avec application de la réduction de peine, conformément aux articles 80 et 81 du Code pénal, concernant les crimes avec violences ou menaces et les crimes figurant au titre 1er du livre 2 du Code pénal qui ont été commis ou tentés par la personne visée à l'article 216/1;

2° promettre une peine d'un niveau inférieur avec application de la réduction de peine, conformément à l'article 85 du Code pénal, concernant les délits avec violences ou menaces, et les délits figurant au titre 1er du livre 2 du Code pénal qui ont été commis ou tentés par la personne visée à l'article 216/1;

3° promettre une reconnaissance simple de culpabilité, ou une peine inférieure à la peine légale minimale prévue, ou encore une peine sous surveillance électronique, une peine de travail ou une peine de probation autonome, concernant les crimes sans violences ou menaces et les délits sans violences ou menaces qui ont été commis ou tentés par la personne visée à l'article 216/1, à l'exclusion des crimes et délits repris au titre 1er du livre 2 du Code pénal;

de culpabilité et avec application, le cas échéant, de l'article 65, alinéa 2 l'article 62, du Code pénal.

Cette procédure ne s'applique pas aux faits:

1° qui seraient punissables, s'ils n'étaient transmués en délits, d'une peine maximale supérieure à vingt ans de réclusion;

2° visés ~~aux articles 417/11 à 417/22~~ **aux articles 138 à 149** du Code pénal;

3° visés ~~aux articles 417/25 à 417/41, 417/44 à 417/47, 417/52 et 417/54~~ **aux articles 152 à 168, 171 à 174, 177 à 179, 183, 185** du Code pénal s'ils sont commis sur des mineurs ou à l'aide de mineurs;

4° visés ~~aux articles 393 à 397~~ **aux articles 96 à 98, 100 à 102** du Code pénal.

Art. 216/7

§ 1er. Le ministère public peut, à condition de le mentionner dans le mémorandum, en prenant en considération la proportionnalité par rapport à l'infraction commise par la personne visée à l'article 216/1 et par rapport à l'infraction à propos de laquelle les déclarations sont effectuées, en prenant particulièrement en compte la gravité des conséquences possibles:

~~1° promettre une peine d'un niveau inférieur avec application de la réduction de peine, conformément aux articles 80 et 81 du Code pénal, concernant les crimes avec violences ou menaces et les crimes figurant au titre 1er du livre 2 du Code pénal qui ont été commis ou tentés par la personne visée à l'article 216/1~~

1° promettre une peine d'un niveau inférieur avec application des circonstances atténuantes, concernant les infractions avec violences ou menaces et les infractions figurant au chapitre 1er du titre 4 du livre II du Code pénal qui ont été commises ou tentées par la personne visée à l'article 216/1 ;

~~2° promettre une peine d'un niveau inférieur avec application de la réduction de peine, conformément à l'article 85 du Code pénal, concernant les délits avec violences ou menaces, et les délits figurant au titre 1er du livre 2 du Code pénal qui ont été commis ou tentés par la personne visée à l'article 216/1;~~

32° promettre une reconnaissance simple de culpabilité condamnation par déclaration de culpabilité, ou une peine

4° promettre une amende réduite, même en deçà du minimum légal, ou une confiscation spéciale, même en cas de confiscation obligatoire, mais à l'exception de la confiscation des substances et objets qui mettent en danger la sécurité publique ou la sécurité des personnes.

Aucune promesse ne peut être faite concernant les peines visées aux articles 31 à 34 du Code pénal.

§ 2. Lorsque le mémorandum est conclu pendant l'information, le ministère public cite la personne visée à l'article 216/1, le cas échéant en mentionnant les circonstances atténuantes ou la cause d'excuse prises en considération par application de l'article 2, alinéa 2, de la loi du 4 octobre 1867 sur les circonstances atténuantes, ainsi que les victimes connues devant le tribunal compétent ou la cour compétente pour l'homologation du mémorandum, dans un délai que ne peut pas être inférieur à dix jours.

Ensuite, dans un délai qui ne peut pas être inférieur à dix jours, le ministère public cite la personne visée à l'article 216/1, le cas échéant en mentionnant les circonstances atténuantes ou la cause d'excuse prises en considération par application de l'article 2, alinéa 2, de la loi du 4 octobre 1867 sur les circonstances atténuantes, ainsi que les victimes connues devant le tribunal compétent ou la cour compétente pour statuer sur la peine conformément au prescrit de l'article 216/9 et sur les intérêts civils.

§ 3. La promesse du ministère public est motivée. Le tribunal, la cour ou, pendant l'instruction et lors du règlement de la procédure, la juridiction d'instruction compétents entend le ministère public et la personne visée à l'article 216/1 et son avocat sur le mémorandum et sur les faits pour lesquels la personne visée à l'article 216/1 est poursuivie.

Le cas échéant, le tribunal compétent, la cour compétente ou la juridiction d'instruction compétente entend également la victime ou son avocat sur les faits. La victime peut se constituer partie civile à l'audience du tribunal compétent, de la cour compétente ou, le cas échéant, de la juridiction d'instruction compétente.

Le tribunal, la cour ou, pendant l'instruction et lors du règlement de la procédure, la

inférieure à la peine légale minimale prévue, ou encore une peine sous surveillance électronique, une peine de travail ou une ~~peine de probation autonome~~ **peine de probation**, concernant ~~les crimes sans violences ou menaces et les délits sans violences ou menaces qui ont été commis ou tentés par la personne visée à l'article 216/1, à l'exclusion des crimes et délits repris au titre 1er du livre 2 du Code pénal~~ **les infractions sans violences ou menaces qui ont été commises ou tentées par la personne visée à l'article 216/1, à l'exclusion des infractions figurant au chapitre 1er du titre 4 du livre II du Code pénal** ;

43° promettre une amende réduite, même en deçà du minimum légal, ou une confiscation ~~spéciale~~, même en cas de confiscation obligatoire, mais à l'exception de la confiscation des substances et objets qui mettent en danger la sécurité publique ou la sécurité des personnes.

Aucune promesse ne peut être faite concernant les peines visées aux articles 31 à 34 du Code pénal.

§ 2. Lorsque le mémorandum est conclu pendant l'information, le ministère public cite la personne visée à l'article 216/1, ~~le cas échéant en mentionnant les circonstances atténuantes ou la cause d'excuse prises en considération par application de l'article 2, alinéa 2, de la loi du 4 octobre 1867 sur les circonstances atténuantes~~, ainsi que les victimes connues devant le tribunal compétent ou la cour compétente pour l'homologation du mémorandum, dans un délai que ne peut pas être inférieur à dix jours.

Ensuite, dans un délai qui ne peut pas être inférieur à dix jours, le ministère public cite la personne visée à l'article 216/1, ~~le cas échéant en mentionnant les circonstances atténuantes ou la cause d'excuse prises en considération par application de l'article 2, alinéa 2, de la loi du 4 octobre 1867 sur les circonstances atténuantes~~, ainsi que les victimes connues devant le tribunal compétent ou la cour compétente pour statuer sur la peine conformément au prescrit de l'article 216/9 et sur les intérêts civils.

§ 3. La promesse du ministère public est motivée. Le tribunal, la cour ou, pendant l'instruction et lors du règlement de la

juridiction d'instruction compétents vérifie la proportionnalité de la promesse visée au paragraphe 1er, si les conditions légales ont été remplies, si la personne visée à l'article 216/1 a accepté le mémorandum librement et en connaissance de cause, si les faits correspondent à leur qualification juridique correcte, si les faits pour lesquels la personne visée à l'article 216/1 est poursuivie et sur lesquels porte la promesse correspondent à la réalité, si les causes d'extinction ne sont pas présentes, si la volonté d'indemniser l'éventuel dommage est présente, si la personne visée à l'article 216/1 a fait des déclarations qui sont proportionnelles à la promesse, et si l'application de l'article 216/1 est nécessaire à la manifestation de la vérité. Il homologue ensuite la promesse et prononce les peines convenues.

La décision d'homologation est motivée. Il n'y a pas de recours contre cette décision.

Si la juridiction d'instruction a homologué la promesse, elle renvoie l'affaire, le cas échéant moyennant l'adoption de circonstances atténuantes ou d'une cause d'excuse par application de l'article 2, alinéa 2, de la loi du 4 octobre 1867 sur les circonstances atténuantes, devant le tribunal compétent ou la cour compétente pour statuer sur la peine conformément au prescrit de l'article 216/9 et sur les intérêts civils.

Si la peine conformément au prescrit de l'article 216/9 est une peine criminelle relevant de la compétence de la cour d'assises, la juridiction d'instruction renvoie l'affaire au procureur général près la cour d'appel.

§ 4. La procédure définie au présent chapitre ne peut plus être appliquée après l'arrêt de renvoi devant la cour d'assises conformément à l'article 231.

procédure, la juridiction d'instruction compétents entend le ministère public et la personne visée à l'article 216/1 et son avocat sur le mémorandum et sur les faits pour lesquels la personne visée à l'article 216/1 est poursuivie.

Le cas échéant, le tribunal compétent, la cour compétente ou la juridiction d'instruction compétente entend également la victime ou son avocat sur les faits. La victime peut se constituer partie civile à l'audience du tribunal compétent, de la cour compétente ou, le cas échéant, de la juridiction d'instruction compétente.

Le tribunal, la cour ou, pendant l'instruction et lors du règlement de la procédure, la juridiction d'instruction compétents vérifie la proportionnalité de la promesse visée au paragraphe 1er, si les conditions légales ont été remplies, si la personne visée à l'article 216/1 a accepté le mémorandum librement et en connaissance de cause, si les faits correspondent à leur qualification juridique correcte, si les faits pour lesquels la personne visée à l'article 216/1 est poursuivie et sur lesquels porte la promesse correspondent à la réalité, si les causes d'extinction ne sont pas présentes, si la volonté d'indemniser l'éventuel dommage est présente, si la personne visée à l'article 216/1 a fait des déclarations qui sont proportionnelles à la promesse, et si l'application de l'article 216/1 est nécessaire à la manifestation de la vérité. Il homologue ensuite la promesse et prononce les peines convenues.

La décision d'homologation est motivée. Il n'y a pas de recours contre cette décision.

Si la juridiction d'instruction a homologué la promesse, elle renvoie l'affaire, ~~le cas échéant moyennant l'adoption de circonstances atténuantes ou d'une cause d'excuse par application de l'article 2, alinéa 2, de la loi du 4 octobre 1867 sur les circonstances atténuantes,~~ devant le tribunal compétent ou la cour compétente pour statuer sur la peine conformément au prescrit de l'article 216/9 et sur les intérêts civils.

~~Si la peine conformément au prescrit de l'article 216/9 est une peine criminelle relevant~~ **l'infraction relève** de la compétence de la cour d'assises, la juridiction d'instruction renvoie l'affaire au procureur général près la cour d'appel.

§ 4. La procédure définie au présent chapitre ne peut plus être appliquée après l'arrêt de renvoi devant la cour d'assises conformément à l'article 231.

Art. 216/10, §1er

§ 1er. Lorsque la peine conformément au prescrit de l'article 216/9 est une peine criminelle relevant de la compétence de la cour d'assises, le procureur général fait signifier la citation à comparaître à l'audience préliminaire à la personne visée à l'article 216/1, à la partie civile et à leurs avocats. Les articles 274 et 276 à 279 s'appliquent à la personne visée à l'article 216/1. Seuls les témoins susceptibles d'apporter des données concernant la gravité des faits et le degré de la peine sont mentionnés sur la liste visée à l'article 278.

Art. 216bis

§ 1er. Pour autant que le fait ne paraisse pas être de nature à devoir être puni d'un emprisonnement correctionnel principal de plus de deux ans ou d'une peine plus lourde, y compris la confiscation le cas échéant, et qu'il ne comporte pas d'atteinte grave à l'intégrité physique, le procureur du Roi peut inviter l'auteur à verser une somme d'argent déterminée au Service public fédéral Finances.

Le procureur du Roi fixe les modalités et le délai de paiement et précise, dans l'espace et dans le temps, les faits pour lesquels il propose le paiement. Ce délai est de quinze jours au moins et de trois mois au plus. Le procureur du Roi peut prolonger ce délai quand des circonstances particulières le justifient, ou l'écourter si le suspect y consent.

Le procureur du Roi, s'il estime que le présent paragraphe peut être appliqué, informe le suspect, la victime et leurs avocats qu'ils peuvent prendre connaissance du dossier répressif, pour autant qu'ils n'aient pas encore pu le faire. Ils peuvent eux-mêmes et par leurs propres moyens, en prendre une copie gratuitement, sur place.

La prescription de l'action publique est suspendue dès la proposition du procureur du Roi ou dès la demande d'une des parties. La suspension court soit jusqu'à la décision de non-homologation de l'accord, soit

Art. 216/10, §1er

§ 1er. Lorsque ~~la peine conformément au prescrit de l'article 216/9 est une peine~~ **criminelle l'infraction relève** de la compétence de la cour d'assises, le procureur général fait signifier la citation à comparaître à l'audience préliminaire à la personne visée à l'article 216/1, à la partie civile et à leurs avocats. Les articles 274 et 276 à 279 s'appliquent à la personne visée à l'article 216/1. Seuls les témoins susceptibles d'apporter des données concernant la gravité des faits et le degré de la peine sont mentionnés sur la liste visée à l'article 278.

Art. 216bis

§ 1er. Pour autant que le fait ne paraisse pas être de nature à devoir être puni d'un emprisonnement ~~correctionnel principal de plus de deux ans ou d'une peine plus lourde~~ **emprisonnement principal de plus de deux ans ou d'une peine plus lourde pour des personnes physiques et une peine d'amende de plus de 360.000 euros pour des personnes morales**, y compris la confiscation le cas échéant, et qu'il ne comporte pas d'atteinte grave à l'intégrité physique, le procureur du Roi peut inviter l'auteur à verser une somme d'argent déterminée au Service public fédéral Finances.

Le procureur du Roi fixe les modalités et le délai de paiement et précise, dans l'espace et dans le temps, les faits pour lesquels il propose le paiement. Ce délai est de quinze jours au moins et de trois mois au plus. Le procureur du Roi peut prolonger ce délai quand des circonstances particulières le justifient, ou l'écourter si le suspect y consent.

Le procureur du Roi, s'il estime que le présent paragraphe peut être appliqué, informe le suspect, la victime et leurs avocats qu'ils peuvent prendre connaissance du dossier répressif, pour autant qu'ils n'aient pas encore pu le faire. Ils peuvent eux-mêmes et par leurs propres moyens, en prendre une copie gratuitement, sur place.

jusqu'à la décision du procureur du Roi de ne pas appliquer cette disposition, soit jusqu'au constat de la non mise en œuvre ou de la mise en œuvre tardive de la transaction.

La somme visée à l'alinéa 1er ne peut être supérieure au maximum de l'amende prévue par la loi, majorée des décimes additionnels, et doit être proportionnelle à la gravité de l'infraction. Pour les infractions visées au Code pénal social, la somme prévue à l'alinéa 1er ne peut être inférieure à 40 pour-cent des montants minima de l'amende administrative, le cas échéant, multipliés par le nombre de travailleurs, candidats travailleurs, indépendants, stagiaires ou enfants concernés.

Lorsque l'infraction a donné lieu à des frais d'analyse, de destruction, de conservation ou d'expertise, la somme fixée pourra être augmentée du montant ou d'une partie du montant de ces frais; la partie de la somme versée pour couvrir ces frais sera attribuée à l'organisme ou à la personne qui les a exposés. D'autres frais de justice peuvent également être ajoutés à la somme d'argent visée à l'alinéa 1er. Ils seront, au besoin, individualisés dans le texte de la transaction.

Outre le montant prévu au premier alinéa, il est également perçu une redevance administrative, telle que visée au titre 4 de la loi-programme du 21 juin 2021, de 8,84 euros. Le montant de cette redevance administrative est automatiquement adapté le 1er janvier de chaque année en fonction de l'évolution de l'indice des prix à la consommation du mois de novembre de l'année précédente.

Le procureur du Roi invite l'auteur de l'infraction donnant lieu ou pouvant donner lieu à confiscation à abandonner, dans un délai qu'il fixe, les biens ou avantages patrimoniaux saisis ou, s'ils ne sont pas saisis, à les remettre à l'endroit qu'il fixe. Les paiements effectués par le contrevenant sont d'abord affectés à cette redevance administrative.

Les paiements, abandon et remise effectués dans le délai indiqué éteignent l'action publique.

Les préposés du Service public fédéral Finances informent le procureur du Roi du versement effectué.

La prescription de l'action publique est suspendue dès la proposition du procureur du Roi ou dès la demande d'une des parties. La suspension court soit jusqu'à la décision de non-homologation de l'accord, soit jusqu'à la décision du procureur du Roi de ne pas appliquer cette disposition, soit jusqu'au constat de la non mise en œuvre ou de la mise en œuvre tardive de la transaction.

~~La somme visée à l'alinéa 1er ne peut être supérieure au maximum de l'amende prévue par la loi, majorée des décimes additionnels et doit être proportionnelle à la gravité de l'infraction.~~
Si l'infraction est punie d'une peine de niveau 1, la somme visée à l'alinéa 1er ne peut être supérieure au maximum de l'amende prévue pour cette peine par la loi et cette somme doit être proportionnelle à la gravité de l'infraction.
 Pour les infractions visées au Code pénal social, la somme prévue à l'alinéa 1er ne peut être inférieure à 40 pour-cent des montants minima de l'amende administrative, le cas échéant, multipliés par le nombre de travailleurs, candidats travailleurs, indépendants, stagiaires ou enfants concernés.

Lorsque l'infraction a donné lieu à des frais d'analyse, de destruction, de conservation ou d'expertise, la somme fixée pourra être augmentée du montant ou d'une partie du montant de ces frais; la partie de la somme versée pour couvrir ces frais sera attribuée à l'organisme ou à la personne qui les a exposés. D'autres frais de justice peuvent également être ajoutés à la somme d'argent visée à l'alinéa 1er. Ils seront, au besoin, individualisés dans le texte de la transaction.

Outre le montant prévu au premier alinéa, il est également perçu une redevance administrative, telle que visée au titre 4 de la loi-programme du 21 juin 2021, de 8,84 euros. Le montant de cette redevance administrative est automatiquement adapté le 1er janvier de chaque année en fonction de l'évolution de l'indice des prix à la consommation du mois de novembre de l'année précédente.

Le procureur du Roi invite l'auteur de l'infraction donnant lieu ou pouvant donner lieu à confiscation à abandonner, dans un délai qu'il fixe, les biens ou avantages patrimoniaux saisis ou, s'ils ne sont pas saisis, à les remettre à l'endroit qu'il fixe. Les paiements effectués par le contrevenant

§ 2. La faculté accordée au procureur du Roi par le paragraphe 1er peut également être exercée lorsque le juge d'instruction est déjà chargé d'instruire ou lorsque le tribunal ou la cour est déjà saisi du fait, pour autant qu'aucun jugement ou arrêt définitif n'ait été rendu au pénal.

Le cas échéant, le procureur du Roi se fait communiquer le dossier répressif par le juge d'instruction, qui peut rendre un avis sur l'état d'avancement de l'instruction.

Le procureur du Roi, s'il estime que le présent paragraphe peut être appliqué, informe le suspect, la victime et leurs avocats qu'ils peuvent prendre connaissance du dossier répressif, pour autant qu'ils n'aient pas encore pu le faire.

Ils peuvent eux-mêmes et par leurs propres moyens, en prendre une copie gratuitement, sur place.

Le procureur du Roi fixe le jour, l'heure et le lieu de la convocation du suspect, de l'inculpé ou du prévenu et de la victime et de leurs avocats, il explique son intention et il indique les faits, décrits dans le temps et dans l'espace, auxquels le paiement de la somme d'argent se rapportera. Dans le cas prévu au paragraphe 6, alinéa 2, le procureur du Roi informe l'administration fiscale ou sociale des faits décrits dans le temps et dans l'espace qui concernent des délits fiscaux ou sociaux, auxquels se rapportera le paiement d'une somme d'argent.

Il fixe le montant de la somme d'argent et des frais et indique les objets ou avantages patrimoniaux à abandonner ou à remettre, selon les modalités précisées au paragraphe 1er.

Il peut en outre imposer une interdiction d'administrer à titre de mesure de sûreté, dans les mêmes conditions que celles prévues aux articles 1 et 4 de l'arrêté royal n° 22 du 24 octobre 1934 relatif à l'interdiction judiciaire faite à certains condamnés et faillis d'exercer certaines fonctions, professions ou activités.

Il fixe le délai dans lequel le suspect, l'inculpé ou le prévenu et la victime peuvent conclure un accord relatif à l'importance du dommage causé et à l'indemnisation.

Si les parties susmentionnées sont parvenues à un accord, elles en avisent le procureur du Roi, qui actera l'accord dans un procès-verbal.

sont d'abord affectés à cette redevance administrative.

Les paiements, abandon et remise effectués dans le délai indiqué éteignent l'action publique.

Les préposés du Service public fédéral Finances informent le procureur du Roi du versement effectué.

§ 2. La faculté accordée au procureur du Roi par le paragraphe 1er peut également être exercée lorsque le juge d'instruction est déjà chargé d'instruire ou lorsque le tribunal ou la cour est déjà saisi du fait, pour autant qu'aucun jugement ou arrêt définitif n'ait été rendu au pénal.

Le cas échéant, le procureur du Roi se fait communiquer le dossier répressif par le juge d'instruction, qui peut rendre un avis sur l'état d'avancement de l'instruction.

Le procureur du Roi, s'il estime que le présent paragraphe peut être appliqué, informe le suspect, la victime et leurs avocats qu'ils peuvent prendre connaissance du dossier répressif, pour autant qu'ils n'aient pas encore pu le faire.

Ils peuvent eux-mêmes et par leurs propres moyens, en prendre une copie gratuitement, sur place.

Le procureur du Roi fixe le jour, l'heure et le lieu de la convocation du suspect, de l'inculpé ou du prévenu et de la victime et de leurs avocats, il explique son intention et il indique les faits, décrits dans le temps et dans l'espace, auxquels le paiement de la somme d'argent se rapportera. Dans le cas prévu au paragraphe 6, alinéa 2, le procureur du Roi informe l'administration fiscale ou sociale des faits décrits dans le temps et dans l'espace qui concernent des ~~délits fiscaux ou sociaux~~ **infractions fiscales ou sociales**, auxquels se rapportera le paiement d'une somme d'argent.

Il fixe le montant de la somme d'argent et des frais et indique les objets ou avantages patrimoniaux à abandonner ou à remettre, selon les modalités précisées au paragraphe 1er.

Il peut en outre imposer une interdiction d'administrer à titre de mesure de sûreté, dans les mêmes conditions que celles prévues aux articles 1 et 4 de l'arrêté royal n° 22 du 24 octobre 1934 relatif à l'interdiction judiciaire faite à certains

Sur réquisition motivée du procureur du Roi et après avoir vérifié s'il est satisfait aux conditions d'application légales du paragraphe 1er, alinéa 1er, si la victime et l'administration fiscale ou sociale ont été indemnisées conformément aux paragraphes 4 et 6, alinéa 2, si le suspect a accepté la transaction proposée de manière libre et éclairée et si la transaction proposée par le procureur du Roi est proportionnée à la gravité des faits et à la personnalité du suspect, le juge compétent statue sur la légalité de la transaction proposée et l'homologue. Pendant l'instruction et lors du règlement de la procédure, la juridiction d'instruction apprécie la proportionnalité de la transaction proposée dans le cadre de l'appréciation des charges. La décision d'homologation de la transaction, y compris celle de la juridiction d'instruction, est prononcée en audience publique. Si l'accord n'est pas homologué, le dossier est mis à la disposition du procureur du Roi. Dans ce cas, le juge, auquel l'accord a été soumis pour homologation, ne peut plus poursuivre l'examen du fond de l'affaire. De même, les documents rédigés et les communications orales faites pendant la concertation ne peuvent être utilisés à charge du suspect dans une procédure pénale, civile, administrative ou arbitrale, disciplinaire ou dans toute autre procédure visant à résoudre des conflits et ils ne sont pas admissibles comme preuve, même au titre d'aveu extrajudiciaire.

Les documents que les parties ont fait parvenir dans le cadre des négociations leur sont rendus et le dossier des négociations est écarté du dossier répressif. Le dossier des négociations ne comprend aucune pièce originale susceptible de servir comme preuve de l'infraction.

Tout usage des documents élaborés pendant les négociations ou de communications orales, qui aura eu pour but et pour effet de porter atteinte à la vie privée, à l'intégrité physique ou morale ou aux biens appartenant à une personne citée dans le dossier, est puni par les peines prévues à l'article 460ter du Code pénal.

Conformément au paragraphe 1er, l'action publique s'éteint dans le chef de l'auteur qui aura accepté et observé, après homologation par le juge compétent, la transaction proposée par le procureur du

condamnés et faillis d'exercer certaines fonctions, professions ou activités.

Il fixe le délai dans lequel le suspect, l'inculpé ou le prévenu et la victime peuvent conclure un accord relatif à l'importance du dommage causé et à l'indemnisation.

Si les parties susmentionnées sont parvenues à un accord, elles en avisent le procureur du Roi, qui actera l'accord dans un procès-verbal.

Sur réquisition motivée du procureur du Roi et après avoir vérifié s'il est satisfait aux conditions d'application légales du paragraphe 1er, alinéa 1er, si la victime et l'administration fiscale ou sociale ont été indemnisées conformément aux paragraphes 4 et 6, alinéa 2, si le suspect a accepté la transaction proposée de manière libre et éclairée et si la transaction proposée par le procureur du Roi est proportionnée à la gravité des faits et à la personnalité du suspect, le juge compétent statue sur la légalité de la transaction proposée et l'homologue. Pendant l'instruction et lors du règlement de la procédure, la juridiction d'instruction apprécie la proportionnalité de la transaction proposée dans le cadre de l'appréciation des charges. La décision d'homologation de la transaction, y compris celle de la juridiction d'instruction, est prononcée en audience publique. Si l'accord n'est pas homologué, le dossier est mis à la disposition du procureur du Roi. Dans ce cas, le juge, auquel l'accord a été soumis pour homologation, ne peut plus poursuivre l'examen du fond de l'affaire. De même, les documents rédigés et les communications orales faites pendant la concertation ne peuvent être utilisés à charge du suspect dans une procédure pénale, civile, administrative ou arbitrale, disciplinaire ou dans toute autre procédure visant à résoudre des conflits et ils ne sont pas admissibles comme preuve, même au titre d'aveu extrajudiciaire.

Les documents que les parties ont fait parvenir dans le cadre des négociations leur sont rendus et le dossier des négociations est écarté du dossier répressif. Le dossier des négociations ne comprend aucune pièce originale susceptible de servir comme preuve de l'infraction.

Tout usage des documents élaborés pendant les négociations ou de communications orales, qui aura eu pour but

Roi. Toutefois, la transaction ne porte pas atteinte à l'action publique contre les autres auteurs, coauteurs ou complices, ni aux actions des victimes à leur égard. Les personnes condamnées du chef de la même infraction sont solidairement tenues aux restitutions et aux dommages et intérêts et, sans préjudice de l'article 50, alinéa 3, du Code pénal, au paiement des frais de justice, même si l'auteur qui a accepté la transaction s'en est déjà libéré.

Quand une transaction est exécutée dans une affaire pendante et que l'action publique n'a pas encore fait l'objet d'un jugement ou arrêt définitif en matière pénale, le procureur du Roi ou le procureur général près la cour d'appel ou la cour du travail, selon le cas, en avise officiellement sans délai le tribunal de police, le tribunal correctionnel et la cour d'appel saisi.

Si la somme d'argent visée au paragraphe 1er, alinéa 1er, n'est pas payée ou est payée partiellement, le juge saisi pour se prononcer sur les faits reprochés au suspect, sur lesquels l'accord portait, peut tenir compte, lors de la fixation de la peine, de la partie déjà payée.

§ 3. Le droit prévu aux paragraphes 1er et 2 appartient aussi, pour les mêmes faits, à l'auditeur du travail, au procureur fédéral et au procureur général en degré d'appel et, pour les personnes visées à l'article 479 du Code d'instruction criminelle, au procureur général près la cour d'appel.

§ 4. Le dommage éventuellement causé à autrui doit être entièrement réparé avant que la transaction puisse être proposée. Toutefois, elle pourra aussi être proposée si l'auteur a reconnu par écrit, sa responsabilité civile pour le fait générateur du dommage, et produit la preuve de l'indemnisation de la fraction non contestée du dommage et des modalités de règlements de celui-ci. En tout état de cause, la victime pourra faire valoir ses droits devant le tribunal civil compétent. Dans ce cas, le paiement de la somme d'argent par l'auteur constitue une présomption irréfutable de sa faute..

§ 5. Les demandes visées au présent article se font par pli ordinaire.

§ 6. La transaction telle que décrite ci-dessus n'est pas applicable aux infractions sur lesquelles il peut être transigé conformément à l'article 263 de l'arrêté royal du 18 juillet 1977 portant coordination des

et pour effet de porter atteinte à la vie privée, à l'intégrité physique ou morale ou aux biens appartenant à une personne citée dans le dossier, est puni par les peines prévues à l'article 460ter l'article 668 du Code pénal.

Conformément au paragraphe 1er, l'action publique s'éteint dans le chef de l'auteur qui aura accepté et observé, après homologation par le juge compétent, la transaction proposée par le procureur du Roi. Toutefois, la transaction ne porte pas atteinte à l'action publique contre les autres auteurs, ~~coauteurs ou complices~~ ou **participants**, ni aux actions des victimes à leur égard. Les personnes condamnées du chef de la même infraction sont solidairement tenues aux restitutions et aux dommages et intérêts et, sans préjudice de l'article 50, alinéa 3 l'article 68, alinéa 2, du Code pénal, au paiement des frais de justice, même si l'auteur qui a accepté la transaction s'en est déjà libéré.

Quand une transaction est exécutée dans une affaire pendante et que l'action publique n'a pas encore fait l'objet d'un jugement ou arrêt définitif en matière pénale, le procureur du Roi ou le procureur général près la cour d'appel ou la cour du travail, selon le cas, en avise officiellement sans délai le tribunal de police, le tribunal correctionnel et la cour d'appel saisi.

Si la somme d'argent visée au paragraphe 1er, alinéa 1er, n'est pas payée ou est payée partiellement, le juge saisi pour se prononcer sur les faits reprochés au suspect, sur lesquels l'accord portait, peut tenir compte, lors de la fixation de la peine, de la partie déjà payée.

§ 3. Le droit prévu aux paragraphes 1er et 2 appartient aussi, pour les mêmes faits, à l'auditeur du travail, au procureur fédéral et au procureur général en degré d'appel et, pour les personnes visées à l'article 479 du Code d'instruction criminelle, au procureur général près la cour d'appel.

§ 4. Le dommage éventuellement causé à autrui doit être entièrement réparé avant que la transaction puisse être proposée. Toutefois, elle pourra aussi être proposée si l'auteur a reconnu par écrit, sa responsabilité civile pour le fait générateur du dommage, et produit la preuve de l'indemnisation de la fraction non contestée du dommage et des modalités de règlements de celui-ci. En tout état de cause, la victime pourra faire valoir

dispositions générales relatives aux douanes et accises.

Pour les infractions fiscales ou sociales qui ont permis d'éluider des impôts ou des cotisations sociales, la transaction n'est possible qu'après le paiement des impôts ou des cotisations sociales éludés dont l'auteur est redevable, en ce compris les intérêts, et moyennant l'accord de l'administration fiscale ou sociale.

ses droits devant le tribunal civil compétent. Dans ce cas, le paiement de la somme d'argent par l'auteur constitue une présomption irréfragable de sa faute.

§ 5. Les demandes visées au présent article se font par pli ordinaire.

§ 6. La transaction telle que décrite ci-dessus n'est pas applicable aux infractions sur lesquelles il peut être transigé conformément à l'article 263 de l'arrêté royal du 18 juillet 1977 portant coordination des dispositions générales relatives aux douanes et accises.

Pour les infractions fiscales ou sociales qui ont permis d'éluider des impôts ou des cotisations sociales, la transaction n'est possible qu'après le paiement des impôts ou des cotisations sociales éludés dont l'auteur est redevable, en ce compris les intérêts, et moyennant l'accord de l'administration fiscale ou sociale.

Art. 216bis/1, §9

§ 9. Les articles 49 et 96 du Code pénal et l'article 29 de la loi du 1er août 1985 portant des mesures fiscales et autres, s'appliquent à cette procédure.

Art. 216bis/1, §9

§ 9. Les ~~articles 49 et 96~~ **articles 69 et 74, § 2** du Code pénal et l'article 29 de la loi du 1er août 1985 portant des mesures fiscales et autres, s'appliquent à cette procédure.

Art. 216ter

§ 1er. Le procureur du Roi peut inviter le suspect, pour autant que le fait ne paraisse pas être de nature à devoir être puni d'un emprisonnement correctionnel principal de plus de deux ans ou d'une peine plus lourde et à condition que le suspect d'une infraction reconnaisse, le cas échéant, sa responsabilité civile dans le fait, à indemniser ou réparer le dommage éventuel et, le cas échéant, à consentir à une ou plusieurs mesures qui lui sont proposées en application de l'alinéa 5.

Si l'infraction a causé un dommage à une victime connue, le procureur du Roi peut inviter la victime et le suspect à consentir à une médiation sur l'indemnisation ou la réparation ainsi que sur ses modalités. Il est assisté à cette fin par le service compétent des communautés.

Le procureur du Roi, s'il estime que le présent paragraphe peut être appliqué, informe le suspect, la victime et leurs avocats qu'ils peuvent prendre connaissance du dossier répressif, pour autant qu'ils n'aient pas encore pu le faire. Ils

Art. 216ter

§ 1er. Le procureur du Roi peut inviter le suspect, pour autant que le fait ne paraisse pas être de nature à devoir être puni d'un emprisonnement correctionnel principal ~~de plus de deux ans ou d'une peine plus lourde~~ **emprisonnement principal de plus de deux ans ou d'une peine plus lourde pour des personnes physiques et une peine d'amende de plus de 360.00 euros pour des personnes morales** et à condition que le suspect d'une infraction reconnaisse, le cas échéant, sa responsabilité civile dans le fait, à indemniser ou réparer le dommage éventuel et, le cas échéant, à consentir à une ou plusieurs mesures qui lui sont proposées en application de l'alinéa 5.

Si l'infraction a causé un dommage à une victime connue, le procureur du Roi peut inviter la victime et le suspect à consentir à une médiation sur l'indemnisation ou la réparation ainsi que sur ses modalités. Il est assisté à cette fin par le service compétent des communautés.

Le procureur du Roi, s'il estime que le présent paragraphe peut être appliqué,

peuvent eux-mêmes et par leurs propres moyens, en prendre une copie gratuitement, sur place. La prescription de l'action publique est suspendue dès la proposition du procureur du Roi ou dès la demande d'une des parties. La suspension court soit jusqu'à la décision de non-homologation de l'accord, soit jusqu'à la décision du procureur du Roi de ne pas appliquer cette disposition, soit jusqu'au constat de la non mise en œuvre ou de la mise en œuvre tardive des conditions proposées, visées aux alinéas 1er et 2, ou des mesures proposées, visées à l'alinéa 5.

Sans préjudice de l'alinéa 2, le procureur du Roi peut toujours proposer une ou plusieurs des mesures suivantes, à exécuter par le suspect durant une période qui ne peut excéder un an :

1° suivre un traitement médical ou toute autre thérapie adéquate et en fournir régulièrement la preuve, si un problème comportemental, la circonstance d'une maladie ou une assuétude semble être à la base de l'infraction;

2° exécuter un travail d'intérêt général de cent vingt heures maximum. Le travail d'intérêt général est effectué gratuitement par le suspect pendant le temps laissé libre par ses éventuelles activités scolaires ou professionnelles, uniquement auprès des services publics de l'Etat, des communes, des provinces, des communautés et des régions ou auprès d'associations sans but lucratif ou de fondations à but social, scientifique ou culturel. Le travail d'intérêt général ne peut consister en une activité qui, dans le service public ou l'association désignés, est généralement effectuée par des travailleurs rémunérés;

3° suivre une formation de cent vingt heures maximum.

§ 2. Si le suspect de l'infraction consent aux conditions proposées, visées au paragraphe 1er, alinéas 1er et/ou 2, et aux mesures proposées, visées au paragraphe 1er, alinéa 5, le procureur du Roi communique sa décision d'exécution au service compétent des communautés de la résidence du suspect, qui désigne sans délai un responsable qui sera chargé de l'élaboration et du suivi des mesures.

Le service compétent des communautés informe le suspect de l'infraction de la procédure et des conséquences juridiques.

informe le suspect, la victime et leurs avocats qu'ils peuvent prendre connaissance du dossier répressif, pour autant qu'ils n'aient pas encore pu le faire. Ils peuvent eux-mêmes et par leurs propres moyens, en prendre une copie gratuitement, sur place.

La prescription de l'action publique est suspendue dès la proposition du procureur du Roi ou dès la demande d'une des parties. La suspension court soit jusqu'à la décision de non-homologation de l'accord, soit jusqu'à la décision du procureur du Roi de ne pas appliquer cette disposition, soit jusqu'au constat de la non mise en œuvre ou de la mise en œuvre tardive des conditions proposées, visées aux alinéas 1er et 2, ou des mesures proposées, visées à l'alinéa 5.

Sans préjudice de l'alinéa 2, le procureur du Roi peut toujours proposer une ou plusieurs des mesures suivantes, à exécuter par le suspect durant une période qui ne peut excéder un an :

1° suivre un traitement médical ou toute autre thérapie adéquate et en fournir régulièrement la preuve, si un problème comportemental, la circonstance d'une maladie ou une assuétude semble être à la base de l'infraction;

2° exécuter un travail d'intérêt général de cent vingt heures maximum. Le travail d'intérêt général est effectué gratuitement par le suspect pendant le temps laissé libre par ses éventuelles activités scolaires ou professionnelles, uniquement auprès des services publics de l'Etat, des communes, des provinces, des communautés et des régions ou auprès d'associations sans but lucratif ou de fondations à but social, scientifique ou culturel. Le travail d'intérêt général ne peut consister en une activité qui, dans le service public ou l'association désignés, est généralement effectuée par des travailleurs rémunérés;

3° suivre une formation de cent vingt heures maximum.

§ 2. Si le suspect de l'infraction consent aux conditions proposées, visées au paragraphe 1er, alinéas 1er et/ou 2, et aux mesures proposées, visées au paragraphe 1er, alinéa 5, le procureur du Roi communique sa décision d'exécution au service compétent des communautés de la résidence du suspect, qui désigne sans délai un responsable qui sera chargé de

Après avoir entendu le suspect de l'infraction et tenant compte des observations de celui-ci, de ses capacités physiques et intellectuelles ainsi que des indications du procureur du Roi, le service compétent des communautés entreprend les démarches nécessaires afin de donner un contenu concret aux mesures proposées.

Le suspect de l'infraction et le service compétent des communautés élaborent une proposition visant à donner un contenu concret aux mesures et conditions proposées, laquelle est fixée dans une convention acceptée et signée par le suspect.

Si le procureur du Roi marque son accord sur la convention, il la signe également et une copie de celle-ci est communiquée au responsable du service compétent des communautés et au suspect. Si la médiation sur l'indemnisation ou la réparation et ses modalités n'ont pas été achevées, la victime est informée de la continuation du dossier en ce qui concerne les mesures axées sur l'auteur. Le procureur du Roi peut, à tout moment, sur requête écrite, apporter des précisions ou des modifications, à la demande du service compétent des communautés ou du suspect de l'infraction.

Le service compétent des communautés est en charge du suivi et du contrôle de l'exécution des mesures.

Le service ou la personne auprès duquel ou de laquelle les mesures sont exécutées, transmet au moins un rapport écrit sur l'exécution des mesures au service compétent des communautés.

Le rapport traite des points suivants :

- les présences et, le cas échéant, les absences de l'intéressé ou l'arrêt unilatéral des mesures;
- les difficultés éventuelles rencontrées dans le cadre de l'exécution des mesures et les situations comportant un risque sérieux pour des tiers.

En cas d'inexécution totale ou partielle de la convention, le service compétent des communautés en informe sans délai le procureur du Roi. En pareil cas, le procureur du Roi peut convoquer le suspect de l'infraction, entendre celui-ci en ses observations et décider de poursuivre l'exécution de la convention, assortie le cas échéant de précisions ou de modifications, ou de mettre fin à la convention.

l'élaboration et du suivi des mesures.

Le service compétent des communautés informe le suspect de l'infraction de la procédure et des conséquences juridiques.

Après avoir entendu le suspect de l'infraction et tenant compte des observations de celui-ci, de ses capacités physiques et intellectuelles ainsi que des indications du procureur du Roi, le service compétent des communautés entreprend les démarches nécessaires afin de donner un contenu concret aux mesures proposées.

Le suspect de l'infraction et le service compétent des communautés élaborent une proposition visant à donner un contenu concret aux mesures et conditions proposées, laquelle est fixée dans une convention acceptée et signée par le suspect.

Si le procureur du Roi marque son accord sur la convention, il la signe également et une copie de celle-ci est communiquée au responsable du service compétent des communautés et au suspect. Si la médiation sur l'indemnisation ou la réparation et ses modalités n'ont pas été achevées, la victime est informée de la continuation du dossier en ce qui concerne les mesures axées sur l'auteur. Le procureur du Roi peut, à tout moment, sur requête écrite, apporter des précisions ou des modifications, à la demande du service compétent des communautés ou du suspect de l'infraction.

Le service compétent des communautés est en charge du suivi et du contrôle de l'exécution des mesures.

Le service ou la personne auprès duquel ou de laquelle les mesures sont exécutées, transmet au moins un rapport écrit sur l'exécution des mesures au service compétent des communautés.

Le rapport traite des points suivants :

- les présences et, le cas échéant, les absences de l'intéressé ou l'arrêt unilatéral des mesures;
- les difficultés éventuelles rencontrées dans le cadre de l'exécution des mesures et les situations comportant un risque sérieux pour des tiers.

En cas d'inexécution totale ou partielle de la convention, le service compétent des communautés en informe sans délai le procureur du Roi. En pareil cas, le procureur du Roi peut convoquer le suspect de l'infraction, entendre celui-ci en ses

§ 3. Lorsque l'infraction a donné lieu à des frais d'analyse ou d'expertise, les mesures visées au paragraphe 1er ne peuvent être proposées que si le suspect s'engage à payer ces frais dans le délai fixé par le procureur du Roi. D'autres frais de justice peuvent également être imputés.

§ 4. Le procureur du Roi invite le suspect de l'infraction qui donne ou peut donner lieu à une confiscation à abandonner, dans un délai qu'il fixe, les biens ou avantages patrimoniaux saisis ou, s'ils ne sont pas saisis, à les remettre à l'endroit qu'il fixe.

§ 5. Lorsque le suspect de l'infraction a satisfait à toutes les mesures et conditions formulées dans la convention, qui étaient le cas échéant homologuées par le juge compétent, l'action publique est éteinte.

En outre, si un dommage a été causé à un tiers, l'action publique n'est éteinte que si le suspect reconnaît par écrit sa responsabilité civile pour le fait générateur du dommage et produit la preuve de l'indemnisation ou de la réparation de la fraction non contestée du dommage et des modalités de règlement de celui-ci.

En tout état de cause, la victime pourra faire valoir ses droits devant le tribunal civil compétent. L'extinction de l'action publique ne porte pas préjudice aux droits des personnes subrogées dans les droits de la ou des victimes qui n'ont pas été associées à la procédure prévue au paragraphe 1er. Vis-à-vis d'elles, l'acceptation de la proposition par le suspect constitue une présomption irréfragable de sa faute.

§ 6. La faculté accordée au procureur du Roi par le paragraphe 1er peut également être exercée lorsque le juge d'instruction est déjà chargé d'instruire ou lorsque le tribunal ou la cour est déjà saisi du fait, pour autant qu'aucun jugement ou arrêt définitif n'ait été rendu au pénal.

Le cas échéant, le procureur du Roi se fait communiquer le dossier répressif par le juge d'instruction qui peut rendre un avis sur l'état d'avancement de l'instruction.

Le procureur du Roi, s'il estime que le présent paragraphe peut être appliqué, informe le suspect, la victime et leurs avocats qu'ils peuvent prendre connaissance du dossier répressif, pour autant qu'ils n'aient pas encore pu le faire.

Si la faculté est exercée dans une affaire pendante et que l'action publique n'a pas

observations et décider de poursuivre l'exécution de la convention, assortie le cas échéant de précisions ou de modifications, ou de mettre fin à la convention.

§ 3. Lorsque l'infraction a donné lieu à des frais d'analyse ou d'expertise, les mesures visées au paragraphe 1er ne peuvent être proposées que si le suspect s'engage à payer ces frais dans le délai fixé par le procureur du Roi. D'autres frais de justice peuvent également être imputés.

§ 4. Le procureur du Roi invite le suspect de l'infraction qui donne ou peut donner lieu à une confiscation à abandonner, dans un délai qu'il fixe, les biens ou avantages patrimoniaux saisis ou, s'ils ne sont pas saisis, à les remettre à l'endroit qu'il fixe.

§ 5. Lorsque le suspect de l'infraction a satisfait à toutes les mesures et conditions formulées dans la convention, qui étaient le cas échéant homologuées par le juge compétent, l'action publique est éteinte.

En outre, si un dommage a été causé à un tiers, l'action publique n'est éteinte que si le suspect reconnaît par écrit sa responsabilité civile pour le fait générateur du dommage et produit la preuve de l'indemnisation ou de la réparation de la fraction non contestée du dommage et des modalités de règlement de celui-ci.

En tout état de cause, la victime pourra faire valoir ses droits devant le tribunal civil compétent. L'extinction de l'action publique ne porte pas préjudice aux droits des personnes subrogées dans les droits de la ou des victimes qui n'ont pas été associées à la procédure prévue au paragraphe 1er. Vis-à-vis d'elles, l'acceptation de la proposition par le suspect constitue une présomption irréfragable de sa faute.

§ 6. La faculté accordée au procureur du Roi par le paragraphe 1er peut également être exercée lorsque le juge d'instruction est déjà chargé d'instruire ou lorsque le tribunal ou la cour est déjà saisi du fait, pour autant qu'aucun jugement ou arrêt définitif n'ait été rendu au pénal.

Le cas échéant, le procureur du Roi se fait communiquer le dossier répressif par le juge d'instruction qui peut rendre un avis sur l'état d'avancement de l'instruction.

Le procureur du Roi, s'il estime que le présent paragraphe peut être appliqué, informe le suspect, la victime et leurs avocats qu'ils peuvent prendre

encore fait l'objet d'un jugement ou d'un arrêt définitif, le procureur du Roi ou le procureur général près la cour d'appel, selon le cas, en avise officiellement sans délai le tribunal de police, le tribunal correctionnel ou la cour d'appel saisi.

Sur réquisition motivée du procureur du Roi et après avoir vérifié s'il est satisfait aux conditions d'application légales du paragraphe 1er, alinéa 1er, si le suspect a accepté les mesures proposées de manière libre et éclairée et si les mesures proposées par le procureur du Roi sont proportionnées à la gravité des faits et à la personnalité du suspect, le juge compétent statue sur la légalité de la convention proposée et homologue la convention. Pendant l'instruction judiciaire et lors du règlement de la procédure, la juridiction d'instruction apprécie la proportionnalité des mesures proposées dans le cadre de l'appréciation des charges. Si la convention n'est pas homologuée, le dossier est mis à la disposition du procureur du Roi. Dans ce cas, le juge, auquel la convention a été soumise pour homologation, ne peut plus poursuivre l'examen du fond de l'affaire. De même, les documents rédigés et les communications orales faites pendant la concertation ne peuvent être utilisés à charge du suspect dans une procédure pénale, civile, administrative ou arbitrale, disciplinaire ou dans toute autre procédure visant à résoudre des conflits et ils ne sont pas admissibles comme preuve, même au titre d'aveu extrajudiciaire.

Les documents que les parties ont fait parvenir dans le cadre des négociations leur sont rendus et le dossier des négociations est écarté du dossier répressif. Le dossier des négociations ne comprend aucune pièce originale susceptible de servir comme preuve de l'infraction.

Tout usage des documents élaborés pendant les négociations ou de communications orales qui aura eu pour but et pour effet de porter atteinte à la vie privée, à l'intégrité physique ou morale ou aux biens appartenant à une personne citée dans le dossier est puni par les peines prévues à l'article 460ter du Code pénal.

La faculté prévue au paragraphe 1er appartient aussi, pour les mêmes faits, à l'auditeur du travail, au procureur fédéral et, pour les personnes visées à l'article 479, au

connaissance du dossier répressif, pour autant qu'ils n'aient pas encore pu le faire.

Si la faculté est exercée dans une affaire pendante et que l'action publique n'a pas encore fait l'objet d'un jugement ou d'un arrêt définitif, le procureur du Roi ou le procureur général près la cour d'appel, selon le cas, en avise officiellement sans délai le tribunal de police, le tribunal correctionnel ou la cour d'appel saisi.

Sur réquisition motivée du procureur du Roi et après avoir vérifié s'il est satisfait aux conditions d'application légales du paragraphe 1er, alinéa 1er, si le suspect a accepté les mesures proposées de manière libre et éclairée et si les mesures proposées par le procureur du Roi sont proportionnées à la gravité des faits et à la personnalité du suspect, le juge compétent statue sur la légalité de la convention proposée et homologue la convention. Pendant l'instruction judiciaire et lors du règlement de la procédure, la juridiction d'instruction apprécie la proportionnalité des mesures proposées dans le cadre de l'appréciation des charges. Si la convention n'est pas homologuée, le dossier est mis à la disposition du procureur du Roi. Dans ce cas, le juge, auquel la convention a été soumise pour homologation, ne peut plus poursuivre l'examen du fond de l'affaire. De même, les documents rédigés et les communications orales faites pendant la concertation ne peuvent être utilisés à charge du suspect dans une procédure pénale, civile, administrative ou arbitrale, disciplinaire ou dans toute autre procédure visant à résoudre des conflits et ils ne sont pas admissibles comme preuve, même au titre d'aveu extrajudiciaire.

Les documents que les parties ont fait parvenir dans le cadre des négociations leur sont rendus et le dossier des négociations est écarté du dossier répressif. Le dossier des négociations ne comprend aucune pièce originale susceptible de servir comme preuve de l'infraction.

Tout usage des documents élaborés pendant les négociations ou de communications orales qui aura eu pour but et pour effet de porter atteinte à la vie privée, à l'intégrité physique ou morale ou aux biens appartenant à une personne citée dans le dossier est puni par les peines prévues à l'article 460ter **article 668** du Code pénal.

procureur général près la cour d'appel.

Si les mesures proposées, visées au paragraphe 1er, alinéa 5, ne sont pas mises en œuvre ou le sont partiellement, le juge saisi pour se prononcer sur les faits reprochés au suspect, sur lesquels l'accord portait, peut tenir compte, lors de la fixation de la peine, de la partie mise en œuvre des mesures proposées.

§ 7. Lors de sa comparution devant le procureur du Roi, le suspect peut pour l'application du présent article se faire assister par un avocat; il ne peut pas se faire représenter.

La victime peut se faire assister ou représenter par un avocat.

§ 8. Le service compétent des communautés assiste le procureur du Roi dans les différentes phases de l'exécution du présent article.

Les agents de ce service remplissent leur mission en collaboration étroite avec le procureur du Roi qui exerce un contrôle sur l'évolution du dossier.

La faculté prévue au paragraphe 1er appartient aussi, pour les mêmes faits, à l'auditeur du travail, au procureur fédéral et, pour les personnes visées à l'article 479, au procureur général près la cour d'appel.

Si les mesures proposées, visées au paragraphe 1er, alinéa 5, ne sont pas mises en œuvre ou le sont partiellement, le juge saisi pour se prononcer sur les faits reprochés au suspect, sur lesquels l'accord portait, peut tenir compte, lors de la fixation de la peine, de la partie mise en œuvre des mesures proposées.

§ 7. Lors de sa comparution devant le procureur du Roi, le suspect peut pour l'application du présent article se faire assister par un avocat; il ne peut pas se faire représenter.

La victime peut se faire assister ou représenter par un avocat.

§ 8. Le service compétent des communautés assiste le procureur du Roi dans les différentes phases de l'exécution du présent article.

Les agents de ce service remplissent leur mission en collaboration étroite avec le procureur du Roi qui exerce un contrôle sur l'évolution du dossier.

Art. 216novies

La cour d'assises connaît des crimes, à l'exception des cas où il est fait application de l'article 2 de la loi du 4 octobre 1867 sur les circonstances atténuantes.

Art. 216novies

La cour d'assises connaît des affaires criminelles. Les affaires criminelles sont celles qui concernent:

1° les infractions punies d'une peine de niveau 8;

2° le meurtre, tel que visé aux articles 96 à 100 du Code pénal;

3° la torture ayant entraîné la mort, telle que visée à l'article 118 du Code pénal;

4° l'atteinte à l'intégrité sexuelle et le viol ayant entraîné la mort, tels que visés à l'article 139 du Code pénal;

5° la prise d'otage ayant entraîné la mort, telle que visée à l'article 228 du Code pénal.

Art. 231

S'il agit d'un fait relevant de la compétence de la cour d'assises, et que la chambre des mises en accusation estime que les charges sont suffisantes pour motiver la mise en accusation, elle renverra l'inculpé devant la cour d'assises, sous réserve de l'application

Art. 231

S'il agit d'un fait relevant de la compétence de la cour d'assises, et que la chambre des mises en accusation estime que les charges sont suffisantes pour motiver la mise en accusation, elle renverra l'inculpé devant la cour d'assises, sous réserve de l'application

de l'article 2 de la loi du 4 octobre 1867 sur les circonstances atténuantes.

Si le crime a été mal qualifié dans l'ordonnance de prise de corps, la chambre des mises en accusation annulera cette ordonnance et en décernera une nouvelle.

Art. 245

Le procureur général donnera avis de l'arrêt de renvoi à la cour d'assises, tant au bourgmestre du lieu du domicile de l'accusé, s'il est connu, qu'à celui du lieu où le délit a été commis.

Art. 258/1, §3

§ 3. L'enregistrement de cette captation ou sa diffusion à des tiers sera puni d'un emprisonnement de six mois à deux ans et d'une amende de deux cents euros à dix mille euros ou d'une de ces peines seulement.

Art. 261

Dans tous les cas où l'accusé est renvoyé à la cour d'assises, le procureur général est tenu de rédiger un acte d'accusation.

L'acte d'accusation expose :

- 1° la nature de l'infraction qui forme la base de l'accusation;

- 2° le fait et toutes les circonstances qui peuvent aggraver ou diminuer la peine; l'accusé y sera dénommé et clairement désigné.

L'acte d'accusation se termine par :

" En conséquence, N... est accusé d'avoir commis tel meurtre, tel vol, ou tel autre crime, avec telle et telle circonstance.

Art. 317

Si, à raison de la non-comparution du témoin, l'affaire est renvoyée à une date indéterminée, tous les frais de citation, actes, voyages de témoins, et autres ayant pour objet de faire juger l'affaire, sont à la charge de ce témoin; et il y sera contraint, sur la réquisition du procureur général, par l'arrêt qui renvoie les débats à une date indéterminée.

Néanmoins, dans tous les cas, le témoin qui ne comparaît pas ou qui refuse soit de prêter serment, soit de faire sa déposition, est condamné à la peine prévue à l'article 80.

~~de l'article 2 de la loi du 4 octobre 1867 sur les circonstances atténuantes.~~

Si le crime a été mal qualifié **l'infraction a été mal qualifiée** dans l'ordonnance de prise de corps, la chambre des mises en accusation annulera cette ordonnance et en décernera une nouvelle.

Art. 245

Le procureur général donnera avis de l'arrêt de renvoi à la cour d'assises, tant au bourgmestre du lieu du domicile de l'accusé, s'il est connu, qu'à celui du lieu où ~~le délit a été commis~~ **l'infraction a été commise**.

Art. 258/1, §3

§ 3. L'enregistrement de cette captation ou sa diffusion à des tiers sera puni d'un ~~emprisonnement de six mois à deux ans et d'une amende de deux cents euros à dix mille euros ou d'une de ces peines seulement~~ **une peine de niveau 2.**

Art. 261

Dans tous les cas où l'accusé est renvoyé à la cour d'assises, le procureur général est tenu de rédiger un acte d'accusation.

L'acte d'accusation expose :

- 1° la nature de l'infraction qui forme la base de l'accusation;

- 2° le fait et toutes les circonstances qui peuvent aggraver ou diminuer la peine; l'accusé y sera dénommé et clairement désigné.

L'acte d'accusation se termine par :

" En conséquence, N... est accusé d'avoir commis tel meurtre, tel vol, ou ~~tel autre crime~~ **telle autre infraction**, avec telle et telle circonstance.

Art. 317

Si, à raison de la non-comparution du témoin, l'affaire est renvoyée à une date indéterminée, tous les frais de citation, actes, voyages de témoins, et autres ayant pour objet de faire juger l'affaire, sont à la charge de ce témoin; et il y sera contraint, sur la réquisition du procureur général, par l'arrêt qui renvoie les débats à une date indéterminée.

Néanmoins, dans tous les cas, le témoin qui ne comparaît pas ou qui refuse soit de prêter serment, soit de faire sa déposition, est condamné à la peine prévue à ~~l'article 80~~ **l'article 654 du Code pénal.**

Art. 323

La question résultant de l'acte d'accusation est posée en ces termes :
 " L'accusé est-il coupable d'avoir commis tel meurtre, tel vol, ou tel autre crime ?

Art. 324

S'il résulte des débats une ou plusieurs circonstances aggravantes, non mentionnées dans l'acte d'accusation, le président ajoute la question suivante :
 " L'accusé a-t-il commis le crime avec telle ou telle circonstance ?

Art. 328

Les membres du collège ne peuvent sortir de la chambre des délibérations qu'après avoir formé leur déclaration.

Nul n'y peut entrer pendant la délibération, pour quelque cause que ce soit, sans une autorisation écrite du président. Mention de l'incident est faite au procès-verbal.

Le président donne au chef du service de police concerné l'ordre spécial et par écrit de faire garder les issues de la chambre des délibérations.

Le président prend les mesures nécessaires pour que, pendant la délibération du collège, les jurés suppléants ne puissent communiquer avec d'autres personnes.

La cour peut punir le juré contrevenant d'une amende de mille euros au plus. Tout autre qui a enfreint l'ordre, ou celui qui ne l'a pas fait exécuter, peut être puni de la même peine.

Art. 344

Tout arrêt de condamnation fait mention des motifs ayant conduit à la détermination de la peine infligée.

L'arrêt contient l'indication de la loi pénale appliquée.

L'article 195, alinéas 2 à 4, s'applique par analogie à la cour d'assises.

Le cas échéant, l'arrêt de condamnation mentionne si la personne condamnée réunit les conditions déterminés par l'article 25, § 2, d) ou e), ou à l'article 26, § 2, d) ou e), de la loi du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté

Art. 323

La question résultant de l'acte d'accusation est posée en ces termes :
 " L'accusé est-il coupable d'avoir commis tel meurtre, tel vol, ou ~~tel autre crime~~ **telle autre infraction**?

Art. 324

S'il résulte des débats une ou plusieurs circonstances aggravantes, non mentionnées dans l'acte d'accusation, le président ajoute la question suivante :
 " L'accusé a-t-il commis ~~le crime~~ **l'infraction** avec telle ou telle circonstance ?

Art. 328

Les membres du collège ne peuvent sortir de la chambre des délibérations qu'après avoir formé leur déclaration.

Nul n'y peut entrer pendant la délibération, pour quelque cause que ce soit, sans une autorisation écrite du président. Mention de l'incident est faite au procès-verbal.

Le président donne au chef du service de police concerné l'ordre spécial et par écrit de faire garder les issues de la chambre des délibérations.

Le président prend les mesures nécessaires pour que, pendant la délibération du collège, les jurés suppléants ne puissent communiquer avec d'autres personnes.

La cour peut punir le juré contrevenant d'une ~~amende de mille euros au plus~~ **peine de niveau 1**. Tout autre qui a enfreint l'ordre, ou celui qui ne l'a pas fait exécuter, peut être puni de la même peine.

Art. 344

Tout arrêt de condamnation fait mention des motifs ayant conduit à la détermination de la peine infligée.

L'arrêt contient l'indication de la loi pénale appliquée.

L'article 195, alinéas 2 à 4, s'applique par analogie à la cour d'assises.

Le cas échéant, l'arrêt de condamnation mentionne si la personne condamnée réunit les conditions déterminés par l'article 25, § 2, d) ou e), ou à l'article 26, § 2, d) ou e), de la loi du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté

et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine.

En cas de condamnation à une peine privative de liberté dont la partie à exécuter s'élève à plus de trois ans et à moins de trente ans, pour des faits visés dans le livre II, titres Ier, I^{er}bis et I^{er}ter, dans l'article 417/12, dans l'article 394, s'ils ont été commis à l'égard d'un ou plusieurs fonctionnaires de police en raison de leur qualité, dans l'article 417/2, alinéa 3, 2°, ou dans l'article 428, § 5, du Code pénal, l'arrêt peut établir que la libération conditionnelle ou la mise en liberté provisoire en vue d'éloignement du territoire ou en vue de remise ne peut être accordée qu'après que la personne condamnée a subi deux tiers de cette

peine. En cas de condamnation à un emprisonnement correctionnel de trente ans ou plus, une réclusion ou détention de trente ans ou plus ou à une réclusion ou détention à perpétuité, l'arrêt peut établir que la libération conditionnelle ou la mise en liberté provisoire en vue d'éloignement du territoire ou en vue de remise ne peut être accordée qu'après que la personne condamnée a subi plus de quinze ans et maximum vingt-cinq ans de cette peine.

L'arrêt est enregistré intégralement dans la banque de données visée à l'article 782bis du Code judiciaire. Dans la banque de données, les arrêts sont anonymisés selon les modalités déterminées par le Roi.

Art. 361

Art. 362

Lorsque, pendant les débats qui ont précédé l'arrêt de condamnation, l'accusé aura été inculqué, soit par des pièces, soit par des dépositions de témoins, sur d'autres crimes que ceux dont il était accusé, si ces crimes nouvellement manifestés méritent une peine plus grave que les premiers, ou si l'accusé a des complices en état d'arrestation, la cour

et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine.

En cas de condamnation à une peine privative de liberté dont la partie à exécuter s'élève à plus de trois ans et à moins de trente ans, pour des faits visés dans le livre II, titres Ier, I^{er}bis et I^{er}ter, dans l'article 417/12, dans l'article 394, s'ils ont été commis à l'égard d'un ou plusieurs fonctionnaires de police en raison de leur qualité, dans l'article 417/2, alinéa 3, 2°, ou dans l'article 428, § 5, du Code pénal **livre II, titre Ier, titre 4, chapitre 1er et titre 8, chapitres 1er à 3, dans l'article 97, dans l'article 139, s'ils ont été commis à l'égard d'un ou plusieurs fonctionnaires de police en raison de leur qualité, dans l'article 118 ou dans l'article 225 du Code pénal**, l'arrêt peut établir que la libération conditionnelle ou la mise en liberté provisoire en vue d'éloignement du territoire ou en vue de remise ne peut être accordée qu'après que la personne condamnée a subi deux tiers de cette peine.

En cas de condamnation à un emprisonnement ~~correctionnel de trente ans ou plus, une réclusion ou détention de trente ans ou plus ou à une réclusion ou détention de trente ans~~ ou à perpétuité, l'arrêt peut établir que la libération conditionnelle ou la mise en liberté provisoire en vue d'éloignement du territoire ou en vue de remise ne peut être accordée qu'après que la personne condamnée a subi plus de quinze ans et maximum vingt-cinq ans de cette

peine. L'arrêt est enregistré intégralement dans la banque de données visée à l'article 782bis du Code judiciaire. Dans la banque de données, les arrêts sont anonymisés selon les modalités déterminées par le Roi.

Art. 361 (modification uniquement dans le texte néerlandais)

Art. 362

Lorsque, pendant les débats qui ont précédé l'arrêt de condamnation, l'accusé aura été inculqué, soit par des pièces, soit par des dépositions de témoins, sur d'autres ~~crimes~~ **infractions que celles** dont il était accusé, si ces ~~crimes~~ **infractions nouvellement manifestées** méritent une peine plus grave

ordonne qu'il soit poursuivi, à raison de ces nouveaux faits, suivant les formes prescrites par le présent Code.

Dans ces deux cas, le procureur général surseoit à l'exécution de l'arrêt qui a prononcé la première condamnation, jusqu'à ce qu'il ait été statué sur le second procès.

Art. 410

Lorsque la nullité procédera de ce que l'arrêt aura prononcé une peine autre que celle appliquée par la loi à la nature du crime, l'annulation de l'arrêt pourra être poursuivie tant par le ministère public que par la partie condamnée.

La même action appartiendra au ministère public contre les arrêts d'acquittement et d'absolution mentionnés en l'article 342.

Art. 421

Le procureur général près la cour d'appel et les autres parties peuvent former un pourvoi en cassation contre l'arrêt de renvoi à la cour d'assises.

A peine de déchéance, la déclaration doit préciser le motif du pourvoi.

Sans préjudice de la décision rendue sur la compétence, le pourvoi en cassation ne peut être formé que dans les cas suivants :

1° si le fait n'est pas qualifié crime par la loi;

2° si le ministère public n'a pas été entendu;

3° si l'arrêt n'a pas été rendu par le nombre de juges fixé par la loi;

4° si les règles de la procédure contradictoire prévues à l'article 223 n'ont pas été respectées;

5° si les dispositions légales relatives à l'emploi des langues en matière judiciaire n'ont pas été observées.

Aussitôt que le greffier a reçu la déclaration, l'expédition de l'arrêt est transmise par le procureur général près la cour d'appel au procureur général près la Cour de Cassation, laquelle est tenue de se prononcer toutes affaires cessantes.

Art. 436

Si l'arrêt a été annulé pour avoir prononcé une peine autre que celle que la loi applique

que les ~~premiers~~ **les premières**, ou si l'accusé a des ~~complices~~ **participants** en état d'arrestation, la cour ordonne qu'il soit poursuivi, à raison de ces nouveaux faits, suivant les formes prescrites par le présent Code.

Dans ces deux cas, le procureur général surseoit à l'exécution de l'arrêt qui a prononcé la première condamnation, jusqu'à ce qu'il ait été statué sur le second procès.

Art. 410

Lorsque la nullité procédera de ce que l'arrêt aura prononcé une peine autre que celle appliquée par la loi à la nature ~~du crime~~ **de l'infraction**, l'annulation de l'arrêt pourra être poursuivie tant par le ministère public que par la partie condamnée.

La même action appartiendra au ministère public contre les arrêts d'acquittement et d'absolution mentionnés en l'article 342.

Art. 421

Le procureur général près la cour d'appel et les autres parties peuvent former un pourvoi en cassation contre l'arrêt de renvoi à la cour d'assises.

A peine de déchéance, la déclaration doit préciser le motif du pourvoi.

Sans préjudice de la décision rendue sur la compétence, le pourvoi en cassation ne peut être formé que dans les cas suivants :

1° si le fait n'est pas qualifié ~~crime~~ **infraction** par la loi;

2° si le ministère public n'a pas été entendu;

3° si l'arrêt n'a pas été rendu par le nombre de juges fixé par la loi;

4° si les règles de la procédure contradictoire prévues à l'article 223 n'ont pas été respectées;

5° si les dispositions légales relatives à l'emploi des langues en matière judiciaire n'ont pas été observées.

Aussitôt que le greffier a reçu la déclaration, l'expédition de l'arrêt est transmise par le procureur général près la cour d'appel au procureur général près la Cour de Cassation, laquelle est tenue de se prononcer toutes affaires cessantes.

Art. 436

Si l'arrêt a été annulé pour avoir prononcé une peine autre que celle que la loi applique

à la nature du crime, la cour d'assises à qui le procès sera renvoyé rendra son arrêt conformément aux articles 341 et suivants, sur la déclaration de culpabilité déjà faite par le jury.

Si l'arrêt a été annulé pour autre cause, il sera procédé à de nouveaux débats devant la cour d'assises à laquelle le procès sera renvoyé.

Art. 448

Dans tous les procès pour faux en écriture, la pièce arguée de faux, aussitôt qu'elle aura été produite, sera déposée au greffe, signée et paraphée à toutes les pages par le greffier, qui dressera un procès-verbal détaillé de l'état matériel de la pièce, et par la personne qui l'aura déposée, si elle sait signer, ce dont il sera fait mention; le tout à peine de cinquante francs d'amende contre le greffier qui l'aura reçue sans que cette formalité ait été remplie.

Art. 449

Si la pièce arguée de faux est tirée d'un dépôt public, le fonctionnaire qui s'en dessaisira la signera aussi et la paraphera, comme il vient d'être dit, sous peine d'une pareille amende.

Art. 450

La pièce arguée de faux sera de plus signée par l'officier de police judiciaire, et par la partie civile ou son avoué, si ceux-ci se présentent.

Elle le sera également par l'inculpé, au moment de sa comparution.

Si les comparants, ou quelques-uns d'entre eux, ne peuvent pas ou ne veulent pas signer, le procès-verbal en fera mention.

En cas de négligence ou d'omission, le greffier sera puni de cinquante francs d'amende.

Art. 453

Les pièces qui seront fournies pour servir de comparaison seront signées et paraphées, comme il est dit aux trois premiers articles du présent chapitre pour la pièce arguée de faux, et sous les mêmes peines.

Art. 460

à la nature ~~du crime~~ **de l'infraction**, la cour d'assises à qui le procès sera renvoyé rendra son arrêt conformément aux articles 341 et suivants, sur la déclaration de culpabilité déjà faite par le jury.

Si l'arrêt a été annulé pour autre cause, il sera procédé à de nouveaux débats devant la cour d'assises à laquelle le procès sera renvoyé.

Art. 448

Dans tous les procès pour faux en écriture, la pièce arguée de faux, aussitôt qu'elle aura été produite, sera déposée au greffe, signée et paraphée à toutes les pages par le greffier, qui dressera un procès-verbal détaillé de l'état matériel de la pièce, et par la personne qui l'aura déposée, si elle sait signer, ce dont il sera fait mention; ~~le tout à peine de cinquante francs d'amende contre le greffier qui l'aura reçue sans que cette formalité ait été remplie.~~

Art. 449

Si la pièce arguée de faux est tirée d'un dépôt public, le fonctionnaire qui s'en dessaisira la signera aussi et la paraphera, comme il vient d'être dit, ~~sous peine d'une pareille amende.~~

Art. 450

La pièce arguée de faux sera de plus signée par l'officier de police judiciaire, et par la partie civile ou son avoué, si ceux-ci se présentent.

Elle le sera également par l'inculpé, au moment de sa comparution.

Si les comparants, ou quelques-uns d'entre eux, ne peuvent pas ou ne veulent pas signer, le procès-verbal en fera mention.

~~En cas de négligence ou d'omission, le greffier sera puni de cinquante francs d'amende.~~

Art. 453

Les pièces qui seront fournies pour servir de comparaison seront signées et paraphées, comme il est dit aux trois premiers articles du présent chapitre pour la pièce arguée de faux, ~~et sous les mêmes peines.~~

Art. 460

Si la partie qui a argué de faux la pièce soutient que celui qui l'a produite est l'auteur ou le complice du faux, ou s'il résulte de la procédure que l'auteur ou le complice du faux soit vivant, et la poursuite du crime non éteinte par la prescription, l'accusation sera suivie criminellement dans les formes ci-dessus prescrites.

Si le procès est engagé au civil, il sera sursis au jugement jusqu'à ce qu'il ait été prononcé sur le faux.

S'il s'agit de crimes, délits ou contraventions, la cour ou le tribunal saisi est tenu de décider préalablement, et après avoir entendu l'officier chargé du ministère public, s'il y a lieu ou non à surseoir.

Art. 462

Si une cour ou un tribunal trouve dans la visite d'un procès, même civil, des indices sur un faux et sur la personne qui l'a commis, l'officier chargé du ministère public ou le président transmettra les pièces au procureur du Roi près le juge d'instruction, soit du lieu où le délit paraîtra avoir été commis, soit du lieu où l'inculpé pourra être saisi, et il pourra même délivrer le mandat d'amener.

Art. 463

Lorsque des actes authentiques auront été déclarés faux en tout ou en partie, la cour ou le tribunal qui aura connu du faux ordonnera qu'ils soient rétablis, rayés ou déformés, et du tout il sera dressé procès-verbal.

Les pièces de comparaison seront renvoyées dans les dépôts d'où elles auront été tirées, ou seront remises aux personnes qui les auront communiquées; le tout dans le délai de quinzaine à compter du jour de l'arrêt ou jugement, à peine d'une amende de cinquante francs contre le greffier.

Art. 464

Le surplus de l'instruction sur le faux se fera comme sur les autres délits, sauf l'exception suivante :

Les présidents des cours d'assises, les procureurs généraux ou les procureurs du Roi, les juges d'instruction et les juges au tribunal de police pourront continuer, hors de

Si la partie qui a argué de faux la pièce soutient que celui qui l'a produite est l'auteur ou le ~~complice~~ **participant** du faux, ou s'il résulte de la procédure que l'auteur ou le ~~complice~~ **participant** du faux soit vivant, et la poursuite ~~du crime~~ **de l'infraction** non éteinte par la prescription, l'accusation sera suivie ~~criminellement~~ dans les formes ci-dessus prescrites.

Si le procès est engagé au civil, il sera sursis au jugement jusqu'à ce qu'il ait été prononcé sur le faux.

S'il s'agit de ~~crimes, délits ou contraventions~~ **d'infractions**, la cour ou le tribunal saisi est tenu de décider préalablement, et après avoir entendu l'officier chargé du ministère public, s'il y a lieu ou non à surseoir.

Art. 462

Si une cour ou un tribunal trouve dans la visite d'un procès, même civil, des indices sur un faux et sur la personne qui l'a commis, l'officier chargé du ministère public ou le président transmettra les pièces au procureur du Roi près le juge d'instruction, soit du lieu où ~~le délit paraîtra avoir été commis~~ **l'infraction paraîtra avoir été commise**, soit du lieu où l'inculpé pourra être saisi, et il pourra même délivrer le mandat d'amener.

Art. 463

Lorsque des actes authentiques auront été déclarés faux en tout ou en partie, la cour ou le tribunal qui aura connu du faux ordonnera qu'ils soient rétablis, rayés ou déformés, et du tout il sera dressé procès-verbal.

Les pièces de comparaison seront renvoyées dans les dépôts d'où elles auront été tirées, ou seront remises aux personnes qui les auront communiquées; le tout dans le délai de quinzaine à compter du jour de l'arrêt ou jugement, à peine d'une amende de cinquante francs contre le greffier.

Art. 464

Le surplus de l'instruction sur le faux se fera comme sur les autres ~~délits~~ **infractions**, sauf l'exception suivante :

Les présidents des cours d'assises, les procureurs généraux ou les procureurs du Roi, les juges d'instruction et les juges au tribunal de police pourront continuer, hors de

leur ressort, les visites nécessaires chez les personnes soupçonnées d'avoir fabriqué, introduit, distribué de faux papiers nationaux, de faux billets au porteur émis par le Trésor public ou de faux billets de banque au porteur dont l'émission est autorisée par une loi ou en vertu d'une loi.

La présente disposition a lieu également pour le crime de fausse monnaie, ou de contrefaçon du sceau de l'Etat.

Art. 464/1

§ 1er. L'enquête pénale d'exécution, dénommée ci-après "EPE", est l'ensemble des actes qui tendent à la recherche, l'identification et la saisie du patrimoine sur lequel la condamnation au paiement d'une amende, d'une confiscation spéciale ou des frais de justice peut être exécutée.

§ 2. L'EPE est menée par et sous l'autorité et la direction du ministère public.

Le magistrat du ministère public qui mène l'EPE, dénommé ci-après "le magistrat EPE", veille à la légalité des actes d'exécution.

§ 3. L'EPE est menée à l'égard de l'auteur condamné, dénommé ci-après "le condamné", et à l'égard de tiers qui conspirent sciemment et volontairement avec le condamné afin de soustraire son patrimoine à l'exécution des condamnations exécutoires dénommés ci-après "le tiers de mauvaise foi".

§ 4. Sauf les exceptions prévues par la loi, les actes d'exécution ne peuvent comprendre aucun acte de contrainte ni porter atteinte aux libertés et aux droits individuels. Les atteintes aux libertés et droits fondamentaux tolérées par la loi ne peuvent excéder ce qui est nécessaire pour atteindre l'objectif de l'EPE défini au § 1er.

§ 5. Sauf les exceptions prévues par la loi, l'EPE est secrète.

Toute personne appelée à prêter son concours professionnel à l'EPE est tenue au secret. Celui qui viole ce secret est puni des peines prévues à l'article 458 du Code pénal.

Sans préjudice de l'exercice du droit de défense dans d'autres procédures pénales par le condamné ou des tiers, le magistrat EPE décide sur l'autorisation de consulter le dossier ou d'en obtenir une copie, si le condamné ou un tiers ayant un intérêt en fait la demande. *Cette décision n'est*

leur ressort, les visites nécessaires chez les personnes soupçonnées d'avoir fabriqué, introduit, distribué de faux papiers nationaux, de faux billets au porteur émis par le Trésor public ou de faux billets de banque au porteur dont l'émission est autorisée par une loi ou en vertu d'une loi.

La présente disposition a lieu également pour le ~~crime~~ **l'infraction** de fausse monnaie, ou de contrefaçon du sceau de l'Etat.

Art. 464/1

§ 1er. L'enquête pénale d'exécution, dénommée ci-après "EPE", est l'ensemble des actes qui tendent à la recherche, l'identification et la saisie du patrimoine sur lequel la condamnation au paiement d'une amende, d'une confiscation ~~spéciale~~ ou des frais de justice peut être exécutée.

§ 2. L'EPE est menée par et sous l'autorité et la direction du ministère public.

Le magistrat du ministère public qui mène l'EPE, dénommé ci-après "le magistrat EPE", veille à la légalité des actes d'exécution.

§ 3. L'EPE est menée à l'égard de l'auteur condamné, dénommé ci-après "le condamné", et à l'égard de tiers qui conspirent sciemment et volontairement avec le condamné afin de soustraire son patrimoine à l'exécution des condamnations exécutoires dénommés ci-après "le tiers de mauvaise foi".

§ 4. Sauf les exceptions prévues par la loi, les actes d'exécution ne peuvent comprendre aucun acte de contrainte ni porter atteinte aux libertés et aux droits individuels. Les atteintes aux libertés et droits fondamentaux tolérées par la loi ne peuvent excéder ce qui est nécessaire pour atteindre l'objectif de l'EPE défini au § 1er.

§ 5. Sauf les exceptions prévues par la loi, l'EPE est secrète.

Toute personne appelée à prêter son concours professionnel à l'EPE est tenue au secret. Celui qui viole ce secret est puni des peines prévues à l'~~article 458~~ **article 669** du Code pénal.

Sans préjudice de l'exercice du droit de défense dans d'autres procédures pénales par le condamné ou des tiers, le magistrat EPE décide sur l'autorisation de consulter le dossier ou d'en obtenir une copie, si le condamné ou un tiers ayant un intérêt en fait

susceptible d'aucun recours.

La demande d'autorisation de consulter le dossier ou d'en obtenir copie par le condamné ou un tiers ayant un intérêt est, à peine d'irrecevabilité, motivée et contient l'élection de domicile en Belgique si le requérant n'y a pas son domicile ou son siège.

La requête est adressée ou déposée au secrétariat du parquet ou de l'auditorat du travail compétent, qui l'insère dans un registre ouvert à ce sujet.

Le magistrat EPE statue au plus tard dans un délai de quatre mois après l'insertion de la requête dans le registre.

Le magistrat EPE peut limiter la consultation à la partie du dossier pour laquelle le requérant peut justifier d'un intérêt. Le magistrat EPE peut refuser la consultation du dossier ou l'obtention d'une copie de celui-ci parce que l'enquête pénale d'exécution n'a pas encore mené à une saisie ou à la découverte de nouvelles infractions, parce que les nécessités de l'enquête pénale d'exécution le requièrent ou parce que le requérant ne peut justifier par un motif légitime la consultation du dossier.

Si la demande de consultation du dossier ou d'obtention d'une copie de ce dernier est acceptée, le dossier est, dans les vingt jours qui suivent la décision du magistrat EPE, mis à la disposition du requérant et de son avocat, en original ou en copie, pour consultation durant une période minimale de quarante-huit heures. Le secrétariat du parquet ou de l'auditorat compétent informe le requérant et son avocat par télécopie, par lettre simple ou par voie électronique du moment où le dossier peut être consulté.

Ils peuvent eux-mêmes et par leurs propres moyens, en prendre une copie gratuitement, sur place. Le requérant ne peut faire usage des renseignements obtenus par la consultation ou par la prise d'une copie du dossier que dans l'intérêt de sa défense, à condition de respecter la présomption d'innocence et les droits de la défense de tiers, la vie privée et la dignité de la personne. Tout abus est puni conformément l'article 460ter du Code pénal.

La décision motivée du magistrat EPE est communiquée au requérant et, le cas échéant, à son avocat, par télécopie, par lettre simple ou par voie électronique, dans un délai de huit jours à compter de la

la demande. Cette décision n'est

susceptible d'aucun recours.

La demande d'autorisation de consulter le dossier ou d'en obtenir copie par le condamné ou un tiers ayant un intérêt est, à peine d'irrecevabilité, motivée et contient l'élection de domicile en Belgique si le requérant n'y a pas son domicile ou son siège.

La requête est adressée ou déposée au secrétariat du parquet ou de l'auditorat du travail compétent, qui l'insère dans un registre ouvert à ce sujet.

Le magistrat EPE statue au plus tard dans un délai de quatre mois après l'insertion de la requête dans le registre.

Le magistrat EPE peut limiter la consultation à la partie du dossier pour laquelle le requérant peut justifier d'un intérêt. Le magistrat EPE peut refuser la consultation du dossier ou l'obtention d'une copie de celui-ci parce que l'enquête pénale d'exécution n'a pas encore mené à une saisie ou à la découverte de nouvelles infractions, parce que les nécessités de l'enquête pénale d'exécution le requièrent ou parce que le requérant ne peut justifier par un motif légitime la consultation du dossier.

Si la demande de consultation du dossier ou d'obtention d'une copie de ce dernier est acceptée, le dossier est, dans les vingt jours qui suivent la décision du magistrat EPE, mis à la disposition du requérant et de son avocat, en original ou en copie, pour consultation durant une période minimale de quarante-huit heures. Le secrétariat du parquet ou de l'auditorat compétent informe le requérant et son avocat par télécopie, par lettre simple ou par voie électronique du moment où le dossier peut être consulté.

Ils peuvent eux-mêmes et par leurs propres moyens, en prendre une copie gratuitement, sur place. Le requérant ne peut faire usage des renseignements obtenus par la consultation ou par la prise d'une copie du dossier que dans l'intérêt de sa défense, à condition de respecter la présomption d'innocence et les droits de la défense de tiers, la vie privée et la dignité de la personne. Tout abus est puni conformément l'article 460ter du Code pénal.

La décision motivée du magistrat EPE est communiquée au requérant et, le cas échéant, à son avocat, par télécopie, par

décision. Le requérant ne peut, à peine d'irrecevabilité, envoyer ni déposer de requête ayant le même objet avant l'expiration d'un délai de trois mois à compter de la dernière décision portant sur le même objet.

Le requérant peut interjeter appel de la décision devant le juge de l'application des peines dans les quinze jours à compter de la notification de la décision, par une déclaration faite au greffe de la prison ou au greffe du tribunal de l'application des peines et insérée dans un registre prévu à cet effet. Si le magistrat EPE n'a pas pris de décision dans le délai prévu à l'alinéa 6, augmenté de quinze jours, le requérant peut s'adresser au juge de l'application des peines. Ce droit prend fin si la requête motivée n'est pas déposée dans les huit jours suivant l'expiration du délai, au greffe du tribunal de l'application des peines. La requête est insérée dans un registre prévu à cet effet. Le greffier informe immédiatement le magistrat EPE qui mène l'enquête de la déclaration. Le magistrat EPE envoie les pièces du dossier au greffier du tribunal de l'application des peines qui les dépose au greffe. Le greffier communique, par télécopie, par lettre simple ou par voie électronique, les lieu, jour et heure de l'audience au requérant ou à son avocat, au plus tard sept jours au préalable. Le greffier informe immédiatement le magistrat EPE de l'audience. Le requérant, son avocat et le ministère public peuvent être entendus. Le juge de l'application des peines peut entendre le magistrat EPE séparément.

Le juge de l'application des peines statue dans un délai de trente jours à compter du dépôt de la déclaration. Le requérant qui succombe peut être condamné aux dépens. Le greffier communique, dans les vingt-quatre heures du prononcé, par télécopie, par lettre simple ou par voie électronique, le jugement du juge de l'application des peines au requérant ou à son avocat ainsi qu'au magistrat EPE.

Le jugement du juge de l'application des peines n'est pas susceptible d'opposition ou de pourvoi en cassation.

Sans préjudice de l'application de l'article 32 de la loi du 4 février 2018 contenant les missions et la composition de l'Organe central pour la Saisie et la Confiscation, le magistrat EPE peut, au cours de l'EPE,

lettre simple ou par voie électronique, dans un délai de huit jours à compter de la décision. Le requérant ne peut, à peine d'irrecevabilité, envoyer ni déposer de requête ayant le même objet avant l'expiration d'un délai de trois mois à compter de la dernière décision portant sur le même objet.

Le requérant peut interjeter appel de la décision devant le juge de l'application des peines dans les quinze jours à compter de la notification de la décision, par une déclaration faite au greffe de la prison ou au greffe du tribunal de l'application des peines et insérée dans un registre prévu à cet effet. Si le magistrat EPE n'a pas pris de décision dans le délai prévu à l'alinéa 6, augmenté de quinze jours, le requérant peut s'adresser au juge de l'application des peines. Ce droit prend fin si la requête motivée n'est pas déposée dans les huit jours suivant l'expiration du délai, au greffe du tribunal de l'application des peines. La requête est insérée dans un registre prévu à cet effet. Le greffier informe immédiatement le magistrat EPE qui mène l'enquête de la déclaration. Le magistrat EPE envoie les pièces du dossier au greffier du tribunal de l'application des peines qui les dépose au greffe. Le greffier communique, par télécopie, par lettre simple ou par voie électronique, les lieu, jour et heure de l'audience au requérant ou à son avocat, au plus tard sept jours au préalable. Le greffier informe immédiatement le magistrat EPE de l'audience. Le requérant, son avocat et le ministère public peuvent être entendus. Le juge de l'application des peines peut entendre le magistrat EPE séparément.

Le juge de l'application des peines statue dans un délai de trente jours à compter du dépôt de la déclaration. Le requérant qui succombe peut être condamné aux dépens. Le greffier communique, dans les vingt-quatre heures du prononcé, par télécopie, par lettre simple ou par voie électronique, le jugement du juge de l'application des peines au requérant ou à son avocat ainsi qu'au magistrat EPE.

Le jugement du juge de l'application des peines n'est pas susceptible d'opposition ou de pourvoi en cassation.

Sans préjudice de l'application de l'article 32 de la loi du 4 février 2018 contenant les missions et la composition de l'Organe

autoriser une partie civile à consulter le dossier afin de l'informer des avoirs patrimoniaux sur lesquels la condamnation exécutoire au paiement de dommages-intérêts peut être exécutée. Le magistrat EPE peut limiter la consultation du dossier ou la prise d'une copie de celui-ci à la partie du dossier à l'égard de laquelle la partie civile peut justifier d'un intérêt.

§ 6. Le magistrat EPE communique, au besoin, tous les renseignements pertinents collectés dans le cadre de l'EPE et ayant trait au patrimoine du condamné au fonctionnaire compétent du service public fédéral Finances, ou informe ce fonctionnaire que ces renseignements sont à disposition pour être consultés et prise d'une copie, en vue de faciliter le recouvrement des confiscations, amendes et frais de justice dus par le condamné.

Les fonctionnaires de police qui ne sont pas requis par le magistrat EPE communiquent immédiatement et d'initiative à ce magistrat les renseignements utiles pour l'EPE qu'ils ont collectés dans le cadre d'une information, d'une instruction ou d'une autre EPE.

Les fonctionnaires de police qui, dans le cadre de l'EPE, ont collecté des renseignements qui peuvent être importants pour une information ou une instruction en cours ou une autre EPE, les portent immédiatement à la connaissance du ministère public compétent ou du juge d'instruction compétent. Lorsqu'ils découvrent au cours de l'EPE des faits qui peuvent former un délit ou un crime, ils en informent immédiatement le ministère public compétent.

Les membres du ministère public peuvent utiliser les renseignements qui ont été collectés régulièrement dans le cadre de l'EPE lorsqu'ils exercent leur fonction dans d'autres procédures pénales et civiles.

§ 7. Les sommes d'argent que le magistrat EPE et l'Organe central pour la saisie et la confiscation, dénommé ci-après l'"OCSC", reçoivent ou gèrent dans le cadre de l'EPE sont versées dès que possible au fonctionnaire compétent du service public fédéral Finances chargé du recouvrement de la confiscation, de l'amende et des frais de justice.

§ 8. Sans préjudice de l'application de l'article 32 de la loi du 4 février 2018

central pour la Saisie et la Confiscation, le magistrat EPE peut, au cours de l'EPE, autoriser une partie civile à consulter le dossier afin de l'informer des avoirs patrimoniaux sur lesquels la condamnation exécutoire au paiement de dommages-intérêts peut être exécutée. Le magistrat EPE peut limiter la consultation du dossier ou la prise d'une copie de celui-ci à la partie du dossier à l'égard de laquelle la partie civile peut justifier d'un intérêt.

§ 6. Le magistrat EPE communique, au besoin, tous les renseignements pertinents collectés dans le cadre de l'EPE et ayant trait au patrimoine du condamné au fonctionnaire compétent du service public fédéral Finances, ou informe ce fonctionnaire que ces renseignements sont à disposition pour être consultés et prise d'une copie, en vue de faciliter le recouvrement des confiscations, amendes et frais de justice dus par le condamné.

Les fonctionnaires de police qui ne sont pas requis par le magistrat EPE communiquent immédiatement et d'initiative à ce magistrat les renseignements utiles pour l'EPE qu'ils ont collectés dans le cadre d'une information, d'une instruction ou d'une autre EPE.

Les fonctionnaires de police qui, dans le cadre de l'EPE, ont collecté des renseignements qui peuvent être importants pour une information ou une instruction en cours ou une autre EPE, les portent immédiatement à la connaissance du ministère public compétent ou du juge d'instruction compétent. Lorsqu'ils découvrent au cours de l'EPE des faits qui peuvent former ~~un délit ou un crime~~ **une infraction**, ils en informent immédiatement le ministère public compétent.

Les membres du ministère public peuvent utiliser les renseignements qui ont été collectés régulièrement dans le cadre de l'EPE lorsqu'ils exercent leur fonction dans d'autres procédures pénales et civiles.

§ 7. Les sommes d'argent que le magistrat EPE et l'Organe central pour la saisie et la confiscation, dénommé ci-après l'"OCSC", reçoivent ou gèrent dans le cadre de l'EPE sont versées dès que possible au fonctionnaire compétent du service public fédéral Finances chargé du recouvrement de la confiscation, de l'amende et des frais de justice.

contenant les missions et la composition de l'Organe central pour la Saisie et la Confiscation, l'EPE ne porte pas atteinte à l'exercice du droit de la partie civile ou de tiers de bonne foi d'exécuter leurs créances sur le patrimoine du condamné, conformément à l'article 3.36 du Code civil.

En cas de concours d'une saisie-exécution civile avec une saisie pratiquée dans le cadre de l'EPE portant sur les mêmes avoirs patrimoniaux, les condamnations visées au § 1er sont exécutées par le service public fédéral Finances par l'exercice des droits accordés par la loi aux créanciers dans le cadre de la distribution par contribution ou de l'ordre.

Si le condamné ou le tiers de mauvaise foi fait l'objet d'une procédure collective d'insolvabilité, les condamnations visées au § 1er sont exécutées par le service public fédéral Finances par l'exercice des droits accordés par la loi aux créanciers dans le cadre de la procédure collective d'insolvabilité.

Au sens du présent paragraphe, une procédure collective d'insolvabilité est la faillite, la réorganisation judiciaire, le règlement collectif de dettes ou toute autre procédure collective judiciaire, administrative ou volontaire, belge ou étrangère, qui implique la réalisation des actifs et la distribution du produit de cette réalisation entre, selon le cas, les créanciers, les actionnaires, les associés ou les membres.

La remise ou réduction des peines dans le cadre d'une procédure collective d'insolvabilité ou d'une procédure de saisie civile ne peut être accordée qu'en application des articles 110 et 111 de la Constitution.

Le concours avec une saisie-exécution civile ou une procédure collective d'insolvabilité en cours ne constitue pas un obstacle à la collecte de renseignements sur le patrimoine du condamné par le ministère public dans le cadre de l'EPE et la communication de ceux-ci au service public fédéral Finances.

Art. 464/4

§ 1er. Le ministère public peut ouvrir une EPE ou en charger l'OCSC à défaut de

§ 8. Sans préjudice de l'application de l'article 32 de la loi du 4 février 2018 contenant les missions et la composition de l'Organe central pour la Saisie et la Confiscation, l'EPE ne porte pas atteinte à l'exercice du droit de la partie civile ou de tiers de bonne foi d'exécuter leurs créances sur le patrimoine du condamné, conformément à l'article 3.36 du Code civil.

En cas de concours d'une saisie-exécution civile avec une saisie pratiquée dans le cadre de l'EPE portant sur les mêmes avoirs patrimoniaux, les condamnations visées au § 1er sont exécutées par le service public fédéral Finances par l'exercice des droits accordés par la loi aux créanciers dans le cadre de la distribution par contribution ou de l'ordre.

Si le condamné ou le tiers de mauvaise foi fait l'objet d'une procédure collective d'insolvabilité, les condamnations visées au § 1er sont exécutées par le service public fédéral Finances par l'exercice des droits accordés par la loi aux créanciers dans le cadre de la procédure collective d'insolvabilité.

Au sens du présent paragraphe, une procédure collective d'insolvabilité est la faillite, la réorganisation judiciaire, le règlement collectif de dettes ou toute autre procédure collective judiciaire, administrative ou volontaire, belge ou étrangère, qui implique la réalisation des actifs et la distribution du produit de cette réalisation entre, selon le cas, les créanciers, les actionnaires, les associés ou les membres.

La remise ou réduction des peines dans le cadre d'une procédure collective d'insolvabilité ou d'une procédure de saisie civile ne peut être accordée qu'en application des articles 110 et 111 de la Constitution.

Le concours avec une saisie-exécution civile ou une procédure collective d'insolvabilité en cours ne constitue pas un obstacle à la collecte de renseignements sur le patrimoine du condamné par le ministère public dans le cadre de l'EPE et la communication de ceux-ci au service public fédéral Finances.

Art. 464/4

§ 1er. Le ministère public peut ouvrir une EPE ou en charger l'OCSC à défaut de

paiement complet de la confiscation spéciale, des amendes ou des frais de justice imposés, dans le délai fixé par le ministère public ou le service public fédéral Finances et pour autant que le montant de l'obligation de paiement soit important. Le Roi détermine, sur la proposition du ministre qui a la Justice dans ses attributions et par un arrêté délibéré en Conseil des Ministres, en fonction du montant à recouvrer de la condamnation ou de la gravité de l'infraction qui a motivé la condamnation, ce qu'il faut entendre par un montant important de l'obligation de paiement.

La décision du ministère public compétent d'ouvrir une EPE ou d'en charger l'OCSC n'est susceptible d'aucun recours.

§ 2. S'il ressort des renseignements dont dispose le ministère public ou le service public fédéral Finances que le condamné a omis ou, suivant des éléments sérieux et concrets, omettra de satisfaire à son obligation de paiement, il ne doit plus être invité au préalable à satisfaire aux confiscations spéciales, aux amendes ou aux frais de justice.

Art. 464/12

§ 1er. Lors de l'exécution d'une condamnation à une confiscation, à une amende ou aux frais de justice après que le condamné a été déclaré coupable d'une infraction passible d'un emprisonnement correctionnel principal d'un an ou d'une peine plus lourde, le magistrat EPE ou le service de police requis peut, par décision écrite et motivée demander aux organismes et personnes visés à l'article 5, § 1er, 1° à 22°, 29° à 32°, et § 3, alinéa 1er, de la loi du 18 septembre 2017 relative à la prévention du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme et à la limitation de l'utilisation des espèces, demander la communication des renseignements suivants :

1° la liste des comptes bancaires, coffres bancaires ou instruments financiers visés à l'article 2, 1°, de la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers, dont le condamné ou le tiers de mauvaise foi, est le titulaire, le mandataire ou le bénéficiaire final et, le cas échéant, toutes les précisions à ce sujet;

2° les transactions qui ont été réalisées pendant une période déterminée sur un ou

paiement complet de la confiscation ~~spéciale~~, des amendes ou des frais de justice imposés, dans le délai fixé par le ministère public ou le service public fédéral Finances et pour autant que le montant de l'obligation de paiement soit important. Le Roi détermine, sur la proposition du ministre qui a la Justice dans ses attributions et par un arrêté délibéré en Conseil des Ministres, en fonction du montant à recouvrer de la condamnation ou de la gravité de l'infraction qui a motivé la condamnation, ce qu'il faut entendre par un montant important de l'obligation de paiement.

La décision du ministère public compétent d'ouvrir une EPE ou d'en charger l'OCSC n'est susceptible d'aucun recours.

§ 2. S'il ressort des renseignements dont dispose le ministère public ou le service public fédéral Finances que le condamné a omis ou, suivant des éléments sérieux et concrets, omettra de satisfaire à son obligation de paiement, il ne doit plus être invité au préalable à satisfaire aux confiscations ~~spéciales~~, aux amendes ou aux frais de justice.

Art. 464/12

§ 1er. Lors de l'exécution d'une condamnation à une confiscation, à une amende ou aux frais de justice après que le condamné a été déclaré coupable d'une infraction passible d'un ~~emprisonnement correctionnel principal d'un an~~ **une peine de niveau 2** ou d'une peine plus lourde, le magistrat EPE ou le service de police requis peut, par décision écrite et motivée demander aux organismes et personnes visés à l'article 5, § 1er, 1° à 22°, 29° à 32°, et § 3, alinéa 1er, de la loi du 18 septembre 2017 relative à la prévention du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme et à la limitation de l'utilisation des espèces, demander la communication des renseignements suivants :

1° la liste des comptes bancaires, coffres bancaires ou instruments financiers visés à l'article 2, 1°, de la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers, dont le condamné ou le tiers de mauvaise foi, est le titulaire, le mandataire ou le bénéficiaire final et, le cas échéant, toutes les précisions à ce sujet;

2° les transactions qui ont été réalisées pendant une période déterminée sur un ou

plusieurs de ces comptes bancaires ou instruments financiers, y compris les détails concernant le compte émetteur ou récepteur;

3° les données concernant les titulaires ou mandataires qui, pendant une période déterminée, ont ou avaient accès à ces coffres bancaires.

Le magistrat EPE définit dans sa décision la forme sous laquelle les données mentionnées à l'alinéa 1er lui sont communiquées.

§ 1er/1. Lors de l'exécution d'une condamnation à une confiscation, à une amende ou aux frais de justice après que le condamné a été déclaré coupable d'une infraction passible d'un emprisonnement principal d'un an ou d'une peine plus lourde, le magistrat EPE ou le service de police requis peut, par requête spécifique et motivée, conformément à la loi du 8 juillet 2018 portant organisation d'un point de contact central des comptes et contrats financiers et portant extension de l'accès au fichier central des avis de saisie, de délégation, de cession, de règlement collectif de dettes et de protêt, demander toutes les informations disponibles concernant le condamné ou le tiers de mauvaise foi au point de contact central des comptes et contrats financiers tenus par la Banque nationale de Belgique.

§ 1er/2. Lors de l'exécution d'une condamnation à une confiscation, à une amende ou aux frais de justice après que le condamné a été déclaré coupable d'une infraction passible d'un emprisonnement principal d'un an ou d'une peine plus lourde, le magistrat EPE ou le service de police requis peut, par requête spécifique et motivée, demander concernant le condamné ou le tiers de mauvaise foi toutes les informations utiles pour l'EPE sur des produits livrés, des services fournis ou des transactions effectuées en lien avec des valeurs virtuelles à des personnes et institutions qui, sur le territoire belge, mettent à disposition ou proposent des services en lien avec des valeurs virtuelles permettant de conserver ou d'échanger des moyens de paiement réglementés en valeurs virtuelles.

§ 2. Si c'est nécessaire à l'exécution de la condamnation, le magistrat EPE peut en outre requérir, par décision écrite motivée, que :

plusieurs de ces comptes bancaires ou instruments financiers, y compris les détails concernant le compte émetteur ou récepteur;

3° les données concernant les titulaires ou mandataires qui, pendant une période déterminée, ont ou avaient accès à ces coffres bancaires.

Le magistrat EPE définit dans sa décision la forme sous laquelle les données mentionnées à l'alinéa 1er lui sont communiquées.

§ 1er/1. Lors de l'exécution d'une condamnation à une confiscation, à une amende ou aux frais de justice après que le condamné a été déclaré coupable d'une infraction passible d'un ~~emprisonnement principal d'un an~~ **une peine de niveau 2** ou d'une peine plus lourde, le magistrat EPE ou le service de police requis peut, par requête spécifique et motivée, conformément à la loi du 8 juillet 2018 portant organisation d'un point de contact central des comptes et contrats financiers et portant extension de l'accès au fichier central des avis de saisie, de délégation, de cession, de règlement collectif de dettes et de protêt, demander toutes les informations disponibles concernant le condamné ou le tiers de mauvaise foi au point de contact central des comptes et contrats financiers tenus par la Banque nationale de Belgique.

§ 1er/2. Lors de l'exécution d'une condamnation à une confiscation, à une amende ou aux frais de justice après que le condamné a été déclaré coupable d'une infraction passible d'un ~~emprisonnement principal d'un an~~ **une peine de niveau 2** ou d'une peine plus lourde, le magistrat EPE ou le service de police requis peut, par requête spécifique et motivée, demander concernant le condamné ou le tiers de mauvaise foi toutes les informations utiles pour l'EPE sur des produits livrés, des services fournis ou des transactions effectuées en lien avec des valeurs virtuelles à des personnes et institutions qui, sur le territoire belge, mettent à disposition ou proposent des services en lien avec des valeurs virtuelles permettant de conserver ou d'échanger des moyens de paiement réglementés en valeurs virtuelles.

§ 2. Si c'est nécessaire à l'exécution de la condamnation, le magistrat EPE peut en outre requérir, par décision écrite motivée, que :

1° pendant une période renouvelable de maximum deux mois, les transactions réalisées sur un ou plusieurs de ces comptes bancaires, coffres bancaires, instruments financiers ou valeurs virtuelles du condamné ou du tiers, soient surveillées;

2° la personne requise ou l'organisme requis ne puisse plus aliéner les créances et engagements liés à ces comptes bancaires, coffres bancaires, instruments financiers ou valeurs virtuelles pour une période qu'il détermine, mais qui ne peut excéder la période entre la prise de connaissance de ses réquisitions envoyées par téléfax ou envoi recommandé et cinq jours ouvrables après la notification des données visées au magistrat EPE.

La mesure cesse automatiquement à l'expiration du délai fixé par le magistrat EPE ou en cas de paiement intégral de la confiscation, de l'amende et des frais de justice dus.

§ 3. La personne requise ou l'organisme requis visé au § 1er prête son concours sans délai à l'exécution des mesures visées aux §§ 1er, 1er/1, 1er/2 et 2.

La personne ou l'organisme qui refuse de prêter son concours aux réquisitions du magistrat EPE visées aux §§ 1er, 1er/1, 1er/2 et 2 est puni d'un emprisonnement de huit jours à un an et d'une amende de vingt-six euros à dix mille euros ou d'une de ces peines seulement.

La personne ou l'organisme ou tout tiers qui conserve ou gère des biens qui font l'objet d'une mesure visée au § 2 et qui les fait disparaître dans une intention frauduleuse, est puni des peines prévues à l'article 507 du Code pénal. La tentative est punie des mêmes peines.

§ 4. Toute personne qui, du chef de sa fonction, a connaissance des mesures visées aux §§ 1er, 1er/1, 1er/2 et 2 ou y prête son concours, est tenue de garder le secret.

Toute violation du secret sera punie conformément à l'article 458 du Code pénal.

Art. 464/13

1° pendant une période renouvelable de maximum deux mois, les transactions réalisées sur un ou plusieurs de ces comptes bancaires, coffres bancaires, instruments financiers ou valeurs virtuelles du condamné ou du tiers, soient surveillées;

2° la personne requise ou l'organisme requis ne puisse plus aliéner les créances et engagements liés à ces comptes bancaires, coffres bancaires, instruments financiers ou valeurs virtuelles pour une période qu'il détermine, mais qui ne peut excéder la période entre la prise de connaissance de ses réquisitions envoyées par téléfax ou envoi recommandé et cinq jours ouvrables après la notification des données visées au magistrat EPE.

La mesure cesse automatiquement à l'expiration du délai fixé par le magistrat EPE ou en cas de paiement intégral de la confiscation, de l'amende et des frais de justice dus.

~~§ 3. La personne requise ou l'organisme requis visé au § 1er prête son concours sans délai à l'exécution des mesures visées aux §§ 1er, 1er/1, 1er/2 et 2.~~

La personne requise ou l'organisme requis visé au paragraphe 1er est tenu de prêter son concours sans délai à l'exécution des mesures visées aux paragraphes 1er 1/1, 1/2 et 2.

~~La personne ou l'organisme qui refuse de prêter son concours aux réquisitions du magistrat EPE visées aux §§ 1er, 1er/1, 1er/2 et 2 est puni d'un emprisonnement de huit jours à un an et d'une amende de vingt-six euros à dix mille euros ou d'une de ces peines seulement.~~ **conformément aux articles 655 et 656 du Code pénal.**

La personne ou l'organisme ou tout tiers qui conserve ou gère des biens qui font l'objet d'une mesure visée au § 2 et qui les fait disparaître dans une intention frauduleuse, est puni des peines prévues à ~~l'article 507~~ **l'article 665** du Code pénal. La tentative est punie des mêmes peines.

§ 4. Toute personne qui, du chef de sa fonction, a connaissance des mesures visées aux §§ 1er, 1er/1, 1er/2 et 2 ou y prête son concours, est tenue de garder le secret.

Toute violation du secret sera punie conformément à ~~l'article 458~~ **l'article 352** du Code pénal.

Art. 464/13

§ 1er. Le magistrat EPE ou le service de police requis peut, par décision écrite et motivée, requérir les acteurs visés à l'alinéa 2 de lui communiquer les renseignements suivants:

1° l'identification d'un abonné ou d'un utilisateur habituel d'un service visé à l'alinéa 2, deuxième tiret, ou bien du moyen de communication électronique utilisé;

2° l'identification des services visés à l'alinéa 2, deuxième tiret, auxquels une personne déterminée est abonnée ou qui sont habituellement utilisés par une personne déterminée.

Les acteurs suivants sont tenus de collaborer conformément à l'alinéa 1er:

- l'opérateur d'un réseau de communications électroniques;

- toute personne qui met à disposition ou offre, sur le territoire belge, d'une quelconque manière, un service qui consiste à transmettre des signaux via des réseaux de communications électroniques ou à autoriser des utilisateurs à obtenir, recevoir ou diffuser des informations via un réseau de communications électroniques. Est également compris le fournisseur d'un service de communications électroniques.

§ 2. Les acteurs visés au § 1er, alinéa 2, fournissent tous les renseignements disponibles en temps réel ou, le cas échéant, au moment précisé dans la décision, selon les modalités fixées par l'arrêté royal pris en exécution de l'article 46bis, § 2, alinéas 1er et 2.

Toute personne qui refuse de communiquer les données ou qui ne les communique pas en temps réel ou, le cas échéant, au moment précisé dans la réquisition est punie d'une amende de vingt-six euros à dix mille euros.

§ 3. Toute personne qui, du chef de sa fonction, a connaissance de la mesure ou y prête son concours est tenue de garder le secret.

Toute violation du secret sera punie conformément à l'article 458 du Code pénal.

Art. 464/18, §2, alinéa 2

Les cours et tribunaux qui connaissent de demandes civiles relatives à l'exécution de décisions judiciaires portant condamnation à une confiscation spéciale, à une amende et

§ 1er. Le magistrat EPE ou le service de police requis peut, par décision écrite et motivée, requérir les acteurs visés à l'alinéa 2 de lui communiquer les renseignements suivants:

1° l'identification d'un abonné ou d'un utilisateur habituel d'un service visé à l'alinéa 2, deuxième tiret, ou bien du moyen de communication électronique utilisé;

2° l'identification des services visés à l'alinéa 2, deuxième tiret, auxquels une personne déterminée est abonnée ou qui sont habituellement utilisés par une personne déterminée.

Les acteurs suivants sont tenus de collaborer conformément à l'alinéa 1er:

- l'opérateur d'un réseau de communications électroniques;

- toute personne qui met à disposition ou offre, sur le territoire belge, d'une quelconque manière, un service qui consiste à transmettre des signaux via des réseaux de communications électroniques ou à autoriser des utilisateurs à obtenir, recevoir ou diffuser des informations via un réseau de communications électroniques. Est également compris le fournisseur d'un service de communications électroniques.

§ 2. Les acteurs visés au § 1er, alinéa 2, fournissent tous les renseignements disponibles en temps réel ou, le cas échéant, au moment précisé dans la décision, selon les modalités fixées par l'arrêté royal pris en exécution de l'article 46bis, § 2, alinéas 1er et 2.

Toute personne qui refuse de communiquer les données ou qui ne les communique pas en temps réel ou, le cas échéant, au moment précisé dans la réquisition est punie d'une amende de vingt-six euros à dix mille euros. **conformément aux articles 655 et 656 du Code pénal.**

§ 3. Toute personne qui, du chef de sa fonction, a connaissance de la mesure ou y prête son concours est tenue de garder le secret.

Toute violation du secret sera punie conformément à l'article 458 **l'article 352** du Code pénal.

Art. 464/18, §2, alinéa 2

Les cours et tribunaux qui connaissent de demandes civiles relatives à l'exécution de décisions judiciaires portant condamnation à une confiscation ~~spéciale~~, à une amende et

aux frais de justice dans le cadre de l'enquête pénale d'exécution peuvent, avant de statuer sur le bien-fondé de cette demande en justice, renvoyer l'affaire devant la chambre des mises en accusation afin de contrôler la régularité de l'observation effectuée dans le cadre de l'EPE.

Art. 464/24

§ 1er. Le magistrat EPE ou le service de police requis peut ordonner aux personnes dont il présume qu'elles ont une connaissance particulière du système informatique qui fait l'objet de la recherche ou des services qui permettent de protéger ou de crypter les données qui sont stockées, traitées ou transmises par un système informatique, de fournir, dans une forme compréhensible, des informations sur le fonctionnement de ce système et sur la manière d'accéder aux données stockées, traitées ou transmises par celui-ci.

§ 2. Le magistrat EPE ou le service de police requis peut demander à toute personne appropriée de mettre en fonctionnement elle-même le système informatique ou, selon le cas, de rechercher, rendre accessibles, copier, rendre inaccessibles ou retirer les données pertinentes qui sont stockées, traitées ou transmises par ce système, dans la forme qu'il aura demandée. Ces personnes sont tenues d'y donner suite, dans la mesure de leurs moyens. Ces personnes peuvent toutefois refuser de prêter leur collaboration, en particulier dans le cas où elles s'accuseraient d'une infraction.

§ 3. Les tiers qui refusent de fournir la collaboration ordonnée aux paragraphes 1er et 2 ou qui font obstacle à la recherche dans le système informatique, sont punis d'un emprisonnement de six mois à un an et d'une amende de vingt-six euros à vingt mille euros ou d'une de ces peines seulement.

Toute personne qui, du chef de sa fonction, a connaissance de la mesure ou y prête son concours, est tenue de garder le secret.

Toute violation du secret est punie conformément à l'article 458 du Code pénal.

§ 4.

Art. 464/25

aux frais de justice dans le cadre de l'enquête pénale d'exécution peuvent, avant de statuer sur le bien-fondé de cette demande en justice, renvoyer l'affaire devant la chambre des mises en accusation afin de contrôler la régularité de l'observation effectuée dans le cadre de l'EPE.

Art. 464/24

§ 1er. Le magistrat EPE ou le service de police requis peut ordonner aux personnes dont il présume qu'elles ont une connaissance particulière du système informatique qui fait l'objet de la recherche ou des services qui permettent de protéger ou de crypter les données qui sont stockées, traitées ou transmises par un système informatique, de fournir, dans une forme compréhensible, des informations sur le fonctionnement de ce système et sur la manière d'accéder aux données stockées, traitées ou transmises par celui-ci.

§ 2. Le magistrat EPE ou le service de police requis peut demander à toute personne appropriée de mettre en fonctionnement elle-même le système informatique ou, selon le cas, de rechercher, rendre accessibles, copier, rendre inaccessibles ou retirer les données pertinentes qui sont stockées, traitées ou transmises par ce système, dans la forme qu'il aura demandée. Ces personnes sont tenues d'y donner suite, dans la mesure de leurs moyens. Ces personnes peuvent toutefois refuser de prêter leur collaboration, en particulier dans le cas où elles s'accuseraient d'une infraction.

§ 3. Les tiers qui refusent de fournir la collaboration ordonnée aux paragraphes 1er et 2 ou qui font obstacle à la recherche dans le système informatique, sont punis ~~d'un emprisonnement de six mois à un an et d'une amende de vingt-six euros à vingt mille euros ou d'une de ces peines seulement~~ **de la peine prévue à l'article 655 du Code pénal**.

Toute personne qui, du chef de sa fonction, a connaissance de la mesure ou y prête son concours, est tenue de garder le secret.

Toute violation du secret est punie conformément ~~à l'article 458~~ **à l'article 352** du Code pénal.

§ 4.

Art. 464/25

§ 1er. Le magistrat EPE ou le service de police requis peut faire procéder, en requérant les acteurs visés à l'alinéa 2:

- 1° au repérage des données d'appel de moyens de communication électronique à partir desquels ou vers lesquels des appels sont adressés ou ont été adressés;
- 2° à la localisation de l'origine ou de la destination de communications électroniques.

Les acteurs suivants sont tenus de collaborer conformément à l'alinéa 1er:

- l'opérateur d'un réseau de communications électroniques;
- toute personne qui met à disposition ou offre, sur le territoire belge, d'une quelconque manière, un service qui consiste à transmettre des signaux via des réseaux de communications électroniques ou à autoriser des utilisateurs à obtenir, recevoir ou diffuser des informations via un réseau de communications électroniques. Est également compris le fournisseur d'un service de communications électroniques.

Dans les cas visés à l'alinéa 1er, pour chaque moyen de communication électronique dont les données d'appel sont repérées ou pour lequel l'origine ou la destination de la communication électronique est localisée, le jour, l'heure, la durée et, si nécessaire, le lieu de la communication électronique sont indiqués et consignés dans un procès-verbal.

Le magistrat EPE précise dans sa décision la durée pendant laquelle la mesure pourra s'appliquer, cette durée ne pouvant excéder, en ce qui concerne les futures données de communication électronique, deux mois à dater de l'ordonnance, sans préjudice de renouvellement.

§ 2. Les acteurs visés au § 1er, alinéa 2, communiquent les renseignements requis en temps réel ou, le cas échéant, au moment précisé dans la décision, selon les modalités fixées par l'arrêté royal pris en exécution de l'article 88bis, § 4, alinéas 1er et 3.

Toute personne qui refuse de prêter son concours technique aux réquisitions visées dans le présent article ou ne le prête pas en temps réel ou, le cas échéant, au moment précisé dans la décision est punie d'une amende de vingt-six euros à dix mille euros.

§ 3. Toute personne qui, du chef de sa fonction, a connaissance de la mesure ou y prête son concours est tenue de garder le

§ 1er. Le magistrat EPE ou le service de police requis peut faire procéder, en requérant les acteurs visés à l'alinéa 2:

- 1° au repérage des données d'appel de moyens de communication électronique à partir desquels ou vers lesquels des appels sont adressés ou ont été adressés;
- 2° à la localisation de l'origine ou de la destination de communications électroniques.

Les acteurs suivants sont tenus de collaborer conformément à l'alinéa 1er:

- l'opérateur d'un réseau de communications électroniques;
- toute personne qui met à disposition ou offre, sur le territoire belge, d'une quelconque manière, un service qui consiste à transmettre des signaux via des réseaux de communications électroniques ou à autoriser des utilisateurs à obtenir, recevoir ou diffuser des informations via un réseau de communications électroniques. Est également compris le fournisseur d'un service de communications électroniques.

Dans les cas visés à l'alinéa 1er, pour chaque moyen de communication électronique dont les données d'appel sont repérées ou pour lequel l'origine ou la destination de la communication électronique est localisée, le jour, l'heure, la durée et, si nécessaire, le lieu de la communication électronique sont indiqués et consignés dans un procès-verbal.

Le magistrat EPE précise dans sa décision la durée pendant laquelle la mesure pourra s'appliquer, cette durée ne pouvant excéder, en ce qui concerne les futures données de communication électronique, deux mois à dater de l'ordonnance, sans préjudice de renouvellement.

§ 2. Les acteurs visés au § 1er, alinéa 2, communiquent les renseignements requis en temps réel ou, le cas échéant, au moment précisé dans la décision, selon les modalités fixées par l'arrêté royal pris en exécution de l'article 88bis, § 4, alinéas 1er et 3.

Toute personne qui refuse de prêter son concours technique aux réquisitions visées dans le présent article ou ne le prête pas en temps réel ou, le cas échéant, au moment précisé dans la décision est punie d'une amende de vingt-six euros à dix mille euros de la peine prévue à l'article 655 du Code pénal.

§ 3. Toute personne qui, du chef de sa

secret.

Toute violation du secret sera punie conformément à l'article 458 du Code pénal.

Art. 464/27

§ 1er. Le magistrat EPE qui mène l'enquête peut autoriser un service de police à procéder à une observation visée à l'article 47sexies, effectuée à l'aide de moyens techniques afin d'avoir une vue dans une habitation, ou dans une dépendance propre y enclose de cette habitation au sens des articles 479, 480 et 481 du Code pénal, ou dans un local utilisé à des fins professionnelles ou le domicile d'un avocat ou d'un médecin.

La cause d'excuse visée à l'article 464/15 est d'application à cette observation.

§ 2. Le magistrat mentionne dans son autorisation d'observation l'adresse ou une localisation aussi précise que possible de l'habitation, du local utilisé à des fins professionnelles ou du domicile visés au paragraphe 1er, alinéa 1er, qui fait l'objet de l'observation.

§ 3. L'observation visée au paragraphe 1er peut être ordonnée si :

1° elle est appliquée exclusivement en exécution d'une condamnation au paiement de confiscations, d'amendes et de frais de justice passée en force de chose jugée et prononcée après que le condamné a été déclaré coupable d'une infraction visée à l'article 90ter, §§ 2 à 4 ou d'une infraction dans le cadre d'une organisation criminelle visée à l'article 324bis du Code pénal;

2° les actes d'exécution ordinaires n'ont pas suffi ou ne peuvent raisonnablement suffire pour atteindre l'objectif de l'EPE décrit à l'article 464/1, § 1er.

En outre, une observation visée au paragraphe 1er, se rapportant aux locaux utilisés à des fins professionnelles ou au domicile d'un avocat ou d'un médecin, ne peut être autorisée par le magistrat EPE que si l'avocat ou le médecin fait lui-même l'objet de la condamnation passée en force de chose jugée visée au 1°, ou que des faits précis laissent supposer que des tiers faisant l'objet d'une telle condamnation utilisent ces locaux ou ce domicile.

Cette mesure ne peut être exécutée sans

fonction, a connaissance de la mesure ou y prête son concours est tenue de garder le secret.

Toute violation du secret sera punie conformément à ~~l'article 458~~ l'article 352 du Code pénal.

Art. 464/27

§ 1er. Le magistrat EPE qui mène l'enquête peut autoriser un service de police à procéder à une observation visée à l'article 47sexies, effectuée à l'aide de moyens techniques afin d'avoir une vue dans une habitation, ou dans une dépendance propre y enclose de cette habitation ~~au sens des articles 479, 480 et 481 du Code pénal,~~ ou dans un local utilisé à des fins professionnelles ou le domicile d'un avocat ou d'un médecin.

La cause d'excuse visée à l'article 464/15 est d'application à cette observation.

§ 2. Le magistrat mentionne dans son autorisation d'observation l'adresse ou une localisation aussi précise que possible de l'habitation, du local utilisé à des fins professionnelles ou du domicile visés au paragraphe 1er, alinéa 1er, qui fait l'objet de l'observation.

§ 3. L'observation visée au paragraphe 1er peut être ordonnée si :

1° elle est appliquée exclusivement en exécution d'une condamnation au paiement de confiscations, d'amendes et de frais de justice passée en force de chose jugée et prononcée après que le condamné a été déclaré coupable d'une infraction visée à l'article 90ter, §§ 2 à 4 ou d'une infraction dans le cadre d'une organisation criminelle visée ~~à l'article 324bis~~ à l'article 406 du Code pénal;

2° les actes d'exécution ordinaires n'ont pas suffi ou ne peuvent raisonnablement suffire pour atteindre l'objectif de l'EPE décrit à l'article 464/1, § 1er.

En outre, une observation visée au paragraphe 1er, se rapportant aux locaux utilisés à des fins professionnelles ou au domicile d'un avocat ou d'un médecin, ne peut être autorisée par le magistrat EPE que si l'avocat ou le médecin fait lui-même l'objet de la condamnation passée en force de chose jugée visée au 1°, ou que des faits précis laissent supposer que des tiers faisant l'objet d'une telle condamnation utilisent ces locaux ou ce domicile.

que le bâtonnier ou le représentant de l'ordre provincial des médecins en soit averti. Ces personnes sont tenues au secret. Toute violation du secret est punie conformément à l'article 458 du Code pénal. Il est agi conformément l'article 464/14.

Art. 464/31

§ 1er. Lorsqu'il est procédé à la saisie en vertu des articles 464/29, 464/30 et 464/32, le magistrat EPE saisissant ou le service de police saisissant rédige un procès-verbal énumérant les choses saisies.

§ 2. Le procès-verbal est présenté pour signature au saisi, qui peut en recevoir une copie sans frais. Si le saisi refuse de signer le procès-verbal et/ou d'en recevoir une copie ou ne peut être joint, le magistrat EPE ou le fonctionnaire de police en fait mention sur l'original et la notification est réputée faite le jour où le verbalisant constate le refus. Si la copie n'est pas remise immédiatement, elle est envoyée dans les quarante-huit heures.

La copie du procès-verbal contient :

- 1° l'avertissement que le saisi ne peut plus se dessaisir des biens qui font l'objet de la saisie, sous peine de l'application de l'article 507 du Code pénal;
- 2° les références de l'affaire;
- 3° le texte de l'article 507, alinéa 1er, du Code pénal.

Art. 464/33, §2

§ 2. La saisie est pratiquée sur réquisition du magistrat EPE par procès-verbal signifié au propriétaire par ce magistrat EPE ou le service de police requis, au propriétaire. Le cas échéant, le procès-verbal de saisie est signifié au nu-propriétaire, à l'usufruitier, à l'emphytéote, au superficiaire et, le cas échéant, au locataire.

Le procès-verbal de saisie contient à peine de nullité :

- 1° une copie de la réquisition du magistrat EPE;
- 2° l'identité du saisi, avec mention de ses nom et prénom, de son domicile ou, à défaut de domicile, de sa résidence ainsi que la date et le lieu de naissance, s'il s'agit d'une personne physique, ou de sa dénomination, sa forme juridique, son numéro d'entreprise et son siège, s'il s'agit d'une personne morale;

Cette mesure ne peut être exécutée sans que le bâtonnier ou le représentant de l'ordre provincial des médecins en soit averti. Ces personnes sont tenues au secret. Toute violation du secret est punie conformément à ~~l'article 458~~ **l'article 352** du Code pénal. Il est agi conformément l'article 464/14.

Art. 464/31

§ 1er. Lorsqu'il est procédé à la saisie en vertu des articles 464/29, 464/30 et 464/32, le magistrat EPE saisissant ou le service de police saisissant rédige un procès-verbal énumérant les choses saisies.

§ 2. Le procès-verbal est présenté pour signature au saisi, qui peut en recevoir une copie sans frais. Si le saisi refuse de signer le procès-verbal et/ou d'en recevoir une copie ou ne peut être joint, le magistrat EPE ou le fonctionnaire de police en fait mention sur l'original et la notification est réputée faite le jour où le verbalisant constate le refus. Si la copie n'est pas remise immédiatement, elle est envoyée dans les quarante-huit heures.

La copie du procès-verbal contient :

- 1° l'avertissement que le saisi ne peut plus se dessaisir des biens qui font l'objet de la saisie, sous peine de l'application ~~de l'article 507~~ **de l'article 665** du Code pénal;
- 2° les références de l'affaire;
- 3° le texte ~~de l'article 507, alinéa 1er~~ **de l'article 665, alinéa 1er, 1°**, du Code pénal.

Art. 464/33, §2

§ 2. La saisie est pratiquée sur réquisition du magistrat EPE par procès-verbal signifié au propriétaire par ce magistrat EPE ou le service de police requis, au propriétaire. Le cas échéant, le procès-verbal de saisie est signifié au nu-propriétaire, à l'usufruitier, à l'emphytéote, au superficiaire et, le cas échéant, au locataire.

Le procès-verbal de saisie contient à peine de nullité :

- 1° une copie de la réquisition du magistrat EPE;
- 2° l'identité du saisi, avec mention de ses nom et prénom, de son domicile ou, à défaut de domicile, de sa résidence ainsi que la date et le lieu de naissance, s'il s'agit d'une personne physique, ou de sa dénomination, sa forme juridique, son numéro d'entreprise et son siège, s'il s'agit d'une personne morale;

3° une description du bien immeuble sur lequel la saisie est pratiquée selon la manière prescrite à l'article 141 de la loi hypothécaire du 16 décembre 1851;

4° un extrait de la matrice cadastrale, datant de moins de trois mois;

5° le texte du présent article et de l'article 507, alinéa 1er, du Code pénal.

Art. 464/34, §2, alinéa3 et §3, alinéa 1er

§ 2. La saisie d'une créance, à l'exception d'une saisie de droits à ordre ou au porteur, est effectuée par notification écrite de la décision de saisie au saisi et au tiers saisi.

Le magistrat EPE ou le fonctionnaire de police informe de la décision en procédant :

1° à l'expédition de la décision par téléfax ou par envoi recommandé, ou

2° à la délivrance d'une copie sans frais du procès-verbal de saisie, dressé par le fonctionnaire de police.

La notification contient les références de l'affaire ainsi que le texte du présent article et de l'article 507, alinéa 1er, du Code pénal. La notification adressée au tiers saisi contient en outre le texte de l'article 1452 du Code judiciaire.

§ 3. Dès la réception de la notification, le tiers saisi ne peut plus se dessaisir des sommes ou choses qui font l'objet de la saisie, sous peine de l'application de l'article 507, alinéa 1er, du Code pénal.

Art. 479

Pour l'application du présent chapitre, l'on entend par magistrat mis en cause celui qui est soupçonné, inculpé, prévenu ou accusé du chef d'un crime ou d'un délit et revêtu de l'une des fonctions suivantes soit au moment de l'infraction, soit au moment de la poursuite:

- juge de paix ou juge au tribunal de police à l'exclusion des juges suppléants;
- magistrat au ou près le tribunal de première instance, le tribunal du travail ou le tribunal de l'entreprise, à l'exclusion des juges sociaux, consulaires ou suppléants;
- magistrat à ou près la Cour de cassation, la cour d'appel ou la cour du travail, à l'exclusion des conseillers sociaux ou suppléants;
- tout autre magistrat du ministère public;
- magistrat de la Cour constitutionnelle, du

3° une description du bien immeuble sur lequel la saisie est pratiquée selon la manière prescrite à l'article 141 de la loi hypothécaire du 16 décembre 1851;

4° un extrait de la matrice cadastrale, datant de moins de trois mois;

5° le texte du présent article et ~~de l'article 507, alinéa 1er~~ **de l'article 665, alinéa 1er**, du Code pénal.

Art. 464/34, §2, alinéa3 et §3, alinéa 1er

§ 2. La saisie d'une créance, à l'exception d'une saisie de droits à ordre ou au porteur, est effectuée par notification écrite de la décision de saisie au saisi et au tiers saisi.

Le magistrat EPE ou le fonctionnaire de police informe de la décision en procédant :

1° à l'expédition de la décision par téléfax ou par envoi recommandé, ou

2° à la délivrance d'une copie sans frais du procès-verbal de saisie, dressé par le fonctionnaire de police.

La notification contient les références de l'affaire ainsi que le texte du présent article ~~et de l'article 507, alinéa 1er~~ **de l'article 665, alinéa 1er**, du Code pénal. La notification adressée au tiers saisi contient en outre le texte de l'article 1452 du Code judiciaire.

§ 3. Dès la réception de la notification, le tiers saisi ne peut plus se dessaisir des sommes ou choses qui font l'objet de la saisie, sous peine de l'application ~~de l'article 507, alinéa 1er~~ **de l'article 665, alinéa 1er**, du Code pénal.

Art. 479

Pour l'application du présent chapitre, l'on entend par magistrat mis en cause celui qui est soupçonné, inculpé, prévenu ou accusé du chef ~~d'un crime ou d'un délit~~ **une infraction** et revêtu de l'une des fonctions suivantes soit au moment de l'infraction, soit au moment de la poursuite:

- juge de paix ou juge au tribunal de police à l'exclusion des juges suppléants;
- magistrat au ou près le tribunal de première instance, le tribunal du travail ou le tribunal de l'entreprise, à l'exclusion des juges sociaux, consulaires ou suppléants;
- magistrat à ou près la Cour de cassation, la cour d'appel ou la cour du travail, à l'exclusion des conseillers sociaux ou suppléants;
- tout autre magistrat du ministère public;
- magistrat de la Cour constitutionnelle, du

Conseil d'Etat, de l'auditorat du Conseil d'Etat, de la Cour des comptes ou du Conseil du Contentieux des étrangers.

Le présent chapitre ne s'applique pas aux actes posés par le magistrat en cause après son admission à la retraite, sauf s'il est revêtu de la fonction de magistrat suppléant ou qu'il continue d'exercer sa fonction en application des articles 156bis, 383, §§ 2 à 4, et 383bis du Code judiciaire.

Art. 482

Les poursuites à l'encontre d'un magistrat mis en cause sont intentées exclusivement par le procureur général près la cour d'appel.

La constitution de partie civile à l'encontre d'un magistrat mis en cause n'est recevable que devant le magistrat instructeur, la chambre des mises en accusation, la chambre correctionnelle de la cour d'appel ou la cour d'assises, du chef du crime ou délit dont ils ont été préalablement saisis conformément au présent chapitre.

Art. 485

En cas de flagrant délit, les dérogations à la procédure de droit commun prévues par le présent Code et les lois particulières s'appliquent.

Tout officier de police judiciaire peut constater un flagrant délit et prendre les mesures nécessaires jusqu'à l'intervention des magistrats visés à l'article 484.

Section 3. Du renvoi à un autre ressort et de la dénonciation des crimes et délits

Art. 486

Si c'est un magistrat d'une ou près une cour d'appel ou du travail qui est mis en cause et que la cour d'appel compétente est celle du ressort de la juridiction où ce magistrat a été nommé, il est procédé comme suit.

Si le dossier est à l'instruction, le procureur général transmet sans délai, en original ou en copie, les pièces au procureur général près la Cour de cassation sans retard de l'instruction, qui sera continuée jusqu'à ce que l'affaire soit renvoyée selon la procédure visée à l'alinéa 3.

Le procureur général près la Cour de cassation saisit sans délai la chambre de

Conseil d'Etat, de l'auditorat du Conseil d'Etat, de la Cour des comptes ou du Conseil du Contentieux des étrangers.

Le présent chapitre ne s'applique pas aux actes posés par le magistrat en cause après son admission à la retraite, sauf s'il est revêtu de la fonction de magistrat suppléant ou qu'il continue d'exercer sa fonction en application des articles 156bis, 383, §§ 2 à 4, et 383bis du Code judiciaire.

Art. 482

Les poursuites à l'encontre d'un magistrat mis en cause sont intentées exclusivement par le procureur général près la cour d'appel.

La constitution de partie civile à l'encontre d'un magistrat mis en cause n'est recevable que devant le magistrat instructeur, la chambre des mises en accusation, la chambre correctionnelle de la cour d'appel ou la cour d'assises, du chef ~~du crime ou délit~~ **de l'infraction** dont ils ont été préalablement saisis conformément au présent chapitre.

Art. 485

En cas de ~~flagrant délit~~ **flagrance**, les dérogations à la procédure de droit commun prévues par le présent Code et les lois particulières s'appliquent.

Tout officier de police judiciaire peut constater ~~un flagrant délit~~ **une infraction flagrante** et prendre les mesures nécessaires jusqu'à l'intervention des magistrats visés à l'article 484.

Section 3. Du renvoi à un autre ressort et de la dénonciation des ~~crimes et délits~~ **infractions**

Art. 486

Si c'est un magistrat d'une ou près une cour d'appel ou du travail qui est mis en cause et que la cour d'appel compétente est celle du ressort de la juridiction où ce magistrat a été nommé, il est procédé comme suit.

Si le dossier est à l'instruction, le procureur général transmet sans délai, en original ou en copie, les pièces au procureur général près la Cour de cassation sans retard de l'instruction, qui sera continuée jusqu'à ce que l'affaire soit renvoyée selon la procédure visée à l'alinéa 3.

Le procureur général près la Cour de cassation saisit sans délai la chambre de

cette Cour qui connaît des pourvois en matière criminelle et correctionnelle et requiert le renvoi de l'affaire à une cour d'appel d'un ressort autre que celui du magistrat mis en cause. La Cour de cassation statue sans convocation des parties, immédiatement et définitivement lorsque les éléments reproduits dans la requête et les pièces justificatives suffisent pour ordonner ce renvoi ou lorsque la requête est manifestement irrecevable.

Si le dossier n'a pas été mis à l'instruction et que le procureur général estime qu'il y a lieu de mettre le dossier à l'instruction ou de saisir une juridiction de fond, il transmet les pièces en original ou en copie au procureur général près la Cour de cassation, qui renvoie l'affaire au procureur général d'un autre ressort que celui du magistrat mis en cause.

Art. 487

Le ministre de la Justice transmet par notification écrite les dénonciations et plaintes qu'il reçoit d'un magistrat mis en cause au procureur général près la Cour de cassation, lequel les transmet pour traitement au procureur général près la cour d'appel compétent.

Un crime ou un délit relatif à l'exercice des fonctions du magistrat peut aussi être dénoncé directement à la Cour de cassation par les personnes qui se prétendent lésées, mais seulement lorsqu'elles demandent à prendre à partie le tribunal ou le juge, ou lorsque la dénonciation est incidente à une affaire pendante à la Cour de cassation.

Dans le cas visé à l'alinéa 2, ou lorsque, dans l'examen d'une demande en prise à partie ou de toute autre affaire, et sans qu'il y ait de dénonciation directe ni incidente, l'une des chambres de la Cour de cassation aperçoit quelque crime ou délit en cause d'un magistrat, elle dénonce d'office les faits au procureur général près la Cour de cassation lequel les dénonce pour traitement au procureur général près la cour d'appel compétent. Cette chambre peut aussi dans ce cas décider de suspendre l'examen de l'affaire pendante dans l'attente de la décision du procureur général près la cour d'appel ou de l'arrêt coulé en force de chose jugée quant aux faits qu'elle a dénoncés.

cette Cour qui connaît des pourvois en matière ~~criminelle et correctionnelle~~ **pénale** et requiert le renvoi de l'affaire à une cour d'appel d'un ressort autre que celui du magistrat mis en cause. La Cour de cassation statue sans convocation des parties, immédiatement et définitivement lorsque les éléments reproduits dans la requête et les pièces justificatives suffisent pour ordonner ce renvoi ou lorsque la requête est manifestement irrecevable.

Si le dossier n'a pas été mis à l'instruction et que le procureur général estime qu'il y a lieu de mettre le dossier à l'instruction ou de saisir une juridiction de fond, il transmet les pièces en original ou en copie au procureur général près la Cour de cassation, qui renvoie l'affaire au procureur général d'un autre ressort que celui du magistrat mis en cause.

Art. 487

Le ministre de la Justice transmet par notification écrite les dénonciations et plaintes qu'il reçoit d'un magistrat mis en cause au procureur général près la Cour de cassation, lequel les transmet pour traitement au procureur général près la cour d'appel compétent.

~~Un crime ou un délit relatif~~ **Une infraction relative** à l'exercice des fonctions du magistrat peut aussi être ~~dénoncé~~ **dénoncée** directement à la Cour de cassation par les personnes qui se prétendent lésées, mais seulement lorsqu'elles demandent à prendre à partie le tribunal ou le juge, ou lorsque la dénonciation est incidente à une affaire pendante à la Cour de cassation.

Dans le cas visé à l'alinéa 2, ou lorsque, dans l'examen d'une demande en prise à partie ou de toute autre affaire, et sans qu'il y ait de dénonciation directe ni incidente, l'une des chambres de la Cour de cassation aperçoit quelque ~~crime ou délit~~ **infraction** en cause d'un magistrat, elle dénonce d'office les faits au procureur général près la Cour de cassation lequel les dénonce pour traitement au procureur général près la cour d'appel compétent. Cette chambre peut aussi dans ce cas décider de suspendre l'examen de l'affaire pendante dans l'attente de la décision du procureur général près la cour d'appel ou de l'arrêt coulé en force de

chose jugée quant aux faits qu'elle a dénoncés.

Art. 488

Hormis le cas de flagrant délit, l'arrestation d'un magistrat mis en cause n'est possible que sur l'ordre du procureur général, du premier président ou du magistrat instructeur compétent.

Les dispositions de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive qui ne sont pas contraires à la procédure prescrite au présent chapitre s'appliquent.

Art. 489

Les coauteurs et les complices de l'infraction pour laquelle le magistrat mis en cause est poursuivi et les auteurs des infractions connexes sont poursuivis et jugés en même temps que ce magistrat.

L'information ou l'instruction leur est commune, lors même qu'ils ne seraient pas revêtus de fonctions judiciaires."

CHAPITRE IV. - DES DELITS CONTRAIRES AU RESPECT DU AUX AUTORITES CONSTITUEES

Art. 506

S'il s'agit d'un crime commis à l'audience d'un juge seul, ou d'un tribunal sujet à appel, le juge ou le tribunal, après avoir fait arrêter le délinquant et dressé procès-verbal des faits, enverra les pièces et l'inculpé devant les juges compétents.

Art. 507

A l'égard des voies de fait qui auraient dégénéré en crimes, ou de tous autres crimes flagrants et commis à l'audience de la Cour de cassation, d'une cour d'appel ou d'une cour d'assises, la cour procédera au jugement de suite et sans désemparer.

Elle entendra les témoins, le délinquant et le conseil qu'il aura choisi ou qui lui aura été désigné par le président; et, après avoir constaté les faits et ouï le procureur général ou son substitut, le tout publiquement, elle appliquera la peine par un arrêt qui sera motivé.

Art. 488

Hormis le cas de ~~flagrant délit~~ **flagrance**, l'arrestation d'un magistrat mis en cause n'est possible que sur l'ordre du procureur général, du premier président ou du magistrat instructeur compétent.

Les dispositions de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive qui ne sont pas contraires à la procédure prescrite au présent chapitre s'appliquent.

Art. 489

Les coauteurs et les ~~complices~~ **participants** de l'infraction pour laquelle le magistrat mis en cause est poursuivi et les auteurs des infractions connexes sont poursuivis et jugés en même temps que ce magistrat.

L'information ou l'instruction leur est commune, lors même qu'ils ne seraient pas revêtus de fonctions judiciaires."

CHAPITRE IV. - DES DELITS **INFRACTIONS** CONTRAIRES AU RESPECT DU AUX AUTORITES CONSTITUEES

Art. 506

S'il s'agit d'un ~~crime~~ **une infraction commise** à l'audience d'un juge seul, ou d'un tribunal sujet à appel, le juge ou le tribunal, après avoir fait arrêter le délinquant et dressé procès-verbal des faits, enverra les pièces et l'inculpé devant les juges compétents.

Art. 507

A l'égard des voies de fait qui auraient dégénéré en crimes, ou de tous autres ~~crimes flagrants et commis~~ **infractions, ou de tous autres infractions flagrante et commises** à l'audience de la Cour de cassation, d'une cour d'appel ou d'une cour d'assises, la cour procédera au jugement de suite et sans désemparer.

Elle entendra les témoins, le délinquant et le conseil qu'il aura choisi ou qui lui aura été désigné par le président; et, après avoir constaté les faits et ouï le procureur général ou son substitut, le tout publiquement, elle appliquera la peine par un arrêt qui sera motivé.

Art. 509

Les gouverneurs de province, commissaires d'arrondissement, bourgmestres et échevin, officiers de police administrative ou judiciaire, lorsqu'ils rempliront publiquement quelques actes de leur ministère, exerceront aussi les fonctions de police réglées par l'article 504; et, après avoir fait saisir les perturbateurs, ils dresseront procès-verbal du délit, et enverront ce procès-verbal, s'il y a lieu, ainsi que les inculpés, devant les juges compétents.

Art. 520bis

§ 1er. La recherche de personnes qui se sont soustraites à l'exécution de peines d'emprisonnement à titre principal, de réclusions ou d'internements est menée sous l'autorité et la direction du magistrat du ministère public compétent pour l'exécution de la condamnation coulée en autorité ou force de chose jugée.

L'alinéa 1er s'applique également à l'égard des personnes visées à l'alinéa 1er contre lesquelles un mandat d'arrêt européen, une demande d'entraide judiciaire ou une demande d'extradition est lancée. Le procureur du Roi compétent est celui du lieu où la personne contre laquelle un mandat d'arrêt européen ou une demande d'extradition est lancée, peut être trouvée.

Le ministère public compétent veille à la légalité des actes de recherche.

§ 2. Sauf les exceptions prévues par la loi, la recherche de personnes qui se sont soustraites à l'exécution de peines d'emprisonnement à titre principal, de réclusions ou d'internements se déroule selon les règles de l'information et de l'instruction.

Le ministère public peut procéder ou faire procéder sur l'ensemble du territoire du Royaume à tous les actes de recherche relevant de sa compétence.

§ 3. Les fonctionnaires de police qui, dans le cadre d'une recherche visée au paragraphe 1er, ont recueilli des renseignements pouvant avoir de l'importance pour l'enquête pénale ou l'enquête pénale d'exécution en cours portent immédiatement ces renseignements à la connaissance du procureur du Roi compétent. Lorsqu'au cours d'une recherche visée au paragraphe 1er ils découvrent des faits susceptibles de constituer un délit ou un

Art. 509

Les gouverneurs de province, commissaires d'arrondissement, bourgmestres et échevin, officiers de police administrative ou judiciaire, lorsqu'ils rempliront publiquement quelques actes de leur ministère, exerceront aussi les fonctions de police réglées par l'article 504; et, après avoir fait saisir les perturbateurs, ils dresseront procès-verbal ~~du délit de l'infraction~~, et enverront ce procès-verbal, s'il y a lieu, ainsi que les inculpés, devant les juges compétents.

Art. 520bis

§ 1er. La recherche de personnes qui se sont soustraites à l'exécution de peines d'~~emprisonnement à titre principal, de réclusions~~ **privatives de liberté à titre principal** ou d'internements est menée sous l'autorité et la direction du magistrat du ministère public compétent pour l'exécution de la condamnation coulée en autorité ou force de chose jugée.

L'alinéa 1er s'applique également à l'égard des personnes visées à l'alinéa 1er contre lesquelles un mandat d'arrêt européen, une demande d'entraide judiciaire ou une demande d'extradition est lancée. Le procureur du Roi compétent est celui du lieu où la personne contre laquelle un mandat d'arrêt européen ou une demande d'extradition est lancée, peut être trouvée.

Le ministère public compétent veille à la légalité des actes de recherche.

§ 2. Sauf les exceptions prévues par la loi, la recherche de personnes qui se sont soustraites à l'exécution de peines d'~~emprisonnement à titre principal, de réclusions~~ **privatives de liberté à titre principal** ou d'internements se déroule selon les règles de l'information et de l'instruction.

Le ministère public peut procéder ou faire procéder sur l'ensemble du territoire du Royaume à tous les actes de recherche relevant de sa compétence.

§ 3. Les fonctionnaires de police qui, dans le cadre d'une recherche visée au paragraphe 1er, ont recueilli des renseignements pouvant avoir de l'importance pour l'enquête pénale ou l'enquête pénale d'exécution en cours portent immédiatement ces renseignements à la connaissance du procureur du Roi compétent. Lorsqu'au cours d'une recherche

crime, ils en informent immédiatement le ministère public compétent.

Le ministère public compétent peut faire usage des renseignements visés à l'alinéa 1er, collectés de manière régulière, dans le cadre de l'exercice de ses missions légales dans une enquête pénale ou une enquête pénale d'exécution en cours.

Art. 520quinquies

§ 1er. En vue de la recherche des personnes visées à l'article 520bis, § 1er, le ministère public compétent peut requérir le juge d'instruction du lieu où la peine ou la mesure privative de liberté a été prononcée, d'autoriser la mise en œuvre des méthodes particulières de recherche de l'observation ou de l'infiltration, définies aux articles 47sexies à 47novies dans le respect des conditions définies ci-après.

§ 2. Le juge d'instruction ne peut autoriser une observation ou une infiltration que si elle est indispensable à la recherche des personnes visées à l'article 520bis, § 1er.

§ 3. Une observation effectuée à l'aide de moyens techniques ne peut être autorisée que si les infractions pour lesquelles la peine d'emprisonnement à titre principal, la réclusion ou l'internement a été prononcé peuvent donner lieu à un emprisonnement correctionnel principal d'un an ou à une peine plus lourde.

Une infiltration et une observation effectuées à l'aide de moyens techniques en vue d'avoir une vue dans un domicile, ou dans une dépendance propre y enclose de ce domicile au sens des articles 479, 480 et 481 du Code pénal, ou dans un local utilisé à des fins professionnelles ou comme résidence par un avocat ou un médecin, ne peuvent être autorisées que si une peine d'emprisonnement à titre principal, une réclusion ou un internement a été prononcé pour une infraction visée à l'article 90ter, §§ 2 à 4, ou commise dans le cadre d'une organisation criminelle visée à l'article 324bis du Code pénal.

Lorsqu'une observation visée à l'alinéa 2 ou une infiltration porte sur les locaux utilisés à des fins professionnelles ou comme résidence par un avocat ou un médecin, elle ne peut en outre être autorisée que si une

visée au paragraphe 1er ils découvrent des faits susceptibles de constituer ~~un délit ou un crime~~ **une infraction**, ils en informent immédiatement le ministère public compétent.

Le ministère public compétent peut faire usage des renseignements visés à l'alinéa 1er, collectés de manière régulière, dans le cadre de l'exercice de ses missions légales dans une enquête pénale ou une enquête pénale d'exécution en cours.

Art. 520quinquies

§ 1er. En vue de la recherche des personnes visées à l'article 520bis, § 1er, le ministère public compétent peut requérir le juge d'instruction du lieu où la peine ou la mesure privative de liberté a été prononcée, d'autoriser la mise en œuvre des méthodes particulières de recherche de l'observation ou de l'infiltration, définies aux articles 47sexies à 47novies dans le respect des conditions définies ci-après.

§ 2. Le juge d'instruction ne peut autoriser une observation ou une infiltration que si elle est indispensable à la recherche des personnes visées à l'article 520bis, § 1er.

§ 3. Une observation effectuée à l'aide de moyens techniques ne peut être autorisée que si les infractions pour lesquelles la peine ~~d'emprisonnement à titre principal, la réclusion ou l'internement a été prononcé~~ **peuvent donner lieu à un emprisonnement correctionnel principal d'un de privative de liberté à titre principal ou l'internement a été prononcé** peuvent donner lieu à une peine de niveau 2 an ou à une peine plus lourde.

Une infiltration et une observation effectuées à l'aide de moyens techniques en vue d'avoir une vue dans un domicile, ou dans une dépendance propre y enclose de ce domicile ~~au sens des articles 479, 480 et 481 du Code pénal~~, ou dans un local utilisé à des fins professionnelles ou comme résidence par un avocat ou un médecin, ne peuvent être autorisées que si une peine ~~d'emprisonnement à titre principal, une réclusion~~ **de privative de liberté à titre principal** ou un internement a été prononcé pour une infraction visée à l'article 90ter, §§ 2 à 4, ou commise dans le cadre d'une organisation criminelle visée à ~~l'article 324bis~~ **l'article 406** du Code pénal.

Lorsqu'une observation visée à l'alinéa 2

peine d'emprisonnement à titre principal, une réclusion ou un internement a été prononcé à l'égard de l'avocat ou du médecin pour l'une des infractions visées à l'article 90ter, §§ 2 à 4, ou pour une infraction commise dans le cadre d'une organisation criminelle visée à l'article 324bis du Code pénal, ou si des faits précis laissent présumer que des tiers à l'égard desquels une telle peine d'emprisonnement à titre principal, une telle réclusion ou un tel internement a été prononcé, utilisent ses locaux ou sa résidence.

Ces mesures ne peuvent être exécutées sans que le bâtonnier ou le représentant de l'ordre provincial des médecins en soit averti. Ces personnes sont tenues au secret professionnel. Toute violation du secret est punie conformément à l'article 458 du Code pénal.

§ 4. La requête visée au paragraphe 1er mentionne :

- 1° l'indication des jour, mois et année;
- 2° le nom du membre du ministère public compétent qui dépose la requête;
- 3° les données d'identité de la personne qui a été condamnée et qui s'est soustraite à l'exécution de sa peine d'emprisonnement à titre principal, de sa réclusion ou de son internement;

4° l'infraction pour laquelle une peine d'emprisonnement à titre principal, une réclusion ou un internement a été prononcé;

5° les motifs pour lesquels la mesure est indispensable pour la recherche de la personne concernée;

6° les mentions visées à l'article 47sexies, § 3, 3°, 5° et 6°, ou à l'article 47octies, § 3, 3°, 5° et 6°.

Une copie du titre de privation de liberté est jointe à la requête.

Dès réception de la requête, le juge d'instruction vérifie si les conditions pour l'application d'une observation ou d'une infiltration sont réunies et, si tel est le cas, accorde une autorisation écrite.

L'autorisation mentionne :

1° le nom de la personne qui a été condamnée et qui s'est soustraite à l'exécution de sa peine d'emprisonnement à titre principal, de sa réclusion ou de son internement;

2° l'infraction pour laquelle une peine d'emprisonnement, une réclusion ou un internement a été prononcé, et la décision

ou une infiltration porte sur les locaux utilisés à des fins professionnelles ou comme résidence par un avocat ou un médecin, elle ne peut en outre être autorisée que si une peine ~~d'emprisonnement à titre principal, une réclusion~~ **de privative de liberté à titre principal** ou un internement a été prononcé à l'égard de l'avocat ou du médecin pour l'une des infractions visées à l'article 90ter, §§ 2 à 4, ou pour une infraction commise dans le cadre d'une organisation criminelle visée à l'article ~~324bis~~ **l'article 406** du Code pénal, ou si des faits précis laissent présumer que des tiers à l'égard desquels une telle peine ~~d'emprisonnement à titre principal, une telle réclusion~~ **privative de liberté à titre principal**, ou un tel internement a été prononcé, utilisent ses locaux ou sa résidence.

Ces mesures ne peuvent être exécutées sans que le bâtonnier ou le représentant de l'ordre provincial des médecins en soit averti. Ces personnes sont tenues au secret professionnel. Toute violation du secret est punie conformément à l'article ~~458~~ **à l'article 352** du Code pénal.

§ 4. La requête visée au paragraphe 1er mentionne :

- 1° l'indication des jour, mois et année;
- 2° le nom du membre du ministère public compétent qui dépose la requête;
- 3° les données d'identité de la personne qui a été condamnée et qui s'est soustraite à l'exécution de sa peine ~~d'emprisonnement à titre principal, de sa réclusion~~ **privative de liberté à titre principal** ou de son internement;

4° l'infraction pour laquelle une peine ~~d'emprisonnement à titre principal, une réclusion~~ **privative de liberté à titre principal** ou un internement a été prononcé;

5° les motifs pour lesquels la mesure est indispensable pour la recherche de la personne concernée;

6° les mentions visées à l'article 47sexies, § 3, 3°, 5° et 6°, ou à l'article 47octies, § 3, 3°, 5° et 6°.

Une copie du titre de privation de liberté est jointe à la requête.

Dès réception de la requête, le juge d'instruction vérifie si les conditions pour l'application d'une observation ou d'une infiltration sont réunies et, si tel est le cas, accorde une autorisation écrite.

L'autorisation mentionne :

judiciaire qui l'a prononcé(e);

3° les motifs pour lesquels la mesure est indispensable pour la recherche de la personne concernée;

4° les mentions visées aux articles 47sexies, § 3, 3° à 6°, ou 47octies, § 3, 3° à 6°.

Le juge d'instruction communique l'autorisation ainsi que les pièces directement au ministère public compétent. Le ministère public compétent conserve l'autorisation dans un dossier séparé et confidentiel et est le seul à avoir accès à ce dossier, sans préjudice du droit de consultation du juge d'instruction qui accorde l'autorisation, visé au paragraphe 8, alinéa 3. Le contenu de ce dossier est couvert par le secret professionnel.

§ 5. En cas d'urgence, la requête visée au paragraphe 1er ou l'autorisation visée au paragraphe 4 peut être faite verbalement. La requête et l'autorisation doivent être confirmées dans les plus brefs délais dans la forme prévue au paragraphe 4, alinéas 1er et 4.

§ 6. A la demande du ministère public compétent, le juge d'instruction peut à tout instant, de manière motivée, modifier, compléter ou prolonger son autorisation d'observation ou d'infiltration. Il peut à tout moment retirer son autorisation. Il vérifie si les conditions visées aux paragraphes 1er à 4 sont remplies chaque fois que son autorisation est modifiée, complétée ou prolongée et agit conformément au paragraphe 4, alinéa 4, 1° à 4°. Les décisions de modification, d'extension ou de prolongation sont versées au dossier confidentiel par le ministère public compétent.

§ 7. Le ministère public compétent est chargé de l'exécution des autorisations d'observation ou d'infiltration accordées par le juge d'instruction.

Il énonce à ce moment dans une décision écrite séparée les infractions pouvant être commises par les services de police et les personnes visées à l'article 47quinquies, § 2, alinéa 3, dans le cadre de l'observation ou de l'infiltration autorisée par le juge d'instruction. Cette décision est conservée dans le dossier visé au paragraphe 4, alinéa 5.

§ 8. L'officier de police judiciaire qui dirige l'exécution de l'observation ou de l'infiltration

1° le nom de la personne qui a été condamnée et qui s'est soustraite à l'exécution de sa peine d'emprisonnement à titre principal, de sa réclusion **privative de liberté à titre principal** ou de son internement;

2° l'infraction pour laquelle une peine d'emprisonnement, une réclusion **privative de liberté** ou un internement a été prononcé, et la décision judiciaire qui l'a prononcé(e);

3° les motifs pour lesquels la mesure est indispensable pour la recherche de la personne concernée;

4° les mentions visées aux articles 47sexies, § 3, 3° à 6°, ou 47octies, § 3, 3° à 6°.

Le juge d'instruction communique l'autorisation ainsi que les pièces directement au ministère public compétent. Le ministère public compétent conserve l'autorisation dans un dossier séparé et confidentiel et est le seul à avoir accès à ce dossier, sans préjudice du droit de consultation du juge d'instruction qui accorde l'autorisation, visé au paragraphe 8, alinéa 3. Le contenu de ce dossier est couvert par le secret professionnel.

§ 5. En cas d'urgence, la requête visée au paragraphe 1er ou l'autorisation visée au paragraphe 4 peut être faite verbalement. La requête et l'autorisation doivent être confirmées dans les plus brefs délais dans la forme prévue au paragraphe 4, alinéas 1er et 4.

§ 6. A la demande du ministère public compétent, le juge d'instruction peut à tout instant, de manière motivée, modifier, compléter ou prolonger son autorisation d'observation ou d'infiltration. Il peut à tout moment retirer son autorisation. Il vérifie si les conditions visées aux paragraphes 1er à 4 sont remplies chaque fois que son autorisation est modifiée, complétée ou prolongée et agit conformément au paragraphe 4, alinéa 4, 1° à 4°. Les décisions de modification, d'extension ou de prolongation sont versées au dossier confidentiel par le ministère public compétent.

§ 7. Le ministère public compétent est chargé de l'exécution des autorisations d'observation ou d'infiltration accordées par le juge d'instruction.

Il énonce à ce moment dans une décision

fait rapport écrit de manière précise, complète et conforme à la vérité au ministère public compétent sur chaque phase de l'exécution de la mesure.

Ces rapports confidentiels sont communiqués directement au ministère public compétent, qui les conserve dans le dossier visé au paragraphe 4, alinéa 5.

Le juge d'instruction a toujours le droit de consulter le dossier confidentiel relatif à l'exécution de l'observation ou de l'infiltration, sans pouvoir faire mention de son contenu dans le cadre de sa mission.

§ 9. L'officier de police judiciaire qui dirige l'exécution de l'observation ou de l'infiltration rédige le procès-verbal des différentes phases de l'exécution de l'observation ou de l'infiltration, mais n'y mentionne aucun des éléments susceptibles de compromettre les moyens techniques et les techniques d'enquête policière utilisés ou la garantie de la sécurité et de l'anonymat de l'indicateur, des fonctionnaires de police chargés de l'exécution de l'observation ou de l'infiltration, et du civil visé à l'article 47octies, § 1er, alinéa 2. Ces éléments ne figurent que dans le rapport écrit visé au paragraphe 8, alinéa 1er.

Un procès-verbal renvoie à l'autorisation d'observation ou d'infiltration et contient les mentions visées au paragraphe 4, alinéa 3, 1° à 4°, à l'exception de la mention au 4° renvoyant aux articles 47sexies, § 3, 4° et 6°, et 47octies, § 3, 4° et 6°.

Le juge d'instruction confirme par décision écrite l'existence de l'autorisation d'observation ou d'infiltration qu'il a accordée.

Les procès-verbaux qui ont été rédigés ainsi que la décision visée à l'alinéa 3 sont versés au dossier de procédure.

Art. 520septies

Les frais liés à la recherche des personnes visées à l'article 520bis, § 1er, englobent

écrite séparée les infractions pouvant être commises par les services de police et les personnes visées à l'article 47quinquies, § 2, alinéa 3, dans le cadre de l'observation ou de l'infiltration autorisée par le juge d'instruction. Cette décision est conservée dans le dossier visé au paragraphe 4, alinéa 5.

§ 8. L'officier de police judiciaire qui dirige l'exécution de l'observation ou de l'infiltration fait rapport écrit de manière précise, complète et conforme à la vérité au ministère public compétent sur chaque phase de l'exécution de la mesure.

Ces rapports confidentiels sont communiqués directement au ministère public compétent, qui les conserve dans le dossier visé au paragraphe 4, alinéa 5.

Le juge d'instruction a toujours le droit de consulter le dossier confidentiel relatif à l'exécution de l'observation ou de l'infiltration, sans pouvoir faire mention de son contenu dans le cadre de sa mission.

§ 9. L'officier de police judiciaire qui dirige l'exécution de l'observation ou de l'infiltration rédige le procès-verbal des différentes phases de l'exécution de l'observation ou de l'infiltration, mais n'y mentionne aucun des éléments susceptibles de compromettre les moyens techniques et les techniques d'enquête policière utilisés ou la garantie de la sécurité et de l'anonymat de l'indicateur, des fonctionnaires de police chargés de l'exécution de l'observation ou de l'infiltration, et du civil visé à l'article 47octies, § 1er, alinéa 2. Ces éléments ne figurent que dans le rapport écrit visé au paragraphe 8, alinéa 1er.

Un procès-verbal renvoie à l'autorisation d'observation ou d'infiltration et contient les mentions visées au paragraphe 4, alinéa 3, 1° à 4°, à l'exception de la mention au 4° renvoyant aux articles 47sexies, § 3, 4° et 6°, et 47octies, § 3, 4° et 6°.

Le juge d'instruction confirme par décision écrite l'existence de l'autorisation d'observation ou d'infiltration qu'il a accordée.

Les procès-verbaux qui ont été rédigés ainsi que la décision visée à l'alinéa 3 sont versés au dossier de procédure.

Art. 520septies

Les frais liés à la recherche des personnes visées à l'article 520bis, § 1er, englobent

tous les frais engendrés par l'application des actes de recherche visés aux articles précédents, à l'exception des frais de personnel et de fonctionnement liés à l'intervention des magistrats et fonctionnaires de police concernés.

Les frais sont à charge de la personne qui s'est soustraite à l'exécution de la peine d'emprisonnement à titre principal, de la réclusion ou de l'internement en question. Les frais engendrés par des actes de recherche irréguliers et les frais qui ne sont manifestement pas imputables au comportement personnel de la personne concernée sont à charge de l'Etat.

Si une indemnité doit être payée pour les actes de recherche visés à l'alinéa 1er, les tarifs prévus dans la réglementation relative aux frais de justice en matière répressive s'appliquent.

Le magistrat du ministère public qui dirige la recherche taxe les frais qui sont exposés au nom de son office.

Les poursuites en vue du recouvrement de ces frais sont exercées au nom du magistrat du ministère public qui dirige la recherche par le fonctionnaire compétent du service public fédéral Finances.

La décision du magistrat du ministère public qui dirige la recherche de mettre les frais à la charge de la personne qui s'est soustraite à l'exécution de la peine d'emprisonnement à titre principal, de la réclusion ou de l'internement, est notifiée à la personne concernée par lettre recommandée à la poste.

La personne concernée peut faire appel de la décision du magistrat du ministère public qui dirige l'information de mettre les frais à sa charge, en introduisant un recours devant la chambre des mises en accusation, par lettre recommandée, dans un délai de trente jours à compter de la notification de la décision attaquée.

La chambre des mises en accusation statue sur la demande en premier et dernier ressort.

Art. 524bis

§ 1er. Le juge qui déclare le prévenu coupable pour le fait qui lui est imputé peut, sur réquisition du ministère public, ordonner une enquête particulière sur les avantages

tous les frais engendrés par l'application des actes de recherche visés aux articles précédents, à l'exception des frais de personnel et de fonctionnement liés à l'intervention des magistrats et fonctionnaires de police concernés.

Les frais sont à charge de la personne qui s'est soustraite à l'exécution de la peine ~~d'emprisonnement à titre principal, de la réclusion~~ **privative de liberté** ou de l'internement en question. Les frais engendrés par des actes de recherche irréguliers et les frais qui ne sont manifestement pas imputables au comportement personnel de la personne concernée sont à charge de l'Etat.

Si une indemnité doit être payée pour les actes de recherche visés à l'alinéa 1er, les tarifs prévus dans la réglementation relative aux frais de justice en matière répressive s'appliquent.

Le magistrat du ministère public qui dirige la recherche taxe les frais qui sont exposés au nom de son office.

Les poursuites en vue du recouvrement de ces frais sont exercées au nom du magistrat du ministère public qui dirige la recherche par le fonctionnaire compétent du service public fédéral Finances.

La décision du magistrat du ministère public qui dirige la recherche de mettre les frais à la charge de la personne qui s'est soustraite à l'exécution de la peine ~~d'emprisonnement à titre principal, de la réclusion~~ **privative de liberté** ou de l'internement, est notifiée à la personne concernée par lettre recommandée à la poste.

La personne concernée peut faire appel de la décision du magistrat du ministère public qui dirige l'information de mettre les frais à sa charge, en introduisant un recours devant la chambre des mises en accusation, par lettre recommandée, dans un délai de trente jours à compter de la notification de la décision attaquée.

La chambre des mises en accusation statue sur la demande en premier et dernier ressort.

Art. 524bis

§ 1er. Le juge qui déclare le prévenu coupable pour le fait qui lui est imputé peut, sur réquisition du ministère public, ordonner une enquête particulière sur les avantages

patrimoniaux visés aux articles 42, 3°, 43bis et 43quater, du Code pénal en vue de déterminer ces avantages patrimoniaux.

Cette enquête particulière sur les avantages patrimoniaux n'est toutefois possible que si le ministère public démontre, sur la base d'indices sérieux et concrets, que le condamné a tiré des avantages patrimoniaux de quelque intérêt soit de l'infraction pour laquelle il a été condamné, soit d'autres infractions susceptibles de donner lieu, directement ou indirectement, à un avantage économique, pour autant qu'elles figurent sous la même rubrique, visée à l'article 43quater, § 1er, du Code pénal, que l'infraction qui fait l'objet de la condamnation.

La réquisition du ministère public pour mener une enquête particulière sur les avantages patrimoniaux ne peut jamais être introduite pour la première fois en degré d'appel.

§ 2. L'enquête particulière sur les avantages patrimoniaux est menée sous la direction et la surveillance du procureur du Roi compétent, qui en assume la responsabilité. Il veille à la légalité des moyens de preuve ainsi qu'à la loyauté avec laquelle ils sont rassemblés.

L'exercice d'un recours n'est pas suspensif de l'enquête particulière sur les avantages patrimoniaux.

§ 3. Sous réserve des exceptions légales, l'enquête particulière sur les avantages patrimoniaux est secrète. Toute personne qui est appelée à prêter son concours professionnel à l'enquête particulièrement sur les avantages patrimoniaux est tenue au secret. Celui qui viole ce secret est puni des peines prévues à l'article 458 du Code pénal.

§ 4. Les actes accomplis dans le cadre de l'enquête particulière sur les avantages patrimoniaux ne peuvent contenir aucune mesure de contrainte ni aucune violation des droits et libertés individuels. Ces actes peuvent toutefois contenir la saisie des choses mentionnée aux articles 35 et 35ter. En cas de saisie d'un bien immobilier, il est procédé conformément aux formalités de l'article 35bis.

En cas de saisie conformément à l'alinéa 1er, l'article 28sexies est d'application.

§ 5. Le procureur du Roi ou le cas échéant le procureur général, peut requérir par écrit, au tribunal ou à la cour qui a ordonné

patrimoniaux visés aux articles 42, 3°, 43bis et 43quater, **aux articles 53, § 2, alinéa 1er, 4°, et alinéa 2, et à l'article 54**, du Code pénal en vue de déterminer ces avantages patrimoniaux.

Cette enquête particulière sur les avantages patrimoniaux n'est toutefois possible que si le ministère public démontre, sur la base d'indices sérieux et concrets, que le condamné a tiré des avantages patrimoniaux de quelque intérêt soit de l'infraction pour laquelle il a été condamné, soit d'autres infractions susceptibles de donner lieu, directement ou indirectement, à un avantage économique, pour autant qu'elles figurent sous la même rubrique, visée à l'article 43quater, § 1er à l'article 54, § 1er, du Code pénal, que l'infraction qui fait l'objet de la condamnation.

La réquisition du ministère public pour mener une enquête particulière sur les avantages patrimoniaux ne peut jamais être introduite pour la première fois en degré d'appel.

§ 2. L'enquête particulière sur les avantages patrimoniaux est menée sous la direction et la surveillance du procureur du Roi compétent, qui en assume la responsabilité. Il veille à la légalité des moyens de preuve ainsi qu'à la loyauté avec laquelle ils sont rassemblés.

L'exercice d'un recours n'est pas suspensif de l'enquête particulière sur les avantages patrimoniaux.

§ 3. Sous réserve des exceptions légales, l'enquête particulière sur les avantages patrimoniaux est secrète. Toute personne qui est appelée à prêter son concours professionnel à l'enquête particulièrement sur les avantages patrimoniaux est tenue au secret. Celui qui viole ce secret est puni des peines prévues à l'article 458 **l'article 669** du Code pénal.

§ 4. Les actes accomplis dans le cadre de l'enquête particulière sur les avantages patrimoniaux ne peuvent contenir aucune mesure de contrainte ni aucune violation des droits et libertés individuels. Ces actes peuvent toutefois contenir la saisie des choses mentionnée aux articles 35 et 35ter. En cas de saisie d'un bien immobilier, il est procédé conformément aux formalités de l'article 35bis.

En cas de saisie conformément à l'alinéa 1er, l'article 28sexies est d'application.

l'enquête particulière sur les avantages patrimoniaux, de procéder à la désignation d'un expert, d'ordonner la mesure de surveillance visée à l'article 90ter ou d'ordonner une perquisition.

Il est statué sur cette requête dans les quinze jours. L'ordonnance est communiquée au ministère public par le greffier. Le refus d'ordonner la mesure de contrainte demandée n'est susceptible d'aucun recours.

Si la requête a pour objet d'ordonner une mesure de surveillance visée à l'article 90ter, le tribunal ou la cour rend une ordonnance conformément à l'article 90quater, § 1er, et charge un juge d'instruction de l'exécution de la mesure conformément aux articles 90quater, §§ 2 et 3, à 90octies.

§ 6. Lorsque le procureur du Roi ou, le cas échéant, le procureur général juge que l'enquête particulière sur les avantages patrimoniaux est terminée, il porte l'action en confiscation devant le tribunal ou la cour qui a ordonné l'enquête particulière sur les avantages patrimoniaux. Ceci se passe par une citation adressée directement au condamné et, le cas échéant, à la partie civile.

Un délai de dix jours, augmenté le cas échéant à raison des distances, doit être prévu entre la citation et la comparution, à peine de nullité de la condamnation à la confiscation qui a pu être prononcée par défaut à l'encontre de la personne citée. Cette nullité ne peut toutefois être opposée qu'à la première audience et avant toutes autres exceptions et moyens de défense.

§ 7. A peine de déchéance de l'action en confiscation, le tribunal ou la cour doivent être saisis de l'action en confiscation visée au § 6 avant l'expiration d'un délai de deux ans qui court à dater du jour où l'enquête particulière sur les avantages patrimoniaux a été ordonnée par le juge, pour autant que le prononcé rendu sur la culpabilité soit déjà coulé en force de chose jugée.

Si, à l'expiration de ce délai, la décision rendue sur la culpabilité n'est pas encore coulée en force de chose jugée, le délai est prolongé d'un mois à dater du jour où le jugement établissant la preuve de l'infraction a acquis force de chose jugée.

Si, dans la procédure au fond, le juge d'appel déclare établis des faits pour lesquels le prévenu a été acquitté en

§ 5. Le procureur du Roi ou le cas échéant le procureur général, peut requérir par écrit, au tribunal ou à la cour qui a ordonné l'enquête particulière sur les avantages patrimoniaux, de procéder à la désignation d'un expert, d'ordonner la mesure de surveillance visée à l'article 90ter ou d'ordonner une perquisition.

Il est statué sur cette requête dans les quinze jours. L'ordonnance est communiquée au ministère public par le greffier. Le refus d'ordonner la mesure de contrainte demandée n'est susceptible d'aucun recours.

Si la requête a pour objet d'ordonner une mesure de surveillance visée à l'article 90ter, le tribunal ou la cour rend une ordonnance conformément à l'article 90quater, § 1er, et charge un juge d'instruction de l'exécution de la mesure conformément aux articles 90quater, §§ 2 et 3, à 90octies.

§ 6. Lorsque le procureur du Roi ou, le cas échéant, le procureur général juge que l'enquête particulière sur les avantages patrimoniaux est terminée, il porte l'action en confiscation devant le tribunal ou la cour qui a ordonné l'enquête particulière sur les avantages patrimoniaux. Ceci se passe par une citation adressée directement au condamné et, le cas échéant, à la partie civile.

Un délai de dix jours, augmenté le cas échéant à raison des distances, doit être prévu entre la citation et la comparution, à peine de nullité de la condamnation à la confiscation qui a pu être prononcée par défaut à l'encontre de la personne citée. Cette nullité ne peut toutefois être opposée qu'à la première audience et avant toutes autres exceptions et moyens de défense.

§ 7. A peine de déchéance de l'action en confiscation, le tribunal ou la cour doivent être saisis de l'action en confiscation visée au § 6 avant l'expiration d'un délai de deux ans qui court à dater du jour où l'enquête particulière sur les avantages patrimoniaux a été ordonnée par le juge, pour autant que le prononcé rendu sur la culpabilité soit déjà coulé en force de chose jugée.

Si, à l'expiration de ce délai, la décision rendue sur la culpabilité n'est pas encore coulée en force de chose jugée, le délai est prolongé d'un mois à dater du jour où le jugement établissant la preuve de l'infraction a acquis force de chose jugée.

première instance, il peut, sur réquisition du ministère public, prolonger de six mois maximum le délai visé à l'alinéa 1er.

Art. 526

Il y aura lieu à être réglé de juges par la Cour de cassation, en matière criminelle, correctionnelle ou de police, lorsque des cours, tribunaux, ou juges d'instruction, ne ressortissant point les uns des autres, seront saisis de la connaissance du même délit ou de délits connexes, ou de la même contravention.

Art. 526bis

Il y aura lieu également au règlement de juges par la Cour de cassation, lorsque différents juges d'instruction prennent connaissance d'un même délit ou de délits connexes pour lesquels le procureur fédéral est chargé de l'exercice de l'action publique.

Art. 527

Il y aura lieu également à être réglé de juges par la Cour de cassation, lorsqu'un tribunal militaire en temps de guerre, ou... tout autre tribunal d'exception, d'une part, une cour d'appel ou une cour d'assises, un tribunal jugeant correctionnellement, un tribunal de police, ou un juge d'instruction, d'autre part, seront saisis de la connaissance du même délit ou de délits connexes, ou de la même contravention.

Art. 540

Lorsque deux juges d'instruction ou deux tribunaux de première instance, établis dans le ressort de la même cour d'appel, seront saisis de la connaissance du même délit ou de délits connexes, les parties seront réglées de juges par cette cour, suivant la forme prescrite au présent chapitre, sauf le recours, s'il y a lieu, à la Cour de cassation.

Lorsque deux tribunaux de police seront saisis de la connaissance de la même contravention ou de contraventions connexes, les parties seront réglées de juges par le tribunal auxquels ils

Si, dans la procédure au fond, le juge d'appel déclare établis des faits pour lesquels le prévenu a été acquitté en première instance, il peut, sur réquisition du ministère public, prolonger de six mois maximum le délai visé à l'alinéa 1er.

Art. 526

Il y aura lieu à être réglé de juges par la Cour de cassation, en matière criminelle, correctionnelle ou de police, lorsque des cours, tribunaux, ou juges d'instruction, ne ressortissant point les uns des autres, seront saisis de la connaissance ~~du même délit ou de délits connexes, ou de la même~~ **contravention de la même infraction ou d'infractions connexes**.

Art. 526bis

Il y aura lieu également au règlement de juges par la Cour de cassation, lorsque différents juges d'instruction prennent connaissance ~~d'un même délit ou de délits connexes~~ **d'une même infraction ou d'infractions connexes** pour lesquels le procureur fédéral est chargé de l'exercice de l'action publique.

Art. 527

Il y aura lieu également à être réglé de juges par la Cour de cassation, lorsqu'un tribunal militaire en temps de guerre, ou... tout autre tribunal d'exception, d'une part, une cour d'appel ou une cour d'assises, un tribunal jugeant correctionnellement, un tribunal de police, ou un juge d'instruction, d'autre part, seront saisis de la connaissance ~~du même délit ou de délits connexes, ou de la même~~ **contravention de la même infraction ou d'infractions connexes**.

Art. 540

Lorsque deux juges d'instruction ou deux tribunaux de première instance, établis dans le ressort de la même cour d'appel, seront saisis de la connaissance ~~du même délit ou de délits connexes~~ **de la même infraction ou d'infractions connexes**, les parties seront réglées de juges par cette cour, suivant la forme prescrite au présent chapitre, sauf le recours, s'il y a lieu, à la Cour de cassation.

Lorsque deux tribunaux de police seront saisis de la connaissance ~~de la même~~ **contravention ou de contraventions**

ressortissent l'un et l'autre; et s'ils ressortissent à différents tribunaux, elles seront réglées par la cour d'appel, sauf le recours, s'il y a lieu, à la cour de cassation.

Art. 555

§ 1er. Les documents établis et les communications faites dans le cadre d'une intervention d'un médiateur sont confidentiels, à l'exception de ce que les parties consentent à porter à la connaissance des autorités judiciaires. Ils ne peuvent être utilisés dans une procédure pénale, civile, administrative ou arbitrale ou dans toute autre procédure visant à résoudre des conflits et ne sont pas admissibles comme preuve, même comme aveu extrajudiciaire.

§ 2. Les documents confidentiels qui sont tout de même communiqués ou sur lesquels une partie se base en violation de l'obligation de secret sont d'office écartés des débats.

§ 3. Sans préjudice des obligations que la loi lui impose, le médiateur ne peut rendre publics les faits dont il prend connaissance du fait de sa fonction. Il ne peut être appelé comme témoin dans une procédure pénale, civile, administrative ou arbitrale ou dans toute autre procédure relative aux faits dont il a pris connaissance au cours d'une médiation.

L'article 458 du Code pénal s'applique au médiateur.

TITRE Vbis. - L'utilisation de la vidéoconférence

Art. 565

L'enregistrement sonore ou audiovisuel de l'audience, la sauvegarde, la diffusion à des tiers d'une audience, ou tout autre traitement sans autorisation préalable de la juridiction est puni d'un emprisonnement de six mois à deux ans et d'une amende de deux cents euros à dix mille euros ou d'une de ces peines seulement.

TITRE VIquinquies. De l'enregistrement de l'audience

Art. 567

~~connexes—de la même infraction ou d'infractions connexes~~, les parties seront réglées de juges par le tribunal auxquels ils ressortissent l'un et l'autre; et s'ils ressortissent à différents tribunaux, elles seront réglées par la cour d'appel, sauf le recours, s'il y a lieu, à la cour de cassation.

Art. 555

§ 1er. Les documents établis et les communications faites dans le cadre d'une intervention d'un médiateur sont confidentiels, à l'exception de ce que les parties consentent à porter à la connaissance des autorités judiciaires. Ils ne peuvent être utilisés dans une procédure pénale, civile, administrative ou arbitrale ou dans toute autre procédure visant à résoudre des conflits et ne sont pas admissibles comme preuve, même comme aveu extrajudiciaire.

§ 2. Les documents confidentiels qui sont tout de même communiqués ou sur lesquels une partie se base en violation de l'obligation de secret sont d'office écartés des débats.

§ 3. Sans préjudice des obligations que la loi lui impose, le médiateur ne peut rendre publics les faits dont il prend connaissance du fait de sa fonction. Il ne peut être appelé comme témoin dans une procédure pénale, civile, administrative ou arbitrale ou dans toute autre procédure relative aux faits dont il a pris connaissance au cours d'une médiation.

~~L'article 458 du~~ **L'article 352 du** Code pénal s'applique au médiateur.

~~**TITRE Vbis.**~~ - L'utilisation de la vidéoconférence

Art. 565

L'enregistrement sonore ou audiovisuel de l'audience, la sauvegarde, la diffusion à des tiers d'une audience, ou tout autre traitement sans autorisation préalable de la juridiction est puni d'un ~~emprisonnement de six mois à deux ans et d'une amende de deux cents euros à dix mille euros ou d'une de ces peines seulement.~~ **une peine de niveau 2.**

~~**TITRE VIquinquies.**~~ **TITRE VIquinquies.** De l'enregistrement de l'audience

Art. 567

§ 3. Les entités représentées au sein du gestionnaire visées à l'article 782, § 6, alinéa 2, 1° à 4°, du Code judiciaire agissent, pour ce qui concerne le système de vidéoconférence, en qualité de responsables conjoints du traitement, au sens de l'article 26, 8°, et conformément à l'article 52 de la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l'égard des traitements de données à caractère personnel.

Les responsables conjoints du traitement désignent, de concert, un délégué à la protection des données.

Les entités visées à l'alinéa 1er n'assument pas de responsabilité de traitement dans les matières dans lesquelles elles siègent comme observateur.

Quiconque participe, à quelque titre que ce soit, au traitement des données visées au paragraphe 4, alinéa 1er, ou a connaissance de telles données en raison de sa fonction, est tenu d'en respecter le caractère confidentiel. Le non-respect de cette obligation est puni conformément à l'article 458 du Code pénal.

TITRE VI^{ter}. - Le dossier numérique

TITRE VI^{quater}. - Le Registre central des dossiers pénaux

Art. 569, §5

§ 5. Ont accès au Registre central:

1° les magistrats du siège de toutes les juridictions pénales et les assesseurs au tribunal de l'application des peines ainsi que les greffes, le ministère public, les secrétariats du parquet et la commission de probation pour déposer, compléter ou rectifier les données visées au paragraphe 2, alinéa 1er;

2° dans le cadre de la réalisation de leurs missions visées à l'article 15 de la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police, les membres des services de police qui ont le besoin de consulter et déposer les données pertinentes visées au paragraphe 2, alinéa 1er, afin d'assurer:

a) le contrôle et/ou le suivi visés à l'article 44/7, alinéa 1er, 5°, de la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police, lorsqu'il s'agit de mesures adoptées par une autorité de police judiciaire, et aux articles 19 à 20 de la loi sur

§ 3. Les entités représentées au sein du gestionnaire visées à l'article 782, § 6, alinéa 2, 1° à 4°, du Code judiciaire agissent, pour ce qui concerne le système de vidéoconférence, en qualité de responsables conjoints du traitement, au sens de l'article 26, 8°, et conformément à l'article 52 de la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l'égard des traitements de données à caractère personnel.

Les responsables conjoints du traitement désignent, de concert, un délégué à la protection des données.

Les entités visées à l'alinéa 1er n'assument pas de responsabilité de traitement dans les matières dans lesquelles elles siègent comme observateur.

Quiconque participe, à quelque titre que ce soit, au traitement des données visées au paragraphe 4, alinéa 1er, ou a connaissance de telles données en raison de sa fonction, est tenu d'en respecter le caractère confidentiel. Le non-respect de cette obligation est puni conformément à l'article 458 l'article 352 du Code pénal.

TITRE VI^{terquinquies}. - Le dossier numérique

TITRE VI^{quatersexies}. - Le Registre central des dossiers pénaux

Art. 569, §5

§ 5. Ont accès au Registre central:

1° les magistrats du siège de toutes les juridictions pénales et les assesseurs au tribunal de l'application des peines ainsi que les greffes, le ministère public, les secrétariats du parquet et la commission de probation pour déposer, compléter ou rectifier les données visées au paragraphe 2, alinéa 1er;

2° dans le cadre de la réalisation de leurs missions visées à l'article 15 de la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police, les membres des services de police qui ont le besoin de consulter et déposer les données pertinentes visées au paragraphe 2, alinéa 1er, afin d'assurer:

a) le contrôle et/ou le suivi visés à l'article 44/7, alinéa 1er, 5°, de la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police, lorsqu'il s'agit de mesures adoptées par une autorité de police judiciaire, et aux articles 19 à 20 de la loi sur

la fonction de police;

b) le suivi des actes d'enquête demandés via une apostille par les magistrats dans un dossier pénal;

3° dans le cadre de la réalisation de leurs missions visées à l'article 7 de la loi du 30 novembre 1998 organique des services de renseignement et de sécurité, les membres de la Sûreté de l'Etat qui ont le besoin de consulter les données pertinentes visées au paragraphe 2, alinéa 1er, soit le contenu des procès-verbaux, après une autorisation octroyée par le magistrat compétent;

4° à titre exceptionnel, lorsque les exigences de leur mission rendent cet accès indispensable, et pour le traitement des données visé au paragraphe 1er, alinéa 2, 4°, les personnes, désignées par le gestionnaire, chargées de la gestion technique et opérationnelle du Registre central, agissant dans le cadre de leur fonction;

5° pour consulter les données visées au paragraphe 2, alinéa 1er:

a) les magistrats du siège de toutes les juridictions pénales, les assesseurs au tribunal de l'application des peines et les greffes;

b) le ministère public et les secrétariats du parquet;

c) la commission de probation et son secrétariat. Ils désignent au sein de leurs services les personnes qui disposent d'un droit de lecture. Ce droit de lecture est accordé individuellement et est adéquat, pertinent et non excessif pour l'accomplissement de tâches spécifiques dans le cadre de leurs missions légales ou réglementaires;

d) l'Entité de cassation, le Collège des cours et tribunaux, le Collège du ministère public. Ils désignent au sein de leurs services les personnes qui disposent d'un droit de lecture. Ce droit de lecture est accordé individuellement et est adéquat, pertinent et non excessif pour l'accomplissement de tâches spécifiques dans le cadre de leurs missions légales ou réglementaires;

e) le délégué à la protection des données désigné par les responsables conjoints du traitement, dans les limites de ses missions légales;

f) les services d'accueil des victimes après une autorisation octroyée par le magistrat

la fonction de police;

b) le suivi des actes d'enquête demandés via une apostille par les magistrats dans un dossier pénal;

3° dans le cadre de la réalisation de leurs missions visées à l'article 7 de la loi du 30 novembre 1998 organique des services de renseignement et de sécurité, les membres de la Sûreté de l'Etat qui ont le besoin de consulter les données pertinentes visées au paragraphe 2, alinéa 1er, soit le contenu des procès-verbaux, après une autorisation octroyée par le magistrat compétent;

4° à titre exceptionnel, lorsque les exigences de leur mission rendent cet accès indispensable, et pour le traitement des données visé au paragraphe 1er, alinéa 2, 4°, les personnes, désignées par le gestionnaire, chargées de la gestion technique et opérationnelle du Registre central, agissant dans le cadre de leur fonction;

5° pour consulter les données visées au paragraphe 2, alinéa 1er:

a) les magistrats du siège de toutes les juridictions pénales, les assesseurs au tribunal de l'application des peines et les greffes;

b) le ministère public et les secrétariats du parquet;

c) la commission de probation et son secrétariat. Ils désignent au sein de leurs services les personnes qui disposent d'un droit de lecture. Ce droit de lecture est accordé individuellement et est adéquat, pertinent et non excessif pour l'accomplissement de tâches spécifiques dans le cadre de leurs missions légales ou réglementaires;

d) l'Entité de cassation, le Collège des cours et tribunaux, le Collège du ministère public. Ils désignent au sein de leurs services les personnes qui disposent d'un droit de lecture. Ce droit de lecture est accordé individuellement et est adéquat, pertinent et non excessif pour l'accomplissement de tâches spécifiques dans le cadre de leurs missions légales ou réglementaires;

e) le délégué à la protection des données désigné par les responsables conjoints du traitement, dans les limites de ses missions légales;

f) les services d'accueil des victimes après une autorisation octroyée par le magistrat

compétent;

6° pour le traitement des données visées au paragraphe 1er, alinéa 2, 5° :

a) les autorités judiciaires chargées de la gestion et de l'organisation des cours et tribunaux;

b) les services chargés de l'analyse statistique auprès des entités représentées au sein du gestionnaire;

7° pour le traitement des données visées au paragraphe 1er, alinéa 2, 6°, les tiers autorisés par écrit par le gestionnaire, dans les conditions déterminées par le gestionnaire;

8° pour le traitement des données visées au paragraphe 1er, alinéa 2, 9°, les autorités publiques autorisées par écrit par le gestionnaire, dans les conditions déterminées par le gestionnaire;

9° pour la consultation électronique d'un dossier pénal inscrit au Registre central, les parties à ce dossier pénal et, le cas échéant, leur avocat ou représentant légal, ainsi que des tiers, le droit de consultation s'exerçant exclusivement dans les limites et conformément aux autres règles du Code judiciaire, au Code d'instruction criminelle, aux lois particulières relatives à la procédure pénale ainsi qu'aux arrêtés d'exécution.

Sans préjudice des 1° et 4°, le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres et sur avis de l'Autorité de contrôle compétente, désigner d'autres autorités, organes ou services pour déposer les données visées au paragraphe 2, alinéa 1er.

Le traitement des données enregistrées dans le Registre central pour des objectifs autres que ceux visés au paragraphe 1er est interdit. La violation de cette interdiction est punie de la peine visée à l'article 222 de la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l'égard des traitements de données à caractère personnel.

Le Roi détermine, après avis du gestionnaire, les modalités de l'accès au Registre central ainsi que les procédures relatives à cet accès.

Quiconque, à quelque titre que ce soit, participe à la collecte ou à l'enregistrement des données dans le Registre central, ou au traitement ou à la communication des données qui y sont enregistrées et qui, de ce fait a connaissance de telles données, est tenu d'en respecter le caractère confidentiel,

compétent;

6° pour le traitement des données visées au paragraphe 1er, alinéa 2, 5° :

a) les autorités judiciaires chargées de la gestion et de l'organisation des cours et tribunaux;

b) les services chargés de l'analyse statistique auprès des entités représentées au sein du gestionnaire;

7° pour le traitement des données visées au paragraphe 1er, alinéa 2, 6°, les tiers autorisés par écrit par le gestionnaire, dans les conditions déterminées par le gestionnaire;

8° pour le traitement des données visées au paragraphe 1er, alinéa 2, 9°, les autorités publiques autorisées par écrit par le gestionnaire, dans les conditions déterminées par le gestionnaire;

9° pour la consultation électronique d'un dossier pénal inscrit au Registre central, les parties à ce dossier pénal et, le cas échéant, leur avocat ou représentant légal, ainsi que des tiers, le droit de consultation s'exerçant exclusivement dans les limites et conformément aux autres règles du Code judiciaire, au Code d'instruction criminelle, aux lois particulières relatives à la procédure pénale ainsi qu'aux arrêtés d'exécution.

Sans préjudice des 1° et 4°, le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres et sur avis de l'Autorité de contrôle compétente, désigner d'autres autorités, organes ou services pour déposer les données visées au paragraphe 2, alinéa 1er.

Le traitement des données enregistrées dans le Registre central pour des objectifs autres que ceux visés au paragraphe 1er est interdit. La violation de cette interdiction est punie de la peine visée à l'article 222 de la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l'égard des traitements de données à caractère personnel.

Le Roi détermine, après avis du gestionnaire, les modalités de l'accès au Registre central ainsi que les procédures relatives à cet accès.

Quiconque, à quelque titre que ce soit, participe à la collecte ou à l'enregistrement des données dans le Registre central, ou au traitement ou à la communication des données qui y sont enregistrées et qui, de ce fait a connaissance de telles données, est tenu d'en respecter le caractère confidentiel,

le cas échéant. En cas d'infraction les peines de l'article 458 du Code pénal lui sont applicables.

Lorsque le gestionnaire constate une utilisation injustifiée de l'accès au Registre central, il porte cela à la connaissance de l'autorité compétente, en vertu de la loi, pour intenter une procédure disciplinaire en ce qui concerne l'utilisateur concerné.

Art. 590

Pour chaque personne, le Casier judiciaire enregistre les informations suivantes :

1° les condamnations à une peine criminelle, correctionnelle ou de police;

2° les décisions ordonnant la suspension du prononcé de la condamnation ou la suspension probatoire, constatant la révocation de la suspension ou prononçant la révocation de la suspension probatoire, ou remplaçant la suspension simple par la suspension probatoire, prises par application des articles 3 à 6 et 13 de la loi du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation;

2°bis..

3° les décisions prononçant la révocation du sursis, simple ou probatoire, prises par application de l'article 14 de la même loi;

4° les décisions d'internement, d'octroi ou de révocation de la libération à l'essai ou de la libération anticipée en vue de l'éloignement du territoire ou en vue de la remise, et de libération définitive, prises en application de la loi du 5 mai 2014 relative à l'internement. ainsi que les décisions imposant une mesure de sûreté pour la protection de la société, les décisions de privation de liberté prises en application de l'article 13 de la loi du 29 février 2024 en vue d'insérer une mesure de sûreté pour la protection de la société et les décisions d'octroi ou de révocation de la libération à l'essai ou de la libération anticipée en vue de l'éloignement du territoire ou en vue de la remise, et de libération définitive, prises en application de la présente loi;

5° les décisions de mise à la disposition du tribunal de l'application des peines et de privation de liberté prises par application des articles 34bis à 34quater du Code pénal et de l'article 95/7 de la loi du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à

le cas échéant. En cas d'infraction les peines de ~~l'article 458~~ **l'article 352** du Code pénal lui sont applicables.

Lorsque le gestionnaire constate une utilisation injustifiée de l'accès au Registre central, il porte cela à la connaissance de l'autorité compétente, en vertu de la loi, pour intenter une procédure disciplinaire en ce qui concerne l'utilisateur concerné.

Art. 590

Pour chaque personne, le Casier judiciaire enregistre les informations suivantes :

1° les condamnations à une peine ~~criminelle, correctionnelle ou de police;~~

~~2° les décisions ordonnant la suspension du prononcé de la condamnation ou la suspension probatoire, constatant la révocation de la suspension ou prononçant la révocation de la suspension probatoire, ou remplaçant la suspension simple par la suspension probatoire, prises par application des articles 3 à 6 et 13 de la loi du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation;~~

2° les décisions ordonnant la suspension du prononcé de la condamnation ou les décisions constatant la révocation de la suspension;

2°bis. .

3° les décisions prononçant la révocation du sursis, simple ou probatoire, ~~prises par application de l'article 14 de la même loi;~~

4° les décisions d'internement, d'octroi ou de révocation de la libération à l'essai ou de la libération anticipée en vue de l'éloignement du territoire ou en vue de la remise, et de libération définitive, prises en application de la loi du 5 mai 2014 relative à l'internement.ainsi que les décisions imposant une mesure de sûreté pour la protection de la société, les décisions de privation de liberté prises en application de l'article 13 de la loi du 29 février 2024 en vue d'insérer une mesure de sûreté pour la protection de la société et les décisions d'octroi ou de révocation de la libération à l'essai ou de la libération anticipée en vue de l'éloignement du territoire ou en vue de la remise, et de libération définitive, prises en application de la présente loi;

5° les décisions de mise à la disposition du tribunal de l'application des peines et de privation de liberté prises par application ~~des articles 34bis à 34quater du Code pénal et~~

la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine;

6° les décisions d'internement des condamnés visés à l'article 21 de la même loi, et celles ordonnant leur retour au centre pénitentiaire;

7° les déchéances de l'autorité parentale et les réintégrations, les mesures prononcées à l'égard des mineurs, énumérées à l'article 63 de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait, de même que les levées ou modifications de ces mesures décidées par le tribunal de la jeunesse en application de l'article 60 de la même loi;

8° les arrêts d'annulation rendus par application des articles 416 à 442 ou des articles 443 à 447bis du présent code;

9° les décisions de rétractation rendues par application des articles 10 à 14 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour constitutionnelle;

10° les décisions interprétatives ou rectificatives;

11° les arrêts de réhabilitation rendus par application des articles 621 à 634 du présent code;

12° les arrêtés de réhabilitation pris par application de l'arrêté-loi du 9 décembre 1943 sur la réhabilitation des gens de mer et sur l'extinction des poursuites répressives et des peines relatives à certaines infractions maritimes;

13° les arrêtés de réhabilitation pris par application de l'arrêté-loi du 22 avril 1918 relatif à la réhabilitation militaire;

14° les arrêtés de grâce;

15° les décisions d'octroi ou de révocation de la libération conditionnelle;

16° les décisions rendues en matière pénale par des juridictions étrangères à charge de Belges ou de personnes morales ayant leur siège social ou un siège d'exploitation en Belgique, qui sont notifiées au Gouvernement belge en vertu de conventions internationales ou d'une règle de droit dérivé de l'Union européenne liant la Belgique, ainsi que les mesures d'amnistie, d'effacement de condamnation ou de réhabilitation prises par une autorité étrangère, susceptibles d'affecter ces dernières décisions, qui sont portées à la connaissance du Gouvernement belge.

de l'article 95/7 de la loi du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine;

6° les décisions d'internement des condamnés visés à l'article 21 de la même loi, et celles ordonnant leur retour au centre pénitentiaire;

7° les déchéances de l'autorité parentale et les réintégrations, les mesures prononcées à l'égard des mineurs, énumérées à l'article 63 de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait, de même que les levées ou modifications de ces mesures décidées par le tribunal de la jeunesse en application de l'article 60 de la même loi;

8° les arrêts d'annulation rendus par application des articles 416 à 442 ou des articles 443 à 447bis du présent code;

9° les décisions de rétractation rendues par application des articles 10 à 14 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour constitutionnelle;

10° les décisions interprétatives ou rectificatives;

11° les arrêts de réhabilitation rendus par application des articles 621 à 634 du présent code;

12° les arrêtés de réhabilitation pris par application de l'arrêté-loi du 9 décembre 1943 sur la réhabilitation des gens de mer et sur l'extinction des poursuites répressives et des peines relatives à certaines infractions maritimes;

13° les arrêtés de réhabilitation pris par application de l'arrêté-loi du 22 avril 1918 relatif à la réhabilitation militaire;

14° les arrêtés de grâce;

15° les décisions d'octroi ou de révocation de la libération conditionnelle;

16° les décisions rendues en matière pénale par des juridictions étrangères à charge de Belges ou de personnes morales ayant leur siège social ou un siège d'exploitation en Belgique, qui sont notifiées au Gouvernement belge en vertu de conventions internationales ou d'une règle de droit dérivé de l'Union européenne liant la Belgique, ainsi que les mesures d'amnistie, d'effacement de condamnation ou de

17° les condamnations par simple déclaration de culpabilité prononcées en application de l'article 27 de la loi du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du Code de procédure pénale;

18° l'interdiction visée à l'article 35, § 1er, alinéa 2, de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive;

19° l'extinction de l'action publique conformément à l'article 216bis, § 2, et à l'article 216ter, § 6;

20° les interdictions portuaires visées à l'article 4, § 3bis, de la loi du 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, psychotropes, désinfectantes ou antiseptiques et des substances pouvant servir à la fabrication illicite de substances stupéfiantes et psychotropes et à l'article 4.1.2.48, § 4, du Code belge de la Navigation.

Le Casier judiciaire enregistre également les peines accessoires ou subsidiaires et les mesures de sûreté, ainsi que le sursis, simple ou probatoire, assortissant les condamnations.

Les condamnations qui auraient déjà été enregistrées et qui feraient l'objet d'une décision d'acquittement prononcée à la suite d'un recours en opposition introduit durant le délai extraordinaire d'opposition ou d'un renvoi après annulation, sont effacées du Casier judiciaire.

Outre les données à caractère personnel visées à l'alinéa 1er, les références dactyloscopiques uniques visées dans l'arrêté royal du 11 mars 2019 relatif aux modalités d'interrogation directe de la Banque de données nationale générale visée à l'article 44/7 de la loi sur la fonction de police au profit du Service public fédéral Justice dans le but de contribuer à l'identification unique des détenus, si elles sont disponibles, sont enregistrées et traitées par le Casier judiciaire au profit des autorités et des personnes visées à l'article 589, alinéa 2, 4°, et à l'article 593 du présent Code.

Les autorités administratives visées à l'article 594 du présent Code peuvent prendre connaissance de ces références dactyloscopiques uniques si cette information est nécessaire à l'exercice de leurs compétences légales et si la communication des références

réhabilitation prises par une autorité étrangère, susceptibles d'affecter ces dernières décisions, qui sont portées à la connaissance du Gouvernement belge.

~~17° les condamnations par simple déclaration de culpabilité prononcées en application de l'article 2 de la loi du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du Code de procédure pénale;~~

18° l'interdiction visée à l'article 35, § 1er, alinéa 2, de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive;

19° l'extinction de l'action publique conformément à l'article 216bis, § 2, et à l'article 216ter, § 6;

20° les interdictions portuaires visées à l'article 4, § 3bis, de la loi du 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, psychotropes, désinfectantes ou antiseptiques et des substances pouvant servir à la fabrication illicite de substances stupéfiantes et psychotropes et à l'article 4.1.2.48, § 4, du Code belge de la Navigation.

Le Casier judiciaire enregistre également les peines accessoires ou subsidiaires et les mesures de sûreté, ainsi que le sursis, simple ou probatoire, assortissant les condamnations.

Les condamnations qui auraient déjà été enregistrées et qui feraient l'objet d'une décision d'acquittement prononcée à la suite d'un recours en opposition introduit durant le délai extraordinaire d'opposition ou d'un renvoi après annulation, sont effacées du Casier judiciaire.

Outre les données à caractère personnel visées à l'alinéa 1er, les références dactyloscopiques uniques visées dans l'arrêté royal du 11 mars 2019 relatif aux modalités d'interrogation directe de la Banque de données nationale générale visée à l'article 44/7 de la loi sur la fonction de police au profit du Service public fédéral Justice dans le but de contribuer à l'identification unique des détenus, si elles sont disponibles, sont enregistrées et traitées par le Casier judiciaire au profit des autorités et des personnes visées à l'article 589, alinéa 2, 4°, et à l'article 593 du présent Code.

Les autorités administratives visées à l'article 594 du présent Code peuvent prendre connaissance de ces références

dactyloscopiques uniques à ces autorités a été expressément autorisée par le Roi, par un arrêté délibéré en Conseil des ministres.

Concernant les ressortissants d'un pays tiers au sens de l'article 3 du Règlement (UE) 2019/816 du Parlement Européen et du Conseil portant création d'un système centralisé permettant d'identifier les Etats membres détenant des informations relatives aux condamnations concernant des ressortissants de pays tiers et des apatrides (Ecris-TCN), qui vise à compléter le système européen d'information sur les casiers judiciaires, et modifiant le règlement (UE) 2018/1726, les données biométriques visées à l'article 44/1, § 2, 1°, de la loi sur la fonction de police sont demandées par le Casier judiciaire au service compétent de la direction de la police technique et scientifique visée à l'article 102, 4°, de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux, au moyen d'une référence dactyloscopique unique et supprimées sans délai du Casier judiciaire après que ces données ont été transmises conformément à l'article 5 du règlement.

Les modalités techniques et fonctionnelles de cette transaction sont déterminées dans un protocole d'accord entre le Service public fédéral Justice et la police fédérale. Ce protocole porte au moins sur les mesures de sécurité en relation avec cette communication et la durée de conservation de ces données et informations.

Art. 594

Le Roi peut autoriser certaines administrations publiques, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres et après avis de la Commission de la protection de la vie privée, à accéder aux informations enregistrées dans le Casier judiciaire, uniquement dans le cadre d'une fin déterminée par ou en vertu de la loi, à l'exception :

- 1° des condamnations et décisions énumérées à l'article 593, 1° à 4°;
- 2° des arrêts de réhabilitation et des condamnations visées par cette réhabilitation;

dactyloscopiques uniques si cette information est nécessaire à l'exercice de leurs compétences légales et si la communication des références dactyloscopiques uniques à ces autorités a été expressément autorisée par le Roi, par un arrêté délibéré en Conseil des ministres.

Concernant les ressortissants d'un pays tiers au sens de l'article 3 du Règlement (UE) 2019/816 du Parlement Européen et du Conseil portant création d'un système centralisé permettant d'identifier les Etats membres détenant des informations relatives aux condamnations concernant des ressortissants de pays tiers et des apatrides (Ecris-TCN), qui vise à compléter le système européen d'information sur les casiers judiciaires, et modifiant le règlement (UE) 2018/1726, les données biométriques visées à l'article 44/1, § 2, 1°, de la loi sur la fonction de police sont demandées par le Casier judiciaire au service compétent de la direction de la police technique et scientifique visée à l'article 102, 4°, de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux, au moyen d'une référence dactyloscopique unique et supprimées sans délai du Casier judiciaire après que ces données ont été transmises conformément à l'article 5 du règlement.

Les modalités techniques et fonctionnelles de cette transaction sont déterminées dans un protocole d'accord entre le Service public fédéral Justice et la police fédérale. Ce protocole porte au moins sur les mesures de sécurité en relation avec cette communication et la durée de conservation de ces données et informations.

Art. 594

Le Roi peut autoriser certaines administrations publiques, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres et après avis de la Commission de la protection de la vie privée, à accéder aux informations enregistrées dans le Casier judiciaire, uniquement dans le cadre d'une fin déterminée par ou en vertu de la loi, à l'exception :

- 1° des condamnations et décisions énumérées à l'article 593, 1° à 4°;
- 2° des arrêts de réhabilitation et des condamnations visées par cette réhabilitation;

3° des décisions ordonnant la suspension du prononcé de la condamnation et la suspension probatoire ou l'extinction de l'action publique conformément à l'article 216bis, § 2 et à l'article 216ter, § 6;

4° les décisions condamnant à une peine de travail conformément à l'article 37quinquies du Code pénal, excepté pour constituer la liste préparatoire des jurés conformément à l'article 224, 13° du Code judiciaire;

5° les décisions condamnant à une peine de surveillance électronique conformément à l'article 37ter du Code pénal, excepté pour constituer la liste préparatoire des jurés conformément à l'article 224, 13° du Code judiciaire;

6° des décisions condamnant à une peine de probation autonome conformément à l'article 37octies du Code pénal, excepté pour constituer la liste préparatoire des jurés conformément à l'article 224, 13°, du Code judiciaire.

Elles n'ont plus accès aux condamnations à des peines d'emprisonnement de six mois au plus, aux condamnations par simple déclaration de culpabilité, à des peines d'amende ne dépassant pas 500 euros et à des peines d'amende infligées en vertu des lois coordonnées par l'arrêté royal du 16 mars 1968 relatives à la police de la circulation routière quel que soit leur montant, après un délai de trois ans à compter de la date de la décision judiciaire définitive qui les prononce, sauf si ces condamnations comportent des déchéances ou des interdictions dont les effets dépassent une durée de trois ans, prononcées dans le jugement ou dont la connaissance leur est indispensable pour l'application d'une disposition légale ou réglementaire.

Elles ont accès aux déchéances et mesures énumérées par l'article 63 de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait, selon les conditions fixées par cet article.

Elles peuvent également, dans l'exercice de leurs compétences légales et dans la mesure où elles y ont été individuellement autorisées par le Roi par arrêté délibéré en Conseil des ministres, accéder aux informations relatives aux condamnations

3° des décisions ordonnant la suspension du prononcé de la condamnation ~~et la suspension probatoire~~ ou l'extinction de l'action publique conformément à l'article 216bis, § 2 et à l'article 216ter, § 6;

4° les décisions condamnant à une peine de travail ~~conformément à l'article 37quinquies~~ **conformément à l'article 45** du Code pénal, excepté pour constituer la liste préparatoire des jurés conformément à l'article 224, 13° du Code judiciaire;

~~5° les décisions condamnant à une peine de surveillance électronique conformément à l'article 37ter du Code pénal, excepté pour constituer la liste préparatoire des jurés conformément à l'article 224, 13° du Code judiciaire;~~

6° des décisions condamnant à une peine ~~de probation autonome conformément à l'article 37octies~~ **peine de probation conformément à l'article 44** du Code pénal, excepté pour constituer la liste préparatoire des jurés conformément à l'article 224, 13°, du Code judiciaire.

7° des décisions condamnant à une peine de prestation en faveur de la communauté conformément à l'article 56 du Code pénal.

~~Elles n'ont plus accès aux condamnations à des peines d'emprisonnement de six mois au plus, aux condamnations par simple déclaration de culpabilité, à des peines d'amende ne dépassant pas 500 euros et à des peines d'amende infligées en vertu des lois coordonnées par l'arrêté royal du 16 mars 1968 relatives à la police de la circulation routière quel que soit leur montant, après un délai de trois ans à compter de la date de la décision judiciaire définitive qui les prononce, sauf si ces condamnations comportent des déchéances ou des interdictions dont les effets dépassent une durée de trois ans, prononcées dans le jugement ou dont la connaissance leur est indispensable pour l'application d'une disposition légale ou réglementaire.~~

Elles n'ont plus accès aux condamnations à des peines d'emprisonnement de six mois, à des peines d'amende ne dépassant pas 4 000 euros, aux condamnations par déclaration de culpabilité, à des peines de fermeture d'établissement, à des peines pécuniaires fixées en fonction du

pénales dans un autre Etat membre de l'Union européenne via le Casier judiciaire en sa qualité d'autorité centrale au sens de l'article 3 de la décision-cadre 2009/315/JAI du Conseil du 26 février 2009 concernant l'organisation et le contenu des échanges d'informations extraites du casier judiciaire entre les Etats membres.

profit escompté ou obtenu de l'infraction et à des peines d'amende infligées en vertu de la loi relative à la police de la circulation routière coordonnée par l'arrêté royal du 19 mars 1968 quel que soit leur montant, après un délai de trois ans à compter de la date de la décision judiciaire définitive qui les prononce, sauf si ces condamnations comportent des déchéances ou des interdictions dont les effets dépassent une durée de trois ans, prononcées dans le jugement ou dont la connaissance leur est indispensable pour l'application d'une disposition légale ou réglementaire.

Elles n'ont plus accès également aux condamnations à des peines de surveillance électronique, excepté pour constituer la liste préparatoire des jurés conformément à l'article 224, 13°, du Code judiciaire, après un délai de trois ans pour les peines de surveillances électroniques ne dépassant pas six mois à compter de la date de la décision judiciaire définitive qui les prononce, sauf si ces condamnations comportent des déchéances ou des interdictions dont les effets dépassent une durée de trois ans, prononcées dans le jugement ou dont la connaissance leur est indispensable pour l'application d'une disposition légale ou réglementaire.

Lorsque le juge condamne une personne morale à deux peines principales conformément à l'article 38, alinéa 7, 4° du Code pénal, les dispositions des alinéas précédents s'appliquent séparément à chacune des peines prononcées.

Elles ont accès aux déchéances et mesures énumérées par l'article 63 de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse , à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait, selon les conditions fixées par cet article. Elles peuvent également, dans l'exercice de leurs compétences légales et dans la mesure où elles y ont été individuellement autorisées par le Roi par arrêté délibéré en Conseil des ministres, accéder aux informations relatives aux condamnations pénales dans un autre Etat membre de

l'Union européenne via le Casier judiciaire en sa qualité d'autorité centrale au sens de l'article 3 de la décision-cadre 2009/315/JAI du Conseil du 26 février 2009 concernant l'organisation et le contenu des échanges d'informations extraites du casier judiciaire entre les Etats membres.

Art. 595

Toute personne physique ou toute personne compétente pour représenter une personne morale, justifiant de son identité peut obtenir un extrait du Casier judiciaire comportant le relevé des informations enregistrées dans le Casier judiciaire qui la concernent personnellement ou la personne morale selon le cas, à l'exception :

1° des condamnations, décisions ou mesures énumérées à l'article 594, 1° à 6° ;
2° des mesures prises à l'égard des anormaux par application de la loi du 1er juillet 1964;

3° des déchéances et mesures énumérées par l'article 63 de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse , à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait. Les condamnations à des peines d'emprisonnement de six mois au plus , les condamnations par simple déclaration de culpabilité et les condamnations à des peines d'amende ne dépassant pas 500 euros et à des peines d'amende infligées en vertu des lois coordonnées par l'arrêté royal du 16 mars 1968 relatives à la police de la circulation routière quel que soit leur montant, ne sont plus mentionnées dans cet extrait après un délai de trois ans à compter de la date de la décision judiciaire définitive qui les prononce, sauf si elles prévoient, dans le jugement, une déchéance ou une interdiction dont les effets dépassent une durée de trois ans.

Le Roi fixe les conditions et les modalités de délivrance de cet extrait. Lorsque l'extrait concerne une personne physique qui a son domicile ou sa résidence en Belgique, il est délivré par l'administration de la commune où la personne physique a son domicile ou sa résidence. Si elle n'a pas de domicile ou de résidence en Belgique, l'extrait est délivré par le service du Casier judiciaire du Service public fédéral Justice. Lorsque l'extrait concerne une personne morale, il est délivré

Art. 595

Toute personne physique ou toute personne compétente pour représenter une personne morale, justifiant de son identité peut obtenir un extrait du Casier judiciaire comportant le relevé des informations enregistrées dans le Casier judiciaire qui la concernent personnellement ou la personne morale selon le cas,, à l'exception :

1° des condamnations, décisions ou mesures énumérées à l'article 594, 1° à 6° à **l'article 594, 1° à 7°**;

2° des mesures prises à l'égard des anormaux par application de la loi du 1er juillet 1964;

3° des déchéances et mesures énumérées par l'article 63 de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse , à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait.

~~Les condamnations à des peines d'emprisonnement de six mois au plus, les condamnations par simple déclaration de culpabilité et les condamnations à des peines d'amende ne dépassant pas 500 euros et à des peines d'amende infligées en vertu des lois coordonnées par l'arrêté royal du 16 mars 1968 relatives à la police de la circulation routière quel que soit leur montant, ne sont plus mentionnées dans cet extrait après un délai de trois ans à compter de la date de la décision judiciaire définitive qui les prononce, sauf si elles prévoient, dans le jugement, une déchéance ou une interdiction dont les effets dépassent une durée de trois ans.~~

La personne mentionnée à l'alinéa précédent n'a plus accès aux condamnations à des peines d'emprisonnement de six mois, à des peines d'amende ne dépassant pas 4 000 euros, aux condamnations par déclaration de culpabilité, aux condamnations à des peines de confiscation, y compris la confiscation élargie, à des peines de fermeture

par le service du Casier judiciaire du Service public fédéral Justice. Toute personne physique, justifiant de son identité, bénéficie du droit de communication des données du Casier judiciaire qui la concernent directement, conformément à l'article 10 de la loi du 8 décembre 1992 relative à la protection de la vie privée à l'égard des traitements de données à caractère personnel. Toute personne compétente pour représenter une personne morale, justifiant de son identité, bénéficie du droit de communication des données du Casier judiciaire qui concernent la personne morale qu'elle représente. Les informations du casier judiciaire demandées par les ressortissants d'un Etat membre ou les ressortissants d'un pays tiers les concernant sont demandées sans délai par le Casier judiciaire respectivement à l'Etat membre de la nationalité de l'intéressé ou à l'Etat membre ou aux Etats membres qui détiennent des informations sur le casier judiciaire du ressortissant de pays tiers concerné conformément à l'article 6, paragraphes 3 et 3bis, de la décision-cadre 2009/315/JAI du Conseil du 26 février 2009 concernant l'organisation et le contenu des échanges d'informations extraites du casier judiciaire entre les Etats membres et ensuite communiquée à la personne concernée.

d'établissement, à des peines pécuniaires fixées en fonction du profit escompté ou obtenu de l'infraction, et à des peines d'amende infligées en vertu de la loi relative à la police de la circulation routière coordonnée par l'arrêté royal du 19 mars 1968 quel que soit leur montant, après un délai de trois ans à compter de la date de la décision judiciaire définitive qui les prononce, sauf si ces condamnations comportent des déchéances ou des interdictions dont les effets dépassent une durée de trois ans, prononcées dans le jugement. La personne mentionnée aux alinéas précédents n'a plus accès également aux condamnations à des peines de surveillance électronique, après un délai de trois ans pour les peines de surveillances électroniques de six mois au plus à compter de la date de la décision judiciaire définitive qui les prononce, sauf si ces condamnations comportent des déchéances ou des interdictions dont les effets dépassent une durée de trois ans, prononcées dans le jugement. Lorsque le juge condamne une personne morale à deux peines principales conformément à l'article 38, alinéa 7, 4° du Code pénal, les dispositions des alinéas précédents s'appliquent séparément à chacune des peines prononcées.

Le Roi fixe les conditions et les modalités de délivrance de cet extrait. Lorsque l'extrait concerne une personne physique qui a son domicile ou sa résidence en Belgique, il est délivré par l'administration de la commune où la personne physique a son domicile ou sa résidence. Si elle n'a pas de domicile ou de résidence en Belgique, l'extrait est délivré par le service du Casier judiciaire du Service public fédéral Justice. Lorsque l'extrait concerne une personne morale, il est délivré par le service du Casier judiciaire du Service public fédéral Justice.

Toute personne physique, justifiant de son identité, bénéficie du droit de communication des données du Casier judiciaire qui la concernent directement, conformément à l'article 10 de la loi du 8 décembre 1992 relative à la protection de la vie privée à l'égard des traitements de données à

caractère personnel. Toute personne compétente pour représenter une personne morale, justifiant de son identité, bénéficie du droit de communication des données du Casier judiciaire qui concernent la personne morale qu'elle représente. Les informations du casier judiciaire demandées par les ressortissants d'un Etat membre ou les ressortissants d'un pays tiers les concernant sont demandées sans délai par le Casier judiciaire respectivement à l'Etat membre de la nationalité de l'intéressé ou à l'Etat membre ou aux Etats membres qui détiennent des informations sur le casier judiciaire du ressortissant de pays tiers concerné conformément à l'article 6, paragraphes 3 et 3bis, de la décision-cadre 2009/315/JAI du Conseil du 26 février 2009 concernant l'organisation et le contenu des échanges d'informations extraites du casier judiciaire entre les Etats membres et ensuite communiquée à la personne concernée.

Art. 596

Lorsque la demande d'extrait est effectuée en vue d'accéder à une activité dont les conditions d'accès ou d'exercice ont été définies par des dispositions légales ou réglementaires, l'extrait mentionne les décisions visées à l'article 595 alinéa 2 lorsqu'elles comportent des déchéances ou des interdictions dont les effets dépassent une durée de trois ans, ayant pour effet d'interdire à la personne concernée d'exercer cette activité.

Lorsque la demande d'extrait est effectuée en vue d'accéder à une activité qui relève de l'éducation, de la guidance psycho-médico-sociale, de l'aide à la jeunesse, de la protection infantile, de l'animation ou de l'encadrement de mineurs, l'extrait mentionne, outre les décisions visées à l'alinéa 1er, aussi les décisions visées à l'article 594, 4° à 6° et les condamnations visées à l'article 590, alinéa 1er, 1° et 17°, et les décisions visées à l'article 590, alinéa 1er, 2°, 4°, 5° et 16°, pour des faits commis à l'égard d'un mineur, et pour autant que cet élément soit constitutif de l'infraction ou qu'il en aggrave la peine. L'administration communale mentionne en outre, si l'intéressé fait l'objet d'une interdiction d'exercer une activité qui la mettrait en contact avec des mineurs, décidée par un

Art. 596

Lorsque la demande d'extrait est effectuée en vue d'accéder à une activité dont les conditions d'accès ou d'exercice ont été définies par des dispositions légales ou réglementaires, l'extrait mentionne les décisions visées à l'article 595 alinéa 2 lorsqu'elles comportent des déchéances ou des interdictions dont les effets dépassent une durée de trois ans, à l'article 595, alinéas 2 et 3 lorsqu'elles comportent des déchéances ou des interdictions dont les effets dépassent une durée de trois ans, ayant pour effet d'interdire à la personne concernée d'exercer cette activité.

Lorsque la demande d'extrait est effectuée en vue d'accéder à une activité qui relève de l'éducation, de la guidance psycho-médico-sociale, de l'aide à la jeunesse, de la protection infantile, de l'animation ou de l'encadrement de mineurs, l'extrait mentionne, outre les décisions visées à l'alinéa 1er, aussi les décisions visées à l'article 594, 4° à 6° à l'article 594, alinéa 1er, 4° à 7° et les condamnations visées à l'article 590, alinéa 1er, 1° et 17°, et les décisions visées à l'article 590, alinéa 1er, 2°, 4°, 5° et 16°, pour des faits commis à l'égard d'un mineur, et pour autant que cet élément soit constitutif de l'infraction ou qu'il en aggrave la peine. L'administration

juge ou une juridiction d'instruction en application de l'article 35, § 1er, alinéa 2, de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive. L'interdiction doit être mentionnée sur l'extrait jusqu'au moment où le jugement qui s'ensuit acquiert force de chose jugée. Le Roi fixe les conditions et les modalités de délivrance de cet extrait. Lorsque l'extrait concerne une personne physique qui a son domicile ou sa résidence en Belgique, il est délivré par l'administration de la commune où la personne physique a son domicile ou sa résidence. Si elle n'a pas de domicile ou de résidence en Belgique, l'extrait est délivré par le service du Casier judiciaire du Service public fédéral Justice. Lorsque l'extrait concerne une personne morale, il est délivré par le service du Casier judiciaire du Service public fédéral Justice. L'extrait visé à l'alinéa 2 ne peut être délivré à une personne qui se trouve en détention préventive.

Art. 596bis, alinéa 1er

Lorsque l'extrait visé à l'article 596, alinéa 1er, est demandé en vue d'accéder à une activité dans un port, une installation portuaire, un terminal intérieur ou une unité d'établissement ayant un impact sur la sûreté maritime, tels que visés à l'article 2.5.2.3, 4°, 5°, 16° et 17°, l'extrait mentionne:

1° les condamnations et décisions visées à l'article 596, alinéa 1er;

2° les condamnations visées à l'article 590, alinéa 1er, 1°, 3° 17° et 20° ;

3° pendant trois ans à compter du jour de la condamnation les décisions visées à l'article 594, 4° à 6° au cas où celles-ci concernent des infractions sur:

i. la loi du 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, psychotropes, désinfectantes ou antiseptiques et des substances pouvant servir à la fabrication illicite de substances stupéfiantes et psychotropes;

ii. une des infractions visées au livre II, titre VI, chapitre 1er du Code pénal;

iii. une des infractions visées au livre II, titre IX, chapitre 1er, section Ire du Code pénal;

~~communale~~ **L'extrait** mentionne en outre, si l'intéressé fait l'objet d'une interdiction d'exercer une activité qui la mettrait en contact avec des mineurs, décidée par un juge ou une juridiction d'instruction en application de l'article 35, § 1er, alinéa 2, de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive. L'interdiction doit être mentionnée sur l'extrait jusqu'au moment où le jugement qui s'ensuit acquiert force de chose jugée. Le Roi fixe les conditions et les modalités de délivrance de cet extrait. Lorsque l'extrait concerne une personne physique qui a son domicile ou sa résidence en Belgique, il est délivré par l'administration de la commune où la personne physique a son domicile ou sa résidence. Si elle n'a pas de domicile ou de résidence en Belgique, l'extrait est délivré par le service du Casier judiciaire du Service public fédéral Justice. Lorsque l'extrait concerne une personne morale, il est délivré par le service du Casier judiciaire du Service public fédéral Justice. L'extrait visé à l'alinéa 2 ne peut être délivré à une personne qui se trouve en détention préventive.

Art. 596bis, alinéa 1er

Lorsque l'extrait visé à l'article 596, alinéa 1er, est demandé en vue d'accéder à une activité dans un port, une installation portuaire, un terminal intérieur ou une unité d'établissement ayant un impact sur la sûreté maritime, tels que visés à l'article 2.5.2.3, 4°, 5°, 16° et 17°, **du Code belge de la Navigation**, l'extrait mentionne:

1° les condamnations et décisions visées à l'article 596, alinéa 1er;

2° les condamnations visées à l'article 590, ~~alinéa 1er, 1°, 3° 17° et 20°~~ **alinéa 1er, 3° et 20°**;

3° pendant trois ans à compter du jour de la condamnation les décisions visées à ~~l'article 594, 4° à 6°~~ **à l'article 594, 4° à 7°** au cas où celles-ci concernent des infractions sur:

i. la loi du 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, psychotropes, désinfectantes ou antiseptiques et des substances pouvant servir à la fabrication illicite de substances stupéfiantes et psychotropes;

iv. une des infractions visées au livre II, titre IX, chapitre III, section VIIIbis du Code pénal;

v. une action illicite au sens de l'article 4.1.2.48, § 2 ou § 3, du Code belge de la Navigation.

Art. 601

Les personnes qui, dans l'exercice de leurs fonctions, interviennent dans la collecte, le traitement ou la transmission des informations visées par l'article 590 sont tenues au secret professionnel. L'article 458 du Code pénal leur est applicable.

Elles prennent toutes mesures utiles afin d'assurer la sécurité des informations enregistrées et empêchent notamment qu'elles soient déformées, endommagées, ou communiquées à des personnes qui n'ont pas obtenu l'autorisation d'en prendre connaissance.

Elles s'assurent du caractère approprié des programmes servant au traitement automatique des informations ainsi que de la régularité de leur application.

Elles veillent à la régularité de la transmission des informations.

L'identité des auteurs de toute demande de consultation du Casier judiciaire est enregistrée dans un système de contrôle. Ces informations sont conservées pendant six mois.

Art. 609

Nul gardien ne pourra, à peine d'être poursuivi et puni comme coupable de détention arbitraire, recevoir ni retenir aucune personne qu'en vertu soit d'un mandat de dépôt, soit d'un mandat d'arrêt décerné selon les formes prescrites par la loi, soit d'un arrêt de renvoi devant une cour d'assises... d'un arrêt ou jugement de condamnation à une peine criminelle, ou à un emprisonnement et, sans que la transcription en ait été faite sur son registre.

ii. une des infractions visées au livre II, titre VI, chapitre Ier **aux articles 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409 et 410** du Code pénal;

iii. une des infractions visées au livre II, titre IX, chapitre Ier, section Ire **à l'article 465 et 466** du Code pénal;

iv. une des infractions visées au livre II, titre IX, chapitre III, section VIIIbis **aux articles 419 et 420** du Code pénal;

v. une action illicite au sens de l'article 4.1.2.48, § 2 ou § 3, du Code belge de la Navigation.

Art. 601

Les personnes qui, dans l'exercice de leurs fonctions, interviennent dans la collecte, le traitement ou la transmission des informations visées par l'article 590 sont tenues au secret professionnel. ~~L'article 458 du Code pénal~~ **L'article 352 du Code pénal** leur est applicable.

Elles prennent toutes mesures utiles afin d'assurer la sécurité des informations enregistrées et empêchent notamment qu'elles soient déformées, endommagées, ou communiquées à des personnes qui n'ont pas obtenu l'autorisation d'en prendre connaissance.

Elles s'assurent du caractère approprié des programmes servant au traitement automatique des informations ainsi que de la régularité de leur application.

Elles veillent à la régularité de la transmission des informations.

L'identité des auteurs de toute demande de consultation du Casier judiciaire est enregistrée dans un système de contrôle. Ces informations sont conservées pendant six mois.

Art. 609

Nul gardien ne pourra, à peine d'être poursuivi et puni comme coupable de détention arbitraire, recevoir ni retenir aucune personne qu'en vertu soit d'un mandat de dépôt, soit d'un mandat d'arrêt décerné selon les formes prescrites par la loi, soit d'un arrêt de renvoi devant une cour d'assises... d'un arrêt ou jugement de condamnation à une peine criminelle, ~~ou à un emprisonnement~~ **privative de liberté** et, sans que la transcription en ait été faite sur son registre.

Art. 618

Tout gardien qui aura refusé, ou de montrer au porteur de l'ordre de l'officier civil ayant la police de la maison d'arrêt, ou de l'établissement pénitentiaire, la personne du détenu, sur la réquisition qui en sera faite, ou de montrer l'ordre qui le lui défend ou de faire au juge au tribunal de police l'exhibition de ses registres, ou de lui laisser prendre telle copie que celui-ci croira nécessaire de partie de ses registres, sera poursuivi comme coupable ou complice de détention arbitraire.

Art. 619

Les condamnations à des peines de police sont effacées après un délai de trois ans à compter de la décision judiciaire définitive qui les prononce. L'effacement n'empêche toutefois pas le recouvrement de l'amende prononcée par cette décision judiciaire définitive. Dans les mêmes conditions, la condamnation par simple déclaration de culpabilité et la décision ordonnant la suspension du prononcé de la condamnation sont effacées si le fait qui a donné lieu à la décision est passible d'une peine de police. La décision ordonnant la suspension du prononcé de la condamnation n'est pas effacée avant l'expiration du délai d'épreuve.

L'alinéa précédent n'est pas applicable aux condamnations qui comportent une déchéance ou une interdiction prononcée lors du jugement dont les effets dépassent une durée de trois ans, sauf s'il s'agit d'une déchéance du droit de conduire prononcée pour incapacité physique du conducteur en vertu des dispositions de l'arrêté royal du 16 mars 1968 portant coordination des lois relatives à la police de la circulation routière.

Art. 618

Tout gardien qui aura refusé, ou de montrer au porteur de l'ordre de l'officier civil ayant la police de la maison d'arrêt, ou de l'établissement pénitentiaire, la personne du détenu, sur la réquisition qui en sera faite, ou de montrer l'ordre qui le lui défend ou de faire au juge au tribunal de police l'exhibition de ses registres, ou de lui laisser prendre telle copie que celui-ci croira nécessaire de partie de ses registres, sera poursuivi comme coupable ou ~~complice de détention arbitraire~~ **participant de l'infraction visée à l'article 219 du Code pénal.**

Art. 619

§ 1er. Est effacée après un délai de trois ans à compter de la décision judiciaire définitive qui la prononce, en tant que peine principale :

1° la peine d'amende prononcée de 20 000 euros au plus ;

2° la peine de travail de cent-vingt heures au plus ;

3° la peine de probation de douze mois au plus ;

4° la peine de confiscation ;

5° la peine pécuniaire fixée en fonction du profit escompté ou obtenu de l'infraction ;

6° la peine de prestation en faveur de la communauté évaluée à 20 000 euros au plus ;

7° sauf décision contraire du juge, spécialement motivée, la condamnation par déclaration de culpabilité.

8° la peine accessoire prononcée à titre de peine principale, sauf si le juge exprèsément dans sa décision un délai d'effacement plus court, qui ne peut toutefois être inférieur à la durée de la peine ou de la mesure prononcée.

Lorsque le juge condamne une personne morale à deux peines principales, conformément à l'article 38, alinéa 7, 4°, du Code pénal, les peines sont chacune effacées séparément conformément à cet article.

La décision ordonnant la suspension du prononcé est effacée à l'expiration du délai d'épreuve, dans la mesure où la suspension n'a pas été révoquée.

§ 2. L'effacement n'empêche toutefois pas le recouvrement de l'amende ou de la peine pécuniaire fixée en fonction du

profit escompté ou obtenu de l'infraction, prononcée par la décision judiciaire définitive.

§ 3. Cet article ne s'applique pas aux condamnations qui comportent une déchéance ou une interdiction prononcée lors du jugement dont les effets dépassent une durée de trois ans, sauf s'il s'agit d'une déchéance du droit de conduire prononcée pour incapacité physique du conducteur en vertu des dispositions de la loi relative à la police de la circulation routière coordonnée par l'arrêté royal du 19 mars 1968.

§ 4. Les décisions rendues en matière pénale par des juridictions étrangères visées par l'article 590, 16°, sont effacées dès que le Casier judiciaire est informé par les autorités étrangères compétentes de l'effacement de la condamnation ou de la réhabilitation de la personne condamnée.

Art. 621

Tout condamné à des peines non susceptibles d'être effacées conformément à l'article 619 peut être réhabilité s'il n'a pas bénéficié de la réhabilitation depuis dix ans au moins.

L'alinéa 1er s'applique aussi aux personnes condamnées par simple déclaration de culpabilité ou qui bénéficient de la suspension du prononcé de la condamnation si la décision ne peut pas être effacée conformément à l'article 619.

Toutefois, si la réhabilitation accordée depuis moins de dix ans ne porte que sur des condamnations visées à l'article 627, la Cour peut décider qu'elle ne fait pas obstacle à une nouvelle réhabilitation avant l'expiration de ce délai.

Art. 623

Le condamné doit être libéré des restitutions, des dommages-intérêts et des frais auxquels il a été condamné et, s'il a été condamné pour infraction à l'article 489ter du Code pénal, il doit être libéré du passif de la faillite, en principal, intérêts et frais.

Toutefois, la cour appelée à statuer sur la demande en réhabilitation peut affranchir de ces conditions le condamné qui justifie s'être trouvé dans l'impossibilité de se libérer, soit

Art. 621

Tout condamné à des peines non susceptibles d'être effacées conformément à l'article 619 peut être réhabilité s'il n'a pas bénéficié de la réhabilitation depuis dix ans au moins.

~~L'alinéa 1er s'applique aussi aux personnes condamnées par simple déclaration de culpabilité ou qui bénéficient de la suspension du prononcé de la condamnation si la décision ne peut pas être effacée conformément à l'article 619.~~

Toutefois, si la réhabilitation accordée depuis moins de dix ans ne porte que sur des condamnations visées à l'article 627, la Cour peut décider qu'elle ne fait pas obstacle à une nouvelle réhabilitation avant l'expiration de ce délai.

Art. 623

Le condamné doit être libéré des restitutions, des dommages-intérêts et des frais auxquels il a été condamné et, s'il a été condamné pour infraction à l'article 489ter ~~l'article 489ter~~ du Code pénal, il doit être libéré du passif de la faillite, en principal, intérêts et frais.

Toutefois, la cour appelée à statuer sur la demande en réhabilitation peut affranchir de ces conditions le condamné qui justifie s'être

en raison de son indigence, soit en raison de toute autre cause qui ne lui est pas imputable. Elle peut aussi, dans ce cas et sans préjudice des droits des créanciers, fixer la partie des restitutions, des dommages-intérêts, des frais de justice et du passif dont le condamné doit être libéré avant qu'il puisse être admis à la réhabilitation.

Art. 625

Le temps d'épreuve, qui se prolonge jusqu'à l'arrêt prononçant la réhabilitation, prend cours à compter:

1° du jour de la condamnation conditionnelle, de la condamnation par simple déclaration de culpabilité ou de la décision ordonnant la suspension du prononcé de la condamnation;

2° du jour de la date de l'arrêt royal de grâce qui a rendu la peine conditionnelle;

3° du jour de la libération conditionnelle, à condition que la libération définitive soit acquise au moment de l'introduction de la demande;

3°bis du jour de la libération sous surveillance, à condition que la mise à la disposition du tribunal de l'application des peines ait pris fin au moment de l'introduction de la demande;

4° dans les autres cas visés à l'article 622, du jour de l'extinction des peines ou du jour où leur prescription est acquise, à condition que leur non-exécution ne soit pas imputable au requérant.

Art. 626

§ 1er. La durée minimum du temps d'épreuve est de trois années pour les condamnations à des peines de police ou à des peines correctionnelles n'excédant pas un emprisonnement de cinq ans.

Dans le cas de condamnations par simple déclaration de culpabilité, la durée minimum du temps d'épreuve est de trois années, si les faits donnant lieu à la condamnation sont punissables d'une peine de police ou d'une peine correctionnelle.

Toutefois, ce délai est porté à six ans au minimum si le requérant a été condamné en état de récidive légale, conformément aux articles 54 à 57bis du Code pénal, ou s'il a

trouvé dans l'impossibilité de se libérer, soit en raison de son indigence, soit en raison de toute autre cause qui ne lui est pas imputable. Elle peut aussi, dans ce cas et sans préjudice des droits des créanciers, fixer la partie des restitutions, des dommages-intérêts, des frais de justice et du passif dont le condamné doit être libéré avant qu'il puisse être admis à la réhabilitation.

Art. 625

Le temps d'épreuve, qui se prolonge jusqu'à l'arrêt prononçant la réhabilitation, prend cours à compter:

~~1° du jour de la condamnation conditionnelle, de la condamnation par simple déclaration de culpabilité ou de la décision ordonnant la suspension du prononcé de la condamnation;~~

1° du jour de la condamnation conditionnelle définitive ;

2° du jour de la date de l'arrêt royal de grâce qui a rendu la peine conditionnelle;

3° du jour de la libération conditionnelle, à condition que la libération définitive soit acquise au moment de l'introduction de la demande;

3°bis du jour de la libération sous surveillance, à condition que la mise à la disposition du tribunal de l'application des peines ait pris fin au moment de l'introduction de la demande;

4° dans les autres cas visés à l'article 622, du jour de l'extinction des peines ou du jour où leur prescription est acquise, à condition que leur non-exécution ne soit pas imputable au requérant.

Art. 626

§ 1er. La durée minimum du temps d'épreuve est de trois années pour les condamnations à des peines de police ou à des peines correctionnelles n'excédant pas un emprisonnement de cinq ans.

~~Dans le cas de condamnations par simple déclaration de culpabilité, la durée minimum du temps d'épreuve est de trois années, si les faits donnant lieu à la condamnation sont punissables d'une peine de police ou d'une peine correctionnelle.~~

Toutefois, ce délai est porté à six ans au minimum si le requérant a été condamné en état de récidive légale, conformément aux articles 54 à 57bis du Code pénal, ou s'il a

été mis à la disposition du tribunal de l'application des peines par application des articles 34bis, 34ter ou 34quater du Code pénal.

§ 2. La durée minimum du temps d'épreuve est de cinq années pour les condamnations à des peines criminelles ou à des peines correctionnelles excédant un emprisonnement de cinq ans.

Dans le cas de condamnations par simple déclaration de culpabilité, la durée minimum du temps d'épreuve est de cinq années, si les faits donnant lieu à la condamnation sont punissables d'une peine criminelle.

Toutefois, ce délai est porté à dix ans au minimum si le requérant a été condamné en état de récidive légale, conformément aux articles 54 à 57bis du Code pénal, ou s'il a été mis à la disposition du tribunal de l'application des peines par application des articles 34bis, 34ter ou 34quater du Code pénal.

§ 3. En ce qui concerne les condamnations conditionnelles, la durée du temps d'épreuve ne peut être inférieure à la durée du sursis sauf si celle-ci a été réduite par voie de grâce. En ce qui concerne les décisions ordonnant la suspension du prononcé de la condamnation, la durée du temps d'épreuve ne peut être inférieure à la durée du délai d'épreuve prévue pour la suspension du prononcé.

Art. 627

Si, au cours du temps d'épreuve prévu aux articles précédents, le requérant a été condamné par simple déclaration de culpabilité, a bénéficié d'une décision ordonnant la suspension du prononcé de la condamnation ou a été condamné, soit à des peines de police, soit à des peines d'amende correctionnelle, soit à des peines d'emprisonnement correctionnel principal ne dépassant pas un mois pour infraction :
aux articles 242, 263, 283, 285, 294, 295, alinéa 2, 361, 362, 419, 420, 421, 422 et 519 du Code pénal;
aux articles 333 et 334 du même Code en tant qu'ils se rapportent au cas de négligence;

~~été mis à la disposition du tribunal de l'application des peines par application des articles 34bis, 34ter ou 34quater du Code pénal~~ conformément à l'article 60 du Code pénal ou s'il a été mis à la disposition du tribunal de l'application des peines.

§ 2. La durée minimum du temps d'épreuve est de cinq années pour les condamnations à des peines criminelles ou à des peines correctionnelles excédant un emprisonnement de cinq ans.

~~Dans le cas de condamnations par simple déclaration de culpabilité, la durée minimum du temps d'épreuve est de cinq années, si les faits donnant lieu à la condamnation sont punissables d'une peine criminelle.~~

Toutefois, ce délai est porté à dix ans au minimum si le requérant a été condamné en état de récidive légale, conformément aux articles 54 à 57bis du Code pénal, ou s'il a été mis à la disposition du tribunal de l'application des peines par application des articles 34bis, 34ter ou 34quater du Code pénal conformément à l'article 60 du Code pénal ou s'il a été mis à la disposition du tribunal de l'application des peines.

§ 3. En ce qui concerne les condamnations conditionnelles, la durée du temps d'épreuve ne peut être inférieure à la durée du sursis sauf si celle-ci a été réduite par voie de grâce. ~~En ce qui concerne les décisions ordonnant la suspension du prononcé de la condamnation, la durée du temps d'épreuve ne peut être inférieure à la durée du délai d'épreuve prévue pour la suspension du prononcé.~~

Art. 627

Si, au cours du temps d'épreuve prévu aux articles précédents, le requérant a été condamné par simple déclaration de culpabilité, a bénéficié d'une décision ordonnant la suspension du prononcé de la condamnation ou a été condamné, soit à des peines de police, soit à des peines d'amende correctionnelle, soit à des peines d'emprisonnement correctionnel principal ne dépassant pas un mois pour infraction : à une peine de niveau 1 pour infraction aux articles 242, 263, 283, 285, 294, 295, alinéa 2, 361, 362, 419, 420, 421, 422 et 519 106, 107, 217, 218, 358, 359, 360, 361, 505, 512 et 640 du Code pénal; ~~aux articles 333 et 334 du même Code en~~

aux lois et règlements particuliers, la Cour peut décider que ces condamnations ne font pas obstacle à l'octroi de la réhabilitation.

Art. 629

§ 1er. Lorsque le requérant est une personne physique, le procureur du Roi se fait délivrer :

1° un extrait de casier judiciaire du requérant;

2° un extrait certifié conforme de tous les arrêts et jugements en matière répressive qui concernent le requérant;

3° un extrait du registre de comptabilité morale du requérant tenu pendant l'exécution des peines ou mesures privatives de liberté qu'il a subies;

4° les attestations des bourgmestres des communes où le requérant a résidé pendant le délai d'épreuve, faisant connaître l'époque et la durée de sa résidence dans chaque commune, son activité professionnelle, ses moyens de subsistance et sa conduite pendant le même temps.

Les extraits visés à l'alinéa 1er mentionnent, outre la nature précise des faits et les peines ou mesures prononcées, toute condamnation à des restitutions, à des dommages-intérêts envers une partie civile et aux frais de l'instance.

§ 2. Lorsque le demandeur est une personne morale, le procureur du Roi se fait délivrer :

1° un extrait du casier judiciaire du requérant;

2° un extrait certifié conforme de tous les arrêts ou jugements en matière répressive qui concernent le requérant.

Ces extraits mentionnent, outre la nature précise des faits et les peines ou mesures prononcées, toute condamnation à des restitutions, à des dommages-intérêts envers une partie civile et aux frais de l'instance;

3° les attestations des bourgmestres des communes où la personne morale a établi son siège social ou un siège d'exploitation pendant le délai d'épreuve, relatifs aux éléments déterminés par le procureur du Roi pour évaluer la demande de réhabilitation.

Si le requérant est une personne morale

~~tant qu'ils se rapportent au à l'article 685 en tant qu'il se rapporte au cas de~~ négligence;

aux lois et règlements particuliers, la Cour peut décider que ces condamnations ne font pas obstacle à l'octroi de la réhabilitation.

Art. 629

§ 1er. Lorsque le requérant est une personne physique, le procureur du Roi se fait délivrer :

1° un extrait de casier judiciaire du requérant;

2° un extrait certifié conforme de tous les arrêts et jugements en matière répressive qui concernent le requérant;

3° un extrait du registre de comptabilité morale du requérant tenu pendant l'exécution des peines ou mesures privatives de liberté qu'il a subies;

4° les attestations des bourgmestres des communes où le requérant a résidé pendant le délai d'épreuve, faisant connaître l'époque et la durée de sa résidence dans chaque commune, son activité professionnelle, ses moyens de subsistance et sa conduite pendant le même temps.

Les extraits visés à l'alinéa 1er mentionnent, outre la nature précise des faits et les peines ou mesures prononcées, toute condamnation à des restitutions, à des dommages-intérêts envers une partie civile et aux frais de l'instance.

§ 2. Lorsque le demandeur est une personne morale, le procureur du Roi se fait délivrer :

1° un extrait du casier judiciaire du requérant;

2° un extrait certifié conforme de tous les arrêts ou jugements en matière répressive qui concernent le requérant.

Ces extraits mentionnent, outre la nature précise des faits et les peines ou mesures prononcées, toute condamnation à des restitutions, à des dommages-intérêts envers une partie civile et aux frais de l'instance;

3° les attestations des bourgmestres des communes où la personne morale a établi son siège social ou un siège d'exploitation pendant le délai d'épreuve, relatifs aux éléments déterminés par le procureur du Roi pour évaluer la demande de réhabilitation.

Si le requérant est une personne morale

ayant son siège social ou un siège d'exploitation à l'étranger, le procureur du Roi détermine les attestations à produire pour tenir lieu de celles prévues ci-dessus, ou se procure les documents nécessaires.

§ 3. Le procureur du Roi prend d'office ou à la demande du procureur général toutes informations jugées nécessaires. Il transmet le dossier de la procédure avec son avis au procureur général.

Si le requérant est une personne physique et a fait l'objet d'une décision ordonnant la suspension du prononcé de la condamnation ou a été condamné pour des faits visés aux articles 417/7 à 417/24, 417/55 et 417/58 du Code pénal, ou pour des faits visés aux articles 417/25 à 417/48, 417/52 à 417/54, 417/59, 417/62 et 417/63 du même Code lorsque ceux-ci ont été accomplis sur des mineurs ou ont impliqué leur participation, le dossier contient l'avis d'un service spécialisé dans la guidance ou le traitement des délinquants sexuels.

ayant son siège social ou un siège d'exploitation à l'étranger, le procureur du Roi détermine les attestations à produire pour tenir lieu de celles prévues ci-dessus, ou se procure les documents nécessaires.

§ 3. Le procureur du Roi prend d'office ou à la demande du procureur général toutes informations jugées nécessaires. Il transmet le dossier de la procédure avec son avis au procureur général.

Si le requérant est une personne physique et a fait l'objet d'une décision ordonnant la suspension du prononcé de la condamnation ou a été condamné pour des faits visés aux articles 417/7 à 417/24, 417/55 et 417/58 du Code pénal, ou pour des faits visés aux articles 417/25 à 417/48, 417/52 à 417/54, 417/59, 417/62 et 417/63 du même Code a subi une peine pour des faits visés aux articles 134 à 149 et 151 du Code pénal ou pour des faits visés à l'article 152 à 168, 170 à 174, 177 à 179, 183 à 185 et 192 du même Code lorsque ceux-ci ont été accomplis sur des mineurs ou ont impliqué leur participation, le dossier contient l'avis d'un service spécialisé dans la guidance ou le traitement des délinquants sexuels.

CHAPITRE 3 – Modifications de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

Art. 1

L'arrestation en cas de flagrant crime ou de flagrant délit est soumise aux règles suivantes :

- 1° la privation de liberté ne peut en aucun cas dépasser quarante-huit heures;
- 2° les agents de la force publique mettent immédiatement à la disposition de l'officier de police judiciaire toute personne soupçonnée dont ils ont empêché la fuite. Le délai de quarante-huit heures prévu au 1° prend cours à partir du moment où cette personne ne dispose plus, à la suite de l'intervention de l'agent de la force publique, de la liberté d'aller et de venir;
- 3° tout particulier qui retient une personne prise en flagrant crime ou en flagrant délit dénonce immédiatement les faits à un agent de la force publique. Le délai de quarante-huit heures prévu au 1° prend cours à partir du moment de cette dénonciation;

Art. 1

L'arrestation en cas de ~~flagrant crime ou de flagrant délit~~ **d'infraction flagrante** est soumise aux règles suivantes :

- 1° la privation de liberté ne peut en aucun cas dépasser quarante-huit heures;
- 2° les agents de la force publique mettent immédiatement à la disposition de l'officier de police judiciaire toute personne soupçonnée dont ils ont empêché la fuite. Le délai de quarante-huit heures prévu au 1° prend cours à partir du moment où cette personne ne dispose plus, à la suite de l'intervention de l'agent de la force publique, de la liberté d'aller et de venir;
- 3° tout particulier qui retient une personne prise ~~en flagrant crime ou en flagrant délit~~ **d'infraction flagrante** dénonce immédiatement les faits à un agent de la force publique. Le délai de quarante-

4° dès que l'officier de police judiciaire a procédé à une arrestation, il en informe immédiatement le procureur du Roi par les moyens de communication les plus rapides. Il exécute les ordres donnés par ce magistrat en ce qui concerne tant la privation de liberté que les devoirs à exécuter;

5° si l'infraction fait l'objet d'une instruction, l'information prévue au 4° est communiquée au juge d'instruction;

6° il est dressé procès-verbal de l'arrestation.

Ce procès-verbal mentionne :

a) l'heure précise de la privation de liberté effective, avec indication détaillée des circonstances dans lesquelles la privation de liberté s'est effectuée;

b) les communications faites conformément aux 4° et 5°, avec l'indication de l'heure précise et des décisions prises par le magistrat.

Art. 2

Hors le cas de flagrant crime ou de flagrant délit, une personne à l'égard de laquelle il existe des indices sérieux de culpabilité relatifs à un crime ou à un délit ne peut être mise à la disposition de la justice, et pour une durée qui ne peut dépasser quarante-huit heures, que dans le respect des règles suivantes :

1° la décision de arrestation ne peut être prise que par le procureur du Roi;

2° si cette personne tente de fuir ou tente de se soustraire à la surveillance d'un agent de la force publique, des mesures conservatoires peuvent être prises en attendant que le procureur du Roi, informé immédiatement par les moyens de communication les plus rapides, prenne une décision;

3° la décision d'arrestation est immédiatement notifiée à l'intéressé. Cette notification consiste en une communication verbale de la décision dans la langue de la procédure;

4° il est dressé un procès-verbal qui mentionne:

a) la décision et les mesures prises par le procureur du Roi, et la manière dont elles ont été communiquées;

huit heures prévu au 1° prend cours à partir du moment de cette dénonciation;

4° dès que l'officier de police judiciaire a procédé à une arrestation, il en informe immédiatement le procureur du Roi par les moyens de communication les plus rapides. Il exécute les ordres donnés par ce magistrat en ce qui concerne tant la privation de liberté que les devoirs à exécuter;

5° si l'infraction fait l'objet d'une instruction, l'information prévue au 4° est communiquée au juge d'instruction;

6° il est dressé procès-verbal de l'arrestation.

Ce procès-verbal mentionne :

a) l'heure précise de la privation de liberté effective, avec indication détaillée des circonstances dans lesquelles la privation de liberté s'est effectuée;

b) les communications faites conformément aux 4° et 5°, avec l'indication de l'heure précise et des décisions prises par le magistrat.

Art. 2

Hors le cas ~~de flagrant crime ou de flagrant délit~~ **d'infraction flagrante**, une personne à l'égard de laquelle il existe des indices sérieux de culpabilité relatifs à ~~un crime ou à un délit~~ **une infraction** ne peut être mise à la disposition de la justice, et pour une durée qui ne peut dépasser quarante-huit heures, que dans le respect des règles suivantes :

1° la décision de arrestation ne peut être prise que par le procureur du Roi;

2° si cette personne tente de fuir ou tente de se soustraire à la surveillance d'un agent de la force publique, des mesures conservatoires peuvent être prises en attendant que le procureur du Roi, informé immédiatement par les moyens de communication les plus rapides, prenne une décision;

3° la décision d'arrestation est immédiatement notifiée à l'intéressé. Cette notification consiste en une communication verbale de la décision dans la langue de la procédure;

4° il est dressé un procès-verbal qui mentionne:

a) la décision et les mesures prises par le procureur du Roi, et la manière dont elles ont été communiquées;

b) l'heure précise de la privation de liberté effective, avec l'indication détaillée des circonstances dans lesquelles la privation de liberté s'est effectuée;

c) l'heure précise de la notification à l'intéressé de la décision d'arrestation.

5° la personne arrêtée ou retenue est mise en liberté dès que la mesure a cessé d'être nécessaire. La privation de liberté ne peut en aucun cas dépasser quarante-huit heures à compter de la notification de la décision ou, si des mesures conservatoires contraignantes ont été prises, à compter du moment où la personne ne dispose plus de la liberté d'aller et de venir;

6° lorsque le juge d'instruction est saisi, il exerce les compétences attribuées au procureur du Roi par le présent article.

Art. 3

Le juge d'instruction peut décerner un mandat d'amener motivé contre toute personne à l'égard de laquelle il existe des indices sérieux de culpabilité relatifs à un crime ou à un délit, et qui ne se trouve pas déjà à sa disposition.

Le mandat d'amener fournit à l'égard de ces personnes un titre de privation de liberté de maximum quarante-huit heures à compter du moment de privation effective de liberté telle que visée aux articles 1er et 2.

Art. 4

Le juge d'instruction peut aussi décerner des mandats d'amener contre les témoins qui refusent de comparaître sur la citation qui leur a été donnée, conformément à l'article 80 du Code d'instruction criminelle et sans préjudice de l'amende prévue à cet article.

Art. 15

L'inobservation des formalités prescrites pour le mandat d'amener est toujours punie d'une amende de cinquante francs au moins contre le greffier et peut donner lieu à des injonctions au juge d'instruction et au procureur du Roi, et même à prise à partie.

Art. 16

§ 1. En cas d'absolue nécessité pour la sécurité publique seulement, et si le fait est

b) l'heure précise de la privation de liberté effective, avec l'indication détaillée des circonstances dans lesquelles la privation de liberté s'est effectuée;

c) l'heure précise de la notification à l'intéressé de la décision d'arrestation.

5° la personne arrêtée ou retenue est mise en liberté dès que la mesure a cessé d'être nécessaire. La privation de liberté ne peut en aucun cas dépasser quarante-huit heures à compter de la notification de la décision ou, si des mesures conservatoires contraignantes ont été prises, à compter du moment où la personne ne dispose plus de la liberté d'aller et de venir;

6° lorsque le juge d'instruction est saisi, il exerce les compétences attribuées au procureur du Roi par le présent article.

Art. 3

Le juge d'instruction peut décerner un mandat d'amener motivé contre toute personne à l'égard de laquelle il existe des indices sérieux de culpabilité relatifs à ~~un crime ou à un délit~~ **une infraction**, et qui ne se trouve pas déjà à sa disposition.

Le mandat d'amener fournit à l'égard de ces personnes un titre de privation de liberté de maximum quarante-huit heures à compter du moment de privation effective de liberté telle que visée aux articles 1er et 2.

Art. 4

Le juge d'instruction peut aussi décerner des mandats d'amener contre les témoins qui refusent de comparaître sur la citation qui leur a été donnée, conformément à l'article 80 du Code d'instruction criminelle et sans préjudice de ~~l'amende prévue à cet article~~ **la peine prévue à l'article 654 du Code pénal**.

Art. 15

L'inobservation des formalités prescrites pour le mandat d'amener ~~est toujours punie d'une amende de cinquante francs au moins contre le greffier~~ **est toujours punie d'une amende de cinquante francs au moins** et peut donner lieu à des injonctions au juge d'instruction et au procureur du Roi, et même à prise à partie.

Art. 16

§ 1. En cas d'absolue nécessité pour la sécurité publique seulement, et si le fait est

de nature à entraîner pour l'inculpé un emprisonnement correctionnel principal d'un an ou une peine plus grave, le juge d'instruction peut décerner un mandat d'arrêt.

Le juge d'instruction décide également si ce mandat d'arrêt doit être exécuté soit dans une prison, soit par une détention sous surveillance électronique. L'exécution de la détention sous surveillance électronique, qui implique la présence permanente de l'intéressé à une adresse déterminée, exception faite des déplacements autorisés, a lieu conformément aux modalités fixées par le Roi.

Cette mesure ne peut être prise dans le but d'exercer une répression immédiate ou toute autre forme de contrainte.

Si le maximum de la peine applicable ne dépasse pas quinze ans de réclusion ou, en cas d'infractions visées au livre II, titre Ier, du Code pénal, cinq ans d'emprisonnement, le mandat ne peut être décerné que s'il existe de sérieuses raisons de craindre que l'inculpé, s'il était laissé en liberté, commette de nouveaux crimes ou délits, se soustraie à l'action de la justice, tente de faire disparaître des preuves ou entre en collusion avec des tiers. A l'exception des infractions commises dans le cadre d'une association visée à l'article 322 du Code pénal ou dans le cadre d'une organisation criminelle visée à l'article 324bis du Code pénal, des infractions visées aux articles 433quinquies à 433octies du Code pénal, des infractions visées aux articles 77bis à 77quinquies de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et des infractions visées à l'article 2bis, § 3, b), et § 4, b), de la loi du 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, psychotropes, désinfectantes ou antiseptiques et des substances pouvant servir à la fabrication illicite de substances stupéfiantes et psychotropes, la condition qu'il existe de sérieuses raisons de craindre que l'inculpé entre en collusion avec des tiers ne peut motiver que la délivrance d'un mandat d'arrêt, le maintien de celui-ci lors de la première comparution conformément à l'article 21 et lors de la première comparution mensuelle conformément à l'article 22.

de nature à entraîner pour l'inculpé un ~~emprisonnement correctionnel principal d'un an~~ **une peine de niveau 2** ou une peine plus grave, le juge d'instruction peut décerner un mandat d'arrêt.

Le juge d'instruction décide également si ce mandat d'arrêt doit être exécuté soit dans une prison, soit par une détention sous surveillance électronique. L'exécution de la détention sous surveillance électronique, qui implique la présence permanente de l'intéressé à une adresse déterminée, exception faite des déplacements autorisés, a lieu conformément aux modalités fixées par le Roi.

Cette mesure ne peut être prise dans le but d'exercer une répression immédiate ou toute autre forme de contrainte.

Si le maximum de la peine applicable ne dépasse pas ~~quinze ans de réclusion ou, en cas d'infractions visées au livre II, titre Ier, du Code pénal, cinq ans d'emprisonnement~~ **une peine de niveau 4 ou, en cas d'infractions visées au livre II, titre 4, chapitre 1er, une peine de niveau 3**, le mandat ne peut être décerné que s'il existe de sérieuses raisons de craindre que l'inculpé, s'il était laissé en liberté, commette ~~de nouveaux crimes ou délits~~ **nouvelles infractions**, se soustraie à l'action de la justice, tente de faire disparaître des preuves ou entre en collusion avec des tiers. ~~A l'exception des infractions commises dans le cadre d'une association visée à l'article 322 article 403 du Code pénal ou dans le cadre d'une organisation criminelle visée à l'article 324bis article 406 du Code pénal, des infractions visées aux articles 433quinquies à 433octies du Code pénal, des infractions visées aux articles 77bis à 77quinquies de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers~~ **A l'exception des infractions visées aux articles 258 à 260 du Code pénal, des infractions commises dans le cadre d'une association visée à l'article 403 du Code pénal ou dans le cadre d'une organisation criminelle visée à l'article 406 du Code pénal** et des infractions visées à l'article 2bis, § 3, b), et § 4, b), de la loi du 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, psychotropes, désinfectantes ou antiseptiques et des substances pouvant

§ 2. Sauf si l'inculpé est fugitif ou latitant, le juge d'instruction doit, avant de décerner un mandat d'arrêt, interroger l'inculpé sur les faits qui sont à la base de l'inculpation et qui peuvent donner lieu à la délivrance d'un mandat d'arrêt, et entendre ses observations.

A défaut de cet interrogatoire, l'inculpé est mis en liberté.

L'inculpé a le droit à être assisté de son avocat lors de l'interrogatoire. Seul l'inculpé majeur peut renoncer volontairement et de manière réfléchie à ce droit. Le juge d'instruction fait mention de cette renonciation dans le procès-verbal d'audition.

L'avocat peut formuler des observations conformément à l'article 47bis, § 6, 7, du Code d'instruction criminelle.

Le juge d'instruction informe l'avocat à temps des lieu et heure de l'interrogatoire, auquel il assiste, sans préjudice des exceptions prévues dans l'article 2bis, § 9.

Le juge d'instruction doit également informer l'inculpé de la possibilité qu'un mandat d'arrêt soit décerné à son encontre, et l'entendre en ses observations à ce sujet et, le cas échéant, en celles de son avocat.

Tous ces éléments sont relatés au procès-verbal d'audition.

Lorsque le mandat d'arrêt est exécuté conformément à l'article 19, § 1erbis, il est recouru lors de l'interrogatoire (à des moyens radio, téléphoniques, audio-visuels ou d'autres moyens techniques qui permettent une transmission directe de la voix entre le juge d'instruction et le suspect tout en garantissant la confidentialité de leurs échanges.

§ 3. Le mandat d'arrêt est décerné immédiatement après le premier interrogatoire de l'inculpé par le juge d'instruction, sauf si le juge prend des mesures d'investigation aux fins de contrôler un élément de l'interrogatoire, l'inculpé restant à sa disposition.

servir à la fabrication illicite de substances stupéfiantes et psychotropes, la condition qu'il existe de sérieuses raisons de craindre que l'inculpé entre en collusion avec des tiers ne peut motiver que la délivrance d'un mandat d'arrêt, le maintien de celui-ci lors de la première comparution conformément à l'article 21 et lors de la première comparution mensuelle conformément à l'article 22.

§ 2. Sauf si l'inculpé est fugitif ou latitant, le juge d'instruction doit, avant de décerner un mandat d'arrêt, interroger l'inculpé sur les faits qui sont à la base de l'inculpation et qui peuvent donner lieu à la délivrance d'un mandat d'arrêt, et entendre ses observations.

A défaut de cet interrogatoire, l'inculpé est mis en liberté.

L'inculpé a le droit à être assisté de son avocat lors de l'interrogatoire. Seul l'inculpé majeur peut renoncer volontairement et de manière réfléchie à ce droit. Le juge d'instruction fait mention de cette renonciation dans le procès-verbal d'audition.

L'avocat peut formuler des observations conformément à l'article 47bis, § 6, 7, du Code d'instruction criminelle.

Le juge d'instruction informe l'avocat à temps des lieu et heure de l'interrogatoire, auquel il assiste, sans préjudice des exceptions prévues dans l'article 2bis, § 9.

Le juge d'instruction doit également informer l'inculpé de la possibilité qu'un mandat d'arrêt soit décerné à son encontre, et l'entendre en ses observations à ce sujet et, le cas échéant, en celles de son avocat.

Tous ces éléments sont relatés au procès-verbal d'audition.

Lorsque le mandat d'arrêt est exécuté conformément à l'article 19, § 1erbis, il est recouru lors de l'interrogatoire (à des moyens radio, téléphoniques, audio-visuels ou d'autres moyens techniques qui permettent une transmission directe de la voix entre le juge d'instruction et le suspect tout en garantissant la confidentialité de leurs échanges.

§ 3. Le mandat d'arrêt est décerné immédiatement après le premier interrogatoire de l'inculpé par le juge d'instruction, sauf si le juge prend des mesures d'investigation aux fins de contrôler un élément de l'interrogatoire, l'inculpé restant à sa disposition.

§ 4. Si l'inculpé n'a pas encore d'avocat, le juge d'instruction lui rappelle qu'il a le droit de choisir un avocat et il prend contact avec la permanence organisée par l'Ordre des barreaux francophones et germanophone, et l'"Orde van Vlaamse balies" ou, à défaut, par le bâtonnier de l'Ordre ou son délégué. Il est fait mention de ces formalités dans le procès-verbal d'audition.

§ 5. Le mandat d'arrêt contient l'énonciation du fait pour lequel il est décerné, mentionne la disposition législative qui prévoit que ce fait est un crime ou un délit et constate l'existence d'indices sérieux de culpabilité.

Le juge y mentionne les circonstances de fait de la cause et celles liées à la personnalité de l'inculpé qui justifient la détention préventive eu égard aux critères prévus par le § 1er.

Dans le cas où le juge d'instruction décide que le mandat d'arrêt doit être exécuté par une détention sous surveillance électronique, il mentionne également l'adresse de l'exécution de la détention sous surveillance électronique.

Le mandat d'arrêt indique également que l'inculpé a été préalablement entendu.

§ 6. Le mandat est signé par le juge qui l'a décerné et revêtu de son sceau.

L'inculpé y est nommé ou désigné le plus clairement possible.

§ 6bis. L'inculpé qui ne parle pas ou ne comprend pas la langue de la procédure a le droit d'obtenir une traduction écrite ou orale des passages pertinents du mandat dans une langue qu'il comprend pour lui permettre d'avoir connaissance des faits qui lui sont reprochés et de se défendre de manière effective. S'il s'agit de la première audition, il lui est demandé préalablement à l'audition dans quelle langue, qu'il comprend, il souhaite être assisté d'un interprète pour la suite de la procédure et obtenir la traduction des passages pertinents, le cas échéant, du mandat d'arrêt ou du mandat d'arrêt européen, de la citation et de la décision judiciaire. La traduction est fournie dans un délai raisonnable. La traduction orale ou le résumé oral ne porte pas atteinte au caractère équitable de la procédure. Le greffier du juge d'instruction se charge de la demande de traduction du document et de l'envoi de celle-ci.

§ 4. Si l'inculpé n'a pas encore d'avocat, le juge d'instruction lui rappelle qu'il a le droit de choisir un avocat et il prend contact avec la permanence organisée par l'Ordre des barreaux francophones et germanophone, et l'"Orde van Vlaamse balies" ou, à défaut, par le bâtonnier de l'Ordre ou son délégué. Il est fait mention de ces formalités dans le procès-verbal d'audition.

§ 5. Le mandat d'arrêt contient l'énonciation du fait pour lequel il est décerné, mentionne la disposition législative qui prévoit que ce fait est ~~un crime ou un délit~~ **une infraction** et constate l'existence d'indices sérieux de culpabilité.

Le juge y mentionne les circonstances de fait de la cause et celles liées à la personnalité de l'inculpé qui justifient la détention préventive eu égard aux critères prévus par le § 1er.

Dans le cas où le juge d'instruction décide que le mandat d'arrêt doit être exécuté par une détention sous surveillance électronique, il mentionne également l'adresse de l'exécution de la détention sous surveillance électronique.

Le mandat d'arrêt indique également que l'inculpé a été préalablement entendu.

§ 6. Le mandat est signé par le juge qui l'a décerné et revêtu de son sceau.

L'inculpé y est nommé ou désigné le plus clairement possible.

§ 6bis. L'inculpé qui ne parle pas ou ne comprend pas la langue de la procédure a le droit d'obtenir une traduction écrite ou orale des passages pertinents du mandat dans une langue qu'il comprend pour lui permettre d'avoir connaissance des faits qui lui sont reprochés et de se défendre de manière effective. S'il s'agit de la première audition, il lui est demandé préalablement à l'audition dans quelle langue, qu'il comprend, il souhaite être assisté d'un interprète pour la suite de la procédure et obtenir la traduction des passages pertinents, le cas échéant, du mandat d'arrêt ou du mandat d'arrêt européen, de la citation et de la décision judiciaire. La traduction est fournie dans un délai raisonnable. La traduction orale ou le résumé oral ne porte pas atteinte au caractère équitable de la procédure. Le greffier du juge d'instruction se charge de la demande de traduction du document et de l'envoi de celle-ci.

Si une traduction orale a été fournie à l'inculpé, mention en est faite dans le mandat d'arrêt.

Les frais de traduction sont à charge de l'Etat.

§ 7. Le procès-verbal de l'audition de l'inculpé par le juge d'instruction, ainsi que tous les procès-verbaux d'auditions de l'inculpé intervenues entre le moment de sa privation de liberté et le moment où il est déféré au juge d'instruction, doivent mentionner les heures du début de l'interrogatoire, du début et de la fin des interruptions éventuelles et de la fin de l'interrogatoire.

Art. 19

§ 1. Le mandat d'arrêt est immédiatement exécuté. Il n'est susceptible ni d'appel, ni de pourvoi en cassation. Il est exécutoire dans tout le territoire du Royaume.

§ 1erbis. En temps de paix, le mandat d'arrêt délivré à l'encontre d'une personne visée à l'article 10 du titre préliminaire du Code de procédure pénale peut être exécuté, le cas échéant, sur le territoire étranger.

§ 2. Le juge d'instruction, saisi de l'affaire directement ou par renvoi, en exécution de l'article 90 du Code d'instruction criminelle, transmet au juge d'instruction du lieu où l'inculpé qui faisait l'objet du mandat a été trouvé, les pièces, notes et renseignements relatifs à l'infraction, afin de le faire entendre. Toutes les pièces sont ensuite pareillement renvoyées, avec le procès-verbal de l'interrogatoire, au juge saisi de l'affaire.

§ 3. Si, dans le cours de l'instruction, le juge saisi de l'affaire décerne un mandat d'arrêt, il peut ordonner, par ce mandat, que l'inculpé sera transféré dans la maison d'arrêt du lieu où se fait l'instruction.

S'il n'est pas indiqué dans le mandat d'arrêt que l'inculpé sera ainsi transféré, il restera en la maison d'arrêt de l'arrondissement dans lequel il aura été trouvé, jusqu'à ce qu'il ait été statué par la chambre du conseil, conformément aux articles 127, 128, 129, 130, 132 et 133 du Code d'instruction criminelle.

§ 4. Le porteur du mandat d'arrêt requiert, au besoin, la force publique du lieu le plus proche, qui est tenue de donner suite à la réquisition contenue dans le mandat.

Si une traduction orale a été fournie à l'inculpé, mention en est faite dans le mandat d'arrêt.

Les frais de traduction sont à charge de l'Etat.

§ 7. Le procès-verbal de l'audition de l'inculpé par le juge d'instruction, ainsi que tous les procès-verbaux d'auditions de l'inculpé intervenues entre le moment de sa privation de liberté et le moment où il est déféré au juge d'instruction, doivent mentionner les heures du début de l'interrogatoire, du début et de la fin des interruptions éventuelles et de la fin de l'interrogatoire.

Art. 19

§ 1. Le mandat d'arrêt est immédiatement exécuté. Il n'est susceptible ni d'appel, ni de pourvoi en cassation. Il est exécutoire dans tout le territoire du Royaume.

§ 1erbis. En temps de paix, le mandat d'arrêt délivré à l'encontre d'une personne visée à l'article 10 du titre préliminaire du Code de procédure pénale peut être exécuté, le cas échéant, sur le territoire étranger.

§ 2. Le juge d'instruction, saisi de l'affaire directement ou par renvoi, en exécution de l'article 90 du Code d'instruction criminelle, transmet au juge d'instruction du lieu où l'inculpé qui faisait l'objet du mandat a été trouvé, les pièces, notes et renseignements relatifs à l'infraction, afin de le faire entendre. Toutes les pièces sont ensuite pareillement renvoyées, avec le procès-verbal de l'interrogatoire, au juge saisi de l'affaire.

§ 3. Si, dans le cours de l'instruction, le juge saisi de l'affaire décerne un mandat d'arrêt, il peut ordonner, par ce mandat, que l'inculpé sera transféré dans la maison d'arrêt du lieu où se fait l'instruction.

S'il n'est pas indiqué dans le mandat d'arrêt que l'inculpé sera ainsi transféré, il restera en la maison d'arrêt de l'arrondissement dans lequel il aura été trouvé, jusqu'à ce qu'il ait été statué par la chambre du conseil, conformément aux articles 127, 128, 129, 130, 132 et 133 du Code d'instruction criminelle.

§ 4. Le porteur du mandat d'arrêt requiert, au besoin, la force publique du lieu le plus proche, qui est tenue de donner suite à la réquisition contenue dans le mandat.

§ 5. L'inculpé saisi en vertu d'un mandat d'arrêt est conduit, sans délai, dans la maison d'arrêt indiquée par le mandat.

§ 6. L'officier chargé de l'exécution du mandat d'arrêt remet l'inculpé au gardien de la maison d'arrêt, qui lui en donne décharge. Il porte ensuite au greffe du tribunal correctionnel les pièces relatives à l'arrestation et en reçoit un accusé de réception.

Il exhibe ces décharge et accusé de réception dans les vingt-quatre heures au juge d'instruction; celui-ci appose sur l'une et l'autre son visa, qu'il date et signe.

Quand le mandat d'arrêt est exécuté conformément à l'article 19, § 1er bis, les décharge et accusé de réception doivent être transmis au juge d'instruction dans les quarante-huit heures après l'arrivée de l'inculpé sur le territoire belge.

§ 7. L'inobservation des formalités prescrites pour le mandat d'arrêt est toujours punie d'une amende de cinquante francs au moins contre le greffier et peut donner lieu à des injonctions au juge d'instruction et au procureur du Roi, et même à prise à partie.

§ 5. L'inculpé saisi en vertu d'un mandat d'arrêt est conduit, sans délai, dans la maison d'arrêt indiquée par le mandat.

§ 6. L'officier chargé de l'exécution du mandat d'arrêt remet l'inculpé au gardien de la maison d'arrêt, qui lui en donne décharge. Il porte ensuite au greffe du tribunal correctionnel les pièces relatives à l'arrestation et en reçoit un accusé de réception.

Il exhibe ces décharge et accusé de réception dans les vingt-quatre heures au juge d'instruction; celui-ci appose sur l'une et l'autre son visa, qu'il date et signe.

Quand le mandat d'arrêt est exécuté conformément à l'article 19, § 1er bis, les décharge et accusé de réception doivent être transmis au juge d'instruction dans les quarante-huit heures après l'arrivée de l'inculpé sur le territoire belge.

§ 7. L'inobservation des formalités prescrites pour le mandat d'arrêt ~~est toujours punie d'une amende de cinquante francs au moins contre le greffier et~~ peut donner lieu à des injonctions au juge d'instruction et au procureur du Roi, et même à prise à partie.

Art. 24

Après six mois de privation de liberté si le maximum de la peine applicable ne dépasse pas quinze ans de (réclusion) ou après un an dans le cas contraire, l'inculpé pourra, lors de sa comparution en chambre du conseil ou en chambre des mises en accusation en application des articles 22 (...) ou 30, demander de comparaître en audience publique.

Cette demande ne pourra être rejetée, par décision motivée, que :

- si cette publicité est dangereuse pour l'ordre, les mœurs ou la sécurité nationale;
- si les intérêts des mineurs ou la protection de la vie privée des victimes ou des autres inculpés l'exigent;
- si la publicité est de nature à porter atteinte aux intérêts de la justice en raison des dangers qu'elle entraîne pour la sécurité des victimes ou des témoins.

Art. 26

§ 1. En cas d'ordonnance de non-lieu ou d'ordonnance de renvoi devant le tribunal de police, l'inculpé est mis en liberté à moins

Art. 24

Après six mois de privation de liberté si le maximum de la peine applicable ne dépasse pas ~~quinze ans de (réclusion)~~ **une peine de niveau 4** ou après un an dans le cas contraire, l'inculpé pourra, lors de sa comparution en chambre du conseil ou en chambre des mises en accusation en application des articles 22 (...) ou 30, demander de comparaître en audience publique.

Cette demande ne pourra être rejetée, par décision motivée, que :

- si cette publicité est dangereuse pour l'ordre, les mœurs ou la sécurité nationale;
- si les intérêts des mineurs ou la protection de la vie privée des victimes ou des autres inculpés l'exigent;
- si la publicité est de nature à porter atteinte aux intérêts de la justice en raison des dangers qu'elle entraîne pour la sécurité des victimes ou des témoins.

Art. 26

§ 1. En cas d'ordonnance de non-lieu ou d'ordonnance de renvoi devant le tribunal de police, l'inculpé est mis en liberté à moins

que celui-ci ne soit renvoyé pour un fait constitutif d'infraction aux articles 418 et 419 du Code pénal ou aux articles 33, § 2, et 36 de la loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière.

§ 2. Si la chambre du conseil renvoie l'inculpé devant le tribunal correctionnel ou devant le tribunal de police en raison d'un fait qui ne doit pas entraîner une peine d'emprisonnement égale ou supérieure à un an, l'inculpé sera mis en liberté, à charge de se représenter, à jour fixe, devant le tribunal compétent.

§ 3. Lorsque, en réglant la procédure, la chambre du conseil renvoie l'inculpé devant le tribunal correctionnel ou devant le tribunal de police en raison d'un fait sur lequel est fondée la détention préventive et qui est légalement passible d'une peine d'emprisonnement supérieure à la durée de la détention préventive déjà subie, elle peut mettre l'inculpé en liberté ou décider, par une ordonnance séparée et motivée conformément à l'article 16, §§ 1 et 5, premier et deuxième alinéas, que l'inculpé restera en détention, ou qu'il sera mis en liberté en lui imposant de respecter une ou plusieurs conditions, comme il est prévu à l'article 35.

Si l'inculpé se trouve en détention sous surveillance électronique, la chambre du conseil peut, par décision motivée, maintenir la détention préventive sous surveillance électronique.

§ 4. Dans les cas où l'ordonnance de la chambre du conseil a pour effet la mise en liberté de l'inculpé, le procureur du Roi peut, dans les vingt-quatre heures, interjeter appel de la décision en tant qu'elle concerne la détention préventive; dans les cas visés aux §§ 1er et 2 ci-dessus, il ne peut le faire qu'après avoir interjeté appel de la décision en tant qu'elle concerne le règlement de la procédure.

L'inculpé reste détenu jusqu'à l'expiration dudit délai.

L'appel a un effet suspensif.

§ 5. La chambre du conseil et la chambre des mises en accusation peuvent, dans les cas prévus par les articles 133 et 231 du Code d'instruction criminelle, décerner une

que celui-ci ne soit renvoyé pour un fait constitutif d'infraction aux ~~articles 418 et 419~~ **articles 106, 107 et 107/1** du Code pénal ou aux articles 33, § 2, et 36 de la loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière.

§ 2. Si la chambre du conseil renvoie l'inculpé devant le tribunal correctionnel ou devant le tribunal de police en raison d'un fait qui ~~ne doit pas entraîner une peine d'emprisonnement égale ou supérieure à un an~~ **ne peut entraîner qu'une peine de niveau 1**, l'inculpé sera mis en liberté, à charge de se représenter, à jour fixe, devant le tribunal compétent.

§ 3. Lorsque, en réglant la procédure, la chambre du conseil renvoie l'inculpé devant le tribunal correctionnel ou devant le tribunal de police en raison d'un fait sur lequel est fondée la détention préventive et qui est légalement passible d'une peine d'emprisonnement supérieure à la durée de la détention préventive déjà subie, elle peut mettre l'inculpé en liberté ou décider, par une ordonnance séparée et motivée conformément à l'article 16, §§ 1 et 5, premier et deuxième alinéas, que l'inculpé restera en détention, ou qu'il sera mis en liberté en lui imposant de respecter une ou plusieurs conditions, comme il est prévu à l'article 35.

Si l'inculpé se trouve en détention sous surveillance électronique, la chambre du conseil peut, par décision motivée, maintenir la détention préventive sous surveillance électronique.

§ 4. Dans les cas où l'ordonnance de la chambre du conseil a pour effet la mise en liberté de l'inculpé, le procureur du Roi peut, dans les vingt-quatre heures, interjeter appel de la décision en tant qu'elle concerne la détention préventive; dans les cas visés aux §§ 1er et 2 ci-dessus, il ne peut le faire qu'après avoir interjeté appel de la décision en tant qu'elle concerne le règlement de la procédure.

L'inculpé reste détenu jusqu'à l'expiration dudit délai.

L'appel a un effet suspensif.

§ 5. La chambre du conseil et la chambre des mises en accusation peuvent, dans les cas prévus par les articles 133 et 231 du Code d'instruction criminelle, décerner une

ordonnance de prise de corps et en prescrire l'exécution immédiate.

Ces ordonnances contiennent le nom de l'inculpé, son signalement, son domicile, s'ils sont connus, l'exposé du fait et la nature de l'infraction.

Lorsque l'ordonnance de prise de corps est rendue à charge d'un inculpé ou d'un accusé qui est poursuivi en raison d'un délit, les dispositions de l'article 16, §§ 1er et 5, premier et deuxième alinéas, sont observées.

Les ordonnances de la chambre du conseil et de la chambre des mises en accusation sont rendues à la majorité des juges.

Le cas échéant, le paragraphe 4 s'applique.

Art. 33

§ 1. A moins qu'il ne soit retenu pour une autre cause, le prévenu ou l'accusé est, nonobstant appel, mis immédiatement en liberté s'il est acquitté, condamné avec sursis, condamné à une peine de surveillance électronique, à une peine de travail, à une peine de probation autonome ou seulement à une amende, ou si une simple déclaration de culpabilité a été prononcée, ou s'il bénéficie de la suspension du prononcé de la condamnation (, ou s'il n'est pas condamné à une peine d'emprisonnement principal effective dans les sept jours à compter de la délivrance du mandat d'arrêt en vue de comparution immédiate). (La libération immédiate du prévenu ou de l'accusé entraîne, à son égard, l'interdiction de l'usage de tous moyens de contrainte.

A moins qu'il ne soit retenu pour une autre cause, le prévenu ou l'accusé est, nonobstant appel, également mis immédiatement en liberté s'il est condamné à un emprisonnement principal sans sursis de moins de trois ans ou s'il est condamné à une peine principale d'emprisonnement sans sursis de moins d'un an sur la base des articles du titre Ier du livre II, articles 417/5 à 417/41, 417/43 à 417/47, 417/50 à 417/55, 433quater/1 à 433quater/4 du Code pénal. Si le ministère public estime sur la base du dossier que le prévenu ou l'accusé n'a pas de résidence principale, ceci fait l'objet d'un débat distinct. Si à l'issue de ce débat il est

ordonnance de prise de corps et en prescrire l'exécution immédiate.

Ces ordonnances contiennent le nom de l'inculpé, son signalement, son domicile, s'ils sont connus, l'exposé du fait et la nature de l'infraction.

Lorsque l'ordonnance de prise de corps est rendue à charge d'un inculpé ou d'un accusé qui est poursuivi en raison d' ~~un délit~~ **une infraction pour laquelle une peine de niveau 2 ou 3 est prévue**, les dispositions de l'article 16, §§ 1er et 5, premier et deuxième alinéas, sont observées.

Les ordonnances de la chambre du conseil et de la chambre des mises en accusation sont rendues à la majorité des juges.

Le cas échéant, le paragraphe 4 s'applique.

Art. 33

§ 1. A moins qu'il ne soit retenu pour une autre cause, le prévenu ou l'accusé est, nonobstant appel, mis immédiatement en liberté s'il est acquitté, condamné avec sursis, condamné à une peine de surveillance électronique, à une peine de travail, à une peine de probation ~~autonome~~ ou seulement à une amende, ou si une ~~simple déclaration de culpabilité~~ **condamnation par déclaration de culpabilité** a été prononcée, ou s'il bénéficie de la suspension du prononcé de la condamnation (, ou s'il n'est pas condamné à une peine d'emprisonnement principal effective dans les sept jours à compter de la délivrance du mandat d'arrêt en vue de comparution immédiate). (La libération immédiate du prévenu ou de l'accusé entraîne, à son égard, l'interdiction de l'usage de tous moyens de contrainte.

A moins qu'il ne soit retenu pour une autre cause, le prévenu ou l'accusé est, nonobstant appel, également mis immédiatement en liberté s'il est condamné à un emprisonnement principal sans sursis de moins de trois ans ou s'il est condamné à une peine principale d'emprisonnement sans sursis de moins d'un an sur la base ~~des articles du titre Ier du livre II, articles 417/5 à 417/41, 417/43 à 417/47, 417/50 à 417/55, 433quater/1 à 433quater/4~~ **des articles du titre 4, chapitre 1er, du livre II, et des articles 132 à 168, 170 à 174, 181 à 186, 265 à 268** du Code pénal. Si le ministère public estime sur la base du dossier que le

établi que le prévenu ou l'accusé n'a pas de résidence principale, la cour ou le tribunal ordonne qu'il reste détenu, sauf si la cour ou le tribunal estime que cette situation n'entraîne pas de risques quant au fait de se soustraire à l'exécution de la peine. Le paragraphe 2, alinéa 3, s'applique à cette décision. La libération immédiate du prévenu ou de l'accusé entraîne, à son égard, l'interdiction de l'usage de tous moyens de contrainte.

Sans préjudice de l'alinéa 2, celui qui est condamné à un emprisonnement principal sans sursis est mis en liberté, nonobstant appel, dès que la détention subie égale la durée de l'emprisonnement principal prononcé; dans les autres cas, il reste détenu pour autant que la peine soit prononcée en raison du fait qui a motivé la détention préventive.

§ 2. Lorsqu'ils condamnent le prévenu ou l'accusé à un emprisonnement principal de trois ans ou à une peine plus grave, sans sursis, et pour des condamnations pour des faits visés dans le titre Ier du livre II et dans les articles 417/5 à 417/41, 417/43 à 417/47, 417/50 à 417/55, 433quater/1 à 433quater/4 du Code pénal, à un emprisonnement principal d'un an ou à une peine plus grave, sans sursis, les cours et les tribunaux peuvent ordonner son arrestation immédiate, sur réquisition du ministère public, s'il y a lieu de craindre que le prévenu ou l'accusé ne tente de se soustraire à l'exécution de la peine ou ne commette de nouveaux crimes ou délits. Cette décision doit préciser les circonstances de la cause motivant spécialement cette crainte.

Si, sur opposition ou appel, la peine est réduite à moins de trois ans et pour des condamnations pour des faits visés dans le titre Ier du livre II et dans les articles 417/5 à 417/41, 417/43 à 417/47, 417/50 à 417/55, 433quater/1 à 433quater/4 du Code pénal, à moins d'un an, la cour ou le tribunal pourra, à l'unanimité, sur réquisition du ministère public, le prévenu et son conseil entendus s'ils sont présents, maintenir l'incarcération.

prévenu ou l'accusé n'a pas de résidence principale, ceci fait l'objet d'un débat distinct. Si à l'issue de ce débat il est établi que le prévenu ou l'accusé n'a pas de résidence principale, la cour ou le tribunal ordonne qu'il reste détenu, sauf si la cour ou le tribunal estime que cette situation n'entraîne pas de risques quant au fait de se soustraire à l'exécution de la peine. Le paragraphe 2, alinéa 3, s'applique à cette décision. La libération immédiate du prévenu ou de l'accusé entraîne, à son égard, l'interdiction de l'usage de tous moyens de contrainte.

Sans préjudice de l'alinéa 2, celui qui est condamné à un emprisonnement principal sans sursis est mis en liberté, nonobstant appel, dès que la détention subie égale la durée de l'emprisonnement principal prononcé; dans les autres cas, il reste détenu pour autant que la peine soit prononcée en raison du fait qui a motivé la détention préventive.

§ 2. Lorsqu'ils condamnent le prévenu ou l'accusé à un emprisonnement principal de trois ans ou à une peine plus grave, sans sursis, et pour des condamnations pour des faits visés dans le ~~titre Ier du livre II et dans les articles 417/5 à 417/41, 417/43 à 417/47, 417/50 à 417/55, 433quater/1 à 433quater/4~~ **titre 4, chapitre 1er, du livre II et dans les articles 132 à 168, 170 à 174, 181 à 186, 265 à 268** du Code pénal, à un emprisonnement principal d'un an ou à une peine plus grave, sans sursis, les cours et les tribunaux peuvent ordonner son arrestation immédiate, sur réquisition du ministère public, s'il y a lieu de craindre que le prévenu ou l'accusé ne tente de se soustraire à l'exécution de la peine ou ne commette de nouveaux crimes ou délits. Cette décision doit préciser les circonstances de la cause motivant spécialement cette crainte.

Si, sur opposition ou appel, la peine est réduite à moins de trois ans et pour des condamnations pour des faits visés dans le ~~titre Ier du livre II et dans les articles 417/5 à 417/41, 417/43 à 417/47, 417/50 à 417/55, 433quater/1 à 433quater/4~~ **titre 4, chapitre 1er, du livre II et dans les articles 132 à 168, 170 à 174, 181 à 186, 265 à 268** du Code pénal, à moins d'un an, la cour ou le tribunal pourra, à l'unanimité, sur réquisition du ministère public, le prévenu et son conseil

Les décisions rendues par application de ce paragraphe font l'objet d'un débat distinct, immédiatement après le prononcé de la peine. Le prévenu ou l'accusé et son conseil sont entendus s'ils sont présents. Ces décisions ne sont susceptibles ni d'appel ni d'opposition. Elles sont susceptibles de pourvoi en cassation pour autant que le pourvoi soit également formé contre la décision de condamnation.

Art. 38ter

La personne lésée ou partie civile constituée peut être informée du déroulement de la détention préventive du suspect d'un crime ou d'un délit menaçant ou portant atteinte à son intégrité physique et/ou psychique ou à celle d'un tiers qu'elle représente.

L'information communiquée porte sur les éléments suivants:

- 1° la délivrance ou la mainlevée d'un mandat d'arrêt;
- 2° l'exécution de la détention préventive sous surveillance électronique;
- 3° la décision de mise en liberté;
- 4° les conditions imposées dans l'intérêt de la personne lésée ou partie civile constituée ainsi que l'imposition de nouvelles conditions, leur suppression partielle ou totale ou leur modification conformément à l'article 36 en cas de décision de libération sous condition ou sous caution et de décision de mise en liberté sous conditions. Sauf si cette notification entraîne un risque identifié de préjudice pour le suspect, le greffier informe la personne lésée ou la partie civile constituée, selon les règles fixées par le Roi, le plus rapidement possible et, au plus tard, dans les vingt-quatre heures par le moyen de communication le plus approprié.

La notification, selon des modalités à définir par le Roi, est réalisée auprès de la personne lésée ou de la partie civile constituée.

La personne lésée ou la partie civile constituée peut également solliciter que l'information soit communiquée en copie à son conseil ou aux services compétents des communautés. Dans cette dernière hypothèse, le Roi fixe la manière dont le

entendus s'ils sont présents, maintenir l'incarcération.

Les décisions rendues par application de ce paragraphe font l'objet d'un débat distinct, immédiatement après le prononcé de la peine. Le prévenu ou l'accusé et son conseil sont entendus s'ils sont présents. Ces décisions ne sont susceptibles ni d'appel ni d'opposition. Elles sont susceptibles de pourvoi en cassation pour autant que le pourvoi soit également formé contre la décision de condamnation.

Art. 38ter

La personne lésée ou partie civile constituée peut être informée du déroulement de la détention préventive du suspect d'un ~~crime ou d'un délit~~ **une infraction** menaçant ou portant atteinte à son intégrité physique et/ou psychique ou à celle d'un tiers qu'elle représente.

L'information communiquée porte sur les éléments suivants:

- 1° la délivrance ou la mainlevée d'un mandat d'arrêt;
- 2° l'exécution de la détention préventive sous surveillance électronique;
- 3° la décision de mise en liberté;
- 4° les conditions imposées dans l'intérêt de la personne lésée ou partie civile constituée ainsi que l'imposition de nouvelles conditions, leur suppression partielle ou totale ou leur modification conformément à l'article 36 en cas de décision de libération sous condition ou sous caution et de décision de mise en liberté sous conditions. Sauf si cette notification entraîne un risque identifié de préjudice pour le suspect, le greffier informe la personne lésée ou la partie civile constituée, selon les règles fixées par le Roi, le plus rapidement possible et, au plus tard, dans les vingt-quatre heures par le moyen de communication le plus approprié.

La notification, selon des modalités à définir par le Roi, est réalisée auprès de la personne lésée ou de la partie civile constituée.

La personne lésée ou la partie civile constituée peut également solliciter que l'information soit communiquée en copie à son conseil ou aux services compétents des communautés. Dans cette dernière hypothèse, le Roi fixe la manière dont le

greffier communique les informations aux services communautaires et aux services de police si nécessaire.

greffier communique les informations aux services communautaires et aux services de police si nécessaire.

Coordination des articles

TEXTE DE BASE

TEXTE ADAPTÉ AU PROJET DE LOI

CHAPITRE 1er – Modification du Titre préliminaire du Code de procédure pénale**Art. 2**

Lorsque la loi subordonne l'exercice de l'action publique à la plainte de la partie lésée, le désistement de cette partie, avant tout acte de poursuite, arrête la procédure.

Art. 2

Abrogé

Art. 5ter

Tout tiers intéressé qui peut, suivant les indications fournies par la procédure et en vertu de sa possession légitime, faire valoir des droits sur les avantages patrimoniaux visés aux articles 42, 3°, 43bis et 43quater, du Code pénal ou qui peut faire valoir des droits sur les choses visées à l'article 42, 1, ou sur les choses visées à l'article 505 du Code pénal, est informé de la fixation de l'audience devant la juridiction qui jugera sur le fond de l'affaire.

Art. 5ter

~~Tout tiers intéressé qui peut, suivant les indications fournies par la procédure et en vertu de sa possession légitime, faire valoir des droits sur les avantages patrimoniaux visés aux articles 42, 3°, 43bis et 43quater, du Code pénal ou qui peut faire valoir des droits sur les choses visées à l'article 42, 1, ou sur les choses visées à l'article 505 du Code pénal, est informé de la fixation de l'audience devant la juridiction qui jugera sur le fond de l'affaire.~~

Tout tiers intéressé qui peut, suivant les indications fournies par la procédure et en vertu de sa possession légitime, faire valoir des droits sur les choses visées aux articles 53, 54, 501, 502 et 503, du Code pénal, ou à l'article 4, § 6 de la loi du 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, psychotropes, désinfectantes ou antiseptiques et des substances pouvant servir à la fabrication illicite de substances stupéfiantes et psychotropes, est informé de la fixation de l'audience devant la juridiction qui jugera sur le fond de l'affaire.

Tout tiers intéressé qui peut, suivant les indications fournies par la procédure et en vertu de sa possession légitime, faire valoir des droits sur l'établissement entrant en ligne de compte pour une fermeture sur la base de l'article 59 du Code pénal est informé de la fixation de l'audience devant la juridiction qui statuera sur le fond de l'affaire. À défaut d'une telle notification, le juge ne peut prononcer la fermeture de l'établissement.